

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார்

என்னும்

சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பா

ஐந்து திருமுறைகள்

சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க

வேளியிடு

36, சாமிபிள்ளை தெரு, சூளை, சென்னை.

சென்னை

“உமாபதி” அச்ச நிலையத்தில் பதிப்பித்தது.

சுவாமிகளின் 110-ம் ஆண்டு

ஆங்கிரஸ ஆண்டு புரட்டாசித் திங்கள் 16-ம் நாள்

பதிவு செய்தது]

1-10-1932

[ந. 5

श्रीमद्भगवद्गीता
अध्यायः प्रथमः

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்யா

குறள் வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாம் செயல்கூடும் என்னுணை யம்பலத்தே
எல்லாம்வல் லான்றனையே யேத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திரு அருட்பிரகாசவள்ளலார் அருளிச்செய்த

விண்ணப்பம்

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக்கடவுளே! இதுதொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கியதடைகளாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசாரசங்கற்பவிகற்பங்களும், வருணம், ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், எங்கள் மனதில் பற்றுவண்ணம் அருள் செய்தல்வேண்டும். சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும். எல்லாமாகிய தனிப்பெருந்தலைமை அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே! தேவரீர் திருவருட்பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

சுமபபப

இராமலிங்கம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

குருவணக்கம்

“மருவாணைப்பெண்ணாக்கி யொருகணத்திற்
கண்விழித்து வயங்குமப்பெண், உருவாணையுருவாக்கி
யிறந்தவரையெழுப்புகின்ற வுறுவனேனுங், கருவா
ணையுறவிரங்கா துயிருடம்பைக் கடிந்துண்ணுங்
கருத்தனெலெங் குருவாணை எமது சிவக்கொழுந்தா
ணை ஞானியெனக் கூறெனாதே” என்று திருவாய்
மலர்ந்தருளிய எல்லாம்வல்ல தனிப்பெருந் தந்தை
யரே ! தேவரீரதுமேன்மைமிக்க திருவடிகளைத்தொ
ழுது, யாங்கள் செய்கின்ற விண்ணப்பம் யாதோ
வென்னில்:—தேவரீரது அருள் நெறிக்குப் புறம்
பாக இவ்வுலகத்திலே மக்களாய்ப் பிறந்த நாங்களும்
எமதுஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமைச்சகோதரர்
களும் பலவேறு லக்ஷியங்களைக்கொண்டு பலவேறு
கற்பணைகளால் வழிதெரியாது, அலைந்து அலைந்து,
இறந்து இறந்து வீண்போகாமல், தேவரீர் அன்
புடன் எடுத்துரைத்த சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக்
கிய லக்ஷியமாகிய ஜீவகாருண்யத்தையே கடவுள்
வழிபாடாகக்கொண்டு, மெய்ப்பொருளினையுணர்
ந்து, உண்மையன்பு, உண்மையிரக்கம்முதலிய நற்
குணங்களைப்பெறச் செய்வித்து பேரின்பலாபத்தை
யடைவித்தருளுதல் வேண்டும். எல்லாமுடைய தனி
ப்பெருந் தந்தையரே ! தேவரீர் பெருங்கருணைக்கு
வந்தனம்! வந்தனம்!!

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

பதிப்புரை

நந்தெய்வச் செந்தமிழ் நாடு மிகப்பழையதொரு
காலத்திலேயே நாகரீகத்தினை உணர்ந்து, அதனைமற்
றைய நாட்டினர்க்கும் உணர்த்திய பெருஞ்சிறப்புடை
யது. எனினும், அது இடைக்காலத்தில், பலவகை
நாட்டினருடைய மதத்தினருடைய மொழியினருடைய தொடர்பி
னால் நாகரீகமென்பதின்னதென்பதையே உணராத அந்நாட்டினரு
டைய அம்மதத்தினருடைய அம்மொழியினருடைய நாகரீகத்திற்கு
மாறுபட்ட பழக்கவழக்கங்களிற் புகுந்து இற்றைக்கு அவர்தம்மா
லும் இழிவுபடுத்தத்தக்க நிலைக்குவந்துவிட்டது என்னும் உண்மை
எவராலும் மறுக்கவொண்ணாதது. எனவே, இந்நிலையில் இந்நாட்டினரை
முன்னைய நிலைமைக்கோ அல்லது புதிய ஒரு நன்னிலைக்கோ
கொண்டுவரவேண்டுவது அந்நாட்டிடைப்பிறந்த நம்முடைய முதற்
பெருங்கடமையாகும் என்பதையும் எவரும் ஒத்துக்கொள்ளுவர்.

கொள்வராயின், அதன்மேல், நாட்டின முன்னுக்குக்கொண்டு
வருதற்குரிய துறை எது? என்று நாம் ஆராய்தல்வேண்டும். அதற்கு
முன் இதுவரை நம் அருமைச்சான்றோர்களெல்லாம், நமக்கு முன்
நிருந்தோரை எத்துறைகொண்டு முன்னேற்றினர்? என்பதை
ஆராய்ந்து தெளிந்துகொடல் நல்லது. ஏனெனில், அத்துறையிலேயே
நாமும் செல்லுதல் மரபுமாகும்; மாண்புடையதுமாகும் என்க.
அங்ஙனமாராய்ந்து பார்ப்போமாயின் நம் நாட்டுப் பழம்பெருஞ்
சான்றோர்களெல்லாம் நூல்கள் வெளியிடுகின்ற ஒரு துறையிலேயே
நாட்டினரை நன்னிலைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றனர் என்பது
நமக்கு நன்கு புலனாகும்.

திருவள்ளுவர் என்செய்தார்? திருக்குறள் என்னும் தெய்வத்
திருமறையைவெளியிட்டே இந்நாட்டினருடைய சீர்கேட்டைமட்டு
மல்ல; இவ்வுலகினருடைய சீர்கேட்டையே மாய்த்துச் சீருண்டாக்கி
னார். மற்றய சமயகுரவரென்ன, சந்தானகுரவரென்ன, தாயுமான
அடிகளென்ன, அவரன்னபிற பெரியோர்களென்ன, ஆழ்வாராதியர்

கள்ளென்ன இவர்களனைவருங்கூடத் தார்தாங்கண்ட திட்பதுட்பங்களை யும் திருவருளுண்மைகளையும் செந்தமிழ்ப்பாவினங்களாகத்திருவாய் மலர்ந்து, அவைகளை நூல்வடிவிற்கொகுத்து அவைதாமும், இனிப்பிற் றைக்காலத்திலும் அழியாநிலையினவாக இருந்து மக்களுக்கு ஆன்ம நேய ஒருமைப் பாட்டேரிமையை நல்குமாறுசெய்தேசென்றனர். அந் நூல்களைப்பயின்றே சிறிதுகாலத்திற்கு முன்வரை இத்தென்ற மிழ் நாட்டினர் சீர்பெற்றிருந்தனர். இற்றைக்கு அவர் தாமும் சீர் கேடடைந்திருப்பதற்குக் காரணமும் அவைகளைப்பயிலாது, அவலமாகிய அருளில் பலநூல்களைப்பயின்றமையேயாகும். ஆகவே தான், ஏதுமறியா ஏழையேங்களும், எங்களால் ஒரு நூல் வெளியிடுதற்கு இயலாது. ஆதலால்,

இற்றைக்கு ஒரு நூறுண்டுகளுக்கு முன் இத்தென்றமிழ் நாட் டிற்றிருவவதரித்துத் தெய்வத்திருவருள்கொண்டு அருமைச் செந்த மிழ்ப்பாக்களைப்பொழிந்த அருள்மேகமாம், அருட்பிரகாசனடிபோற் றி, அப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்த அருளமுத ஊற்றினை—அன்புக் களஞ்சியத்தினை—அருட்பாவினை வெளியிடத் துணிந்தனம்.

இந்நூலின்கண் இந்நாள் நாடடைந்திருக்கும் சீர்கேட்டை யொ ழிக்கத்தகுந்த மார்க்கங்கள் பல உளவென்பதை அருட்பாவினை அல் லும் பகலும் ஒதிவரும் அன்பர்கட்கு யாங்கள் எடுத்துரைக்கவேண் டிவதில்லை. மற்றையோர் பொருட்டாகச் சிறிது கூறுவாம்.

முதன்முதலாகத் திருவருட்பா என்னுமித்தெய்வத் திருவருள் நூல் மக்கள்தாமும் மற்றைய உயிர்களிடத்தில் இரக்கமில்லாது அவைகளைக்கொன்றும், தின்றும் உழன்றுவரும் கொடுமையை யகற்றவழி கோலுகிறது.

இரண்டாவதாக, சாதி, சமயம்முதலிய பலவேறுவகையினராகப் பிரிந்து, தார்தாமும் பேரியவர் பேரியவர் எனப்போரிட்டுப்புலம்பித் திரியும் மக்கட்கு “நீவிர் எல்லோரும் இயற்கையுண்மையராகிய ஆண்டவரின் அருமைப்புதல்வர்களே ஆதலால் உமக்குள் எவ்விதப் பிரிவுகளும் வேண்டாம்; பிணக்குகளும் வேண்டாம் எல்லோரும் ஒன்றுசேருங்கள்; சேர்ந்து ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டேரிமையை அடையுங்கள்” என அவர்தம் பிணக்குகளை யொழித்துச் சமரச சுத்த சன்மார்க்கப்பெருவாழ்வில் அவர்கள் தினைத்தின்புற வழி கோலுகிறது.

இப்படிப்பல உயிர்க்குறுதியுக்கும்பலவழிகளைத் திருவருட்பா ஆங்காங்கே கொண்டிருக்கிறதென்பதை அதனைப் பயில்வார் ஒவ் வொருவரும் அறிந்துகொள்ளலாம். இவ்வளவிற்கு மேல், கைக்கும்

மருந்தினைத் தேனோடு கலந்துண்ணச்செய்யும் மருத்துவனைப்போலப் “பார்த்தாலும், நினைத்தாலும் படித்தாலும், படிக்கப்பக்கமின்று கேட்டாலும், பரிந்துள்ளுணர்ந்தாலும், ஈர்த்தாலும், பிடித்தாலும், சுட்டியனைத்தாலும், இத்தனைக்கும் தித்திக்கும்” இனித்த சுவையு டைய இயற்றமிழ்ப்பாக்களாலும், இசைத்தமிழ்ப்பாக்களாலும் இந் நூல் மக்களுக்கு அவ்வழிகளை எடுத்தோதுவது இசைக்கமுடியாத—இணையிலாத ஒரு பெருஞ்சிறப்பாகும்

ஆகவே, ஏழையேங்கள் அன்பின் மிகுதியினாலும். “அருளரசா ட்தி” இந்நாட்டில் நிலவ வேண்டுமென்னும் ஆசையினாலும், ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டேரிமை நிரம்பி, அனைவரும் சமரச சுத்த சன் மார்க்கப்பெருவாழ்வை யடைந்து அருள்வடிவின்னாகிய ஆண்டவ னின் அருளுக்கு இலக்காகவேண்டும் என்னும் அவாப்பெருக்கினாலு மே இத்தெய்வத்திருவருள் நூலை வெளியிடுகின்றோம். அன்பர்கள், ஏழையேங்களின் இவ்வெண்ணங்கள், நிறைவேறி எல்லோரும் இன்புற முன்வர வேண்டுமென அவ் வன்பர்களையும், அனைத்துலகுக்கும் ஒருவனாய் நின்றிலகும் ஆண்டவனையும் அன்புடன் அடிவணங்கு கின்றோம்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திரு அருட்பிரகாசவள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

விண்ணப்பம்

—(*)—

புன்புலாலுடம்பின் அசுத்தமும் இதனில்
புகுந்து நான் இருக்கின்ற புணர்ப்பும்
என்பொலா மணியே யெண்ணி நான் எண்ணி
ஏங்கிய ஏக்கம் நீ அறிவாய்
வன்புலர் லுண்ணும் மனிதரைக்கண்டு
மயங்கி உள்நடுங்கி ஆற்றாமல்
என்பொலாங் கருக இளைத்தனன் அந்த
இளைப்பையும் ஐய! நீ அறிவாய்.

நலிதரு சிறிய தெய்வமென் றையோ
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர ஆடு பன்றி குக்குடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய உயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங்கண்டே
புந்தி நொந்து உளம் நடுக்குற்றேன்
கலியுறு சிறிய தெய்வ வெங்கோயில்
கண்ட காலத்திலும் பயந்தேன்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்
அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

நாற்பிரிவுகள் முதல் ஐந்து திருமுறைகள்

முதல் திருமுறை

	பக்கம்.
1 திருவடிப்புகழ்ச்சி	1
2 விண்ணப்பக்கவிவெண்பா	6
3 நெஞ்சறிவுறுத்தல்	33
4 சிவநேசுவெண்பா	80
5 மஹாதேவமாலை	93
6 திருவருண்முறையீடு	117
7 வடிவுடை மாணிக்கமாலை	145
8 இங்கிதமாலை	158

இரண்டாவது திருமுறை

1 புண்ணியவிளக்கம்	180
2 அருள்நாம விளக்கம்	182
3 ஸ்ரீ சிவஷண்முகநாமஸங்கீர்த்தனலகரி	184
4 நமச்சிவாயஸங்கீர்த்தனலகரி	186
5 நற்றுணை விளக்கம்	188
6 திருவருள்வழக்க விளக்கம்	191
7 சிவபுண்ணியத் தேற்றம்	192
8 முத்தியுபாயம்	194
9 அவலத்தழுங்கல்	195
10 பழமொழிமேல்வைத்துப் பரிவுகூர்தல்	197
11 அபராதத்தாற்றாமை	199
12 அருளியல் வினாவல்	202
13 திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்	204

பக்கம்.

14 காட்சிப்பெருமிதம்	205
15 கொடைமடப்புக்கழ்ச்சி	207
16 திருவருள் வேட்கை	209
17 அபராத விண்ணப்பம்	210
18 அறிவரும் பெருமை	212
19 அருள்விடைவேட்கை	213
20 எழுத்தறிபெருமான் மாலை	214
21 நெஞ்சொடுநேர்தல்	218
22 திருப்புக்கழ்விவாசம்	219
23 திருச்சாதனத்தெய்வத்திறம்	221
24 தியாகவண்ணப்பதிகம்	224
25 ஆடலமுதப்பத்து	225
26 திருவடிச்சரண்புகல்	227
27 சிவானந்தப்பத்து	230
28 சங்கிதிமுறையீடு	232
29 தவத்திறம் போற்றல்	233
30 நெஞ்சுறுத்ததிருநேரிசை	235
31 சுகாமணிமாலை	238
32 கவிமுறையீடு	240
33 எதிர்கொள்பத்து	241
34 நெஞ்சொடுநேர்தல்	243
35 நெஞ்சறைகூவல்	246
36 நெஞ்சைத்தேற்றல்	248
37 நெஞ்சறிவுறாஉ	250
38 நெடுமொழிவஞ்சி	253
39 பற்றின்திறம் பகர்தல்	255

நாற்பிரிவுகள்

5

பக்கம்.

40 அடிமைத்திறத்தலைசல்	256
41 அவத்தொழிற்கலைசல்	258
42 நாளவத்தலைசல்	259
43 அவலமதிக்கலைசல்	261
44 ஆனுவாழ்வினலைசல்	262
45 அருட்டிறத்தலைசல்	264
46 திருவிண்ணப்பம்	268
47 பிரசாத விண்ணப்பம்	270
48 வழிமொழிவிண்ணப்பம்	272
49 சிறுமை விண்ணப்பம்	274
50 ஆற்றா விண்ணப்பம்	276
51 இரங்கல் விண்ணப்பம்	279
52 காதல் விண்ணப்பம்	281
53 பொருள் விண்ணப்பம்	283
54 கொடி விண்ணப்பம்	285
55 நாடக விண்ணப்பம்	288
56 திருவண்ண விண்ணப்பம்	290
57 மருட்கை விண்ணப்பம்	292
58 கொடைமடவிண்ணப்பம்	294
59 சிறு விண்ணப்பம்	295
60 பெருவிண்ணப்பம்	297
61 திருக்காட்சிக்கிரங்கல்	299
62 திருவருட்கிரங்கல்	300
63 எண்ணத்திரங்கல்	301
64 நெஞ்சநிலைக்கிரங்கல்	303
65 தனிமைக்கிரங்கல்	304
66 கழிபகற்கிரங்கல்	306
67 அர்ப்பித்திரங்கல்	309
68 அச்சத்திரங்கல்	311
69 புறமொழிக்கிரங்கல்	313
70 கருணைபெறுதிரங்கல்	314
71 திருவருட்பதிகம்	317
72 பிரசாதப்பதிகம்	319
73 பிரார்த்தனைப்பதிகம்	320
74 திருப்புக்கற்பதிகம்	321
75 சிந்தைத்திருப்பதிகம்	323
76 உய்கைத்திருப்பதிகம்	324
77 ஆனந்தப்பதிகம்	325
78 திருவண்ணப்பதிகம்	327
79 அம்மைதிருப்பதிகம்	331
80 கலைமகளார்திருப்பதிகம்	335
81 போற்றித்திருப்பதிகம்	336
82 விண்ணப்பப்பதிகம்	338

பக்கம்.

83 தரிசனப்பதிகம்	340
84 அபராதவிண்ணப்பம்	341
85 கவிவிண்ணப்பம்	344
86 கருணைவிண்ணப்பம்	345
87 அடிமைப்பதிகம்	346
88 வேட்கைக்கொத்து	349
89 சரணப்பதிகம்	351
90 நற்றாய்கவன்றது	352
91 உள்ளப்பஞ்சகம்	353
92 சிவசிதம்பரசங்கீர்த்தனம்	354
93 திருக்குறிப்பு நாட்டம்	355
94 தனித்திருப்புலம்பல்	356
95 பரமராசியம்	356
96 திருப்புக்கழ்ச்சி	357
97 திருமருந்தருணிலை	358
98 திருவருள்விலாசம்	358
99 சல்லாபகலரி	359
100 அறநிலைவிளக்கம்	359
101 அருள்நிலைவிளக்கம்	359
102 வினாவுத்தரம்	360
103 நெஞ்சொடுநெகிழ்தல்	360
104 பொதுத்தனித்திருவெண்பா	362
105 தனித்திருவிருத்தம்	363
106 முன்னமுடிபு	372

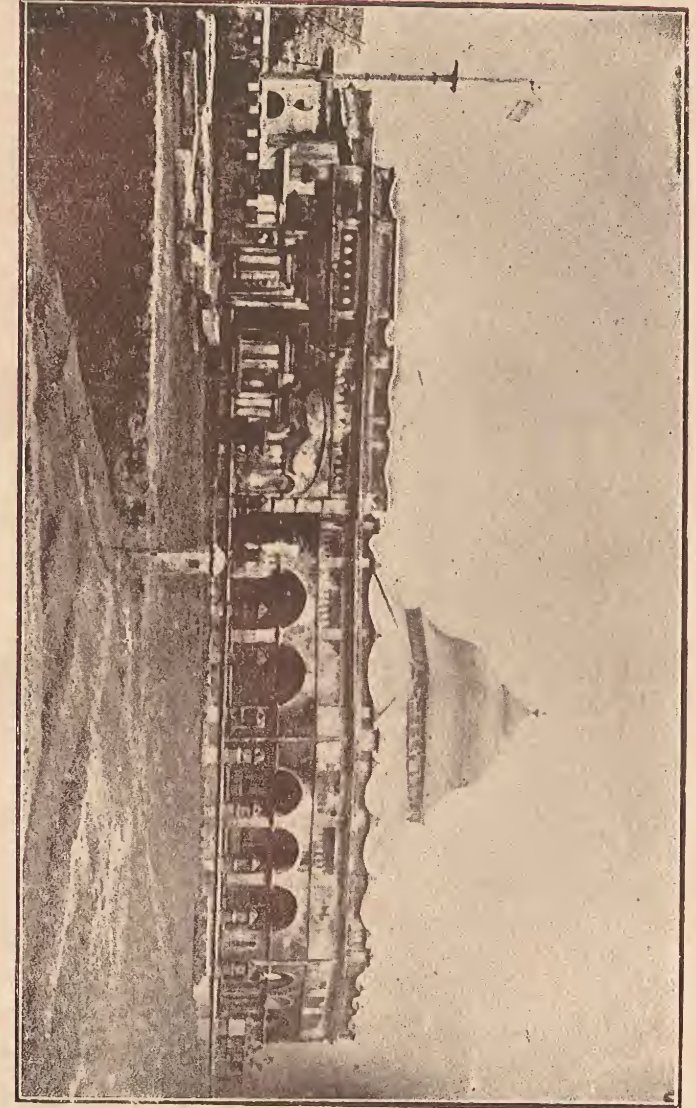
மூன்றாவது திருமுறை

1 திருவுலாப்பேறு	373
2 நாரையுங்கிளியுநாட்டுறுதூது	375
3 இரங்கன்மலை	376
4 திருவுலாவியப்பு	380
5 சல்லாப வியன்மொழி	381
6 இன்பக்கிளவி	382
7 இன்பப்புக்கழ்ச்சி	383
8 திருவுலாத்திறம்	385
9 வியப்புமொழி	386
10 புணராவிரகு பொருந்துறுவேட்கையின் இரங்கல்	387
11 குறியாராய்ச்சி	391
12 காட்சிஅற்புதம்	392
13 ஆற்றாக்காதலின் இரங்கல்	393
14 திருக்கோலச்சிறப்பு	395

	பக்கம்.		பக்கம்.
15 சோதிடநாடல்	396	10 பொறுக்காப்பத்து	492
16 திருவருட்பெருமிதம்	397	11 வேட்கைவிண்ணப்பம்	495
17 காதற்சிறப்புக்கதுவா மாண்பு	398	12 ஆறெழுத்துண்மை	496
18 ஆற்றுவிரகம்	400	13 போக்குரையீடு	498
19 காதன்மாட்சி	401	14 பணித்திறம்பேட்டல்	499
நான்காவது திருமுறை		15 நெஞ்சொடுபுலத்தல்	501
1 அன்புமலை	403	16 புன்மைநினைந்திரங்கல்	502
2 அருட்பிரகாசமலை	410	17 திருவடிசூடவிழைதல்	505
3 பிரசாதமலை	431	18 ஆற்றுவிரக்கம்	506
4 ஆனந்தமலை	434	19 ஏழைமையினிரங்கல்	508
5 பத்திமலை	437	20 பணித்திறஞ்சாலாப்படிழிவு	509
6 செளந்தரமலை	440	21 காணப்பத்து	511
7 அதிசயமலை	443	22 பணித்திறஞ்சாலாமை	513
8 அபராத்தமன்னிப்புமலை	446	23 குறைநேரந்தபத்து	514
9 ஆளுடையபிள்ளையார் அருள்மலை	449	24 முறையிட்டபத்து	516
10 ஆளுடைய அரசுகள் அருள்மலை	453	25 நெஞ்சவலங்கூறல்	517
11 ஆளுடையநம்பிகள் அருள்மலை	455	26 ஆற்றாப்புலம்பல்	520
12 ஆளுடையஅடிகள் அருள்மலை	457	27 திருவருள்விழைதல்	521
ஐந்தாவது திருமுறை		28 புண்ணியநீற்றுமான்மியம்	521
1 சித்திவிநாயகர்பதிகம்	459	29 உறுதியுணர்த்தல்	522
2 வல்லபைகணேசர் பிரசாத மலை	462	30 எண்ணத்தேங்கல்	523
3 கணேசத்திருவருள்மலை	464	31 கையடைமுட்டற்கிரங்கல்	523
4 தனித்திருமலை	467	32 பொது	524
திருத்தணிகைப்பதிகம்		33 நாளவம்படாமைவேண்டல்	525
1 பிரார்த்தனைமலை	469	34 அன்பிற்பேதுறல்	527
2 எண்ணப்பத்து	473	35 கூடல்விழைதல்	530
3 செழுஞ்சுடர்மலை	474	36 தரிசுணவேட்கை	531
4 குறையிரந்தபத்து	475	37 நாளெண்ணிவருந்தல்	534
5 ஜீவசாக்ஷிமலை	478	38 ஏத்தாப்பிறவியிழிவு	535
6 ஆற்றாமுறை	484	39 பவனிச்செருக்கு	538
7 இரந்தவிண்ணப்பம்	486	40 திருவருள்விலாசப்பத்து	539
8 கருணைமலை	487	41 திருவருட்பேற்றுவிழைவு	542
9 மருண்மலை விண்ணப்பம்	491	42 செல்வச்சீர்த்திமலை	543
		43 செவியறிவுறுத்தல்	546
		44 தேவவாகிரியம்	547
		45 இங்கிதப்பத்து	548
		46 போற்றித்திருவிருத்தம்	549
		47 திருப்பள்ளித்தாமந்தாங்கல்	551
		48 தனித்திருத்தொடை	552
		49 தெய்வமணிமலை	555
		50 கந்தர்சரணப்பத்து	569

வடனார் சமரச கத்தசன்மார்க்க
பதிப்பு நானாபை

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங் கருணை !

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாராகிய

சிதம்பரம் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளின்

திவ்ய சரித்திரம்.

சீராளும் வாய்மைத் திருவருட் பிரகாச வள்ளல்
பேராளும் ராமலிங்க பிள்ளைப்பே—ரேராளும்
மெய்ப் பசும்பால் வெண்ணொயுளே மேவுறுநெய் யின்பவர்தங்
கைப்புறச் சொற் சரிதங் காண்.

—போன்னேரி: சுந்தரம் பிள்ளை.

திருவிருந்திந் தெய்வத்தாமரை மலர்ச் செய்ய
உருவிருந்திடும் பதமலர் உவப்பினென் தலைக்கே
பெருவிருந்திடும் அருட்பிர காசனார் பெருஞ்சீர்
வருவி ருந்திடும் வாயதே வாழிநீ ழுழி.

—தொழுவூர்: வேலாயுத முதலியார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லா மானவரென்றும் ஒன்று மல்லாதவரென்றும்,
சர்வ காருண்யரென்றும், சர்வ வல்லபரென்றும், எல்லாம்
உடையாய்த் தமக்கு ஒருவாற்றினும் ஒப்புயர்வில்லாத்
தனிப்பெருந் தலைவராக விளங்கும், அருட்பெருஞ்ஜோதி
ஆண்டவரை, இவ்வுலகினிடத்தே ஜீவர்கள் அறிந்து, அன்பு செய்து,
அருளை யடைந்து, அழிவில்லாத சத்திய சுகபூரணப் பெருவாழ்வைப் பெற்று
வாழாமல்,—பல வேறு கற்பனைகளாற் பல வேறு சமயங்களிலும், பல வேறு
மதங்களிலும், பல வேறு மார்க்கங்களிலும், பல வேறு லக்ஷியங்களைக்
கொண்டு, நெடுங்காலமும் பிறந்து பிறந்து, அவத்தை வசத்தர்களாகிச் சிற்

தமிழ் மின்னியல் விரைந்து விரைந்து பல வேறு ஆபத்துகளினால் துன்பத்தில்
அழுந்தி இறந்திறந்து வீண் போகின்றார்கள்.

அமுந்தி இறந்ததிறநது விண்ணோரேயுடையவன்
ஆதலால், இந்த ஜீவர்கள், அவ்வாறு துன்பத்தில் அமுந்தி வீண் போகாமல், உண்மை யறிவு, உண்மை யன்பு, உண்மை இரக்கம், முதலிய நற் குணங்களைப் பெற்று, நற் செய்கையுடையராய், எல்லாச் சமயங்களுக்கும், எல்லா மதங்களுக்கும், எல்லா மார்க்கங்களுக்கும், உண்மைப் பொது நெறி யாகி விளங்கும், சுத்த சன்மமார்க்கத்தைப் பெற்றுப் பேரின்ப சித்திப் பெரு வாழ்வில் பெருஞ் சுகத்தையும், பெருங் களிப்பையும் அடைந்து வாழும் பொருட்டு எல்லாம் வல்ல உண்மைக் கடவுள், தாமே திருவுள்ளங்கொண்டு, சொண்டில், சிதம்பரதலத்திற் கணித்தாய மருதார்ப்பதியில், திரு அவ நாரஞ்செய்து, திருவருட்பா என்னும், தெய்வத் திருமறையை இயற்றி யருளி, இவ்வுலகின் கண்ணோ சிதம்பரம்—இராமலிங்க பிள்ளை என்னும் தமிழ் வல்ல ஞானசாரியர், சுத்த சன்மார்க்கப் போதகாசாரியர், சமரச வேத சன்மார்க்க சங்கத் தாபனசாரியர், திருவருட் பெருஞ் சித்தர், ஓதாதுணர்ந் தார் என்னும் காரணப் பெயர்களைப் பெற்று, 'இக்காலந் தொடங்கி அளவு குறிக்கப்படாத நெடுங்காலம், அளவு குறிக்கப்படாத அப்புந் சித்திகளெல் லாம் யாமே இருந்து விளையாடுகின்றும்' என்னுந் திருக்குறிப்பை யுணர்த்தி அருட்பெருஞ்ஜோதி சொருபராய், ஈரேழு பதினான்கு உலகங்களிலுமுள்ளவர் கள் யாவரும், ஒருங்கே 'இஃது என்னை! இஃது என்னை!' என்று அதிசயிக் கும்படி திருவுருக்கரந்து, இன்னும் நம்பும் அடியார்க்குத் தோன்றாத் துணை யாக அங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கிக்கொண்டு, உலக முழுதும் சன் மார்க்கத்தையும், சமரசத்தையும், ஜீவகாருண்யத்தையும் தமது ஞானசத்தி யால் அருளரசாட்சி செய்துகொண் டிருக்கின்ற ஞான பானுவின் திவ்ய சரித்திரம் வருமாறு:—

பரதகண்டத்தின் பண்டி

தொன்று தொட்டுச் சீருஞ் சிறப்புஞ் சிறந்து விளங்கும் இந் நாவலர்தீவில் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொண்ணாசை முதலாய அரிதியப் பொருள்கள் பலவகையாகி மாயாமயமான நவ நவமாய பல்வகை யின்பங்கள் நிறைந்துள்ள துவாகி, உலகியலுக் கொத்தவாறு வைதீக இலெவகீக முதலாய கருமங்கட்கேற்ப அனுபவித்தற்கிடமாய போக பூமியாகி, விண்ணாவரும் மண்ணாவரும் பல பிறவி யெடுத்தெடுத்து இளைத் திளைத்து இடர்க்கடல் நீந்தி, முத்தி யின்பக்கரையை யடைய அவதரித்தற்கிடமாகி, பர அபர ஞானத்திற்குரிய பல ஞான சாத்திரங்களை வரைந்து, புத்தி, புத்திக்குப் பொருந்தத் தார்க்கிக லட்சணத்துடன் தார்க்கித்து, ஞானவாங்களைன்று மற் றைய கண்டத்தவரால் மதிப்புற்ற மகான்கள் வதிதற்கிடமாகி ஒளிர்கின்றது இப்பரத கண்டம்.

சோனாட்டுச் சிறப்பு

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இக்கண்டத்திலே, காட்டரன், மலை யரன், நீரரன் முதலிய காப்புக்களுடன், நெய்தல், முல்லை, மருதம், சூறிஞ்சி, பாலை முதலிய ஐவகை நிலங்களும், அவ்வவற்றிற்குரிய உரிப்பொருள், கருப் பொருள்களும் மலிந்து செழித்திருப்பதும்; தவத்தர், முனிவர் முதலியோர் வசிக்கும் இடங்கள் செறிந்து எக்காலத்தும் நீர்வளம், நிலவளம், சூழ்வளம் நிறைந்து, பார்ப்போர் கேட்போராய மக்கட்கு மனக்களிப்பை விளைத்துப் பூமகளுக்கோர் திலகம்போன்றதாய், எங்குஞ் சிவமணங் கமழ்ந்து, பக்தி, ஆசாரம், ஊக்கம் முதலியவற்றில் மேம்பட்டுக் குறையாச் செல்வத்தோடு கூடி விளங்குவதும்; மாரிக்காலத்தும் கோடைக்காலத்தும் செழுமை கலந்து கரை புரண்டு, முத்து, சந்தனம், யாளை மருப்பு, கரும்பு, மூங்கில் முதலிய வற்றை யிருகையாலும், ஏற்றுக்கொள்வோர் தரத்திற் கேற்றவாறு பார்த் தளித்துக்கொண்டு இருமருங்குந் தெய்வத் தலங்கள் சூழும் பெருமை பெற்று மிக்க புனிதத் தீர்த்தமாய் போன்னி, காவிரி எனப் பல பெயர்கள் வாய்ந்த தெய்வநதி பாய்ந்து வளம்பெருக்க விளங்குவதும் சோணாடு என்னும் சோழ நன்னாடாகும்.

அத்தகைய நாட்டில், ஆன்மாக்கள் உய்வான்வேண்டி எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் செழும்பொருளாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர், சிவ பெருமான் உருவுடன் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலங்கள் பல் உள. அப்பலவற்றுள்ளும் சிறப்புடைய திருவாரூர், திரு வானேக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம் என்னும் பஞ்ச பூதத்தலங்களினுள்ளும், சர்வ ஆன்மாக்களுக்கும் பொதுவாய், பூமிக்கு இரு தய கமலமாய்க், காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் புதுமை யுடையதாய்த், தன்னைத் தரிசித்தவர்களுக்கு ஞானானந்தத்தைத் தோற்றவிலிக்கும் பெருமை யுடையதாய்ச் சர்வத்திற்கும் இடங் கோடுப்பதாய், எப்பொழுதும் எல்லா பாதத்திலும் விளங்கும் ஞானமாகிய சபையாய் சிவ சொரூபமாய், சத்தாகிச் சித்தாகி இன்பமாகிச், சதா நிலையாய் எவ்வுயிர்க்கும் சாஷியாகி தெய்வ முழுவயிரத் தனிமணியாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற திருச்சிற்றம்பலமாய், மகா தேவ னது ஆனந்தத் தாண்டவத்திற்கு அதிட்டானமாய் விளங்குவது தில்லை வனம் என்னும் சிதம்பரத் திருத்தலமாம்.

இத்தெய்வப்பதியின் வடமேற்கில், காத தூரத்தில், ஐந்திணை
சேரத் தமிழின் துறை நுகர்ந்து, புறத்துறையின் வந்த பொருளவை
கொண்டு செய்வன செய் மாக்கள் மலிந்து பல வளங்களுடன், சிறந்தோங்கும்
மருதூர் என்னும் ஓர் தெய்வத் திருப்பதியுளது.

இராமையிள்ளை—சின்னம்மையார்

அத் திருப்பதியின்கண் வசிப்பவராய், அன்பு, அறிவு, இரக்கம், ஈஸ்வரபத்தி முதலிய நற்குணங்களாற் சிறந்தவராய், கல்வி கேள்விகளில் வல்லுனராய், கருணைக்குல தீப மணியாராய்ச், சிவத்தொண்டும், சிவத்தியானமும் கனவிலும் மறவாத தூயசித்தமுடையவராய்ப், பலவகை யறங்களை யும் வளர்ப்பவராய், நிராமயனை மறவாதவராய்த், தெளிந்த சித்தம் உடையவராய்ச், சிவனடியார்களுக்கும் ஆதரவற்ற ஏழைக்கும் அமுதுபடைக்கும் அன்பு நிறைந்தவராய்ப் பழமைப்பட்ட “ஆலமகாரிஷி கோத்திரத்தில்” அவதரித்தவராய் ‘இராமைய பிள்ளை’ என்னும் பெயருடைய ஓர் பெரியாரிருந்தார். அவர் இல்லறம் நடத்திவரும் நாளில், மனைவியர் ஐவர் ஒருவர் பின்னொருவராக மணந்து அரனடி யடைந்தனர்.

எனினும், தமது அறவொழுக்கம் தவறாது நடக்கும்பொருட்டுப், போன்னேரி யென்னும் கிராமத்து நந்தாமணிவிளக்காய், கற்பிற் சிறந்தாராய், பொறையில் பூமகளாய், “தேய்வந் தோழாஅள், கோழுநற் றேழுதேழு வாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை,” “தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற, சோற்காத்துச் சோர்விலாள் பேண்.” என்னும், பொய்யா மொழிக்கு இலக்காகித், திருவாகுஞ் சின்னம்மையே உருவாகவந்து அத்திரு நாமமே கொண்டாலன்ன “சின்னம்மை,” யென்னும் பொன்னம்மையார் ஆறந்தாரமாயமைய, அவ்வம்மையாரும், இராமைய பிள்ளையாரும் “இல் வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும், நல்லாற்றி னின்ற துணை” “தேன்புலத்தார் தேய்வம் விருந்தோக்க ருனென்றாங்கு, ஐம்புலத் தா றேம்ப றலை,” என்னுந் திருவாக்குகளுக்கேற்ப, உடலுயிர் போன்று இருவரும் பிரியா அன்பினராய், நல்லறமாகிய இல்லறவழியிலேயே தமது வாணட்களை வீணுக்காது பல்லறங்களை வளர்த்து வந்தனர்.

அவ்வண்ணமாக அம்மருதாரிலும், அதற்கயற்புறத்து முள்ளார்க்குக் கல்வி பயிற்றுவுதாம், மருதார், கருங்குழி முதலான சில கிராமக் கணக்கு வரைவது முதலிய உத்தமத் தொழிலிலே ஊதியங்கள் கொண்டு இல்லறம் வழாது அவமாயவெல்லாம் அன்றே யழியவும் தவமாய வெல்லார் தமைவந்தடையவும் வாழ்ந்துவரும் நம் இராமைய பிள்ளையார்,

“பெறுமவற்றிள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற” எனவும்,
“எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பேறின”

எனவும் மக்கட்பேற்றைப் பற்றிப் பெரியோர் பெரிதும் புகழ்ந்து உரையாடு கின்றனர் ஆதலால், அந் நன்மகப் பேறு தமக்கும், கிடைக்கவேண்டுமென்னும்

உள்ளக் கிடக்கையராய்த் தினமும், திருச்சிற்றம்பல முடையாளை அப்பேறு குறித்து வேண்டி வருவாராயினர்.

வருநாளில், அவர்க்கு எவ்வண்ணம் வேண்டுகினும் அவ்வண்ணம் இரங்கி ஈந்தருளும் அம்பலவானன் அருளால், மனைவியாராகிய சின்னம்மையார் வயிற்றில் சபாபதி பிள்ளை, பரசுராமபிள்ளை என்னும் ஆண்மக்கள் இருவரும், சுந்தரம்மாள், உண்ணமுடையம்மாள் என்னும் பெண்மக்கள் இருவரும் மக்களாகப் பிறந்தனர்.

பிறந்த அம்மக்களோடு பெருமிதமாக வாணுந் நடத்துங்காலை, ஒரு பகல், திருமேனி முழுதுந் திருநீறணிந்து, புலியுரி, யோகதண்டம், யோகப்பட்டிகை மேற்கொண்டு சிரத்துங் கண்டத்துஞ் சிவனருட் கண்மணி யணிந்து, தண்டுகமண்டல சுரத்தராய்ச், சிவயோகியார் ஒருவர் தம் தில்லினுக்கு எழுந்தருளக் கண்ட சின்னம்மையார் அவ் வருளாளரை வரவேற்று ஆதனத் திருத்தி, அவர் பொன்னடிகளை நீரினாற்கழுவி, பூவினாலரச்சித்துப் புகழ்ந் துரையாடி “புண்ணிய நீறணிந்த புனிதரே! தேவரீர் கிறியே முடைய இச் சிறுமனையிற்றானே திருவமுதுண்டு திருவருள் பாலித்தல் வேண்டும்” எனச் சிரம் வணங்கிவேண்ட, அம்மெய்த்தவரும் அவ்வேண்டுகோட் கிணங்கி, அறுசுவை நிறைந்த உண்டியினை அம்மையார் படைக்க அன்பொடுங்கலந்து உண்டு ஆனந்த நிறைவினை யடைந்தார். அடைந்த அந்நற்றவர், அம்மையாரின் அருங்குணங்களை அளவிலாது வியந்து கூறிப், பின்னர் அவர்க்குச் சிவபெருமானருள் போற்றி திருநீறுகோடுத்து “அருளம்மையே! இத் தெய்வத் திருநீற்றை யணிந்து கொள்வீராக! கொள்வீரேல் இன்னுஞ் சில பகலில், சமசர கத்த சன்மார்க்கத்தை நிலைநிறுத்தவல்ல சற்புத்திரனைப் பெறுதற்குக் கருக்கொள்ளப்பெறுவீர்” என்று கூறி தன்னுருவினைக் கரந்தார். கரத்தலும், சின்னம்மையார் எல்லாந்திருவருட் செயலே என வெண்ணியிருந்து தம் இன்னுயிர்த்துணைவர் வருதலும், அவர் பால், அடிகள் வந்ததும், அவ் வடிகட்குத் தாம் அன்னமளித்ததும், அவர் தாமும் தமக்குத் திருநீறணித்துச் செப்பியதும், உடனே அத்தவர் திரு வருக்கரந்ததும் தெரிவித்தார்.

இராமைய பிள்ளையும் பரசிவப் பிரபுவே, இங்ஙனம் வந்தா ரென மகிழ்ந்து, தாம் தரிசிக்கப் பெற்றிலமே பெனவருந்தி திருவருளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்.

தெய்வத்தந்தையார் திருஅவதாரம்

அன்று முதல், அம்மையார் மணி வயிற்றில் கரு உண்டாயிற்று. முத்தரும் முனிவரு முடிவணங்கு நல் உத்தமக் கருவினை உதரந் தாங்கிய அவ்வுத்தமியார்க்கு ஓரொருமாதங்களாகப் பத்து மாதங்களும் பரனருள தனால் கழிந்தன. கழிந்த ஞான்று, அகத்தே கறுத்துப்பறத்தே வெளுத்துப்

பொய்நெறி நின்று புலம்புகின்ற இவ்வுலகினரை, இச் சகத்தே திருத்தி மெய்நெறியாம் சன்மார்க்க நெறிமேவுவிக்கவும்: மருட்பாடல் பாடி மயங்கித் திரியும் மாந்தர் தமக்கு அருட்பாடல் பாடி அருளமுதம் ஊட்டவும், “கலை யுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும் கண்முடி வழக்கமேலா மண் முடிப்போகவும்,” அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருள் வழி, நம் தேய்வத்தந்தையார் என 4925-சபாநு வருடம், தட்சணயனம், வருஷருது, புரட்டாசி மாதம், 21-ஆந்தேதி, பூர்வபட்சம், துதியைதிதி, ஞாயிற்றுக் கிழமை, உதயாதி 29 $\frac{1}{2}$ நாழிகை, மீன லக்கினம், சித்திரை நட்சத்திரம், 4-ஆங்கூல், துலாராசி; ஆங்கிலம் 1823-ஆம் வருடம் அக்டோபர் மாதம், 5-ஆந்தேதி யன்று திருவவதாரஞ் செய்தார். செய்த அப்பொழுது உலகம் எங்கும் ஓர் பிரகாசம் உண்டாயது. தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர்; அன்பர்கள் என்றும் அடையாத ஓர் சந்தோஷத்தை அடைந்தனர்; இத தினம் ஓர் சுதினம் எனக்களித்தனர்; ஓர் பெரியார் அவதரித்தாரென ஆகி கூறினர்.

ல		சனி	குரு
			அங் கேது
இராகு	இராசி		
		புதன் சந்தி	சுக் சூரி;

பிள்ளைப் பருவம்

இராமைய பிள்ளையும், அந்நாளில் பல நல்லிழாக் கண்டு, வேதி யர்க்கு வேண்டுவன நல்கி, ஞாதியர்க்கு நல் விருந்திட்டு, ஆன்றோர் பலரை வருவித்து அவர்தம் முன்னிலையில் எல்லாம் வல்ல ஆண்டவரின் அருள் நினைந்து அம் மகவிற்கு ‘இராமலிங்கம்’ எனத் திருநாமமுமிட்டுத் தெய்வ வின்பத்திற் நினைத்திருந்தார்.

அருட்குழந்தையின் அம்பலக் காட்சி.

இருந்தவர், தமது அருமை மிக்க மனைவியரோடும் மக்களோடும் எல்லாம் வல்ல இறைவராகிய திருச்சிற்றம்பலக் கடவுள், ஆனந்தத் தாண்டவம் பரிலும் அம்பலங்காணச் சிதம்பரஞ் சென்றார். சென்ற அவர் தமது இளங் குமரரை—இராமலிங்கரைக் கரத்தி லேந்திக்கொண்டே அம் பலத்தரகை அடி உணங்கினார். அவ்வேளை நடராஜப் பெருமானுக்கு

அர்ச்சனைசெய்து கற்பூர ஆராதனை செய்தார் அப்பைய தீக்ஷிதர். இராமைய பிள்ளையின் கரத்திலிருந்த குழந்தையோ, சிவகாமவல்லி மகிழ்ந்து ஒருபால் விளங்கக் கனகசபையின் கண்ணே ஆனந்த நடம்பரிலும் நடராஜப் பெருமா னுடைய அருளமுதம் ஒழுகும் திருமுகத்தையும் கற்பூர ஜோதியையும் கண்ணிமை கொட்டாது பார்த்துக் காண்போர் அதிசயிக்கக் கலகலவென்று நகைசெய்தது. அதனைக் கண்ட அப்பைய தீக்ஷிதர், “இக்குழந்தை அம்பலவாணரின் அருட் குழந்தையே” என்று வாழ்த்தி—இராமைய பிள்ளையையும் அவர் மனைவி மக்களையும் தம் இல்லத்தில் இருத்தி உப சரித்தனுப்பினர்.

இஃது இவ்வாறாக, குழந்தை பிறந்த நாள் தொட்டுப் பல அற்புத நிகழ்ச்சிகள் அம் மருதார்ப்பதியில் நிகழ்ந்தன. நீர்வளஞ் சுருங்கி யிருந்த அம் மருதாரிலே மழை பெருகி நெல் முதலிய தானிய விளைவுகள் அதிகரிக்க லாயின. நூறுண்டு வயதுடைய முதியவருங்கூட “என்ன இது? புது மையா யிருக்கிறதே! இத்துணைக் காலமாக இவ்வருடம் பெய்த மழைபோல பெய்ததில்லை; தானியங்கள் விளைந்ததுபோல் விளைந்ததில்லையே” என வியந்தனர். அப்பதியில் உள்ளார்க்கு நோய் முதலியன தலை காட்டாது ஒழிந்தன. மாடு கன்றுகள் யாவும் செழித்து ஒங்கின. சகல ஜீவராசிகளும் சந்தோஷமாக இருந்தன. பூனையும் எலியும் ஒத்து விளையாடின. இவ்வாறு அற நிகழ்ச்சிகள் பல நிகழ்ந்தன.

மருதார்ப்பதி முழுவதும் விளைவு பெருகி மனமகிழ்ந்த குடிமக் கள் அனைவரும் இவ்வாறானமைக்குக் காரணம் யாதெனத் தோன்றாதி பின்னர்த் தெளிந்து “ஓ! இவை நம் இராமைய பிள்ளையார்க்குப் பிறந்த நன் மகவின் பொருட்டாக நிகழ்ந்த அற்புதங்களே” எனத் தெளிந்து ஒவ்வொரு வரும் இராமையபிள்ளை அவர்களின் வீட்டிற்கு வந்து அவ்விளங் குழந்தை யைக்கண்டு வணங்கிச்செல்ல வாரம்பித்தனர். ஆரம்பிக்கவே, ஆகாத காரி யங்கள் எல்லாம் ஆகத் தொடங்கின; பார்த்தனர் ஊரார். “இக்குழந்தை குழந்தையல்ல; குழந்தை வடிவிற் றோன்றிய குமரவேளே” எனக் குதூகல முடையவராய்க் குழந்தையினிடத்துப் பெரிதும் அன்பும் பக்தியும் செய்து இராமைய பிள்ளையையும், சின்னம்மையாரையும் “பெற்றாலும் இவர்களைப் போலல்லவோ பேறு பெறல்வேண்டும்” என வாயா வாய் வாழ்த்தி வரலாயினர்.

தந்தையார் பிரிவும்—தமயனார் வாழ்வும்

இராமைய பிள்ளையாரும் “ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன் மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்” என்னுந் திருக்குறளுக்கணங்கப் பிள்ளையைப் பெற்ற அன்றினும், இன்றே பெருமித மகிழ்வுடையராய் தம் ஆருயிரன்ன அருமகவினை அன்போடு வளர்த்து வந்தார். வளர்த்துவந்தவர்

சில பகல் கழியவும் ஆண்டவருடைய அருளழைப்ப, அவ்வருளமுதம் அருந்துதற் பொருட்டாக அவனிவாழ்வு நீத்து அமர வாழ்வு எய்தினார். தங்களை வையத்தில் முன்னிருக்க வைக்கும் தந்தையார் விட்டுப் பிரிந்தாராக, அதுபற்றிப் பெரிதும் மனங்கலங்கி திருவருளால் பின்னர்த்தெளிவுகொண்டு, மூத்த பிள்ளையாகிய சபாபதி பிள்ளை தம்முடைய தம்பிமாரோடும், தங்கை மாரோடும், தாயரோடும், தமது அன்னையா ரவதாரித்த அரும்பதியாகிய பொன்னேரிக்குச் சென்று, அங்குள்ள தமது அன்னைக்கு அன்னையாராகிய பாட்டியாருடைய பாதுகாப்பில் சில நாளிருந்து, அங்கிருந்தும் சென்னையம் பதியைச் சேர்ந்தார். சென்னையை யடைந்த சபாபதி பிள்ளை அந் நாளில் பிரபல வித்வானாக விளங்கிய உரையாசிரியர்: மகா வித்துவான் காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியாரிடம் அமிழ்தினு மினிய தமிழ்மொழியதனைக் கற்றுவந்தார். கற்றுவந்த அவர் சிறிது காலத்திற்கெல்லாம் அப்பெருங் கல்வியிற் சிறந்தவராகி ஓர் பாடசாலையில் உபாத்தியாயராக விருந்தும், ஓய்ந்த சமயங்களில் புராணப் பிரசங்கஞ் செய்தும் பொருளிட்டி குடும்பத்தைப் பாதுகாத்து வந்தார்.

ஓதா துணர்தல்

வந்தவர் தமது அருமைத் தம்பியாராகிய நமது பெருமானுக்கு ஐந்தாவதாண்டு தொடங்குவதனால் அவற்குக் கல்வி பயிற்ற வேண்டும் என்னும் கருத்துடையாராய் ஓர் அந்தணர்பால் வித்தியாரம்பஞ் செய்து, பின்னர்த் தாமே ஆசிரியராயமர்ந்து கற்பிக்க ஆரம்பித்தார். குழந்தை பயபக்தி யுடன் தமையனிடம் பாடஞ் சொல்லிக்கொள்வது போல் நடத்தாரே தவிர சரியாகப் பாடம் படித்தாரில்லை. தமது கருத்து முழுதும் கந்தப்பெருமானிடமே செலுத்தியிருந்தார். இவ்வாறு இருந்ததால் தம் தம்பியாரைத் தமது ஆசிரியரான காஞ்சீபுரம், மகா வித்துவான் சபாபதி முதலியாரிடம் கல்வி பயில விடுத்தார்.

அவரிடமும் நம் பிள்ளைப் பெருமான் ஒழுங்காகப் பாடங் கேட்பது மில்லை, படிப்பில் கருத்தைச் செலுத்துவது மில்லை. பின் எங்கே அவர் தம் கருத்தைச் செலுத்தின ரென்றால், கந்தப்பெருமானார் கழல்களில் பாமாலையாகிய பூமலை சாத்திப் போற்றிப் புகழுதலிலேயே தமது கருத்தைச் செலுத்தினார். ஒவ்வொரு நாள் மாலையிலும் சென்னையிலுள்ள கந்தப் பெருமானார் ஆலயத்திற்குச் சென்றுவிடுவார். சென்று பாமலை தொடுத்துப் பாடுவார்; பரவச மெய்துவார்; மற்றவர்களையும் பரவசப்படுத்துவார். இச் செயல்களை யெல்லாம் அறிந்தார் மகா வித்துவான் சபாபதி முதலியார். அவர்க்குப் பிள்ளைப்பெருமான் மீது பெரும்பொறுமை தோன்றியது. “என்ன இது? இத் துணைப் பெரிய வித்துவானாக விளங்கும் நம்மாலும் பாட முடியாத பாட்களை இச் சிறுவன் பாடுவதென்றால் இனி நடக்கு

என்ன மதிப்பிருக்கும்? இன்னும் இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சியைப் பெற்று விடுவானாயின் எப்படியாவானோ? அறியோம்” என்று மனதில் நினைத்துப் பாடஞ்சொல்லுதலைக் கைவிட்டு விட்டார்.

இதைக் கேள்விப்பட்டார் சபாபதி பிள்ளையும். அவர்க்கு ஆற்றொணுத்துயரம் உண்டாயிற்று. அருமைத் தம்பியார் தமது கருத்தின் வண்ணம் நடந்து கொள்ளாது வேறு வழியிற்செல்லுவது அவருக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர் தமது நண்பர்கள் பலரிடம் பிள்ளைப் பெருமானைப்பற்றிக் குறை கூறுவாராயினார். என்ன குறை கூறியும் பிள்ளைப் பெருமான் தமது கருத்துப்படி கல்வி பயில்வாரென்று தோன்றவில்லை. அதனால் அவர்க்குச் சினம் பெரிது முண்டாக மனைவியரை யழைத்து “நம் முடைய தம்பி இராமலிங்கம் நமது கருத்துக் கிணங்கக் கல்வி பயிலாது பல வகையாகக் களியாட்டயர்ந்து காலத்தை வீணே போக்குகின்றான். ஆதலால் அவனுக்கு இன்று முதலாக நம்வீட்டில் உணவும் அளிக்கக்கூடாது; உடையு மளிக்கக் கூடாது; உள்ளே துழையவும் விடக்கூடாது” என்று கடுமையான உத்தரவு போட்டுவிட்டார். ஆனால், அவ்வம்மையாரோ பிள்ளைப்பெருமான் மீது மிக்க அன்புடையவர்கள். என்ன செய்வார்கள் பாவம். கணவனாருடைய கட்டளையைத் தள்ளிவிடவும் முடியாது. கணவனாருடைய கட்டளையின் வண்ணம் மைத்துனராகிய பிள்ளைப் பெருமானைப் பெயர்த்துவிட்டு விடவுங்கருத்திலலை. இவ் விரண்டு சங்கடங்களுக்கு மிடையில் அம்மையார் இடர்ப்பட நேர்ந்தது. நேர்ந்தும் பிள்ளைப்பெருமானைக் கணவனார் கட்டளையின் வண்ணம் விட்டு விட்டாரில்லை. கணவனாரில்லா சமயங்களில் வீட்டின் பின்புறமாக பிள்ளைப் பெருமானை வரவழைத்து உண்டியருத்தி, உடையளித்து, உபசரித்து அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். இவ்வாறாகப் பல நாட்கள் கழிந்து வந்தன. வந்தபொழுது தந்தையாரின் திதி வந்தது; அதனைப் பலவகைச் சிறப்புக்களோடு சபாபதி பிள்ளை நடத்தினார்; நண்பர்கள், உறவினர், அறிந்தோர், அறியாதோர் அனைவரும் வந்திருந்தனர். அவர்களுடனெல்லாம் அளவளாவுகின்ற சபாபதி பிள்ளைக்குத் தமது அருமைத் தம்பியார் மீது கருத்துச் சென்றது. செல்லலும், இத்துணைச் சிறப்புக்களுக்கிடையில் தமது தம்பியார் இல்லாததைப்பற்றிப் பெரிதும் வருந்தினார். வருந்தியாவதென்? வந்திருப்போரெல்லாம் பசியோடிருக்கின்றனர் என அவர்கட்கெல்லாம் அறுகவை யமைந்த உண்டியினை அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் அருத்தினார். தாமும் உண்டார். மற்றைய எல்லோரும் உண்டாயிற்று. ஆனால் சபாபதி பிள்ளையாருடைய மனைவியார் மட்டும் உண்ணவில்லை. பகற்போது முடிவுற்றது; மலைக் காலமும் வந்தெய்தியது; சுமார் நான்கு மணிக்குப் புறக்கடையின் வழியே வீட்டினுள் துழைந்தார் பிள்ளைப் பெருமான். வருகைக்காகக் உண்ணாது காத்திருந்த அவ்வம்மையார்

அன்போடும் வரவேற்றுத் தண்ணீர் விட்டிருந்த பழைய உணவையிட்டார். பிள்ளைப் பெருமானும் அதைவெறுத்துத் தள்ளாது உட்கொள்ள ஆரம்பித்தார். அதைக்கண்ட அம்மையாரின் உள்ள முருகியது; கண்களில் ஊற்றிருப்பதையொப்பக் கண்ணீர் பெருகிற்று. எல்லோரும் அது சவையோடு கூடிய உணவை உண்டுகரிக்கத் தம்அருமை மைத்துனர் மட்டும், நீர் விட்ட உணவை உண்ணுவது தம்மாற் பொறுக்கமுடியாது போகவே அவ்வாறு அழத் தொடங்கினார்கள். அதைக்கண்டார் நம் பிள்ளைப்பெருமான், அவருக்கும் அழுகை வந்துவிட்டது. தம் மீது அவ்வம்மையார்க்கு இருக்கும் அளவுகடந்த அன்பினை நினைந்து நினைந்து தாமும் அழுகார். அப்பொழுது அவ்வம்மையார் “தாங்கள் தமையனர் சொற்படி கல்வி பயிலுவதில் கருத்தைச் செலுத்தினால் இத்துணைத் துன்பங்களும் நேராவே; ஆதலால் இனியாவது எனக்காகத் தாங்கள்; அவ்வழியில் நடந்துகொள்ளவேண்டு” மென அன்போடும் மொழிந்தனர். மொழிந்த அவ்வம்மையாரிடம் இனித்தாம் ஒழுங்காகக் கல்வி பயிலுவதாகவும், தமக்குத் தனியே மெத்தையிலுள்ள ஒரு அறையினைக்கொடுக்க வேண்டுமெனவுங் கூறினர். அம்மையாரும், பொழுது விடிந்ததும் தம் கணவனாரிடம் எல்லாவற்றையும் கூறி மெத்தையிலுள்ள அறையினைபுங் கொடுக்குமாறு செய்தார்கள். செய்தும் பயனென்? அறையிலே சென்று கல்வியிலத் தொடங்கினாரா நம்பிள்ளைப் பெருமான்? இல்லை.

பின் என்ன செய்தார் நம் பிள்ளைப்பெருமானார்? தெய்வ ஆராதனைக்கு வேண்டிய பழம், திருமலர் முதலியவற்றைச் சிறிது சேகரித்துக்கொண்டார். கொண்டதும் அவ்வரையிலேயே ஒரு கண்ணாடியைச் சுவரில் மாட்டினார்; மாட்டிய அக்கண்ணாடிக்கு மாலை சூட்டினார்; பழம் படைத்தார்; தீபங் கொளுத்தினார்; கற்பூரங் காட்டினார்; கண் இமை கொட்டாது அதனையே நோக்கினார். நோக்கவே, அக்கண்ணாடியிற் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் ஓர் தெய்வத் திருவுருவம் தெரியலாயிற்று. தெரிந்த அத்தெய்வத் திருவுருவம் எது? பிள்ளைப்பெருமான் பேணிவந்த தணிகைக் கந்தப் பெருமானார் திருவுருவமே அது. அத் திருவுருவத்தையே அன்றுமுதல் உபாசிக்கலாயினார் நம் பிள்ளைப் பெருமானார். இச்செயல் நம் பிள்ளைப் பெருமானார் ஒன்பதாவது ஆண்டிலேயே நிகழ்ந்தது. நிகழ்ந்த அற்றைநாள் தொடங்கி பிள்ளைப் பெருமானுக்குக் கந்தப் பெருமான் திருவருளால் சகல கலைகளுந் தாமாகவே விளங்கலாயின.

பிரசங்க வைபவம்

இவ்வாறாக ஒதாதுணர்ந்து வரும் நம் பிள்ளைப் பெருமானார் பெருமை விளங்கும் அருமைக்காலம் வந்தனாகியது. அணுகுதலும், தமையனாராகிய சபாபதிபிள்ளை தாம் சனிவாரந்தோறும் செய்துவந்த பெரிய

புராணப் பிரசங்கத்தைத் தமது உடல் நலமின்மையால் தம்பியாரை இரண்டொரு பாடல் படித்துவிட்டு வருமாறு ஏவினர். அவரும் அவ் ஏவுதலைச் சிரமேற்கொண்டு ஆங்குச் சென்றார். அவையினர்க்குத் தமையனர் கட்டளையை யறிவித்தார். அவர்களும் அதற்கு இணங்கினர். இணங்கவே பிரசங்கத்தைத் தொடங்கினார் பிள்ளைப் பெருமானார். பிரசங்கிக்க வேண்டிய பிரசங்கமோ பிள்ளைப் பெருமானார் அருட்குரவராகக் கொண்டுள்ள ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் அரிமைச் சரிதம்.

பின்னர்ச்சொல்லவும் வேண்டுமோ? தொடங்கினார் பிரசங்கத்தை. இரவு ஒன்பது மணிக்கு முடிவுபெறும் பிரசங்கம் பத்துமாயிற்று; பதினொன்று மாயிற்று; முடிந்ததோ முடியவில்லை. பன்னிரண்டாவது மணிக்கு இரண்டு வரிகளே முடிவுற்றன. பிரசங்கம் எப்படி யிருந்தது? மற்றைய பிரசங்கங்களெல்லாம் எவ்வாறிருக்கும்? ஏதோ செவிக்குமட்டும் ஒரு சிறு இன்பத்தை யளிப்பனவாக விருக்கும். பிள்ளைப் பெருமான் பிரசங்கமோ செவிக்கு இன்பமளிக்கும் அவ்வளவிலில்லை; ஊனுக்கும் இன்ப மளித்தது; உயிருக்கும் இன்பமளித்தது. இவ்வளவு மதுரமான இப்பிரசங்கத்தைக் கேட்ட அவ்வவையினர் அளவில்லாத ஆனந்தத்தை யடைந்தனர். அவர்களடைந்தது ஒரு வியப்போ? ஆற்றிவிற் குறைந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும் அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டிருப்பின், வேட்ட முறுமே; பொல்லாப் புவி, கரடி போன்ற விலங்கினங்களும் மெய்ஞ்ஞான நாட்ட முறுமே; அத்துணைச் சிறந்த தன்றோ அருட் குமரனருள் பெற்று விளங்கும் நம் அருட்பிரகாசனார் அமுத வாக்கு.

ஆதலால், அவ்வவையினர் பிள்ளைப் பெருமானாரே அப்புராணத்தை முடித்தருளல் வேண்டுமெனச் சபாபதி பிள்ளையை வேண்டினார். அதற்கு அவரும் இசைந்தார். இசைந்த அவர்க்கு ஒரு ஐயம் தோன்றியது. “என்ன இது? ஒரு புதுமையா யிருக்கிறதே! நம்முடைய தம்பியோ நாம் கல்வி பயிலவிட்ட காலத்துக் கருத்தில்லாதவனாய் அதனைப் பயிலாது பொழுது போக்கியவனாயிற்றே; அவனுடைய பிரசங்கம் எவ்வாறு இனிமையுடையதாயிருக்கும்; இதனை நாமும் ஒரு நாள் ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும்” என்று துணிந்தார். துணிந்தபடியே ஒரு நாள் பிள்ளைப்பெருமானார் பிரசங்கம் செய்யும் இடத்தில் ஒரு சார் மறைவாக விருந்தார். பிரசங்கத்தைக் கேட்டார்; கேட்ட அவர்க்குப் பிரசங்கஞ் செய்பவர் தமது தம்பியோ என்னும் ஐயமு முண்டாயிற்று.

உற்று நோக்கினார்; தம்பியார்தான். அதென்ன கனவோ அல்லது நனவுதானோ என்று மெண்ணினார். கனவே யென்பதைத் தெளிந்தபின்

னர்த் தம்பியாரோ இவர்? இல்லை; இல்லை. இவர் தணிகாசலமான் தலத் தமாந்த சைவ மணியாம் சண்முகனே என்னும் முடிவுக்கு வந்தார். வந்தவர் தமது மனைக்குச் சென்று அருமைமிக்க மனைவியாரை யழைத்தார். “ஆருயிரணையாய்! நான் இதுவரை நமது இராமலிங்கத்தைத் தம்பியென நினைத்திருந்தேன்; அதனால் பல தவறுகளு மிழைத்தேன். தம்பியோ அவர்? தணிகைக் குமரனன்றோ. இன்றல்லவோ அவ் வுண்மையினை உள்ளவாறுணர்ந்தேன். ஒதாதுணைவல்ல அவ்வுத்தமரை ஒதிவர விடுத்தேன்; ஒதாமை கண்டு உள்ளங் கசந்தேன்; உணவளிக்கவும் மறுத்தேன்; உடையளிக்கவும் மறுத்தேனே! என்னுடைய அச்செய்கைகளெல்லாம் அவர் பெருமை யறியாத உன்மத்தரின் செயல்களாக முடிந்தனவே” என்று பற்பலவாக வியந்தும் வருந்தியும் கூறி தமது தம்பியாரைத் தெய்வமாகக்கொண்டு சீர்பெற்றுப்புகழும் அவருக்குப் பணித்தார். அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்ட அவ்வம்மைபாரும், நம் பிள்ளைப் பெருமானரிடத்து அன்றுமுதல் பெரும் பயபக்தியோடு நடந்துகொள்வாராயினார். ஆனால் அவர் செய்கை நம் பிள்ளைப் பெருமானார்க்கு அருவருப்பாகவே யிருந்தது.

ஒற்றியூர்ப் பெருமான் உபாசனே

செல்வ மிகுந்தோங்கும் சென்னைக்கு அணித்தாயும், ஆளுடைய நம்பி, ஆளுடைய பிள்ளையார், ஆளுடைய வரசு எனு மூவர் தமிழ் கொண்ட முதுமையுடையதாயும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைச் சங்கிலி நாச்சியார் மணவாளராகக்கொண்ட மாண்புடையதாயும், மாணிக்கத் தியாகர், இளமைதந்த தியாகர், எழுத்தறியும் பெருமானார், வியாகரண ஈசுவர முதலாய மூர்த்திகளையுடையதாயும் விளங்குவது திருவொற்றியூர்த் திருத்தலம்.

அத்தகு திருப்பதியின் சிறப்பை யறிந்த நம்பிள்ளைப் பெருமான் நாள்தோறும் மகிழ்வொடு அத்தலத்திற்குச் சென்று, ஆங்கு எழுந்தருளியிருக்கும், எழுத்தறியும் பெருமானும் தியாகப் பெருமானே அன்புடன் தொழுதுருகி,

கோச்சகக் கலிப்பா

“சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை

முந்தை வினைதொலைத்துன் மொய்கழற்கா ளாக்காதே

நிந்தையுறு நோயா னிகழவைத்த நீதியதோ

எந்தைநீ பொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே.”

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்கள் தாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்ற ரையோநான் காமாந்த காமெனுங் கள்ளுண்டு கண்முடி ஏமாந்தே னொற்றி 'யெழுத்தறியும் பெருமானே.

“சங்குடையான் றுமரையான் றுண்முடியுங் காண்பதரிதாங் கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதையொரு பங்குடையா யேழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டால் எங்கடையே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே.”

என்பனவாதிய பல அருமைப் பாடல்களைப் பாடி வருவாராயினார்.

நூலாசிரியராயது

இங்ஙனமாகத் திருவொற்றியூர்த் தியாகராய வள்ளைத் தினமுந் தொழுது திருவருளுடையாராத் திகழும், பிள்ளைப் பெருமானைச் சூழ்ந்திருந்த பல வித்வான்களுள் அந்நாளிலிருந்த காஞ்சிபுரம்: மகா வித்துவான் சபாபதி முதலியார், சிறுவர்கள் படித்தற்கு ஏற்ற அரியதொரு நூலை ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென வேண்ட, அவரின் வேண்டுகோட் கிணங்கி, நம் அருட் பிள்ளையாரும், பெரிய புராணத்துள்ள மனுவேந்தனுடைய அருமைச் சரிதத்தை “மனுமுறை கண்டவாசகம்” எனும் பெயரோடு உரை நூலாகப் பண்டிதரும், பாமரரும் படித்துணர்ந்து, பயன்பெறத் தக்க நிலையில் மிக அழகாகச் செந்தமிழ்ச் சுவை செறிய எழுதிக் கொடுத்தார். அந்நூலைப் படித்துப் பார்ப்பார்க்கு அதன் அருமை மிக நன்றாக விளங்கும். காஞ்சி: சபாபதி முதலியாரும் அந்நூலைப் பெரிதும் புகழ்ந்துரையாடி அதனைப் போற்றிப் படித்துப் புண்ணியம் பெறுமாறு மற்றையோர்க்கும் அறிவுறுத்தி வந்தார். அவ்வுறிவுறுத்தலின் பேரில் அந்நூலை வாங்கிப் படித்து அருட் பிள்ளையாரின் அருமையையும், பெருமையையும் உணர்ந்துகொண்டு அவர் களின்மீது அன்பு செலுத்தத் தலைப்பட்டவர்கள் அநேகர்.

அவ்வநேகருள் சென்னைமா நகரிலிருந்த புலவர்களும் பலர், ஆதலால் அவர்களுள் நிகழ்ந்த ஓர் ஐயத்தினை, அருட்பிள்ளையாரி: னிடத்துத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதென அனைவரும் ஒருங்குக்கடி முடிவுசெய்துகொண்டு பெருமானிடத்து வந்து தங்களின் ஐயத்தை அகற்றி உண்மை உரைத்தல் வேண்டுமென வேண்டினர், அதற்கவர்களும் இசைய, “அருள்வலியுடைய ஐய! அடியேங்கட்குத், “தொண்டை மண்டலமா? அல்லது தொண்ட மண்டலமா?” என்னும் ஐயமே நோந்திருக்கின்றது, அதனையே தாங்கள் விளக்கி யருளல்வேண்டும்” என்று வினயத்தோடும் கேண்டினர். அவர்கள்

வேண்டியாங்கு, ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தோல்காப்பியம் முதலாய் பேரிலக்கண நூல்களின் சான்றுகளைக் கொண்டும் பிற இலக்கியங்களைக் கொண்டும் “தொண்டமண்டலம்” எனவே வழங்கல் வேண்டுமென எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் எடுத்துரைத்தனர். அப்புலவர்களும் அவ்வுண்மைச் சமாதானத்தை முகமலர்ச்சியோடு ஏற்று அவ்வாறே அதனை வழங்கத் தொடங்கினர். தொண்ட மண்டலம் துளுவ வேளாளர் இயற்றமிழ்ப் போதகசாலை இரட்ச கர்த்தாவாகிய கோண்ணூர் ஐயாசாமி முதலியாரவர்கள் அவ்வாறு பிள்ளைப் பெருமான் தொண்ட மண்டலம் என்று வழங்க வேண்டுமென நிறுவிய பேருரையைப் புத்தக வடிவமாக்கித் தரப் பிள்ளைப்பெருமானே வேண்டினர். பிள்ளைப் பெருமானும் வேண்டியபடியே அவ்வுரையினைப் புத்தகமாக்கித் தந்தார்கள்.

அந்நூலிற்குக் காஞ்சீபுரம்: சபாபதி முதலியாரும், புரசை: அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியாரும், விருத்தாஜலம் தியாகராஜக் கவிராஜரும், புதுவை: சுப்பராய முதலியாரும், மற்றுமுள்ள பெரும் புலவர்களும் சாற்றுக்கவி யளித்தார்கள்.

இந்நூல் வெளியீட்டிற்குப் பின், பிள்ளைப் பெருமான் “ஒழிவிலோக்கம்” என்னும் உயரிய நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்துள்ள ஒரு பாட்டிற்குமட்டும் ஒரு அரிய பேருரை எழுதி அனைவரும் அந்நூலின் கருப் பொருளை உள்ளவாறுணுமாறு வெளியிட்டார்கள்.

வெளியிட்ட அவ்வளவிலும் நம்பிள்ளைப் பெருமான் அமைந்தாரில்லை. உரை நூல் எழுதுவதை மட்டும் விட்டு விட்டார். செய்யுள் நூலெழுதும் சீரிய பணியிலிறங்கினார். இறங்கிச், சிவநெச வேண்பா, நெஞ்சறிவுறுத்தல், மகாதேவ மாலை, இங்கித மாலை முதலிய விழுமியபொருள்களையுடைய நூல்களையும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இன்னணமாகப், பல அரும்பெரும் நூல்களை சுருணைமேலீட்டால் உலகோரும்பும் வண்ணம் திருவாய் மலர்ந்து வருகின்ற நம்பிள்ளைப் பெருமானுடைய பெருமையை யுணராதவராகிய, தோழுவூர்: வேலாயுத முதலியார் என்னும் செந்தமிழ் வித்துவான், மிகக்கடிமான நடையில் நூறு சிலைடைப் பாட்டுக்களைப் பாடி, இப்பாடல்கள் பழைய ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து தமக்குக் கிடைத்தன வென்றும், அவைகளைச் “சங்க காலத்துப் புலவன்மார் பாடினர்” என அவ்வேட்டில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் நம்பிள்ளை பெருமானிடங் கொண்டுவந்து காட்டி கூறினர்.

பாடல்களைப் பார்த்த நம்பிள்ளைப் பெருமான், இப் பாடல்களைப் பாடியவர் இவரேயாகல் வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து, இவர்க்குள்ள முனைப்பையொழித்துச் சன்மார்க்கத்தில் இவரைத் திருப்பவேண்டுமெனத் திரு

வுளத்தெண்ணியவராய், அப்பா! இப்பாடல்கள் பொருளிலக்கணத் தேரு கற்றுக்குட்டி பாடியவை; சங்கப் புலவர் பாடியவையல்ல; அவர்கள் பாடியிருப்பரேல் இவ்வளவு அதிகமான குற்றங்களிரா” என்றுங் கூறினர்.

அவ்வுரைகளைக் கேட்ட தோழுவூர்: வேலாயுத முதலியார், தம் முடைய முனைப்பு இழந்தவராய் அப்பொழுதே, பிள்ளைப்பெருமான் அடிபணிந்து, தம்மை மன்னித்து, ஆட்கொண்டருளல் வேண்டுமென வேண்டினர். பிள்ளைப்பெருமானும் முதலியார் பரிபக்குவ நிலையையுணர்ந்து, “நீ நமக்குப் புதியவன்லீ; மிகப்பழையவனே; நம்முடைய பிள்ளையே; நமக்கே கிடைத்தனை” என்று கூறி ஆட்கொண்டார். ஆட்கொண்ட அவ்வாறே, அன்று முதல் அவரைத் தலைமானவராகக் கொண்டு, அவர்க்குத் தமிழ் மொழி நூல்களில் ஏற்பட்ட ஐயங்களை அகற்றியும், அவ்வவற்றின் உண்மைப்பொருள்களை உணர்த்தியும், ஆரியமொழி நூல்கள் பலவற்றைப் போதித்தும் வந்தார்கள். அடிகளின் திருவருளுக் கிலக்காகிய நாள் முதலாக அம் முதலியார்க்குக் கல்விப் பெருக்கம் முன்னையினும் பன் மடங்கு அதிகமாக, அதனால் அவற்குப் பிரபலமான பேரும்புழும் பிறங்குவவாயின. அதோடு நம்பிள்ளைப் பெருமானார் அம் முதலியார்க்குக் குமரவேள் திருவரு ஞாபாசனையையும் உபதேசித் தருளினார்.

பிறகு, சென்னை-நரசிங்கபுரம்: வீராசாமி முதலியார், பொன்னேரி சுந்தரம்பிள்ளை, ஸ்ரீநிவாஸவரதாச்சாரியர், ஞானசுந்தர ஐயர், கிரியாயோகசாதகராய பண்டார ஆறுமுக ஐயா முதலியோரும் பெருமானாரின் சிறந்த மாணவர்களானார்கள்.

பின்னர்த் தமிழ் நாட்டில் எங்குமுள்ள பண்டிதர்களும், தம்பிரான் முதலியோரும், பெருமானாரின் பெருமை கேட்டுத், தங்கட்கு ஏற்படும் ஐயங்களையும் வந்து கேட்டுத் தெளிந்து செல்வார்களானார்கள்.

இப்படியாகப் பெருமானார் சென்னையம்புகூரிலும் பிற ஊர்களிலுமுள்ள அநேகர்க்கு அவரவரின் பக்குவ நிலைக்கேற்றவாறு அறிவு கொளுத்தி அளவிலாப்புகழுடன் விளங்குவரும் அந்நாளிலுங்கூட, அவ்வாழ்க்கை தமக்குப் பிடியாதது, பல வேளைகளில் சென்னைக்கு வெளியிலே தனிமையாகச் சென்று விடுவார். சென்று, ஆங்குள்ள மண்மேடுகளிலும், சிறு குன்றுகளிலும் அமர்ந்து உள்ள நிறைவினை—உண்மை நெறியினை—ஒருமைப் பாட்டினைக் கடைப்பிடிப்பார். அவ்வளவோடு மட்டுமில்லை. இரவு வந்து விடின் அம்மண் மேடுகளிலேயே; குன்றுகளிலேயே கண் துயின்றும் விடுவார். இதனை நம்பெருமானாரே!

“தேட்டிலே மிகுந்த சென்னையி லிருந்தால் சிலுகுறு மென்றுளம் பயந்தே நாட்டிலே சிறியவூர்ப் புறங்களிலே நண்ணினே னுர்ப்புறத்தே”

காட்டிலே பருக்கைக் கல்லிலே புஞ்சைக் களத்திலே திரிந்துற்ற இளைப்பை எட்டிலே யெழுத முடியுமோ விவைக ளெந்தைநீ யறிந்தது தானே.”^௧ என்றெடுத்த தோதுமாற்றும் நெளியலாகும்.

பெருமானின் திருவிளையாடல்கள்

இவ்வாறிருந்து வரும் நாளில், ஓர் நாள் இரவு, சென்னை : இலக்சு மணப்பிள்ளையும், திருமழிசை : கந்தசாமி முதலியாரும் தொடர்ந்துவரப் பெருமானார் திருவொற்றியிருக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது இடையில் ஒரு மோகினி வந்து உடன் வந்தவிருவரை மாத்திரம் வழி மடக்கி யது. அது கண்ட நம்பெருமான் “பிச்” என்று கூற, அது, உடனே அவ் விடத்தைவிட்டு மறைந்து போயது.

மற்றொரு நாள், தம்முடைய மாணவர்கள் பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்துவரத் திருவொற்றியிருக்குச் செல்லும் பெருமானார், இடை வழியில் மழைவந்தமையால் குறுக்குவழியாக ஓர் வழியில் அவர்களுடன் நுழைந்தார். நுழைந்த அப்பொழுதே திருவொற்றியை அனைவரும் அடைந்தனர்.

பின்னொரு நாள், ஒற்றியூர்ப் பெருமானைத் தரிசித்து விட்டுப் பெருமானார் ஓரிடத்தில் கண்துயில, அதனை யறிந்த கள்வனொருவன், இவ ரருகில் வந்து வலது காதிலிருந்த கக்கேனைக் கழற்றினான். அதனை யறிந்த பெருமானார், தமது இடது கதிரினையும் திருப்பிக் காட்ட அக்கள்வன் அக்காதி லுள்ள கக்கேனையும் கழற்றிச் சென்றான்.

வைணவப் பிரசங்க வன்மை

இங்ஙனமாக அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருளமுத மாந்தி — அருள்விளையாட்டயரும் நம்பெருமானை, ஒருகால் சிலவைணவர்கள் தம்மு டைய சமயச்சார்பாக ஏதாவது அரும்பொருள்களைப்பற்றிய உபந்நியாசமொன் றைச் செய்தருளி தங்களை உய்விக்கவேண்டுமென வேண்டினர். பெருமானா ரும் அவர்தம் விருப்பிற்கிணங்கி, அச் சமயச் சார்புடைய “குருபரம்பரை பிரபாவம்” என்னும் அரிய நூலினை விளக்கிப் பலவகை வைணவ பிரபந்தங் களின் மேற்கோள்களுடன் எடுத்துரைத்து அவர்களுள்ளத்தைக் களிப்பித் தனார். அந் நாளிலிருந்து அனைவரும் நம்பெருமான் சைவ சமய உண்மை கள் மட்டும் அறிந்தவர் என்று கொண்டிருந்த எண்ணத்தை அறவே விடுத் தார்கள்.

பொருள் நயவாமை

நம் பெருமானார்க்குப் பொருள் விருப்பு ஒரு சிறிதுங்கிடையாது. அதனிடத்திலிருக்கிற வெறுப்பு மிகுதியினால், அப்பொருளுடையார்பால் அணுகுவதையும் அவர்கள் வெறுத்திருந்தார்கள். அவ் வுண்மையினை,

“பொருளிலே யுலக மிருப்ப தாதலினால் புரிந்துநா மொருவர்பாற் பலகால் மருவினும்பொரு ளிச்சையால் பலகால் மருவுகின் ருனெனக் கருதி வெருவுவ ரெனநா னஞ்சி யெவ்விடத்து மேவிலே னெந்தைநீ யறிவாய் ஒருவு மப்பொருளை நினைத்தபோ தெல்லாம் உவட்டினே னினுவுநீ யறிவாய்.”

என்னும் அருமைப் பாடல் மிக அழகாக விளக்கிக்காட்டுகின்றது. இவ் வண்ணம் பொருளிச்சையை வெறுத்திருக்கும் நம்பெருமானுக்குச், சென்னை யிலுள்ள சோமு செட்டியார் முதலிய பொருளாளர்கள் தங்கள் தங்கள் வீடு களில் பெருமானார் பிரசங்கங்கள் புரிவதற்குப் பிரதியாகப் பொருள் கொடுப் பார்கள். அதை இவரும் வாங்குவார்போல வாங்கிச் சிறிது தூரம் வந்ததும் ஓட்டின் மேலும், தெருவிலுமாக எறிந்துவிடுவார். இந் நிகழ்ச்சியைப் பின் னர் அறிந்து கொண்ட அச்செல்வர்கள், பொருளைப் பெருமானாரிடங்கொடாது மூத்தவராகிய சபாபதி பிள்ளையினிடஞ் சேர்ப்பித்து விடுவார்கள்.

மக்களைப் பாடாத மாண்பு

மனிதர்களைப் பாடுவதில்லை என்னும் வைரக்கியத்தோடு எல்லா வற்றிற்கும் இறைவனையே பாடும் நம் இளைய பெருமானிடத்து ஒருகால், சென்னையில் செங்குந்த மரபிற்றோன்றிய கந்தசாமி முதலியாரென்பார் தாங் கொண வறுமையினால், அடிகளிடமணுகி, “எனது வறுமையை நீக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டாகச் சுவாமிகள் சில பிரபுக்களுக்குச் சீட்டுக்கொடுத் தருளல் வேண்டு” மென வேண்டினார்.

வள்ளலாரோ, அவரைநோக்கி,

“ஏட்டாலுங் கேளயலென்பாரை நான்கிரித் தென்னை வெட்டிப் போட்டாலும் வேறிடங்கேளே நென்னுணைப் புறம்விடுத்துக் கேட்டாலு மென்னைபுடையா னிடஞ்சென்று கேட்பனென்றே நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுஞ் சொல்லி நிறுத்துவனே”

என்னும் திருப்பாடலைக் கூறி நாம் எதற்கும் எல்லாம் வல்லவராகிய அருட் பெருஞ்சோதி இறைவரையே வேண்டுவமல்லது, இவ்வுலகமார்தரை மதித்து ஏற்கமாட்டோம்; நீரும் அவ்வழியே பற்றி ஆண்டவரையே வேண்டும். அவனருளால் உமது வறுமை சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகிவிடும் என்று உபதேசித் தனுப்பினார்.

சாற்றுக் கவியளித்தமை

திருமழிசை முத்துசாமி முதலியார் என்பார் நம் பிள்ளைப் பெரு மானரிடத்துப் பெரிதும் அன்புடையவரும்; அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்ட வரிடத்து மூண்ட அன்புடையவரும், தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சியில் மிக்கவரும்.

ஆவார். அத்தகு நல்லார் தாம் பாடிய பாடல்களுக்குப் பிள்ளைப்பெருமானு ரிடம் சாற்றுக்கவி வாங்குதல் வேண்டுமென்னும் விருப்பம் பல நாட்களாக விருந்துவர; அவர்கள் ஒருகால் சுவாமிகளை அணுகி “அடிகளே! அடிய னேன் பாடிய இவ் அருளில் பாடல்களைத் தேவரீர் கண்ணுற்று, அவைகள் அருட் பாடல்களாக ஆதற்பொருட்டாக ஒரு அருட் கவியும் திருவாய் மலர்ந்து ஏழை மீது திருவருள் பாலிக்கவேண்டு” மென வேண்டினர்.

பிள்ளைப் பெருமானும் அப்பாடல்களைக் கண்ணுற்று, அவைகள் ஆண்டவரின் திறங்களை எடுத்தோதுதலை யறிந்து, அவற்றிற்கு, ‘ஒரு வகைப் பொருடெரித்’ என்னுந் தலைப்பினைபுடைய சாற்றுக்கவி ஒன்றை அளித்தார்.

திருமணம்

அடிகளின் அருமைக் காலம் இவ்வாறாகக் கழிந்துவரும் நாளில், அன்னையார், அண்ணனார் முதலியோர்க்குப், பிள்ளைப் பெருமானுக்குத் திரு மணஞ்செய்து காணவேண்டுமென்னும் அவா அதிகரிக்க, அவர்களும் பலகால் நம்பெருமானை அதற்கு உடன்படும்படி வேண்டினர். எவ்வளவு வேண்டி யும், பெருமான் அதற்கு இசையவில்லை. பின்னர் ஒருகால் ஒரு சிவயோகி யாரைக்கொண்டு அவர்கள் அடிகளைத் திருமணஞ் செய்துகொள்ள வற் புறுத்த, அடிகளும் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். ஒப்புக்கொள்ளவே பெரு மானின் தமக்கையாராகிய உண்ணமுலையம்மாளின் அருமைமகளாகிய தனக்கோட்டியம்மாள் என்னும் சீரிய வொழுக்கமுடைய தெய்வ அணங்கன் னாரைத் திருமணஞ் செய்வித்தனர்.

நம்பெருமானார் திருமணஞ் செய்துகொண்டாரெனினும், தமது கருத்திலிருந்து அவர் மாறுபட்டதில்லை: எப்பொழுதும், தெய்வம் பரவல், பாடிப் பணிதல், பக்திசெய்தல், பரனடியார்பால் விழைந்து செல்தல் ஆதிய வழிகளிலேயே தமது கருத்தைச் செலுத்திவந்தாரே யொழிய, மண வாழ்க் கையிலாதல்—குடும்ப வாழ்க்கையிலாதல் தமது கருத்தைச் செலுத்தினா ரில்லை.

நம்பெருமானார் மணஞ்செய்துகொள்ள மறுத்ததும், பின்னர் அதற்கு ஒருவாறு இணங்கினும், அவ்வழியிற் கிறிதுங் கருத்தைச் செலுத் தாததும் எக்காரணங்கொண்டு என்பதை நாம் இங்கே ஒரு சிறிது ஆராய்ந்து தெளிவோம்.

மணஞ்செய்து கொள்ளல் கூடா ஒன்றென்றே, அல்லது அக் குடும்ப வாழ்க்கையி லீடுபடுதல் குற்றமுடையதென்றே அவர்கள் மணத்தை

மறுக்குவிலை; பின்னர் அதற்குரிய காரணம் யாதென்னில், நம்பெருமான் திருமணஞ் செய்துகொண்டு அவ்வழியே தமது கருத்தைச் செலுத்தித் தம் வாழ்நாளை மக்களைப்பெறுதலிலும், மற்றைய நிகழ்ச்சிகளிலும் கழிக்க முனைந்திருப்பரேல், நாமெல்லோரும் உய்வதெங்ஙனம்? அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே ஆண்டவர் என்பதை அறிந்துகொள்ளுதல் யாங்ஙனம்? அருள் நெறியாம் சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் யாங்ஙனம்? அருட்பாவாம் ஆரமுத ஊற்றினை—அன்புக்களஞ்சியத்தைப் பயின்று அரு ளமுதம் மாந்துவதுதான் யாங்ஙனம்? அருமைப் பெரியோர்களே! ஆழ நினைந்து பாருங்கள். எனவே, “அகத்தே கயத்துப் புறத்தே வேளுத்து” அவலநெறிகளிற் சென்று, உழன்று உழன்று அவமே பிறவியை அவிக்கும் நம்போல்வார், அருளமுதம் உண்டு, ஆனந்தவாரிதியிற் றிளைத்து, அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அறக்கருணைக்குப் பாத்திரராகி அழிவிலா இன் பத்தினை அடைந்துய்யும் பொருட்டாகவே நம்பெருமானார் மணத்தினை மறுத் தார் என்பதை நீவீர் உளங்கொள்ளுதல் வேண்டும். உளங்கொண்டு அவர் அருமையாகத் திருவாய்மலர்ந்த “அருட்பா” வினைப் பொருட்பாவாகக் கொண்டு, அவர் கோவிய சமரச சுத்த சன்மார்க்கப் பெருவாழ்வை அடைய முன் வரவேண்டும். அதற்காகவே சரித்திரத்திற்குப்புறம்பான இவ்விஷயத் தை இவ்வளவு விரிவாக எழுதத்துணிந்தனம். இது நிற்க.

நம்பெருமானார் கருத்து இவ்வாறு இருப்பதை உணராத மற்றையோர், மங்கலநாள் ஒன்றில், பெருமானும் அவரை மணந்த அருமைச் செல்வியும் ஒன்று சேர்ந்து உலகையலை உணர்ந்து அவ்வழி நடப்பதற்காக உறுதிசெய்து இருவரையும் அன்றிரவில் ஒன்றுபடுத்தி விட்டனர். தனிமை யாகத் தம்மையும், தமது அருமை மனைவியாரையும் விடுத்த மற்றையோர் கருத்தை உணர்ந்துகொண்ட நம்பெருமானார் அவர்களுடைய எண்ணம் தம்முடைய அருளானந்தப் பொதுவாழ்விற்குத் தடையுண்டு பண்ணுந்தரத்த தாதலால், அவ்வெண்ணத்தின் வழிச்செல்லாது தமது எண்ணத்தின் வழியே நின்றார். நின்று என்செய்தார்? நம்பெருமானார்.

திருவாசகமென்னுஞ் சீரியநூலைக் கரத்து ஏந்தினார்; ஏந்திக், “கருங்கல் மனமுங் கரைந்துகக், கண்கள் தொடுமணற்கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய, மெய்மயிர் பொடிப்ப, விதிர்விதிர்ப்பெய்தி” யாவரும் அன்பராகும் அந்நிலையில் அன்றிரவு முழுதும் அதனைப் பாடிக்கொண்டே பரமானந்தத்தி லிருந்து விட்டார். இரவும் போயது; பொழுதும் புலர்ந்தது; இரவு முழுதும் திருவாசகத்தேனை மாந்திய அவ்வம்மையாரும் தம்முடைய கண வரை மற்றையோர் கருத்தின் வழி தம்மை ஆட்கொள்ளமாட்டார் என்னும் முடிவுக்கு வந்துவிட்டார். இவ்வாறே பெருமான் இன்னுஞ் சில நாட்களில் நடந்துகொள்ள மற்றையோரும் அம்முடிவிற்கு வந்துவிட்டனர்.

மணலைச் சிவலிங்கமாக்கிய மாண்பு

இவ்வாறாக நம்முடைய வாழ்வின் பொருட்டாகத் தம்முடைய வாழ்வை விடுத்த தயாகிதியாகிய தனிப்பெருஞ்செல்வர், சதாநிஷ்டை கூடி சகச வாழ்விலிருந்து வரும்நாளில், ஒருநாள் திருவொற்றியூரிலுள்ள பட்டினத்தடிகள் ஆலயத்திற்கு அருகிலிருக்கும் குளத்தருகே சென்றார்கள். அங்குப் பல நாட்களாகப் பட்டினத்தடிகள் ஆலயத்தொண்டு புரிந்து வந்த ஓர் வயதுசென்ற அம்மையார், நம்பெருமானாரை அடிபணிந்து “ஐயனே! அடியாளுய்யுமாறு ஓர் அற்புதங்காட்டி யருளல் வேண்டு”மென வேண்ட, உடனே நம்பெருமானாரும், அம்முதியவளின் அரிய பக்குவநிலையை யுணர்ந்து ஒரு பிடி மணல்வாழி அவர் கையிலே கோடுத்து மூடிக்கொள்ளுமாறு பணித் தார்கள். அவ்வம்மையாரும் அவ்வாறே மூடிக்கொள்ளத் தாம் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று விட்டார்! அகன்ற அவ்வளவில் அவ்வம்மையார் தமது கரத்தைத் திறந்து பார்க்க, அம்மணலேல்லாம் சிறு சிறு சிவலிங்கங்களாகத் தோன்றின. தோன்றலும், அவ்வம்மையாரும் அகமிக மகிழ்ந்தவராய் அன்று முதல் நம்பெருமானாருடத்து அளவிலா அன்புடையவர்களானார்கள்.

பாம்பும் பணிந்த பண்பு

அதற்குப் பிறகு ஒருநாள் தம்முடைய நண்பர்கள் பலர் சூழச் சென்னையை யடுத்துள்ள வியாசர்பாடிக்குப் பெருமானார் பிரசங்கஞ் செய்யச் சென்றவர், இரவுநேரத்தில் ஆங்கிருந்து அவர்களோடுத் திரும்பி வரும் பொழுது, நடுவழியில் ஒரு பெரிய பாம்பு இவர்களை நோக்கிவர எல்லோரும் பயந்து ஓடிவிட்டனர்; அடிகள் மட்டும் அவ்விடத்தைவிட்டு அகலாது அச்ச மின்றி நின்றனகொண்டிருந்தார்கள். அப்பாம்பும் அடிகளுடைய திருவடிகளில் சிறிதுநேரம் சுற்றிக்கொண்டிருந்து பின்னர் அடிகள் ஏகுமாறு கூற ஏகி விட்டது.

குறையை இறையினிடத்துக் கூறலாமென்றமை

மற்றொருநகால், தமது தமையனார் மருகரும், தமது மாணவருமாகிய, புராணிகர், சுந்தரம்பிள்ளை தனது வறுமையைத் தீர்த்தருள வேண்டுமெனக் குறையிரந்தபொழுது, அடிகள் அவர்க்குத்,

“திருவோங்கு பொற்சபையுள் சிற்சபையு நம்பெருமான் செய்யா நின்ற உருவோங்கும் ஆனந்தத் தாண்டவமுங் கண்டினிதாங்கு உறைக; யானுந் தருவோங்கு தில்லைநகர்க் கோரிருபா னுள்வரைக்குட் சார்கின் மேனநம் இருவோங்கன் குறையுமிறைக் குரைத்தகற்றிக் கோளலாநீ யினையே லையா.”

என்னும் பாடலைக்கூறி அவரை அனுப்பி வைத்தனர்.

அடிப்பது கூடாதென்றறைந்தமை

பின்னும் ஒருநகால், அப்புராணிகர், சுந்தரம்பிள்ளை தமது தமையனார் சூமார், வடிவேற்பிள்ளை முதலாயினோரைப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுக்கும் பொழுது அடித்ததாகக் கேள்விப்பட்ட நம்பெருமானார், அவர்க்கு,

“படிப்பதுநன் நெனத்தெரிந்த பாங்குடையாய்
மன்றுள்வெளிப் பரம னன்பே
தடிப்பதுநன் நெனத்தெரிந்த சதுருடையாய்
அறநின்ற தவத்தாய் வீணில்
துடிப்பதிலாத் தூயமனச் சுந்தரப்பேர்
உடையாய் எந்தோழ கேள்நீ
அடிப்பதுமச் சிறுவர்களை யடிப்பதுநன்
றலவேன்மேல் ஆணை யானே.”

என்னும் பாடலைக் கடித மூலமாக எழுதி விடுத்து அவரை அத்தவற்றி னின்றும் உய்வித்தருளினார்.

ஆடம்பரங்கனையகற்ற அறைந்தமை

பிறகொருநாள், சென்னையிலுள்ள செங்குந்த மரபினராகிய சபா பதி முதலியார் வேண்டுகோட் கிணங்க, அவரில்லத்தில் நடைபெற்ற திரு மணத்திற்குச்சென்று, ஆங்குள்ள அனைவரும் ஜோடு அணிதல், சொக்கா யிடுதல், சரிகைத் தலைப்பாகை யணிதல் முதலாய வீண் ஆடம்பரங்களில் கருத்தைச் செலுத்துவோராகவும், அம்மாதிரி ஆடம்பரங்களோடு வரு வோர்க்கே அதிக மரியாதை செலுத்துவோராகவும் இருத்தலையுணர்ந்து, தாம் அவ்விட்டினுள் நுழையாது, எதிர்விட்டுத் திண்ணையிலேயே யமர்ந்து கொண்டு, அவர்க்கு அறிவு கொளுத்தும் பொருட்டாகச்,

“சோடில்லை மேல்வெள்ளைச் சொக்காயிலைநல்ல சோமனில்லை
பாடில்லை கையிற் பணமில்லை தேகப்பருமனில்லை
வீடில்லை யாதொரு வீரூப்புமில்லை விவாகமது
நாடில்லை ஓநீநெஞ்சமே யெந்தவா நினைநண் ணுவையே!

என்னும் பாடலைத் திருவாய்மலர்ந்து அம் முதலியார்க்கும், அங்குள்ளோர்க்கும் அவ்வாடம்பரங்களிலிருந்த மயக்கினை பொழித்துச் சன்மார்க்கந் தெரித்தாட்கொண்டார்.

சதுர்வேத சாரசங்கிரகம் பெற்றமை

சிறிதுகாலஞ் சென்றபிறகு ஒருநாள் நம்பெருமானார் திருவொற்றியூர் வடிவாம்பிகையம்மன் சந்நிதிமுன் நின்று தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறவேளையில், ஓர் அந்தணர்தோன்றி “சதுர்வேத சாரசங்கிரகம்” என்னும் ஓர் ஏட்டுச்சுவடியைக் கொடுத்து மறைந்தார்.

உத்தமமணிதன் என்று உரைக்கப்பெற்றமை

நம்பெருமானார் எப்பொழுதும் திருவொற்றியூர்க்குத் கீழண்டை மாடவீதி வழியாகச் செல்லாது ஆங்குள்ள நெல்லிக்காய்ப் பண்டாரச் சந்துவழியாகச் செல்லுவது வழக்கம். ஒருநாள் மட்டும் வழக்கத்திற்கு மாறாகத் தேரடிவீதி வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தார். அத்தெருவிலுள்ள திண்ணையொன்றிலிருக்கும் நிர்வாண சந்நியாசி ஒருவர் அப்பக்கம் போகிறவர்களைப்பெல்லாம் “கழுதைபோகிறது” “மாடபோகிறது” என்றே சொல்லுவது வழக்கம். அச் சந்நியாசியும் அன்று தம் வழக்கத்திற்கு மாறாக நம்பெருமானார் போவதைக்கண்ட மாத்திரத்தில், “இதோ உத்தம மணிதன் போகின்றான்” என்று உள்ளங் களி சிறக்க உரைத்தார். உரைத்ததோடு தம்முடம்பிணையும் தங் கரங்கொண்டு முடிக்கொண்டார். அதைக்கேட்ட நம்பெருமானார் அவர் பக்கவில் சென்று ஏதோ சில உரைகளைக்கூற, அன்றிரவே அச்சந்நியாசி அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றுவிட்டார்.

சங்கராச்சாரியார் சந்தேக மகற்றினமை

சங்கராச்சாரியார் ஒருகாலத்துச் சென்னைக்கு வந்திருக்கும்பொழுது தமக்கு ஆரியதூலில் ஏற்பட்ட ஐயங்களை நிவர்த்திக்கவல்ல ஆரியமொழி வல்ல புலவர்களுளரோ வென வினவப் பக்கலிலிருந்த பிராமணரொருவர் நம்பெருமானைச் சுட்டிக் காட்டினார். உடனே அச்சங்கராச்சாரியரும், அந்நூலைப் பெருமானிடத்துக் கொடுத்துத் தமக்கு ஐயமேற்பட்ட இடத்தைக் காட்டவும், அதை ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு நம்பெருமானார் தம் முதல் மாணவராகிய தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரைச் சந்தேக நிவர்த்தி கூறுமாறு பணித்தார். பணித்த பணியினைச் சிரமேற்கொண்ட முதலியாரும், சங்கராச்சாரியாரின் சந்தேகங்களின் நிவர்த்திகளைச் சாங்கோபசாங்கமாக எடுத்துரைத்து அமைந்தனர்.

வாததோய் தீர்த்தமை

மற்றொருநாள் வித்வான் கண்ணாடி-சுப்பராய முதலியார் என்பார் பல ஆண்டுகளாகத் தம்மை வருத்தும் வாதநோயைத் தீர்த்தருள வேண்டுமென நம்பெருமானை வந்தித்து வேண்ட, பெருமானாரும் அவ்வாறே அருட்

பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருள் வலங்கொடு, அப் பெருநோயினைத் தீர்த்து அவர்க்கு உய்வு அளித்தார். அப்பொழுது அகமிகமகிழ்ந்த அவ்வித்துவான் நம்பெருமான்மீது,

“அகத்தியனே வான்மிகியோ ஆதிசேடன்றானே
மகத்துவமாஞ் சம்பந்தமாலோ—சகத்திலகுஞ்
சச்சிதா நந்தத்தின் தண்ணாளியோ என்னென்பேன்
மெச்சுமதி ராமலிங்க வேள்” என்னும் புகழ்ப்பாமாழையைப் பாடிப் பரவிச்சென்றனர்.

அருளம்மைதந்த அன்னமுண்டமை

ஒருகால் நம்பெருமானார் திருவொற்றியூர்க்குச்சென்று சிறிதுகாலந் தாழ்த்துவந்தமையினால் தமக்கையார், வீட்டினை உட்தாளிட்டுக்கொண்டு உறங்கிவிடத் தாம் திண்ணையின்மீது பசியோடு படுத்துறங்கினார்கள். அடியவர் பசியோடு உறங்குவதை யறிந்த அருளம்மையாகிய வடிவுடை நாயகியே, நம்பெருமானாரின் தமக்கையார் திருவுருவோடு அருகே வந்து தட்டி எழுப்பினர். எழுப்பலும் எழுந்த நம்பெருமானை நோக்கி அவ்வம்மையார் தாம் கையில் வைத்திருந்த அட்டாத உணவினை அளித்துச் “சாப்பிடு” என்று கூறினார். கூறலும் அடிகள் தமக்கையரே என்றெண்ணியவராய் உணவை யருந்திப் பின்ன ருறக்கங்கொண்டார். உறங்கிய சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், உள்ளே உறங்கிக்கொண்டிருந்த உண்மையான தமக்கையார் எழுந்து “ஐயோ! கெட்டேனே; என்செய்தேன் பாவியேன்; தம்பியார் இத்துணைநேரம் பசியோடு எங்கிருக்கின்றாரோ? தெரியவில்லையே” என்று பலவாறாகக் கூறிக்கொண்டே கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியில் வந்து பார்த்தால், தமது தம்பியார் திண்ணையில் படுத்துறங்குகின்றார். உறங்குகின்றவரை எழுப்பி உணவளிக்கலாமென எண்ணி அவரை எழுப்ப, அவர் “ஏன் மீண்டும் எழுப்புகின்றீர்கள்; இப்பொழுதுதானே உணவளித்துச் சென்றீர்கள்” என்று வினவினார்.

வினவுதலைக்கேட்ட அம்மையார்க்கு அதிகமான வியப்புத் தோன்றவே “ஈதென்ன மாயமாயிருக்கிறதே; நான் இப்பொழுதுதானே நினை உணவருந்துதற் பொருட்டாகத் தட்டி எழுப்பினேன்; முன்னொருகால் வந்ததாகக் கூறுவது வியப்பாக விருக்கிறதே” என்று கூறினார். அடிகளும் பெரிதும் வியப்படைந்து “ஓ! இது நம் அருளம்மையின் அருள்விளையாட்டே” என உணர்ந்து கொண்டவராய், ஆனந்த பரவசமெய்தி அமர்ந்திருந்தார். இதனை நம்பெருமானார், “நெஞ்சறிவுறுத்த”லில்,

“அன்றொருநாள் நம்பசிகண் டந்தோ தரியாது
நன்றிரவில் சோறளித்த நற்றய் காண்.” எனக் கூறியிருத்தல் காண்க.

அழுக்குக் கந்தைக்கு ஆற்று திரங்கினமை

சின்னாட்கள் கழிந்தபின் ஒருகால் நம்பெருமானார், திருமுல்லைவாயில் முதலிய திருத்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, பாடி என வழங்கும் திருவலி தாயத்திற்குச் சிவபெருமானைத் தெரிசிக்கச்சென்றார். சென்றகாலத்து அச் சிவலிங்கத்திற்கு ஆங்குள்ளவர்களின் கவனக்குறைவினால், அக்கோயில் குருக்கள்மார் ஒரு அழுக்குக் கந்தையினைச் சுற்றி வைத்திருந்தனர். அதைக் கண்ணுற்ற அடிகட்கு மனம் பொறவில்லை. அதனால், மிக வருத்தத்தோடு,

“கந்தை நின்ற சிவநந்தச் செல்வமே
யெந்தை யேயெமை யாட்கொண்ட தெய்வவே
தந்தை பேவலி தாயத்த லைவநீ
கந்தை சுற்றுங் கணக்கது வென்கோலோ”

என்னும் செந்தமிழ்ப் பாடலைப் பாடினார். பாடி மீண்ட சிலகாலத்திற் கெல்லாம் அவ்வலிதாயத் திருத்தலம் மிகவுஞ் சீருஞ் சிறப்பும்பெற்று விளங்கத்தொடங்கி இன்றும் பெருஞ்சிறப்போடு நடந்து வருவது உலகமறிந்த ஒன்று. இதுபோலவே, சென்னைக் கந்தசாமிக் கோவிலும் நம்பெருமானார் “திருவோங்கு” என்னும் முதற்சீருடைய பதிகத்தைப் பாடிய பின்னர்த் தென்னாடு முழுதும்பலாப் பெருஞ்சிறப்புப்பெற்று விளங்கி வருகிறது.

திருச்சிற்றம்பலமுடையாரைத் தெரிசிக்கச்சென்றமை

பின்னர் நம்பெருமானார் சென்னையிலிருந்தும், திருச்சிற்றம்பல முடையாரைத் தெரிசிக்கும் விருப்புமிக்குடையாராய்த் தம் நண்பர்கள் பலர் தம்மைச் சூழ்ந்துவரக் கால்நடையாகவே வழியிலுள்ள பல திருத்தலங்களை வணங்கிச் செல்கின்ற நடந்து புதுவைமாநகரில் ஒரு சில அடியவர்களின் விருப்பினால் தங்கி யிருந்தகாலத்தில் அவ்வூரிலுள்ள பல பிரமுகர்களும் அடிகளிடத்து வந்து தங்களுக்கு ஏற்படும் ஐயங்களை யகற்றிச்செல்ல ஆரம்பித்தனர். அடிகளும் அவரவர் கொண்டுள்ள ஐயங்கள் அடியோடு ஒழிந்துபோமாறு அழுத்தமான விடைகளை ஆணித்தரமாகக் கூறி வரலாயினர். வரவே, அவ்வூர்முழுதும் அதற்குகித்துள்ள பிறவர்கள் முழுதும் அடிகளுடைய புகழ் பகலவனொளிபோல் பரவியது.

பின்னர்ச் சிலநாள் அங்குத் தங்கி யிருந்த பிறகு அப்பதியி னையும் விடுத்து அணித்தேயுள்ள பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு அன்பர்களோடு அம்பலவாணன் ஆனந்தத்தாண்டவம் பயிலும் அம்பலத்தை யடைந்தார்.

சுந்தரசுவாமிகளைத் தோழமை கொண்டமை

அடைந்தவர், அம்பலவாணனை அன்பர்கள் பலருஞ் சூழத் தரிசித்துப் பலவகையாகத் தோத்தரித்துவிட்டு, வடக்குச் சந்திதிவீதியி லெழுந்தருளியிருந்தார். அது பொழுது ஆங்குக் கிழக்குச் சந்திதிவீதியில் கோடகநல்லூர் சுந்தரசுவாமிகள் என்பார் ஒருவர் தங்கியிருக்க, அவரைச் சென்று பார்க்க விரும்பமுடையவராய் நம்பெருமானார் ஒரு சிலரை அவரிருப்பிடத்திற்கு அனுப்பிச் சமயம் பார்த்துவரக் கட்டளையிட்டனர். அன்பர்களும் அவ்வாறே சென்று அச்சுவாமிகளை வினவ, அவர்கள் உடனே தம்முடைய அடியவர்கள் சூழ “அவர்கள் சமயம் பார்த்து இங்கு வரவேண்டியதில்லை; நாமே வந்து அவர்களைக் காண்கின்றோம்” என்று அவ்வன்பர்களுடனேயே வந்தார்கள். வந்த அச்சுவாமிகளோடு வள்ளலாரும் அளவளாவிக்கொண்டு இருவருமாக இரண்டு மூன்று நாட்கள்வரை ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரியாமல் ஆலய வழிபாடு முதலிய செய்த நேரம்போக மீதி நேரங்களையெல்லாம் பலவகையான ஞானவிஷயங்களைப்பற்றி உரையாடுவதிலேயே செலவழித்தனர்.

அங்ஙனமாக உரையாடியதில் அச்சுவாமிகட்கு அடிகளார்மீது அளவுகடந்த அன்பும், பக்தியும் உண்டாயின. அதோடு அருகேயிருந்த அன்பரொருவர் அடிகள் அருளிச்செய்த “மகாதேவமாலையில்” சில பாடல்களைக்கூறி இப்பாடல்களையும், இவைபோன்ற இன்னும் அநேகபாடல்களையும் இவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ளார்கள் என்று கூற, அதைக் கேட்டவுடன் அவர்கள் முன்னையினும் பன்மடங்கு மகிழ்ச்சியோடு “எங்களை ஆட்கொளவந்த இன்னருவே இவ்வுருவம்” என்று அடிகளைப்போற்றிப் புகழ்ந்து விடைகொண்டு பிரிந்தார்.

பிரிந்தவரை வழி யனுப்பச்சென்ற அன்பர்களிற் சிலர், சுவாமிகள் எதிரே யிருந்து பேசவேண்டி யிருக்கப் பக்கவிலேயே யிருந்து பேசியதன் காரணம் என்னையென வினவ, அதற்கச்சுவாமிகள் “எதிரேயிருந்து பேசுவோர் ஆற்றலை இழுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர்கள் அவர்கள். ஆதலினாலேயே யாம் பக்கவிலிருந்து பேசினோம்” என்று விடை பகர்ந்தார்கள்.

சுவாமிகள் சென்றதும், நம்பெருமானார் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தளும்பலாயிற்று. அதைக்கண்ட அன்பர்கள் என்ன காரணமோ என ஏக்கமுற்றவர்களாய் “சுவாமிகள் வருந்துவது எதன்பொருட்டாக?” என்று வினவினர்: வினவவும், பெருமானார், “இப்பொழுது நம்மோடு அளவளாவிச் சென்ற சுவாமிகள் இன்னும் ஆறுமாதங்கட்குள் மறைந்து விடுவர்” என்று கூறி மேலும் வருந்தினார்கள்.

சுந்தரசுவாமிகளைத் தோழமை கொண்டமை

அடைந்தவர், அம்பலவாணனை அன்பர்கள் பலருஞ் சூழத் தரிசித்துப் பலவகையாகத் தோத்தரித்துவிட்டு, வடக்குச் சந்திதிவீதியில் லெழுந்தருளியிருந்தார். அது பொழுது ஆங்குக் கிழக்குச் சந்திதிவீதியில் கோடகநல்லூர் சுந்தரசுவாமிகள் என்பார் ஒருவர் தங்கியிருக்க, அவரைச் சென்று பார்க்க விரும்பமுடையவராய் நம்பெருமானார் ஒரு சிலரை அவரிருப்பிடத்திற்கு அனுப்பிச் சமயம் பார்த்துவரக் கட்டளையிட்டனர். அன்பர்களும் அவ்வாறே சென்று அச்சுவாமிகளை வினவ, அவர்கள் உடனே தம்முடைய அடியவர்கள் சூழ “அவர்கள் சமயம் பார்த்து இங்கு வரவேண்டியதில்லை; நாமே வந்து அவர்களைக் காண்கின்றோம்” என்று அவ்வன்பர்களுடனேயே வந்தார்கள். வந்த அச்சுவாமிகளோடு வள்ளலாரும் அளவளாவிக்கொண்டு இருவருமாக இரண்டு மூன்று நாட்கள்வரை ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரியாமல் ஆலய வழிபாடு முதலிய செய்த நேரம்போக மீதி நேரங்களையெல்லாம் பலவகையான ஞானவிஷயங்களைப்பற்றி உரையாடுவதிலேயே செலவழித்தனர்.

அங்ஙனமாக உரைபாடியதில் அச்சுவாமிகட்கு அடிகளார்மீது அளவுகடந்த அன்பும், பக்தியும் உண்டாயின. அதோடு அருகேயிருந்த அன்பரொருவர் அடிகள் அருளிச்செய்த “மகாதேவமாலையில்” சில பாடல்களைக்கூறி இப்பாடல்களையும், இவைபோன்ற இன்னும் அநேகபாடல்களையும் இவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ளார்கள் என்று கூற, அதைக் கேட்டவுடன் அவர்கள் முன்னையினும் பன்மடங்கு மகிழ்ச்சியோடு “எங்களை ஆட்கொளவந்த இன்னருவே இவ்வுருவம்” என்று அடிகளைப்போற்றிப் புகழ்ந்து விடைகொண்டு பிரிந்தார்.

பிரிந்தவரை வழி யனுப்பச்சென்ற அன்பர்களிற் சிலர், சுவாமிகள் எதிரே யிருந்து பேசவேண்டி யிருக்கப் பக்கவிலேயே யிருந்து பேசியதன் காரணம் என்னையென வினவ, அதற்கச்சுவாமிகள் “எதிரேயிருந்து பேசுவோர் ஆற்றலை இழுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர்கள் அவர்கள். ஆதலினாலேயே யாம் பக்கவிருந்து பேசினோம்” என்று விடை பகர்ந்தார்கள்.

சுவாமிகள் சென்றதும், நம்பெருமானார் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தளும்பலாயிற்று. அதைக்கண்ட அன்பர்கள் என்ன காரணமோ என ஏக்கமுற்றவர்களாய் “சுவாமிகள் வருந்துவது எதன்பொருட்டாகு?” என்று வினவினர்: வினவவும், பெருமானார், “இப்பொழுது நம்மோடு அளவளாவிச் சென்ற சுவாமிகள் இன்னும் ஆறுமாதங்கட்குள் மறைந்து விடுவர்” என்று கூறி மேலும் வருந்தினார்கள்.

அவருரையை மறுக்க, அவ்வவதானியார் “அங்ஙனமாயின் அம்மாதிரி ஒரு கடிதம் அவரிடமிருந்து வரவழைபுங்கள்” என்று கூறினர்.

உடனே ஞானியாரும் அவ்வாறே ஒரு கடிதமெழுதி யனுப்புமாறு நடந்த வரலாற்றையும் உடன்கூட்டி எழுதி அடிகட்கு அனுப்பி வைத்தனர். அக்கடிதத்தைக்கண்ட சுவாமிகள் வெறுப்புடன் அதனை “பித்” என்று சொல்லிக் கீழே வைத்துவிட்டனர். பெரியோரெல்லாம் எப்பொழுதும் இழிவையே நேசிப்பார்; புகழை நேசிக்கமாட்டார் ஆதலால். ஆனால் அது உடனிருந்த தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாருக்கு ஆற்றாமையாயிருக்க அவர்கள் சுவாமிகளை அதனை எழுதி முடிக்குமாறு பலமுறை பெரிது வேண்டியும், ஓரிரண்டு வரிகளையே சுவாமிகள் எழுதித்தந்து மீதத்தை “நீரே எழுதி விடும்” என்று கூறிவிட்டனர். அவ்வாறே அக்கடிதத்தைத் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் எழுதி முடித்து அனுப்பினர்.

அக்கடிதத்தை ஆரவது திருமுறையிலுள்ள வசன பாகத்தில் (112-ம் பக்கம்) காண்க.

இப்பத்திரிகையை ஞானியார் அவ்வவதானியாரிடங் காட்டினர். அவர்கள் அதைப் பன்முறை படித்துப் படித்துப் பார்த்தும் பொருள் விளங்காமை கண்டு “வேண்டுமென்றே ஒரு வித்வான் பூட்டுப்போட்டால் அந்த வித்வான்தான் அதைத் திறக்கவேண்டும்” என்று கூறினர். அதைக் கேட்ட ஞானியார் புன்னகையுடன், அங்ஙனமாயின் தாங்களும் “வேண்டுமென்றே ஒரு பூட்டுப்போடுங்கள் அதை அவர்களைக்கொண்டு திறக்க வைக்கிறோம் பாருங்கள்” என்றார்கள்.

அவ்வாறே அவதானியாரும் ஒரு கவியினை எளிதில் பொருள் விளங்காவாறு எழுதித்தந்தனர். (6-ந் திருமுறை, வசனபாகம், 114-ம் பக்கம்)

அக்கவியினை ஞானியார் சுவாமிகட்கு அனுப்ப சுவாமிகள் அதற் குரிய உரையினையும், அவர் உணராத மற்றோர் தத்துவ உரையினையும் எழுதி அனுப்பினர்.

கண்டார் அவதானியார்; புறப்பட்டார் சுருங்குழிக்கு; புறப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார். சேர்ந்தவர் சுவாமிகள் இருக்குமிடத்தை விசாரித்துக் கொண்டு அவ்விடிக் கோடியிலேயே கரங்களைச் சிரமேற் குவித்துக்கொண்டு ஆங்கு வந்து சுவாமிகளின் திருவடிகளில் அடியற்ற மாம்போல விழுந்து வணங்கி “யான் செய்த பிழைகளையெல்லாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும்; வித்வான் என மதித்தேன்; பரிபூரண ஞானியென உணர்ந்திலேன்” என்று அழுதாற்ற இன்னசெய்தார்க்கும் நன்னயஞ்செய்யும் இயற்கையுடைய நம்பெருமான் அவ்வாறே அவரை மன்னித்து ஆட்கொண்டார்.

மற்றொருகால், அக்கருங்குழியிலுள்ள பாலு ரேட்டியார் என்பார் குஷ்டநோயினால் துன்புற ஆற்றாராய்ச் சுவாமிகளை யடுத்துத் தம் குறை தீர்த்தருள வேண்டினர். சுவாமிகளும் அவர் வேண்டியாங்குத் திருநீறு கொடுத்து அத்தீரானோயைத் தீர்த்தருளினர். அப்படியே முத்து நாராயண ரேட்டியார் என்பவருக்குற்ற கண்மறைவினைத் தீர்த்தருளினார். அதனால் மனமிக மகிழ்ந்த அம்முத்துநாராயண ரேட்டியார் தம்முடைய நிறைந்த செல்வ முழுவதையும் சுவாமிகட்கு எழுதி வைப்பதாகக்கூற, அடிகள் அதனை மறுத்து “வேண்டுமானால், இவ்வூரிலுள்ள ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுதி வைத்துவிடுங்கள்” என்று கூறினார்கள். அங்ஙனமே அவரும் அக்கோயிலுக்கு எழுதி வைத்துவிட்டார்.

சுருங்குழியிற்றானே இன்னொருநாள் மாலையில் ஐயா அவர்கள் தம் முடைய அன்பர்கள் பலருக்குமு இயற்கைக் காட்சியைக் கண்ணுற வெளியே எகினர். எகியபொழுது இடைவழியில் மழைபொழிய ஆரம்பித்துவிட்டது. உடனே எல்லோருடைய ஆடைகளும் நனைந்து பட்டன. ஆனால் ஐயா அவர்ளுடைய ஆடைமட்டும் ஒரு சிறிதும் நனையவில்லை. அதைக்கண்ட அவ்வன்பர்கள் பெரிதும் வியப்படைந்தனர். இங்ஙனமாகப் பதினாறு ஆண்டுகள் ஐயா அவர்கள் சுருங்குழி என்னும் அக்கிராமத்திலேயே யிருந்து வந்தார்கள்.

கூடலூரில் குருவாயினமை

பின்னர் நம்பெருமானைக் கூடலூருக்கு அப்பாசாயி சேட்டியார் என்னும் அன்பரொருவர் அழைக்க, அவ்வழைப்பினை மறுக்காது ஆங்குச் சென்றார்கள். சென்று ஆங்குவந்து குழுவும் அன்பர்கள் உட்பும் அறநெறியினை எடுத்துரைத்து அமைந்திருந்தனர். இது நிற்கச்,

கூடலூர் தேவநாயகம்பிள்ளை என்பார்க்குச் சில வருடங்கட்கு முன் இறந்துபோன அவருடைய தந்தையார் “அப்பா! நான் இறந்து பட்டபிறகு ஒரு மனிதர் தலையில் முக்காடிட்டுக் கொண்டுவந்து கையினி விருக்கும் பிரம்பினால் “இதுதானோ உன்தகப்பன் வியோகஸ்தானம்” என்று தட்டிக்கேட்பார்; அவ்வுத்தமரையே நீ ஞானசிரியராகக்கொண்டு அருள்நெறியில் நிற்கக்கடவை” என்று கூறித் தேகவிபோகமாயினர்.

அவர் கூறியபடியே, நம்பெருமானார் அத்தேவநாயகம்பிள்ளை இல்லத்திற்குச் சென்று அவரை யழைத்துக் கையிலிருந்த பிரம்பினால் தட்டி வினவினர். வினவலும், அத்தேவநாயகம்பிள்ளை தமது தந்தையார் கூறிப் போய அடையாளங்கள் அனைத்தும் சரியாயிருப்பதைக்கண்டு, அடிபணிந்து தமது தந்தையார் இறுதிக்காலத்திற் கூறிப் போயினமையைக்கூறி, தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார். அப்படியே அவரைத் தமது மாணவராகக்

கொண்ட நம்பெருமானார் அவர் இரசவாதத்தில் மயக்குற்றவராய்த் தம்முடைய செல்வத்தைச் சிதறடித்தவர் என்பது தெரிந்தமாத் திரத்தில், அவருடைய அம்மயக்கை யொழித்து அருள்நெறிகாட்ட, இரும்பினைப் பதினறு மாற்றிப் போன்றாக மாற்றிக் காட்டி “இது இச்சையற்றவர்களுக்குச் சித்திக்கும். ஆதலால் இனி நீ இதில் மயங்காதே” என்று அதனை மறைத்து விட்டனர்.

மற்றொருகால் அத்தேவநாயகம்பிள்ளை சேஞ்சிமலைக்குத் தம்மோடு வந்தவர் பசியினால் மிகவும் வருந்த அவர் பசி தீரும்பொருட்டாக, லட்டு ஒன்றும், செம்பு நிறைய நீரும் திடீரென வரவழைத்துக் கொடுத்தார். அவர் அதை உண்டு அருந்திய பின்னர், அச்செம்பினைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து வருவதாகக்கூறிச் சிறிதுதூரம் சென்று மீண்டார்.

தீண்டிய பாம்பே மாண்டமை

அவ்வூரிலுள்ள அப்பாசாமி செட்டியார் வாழைத்தோட்டத்தினுள் நம்பெருமானார் ஒருகால் சென்றபொழுது, அத்தோட்டத்தில் ஒரு பேயன் வாழைமரத்தின்மீதிருந்த ஒரு பாம்பு தலையில் தீண்டிவிட்டது. அதனைக்கண்ட மஹையோர் பாம்பு கடித்துவிட்டதே என்று பதறியவர்களாய்ச் சிகிச்சைசெய்யவும், அப்பாம்பினைக் கொல்லவும் முயன்றார்கள். நம்பெருமானோ? அவர்களை நோக்கி “அவ்விஷம் நம்மைஒன்றுஞ் செய்யாது; அப்பாம்பும் இறந்து போவதற்காகவே நம்மைத் தீண்டியது. ஆதலால் அதுவும் இன்னுஞ் சிறிதுநேரத்தில் தானாகவே மடிந்துவிடும். ஆகவே அதனை நீங்கள் அடித்தலும் வேண்டாம்” என்று கூறினர். அடிகள் கூறியாங்கே விஷமும் அடிகளை ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை. அப்பாம்பும் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் இறந்து கீழே விழுந்தது.

அப்பொழுது கூடலூரில் முறையே ஒவ்வொருநாள் இரவிலும் நம் வள்ளலார் பிரசங்கம் நடைபெற்று வந்தது. அப்பிரசங்கத்திற்கு நாள் தோறும் மஞ்சக்குப்பத்திலிருந்து வந்துபோகும், இராகிருஷ்ணப் பிள்ளைக்கு இடைவழியில் எங்காவது அச்சமேற்படின் உடனே அங்கு ஒரு மனிதன் ஒரு விளக்கைக் கரத்தேந்திக்கொண்டு நடப்பதும், பிள்ளைக்கு அச்சமொழிந்ததும் மறைந்து போவதுமாகப் பல நாட்களில் நடந்து வந்தது. அங்ஙனமாகத் தோன்றுகின்ற மனிதனை எத்தனையோமுறை ராமகிருஷ்ணப் பிள்ளை பார்க்க முயன்றும் பார்க்க முடியவில்லை. ஆதலால் அவர் அம்மனிதர் வருவது போவதில் ஐயங்கொண்டு நம் அருளாளரிடத்து வந்து அதனைக் கூறினர். செவிமடுத்த அருட்செல்வரும் தெரியாதவரைப்போல, “எல்லாந் திருவருட்சேயலே” என்று கூறி விடுத்தார்.

இக் கூடலூருக்கு அடுத்துள்ள திருப்பாதிரிப்புலியூரில் அது பொழுது நடந்த ஆற்றுத்திருவிழாவில் பிரம்மசமாஜத்தார் என்னும் ஒரு கூட்டத்தார் விக்கிரக ஆராதனை கூடாதென, அதனைக் கண்டித்து உரை நிகழ்த்தினர். அதனை யறிந்த நம்பெருமானார் அந்த சமாஜத்தினர்க்குத், “தாங்கள் விக்கிரக ஆராதனையை மறுப்பது இன்னின்ன வகைகளினால் தகுதியன்று” என்று ஒரு கடிதம் எழுதி அனுப்பினர். அக்கடிதத்தைக் கண்ட சமாஜத்தினர், அடிகளுடைய கடிதம் உண்மையும், உறுதியுமுடையதாயிருப்பதைக்கண்டு அதை மறுக்க முடியாதவராய், அடிகளின்மீது போலி மறுப்பொன்றை அவர்களுள் ஒருவராய் சீதர நாயகரைக்கொண்டு எழுது வித்தனர். இதுசம்பந்தமான பிறவற்றைக் கீழ்க்காணும் பகுதியில் காண்க.

நடந்தவண்ணம் உரைத்தல்

கல்வி கேள்விகளால் சிறந்த அறிவுடையவர்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து வெளிப்படுத்துகை

அக்ஷயஸ்ரூ தைமீர் 5வையில் கூடலூரைச் சார்ந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கடுத்த பெண்ணை நதித் தென்கரையில் உண்ணாமலை செட்டிச் சாவடிக்குச் சமீபத்தில், ஓர் நைமித்தியத் திருவிழாவைப் பற்றி யறிவுடையோ ரனேகர் கூடினர். அவ்விடத்தில், சிதம்பரம், இராமலிங்க சுவாமிகளு மிருந்தனர். அப்போது பிரம்மசமாஜம் சம்பேடு - ஸ்ரீதர ஸ்வாமி நாயக்கர் சிலருடன் வந்திருந்தனர்.

அதற்குமுன் திருப்பாதிரிப் புலியூரில், ஸ்ரீதரஸ்வாமி நாயக்கர் செய்த பிரசங்கத்தினும் சந்தேகத்தி லுமுந்திய சிலர், தமது சந்தேகத்தை நீக்கிக் கொள்வதற் கிடீதோர் தருணமென்று கருதி, அக் கூட்டத்தில், சிதம்பரம் - இராமலிங்க சுவாமிகளை நோக்கி, “ஐயா! பிரமத்தை நினைப்பது தகுதியென்றும், விக்கிரக ஆராதனை செய்வது தகுதியல்லவென்றும், இங்கே வந்திருக்கின்ற ஸ்ரீதர ஸ்வாமி நாயக்க ரவர்கள் எங்கள் முன்பாகப் பலமுறை பிரசங்கித்தார். அதனால் எங்களுக்குச் சந்தேக முண்டாகி யிருக்கின்றது; அந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

அப்போது, சிதம்பரம்-இராமலிங்க சுவாமிகள், “பிரம்மத்தை யறியத்தொடங்கினார் அறிதல் வேண்டும்; விக்கிரக ஆராதனை செய்யத் தொடங்கினோர் செய்தல்வேண்டும்; இவ்விருவகையும் அததற் குரிய பக்குவர்களுக்கு அடுத்தவகைகளென் றறியவேண்டும்” என்று சொல்லினர்.

அப்போது அங்கிருந்தவரிற் சிலர், நாயக்கரைப் பார்த்து, “இது விஷயத்தில் தங்கள் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்தி நிறுத்தல்வேண்டும்” என்றார்கள். நாயக்கர், விகிதமுலமாய் வெளிப்படுத்துவே னென்றார்.

அதுகேட்டு, “ஓர்சபையில் மாறுபட்ட இருவர், தங்கள் தங்கள் கோட்பாடுகளை அந்தச் சபையி லறிஞரறிய எடுத்துரைத்து-அதற்குத்தக்க காட்சி, அனுமானம், உவமானம், சத்தம் முதலிய பிரமாணங்களும் - உடன்படல், மறுத்தல், ஒருசாருடன்பட்டு மற்றொருசாருடன்படாமை, முற்று முடன்படல்போன் றுடன்படாமை முதலிய கோட்பாடுகளுக் கமைந்த பலவகை யுத்திகளும், அனுபவத்தோடு - தர்க்க வுபதர்க்க, லக்ஷண, வுபலக்ஷணங்களுக்குப் பொருந்த விவகரித்து அந்த விவகாரத்திற் சந்தேக விபரீத மயக்கத்திற்கு இடங்கொடாமல், முடிந்த நிச்சயத்தைப், பின்னர் விகிதமுலமாய்ப் பிறரறிய வெளிப்படுத்தல் மரபேயல்லது, மாறுபட்டோர் இருவரும் வேறு வேறிடங்களிலிருந்து அறிஞர் சபாதிபத்திய மின்றித் தங்கள் தங்கள் மனஞ் சென்றவழி அளவை யெல்லையைக் கடந்தெழுதிச் சொல்வதில் ஞாயந் தோன்றாது என்றும், ஒழியாத விகிதச் சண்டையாக முடியுமென்றும், அது தர்க்க மரபல்லவென்றும்” சுவாமிகள் சொல்லினர்.

அங்கிருந்தவரிற் சிலர், நாயக்கரைப் பார்த்து, “ஐயா! தங்கள் கோட்பாட்டை வெளியிட்டுப் பிரமாணத்தால் நிலைபெறச்செய்து, எங்களையும் அவ்வழியில் நடத்துவிப்பதற்கு அடுத்த தருண மிது வாக விருக்க, இத்தருணத்தி லிப்படிச் சொல்வது தங்கள் கோட்பாட்டிற்கு அழகல்ல” என்றார்கள்.

உடனே நாயக்கர் “நித்திய - நிரஞ்சன - நிர்மல - நிராமய - நிராலம்ப சொரூபமும் - அவாங் மனோகோசரமுமான பிரமத்தை நினைப்பது தக்கதென்பதும், விக்கிரகாராதனை செய்வது தகாதென்பதும் - எங்கள் பிரம்மசமாஜ வேதசமாஜ கோட்பாடு” என்று வெளியிட்டார்.

“அவாங் மனோகோசரமான பிரமம், மனதினாலெப்படி நினைக்கப்படும்? ஆகாயம் அடியாலும் படியாலும் அளக்கப்படும் - காற்றுகையாற் பிடிக்கப்படும் - என்பவைபோல், வார்த்தை மாத்திரத்தாலன்றி, அர்த்த லக்ஷ்யானுபவங்களுக்கு இடம்பெற வில்லையே” என்று சுவாமிகள் வினவினர்.

“மிதக்கியானமுள்ள நம்மிட மனத்திற்குப் பரிமித வஸ்து வைப்போ லடங்காததென்று சொன்னதல்ல” என்று நாயக்கர் உத்தரித்தனர்.

“மனத்திற்கு அகோசர மென்பது, மனத்திற்கு விஷயம் படாததென்று பொருள்படுமே யல்லது, சிறிது விஷயமாகிப் பெரிது விஷயமாகாதென்று பொருள் படாதென்றும், அவ்வாறு பொருள் கொள்வது லக்ஷண வுபலக்ஷண விதியல்லவென்றும், ஒரு காலத்தில் ஒருபொருள் சிறிது விஷயமானால், மற்றொரு காலத்திற் சிறிது விஷயமாகும்; பிறிதொருகாலத்திற் சிறிது விஷயமாகும். இவ்வாறு முழுவதும் விஷயமாகுமென்றும், அவாங் மனோகோசர மென்றதில், மனத்திற்குச் சிறிது விஷயமானபடி வாக்குக்குஞ் சிறிது விஷயமாதல்வேண்டு மென்றும், இங்ஙனம் மனவாக்குகளுக்குச் சிறிது விஷயமாகுமென்று கொண்டபோது கண், காது, மூக்கு, மெய், வாய், கை முதலிய மற்ற இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாகுமென்பது தானே விளங்குதலால், பிரம்ம லக்ஷணத்தோடு விரோதப்படுமென்றும், மனமுதலான அந்தக் கரணங்களுக்கும் கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கும், நாம ரூபக்கிரியைகள் விஷயமாகுமல்லது, தத்துவாதீதமாகிய பிரமம் விஷயமாகு மென்பது விபரீதவுணர்ச்சியென்றும், மனோலயங் கிடைத்த பின்னர் பிரம்மானுபவங் கிடைக்குமென்றும், மனஞ் சிறிது தோன்றினும் ஆத்மஞானம் விளங்காதென்றும், மனம், அசத்து, சடம், அரித்தியம், துக்கம், அசுத்தம் உடையது; - பிரமம், சத்து, அறிவு, நித்தியம், இன்பம், சுத்தம், உடையது—ஆகவின், மனத்திற்குப் பிரமம் எவ்வகையினும் விஷயமாகாதென்றும், இவ்வாறே வேத முதலிய கலைகளினும், ஆப்த வாக்கியங்களினும், ஆணையிட்டிருப்பதென்றும், பிரமம்-மனத்திற்கு விஷயப்படாதென்பது, அனுபவத்திற்கும், மற்ற ஹேதுக்களுக்கும், யுகங்களுக்கும் பொருந்துகின்ற பக்ஷமென்றும்” சுவாமிகள் சொல்லினர்.

பின்னர் சிலபொழுது நாயக்கர் சும்மா, விருந்தனர். அங்கிருந்தவரிற் சிலர், நாயக்கரைப் பார்த்து, “சும்மா விருக்கப்படாது, உத்தரிக்க வேண்டும்” என்றார்கள். நாயக்கர் - சற்றுநேரஞ் சென்று மீளவும் “மனத்தினால் பிரம்மத்தை நினைக்கக் கூடும்” என்று முன் சொல்லியதையே சொல்லினர்.

“தங்களிஷ்டப்படி விதியைக் கடந்த விவகாரமுந் தடைபடுகின்றது. பிரமம், மனத்திற்கு விஷயமாகுமானால், கண்ணுக்கும் விஷயமாகும்; இவைகளுக்கு விஷயமாகுமானால், மற்ற இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாகும் என்று நான் முன் சொல்லியதைத் தாங்கள் சிறிது உய்த்துணரவேண்டும்” என்று சுவாமிகள் சொல்லினர்.

நாயக்கர் - சற்றுநேரஞ் சென்று “மனத்திற்கு விஷயமாவதெல் லாங் கண்ணுக்கு விஷயமாகுமோ?” என்றார். சுவாமிகள் ஆகு மென்றார்.

நாயக்கர் “மற்ற இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் மனத் திற்கே விஷயமாகத்தக்கது ஒன்றுமில்லையோ! ஒன்றுமில்லையோ!” என்று பலமுறை வியந்து வினாவினர்.

“மனத்திற்கே விஷயமாகத் தக்கது யாது? அதனைத் தாங் களே வெளிப்படுத்தல் வேண்டும்” என்று சுவாமிகள் சொல்லினர்.

ஆனந்தம் மனத்திற்கே விஷயமாவது” தென்று நாயக்கர் சொல் லினர்.

“ஒரு ரூபவிஷயத்தைக் கண்கள் கண்டு, அந்த ரூபவிசேஷத் தால் ஆனந்த விருத்தி யடைந்து, பின்னர் அதன் வழியாக மனத் திற்கும் அவ்வானந்தத்தை யடைவிக்குமென்றும், கண்கள், முன் னர் ஆனந்தத்தை யடைந்ததற்கு அடையாளம், அக்கண்களிலிருந்து சிந்துகின்ற பாஷ்பங்களே யென்றும், அதை யானந்த பாஷ்ப மென்று வழங்குவதே போதுமான பிரமாணமென்றும், இஃதன்றி, நேத்திரானந்தம்-சிரவணானந்தம், என்று அறிவுடையோர் பிரயோ கிப்பதை யூகிக்க வேண்டுமென்றும், இங்ஙனம் கண்முதலிய இந்திரி யங்களும்-மனமுதலிய கரணங்களும் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிக ளாதலால், அவைகள் ஆனந்த மடைந்தனவென்பது உபசரிப்பென் னும், ஆனந்தம், பிரத்தியேக ஆன்மஞான விஷயமென்பது உண்மை யென்றும்” சுவாமிகள் சொல்லினர்.

பின்னர் சற்றுநேரஞ்சென்று, “ஓரிந்திரியத்திற்கு விஷய மாவது வேறே ரிந்திரியத்திற்கும் விஷயமாகு மென்றது எப்படி? காதுக்குப் புலப்படுவது மூக்குக்குப் புலப்படாது, கருத்துக்குப் புலப்படுவது கண்ணுக்குப் புலப்படாது” என்று நாயக்கர் சொல் லினர்.

“முன்னர் அவாங் மனோகோசரமென்றதற்குத், தாங்கள் கொண்ட கருத்தின்படி வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் பிரமாஞ் சிறிது விஷயமாகுமானால், கண்களுக்குங் கைகளுக்குஞ் சிறிது விஷயமாகு மென்று தாங்களே யூகித்தறியலா மென்றும், ஒருபொருள் மனத்தி னால் நினைக்கப்படுமானால் காதினாலுங் கேட்கப்படும்; காதினாற் கேட் கப்பட்டது கண்ணினாலுங் காணப்படும்; கைகளாலும் பிடிக்கப் படு மென்பது உபதர்க்க - உபலக்கண மென்றும், ஸ்தூல சூக்கும காரண பூதங்களால் உருவாகித் தோன்றுகின்ற பொருளினிடத்து, மன முதலான கரணங்களுக்கும், கண்முதலான இந்திரியங்களுக்கும்

விஷயங்களாகத் தக்க பண்புகள் உண்டா யிருக்குமென்று அறிந்த பக்சைத்தில், ஒருபொருள் ஒரு பண்பினால் ஓரிந்திரியத்திற்கு விஷய மாகுமானால், அந்தப் பொருள் மற்றொரு பண்பினால் மற்றே ரிந்திரி யத்திற்கும் விஷயமாகுமென்று சாதாரண ஜனங்களாலும் அறியப் படுமென்றும், அசுஷயோக ஞாயத்தாலும், இந்திரியங்களின் சொரூப ரூப சுபாவவியாபக வியத்தி விசேஷ சாமாநிய முதலியவைகளையும், மனமுதலான கரணங்களின் சொரூபரூப சுபாவ வியாபக வியத்தி விசேஷ சாமாநிய முதலானவைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்ற தத் துவ சாத்திரங்களாலும், பிரகிருதி, சாத்திரங்களாலும், உயத் துணர்ந்து தெளியப் படுமென்றும், கண்களும் மனமும், அதி கரணோ பாதான சம்பந்த முடையதென்றும், மத்திய பூததூல சூக் கும காரியமென்றும், இதனால் மனத்திற்கு விஷயமாவது, கண் களுக்கும் விஷயமாகுமென்றும், கண்களுக்கு விஷயமாவது, மனத் திற்கும் விஷயமாகுமென்றும்” சுவாமிகள் சொல்லினர்.

அந்தச்சமயத்தி லிவைகளைக் கேட்டுச் சூழநின்ற திருவயிர்திர புரம் வைஷ்ணவப் பிராமண பண்டிதர்களும், ஸ்மார்த்த பண்டிதர் களும் அந்தச்சபைபி லுட்புகுந்திருந்து, சுவாமியை நோக்கி, “மனத் திற்குப் புலப்படுவது கண்களுக்கு எப்படிப் புலப்படுவது” என்று வினாவினர்.

“ஒருபொருளில், ஸ்தூலப் பிரகிருதி - சூக்குமப் பிரகிருதி - காரணப் பிரகிருதி - மகா காரணப்பிரகிருதி - மூலப்பிரகிருதி-என ஐவகைப் பிரகிருதி அங்கங்களுண்டுன்றும், அவைகளில் காரணப் பிரகிருதி - மகாகாரணப் பிரகிருதியங்கங்கள், மனத்திற்கு விஷய மாகுமென்றும், ஸ்தூல சூக்குமப் பிரகிருதி அங்கங்கள், கண் களுக்கு விஷயமாகுமென்றும், இவை சாதாரண லக்ஷணமென்றும், அசாதாரண லக்ஷணத்தில், கண்ணறிவு, பலமுறை சாதன லக்ஷியத் தால் துட்பவறிவாகி, மனத்திற்கு விஷயமாகின்ற காரண மகாகா ரணப் பிரகிருதி யங்கங்களையும் அறிபுமென்றும், இவ்வாற்றிவது, அசாத்தியமல்ல, சாத்தியமே யென்றும், இதனை அக்க யோகசாதன முதலிய வழிகளாலும், தத்துவ சாத்திரங்களாலும், அதுமான முத லிய பிரமாணங்களாலும் அறிந்துகொள்ளலா மென்றும், அன்றி, மனத்திற்குப் புலப்படுவது பிரபஞ்சம் - அது கண்களுக்கும் புலப் படுமென்றும்” சுவாமிகள் சொல்லினர்.

“மனத்திற்குப் பிரமம் புலப்படாதோ?” என்று பண்டிதர் வினாவினார்கள்.

“பிரமம் மாயாதீதமாதலால், மாயாகாரியமாகிய மனத்திற்குப் புலப்படாதென்றும்” சுவாமிகள் சொல்லினர்.

ஆனால், “பிரமத்தை யெப்படி யறியலாம்?” என்று பண்டிதர் வினவினார்கள்.

“ஆன்ம ஞானத்தால் அறியலாம்” என்று சுவாமிகள் சொல்லினர். பின்னர் சம்மதித்தவர்களாக; பண்டிதர் சம்மா விருந்தார்கள்.

அதன்மேல் அங்கிருந்தவர்களில் சிலர் நாயக்கரைப் பார்த்து, “சம்மா விருக்கப்படாது, தருணநேரிட்டபோதே உத்தரிக்க வேண்டும்” என்றார்கள். நாயக்கர், வழக்கப்படி “விகிதமூலமாய் உத்தரிக் கின்றேன்” என்று சொல்லினர். அதுகேட்டு அந்தச் சபையிலுள்ள வர்களும், அதன்புறத்து நின்றவர்களுந் சிறிது சிரித்தார்கள். அதுபொருமல், நாயக்கர் “இன்னும் எட்டுத்தினத்திற்குள் இவ் விடத்தில் என்னைச் சிரித்தவர்களுையெல்லாம் நான் சிரிப்பிக்கிந் தேன்” என்று சபதங் கூறினர்.

அதுகேட்டு அந்தச்சபையில் உணர்வுந் தயவுமுடைய வொரு வர், “இதென்ன கொவித வார்த்தை” என்றனர்.

அதுபொருமல், நாயக்கர் அளவிறந்த கோபாவேசத்தோடுங் கண்கள் சிவப்பத் தேகம் பதைப்ப வாயாற் சில பழிப்படு வார்த்தை களைச் சொல்லிக் கொண்டே திடீரென் றெழுந்து, இடி முழங்கினாற் போல் ஆரவாரித்தனர். இவருக்குச் சகாயமாய், பின்வந்தவர் களும், நெருப்பில் நெய்விட்டதுபோற் கோபமூண்டு கோடித்தனர்.

அத்தருணத்தில், சுவாமிகள் நாயக்கருக்கும் மற்றவர்களுக்குங் கோபந் தணியத்தக்க நல்ல வார்த்தைகளைச்சொல்லி, எழுந்தவரை மீளவு மிருக்கவைத்து, “ஐயா-நாயக்கரவர்களே! கொவித வார்த்தை யென்ற சத்தத்தின் லக்ஷியத்தை நாம் உள்ளபடி யறிந்தால், இவ் வளவு தீவரம் நேரிடுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆயினும், போனதுபோக, இனியாவது இச்சபையாரறிய பிரமம் மனத்திற்கு விஷயமாகாதென்று நான் தெரிவித்தபடி, தாங்களுந் சம்மதிக்கின்ற பக்ஷத்தில், சம்மதமென்று சொல்லிச் சம்மா விருக்கவேண்டும்; சம்மதியாத பக்ஷத்தில், பிரமாணத்தாலும், யுக்தியாலும், அனு பவத்தாலுந் தங்கள் கோட்பாட்டை நிறுத்துவீர்கள்” என்று சொல்லினர்.

“நாயக்கர் இப்போது என்னை விட்டுவிட்டால், பின்பு விகித மூலமாக வாதிக்கின்றேன்” என்று சொல்லினர்.

“எதிரின்று வாதிப்பதற்குக் கூடாமையால், விகிதமூலமாய் வாதிப்பீர்களென்பதில் நம்பிக்கையிலையென்றும், விகிதமூலமாய்

வாதிப்பது தர்க்கலக்ஷண மரபல்லவென்று முன்னரே குறித்திருக் கின்றேன்” என்றுஞ் சொல்லி முடித்து, பின்னர், அந்தச் சபையிற் சிலரை நோக்கி, “பிரம்மானுபவம், விக்கிரக ஆராதனை செய்தாலல் லது வாராதென்றும், விக்கிரகம் என்பது விசேஷ இடம் என்று பொருள்படு மென்றும் ஆன்மா விருப்பதற்குக் கிரகம், மனிதர் முதலிய சீவதேகங்களென்றும், பிரம்மப் பிரகாசமிருந்து வெளிப் படுவதற்கு விக்கிரகம் தேவ தேகங்களென்றும், அந்தத் தேவ தேகங்களாகிய விக்கிரகங்களில் விதிப்படி பக்தியோடு உபாசிக்கில் பிரம்மப்பிரகாசம் எளிதில் வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகிக்குமென்றும், அவ்வாறு விசேட இடமென்று சொல்லப்படுகின்ற விக்கிரகங்களில், பிரம்மப்பிரகாசம் வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகித்ததற்கு அடையாளம், சிலகாலத்திற்குமுன் விக்கிரகாராதனஞ்செய்த பத்தர்கள், குஷ்டம், குன்மம் முதலான தீராத வியாதிகளைத் தீர்த்தும், இறந்தவர்களை எழுப்பியும், அசாத்தியமான அநேக மகத்துவங்களை நடத்தியும் இருந்ததே போதுமானதென்றும், இப்போதும் விக்கிரகாராதனை செய்கின்ற பத்தர்கள் சில மகத்துவங்களைச் செய்துவருகின்றார்களென்றும், பிரம்ம சமாஜத்தார் - வேத சமாஜத்தார் - அந்த அடையாளங்களை யுடையவர்களாகத் தோன்றவில்லை யென்றும், நாமெல் லாம், நமது பக்குவத்திற்குத் தக்கபடி விக்கிரகாராதனை செய்து, அதனால் அருளைப்பெற்று, அதனால் அறிவுவிளங்கி, அதனால் பிரம்ம சுகத்தை யனுபவிக்கலாமென்றும்” சுவாமிகள் சொல்லிக்கொண்டே யெழுந்தனர்.

தீராதவாதத்தைத் தீர்த்தமை

இவ்வண்ணமாக அவ்விவாதம் வெற்றியோடு முடிவுற்றது. பின் னொருகால், இரண்டு புலவர்கள் தங்களுக்குள்ள வாதத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள அடிகளிடத்து வந்தனர். வந்த அவர்களை அடிகள் அமரச்செய்து “என்ன காரணம்” என்று வினவினார். அதற்கு வித்துவான்கள், “அரு ளானந்தப் பொதுவாழ்வுடைய ஐய! ‘உலக நிகழ்ச்சிகளனைத்தும் (நல்லவை யும் கெட்டவையும்) ஆண்டவனாலேயே நடக்கின்றன’ என்பது எங்களுந் ஒருவருடைய வாதம்; ‘இல்லை; இல்லை. ஜீவர்களின் வினைவழியே நடக் கின்றன சில; சில கடவுளின் அருள்வழியே நடக்கின்றன’ என்பது மற்றொருவருடைய வாதம். ஆகவே, இவ்விரண்டு கொள்கைகளுந் எக்கொள்கை சிறந்தது என்பதைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்; அதற் காகவே இங்கு வந்தனம்” என்று கூறினர்.

உடனே ஐயா அவர்கள், அவர்களை நோக்கி உங்கட்கு ஒரு சிறு கதை சொல்லுகிறேன், அதைக் கவனமாய்க் கேளுங்கள் என்று கூறினார். அவர்களும் அப்படியே கேட்கின்றோம் என்றனர். என் தலும் ஓர் சிரிவாண சந்திரியாசி நடுத்தெருவில் போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவரைக்கண்ட ஒரு வன் “மிக நல்லவன்” என்று எண்ணியவனும் அவர்க்கு ஒரு நல்ல வாழைப் பழங் கொடுத்தான். மற்றொருவன் பெண்கள் நடந்து செல்கின்ற வழியில் சிரிவாணத்தோடு செல்லுகின்ற இவன் மிகப் பொல்லாதவன் என்று ஒரு கருங்கல்லால் அடித்தான். இவ்விருவர் செய்கைகளையும் ஓரிடத்திருந்து பார்த்த மூன்றாவது மனிதனொருவன், உடனே அங்கு வந்து சந்திரியாசியை யும், அவருக்கு வாழைப்பழங் கொடுத்தவனையும், அவரைக் கல்லாலடித்த வனையும் ஒருங்கே அழைத்துச் சென்று நியாயாதிபதியிடம் விடுத்து “இச் சந்திரியாசியை இத்துஷ்டன், இந்த மனிதர் கொடுத்த பழத்தை வாங்கும் பொழுது கல்லாலடித்தான்” என்று அடித்த அவனைக்காட்டி அடுத்தவனைச் சாஷியாகக் கூறினான். அப்பொழுது அந்நீதிபதி, சந்திரியாசியாரை நோக்கி “யார் உம்மை அடித்தது” என்று கேட்டார். சந்திரியாசியார் “வாழைப் பழங் கொடுத்தவன் அடித்தான்” என்றார். நீதிபதி, கொண்டுவந்து விட்டவர் “பழங்கொடுத்தவர் இவர்; கல்லாலடித்தவன் இவன்” என்று இவ்விருவரையும் காட்டிக் கூறியிருக்கும்பொழுது சந்திரியாசியார் இவ்வாறு “பழங் கொடுத்தவனும் கல்லாலடித்தவனும் ஒருவனே” என்று கூறுகின்றாரே என்று தெனியாதவராய், மீளவுஞ் சந்திரியாசியாரை நோக்கிப் “பழங்கொடுத்தவன் யார்?” என்று வினவினார். “கல்லாலடித்தவனே பழங்கொடுத்தான்” என்றே அப்பொழுதுஞ் சந்திரியாசியார் கூறினார். அப்பொழுதுந் தெனியுறாத நீதிபதி பின்னுஞ் சந்திரியாசியாரை நோக்கிக், “கல்லாலடித்தவன் யார்?” என்று வினவ, அதற்கவர் “இட்டுக்கொண்டு வந்தவன் கல்லாலடித்தான்” என்று பதிலளித்தார்.

நீதிபதிக்கு உடனே உண்மை விளங்கியது. “அப்படியானால் சரி” என்று கல்லாடித்தவனை மட்டும் சிறைப்படுத்திவிட்டுச் சந்தியாசியாரை அனுப்பி வைத்தார். கதை இவ்வளவே. இக்கதையில் உள்ள சந்தியாசியை ஒத்தவர்கட்கு “எல்லாம் ஆண்டவன் செயல்களே; அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்னுங் கொள்கை ஏற்றது. ஏன்? அவர் அடித்தவன், அடி யாதவன் ஆகிய இருவரையும் வேறு பிரிக்கவில்லை; வேற்றுமை செய்ய வில்லை. அதுபோல “இது என்னுடைய செயல்” “இது கடவுளுடைய செயல்” என்று பிரித்துக் காணாமல் எல்லாம் இறைவன் செயலே என்று, எல்லாவற்றையும்,

“அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடமை யெல்லாமுங்
குன்றே யணையா எனையாட் கொண்டபோதே கொண் டிலையோ

இன்றோ ரிடையூ றெனக் குண்டோ எண்டோண்முக்க ணைம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நாளு இதற்கு நாயகமே.”

என்று கூறியாங்கு ஒப்படைத்து உயிர் தாங்குபவர்கள் அவர்களாதலால் அவர்கள் செய்வினையும் ஆண்டவனுடைய வினையேயாகும்.

சந்தியாசியையும் மற்றிருவரையும் நீதிபதிபிடத்து அழைத்துச் சென்றவரை ஒத்தவர்க்குக் கடவுள் செயல்கள் சில; ஜீவர்கள் செயல்கள் சில என்னும் கொள்கை ஏற்புடையது. ஏனெனில், அவர்கள் வேற்றுமை மயக்கில் விழுந்து கிடப்பவர்கள் ஆதலால் என்க. என்று இருவரும் மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு இயம்பி யவர்களை அனுப்பி வைத்தனர்.

சித்தரின் வருகை

மற்றொருநாள் இரவு கூடலூர் அப்பாசாமி செட்டியார் வீட்டினுள்ளிருக்கும் அறையொன்றில் ஐயா அவர்கள் நிஷ்டைகூடி யிருக்கும் பொழுது, யாரோ ஒருவர் தங்கு தடையின்றி அவ்வீட்டினுள் பிரவேசிப்பதை அவ்வீட்டுத் திண்ணையிலிருந்தவர்கள் கண்டனர். கண்டதும், அவர்கள் அவரை “யார்; யார்” என்று பின் தொடர்ந்து செல்ல அவர் உள்ளே சென்றதும் மாயமாய் மறைந்துவிட்டார். தங்கட்கு முன்னே சென்றவர் மாயமாய் மறைந்துவிட்டமையைக்கண்டு வியப்படைந்தவர்களாய் ஐயா அவர்களிருக்கும் அறையை நோக்கிச்சென்று, அவர்கள் கையிலே “லட்டு” ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதைக் கண்டு “சுவாமி! இங்கே யாரோ ஒருவர் திடீரென உள்துழைந்தார். நாங்கள் அச்சுற்றுப் பின் தொடர்ந்து வந்தோம். வந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அவர் மாயமாய் மறைந்து விட்டார். அவர் யாராயிருக்கலாம்; எங்கு வந்தார்; எங்கு போயிருப்பார். அவைகளை எங்கட்கு அறிவித்தல் வேண்டும்” என்று அடிபணிந்து வேண்ட, ஐயா அவர்களும், “அவர் ஒரு சித்தர்; நம்மைக் காணவே இங்கு வந்தார்; அவர் கொடுத்தப்போனதே இந்த லட்டு; இந்நேரம் அவர் காசியிலிருப்பார்” என்று கூறி அந்த லட்டினை அனைவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்.

தாசிஸ்தாரின் தருக்கு அகற்றினமை

மஞ்சகுப்பம் என்னும் ஊருக்குத் தாசில்தாரராக விருந்த வேங்கடசப்பு ஐயர் என்பவர் இரக்கமின்றித் தாம் ஊர்திகளில் ஏறிக்கொண்டு செல்கின்ற இடங்களுக்கெல்லாம் ஊதுகொம்பு வைத்து ஊதிக்கொண்டே வருவதற்கென ஒரு சக்கிலியை நியமித்துப் பலநாட்களாக அம்மாதிரியே நடத்தி வந்தார். இதனை யறிந்த நம் ஐயா அவர்கள், அவ்வேங்கடசப்பு ஐயர் பிரசங்கத்திற்கு வந்தபொழுது அவரை யழைத்து “நீர் வண்டியிலேறிச் செல்லும்பொழுது உம்போன்ற ஒரு மனிதன் பல மைல்கள் தூரம் நடந்து ஓடி

வருவதென்றால், இதைவிட வேறு ஜீவகாருண்யமற்ற செயல் என்ன விருக்கிறது; அல்லாமலும் இந்தவாழ்வு எத்தனைநாளேக்கு நீலத்திருக்கப் போகிறது. ஆதலால் இனி அவ்வழக்கத்தை, அறவே விட்டு விடுங்கள். இல்லையானாலும், தாங்கள் செல்லவேண்டிய ஊருக்கு முன்னேயே அவனை அனுப்பி வைப்புகள். அந்த ஊர்க்கு அருகே நீங்கள் போனதும் அவன் ஊதுவதை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று அறிவுறுத்தி, அவருடைய தவற்றினின்றும் அவர் தப்பி உய்யத் திருவருள் பாவித்தார்.

உண்ணாக்கும்—கண்ணோயும்

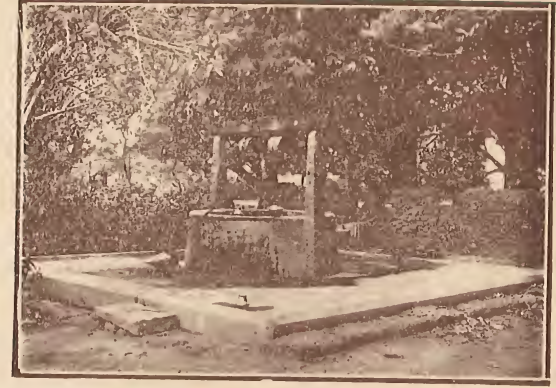
ஒருகால் உண்ணாக்கு வளர்ந்து அதனால் பெருந்துன்புகிற சேலம் வாசியாகிய ஜவுளியியாபாரி ஐயாவை அடுக்க, ஐயா அவர்கள் அத்துன்பத்தைத் திருநீறு கொடுத்தே தீர்த்தருளினார்கள். அப்படியே, கண்ணோயினால் முகம்வீங்கித் துன்புற்ற ஒரு மனிதன், ஐயா அவர்கள் பிரசங்குந் செய்துகொண்டிருக்கும் வேளையில் அவ்வழியேபோக அவனை அழைத்து பக்கவிவிருந்த ஒரு வாழைப்பழத்தைக் கொடுத்து “இதை வைத்துக்கட்டு; உன் கண்ணோய் தீர்ந்துவிடும்” என்று கூற, அவனும் அவ்வாறே அப்பழத்தினைக் கட்டிக் குணமடைந்தான்.

தருமசாலை தாபித்தல்

இங்ஙனமாக எம்போல்வார் மயக்கொழித்து இன்னருள் சுரந்து வரும் ஏந்தலார்க்கு, எல்லா உயிர்களும் பசியற்று இன்புற்றிருக்க, ஓர் தருமசாலை இயற்றல் வேண்டுமென்னும் எண்ணமுண்டாக, அதனைத் தம் அருமை மாணவர்களிடத்தும், அன்பர்களிடத்தும் அறிவித்தார்கள். அவர்களும் “அப்படியே செய்யக் காத்திருக்கின்றோம்.” என்று கூற ஐயா அவர்கள், திருச்சிற்றம்பலம், திருக்கூடலையாற்றார், திருமுதுகுன்றம், திருவதிகை, திருவிரும்பைமாகாளம், திருப்பாதிரிப்புலியூர், தியாகவல்லி ஆகிய இச்சிவதலங்களுக்கு நடுவேயும், தென்பெண்ணை, திருக்கெடிலம், வெள்ளாறு, மணிமுத்தாந்தி ஆகிய நதிகள் நார்புறமுஞ் சூழப்பெற்ற தாயும், வடற்பெரு வெளியாய்ப் போவார் வருவார்க்குப் பசிதிர்க்கப் போதிய தாயும், எவ்வகை விவகாரங்களுமிலாது தனித்திருந்து இன்புறுதற்கு ஏற்றதாயும் உள்ள வடலூர் என்னும் ஊரிலேயுள்ள ஓர் பரந்த இடத்திலே அத்தருமசாலையைத் தாபிப்பதற்கு ஐயா அவர்கள் ஆணையிட்டனர்.

அவ் ஆணையினைச் சிரமேற்கொண்ட அன்பர்கள், அவ்வாறு செய்ய முயற்சிக்க அதன் பயனாக அவ்வூரிலுள்ளவர்களே, ஐயா அவர்கள் தருமசாலைக்கு எண்பது காணி நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுத்தனர்.

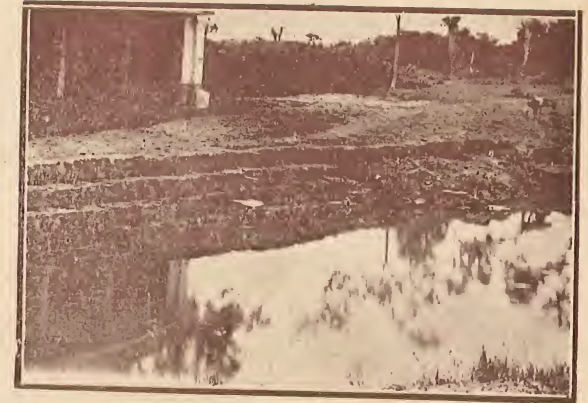
தருமசாலைப்பணி நடந்துவரும் நாட்களில், ஒருநாள், ஐயா அவர்கள், பின்னலூர் சாலையில் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அம்பாள்புரம்

சகல நோய்களையும் தீர்க்கவல்ல — சாலை தீர்த்தம்

சுவாமிகளுக்கு அடிமைப்பட்ட தெய்வீக மாமரம்

சகல நோய்களையும் தீர்க்கவல்ல — கேணி தீர்த்தம்

வேம்பையர் என்னும் பாகவதர் யாரோவென அறியாதவராய், தூரத்தி லிருந்து கொண்டே “அங்கே போகிறது யார்” என்று கேட்க, அதற்கு நம் ஐயா “நான்தான் நீலவியாபாரி” என்று கூறினார். நீலம் என்றால் மாயை யென்றும் வியாபாரியென்றால், வாங்க வருபவர் என்றும் பொருள் கொண்டால், அடிகள் நிலைக்கு அது ஒருவாறு பொருந்தக் காணலாம். எனினும் ஐயா அவர்கள் எப்பொருள்பட அதனைக் கூறினரோ அறியோம்.

பிரம்மராக்ஷஸப் பேயோட்டினமை

வேட்டவலம் என்னும் ஊருக்கு ஜமீன்தாரராகிய அப்பாசாமி பண்டாரியார்க்கு மனைவியிருவர். “முள்ளு முனையிலே மூன்று குளம் வெட்டினேன்; இரண்டு குளம் பாழ்; ஒன்றில் தண்ணீரேயில்லை” என்று கூறுகிறபடி அவருக்குள்ள அவ்விருமனைவியருள் ஒருவரைப் பிரம்மராக்ஷ ஸம் என்கின்ற பேய் பிடித்துக்கொண்டது; மற்றொருவரை மகோதரநோய் அடுத்துவிட்டது. பிரம்ம ராக்ஷஸம் என்னும் பேயும் விட்டுப் போகாத பேய்; மகோதரம் என்னும் நோயும் தீராதநோய். என்னசெய்வார் ஜமீன் தார். தம்முடைய செல்வமெல்லாம் செல்வழிந்தாலும் செல்வழியட்டும். தம்முடைய இருமனைவியரும் குணப்பட்டால் போதுமென ஏராளமான பொருட்செலவு செய்து பூசாரிகளையும், மந்திரவாதிகளையும், வைத்திய நிபு ணர்களையும் கொண்டு பரிகாரஞ்செய்து பார்த்தார். ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. ஊர்களிலுள்ள கிராமதேவதைகள் என்று சொல்லுகின்ற சிறு தெய்வங்கள் அனைத்திற்கும் அளவில்லாத ஆடு கோழிகளைப் பலி கொடுத்தார். ஐயோ! பாவம். ஜமீன் தாரருடைய மனைவியர் இவ்வாறாக வேண்டுமென்று அவ் ஆடு கோழிகள் மனத்தினாலும் எண்ணி யிருக்குமா? அப்படியிருக்க அவ் ஆடு கோழிகளைப் பலியிட்டதினால் அவருடைய எண்ணம் நிறைவேறுமா? அதற் குப் பதிலாக அவர்க்குப் பாவமூட்டையே சேர்ந்தது. எனவே அவர் எண்ணம் எவ்வகையினாலும் ஈடேறவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது, அவ்வூரி லுள்ள ஆடு கோழிகள் அழிந்ததுபோக அழியாதிருப்பவை செய்த அருந் தவத்தாலோ, மருள்நெறி யொழிந்து அருள்நெறி ஓங்கும் அருமைக்காலம் அணுகியதாலோ, ஐயா அவர்களின் பெருமை விளங்க ஆண்டவர் திருவுள் ளத் தெண்ணியதாலோ, அல்லது ஜமீன் தாரர் அடுத்தடுத்தெடுத்த அநேக முற்பிறவிகளில் செய்த அருந்தவத்தின் பயனாலோ, நம் ஐயா அவர்களிடத்து அப்பெருந்துயரத்தை அகற்றிக் கொள்ளலாம் என்னும் அருமை எண்ணம் அந்த ஜமீன் தாரரின் உள்ளத்தில் உண்டாயிற்று. உண்டாகவே, அவர் தம் ஏவலாளர் சிலரை ஐயா அவர்களிடத்தனுப்பிப் “பெரிதூர் தயைசெய்து பெரு மானார் வந்து தம்மை ஆட்கொள்ளல் வேண்டுமென” உரைத்து, அழைத்து வருமாறு கூறினார்.

ஐயா அவர்களும் ஆண்டவனின் திருவருள் தூண்டுதலால் அதற் கிசைந்தவராகி அவர்களுடன் அந்த ஜமீன் தாரருடைய அரண்மனைக்குச்

சென்றார்கள். ஐயா அவர்கள் வருகைக்காக ஜமீன்தாரர், நகரை அலங்கரித்து, அரண்மனையைச் சிங்காரித்து, ஐயா அவர்கள் வந்து அமர்வதற்கென இரண்டு நாற்காலிகளை அமைத்து வரவை எதிர்பார்க்கிக் கொண்டிருந்தார். இரண்டு நாற்காலிகளை அமைத்ததன் காரணம், அவ்விரண்டில் ஒன்றைத் தாம் மனதிலே எண்ணிக்கொள்வது; அப்படித் தாம் எண்ணி யிருக்கிற அந்நாற்காலியிலேயே அவர் அமர்ந்தருளல் வேண்டும். அங்ஙனம் அமர்வா ராயின் அவர் ஒரு பெரியவரே என்பதைத் தாம் முதலிலேயே உணர்ந்து கொள்ளல் கூடும் என அந்த ஜமீன்தாரர் மனத்தில் எண்ணியதே. இஃதில் வாரிறுக்க,

ஐயா அவர்கள் ஜமீன்தாரரின் ஆட்கள் அழைத்துவர அப்பதியை யடைந்து, அவர் மாளிகைக்குள் துழைய ஆரம்பிக்கிறார். அப்பொழுதே பிரம்மராக்கஸம் பிடித்திருந்த ஜமீன்தாரரின் முதல் மனைவியார் வீட்டி னுள்ளிருந்து வெளிவாயிலை யடைந்து ஐயாவை வணங்கி “நான் போய் வரு கிறேன்; விடை கோடுத்தருளல் வேண்டும்” என்று திருநீறு வாங்கித் தரித் துக்கொண்டனர். அப்பொழுதே அவரைப் பற்றி யிருந்த பிரம்மராக்கஸம் அவரைவிட்டுப் பிரிந்துபோயது.

அதன்பிறகு ஐயா அவர்கள் உள்துழைந்து ஜமீன்தாரர் எண்ணி யிருந்த நாற்காலி யெதுவோ அந்நாற்காலியிலேயே அமர்ந்தருளினார்கள். இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டார் ஜமீன்தாரர். அவருக்குண்டான மகிழ்ச் சிக்கு ஓர் அளவேயில்லை. உடனே ஐயா அவர்களின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்; எழுந்தார். இன்னது சொல்வதென்றே அவர்க்குத் தெரிய வில்லை. சண்களினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர்பெருக “அடியேனது குறை தவிர்த்தாண்டு கொண்ட ஆண்டவரே! அடியேனன் தங்கட்கு என்ன கைம் மாறு செய்யப் போகின்றேன்? என்னுடைய செல்வமுமுதும் எடுத்துக் கொடுத்தாலும் எம்பெருமானே! தாங்கள் எளியேற்குச் செய்த பேருதவிக்கு அது இணையாகுமோ? ஆகாது. ஆதலால் நானும் எனது வழி வழி வரு பவர்களும் தேவரீருக்கே அடிமை பூணுகின்றோம். அதுவே நாங்கள் செய் யுங் கைம்மாறு. இது நிற்க, எனது இளைய மனையாளும் மகோதரனோயி னால் பல வருடங்களாகத் துன்புறுகிறார். அவளையும் தேவரீர் ஆட்கொண்டு அவளுடைய அத்திராப் பிணியையும் தீர்த்தருளவேண்டும் என” மேலுங் குறையிரந்து கொண்டார். கொண்டாங்கு ஐயா அவர்களும், அவருடைய இளைய மனைவியாரின் மகோதர னோயையும் மூன்று வேளை திருநீறு கோடுத் துத் தீர்த்தருளினார்கள்.

பலிநிறுத்தம்

பின்னர் அவ்வூரிலுள்ள பாம்பு, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களைப் பிடித்து ஊருக்குப் புறத்தேயுள்ள காடுகளில் கொண்டுபோய் விடுமாறு ஒரு

பிடாரனை நியமித்து அவனுக்கு ஊதியங்கொடுக்கச் செய்தனர். அவ்வாறே அவனும் அநேகமாக அவ்விஷ ஜந்துக்களை ஊருக்கு அப்புறப்படுத்தினான். அப்படியே அவ்வூரில் அதுவரை நடந்து வந்தபலியிடம் வழக்கத்தை அறவே மாற்றி எல்லோரும் பாற் பொங்கலிட்டுப் பரவிப் புகழும் புண்ணியமும் பெறு மாறு செய்தனர். செய்த பிறகு, ஆங்கிருந்தும் புறப்பட்டுத் தமது அன்பர் களாய் கூடலூர்; தேவநாயகம் பிள்ளை, தொழுவூர்: வேலாயுத முதலியார் முதலியோருடன் ஐயா அவர்கள் விருத்தாஜலத்திற்குச் சென்று ஆங்கு திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் பரசிவத்தின் மீது, “ஆறு விளங்க” எனுந்தொடக்கத்துப் பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்து உறைவா ராயினார்.

சத்திய தருமசாலை பிரவேசம்

பின்னர், நம் ஐயா அவ்வூரில் உள்ள கல்பட்டு ஐயா என்னும் உத்தம யோகியாருடைய விருப்பின்படி அவருக்குச் சட்கதீகைச் செய்து அவரை யும் அழைத்துக்கொண்டு வடலூர் வந்து சேர்ந்தார்கள். அக் கல்பட்டு ஐயா வுக்கு வடலூரிலேயே ஓர் ஆசிரமமும் அமைத்துக் கொடுக்கச் செய்தார்கள். அவரும் ஐயா அவர்கள் சத்திய தரும சாலையில் பிரசங்கம் செய்யும் வேளை களில் வந்து செவிமடுத்துச் செல்லுவார்.

இஃதிவ்வாறாக, இதற்குள் சத்திய தருமசாலை கட்டி முடிவுபெறப், பிரபவ ஆண்டு, வைகாசித் திங்கள், 11-ஆம் நாள் விபாழக்கிழமை யன்று அச் சாலையினுள் பிரவேசமாகினர். பிரவேசமாகிய அப்பொழுதே சண்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற் பிரிவாகிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தின் முதற் பாகத்தை வரைந்து முடித்தனர். முடித்த அப் பகுதிக்குச் சிதம்பரம் வேங்கட சுப்புதீக்ஷி தர் அவர்களைக்கொண்டு வழிபாடு முதலியன செய்வித்து அதனை வாசிக்கச் செய்தனர். செய்ததோடு சமரச வேத பாடசாலை ஒன்றையும் அதன் கண் ஸ்தாபித்தனர். ஸ்தாபித்த நாள் முதல் மூன்று நாட்கள் வரை ஒவ்வொரு நாட் களிலும் பதினூறாயிரம் பேர்க்கு மேற்பட்டவர்கட்கு அன்னதான மளிக்கப்பட்ட தது. அளிக்கப்பட்டதோடு நின்று விடாது எப்பொழுதும் அச் சத்திய தரும சாலையை நோக்கிப் பசியோடு வருவோர்க்கு எவ்விதக் குறையுமில்லாது அன்னதானம் ஐயா அவர்களுடைய கட்டளைப்படி நடந்தேறிவந்தது. இன் னும் அவ்வாறே நடந்துவருவது எல்லோரும் அறிந்தது.

வேம்பையரின் விஷமம்

இப்படியிருக்கிற காலத்தில் ஐயா அவர்கள் அன்பர்களின் வேண்டு கோளுக்கிரங்கி, செம்பு, ஈயம், இரும்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன், வெள்ளி முதலிய உயர்ந்த உலோகங்களாக மாற்றிக் காட்டி அவற்றை எவர்க் குங் கிட்டாவாறு கிணறுகளிலுங் குளங்களிலுமாக எறிந்துவிடுவர். ஐயா அவர் கள் அவைகளை மாற்றுவதற்குச் செய்த செய்கைகளையும், சேர்த்த பொருள்

களையும் அருகிருந்து பார்த்திருந்த வேம்பையர் என்பவர் அப்பொருள்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு யாருமறியாத விடத்தில் தாமும் அவ்வாறு செய்ய ஆரம்பித்தார். அவ்வாறு ஆரம்பிக்கவே திடீரென அவருடைய கண்களிரண்டும் ஒழி மழுங்கிப் போயின. எவ்வளவோ சிகிச்சைகளைச் செய்தும் கண்ணொளி வாராமையினால் கடைசியாக ஐயா அவர்களிடையே வந்து நடந்தவற்றை மறைக்காது கூறி தம்முடைய தவற்றை மன்னித்தருள வேண்டி நின்றார். ஐயா அவர்களும் புன்னகை புரிந்து தண்ணீரைக்கொண்டு அவருடைய கண்களில் ஒளிமேவுமாறு செய்தனுப்பினர்.

பிள்ளைப் பேறளித்த பெருமை

ரெட்டிச் சாவடியில் அமீனா உத்தியோகம் பார்த்து வந்த மாயூரம்: சிவராமய்யர் என்னும் மிகுந்த செல்வமுடைய ஒருவர் தமக்குப் பிள்ளைப் பேறு இல்லாமையின் வருந்தி, வடலூர்க்கு வந்து ஐயா அவர்களை அடிபணிந்து தமக்கு மகப்பேறு கட்டுமாறு திருவருள் பாலிக்கவேண்டுமென வேண்ட, அவரிச்சையின்படியே ஓர் ஆண் மகவு பிறக்க அருள் செய்து, அவரைக்கொண்டு பண்ணுருட்டிக்கும் வடலூருக்கும் மத்தியில் பெண்ணையாற்றின் கரையிலுள்ள கோட்டைப் புலவனூரில் ஒரு தரும சத்திரமும் கட்டுவித்தனர்.

ஐயர் அடிமை பூண்டது

விருத்தாஜலத்திலிருந்த வக்கீல்: வேங்கடேசய்யர் என்பவர் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை இரவுகளிலும் வடலூருக்குவந்து ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நடைபெறும் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுவிட்டுத் திரும்பிப் போவது வழக்கம். அவர் இரவு நேரங்களில் வடலூருக்கு வரும்பொழுது இடையிலே மூன்று மைல் தூரமுள்ள காட்டைக் கடக்க நேரிடும். அப்படி கடக்க நேரிடும்பொழுது அவருக்கு முன்னே இரண்டு தீவர்த்திகள் ஆள் உருவமோ பிறவோ தெரியாது போய்க்கொண்டிருக்கும். இந்நிகழ்ச்சியை இரண்டு மூன்று முறைகளில் பார்த்த அவ் வேங்கடேசய்யர் இவ்வாறு நிகழ்வது ஐயா அவர்களின் அற்புதமே பென்பதை உணர்ந்து தாமும் தம் மனைவியருமாக வடலூருக்கே வந்து அங்கேயே தங்கி யிருக்கலானார். ஆனவர் ஐயா அவர்கட்கு அடிமைபூண்டு அவர்களுடைய பூரண அருளுக்கும் பாத்திரரானார்.

வினாவிற்கு முன் விடை

சாதாரணமாக நம்போல்வார் எத்துணைச் சிறந்த கல்வி கேள்விகளில் மிக்கவராயிருந்தாலும், மற்றவர்கள் தங்களை ஏதாவது கேட்டால்தான் அதற்குத் தக்க விடை யளிப்பார்; ஒவ்வொரு வேளைகளில் அம்மாதிரி பதிலளிக்கவும் ஆற்றலில்லாதவர்களாய்த் திகைப்பார். நம் ஐயா அவர்களோ அவ்வளவு தூரம் வரை வைத்துக்கொள்வதில்லை. பிறர் தம்மிடம் வந்து வினவுதற்கு முன்னரேயே அவர்கள் மனத்தில் எண்ணி ருக்கின்ற கேள்விகளைப்

கட்குப்பதிலே உரைத்து விடுவார். இந்நிலையினை யுணராத சாஸ்திரிகள் நால்வர், ஐயா அவர்களை சாம வேதத்தில் பல கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டுமென மனத்தி லெண்ணியவர்களாய் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் வருவதற்கு முன்னேயே அந்த சாமவேதப் பிரசங்கத்தை ஐயா ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அந்த நான்கு சாஸ்திரிமார்களும் ஐயா அவர்களிட மணுகுகின்ற தருணத்தில் அவர்கள் என்னென்ன கேட்கவேண்டுமென்று வந்தார்களோ அவைகளுக்கெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பதிலே ஐயா அவர்கள் கூறிக் கொண்டே யிருக்கின்றார்கள். பார்த்தார்கள் சாஸ்திரிகள். அவர்கட்கு அளவு கடந்த வியப்புண்டாயிற்று. “என்ன இது? நாம் கேட்கவேண்டுமென்று எண்ணிவந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் கேட்பதற்கு முன் விடை யளிக்கின்றாரே! இவரல்லவோ ஞானி; இவரல்லவோ திருவருட் செல்வர்; இவரல்லவோ எல்லாம் வல்ல சித்தர்” என்று வாயார வாழ்த்தி வணங்கிச் சென்றனர்.

திருவருட்பா வெளியிடுதல்

திருவருட் பிரகாச வள்ளலராகிய நம் ஐயா அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய, திருவருட்பாக்கள் முழுவதையும் அச்சிட வேண்டுமென்னுங்கருத்துடையவர்களாய் அன்பர்களான புதுவை: வேலு முதலியார், சிவானந்த புரம்: செல்வராய முதலியார், இறுக்கம்: இரத்தின முதலியார் முதலியோர் ஐயாவை அப்பணிக்கு உத்தரவு கொடுத்தருளவேண்ட அடிகளும் அன்பர்களின் உள்ளத்திலெழுந்த ஆசையினை-அன்பினைக் கெடுத்தல் ஆகாதென்னும் ஒன்றினைக் குறிக்கொண்டு ஒருவாறு உடன்பட்டார்கள்.

உடனே அவர்கள் உபயகலாநிதிப் பெரும் புலவராய் தொழுவூர்: வேலாயுத முதலியாரவர்களைக்கொண்டு அதுவரை பாடியருளிய பாக்கள் முழுவதையும் நான்கு திருமுறைகளாக வகுத்து அச்சியற்றி வெளியிட்டனர்.

* அப்பதிப்பில் முதலியார் திருவருட்பா வரலாறு என்று ஒன்று இயற்றிச் சேர்த்தனர்.

அன்றியும், ‘இனி அச்சிற் பதிப்பிக்கப் படுபவை’ எனப் பல பிரபந்தங்களைக் குறித்தனர். அவற்றுட் சில பின் அச்சாயின. மற்றவையாகிய கலாந்த விளக்கம், யோகாந்தவிளக்கம், போதாந்தவிளக்கம், வேதாந்தவிளக்கம், சித்தாந்தவிளக்கம், அண்டவிளக்கம், பிண்டவிளக்கம், சுத்தசிவராசியம், பரமசிவராசியம், மந்திரக்கொத்து, மகாவாக்கியவகை, பொதுவேதம், தத்துவ விருத்தி, பிரகிருதிவிருத்தி, இயல்வகை, அளவை வகை, ஞாயவகை, இலக்கணவிருத்தி, தருக்கவிருத்தி, தென்மொழி விளக்கம், வடமொழிவிளக்கம், கலைமரபு முதலிய பலப்பல பிரபந்தங்கள் எப்போது வெளிவருமோ அறிவேம்.

சங்கதோஷ நிவர்த்தி

ஐயா அவர்களின் அடியவருள் ஒருவராகிய நாபனாபுரத்தியார் என் பாருடைய மனைவியாருக்கிருந்த சங்கதோஷத்தை அவ் ரெட்டியார் வேண்டு கோளின் வண்ணர் திருநீறு கொடுத்துத் தீர்த்தருளியதோடு, அவருக் கிருந்த ரசவாத இச்சையினை அறிந்து, ஒருகுவளையில் தண்ணீரும் மணலு மிட்டுச் சிறிது நேரம் கையினால் மூடிப் பித்திறந்ததும், அம்மணலெல்லாம் பொன்னுகளாயின. பின்னர் அந்த ரெட்டியாருக்கிருந்த அம்மயக் கொழிந்தது.

சங்கநிதியோ? பதுமநிதியோ?

வான நாட்டில் சங்கநிதி, பதுமநிதி என இரு நிதிகளுண்டு. அவை தம்முள்ளிருக்கும் பொருள்களைப் பிறர் எவ்வளவு, எடுத்துக்கொள்ளி னும் அவ்வளவையும் மீண்டும் உண்டாக்கிக்கொண்டு எப்பொழுதும் குறையா நிலையிலிருக்கும். அம்மாதிரி ஐயா அவர்களின் சத்திய தருமசாலையும் ஒரு காலத்துத் தன்னிடத்து அட்டிவைத்திருந்த உணவை எடுக்க எடுக்கக் குறையாது பண்டு போலிருக்கச் செய்தது.

ஒரு நாள் இரவில் உணவு எல்லாம் அட்டிய பிறகு உண்ணப் போகின்ற வேளையில் ஒரு தூறுபேர் திடீரென வந்துவிட்டனர். அவர்களைக் கண்டவுடனே அடியவர்கட்கெல்லாம். “என்ன இது? இத்துணை பேர்கள் வந்துவிட்டனரே! இங்கேயுள்ள உணவோ மிகச்சிலர்க்கே அளிக்கத்தகுந் தது; மற்றையோர்க்கு உணவாட்டிப் போடுவதென்றால் இவ்விரவு வேளையில் அது சாத்தியமில்லையே” என்று வருந்துவதையறிந்த ஐயா அவர்கள் அவர்

அச்சிட்ட புத்தகத்தில் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்று தம்மைச் சிறப்பித்து இருந்ததை வள்ளலார் பார்த்து உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவரை நோக்கி “பிச்” என்காணும், திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்று உம்மையார் போடச்சொன்னது?” என்று அதட்டிக்கேட்க, முதலியார் நடுநடுக்கின ராய் வாய்புதைத்து வள்ளலாரது திருவடிகளையே சிந்தித்தவண்ணமாய் நின் றனர். ஐந்துநிமிஷஞ் சென்றபிறகு, “திருவருட் பிரகாசவள்ளல் (பதி) ஆர் என்னும் சிதம்பரம்-இராமலிங்க பிள்ளை” என்று பிரித்துக்காட்டி அறிவுறுத் தினர்.

திருத்தனிகைப் பதிகங்களை முதலியார் ஐந்தாந் திருமுறையாக வகுத்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். ஏனைய பாடல்களை ஆறாந் திருமுறையாக வகுத்துவைத்திருந்ததை வள்ளலார் உணர்ந்து சத்தசன்மார்க்க லக்ஷியாபுரவ காலம் வருகிறவரையில் வெளியிடப்படாதெனக் கட்டளையிட்டனர். குரு வானையைச் சிரமேற்றாங்கி அச்சிடாது விட்டனர்.

களை நோக்கி “பிச்” “இலைபோடுங்கள் எல்லோர்க்கும்” என்று கூறித் தாமே அந் தூறுவார்க்கும் பரிமாறத் தொடங்கினார்கள். தொடங்கவே, அங்கு அட்டியிருந்த சிறு உணவு அனைவர்க்கும் பரிமாறப்பட்டும் அவ்வள விற்கு குறையாது அப்படியே யிருந்தது. அனைவரும் வயிறு நிரம்ப உண வருந்தி மகிழ்ந்தனர்.

குன்மநோய் தீர்த்தமை

மற்றொருகால் ஐயா அவர்கள் திருவாதிரைநாள் தெரிசனத்தின் பொருட்டுச் சிதம்பரஞ் செல்லுசையில் வழியிலே ஒரு மனிதன் குன்ம நோயினால் பெரிதும் வருந்துவதைக் கண்டு ஆற்றாராய் அவனுடைய அப் பெரு நோயை அப்பொழுதே அருள் வலத்தால் நிவர்த்தித்து அருளினார்.

மழை பொழியவைத்த மாட்சி

கடுவெயிலினாலும் மழையில்லாக் குறையினாலும், வடலூர்க்கு வருவாரும், சுற்றுப் புறத்துள்ள ஊராரும் பெரிதும் வருந்த ஐயா அவர்கள் உடனே தமது திருவருள் வலியால் நான்கு செவி மழை பொழிய அதுக்கிர கஞ் செய்தார். இப்படியே, புதுப்பேட்டை நகரின் ஐயாவைவந்து வணங்கி தம்பதிக்கழைத்துச் சென்று, ஆங்குள்ள இரண்டு கிணறுகளில் நீரின்மை யையும், சிறிது நீரிருந்தால் அதில் கைப்பு கலத்திருத்தலையும் காட்டி அவ் விரண்டு குறைகளும் நீங்க அருள்புரியுமாறு வேண்ட, அவ்வூரார் வேண்டு தலுக் கிசைந்து அவ்வாறே அக்கிணறுகளில் நீர்ப் பெருக்கமும், மதுரமும் உண்டாகத் திருவருள்பாலித்தார்கள். அக்கிணறுகளில் அன்று தொட்டு இன்றுவரை எப்பொழுதும் நிறைந்த நீர் குறையவே யில்லை. அதை இன் னுங் காணலாம். அதோடு ஆற்றுநீரைக் காட்டினும் அக்கிணறுகளிலுள்ள நீர் சுவை மிக்குடையதாய் விளங்குகின்றது.

பெரு நெருப்பவித்த பெருமை

அந்நிகழ்ச்சி நடந்தபிறகு அவ்வூரிலேயே ஒரு வீடு தீப்பற்றிக் கொண்டு எவராலும் அணைக்க முடியாத அங்கிலையில் கொழுந்துவிட்டெரிய, ஐயா அவர்கள் உடனே அப்பெரு நெருப்பினை தம்முடைய ஆடையால் வீசி அணைத்து அனைவரையும் காத்து அருளினார்.

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி பார்வை யிட்டது

திருப்பாதிரிப்புலியூர் இயற்றமிழாசிரியர் சிவசிதம்பர முதலியார் என்பார் தாம் பாடிய பதிற்றுப் பத்தந்தாதியைப் பார்வையிட்டு அதற்கோர் சாற்றுக்கவி அளித்தருளுமாறு ஐயா அவர்களை ஒருகால்வேண்ட, ஐயா அவர் களும் அதனைப் பார்வையிட இணங்கினர். பார்வையிட்ட பிறகு, “இன் னின்ன பாக்களிலுள்ள இன்னின்ன சொற்கள் இன்னின்ன சொற்களாக விருக்குமேல் நன்றாகவிருக்கும்” என்று ஒரு சில சொல்ல அவற்றின்படியே

அம்முதலியாரும் மாற்றி ஐயாவின் அருளுக்குப் பாத்திரரானார்கள். ஐயா அவர்கள் அந்நூலுக்குச் சாற்றுக் கவியும் அளித்தார்கள்.

“புன்செய்” “நன்செய்” ஆகிய புதுமை

தாசில்தார் முருகேச பிள்ளை மாமனாகிய மிராசுதார், மணலூர், நடராஜபிள்ளை என்பாரின் அன்பு, இரக்கம் முதலிய குணங்களையும், அடிமைத் திறத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்த நம் ஐயா அவர்கள் அவர்கட்கிருந்த “புன்செய்” நிலங்கள் அத்தனையும், “நன்செய்” ஆகத் திருவருள் பாலித்தார்கள். அப்பிள்ளையும், தம்முடைய புன்செய் நிலங்களை யெல்லாம் நன்செய் ஆக்கிய நாதனார் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி அன்று முதலாக அந் நன்செய் நிலங்களில் வரும் தானியங்களில் பெரும் பகுதிகளை ஐயா அவர்களின் ஆணையின்படி பசியென வந்தோர்க்கும், பாவலர், நாவலர்கட்கும் பரிந்தளித்துப் பண்பும் பயனும் பெறுவாரானார்.

விருந்தருந்திய வியப்பு

விருத்தாஜலத்துள்ள அன்பரொருவர் நம் ஐயா அவர்கட்கு அமுதளிக்க வேண்டுமெனப் பல நாட்களாக ஆசைகொண்டிருந்தார். அன்பருளங் கோயில்கொண்ட அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் அருட்பிள்ளையாகிய நம் ஐயாவுக்கே அது தெரியாது? அவர் நினைத்தபொழுதே அவ்வெண்ணத்தை ஐயா அவர்களறிந்துகொண்டார்கள். ஆயினும், மனிதர்கள் முக்குண வேறுபாட்டால் முரணுவர் ஆதலின், அவ்வன்பர் அவ்வாறின்றி ஒரே நிலையராய் என்றும் அன்புளங் கொண்டவராயிருக்கின்றாரா? என்பதை அறிந்துகொள்ளவே சில நாட்கள் அவரெண்ணத்தை நிறைவேற்றுகிறந்தார். அவ்வன்பர் என்றும் அவ்வெண்ணத்தில் மாறுபடா திருக்கவே, திடீரென அவதில்லத்திற்கு ஐயா எழுந்தருளினார். அப்பொழுது அவர் வீட்டில் பருப்புத் துவையலும், ரசமுமே யிருந்தன. அவைகளை போதுமென அப்பொழுதே அமுதுகொண்டருளி அவ்வன்பருக்கு வாழ்வளித்து மீண்டார்.

அவசரத்தால் வந்த அவதி

ஒருநாள் இரவில் நம் ஐயா அவர்களும், மஞ்சகுப்பம் கோர்ட்டு சிரஸ்தார், இராமச்சந்திர முதலியார் என்பாருமாக ஒரு மாட்டு வண்டியில் ஏறிக்கொண்டு வடலூரிலிருந்து மஞ்சகுப்பம் போய்க்கொண்டிருக்கையில், இடைவழியில் கள்வர்கள் வந்து வண்டியை மறித்தனர். மறித்த அப்பொழுதே வண்டிக்காரனும், உடன்வந்த சேவகனும் ஒடிவிட்டனர். வண்டியினுள் ஐயாவும், முதலியாருமே தனித்திருந்தனர். வண்டியை மறித்த கள்வர்கள் உடனே வண்டியின் பின்புறம் வந்து மிக அவசரமாக முதலியாருடைய வைரமோதிரத்தைக் கழற்றித் தருமாறு அதட்ட, ஐயா அவர்கள்

அக்கள்வரை நோக்கி, “அவசரமோ?” என்று கூற, அக்கள்வர்கள் ஐயாவைத் தடியாலடிக்கக் கைகளைத் தூக்கினர். அக்கைகள் அப்படியே நின்று விட்டன; கண்களும் மறைந்துவிட்டன. உடனே அவர்கள் தாங்கள் அறியாமல் வறுமையின் கொடுமையினால் செய்த குற்றத்தை மன்னித்தருள வேண்டுமெனத் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர். ஐயா அவர்களும் மனமிரங்கி “பிச்” எண்ணும் மகாமந்திரத்தைக்கூறி அவர்கள் பழைய நிலைமையை எய்துமாறு திருவருள் பாலித்தார்கள்.

அரவு ஆணைக் குட்பட்டது

குறிஞ்சிப்பாடியிலுள்ள வணிக மரபினரொருவர் ஐயா அவர்களிடத்து மிகுந்த அன்பும் பக்தியும் உடையவர். அவரொருகால் காலைக் கடனை முடித்தற்பொருட்டாகக் குளக்கரையில் களாச்செடியின் மறைவில் மறைந்திருக்க, அச்செடியருகேயுள்ள புற்றரவு ஒன்று அவரைத் தீண்டி விட்டது. விட்டதையறிந்த செட்டியார், உடனே “இராமலிங்கமே லாணை” என்று கூற, அப்பாம்பும் புற்றினுள் துழையாது வாய்திறந்தபடியே அசையாது நின்றுவிட்டது; விஷமும் அவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. சுகமே வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார். அன்றையதினமே ஐயா அவர்கள் அதனை யறிந்து கொண்டார்கள். “ஐயோ! என்ன செய்கிறது? ஒரு உயிர் பட்டினி கிடக்கிறதே” என்று பிரசங்கத்திலுங் கூறினர். செட்டியார் மட்டும் முன்றாவது நாளிலேயே ஐயா அவர்களிடம் அணுகினார். அவரைக் கண்டதும், “பிச்” “ஓர் உயிரை எத்தனை நாட்கள் பட்டினி போடுகிறது? மூன்று நாளாயிற்றே; உடனே போய் ஆணையை விடுதலை செய்யும்” என்று கூறினார்கள். அப்படியே சென்று விடுதலை செய்ய அப்பாம்பும் புற்றினுள் துழைந்துவிட்டது.

இசைப்புலவரிலுஞ் சிறந்தமை

நல்லிசைவாய்ந்த சிதம்பரம்: கிருஷ்ணய்யர் என்பார் ஒருகால் “மகாதேவ மாலை”யில் உள்ள பாடலொன்றை அபுருபராகத்தில் பாடிப்பழகி வடலூர்க்கு வந்து, ஐயா அவர்களின் திருமுன்னர் பாடினர். அப்பாடலை முழுதும் அன்போடு கேட்டிருந்த ஐயா அவர்கள், இறுதியில் அப்பாடலையே அவரிலும் நயமாகப் பாடியருளினார்.

சித்துருக் காட்டினமை

திருவதிகைக்கு ஐயா அவர்கள் ஓர் பகல் இறைவழிபாட்டிற்காகச் சென்ற காலத்துத் தம்மைப் பார்க்க விரும்பிய அன்பர்கள் கூட்டம் அளவிற்கு திகமகிவிட்டதை யுணர்ந்து தம்முருவை இரண்டு இடங்களில் அவர்கட்குக் காட்டி அருள்புரிந்தார்.

அரிசி வரவழைத்த அற்புதம்

பின்னர்ச் சிலநாட்கள் கழிய ஒரு பகல் சத்திய தருமசாலைக்கு உணவுப் பொருள்கள் எதுவும் இல்லையென ஆங்குள்ளோர் வந்து அடிகளிடத்து அணுகி முறையிட, அடிகளும் சிறிது தியானத்திலிருந்துவிட்டு, “நாளே யெல்லாம் வந்துவிடும்” என்று கூறி அனுப்பினர். மறுநாள் அப்படியே மூன்று வண்டிகள் நிறைய அரிசியும் மற்றைய உணவுப்பொருள்களும் தருமசாலையின் வாயிலில் வந்து நின்றதைக் கண்ட சாலையிலுள்ளவர்கள் ஒடோடியும் வந்து, “எங்கிருந்துகொண்டு வருகிறீர்கள்? யாருடைய பொருள்கள் இவை? யார் கொடுத்துவரச் சொன்னது?” என்று பலவாறு கேட்க, அவைகளைக் கொண்டுவந்த அன்பர், சுவாமிகள் இரவு கனவில் எளியேற்குக் கட்டளை யிட்டார்கள்; அக்கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கியே யான் கொண்டு வந்தேன்; யானிருப்பது திருத்துறையூர்” என்று எல்லாவற்றையுங் கூறினார். பிறகு அவர்கள் அவரைச் சுவாமிகளிடம் அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுத்து அனைத்தையுங் கூற, அவர்களும் ஒன்றுமறியாதவர்கள்போல அவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டு அவ்வடியவர்க்குத் திருவருள் அளித்தார்.

ஆள்கமை யகற்றியமை

வடலூருக்கு மேற்கேயுள்ள கொங்கரபாளையத்தி லிருந்துவந்த பிராமணரொருவர், தம்முடைய கழுத்தில் ஏதோ ஒரு ஆள்கமை யிருந்து அழுத்துவதுபோல் பல நாட்களாகத் தம்மைத் துன்புறுத்துவதாகக்கூற, ஐயா அவர்களும் மனமிரங்கி அச்சுமை யகலுமாறு அருள்புரிந்தார். இவ்வாறே அவ்வூரிலுள்ள ஒரு வயதுசென்ற கிழவியின் உடல் நடுக்கத்தையும் ஒழித்தருளினார்.

காயத்திரி மந்திரங் கழறியமை

ஆரே என்னும் அருமைப்பதியில் வேத, ஆகம, சாஸ்திரங்க ளாகிய அனைத்து நூல்களையும் அரிதிற் பயின்றவரும், அடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் வாய்க்கப்பெற்றவரும், சுற்றவராலும், மற்றவராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவரும், ஆகிய பிரம்மபுரீ சபாபதி சிவாசாரியர் என்பவரை உண்மையான அன்பர் என அறிந்துகொண்ட நம் ஐயா அவர்கள் அச்சிவா சாரியரைத் தாமே கடிதமூலமாக அழைப்பித்தனர். அவரும் அவ் அழைப் பிற் கிணங்கி உடன் ஆங்குவர, அவரோடும் ஐயா அவர்கள் அளவளாவிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அச்சிவாசாரியர் “காயத்திரி மந்திரத்தின்” உண்மைப்பொருள் விளக்கத்தினைச் சிறிது எடுத்துரைத்தல் வேண்டுமென் றிரக்க, ஐயா அவர்களும் அவ்வாறே அவர்களைத் தனியிடத்திருத்தி அதனை விளக்கி யருளினார்.

அங்குமிங்கு மிருந்த அற்புதம்

தம்மால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றவராகிய கூடலூர், தேவநாயகம் பிள்ளை ஒருநாள் தம்முடைய புதல்வராகிய ஐயாசாமி பிள்ளை பெருநோய்க்கு அதாவது உயிருக் கிறுதியுக்கும் அத்துணைப் பெரிய நோய்க்கு ஆட்பட்டிருந்தால் கொண்டு வருந்துவதை யறிந்த நம் ஐயா அவர்கள் ஓரிரவில் அவ ரில்லத்திற்குச் சென்று அந்நோயை நிவர்த்தித்து அவர் வருத்தத்தை யகற்றினார். இது ஒரு அற்புதமல்ல. எந்த இரவு கூடலூருக்குச்சென்று தேவநாயகம் பிள்ளை குமாரர் தீராப்பிணியைத் தீர்த்து வந்தாரோ அந்த இரவு முழுதும் வடலூர் சத்திய தருமசாலையிலும் அன்பர்களோடு நம் ஐயா அவர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள். அதுவே சிறந்த அற்புதம். இதனைத் தேவ நாயகம் பிள்ளையால் பிறகு அறிந்த அன்பர்கள் பெரிதும் வியப்புற்றனர்.

திரைமறைவில் திருச்சிற்றம்பலக்காட்சி

இது நடந்த சிறிது நாட்களுக்குள் சிதம்பரத்தில் ஆனித் திரு மஞ்சனத் திருவிழா நடைபெறும் நாள் கிட்டியது. அவ்விழாவிற்கு ஐயா அவர்களோடு தொடர்ந்து போவதற்காகப் பல அன்பர்கள் வடலூருக்கு வந்திருந்தனர். ஐயா அவர்கள் புறப்படவில்லை. அதைத் தெளிவாக வெளியிடவில்லை. அதனால் பலர் “ஐயா வரமாட்டார்கள் போலும்” என்று எண்ணிச் சென்று விட்டனர். சிலர் மட்டும் எப்படியிருந்தாலும் “ஐயா வராமற் போகார்” என்னுந் திடமான எண்ணத்துடன் அங்கேயே இருந் தார்கள். திருவிழாநாளும் வந்துவிட்டது. அப்பொழுதும் ஐயா புறப்படா திருப்பதைக்கண்டு அச்சிலரும் “ஐயா முதலிலேயே வருவதாக உத்தேச மில்லை யென்று தெரிவித்திருந்தாலும் நாம் போயிருக்கலாமே; வீணாகச் சிதம்பர தெரிசனங் கிட்டாது போயிற்றே” என வருந்தினர். அவர் தம் மனவருத்தத்தை யறிந்த ஐயா அவர்கள், சத்திய தருமசாலையில் ஓரிடத்தில் ஒரு திரைபைத் தொங்கவிட்டு அவர்களை யழைத்து “இத்திரையினுட் சென்று பாருங்கள்” என்று கூற, அவர்களும் அவ்வாறே சென்று பார்க்க திருச்சிற்றம்பலக்காட்சி அதாவது சிதம்பரத்தில் எவ்வாறு அன்றைய திரு விழாவின் காட்சி யிருக்குமோ அவ்வாறே தோன்றியது. தோன்றவே, அவ் வன்பர்கள் அம்பலவாணனை அடிபணிந்தெழுந்து, திரைப்புறத்திலிருக்கும் ஐயா அவர்களின் திருவடிகளிலும் விழுந்து வணங்கி அருள்பெற்றுச் சென்றனர்.

ஞானசபை தாபித்தல்

அதன்பின்னர் அடிகளார் வடலூரில் நாற்பதுகாணி நிலப்பரப் புள்ள ஓரிடத்திற்கு உத்தரஞான சிதம்பரம் என்று திருவருளியலால் திரு நாமஞ்சுட்டி, அவ்வெளியில் ஓர் ஞானசபை கட்டத் திருவுளங்கொண்டார்.

கொண்டபடியே அச்சபை அமைய வேண்டிய முறையினை ஓர் படமாக எழுதி அன்பர்களிடம் காட்டி இம்மாதிரி ஓர் ஞானசபையினை அட்டகோணமாகத் தாமரை மலரன்ன கட்டுதல் வேண்டுமென ஆக்ஞாபித்தனர். ஆக்ஞாபித்ததைச் சிரமேற்கொண்ட அன்பர்கள் கட்டிட வேலையைத் தொடங்கினர். தொடங்கவும், நம் அடிகளார் அவ்வடலுருக்கு இரண்டு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள மேட்கேடுப்பம் என்னும் ஒரு மேட்டில் குடிசையொன்று கட்டு வித்துக்கொண்டு அக்குடிசையிலேயே நிஷ்டையில் அமர்வாராயினர்.

கண்ட்ராக்டர் கண்ட காட்சி

அமர்ந்திருக்கும் நாளில், ஞான சபையின் கொடி மரத்திற்கு மரம் வாங்கிவரச் சென்னைக்குச் சென்ற கண்ட்ராக்டர் ஆறுமுக முதலியார் மரவாடியில் அதிக விலை சொல்லுகிறார்களென்று மீண்டுவந்து அடிகளிடத்துத் தெரிவிக்க, அடிகள் “அப்படியானால் நீர் முதலிலே போம்; நான் இதோ வருகிறேன்” என்று கூறியனுப்பினர். அவர் அவ்வாறே செல்ல அவர்க்கு முன்னே அடிகளார் சென்னையிலுள்ள மரவாடியில் கொடிமரத்திற்கு வேண்டிய மரத்தின்மீது நின்றனாகொண்டிருந்தார். அதைக்கண்ட அம் முதலியார் பெரிதும் வியப்படைந்தார். பின்னும் அடிகளார் அவ்வாறே அம்மரத்தை வாங்கி அம்முதலியாரிடம் கொடுத்தனுப்பிப் “போம்” என்று கூறினார்கள். கூறியபடியே முதலியார் வடலுர்க்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுவதற்கு முன்னேயே அடிகளார் வடலூரில் காணப்பட்டார்கள். அம் மட்டோ? அவ்வடலூரி விருந்தவர்கள் எல்லாம் அடிகளார் இங்கு தானே காலையிலிருந்து இருக்கிறார் என்று கூறினார்கள். ஆறுமுக முதலியாரோ “இல்லை; இல்லை என்னோடு மரத்தொட்டிக்கு வந்திருந்தார்” என்று கூறினார். இவ்விரண்டையு மறிந்த எல்லோரும் என்னுமிலா மகிழ்வு எய்தி யின்புற்றிருந்தனர்.

திருக்கண்ணாடியுந் திருவிளக்கும்

பின்னர் அடிகளார் சென்னையிலிருந்து ஓர் பெரிய நிலைக்கண்ணாடியினை வரவழைத்து, அதனைச் சித்திவளாகம் எனும் பெயர் புனைந்த மேட்டுக் குப்பத்திலுள்ள தம்முடைய சிறு குடிசில் ஒரு மண்டலம் வைத்து வழிபாடுசெய்து பிறகு அக்கண்ணாடியையும், ஒரு திரு விளக்கையும், சபாபதி சிவசாரியரை ஞான சபையின்கண் ஸ்தாபிக்கும்படிக் கூறினார். அச் சிவசாரியரும் அப்படியே அவை பிரண்டினையும் முறைப்படி ஸ்தாபித்து அடிகளார் கூறியாங்குப் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய இருவகை வழிபாடுகளை யுஞ் செய்து வரலாயினர். அடிகளார்மட்டும் மேட்டுக் குப்பத்திலேயே தங்கியிருந்தார்கள். ஆயினும் அன்பர்கட்குத் தாங் கூறியபடி தைப்பூச தரிசனஞ் செய்துவித்தார்.

இரண்டு அற்புதங்கள்.

அதன்பின் ஒருகால் ஞானசபையின் மேல் விதானங் கட்டும்போது அதில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த மூவரைத் தாங்கியிருந்த சாரம் முறிந்து, அவர்கள் கீழேவிழுந்தும், அவர்கட்கோ அல்லது அவர்களின் கீழே வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்கட்கோ எவ்வித ஆபத்தும் நேரவில்லை. இவ்வாறே மற்றுமோர் அற்புதமும் நிகழ்ந்தது. ஞானசபை கட்டி முடிந்தவுடன், அன்பர்களிற் சிலர் தஞ்சாவூர் மராட்டியர்களைக்கொண்டு அச்சபையினே திரே பெரும் பொருட்செலவில் ஒரு அலங்காரப் பந்தல் அமைத்தனர். அதனை யறிந்த அடிகளார், “இப்பந்தலை அமைத்தவர்கள் உறவினத்தாரல்லர்; புலைப் புகிப்பும் உயிர்க்கொலையுமுடைய புறவினத்தார். ஆதலினால், இப்பந்தலிருக்கிறது திருவருளாளருக்குச் சம்மதமில்லை” என்று கூறியவுடனே பெருமழையுண்டாகி அம்மழை நடுவில் ஓர் இடிவிழுந்து அப்பந்தல் தீப்பற்றிக்கொண்டது. கொண்டதாயினும் அதனால் மற்றைய மனிதர்கட்கோ பொருள்களுக்கோ எவ்விதச் சேதமும்புல்ல.

அவதானியார்க்கு அறிவுறுத்தினமை

பிறகு எப்பொழுதும் சுவாமிகள் மேட்டுக் குப்பத்துள்ள சித்திவளாகத் திருமாளிகையிலேயே தங்கி யிருப்பதும் பிரசங்கஞ் செய்வதுமாக விருந்தனர். அங்கே பிரசங்கஞ் செய்யும்பொழுது அன்பர்கள் திரள் திரளாக வந்து சேட்டு ஆனந்த முறுவார்கள். அங்ஙனமிருந்து வருங்கால் ஒரு நாள் சுவாமிகள் பிரசங்கஞ் செய்யும் வேளையில் நூறு அவதானங்கள் செய்த ஐயங்கார் ஒருவர் அங்குவந்து நின்றார். நின்ற அவரைச் சுவாமிகளின் தேனினுமினிய பிரசங்கத்தைத் தெவிட்டா துளங்கொண்டு திளைக்கும் அன்பர்கள் யாருங் கவனித்திலர். அதனால் சினமூண்ட அவ் அவதானியார் சுவாமிகளை நோக்கி “சுவாமிகளே! தங்கட்கு எப்படி வித்தையிலும், ஞானத்திலும் பிறர்க்கு இடங் கொடுத்துவிடுதல் கூடாது என்றெண்ணமிருக்கிறதோ? அதுவேபோலத் தங்களுடைய இச்சபையும் எனக்கு இடங் கொடுக்கக் கூடாதென்றே எண்ணிவிட்டது” என்று குறும்பாகக் கூறினார். சுவாமிகள் அவருடைய பக்குவமின்மையை யறிந்து அவரை யமர்ச்செய்து சில வினாக்களை வினவ, அவர் விடைசொல்ல அறியாது விழிக்க அவரைத் தனியே அழைத்து அவருக்குள்ள முனைப்பை விடுத்து முன்னேறுவதற்கான வழியை யறிவுறுத்தினர். அதன்மேல் அவ் அவதானியார் சுவாமிகளிடத்து அடிமைபூண்டு அருள்பெற்றுச் சென்றார்.

ஆட்டுக்குட்டியின் அருமை

மேட்டுக் குப்பம் சித்திவளாகத் திருமாளிகையில் பிரசங்கம் நடைபெறுங்காலத்தில் ஒரு நொண்டி ஆட்கேக்குட்டியும் ஆங்கு வந்து செவியுடையதும், பின்னர் எல்லோரும், அம்மாளிகையினை வலம் வரும்போது தானும் வலம் வருவதுமாக விருந்துவரும். அதற்காகச் சுவாமிகள் அவ்

ஆட்டுக்குட்டிக்கு அன்பர்களைக்கொண்டு ஆகாரம் முதலியன வைக்கச் செய்வார்கள்.

தீயினாலுந் துன்புறுத திருமேனி

சுவாமிகள் அம்மாளிகையினுள் பிரம்மதண்டிகா யோகம் செய்வது வழக்கம். அதாவது இரு பக்கங்களிலும் நெருப்பு நிறைந்த இருப்புச் சட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு இடையிலிருந்து செய்யும் யோகம். அதை யறியாத குருக்கள் ஒருநாள் திடீரென துழைபு அவருடைய கால்கள் பட்டு அச்சட்டிகளிலுள்ள நெருப்புகள் சிதறிக் குருக்கள்மீதும், சுவாமிகள்மீதும் பட்டன. குருக்கள் உடம்பில் நெருப்புபட்ட பாகங்களெல்லாம் வெந்து போயின. சுவாமிகளின் உடம்பில் நெருப்புபட்ட இடங்கள் ஒரு சிறிதும் வேகவுமில்லை; துன்பம் ஏற்படவுமில்லை.

பிநாகபாணியாரின் பிதற்றல்

பிநாகபாணி முதலியார் என்பவர் புதுச்சேரியிலுள்ள தந்தி ஆபீஸ் மானேஜர். அவருக்கு ஏழு பாஷைகள்வரை எழுதப் படிக்கத் தெரியும். அவ்வளவேயன்றி அம்மொழிகளிலெல்லாம் அவர் வல்லவரல்லர். அந்த நிலையிலேயே அவருக்கு அகங்கார முண்டாகிவிட்டது. அதனால் அவர் சுவாமிகளையும், சாலையிலுள்ள மற்றவர்களையும் சோம்பேறிகளென்றும், வெற்றுக் கும்பலென்றும், இன்னும் பலவாறுகளும், இகழ்ந்து உரையாடி வருவார். வரும் அவர் ஒருகால் சுவாமிகளைப் பல மொழிகளில் கேள்விகள் கேட்டு அடக்கவேண்டுமென மேட்டுக் குப்பத்திற்கு வந்தார். அவர் சபையினுள் துழைவதற்கு முன்னேயே சுவாமிகள் “நமக்கு ஒருவர் புத்திபுகட்ட வருகிறார்; எல்லோரும் அவருக்கு வழிவிடுங்கள்” என்று கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட பொழுதே பிநாகபாணியார்க்குச் சிறிது அச்சமேற்பட்டது. ஏற்படவும் அவர் ஒன்றும் பேசாது மௌனமாக ஓரிடத்தில் அமர்ந்து கொண்டார்.

அதன்பிறகு சுவாமிகள் தம் அருகிலிருந்ததொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் குமாரனாகிய திருநாகேச்சரம் என்னும் நான்கு வயதுடைய சிறுவனைப் பிநாகபாணி முதலியார் எதிரே நிறுத்தி “உனக்கு எத்தனை பாஷைகள் தெரியும்” என்று வினவினார்கள். அதற்குப் பையன் “எனக்கு ஆறு பாஷைகளில் பாண்டித்தியமுண்டு” என்று கூறினான். கூறவே பிநாகபாணியார்க்கு அச்சம் அதிகரித்தது. அதிகரித்து அதனால் பெருங் கஷ்டத்தோடு அமர்ந்திருக்கும் அம் முதலியாரை நோக்கிப் பின்னும் சுவாமிகள் “நீங்கள் எந்தப் பாஷையில் வேண்டுமானாலும் இந்தப் பையனைக் கேள்விகள் கேளுங்கள். பதில் சொல்லுவான்” என்றனர். என்றாலும், பிநாகபாணி முதலியார் பெரிதும் அச்சமும் நாணமும் உற்றவராய்த் தம்முடைய அறியாமைக்கும், தாம் கூறித் திரிந்த பிதற்றலுரைக்கும் வருந்திக்கொண்டு

மௌனமா யிருந்தனர். பின்னர் அவரே சுவாமிகளை வணங்கி “அடியனேன் செய்த பிழைகளை பெல்லாம் ஆண்டவரே! பொறுத்தருளல் வேண்டு” மென வேண்டி அருள்பெற்று விடைகொண் டேகினார்.

மந்திரவாதிபர்க்கும் மந்திரங் கற்பித்தமை

மந்திரவாதிகள் நால்வர் வடலூரிலிருந்து சுவாமிகளைத் தரிசித்தற் பொருட்டாக மேட்டுக்குப்பத்திற்கு ஒருநாள் இரவு பதினைந்து நாழிகையளவில் வந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது இடையிலேயுள்ள காளி அவர்கட்குப் பயங்காட்டியது. அவர்கள் அதை நோக்கி “வரும்பொழுது உனக்குப் பூட்டிடுகிறோம்” என்று கூறி வந்துவிட்டனர். வந்தவர்கள் சுவாமிகளைத் தெரிசித்து மீளுங்காலை சுவாமிகளிடத்தில் அவ்வரலாற்றைக்கூற, அதற்குச் சுவாமிகள் “பூட்டிட வேண்டாம்; நம்மிடத்திற்கு வந்து போவதாகக் கூறுங்கள்” என்று அவர்கட்கு மகாமந்திரத்தை ஒதியருளினார். அவர்கள் அவ்வாறே வருங்காலத்திற் கூறப், பேருருவோடு வந்த அக்காளி தன்னுடைய உருவைக் குறைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய கப்புலனுக்கே புலனாகுதுபோயொழிந்தது.

புலையுணவை விடச்செய்த புண்ணியம்

மிகுந்த செல்வவந்தர்களும், வடலூருக்குப் பெரியதனக்காரர்களுமாகிய அருணாசல படையாச்சி, வேங்கடாசல படையாச்சி ஆகிய இருவரையும் சுவாமிகள் வரவழைத்து “நீங்கள் இன்றுமுதல் புலையுணவை விட்டு விடுங்கள்; அதனால் உங்கட்கு அருட்பெருஞ் ஜோதி ஆண்டவர் பல நன்மைகளை உண்டு பண்ணுவார்” என்று கூறினார்கள். அவர்களும் அவ்வாறே புலையுணவை விடுத்துப் புண்ணிய வழியில் நின்றார்கள். அதனால் அவர்களுடைய நிலங்களில் அவ்வருடம் முதல் ஒரு பங்குக்கு ஐந்து பங்கு விளைவு அதிகரிக்கலாயிற்று. அதைக்கண்ட அவர்கள் மற்றவர்களையும் புலையுணவை நீக்கிப் புண்ணியம் பெறச் செய்தனர்.

உண்மை நெறியை உணர்த்தினமை

பின்னொரு நாள் கண்டராக்கடர் ஆறுமுக முதலியார் என்பார் சுவாமிகளிடமிருந்து ஒரு குளிகை பெற விரும்பினார். அவர் விருப்பினை யறிந்த சுவாமிகள் அவருடைய கரத்தில் மிளகு பிரமாணமுள்ள இரண்டு குளிகைகளை வைக்க, அவற்றையே அவர் தாங்க முடியாது கீழேவிட்டு விட்டனர். விட்டுவிடவும், சுவாமிகள் அவரை நோக்கி “இந்த ஆசையை இனி விட்டுவிடும்; ஏனெனில் உமக்குக் குளிகையை வைத்துக்கொள்ளத்தக்க ஆற்றலில்லை; அல்லாமலும் அது உண்மை நெறிக்கு மாறானது. ஆதலால் இன்று தொட்டு உண்மை நெறியை அறிந்துகொள்ள முயலும்” என்று உரைத்தருளினார்கள்.

குருக்களும் குளிகையும்

அப்படியே குருக்க ளொருவருக்கும் சுவாமிகள் நல்லறிவு கொளுத்தினர். சுவாமிக ளிடைபில் அன்புடையவரா யொழுதி வந்த குருக்களொருவர் குளிகையைப் பெற்றுச் செல்வவந்தராகலாமென எண்ணி சுவாமிகளை வேண்ட, சுவாமிகள் ஒரு குளிகையினை ஒரு இருப்புப் பெட்டியின்மேல் வைத்து, “இதை எடுத்துக்கொள்ளும்” என்றார்கள். அக்குருக்கள் அதை எடுக்க முயன்றபோது அக்குளிகை அவர் கரத்தை வலுவாகப் பிடித்துக் கொண்டது. பின்னர் அவரும் சுவாமிகளை வேண்டி அத்தீங்கிலிருந்தும் விடுபட்டு நல்லறிவு பெற்றார்.

“ந”கரப் பொருள் விளக்கம்

மற்றொரு நாள் பெரும் வித்துவான்க ளிருவர் சுவாமிகளை யணுகி திருவாசகத்தின் முதலகவலுக்குப் பொருள் கூறுமாறு வேண்டினர். அதற்கிசைந்த சுவாமிகளும், அம் முதலகவலில் முதலெழுத்தாகிய “ந” என்னும் ஓர் எழுத்திற்குமட்டும் இரண்டுமணி நேரம் 64-லட்சணங்கள்வரை எடுத்தோதி வர, அவற்றை அவ் வித்துவான்கள் உள்ளத் தமைத்துக் கொள்ள முடியாதவர்களாய்ச் சுவாமிகள் திருவடிகளை வணங்கி “இனி கேட்பதற்கு எங்கட்கு ஆற்றலில்லை” என்று கூறிச் சென்றனர்.

வலைஞரை ஆட்கொண்ட வைபவம்

மேட்டுக் குப்பத்துக் கருகே யுள்ள செம்படவர் இருவர் வலைகளைக் கையிலேந்திக்கொண்டு சுவாமிகள் இருக்கும் வழியே போக அவர்களைச் சுவாமிகள் அழைத்து “உலகினிடத்தே பல தொழில்களிருக்கப் பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்கள் அழிவதற்கு ஏதுவாகிய இத்தொழில் உங்கட்கு வேண்டுமெனில்லை; இத்தொழிலை இன்றே விட்டுவிடுங்கள்” என்றும் இன்னும் பலவிதமான அறங்களையும் எடுத்து அவர்கட்கு இனிமையாகக் கூறியும் அவர்கள் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது சென்று வலை வீசினர். வீசவே வலைகள் அறுந்துபட்டன. அறுந்துபட்ட அவைகளைச் சீர்ப்படுத்தி மீளவும் வீச அப்பொழுதும் அவை அறுந்துபட்டனவே யல்லாது பயனெதுவுமில்லை. இப்படியே பலமுறை அவர்கள் வீசும்பொழுதெல்லாம் வலைகள் அறுந்து போக அவர்கட்கு நல்லறிவு வந்து, “இது அச்சுவாமிகள் சொன்னவற்றை அசட்டை செய்ததனால் வந்த கேடு” என்று அறிந்துகொண்டவர்களாய் அப்பொழுதிருந்து அப்பாவத் தொழிலை விடுத்து அறமேற்கொண்டு சுவாமிகளின் அருள் பெற்றனர்.

தொழுவூர்—முதலியார் துன்ப மகற்றினமை

தொழுவூர் : வேலாயுத முதலியாருக்கு ஒருகால் உடம்பு முழுதும் கிரங்குண்டாகி அதனால் வீக்கம் கண்டு பெரிதூர் துன்பமுண்டாக, அதனை

ஆற்றாராய் முதலியார் வள்ளலாரிடத்துவர, வள்ளலாரும் அவருக்குத் திருநீறு கொடுத்து அப்பொழுதே அவருடம்பு குணமடைய அருள்செய்தார்.

வழிகாட்டி மறைந்தமை

கூடலூர் : சின்னதம்பி பிள்ளை ஒருநாள் வடலூரிலிருந்து மேட்டுத் குப்பம் வரும் வழியில் வழி தப்பிப் பல வழிகளில் சென்று தடுமாற, அத்தருணத்தில் வள்ளலார் அவர் முன்னே தோன்றி வழியினைக் காட்டிவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

பசுவின் அருமை

வேறொரு நாள் திருவொற்றியூரிலுள்ள இராஜ கோபாலப் பிள்ளை என்னும் யாதவ மரபைச் சேர்ந்தவர் மேட்டுக்குப்பத்திற்கு வள்ளலாரைத் தரிசித்தற் பொருட்டுவர, அவரை அமரச்செய்து, அவர் பசுவினங்களை ஒழுங்கே காப்பாற்றுகிறதில்லை யென்பதை உணர்ந்திருந்த நம் வள்ளலார் அவருக்குப் பசுவினருமையும், பேருமையும் இன்ன தன்மையன வென்பதைச் சாங்கோப சாங்கமாக எடுத்துக்கூறி அவர்க்கு அறிவு கொளுத்தினார்கள். அவ்விராஜகோபாலப் பிள்ளையும் வள்ளலாரிடை விடை பெற்றுக் கொண்டு வீடுவந்து சேர்ந்தது முதலாக வள்ளலார் கூறியாங்குப் பசுக்களை ஒழுங்கே காப்பாற்றி வருவாராயினார்.

அப்படியாக அவர் பசு வினங்கட்கெல்லாம் உபசாரங்கள் செய்து வரும் நாளில், ஒரு பசு அவரை ஒரு முரட்டுப் பசு முட்டித்தள்ளிவிட்டது. அதனாலடிப்பட்டு வருந்தும் அவருடைய கனவில் வள்ளலார் தோன்றி “நீர் கவலைப்படவேண்டாம்; நானாக் காலையிலே இரண்டு பேர்வழிகள் வந்து உம் முடைய உடல் நோயைக் குணப்படுத்துவர்” என்று உரைத்து மறைந்தார். அவ்வாறே மறு நாளிருவர் வந்து அவருடைய உடல் நலிவைத் தீர்த்தார்கள்.

வெண்குஷ்டமும், கருங்குஷ்டமும்

கொங்கண தேயத்தாரிருவர் வெண்குஷ்டத்தினால் ஒருவரும், கருங்குஷ்டத்தினால் ஒருவருமாகத் துன்புற, ஆற்றாதவர்களாய் வள்ளலாரின் பெருமையை யறிந்து, அவர்கள் பாலணுகிக் “குறை தவிர்த்தாண்டருளல் வேண்டும்; குணப்பெருங்குன்றே!” என்று குறையிரக்க, வள்ளலாரும் அவ் விருவரையும் பற்றியிருந்த அவ்விருவரைக் குஷ்ட நோய்களையும் ஐந்து நாட்களில் விலக்கினர்.

வினையாட்டே வினையாயது

இள வயதுள்ள மகம்மதியச் சிறுவனொருவன் தன் உடம்பிலெல்லாம் எண்ணெயைத் தடவி, அதன் மீது பஞ்சுகளை ஆங்காங்கு ஒட்டவைத்துக்கொண்டு வள்ளலாரிடம் வந்து வினையாட்டாக “எனக்கு உடம்பெல்லாம்

செரங்குங்க ! நீங்க தீர்க்குணங்க ” என்று கூறினான், வள்ளலாரும் “ தீர்ந்து விடும் போ ” என்று கூறி அனுப்பினார், வீட்டிற்குப் போவதற்குள் அவன் பஞ்ச ஒட்டவைத்திருந்த இடமெல்லாம் பெரும்பெருஞ் சிரங்குகள் உண்டாகித் துன்புறுத்தத் தலைப்பட்டன. துன்பம் பொறுக்கமாட்டாத துருக்கப் பையன் மீளவும் வள்ளலாரிடம் வந்து முறையிட பாடசாலையிலுள்ள கிணற்று நீரில் அவனை முழுகும்படி ஐயா கூறினர். அவனும் அக்கிணற்றில் முழுகித் துன்பம் நீங்கிப்போயினான்.

ஒன்றுக்கு மூன்று

பின்னர் ஒரு கால் ஒரு மகம்மதியர் வள்ளலாரிடமணுகி “ இரச பஸ்பஞ் செய்வதற்கு உரிய மூலிகை இது ” என்று “ஒரு மூலிகையின் பெயரை மிகவும் இரகசியமாகக் கூறினார். அதனைக்கேட்ட வள்ளலார் “ அப்படியா ? இரசபஸ்பம் செய்வதற்கு நீர் சொன்ன மூலிகையைத் தவிர்த்த மூன்று மூலிகைகளுண்டு; அவையின்னின்ன. ” என்று எல்லோருங்கேட்க எடுத்து மொழிந்தனர், அம் மகம்மதியர் தலை குனிந்து வெட்கிப்போயினார்.

முதற்றே—முதல் “தே”

மற்றொருகால் புலவரொருவர் அடிகள்பாலணைந்து “ சுவாமி! திருக்குறளில் முதற் குறளிலேயே “முதற்றே யுலகு” என்பதில் ஏகாரம் ஈற்றசையாயின் “ கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டி..... ” என்று கூறியது எவ்வாறு பொருந்தும் ” என்று வினயத்தோடும் வினவினார். அதற்கு நம் வள்ளலார் “ ஓம்! புலவரே! “முதற்றே” என்பதை “முதல் தே” எனப் பிரித்துப் பாடும். ஒன்றுந் தோஷ மிராது ” என்று கூறினர்.

முருகதாசரின் முதிர்ந்த அன்பு

திருநெல்வேலி யென்னும் திருப்பதியில், சைவ வேளாண் மரபில் அவதரித்தவரும், ஒன்பது பிராயந் தொடங்கி ஒண்கட லமிழ்தெனத் திஞ் சுவைக்கவிகளால்—சிவ குமாளை வழத்தும் சீரிய ஒழுக்கமுடையவருமாகிய தண்டபாணி சுவாமிகள் என்னும் முருகதாஸர் என்பார் நமது வள்ளலாரின் அருமை பெருமைகளைப் பிற அன்பர்கள் மூலம் அறிந்து அளவிலா மகிழ்வும் அன்பு முடையவராய் வள்ளலாரைத் தெரிசிக்கும் விருப்பங்கொண்டு வள்ளலார்பாலணைய, வள்ளலாரும் அன்போடு வரவேற்று உபசரித்தனர். உபசரித்த பிறகு அம் முருகதாசர் தாம் இதுவரை முருகன்மீது பாடியுள்ள அருமைப் பாக்களை எடுத்து வள்ளலாருக்குக் காட்டினர். வள்ளலார் அப்பாக்களில் ஒரு சிலவற்றைப் பார்த்து உளமகிழ்ந்து “ முருகதாஸர் அருணகிரி தாசரே ” என்று எல்லோர் முன்னிலையிலும் வியந்து கூறினர். பின்னர் அம்முருகதாசர் வள்ளலாருடனே தங்கி யிருக்கலானார். இருந்துவரும் நாளில் நம் வள்ளலாரின் அதியற்புதக் காட்சிகளையும், அளவு கடந்த ஞானப் பெருக்கத்தையும்

கண்டு அவர் தாமும் வள்ளலார்மீது ஒரு வினாப் பதிகமும், அனுபவப் பதிகமும் பாடி அவற்றில் வள்ளலாரை ஜீவகாருண்யம் விளங்க வந்த திருவருளாளர் என்றெல்லா வகையாலும் புகழ்ந்து புண்ணியம் பெறுவாராயினர். இம்முருகதாஸர் வள்ளலாரிடம் வந்தபிறகே அதுபவ ஞானம் பெற்றாரென்ப.

பிள்ளை யவர்களின் பேரன்பு

கவி பாடுவதில் கம்பரெனப் பெயரும் புகழும் வாய்ந்தவரும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்துவானாக விருந்தவரும் ஆகிய மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் தம்முடைய மாணவராகிய மாயூரம்: வேதநாயகம் பிள்ளை இயற்றிய நூல்களுக்குச் சாற்றுக் கவி வாங்குதற் பொருட்டாக வள்ளலாரிடம் ஒருகால்வர, வள்ளலாரும் அவரை முகமலர்ச்சியோடு நல்வரவு கூறி வரவேற்றனர். பிள்ளையவர்களும், வள்ளலாரை வணங்கி அடர்ந்து தம் கருத்தை வெளியிட, வள்ளலாரும் அவ்வாறே ஒரு சாற்றுக்கவி அளித்தனர். அதன்பிறகு பிள்ளை அவர்கள் வள்ளலாரிடத்து “ இங்கித மாலை ” யைப் பற்றிச் சிறிது விளக்கியருளுமாறு வேண்டினர். வள்ளலார் இங்கிதமாலையின் முதற்பாட்டிற்கு மட்டும் நான்கு மணி நேரம் வரைப் பலவகைப் பொருள்களை எடுத்து விரித்தோதி, அதற்குமேலும் அனுபவ உரைவிரிக்கத் தொடங்கினர். அவ்வுரையைக் கிரகித்துக்கொள்ளக் கூடாமையால் பிள்ளை அவர்கள் உள்பட எல்லோரும் திகைத்துப் போயினர். அதுகண்டு வள்ளலார் உரையை நிறுத்திக்கொள்ள, மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வள்ளலாரிடத்துப் பொங்கி வழியும் ஞான அமுதத்தைக் கண்டு அளவிலா வியப்பும், ஆனந்தமும் கொண்டவராய் அன்முதல் வள்ளலாருடைய பேரன்பரிலுஞ் சிறந்த பேரன்ப ராயினார்.

ஜீவகாருண்யத்தின் முடிவு

வேறொருநாள், “ ஜீவகாருண்ய மென்றால் மக்களிடத்துக் கருணை காட்டுவது; மாக்களிடத்துக் கருணை காட்டுவது ” என்ற அளவில் சில அன்பர்கள், பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்ட வள்ளலார், அவ்வன்பர்களை அருகழைத்து அவர்களை நோக்கி “ நீங்கள் பேசிக்கொள்கிற அளவில் ஜீவகாருண்யம் முடிவுபெற்று விடாது; அது இன்னும் பரந்து செல்வது; பொதுவாகக் கூறின் உலகமுழுதுமே--உயிர்கள் முழுதுமே--உயிரில் பொருள்கள் முழுதுங்கூட—மலையிலுங்கூட—மண்ணிலுங் கூடப் பரந்து நிற்கின்றது. அதற்கு உதாரணமாக ஒரு கதை சொல்லுகின்றேன். கேளுங்கள் ” என்று கதை சொல்லத்தொடங்கினர். தொடங்கி, “ அன்பர்களே! இருமுதியவர்கள் ஒரு வீதி வழியே சென்று கொண்டிருந்தனர்; அப்பொழுது அவருள் ஒருவரின் கால்பட்டு வீதியிற்கிடந்த ஒரு மண் கட்டி உடைந்து போயது. அதைக் கண்ட மற்றவர் உடனே மூர்ச்சையானார். மூர்ச்சையடைந்த அவருக்கு உபசாரங்கள் செய்து மூர்ச்சையைத் தெளிவித்த மற்றவர், “ தாங்கள்

மூர்ச்சை யுற்றதற்குக் காரணம் என்னை” என வினவ, அதற்கும் முதியவர் “உம்முடைய காலினால் அவ் அழகிய மண் சுட்டி உடைந்து உருக்குலைந்து போனதே காரணம்” எனக்கூறினார்” என்று கதையை முடித்து, அவர் கட்டு ஜீவகாருண்யத்தின் முடிவினை உணர்த்தியருளினார்.

யோகத்தினுள் சிறந்தது தோத்திரமே

பிறகொருகால் வள்ளலாரை அன்பர்கள் “யோகம் முதலியன எங்களால் இயலாதனவாயிருக்கின்றன; ஆதலால் யாங்கள் ஈடேறுவதற்குரிய ஒரு இலகுவான மார்க்கத்தைத் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளல் வேண்டும்” என்றிரக்க, வள்ளலாரும், “இக்கடையுதத்தில் உங்களால் யோகம் முதலிய சாதனங்களை இயற்ற முடியாது; ஆதலால் நீங்கள் தோத்திரத்தையே ஈடேறும் மார்க்கமெனக் கொள்ளுங்கள்” என்றிசைத்தனர்.

ஒரு பாட்டிற்கு நான்கு உரை

மற்றொரு சமயம் வைணவரொருவர், தேசிகர் அருளிய,

“மூன்றி லொருமூன்று மூவிரண்டு முந்நான்குந்

தோன்றத் தொலையுந் துயர்.” என்னுந்திருக் குறட்பாவுக்கு

உரையருளல் வேண்டுமென வினயத்தோடு வேண்ட, வள்ளலாரும் அக் குறட்பாவுக்குப் பேராணிக மதவுரை, சமயவுரை, சமயாதீத உரை, மற்றுமோர் உரை ஆகிய நான்கு உரைகளையும் உரைத்தருளினர்.

இவ்வளவுவரை, அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் பரிபூரண அருளமுதத்தை யருந்திப் பாருலகதனில் அப்பா மிருபாநிதி யென்னக், கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பாய்—காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணாய்—வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமாய்—மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிக்கொடுக்கும் மதியாய்—நல்லோர்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவாய்—நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமாய்—எல்லார்க்கும் பொதுவில் இருந்தாண்டு கொண்ட சிவமாய்—எம்மரசாய்—எம்மை யுய்விக்கவந்த எம்பெருமானாய் நின்றொளிரந்த தேய்வத் தந்தையாராகிய திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் தோன்றத் துணையாயிருந்து உலகவர்க்குத் துணை புரிந்த நிகழ்ச்சிகளை அப்பெருமான் அடிமலர்த் துணைகொடு அறைந்தாம். இனி அப்பெருமான் உலகவரை விடுத்து ஒரு தனிச் செல்வமடைய—இவ்வுலகை உய்விக்கத் திருக்காப்பிட்டுக் கொள்ளுதலும், கொண்டபின் தோன்றத் துணையாயிருந்து துணை பல புரிதலும் ஆகிய இருநிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவாம்.

திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டமை

அருட்பெருஞ்ஜோதி

காற்றாலே புனியாலே ககனமத னாலே

சுனலாலே புனலாலே கதிராதி யாலே

கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே

கோளாலே பிறவியற்றுங் கொடுஞ்செயல்க ளாலே

வேற்றாலே யெஞ்ஞான் மழியாதே விளங்கும்

மெய்யளிக்க வேண்டுமென்றேன் விரைந்தளித்தா நெனக்கே

எற்றாலே யிழிவெனநீர் நியையாதீ ருலகீர்

எந்தையருட் பெருஞ்ஜோதி யிறைவனைச்சார் வீரே.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

இங்ஙனமாக எம்மனோரை வாழ்விக்க வந்தபெருமான், சென்ற ஸ்ரீமுக வருடத்தில் மார்கழி மாதந்தொடங்கி மேட்டுக் குப்பத்திலுள்ள சித்திவளாகம் என்னும் அற்புத மாளிகையில் சில நாள் கதவை மூடிக்கொண்டு வெளிவராதிருத்தலும், பின்னர் வெளிவருதலும்—வெளிவந்த நாட்களில் பிரசங்கஞ் செய்தலுமாகச் சில நாட்களைக் கழித்தனர்.

இவ்வாறு சில நாட்கள் கழிந்ததும் ஒரு நாள் அன்பர்களனைவரை யும் நோக்கி “ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமைச் சகோதரர்களே! நாம் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் ஆணைப்படி, கடையை இந்நாள் வரை விரித்தோம்; கொள்வார் இல்லை. ஆதலால் இனி இரண்டரை கடிகைநேரம் உங்களுடைய ஊனக் கண்களுக்குத் தோன்றமாட்டோம். நீங்கள் இந்தத் தீபத் தினைக் கடவுள் எனக்கொண்டு ஜீவகாருண்ய நெறியில் வழிபட்டீயுங்கள். பிறகு அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் வருவர்; அப்போது இவ்வுருவுடனே யே பல அற்புத சித்திகளை நிகழ்த்துவோம்; திருவருட் செங்கோலாட்சி செலுத்துவோம்; அகவினத்தார்க்குச் சாகாவரமும், ஏனையோர்க்குப் பரிபரக நிலையையும் அளிப்போம்.

நாம் திருக்கதவை மூடியிருக்குங்கால் அரசாங்கத்தினர் திறக்கும் படி ஆக்ஞாபிக்கின் ஆண்டவர் அருள் செய்வார் என்று கட்டளையிட்டு எல்லோருக்கும் மன அமைதியை உண்டுபண்ணி, ஸ்ரீமுகவருடம், தைமாதம் புனர்பூச நக்ஷத்திரத்தில் வெள்ளிக்கிழமை யன்று இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு மேட்டுக் குப்பத்துள்ள சித்திவளாகத் திருமாளிகையினுள் நுழைந்து திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டார்கள்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவுடிகள் வாழ்க.

ஐயரின் அதிகாரம்

வள்ளலார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்டதன்பின் சில நாட்கள் கழித்து அரசாங்க உத்தரவின் கீழ் கலெக்டரும், டாக்டரும், தாசில்தாரும்மாக மேட்டுக் குப்பத்திற்கு வந்தனர். வந்தவர்களுள், கலெக்டரும், அவருடன் வந்த டாக்டரும் பேசாதிருந்தனர். ஆனால் தாசில்தார் வேங்கடராமய்யர் மட்டும் தமது அதிகார முறைமையில், ஆங்குள்ள அன்பர்களைப் பல வகையான இழி மொழிகளாற் கூறி, கதவைத்திறவுங்கள்; இல்லையானால் உங்கட்கு அபாயம் நேரிடும்; என்று அடித்தடி மிரட்டினார். அத்துரைமகனாரிருவரும் சித்திவளாகத்தை இரண்டு மூன்று முறை சுற்றிப்பார்த்து விட்டுப் “பெரியோர்களைப் பற்றி நாம் ஒன்றும் குறை கூறுதல் கூடாது.” என்னும் உயரிய நோக்கோடு, அன்பர்களை அழைத்து “நீங்கள் இங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்” என்று கேட்டனர். அதற்கு அவ்வன்பர்களும் “ஐயா அவர்கள் கூறியபடி அன்னதானஞ் செய்தலும், ஆண்டவரை வணங்குதலுஞ் செய்கிறோம்” என்று பதில் கூறினர். அதனைக்கேட்ட துரைமகனாரிருவரும், மகிழ் வெய்தி அன்றையதினம் ஆங்கு நடக்கவேண்டிய அன்னதானச் செலவிற்காக ரூபாய்கள் இருபதும் கொடுத்துவிட்டுப் போயினர். அப்பொழுதுகூட தாசில்தார் முணு முணுப்பை விடவில்லை. விடாது அவரும்தாம் வந்த குதிரை மீதேறிக்கொண்டு செல்ல ஒரு சிறிதுதூரத்திற்கெல்லாம் குதிரை மீரண்டு ஐயரை முட்புதரில் தள்ளிவிட்டது. முன்னே சென்ற துரை மகனாரிருவரும் பின்வந்த தாசில்தாரர் வாராமைகண்டு பின்னுக்குக் கொஞ்ச தூரம் வந்து பார்க்க, ஐயர் முள்ளில் விழுந்துகொண்டு பரதவிக்கிறார். இவர் அங்குப் பல இழிமொழிகளைப் பேசினாலே அதனுடைய பலன்தானே இது என்று அவர்கள் இருவரும் பேசிக்கொண்டு ஐயரை வெளியேற்றி கட்டை வண்டியிற் கொண்டு போயினர்.

அரவற் தீண்டுதலை யறிவித்தமை.

கோட்டகம் என்னும் ஊரிலுள்ள பள்ளிக்கூடத்தான் என்பவனுடைய சொப்பனத்தில் வள்ளலார் தோன்றி, “அன்பனே! உன்னை இன்னும் மூன்று நாட்களில் அரவம் தீண்டும்; அதுபற்றி நீ ஒன்றும் அஞ்சவும் வேண்டாம்; ஒளஷதங்கள் உண்ணவும் வேண்டாம்; அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் திருவருளால் அதுதானே குணப்படும்” என்று கூறி மறையப் பின்னர் அம்மாதிரியே அனைத்தும் நடந்தன.

வறுமையை யொழிக்க வழிகூறியமை

திருக்கோயிலுருக்கடுத்த கோட்ட மருதாரிலுள்ள முத்து வேங்கடாசலம் பிள்ளை என்னும் கருணைகர் வள்ளலார் திருவுருவத்தையே வைத்து வழி படுபவர். அவர்க்கு ஒருகால் வறுமை நோய் வலுவடைய,

அதுபற்றிப் பெரிதும் அவர் கவலை கொள்ளுவாராயினார். ஆயினர்க்கு அடிகள் ஒருநாள் இரவு கனவிற்றேன்றி “அன்ப! எதற்கும் நீ வருந்துதல் வேண்டாம்; பஞ்சாஷ்டரத்தை மனனஞ் செய்துகொண்டே வா; அதி விருந்து சோதிடங் கூறும் ஆற்றலுண்டாகும்; அதைக்கொண்டு உன்னுடைய வறுமையைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்” என்று கூறி மறைந்தனராக, அவரும் அவ்வாறே செய்து பின்னர்ப் பிரபல சோதிடராக விளங்கினார்.

காட்சி யளித்தமை

ஊற்றங்கால் மங்கலம் எனுங் கிராமத்திலுள்ள அன்பர் ஒருவருக்கு ஒருநாள் ஆலமரத்தடியில் வள்ளலார் திருவுருக் காட்டினார். உடனே அவ்வன்பர் அளவிலா மகிழ்வெய்தித் திருவடிகளை மலர்கொண்டு அருச்சித்து வழிபட, அவர்க்கு அருள்புரிந்து ஆங்கிருந்தும் மறைந்தனர்.

“மருதூர்” என்று மறைந்தமை

நாகூர் சுவாமிநாத செட்டியார் முதலிய சில அன்பர்கள் வடலூர்க்கு வந்து தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீளுங்காலை இரவு வந்தெய்தியது. எய்தியும் அவர்கள் அவசர மிகுதியினால் அப்பொழுதே ஊருக்குப் புறப்பட வழியிலே கள்ளர் பயமிகுந்த விடத்தில் அவர்களுடைய வண்டிக்குப் பிறகே இளவயதுடைய ஒரு சிறுவனைப்போல வள்ளலார் வந்துகொண்டிருந்தனர். அதனைக் கண்ட அவர்கள் “வண்டியின் பின்னே தொடர்ந்து வரும் நீ யார்” என்று வினவுதலும் “நான் இருப்பது மருதூர்” என்று சொல்லி மறைந்தனர். மறைந்தபொழுது தான் அவர்கட்குக் கூட வந்தவர் வள்ளலார் என்பது புலையிற்று.

இப்படிப் பல நிகழ்ச்சிகள் இன்றும் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் அவற்றையெல்லாம் விசாரித்து முழுவிவரங்களைக் காணல் முடியாத காரியமாகும்.

திருவருட் பிரகாசர் திருவடி வாழ்க.

சென்னை, சூலை, வைதிக, சைவ, சித்தாந்த சண்டயாருதம்

ஸ்ரீலங்கை சோமசுந்தர நாயகர்! அவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்பூத்த மறைமுனிவ ரகம்பூத்த நலம்பூத்த திறத்தினு னிப் பார்பூத்த மயல்பூத்த எனதுளத்திற் பூத்தநசை பாறப் பூத்த எர்பூத்த அருணயன இணைபூத்த இருந்தவனிங் கிறைமை பூத்த பேர்பூத்த போத சிதம் பரராம லிங்கனடி பேணி வாழ்வாம்.

அநுபந்தம்

வள்ளலார் வடலூரிலிருக்கும் பொழுது நிகழ்த்திய அற்புதங்கள் சரித்திரத்துள் காணப்படும். அவற்றுள் காணாத சில அற்புதங்களையும் வேறு சில விவரங்களையும் இத்தலைப்பின் கீழ் வெளியிடுகின்றோம்.

அங்கங்கள் வேறான அதிசயம்

ஒருநாள் ஐயா அவர்கள் வெளியே போனவர்கள் உச்சிப் பொழுதாகியுந் திரும்பி வரவில்லையென்று வேலூர் ஷண்முகம் பிள்ளை என்பார் கவலைகொண்டு சாலையைவிட்டு வெளியே போய்ப்பார்க்க, அங்கே ஐயா அவர்களுடைய அங்கங்களெல்லாம் தனித்தனியாகக் கிடந்தன. அதைக் கண்ட அப்பிள்ளை, உடல் நடுங்க உயிர் நடுங்க—“அந்தோ! அடிகள் இவ்வாறு ஆகினரே, இனி என் செய்வோம்” என்றின்னன பல மொழிந்து வருந்துகின்ற வேளையில் ஐயா அவர்கள் திடீரென அவருடைய கண் முன்னே தோன்றி, “நீர் இனி இம்மாதிரி வந்து பார்க்காதீர்!” என்று எச்சரித்தனர். அவரும் மகிழ்வோடு ஐயா அவர்களுடைய ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு பின் தொடர்ந்துவர இருவரும் சத்திய தருமசாலையை யடைந்தனர்.

பேராசை பெருநஷ்டம்

முன் ஒருகால் சென்னையிலுள்ள கிறித்தவர் ஒருவர் வறுமையினால் மிகவும் வருந்துவதையறிந்த நம் ஐயா அவர்கள் அவர் நாள்தோறும் இரண்டு ரூபாய்கள் அளவிற்கு ஈயத்தை வெள்ளியாக்கிக்கொள்ள அதுக்கிரகித்தனர். அவ்வளவில் நிலலாது அக்கிறித்தவர் மேலும் பொன் செய்யவேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதியினால் அடிகளை வந்து வேண்டினார். அடிகளோ அருவருப்புற்றவராய் “போய்வாரும் எல்லாம் சித்தியாகும்” என்று கூறி அனுப்பினார். உண்மையாகவே அடிகள் உத்தரவிட்டதாக எண்ணிச்சென்ற கிறித்தவர் தம் விடுபோய்ச் சேர்ந்ததும் பொன் செய்யவும், வெள்ளி செய்யவும் முயற்சிக்க ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. “உள்ளதும் போயிற்றே” என்று உளம் வருந்தியவராய்த் தம்முடைய அறியாமையை எண்ணி எண்ணி அழுங்குவாராயினார்.

“அமாவாசை” அருள்பெற்றமை

வடலூர் பறைச்சேரியிலுள்ள அமாவாசை என்னும் ஒருவன் சிறிது பக்குவமுடையவனு யிருப்பதைக்கண்டு, அடிகள் அவனை அழைத்து வரச்செய்து, “நீ இறந்துபோன மாடுகளைப் புதைத்துவிட வேண்டும்” என்று கூற அவ்வாறே அவனும் புதைக்கின்ற பழக்கத்தைக் கைக்கொண்டான். அதையறிந்த அடிகள் மீண்டும் அவனை யழைப்பித்து, “மாட்டினைப்

புதைத்து விடுவதோடு நீ இனிமேல் மாமிசமும் உண்ணாதே” என்று ஆணையிட்டனர். அதற்கும் அவ்வமாவாசை இணங்கியவனுய்த் தான் மிகவும் வறுமை நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததலை எடுத்துரைத்து அதனை நீக்கியருளல் வேண்டுமென வேண்டினன். ஐயா அவர்கள் அவனுடைய தீவிர பக்குவ நிலைக்கு மெச்சி நாள்தோறும் அவனுக்கு “ஓர் அரைரூபாய்” எப்படியாகிலுங் கிட்டுமாறு திருவருள் பாலித்தார்கள். அன்று முதல் அவனுக்கு எவ்வகையிலாவது தவறாது எட்டணக்கள் கிடைத்துவிடும். அதைக்கண்ட அமாவாசை இது நம் ஐயா அவர்களுடைய மகிமையேபென்பதை யுணர்ந்து மேன்மேலும் அவ்விரதங்களை வளர்த்து வருவதாயினான்.

கள்வனுக்குக் காட்டிய கருணை

அதன்பின் ஒருநாள் வடலூருக்கு அடுத்த குள்ளாஞ்சாவடி என்னுமிடத்திற்கு ஐயா அவர்கள் சென்றகாலத்தில் அங்குள்ள அன்பராகிய ஒரு மகம்மதியர், புது வஸ்திரமொன்றை அடிகளுக்குப் பாதகாணிக்கையாக வைத்து வணங்கி தான் வாழ்வு பெறுதற் பொருட்டாக அவ்வஸ்திரத்தை யணிந்து கொள்ளும்படி வேண்டினார். அவர் வேண்டிதலுக்காக அடிகள் அவ்வஸ்திரத்தை யணிந்துகொண்டு அன்றிரவு அங்குதானே தங்கியிருக்க, அவ்விரவில் ஒரு திருடன் வந்து அவ்வஸ்திரத்தை மெல்ல இழுத்தான். இழுத்த அவனுக்கு வசமாக அடிகளும் திருப்பித் திருப்பிக்கொடுக்க அக் கள்வன் தன் எண்ணப்படியே அதனை எடுத்துப் போயினான்.

புகைப்படம் எடுத்தமை

பிறகொருநாள் சாலை அபிமானிகளாகிய அன்பர்கள் சிலர் வள்ளலாரைப் புகைப்பட மெடுத்து அதன்கண் வைக்கவேண்டுமென விருப்பங் கொண்டு சென்னையிலுள்ள மாசிலாமணி முதலியார் என்பவரைக்கொண்டு எட்டேரம் புகைப்படம் எடுத்தும் வள்ளலாருடைய திருவுருவம் படத்திலமையவில்லை. பின்னர் அவ்வெண்ணத்தை அவர்கள் விட்டனர். பிரணவ இலக்கணம் அமைந்த எம்பெருமானார் திருமேனியும் புகைப் படத்தில் விழுமோ? விழாதென்க.

“பொன்னானமேனி மண்ணயிற்றே”

இங்ஙனம் நிகழ்ந்த சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, பண்ணுருட்டியிலுள்ள குயவரொருவர் வள்ளலார் மீதுருக்கும் அன்பு மிகுதியால், வள்ளலார் திருவுருவத்தைப் பலகாலும் பார்த்த ஒரு பழக்கத்தின்மேல் அம்மாதிரியே ஓர் உருவமமைத்து அதற்குப் பலவகை நிறங்கள் கொடுத்துக் காண்போர்கண்ணைக் கவருந் தரத்ததாகக் கொண்டுவிந்து வள்ளலாரிடங் காட்டினார். வள்ளலாரோ தமக்கோர் உருவமும் பிறவும் இருந்து சிறக்கவேண்டு மென்னும் கருத்தில்லாதவர்களாதலால், அத் திருவுருவத்தைக் கரத்தில் வாங்கிப் “பொன்னானமேனி மண்ணயிற்றே” என்று அப்படியே கைமூவ விட்டு விட்டார். அவ்வுருவமும் கீழே விழுந்து உடைந்துபோனது. ஆயினும் அவ் வேளார்க்கு இருந்த விருப்பு மிகுதியினால் மேலும் ஒரு திருவுருச் செய்து அன்பர்களிட மளித்தனர். அவ்வுருவத்தி னின்றெடுத்த புகைப் படங் களே இப்பொழுது நிலவுவன.

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி

*குடும்ப கோரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னுரை.

திருவளர் கமலக் குருமலர் தவிசினன்
முதற்பெருந் தேவர் மூவரும் பணியப்
பொதுவிடைத் திருநடம் புரியும் பேருமான்
அடிமலர்க் கன்புசெய் அன்பர்கட் கன்பன்
சீர்வினா தூய்மை நீர்வினா யாடிச்

5

சொற்றரு வாய்மைப் பொற்றுகில் உடுத்துந்
கரிசில்வெண் ணீற்றுக் கவசந் தரித்துத்
தத்துவ சிற்பர சற்குண அகண்ட
பூரண சச்சித போதா னந்த
அற்புத சிற்குண அங்கலிங் கேகனை

10

அகத்தும் புறத்தும் அருச்சனை புரிந்து
சிவந்தரு சுக்மெனும் திருவமு துண்டு
சீலம் எனுந்தாம் பூலந் தரித்தே
அளவில் இன்பம் அனுபவிக் கின்றவன்
மூதறி வாளன் முத்துச் சாமியென்

15

றியற்பெய ருடைய வித்திரு வாளனுக்கு
இராம லிங்கம் எழுதி விடுத்த
மயலுறு சோபன வாசகம் ஆவது:—
ஐய ! நின் புடையிப் பொய்யனென் போதா
தடைபல உளவவை சாற்றிட என்றால்

20

* இது தம்மிடத்தில் நிறைந்த அன்புடைய திருமழிசை: முத்துச்சாமி முதலியார்
திருமணத்திற்குத் தம்மால் வரக்கூடாமையை அறிவிக்க, நம் திருவருட்பிரகாச வள்ள
லார் திருவாய்மலர் தனுப்பியது.

ஆயிரங் கோடிநா வாயினும் முடியா
இருந்து மற்றவை எண்ணிட என்றால்
உள்ளம் உடம்பெலாம் கொள்ளினும் போதா
எழுதவென் றாலும் ஏட்டுக் கடங்கா
என்னிலுஞ் சிறிதே எழுதத் துணிந்தனன்

25

என்னெனின் யானோர் ஏழை என்பதும்
தெளிவிலாச் சிறியிற் சிறியனென் என்பதும்
இன்புடை அறிவே இல்லை என்பதும்
அன்புடை யாய்நீ அறியாத தன்றே!

[எனது முதல் மனைவி: ஆணவம்]

செம்பொடு களிம்பு செறிந்தது போன்றோர்
ஆணவக் கிழத்தி அநாதியில் இறுகப்
பிரமரா க்ஷசிபோற் பிடித்துக் கொண்டனள்
சிவபூ ரணத்தைச் சிறிதுங் காட்டாள்
ஜெகமெனும் ஏக தேசமுந் தெரிக்காள்
எவ்விடத் திருளும் என்னகச் சுவரெனக்

30

35

கனவிருள் வடிவங் காட்டுங் கொடியாள்
இரவிது பகலிது இன்பிது துன்பிது
ஒளிவெளி இதுவென ஒன்றுந் தெரிக்காள்
இறுக்கும் அரக்கி இவளொடும் இருந்தே
எளியேன் முயங்கிடல் எந்தவம் என்கோ

40

[முதல் மனைவியின் பிள்ளை: அஞ்ஞானம்]

முற்றும் அஞ்ஞான மூடப் பிள்ளை
ஒருவன் பிறந்தனன் ஒடிவான் அவன்றனால்
பானுவின் ஒளியைப் படரிருள் மூடல்போல்
என்னகக் கண்ணையும் என்முறக் கண்ணையும்
அங்கையால் முடி அலக்கழிப் பானேதை

45

தன்னையின் னானெனத் தானுங் காட்டான்
என்னையின் னானென எண்ணவு மொட்டான்
ஏடுமும் எண்ணும் எழுத்தும் உணரான்
தாயினுங் கொடியன் ஆயினும் என்றன்
விதியை நொந்து விருப்பின் வளர்த்தேன்

50

இவன்றன் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கையோ என்ன
மதிப்பவர் ஆரெனை வையகம் மகிழ்ந்தே
வையக மகிழ்ச்சி வையகம் நெருப்பாம்
மருளுறு சிறுவன் வளர்நான் தொடுத்தே
உறவகன் றுர்யான் அறிவகன் றிட்டேன்

55

செப்புறுந் தெய்வச் செயலென் கேளே
இருதொடக்குகள் இயலா தென்றே
தொடக்குப் பற்பல அடுக்கடுக் காயின

[பசுபதி]

ஆரோ பசுபதி அவன்வடி வழலாம்
அங்கண் மூன்றும் அருட்சத்தி மாளும்

60

மண்ணும் விண்ணும் மாலய னோரால்
நேடியுங் காணா நீன்பத முடியனாம்
எழுமலை எழுகடல் எழுபுவி எழுகார்
ஆன எவையும் அளித்துநோக் குவனாம்
ஊர்தரும் மாருதம் உயிர்ப்பாய் உளனாம்

65

உயிரெழு வகுப்பையும் ஊட்டியுறக் குவனாம்
ஊழிகள் தோறும் உள்ள ஒருவனாம்
உரைகொண் டோதரும் உயர்வே தாகமம்
உற்ற கலைகள் உயரிய நிலைகள்
அண்ட பிண்டம் அவற்றின் துறைகள்

70

சாரும் இறைகள் சரா சரங்கள்
வளமுறு வர்ணா சிரம வகைகள்
வகுக்குறு வகுப்பினும் வதிவாழ்க் கையனாம்
சதிர்மா மாயை சத்திகள் கோடி
மன்னிய அறங்கிடை வதிபெற் றியனாம்

75

அவன்றன் யாரோ அறியேன் யானே
அறிதர வேண்டும் அப்பரு வத்தே

[எனது இரண்டாவது மனைவி: மாயை]

மாயை என்னும் மானினைக் கொணர்ந்தே
சிறுகருங் காக்கைக் குறுகுறுங் கழுத்தில்
கனம்பெறு பனங்காய் கட்டிய வாறெனக்

80

கட்டிப் புண்ணியங் கட்டிக் கொண்டனன்
விடுத்தேனைப் புண்ணியன் விலகலும் அவன் தான்
விண்ணவர் மண்ணவர் வியக்கும் உருக்கொடு
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களோர் கோடி நின்றே
தடித்த குழுவியைப் பிடித்தது போல

85

மற்றவள் என்னை மணந்துகொண்டனள்
பெண்ணடை அனைத்தும் பெருங்கதை யாகும்
அடுத்தவர் என்னை அந்தோ கொடிய
அருந்தனை ஏனென அறைந்தனை அகன்றனர்
அகமெலாம் பகீரென அனந்த உருவாய்

90

அவ்வவ் வருகொண் டனைத்துக் கெடுப்பள்
காற்றினை ஒருசிறு கரகத் தடைப்பள்
கடலே ழினைபுங் கடுகிடை முகப்பள்
வகைவகை யாபுடல் வனைந்து வகுப்பள்
வையக முற்றும் வாயில் மடுப்பள்

95

பகலிடை நள்ளிருள் இருக்கப் பண்ணுவள்
இருளில் பானுவை எவர்க்குங் காட்டுவள்
அண்டம் எல்லாம் அணுவிற் செறிப்பள்
அணுவை அண்டமாய் ஆக்கி நகைப்பள்
பொய்யை மெய்யாப் பொருந்தி மகிழ்வள்

100

பொருந்தும் மெய்யைப் பொய்யாச் செய்வள்
அடர்வஞ் சகக்கழங் காடற் பிரியாள்
காணப் பன்னிலை கலைபுடன் காட்டுவள்
இருளை இரிக்கும் இந்து ரவிகளைப்
படைத்திங் கியற்றுவள் பற்பல ஜாலம்

105

பிரமனை வலக்கைப் பிடிக்குள் அடக்குவள்
இடக்கையில் மால்பதி ஏந்தித் தரிப்பள்
தலையிடை உருத்திரன் தன்பதி தெரிப்பள்
குளிரெழு கடலிவள் குளிக்குந் தடமே
அண்ட மெல்லாங் கொண்டையில் முடிப்பள்

110

ஜெகமெலாங் கலைக்குள் சேர்த்துக் கட்டுவள்
உடம்பிடை உமேரமம் ஒவ்வொன் றிடையே
புவனமொன் ருகப் பொருந்தச் சமைப்பள்

எவரையுங் கணத்தில் எய்தி மயக்குவன்
இக்கொடும் பாவி என்மனை யானது

115

பிடாரியைப் பெண்டாய்ப் பெற்றதுபோலும்
அனுகூலச்சொலை அகத்திடை மதியாள்
அடிமடி பிடிப்பள் அரியவம் பிசைப்பள்
உறங்க விடாளவன் உறங்குபாய் சுருட்டாள்
மடிமாங் காயிடுங் கொடுமைக் கிளையாள்

120

சாகவும் விடாளவன் சார்பழி தளரான்
தவத்தில் இசையாள் பவத்தின் நசையாள்
மருட்பேய் என்ன மதித்திட வாட்டிப்
படைத்தென் மானம் பரக்கச் செய்வன்
மான மகற்றியும் மனைவிட் டேகாள்

125

இரவும் பகலும் எனையிழுத் தணைப்பன்
இவளாற் படுமிடர் இம்மட் டிலவே
புகலப் படுமோ புகலின் இருசெவி
பொருந்துளங் கைத்திடும் போதும் போதும்
மல்லாந் துமிழின் மார்பின் மேலெனச்

130

சோல்லுவர் அதனற் சோல்வது மரபல

[மாயையின் முதற்பிள்ளை: மனம்]

கொடுத்தவம் புரிந்தொரு குரக்குபெற் றுப்போல்
மலைக்கப் பெற்றிட மனமெனும் இளைஞன்
உலக்கைக் கொழுந்தேன ஓருவன் பிறந்தனன்
வருமிவன் சேட்டை வகுக்கவாய் கூசும்

135

விதிவிலக் கறியா மிகச்சிறி யனையினும்
விண்மண் நடுங்க வினைகள் இயற்றிக்
காமக் குழியில் கடுகிப் படுகுழி
விழுமதக் களிநென் விழுந்து திகைப்பன்
பதியை யிழந்த பாவையின் செயல்போல்

140

கோபவெங் கனலிற் குதித்து வெதும்புவன்
நிதிகவர் கள்வர் நேரும் சிறையென
உலோபச் சிறையில் உழன்று வாழ்வன்
வெற்பெனும் யானையை விழுங்கும் முதலை
முழுகிக் கடலில் முளைத்திடல் போல

145

மோகக் கடலில் மூழ்கி மயங்குவன்
மதுகுடித் தேங்கி மயக்குறு வார்போல்
மதத்தால் வீறி மதங்களில் வியப்பன்
பட்டினி இருக்கும் வெட்டுணி போல
மச்சரங் கொண்டு மகிழ் கூர்ந் தலைவன்

150

காகில் ஆசை கலங்குறா வேசை
எனினும் விழிமுனம் எதிர்ப்படில் அக்கணம்
அரிய தெய்வமென் றுடுவன் பாடுவன்
அணிகள் அணிவன் அடியும் பணிவன்
எலும்பைச் சுரண்டும் எரிநாய் போலச்

155

சுற்றுவன் பற்றுவன் தொழுவன் எழுவன்
கணத்தில் உலகெலாங் கண்டே இமைப்பில்
உற்ற விடத்தில் உறுவன் அம்மா
சேய்மை எல்லாஞ் செல்லற் கிளையான்
பித்தோங் கியவுன் மத்தனாத் திரிவான்

160

சொல்வழி நில்லான் நல்வழி செல்லான்
சேர அழைக்கில் சிரத்தே ஏறுவன்
வெட்டிலுந் துணியான் கட்டிலுங் குறுகான்
மலக்கி ஈன்ற மாதினும் பாவி
கள்ளது குடித்துத் துள்ளுவான் போல

165

மதத்தாற் பொங்கி வழிந்து துள்ளுவன்
முத்தந் தரல்போல் மூக்கைக் கடிப்பன்
மறைசொல் வான்போல் வளர்செவி கிள்ளுவன்
சற்றும் இரங்கான் தனித்துயில் கொள்ளான்
கூவிளிச் செய்வன் கூடுவன் பலரை

170

கூவி அதட்டினும் கோபங் கொள்வான்
இங்கு முள்ளான் அங்கு முள்ளான்
படைக்கு முன்னே பங்கு கொள்வான்
மடியில் நிறுத்தி வாய்மை வழங்கினும்
வண்ணன் கல்லிடை வறிஞர் சீலையை

175

ஒலித்திடல் போல உரத்திக் கத்துவன்
என்னைத் தாதையென் மெண்ணுன் சொல்லும்

[மாயையின் மூன்றாவது பிள்ளை: சித்தம்]

செறிதரு கோளுள சேயிழை யாள்பினும்
நையப் புணர்ந்து நாள்பட வருந்தி
நாடி நாடி நாயையின் மதுபோல்

210

உணர்விலி என்றே உலகர் ஓதும்
சித்தம் என்னுஞ் சிறிய குழுவியைப்
பயந்து கரத்திற் பதர எடுத்தனள்
கரைதரு விண்ணீர்க் கடிதடம் ஆகக்
கதிர்விடும் உடுக்கள் கறங்குமீ னாக

215

மதியைத் தாமரை மலராய் மதித்ததில்
மூழ்கப் பிடிக்க முன்னங் கொய்திட
எண்ணுவன் எழுவன் எட்டுவன் சிறிதும்
நேரா தினைத்தே நிலைகள் பற்பல
வான்கண் டவன்போல் வாயாற் கொஞ்சுவன்

220

எனையுங் கூவுவன் இவனிடர் பலவே
இடர்பல இயற்றி இழுக்குங் கொடியன்
இவன்செயல் நிற்க இவன்தாய் வயிற்றில்

[மாயையின் நான்காவது பிள்ளை: அகங்காரம்]

தாருகன் என்னுந் தறுகண் கூறிற்றைத்
தந்தமா பைக்குத் தனிமூத் தவளாய்

225

அகங்கா ரமேனும் அடங்காக் காளை
அவனி மூன்றும் அதிர்ந்து கவிழக்
கடைமுறை பெற்றுக் களித்தனள் அவன்செயல்
கருதவும் பேசவும் கனிவாய்க் கூசுமே
கூற்றுவர் கோடி கொண்டுதித் தாலென

230

முனைத்து வளர்ந்தனன் 'மூத்தவன் மூழை
இளையவன் காளை' எனுமில்க் கியமாய்
முன்னுள மூவரை முடுகி ஈர்த்தே
எண்ணில் விளையாட் டெழுப்புந் திறத்தன்
எல்லா ஆற்றலும் என்பால் உளதெனத்

235

தருக்குவன் இவன்மன் சங்கடம் பலவே
தன்னைத் தானே தகைமையில் மதிப்பன்

வாய்மை எல்லாம் வண்புனல் ஓவியம்
ஆகக் கொள்வான் அவன்பரி சுரைக்கேன்
பிறந்தவிப் பாவி இறந்தான் இலையே

180

சென்றநாள் எலாமிச் சிறுவனால் அன்றோ
வருசுகங் காண வைச்சுமை நேர்ந்தேன்
திறந்திவன் செயலைத் தினைத்துணை விடாது
செப்பின் கற்கள் சுதைத்து கசியும்
கனத்த மரங்கள் கண்ணீர் பொழியும்

185

கடவுளர் இவன்செயல் காணு வாரேல்
இமையாக் கண்களை இமைத்திடு வாரால்

[மாயையின் இரண்டாவது பிள்ளை: புத்தி]

காசிபன் மனைவிமுன் கடுத்தவம் புரிந்து
பையுடைப் பாம்பை பயந்தது போன்று
புத்தி என்னும் புத்திரன் மன்னை

190

ஈன்றனள் அவனோ எளியரில் எளியன்
வாய்மையுந் தூய்மையும் வதிதரு வாழ்க்கையன்
தாயொடும் பழகான் தமையனோ டணையான்
தறுக னாளிற் குறுகி புறவாடான்
பாவம் என்னிற் பதறி அயர்வான்

195

பாடு படற்குக் கடான் உலகர்
கயங்கு நெறியில் உயங்கி மயங்குவன்
பாழ்நிகர் புந்தியர் பாவிற் பொருந்தான்
எப்பா டும்படான் எவரையுங் கடான்
கபடரைக் காணிற் காதம் போவான்

200

கங்குலும் பகலுங் கருதுவி வகாரத்
தடத்திடை வீழ்ந்து தயங்குநு நயங்கள்
சாருவன் கூறுவன் தருக்குவன் எவைக்கும்
அடங்குவன் வறிதே அமைதல் இல்லான்
இவனை மடியில் இருத்தித் திடமொழி

205

செப்பிடச் சோர்வு செறிவ தெனக்கே
இவன்பாற் செய்வ தேதும் அறியேன்

தரணியிற் பெரியார் தாமிலை என்பான்
மாதின் வயிற்றில் வந்தவன் எனாது
தானே பிறந்த தன்மைபோற் பேசுவன்

240

விடியும் அளவும் வீண்வா திடுவன்
வாயால் வண்மை வகைபல புரிவன்
ஓதவன் பெருமை ஈதவன் இயல்பே
சொல்லினுங் கேளாத் துரியோ தனனென
வானவர் தமக்கும் வணங்கா முடியன்

245

முன்வினை யாவும் முற்றுந் திரண்டே
உருக்கொடிங் கியம்பொணு ஊறுகள் இயற்றுவன்
பிள்ளையும் அல்லன் கொள்ளியும் அல்லன்
இன்னும் இவன்செயும் இடர்பல வற்றை
எவர்பாற் சொல்லி என் துயர் ஆற்றுவேன்

250

பாதகி துன்பம் பவக்கடல் ஏழும்
மக்கள் துன்பம் மலையோர் எட்டும்
நீளல்போ தாதென நெஞ்சில் நினைத்தோ
அவளது சூழ்ச்சி அற்புதம் அற்புதம்

[எனது மூன்றாவது மனைவி: காமியம்]

தொல்லை மரபில் தொழில்பல கற்ற

255

உலவுறு காமிய ஒண்டொடி என்னும்
கபடவஞ் சகியாங் களத்தினைக் கொணர்ந்து
பேய்பிடித் தவன்பாற் பெரும்பூதங் கூட்டித்
தான்மணர் ததுபோ தாதிங் கென்றுபின்
'மாற்றுகா லுக்கு மறுகால் ஆக'

260

மாட்டி மிகமன மகிழ்ந்தாள் கூர்வேல்
கண்ணினை யாள்நெடுங் கடல்கூழ் உலகில்
நிறைந்துள யாரையும் நெருங்குவள் கணத்தில்
இவன்செயும் வீரம் எண்ணி விளம்ப
உடலெலாம் நாவாய் உறினும் ஒண்ணு

265

ஒருத்தியே இரண்டங் குருகொடல் வவற்றில்
பலவாய்ப் பலவுளும் பற்பல வாயுரு
பொருத்த முறவே புரிவளவ் வவற்றில்
பலகால் புணர்ந்து பயன்வலி போக்கி
ஒருரு கரும்பும் ஒருரு காஞ்சியும்

270

ஒருரு வழுதமும் உண்ண வளிப்பள்
விட்டிவை எல்லாம் பட்டினி யாக்குவள்
ஒருரு வடிவால் உயர்பஞ் சணைமேல்
அகமகிழ் சுரதம் அளித்துக் களிப்பள்
ஒருரு தன்னால் உறுநிலப் பாய்மேல்

275

என்பு நோவ இழுத்தே அணைவள்
இங்ஙனம் பற்பல ஏழைக் குறும்புகள்
இயற்றி எவருமே ஏக்கங் கொளவே
இவள்முன் நம்செபம் என்றுஞ் சாயா
அரகர என்றே அரற்றி மெலிவேன்

280

[மூன்று பிள்ளைகள்: முக்குணங்கள்]

இவ்வா நென்னை யிழைத்திடுங் கொடியாள்
முக்குண மூன்று மூவுரு எடுத்தே
வயிறு கிழிய வந்த சிறார்கள்
மூவர் தமையுமும் மூவரும் அறியார்
வெலவரும் இவரால் மேலொடு கீழ்நடு

285

ஆய உலகும் அவ்வுல குயிரும்
பற்பல நெறியிற் பாடுபட் டாரெனில்
எளியேன் பாடிங் கியம்பவும் படுமோ
இவர்கடம் இயல்பை எண்ணவும் பயமாம்
பாரெலார் தாமாய்ப் பரவும் இவர்தாம்

290

ஏற்றுவர் இறக்குவர் எங்கு நடத்துவர்
இயற்றுவர் கீழ்மேல் எங்கு மாக
உவகை ஊட்டுவர் உறுசெவி மூடத்
திட்டுவர் பலவாய்த் திரண்டு திரண்டே
ஆற்றாறு மாற்றலை ஆற்றல் அரிதாம்

295

இவ்வுல கதனில் என்கண் காண
ஆயிழை யானே ஆய்ந்து மணந்த
நாளில் தொடங்கியிந் நாள்பரி யந்தம்
மனஞ்சலித் திடவே வலிய விலங்கினைத்
தாளி விட்டுத் தயங்கி அலைந்தேன்

300

வீண்சஞ் சலமென விளம்புந் துகளை
முடிமுழ்க வாரி முடித்திட் டேனால்
ஈட்டிய பொருளால் இற்பசு வீந்தே

எருமை தன்னை அருமையா யடைந்தனோ
ஆற்ற முடியா தலைவேன் எனவும்

305

குறித்தங் கெடுத்திடுங் கூவல் நீரை
விழற்கு முத்துலை வேண்டிட் டிறைத்துந்
துணைக்கரஞ் சலித்தே துயருற் றேனோ
காற்றினும் விரைந்தே காரான் பாலே
கமரிடை ஏனோ கவிழ்த்துங் கலங்குவேன்

310

கலநீர் தன்னைக் கண்ணிற் சிந்திக்
கழறிக் குழறிக் கனியுடல் களைக்கச்
சிலைநேர் துதலிற் சிறுவியர் வரும்ப
அருந்தொழிற் செய்திங் கடைந்த பொருளைச்
சிவபுண் ணியத்திற் செலவிற் கலவாது

315

பெண்சிலு குக்குப் பெரிதும் ஒத்தேன்
பகலு மிரவும் பாவிகள் அலைத்தனர்
இவர்கள் சல்லியம் ஏற்பவர் ஆரெனக்
கூக்குரல் கொண்டு குழறுவ நெழுவன்
கிணற்றில் மண்ணைக் கெல்லப் பூதம்

320

தோன்றிய தென்னுஞ் சொல்லை ஒத்தது
இவரு டாட என்னால் முடியுமோ
அவளுக் கிவள்தான் அறியவர் தானெனும்
முன்று மாதரும் 'முழுப்பாய் சுருட்டிகள்'
இவர்களில் ஒருவரும் இசையவர் தாரலர்

325

இச்சை வழியே இணங்கி வலிவில்
மணமது கொண்டு வாழ்ந்து வருகையில்
சண்டன் மிண்டன் தலைவர் என்ன
புவிமிசைப் பாதகர் போந்திங் குதித்தனர்
இவரால் நேர்ந்த எண்ணிலாத் துயரைப்

330

பொறுப்ப தரிதாம் வெறுப்பது விதியே
பாவ மின்னும் பற்பல உளவே

[எனது குடிக்கூலி வீடு : தேகம்.]

குடும்பத் துடனே குடித்தனஞ் செய்யக்
குடிக்கூ லிக்குக் கொண்ட மனையில்
கண்ட காட்சிகள் கனவிரோ தங்கள்

335

இராமா யணத்தும் பாரதத் துமிலை
இழிவினும் இழிவது எண்சாண் உள்ளது
மலமுஞ் சலமும் மாறா ஒழுக்கது
சுற்றினும் ஒன்பது பொத்தல் உடையது
சீமும் கிருமியுஞ் சேர்ந்து கிடப்பது

340

என்புதோல் இறைச்சி எங்குஞ் செந்நீர்
ஆய்ந்து செய்த ஆகர முற்றது
அகலல் அணுகல் புகலல் இகலல்
அணிகள் துணிகள் அணிவ தாய
சால வித்தைகள் சதுரிற் கொண்டது

345

கிடந்தும் இருந்தும் நடந்தும் பற்பல
பசரிம் மனையால் படும்பா டதிகம்

[எனது குடிக்கூலி வீட்டின் தலைவர்: வாத பித்த சிலேஷம்]

இம்மனைத் தலைவராய் எழுந்த மூவர்
தறுகட் கடையர் தயவே இல்லார்
பணிகிர முதலாய்ப் பாதம் வரையில்

350

வாது செய்திடும் வண்கால் வாதி
பெருகுறு கள்ளினும் பெரிதுறு மயக்கம்
பேதைமை காட்டும் பெருந்தீப் பித்தன்
கொடுவிடம் ஏறிடுங் கொள்கைபோ விரக்கங்
கொள்ளா திடர்செய் குளிரந்த கொள்ளி

355

இவர்கள் என்னே டிகல்வர் இரங்கார்
எனக்கு நேரும் ஏழ்மையும் பாரார்

[நான் கொடுக்கும் குடிக்கூலி: பிண்டம்]

பிண்ட மென்னும் பெருங்குடிக்கூலி
அன்றைக் கன்றே நின்று வாங்குவர்
தெரியா தொருநாள் செலுத்தா விட்டால்

360

உதரத் துள்ளே உறுங்கனல் எழுப்பி
உள்ளும் புறத்தும் எண்ணெரி ஊட்டி
அருளோய் பற்பல அடிக்கடி செய்வர்
இவர்கொடுஞ் செய்கை எண்ணுந் தோறும்
பகீரென உள்ளம் பதைத்துக் கொதித்து

365

வெதும்பும் என்னில் விளம்புவ தென்னே
சினமிகும் இவர்தம் செய்கைகள் கனவினும்
நினைந்து விழித்து நேர்வதன் முன்னர்

[மதவாதிகள் வருகை]

மற்போர் கருதி வந்தவர் போல
ஓதும் வேதாந்தம் உரைப்பர் சிலபேர் 370

வாட்போ ரினுக்கு வந்தவர் போல
வயங்குசித் தாந்தம் வழங்குவர் சிலபேர்
தண்டா யுதப்போர் தாங்குவார் போல
இதிகா சத்தை யிசைப்பவர் சிலபேர்
உலக்கைப் போரை உற்றார் போல 375

இலக்கண நூலை இயம்புவர் சிலபேர்
கற்போர் விளைக்கக் காட்டுவார் போலச்
சமய நூல்களைச் சாற்றுவர் சிலபேர்
வாய்ப்போ ருக்கு வந்தவர் போல
விவகா ரங்கள் விளம்புவர் சிலபேர் 380

மடிபிடி போர்க்கு வாய்ந்தவர் போல
மதநூ ஷணைகள் வழங்குவர் சிலபேர்
கட்குடியர் வந்து கலக்குதல் போலக்
காம நூலைக் கழுவார் சிலபேர்
விழற்கு நீரை விடுவார் போல 385

விண்கதை பேச விழைவார் சிலபேர்
இவர்கள் முன்னே இவருக் கேற்ப
குரல்கம் மிடவுங் குறுநா உலரவும்
அழலை யெழவும் அவரவர் தம்பால்
சமயோ சிதமாய்ச் சந்ததம் பேசி 390

இயன்ற மட்டில் ஈடுதந் தயர்ந்தேன்

[எனது நித்திய கருமம்]

பின்னர் மனையின் பின்புறத் தேகிக்
கலக்கு மலத்தைக் கடிதே கழித்துக்
கல்லில் அழுக்கைக் கழற்றுதல் போன்று
பல்லின் அழுக்கைப் பண்பின் மாற்றிச் 395

சோமனைப் போலவெண் சோமனைத் துவைத்து
நன்னீர் ஆடி நறுமலர் கொய்து
தேவருக் கேற்ற திரவியங் கூட்டிப்
பாவையை வைத்துப் பாடி யாடும்
சிறுரைப் போலச் செய்பணி யாற்றி 400

மண்ணின் சுவர்க்கு வண்குதை தீட்டல்போல்
வெண்ணீ ரதனை விளங்கப் பூசிப்
புகழ்ருத் ராக்கப் பூனை என்ன
உடற்ற சேபவடம் உருட்டி யுருட்டிக்
குரண்டகம் போன்று குறித்த யோகம் 405

செய்த பின்னர் சிறிது நேரம்
அருத்தியிற் பூசனை அமர்ந்தங் காற்றி
ஊன்பிண் டத்திற் குறுபிண்ட மீந்து
குடிக்க லிக்கடன் குறையறத் தீர்த்துப்
பகல்வே டத்தாற் பலரை விரட்டி 410

நித்திரைப் பரத்தையை நேர்ந்து கூடவும்
போழுதுஞ் சரியாய்ப் போகின்றதுவே
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுகம்*

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

திருவளர் மார்பனுந் திசைமுகத் தவனும்
உருவளர் தேவரு முணர்ந்திடப் படாத
சச்சிதா னந்த சாக்ஷாத் கார
சொச்ச நித்திய சுயம்பிர காச 4

நிர்க்குண நிச்சல நிமல நிராமய
சிற்குண தற்பர சிற்பர சின்மய
அகன வற்புத வனந்தா னந்த
சகன மத்திய சத்திய சத்துவ 8

அகண்ட பூரண வருளா னந்த
மகண்ட விண்டல வாணர்கள் வந்தித

* இத்திருமுகம் ஸ்ரீமத் ஆறுமுக சுவாமிகளுக்கு வள்ளலார் வரைந்து அனுப்பிய தாகும்.

தத்துவ சொருப தத்துவா தீத	12
தத்துவ காரண தத்துவ ரகித	
விச்சுவ சொருப விச்சுவ காரண	
விச்சுவ ரகித விச்சுவா தீத	
பிரணவ சொருப பிரணவ காரண	16
பிரணவ ரகித பிரணவா தீத	
பஞ்சாக் கரப்பொருட் பாங்குறு வடிவ	
எஞ்சாக் கருணை யெனுந்திரு வருவ	
நாத வடிவ நாதநா தாந்த	
வேத வடிவ வேதவே தாந்த	20
உள்ளம ரொளிய வொளியினுள் ளொளிய	
கள்ளமி லன்பர் கண்ணமர் வெளிய	
பெரியதிற் பெரிய பெருங்குணக் கடல	
அரியதி ல்ரிய வனாதி போதக	24
ஆகம வடிவ வாகம முடிவ	
ஆகம நிலய வாகம காரண	
சைவசித் தாந்த ஸ்தாபகஞ் செய்த	
தெய்வ மகத்துவ சிறப்புறு நெறிய	28
ஞான காரண ஞானமெய்ச் சொருப	
ஞான நாடக ஞான சம்பந்த	
தேவ தேவ சிவசிவ சிவவென	
யாவருந் துதிக்க வினியதென் பாண்டி	32
நாட்டிடை மதுரா நகர்த்திரு மடாலயத்	
தீட்டிய வருளா லெழிலருள் வடிவங்	
கொண்டெமை யடிமை கொண்டருள் புரிந்த	
தண்டமிழ் மறைமொழி தருந்தனி முதலே	36
மூவாண் டதனில் மூவுல சூந்தொழத்	
தேவாண்ட ஞானத் தெள்ளமு தருந்திய	
மணியே யென்கண் மணியே சைவ	
மணியே தெய்வ மணியே யணியே	40
முத்துச் சிவிகையின் முளைத்தெழு மிளங்கதிர்	
ஒத்துத் தனியமர்ந் தருளிய வொளியே	
சைவந் தழைக்கச் சமண்கழு வேறத்	
தெய்வநீ றளித்த திருவருட் குன்றே	44
பிழைத்தவில் என்பைப் பேண்ணுரு வாக	
அழைத்தருள் புரிந்த அற்புத வழுதே	

சரியை யாதிய சாதூர்ப் பாதமுந்	
தெரியநல் லோர்க்குத் தெரித்தருள் தெளியே	48
பாலொடு கலந்த பழம்போ லினிக்கு	
நூலொடு மெய்ம்மொழி துவன்றருள் பதியே	
தவமே தவத்திற் சார்தரும் பயனே	
நவமே சாந்த நகைமுக மதியே	52
செவ்விய சரும்பே தேனே கனியின்	
திவ்விய சுவையே தெவிட்டா மருந்தே	
அஞ்செழுத் துண்மையை யறிந்திட வடியேன்	
நெஞ்சமுத் துறவருள் நீள்தயா நிதியே	56
என்றொரு தாயே யெண்ணையின் றேனே	
என்னுயிர்க் குயிரே யென்பெரும் பொருளே	
என்னுடை யறிவே யென்னுளத் தன்பே	
என்னுயர் கதியே யென்னுடைக் குருவே	60
அடியேன் புரிபு மாயிரம் பிழையும்	
படியாற் பொறுத்துப் பாங்கருள் பரமே	
எல்லாம் வல்ல விறையே யடைந்தவர்	
பொல்லாங் கெல்லாம் பொறுத்தருள் பொறையே	64
முற்று முணர்ந்த முதலே வுலகப்	
பற்றை யகன்றநற் பண்பின ருறவே	
ஆனசம் பந்தநல் ஆறு முகத்திரு	
ஞானசம் பந்த ஞானதே சிகனே	68
போற்றிநின் சேவடி போற்றிநின் பூப்பதம்	
போற்றிநின் ருண்மலர் போற்றிநின் கழற்கால்	
குற்றமுங் குணமாக் கொண்டருள் புரியும்	
பெற்றிநின் கருணைப் பெரும்பெய லதற்கு	72
அட்ட மாக வனந்தந் தெண்டன்	
இட்டமா வடியே னிட்டவிண் ணப்பந்	
திருச்செவிக் கேற்றுத் திருவுளத் தெளியேன்	
உருச்செவி யறியா வுறுபிழை பொறுத்திட	76
வேண்டு நின்னருள் வேண்டுநின் கருணை	
வேண்டும் வேண்டும் வேண்டு மென்னெனில்	

என்னென வுரைக்கே நென்னென வுரைக்கேன்
 பொன்னென நினது பூம்பதந் தரிசித் 80
 தன்பர்க ளெல்லாம் அவ்விடை வாழ
 நன்பய நறியா நாயே நொருவனும்
 நன்னிதி யனையநின் சந்நிதி யதனில் 84
 மன்னுநின் கருணை வடிவக் காட்சியைத்
 தரிசித் தின்பத் தனிக்குட லாடப்
 பிரியத் துடனே பெற்றிலா தந்தோ
 தகவிலே நெடுநாட் டனித்துச் சேய்மையில் 88
 புருடனைப் பிரிந்த பூவையைப் போல
 வாழ்விற் குறைந்து மனந்தளர் வெய்தித்
 தாழ்வுறு நாணந் தலைக்கொள நின்றேன்
 ஆதலாற் சுவாமிக ளருளிற் புரிந்த 92
 தீதிலாத் திருமுகத் தேய்வந் தன்னை
 தரிசித் துள்ளந் தழைத்து வணங்கிப்
 பரிசித் தன்பொடு பரவிப் போற்றி
 வணங்கி வணங்கி வாசித் துடம்பும் 96
 உயிருந் தழைக்க வுவந்தா னந்தக்
 கூத்திது வரையிற் சூயிற்றிநிற் கின்றேன்
 என்னினு மந்தோ வென்செய்வேன் பிரிந்த
 புன்னெறி நினைத்துப் போந்த நாணமும்
 அச்சமு மென்னை யடிக்கடி தகைக்க 100
 நச்சிய வித்தனை நாளும் விண்ணப்
 பத்திரஞ் செய்து பரவத் தாழ்த்தேன்
 குத்திர மனத்துக் கொடியேன் செய்பிழை
 மலையினுங் கடலினு மண்ணினும் பெர்தே 104
 நிலையினு மறியா நெடுப்பிழை பெந்தாய்
 என்செய்தாற் றீருமென் செய்வே நெளியேன்
 பொன்செய்தா லன்னநின் பொன்மல ரடியை
 இரவும் பகலும் இடைவிடா துன்னிப்
 பரவும் பரிசே பரிசென வருளே. 109

அடியேன்,

சென்னைப் பட்டணத்தைச்
 சார்த்த மயிலையில்
 ஆனந்தனா புரட்டாசி 21வ

சுமாமா
 இராமலிங்கம்

உ
 சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்று வருமோ நாளைக்கே வருமோ அல்லதுமற்
 றென்று வருமோ அறியேன் எம்கோவே — துன்றுமல
 வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளிகடந்து
 சும்மா இருக்குஞ் சுகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்யா

மலுமுறை கண்ட வாசகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்ன வயல்கு முணியாரூர் வாழ்மனுவாம்
மன்னன் முறைகண்ட வாசகத்தைப் — பன்னுதற்கு
நேய மிகத்தா னினைப்போர்க் கருள்புழைக்கைத்
தூய முகத்தான் னுணை.

கங்கைச் சடையான்முகக் கண்ணுடையா னன்பர்தம்முள்
அங்கைக் கனிபோ லமர்ந்திருந்தா — னங்கை
முகத்தான் கணங்கட்கு முன்னின்றான் மூவாச்
சுகத்தான் பதமே துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

1. சோழநாட்டுச் சீர்மை

கடல் குழந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங்களிலுஞ் சிறப்
புடையதாய், — காலிரி யென்னுந் தெய்வத் தன்மை
புள்ள நதியினால் எந்தக் காலத்திலுங் குறைவுபடாத
நீர்வளப்ப முள்ளதாய், — வாழைச்சோலை, பலாச்சோலை,
மாஞ்சோலை, தென்னஞ்சோலை, கமுகஞ்சோலை, கருப்பஞ்சோலை முதலா

கிய பலனுள்ள சோலைகள் அணியணியாக ஒன்றையொன்று சூழ்ந்
தோங்கப் பெற்றதாய்,— அசோகு, குருக்கத்தி, சண்பகம், பாதிரி
முதலான விருஷங்களால் நெருங்கப்பெற்று, வண்டுகள் பாடுகின்ற
மலர்ச்சோலைகளும், தாமரைத் தடாகங்களும், அல்லி, நீலம் முதலான
புட்பங்கள் மலர்கின்ற நீர் நிறைந்த ஓடைகளும், பொய்கைகளும், ஏரி
களும், குளங்களும் பலவிடங்களிலுமுள்ளதாய்,— செந்நெல் முதலாகிய
பயிர்கள் மாறாது முப்போகமும் விளைகின்ற குறைவற்ற விளைவை
யுடைய வயல்கள் நெருங்கியுள்ளதாய்,—

சிதம்பரம், பஞ்சநதம், மத்தியார்ச்சனம், சம்புகேச்சுரம்
முதலான திவ்விய கேசுத்திரங்கள் இடையிடையி லுள்ளதாய்,— இல்லற
தருமத்தில் எள்ளளவும் பிழைபடாது செல்வத்திலும் கல்விபிலும் நிறை
வுள்ள குடிகளுக் கிடமானதாய்,— பல வளப்பங்களுங் கொண்டு, — பூமி
தேவிக்கு முகம்போல விளங்குகின்ற சோழ தேசத்திலே ;

2. திருவாரூர்ச் சிறப்பு

பா தாள லோகத்தைப் பார்த்திருக்கின்ற ஆழமுள்ள அகழி
யினுற் சூழப்பட்டு, இந்திரலோகத்தை எட்டிப்பார்க்கின்ற
உன்னதமுள்ள கோபுரங்களுடைய மதிலும், உப்பா
னம், நந்தவனம், பூஞ்சோலை முதலானவைகளும், தெப்ப
தீர்த்தம், பிரமதீர்த்தம், வசந்தவோடை, செங்குவளை
யோடை முதலான நீர்கிலைகளு முள்ளதாய்;—

தேர்நிலைகள், யானைக்கூடங்கள், குதிரைப்பந்திகள், சேனை
யிடங்கள், ஆஸ்தான மண்டபம், அரசமண்டபம், விசித்திர மண்டபம்,
விநோத மண்டபம், நியாய மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், கல்வி மண்
டபம், கணக்கறி மண்டபம், பாடல் மண்டபம், பரிசன மண்டபம்,
சித்திர மண்டபம், தேவாசிரிய மண்டபம், சித்திரத் தெற்றி, சிலம்பக்
கூடம், ஆபுதசாலை, அமுதச்சாலை, அறச்சாலைகளு முள்ளதாய்;— ரத்நப்
பீடிகைகளும், கனக மாளிகைகளும், பளிங்கு மாடங்களும், மணிப்
பந்தல்களும், மகர தோரணங்களும், மங்கள கோஷங்களுமுள்ள கடை
வீதி, கணிகையர் வீதி, சூத்திரர் வீதி, வைசியர் வீதி, அரசர் வீதி,
அந்தணர் வீதி, ஆதிசைவர் வீதி, சைவர் வீதி, வைதிகர் வீதி,
தபோதன ருக்கை, சைவ முனிவர் மடம், உட்சமயத்தா ருறையுள்
முதலான வளப்பங்களை யுடையதாய்;—

தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளிய கமலாலயமென்னுந்
திருக்கோயிலே உள்ளே யுடையதாய்; சோழராஜர்கள் பரம்பரையாக
அரசாட்சி செய்வதற்குரிய ராஜதானியாய் ; நிலமகள் திருமுகத்திவிட்ட
தலகம்போல் விளங்கிய திவாரூர் என்கிற நகர மொன்றுண்டு.

3. மனுச்சோழர் மாண்பு

அதிலே, மூன்று சுடர்களிலும் முதற் சுடராகி மேன்மை
யடைந்த சூரிய குலத்திற் பிறந்து அரசாட்சி செய்து
வந்த சோழராஜர்களில் சிறந்தவராய்; — அறுபத்து நான்கு
கலைகளிலும் வல்லவராய்; — உயிருக் குறுதியைத் தருகின்ற
நல்ல கேள்விகளை யுடையவராய்; — எல்லா உயிர்களுக்கும் இதஞ்
செய்கின்றவராய், 1. வேதமோதுதலும், 2. யாகஞ் செய்தலும், 3. இரப்
பவர்க் கீதலும், 4. பிரஜைகளைக் காத்தலும், 5. ஆபுதவித்தையில்
பழகுதலும், 6. பகைவரை அழித்தலுமென்னும் ஆறு தொழில்களும், —
வீரமுள்ள சேனைகளும், செல்வமுள்ள குடிகளும், மாறாத பொருள்களும்,
மதி நுட்பமுள்ள மந்திரியும், பகைவரை லழிக்கப்படாத கோட்டையு
முடையவராய்; — வழக்கை அறிவிப்பவரையும், தங்களுக்குள்ள குறை
களைச் சொல்லிக்கொள்பவரையும் இலேசிலே தமது சமுகத்துக்கு
அழைப்பித்து அந்த வழக்கைத் தீர்த்தும் அக்குறைகளை முடித்துங்
கொடுப்பவராய்; — பாலொடு பழஞ்சேர்ந்தாற்போல முகமலர்ச்சியோடு
இனிய வசனஞ் சொல்பவராய்;—

பின்வருவதை முன்னே அறிந்துகொள்வதும், — உறவினர்,
அயலார், சினேகர், பகைவர், இழிந்தோர், உயர்ந்தோர் முதலான யாவ
ரிடத்தும் — காலவேற்றுமையாலும் குணவேற்றுமையாலும் உண்டா
கின்ற நன்மை தீமைகளை உள்ளபடி அறிந்துகொள்வதுமாகிய விவேக
முள்ளவராய்; — அகங்காரம், காமம், கோபம், லோபம், மோகம்,
பொறுமை, வஞ்சகம், டம்பம், வீண்செய்கை முதலான குற்றங்களைத்
தீனையளவுங் கனவிலும் புரியாதவராய்; — துர்க்குணங்களுடைய
சிறியோர் சேர்க்கையை மறந்தாயினும் நினையாமல், — செய்வதற்கு
அரிதான செய்கைகளைச் செய்து முடிக்கவல்ல நற்குணங்களுடைய
பெரியோர்களைச் சகாயமாகக் கொண்டு, செய்யத்தக்க காரியங்களைத்
தெரிந்து செய்தும், செய்யத்தகாதகாரியங்களைத் தெரிந்து விடுத்தும்,
பகைவலியும் தன்வலியும், துணைவலியும், கால நிலைமையும், இட

நிலைமையும் அறிந்து காரியங்களை நடத்தியும்; அடுத்தவர்களது குணம், வல்லமை, ஊக்கம், முதலான தன்மைகளை, ஆராய்ந்து, தெளிந்து அவரவர் தரங்களுக்குத் தக்க உத்தியோகங்களை அவரவர்க்குக் கொடுத்தும், பழமைபாராட்டியும்; சுற்றந்தழுவியும்; கண்ணோட்டம் வைத்தும், ஜாதி இயற்கை, ஆசிரம இயற்கை, சமய இயற்கை, தேச இயற்கை, கால இயற்கை முதலான உலகியற்கைகளை அறிந்து அவ்வவற்றிற்குத் தக்கபடி ஆராய்ந்து செய்தும் நல்லொழுக்கத்துடன் நடப்பவராய்;—

குடிகளுக்கு அணுவளவு துன்பம் நேரிடினும் அதை மலையளவாக எண்ணித் தமக்கு வந்ததுபோல் இரக்கங்கொண்டு மன முருகுவதனால் தாயை யொத்தவராய், — அத்துன்பத்தை விட்டு இன்பத்தை அடையத்தக்க நல்வழியை அறியுப்படி செய்விப்பதனால் தந்தையை யொத்தவராய், — அவர்களுக்கு அந்த நல்வழியைப் போதித்து அதிலே நடத்துகின்றபடியால் குருவை யொத்தவராய், — அந்தக் குடிகளுக்கு இகபர சுகத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னின்று, அதுபற்றி முயற்சி செய்யும்போது வரும் இடையூறுகளை நீக்குகின்ற படியாலும், அந்த ஒழுக்க வழியிலிருந்து தவறினால், அந்தக் குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டனை விதித்து அவ்வழியில் பின்னும் நடத்துகின்ற படியாலும் தேய்வத்தை யொத்தவராய்; — குடிகளுக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது ‘கட்டிய வஸ்திரம் அவிழ்ந்தவன் கைபோல்’, உடனே அந்த ஆபத்திலிருந்து நீங்கும்படி கை கொடுப்பதனால் சினேகனை யொத்தவராய்;—

நல்ல காரியம்து, கெட்ட காரிய மிதுவென்று காட்டுகிற படியால் கண் போன்றவராய்; — குடிகளுக்கு அச்சம், அவலம் முதலானவை நேரிடாமல் காத்து வருதலால் உயிர் போன்றவராய்; — குடிகள் தம்மை நினைக்குந்தோறும், “இப்படிப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய புண்ணிய மூர்த்தியை அரசனாகப் பெற்ற நமக்குக் குறையொன்று மில்லை” என்று களிக்கின்றபடியால் போன் புதையலை யொத்தவராய்; — கைம்மாறு வேண்டாது கொடுத்தலால் மேகத்தை யொத்தவராய்;—

அறிவே ஆயிரம் கண்களாகவும், கைகளே கற்பகமாகவும், கண்களே காமதேனுவாகவும், திருமுகமே சிந்தாமணியாகவும், மனோதிடமே வச்சிராயுதமாகவும், கொண்டபடியால் இந்திரனை யொத்தவராய்; — சிங்காதனமே செந்தாமரை யாகவும், அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் அடைதற்குரிய நான்கு மார்க்கங்களே நான்கு முகங்களாகவுங் கொண்டு, அந்தந்த மார்க்கங்களில்

அந்தந்தப் பொருள்களை விருத்தி பண்ணுகிறபடியால், பிரமனை யொத்தவராய்; — ஆக்கின சக்கரமே சக்கராபுதமாகவும், செங்கோலே திருமகளாகவும், சிறந்த பெரும்புகழே திருப்பாற் கடலாகவும், யுத்த மல்லாத காரியங்களை ஒழிந்திருப்பதே யோக நித்திரையாகவுங் கொண்டு, மண்ணுலகிலுள்ள உயிர்களைக் காத்து வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கு யாகங்களால் அமுது கொடுத்து வருகின்றபடியால் திருமலை யொத்தவராய்; — 1. சோர்வில்லாமை, 2. தூய்மை, 3. வாய்மையென்னும் மூன்றுமே, மூன்று கண்களாகவும், துணிவுடையே சூலமாகவுங்கொண்டு, பாவங்களை யெல்லாம் நிக்கிரகஞ்செய்து வருகின்ற படியால், உருத்திரமூர்த்தியை யொத்தவராய்;—

வாட்டத்தை நீக்கி மகிழ்ச்சி செய்கின்ற அருளுள்ளபடியால் அமிர்த்தத்தை யொத்தவராய்; — சிவபக்தியில் மிகுந்தவராய்; பொறுமையில் பூமியை பொத்தவராய்; தருமமே உருவாகக்கொண்டு நடுகிடையிலிருந்து மனநீதி தவறாது விளங்கிய மனுச்சோழ ரேன்னும் பெயரையுடைய சக்ரவர்த்தியானவர்,

கலிங்கர், குலிங்கர், வங்கர், கொங்கர், அச்சியர், கொச்சியர், தெங்கணர், கொங்கணர், தெலுங்கர் முதலான தேசத் தரசர்களெல்லாம், திரைகட்டி வணங்க, உலக முழுவதையும் ஒரு குடைநிழலில் வைத்துச் செங்கோல் செலுத்தி அரசாட்சி செய்யுங்காலத்தில்தான், — உலகமெங்கும் — புலியும் பசுவும் — கூடிப்போய் ஒரு துறையில் நீர் குடித் துலாவிபுய், — சிங்கமும் யானையும் — சேர்ந்து திரிந்தும், — பருந்துங் கிளியும் — பழகி மகிழ்ந்தும், — கூகையுங் காகமும் — கூடிப் பறந்தும், — பூனையும் எலியும் — பொருந்திபிருந்தும், இந்தப்படி மற்றுமுள்ள விரோதமாகிய உயிர்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாமல் சினேகஞ்செய்து வாழ்ந்திருக்கவும்; — மரங்கள் புல்லுகள் முதலான நடையில்லாத உயிர்களும், — வாடுதல், உலர்தல், உதிர்ந்தல், வெட்டுண்ணல், முதலான குறைகளில்லாமல் வளர்ந்தோங்கி வாழ்ந்திருக்கவும்; — பெருங்காற்று, பெருவெள்ளம், பெருமழை, தீப்பற்றல், இடிவிழுதல், முதலான உற்பாதங்கள் சிறிது மில்லாமல், சுகுணமான கார்த்தும், — மிதமான வெள்ளமும், — பருவ மழையும், — தவறாமுண்டாயிருக்கவும்; — பசினோய், உடம்புகோய், அவயிருத்து, உயிரச்ச முதலான துக்கங்களொன்றுஞ் சேராமல், சுகமே சூழ்ந்திருக்கவும்; — 1. பிரம, 2. ஸூத் திரிய, 3. வைசிய, 4. சூத்திரரென்கின்ற ஜாதிபாரும், — 1. பிரமசாரி 2. கிரகஸ்தன், 3. வானப்பிரஸ்தன், 4. சந்திரியாசி என்கின்ற ஆசிரமத்தாரும், — சைவர், வைணவர், வைதிகர் என்கின்ற சமயத்தாரும், — தங்கள் தங்களுக்குரிய ஆசாரங்களில் குறைவு படாமல் வாழ்ந்திருக்கவும்;—

அன்னதானம், சொர்ணதானம், கோதானம், பூதானம் முதலான தானங்களும், — தேவாலயங் கட்டுவித்தல், திருக்குள மெடுத்தல், செழுஞ் சோலை வைத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல், சத்திரங் கட்டு வித்தல் முதலான தருமங்களும், — சாந்திராயண முதலான விரதங்களும், — தியானஞ் செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல் முதலான தவங்களுந் தவறு படாமல் ஒங்கியிருக்கவும், — தியாகேசப் பெருமானுக்கும், மற்றுமுள்ள தெய்வங்களுக்கும், திரிகால பூசைகளும், திருப்பணிகளும், திருவிழா முதலான சிறப்புக்களும் குறைவில்லாமல் நடக்கவும் — அவரது ஆக்கனையே செய்வித்து வந்தது.

அவரது ஒப்புயர்வில்லா அரசாட்சியிலே, பூவே பறிபடுவது; — புனலே சிறைபடுவது; — காற்றே அலைபடுவது; — கல்லே கடினமுடையது; — மாவே வடுபடுவது; — வாழையே குலைபடுவது; — வண்டே மதுவுண்பது; — பந்தே அடிபடுவது; — பரியே கட்டுண்பது; — நெல்லே குத்துண்பது; — நெற்கதிரே போர்படுவது; — வயலே வீளைபடுவது; — மாதரிடையே குறைபடுவது; — தரித்திரமே தரித்திரப்படுவது; — துக்கமே துக்கப்படுவது; — பொய்யே பொய்படுவது; — இவையல்லாமல் பொருள் பறிக்கப்படுவோரும், — சிறைச்சாலையில் வைக்கப்படுவோரும், — பகைவரால் அலைக்கப்படுவோரும், — கடின மனமுள்ளவர்களும், — வடுப்படுவோரும், — குலைபடுவோரும், — மதுவுண்போரும், — அடிபடுவோரும், — குத்துண்போரும், — போரிப்படுவோரும், — கட்டுண்போரும், — வீளைபடுவோரும், — குறைபடுவோரும், — தரித்திரப்படுவோரும், — துக்கப்படுவோரும், — பொய்படுவோரும் — வேறேயில்லாமையால் அந்நாட்டில் மேன்மையே விளங்கியிருந்தது.

4. பிள்ளைப்பேறு கருதிப் பெருநோன்பாற்றல்

இந்தப் பிரகாரமாக மந்திரி முதலான அங்கங்களுடன் அரசாண்டிருந்த அம்மனுச்சோழரென்னும் சக்கரவர்த்தியானவர் புத்திரப் பேறில்லாமல் மனம் வருந்தி, அப்பேற்றைப் பெறும்படி அறுபது வருஷகாலமாக அநேக தானங்களும், தருமங்களும், யாகங்களும், விரதங்களுஞ் செய்தும், புத்திரோற்பத்தியில்லாமையால், “புத்திரச்செல்வம் பெறுதவர் பொருட்செல்வம் பெற்றும் பயனில்லையே; — புத்திரன்போல் நமக்கு இந்த அரசச்செல்வம் இம்மை

மறுமை யின்பங்களைக் கொடாதே; — சந்ததியில்லாவிட்டால் பிற்காலத்திலே, — கண்களில்லாத முகமும், — சூரியனில்லாத பகலும், போல, — அரசனில்லாது இல்லுலகந் தலை தடுமாறிப்போமே; — ஆதலால், இனிப் புத்திரனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தக்க முயற்சி நமது ஆண்டவனாகிய தியாகராஜப் பெருமானே வழிபடுவதேயல்லது வேறொன்றுமில்லை; — ஆனால், மோகஷப்பேற்றைக் குறித்து நிஷ்காமியமாக இத்தனை நாளும் வழிபட்டு வந்த நாம், இப்போது புத்திரப் பேற்றைக் குறித்துக் காமியமாக நமதாண்டவனை வழிபடுவது தகுதியல்லவாயினும், “தீராக் குறைக்குத் தேய்வமே முடிவு” என்கிறபடி எவ்விதத்தினும் தீராத புத்திரனில்லாக் குறையைச் சிவபெருமானது திருவருளாலேதான் தீர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்” — என்று ஆலோசித்துத் துணிவுகொண்டு, தமது மனைவியாருடன் ஆகம விதிப்படி கமலாலயமென்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, பயபக்தியுடன் பூங்கோயிலைப் பஞ்சாவரண வலமும் செய்து உட்புகுந்து, தியாகராஜப் பெருமானது சந்திதிக்கெதிரே அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக நமஸ்கரித்து, வணங்கிய முடியும், மலர்ந்த முகமும், நீர் பொழிந்த கண்ணும், துதி மருவிய நாவும், கூப்பிய கையும், புளகமுற்ற உடம்புங் கொண்டு நின்று, — “எம்பெருமானே! புத்திரப்பேறில்லாத குறையைத் தீர்த்தருளல் வேண்டும்,” என்று விண்ணப்பித்துப் பலவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்து தமது அரண்மனைக்குச் செல்வர். இந்தப் பிரகாரமே நாள்தோறும் போய் வழிபட்டுப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டே வந்தார்.

5. பிள்ளையைப் பெற்றுப் பெருவிழாச் செய்தல்

அவர் செய்யும் வழிபாட்டுக்கும் வந்தனைக்கும் இரங்கித் தியாகராஜப் பெருமான், — புத்திரப்பேறுண்டாகும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்ய, அந்த அனுக்கிரகத்தால் மகாராஜனுக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி, — வலம்புரிச்சங்கு விலையுயர்ந்த வெண்முத்தினைக் கருப்பங்கொண்டதுபோலத் தேவியார் தமது திருவயிற்றிற் கருப்பங்கொண்டு, — பத்து மாதமுஞ் சென்று நல்ல சுபதினத்தில், — தர்மதேவதை தாண்டவமாடவும், — வானகத்தார் மலர் சொரிந்து வாழ்த்தவும், — வையகத்தார் மனங்களிக்கவும், — அத்தியாரானவர் ஆதித்தனைப் பெற்றதுபோலவும், — மல்லிகைக்கொடி மணமுள்ள மலரைப் பெற்றதுபோலவும், — எவ்வெவர்களும் அதிசயிக்கத் தக்க சர்வ லக்ஷணங்களும் நிறைந்த வடிவுள்ள ஒரு புத்திரனைப் பெற்றார்.

புத்திரன் பிறந்த சந்தோஷமான சமாசாரத்தைப் பாங்கிகள், அதிசீக்கிரமாக வந்து தம்மை மறந்த மனக்களிப்புள்ளவர்களாக எதிர்நின்று, — “ஆண்டவனே! எங்கள் தலைவியார் திருவயிற்றிலிருந்து, தேவரீர் புகழே வடிவாகவும், புண்ணியமே உயிராகவுங் கொண்டு, பொன்னுலகத்தைக்காக்கின்ற புரந்தரனும் நாணமடையப் பூவுலகத்தைக் காக்கத்தக்க வல்லமைபுள்ள புத்திரசிகரமணி உதயஞ் செய்தது” என்று விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்ட மனுச் சக்கரவர்த்தியானவர், — தூரதேசத்திற் போயிருந்த கப்பல் துறைமுகத்தில் வந்ததென்று சொல்லக்கேட்ட வர்த்தகனைப்போலவும், — கூடிப் பிரிந்த மங்கையின் குரலோசையைக் கேட்ட நாயகனைப்போலவும், — தாகங்கொண்டு தவிக்குங் காலத்தில் சமீபத்தே தண்ணீருண்டென்று சொல்லக்கேட்ட தேச சஞ்சாரியைப் போலவும், மனங்குளிரந்து உடல் பூரித்து அளவிடப்படாத களிப்புடையவராய், அந்தப் பாங்கிகளுக்கு, விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை வெறுப்படையும்படி பரிசுகொடுத்துத் தாம் நீராடியமங்கள் முடித்து,

வேத வித்துக்களாகிய பிராமணர்களுக்கு, விதைதானம், சொர்ணதானம், கன்னிகாதானம், அசுவதானம், கஜதானம், பூதானம், கோதான முதலான தானங்களைக் கொடுத்து, — புத்திரன் பிறந்தநாள் தொட்டுப் பன்னிரண்டு வருஷ மட்டுங் குடிகள், வரி கொடாமல் சர்வமானியமாகத் தாமே அனுபவித்துக்கொள்ளவும், — திறை கட்டிவரும் அரசர்கள் ஏழு வருஷமட்டும் அந்தத் திறைகளைக் கட்டாமல் தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளவும், — சிறைச்சாலையிலிருந்த சத்துருக்களை விட்டு விடவும், — பொக்கிஷசாலையைத் திறந்துவிட்டு, நகரிலும் நாட்டிலுமுள்ளோர் யாவரும் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியமட்டில் ஏழுநாள் வரையில் எடுத்துக்கொண்டு போகவும், — தேவாலயங்களிலெல்லாம், புதிதாகத் திருப்பணிகளும், திருவிழா முதலான சிறப்புக்களும் செய்விக் கவுங் கட்டினையிட்டு, பின்னர்த் — தான் தேடிவைத்த திரவியத்தைத் தெரியக் கண்டுகொண்டவனைப்போலத் — திரை மறைவிவிருந்த அச் செல்வக் குழந்தையை வெளிப்படக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி யடைந்து, இளஞ் சூரியோதயம் போல இந்தப் புத்திரன், இவ்விடத்தில் உதயஞ் செய்தது சிவானுக்கிரகமேயல்லது வேறல்லவென்று வியப்படைந்து,

சோதிட சாத்திரங்களில் வல்லமைபுள்ள பெரியோர்களைக் கொண்டு ஒப்பற்ற செல்வம் கல்வி வெற்றி முதலிய அதிர்ஷ்டங்கள் நடனஞ் செய்கின்ற சாதக பலனைக் குறித்துத் தியாகராஜப் பெருமானது திருவருளால் வந்ததுபற்றி அக்கடவுளின் திருப்பெயர் கொண்டு, வீதிவிடங்கள் என்னும் நாமகரணமும், அன்னப்பிராசனம், சௌள முத

லான சடங்குகளும், மீசுந்த விபவமாகவும், வேத புக்தமாகவும், அதுது செய்யத்தக்க பருவங்களில் செய்வித்தும், — அந்தப் புதல்வனை வாசநீராட்டுவித்தும், — இனிய உணவுகளை ஊட்டுவித்தும், — பொன்னிலும், இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த பூஷணங்களைப் பூட்டுவித்தும், — மார்மேலும் தோள்மேலும் மடிமேலும் வைத்து வைத்து முத்தாடியும், — திருந்தாத குதலைச் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தும், — கற்பக விருஷத்தின் கனியைக் கேட்பினும் அந்தக் கணமே தருவித்துக் கொடுத்தும், — சிறிய விளையாடல் களைச் செய்யக் கண்டு களித்தும், — கற்புள்ளவள் கணவனை உபசரிப்பது போல உபசரித்தும், — படிப்பில் ஆசை வைத்தவன் பாடத்தைப் பாராட்டுவதுபோலப் பாராட்டியும், — தன்னை உயர்ந்தவனாக்க நினைத்தவன் தருமத்தை வளர்ப்பதுபோல வளர்த்தும், — முன் சிறுமையடைந்து பின் செல்வத்தைப் பெற்றவன் அச்செல்வத்தைப் பாதுகாப்பதுபோலப் பாதுகாத்தும், — புத்திர சம்பத்தினால் வரும் பயனை அடைந்தவரா யிருந்தார்.

5. வீதி விடங்கற்கு வித்தை கற்பித்தல்

இந்தப்படி இணையிலாத செல்வப் பெருக்கத்தில் வளர்க்க வாழையிளங்குருத்துப் போல, — வளர்ந்து வருகின்ற புத்திரனுக்கு, ஐந்தாம் வயதில் அக்ஷராப்பியாசம் செய்வித்து, — ஏழாம் வயதில் சகல தேசத்தரசர்களுக்குத் தெரிவித்து — நகரை யலங்காஞ் செய்வித்து, — பத்மராகம், கோமேதகம், வயிரம், வைரேரியம் முதலான இரத்தின கசிதமான கலியாண மண்டபத்தில், வேத வேதாங்கங்களில் வல்லவரான பிராமணர்களும், சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமுள்ள தபோதனர்களும் ஆசீர்வதிக்கவும், — மன்னர், மண்டலீகர், பட்டவர்த்தனர், மகுடவர்த்தனர், அமைச்சர், உறவினர், சினேகர் முதலானவர் கண்டு களிக்கவும், — சுமங்கலப் பெண்கள் சோபனம் பாடவும், — பேரி, சங்கம், மிருதங்கம் முதலான மங்கள வாதியங்கள் முழங்கவும், — நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் வேதவிதிப் பிரகாரம் உபநயன கலியாணமும், — சகல வேதாசன சாஸ்திரங்களிலும் வல்லமை யுள்ள ஆசாரியரைக் கொண்டு வித்தியாரம்பமுஞ் செய்வித்தார். சில நாட்களுக்குள்ளே வீதிவிடங்க னென்னும் அப்புத்திரனானவன் — வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், ஸ்மிருதிகள், இதிகாசங்கள் முதலான கலைகளில் ஆசிரியனைப் பார்க்கிலும் எண்மடங்கு வல்லமை யுள்ளவனாக — யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், ரதாரோகணம், வில்வித்தை, வாள் வித்தை, இந்திரஜாலம், மகேந்திரஜாலம் முதலான சமஸ்த வித்தைகளை யுங் குறைவாகக் கற்றுக் கொண்டு, —

ஆதிசேடனைப்போல் அறிவு, — காமனைப்போல் கடமையும், — ஆண்சிங்கம் போல் ஆண்மையும், — மதயானை போல் நடையும், — மார்த்தாண்டன் போல் வாய்மையும், — கற்பகவிருஷம் போல் கோடையுமுடையவனும், — சிவபக்தி, ஜீவகாருண்யம், பொருமை, அன்பு, ஆசாரம், ஒழுக்கம், ஊக்கம், சாந்தம், சற்சன நேயம் முதலான நற்குணங்களுடன் — உயிருக்கு முடிவு நேரிடுமானாலும் உண்மையே பேசுவதும், — உறுதியே சொல்வதும், — இன்சொல்லே கூறுவதும், — இதமே செய்வதும், — பயனுள்ள காரியங்களையே பாராட்டுவதும், — பிராமணர் தவத்தோர் முதலான பெரியோர்களைக் கண்டால், அன்போடும், அச்சத்தோடும், எதிர்கொண்டு தலையால் வணங்கி வாயால் வாழ்த்துவதுமாகிய நற்செய்கைகளை யுடையவனும், — மாதா பிதாக்களது மனக்குறிப்பறிந்து அவரிச்சையின்வழி நடந்து மகிழும்படி செய்து, — இளமைப் பருவத்திற்குள்ளே எல்லாம் அறிந்தவனென்று கண்டோர் கொண்டாடவும், — கேட்டோர் மனங்களிக்கவும், — இளவரசு பட்டத்துக்குத் தகுந்த பருவமடைந் திருந்தான்.

6. அரசிளங்குமரன் ஆலயம்போதற்கு அனுமதி பெறல்.

அப்படியிருந்த நாட்களில் ஒருநாள், அவ் வீதிவிடங்களென்னும் இராஜபுத்திரன், தன் பருவத்துக்கொத்த இராஜகுமாரர்களும், மந்திரிகுமாரர்களும் சூழ்ந்துவர, தன் பிதாவாகிய மனுச்சோழருடைய சமூகத்துக்கு வந்து, — பிதாவினது திருவடிகளுக்கு அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாகத் தண்டனிட்டு முழுந்து, — ஊசொதுக்கியும் உடம்பொடுக்கியும் கைகட்டியும் வாய்புதைத்தும் எதிரே நிற்க, — அப்போது மனுச்சக்கரவர்த்தி யானவர், — நெடுநாள் பிரிந்திருந்த கன்றினைக் கண்ட பசுவைப் போலவும், — இடந்தெரியாதிருந்த புதையலை எதிர்படக் கண்டவனைப் போலவும், — கண்கள்களிகூரக் கண்டு, உள்ளமும் உடலும் பூரித்துத் தமது இரண்டு கைகளாலும் தழுவி அணைத்தெடுத்து மடிமேல் வைத்து, உச்சி மோந்து, முதுகைத் தடவி — “எனக்கு நெடுநாளாக இருந்த மனக்குறையைத் தவிர்த்து இம்மை மறுமைப் பயனைக் கொடுக்கும்படி பிறந்த அருமையாகிய அமிர்தத்தை யொத்த என்புத்திரனே! உன் மனதில் ஏதோவொரு எண்ண முண்டானதாகத் தோன்றுகின்றது; அவ்வெண்ணம் இன்ன தென்று வெளிப்படுத்தவேண்டும்” — என்று கேட்டார்.

அதுகேட்ட வீதிவிடங்கள், “மூன்றல கத்திலுங் கேடில்லாத கீர்த்தியை நாட்டிய பெருந்தன்மையுடைய தேவரீரைப் பிதாவாகப் பெற்ற அடியேனுக்கு எண்ணங் கொள்வதற்கு என்ன குறையிருக்கிறது? நமது குலதெய்வமாகியும், — இஷ்ட தெய்வமாகியும், — கமலாலயத்திலேழுந்தருளிய தியாகராஜப் பெருமானைத் தரிசித்து வரவேண்டுமென்னும் எண்ணமொன்று மாத்திரமுண்டு. இவ்வெண்ணம் இடையூறில்லாமல் நிறைவேறும்படி தேவரீர் திருவுள்ளங் கொள்ளவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

அதுகேட்டு, அரசனானவர், “சர்வ வல்லமை யுள்ள சுயம்புவாகியும், — கருணைக் கடலாகிய கடவுளாகியும், — சிள்ளைக்கலி தீர்த்த பெருமானாகியும் — விளங்கிய, தியாகராஜப் பெருமானைச் சேவிப்பதற்குத் தடையுண்டோ? தனக்கிணையிலாத தருமமூர்த்தியைத் தரிசிக்கவேண்டுமானால் தடுப்பவர் யார்? புண்ணியந்தேடப் புத்திரன் தொடங்கினால், தந்தை தடைசெய்வானோ? நானே கற்பிக்கவேண்டிய நல்விஷயத்தை நீயே தெரிந்து செய்யத் தொடங்குவது நான் பூர்வஞ் செய்த புண்ணியமல்லவோ? பிள்ளைதேடும் புண்ணியம் பிதாவுக்கு முண்டென்று பெரியோர் சொல்வது பிழைபடா தென்பதை நானறியேனோ? நெல் முதலான பயிருக்கு நீர் விடுவோரையும், — குருடர்க்குக் கோல் கொடுப்போரையும், — இரவில் வந்தவர்க்கு இடங் கொடுப்போரையும், — அஞ்சி வந்தடுத்தவர்க்கு அபயங் கொடுப்போரையும், — தாகங் கொண்டோர்க்குத் தண்ணீர் கொடுப்போரையும், — பசிகொண்டு பரிதாபிப்போர்க்கு அன்னங் கொடுப்போரையும், — சேற்றில் விழுந்து தூக்கக்கன்றோர்க்குக் கைகொடுப்போரையும், — ஆற்று வெள்ளத்தில் அகப்பட்டோரைக் கரையேற்று வோரையும், — சத்திரங் கட்டித் தருமஞ் செய்வோரையும், — தடுத்தாலும், குருதரிசனம், சிவஞானி தரிசனம், சிவதரிசனம் செய்வோரை ஒருக்காலும் தடுக்கப்படாது; ஆதலால், புத்திரனே! உனக்கு வேண்டிய சிறப்புக்களுடன் சுகமாகப் போய் ஆண்டவனைத் தரிசனஞ் செய்து, சிவஞானமூர், தீர்க்காயுளும் பெற்று வருவாய்” — என்று கட்டளையிட்டார்.

அந்தக் கட்டளையை அன்புடன் தலைமேற் கொண்டு வணங்கி விடைபெற்று, — மாதாவினிடத்திற் போய்ப் — பத்தியுடனே பணிந்தெழுந்து கைகூப்பி நின்று, — “அநேக விரதங்களை அனுஷ்டித்து அடியேனைப் பெற்றெடுத்து, கண்களை இமைகள் காப்பன போற் காத்து வளர்த்த தாயே! அடியேன் தெய்வசிகாமணி யாகிய தியாகராஜப் பெருமானைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டும்; இதற்குத் தந்தையாருடைய சம்மதம் பெற்றுக்கொண்டேன்; இனி உமது உள்ளமும் ஒருமித்தருளவேண்டும்” — என்று குறையிரந்து கொண்டான்.

அதுகேட்ட தாயானவள், உருக்கத்துடன் மனமகிழ்ச்சி கொண்டு, முகமலர்ந்து, முலைகளிலிருந்து பால் பிரிடவும், கண்களில் ஆசை நீர் அரும்பவும், தன்னருமைத் திருமகனை நோக்கி, — “இறைவனே யும்* என்னையும் நற்கதியிற் சேர்க்க வந்த நாயகமே! நாங்கள் முன்செய்த தவப்பயனாலே கிடைத்த முத்தமே! எங்கள் வருத்தமெல்லாம் தீர்க்க வந்த மாணிக்கமே! கல்வியிற் சிறந்த கண்மணியே! சுந்தர வடிவமுள்ள சூரியனே! சார்தகுணமுள்ள சந்திரனே! பேரறிவுடைய பிள்ளாய்! நெடுநாளாகப் பலவிதமான தருமம், தானம், தவம் முதலியவற்றைச் செய்தும் பெற்றுக்கொள்ளாமல், தியாகேசர் சந்திதிக்கு நடந்து அந்தக் கடவுளின் அனுக்கிரகத்தால் உன்னைப் பெற்றுக்கொண்டோம். அப்படிப் பட்ட பெருங்கருணையுள்ள பெருமானே நீ தரிசிக்க வேண்டிவது அறித்த காரியந்தான்; ஆதலால், நீ போய்க் கண்குளியக் கண்டு தரிசித்து, உபநயன முதலான மங்கலக் கோலங்கண்ட எனது கண்கள், மணக் கோலமுங் கண்டு களிப்படைய வேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கிற என்னெண்ணம் விரைவில் முடியும்படி ஒரு வரத்தையும் பெற்றுவரக் கடவாய்” என்று விடை கொடுத்தாள்.

7. தானே புடைசூழத் தலைவன் வெளிப்படுதல்.

அவ் விடையைப் பெற்றுக்கொண்ட வீதிவிடங்கள் தன் அரண்மனைக்கு வந்து தயிலம், சந்தனம், கஸ்தூரி, பால், தயிர், நெய், பழம் முதலான அபிஷேக திரவியங்களும்; — மாணிக்கமலை, மரகதமலை, முத்துமலை, பவளமலை, பொன்மலை, வச்சிரமுடி, இரத்தின குண்டல முதலான திரு ஆபரணங்களும்; — கொன்றைமலை, தும்பைமலை, வில்வமலை, சண்பகமலை, முல்லைமலை, மல்லிகைமலை முதலான திருமலைகளும்; — வெண்பட்டு, கோசிகப்பட்டு, பீதாம்பரம் முதலான திரு ஆடைகளும்; — மற்றும் வேண்டிப் புதிரவியங்களெல்லாமுந் தியாகேசர் கோவிலுக்குக் காரியக்காரர்கள் வசத்தில் முன்னதாக அனுப்பிவித்து, — பின்பு தான், மஞ்சளச் சாலையில் வாச நீராடி, வெண்பட்டுடுத்துச், சிவத்தியானத் துடன் திருநீறு தரித்துத் திலகமணிந்து; — கிரீடம், குண்டலம், கண்டசரம், வாகுவலயம், பதக்கம், சரப்பணி, கடகம், ஆழி, பொற் பூணு நூல், பொன்னரைஞாண், உதரபந்தனம், வீரகண்டை முதலான பூஷணங்களும்

* இறைவன் - மனுச்சோழன்

பூண்டு, ஜோதிமயமான பீதாம்பர வுத்தரியம் மேலே தரித்து; — நவரத்தின மிழைத்தவொரு பொற்பிரம்பைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு; — அரண்மனை வாசலை விட்டு வெளியே புறப்பட்டு, — வேதபாரகராகிய வேதியர் முதலானவர்களுக்குப் பலபல தானங்கள் செய்து; மனோ வேகமும் பின்னடையத்தக்க வேகமான நடைபுள்ள நான்கு குதிரை கட்டிய மகா மேருவைப்போல உயர்வுள்ள ரத்தின கசிதமாகிய ரதத் தின் பேரில் ஆரோகணித்துக் கொண்டனன்.

அப்போது, வேத வேதியர், மீமாம்சகர், தார்க்கீகர், வையா கரணிகள், சோதிடர், ஆயுள்வேதியர், வேதார்த்தியர், ஆகம சித்தார்த்திகள், புராணீகர், சமயசாத்திரப் பிரசங்கிகள் முதலான வித்தியா வல்லவர்களும், — மந்திரி, பிரதானி, தானாபதி முதலான காரியத் தலைவர்களும், சிநேகர், உறவினர், புரோகிதர் முதலானவர்களும், மன்னர், மண்டலீகர், பட்டவர்த்தனர், மகுடவர்த்தனர் முதலான அரசர்களும் — தங்கள் தங்கள் பெருமைக்குத்தக்க வாகனங்களிலேறிச் சூழ்ந்து சென்றனர். நெற்றிப் பட்டம், கிம்புரி முதலான அணிகள் சூட்டி, அலங்கரிக்கப் பெற்ற மத்யானைகள் கர்ச்சித்துச் சென்றன; — முத்துக்குஞ்சம், முத்து வடம், முத்துவாளி, கிண்கணிமலை, பொற்கலனை முதலான அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வலியுள்ள குதிரைகள் கணைத்துச்சென்றன; — வீரபட்டம்; வீரசங்குலி, வீரகண்டை முதலான அணிகளையணிந்த வீரர்கள் ஆரவாரித்துச்சென்றனர்; — மங்கலப் பாடகர் பாடினர், — வந்தியர் மாகதர் புகழ்ந்தனர், — மங்கல மங்கையர் வாழ்த்தினர், — நாடகக் கணிகையர் நடனஞ் செய்தனர். பட்டாங்கு படிக்கவும், கட்டியங் கூறவும், அஷ்ட மங்கலங்களை யேந்திச் சுமங்கலிகள் சூழ்ந்துபோகவும், — வெள்ளை வட்டக் குடைகள் நிழற்றவும், — வெண்சாமரை வீசவும், — மயிற் குஞ்சங்கள் சுழற்றவும், — பூந்தட்டேந்தவும், — பேரிசை, தம்பட்டம், தக்கை, உடுக்கை, சச்சரி, தாளம், மத்தளம், தாரை, சின்னம், மல்லரி, சங்கம், எக்காளம், ருத்திரவீணை, நாரதவீணை, தும்புருவீணை, இராவணஸ்தம், கின்னரி, புள்ளாங்குழல் முதலான, 1. தோற்கருவி, 2. துளைக்கருவி, 3. கஞ்சக்கருவி, 4. மிடற்றுக்கருவி, 5. நரம்புக்கருவி என்கின்ற ஐவகையானும், முப்பத்திரண்டு வாத்தியங்களும் முழங்கின.

தேறின்கட்டிய மணிகளினோசை கணீர் கணீரென்று சத்தித் தன, — ஆடுகின்ற மாதரது அடிகளிற் பூண்ட சிலப்போசை, கலீர் கலீரென்று ஒலித்தன, — சகல மங்கல சம்பிரம ஆடம்பரங்களுடன், மாணிகைகளின் வாயில்கள்தோறும் மலர்ப்பந்தரிட்டு, — மணிமலைகள் தாக்கி, — வாழை கமுகுகள் நாட்டி, — மெழுகிக் கோலமிட்ட

திண்ணைகளிற் பூணகலசங்கனும், — பொற்பாவைகளும், — முளைப் பாலிகைகளும், — முகவிளக்குகளும், — வெண்சாமரைகளும், — இணைக் கயல்களும், — கண்ணாடிகளும், — பூத்தட்டுகளும், — மங்கலமாக வைத்து அலங்கரித்து, — பரிமா திரவியங்களைக் கலந்த பனிரீர் தெளித்துத் தூளி எழுப்பாமல் தளஞ் செய்தும், — ஆடல்பாடல் முதலான விநோதங் களைக் கொண்டும் — வீதி விளங்கியது. அவ்வீதியினிடத்துத் — தேவேந்திரன் தியாகராஜ தரிசனஞ் செய்யப்போவதுபோல — அவ்வீதி விடங்கனென்னும் இராஜகுமாரன் தேரை நடத்தினான்.

8. மைந்தன் எழில்கண்டு மங்கையர் மையல் கொளல்.

அப்பொழுது இரதி, இந்திராணி முதலான தேவமாதர்களை யொத்த அவ்வீதியிலுள்ள ஸ்திரீ ஜனங்களெல்லாம் அப் புத்திரனைக் கண்டு, — மணமுள்ள மலரை, வண்டுகள் சூழ்ந் தது போலவும், — இனிய சுவையுள்ள தேனை, ஈக்கள் சுற்றியதுபோலவுஞ் — சூழ்ந்துகொண்டனர். அம்மாதர், — கலை நெகிழ்ந் தும், — கைவளை சோர்ந்தும், — கண்ணீர் ததும்பியும், — குழலவிழ்ந் தும், — கொங்கைகள் விம்மியும், — பசலைபோர்த்தும், — மையலடைந்த மனத்தவர்களாய், “கருட்பை வில்லாகவுடைய காமனைப் பார்க்கிலும் எண்மடங்கு அழகுடைய இளவரசே! கன்னிகைப் பருவமுள்ளவளே நான், என்மேற் கடைக்கண் செய்யாயோ” என்றும், — “எழுதப்படாத சுந்தரவடிவமுள்ள இளங்காணியே! புருஷர் முகம்பாராத பூவையே நான், என்னைப் புணர்ந்து போகாயோ” என்றும், — “கண்களுக்கு நிறைந்த கட்டழகனே! காவலழியாத காரிகையே நான், என்னைக் கலந்து போகாயோ” என்றும், — “சுபலக்ஷணங்கள் நிறைந்த சுந்தர வடிவனே! கலியாணமில்லாத கன்னிகையே நான், என்மேற் கருணை செய்யாயோ” என்றும், — “மனுச்சக்கரவர்த்தி பெற்ற மதயானையே! சிறு வயதுள்ளவளே நான், என்னைத் திருப்பிப் பாராயோ” என்றும், — “அதிசயிக்கத்தக்க அழகனே! நிறையழியாத நேரிழையே நான், சற்றே நின்று போகாயோ” என்றும் — “இந்த இராஜபுத்திரனுக்கு வீதி விடங்க நென்று பெயரிட்ட பெரியோர்க்கு அனந்ததரம் அடிக்கடி தேண்ட னிட்டாலும் போதாதே” என்றும் — தம்மிற்றாமே பேசி மனதுருகித் தம்மை மறந்தார்கள்.

சிலமாதரோ, “வாசமுள்ள தயிலம் பூசி மணமுள்ள மலர் மாலை சூழ்ந்து, வாழைப்பூவிதழ் போல வகிர்ந்து, குயில் முகம்போல

முடியிட்டும், பளிங்குச் சிமிழ்க்குள்ளிருந்து தோன்றுகின்ற பருத்த நீலக்கல்போல் தாவளயமான தலைச்சாத்துக்குள்ளிருந்து சிறுகித் தோன்றுகின்ற குடுமியும், — பார்க்கின்றவரது பார்வைக்கு இன்பத் தருகின்ற தோற்றமும், — மாறாத மலர்ச்சியும், — மனோஞ்சிதமான அழகும், — குளிர்ச்சியும் ஒளியும் பெற்றுச் செந்தாமரை மலர்போல் விளங்கும் முகமும், — கருமை மிகுந்து செம்மை கலந்து காருண்யந் ததும்பி இங்கித மறிந்து சிறிதே இமைத்து மனோரம்பியமாய் மலர் போன்று நீண்ட கண்களும், — ஒளிகொண்டு உயர்ந்து நீண்ட நாசியும், — குண்டலமணிந்து நீண்டு அகன்ற செவியும், — திரிபுண்டரத் தரித் துத் திலகந்தீட்டி அழகு பெற்று அகன்று உயர்ந்த நெற்றியும், — பவளம்போற் சிவந்து திரண்ட உதும், — முல்லையரும்புகள் போலச் சிறுத்து நெருங்கி ஒளிவீசும் பற்களும், — குறுகி மென்மையாகிச் சிவப்பேறிய நாவும், — கண்டசர முதலான ஆபரணங்களை யணிந்து வலம்புரிச் சங்குபோல் திரண்ட கண்டமும், — மத்தளம் போலத் திரண்டு, மந்தரமலைபோல உயர்ந்து, கண்டோர் கண்களையுங் கருத்தையுங் கட்டுகின்ற சுகந்த மாலையணிந்த வெற்றியுள்ள தோளும், — வீணைத் தண்டுபோல நீண்டு தாழ்ந்து கடகமணிந்த கையும், — தாமரை மலர் போற் சிவந்து மிருதுவாகி மழைபோற் சொர்ணம் பொழிகின்ற முன் கையும், விளக்க மிகுந்து பதக்க முதலானவை அணிந்து களப கஸ்தூரிகள் பூசிக் கண்ணாடிபோல அகன்று மலைபோல உயர்ந்த மார்பும், — சிறுத்துயர்ந்த வயிறும், — ஆழ்ந்து அழகுபெற்ற உந்தியும், — யானைத் துதிக்கைபோன்று திரண்ட தொடையும், — வட்டந் தோன்றுது தசைகொண்டு செழிப்புள்ள முழங்காலும், — திரண்டு நீண்ட கணைக் காலும், — தாமரை மலர்போன்று வீரகண்டையணிந்த கால்களும், — வரம்பு கடவாத வடிப்பமுள்ள வடிவமுடைய இந்த இராஜபுத்திரனைக் கண்டு களிப்பதற்கு நானென்ன தவஞ் செய்தேனோ!” என்றும்;

“இராஜ சிங்கமாகிய இந்தக் குமாரனைச் சிருஷ்டித்தவன் பிரமதேவனே யானால், இவனழகுக்குத் தக்க மாதிரை இனி எங்கே உண்டு பண்ணுவானோ!” — என்றும், “இவ்வழகனது வடிவைக் கண்டால் உருகாத கருங்கல்லும் உருகுமானால் பேதைமையுள்ள பெண்கள் மனம் உருகாதிருக்குமோ!” என்றும், — “இவனது பூரண சுந்தர விம்பம் போன்ற புன்னகை ஒன்றுமே மூன்றுலகத்திலுமுள்ள பெண்களுக் கெல்லாம் பித்தேற்றுமே!” — என்றும் பலவிதமாகத்த நித்தனிச் சொல்லி மோகங்கொண்டு நின்றார்கள்.

9. அரசினஞ் சேயை ஆடவர் போற்றல்

அவ்வீதியிலுள்ள வாலிபர் வார்த்திபர் முதலான புருஷ ஜனங்களெல்லாங் கண்டு, “ஆ! ஆ!! இந்தப் புத்திரனே இராஜபுத்திரன், இவனுக்குமுன் மற்ற இராஜபுத்திரரெல்லாம், — இராசுஷபுத்திரரே” என்றும் — “இவன் வடிவே வடிவு, இவன் வடிவுக்குமுன் மற்றவர் வடிவெல்லாம் — மாவடிவே” என்றும், — “இவன் கற்றவித்தையே வித்தை, இவனுக்குமுன் மற்றவர் கற்றவித்தை யெல்லாம் — மாய வித்தையே” என்றும், — “இவன் குணமே குணம், இவனுக்குமுன் மற்றவர் குணமெல்லாம் — வில்லின் குணமே” என்றும், — “இவனே இளவரசு, இவனுக்குமுன் மற்ற இளவரசெல்லாம் — பூவரசே” என்றும், — “இவனே சீமான், இவனுக்குமுன் மற்ற சீமான்களெல்லாம் — கலைமான்களே” என்றும் — பேசி வியந்தோர் பலர். “இவன் வீரமே வீரம், இவன் வீரத்துக்குமுன் மற்றவர் வீரமெல்லாங் — சவ்வீரமே” என்றும், — “இவன் யௌவனமே யௌவனம், இவன் யௌவனத்துக்குமுன் மற்றவர் யௌவனமெல்லாம் — வெவ்வனமே” என்றும், — “இவன் பாக்கியமே பாக்கியம், மற்றவர் பாக்கியமெல்லாம் — நிர்ப்பாக்கியமே” என்றும், — “இவனைப் பெற்றவரே பெற்றவர்; மற்றவரெல்லாம் — பெண் பெற்றவரே” என்றும் — பேசினோர் சிலர்.

“இந்தக் குணரத்தினமான புதல்வனைப் பெறுதற்கு நமது மகாராஜனும் அவரது மனைவியாரும் என்ன நோன்பு நோற்றாரோ” என்றும், — “வெற்றியையுடைய வீரசிங்கம்போன்ற இந்தப் புத்திரனது திருமுக மண்டலத்தில் சாந்தந் ததும்புகின்றதே” என்றும், — “இவனது கண்கள் கருணை பொழிகின்றனவே” என்றும், — “இவனது வடிவில் அழகு ஒழுங்குகின்றதே” என்றும், — “நெடுநாளாகக் கண்டுகளிக்க வேண்டுமென்று எண்ணி எதிர்பார்த்திருந்த நமக்கு இன்று தியாகராஜப் பேருமான் திருவரு எல்லவோ இந்த இராஜபுத்திரனை இவ்வீதியில் வரும்படிச் செய்தது! இனி, அவ்வருளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வோம்?” என்றும் — பேசி மகிழ்ந்தோர் சிலர். “இந்தப் புத்திரன் தியாகேசப் பேருமான் வரத்தினால் தோன்றினான் என்பதை இவனது அற்புதமான வடிவம் காட்டுகின்றதே” என்றும், — “நமதரசனுக்குச் சந்ததி இல்லாமையால் பிற்காலத்தில் உலகம் என்ன பாடு படுமோவென்று எண்ணி இளைத்திருந்த நமது துன்பத்தையெல்லாம் நீக்கி இன்பத்தைக் கொடுத்த இப்புத்திரனுக்கு நாம் செய்யும் உபகாரம் ஒன்றுமில்லையே” என்றும், — “மனுச்சோழ மகாராஜனைப்போல நம்மையெல்லாம் பாது

காத்து வருவானென்பதற்கு வேறே அடையாளம் வேண்டுமோ! இவனிடத்திற் கருணை தரும்புகின்ற கடைக்கண்களே காட்டுகின்றன” என்றும், — பலர் பலவிதமாகத் தனித்தனிச் சொல்லிக்கொண்டு சூழ்ந்து நின்றார்கள். இந்தப் பிரகாரம் அவ்வவ் வீதியிலுள்ள ஸ்திரீ ஜனங்களும் புருஷ ஜனங்களும் பார்த்துப் பார்த்துப் பலவிதமாகப் புகழ்ந்து நெருங்க வீதிவிடங்கள் தேரிலேறிச் சேன்றனன்.

10. இளைஞன் தேர்க்கீழ் இளங்கன்றரைபடல்

அரசகுமாரன் செல்லும்போது, ஒரு வீதியில் தேரிலே கட்டிய குதிரைகள் தேர்ப்பாகன் வசத்தைக் கடந்து தேய்வத்தின் வசமாகி, அதிவேகமாக அத்தேரை இழுத்துக்கொண்டு சென்றன. அத்தருணத்தில் தாய்ப் பசுவானது பின்னேவர, முன்னே வந்த அழகுள்ள ஒரு பசுங்கன்றானது — “இளங்கன்று பயமறியாது” — என்கிற மொழிப்படியே துள்ளிக் குதித்துக்கொண்டு எதிர் வந்து இராஜகுமாரனைச் சூழ்ந்து வருகிற ஜனத்திரள்களுக்குள்ளே ஒருவருமறிந்து கொள்ளாதபடி ஊழ்வினையாற்கண் மயக்கம்செய்வித்து, உட்புகுந்து, அதிவேகமாகச் செல்கின்ற தேர்ச் சக்கரத்தில் அகப்பட்டு, அரைபட்டு, உடல் முறிந்து குடல்சரிந்து, உயிர்விட்டுக் கிடந்தது.

11. இளவேந்து உற்றதுன்னி இறைவனை இறைஞ்சுதல்

உடனே, அந்தப் பசுங்கன்று, தனது தேர்ச்சக்கரத்தில் அகப்பட்டதைக் கேட்ட வீதிவிடங்கள் — “இடியோசை கேட்ட நாகம் போலத்” — திடுக்கிட்டு, நடுநடுங்கித் தேரிலிருந்து கீழே விழுந்து, எண்ணப்படாத துன்பத்தோடும் பயத்தோடும் எழுந்துபோய், அப்

பசுங்கன்று இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு — மதிமயங்கி, — மனம் பதைத்துக் — கையிங் காலும் நடுக்கெடுத்துப்பெரு மூச்சுவிட்டு, உடம்பு வெயர்த்துச் சோபமடைந்து விழுந்து, கிறிதே தெளிந்தெழுந்து, கண்களிலே நீர் ஆறாகப் பெருக நின்று, “சிவசிவா! சிவசிவா!! சங்கரா! சங்கரா!! சம்புவே! சம்புவே!! மஹாதேவா! மஹாதேவா!! தியாகராஜப்பிரபு! தியாகராஜப்பிரபு!! தேவரீரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று வந்த அடியேனுக்கு இப்படிப்பட்ட இடரும் வரலாமா? நன்றி அறியாத பாவி இவன், நம்மைத்தரிசிக்கத் தக்கவனல்லென்று திருவுளங் கொண்டு தானே என்னை இந்தப் பழிக்கு ஆளாக்கியது? தேவரீரைத் தரிசனஞ் செய்ய எண்ணி வந்த அடியேன், கால்வருந்த நடந்து பயபக்தியுடனே வந்து தரிசிக்கவேண்டும்; அவ்வாறு செய்யாமல், செல்வச் செருக்கினால் தேரி லேறிக்கொண்டு ஆடம்பரங்களுடன் பக்தியில்லாது, — பகல் வேஷக்காரன்போல, — டம்பவேஷங்காட்டி வந்த அன்பில்லாத பாவியாகிய என் பிழையைக் குறித்து நோவதல்லது, என் பெருமானிடத்துக் குறைசொல்லத் தகுமோ?

இப்படிப்பட்ட பெரும்பாதகஞ் செய்யத்தானே பிள்ளையாகப் பிறந்தேன்! விரிந்த பாற்கடலில் விஷம் பிறந்ததுபோல் மறைநெறி தவறாத மனுவின் வம்சத்தில் எதிரற்ற பாவியாகிற நான் ஏன் பிறந்தேன்? பழிபாவங்களைக் கனவிலுங் கண்டறியாத மனுச்சோழ ராகிய என் பிதாவுக்குப் பெரும்பழியைச் சுமத்தத்தானா பிறந்தேன்? சிவபெருமானைத் தரிசித்துச் சீர்பெறலாமென் றெண்ணிவந்த எனக்குச் சிவதரிசனங் கிடையாது தீராப்பழி கிடைத்ததே! ஓகோ! “எண்ணம் பொய்யாகும், ஏறிதம் மெய்யாகும்” என்கிற வார்த்தைகள் என்னிடத்திலே இன்று அனுபவப் புட்டனவே; ஐயோ! நான்கற்ற கல்விபெல்லாம் கதை யாய் முடிந்தனவே! நான் கேட்ட கேள்விபெல்லாம் கேடாய் முடிந்தனவே! நான் அறிந்த அறிவேல்லாம் அவலமாய் விட்டனவே! நான் தெளிந்த தெளிவேல்லாம் தீங்காய்விட்டனவே! அரகரா! இப்படிப் பட்ட தீங்கு வருமென்று அறிந்தால் தேரிலேறேனே; பசுவைக் கொலை செய்வதே பாவங்களிலேல்லாம் பெரும்பாவம்! அதைப் பார்க்கிலும் பசுங்கன்றைக் கொலைசெய்வது பஞ்சமா பாதகத்தினும் பதின்மடங்கு அதிகமென்று பெரியோர் சொல்லக்கேட் டறிந்திருக்கிற நான், இன்று அந்தப் பாதகத்துக்கு ஆளாகியும் உயிரை விடாமல் உடலைச் சுமந்திருக்கிறேனே;

‘இளங்கன்று எதிரே வரவும், அதைப்பாராமல் அதன்மேல் தேரைநடத்தியது செல்வச் செருக்கல்லவோ’ என்று உலகத்தோர் பழிக்கும் பழிக்குத்தான் உடம்பெடுத்தேன்; நான் புத்தியூர்வமாக

எள்ளளவாயினும் அறிந்திருப்பேனானால் இப்படிப்பட்ட அபாயம் நேரிடவொட்டேன்! என்ன செய்வேன்! என்ன செய்வேன்!! மனுச்சோழர் காலத்தில் அவர் புத்திரன் ஒரு பசுங்கன்றைக் கொன்றானென்னும் பழிமொழியை உலகத்தில் நிலைபெற நாட்டினேனே; நீதி தவறாது உலகத்தை யெல்லாம் ஆளுகின்ற மனுச்சக்கரவர்த்தி யென்னும் மகாராஜனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கும்படி யிருந்த நல்வினை இப்போது பேயாகப் பிறப்பதற்குத்தக்க தீவினையாய் விட்டதே. இந்தப் பிறப்பிலே இப்பழியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பிறப்பில் என்ன பாவஞ் செய்தேனோ! தூய்மையுள்ள சூரிய குலத்திற்கு ஆதியாகிய மனுவென் பவரும் அவர் வழிக்குப் பின்வழியாகத் தோன்றிய — குலோத்துங்க சோழர், — திருநீற்றுச் சோழர், — காவிரி கரைகண்ட சோழர், — மனூரீதிச்சோழர், — இராஜேந்திரசோழர், — ராஜ சூடாமணிச் சோழர், — ராஜராஜ சோழர், — உறையூர்ச் சோழர், — மண்ணாளந்த சோழர், — கங்கைகொண்ட சோழர், — தேவர் சிறைமீட்ட சோழர், — மரபு நிலைகண்ட சோழர், — எம்னைவென்ற சோழர், — சுந்தரர்ச் சோழர், — மெய்ந்நெறிச் சோழர் முதலான என் மூதாதைகளான முன்னோர்க ளெல்லாம் தீமையைச் சேராது செங்கோல் நடத்தியடைந்த கிர்த்தி இக்காலத்தில் எடுக்கப்படாத பழியைச் சுமந்த என்னால் மறைந்து போகும்படி நேரிட்டதே! ஐயோ!! இதை எண்ணும் போது நான், — “குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரிக் காம்பானேனே” — “மரபழிக்க வந்த வச்சிராபுத மானேனே” கன்றுக்குப் பாலுட்டாதவனைக் கண்டாலும் பாவமென்று சொல்லுகிற பெரியோர்கள், சேங்கன்றைத் தேர்க்காலி விட்ட என்னைக் குறித்து என்ன சொல்வார்கள்?

இந்தக்கன்று எங்கே பிறந்ததோ! எங்கே வளர்ந்ததோ! எங்கேபோக எண்ணியதோ! இங்கே வந்து இறக்க நேரிட்டதே!! சுந்தரமுள்ள இக்கன்று இறந்ததைக் கண்ட எனக்கே இவ்வளவு துக்க முண்டாயிருக்கின்றதே! இதை ஈன்ற தாய்ப்பசு கண்டால் என்ன பாடுபடுமோ! இச்செய்தியை என் பிதாவானவர் கேட்பாரானால் ஏதாய் முடியுமோ! வார்த்தை மாத்திரத்திலே பழியென்று சரசுஞ் செய்கின்றவர்களைபுந்தண்டிக்கின்ற தந்தையார் திரு முகத்தில் தகுதியில்லாத பழியைச் சுமந்து தண்டனைக்காளாகிய நான் எவ்வாறு விழிப்பேன்! இனி இவ்வுலகில் பழிக்காளாகி உண்டுத்து உலாவி உயிர் வைத்திருக்கமாட்டேன். இன்றே என்னுயிரை இழந்து விடுகிறேன்” என்று பலவிதமாகப் பரிதவித்து, துக்க சமுத்திரத்தி லழுந்திக் கரைகாணாதவனாகி நின்றனன்.

12. சோர்வுடைச் செல்வனைச்

சூழ்ந்தோர் தேற்றல்

உடன் சூழ்ந்துவந்த அந்தணர், அமைச்சர் முதலானோர் இராஜகுமாரனைப் பார்த்துத் தாங்களும் விசனமடைந்த வர்சளாய், “ஓ விவேகமுள்ள வீதிவிடங்கனே! நீர் என்ன கெடுதி நேரிட்டதென்று இப்படிப் பிரலாபிக்கின்றீர்! அந்தப் பசுவின் கன்றை நீர் கொல்ல வேண்டுமென்று கொன்றீரோ! அல்லது அந்தக் கன்று தேர்க்காலில் அகப்படுவதை அறிந்தும் அஜாக்கிரதையா யிருந்தீரோ! அக்கன்று ஓடிவந்ததைச் சூழ்ந்திருந்த நாங்கள் ஒருவரும் அறியோமே! நீரெப்படி யறிவீர்? அது கர்மவசத்தாலே எல்லார் கண்களிலும் மண்களைத் தூவி வலிய வந்து மடிந்ததே! அதற்கு நீர் என்ன செய்வீர்? மிருக ஜாதிகளிலே உபர்வுள்ள பசுவின் கன்று இறக்க நேரிட்டதே யென்று எண்ணி யெண்ணிச் சோர்ந்து போகின்றீர்! ஆனால் அதற் கென்ன செய்வோம்! பொன் கத்தியென்று கழுத்தரிந்து கொள்ளலாமோ? இதனால் நமக்குப் பழிபாவம் ஒன்றுமில்லை; ஆயினும், இதுபற்றி உமது மனது ஆலை பாய்ந்து அவலம் கொள்ளுகின்றபடியால் வேதத்தில் விதித் திருக்கின்ற பிராயச்சித்தங்களுள் இதற்குத் தக்கது எதுவோ அதைக் கேட்டறிந்து செய்துகொள்ளலாம். நீர் சித்தங் கலங்காமல் தேரிலேறும்” என்று சொன்னார்கள்.

12. கோமகன் குடும்பகதை கூறல்.

அதுகேட்ட வீதிவிடங்கள், அமைச்சர் முதலியோரைப் பார்த்து, “நவோகப் பேசுகின்ற நல்லோர்களாக இருந்தும், காலவேற்றுமை யால் கருத்து வேறுபட்டு முகநட்பாகப் பேசி முகந்துடைக்கின்றவர்கள் போற் சொன்னீர்கள்; இதென்ன ஆச்சரியம்! பூர்வம் எங்கள் வம்சத்தில், சிபிச்சக்கரவர்த்தி என்பவர் ஒருவர், ஒரு வேடன் துறத்திக் கொண்டுவரப் பபந்து அடைக்கலமாகப் புதுந்த புறவுக்கு அபயஹஸ்தஞ் செய்து, பின்பு அவ்வேடன் வந்து புறவைக்கேட்டு வழக்கிட்டபோது, அந்தப் புறவுக்கு ஈடாகத் தமது சரீரத்திலுள்ள மாமிசத்தையெல்லாம் அரிந்தரிந்து தராசில் வைத்தும் நிறைகாணாமலிருக்க அது கண்டு தாமும் அந்தத் தராசிலேறினர். அவர் பட்சி ஜாதிகளில் சாமானியப் பிறவி

யாகிய புறாவின் உயிர்க் கொலைக்கே அஞ்சித் தம்முடம்பைக் கொடுத்தது மன்றி உயிரையுங் கொடுத்தாரானால், அப்பட்சி ஜாதிகளில் விசேடப் பிறப்பாகிய கருடன் முதலான உயிர்களினிடத்து எப்படிப்பட்ட காருண்ய முள்ளவரா யிருக்கவேண்டும்? அதனினும் உயர்ந்த மிருக ஜாதிகளில் எவ்வகைப்பட்ட கிருபையுடையவரா யிருக்கவேண்டும்? அதனினும் அம்மிருக ஜாதிகளில் விசேடமாகிய பசுக்களிடத்தில் எப்படிப் பட்ட இரக்கமுள்ளவரா யிருக்கவேண்டும்? அதனினும் பசுவின் கன்று களிடத்தில் எவ்வகைப்பட்ட தயைபுள்ளவரா யிருக்க வேண்டும்? அப்படிப்பட்டவருடைய வம்சத்தில் நான் பிறந்தும், இன்று வீதியில் வரும்போது யாரோ பயங்காட்டித் துறத்த, அதனால் நடுங்கி என் னெதிரே அடைக்கலமாகத் துள்ளியோடிவந்த இந்தப் பசுங்கன்றை அபயஸ்தங் கொடாமல் அநியாயமாகத் தேர்க்காலில் அகப்பட்டிற்று போகச் செய்தேனே! இப்படிப்பட்ட என்னை என்னசெய்தால் தீரும்? என்னை இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்து கொள்ளும்படி சொன்னீர்கள்! எங்கள் வம்சத்திலிருந்த அரசர்கள் இரக்கத்துடன் நீதி தவறாது அரசு செலுத்திவந்த கிரமத்தையும்; என்பிதாவாகிய மனுச் சோழர் நடுசிலைமை தவறாமல் எவ்வுயிர்களையும் தம்முயிர் போலப் பாது காத்து வருகின்ற முறைமையையும்; அரசர்க்குக் கோபூசை செய்வது கடனென்ற வேத வாக்கியத்தையும்; அரசர் பசுக்களுக்கு யாதொரு குறையும் நேரிடவொட்டாமல் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடன் விருத்தி செய் விக்க வேண்டுமென்கிற பெரியோர் வாக்கியத்தையும்; ஐயோ! எங்கே அனுப்பிவிட்டு இங்கே பிராயச்சித்தஞ் செய்து கொள்வேன்!!” என்று துயரத்துடன் சொல்லினான்.

13. இளங்கன் நிறந்தது விதியெனத் தேற்றல்

அது கேட்ட அவ்வந்தணர் முதலானவர்கள் (அக் குமாரனை நோக்கி), “வாராய் இராஜபுத்திரனே! நாங்கள் முகத்துக் கிச்சையாக முன்னொன்று பேசிப் பின்னொன்று சொல்லுகின்றவர்கள் அல்லம்; நெடுநாளாக எங்களுடன் பழகியிருந்தும் எங்கள் சுபாவம் இன்னும் உமக்கு நன்றாகப் புலப்படவில்லையென்று தோன்றுகின்றது. உலகந் தலைகீழாகு மானாலும் உள்ளபடி சொல்லுவோமே யல்லது புதிதாகத் தொடுத்துப் பொய் பேச மாட்டோம். நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்துக் கேட்கக் கடவீர். அந்தப் பசுங் கன்று, ஒருவர் துறத்த அதனால் பயந்து அடைக்கலமாக வேண்டுமென்கிற அறிவோடு உமக்கெதிரே ஓடி

வந்ததல்ல; அல்லது தானே துள்ளிக் குதித்து ஓடிவந்ததுமல்ல; அதை இன்ன விடத்தில் இன்ன காலத்தில் இன்னபடி இறக்குமென்று விதித்திருந்த அதன் தலைவியே அதனைத் துறத்திக்கொண்டு வந்து தேர்க்காவில் அகப்படுத்திச் சிதைத்துவிட்டது; அதன் விதி அப்படியிருக்க நீர் வீணாக விசனப்படுவதில் என்ன பலன்? “கும்பகோணத்துப் பள்ளன் கொள்ளை கொண்டுபோகத் தஞ்சாவூர்ப் பார்ப்பான் தண்டங் கொடுத்தான்” என்னும் பழமொழிபோல அதனுயிரை விதி கொள்ளை கொள்ள உம்முயிரைத் தண்டங் கொடுப்பதென்; நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் தேரிலேறும்” என்று சொன்னார்கள்.

14. பிராயச்சித்தத்திற்குப் பெரியோரை நாடல்

அதுகேட்டு இராஜபுத்திரன், “சிவதரிசனஞ் செய்ய எண்ணித் தேரிலேறும்போதே கால்தவறியும் இடது தோளும் இடது கண்ணும் துடித்துங் காட்டிய உற்பாதங்களை ஆலோசியாமல் புறப்பட்ட என்மதியை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனோ! — அரசர் குலத்திற் பிறந்தும் என்னை இழிகுலத்தார் செய்யும் செய்கையைச் செய்வித்த என் விதியை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனோ! — மாசில்லாத சூரியகுலத்துக்கு மாசுண்டாகும்படிச் செய்ததைக் குறித்துத் துயரப்படுவேனோ! — பிதாவுக்குப் பழிசுமத்தப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததைக் குறித்துத் துயரப்படுவேனோ! — இந்தக்கன்று இறந்ததை நினைத்துத் தான் துயரப்படுவேனோ! — இக்கன்றின் இறப்பைக் கண்ட தாய்ப் பசு துக்கப்படுமென்பதை நினைத்துத் துயரப்படுவேனோ! — நானொரு வன் எதற்கென்று துயரப்படுவேன்! — என்ன செய்வேன்! — செய்யத்தக்க தொன்றும் இன்னதென்று அறியேனே! — ஆயினும், “முற்ற நனைந்தார்க்கு ஈரமில்லை” என்பதுபோல, முழுதும் பழிப்பட்ட எனக்கு இனியென்ன துக்க மிருக்கின்றது! — இனிப் பெரியோர் சொல் கடக்கப்படாதென்பதுபற்றி உமது சொற்படியே (இதோ) இரதத்தில் ஏறுகின்றேன்; என்னை எப்படிப் புனிதனுக்கவேண்டுமோ அப்படிச் செய்து கடைத்தேற்றுவது உங்களுக்கே கடன்” — என்று சொல்லி யேறி, இரதத்தை வந்தவழியே திருப்பிவிட்டுப் பிராயச்சித்தம் அறிந்து செய்விக்கத்தக்க பெரியோர்களிடத்துக்குப் போயினான்.

15. கன்றிழந்த பசு கதறி வருந்தல்

இந்தப் பிரகாரம் இராஜகுமாரன் போயினபின்பு, இறந்து விட்ட அச்சுக் கன்றை ஈன்ற தலையிற்றுப் பசுவானது தன் கன்று துள்ளிக் குதித்தோடிய வழியேபோய், அந்தக் கன்று கீழேவிழுந்துகிடப்பதைத் தூரத்தே கண்டவளவில் சூலைசூலைந்து, — நடுநடுங்கி, — புத்தி மயங்கி, — ஒன்றுந் தெரியாமற், சூறைக்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பைப்போற் — சுழன்று சுழன்று, — ஓடிச்சமீபத்தில் வந்து, உடல் சிதைந்துங் குடல் சரிந்தும் உயிர்விட்டுக் கிடப்பதைப் பார்த்துச் சோர்ந்து விழுந்து, — பிரக்கினை தப்பிப் பிணம்போற் கிடந்து, — பின்பு சமீபே தெளிந்தெழுந்து, — பெருமூச்சுவிட்டு, — அந்தக் கன்றைச் சுற்றிச் சுற்றிக் கோவென் றலறி யலறி, — அதனுடம்பை முகர்ந்து முகர்ந்து, — “இஃதென்ன தீவியோ! இஃதென்ன இந்திரசாலமோ! இஃதென்ன விபரீதமோ! வாலசைத்துக் கால் விசைத்து எனக்குமுன் துள்ளியோட இப்போது பார்த்தேனே! இத்தனை விரைவில் இப்படிப்பட்ட இடி யிடிக்குமென்று எள்ளளவு மறியேனே! காவிரி முதலான தீர்த்தயாத்திரை செய்தும், — சிதம்பர முதலான ஸ்தலயாத்திரை செய்தும், — திருக்கோயில்களிலுந் திருவிதிகளிலுமுள்ள புல் முதலானவைகளை வாயினும் களைந்து திருப்பணி செய்தும், — புல் மேயாமலும் நீர் குடியாமலும் நெடுநாள் விரதங்காத்தும், — உன்னைப் பெறப்பட்ட பாடு தேய்வம் அறியுமே! — அவ்வளவு பாட்டையும் அவலமாக்கிப் போட்டு, சேங்கன்றே! — என்னைத் தெருவில் விட்டாயே! உன்னைப் பெறுகிற தற்கு நோற்ற நோன்புகளால் வந்த இளைப்பு இன்னும் ஆறவில்லையே! இதற்குள் இப்படிப்பட்ட ஆறாத பெருநெருப்பை அடிவயிற்றில் வைத்தாயே! இந்தத் துக்கத்தை இனி எந்த விதத்தினால் சகித்துக்கொள்ளுவேன்! ‘பாவிக்குப் பாக்கியந் தக்காது’ என்பதற்குச் சரியாகப் பளிங்கு போன்ற நிறமும், — பால் வடிகின்ற முகமும். — சிறுத்துத் திரண்ட திமிலும், — கடைந்தெடுத்ததுபோன்ற கால்களும், — வாழைச் சுருள் போன்று வளர்ந்த வாலும், — சித்திரக்கன்றுபோன்று சுபலக்ஷணங்களைப் பெற்ற வடிவமுடைய நீ, — நிர்ப்பாக்கிய முள்ள எனக்குத் தக்காமற் போய்விட்டாயே! உன்னுடைய சுந்தரமுள்ள வடிவத்தைக் கண்டாற் காமதேனுவுங் கட்டியணைத்து முகங் குளிர்த்து முத்தங் கொள்ளுமே! நான் உன்னைப்பற்றியல்லவோ உயிர் தரித்து உலகத்திலுலாவி யிருந்தேன்! இன்னும் ஒருதரம் உன்னழகிய முகத்தைக்கண்டு, என்மடிசுரந்து, பால் சோரியக் காண்பேனோ! ஐயோ! உன்னை ‘ஆயிரங்

கன்றுகளிலும் அழகுள்ள கன்று' என்று கண்டோர் சொல்லக் களிப்புடன் கேட்ட என்காதுகளால், இன்று 'இளங்கன்றை இறக்கவிட்டு மலட்டுப்பசுப்போல வருந்துகின்றதே' என்று, பலபேரும் பழித்துப் பேசுகின்ற வார்த்தையை எவ்வாறு கேட்பேன்?" என்று எண்ணி எண்ணி மனமுங்கி, இளைப்படைந்து, மூர்ச்சித்து, மறுபடியுந் தெளிந்து, இறந்து கிடக்கின்ற கன்றினுடம்பை உற்றுப்பார்த்து, இரத்தத்தின் சக்கரம் ஏறுண்டு இரத்தஞ் சொரிய அழுந்திக் கிடக்கின்ற வடுவைக் கண்டு, — "ஓகோ! என் ஏழை மதியால் ஏதோ ஒரு சொற்பமான அபாயத்தால் விழுந்திறந்ததென்று எண்ணி இரங்கினேனே! இவ்வடுவைப் பார்க்கும் போது தேர்ச்சக்கரம் ஏறுண்டு உடல் சின்னப்பட்டு இறந்ததாகத் தெரிய வருகின்றதே! ஆ! ஆ!! உனக்கு இப்படிப்பட்ட பெரிய அபாயம் வந்து சம்பவிக்கும்படி நானென்ன பாவஞ் செய்தேனோ! ஓ! குழந்தாய்! நீ தேர்க்காலில் அகப்பட்டபோது எப்படிப் பயந்தாயோ! என்ன நினைந்தாயோ! எவ்வாறு பதைத்தாயோ? உயிர் போய் உடல் குழம்பிக் கிடக்கின்ற உன்னைப் பார்க்கப் பார்க்கப் பெற்ற வயிறு பற்றி எரிகின்றதே!!" என்று கண்ணீர்விட்டுக் கதறி, அழுதழுது, புரண்டு புரண்டு, விம்மி விம்மி, வெதும்பி வெதும்பிப் பெருமூச்சு விட்டுக் கீழேவிழுந்து மெய்ம்மறந்து கிடந்து பின்பு எழுந்து, — "என் கன்றினைத் தேர்க்காலில் அழுத்திக்கொன்ற காருண்யமில்லாத கண் முடியைக் கண்டால் என்னிரண்டு கொம்புக்கும் இரையாக்காது விடுவேனோ! மைந்தரைப் பெறாத மலட்டுத்தன முள்ளவர்களும் இப்படிச் செய்யத் துணிவு கொள்ளார்களே! ஆ! இது செய்யத் துணிந்தவன் இன்னுமென்ன செய்யத் துணியான்!" — என்று வெம்பியும், "துன்பஞ் செய்விக்குந் துஷ்டர்களுக்கும், கொலை செய்கின்ற கொடுந் தோழிலோர்க்கும் இடங் கொடாத இந்நகரம், இன்று வலியற்ற உயிர்களையும் மாய்த்துவிடுகின்ற வஞ்சகர்க்கும் இடங்கொடுத்ததே! ஐயோ! இதில் அரசனில்லையோ! நீதி யில்லையோ! நெறி யில்லையோ! இதென்ன அரியாயமோ!" — என்று முறையிட்டு, தன் கன்றை இழந்ததனா லுண்டாகிய துக்கத்தைச் சகிக்கமாட்டாததாய் வருந்தி, — "நமக்கு நேரிட்ட துக்கத்தை நமது இறைவராகிய மனுச்சோழரிடத்திற் சென்று குறிப்பித்து நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுவோம்" — என்றெண்ணி, அக்கன்றைப் பசுந் தழைகளால் முடிவைத்துக் கண்ணீர் சொரிந்து கதறிக்கொண்டே மனுச்சக்கரவர்த்தியின் வாயிலில் வந்து, — குடிகளுக்குக் குறைவு நேரிட்டால் அதை அரசனுக்கு அறிவிக்கும்படி அவ்வரண்மனை வாயிலில் கட்டியிருக்கிற — ஆராய்ச்சி மணியைத் தன் கொம்பினால் மிகுந்த விசையோடும் வலியோடும் அடித்ததைத்து. அப்படி அசைத்தபோது, அந்த நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம், — ஒரு காலத்திலாயினும் கேட்டறியாத ஆராய்ச்சி மணியினது ஓசையை இன்று நூதனமாகக் கேட்டோம்.

என்ன விபரீதமோ!" — என்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ள, அந்த மணியிலிருந்து காதமட்டுங் கேட்கக் கணீரென்று ஓசையுண்டாயிற்று.

16. இளவரசால் வந்த இடரென்றறிந்து ஆற்றொணத் துயரில் அரசன் ஆழ்தல்

அவ்வோசையைச் சபாமண்டபத்தில் மந்திரி முதலானவர்கள் சூழச் சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்த மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் கேட்டு, — மாதர்கள் காலிலணிந்த சிலம்போசை கேட்ட மாதவர் போலவும், — அழகுரலோசை கேட்ட அந்தணர் போலவும், — சண்டை இரைச்சலைக்கேட்ட சற்சனர் போலவும், — புலிமுழக்கங் கேட்ட புல்வாய்போலவுந் — திகேக்கிட்டு, — திகைப்படைந்து, — சிங்காசனத்திலிருந்து 'பெருங்காற்றால் அடியறவிழுந்த பனைமரம்போலக்' கீழே விழுந்து, — மூர்ச்சை யடைந்து, ... சிறிது நேரஞ் சென்று தெளிந்தெழுந்து, — உடல் நடுங்கி, — உள்ளம் பதைத்து, — உயிர் சோர்ந்து, — நாவுலர்ந்து, — கண்கலங்கி, — நடை தள்ளாடி, — அதிவேகமாக அரண்மனை வாசலுக்கு வருமுன், ... வாயிற் காப்போர் அரசனுக் கெதிரே அஞ்சியஞ்சி வந்து, அடியில் விழுந்தெழுந்து, — "ஆண்டவரே அரண்மனை வாயிலில் கட்டியிருக்கிற ஆராய்ச்சி மணியை ஒரு தலையீற்றுப் பசுவானது தன்கொம்பினால் அடித்து ஓசையுண்டாகியது" — என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

அதுகேட்டு அரசன் விரைவில் வந்து, அவ்வாராய்ச்சி மணியின் அருகே உடல் மெலிந்து, — முகஞ்சோர்ந்து, — கண்ணீர் சொரிந்து, ... கதறி நிற்கின்ற பசுவைக் கண்டு, ... 'சாவியாய்ப்போன தன் பயிரைக்கண்ட தரித்திரனைப்போல்' மனம் நைந்து நைந்துருகி நொந்து நொந்து வருந்தி, — "ஐயோ! சாதுவான இந்தப் பசவுக்கு என்ன துன்பம் நேரிட்டதோ! இதன் குறையை இன்னதென்று மதித்தறிந்துகொள்ள வல்லமை இல்லாதவனாக இருக்கின்றேனே!" — என்று பதைத்துத் தம்மருகில் அச்சத்துடன் நிற்கின்ற அமைச்சர்களைப் பார்த்து, ... "எனக்குப் புகழும் புண்ணியமும் மேன்மேலும் வருவிக்கின்ற உங்கள் மந்திரித்துவம் நன்றாகவிருந்தது! உங்கள் அஜாக் கிரதையினு லல்லவோ இந்தப் பசவுக்கு ஏதோ ஒரு குறை நேரிட்டது!" — என்று கோபித்துப் பார்க்க, அது கண்டு அச்சங்

கொண்ட மந்திரிகளுள், — அப்பசு துயரப் படுவதற்குக் காரணம் இன்னதென்று முன்னே அறிந்தும் அரசனிடத்திற் சொல்வதற்கு அஞ்சியிருந்த ஒரு மந்திரியானவன், — இனி இதை நாம் மறைத்து வைத்தாலும் வேறொருவரால் வெளிப்படு மாதலால், நாமே அறிந்த மட்டில் அறிவிப்போம்” — என்றெண்ணி, அரசனை வணங்கி, — “தலைவனே! உமது புத்திரன் இன்று ஏறிப்போன இரதத்தின் சக்கரத்தில் இளங்கன்று ஒன்று எதிரே குதித்து வந்து அகப்பட்ட இறந்துவிட்டது; அந்தக்கன்றை ஈன்ற இந்தப் பசுவானது ஆரத்தாயர் கொண்டு ஆராய்ச்சி மணியை அசைத்தது” — என்று சொன்னான்.

அச்சொல்லானது, — ‘வேந்த புண்ணில் வேலுருவியது போல்’, — மணியொலி கேட்டு வருந்தியிருந்த செவிகளினுள்ளே சென்றுருவிச் சுறுக்கிட்டு வெதுப்பவிழுந்து, விஷந் தலைக்கேறினார் போல வேதனையடைந்து அஞ்சுபுலனும் அறிவுங் கலங்கிப் பஞ்சப் பிராணனும் பதைபதைத் தொடுங்க, பேச்சு மூச்சில்லாமற் சோர்ந்து கிடந்து, அருகிலிருந்த அமைச்சர்கள் செய்த சாந்தோபசாரத்தால் தன் சோர்வு நீங்கி, அப்பசுவை அடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து, கண்ணீர் கடல் வெள்ளம்போல் பெருகவும், — நெருப்பில்விட்ட ரெய்யைப்போல் நெஞ்சம் உருகவும், — “ஐயோ! இந்தப் பசவுக்கு இப்படிப்பட்ட துக்க முண்டாவதற்கு நானே முக்கிய காரணமாக இருந்தேனே! தன் கன்றுக்கு அபாயமொன்று மில்லா திருக்கினுஞ் சுபாவத்திலே காணுந் தோறுங் கதறி உருகுகின்ற அன்பினைபுடைய இந்தப் பசுவானது தன்கன்று இறந்து கிடக்கின்றதைக் கண்டபோது எப்படி உருகியதோ! என்ன பாடுபட்டதோ! கன்று சமீபத்திலிராமல் சற்றே தூரத்திலிருக்கினும், பார்த்துப் பார்த்துப் பதைக்கின்றதும், அம்மா! அம்மா!! என்று அலறுகின்றதுமாகிய சுபாவச் செய்கைகளைபுடைய பசுவானது, கன்றிறந்து கண்மறைவிற் கிடக்கின்றதை எண்ணி எண்ணி எப்படிப் பதைக்கின்றதோ! ஐயோ! அடிக்கடி அலறுகின்றதே! புவி முதலான துஷ்ட மிருகங் களிலொன்று எதிரிடமானால் முன்சென்று தன்னுயிரைக் கொடுத்தாயினும் கன்றி னுயிரைக் காக்கவேண்டுமென்னும் கருத்துள்ள பசவுக்கு இறந்த கன்றை எதிர் கண்டபோது எப்படி உயிர் பதறியதோ! சிவ சிவா! சிறுகன்று தேர்க்காலில் அகப்பட்டபோது எப்படித் துடித்ததோ வென்று எண்ணுந்தோறும் என்னுள்ளம் பகிரென்று பதைக்கின்றதே! இந்தப் பசுவானது, — ‘குள்ளனைக்கொண்டு ஆழம் பார்க்க வந்தது போலவும்’ — ‘பேயைத் தெய்வமென்று பிள்ளைவரங் கேட்க வந்தது போலவும்,’ — ‘கொல்லை ஆள்காட்டியைக் கூலிகேட்க வந்ததுபோலவும்,’ — ‘விழலினிடத்து நிழலுக்கு வந்ததுபோலவும்,’ — என்னைக் கொண்டு தன் துயரைத் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணியல்லவோ இவ்

வாராய்ச்சி மணியை அசைத்து இவ்விடத்து நிற்கின்றது! இதற்கு என்ன செய்வேன்!

எமன்

கையில் அகப்பட்ட உயிர் எந்தவிதத்தாலும் திரும்பா தென்று உலகத்தார் சொல்லும் உறுதியான வார்த்தை வீண்போக — முன்னொரு காலத்தில் நமது நகரத்தில் ஓர் அந்தணன் ஈன்ற சிறுவன், அகாலத்தில் மாணமடைய, அதுபற்றி அவ்வந்தணன் துயர்கொண்டு தமது சமூகத்தில் வந்து — “சிவநெறி திறம்பாமற் செங்கோல் செலுத்து கிற உமது காவலைக்கடந்து அகாலத்திலே அந்தகன்* வந்து, இரவும் பகலும் தவம் செய்து யான் அருமையாகப் பெற்ற ஒரு பேரான புத்திரனை உயிர்கொண்டு போனானே; தலைவனே! இது தகுமோ!” — என்று முகமும் மனமுஞ் சோர்ந்து முறையிட்டுக்கொள்ள, — அது கேட்டு மனமுருகி நொந்து, — சிவபெருமான் திருவடியன்றி மற்றொன்றிலும் மனம் வையாத தமது வல்லமையால் எமலோகத்திலிருந்த உயிரை மீட்டக் கொண்டுவந்து, முன்னிருந்த உடலில் விட்டு, அவ்வந்தணனை மகிழ்ச்சி செய்வித்து; அன்றுதொட்டு எமனைத் தாமுள்ளவரையிலுந் தமது நகரத்திலும் நாட்டிலும் வரவொட்டாமற் செய்த என்குலமுதல்வ ராகிய சைவச் சோழரைப்போல, — அவ்வளவு பெரிதான காரியஞ் செய்யா விடினும், — இப்பசுங் கன்றின் உயிரொன்றை மாத்திரமானாலும் மீட்டுக் கொடுக்க வலியற்றவனாக இருக்கின்றேனே! — அவமிருந்து நேரிட்ட போது சஞ்சீவகரணி யென்னும் தெய்வத்தன்மையுள்ள மருந்தைக் கொடுத்துப் பிழைப்பிக்கச் செய்த என் குலத் தலைவர்களிற் சிலர்போல் அம்மருந்தையாயினும் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்க தவஞ்செய்தேனோ! — தமது அஜாக்கிரதையினால் பிற உயிர்க்குக் கெடுதி நேரிட்டபோது அது பொறாமல் தம்முயிரை விட்டுவிட்ட சில அரசர்களைப்போல, என் அஜாக்கிரதையினால் நேரிட்ட இப்பசுங்கன்றின் முடிவைக் கேட்டறிந்த நான், உயிரையாயினும் விட்டேனோ! — அன்னிய தேசத்தரசர் குற்றஞ் செய்தோரைக் கொலை செய்தாரென்று கேட்டாலும் ‘குற்றம் வந்ததென்ன! கொலை செய்த தென்ன!!’ என்று குலை நடுங்குகின்ற நல்லோர்கள் மா பிற் பிறந்த நான், — குற்றம் வரவும் கொலை செய்யவும் அரசு செலுத்தி அந்த நல்லோர்க் களியல்புக்கு நாணமுண்டாகத்தானோ, ‘வீட்டின் வாயிலில் வெள்ளெருக்குப் பூத்ததுபோலத்’ தோன்றினேன்!

நாம் அரசாட்சி செய்ய ஏற்பட்ட நான்தொட்டு இந்நாள் வரையிலும், எவ்வுயிரும் எவ்விதத்திலும் யாதொரு குறையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து மகிழ்ந்திருக்க, நீதியுடன் முறைதவறாது செங்கோல் செலுத்திவரும்

* அந்தகன் — எமன்.

படி சிவானுக்கிரகம் பெற்றோமே யென்று ஒரு நாழிகைக்குமுன் வரையிலும் எனக்கு உண்டாயிருந்த மனக்களிப்பையெல்லாம் மண்ணிற்கவிழ்த்தேனே! நாமும் பழிபாவங்களுக்குப் பயந்தே அறநெறி தவறாது அரசு செலுத்தி வருகிறோம்; — ‘பழைய தரித்திரனுக்குப் பணங்கிடைத்தது’ போல் நமக்கும் சிவானுக்கிரகத்தால் ஒரு சிறுவன் பிறந்தான்; அவனும் கற்றவர் மகிழக் கல்வி கேள்விகளில் நிறைந்து பண்பும் பருவமும் உடையவனானான்; இனி நமக்கென்ன குறை என்று எண்ணியெண்ணி இறுமாப் படைந்தேனே! புத்திரப் பேறுபெற்றுப் புனிதனானே மென்று பூரித்திருந்தேனே! நமது புத்திரன் இளவரசுப் பட்டத்திற்கு ஏற்றவனானான்; இனிக் கல்யாணஞ் செய்விப்போமென்று கனவு கண்டிருந்தேனே! நமது புத்திரன் நற்குணங்களை உடையவனாக இருக்கின்றான்; பெற்றெடுத்த நமது பேர்கொண்டு வருவானென்று மனோராச்சியம் பண்ணி மகிழ்ந்திருந்தேனே!

இளங்கன்று எதிர்வரவுங் கண் கெட்டுக் கருத்தழிந்தவன் போலத் தேரை நடத்தித் தீராப் பழி பூண்டானே! ஐயோ! இவன் என் செங்கோலைப் பிடிக்கத்தக்க செல்வப்பிள்ளை யாகாமல் தேன்னம் பிள்ளை யானானே! சிவதரிசனஞ் செய்யப் போகிறவன் தேநூர்ந்தே போகப்படாது! அவ்வாறு போயினும் நாற்புறத்திலும் நடப்போர்களை விலக்குப்படி ஆள்விலக்கிக் கொண்டு, முன்னே பரிக்காரர் வரவு குறித்துப்போகப் பின்னே மெல்லெனத் தேரை விடவேண்டும்; அப்படிச் செய்யாமல் பாலியப்பருவம் பயமறியாதென்பதற்குச் சரியாகப் பரபரப்பாகத் தேரை நடத்திப் பசங்களன்றைக் கொன்றான்! ஐயோ! இவன் கல்விபறிவுள்ளவனாக இருந்தும் அறிவழிந்து, அரசன் பிள்ளை யாகாமல் அணிற்பிள்ளை யானானே! கொடிய பாதகங்களிலெல்லாம் கொலைப் பாதகமே தலைமையென்று வேத முதலாகிய கலைகளில் தான் படித் தறிந்தான்; — சான்றோர் சொல்லவுங் கேட்டறிந்தான்; — அப்படி அறிந்திருந்தும் அப்பாதகஞ் சேரவொட்டாமல் தன்னைக் காத்துக்கொண்டு பட்டப்பிள்ளை யாகாமல் பழிப்பிள்ளை யானானே! ஐயோ! புதல்வனைப் பெற்றால் புண்ணியம் பெறலாமென் றெண்ணிய எனக்கு மலையிருந்தாலும் வாழ்வுண்டென்று நினைக்கும்படி நேரிட்டதே! நான் நெடுநாளாகத் தியாகராஜப் பெருமானை வேண்டிக்கொண்டது இப்படிப்பட்ட பெரிய பழிக்காளாகிய பிள்ளையைப் பெறத்தானே! பிள்ளை என்ன செய்யும்! பெருமான் என்ன செய்வான்! “மாதா பிதாக்கள் செய்தது மக்களுக்கு” என்னும் பெரியோர் வார்த்தையின்படி நான் செய்த தீவினையே என் புத்திரனுக்கு நேரிட்டதென்று நினைத்து, என்னை வெறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும், இந்தப் பிறப்பில் என் புத்தி யறிந்து ஒரு தீங்குஞ் செய்ததில்லையே!

இந்தப் பிறப்பி லில்லா விட்டாலும், முற்பிறப்பிலே,

நல்லோர் மனத்தை நடுங்கச் செய்தேனே!
வலிய வழக்கிட்டு மானங் கெடுத்தேனே!
தானங் கொடுப்போரைத் தடுத்தி நின்றேனே!
கலந்த சிநேகிதரைக் கலகஞ் செய்தேனே!
மனமொத்த நட்புக்கு வஞ்சகஞ் செய்தேனே!
குடிவரி உயர்த்திக் கொள்ளை கொண்டேனே!
ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனே!
தருமம் பாராது தண்டஞ் செய்தேனே!
மண்ணோரம் பேசி வாழ்வழித் தேனே!
உயிர்க்கோலை சேய்வோர்க்கு உபகாரஞ் செய்தேனே!
களவு செய்வோர்க்கு உளவு சொன்னேனே!
பொருளை இச்சித்துப் பொய் சொன்னேனே!
ஆசை காட்டி மோசஞ் செய்தேனே!
வரவுபோக் கொழிய வழியடைத் தேனே!
வேலை யிட்டுக் கூலி குறைத்தேனே!
பசித்தோர் முகத்தைப் பாரா திருந்தேனே!
இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லை யென்றேனே!
கோள் சொல்லிக் குடும்பங் கலைத்தேனே!
நட்டாற்றிற் கையை நழுவ விட்டேனே!
கலங்கி ஒளித்தோரைக் காட்டிக் கொடுத்தேனே!
கற்பழிந் தவனைக் கலந்திருந் தேனே!
காவல் கொண்டிருந்த கன்னியை அழித்தேனே!
கணவன்வழி நிற்போரைக் கற்பழித் தேனே!
கருப்ப மழித்துக் களித்திருந் தேனே!
குருவை வணங்கக் கூசினி னேனே!
குருவின் காணிக்கை கொடுக்க மறந்தேனே!
கற்றவர் தம்மைக் கடுகித் தேனே!
பெரியோர் பாட்டிற் பிழை சொன்னேனே!
பகையைக் கூண்டில் பதைக்க அடைத்தேனே!
கன்றுக்குப் பாலுட்டாது கட்டிவைத் தேனே!
ஊன்கவை உண்டு உடல் வளர்த்தேனே!
கல்லும் நெல்லும் கலந்து விற்பேனே!
அன்புடை யவர்க்குத் துன்பஞ் செய்தேனே!
குடிக்கின்ற நீருள்ள குளந் தூர்த்தேனே!
வெய்யிலுக் கொதுங்கும் விருகை மழித்தேனே!
பகைகொண்டு அயலோர் பயி ரழித்தேனே!

பொது மண்டபத்தைப் போயிடித் தேனோ!
ஆலயக் கதவை அடைத்து வைத்தேனோ!
சிவனடி யாரைச் சீறி வைத்தேனோ!
தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனோ!
சுத்த ஞானிகளைத் துஷணஞ் செய்தேனோ!
தந்தை தாப் மொழியைத் தள்ளி நடந்தேனோ!
தெய்வ மிகழ்ந்து செருக்கடைந் தேனோ!

என்ன பாவஞ் செய்தேனோ! இன்னதென் றறியேனே!
ஐயோ! இந்தப் பசுவின் சோர்ந்த முகத்திற் கண்ணீர் ததும்பு
கின்றதைக் கண்ட என் கண்களை, — துங்கு சூன்மெடுப்பது
போலப் பிடுங்கி எறியேனோ! இதன் கன்றை உன் புத்திரன் தேர்க்
காலில் ஊர்ந்து கொன்றானென்று சொல்லக்கேட்ட என் சேவிகளைச்
செம்பு நீருருக்கி விட்டுச் செவிடாக்கேனோ! இந்தப் பசு ஆராய்ச்சி
மணியினால் தன் குறையை அறிவித்த நாழிகைதொட்டு இந்நாழிகை
வரையிலும் அக்குறையைத் தீர்ப்பதற்குவேண்டிய உறுதி மொழியைக்
கூறுதிருக்கிற எந்நாவைச் சூடுள்ள நெருப்பாற் சுடுவேனோ! இதற்குத்
துன்பமுண்டாக்கினவன் இன்னானென்று அறிந்தும், அவனை இன்னுந்
தண்டனை செய்யாது தாழ்த்திருக்கின்ற என் கைகளைக் கத்தியைக்
கொண்டு கண்டித்து விடேனோ! இதன் கன்றைப் பிழைப்பிப்பதற்குத்
தக்க நன்முயற்சியைத் தேடி, நாலு திக்குகளிலும் நடவாத என்காலைக்
கோடாரிகொண்டு குறுக்கே வெட்டேனோ! இதன் மெலிவை அடிக்கடி
கண்டும் வற்றி ஒடுங்காத மலபாண்டமாகிய என்னுடம்பை வாளாபுதங்
கொண்டு மடித்துக்கொள்ளேனோ! இதன் பரிதாபத்தையும் நமக்கு
நேரிட்ட பழியையும் எண்ணியும் உருகி அழியாத உள்ளத்தை வலிய
விஷத்தைவிட்டு மாய்த்து விடேனோ! நிலையிலா உயிர்க்கஞ்சி இவை
களில் ஒன்றுஞ் செய்யா துயிர் வைத்திருக்கின்றேனே! என்ன
செய்வேன்! “பாவிக்குத் தீர்க்காயுள்” என்பதற்குச் சரியாகப் பெரும்
பாவியாகிய என்னுயிர், தனக்குத் தானையும் போகின்ற தில்லையே!

“நல்ல பூஜாபலத்தினால் தெய்வபக்தியுடன் சேங்கோல்
சேலுத்தி வருகின்றான் மனுச்சோழன்” என்று மண்ணுலகத்தாரும்
விண்ணுலகத்தாரும் புகழ்ந்த புகழெல்லாம் போய்யாய்ப் போய்
விட்டனவே; — நான் அப்புகழை வேண்டினவனல்ல. ஆதலால், —
அது போகட்டும்; உயிரினும் ஒன்பது பங்கு அதிகமாகத் தேடி
வைத்த புண்ணியமும் போகின்றதே! ஆ! நான் நீதி தவறாது அரசு
செய்கின்றேனென்பதை நினைத்தால் எனக்கே ஏளனமாக இருக்
கின்றதே! சேங்கன்றைத் தெருவில் சிதைக்கவும் ஒருமித்திருந்த என்

சேங்கோலை, — அளவுகோ லென்பேனோ! — அஞ்சனக்கோ லென்
பேனோ! — எழுதுகோ லென்பேனோ! — ஏற்றக்கோ லென்பேனோ! —
கத்திரிக்கோ லென்பேனோ! — கன்னக்கோ லென்பேனோ! — குருடன்கோ
லென்பேனோ! — கொடுங்கோ லென்பேனோ! — துடைப்பைக்கோ
லென்பேனோ! — துலாக்கோ லென்பேனோ! — மரக்கோ லென்
பேனோ! — வைக்கோ லென்பேனோ! — அல்லது இன்று இறந்த
பசுங்கன்றாகிய பிரேதத்தைப் புரட்டிச் சுடுகின்ற பிணக்கோ லென்
பேனோ! — என்னகோ லென்றுதா னென்னுவேன்! — இளங்
கன்றைக் கொலை செய்யச் சம்மதித்திருந்த என் ஆக்கினு சக்கரத்தைக்
கிரக சக்கர மென்பேனோ! — அல்லது இச்சேங்கன்றைச் சிதைத்த
தேர்ச் சக்கர மென்பேனோ! — என்ன சக்கரமென் மென்னுவேன்! —
இந்தப் பசுவின் கன்றுக்கு அபாயம் நேரிடக் காத்திருந்த என் காவலைச்
சிறுபெண் காக்கின்ற தினைக்காவ லென்பேனோ! — குருடன் காக்கின்ற
கொல்லைக்காவ லென்பேனோ! — புல்லாற் செய்த புருடன் காக்கின்ற
புன்செய்க் காவ லென்பேனோ! — வரும்படி யில்லான் காக்கின்ற
வாயிற் காவ லென்பேனோ! — பயிரைக் காக்கவைத்த பண்ணைக்காவ
லென்பேனோ! — வேலை வேண்டிக் காக்கின்ற வெறுங்காவ லென்
பேனோ! — அல்லது இக்கன்றை அடக்கஞ் செய்யக் காத்திருக்கின்ற
அரிச்சந்திரன் காவ லென்பேனோ! என்னகாவ லென்றுதானென்னுவேன்!
என்ன செய்வேன்! ஐயோ! இப்படிப்பட்ட பாவியாகிய என்னை மனு
வென்று பேரிட்டழைப்பது, — காராட்டை வெள்ளாடென்றும், —
அமங்களவாரத்தை மங்களவார மென்றும், — நாகப்பாம்பை நல்லபாம்பு
பென்றும், — வழங்குகின்ற வழக்கம் போன்றதல்லது உண்மை
யல்லவே! இனி, இப்பசுங்கன்று உயிர்பெற் மெழுந்திருப்பதற்கு உபாயம்,
என்புத்திரனுயிமையேயன்றி என் உயிரையும் என் மனையாள் உயிரையும்
என்னரசாட்சியையும், எனக்கு உரித்தாகிய மற்றெல்லாப் பொருள்களைபுங்
கொடுத்துவிட்டால் நேரிடுமென்று சொல்வா ருண்டானால், இதோ
கொடுத்துவிடுகிறேன். அவ்வாறு சொல்வோருமில்லையே! இதற்கு
நேரிட்ட துக்கமும், எனக்கிதனாலுண்டாகிய துயரமும் எப்படித்
தீருமோ! இப்படியென் றறியேனே! என்ன செய்வேன்!” என்று
பலவிதமாகப் பரிதவித்திருந்தார்.

17. அரசனை வணங்கி அமைச்சர்கள் கூறல்

இந்தப் பிரகாரம் பரிதவித்து வருந்துகின்ற மனுச்சக்கர வர்த்தியை அருகிலிருந்த அமைச்சர்கள் நோக்கிக் கை குவித்துத் தொழுது நின்று, — “ஓ மனுநீதி தவறாத மகாராஜனே! விதிவசத்தாலே வலிய வந்து மடிந்த இளங்கன்றைக் குறித்து நீர் துன்பப்படுவது உயிர்களிடத்து உமக்குள்ள காருண்யத்துக்கு இயல்பே பென்று எண்ணி, இதுவரையும் எதிரொன்றுஞ் சொல்லாது சம்மா இருந்தோம்; இனிக் ‘காரியக் கெடுதியில் வாய்முடிக்கொண்டிருப்பது மந்திரிகளுக்கு அழகல்ல’ என்றபடியால், நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டருளவேண்டும், — உமது புத்திரன் ஜீவகாருண்யமே தேகமாகக் கொண்டவன். தான் பூமியதிராது எந்த ஜெந்துக்கள் எதிர் வந்து அகப்பட்டுக்கொள்ளுமோவென்று, கீழ் நோக்கி அஞ்சி யஞ்சி மெல்லென நடக்கின்றபோது, வேறேர் அதிர்ச்சியினால் நடுங்கிச்சிற்றெறும்புகள் விரைவாக ஊர்ந்து போகின்றதைப்பார்த்து, திடுக்கிட்டு, — ‘ஓகோ என்ன பாவம்! இந்த உயிர்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாக நடந்தோமே’ — என்று எண்ணி, முகஞ்சோர்ந்து, பிரமை கொண்டு நிற்க நாங்கள் அநேகமுறை பார்த்திருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட கிருபையுள்ளவன், இந்தக் கன்றை அஜாக்கிரதையினால் கொன்றென்று எண்ணுவதற்கு இடமில்லை. அன்றியும், அவருடன் சூழ்ந்து போன பிராமணர் முதலானோர்களுக்கும், தேரைச் சூழ்ந்துபோன எங்களுக்கும், தேர்க்குமுன் நடந்த ஜனங்களுக்கும், தெருவில் நின்று பார்த்திருந்த பிரஜைகளுக்கும் இலேசமும் தெரியாதபடி அக்கன்று மாயமாகக் குதித்துவந்து மடிந்ததென்று சொன்னார்கள். அன்றியும், தேர்க்கு முன்னே யானைவீரர், குதிரைவீரர் முதலானோர் அணியணி யாக யுகம் வருத்ததுபோல நெருங்கிப்போக, விருது பிடிப்போர், எச்சரிக்கைசொல்வோர், கட்டியங் கூறுவோர், பட்டாங்கு படிப்போர், சோர்வு பார்ப்போர், ஆள்விலக்குவோர் முதலானவர்கள் நடக்க, இத்தனை பேரையும் கடந்து, தேர்க்குச் சமீபத்திற் சிங்கக்குட்டியா யிருந்தாலும் வரமாட்டாது. இதுவோகோல் பிடித்தவனைக் கண்டால் கூப்பிடுதாரம் ஒடுகின்ற இயல்பையுடைய இளங்கன்று; இந்தக்கன்று, அந்தக்காவலையெல்லாம் கடந்து தேர்க்குச் சமீபத்தில் எதிரே துள்ளியோடி வந்ததென்றால் இந்திரசால் மென்று எண்ண வேண்டுமதாக இருக்கின்றது! ஆதலால், அக்கன்றை அதன் விதியே இப்படிப்பட்ட ஆச்சரிய மாணஞ் செய்வித்ததன்றி உமது புத்திரன் செய்வித்ததல்ல. இந்தக் காரியம் இப்படியிருக்க, புத்திரன் கொன்றானென்று அவனை நோவதும், அவனைப்

வாசகம்] 18. பழிக்குப்பழி வாங்கப் பார்த்திபன் நினைத்தல்

பெற்றதனும் பழி வந்ததென்று உம்மை நீர் நோவதும், எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது போலவும், அம்புசெய்து கொடுத்த கருமானை நோவது போலவுமல்லவோ இருக்கின்றது? நீர் சகல கலைகளையுங் கற்று, கேள்வியில் மிகுந்து, அரசர்களெல்லாம் புதழ்ந்து கொண்டாடத்தக்க தன்மையை யுடையவர். உமக்கு இது விஷயத்தில் நாங்கள் விரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனென்ன? இனித் துன்பப்படுவதை விட்டு, உயிர்க் கொலை தம்மையறியாது நேரிட்டாலும், பிறர் செய்யக் கண்டாலும் அதற்குத் தக்க சார்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும்; விதிப்படி வினை வசத்தால் நேரிட்ட இந்தக் கன்றின் கோலைக்கு முன்னிலையாக இருந்த உமது புத்திரனையும், பெரியோர்களைக் கொண்டு இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தத்தை யறிந்து செய்விக்க வேண்வேதே உமக்கு முறை” — என்றுஞ் சொன்னார்கள்.

18. பழிக்குப்பழி வாங்கப்

பார்த்திபன் நினைத்தல்

அதுகேட்ட மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், வியர்வு, துடிப்பு, நகை முதலான கோபக்குறிகள் தோன்ற மந்திரிகளைப் பார்த்து, — “அமைச்சர்களே! உங்கள் நியாயம் நன்றாயிருந்தது; நீங்கள் சொல்லிய நீதி உங்களுக்கே ஒப்பாகுமல்லது தருமதேவதை சம்மதிக்குமோ! கன்றையிழந்து வருந்துகின்ற இப்பசுவின் சஞ்சலத்தையாவது சாந்தப்படுத்துமோ? இப்படி நீங்கள் சொல்லியது என் முகத்தைக் குறித்தோ, என் புத்திரனுபிரகங்கியோ, அல்லது உங்கள் சீவனத்தை எண்ணியோ, எதுபற்றியோ?

உலகத்தையாளும் அரசன், — ஆசை பற்றியாவது, வெகுளி பற்றியாவது, தாட்சண்யம் பற்றியாவது, உறவு பற்றியாவது, நடுநிலையாக நியாயங் கண்டு சொல்லாமல் மாறுபட்டால், அதை மறுத்து இது விஷயத்தில் அரசன் நம்மைக் கொல்லுவானுபினும் கொல்லட்டும், அவனுக்கு உறுதி கூறுவதே நமக்குக் கடனென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, நியாயங் கண்டு நடுநிலையாகச் சொல்வது மதிபுடைய மந்திரிகளுக்குத் தருமமாக விருக்க, — நீங்கள் அதை நினையாமல் இப்படிச் சொல்லியது என்ன நினைத்தோ? சந்திர சூரியர் திசைமாறினாலும், — சமுத்திரத் தடைமீறினாலும், — மகமேரு நிலைகுலைந்தாலும், — மனங் கலங்காது, விவகாரங்களிற் பழுது வாராது, பாதுகாக்கின்ற குணத்தையுடைய நீங்கள், — இன்று, நீதிஇல்லாத சிலகும்பரசரைக் கூடி, அவ்வரசர்,

— தூளியென்றால் நிர்த்தூளியென்றும்; — கரும்பு கசப்பென்றால் — எட்டிக்காய்போற் கசப்பென்றும்; — தாயைக் கொலை செய்வது தக்க தென்றால் — வேதத்தின் முதற்காண்டத்தில் விதித்திருக்கின்றதென்றும்; — வெள்ளத்திற் கல்மிதக்குமோ வென்றால் — ஆற்றில் அம்மி மிதக்கக் கண்டோமென்றும்; — காக்கை வெளுப்பென்றால் — நேற்றைப் பொழுதில் நிற்கக் கண்டோமென்றும்; — கல்லின்மேல் ரெல்லு முளைக்கு மென்றால் — கொத்தாலாயிரங் குலையாலாயிரமென்றும்; — கள்ளனைப் பிடிக்கலாமோ வென்றால் — பிடித்தால் பெரும்பாவ மல்லவோ வென்றும்; — பொய் ஆயிரமட்டுஞ் சொல்லலாமோ வென்றால் — ஐபா, ஐபாயிரமட்டுஞ் சொல்லலாமென்று விதி யிருக்கிறதென்றும்; — பெண்சாதி புள்ளவனுக்குப் பிள்ளை கொடுப்பது யாரென்றால் — ஐபா! பெண் கொடுத்தவனே பிள்ளை கொடுக்கவேண்டு மென்றும்; — ஒருவன் மனையாள் மற்றொரு வனைக் கூடலாமென்றால் — ஐபா, அடச்சுத்தில் ஆயிரம்பேரோடு கூடினாலுங் குற்றமில்லை பென்றும்; — இந்தக் கழுவில் இவனை ஏற்றலாமோ வென்றால் — கழுவுக்குத் தக்க கனமில்லை யென்றும்; — என் பிள்ளையும் எச்சரிக்கைக்காரன் பிள்ளையும் ஒருவனை பொருவன் உதாசினமாகத் திட்டினாராம், இதற்கென்ன செய்யலாமென்றால் — உமது சம்புத்திரன் வாய்க்குச் சர்க்கரையிடவேண்டும், மற்றவன்வாய்க்கு மண்ணிடவேண்டும்,” என்றும் சொல்லுகின்ற துர்மந்திரிகளைப்போல நியாயம் பாராது, நயிச்சிய வார்த்தைகளைச் சொன்னீர்கள். இது காலவெற்றுமை யென்றே எண்ணுகிறேன்.

‘தன்னைக் கொடுத்தாவது தருமத்தைத் தேடவேண்மே’ என்றும் பெரியோர் வார்த்தையைப் பிடிப்பது சற்குண முடையோர்க்குத் தகுதியென்றும், தாய்தந்தையிடத்திலாயினுந் தராசுக்கோல்போலச் செப்பமாக நின்று தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுவது அரசர்க்கு அவசியம் வேண்டிய சற்குணமென்றும், எனக்கு அடிக்கடி அறிக்கையிட்ட நீங்கள், இன்று அநேகாதியில் தள்ளிவிடத் தக்க அநியாயத் தீர்ப்பை அங்கீகரிக்கப் போதிக்கின்றீர்கள். இது உங்களிடத்து நேரிட்ட அவஸ்தை வசமென்றே எண்ணுகிறேன். ஒருவரிடத்துத் தண்டனை விதிக்கும்போது, — எவ்வுயிர்களுந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுவதும், — எந்தப்பொருள் எந்தப்பிரகாரமா யிருந்தாலும் அந்தப் பொருளின் உண்மையை அறிந்து கொள்வதும், — உருவுநோக்காது அறிவை நோக்குவதும், — ஊழ்வினை நோக்காது செய்வினை நோக்குவது மாகிய இப்படிப்பட்ட இலக்கணங் களுக்குப் பொருந்த விதிக்க வேண்டு மென்று எனக்கு அறிவித்து வந்த நீங்கள், இன்று, என் புத்திரன் இரக்கமுள்ளவனென்றும் — அவன் அஜாக்கிரதையினால் கொன்றதல்லவென்றும், — பழவினையாற் பசுங்கன்று மடிந்ததென்றும், — அதனால் அதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ்

செய்விக்க வேண்டுமென்றும்; — ‘வாதியை மாத்திரம் வரவழைத்துக் கொண்டு நடுக்கொள்ளைக்காரன் நியாயந் தீர்த்தானென்பதுபோற்’ சொல்லி நின்றீர்கள்.

ஓகோ! அமைச்சர்களே! நீங்கள் அந்நாளிருந்த அமைச்சர்களல்ல; இந்நாளில் என்னைக் கெடுக்க நினைத்துக் கொண்டு எங்கே யிருந்து வந்தவர்களோ வென்று எண்ணுகிறேன். ஐயோ! எனக்கு இப்படிப்பட்ட அநியாயத்தைக் சுற்பித்தோ இம்மை மறுமை யின்பங் களை வருவிப்பீர்கள்! என்றும் மீளாத சிவகதியை யடையத் தக்க உறுதி வார்த்தைகளைப் பேசிய நீங்கள், இன்று என்றும் மீளாத அவசதியை அடையத்தக்க இழிவுள்ள வார்த்தைகளைப் பேச எங்கே கற்றுக் கொண்டீர்களோ! ஆ! ஆ! இந்த ஓரவஞ்சனையை உற்று நினைக்குந் தோறும் நெஞ்சந் திகேக்கின்றதே! உங்கள் சொற்படி இது காரியத்தில் உடன்பட்டேனனால் தருமமும் தவமும் சலிப்படையுமே! இக் காலத்தில் எனக்கு மேற்பட்டவர்க ளில்லையென்று வழக்கழிவு செய்து வாஞ்சித்துப் பேசுவானால் காலம் போதும் வார்த்தை நிற்குமே! மனு நூலில் சொல்லிய நீதியின்படி நடத்துகின்றபடியால், மனுச்சோழன் மனுச்சோழனென்று நெடுந்தூரம் நீண்ட பெயரைச் சுமந்த நான், இதற்குச் சம்பதித்தேனனால், — எழுத்தறியாதவன் ஏட்டைச் சுமந்தது போலவும், — கண்ணில்லாதவன் கண்ணடியைச் சுமந்தது போலவும், — வாசனை யறியாதவன் மலர் சுமந்தது போலவும், — வீணாகவே இந்தப் பெயரைக் கொண்டா நென்று ஏழலகத்தாரும் இகழ்ந்து பேசுவார்களே! இன்றைக்கு என்புத்திரன் செய்த இந்தக் கொடுங்கொலையாகிய பாதகத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்து, இலேசாகவிட்டு, நானே மற்றொருவன் இதைப் பார்க்கினுஞ் சிறிய கொலையொன்று செய்யக்கண்டு, அவனைக் கொலை செய்விப்பேனனால், ‘தரும மறியாத இவ்வரசன் தனக்கொன்று பிறர்க்கொன்று செய்கின்றான்’ என்று பார்த்தவர்களெல்லாம் பழித்துப் பேசுவார்களே! அல்லது ‘தன் வீட்டு விளக்கென்று முத்தமிட்டால் சுடாது விடாது’ என்பதுபோல என்புத்திரன் செய்த கொலை யென்று புத்திராபேசையால் அடக்கிக் கொள்ளவேனனால், அதுபற்றிவரும் பழி பாவங்கள் என்னை அடையாமலிருக்குமோ? ஆதலால், இப்பசுவானது அருமையான இளங்கன்றை இழந்து வருந்துகின்றதைத் தவிர்க்க வலியில்லாதவனாகிய நானும், இந்தப்பசுவைப்போல நெடுநாளாக வருந்தி அருமையாகப் பெற்ற என் புத்திரனைப் பழிக்குப்பழியாகக் கொன்று வருத்தங் கொள்வதே தகுதி என்று சொல்லினார்.

19. செய்யத்தகு வ திதுவெனக் கூறல்

அதுகேட்டு மனங்கலங்கிய மந்திரிகளுக்குள் ஒரு மந்திரியானவர், அரசனை வணங்கி, “தருமநெறி தவறாத தலைவனே! சாவதானமாகத் தயவு செய்து என் வார்த்தையைக் கேட்டருள வேண்டும். ‘ஆன்மாக்களுக்கு அறிவின் உயர்வு தாழ்வு பற்றியே புண்ணிய பாவங்களும் ஏறிக் குறைந்திருக்கும்’ என்னுள் சுருதிவாக்கியத்தின்படி, தர்மார்த்த காமமோகங்களைப் பெறுதற்கு யோக்கியமான அறிவுள்ள மனிதப்பிறவி யெடுத்த ஜீவர்களுக்குள் ‘ஆனை மதப்பட்டு அடவி யழித்தது’ என்னும் நியாயம்போல், — மதத்தினால் காமக் குரோதாதிகள் காரணமாக ஒருவரை யொருவர் கொலை செய்தாரானால் அக்கொலைக்கு ஈடாகக் கொன்றவரைக் கொலை செய்விக்கக் கடவ ரென் றும்; — அப்படியன்றிக் “காக்கையேறிப் பனம் பழம் விழுந்தது” எனும் நியாயம்போல் வலிமை பகைமை முதலானவை யில்லாமல் விதிவசத்தாலொருவர் இறந்ததற்கு வியாஜமாக முன்னிட்டு, அவர்களை அவ்வாறு இனி முன்னிடவொட்டாம லிருக்கத் தண்டித்து, முன்னிடத் தனால் வந்த பாவத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்யக்கடவ ரென்றும்; — அப்படியன்றி அமுத மூட்டுகின்றபோது அதுவே விஷமாகிக் கொன்ற தென்னும் நியாயம்போல், நல்ல வழியில் நிறுத்தும் பொருட்டு அச்ச முறுத்தித் தண்டிக்குப்போது அபாயம் நேரிட் டிறந்ததற்கு வேறு காரணமாகி யிருந்த தந்தை குரு அதிகாரி முதலானோர்களை அனசன முதலான அரிய விரதங்கள் தவங்கள் செய்விக்கக் கடவ ரென்றும்; — மிருகம் பட்சி முதலான மற்ற உயிர்களுக்கு மனிதர்களால் கொலை நேரிட்டால் அந்தந்த உயிர்களின் தரத்துக்கும் அவரவர் குணகுணங் களுக்குஞ் செய்கை களுக்குங் காரணங்களுக்குந் தக்கபடி யறிந்து பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்கக் கடவ ரென்றும், — பொதுவாக அற நூல் களில் விதித்திருக்கப்பட்ட விதியை இன்று கன்றின் கொலைபற்றி நீர் செய்விக்க எண்ணிய அபூர்வமான விதி விலக்குகின்றதே; இது தகுதியைக் கடக்கின்ற குற்றமென்று சொல்வதற்கு இடமுண்டு பண்ணுமே” என்றார்.

20. இளவரசரை இழக்க இறைவன் துணிதல்

அதுகேட்ட அரசன், “மந்திரியே! நீர் பயனைத்தரும் விருகூத்திலுள்ள பழத்தைப் பாராது பிஞ்சைப் பிடித்ததுபோல்

பிடித்தீர். நன்றாயிருந்தது உமது வார்த்தை! அறிவின் உயர்வு தாழ்வு களைப் பற்றிப் புண்ணிய பாவங்கள் ஏறிக்குறையு மென்று பூர்வபாகத் திற் சொல்லிய சுருதி, — உத்தரபாகத்தில், பரமேசுவரன் ஆன்மாக்கள் தோறும் விகற்பமில்லாமல் நிறைந்திருக்கிறபடியால், மாயையின் காரிய மாகி வேறுபட்ட அறிவை நோக்காமல், அப்பரமேசுவரனை நோக்கி, எல்லா உயிர்களையும் சமமாக எண்ணி, நடக்கவேண்டும், — என்ற உத்தர பாகத்தின்படி பிறப்பு, குணம், சாதி, தொழில் முதலான விகற்பங் களை நாடாது, உயிர்க் கொலையினிடத்துச் சமானமாகத் தண்டிப்பதே தகுதி; என் புத்திரன் தேரிலேறிக்கொண்டு செல்வச் செருக்கினால் மறதிபற்றியே இப்பசுவின் கன்றைக் கொன்றான்; ஆதலால், இவன் — “காக்கையேறிப் பனம்பழம் விழுந்தது” போல வியாஜமானவனுமல் லன்; — ‘அமுத மூட்ட விஷமானதுபோல்’ நன்மை செய்விக்கப்போய்க் கொலைக்குக் காரணமானவனுமல்லன் — ‘ஆனை மதப்பட்டு அடவியழித் தது’ என்று நீர் சொல்லிய நியாயத்துக்குச் சரியாக இருக்கின்றான். ஆதலால் இவனைக் கொல்வதே முடிவு” என்று சொன்னார்.

21. மகனைக் கொல்ல மந்திரியை ஏவல்

அதுகேட்டு மற்றொரு மந்திரியானவர், அரசனைத்தொழுது, “மகராஜனே! சுருதியில் எல்லா உயிர்களையும் உயர்வு தாழ்வு நோக்காது சமனாக நோக்கவேண்டுமென்று உத்தரபாகத்தில் விதித்திருக்கின்றது. அந்தணரொழுக்கத்துக்கன்றி அரசரொழுக்கத்துக்குப் பொருந்தாதே; அது பொருந்துமானால், — பிராமணர் முதலான குலாசாரமும், — பிரம சாரி முதலான ஆசிரம ஆசாரமும், — பெரியோர் சிறியோர், நல்லவர் தீயவர், என்கிற கிரமப் பாடுகளும் வேறுபட்டு, உலகநிலை தவறி, அரசாட்சி மழுங்கிவிடுமே. இது ஒழுக்கத்தைக் கடக்கின்ற குற்றமென்று சொல்வதற்கு இடங்கொடுக்குமே. ஆதலால் பூர்வ பாகத்தில் விதித்த விதிப்படி அறநூல்களின் குறித்த நியாயங்களைக்கொண்டு தீர்ப்பிடுவதே நெறியாகும்” — என்று சொன்னார்.

அது கேட்டு மனுச்சோழர் நகைத்து, “அமைச்சரே! நீர் வழிக்குத் துணையாக வருவான்போல் வந்து ‘நடுகாட்டிற் பயங் காட்டிப் பணம் பறிக்கின்றவன்போலப்’ பயம் காட்டுகின்றீர். பரமேசுவரன் அவ்வவ்வுயிர்களிடத்திலும் வேறுபடாமல் விளங்குகின்றபடியால்

அதுகேட்ட மற்றொரு மந்திரியானவர், மகராஜனை வணங்கி, — “உலகந் தோன்றியது முதல் இது பரியந்தம் தெய்வ கடாட்சத்தினாலும் வல்லமையினாலும் நீதிபுடன் உலகாண்ட அரசர்கள், தாங்கள் ஆளுங்காலங்களிற் பசு முதலான மிருக வர்க்கங்களுள் ஒவ்வொன்றை அகங்காரத்தால் அடித்துக் கொன்ற அந்ரியமான வர்களையும் பிராயச்சித்தஞ் செய்வித்தார்களே யல்லது கொலை செய்

வித்தவர்க ளுண்டென்று கேட்டதில்லை. அப்படியிருக்க உமது புத்திரன் இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவு கொண்டு கொன்றவனல்லன். நீரெப்படி யவனைக் கொலைசெய்யும்படி தீர்ப்பிடலாம்? அவ்வாறு தீர்ப்பிட்டால் முன்னோர் செய்கைக்கு முரணான தென்னுங் குற்றமுண்டாகுமே” என்றார்.

அதுகேட்டு மனுச்சோழரானவர், “மந்திரி! நீர் மர பறியாதவன் மணம்பேச வந்ததுபோற் பேசுவந்தீர். முன்னோர் செய்கைக்கு முரணானதென்னுங் குற்றம் வருமே யென்றீர். ஆனால், நான் சொல்வதை நன்றாகக் கேளும், பூர்வம் என் முன்னோர்கள் ஆளுங் காலங்களில் இப்படிப்பட்ட கொலை நேர்ந்ததேயில்லை. ஏகதேசங்களில் ஒவ்வொரு கொலைப்பாதகம் நேரிட்டபோது தம்முயிரையுங் கொடுத்துப் பழிக்கு ஈடுகாட்டி யிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நிற்க மற்ற அரசர் களோ வென்றால் தாங்கள் ஆளுங்காலங்களில் தேசாசார முதலான கற்பனைகளைப்பற்றி நூதன நூதனமான நியாயங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவைகளின்படி நடத்தினார்கள். அவ்வரசர்கள் என்னோடு சேர்க்கப்பட்டவர்களல்லர். ஆதலால், என் தீர்ப்பின்படி நடத்துவதே துணிவு” என்றார்.

அதுகேட்டு மற்ற மந்திரிகளெல்லாம் சேர்ந்து வணங்கி நின்று, “மகாராஜனே! கூறியதே கூறுகின்றார்களென்று கோபஞ் செய்யாமல் யாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டருள்வீராக. இந்தப்பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருகவர்க்கத்துள் ஒன்று; இது பெற்ற கன்றோ பால் கொடுத்தற்குரிய பசுவாகத்தக்கதன்று. ஏருழுதற்குரிய எருதாகத் தக்க சேங்கன்று. உமது புத்திரனோ ஆறறிவுள்ள ஆண் மக்களிறு சிறந்த நல்லறிவுடையவன். அவனோ அக்கன்றைக் கொல்ல வேண்டுமென்று கொன்றவனல்லன். இக்கொலையோ கன்றினுடைய ஊழ்வினையென்று உலகமெல்லாஞ் சொல்லும். ஆதலால், இதற்குத் தக்க பிரயாச்சித்தம் செய்விப்பதே முறை” என்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்ட அரசன், “மந்திரிகளே, நீங்கள் உண்மையைக் கண்டறிந்து சொல்வதற்குச் சக்தியற்றவர்கள்போல் இலேசாகச் சொல்லு கின்றீர்கள். நல்லது, நான் சொல்லுகின்றதைக் கேளுங்கள். இப் பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருகவர்க்கத்தி லொன்றென்று சொன்னீர்கள். நன்றா யிருக்கின்றது உங்கள் நியாயம். உயர்வு தாழ்வுகளை உயிர்களின் அறிவி னிடத்து வைத்து, தாழ்ந்த அறிவுள்ள மிருகங்களைக் கொன்றால் பிராயச் சித்தமென்றும், உயர்ந்த அறிவுள்ள மனிதர்களைக் கொன்றால் கொலை செய்வதென்றும் சொல்லுகின்ற உங்கள் வார்த்தையின்படியே

இப்பசு மனிதாறிவைப் பார்க்கினும் உயர்ந்த அறிவுள்ளதாக இருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், எந்த உலகத்தில் எந்தக் காலத்தில் எந்தப் பசு இந்தப்பசுவைப்போலக் கன்றிறந்ததைக் குறித்து ஆற்றப்படாத துக்கத்தோடும், — அதிகாரிகளாலும், பகைவராலும், அயலாராலும், மற்ற உயிர்களாலும், ஒருவர்க்குக் குறை நேரிட்டால் அக்குறையை அரசன், — தனக்குத் தெரிவிப்பதற்கு அரசன்மனை வாயிலில் ஆராய்ச்சிமணி கட்டு வித்திருக்கிறுனென்று சாதாரண மனிதர்களாலும் அறியப்படாத இந்தக் காரியத்தை அறிந்து வந்து, அந்த மணியைக் கொம்பிலுலுத்துச் சத்த மெழுப்பிக் கதறிக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு நின்றது? இதனை எப்போதாவது கேட்டிருக்கின்றீர்களோ? இல்லையே. இந்தப் பசுமாத் திரம் அப்படியறிந்து செய்ததை இன்று பார்த்து நின்றீர்கள். ஆதலால், — இது, முன்தவக்குறையால் பசவுடம்பெடுத்ததாயினும் மனிதப்பிறப்பில் உயர்குலத்தில் மேலான அறிவோடு பிறந்திருக்கிறதாகவே கொள்ள வேண்டும்.

22. பசு எல்லாப் பிறப்பிலும் உயர்வு

அன்றியும், பசு எல்லாப் பிறப்பிலும் உயர்வு உள்ளதென்றும்; — அதன் கொம்பின் அடியிலே பிரம விஷ்ணுக்கள் இருக்கின்றார்களென்றும்; — காவிரி முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அந்தக் கொம்பின் நுனியில் இருக்கின்றன வென்றும்; — சிவபெருமான் சிரசிலும், சிவ சத்தி நெற்றியிலும் இருக்கின்றார்களென்றும்; — சுப்பிரமணியக் கடவுள் நாசியிலும், — அசுவினி தேவர் காதுகளிலும், — சந்திர சூரியர் கண்களிலும், — வருணன் நாவிலும், — சரஸ்வதி குரலிலும், — கந்தருவர் மார்பிலும், — இந்திரன் கழுத்திலும், — உருத்திரர் முதுகிலும், ... சத்த மாதர்கள் குறியிலும், — இலக்குமி சூதத்திலும், — கங்கை மூத்திரத் திலும், — பூமிதேவி வயிற்றிலும், — யமுனை சாணத்திலும், — திருப்பாற் கடல் முலையிலும், — யாகார்க்கினி வயிறு முகம் இதயம் என்னும் உறுப் புகளிலும், — அருந்ததி முதலான கற்புள்ளவர்கள் உடம்பிலும் இருப் பார்களென்று சொல்லியிருக்கின்றதே. அன்றியும், பரமசிவன் திரு முடிக்கு அபிஷேகஞ் செய்ய யோக்கியமான பால் முதலான திரவியங் களைக் கொடுக்கின்றதே; — அன்றியும், திருவெண்ணீற்றின் காரணமான திரவியம் பிறப்பதற்கும் இடமாகவு மிருக்கின்றதே. — அன்றியும், நான்கு வேதமும் கால்களாகவும், — கருமமும் ஞானமும் கண்களாக வும், — ஆகமங்களும் சாத்திரங்களும் கொம்புகளாகவும், — தருமமே உடலாகவும், — தவமே நடையாகவும் கொண்டு பரமேசுரனுக்கு வாகன

மாக விளங்கிய தரும் இடபத்துக்கு இனமாகவும் இருக்கின்றதே! — இப்படிப்பட்ட மேன்மைபுள்ள பசுவை ஐபறிவுடைய மிருக வர்க்கத் துள் ஒன்றென்று சொல்லல் தகுமோ? இதன் கன்றோ பால் கொடுத்துள் ஒன்றென்று சொல்லல் தகுமோ? இருமூதற்குரிய எருதாகத்தக்க சேங்கன்று என்று சொன்னீர்கள்! தேவர்களேல்லாம் பிறப்பதற்குத் தவஞ் செய்கின்ற மகத்துவமுள்ள இந்தத் திருவாரூரிலே பிறந்த எல்லா உயிர்களும் சிவ கணங்களேன்கிற சித்தார்த்தப்படி இந்த சேஷதிரத்திலே பிறந்த இக் கன்றைச் சிவகணமென்று கொள்வதை விட்டு சேங்கன்றென்று சொல்லல் தகுமோ? புத்திரனோ ஆற்றிவுள்ள ஆண்மக்களிற் சிறந்த நல்லறிவுள்ளவ னென்றீர்கள். சிவதரிசனஞ் செய்யத் தேர்ந்துபோய்ச் செல்வ மறைப்பினும் கண் மறைந்து கன்றைக் கொன்றவன் நல்லறிவுள்ளவ னென்று சொல்லப்படுவனோ? கன்றிறந்தை ஊழ்வினையென்று உலகஞ் சொல்லுமென்றீர்கள்; பிரார்த்துவ வாதிக்களே யல்லாமல் காமக்குரோதாதி களாற் பாபங்களைச் செய்வதற்கு ஜீவனே ஆகாமிய கர்த்தா வேன்று கொள்கிற உத்தம மார்க்கத்தை யுடையோர்கள் ஊழ்வினையென்று சொல்வரோ? இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்வப்பதே முறையென் றீர்கள்; ‘மலையை எடுத்துண்டு வாயிற் றோகின்றவனுக்குச் சக்கிடித் துக் கொடுக்கின் அது சொஸ்தப்படுமோ?’ அதுபோலக் கொலைப்பாத கஞ் செய்தோர்க்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்யின் அப்பாபம் நிவாரணமாமோ? அவ்வாறு செய்வேனானல் மீளா நாகத்தில் என் புத்திரனை வீழ்த்து வதுமன்றி, யானும் விழுந்து வருந்துவேன்; இவ்வுலகத்தினும் என்றும் மீளாத பழிக்கு ஆளாகச் சமைவேன்: அன்றியும், எண்ணிறந்த பெருமை பெற்ற இரவி குலத்திற்கும் என்னை அடுத்திருக்கின்ற உங் களுக்கும் ஓரிழுக்கு வார்த்தைபு முண்டாக்கினவனாவேன். ஆதலால் இனி என் சொல்லுக்கிரண்டில்லை; இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொன்ற பழிக்கு ஈடாக என் புத்திரனைக் கொலை செய்வதே நிச்சயமாகிய தீர்ப்பு” என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்பு மந்திரிக்குள் கலாவல்லபனென்கிற மந்திரியைப் பார்த்து, “மந்திரி! என் புத்திரனை அழைத்துப்போய் அந்தக் கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற் கிடத்தி, நீ தேரிலேறிக்கொண்டு அவனுடம்பின்மேல் தேர்ச்சக்கர மேறும்படிச்செய்து கொலை செய்து வருவாய்” என்று சுட்டளையிட்டார்.

அப்போது மற்ற மந்திரிகளேல்லாம் கை நெரித்துக்கொண்டு கண்களிலே நீரருட்ப மனங்கலங்கிப் பிரமைகொண்டு நின்றார்கள்.

23. மந்திரி தானே மாய்த்துக் கொளல்

கலாவல்லப னென்கிற மந்திரியானவன் கருந்தவம்

புரிந்து பெற்ற கவத்துவ மணியைக் கடவிலெறிந்து விட்டுவா, வென்றும், — ‘பலநாள் வருந்தி வளர்த்த பஞ்சவர்ணக் கிளியைப் பருந்துக் கிரை யிட்டுவா’ வென்றும், — ‘செய்தற்கரிய தவஞ்செய்து பெற்ற தேவாமு தத்தைச் சேற்றிற் கழித்துவா’ வென்றுஞ் — சொல்லக் கேட்டவன் போல் திகேக்கிட்டு உணர்வழிந்தும், — திகைப்பூண்டு மிதித்தவன்போல் மயங்கி நின்றும், — சற்று உணர்வு தோன்ற, அது விஷயத்தில் மன மில்லாதவனா யிருந்தும், அரசன் ஆணையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு, அவ்விடம் விட்டு புறப்பட்டுத் தளர்ந்த நடையோடு முகங்கருகி, நெடுமூச்சு விட்டுக்கொண்டு — “சிவசிவா! சம்போ! சம்போ! இந்தப்பாதகஞ் செய்யத் தானே நான் மந்திரியாக ஏற்பட்டேன்! கொலையென்று சொல்லுகின்றோர்களைப் பார்த்தாலும் பயங் கொள்ளுகின்ற எனக்குத்தானே இப்படிப்பட்ட விதிவர வேண்மே! இந்தக் காரியத்தைச் செய்யாது விடுவோமென்றால் அரசன் சுட்டளையைக் கடந்தானென்னுங் குற்றம் நேரிடுமே யென்றும், அல்லது செய்வோமென்றால் நமது உயிர்போற் சிறந்த வீதிவிடங்கன் விஷயத்தில் எப்படிச் கொலைசெய்யத் துணிவு உண்டாகும்” என்றும், எண்ணியெண்ணி, “என் மனம் ‘இருதலைக் கொள்ளிக்குள் அகப்பட்ட எறும்புபோல்’ திகைக்கின்றதே! இதற்கு என்ன செய்வேன், என்ன செய்வேன்” என்று வருந்தி வருந்தி ஒருகால் முன் வைப்பதும், மற்றொருகால் பின் வைப்பதுமாகி ஊசலாடுகின்றவனைப்போல் அலைந்தும், “வேந்தன் விஷமுண்ணெனக் கட்டளையிடினும் உண்ணவேண்டிய உரிமை நமக்கிருக் கிறபடியால் போய்த் தொலைப்போம்” என்று சற்றே நடந்து, “எண்ணு தற்கும் யோக்கியமல்லாத இப்பாதகத்தை எப்படிச் செய்வோம்” என்று சற்றே நின்று, நடைத்துக்கங் கொண்டவன்போல் தெளிந்தும், மயங்கியும், பித்தம் பிடித்தவன்போல் பிதற்றியும் கண்ணீர் சொரிந்து கலங்கினவனாகிப் பின்புதெளிந்து, “அரசன் நமக்குத் தந்தையாதலால் வீதிவிடங்கன் செய்த குற்றத்தை நாமேற்றுக்கொண்டு நம்முயிரைக் கொடுத்துவிடுவோம்” என்று துணிவுகொண்டு, அக்கன்று இறந்து கிடக்கிற வீதியினிடத்து அணைகடந்த வெள்ளம்போல அதிவேகமாக வந்து நின்றும், தன்னரையிலிருந்த உடைவானை உரையிலிருந்துருவி எடுத்துக்கொண்டு, தனது கழுத்தில் வைத்து, ஊட்டிபை அரிந்துகொண்டு உயிரிழந்து விழுந்தான். அதுகண்டு சில ஒற்றர்கள் அதி சீக்கிரமாய்ப் போய் மனுச்சோழரிடத்தில், — “ஆண்டவரே! தேவரிக்குக் கண்போல்

விளங்கிய கலாவல்லபனென்னும் மந்திரியானவர் சேங்கன் றிறந்துகிடக் கின்ற தெருவிற்போய் அரையிலிருந்த உடைவானைக்கொண்டு தமது கழுத்தை அரிந்துகொண்டிற்றுவிட்டார்” — என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

24. மன்னனுமிறக்க மனந் துணிதல்

அதுகேட்ட அரசன், — அளிந்த புண்ணில் அம்பு பட்டதுபோல் துடிதுடித்து, மிகவும் மனங்கலங்கி — “ஓகோ இதென்ன பாவம்! இதென்ன பாவம்!! ஐயோ! கலாவல்லபனென்கிற மந்திரி யானவன் நானிட்ட ஏவலைச் செய்வதற்குச் சம்மதித்தவன்போல் சென்றது, நம் மரசனுக்குக் கன்றைப்பற்றி வந்த பழிமாத் திரம் போதாது, நாமும் பழி சுமத்துவோமென நினைத்துத் தானே! எனக்கு நேரிட்ட இடரை யறிந்தும் ‘எரியுங் கொள்ளியை யேறத்தள்ளுவதுபோலவும்,’ ‘நீண்டெரியும் நெருப்பில் நெய்விடுவதுபோலவும்,’ அவ்விடருக்குமே விடருண் டாகும்படி செய்தானே! கப்பல் உடைந்து கலங்கும்போது தெப்பமும் உடைந்ததுபோல், கன்றின் பழிக்குக் கலங்கும்போது மந்திரி பழியும் வளைத்துக் கொண்டதே! எனக்கு வந்த துன்பமெல்லாம் தனக்கு வந்த தாக எண்ணி, என்னை இரவும் பகலும் காத்திருந்த மதியுள்ள மந்திரியை இனி எக்காலத்திற் காண்பேன்! இதைக் கேட்டவர்களெல்லாம் இதென்ன கொடுமையோ! ‘கொள்ளை கொண்டவனைவிட்டு குறுகுகே வந்தவன்மேற் குற்றம் நாட்டியதுபோலவும்,’ ‘கொண்ட மனையாளிருக்கக் கூலிவாங்க வந்தவனைத் தாலிவாங்கச் சொன்னது போலவும்,’ பசுங் கன்றைக் கொன்ற தன் புதல்வனிருக்க, அவனை விட்டு அப்பழியை அமைச்சன்மேல் வைத்து அவனுபிரை வாங்கச்சொன்ன இவ்வரசன் அநியாயக்காரனென்று இகழ்ச்சி செய்வார்களே! ‘அறிவில்லாதவன் செய்த காரியம் பயன் படாதது மாத் திரமோ! பழியும் பாவமும் கொடுக்கும்’ என்ற பெரியோர் வார்த்தைக்கு இலக்காயினேன்! ஐயோ! நான் என்ன காரியஞ் செய்தேன்! திருவாருப் பூங்கோயிலினிடத் தேழுந்தருளிய நேய்வமே! அடுத்தவர்களுக்கு அருள்செய்கின்ற ஆண்டவனே! உன்னை நம்பியிருக் கின்ற அடியேனை இப்படியுஞ் சோதனை செய்யலாமோ! உன் திருவடி களுக்கு ஆளாகியிருக்கின்ற அடியேனை இப்படிப்பட்ட பழிக்கும் துக்கந் தருவதான காரியங்களை முன்னே அறிந்து அக்காரியத்தைச் செய்யாது விடவேண்டும்; ஆலோசித்தறியாது செய்துவிட்டால் அது

பற்றித் துயரப்படாமல் மேல் செய்யத்தக்க காரியங்களை ஆலோசியப்படுத் தாமல் செய்ய வேண்டுமாதலால், வருவது தெரியாது மந்திரியை அனுப்பிய நாம் துக்கப்படுவதில் பயனென்ன? இனி நாமே போய்ப் புத்திரனைத் தேர்க்காலி லூர்ந்து, மந்திரி பழிக்கு நம்முயிரைக் கொடுத்து விடுவோம்” என்றெண்ணி, அரண்மனைக்குப் புறத்தில் வந்து, தமது புத்திரனை அழைத்து வருப்படி காவற்காரர்களுக்குக் கட்டினையிட்டார்.

24. இளங்கோ கொலைக்களம் புகுதல்

அவர்கள் கண்ணீர் வடிந்த முகத்துடன் “ஐயோ! மனுநீதி தவறாத மன்னனுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தும் நேரிடலாமா! நமது இளவரசனாகிய வீதிவிடங்கனிடத்திற் சென்று, ‘ஐயோ! உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் சொன்னா’ என்று எவ்வாறு சொல்வோம்! என்ன செய்வோம்” என்று துயர் கொண்டு வீதிவிடங்கனிருக்கும் அரண்மனைக்குச் சென்றார்கள்.

அதற்கு முன்னதாகவே, பெரியோர்களிடத்துப் பிராயச் சித்த விதியைக் கேட்கப்போன வீதிவிடங்கன், தமது பிதாவினிடத் துப் பசுவானது வந்து முறையிட்ட சமாசாரத்தை ஒற்றர்களாலே கேள்விப்பட்டு, “இனி நமக்கென்ன பிராயச்சித்த மிருக்கின்றது! நமது பிதாவானவர் செய்கிற தீர்ப்பின்படி நடந்துகொள்வோம்” என்று தேகம் மெலிந்து, மேனி வேறுபட்டு, மனந்தளர்ந்து, முகஞ்சோர்ந்து தனது அரண்மனையினிடத்து வந்திருந்தான். அப்போது அரசன் அனுப்பிய காவற்காரர்கள், அவ்வீதிவிடங்கனைக் கண்டு, கைகுவீத்து எதிரின்றார் கள். அவர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் என்ன காரியமாக என்னிடத்தில் வந்தீர்கள்?” என்று கேட்க, அவர்கள் ஒன்றுஞ் சொல்லாது ஊமை களைப்போல விம்மி விம்மி அழுது கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு நின் றார்கள். அதுகண்டு வீதிவிடங்கன், இவர்கள் ஏதோ ஒரு துன்பமான சமாசாரத்தைச் சொல்ல வந்தவர்கள்; நாவெழாமல் நடுங்கு கின்றார்கள் என்று அறிந்து, “ஓ! காவற்காரர்களே! வந்த காரியம் இன்னதென்று சொல்லாமல் துக்கப்படுவதில் பலனில்லை; அந்தக் காரியம் எனக்குத் தெரியும், ஆயினும் துயரப்படாமல் சொல்லுங்கள்” என்றான். அதுகேட்டு, “ஐயோ எப்படிச் சொல்லுவோம்! என்ன செய் வோம்! எங்கே போவோம்! எல்லா குடியையுங் கெடுக்க இருந்தோ தாட்சண்யமில்லாத தலையீற்றுப் பசுவானது ஒன்று வந்து ஆராய்ச்சி

மணியை அசைத்து இனி உலகத்தை ஆள்வாரில்லாமல் அழிந்து போகும்படி உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் செய்வித்தது” என்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு வீதிவிடங்களைச் சூழ்ந்திருந்த உறவினர் கிணைகர் முதலானோ ரெல்லாம் “இப்படிப்பட்ட அவதி நேரிடத்தானோ தியாகேசர் கோயிலுக்குப் போகத் தொடங்கியது! எள்ளளவும் இப்படி வருமென்று அறியோமே! இதற்கு என் செய்வோம்” என்று அழுது சோர்ந்தார்கள். அந்தப் பிரகாரமே அரண்மனையிலுள்ள மற்றவர்களும் புலம்பி ஆவலித்தார்கள்.

இந்த அழுகையொலியை வீதிவிடங்கன் தாயானவள் கேட்டு, இஃதென்ன காரணமென்று விசாரித்து, இன்ன காரணமென்று அறிந்து கொழுகொம்பற்ற கொடியைப்போல் கீழே விழ்ந்து மூர்ச்சை யடைந்து, சற்றே அறிவுவரத் தெளிந்து “பாவியாகிய விதி யென் பாக்கியத்தை அழித்ததே! தீமையாகிய வினைப்பயன் என் செல்வத்தை அழித்ததே; வஞ்சகமாகிய ஊழ் என் வாழ்வை அழித்ததே! பலநாள் வருந்திப் பெற்ற என் வயிறு பற்றுசின்றதே! பகிரென்று பதைக் கின்றதே! ஐயோ, என் புத்திரன் செய்த குற்றத்திற்கு என்னைக் கொன்றாலாகாதோ” — என்று பலவிதமாகச் சொல்லிக் கைநெரித்துக் கண்ணீர்விட்டு, வயிறு பிசைந்து, மாரடித்து, வாயிலறைந்து, மனம் பதைத்து, கோவென்று அழுதுழுது புலம்பினாள்.

அப்போது வீதிவிடங்கனென்கிற இராஜபுத்திரன், அழு கின்ற தாய் முதலானவர்களைப் பார்த்து, — “வீணை நீங்கள் அழுது புலம்புகின்றதனால் என்ன பிரயோஜனம்! பிரமதேவன் முதலான கர்த தர்களுக்காலும் விதியைக் கடக்கக் கூடுமோ! எலும்பு நரம்பு தோல் முதலான அசுத்தங்களாற் கட்டிய இந்தச் சிறுவிட்டை நிலையென்று நம்பப் படுமோ? என்று பிறந்தார்களோ அன்றே இறந்தார்களென்று நினைக்க வேண்டும். ஆறிலுஞ் சாவு நூறிலும் சாவென்றும், நிலத்தில் முளைத்த பூண்டுகள் நிலத்திலே மடியுமென்றும், சாமானிபரான அசேதனர்களும் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்களே; அறிவுள்ள உங்களுக்குத் தெரியாமற் போனதென்ன? இதுபற்றி எவ்வளவுந் துபரப்பட வேண்டுமெனில்” — என்று பலவிதமான உறுதி வார்த்தைகள் கூறி, அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மனதில் நாணமும் நடுக்கமும் உண்டாகத் தந்தையாரிடத் திற்குப் போய்த் தொழுது வணங்கித் தூரத்திலே சின்றான். அப்படி நின்ற திற்குப் போய்த் தொழுது வணங்கித் தூரத்திலே சின்றான். அப்படி நின்ற புதல்வனை மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் நேரே பாராதவராய் வேறொருவன் முகத்தைப் பார்த்து, “இவன் இளங்கன்றை எவ்வாறு கொன்றானோ, அவ்வாறு கொலை செய்யப்படுதற்குத் தக்க குற்றவாளி யாயினான்” என்றான். அப்பொழுது புத்திரன், “பகங்கன்றைக் கொன்ற பாவியாகிய

நான் அப்போதே உயிர் விட்டுப் பழிக்குப் பழி சரிக்கட்டுவேன்; ஆனால், தேவரீர் கட்டளை எப்படி நடப்பிக்கிறதோ, அப்படியே நடப்போமென்று அக்கட்டளையை எதிர்பார்த்திருந்தேன்” என்று விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொண்டான். உடனே அரசன் கொலை வீரர்களை அழைப்பித்து, “இந்தக் குற்றவாளியை ஏற்பாட்டின்படி கடுங்காவல் செய்து கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற் கொண்டுபோய்க் கிடத்துங்கள்” என்று கட்டளையிட்டார். அந்தக் கட்டளைக்கு அஞ்சி, அவ்வீரர்கள் உருவிய கத்தியோடு சூழ்ந்து, நடுவே இராஜபுத்திரனைக் காவல் செய்து நடத்திக்கொண்டு போக, மனுச்சக்கரவர்த்தியும் மலைபோல் உயர்ந்த ஒரு தேரிலேறிக்கொண்டு பின்னே நடந்தார்.

அதுகண்ட அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் “இந்த இராஜகுமாரனுக்கு ஐசுவரியமும் அழகும் அறிவும் குறைவில்லாது கொடுத்த தெய்வம் இடையிலே இந்தப் பழிக்கு ஆளாகச்செய்து, நல்ல விதி நடுவே இருக்கக் கோணிய விதி குறுக்கே வந்ததென்று சொல்வதற்குச் சரியாக்கியதே! இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற இளமைப் பருவத்தில் எடுக்கப்படாத பழிவந்து சூழ்ந்து, சோறுண்ணும்போது தொண்டை விக்கிக்கொண்டதென்பதுபோல் துன்பத்தை உண்டிபண்ணியதே! — வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போது தாழி உடைந்த தென்பது போலக் கலியாணக்கோலங் கொள்வதற்கு இசைந்து வரும் பருவத்தில் இச்செல்வத்திருமேனிக்குத் தீங்கு உண்டாகும்படி நேரிட்டதே! — சிவதரிசனத்துக்குப் போனவிடத்தில் சேங்கன்றின் பழிவந்து ‘கிணறு வெட்டப் போனவிடத்தில் பூதம் புறப்பட்டதுபோல்’ தோன்றியதே! — ‘கடைகொள்ளப் போகும்போது கள்ள நெதிர்ப் பட்டதுபோல்’ அருள்பெற்று வரப்போகும்போது இந்தப் புத்திரனுக்கு அந்தக் கன்றானது எமனைப்போல எங்கேயிருந்து எதிர்ப்பட்டதோ! — இந்தக் குமாரனைப்பற்றி நமக்கெல்லா முண்டாகிய இரக்கம் பழிவாங்கவந்த பசவுக்கு முண்டாயிருக்குமானால், ஆராய்ச்சிமணியை அசைத்து முறையிடக்கோள்ளாதே! ஐயோ! இந்தப் பசுவானது சூரிய வம்சத்தை அழிக்கத் துசங் கட்டிக்கொண்டதே! — இனி நம்மாசனுக்குப் பிற்காலத்தில் நீதியுடன் அரசாட்சி செய்யத்தக்க அரசனைப் பெறாமல் எல்லா உயிர்களும் நிலைதடுமாறி நின்று மயங்குமே! — இந்த இராஜபுத்திரன் முன்பு சேனை சூழத் தேரிலேறிவந்த மங்கலமாகிய கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த நாம் — இப்போது இப்புத்திரன் காவல் சூழக் காலால் நடந்து வருகின்ற பரிதாபமாகிய கோலத்தைப் பார்ப்பதற்கு என்ன பாவஞ் செய்தோமோ! — இந்தப் புத்திரனுயிர்க்கு ஈடாக நம்முயிரை யெல்லாம் கொடுத்துவிடுவோமென்றாலும் அரசன் சம்மதிக்க மாட்டாரே! — இந்தப் புத்திரன் உயிரிழந்தால் பின்பு அரசனும் உயிரிழப்பார்.

பின்பு நாமிருந்து என்ன செய்வது! — இதற்கு முன் இறந்துவிடுவதே சுகமாகவிருக்கின்றதே! — ஆ! ஆ! நம்மரசனைப்போல இப்படிப்பட்ட அருமையான நீதியோடு அரசு செய்கிறவர்கள் முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லையே! — தியாகராஜப் பேருமான் நமது இராஜனுடைய மனதைச் சோதிக்கும்படியாகவே இவ்விதஞ் செய்வித்ததாகத் தோன்றுகின்றதே! — தருமதேவதை நமது அரசனது உண்மையாகிய நீதியின் தன்மையைச் சோதிக்கும்படி இவ்விதஞ் செய்வித்ததாகத் தோன்றுகின்றதே! — என்று பலவிதமாக அவரவர்களுந் தங்கள் தங்களுக்கு நேரிட்ட ஆபத் தென்று நினைத்துப் புலம்பியும் அதிசயித்தும் நின்றார்கள்.

ஆகாயத்தினிடமாக இவ்வதிசயத்தைப் பார்க்கும்படி வந்திருக்கின்ற தேவர்களெல்லாம், — “இந்த மனுச்சக்கரவர்த்தியானவன் செய்யத் துணிந்த காரியம் இவர்க்கு முன்னிருந்த அரசர்களுக்குச் சொல்லத்தான் கூடுமோ? அல்லது நினைக்கத்தான் கூடுமோ? இம்மனிதர்களைப் பார்க்கிலும் உயர் பிறப்பினராகிய நம்மவர்களுக்குத்தான் செய்யக் கூடுமோ? இவ்வரசன் நீதியிலும் மனோதிடத்திலும் சிறந்தவனாக இருக்கின்றான். இவனுக்குச் சிவகடாஷந் கைகூடுமல்லது மற்றவர்களுக்குக் கூடுமோ? ஆயினும், இன்னும் நடக்கப்போகிற அற்புதங்களையெல்லாம் பார்த்தறிவோம்” — என்று புகழ்ந்து சொல்லி நின்றார்கள்.

25. வீதிவிடங்கள் வீதியிற் கிடத்தல்

இந்தப் பிரகாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டு நிற்க, மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் அந்தப் பசங்கன்று இறந்துகிடக்கின்ற வீதியிற்போய், தமது புத்திரனைக் காவல் செய்து, முன்னே நடத்திவந்த கொலை வீரர்களைப் பார்த்து, — “இனிக் காலதாமதம் பண்ணாமல் இந்தப் பசங்கன்றை எடுத்து அப்புறத்தே வைத்து, அவ்விடத்தில் இவ் வீதிவிடங்களைக் கிடத்திவைப்புகள்” — என்று கட்டளையிட்டார். அதுகேட்டுக் கொலை வீரர்கள் மனம் பதைத்து மதிமயங்கி நின்றார்கள். அப்பொழுது தந்தையாகிய மனுச்சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையைக் கேட்டு மயங்கி நிற்கின்ற கொலைவீரர்களை வீதிவிடங்கள் பார்த்து, — “நீங்களேன் மயங்கி வருந்துகின்றீர்கள்? அந்தக் கட்டளையின்படி நானே செய்துகொள்ளுகிறேன்” — என்று சொல்லித் தியாகராஜப்பேருமான் சந்திதிக் கெதிராகத் திரும்பி, இரண்டு கைகளையும் குவித்துச் சிரசின் பேரில் வைத்துக்கொண்டு, —

“சிறு பிள்ளைக்குத் திருப்பாற்கடலை அழைத்துக் கொடுத்த தியாகராஜப் பேருமானே! அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சுயம்பிரகாச சாட்சாத் கார சிதாகாச சொரூப சின்மபனாகிய சிவசங்கரனே! அடியேன் பசங்கன்றைக் கொன்ற பாதகனுபினேன். அதுவும் போதாமல், ஐயோ! எனக்கு நல்வழியைக் கற்பித்துக் கண்போல் விளங்கிய நின்னடியியற் சிறந்தவனாகிய மதியுள்ள கலாவல்லப நென்கிற மந்திரியையும் இறப்பிப் பதற்குக் காரணமாகியு மிருந்தேன்! இப்படிப்பட்ட என்போல் பாவிசு ளெங்கே யுண்டு? என் பிதா தண்டிக்கப்போகிற தண்டனை என் பாதகத்துக்குத் தக்க தண்டனையுமல்லவே! என்ன செய்வேன்! பாவியாயினும் எனக்கு வேறொரு கதியுமில்லாதபடியால், முன் தாயைக் கூடித் தந்தையைக் கொலை செய்தவனது மாபாதகத்தை மன்னித்து அனுக்கிரகஞ் செய்ததுபோல், — அடியேனுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; என் பிதாவுக்கும் எனக்கும் உரித்தாகியிருந்த மற்றவர்களுக்கும் என்னைப் பற்றிவந்த பழிபாவங்களை நீக்கியருளவேண்டும்; என்பொருட்டு இறந்த மந்திரியை எழுப்பிக் கொடுத்தருள வேண்டும்; — இதோ இந்தப் புலா லுடம்பைப் போட்டுவிட்டு வருகிறேன், — என்னையுந் திருவடி நீழலிற் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், — இந்தப் பிறப்பிலே எனக்குத் திருவடிகடையாதானல் வருபிறப்பிலாயினும் கிடைக்கத்தக்க நல்லறிவும் பேரன்பு முள்ளவனாகப் பிறப்பிக்க வேண்டும்” — என்று சொல்லி விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு திரும்பி நின்று, மாதா, பிதா, குரு முதலானவர்களுக்கும் மனத்தினால் வந்தனஞ் செய்து, “இம்மனுச்சோழருடைய செங்கோல் மாறாது நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும்” என்று இஷ்ட தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துப் பஞ்சாஷ்ரத்தை உச்சரித்து, வடக்கே தலையும், தெற்கே காலும் வைத்து, இரண்டு கண்களையும் மூடிச் சிந்தையைச் சிவபேருமான் திருவடித்தியானத்தில் வைத்துக்கொண்டு, யோகசித்திரை செய்பவன்போல் உடம்பைக் கிடத்தினான்.

26. மகன்மேற் றேரை மன்னன் செலுத்தல்

அப்போது மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டு, தியாகேசர் சந்திதியை நோக்கி — “அடியேனை ஆட்கொண்ட ஆண்டவனே! இவ் வீதிவிடங்களைப்பவன் பசங்கன்றைக் கொலை செய்தானென்பது பிரத்தியக்ஷமாக உண்மையென்று வெளிப்பட்ட படியால், இந்தக் குற்றவாளியின் கொலைப்பாதகந் தீர்த்தக்க தண்டனை செய்வதற்குச்சக்தியில்லாத அடியேன், தேவரீர் திருவுளப்

பாங்கின்படி, மேலோர் ஏற்படுத்திய தரும நூல்களில் கொலை செய் தவனைக் கொலை செய்யக் கடவரென்று விதித்திருக்கிற விதியின்படி, விதிமாறாட்ட முதலான குற்றங்களுக்குச் சிறிது மிடங்கொடாமல், இவனைக் கொலைசெய்யும்படி திரிகரணசுத்தியாகத் தீர்ப்பிட்டுக் கொண்டு, இதோ தேர்க்காலி லூர்ந்து கொலைசெய்யத் தொடங்குகின்றேன். இத் தீர்ப்பினிடத்துத் தேவரீர் திருவடி சாஷிபாக என் மனமறிந்து யாதொரு பிசுரும் நேரிட்டதில்லை. என்னையுமறியாது ஏதாகிலும் குறை நேரிட்டிருக்குமானால் அதைத் தேவரீர் மன்னித்துக்கொள்ளவேண்டும், இந்தக் குற்றவாளியின் பாபாத்மாவை அப்பாபத்தினின்று நீங்கும் வண்ணம் தக்க தண்டனை செய்வித்தருளி, மறுபிறப்பிலாயினும் கடைத்தேறும் வழியைக் கடாஷிக்கவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு, தேரிற் கட்டிய குதிரைகளை விழுந்து கிடக்கின்ற வீதிவிடங்கள் கழுத்தடியிற் சக்கர மழுந்தும்படி நேராகமுடுக்கித் தேரை நடத்தினார். அப்போது தேர்ச் சக்கரமானது வீதிவிடங்கள் மேல் அழுந்திக் கறகற வென்று இழுத்துக்கொண்டு அதிக வேகமாகச் செல்ல உடல் குழம்பிச் சின்னானபட்டு, நசுக்குண்டு, கையாற் பிசைந்து, ரசம் பிழிந்த மாங்களியின் கோதுபோல உடல்வேறு உயிர் வேறாக இறந்தான்.

அதுகண்ட தேவர்களெல்லாம்,— “அருமையாகப் பெற்ற புத்திரனை நோக்காமல் புண்ணியத்தை நோக்கிய கண்ணியவானே! உனக்குச் சுபகரமுண்டாவதாக” — என்று வாழ்த்திக் கற்பகப் பூமாரி பொழிந்தார்கள். தேவ துந்துமிகள் அதிர்த்தன. அந்நகரத்தா ரெல்லாம், — இப்படிப்பட்ட நீதி செலுத்துகின்ற மகாராஜனை என்ன தவஞ்செய்து பெற்றுக்கொண்டோம்” — என்றும், — “ஐயோ! இனி எக்காலத்தில் வீதிவிடங்களைக் காண்போம்” — என்றும், இன்பக் கண்ணீரும் துன்பக் கண்ணீரும் விட்டுக்கொண்டே நின்றார்கள். உடனே மனுச்சக்கரவர்த்திபானவர் மந்திரியின் பழிக்காகத் தம் உயிரைக்கொடுக்கத் துணிந்து தேரிலிருந்து கீழே யிழிந்தார்.

27. இறைவன் வெளிப்படுதல்

அப்போது, ஸ்ரீ கண்டர், — அனந்தேசர், — காலச்செந் தியுருத்திரர், — துவாதசருத்திரர், — ஏகாதசருத்திரர், — புத்தியட்டகர், — கூர்மாண்டர், — ஆடகர், — சதவருத்திரர், — அஷ்ட மூர்த்திகள், — நீலலோகிதர், — கங்காளசபாலர், — அசுவாரோகணர், — அஷ்டபயிரவர்,

— வீரபத்திரர், — சக்ரதாரர், — நான்முகர், — முதலான பதமூர்த்தி களும்; — கபாலிகன், — அசன், — புதன், — வச்சிரதேகன், — பிநாகி, — கருதசாதிபன், — உருத்திரன், — பிங்கலன், — சாந்தன், — கூடியாந்தகன், — பெலவான், — அதிபெலவான், — பாசார்த்தன், — மகா பெலவான், — சுவேதன், — ஜயபத்திரன், — தீர்க்கபாகு, — ஜலாந்தகன், — மேகவாகனன், — செளமியகேசன், — சடாதரன், — லக்ஷ்மீதரன், — ரத்னத்திரன், — ஸ்ரீ தரன், — பிரசாதன், — பிரகாசன், — வித்தி யாதிபன், — ஈசன், — சர்வஞ்ஞன், — பெலிப்பிரியன், — சம்பு, — விபு, — கணத்தியகூன், — கிரியகூன், — திரிலோசனன் முதலான பதத் தலைவர்களும்; இந்திரர், — சந்திரர், — சூரியன் முதலான தேவர்களும்; வசிட்டர், — அகத்தியர், — புலத்தியர், — பராசார், — வியாசர் முதலான முனிவர்களும்; கண்ணுவர், — கருக்கர், — சுதானந்தர் முதலான இருடி களும்; அசுரர், — அந்தரர், — ஆகாயவாசிகள், — விஞ்சையர், — வித்தி யாதரர், — கருடர், — கார்தருவர், — இயக்கர், — கின்னரர், — கிம்புருடர், — சித்தர், — நிருதர், — பூதர், — பைசாசர், — போகபூமியர், — உரகர் முதலான கணங்களும்; நந்தி, — பிங்கிருடி, — சண்டன், — பிரசண்டன், — சங்குகன்னன், — வாணன், — அந்தகன், — கும்போதான், — விரு பாசூன் முதலான பிரமதகணங்களும் சூழ்ந்து அதித்து வரவும்; — பேரிகை, — மத்தளம், — தாளம், — சங்கம், — சச்சரி, — தடாரி முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கிவரவும்!

“எல்லாம்வல்ல இறைவன் வந்தான்,

நல்லோர்க்கருளும் நாயகன் வந்தான்,
முப்புரமேரித்த முன்னோன் வந்தான்,
தப்பிலார்க்கருள் செயுந் தயாதிதி வந்தான்,
வள்ளல் வந்தான், மஹாதேவன் வந்தான்,
எள்ளி லெண்ணெய்போ லிருப்பவன் வந்தான்,
அன்பர்க்கருளும் ஐயன் வந்தான்,
இன்பங் கொடுக்கும் இறைவன் வந்தான்,
முத்தொழில் நடத்தும் முதல்வன் வந்தான்,
பக்தர்கள் புகழும் பதத்தோன் வந்தான்,
தேவர்கள் போற்றுந் தியாகன் வந்தான்,
மூவர்கள் வாழ்த்தும் முக்கணன் வந்தான்”

என்று சின்னங்கள் பிடித்து வரவும், — தும்புருநாரதர் யாழிசை பாடி வரவும், — உருத்திர கணிகையர் நடனஞ் செய்து வரவும், — ஒற்றை வெண்குடை, சாமரை முதலான மங்கலவிருதுகள் நெருங்கி வரவும், — ஆணைமுகக் கடவுளும், — ஆறுமுகக் கடவுளும், — இரு பக்கங்களிலும் இசைந்து வரவும், — உலகமாதாவாகிய உமாதேவிபார்

இப்படி அவரவர்களும் அளவில்லாத ஆனந்த முடையவர்களாய் 'இழந்துவிட்ட பொருள் எதிர்வரப் பெற்றவர்கள்போல்' சந்தோஷ கோஷஞ் செய்து நிற்க, மனுச்சக்கரவர்த்திபானவர், கங்கையும் இளம்பிறையும் விளங்குகின்ற சடாமருடத்தையும், — திரிபுண்டரமூர் திலகமும் திருநோக்கும் விளங்குகின்ற நெற்றியையும், — அருள் ததும்பி வழிகின்ற திருநோக்கங்களையும், — சங்கு குண்டலமணிந்து தாழ்ந்த செவிகளையும், — நறுங்குமிழ்போன்று விளங்குகின்ற நாசியையும், — வேதமாகிய தெள்ளமுதத்தைக் கொள்ளைகொண்டுண்ணும்படி அன்பர்களுக்கு அருளிச் செய்கின்ற செம்பவளம் போன்ற திருவாய்மலரையும், — வானவர்க்குயிர்கொடுத்த மணிகண்டத்தையும், — கொன்றைமாலையணிந்து குலவரைகள்போலுயர்ந்த திருத்தொள்களையும், — மானும், மழுவும், வரதமும், அபயமுங்கொண்ட மலர்க்கரங்களையும், — சிவந்து மெல்லென்று திருவருள் பழுத்து ஆனந்தமொழுகிப் பக்தர்கள் மனத்தில் தித்தித்திருக்கும் பாதமலர்களையும், — செம்பவள மலைபோன்ற திருமேனியையும், — பச்சைக்கொடி படர்ந்தது போன்று பார்வதியார் மகிழ்ந்து விளங்குகின்ற பாகத்தையும் கண்குளிரக் கண்டு, — களிப்படைந்து, — ஆனந்த நீர் ஊற்று நீர்போல் சுரந்து சுரந்து, — விழுந்து விழுந்து மார்பினிடத்து வண்டலாடவும், — உடல் குழைந்து விதிர் விதிர்த்துச் சிலிர் சிலிர்த்து, மயிர்க் கூச்செறிந்து என்பு நெக்குவிட்டுருகியும், — மணங்கனிந்துகனிந்து கசிந்து கசிந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து படபடவென்று பதறிப் பதறி உருகி யுருகி ஆனந்த வெள்ளத்தி லழுந்தி யழுந்திப் பரவசமாகியும், — “சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிற்பர தற்பர சிற்குண சின்மய சிவசிவ” — என்று வாய்நீர் சுரந்து பாடிப் பாடி நாக்குழறித் தழும் பேறியும், — “ஹர ஹர” — என்று ஆனந்தக் கூத்தாடியும், தண்டுபோல் அனந்த முறை கீழை விழுந்து விழுந்து வணங்கி உடம்பிற் புழுதியாடியும், குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திர விம்பம் போன்ற முகத்தின்கண் முத்துமலை யணிந்ததுபோல வியர்வரும்பி இளநகை தோன்றி மலர்ந்து விளங்கக் கைகளைக் கூப்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, அன்பே வடிவமாகி நின்று, — “பிரமன் முதலாகிய பெரிய தேவர்களெல்லாம் அரிய தவஞ் செய்தும் கனவினுங் காண்பதற் கருமையாகிய கடவுளே! — அன்பு அணுவளவு மில்லாத அடியேனுக்கு அருமையாகிய திருமேனியை நனவிலே எளிதாகக் காட்டி

யருளிய தேவரீர் பெருங்கருணையை எனனென்று துதிப்பேன்! — பொய்
யுலகத்தை மெய்யென்று நம்பிப் புன்மைபாகிய போகத்தை விரும்பி, —
புவியாண்டு, மீளா நரகில் விழுத் துணிந்திருந்த அஞ்ஞானத்தையுடைய
அடியேனையும் ஒரு பொருளாகத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு காட்சி
கொடுத்தருளிய கருணைக் கடலே! — கண்ணுண் மணியே! — கரும்பின்
சுவையே! — கற்பகக் கணியே! — கருணை நிதியே! — தேவரீர் திரு
வருட் பெருமையை என்னென்று சொல்லுவேன்!

யான் என்கின்ற ஆணவப்பேயும்,
என தென்கின்ற இராட்சதப் பேயும்,
மாயை யென்கின்ற வஞ்சகப் பேயும்,
பெண்ணாசை யென்கின்ற பெரும் பேயும்,
மண்ணாசை யென்கின்ற மானிடப் பேயும்,
பொன்னாசை யென்கின்ற பொல்லாப் பேயும்,
குரோத மென்கின்ற கொள்ளிவாய்ப் பேயும்,
உலோப மென்கின்ற உதவாப் பேயும்,
மோக மென்கின்ற மூடப் பேயும்,
மத மென்கின்ற வலக்காரப் பேயும்,
மாற்சரிய மென்கின்ற மலட்டுப் பேயும்,

மனப்பேயோடு கூடி இரவும் பகலும் ஆட்டம் ஆடி ஆடி
யினாக்கின்ற அடியேனைக்காத்தருளத் திருவுள்ள மிரங்கித் தரிசன
மருளி, துன்பத்தை நீக்கி இன்பத்தை யளித்த எம்பெருமானே! —
என்னாண்டவனே! — என் தந்தையே! — என் தாயே! — என்
குருவே! — என் தெய்வமே! — என் குல தெய்வமே! — என்னுயிர்த்
துணையே! — என்னறிவுக்கறிவாகிய இறைவனே! — தேவரீர் திரு
வடிப் புகழை வேதங்களு மறியாது விழித்துக்கொண்டு தேடித்
தேடி இளைக்கின்ற தென்றால், கிருமி கிடங்கனிலுங் கீழ்ப்பட்ட
அசேதனனாகிய அடியேன், எப்படி அறிந்து துதிப்பேன்! — தேவரீர்
திருவடிக்காட்சி பவிக்கும்படி செய்வித்த இந்தப் பசுவுக்கும் கன்றுக்கும்
என்னை அடிமையாகக் கொடுப்பேன் அல்லது வேறென்ன கைம்மாறு
செய்வேன்! — தேவரீர் திருமேனிக்காட்சி கிடைப்பதற்குக் காரண
மாகிய வீதிவிடங்கனென்னும் பத்திரன் இன்றுதான் எனக்குப் புத்திர
னாயினான்! — தேவரீரது திருவருட் கோலத்தைக் காணப்பெற்ற
அடியேனுக்கு இனி என்ன குறை இருக்கின்றது! — அன்பர்களுக்கு
இன்பமளிக்கின்ற ஆண்டவனே! — தேவரீர் கிருபா கோக்கஞ் செய்யப்
பெற்று உடல் பூரித்தேன்! — உள்ளம் குளிர்த்தேன்! — உயிர்
தழைத்தேன்! — பசுங்கன்றும் மந்திரியும் மைந்தனும் உயிர்பெற்று
எழுந்திருக்கவும் வரம் பெற்றேன்! — வாழ்வடைந்தேன்! — துக்க

மெல்லாம் நீங்கினேன்! — சுகப்பட்டேன்! — மனதுக்குமடங்காத
மகிழ்ச்சி கொண்டு நின்றேன்! — இனி அடியேனுக்குத் தேவரீர்
திருவடியினிடத்துத் தவறாத தியானமும், சலியாத அன்பும் தந்தருளி
யென்னை அடிமைகொள்ள வேண்டும். — குற்றஞ்செய்தாலுங் குணமாகக்
கொள்கின்ற குணக்குன்றே! — பன்றிக்குட்டிக்கு முலைகொடுத்த
பரம்பொருளே! — புலிமுலையைப் புல்வாய்க்கு ஊட்டிய புண்ணிய
மூர்த்தியே! — கல்லடிக்கும் வில்லடிக்கும் கருணைபுரிந்த கருத்தனே! —
திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலிலெழுந்தருளிய தியாகராஜப் பிரபுவே! —
போற்றி! போற்றி!!” — என்று தோத்திரஞ் செய்து தொழுது
நின்றார்.

29. பெருமான் அருள் புரிந்து மறைய அரசன் ஆலயம் புகுந்து வணங்கல்

அரசன் செய்த தோத்திரங்களைத் திருச்செவி ஏற்றுக்
கொண்டு தியாகராஜப் பெருமான், — “நம்மிடத்தில் அன்புள்ள அரசனே!
நீ இன்னும் நோயற்ற வாழ்வுங் குறைவற்ற செல்வமும் பெற்று, நமது
அருளே துணையாகக் கொண்டு, இவ்வுலகத்தையெல்லாம் ஒரு குடையின்
கீழ் ஆண்டு, மெய்யறிவு விளங்கி, மாறாத மகிழ்ச்சியோ டிருக்கக்
கடவாய்! பின்பு எக்காலத்தும் மீளாத பேரானந்த போகத்தை நாம்
தருவோம்” — என்று அருள் புரிந்து கணங்களுடன் அந்தர்த்
தானமாக எழுந்தருளினார்.

அதுகண்டு மனுச்சக்கரவர்த்தியானவர், பின்பும் கீழ்
விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தொழுது, தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, அப்
பசுவையுங் கன்றையும் உபசாரத்துடன் நல்ல புல்லுள்ள இடங்களில்
மேய்த்து மிகுந்த சுகத்திவிருக்கும்படி செய்வித்துக் கலாவல்லபனைக்
கட்டி யணைத்துக்கொண்டு, — “என் புத்திரன் பழிக்கு ஈடாகச் செய்தற்
கரிய செய்கையைச் செய்துகொண்ட அன்புள்ள அமைச்சனே! — உன்
போலனைக் கினியவர்கள் உண்டோ!” — என்று உபசரித்து, பின்பு,
வீதிவிடங்க நென்னும் மைந்தனை எடுத்து மடிமேல் வைத்து, முத்தங்
கொடுத்து, உச்சி மோந்து, — “யான் செய்த புண்ணியத்தால் கிடைத்த
புத்திரனே! உன்னுல்லவோ உயர்வை யடைந்தேன்” என்று உபசரித்து,
பின்பு மைந்தனும் மந்திரியுந் தாமுமாகக் கமலாலயமென்னும் கோயிலுக்குச்
சென்று ஆசாரத்தோடும் அன்போடும், விதிப்படி சிவபெருமானைத் தரி
சனஞ் செய்து, அபிஷேகாதி சிறப்புக்களும் அநேகம் திருப்பணிகளுஞ்

செய்வித்துத் தொழுது, வணங்கித் துதித்து, வலங்கொண்டு, விடை கொண்டு புறப்பட்டு, அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் மனங்களித்து வாழ்த்திப் புகழும்படி மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க, வீதியை வலமாக வந்து, அஷ்ட மங்கலங்களேந்திய சமங்கலிகளும், அந்தணர் அமைச்சர் முதலானவர்களும் வாழ்த்தி மங்கலச் செய்கைகளோடும் எதிர்கொள்ள அரண்மனையிற் சென்று வேதியர், துறவினர், விருந்தினர், உறவினர் முதலானோர்களுக்கு அவரவர்க்குத் தக்க வரிசைகளைச் செய்து மகிழ்வித்து, கற்புநீலை தவறாத மனைவியார் மனங் குளிர்த்து களிக்கும்படி மைந்தனைக் காண்பித்து, மந்திரி முதலானவர்கள் சூழச் சிவானுக்கிரகத் தால் சிங்காசனாதிபதியாய், உலகத்தை யெல்லாம் ஒரு குடை நிழலில் வைத்து அறநெறிப்படியே அரசாட்சி செய்திருந்தார்.

வாழ்த்து

நேரிசை வேண்பா

வாழி மனுச்சோழர் வாழி யவர்மைந்தன்
வாழியவர் மந்திரியாம் வல்லவனும் — வாழியவர்
செங்கோன் முறையவர்தஞ் சீர்கேட் பவர்வாழி
எங்கோன் பதம்வாழி யே.

நீருச்சிற்றம்பலம்

மனுமுறைகண்ட வாசகம் முற்றிற்று.

திருவருட்பா, 6-ந் திருமுறை,

பிள்ளைப்பெரு விண்ணப்பம், 93-ம் பாட்டு.

வருமுயி ரிரக்கம் பற்றியே யுலக
வழக்கிலென் மனஞ்சென்ற தோறும்
வெருவிவின் னடிக்கே விண்ணப்பித் திருத்தேன்
விண்ணப்பஞ் செய்கின்றே னின்றும்
உருவவென் உயிர்தா னுயிரிரக்கந்தான்
ஒன்றதே யிரண்டிலே யிரக்கம்
ஒருவிலென் னுயிரு மொருவுமென் னுள்ளத்
தொருவனே நிற்பதத் தானே.

நீருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

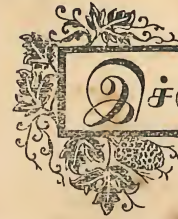
ஒழுவி லொடுக்கம்

ஒழிவிலொடுக்கப் பாயிர விருத்தி

சிறப்புப்பாயிரம்

நேரிசை வேண்பா

வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன்
வள்ளன்மலர்த் தாடலைமேல் வைத்துரைத்தா—னுள்ளத்
தழிவிலடுக் குந்தேனை யன்பரெலா முண்ண
வொழிவி லொடுக்கநா லோர்ந்து.

இச்செய்யுள் கருதிற் றியாதோவேனின், இந்நூன்முகத் தாசிரியர்
பெயர் முதலியவற்றைக் குறித்து நின்றலிற் சிறப்புப்பாயிர
வொழிக்க முணர்த்தல் கருதிற்றென்க.

வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன் வள்ளன்மலர்த்
தாடலைமேல் வைத்து என்பது :— வள்ளலாரென்னுந் திருப்பெயருடையவர்,
ஞானசாரிய நிருபராகிச் சமையவாதிகள் தருக்கச் செருக்குகள்
பிற்பட்டொழியப் பேரருள் நெறியான் வெற்றிகொண்டு, சீகாழி யென்
னுந் திருநகர்க் கண்ணே, மெய்நெறி விளங்க, வீற்றிருந் தருளிய
திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது வள்ளற்றன்மையுடைய, மலர்போலுந்
திருவடிகளைத் தமது நன்முடிக்கண் ஓர் பொன் முடியாக அணிந்து.

ஓர்ந்து — உள்ளத் — தழிவிலடுக் குந்தேனை யன்பரெலாமுண்ண —
வொழிவி லொடுக்கநா லுரைத்தான் என்பது :— அத்திருவடிகளின்
அருட்டுணையால் தத்துவங்க ளனைத்துஞ் சடமென்றோர்ந் துணர்ந்து,
அவற்றைக் கடந்து, தற்காட்சியோடு திருவருட் காட்சியுஞ் செய்து,
அங்கனம் வாதனையா னசைந்தெழும் போதற் தோற்றது, அதனை யத்
திருவருளொளியி னடக்கி ஆண்டு, மேன்மேலு மெழாகின்ற, சிவானந்தத்
தேனைத் தாம் அனுபவஞ்செய்தவாறு, அதன்கண் அன்புள்ள பக்கு
வருஞ் செய்தற்பொருட்டு, அச் சிவானந் தானுபவ அந்தரங்க மெல்லாம்

வெளிப்பட்டு விளங்க, ஒழிவிலோக்கமென்று ஓர் உபதேச முறையை யுரைத்தருளினார் — என்றவாறு.

வள்ளல் — என்னும் பெயர்:—

ஆசிரியர்க்குத் தாம் முன்னிருந்த கிரியாசாரிய நிலைக்கண் அவ்வாசாரிய மரபின் வழித்தாய் வந்த காரண வபிடேகச் சிறப்புப் பெயரென்க. அல்லதூஉம், பின்னர் ஞானசாரிய நிலைக்கண், தமதருண் ஞான நோக்கானியைந்த கண்ணுடைய வென்னுங் காரண விசேடண மேற்கொண்டு, நின்ற இவ்வள்ளலென்னும் பெயர், ஈண்டவ் விசேடண மிசை யெச்ச நிலையின்ப நின்றதெனினும் அமைபுமென்க.

இஃது வினை, பண்பு முதலிய வடித்த தொகை நிலைச் சொற்றொடராகாது, தொகாநிலையாய்த் தனைத்தொடர் பயனிலை யண்மைப் பொருளுணர்ச்சி யின்றி யிடையிட்டு நிற்கத் தான் செய்புண்முதற்கண் தனித் திருந்தமையின் ஆற்றலின்றிலோவெனின், அற்றன்று: — கொடை மடங் குறித்த குணங்காரணமாக வந்த இவ்வள்ளலென்னும் பெயர் தன னுறுப்புக்குட் கோடை குணம், புகழ்முக வளமென்னு நல்வகைக் குறித்த பல்பொருட் பகுதியாய் வண்மைபென்னு முதலுறுப்பான் ஆசிரியர்க் குளவாய் அக்கொடை முதலிய அருட்குணங்களைக் குறிப்பிற் புலப்பட விரித்தலிற் பொருளாற்றல் உண்டென்க. அல்லதூஉம், இப்பெயர், உயர்பொருட்கிடனாய், உடனிலைக் கூட்டாய், ஒரு நெறியைச் சந்தாய், ஓரினந்தழிப் பல்வகைக் குறிப்பிற்றப்டுந்து, முற்றியையு வண்ணப் பெருஞ் சொல்லாக நின்றலிற் சொல்லாற்றலும் உண்டென்க. ஆயின், இவ்வாசிரியர் பெயர் இச்செய்யுளின் இடை கடைகளின் ஒன்றினிற்றுத்தாது, முதலடி முதற்சீ ரேதுகைத் தொடைக்க ணிறுத்ததிற் குறித்த தியாதோவெனின், ஒன்றிரண் டெனக்கொண் டுறுமறை யாகம நன்றிருமுடிபி னடுகிலைடா அப்ப் புலம்பெறுதத்துவ வியதியிற்போந்து, உண்மலர் தெறு மறிஞர் வாழ்த்திப்பரவும் ஆசிரியர் சன்மார்க்க முதலிய மார்க்க நான்கனுட் டலைமையிற் றலைமையாய் வுத்தம சன்மார்க்கத்தின ரென்பது குறித்த தென்க. இங்ஙனம் உத்தம சன்மார்க்கத்தின ரென்பதை யாசிரியர் கூறிய “இதுவென்றதெல்லாம் போய் யென்றான்” * 1 என்னுந் திருவெண்பாவாற் காண்க. இஃதுதினனும் விரிக்கிற பெருகும்.

* 1. பொதுவிலுபதேசம்: பாட்டு—44.

இதுவென்ற தெல்லாம் போய்யென்ற நெனக்குப் பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு—அதுநாங்காண் என்ற நதன்பே ரிரவைப் பகலாக்கும் ஒன்றே பரம சுக மோ.

குருராயன் என்பது:—

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்குச் சிறப்பிற் சிறப்பாய் காரணப் பெயராய் நின்று, — ஒதியுணர்ந்து பன்னாட் பல சாதனங் களின் முயன்று முயன்று, ஆசாரியத்தன்மை யொருவாறு அரிதிற் கிடைப்பப்பெற்றும், ஓரோர் காலங்களின் அவத்தை வயப்பட்டு, மயங்கு மற்றையாசாரியர் போலாது ஓதாமல் வேதாகமாதிகளை முற்று முணர்ந் திறைப்போது மோர் சாதனங்களின் முயன்றதின்றி, ஞானசாரிய வருளிலக்கணங்க ளனைத்துந் தாமே தம்பால் நிரம்பிநிற்ப, அமர்ந்தன ரென்பதூஉம், — ஒதியுணர்ந்த அவ்வாசாரியர்க்கெல்லாம் அவரவரறிவின் கண் அருளுருவாய் நின்றறிவித்தும் ஆசாரியவுருவாய் வெளிநின்று அனுக்கரகத்தும் நின்றன ரென்பதூஉம், — திருநோக்கஞ் செய்தன் முதலிய அறுவகை தீக்கையானு மன்றித் தமது திருவுருவைக் காண்டல் நினைத்தன் மாத்திரையே பக்குவரல்லாரும் பக்குவராய்ப் பயன்பெற நின்ற திருவருட் பெருமைய ரென்பதூஉங் குறித்ததென் னுணர்க. இங்ஙனம் ஓதாமல் வேதாகமாதியுணர்ந்தமை முதலியவற்றை யாசிரியர் கூறிய “தன்மையும் முன்னிலையும்” * என்னுந் திருவெண் பாவாற் காண்க.

அல்லதூஉம், குருராயன் என்பது, வாதுவேன்ற சம்பந்தன் என்பதற்கு மேனிற்கவைத்த விதப்புக் குறிப்பாற் பிள்ளையார், இவ்வ வதாரத்தின் மேனின்ற அவதாரத்தினுங் குமார சற்குருவாய் அரனுக்கும் அகத்தியனுக்கும் உபதேசித்தருளிய ஆசாரியத் தலைமையுங் குறித்த தெனக்கொள்க.

“**தென்னவ** னங்கனஞ் சூழ்காத் திரிக சூலகரத் தென்னவ னங்கனந் தப்பத நீட்டினன் செல்வமுன்பின் நென்னவ னங்கனந் னீற்றாற் றிருத்திய தென்னவின்னந் தென்னவ னங்கனங் கைச்சிலைக் கூணையுந் தீர்த்தருளே.”

அருணகிரிகாதர், கந்தரந்தாதி, 56.

என்றதனாற், பிள்ளையார் இவ் வவதாரத்திற்கு மேனின்ற அவதாரத்திற் குமாரசற்குரு வென்பது காண்க.

* 1. பொதுவிலுபதேசம்: பாட்டு—42.

தன்மையு முன்னிலையுந் தானாய் படர்க்கையுமாய் என்னொழிவி லின்புமா யின்புமிது — என்னுந் வேதாந்த சித்தாந்த மேபிறவா வீடென்றான் ஓதாமல் வேதமுணர்ந் தோன்.

“உழன்மதிற் சுட்ட தனழகைப் பெருமான்
வணங்கினின் றேத்தக் குருமொழி வைத்தோய்
குறுமுனி தேற நெடுமறை விரித்தோய்

கல்லாடம், பாயிரம் 2.

அருமறையா கமமங்க மருங்கலைநா றெரிந்த
வகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மருட்குருவாங் குருனை

சித்தியார்

என்பவைகளால் அரனார்க்கும் அகத்தியனார்க்கும் உபதேசித்த ஆசாரியத்
தலைமையை யுணர்க.

ஆயின், குருவேந்தன் என்னாது குருராயன் என்றது எது
குறித்தற்கோ வேனின்:— நான்கன் வேற்றுமையானடுத்து மிக்குயர் நெறிப்
பொருண்மையின் வந்த காரகச் சிறப் பொருதலைத் தொடர் மொழிப்
பெயராய இக்குருராய னென்பதன்கட் குருவேன்பதன், முதனிலை
யெழுத்துத் தமிழியல் விதிப்படி மொழிக்கு முதலாகியும், ராயனென்
பதன் முதனிலை யெழுத்துத் தமிழியல் விதிபின்றி ஆரியவியல் விதிப்படி
மொழிக்கு முதலாகியும், வந்து இருவகையியலுங் கோடவின், இதனைத்
தம்பெயராகவுடைய பிள்ளையாருந் தமிழ்நூல் — வடநூலென்னும்
இருவகை நூற்கு முரியாரென்பது குறித்தற்கென்க. ஆசிரியர் “மறைப்
புலவன் தமிழ்க்குறிசில் சீகாழிச்சம்பந்தன்” † என்றதனால் இருவகை
நூற்கு முரியாரென்பது காண்கவென்க. அல்லது உம், பொருள் வேறு
படாது, சிறிதே வடிவுவேறுபட்டு நின்ற குருராயனென்பது தன்னைபுள்
னன்றி நோக்கினார்க்கு இலைமறை காய்போல் ஜா வென்னு முயிர்மெய்
யோ டிருந்த தன் முன் வடிவமுட்கொண்டு விளங்கக் காட்டி நிற்கின்ற
தாகலின், இதனைபுடைய பிள்ளையாருந் தமது கடவுட்டன்மை வேறு
படாது உத்தமபுருட வருவங்கொண்டு நின்ற தம்மை, அன்பான் உள்ளுன்றி
நோக்கினார்க்குக் குமாரசற்குரு வென்னும் பெயர் கொண்டு, அளவிகந்த
சூரியர் உதயம்போன் றொளிவீசுந் தம் முன்னுருவாய தெய்வத்திருவுரு
வுட்கொண்டு, விளங்கக்காட்டி, நின்றனரென்று குறித்தற் கென்பதுமா
மென்க.

† 1. பொதுவிலுபதேசம்: பாட்டு—11.

சத்தியநிர் வாணத்தாற் றற்போதத் தாக்கறுத்து
வைத்து வழிகாட்டு மறைப்புலவன் — சுத்தன்
தமிழ்க்குருசிற் சீகாழிச் சம்பந்த னென்பான்
எமக்கருளிச் செய்த திது.

“மறையவர் திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியி னொளியே வெளியேவந்
திறையவ னுமையா னுடனரு டரவெய் தினையென்பார்.”

ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணம் 92

என்று, மூவாண்டிற் பிள்ளையார் திருவருள் வடிவைக்கண்டு சீகாழிபுள்ளார்,
வியந்துகூறிய வாறாய்விச்செய்யுளால் உள்ளுன்றி நோக்கினார்க்குத் தம்
முன்னுருவைக் காட்டி நின்றனரென்பது காண்க வென்க.

இனி இன்றியமையாக் காட்டுளதேற் காட்டுவதன்றி மற்றைய
விரிக்கற் பெருகும் என்க.

அல்லது உம், குரு என்பத னீற் நுயிர்மெய்யோடு ராயன்
என்பதின் முதலுயிர்மெய் புணராப் புணர்க்கையாய் நின்றதாகலின்,
இங்ஙனம் ஆனந்த வடிவராகிய பிள்ளையாருந் தாங்கொண்டருளிய மாணிடத்
திருவுருவோடு புணராப் புணர்க்கையாய் நின்றனரெனக் குறித்தற் கென்
பதுமா மென்க.

அல்லது உம், குறிலிணைக் கெதிர் நெடில் குறிலெண்ணீடாக
நிற்பவு மீற்றி னவ்வெண்ணீடின்றி யொற்று நிற்பவுந் தொடர்ந்த மொழி
யாகலிற் பிள்ளையாரும் பக்குவர்க்கு மறைப்பொருளாயும், அதிபக்குவர்க்கு
அனுபவப் பொருளாயும் இவ்விரண்டினுங் கலவாது அதீதப் பொருளாயு
நின்றனரென்று குறித்தற் கென்பதுமாமென்க.

குரு என்பதன் பொருள்

இங்ஙனம் குருராயனென்பதிற் கு வ்வென்பது — இருள், ரு
வ்வென்பது — அருள், — ராயன் என்பது விளங்கச் செய்கின்றோன் —
பொருளாம். இதனால் கு வ்வென்னு மசுத்தாவத்தையில் நின்றோரை ரு
வ்வென்னுஞ் சுத்தாவத்தையில் தாம் நின்றவண்ணம் நிறுத்துகின்றோர்
குரு ஆவர். இச்சுத்தாவத்தைக்கு ஆதாரமாகியும் அதீதமாகியும் விளங்கி
இவ்வவத்தையினின்றும் அக் குருவாயினோர் தாழாத வண்ணம் அருள்
செய்து நின்று அதீதப் படுத்துகின்றோன் ராயன் ஆவன் ஆகலின்,
இதனாலும் உணர்கவென்க.

எழுத்தாதிப் பல்வகைக் குறிப்பிற் பொருணெறிபற்றி நின்ற
நேக்கம், சேறிவு, நுட்பம், இங்கிதம், இன்பம், கம்பீரம், சிறப் புறுதி,
முதலிய நற்குணந் தழீஇய சொற்புண ரீதென்றே, ஆசிரியரும் சரியாதி

நான்கினுக்கும்” * என்னுந் திருவெண்பாவி னிடைக்கட் குருராயனென்று இதன் பெருமை தோன்ற வைத்தனரென்க. இஃது இன்னும் விரிக்கிற பெருகு மென்க.

வாதுவென்ற சம்பந்தன்

வாதுவென்ற சம்பந்தன் என்பதிற்பொதுவானே வாது வென்ற என்றது என்குறித்தோ வெனின், — எண்வகைக் குன்றத் தெண்ணுயிரவராய் பாயுடுக்கைப் பறிதலைச் சமணர்க ளொருங்கே கூடித் தென்மதுரைக்கட் செந்தமிழ்ப் பாண்டியனை முன்னிட்டுச் செருக்காற் செய்த சுரவாதம், அனல்வாதம், புனல்வாதங்கள் பிற்படத் திருநீற்றுநாந் திருவாக்கானும் வென்று திறல்கொண்டமை யன்றியும், பரசமய கோளாரி பென்று தானே யொலித்த திருச்சின்னத்தின் தெய்வப் பேரொலி கேட்டு, உளம்பொறுது எதிரிட்டு மறித்த போதமங்கைப் புத்தந்தியின் பொய்த்தருக்கமும், புழுத்தலையும், பொடிபட்டழியவும், பின்னருள்ளது போன் றில்லதைப்பற்றிச் சாக்கிபக் குழுவள் தலைவனாய் சாரிப் பத்தன் சிற்சிலவகையாற் செய்த சமையவாதர் தலைதடுமாறவும், செந்தமிழ் வேதத் திருமுறை தாங்கி மேம்படும் அறிஞரான் வெற்றி கொண் டபையும் திருவோத்தூரின் கண் அரணுக்கடுபனை ஆண்பனை யாயிற்றே யென்று, அசதியாடிய அமணக்குழுஉக்களின் வாய்வாதங்கள் மண்பட் டொழியத் தாம் திருவாய்மலர்ந்த திருக்கடைக்காப்புள் ஓர் மொழியானே அவ்வாண்பனை பெண்பனைபாகச் செய்து விறல் கொண்டமை யுங் குறித்ததென்க.

அல்லதூஉம், வாது என்ப திலக்கணையாகக் கொண்டு பெருமண நல்லுரின் கண் திருமண நல்விழாவைத் தரிசிப்பான் வந்த மக்கட்கெல்லாந் தொன்றுதொட் டிடைவிடாது உடனிழற்போற் சூழ்ந்துள பிறவிப் பெருவாதுகளைத்தும் வென்றதூஉம், — திருப்பாச்சிலாச் சிரா மத்தின்கண் மழவன் மகளார்க்கு அடுத்த முயலக வாதுவென்றதூஉம், — மருகற்கண் ஓர் வசியனுக்கு அடுத்த விடவாது வென்றதூஉம், — இவை முதலியவுங் குறித்த தெனினுமாமென்க. வெற்றி கொண்ட பொருட்டிறன் முதலியவற்றுள் ஒன்றேனுந் தோன்றக்கூறாது

* ஒழிவிலோடுக்கம். 3. சத்திநிபாதந் துந்தம ரோழிவு 1-ம் திருவெண்பா.

சரியாதி நான்கினுக்குத் சாலோக மாதி
வருமா நெணக்களித்த வள்ளல்—குருராயன்
ஞானத்திற் பக்குவர்க ணல்வர்க் குபதேசம்
ஆனத் தையுநிகழ்த்தி னான்.

இலேசானே வாதுவென்ற என்றது என்குறித்தோவெனின்,—பிறர்க்கு இங் னனம் லேறல் தம்மானுந் துணைமையானும் பற்பலகாட் பற்பலவகையின் முயற்சிசெயினு முற்றுதெனினும், பிள்ளையார்க்குச் செந்தமிழ் பொழியுந் திருவாக்கானே ஆண்டாண்டு அவ்வேறன் முற்றியதென்பதுகுறித் தென்க. வாது என்பது குரு ராயன் என்பதனோடுங் சம்பந்தன் என் பதனோடுங் சாராது நடுகின்றமையின், அத்துவித நெறியினுஞ் சேராது, துவீதநெறியினுஞ் சாராதுவின்ற பதிதவாதிகளது பயனில் வாத மெனினு மமையுமென்க.

எதிரேற்கப்பட்ட டெதிர்வினைக் கீழ்ப்பட மேற்கொள் வினை யெழுச்சிப் பொருளின் வந்த வெல்லென்னும் பிறவினைப் பகுதியானடுத்த வென்ற என்னும் பெயரெச்சுஞ் சம்பந்தனென்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்து, இங்ஙனம் வெற்றிகொண்ட பருவம் பிள்ளையார்க்கு இளங் குமாரப் பருவமெனக் குறித்ததென்க. என்னை? எச்சமென்பது இளஞ் சேய் மேற்றுகலின்.

சம்பந்தன் என்பது பிள்ளையார்க்கு மூவகவைக்கண் மூவுலகும் புகழ்ப் பொற்பொடு புணர்ந்த அற்புதத் திருப்பெயராகலின், ஆண்டு பெருமானருளப் பிராட்டியா ரளித்த சிவஞானத் தெள்ளமுதருந்தி அச்சிவஞானத்திற்கு உரிமை பூண்டமை குறித்ததென்றுணர்க. ஆயின் சிவஞான சம்பந்தன் என்னுது சம்பந்த் னென வைத்த தென் கொலோவெனின் :— சிவஞானமுன்றிச் சிவானந்த மானந்தாதீதம் என்பவைக்கும் உரிமை பூண்ட தலைமைபற்றியும் அவற்றை உலகுபிர்க்கு இங்ஙன மென்றுணர்த்தி உரிமை செய்விக்கு மாட்சிபற்றியும் அங்ஙனம் வைத்ததென்க.

அல்லதூஉம், சுருங்கச் சொல்லுதல் வனப்பினுந் சம்பந்த் னெனவே சிவஞான சம்பந்த் னென வுரிமைச் சிறப்பு வழக்கால் தானே தோன்று மென வைத்த தெனினுமாமென்க. எங்ஙன மெனின், இந்திர னென்பது இறைமைச் சிறப்பு வழக்கால் தேவேந்திரனையும் உடையா னென்பது பொருட்சிறப்பு வழக்கால் பொன்னுடையானையும் குறிக்கு மாகலி னென்க.

வள்ளன்மலர்த்தாள்

வள்ளன் மலர்த் தாள் என்னும் ஒருவகை வனப்பு, இருவகைச்சந்தி, மூவகைமொழித் தொகைச் சொற்றொடர்க்கண், வள்ள லென்னுங் குணிப்பெயர் வினைமுதற் ரொழிற் பயனுறப்படு முடைமைக்

குணப்பெயராய் நின்று, பிள்ளையாரது திருவடிகள் தம்மையடைந்தோர்க்கு, வரையா தானந்தப் பேற்றையளித்து, அவரைத் தாங்கிக் கோடலைக் குறித்த தென்றுணர்க.

அஃதேல், ஆனந்தப் பேற்றைத் தருதற்குத் தாங்கிக் கோடற்குக் கருத்தார் பிள்ளையாரன்றோ? அங்ஙனம் இருப்பத் திருவடிகட்கு இங்ஙனங் கூறல் எங்ஙனமெனில்: திருவடிகள் தம்மை வழிபடுவோர்க்கு இரங்கி இன்பமீதற்பொருட்டு எழுந்தருளும் பிள்ளையாரது படர்ச்சி நிகழ்ச்சிக் கருவியாய் நின்று அவரை யவ் வழிபடுவோர்பால் வருவித்தலானும், ஞான தீக்கை பண்ணுங்கால் அவர் சென்னியிற் சூட்டப்பட்டு ஐக்கியம் வருவித்தலானும், நித்தியானந்தப் பேறு வாய்க்குமாகலின் இங்ஙனமென்க.

அல்லாதா உம், வாட்டமி லருளுங், கோட்டமில் குணனு, மசையா நிலையு, நசையா மனனும், வெகுளாப் பண்பும், விடாப் பேரன்புந், செவ்வியின் மரீஇ எவ்வெவர் எவ்வகை வேட்டனர் அவ்வகை விருப்பொடு குறிப்பின் வரையா தீதல் வள்ளற்றன்மை என்ப வாகலின், இவ் வள்ளற்றன்மையைத் தம்பால் அடைந்தோரிடை யடைவித் தருளுங் கருணைபற்றி யங்ஙனங் கூறியதெனினு மமைபுமென்க. அஃதேல் வள்ளற் றன்மை வழங்கு மலர்போலுந் திருவடி பென்றன்றோ வுரை விரித்தல் வேண்டும். அங்ஙன மின்றி வள்ளற் றன்மைபுடைய மலர் போலுந் தாளென விரித்திருக்கின்றதே பெனின்; அங்ஙன மடைவித்தலும் வள்ளற் றன்மையே யாகலினு முடைய தொன்றன்றே புதலப்படுமாகலினும் இங்ஙனம் விரித்தல் அங்ஙனங் கூறற்கு மமைதிபாமென்க.

அல்லலு உம், அருளின்றி யமையாத வள்ளற்றன்மைக் கவ்வுருளே முதற்காரணமா மாகலின், ஆனந்தவடிவராகிய பிள்ளையார் அவ்வானந்தப் பேற்றை யளிக்கும் வள்ளற்றன்மைக்கு முதற்காரணமாகிய திருவருட் சத்தியே திருவடியென்று குறித்ததற்குக் காரணத்தைக் காரியமாக ஈண்டு உபசரித்த தெனினு மமைபு மென்க.

அல்லதா உம், எமது திருவடிகளை வழிபடின் வீட்டின்ப மெனிதில் தருவேமென்று பிள்ளையார் விதித்தருளிய அருள் விதிப்படியறிந்து வழிபடின், அவ்வழிபாட்டான் அவ்வீட்டின்பந் தரப்பெறுதல் உண்மையாகலின், அவ்வுண்மை றோக்கி யீண்டு கூறிய தெனினும், பிள்ளையார் திருமேனி முற்றுந் தெய்வத்தன்மை பூரணமாகலின் அதனையறிவிக்க ஈண்டு கூறியதெனினு மமைபுமென்க. திருவடிகட்கு அடையாய வள்ளலென்பதா உம் ஆசிரியர் பெயராய வள்ளலென்பதா உம்,

அடியிணை எதுகைத் தொடையாய் எழுத்தசை சீரோலி பொருளாதிகளா னொற்றுமைக்கொண்டு நின்று பிள்ளையாரது திருவடித் தீக்கைக்கும் ஆசிரிய ரதிபக்குவத் தன்மைக்கும் உள்ள வொற்றுமைப் பொருத்தம் விளக்கினவென்க.

வள்ளல் என்பது, பிள்ளையார்க்குக் காரணச் சிறப்புப் பெயராகக்கொண்டு பொருள் கூறுவாறுமுளர். அங்ஙனங்கூறின், இத்துணைச் சிறப்பின்று என்று மறுக்க என்னெனின்; — அவயவச்சிறப்பானவய விக்குணம் வெளிப்படுத்தலே பெரும்பாலு மின்பமாகலினென்க! இதனைப் “போற்றிமானான் முகனுங் காணாத புண்டரிகம்”*, என்பதனாக் கண்கவென்க. வள்ள மலர்த்தாடெனப் பாடமோதி வள்ளம்போலுங் குவிந்த வாய்மலரென மலர்க்கடையாக வுரைவிரிப்பாருமுளர். அங்ஙனம் விரித்தலின் இத்துணைப் பெரும் பயனின்றென மறுக்க. இங்ஙன மின்னும் விரிக்கிற்பெருகுமென்க.

மலர் என்பது, வள்ளற்றன்மையி னருகு வைத்தமையின், ஈண்டு நிறைதலுங், குறைதலுமாயுள்ள நீர்நிலைக்கண் தோன்றியும், அழிந்தும், விரிந்தும், குவிந்தும், வாடியும் நின்று, — வண்ணமும், நறையுந், வாசமுந், சிறிதே சிறுபோது கொண்டு பறித்தலாதிய சிறு தொழிற்படு மலர்களை நீக்கி, ஆண்டு திரிபிலாத் தெய்வத் தெண்ணீர் நிலைக்கண், ஒழியா மலர்ச்சியும், அழியா மணமும், பொன்னிறப் பொலிவும், இன்னற வொழுக்கும், மென்மையுந், தன்மையுந், வியப்புறு முருவுந், கண்டோர் கண்கவர் காட்சியும், மாட்சியுந் கொண்டு, முக் காலமுங் குன்ற மலரைக் குறித்தமை காண்க. என்னெனின் — பிள்ளையார் திருவடிகள், மெய்ஞ்ஞான விளக்கமாய், அருண்மணம் வீசிப், பொன்னிறம் பொலிந்து, ஆனந்த மொழுக்கி, மெல்லென வுற்றுத் தண்ணெனக் குளிர்ந்து, தரிசிக்கின்றோர் வியப்புறு முருவாய் அவரது விருப்ப நோக்கம் பரவ என்னும் ஒரு தன்மையவா யிருக்கின்றமையினென்க. ஆயின் மலர்போலுந்தாளென்று உவமை விரிந்தபடி நிறற்றற்கு இடங்கொடாது மலர்த்தாளென்ற தென்னெனின், — அத்தெய்வத் திருமலர் தனைக் கண்டோர்க்குச் சிறிய விடயானந்தத் தருதலேயன்றித் திருவடிபோற் சிவானந்தம் தரமாட்டாச் சிறுமை நோக்கியென்க.

அல்லதா உம், சுபவடிவாய், எவ்வகைச் சுபங்கட்கு முன்னின்றதனை விளங்குமாச் செய்வதாய், மகிழ்வுடையோர் யாரு மேற்கொண்டணியப்படுவதாய், நிற்கு நன்மலர் போலுமெனக் கூறினு மமைபும்; என்னெனின், — திருவடிகள் அருள்வடிவாய், ஆனந்தப் பேற்றிற்கு

* திருவாசகம், திருவெம்பாவை, 20.

முன்னின் றனிப்பதாய், அறிவுடையோர் தந்தலைமேற் கொண்டணியப் படுவதாய் நின்றவினென்க.

அல்லது உம், மலரையடைந்த வண்டிக ளதனது தேனுண்டு களிகொள்ளுதல் போற் றிருவடிகளை யடைந்தோரும் அருளானந்தம் பெற்றிறுமாத்தலினிங்ஙனங் கூறியதெனினு மமைபுமென்க. இதனைத் தொகையுவமை யணியாகக் கூறலின்றி வள்ளன் மலர்த்தாளெனக் கூட்டி யற்புதத் தொகையுவமை யணியாகக்கொண்டு பொருள் கூறுவாருமுளர். அவர் கூறுங் கூற்றிற் பெருபய னின்றென மறுக்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற்பெருகுமென்க.

தாள் என்பது அடிகட்கன்றியும் முயலுதற்கும் உண்ணின்ற பொருள் வெளிப்படாமைக்கும் அதனை வெளியின்றே ருட்சென்று கவரப் பாமைக்குங் காப்பாகக் காப்பினிற்குங் கருவிக்கு மணிதற்கணியி னிருகடையு மிணைத்து நிற்கு மிடைப்பூட்டிற்கு மிடனாக வந்த பல பொருளொரு சொல்லாகலின், திருவடிகள் தம்மை யடைந்தோரை யானந்த நிலையுட் சேர்த்தலும் அங்ஙனஞ் சேர்ந்தோர் மீட்டு மவ்வானந்த நிலையினின்றும் போதவசைவு தோற்றி வெளிப்படாமைக்கும் அவத்தை நிலையினின்றும் போதவசைவு தோற்றி வெளிப்படாமைக்கும் அவத்தை கருட் சென்று தாக்கிக் கவரப்படாமைக்குங் காப்பாக அருளுருவா யதன்முன்னிற்றலுஞ் சிவத்துடன் சீவனை யிடைநின்று கூட்டுவித்தலுங் குறித்தது காண்க. இக்குறிப் புணர்த்தவன்றே மலர்க்கா லென்னுது மலர்த்தா ளென்றதென் றுணர்க.

தலைமேல் வைத்து

தலைமேல் வைத்து என்பது ஆசிரியர் தம் ஆசாரியராகிய பிள்ளையார் திருவடித்தீக்கை செய்பத் தாம் பெற்றமை குறித்தது காண்க. அஃதேல், வைக்கப்பட்டு எனச் செயப்பாட்டுவினை யெச்சத்தா னிருத்தற்பாலதன்றோ வெனின், ஆசிரியர்க்கு அத்திருவடிக் கண்ணே யுள்ள பிரியத் தொடர்ச்சியின் பெருமை தோன்ற இங்ஙனம் நின்று அங்ஙனங் குறித்ததென்க. இதற்கு இவ்வாறன்றித் தலைமேற் பாவனை யான் வைத்தெனக் குறித்ததென்று கூறுவாரும் உளராலோவெனின், அவ்வாறு கூறிற் பிள்ளையார் இந்நூலாசிரியர்க்கு ஞானசாரிய ரென்பதும் இவர் ஞானதீக்கை யுடையாரென்பதும் விளங்குதலின்றி மற்றையாசிரியர் போல் எடுத்தா லினிது முடிதற்பொருட்டுப் பாவனையான் வழிபடு கடவுட் பழிச்சின ரென்றிலேசிற் கருதப்படுமாகலின் அங்ஙனங் கூறன் மரபன்றென்க. தலையில் வைத்து என்னுது தலைமேல் வைத்து என் றமையான், மறைமுடிக்கண்ணே வயங்காநின்ற அச்செல்வத் திருவடியின் சீர்மை தோன்றிற் றென்க.

ஓர்ந்து

ஓர்ந்து என்பதில் ஓர் என்னும் பிறவினை முதனிலை, அறிவு தனக்கெதிரிட்ட வுணர்ச்சிப் பொருட்கண் எதிரிடுவதுபோன்று எதிரிடா துள்ளாழ்ந்த அப்பொருட்டிற் னெதிரிடப் பெயரும் புடைபெயர்ச்சியு மெதிரிட்ட டின்னர் விகற்பியா தெதிர்க்குந்தொறு மெதிரிடப் பெயரும் புடைபெயர்ச்சியுங் கோடலிற் கருவித்திறனுர் தன்றிறனும் அருட்டிறனும் உற்றுணர்ந் தவ்வுணர்ச்சி விகற்பியாது தேறி நின்றமையைக் குறித்தது காண்க. இக்குறிப்புத் தோன்றவன்றே திருவள்ளுவ நாயனாரும் “ஓர்த் துள்ள முள்ள துணரின்” * என்றாரென்றறிக.

உள்ளத் தமிழில்

உள்ளத் தமிழில் என்பதில் உள்ள மென்பதன் பகாப்பதவி யிற்றுப் பகுபதப் பொருளி னிடவாகு பெயரா யணுப்பொருட்கண் வந்த வுள்ளென்னும் பகுதி யுட்புறத்தும் அப்போதம் எழுஞ் சிற்றசை வும் பேரசைவுங் குறித்தது காண்க.

உள்ளம் என்பது வாதனையா னுள்ளெழும் போதத்திற் காகுபெயராயது வள்ளலென்பதுபோன் றொழுகசையாய் வர வுள்ள வழிவிலென்னுது பொறுத்தசையாய் வர உள்ளத் தமிழிலென்ற தென் கொலோவெனின் : வேற்றுமை வழியாகலினும் போதவசைவு சார்பின்றி யமையாமை குறிக்கவேண்டு மாகலினும், சாரியையோடு புணர்த்தி யங்ஙனங் கூறியதென்க. அழிவு என்பதில் அழியென்னும் பொது வினைப் பகுதி முன்னர்த்தோற்ற நிகழ்ச்சிப் பின்னர் ஓர் காலத்தும் ஓரிடத்துமின்றிக் கெடுதற் பெயர்ச்சிக்கண் வந்ததாகலின் அப் போத நிகழ்ச்சி பின்ன ரெக்காலத்தும் உட்புறமென்னு மெவ்விடத்துந் தோற்ற நிகழ்ச்சியின்றி யொடுங்கியவாறு குறித்ததென்றுணர்க. இங்ஙனமன்றி உள்ளத்தழிவி லென்பதற்கு மனத்தினசைவற் ற விடத்தெனப் பொருள் கூறுவாரு முளராலோவெனின், மனத்தி னசைவுபோத வசைவறிற் றானே யறுமாகலினு மஃதறாதவிடத் திஃதெவ்வாற்றானு மறதாகலினும் அது பொருந்தாதென்க. இதனை ஆசிரியர் கூறிய “பற்றாது போதும் பதறும்”† என்னுந் திருவெண்பாவாற் காண்கவென்க.

* திருக்குறள், மெய்யுணர்தல், 7.

† ஒழுவிலொடுக்கம் 3 யோகக்கழறி :— 15-வது திருவெண்பா

பற்றுத போதும் பதறும் பழக்கமதைக்

கற்றலென் னாகக் கலக்காது — சற்றேநீ

தீண்டிவிடற் றுன்காண் சென்ன மரணமது

மாண்வெடி வீசிவமா வை.

அடுக்குந் தேன்

அடுக்குந் தேன் என்பதில் அடுக்கு மென்பது அடுத்த லென்னுந் தொழிற் பெயர்க்கண் உல்குதி தன்னொற்றுச் சந்தியொடு நீங்க வெதிர்காலப் பெயரெச்ச விடைநிலை யும்மை ககரமெய்ச் சாரியை யூர்ந்து தன்னொற்றுச் சந்திபெற்றாண்டு நின்றிறையு மிடப்பாடுதோற்றது செறிதற் பெயர்ச்சியும், அடுக்கலென்னுந் தொழிற் பெயர்க்கண் அல் விசுதி நீங்க அவ்வெதிர்காலப் பெயரெச்ச விடைநிலையும்மை விசுதிநீங்க நின்று தன்வரவு கண்டோடிய குற்றுகரமுர்ந்த மெய்க்கண் ணேறி நின் றிறையுமிடைப் போதின்மை படாது பன்முறை மேன்மேலுறுதற் பெயர்ச்சியும் பொருளாகக்கொண்டிருவகைப்பகுதி யொருவகை யெச்ச மாக நின்றலின், சிறிதும் இடத்தானுங் காலத்தானும் பிரிவு தோன்றுது செறிந்து பன்முறை மேன்மேலெழும் ஆனந்தத் தேனென்று குறித்த தென்றுணர்க.

உள்ளத்தழிவி லடுப்பது ஆனந்தமாகலிற்றெனென்பதை யுவ மக்குறப்பாற் சிவானந்தத் தேனென்றதென் றுணர்க.

தேனுண்ட வண் டசைவின்றி யத்தேன்மயமாயிருத்தல் போல், ஆனந்தானுபவத்தர் போதவசைவின்றி யிவ்வானந்த மயமா யிருத்தவி னுவமையாகக் குறிக்கப்பட்டதென் றுணர்க.

இதனை யொப்புமைக்கூட்ட யொட்டாதிகளாகக் கூறுவாரு முளராலோவெனின், அவ்வாறு கூறினும் பொருள் சிதையாமையி னொருவா றமைபுமென்ச. போதவசைவின்கண் தோற்றல் விடயானந்த மாகலில், போதவொழிவின்கண் தோற்றல் சிவானந்தமெனக் குறித்தற்கு உள்ளத் தழிவி லடுக்குந் தேனென்ற தென்றுணர்க. எங்ஙனமெனின், உள்ளத்தழிபாமையினடத்தே னென் றெதிர்மறுக்கப் படுதலெனென்க. மதுரம்பற்றித் தேனை யானந்தத்திற் குவமை கூறுவாரு முளராலோ வெனின், அது நாவிடயமாயிறைப்போது நின்றலின் இத்துணைச் சிறப் பின்றென்க.

அன்பரெலா முண்ண

அன்பரெலா முண்ண வென்பதில், அன்பர் என்பது பொருள் புகழாதியைக் குறித்துப் பயில்வோரை நீக்கிச் சிவானந்தம் எந்நாள் அடைது மென்றிடைவிடாததனையே விரும்பிப் பயில்வோரைக் குறித்ததென்றுணர்க. எலாமென்பது சரிதாதி கன்ம மார்க்கங்களைக்

கூறும் பிற நூல்களெல்லாம் பருவநோக்காது சாதிசமயாசார விகற் பங்களை நோக்கிச் சிலரை நீக்கியுஞ் சிலரை நிறுவிடும் அதிகரித்தல் போலாது, அச்சாதி சமயாதிகளி னுபர்த்தோர் தாழ்ந்தோர் யாரேனும் பருவத்தராயின் இந்நூற்கு உரியராவரென்பது குறித்த தென்றுணர்க.

உட்கொள வென்னும் பொரு ளுட் கொண்டு பொருட்டுப் பொருளிற்போந்த உண்ணவென்னும் வினைபெச்சம் ஆனந்தானுபவத்திற்கு விடாத விலக்கணை யாயிற்றென் றுணர்க. என்னையெனில், உண்ணலிற் பசி நீங்கல்போல் ஆனந்தானுபவத்திற் பசுத்துவம் நீங்கலெனென்க.

பயன் காரணம் பற்றிவந்த ஒழிவிலொடுக்கநூல் என்பது ஒழுவிவிலொடுக்க மென்னு நூல் ஒழுவிவிலொடுக்கந் தருநூலென விருவழிக் கும் பொதுவாய சந்திபான வந்தமையில், தன்னை வேதாந்தத்திற்கும் சித்தாந்தத்திற்கும் பொது வென்று குறித்ததென் றுணர்க.

ஒழிவிலொடுக்க நூலுரைத்தான்

ஒழிவிலொடுக்க நூலுரைத்தான் என்பதில் வேற்றுமை சாரியை யுருபு முதலியவொன்றும் விரியாது நின்றலின், ஞானசாரமன்றிக் கருமாசார யொன்றும் விரியாத விந்நூலின் நின்மலத்தன்மை தோன்றிற் றென்றுணர்க. உரைத்தான் என்பது — ஒருவர் மதிநுட்பத்தால் தான் கண்டறிந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னின் றன்மையைப் பிறருமறிந்து பயன் கோடற்குக் கட்டளைக்கல்லி னுரைத்துக் காட்டல்போல், சுருதி குரு வனுபவத்தாற் றுமனுபவித் தறிந்த சிவானந்தப் பேற்றின் றன்மை யைப் பக்குவருமறிந்து பயன்கோடற்பொருட்டு நூற்க னுரைத்துக் காட்டினாரென்று குறிப்புறுத்திற் றென்றுணர்க.

என்னெனி லுரைபென்பது பொன்னுரையும் பொருளாகக் கோடலெனென்க. உரைத்தான் என்னும் பயனிலை செயப்படு பொருளி னிறுதியி னியையாது செயப்படுபொருட்குங் சருவிப் பொருட்குமேல் தாடலை மேல் வைத்து என்பத னிறுதியிற் றொடர்ந்து நின்றதென் னெனின், சிவஞானத் திக்கை யுடையா யுரைத்தாரென்பது மன்றித் தமதாசாரியர் திருவடி சான்றாகத் தாங்கண்ட வனுபவத்தை விளங்க வுரைத்தாரென்பதுங் குறித்தற்கென்க. என்னை? தாடலைமேல் வைத்து எனவே சான்றாகவைத்து என்பது தானே யமையுமாகலின்.

தலைமேல் வைத்து என்பதன்பின் நிற்கக் கடவதாய ஓர்ந்து என்பது செயப்படு பொருட்பி னிறுதி நிலையாய் நின்ற தென்னெனின்,

இந்நூல் கற்றோர்க்குச் சருமங் குறைந்து ஞானமேவிடுதலுண்மை குறித்தற்
கெனக். எங்ஙனமெனின், அவ்வோர்ந்து என்பது வினைக்குறையாகவி
னென்க. உள்ளத்தழுவிலக்குந்தேன யன்பரெலா முண்ண ஒழிவிலோடுக்க
நூலோர்ந் துரைத்தான்' எனக்கொண்டு போதவொழிவிற்கண் அநிப்ப
தாய ஆனந்தத்தை யன்பரெல்லா மனுபவிக்கும் பொருட்டு வேதாகம
முடிபான ஞானநெறியை யாராய்ந்து ஒழிவிலெடுக்கமென் றோர்நூலை
யுரைத்தார் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். அங்ஙனங் கூறின் ஆசிரியர்
பரஞானமுடையா ரென்பது தோற்றது: அபரஞான முடையாராகப்
பொருள்படு மாகவினும், அபரஞானத்தாற் கூறப்பட்ட நூல் மிகச் சிற
வாமையானும்; அது பொருந்தா தென்க.

இந்நூலியற்றற் கேற்ற நற்பொருளுடைமையுஞ் சிறப்புப் பாயிர
விலக்கணத்துள் ஆக்கியோன் பெயரேயென முதனிருத்தப்பட்ட நிமித்த
காரணச் சிறப்புடைமையும் இச்செய்யுண் முடிபுக்கெழுவாயாந் தலைமை
யுடைமையும் பற்றி வள்ளலென முதனிறுத்திய தென்க. இந்நூலாசிரி
யர்க்கு ஆசாரிய ரிவரென்பது தோன்றற்கு அவ்வள்ளலென்பதன்புடை
குருராயனென்பதை நிறுத்திய தென்க. இங்ஙனம் ஆசாரியரென்பவர்
பிள்ளையார் என்பது தோன்றற்கு ஞானசம்பந்தனை வைத்தல் வேண்டு
மாகவின் அந்த ஞானத்தைக் குறிக்கும் பாசுவெற்றியாய 'வாதுவேன்ற'
வென்பது முன்கூடிச் சம்பந்தனை வதன்புடை நிறுத்திய தென்க.

இரண்டாம் அடிக்கட் பிள்ளையார் தாள்கள் நிறுத்தத்
தொடங்கி முன்னர் அத்தாள்களின் இயற்கை யருளென்று குறிக்க
வள்ளலென்றும், அதன்வடிவம் ஆனந்தமென்று குறிக்க டலென்றும்
முறையேவைத்து வள்ளன் டலர்த்தாளென நிறுத்தியதென்க. தாள்
களன்றியும் பிள்ளையாரும் அருளியற்கையரே யென்பது குறிக்கச்
சம்பந்தனைன்னுஞ் சத்தந் தோற்றியவுடன் வள்ளற் சத்தந்தோன்ற
நிறுத்தியதென்க. இங்ஙனம் நிறுத்தியவை சொற்பொருண் முறைகிலை.
தாளென்பதற்குத் தலையென்பதற்குமுள்ள சொற்பொருட் சம்பந்த வின்
பம்பற்றித் தாடலையென்றும் தலை யென்பதற்கும் மேலென்பதற்கு
முள்ள உரிமை நோக்கம் பற்றித் தலைமேலென்றும், மேலென்னு மிடப்
பொருட்கு வைத்தற்றொழில் சிறந்ததுபற்றி மேல்வைத்து என்றும்,
வைத்து என்பதற்கும் உரைத்தானென்பதற்கும் இறுதியு முதலு மின
மாதல்பற்றி வைத்துரைத்தா னென்றும் முறையே நிறுத்திய தென்க.
இங்ஙனம் நிறுத்தியவை சொன்முறைகிலையும் சொற்பொருண் முறை
கிலையுமாம்.

இங்ஙனம் முற்று முறைகிலை கூறப்புகின் மிகப் பெருகு
மாகவினொருவாறு காட்டினம். மற்றையவு மிவைகொண்டுணர்க வென்க.

இச்செய்யுட் பொருள் ஆசிரியரது அருளறிவின் மாட்சி
மையை வெளிப்படையானும் குறிப்பானும் விளங்க விரித்தவின் வாகைத்
திணையுட் சால்பு முல்லைப் பொருளின்பாற் பட்டதென்க. என்னை? "சால்பு
முல்லைப்பொருள் : வானோரேயு மலையன்ன சான்றோர் தஞ்சால்புரைத்
தன்று" * என்பவாகவின் இச்செய்யுள் தன்னுட் செயப்படு பொருளாய்
நின்ற நூற்சிறப்பைத் தன்னுந் தன்னுறுப் புக்களானும் குறிப்பாற்
குறித்து நின்ற நன்னோக்குடைச் செய்யுளென் னுணர்க. அங்ஙனங்
குறித்தவை பெங்ஙனமெனின் :—

இச்செய்யுள்தான் கலிப்பா வஞ்சிப்பா ஆசிரியப்பா வென்னு
முப்பாவினுஞ் சிறந்த வேண்பாவாகவின், இக்குறிப்பால் இந்நூல்
சரிதைநூல், கிரியைநூல், யோகநூல் என்னு முந்நூலினுஞ் சிறந்த ஞான
நூல் என்று குறித்ததென்க.

தான் ஈரசையானுசிட்டிருவகைத் தனை தழீ இயொழுகி
சைச் செப்பலோசையான் வந்ததாகவின், இக்குறிப்பால் இந்நூல் ஆகம
முடிவும் வேதமுடிவும் கூறு மிருவகை நெறியு மொருவகை நெறியாத்
தழீஇக் கொண்டிருந்தமை குறித்ததென்க.

தான் ஒன்றடுத்த விரட்டை முப்பத்தா நெழுத்துக்களைக்
கொண்டு நின்றவின், இக் குறிப்பான் இந்நூல் பாசமொன் றடுத்த
தத்துவ முப்பத்தா நென்றும் முப்பத்தாறன் றன்மை யிவையென்றும்
பகுத்தறிதல் வகையு முணர்த்துவ தென்க குறித்ததென்க.

தான் நான்கடுத்த முப்பத்தாறசைகளை யசைத்து நின்றவின்,
இக்குறிப்பா னிந்நூல் அத்தத்துவ முப்பத்தாறனையும் நியதிகளைத் தன்
முறையை யுணர்த்துவதெனக் குறித்ததென்க. அஃதென் முப்பத்
தாறன்மே னான்கடுத்த தென்னெனின், ஆன்ம தத்துவத்தின் வன்மை
தோன்றற் கோரசையும், வித்தியா தத்துவத்தின் வலிதோன்றற் கோரசை
யும், நாததத்துவத்தின் பெருமை தோன்றற் கோரசையு மிகுந்தனவென்க.

தான் பதினைந்துசீர் சீர்கொள நின்றவின், இக்குறிப்பான்
இந்நூல் ஆசாரியத்தன்மை, சீடத்தன்மை, பதித்தன்மை, பசுத்தன்மை,
பாசத்தன்மை, உபதேசத்தன்மை, பக்குவத்தன்மை, யோகநிவர்த்தி, கிரியை
நிவர்த்தி, சரிதை நிவர்த்தி, விரத்தி விளக்கம், துறவுத்தன்மை, அருள

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, 8. வாகைப்படலம், 31.

வத்தைத் தன்மை வாத்தனை மாண்டார் தன்மை நிலையிப்பு என்னு
மிப்பதினைந்தையுஞ் சீர்பெறக் கொண்டதெனக் குறித்ததென்க.

தானெழுவகைத் தனையி னியைந்த தாகவின், இக்குறிப்பான்
இந்நூல் ஆன்மதரிசனம், அருட்டரிசனம், பரைதரிசனம் பரையோகம்,
பரையோக நீக்கம், போதவொழிவு, இன்பப்பேறு என்னு மெழுவகை
நிலையும் அறிவிப்பதெனக் குறித்ததென்க.

தான் தனிச்சொல் பெற்று நான்கடியுடன் நடந்த தாகவின்,
இக்குறிப்பான் இந்நூல் கூறு மொப்பற்ற ஞானமும் சுத்தச்சரிதை
சுத்தக்கிரியை சுத்தயோகம் சுத்த ஞானம் என நான்கு பாதத்தோடு
நடப்பதெனக் குறித்ததென்க.

தான் ஒருஉத் தொடைபொடு முத்தொடையா னியன்ற
தாகவின், இக்குறிப்பான் இந்நூற் சுருதி குரு அனுபவ மென்னு மூன்று
மொத்தியன்ற தெனக் குறித்ததென்க.

அல்லதூஉம் இச்செய்யுளடி நேரடியாய் விதித்த வெழுத்
தெல்லையி னிகவாது நிற்பவின், இக்குறிப்பான் இந்நூல் மெய்வீட்டி
னெறித்தாய் அவ்வீட்டி னெறிக்க கெல்லையாய ஞானத்தினிகவாது
நின்ற தெனினு மாமென்க. எல்லை என்னெனில், “பத்தெழுத்தென்ப
நேரடிக்களவே, யொத்த நாலெழுத் தொற்ற லங்கடையே” * யென்ப
வென்க. இங்ஙனம் குறித்தற்கன்றே இச்செய்யு ளீற்றடியி னூற்பெயரை
வேறடை கொடாது தனிமையி னிருத்திய தென்க.

இச்செய்யுள் சிறப்புப் பாயிரத்ததாயி னப்பாயிரத் திலக்
கண மிதனுளிருந்தவா நெங்ஙன மென்னின் : வள்ளலென்பதனு லாசி
ரியர் பெயரும், குருராயன் வாதுவேன்ற சம்பந்தன் வள்ளன் மலர்த்தா
டலைமேல் வைத்துரைத்தா னென்பதனான் ஞானசாரியராகிய பிள்ளையா
ரருளுபதேச வழித்தென வுட்கொளப் படுதவின் வழிபும், இந்நூற்
றொடர் தமிழ்த்தொடராகவி னித்தமிழ் வழங்கு சிலமே யிந்நூல் வழங்கு
நிலமெனக் கருதப்படுதவின் எல்லையும், ஒழிவிலொடுக்க நூலென்பதனால்
நூற்பெயரும், ஒழிவிலொடுக்கமென அன்மொழித் தொகைப் பெயர் மாத்
திரையி னில்லாது நூலென விரித்தமையி னிந்நூலுந் தொகை விரி
யுடையதெனக் கருதப்படுதவின் யாப்பும், உள்ளத் தழிவிலென்பதனும்
கருதிய பொருளும், அன்ப ரெல்லாம் உண்ணவென்பதனால் அன்பரெலா

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், 38

முணற் பொருட் டிஃதியற்றுக் வென்றுள்ளெழுந் தெதிரிட்டு நின்றது
ஆசிரியரது பெருங் கருணையெனக் கருதப்படுதவின் கேட்போரும்,
உள்ளத்தழிவி லடுக்குந் தேனென்பதனும் பயனும் புலப்படுமொகவின்
அவை யிருந்தவா நிங்ஙனமென்க.

இப்பாயிரச் செய்யுள் முற்காலத்தது

இவ்வரை

சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளையவர்களாற் செய்யப்பட்டது.

**ஒழிவிலொடுக்க நூற்கும் சிதம்பர சுவாமிகள் உரைக்கும்
சுவாமிகள்**

எழுதிப் பதிப்பித்த குறிப்புகள்

1. ஒழிவிலொடுக்கநூலின் உரைபாடத்தில் சிலசில இடங்களி
லுள்ள மறைச் சொற் பொருட்குத் தெளி சொற்பொருள்.

1. பொதுவிலுபதேசம்.

1-வது “வேதாகமப்பவுரீகம்” என்னும் திருவெண்பா.

1. பவுரீக்கூத்து — வலமிடமாகச் சூழ்ந்தாடுங் கூத்து.
2. குறுமன்னியர் — சிலராலறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபத்துவ
முடையோர்.
3. மகாமன்னியன் — பலராலுமறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபத்
துவமுடையோன்.
4. பிரளயாகலர் * — மும்மலங்களுள் ஒருமலம் நீத்தோர்,
அவர் பிரமன் முதலானோர். (இதன்
விளக்கத்தை 76-ம் பக்கத்திற் காண்க.

2-வது “தன்னிழிப்பை என்ன கற்றுச் சாதிப்பான்” என்னும் திருவெண்பா.

1. ஞாதுரு — காண்பான்; ஞானம் — காட்சி; ஞேயம் — காணப்பட்டது.

3-வது “கூலித் தொழிலாளர்” என்னும் திருவெண்பா.

1. குக்குமைவாக்கு — வார்த்தை தோன்றற்கு முதற்காரணமா
யுந்தியிலே நாதவடிவாய் நிற்குமொரு
சத்தி.
2. பகடிக்கூத்து — உள்ளதுபோன் றில்லாததைக் காட்டும்
வெளிவேடங் அல்லது அகசியக்கூத்து.

* 79-ம் பக்கத்தில் அனுபந்தத்தைப் பார்க்கவும்.

1. பொதுவிலுபதேசம் (தொடர்ச்சி)

4-வது “ துட்டித்திராட்காடி ” என்னும் திருவெண்பா

பரஞானம் — அனுபவ ஞானம், அபரஞானம், வாசகஞானம்.

5-வது “ துருட்டிப்பிளங்கும் ” என்னும் திருவெண்பா

1. அரிப்பாளன் — குப்பை முதலிய விடங்களிற் பொன் முதலிய அரித்தெடுக்கின்றோன்.

2. கோழந்தாடை — கருப்பின் நுனித்தழை.

10-வது “ சாயாபுருடனைப்போல் ” என்னும் திருவெண்பா

சாயாபுருடன் — தந்திழைப்பார்த்துப் பின் ஆகாயத்தை யுற்று நோக்குகின்றார்க்கு அவ்வாகாயத்தின் கண் புருடவடிவம் போற் றோன்றும் அந்திழற்காட்சி.

12-வது “ தாக்கற்ற பூணத்தில ” என்னும் திருவெண்பா

பைமறித்தல் — உள்ளிருந்த சரக்கு வெளிப்படப் பைவாய் தொட்டு உப்புறமேற்பட்டும் வெளிப்புற முட்பட்டு மடங்க மடக்கல்.

16-வது - “ ஆலங்கனத்திலே ” என்னும் திருவெண்பா

கிண்கிணியாய்ச் செய்தலர்தல் — வட்டவடிவாக முகங்கொண்டு மலர்தல்.

21-வது “ ஸ்ரீயுண்ணி நீநண்ணும் ” என்னும் திருவெண்பா

பொறுளை — பலதுளை.

42-வது “ தன்மையு முன்னிலையும் ” என்னும் திருவெண்பா

பற்ற — பார்க்கிலும்.

43-வது “ மலையேறிப் போவார்க்கு ” என்னும் திருவெண்பா

அருகித்தோற்றல் — சுருங்கித்தோற்றல்.

52-வது “ சந்தாதித்தவம் போய் ” என்னும் திருவெண்பா

பிரேரகம் — காரியப்படுதல்.

54-வது “ தத்துவந்தா ரல்லி ” என்னும் திருவெண்பா

பிரதிபலிதம் — எதிர் விட்பம்

56-வது “ நாயேறி வீழ்ந்தேன் ” என்னும் திருவெண்பா

சகசமலம் — அனாதியாகியமலம்.

2. சத்திநிபாதத் துத்தம் ரொழிவு

2-வது “ கிள்ளியைத் தோட்டவீபோல் ” என்னும் திருவெண்பா

கடா — வினா

3-வது - “ கும்மாதே பார்த்திருக்க ” என்னும் திருவெண்பா

விட்டிசையா திருத்தல் — நடுவே நில்லாம லொலித்தல்

2. சத்திநிபாதத் துத்தம் ரொழிவு தொடர்ச்சி.

4-வது - “ ஸ்ரீஸ்திரா ” என்னும் திருவெண்பா

நக்கினம் — நிருவாணம்.

17-வது - “ கல்லையுருவார்க்கும் ” என்னும் திருவெண்பா

தேறிட்டநீர் — தேற்றாக் கொட்டையாற் றெளிவிக்கப் பட்டநீர்.

3. யோகக் கழற்றி

8-வது “ உபதேசப்பித்தோ ” என்னும் திருவெண்பா

கவுசனை — யாதாயினுமோர் பொருளை யுள்வைத்து மறைய மேன்முடிக்க கட்டு மேற்கட்டு

14-வது - “ கூட்டித்தாங்கை ” என்னும் திருவெண்பா

சுழல் விறிசு — கொள்ளி வட்டம் போற் சுற்றுவதாய ஒருவகை மருத்துவாணம் இத்தேயத் திக்காலத்தில் சுழல்புரிசு என்று வழங்குகின்றது.

18-வது “ மண்ணை மலையை ” என்னும் திருவெண்பா

அநன்னியம் — அன்னியமல்லாமை.

22-வது “ பழக்கங்கோடியது பார் ” என்னும் திருவெண்பா

நெற்போலி — தூற்றுகெல்.

23-வது “ ஈஜியநான் விட்டாலும் ” என்னும் திருவெண்பா

தும்புசேறித்து — தும்பு அவிழ்த்து.

30-வது “ மறப்பு நினைப்பும் ” திருவெண்பா

அனுபவிக்கச் சிதைக்கும் — அனுபவிக்க அறிகின்ற போதும்.

5. சரிதைக் கழற்றி

13-வது “ கயிற்றாவும் ” என்னும் திருவெண்பா

அவித்தியாகதம் — அஞ்ஞானமயம்.

6. விரத்தி விளக்கம்

2-வது “அறுசமையத்தோர்க்கும்” என்னும் திருவெண்பா.

முடிகள சமுத்தி — முடி — சிரசு ; களசம் — ரீக்கம், முத்தி — வீடு.

3-வது “வாசிக்ஞ்சு சாவீரர்” என்னும் திருவெண்பா.

வாசியென்ற வார்த்தை — இது செய்க விடுக வென்று நியாயமாகக் கூறும் வார்த்தை.

8-வது “அறிந்துபற்றி நின்று” என்னும் திருவெண்பா.

வியாபகம் — கலப்பு ; வியாத்தி — கலக்கப்படுவது.

9-வது “கூர்நுளின் மின்மினி” என்னும் திருவெண்பா.

விசர்க்கரித்தல் — விடுத்தல்.

7. துறவு

3-வது “பட்டினத்துப் பிள்ளையினை” என்னும் திருவெண்பா.

வேறுவீடர் — அனுபவிப்பதற் கில்லாமையால் விட்டோர்போன் றிருப்போர்.

கறண்டல் — பற்களால் நெருக்கிப் புரண்டுதல்.

13-வது “தூங்கிற் றுனிச்சி” என்னும் திருவெண்பா.

சேட்டித்தல் — தொழிற்படுத்தல் அல்லது குணக்கேடான தொழில் விளைத்தல்.

19-வது “அங்கக்காரன் றுதிப்பும்” என்னும் திருவெண்பா.

சிங்கி — விலங்கு.

8. அருளவத்தைத் தன்மை.

5-வது “கருவி கழல்” என்னும் திருவெண்பா.

நாங்கூழ் — நாகப்பூச்சி பென்னுமோர் கருமி.

விகளம் — மௌனம்.

9-வது “நடைதளர்ந்து” என்னும் திருவெண்பா.

மடலேடுப்பு — பனைமடலாற் குதிரை செய்தேறுதல்.

18-வது “சூலையும் பேயும்” என்னும் திருவெண்பா.

ஐவரரசர் — பாண்டு மக்களாகிய தருமன் முதலிய ஐவர்.

38-வது “உருது பரமசுக” என்னும் என்னும் திருவெண்பா.

மந்தகாசப் பிரகாசம் — புன்னகைப் பிரகாசம்.

II. அடிக் குறிப்புகள்

“உள்ளவுரை நாயேற் குறச் செய்யும்” என்று பாடமோதலு முண்டு. 1

ஈண்டு — இத்தோத்திரச் செய்யுட்கள் உரையாசிரியரால் இந்நூற்கு உரை இனிது முடிதற்பொருட்டு இயற்றப்பட்டன. 2

பரிபூரணமே பரையாய் — என்பதைப் பரிபூரணப் பரையேயாய் — என்று கூட்டுக. 3

இங்ஙனம் செய்யுட்கட் டானாயென்னு மொருமையை யுரைக்கட் டாமாகி யெனப் பன்மையாகக் கூறியது என்னை எனின், பிள்ளையார் என்னும் திருவருட்பெயரின் பெருமை நோக்கி என்க. இவ்வாறு கூறிய வற்றிற்கெல்லாம் விதி யிங்ஙனமென்றுணர்க. 4

கதறல் — கதற்றல் என விகாரமாயிற்று. 5

அகந்தை பென்பது — அந்தை யென்றிடைக் குறையாயிற்று. 6

சேட்டையாற் பரிசித்தன் முதலியன வவ்வம் முட்டைக டத்தம் பருவமடைதற் கென்றறிக. 7

1. காப்புச் செய்யுட்கள் :—

3-வது “வள்ளலுரைத்த ... தான்” என்னும் திருவெண்பா.

2. இதன் திருத்தம் ஒன்றை “அமைத்துக்கொளல்” என்ற பிரிவிற் காண்க.

3. 1. பொதுவிலுபதேசம் :—

41-வது “அருளாலே தம்மை” என்னும் திருவெண்பா.

4. 42-வது “தன்மையு முன்னிலையும்” என்னும் திருவெண்பா.

5. 1. பொதுவிலுபதேசம் :—

51-வது “நீனப்பு மறப்பறுத்து” என்னும் திருவெண்பா.

6. 53-வது “சீந்தை பயமில்சீதை” என்னும் திருவெண்பா.

7. 2. சத்திநிபாதத் துத்தம் ரொழிவு :

13-வது “பரிசித்துத் சித்தித்தும்” என்னும் திருவெண்பா.

III. அமைத்துக் கொள்

காப்பின்கண் “ஈண்டு-இத்தோத்திரச் செய்யுட்கள்” என்றவையுள் “ஆனைமுக னறுமுக” னென்னுஞ் செய்யுளை பொழித்து வேறு கொள்க. 1

இக்கதையை யிப்பொருளுக் கென்றதை அக்கதை யிப்பொருளுக் கெனக் கொள்க. 2 இங்ஙன மின்னும் சில விடங்களிலுள் : அவற்றையு மங்ஙனங் கொள்க.

மாறுபாடாய்க் கருதி என்பதில் செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாய ஆய் என்பதை செய்வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாய ஆகவெனக்கொள்க. 2 இங்ஙனம் இன்னும் சில இடங்களிலுள் : அவற்றையு மங்ஙனங்கொள்க.

4-வது “துட்டித் தீரட்காடி” என்னும் திருவெண்பா.

வடசோற்களுள் ஞானம் — ஞானம்; ஆனந்தம் — ஆனந்தம் எனத் தமிழிற்குப் பொதுவுஞ் சிறப்புமாய நகர னகரங்கள் சிற்சிலவிடங்களில் விரவி நின்றன. அவற்றைத் தமிழ்ச் சிறப்பு வழக்கு நோக்கி யமைத்துக் கொள்க. 3

இருப்பதுமன்றி அங்ஙன நின்று கேட்குமொழி பிரமோபதேச மொழியாகவி னென்பதும் சில வுரை பாடங்களி னுண்டு. 4

“ஞானத்திலின்பை நசிப்பித்து நானதுவா முனத்தை யாரோழிவிப்பார்” என்பதற்கு, சுவானுபவத்தான் ஞானானந்தத்தைப் பெறுது அதனை விடயச் சேற்றாற் கெடுப்பித்து விடயச்சேற்றி லமுந்தி நின்று அவ்வானந்தத்தை யடைதற் கேதுவாய்க் கூறும் ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டறிந்த மாத்திரத்தினால் அவ்வானந்தமய னானென்று கூறும் என்பது சிலவுரை பாடங்களிலுண்டு: இது உரை வேறுபாடு. 5

1. காப்புச் செய்யுட்களைக் குறித்த அடிக் குறிப்பு.

2. பொதுவிலுபதேசம் :

3. பொதுவிலுபதேசம் :—

5-வது “தருட்டருப்ப னுக்கும்”, 10-வது “சாயா புருடனைப்போல்” என்னும் திருவெண்பாக்கள் முதலியன.

4., 8-வது “தேனுண் டுமிழம்” என்னும் திருவெண்பா.

5. 2-வது சத்திநிபாதத் துத்தம் ரோழிவு :

6-வது “வாதீடெத்திழை” என்னும் திருவெண்பா.

அனுபந்தம்

73-ம் பக்கத்தில் கண்ட “பிரளயாகலர் — மும்மலங்களுள் ஒருமல நீத்தோர், அவர் பிரமன் முதலானோர்” என்னும் தெளிசொற் பொருள் விளக்கம்.

பிரளயாகலர் இருமலமுடைய உருத்திரர்கள் என்றும், சகலராவார் மும்மலமுடையராகிய பிரம விட்டுணுமுதற் கிருமி ஈறுகவுள்ள உயிர்கள் என்றும் ஒரு சாரார் கூறலும், அதை ஆராயும் முகத்தான் மேற்கண்ட தெளிசொற்பொருளின் துண்கருத்தை சுவாமிகளின் முதன் மாணக்கராகிய தோழுவூர் வேலாயுத முதலியார் அவர்கள் விளக்கிக்காட்டிய வாசகம் வருமாறு :—

பிரளயாகலர் இருமலமுடையார் ஆவார் எனில், — இருமலம் உடைமையும் பிரளயாகலர் அலற்றை உடையராவாரு மாயின், இருமலத்தையும் புசித்தற்கு உடமையாகத் தேடியபின் உடையராவாரெனக் கூறியவாறுயிற்று. எனவே இருமலத்தை தேடுவாரெவரோ அவர்தாம் பிரளயாகலர் எனப்பட்டவர் என்று ஆம். என்னை? ஆவாரென ஆக்கவினை எதிர்காலம் பற்றி நின்றலானும், உடையார் என்பது முக்காலத்திற்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைமுற்று ஆதலானும், அதுவினையாலணையும்பெயராகி அப்பெயர் மற்றொரு பெயரோடு ஒட்டுமாறு விளங்கும் பண்பு வாசகமாய் இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் அடுத்து நின்றலானும் என்க. அங்ஙனமாதவின, எம்மலத்தையும் ஒழிக்க முயல்வதே சிறப்பு எனவும், அங்ஙனம் ஒழித்தாரே புவனேசராகிய உருத்திர ராதியர் எனவும், வேதாகமங்கள் கூறி முறையிடவும், அதனை நோக்காது ஒழிக்கத்தக்க இருமலத்தையும் புசித்தற்கு உடமையாகத் தேடுவார் உருத்திரர் என்று பொருள்படப் பிரளயாகலராவார் இருமலமுடையராகிய உருத்திரர்களென்று கூறுவது மாறுகொளக் கூறல் முதலிய குற்றங்களுக்கு இடனுப் ஆற்றல் முதலிய கெட்டு நின்றது. இனி....அவ்வாசகத்தை நினைப்பினும் பெரும் பாதகங்களுள்ளும் பெரும்பாதகம் வினையும் என்க.

இங்ஙனமாகவி னன்றே மலம் துன்பஞ் செய்வன என்றும் அவை ஒழித்தற்பாலனவும் பிறவும் என்றும் யாவர்க்கும் பொருள் கிடைக்கப் பிள்ளையவர்கள் அம்மல முன்றனுள் ஒன்று ஒழித்தார் என்றனர். ஆகவே, இனி இரண்டொழிப்பார் என்பது கூறுதமையும். ஆகவின பிள்ளையவர்கள் கூறியதாகிய “மும்மலங்களுள் ஒரு மலநீத்தோர் பிரளயாகலர்—அவர் பிரமன் முதலானோர்” என்றதுவே “1. சுருங்கச்சொல்லல்— 2. விளங்கவைத்தல் — 3. நவீனோர்க் கினிமை — 4. நன்மொழி புணர்த்தல் — 5. ஒசையுடைமை — 6. ஆழமுடைத்தாதல் — 7. முறையின் வைப்பே — 8. உலகமடையாமை—9. விழுமியது பயத்தல் — 10. விளங்கு

தாரணத்ததாருதல்”* என்னும் பத்தழகினுக்கும் உதாரணமாய் நின்றதோர் வாசகமென்க....

ஆயின், பிள்ளையவர்கள் பிரமன் முதலாயினோரைப் பிரளயாகலர் எனக் கூறினர். அக்கருத்து என்னையெனில்:—
பிரளயாகலர் மூவகையாரூள் ஒருவர் மலகன்ம பரிபாகராய் அவ்வண்ணமே இறை திருவருளான் முத்தி அடைவர் எனவும்; (மற்றொரு வகையார்) அபக்குவ மலகன்ம சகிதராய், புரியட்டகம் பெற்றனராயினும் அவருட் சிறந்தார் மந்திரேசராய் புவனாதிபதித்துவம் அடைந்து, ககணே சாதி அஷ்டமண்டலிகளாய்க் கலாதத்துவத்தினும் குரோதேசாதி எண்ம ராய்க் குணத்தத்துவ மஸ்தகத்திலும் வீரேச பூரீகண்டேச ராய்க் குணத்தத்துவத்தின் கீழும் பிரமாண்டத்தின்மேலும் சதருத்திரராய்ப், பிரமாண்டா தாரர்களுமாய் வசிப்பர் — இவர் அதிகாரபோகார்த்தம் தூலமடைந்து சகலர் போல்வர் எனவும்; மற்றொரு வகையார் புரியட்டகமுடையராய்க் கன்மானுகுணயோனிகளை அடைவர் எனவும்; முற்கூறிய சதருத்திரர் பிரமன் முதலானோர் எனவும் கபாலீசன் முதலானோர் எனவும் — மூலாகம பேதங்கள் கூறுதலின், அவ்விரிவகையா மாறு விளங்கப் பிள்ளையவர்கள் சுருங்கக் கூறுதல் என்னும் அழகாதி பெறக் கூறியவாறென்க.

இக்கருத்தினை போஜதேவர் அருளிச் செய்த தத்துவப் பிரகாசிகை, அகோபசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த அதன் உரை, காமிக பேதமான மிருகேந்திரம், சித்தாந்தசேகரம், திருமந்திரமாலே முதலிய வற்றுள்ளுங் காண்க. இனி விஞ்ஞானகலர் சகலர் இலக்கணமும் பிறவும் இடம்பெற்றுழி விரிப்பாம்.

இனிச் சித்தாந்த சேகரத்தில் அஷ்டாதச சதவுருத்திரர் திருநாமங் கூறுமிடத்து,

கபாலீசோஹ்யஜோ புத்தோ வஜ்ரதேஹ்யம்மீதத:

விபூதிரவ்யயசீசாஸ்தா ||

“கஸூரீசோஹ்யஜோ வஜ்ரதேஹ்யம்மீதத:

விபூதிரவ்யயசீசாஸ்தா ||”

என்று தொடங்கி

அதபூபுதகாலாக்கிநி நுத்ரோஹாடக ஏவச

கூர்மாண்டஜசீச ஸத்யசீச ப்ராஹ்மவிஷ்ணுசீச நந்தாக: ||”

“அதபூபுதகாலாக்கிநி நுத்ரோஹாடக ஏவச

கூர்மாண்டஜசீச ஸத்யசீச ப்ராஹ்மவிஷ்ணுசீச நந்தாக: ||”

என்று முடித்தவற்றுள் பிரமன் விஷ்ணு என்பவர்கள் உருத்திரபேத மேயாய் அடங்குவர் என்பதும் பிரளயாகலரே என்பதுங் காண்க.

* நன்னூல், பொதுப்பாயிரம், 13.

ஆயின் பிள்ளையவர்களுக்குப் பிரளயாகலர் என்பவர் உருத்திரரே என்பது சருத்தாய் அவர் பெயர் விளங்கக்கூறுவது வேண்டினாராயின், கபாலீசன் முதலானோர் எனக்கூறுவது பிரமன் முதலானோர் என மயங்கக் கூறுவானேன் எனில்; அற்றன்று: பிருதிவி தத்துவத்திலுள்ள புவனபேத நூற்றேட்டினுள் அண்டத்துப்புறத்துள்ள புவனம் ஆறனுக்குந் தலைவராவாரூள் பாதலத்தில் காலாக்கிணி யுருத்திரர், கூர் மாண்டர், ஆடகேசருமாதிய மூவர் போக, பூமிக்குமேல் ஆகாயத்திலுள்ள மூன்று புவனத் தலைவராகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரரூள் முதலாதல் நோக்கி பிரமன் முதலானோர் எனக் கூறினர் என்க. இங்ஙனம் மூலாகம வுபாகம பத்ததி முதலியவற்றுள்ளும் உருத்திரர் பேதங்களைக் கூறு மிடத்து ஒவ்வோர் காரணம்பற்றிப் பிசுத்திப்பொருளை அந்தமாகவும் ஆதியாகவும் கூறுதல் வழக்காதல் நோக்கி பிரமன் முதலானோர் எனக் கூறியுள்ளனவுங்காண்க. இவற்றை விரிப்பிற் பெருகும்.

இங்ஙனம் பிரளயாகலர் புரியட்டக சரீரிகளாய் அவரு ளொருசாரர் கன்மானுகுண யோனிகளுறுவரென ஆகமங் கூறிற்றேல், புரியட்டகம் மாயாகாரிய தத்துவக் கூட்டத்தானியன்ற தனுவாதலாலும், சகலர் போலத் தூல தேகமும் பெறுதலாலும், அவரை மாயா பாசம் தொலைத்தவரென எங்ஙனங் கூறுவது? இனி, இக்கருத்தை உணரானு, பிரமன் விட்டுணுமுதல் கிருமி ஈறுகவுள்ள உபிர்கன் மும்மலமுடையார் என்று கூறினாரே எனின், அது ஆகமவிதிகளைப் பெற்று அனுபவத் தால் தெரிந்து கூறியவாறு அன்று. ஆதலின் அது பிள்ளையவர்கள் உரையை மறுத்தல் ஆற்றாதென்க.

இனி மறுத்தல் ஆற்றாதென்ற அம்முறையைச் சொல்வகை யானும் பொருள்வகையானும் விரிக்கின்றும். என்னை? அவர் “சகலர்— மும்மலமுடையராகிய பிரமன் விட்டுணு முதல் கிருமி யீறுகவுள்ள உயிர்கள்” எனக் கூறியதால், மற்றைய விஞ்ஞானசலர் பிரளயாகலர் உயிர்த்தொகையில் உள்ளாரன்று, முத்தர் என்றவாறுயிற்று. அங்ஙனம் முத்தராகவே அவர்க்கு ஒரு மலமும் உள்ளது என்பது பொருந்தாது. இங்ஙனம் உபிர் முத்தர் என்பதன் பொருளும் ஓர்ந்துணர்க. ஆகவே, அது “மூவகை யாருயிர்வர்க்கம்” என்றதேனா முரணுகின்றது.

அல்லது உம், ஒரு சாதிவகைப் பல பண்புப் பெயர்ப் பொருளவற்றின் ஆதியந்தம் கூறவந்தவிடத்து, ஆதிக்கு — அச்சாதி இருமைப் பண்புப்பெயர்ப் பொருளையும் அந்தத்திற்கு — அச்சாதிப் பண்புப் பெயரின் ஒரு பொருளையும் கூறலமையாது.

அங்ஙனமன்று; பல பண்பு என்றமையான், தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பிப்பண்பு — பொதுவிப்பண்பு—இழிவிப்பண்பு எனப்பொதுவகையினும் பண்பு மூவகைப் படுமாதலின், அம்மூவகையுங் குறித்தற்கு ஆதியந்தம் குறித்து வேறுபிரித்துப் பொதுவிப்பண்பி சிறப்பியற் பண்பியைச்சேர்த்து முதலென அடக்கி இழிவிப்பண்பியை ஈற்றினடக்கி அங்ஙனங் கூறியவாறெனில், அற்றன்று. அக்கூற்று சாதி நுகர்ச்சி ஒற்றுமையின் கண்ணதன்றிப் பண்பின்பாலதன்று. ஆகலான் நுகர்ச்சி ஒற்றுமை யுடைய சாதியை விரிக்க வந்தவிடத்துப் பண்பு வகைப் பாடுபற்றிக் கூறவேண்டுவதன்று. விளங்குதற்கெனின், சிறப்பியற்பண்பியை யும் இழிவிப்பண்பியையும் முதலுங் கடைபுமாகக் குறித்தாற்போதும். அதுவே மரபுமாம். ஆகவே ‘விட்டுணுமுதல் கிருமி ஈருக’ வேனில் பொது வியற் பண்பியாகிய பிரமனைக் கூறவேண்டா. இடையிற்றானே போதரும். அங்ஙனமன்றிப் பண்பையுடைய பெயரைப் பிரித்துரைத்து முதலென ஓர் எண்ணுப் பண்பியாக அடக்குதல் பண்புப் பொதுமை கூறுமுகத்து வழி: எண்ணுப் பண்பின் ஓரியற் பொதுப்பண்பி சேர்வதல்லது ஓரியல் வேற்றுமைப் பண்பிகள் தம்முட்சேராவாமாகலின். அற்றேல், பிரம விட்டுணுக்கள் ஓரியற் பொதுப்பண்பியர்காரோவெனில், ஆகார்; நாமரூபக் கிரியை முழுவதும் வேற்றுமைப்படுதலான் என்க.

அற்றேல், பிள்ளையவர்கள் “பிரமன் முதலானோர்” எனக் கூறுதலின், அவன்மேற் சிறந்த விட்டுணுவும் உயிரெனக்கூறி மறுத்தற்குப் போலும் அங்ஙனங் கூறியதெனில், ஆண்டும் “விட்டுணு முதல் கிருமி ஈருகிய” எனக் கூறி நமையும்; “பிரமன் விட்டுணு முதல்” என்பதும் வழுவேயாம் என்க. ஆகலின் சொல்வகையாலும் சொற்புணர்த்த வகை யாலும், ஒருசார் பொருள் வகையாலும், அவ்வாசகம் வழுவேயாம் என்க. இதனை இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

இனி, பொருள் முழு வகையினால் ஆராயினும் பொருந் தாது. என்னை? அவ்வொழிவி லொடுக்கத்து “வேதாகமப் பவுரி வீசம்” என்ற குருதோத்திர முதற்றிரு வெண்பா* “கருணை பொழிவான் எடுத்தகை என்றவிடத்து, பிள்ளையார் உபதேச முறை முதலியவைகளைத் தெரித்தற்கு எடுத்துக் காட்ட, ஆண்டு எழுந்தருளியிருந்த “தோடேடைய சேவியன்”

* பொதுவிலுபதேசம் :—

1. வேதா கம்பவுரி வீசங் களாசநிலை யாதா வெற்பி லபிடேகம் — போதத் திருளிலெழு பாது வெனதொழிவி லின்பக் கருணைபொழி வாநெடுத்த கை.

என்னுந் திருக்கடைக் காப்பின் திருவுளக் கிடையை விரித்து “பிரளயா கலர்க்கு” அனுக்கிரகித்தலும் இது”¹ என்றதனாலும் அங்ஙனம் மெய்ப் பொருள் வந்த கோலம் குருவடிவு என்பது.

தோடு கூற்றுப் பித்தா மூன்றும்
பீடுடைந் தேசிகன் பேரரு ளாகும். 2

என்றதனால் பெறப்படுதலானும்; ஆண்டு எழுந்தருளிய குருவடிவத்தைப் பிரமன் விண்டு முதலாயினோர் ஆண்டும் கைலை முதலிய பிறுண்டும் தரிசித்ததாக அப்புராணமும் பிறப்புராணமும் கூறுதலினாலும்; அவர் நீங்கிய கோதியாயுள்ள மற்றைச் சகலர்கள் அங்ஙனம் எளிதில் தரிசித்தமை கூறப்பெறாமையானும்; பிரம விஷ்ணுக்கள் சகலர் என்பதற்கு நியாய மென்னை?

இங்ஙனம் சொல்வகை யறியாதாரோ நூல்வகை யறிவார்; அல்லது உம், அங்ஙனம் “சகலர் மும்மலமுடையராகிய பிரமன் விட்டுணு முதல் கிருமி ஈருகவுள்ள உயிர்கள்” என்று ஒழிந்தாரேல், ஒளவையார்,

மாலய னங்கி இரவி மதியுமையோ
டேலுஞ் சிவசந்தி யாறு. 3

எனவும், ஆளுடையவரசுகள்,

காண்டகு சோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா வுமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னார்க்கே. 4

எனவும் வரும் பூர்வாசாரியர்கள் திருவரணைக் கென்னவிடை கொடுக்கக் கூடும்? பூர்வாசாரியர்கள் இங்ஙனம் அப்பிரம விஷ்ணுக்களுக்குச் சிவ சத்தியெனத் தெய்வத்தன்மை தரிப்பது காண்க.

அல்லது உம், கிரியார்ச்சனையிற் சத்தகுரு பூசையிலும், பிராசாத்தி கம் ஆதாராதியெய்வம், நிவர்த்திபாதி அதிதெய்வம், பூதாதியெய்வம், புவனாதியெய்வம், கிருத்தியாதி தெய்வம், நவவடிவம் கூறியவற்றுள்ளும் பிறவாற்றானும் பிரம விஷ்ணுக்களைச் சிறப்பித்துத் தியானிக்கவும் பூசிக்கவு மாகக் கட்டளையிட்டபின், அவர்களைக் கிருமிக்கு ஒத்த கீழியிர் என்று கூறுவது ஆமோ?

1. சிதம்பர சுவாமிகள் உரை.
2. அகஸ்தியர் தேவாரத் திரட்டு, திருப்பதிகக் கருத்துரை.
3. ஒளவை குறன், வீட்டு நெறிப்பால், 7.
4. “எரியலால் உருவமில்லை” என்னும் திருஐயாற்றுத் திருநேரிசை.

அல்லதூஉம், சேரமான் பேருமாள் பொன்வண்ணத் தந்தாதியுள்,

இடமால் வலந்தா னிடப்பால் துழாய்வலப் பாலோண்கொன்றை
வடமா லிடந்துகி றேல்வல மாழி யிடம்வலமான்
இடமால் கரிநால் வலஞ்சே திவனுக் கெழினலஞ்சேர்
ருடமா லிடம்வலங் கொக்கரை யாமெங்கள் கூத்தனுக்கே 1

எனவும், ஆளுடையவரசுகள்,

வடிகொண்டார்ந் திலங்குமழ வலங்கைக் கொண்டார்
மாவலிடப் பாகத்தே மருவக் கொண்டார் 2

எனவும் கூறியதற்கேற்ப, வைஷ்ணவத்துள்ளும் பேயாழ்வார் அருளிச்
செய்த 3-வது திருவந்தாதியுள்ளும்,

தாழ்சடையு நீண்முடியு மொண்மழவுஞ் சக்கரமுஞ்
சூழரவும் பொன்னாணுந் தோன்றுமால் — சூழந்
திரண்டருவி பாயும் திருமலமே லெந்தைக்
கிரண்டுருவு மொன்ற யிசைந்து.

என்று ஒத்துக்கூறியிருத்தலாலும், விஷ்ணுவைக் கீடத்தொடொப்பக்
கூறுவது பொருந்துமோ?

ஆயின்,

அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபேரும் நின்ற வின்னோர் பகுதி
கீடம் புரையும் கிழவோன்

—திருவாசகம்—திருவண்டப்பகுதி.

என்று திருவாசகம் கூறியருளிற்றாலோ எனின், ஆன்மாக்கட்கு மலந்
தொலைப்பிக்கு முபாயமும் சிவத்தியல் விளக்கு முகமாகவும் கூறியதன்றி
வேறன்று. இக்கருத்தை விரிப்பிற் பெருகுமாதவின் குருமுகத்தாலுணர்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒழிவிலோக்கம் முற்றிற்று.

1. பொன்வண்ணத் தந்தாதி—6-வது பாட்டு.
2. “முடிகொண்டா” என்னும் தனித் திருத்தாண்டகம்.

தொண்ட மண்டல சதகம் *

1. நூற்பெயர் இலக்கணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்ட மண்டல சதகம்: ஒருவாறித னிலக்கணம் விரிக்
கின்றும்.

இஃது:—மூவகை மொழி — இருவகைச் சந்தி — முத்திறத்
தொகை — ஒருதலை நோக்க முந்திலை யிலக்கணைச் செந்
நிலைத்தொடர்.

முற்பாட்டுயர் பொருட்டலைமை யுடையதினிலைமை, இடைப்பாட்
டெய துரிமையுடைமை நிலைமை, பிற்பாட் டெடைமை யுரிமையுடைய
துடைமையாய — இத்தொடரைச் சொற்றிறந் தோன்றத் தொடர்பின்மை
செயின், தொண்டன் — மண்டலம் — சதகம் என்று செய்க.

இதனுள் தொண்டனென்பது

வழக்கியற்பாடு — ஒற்றுமைச்சேறிவு — வேற்றியற்கரணம் —
குறிப்புயர் நோக்கம்—பொருள்விரியாக்கம்—குற்றியல்வண்ணம் — இடைப்
பல் வயிற்றோகை — முதலிய சொல்லியற்பாடு பாட்டினமைந்த முதற்
றோகைச் சிதப் புயர்திணைக் காரணப் பொருட்பெயர்.

மண்டலமென்பது

வடசொன்னோக்கியற் காரணப் பண்புகோ னிடப் பெயர்.

* இஃது இற்றைக்கு 78-வருடங்கீட்து ழுன் இராசுச வருடத்தில் (1854-ம்
வருஷம் ஜனவரி மாதம்) தொண்டமண்டலம் துளுவ வேளாளர்கள் ஏற்படுத்திய
இயற்றியீழ்ப் போதகசாலை இரட்ச கர்த்தாவாகிய கோண்ணார் ஐயாசாமி முதலியா
ரவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி ஸ்ரீமத் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை யவர்க
ளாற் பதிப்பிக்கப்பட்ட தொண்டமண்டல சதகத்துட் கண்டது.

சதகமென்பது:—

வடசொற் பாட்டியற் காரண வெண்ணிலைக்குழுடக்கோட்பெயர்.

இத்தொடர்க்கண் இயைபின்மையிற் பொருள் கொளின்:—

தொண்டன் — ஆதொண்டன், மண்டலம் — வட்டம், சதகம் — நூற்றினுலாய கூட்டம் என்று கொள்க.

இயைபுண்மையிற் பொருள் கொளின்:—

தொண்டன் — ஆதொண்டனென்னு மோரையன்; மண்டலம் — இருபதின்காதவெல்லை வட்டமாய நாடு; சதகம் — நூறு செய்யுட்களா லாய கூட்டம் என்று கொள்க.

பொருத்த வியைபிற் பொருண் முடிபு கொளின்:—

ஆதொண்டனென்னு மரையனா லாளப்பட்ட விருபதின்காத வெல்லை வட்டமாய நாட்டின் வண்மையைக் குறித்த நூறு செய்யுட் கூட்டத்தானாய வேர் வகை யாப்பென்று கொள்க. இங்ஙனம் வழங்கல் சொற்சுருங்கியல், — பொருளாழ்பியல், — குறிக்கோளிபல், — தொகை யின்பம், — அளவிசைப்பாடு, — பல்வயின் வழக்கு, — ஒருங்கியலுடைமை, — முதலிய தோன்றக் காரணம் பற்றிய பெயர்க்கோள்களை வழங்குவிக்குங் கலைவல்லோர் கண்ணிய நிலையென்றுணர்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

இதனுள் தொண்டமண்டல மென்பத னியலை விளங்க வகுத் துணர்த்துக வெனின்:—

ஆதொண்டந் தழைவயிற் கிடத்தப் பட்டதனால் ஆதொண்ட னெனக் காரணக் குறிப் பெயரேற்று, இரவி மரபின்கண் ணேரிறை மகனா லாளப்பட்ட வெதிரி லாட்சி யுடைமையின் இம்மண்டலத்திற் குத் தொண்டமண்டல மெனப் பெயர் வழங்கிற்று.

இனி, ஆதொண்டந் தழைபானு மலரானு மியற்றிய தொங்க லணிந்தமையின் ஆதொண்டனெனப் பெயர் வழங்கிற் றேன்பாரு முள ராலோவெனின்:— அங்ஙனங் கூறினு மிங்ஙனம் வழங்க லொத்ததிலை யென்க.

அற்றேல், ஆதொண்டந் தழைவயிற் கிடத்தப்பட்டவனை ஆதொண் டனென்று குறியீடு செய்த லெங்ஙனமெனின்:— மேற் கலைவல்லோர் கண் ணிய நிலையென்று மதனா லுணர்க வென்க. அன்றி, — கடப்பந் தழை வயிற் கிடத்தப்பட்டவனைக் கடப்பனென்றும், — வேப்பந் தழைபானு மலரானுந் தொடுத்த தொங்க லணிந்தோனை வேம்பனென்றும் — இங்ஙனம் பலபட வழங்குங் காரணக் குறிப்பெயர்கள் பலவுள வவற்றாற் றேர்து தெளிக வென்க.

அற்றேல், ஆதொண்டன் மண்டல மெனல் வேண்டும்; தொண்டமண்டல மெனல் எங்ஙனமெனின்:—

நிறுத்தமொழிக்கண் ணீற்றுச் சிறப் புயர்திணை யாண்பாற் படர்க்கை விசுவயாய அன் னென்பதன் னகரமெய் குறித்து வருகிள வியோ டர்நிறுத்த மொழி பிளவுபட் டிருசொன்னீர்மையிற் பொருந்தாப் புணர்ச்சியாய்ப் புணர்ச்சி யின்பம் பெருமை போக்கி, அவையொன்றுபட் டொரு சொன்னீர்மையிற் பொருத்தப் புணர்ச்சியாய்ப் புணர்ச்சி யின்பம் பெறற்பொருட்டு ஒத்தகிழத்திக்குங் கிழவோற்கும் புணர்ச்சியின்பந் தோன்றற்பொருட் டகன்று நிற்கு முயிர்ப் பாங்கி போன் மகன்று நிற்பவுப்; நிறுத்தமொழிக்கண் முதனிலை வேற்றுமை யொற்றுமை விரவுறுப் பாகாரம் பல்வயின் வழக்குத் தொகையின்ப முதலிய கோக் கித் தொகுக்கப்பட்டுந் தொகாவியலின் ஞாபகவிடய வருவி னருகிக் கண்ணுற்று நிற்பவுப்—தொண்டமண்டல மென்று வழங்கிற் றென்க.

இஃது இருவயிற்றேற்றம் சிறப்பாட்சிபுடைமை பொருளடைச் சேர்பு ஒற்றுமைச்செறிவு ஒத்திசைப்பேறு நுனித்துணர்புணர்வு முதலிய நோக்கியலைப் பெற்றுத் தேயவழக்குச் சிறப்புடைச் சொற்றொடரிற் போந்த காரணக் குறிப்பெயரென்க.

தொண்டமண்டலமெனின் காரணக் குறிவிளங்கப் புலப்பட லின்றாலோ வெனின்:—மேற்சொற் சுருங்கியன் முதலிய குறித்து வழங்கு வித்தல் கவிஞர் கண்ணியநிலை யென்றும், ஆதலிற் கூர்ந்தறிக வென்க.

கூர்ந்தறிதற் றன்மையது செய்யுள்வழக்கே யன்றிப் பாடைவழக்குத் தேயவழக்கு முதலிய வன்றாலேனின்:— இத்தொண்ட மண்டலமென்பது செய்யுள் வழக்குமுதற் பல்வகை வழக்கினும் பயின்று வரலானு முற்காலத்ததன்றிப் பிற்காலத்துக் காரணக்குறி யாக்கப்பெய ராய் வழங்கலானும் புறப்பாட்டிற் பொருண்முடிபு வல்லுந் ரல்லார்க்கும் விளங்கப் புலப்படுதலானு மதனகப் பாட்டிற் செய்கை முடிபு முதலிய இயன்மாத்திரையே கூர்ந்தறிக வென்றமென்க.

இஃது செய்யுண் முதலிய பல்வகை வழக்கினும், பயின்று வருதன் முதலிய இச்சதக யாப்பின்கண்ணும், — காஞ்சி மான்மியத் தைக் குறித்த காப்பிய முதலியவற்றின்கண்ணும், — பாடை வழக்குத் தேய வழக்கு நகர்வழக்கு முதலிய வழக்கியற்கண்ணும், — பல்வகைப் பெயற்கு மிலக்கணம் புலப்படுத்தற் கருவியாய் முந்துநான் முதலிய நான்முடிபின்கண்ணும், — வழக்குணர்ச்சிக் கண்ணும், — காண்கவென்க.

அற்றேற் கூர்ந்தறிக வென்ற வகப்பாட்டிற் செய்கை முடிபு முதலிய விளங்கப் புலப்படுத்துகவெனின் :— பயன்றருஉற் தொழிலது புடைபெயர்ச்சிக்கண் னுரிமை தோற்றி யுரிமை யுடைமைக்கு முதலாய முதற்பொரு ளெஞ்சி நிற்ப அம்முதலாய முதற்பொருட் டொழின் முடிபிட னேற்ற தன் றொழிற் பயனுறுதற் கிடனுப செய்பொரு ளம்முதற் பொருளைக்கிய லொருபுடை யொப்பத் தொழிற்பயன் றோற்றற்கிடனுப தரப்பொருள் வேற்றுரிமை பேற்றுத் தன்றொழின் முடிபின் முற்றிப் புடைபெயர்ச்சியி னுரிமை பெற்ற முதற் பொருண்மையி னொப்புமை பெற்றுத் தன் புடைப்பெயர்ச்சி னுரிமைபேற்று வேற்றுரிமை முதற் பொருட் கணத் தொழிற்பய னுறப்பேடஞ் செய்பொருளைத் தன் கருமத்தொழிற் பயனுறப்பேடஞ் செய்பொருளாப் புடை பெயர்ந்தத னுரிமையேற்ற முதலாய முதற்பொருட் பாடுபெற்று வந்த விரிசொற் றெரிசிலைவினை முற்றுணைந்த பெயர்க்கோணிலை நோக்காய் — ஆதொண்டந் தழையிற் கிடத்தப்பட்டவன் — ஆதொண்டைத் தழையிற் கிடத்தப் பட்டவன் — ஆதொண்டந் தழையானு மலரானு மியற்றப்பட்ட மாலையைத் தரித்தவன் — என்பன தன் வினைமுதற் றொழிற்பயன் றோற்றுமிடனுத் தன் றொழிற்பய னுறப்பேடஞ் செய்பொருளு மிடனாக — ஆதொண்டந் தழையன், — ஆதொண்டைத் தழையன், — என விரிசொற் குறிப்பு வினைமுற்று னுணைந்த பெயர்க்கோணிலை நோக்காய்ப் பின்னர் இடப்பொரு ளவயவியுங் கருவிப்பொரு ளவயவியு மிடனுப்பெற்று, — ஆதொண்டை யென்பதனீற் றைகாரங் கெட் டல்தூர்ந்த மெய்ம்மேல் விசுதி அன் னூர்ந்து ஆதொண்டன் எனக் குறுந்தடிபுஞ் செம்பட்டு மாயவாறு போற் றொகைசிலை யேற்றுப் பெயரோபாய் நின்றது.

அல்லதூஉம், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய

பனைபு மரைபு மாவிரைக் கிளவியு
நீனையுங் காலை யம்மொடு சிவனு
மையெ னிறுதி யரைவரைந்து கெடுமே
மெய்வவ னொழிய வென்மனார் புலவர்

தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், 81.

என்னுஞ் சூத்திரத்துள் நீனையுங்காலை யென்பதனார் மழையென்னுஞ் சொல்வந்துழி தொண்டை யென்னுஞ்சொல் விசுதி யைகாரங் கெட் டல்தூர்ந்த மெய்ம்மே மெய்ச்சாரியை யூர்ந்து நின்றதன்றே : அங்ஙனம் உயர்திணை யாண்பாற் படர்க்கை விசுதியாய் அன் னென்ப தனை யேற்குமிடத் தத்தழை யென்ப தெஞ்சியத் தழையிற் கிடத்தப் பட்டவனென் றறிந்துகோடற் குறியாத் தழையாற்போந்த அம்முச்சாரியையின் மகரவொற்று நீங்க நின்ற அகரத்தின் பின்னர் அவ்வயர் திணை யாண்பால் விசுதி அன் னென்பதி னகர நீங்க நின்ற னகர வொற் றடுத்து ஆதொண்டன் என்றாயது எனினுமமையும். இதனை, முதனிலை — இறுதிநிலை — இடைநிலை முதலிய பல்வகை யுறுப்புகளிற் பல்வகை நோக்குடைப் பல்வகைப் பெயரும் செறிப்பிற் றிறப்பட நெறிப் பழேம் வழக்கிற் பல்வகை விகாரத்தாற் செந்சிலைபெறுஉ மென விதித்த வுணர்வுடையோ ருயர்நெறி வழக்கா லுய்த்துணர்.

இங்ஙனம், ஆதொண்டனென்னும் பெயர், முதற்பொருண் முடிபு தன் முடிபிற்பெற்ற தன்றொழிற் பய னுறப்பேடஞ் செய்பொருட் டன்மை யகப்பாட்டினும், உடைப்பொருட் பிறிதி னுரிமையுடைமைத் தன்மைப் புறப்பாட்டினும், உயர் பொருளடைச் சிறப்பிடப் பெயர் அவ் விருவயினும் பொருந்த நின்ற மண்டலமென்பதனோடு மருவும் வழி, மேல் வருத்தவண்ணந் தன்னீறும் முதலுந் தொகுத்தலைப் பெற்ற தென்க. அல்லதூஉம், முதலெஞ்சிசின்ற இப்பெயர் மண்டலத்தோ டுணைந்த வழி விசுதி அன் எஞ்சி அம்முச்சாரியை பெற்று வருமொழி நோக்கி மகரமொழியத் தொண்டமண்டல மென்றாய தெனினு மமையும். இதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய,

அப்பெயர் மெய்கேடுத் தன்கேடு வழியு

நிற்றலு முறித்தே யம்மென் சாரியை

மக்கண் முறைதோகூஉ மருங்கி னுன.

தொல்காப்பியம். எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், 110.

என்னுஞ் சூத்திர நோக்கத்தாற்காண்க வென்க.

ஆதொண்டனென்பது — தென்சொன் னோக்கு ; — மண் டலமென்பது — வடசொன்னோக்கு ; — தம்முட் செறிவா னொத்த வேனும் பாடையா னொவ்வாமை பெறலின் அங்ஙனம் பெறாமை நோக்கி யும், முன் நிலையாய வந்சிலைக்கும், — பின் நிலையாய வந்சிலைக்கு மலைச் சிணையாதனோக்கியும், விசேடண விசேடியச் செந்சிலைமரபு நோக்கியும் — இங்ஙன முதலு மீறுந் தொகுத்தலைப் பெற்றதெனினும்; முதனிலை

வண்ண வொற்றுமை, — இசையொற்றுமை, — உருபொற்றுமை, — நோக்கியும்; இறுதிநிலை, — சிறப்புநிலை, — இனவொற்றுமை, — நோக்கியுந் தொகுத்தலைப்பெற்ற தெனினு மமையும். இஃதின்னுகூறிப் பேருகும்.

ஆகலின் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய,

உணரக் கூரிய புணரியன் மருங்கிற்
கண்டேசேயற் குரியவை கண்ணினர் கோளலே

தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல். 110

என்னுஞ் சூத்திரக் கருத்தா னமைகவென்க

அன்றி, ஆதிநாராயணன் புரம்—நாரணபுரம்; ஆபுதன் மங்கலம்—பூதமங்கலம்; பெருப்பற்றினற் புலிப்பாதன் பூசித்தலூர் — பெரும்பற்றினற் புலி பூசித்தலூர்; பெருப்பற்றப்பலியூர் — புலியூர் முதலிய பெயர்க்கோள்களையும்; புள்ளம் பூதன்குடி — பூதங்குடி; கொற்றன் குடி — கொற்றங்குடி; சாத்தன் குடி—சாத்தங்குடி; கொற்றன் மங்கலம்—கொற்ற மங்கலம்; சாத்தன் மங்கலம்—சாத்தமங்கலம்; வேடன் மங்கலம்—வேட்ட மங்கலம்; வேடன் குடி—வேட்டங்குடி; சாத்தன் மங்கை—சாத்தமங்கை; விஜயன் மங்கை — விஜயமங்கை; கண்ணன் மங்கை — கண்ணமங்கை; கண்ணன் புரம்—கண்ணபுரம்; கண்ணன் குடி — கண்ணங்குடி; சீராமன் விண்ணகரம் — சீராமவிண்ணகரம்; வரகுணன் மங்கை—வரகுணமங்கை; ஐயபுரம் — ஐயபுரம் முதலிய பெயர்க்கோள்களையும் — பற்றுகக் கொண் டமைக வென்க. இதனைப் பிற்காலத்து மருவழக்கென்று கொள்வாரு முளராலோவெனின், அங்ஙனம் கொள்வது மரபன்று; கொள்கினுங் கொள்க வென்க.

இத்தொண்டமண்டல மென்பது பல்வகைப் புணர்ச்சிக்கும் பல்வகை வழக்கிற்கும் இப்பாடினனோசை முதலியவற்றிற்கும் ஒத்த நிலை யென்க.

இங்ஙனமன்றி, தொண்டைமண்ட மென்பாருமுளராலோ வெனின்:—

அங்ஙன மாறுபடக் கூறுவோர் நுண்ணிய அறிஞர் கண்ணிய நிலையும் மாற்றம் பொருளுறா உமாற்ற நிலையும் பல்வகைப் புணர்ப்பிற் செவ்வகை நிலையுங் கடிபுகோ னெறியின் முடிபுறா உ நிலையு மிழுக்கறா

உம் பல்வகை வழக்கிய நிலையு மொருவாற்றாநு மோர்ந்துணர்கிராய்ப் போலியிய்நிலை கோலுந்நென்க. என்னே? இலக்கணாட்பங் கூர்ந்துய்த் துணர்தற் தன்மையுளரே லங்ஙனங் கூறற் கியையா ராகலின்: அவர் சில வழுவநெறி வழக்குப் பற்றிக் கூறுதன் மாத்திரைய ரன்றி விவ கரிக்கக் கடவரல்லர்.

ஆயினும், அவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் அவ்வழக் கழிவழக்கே யன்றி யிழிவழக்குமா மென்றுணர்ச்சி தோன்றற் கியாமே அத்தலைக்கண் ணின் தவர்கூற்றாக விவகரித் ததனை மறுக்கின்றும்:—

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல்

தொண்டைத் தழையானு மலரானு மியற்றிய மாலையணிந் தவ னுண்ட மண்டலமாகலின், தொண்டைமண்டல மெனல்வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல்

தொண்டைமண்டலமெனின், கொவ்வைத் தூற்றையுடைய மண்டல மென்றும் ஒருவாறு ஆதொண்டைத் தூற்றையுடைய மண்டல மென்றும் தெளிவின்றிக் கருதப்படுவ தன்றித் தொண்டைத் தழையானு மலரானு மியற்றிய மாலையணிந்தவனு லாளப்பட்ட மண்டலமென்று கருதப்படுவதன்று.

அல்லதூஉம் சேரன்மண்டலம் — சேரமண்டலம்; சோழன் மண்டலம் — சோழமண்டலம் என்பனபோ லிம் மண்டலத்திற்கு, முன்னர் துண்டரனா லாளப் பட்டமையின் துண்டரன் மண்டலம்:— துண்டரமண்டலம்; துண்டரன் புரம் — துண்டர புரம் என்றும்; பின்னர் தண்டகனா லாளப்பட்டமையின் தண்டகன் நாடு — தண்டகனாடு; தண்டகன் புரம்— தண்டகபுரம் என்றும் பெயர் வழங்கின அவைபோல், அதன்பின்னர் ஆதொண்டனா லாளப்பட்டமையின், ஆதொண்டன் மண்டலம் — ஆதொண்டமண்டலம் — தொண்டன் மண்டலம் — தொண்டமண்டல மென்றே மரபு வழுவாமை வழங்கல்வேண்டும். இதற்குப் பிரமாணம். —

முக்கணன் கணநா தர்க்கு முதன்மைத்துண் டர னுண்டு மிக்கதுண் டர னுடையத் தண்டக வேந்தன் றுங்கித் தக்கதன் டகனன் னுடையத் தபனன்மா குலத்துச் சோழன் றுக்கதார்த் தொண்ட மான் காத் தாயது தொண்ட னுடே.

இங்ஙனம் பல்காப்பியங்களினும் பலபிரபந்தங்களினும், பிரபல வித்துவான்களாக முன்னிருந்த ஓளவையார், கம்பன், ஒட்டக்கூத்தன் முதலானோர்கள் பல்வகைக் காரணங் குறித்துச் செய்த பல்வகைச் செய்யுட்களினும், ஈண்டு முன்னும் பின்னும் வகுத்தமைக்குப் பிரமாணங்களிருக்கின்றன. அவைகளை விரிக்கிற பேருகும். ஆகவின் அவற்றைத் தனித்தனி காண்டொறு மாங்காங் குணர்த்தமைக.

அங்ஙனமன்றித் தொண்டமண்டல மெனின் : — சான் றோர் வழித்தாய மரபு வழுவிய மயங்குவதூஉ மன்றிக் “காஞ்சிவிலுக்க முடைமையா னந்நகருடை வளாகத்திற்குக் காஞ்சிமண்டல மென்று வழங்கிற்று : அங்ஙனமே, தொண்டைத் தூறுடைமை பற்றித் தொண்டை மண்டல மென்று வழங்கிற்றிஃதே துணிபு” என்று திரிபுதோற்றும். அன்றித்தொண்டைத்தழையானு மலரானு மியற்றப்பட்ட தொங்கலணிந்த வோரையன லாபப்பட்ட மண்டலம் அவ்வரையனுக் குரிமை தோன்ற நிற்றலின்றிப் பரம்பரையா -னன்றி யிடைப்பாட்டாற் பெற்ற அத் தொண்டையை வேற் றுரிமையாகப் பெறற்கு எவ்வாற்றினும் பொருத்த மின்று. இதனைக் கல்வியிற் சாதாரணத் தன்மையுடையோரும் “வாத ராயண சம்பந்தத்தி னினம் போலும்!” என்று எள்குவர்; அன்றிக் குமரியைக் கொண்டவனை விட்கே கூடவந்தவனோடு கூட்டியனுப்பியது போலும்!” என் றசதிபாடுவர். என்னின், சுற்றுவல்லோர் முகப்பின் இஃதென்னம்? இதன் கண் — உரிமை மலைவு — பொருண் மலைவு — மரபு மலைவு — வழக்கு மலைவு — தகுதி மலைவு — உணர்ச்சி மலைவு — யுக மலைவு — நியாய மலைவு — கருத்து மலைவு — முதலிய மலைவின் றொகையே புலப்படுகின்றன. ஆகவின், தொண்டமண்டல மென லமைவன்று; தொண்டமண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் —

அஃதேல், அற்றன்று; பாண்டியன் மண்டலம் பாண்டிமண்டல மென்றாயதுபோல் தொண்டையன் மண்டலம் என்பது விசுவாசி அன் கெட்டுத் தொண்டைமண்டல மென்றாயது : ஆகவின் றொண்டைமண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் —

பாண்டியன் மண்டலம் பாண்டிமண்டல மென்றாயது மரு உவழக்கு. இஃதங்ஙனமன்று. மருஉவழக்காயினும் பாண்டியென்பது குடிப்பெயர்க் கோளாய் அவ்வரையனையும் ஒற்றுமை யுரிமையா லம்

மண்டலத்தையு மன்றிவேறு குறித்தலின்றி நிற்றலி னறிஞரா லமைத் துக்கொள்ளப்பட்டது. தொண்டை மண்டல மென்பதை மருஉவழக்கி னமைத்துக்கொள்வேமெனின், இங்ஙனங் குறித்தலின்றிப் பல்வகை யானும் வேறு குறித்து வழுவ நிலையைப் பெறுகின்றது. என்னை? தொண்டைத் தழையானு மலரானுத் தொடுத்த தொங்க லணித் தோனைத் தொண்டையன் எனின் : பிற்காலத்தின் மக்கள் வரலா றுண ராமையின் “பெருந் தொண்டையனைத் தொண்டைய னென்று வழங்கினர் கோல்?” அன்றிப் புழைக்கை யுடைமையாற் றும்பி முகத்தவன்கோல்?” என் றையுறுதற்கும், தொண்டு ஐப னென்று பிரித் தேற்ற பெற்றி கோடற்கும், ஒருவாற்றாற் கேள்விபுடையோருங் “கொவ்வைத் தழையிற் புனைந்த மாலைபுடையன் கொல்? ஆதொண்டைத் தழையிற் கிடத்தப் பட்டவன்கோல்?” என்றையுற்று மயங்குதற்கும் இ-஁புச் சொல்வலி பொருள்வலி இன்னிசைவண்ண முதலிய சிதைவுற நின்று வழுவநிலை யைப் பெற்று மண்டலத்தோ டணைந்து ஐயம்—மயக்கம்—கவர்கோண் முதலிய இழுக்கினை யேற்று வழுவின்மும் வழுவாய் நிற்றலானும்; இங்ஙனம் வழங்கல் அறிஞர் வழக்கன்றாகலானும்; இதனை. வழுவநிலை யென்றும். இஃது “உடற் றாய்மை கருதி நீராட் வேந்துசேனருண் டளற்றி னழுத்திய தோக்கு மென்று” எள்குதற் கிடனன்றிச் சிறிது மமைத்துக்கோடற் கிடனன்று. ஆகவின், தொண்டை மண்டலமென லமைவன்று; தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் —

அற்றேல், தொண்டை யென்பது:— ஆகுபெயராய் நின்று அரையனையுணர்ந்தி யுரிமைதோற்றி மண்டலத்தொடு புணர்ந்து தொண்டைமண்டல மென் றாயிற்று : அதனால் தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் —

இடைப்பாட்டி னியதி யியை பின்றி வந்த கடம்பூர் என்பது கடம்புவிருக்கத்தையுடைய ஐரென்று தன்னளவே புலப்படுத்து மன்றி ஆகுபெயராய்க் கடப்பமாலையைத் தரித்தவனு ரென்று பிறிதளவு புலப்படுத்துவ தன்று. என்னை? ஆகுபெயர் ஒன்றன் பெயரா னதற் கியைபிறிதைத் தொன்முறை யுரைப்பதாகவின். அங்ஙனமே பரம்பரா யானன்றி இடைப்பாட்டி னியதியியை பின்றி வந்த தொண்டை மண்டலத்தொடு புணர்ந்துழி தொண்டையை யுடைய மண்டலமென்று தன்னள வுணர்த்துமன்றித் தொண்டையை யுடையான் மண்டல மென்று பிறிதி னளவுணர்த்தற் கோர் வகையானும் வலியின்று. இஃது

‘பூகமின்றி ஒன்று குறித்தொன்றுவரைய வொன்று பட்ட தென்னு
மூலக வழக்கி னினம் போலும்!’ என்றென்குதற் கிடனும்! ஆதலிற்
றொண்டை மண்டலமென லமைவன்று : தொண்ட மண்டல மெனல்
வேண்டும்.

அவர்கூற்றுக விவகரித்தல் —

அற்றேல், தொண்டை யுடையன லாளப்பட்டது தொண்டை
யென்று ஈறுகெட் டைவிசுதி யேற்றுச் சிறப்புப் பெயராய் மண்டலத்
தொடு புணர்ந்து அங்ஙனமாயிற்று : ஆகலிற் றொண்டை மண்டல
மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் —

ஐயற்றின் ஐகார விசுதி போந்து கெட்டுப் புணரிற்
குறியீ டின்மையிற் சிறப்பன்று ! இங்ஙனம் புணர்த்தல் இயற்பாடுமன்று :
அறிஞர் மரபுமன்று. அங்ஙன மாயினும் தொண்டையை யுடையதென்
றாகுமன்றித் தொண்டையுடையன லாளப்பட்டதென் றொருவாற்றானு
மாவதன்று. அன்றிச் சோழமண்டல முதலியவற்றோடு முரணும்.
அங்ஙன மமைதியின்றிக் கூறினுஞ் சந்தியின்பத்தான் நாகை பட்டினம்
நாகப்பட்டின மென்றபதுபோல், தொண்டை மண்டலம் தொண்டமண்டல
மென் றுதலேவேண்டும். இதனை முன்னர் விலக்கியவற்றுட் காண்க.
இஃது பல்வகை யிழுக்கினுஞ் செல்வகைத்து. “இரும் பொற்பூண்
டுரீஇச் சென்று கரும்பொற் றனை சைபுகுத்தியதி னினம்!” என்றென்
குதற் கிடனார். ஆகலிற் றொண்டைமண்டலமென லமைவன்று ;
தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அல்லதூஉம், இங்ஙனம் தொண்டை யென்பது பல்வகைப்
பொருட்கிடைய பெயர்த் திரிசொல். ஆதொண்டை யென்பது தன்னளவே
புணர்த்தும் பெயரியற்சொல். இங்ஙனம் திரிசொல்லாற் சிறப்புப் பெயர்க்
காரணக்குறி செய்தல் வழக்கறிந் தோர் மரபன்று. இயற்சொல்லாற்
காரணக் குறிப்பெய ரமைத்தலேயவரது மரபு. இஃது ஆதொண்டச்
சக்கரவர்த்தி யென்வழங்கும் அறிஞர் வழக்கா லறியப்படும்.

அவர் கூற்றுக விவகரித்தல் —

அற்றேல், ஆதொண்டையன் என்பது மண்டலத்தோடு
புணர்ந்துழி, முதலு மீறுங் கெட்டு அங்ஙன மாயிற்று : ஆகலின்
தொண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் —

ஆதொண்டையன் எனின், — தொகையின்பமும் இசை
யின்யமும் செறிவுகோளு மின்றிப் புல்லென்கையானும், சுருங்கியற் பேரின்
பங் குறித்து முன்னும் பின்னுந் தொகை செய்தமைத்த சான்றோர் ஓரோ
முத்தா னீட்டியற்பெயர்ப் பாற் படுத்தி முடிபு வழுவச் செயற் கியையா
ராகலினும், இங்ஙனம் தொகுக்கப்படிந் பொருளாட்சி முதலிய குன்ற
வின்றிச் செந் நெறியிற் பெரும்பயன் றரலானும், அங்ஙன மம்மத்தல்
வழுவேயாம். இஃது ஆதொண்டையன் சக்கரவர்த்தி ஆதொண்டையச்
சக்கரவர்த்தி யென்னது, ஆதொண்டன் சக்கரவர்த்தி ஆதொண்டச் சக்ர
வர்த்தி யென்று வழங்கும் அறிஞர் வழக்கா லறியப்படும்.

அவர் கூற்றுக விவகரித்தல் —

ஈண்டு ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி யெனின் வழுவென் னெனின்

அதனை மறுத்தல் —

அங்ஙனம்பெறின், அவ்வரையற்கு ஆதொண்டையாற் காரணக்
குறிப் பெயரமைப்பான் கருதிய வன்றே கருதியதாதல் வேண்டும்.
அங்ஙன மின்றிப் பின்னர் செங்கோன்மை ஆண்மை முதலிய வண்மை
யுடைமை பற்றி முகமன வமைக்கப்பட்டது ஆகலின், வழுவ இங்ஙன
மென்க. ஈண்டு ஆதொண்டன் சக்கரவர்த்தி ஆதொண்டச் சக்கரவர்த்தி
பென்பது புடைப்புளகன்னிப் பொற்குலைக்கண்ணே இடைப்பிள வியையா
விரட்டைப்பழம்போன்றொருபொருட் கிருவயினெழுந் திடைப்பிள வறியாச்
சிறப்பினப் பெடர். ஆதொண்டன் சோழன் — ஆதொண்டச் சோழனென்
பது மது, இதனை, — தசரதன்சக்கரவர்த்தி — தசரதச் சக்கரவர்த்தி;
நளன் சக்கரவர்த்தி — நளச்சக்கரவர்த்தி; புருரன் சக்கரவர்த்தி — புருரச்
சக்கரவர்த்தி; சோழன் ராஜன் — சோழராஜன்; சேரன் ராஜன் —
சேரராஜன்; பாண்டியன் ராஜன் — பாண்டியராஜன்; சோழன் மஹா
ராஜன் — சோழமஹாராஜன்; சைவன் சோழன் — சைவச்சோழன்;
குலோத்துங்கன் பாண்டியன் — குலோத்துங்க பாண்டியன்; சோழன்
மன்னன் — சோழமன்னன்; சேரன் மன்னன் — சேரமன்னன் — என
வழங்கும் பல்வகை முடிபு வழக்குகளாற் றெளிந்தமையப்படும்; ஆகலின்,
ஆதொண்ட னெனல் வேண்டும்: ஆதொண்டைய னெனல் இழுக்கு.
இங்ஙனம் இழுக்காய ஆதொண்டைய னென்பது முதலு மீறுங் கெட்டு
மண்டலத்தொடு புணர்ந்து தொண்டை மண்டல மென்றயிற் றெனினும்,
மேற்குறித்த பல்வகை வழுவக்கட்கும் பேரிடனாகத் தக்கது. “இடனறிந்து

பிறுண்டாத் தின வுண்ணி யெரிவிற்புழுங்கிற்று என்பதற்கும், கருத் தறி யாமற் கலப்பான் புதுந்து அருத்த மெழுக்குமா லென்பதற்கு மினம்! ” என்று எங்குதற் கிடனும். ஆகலிற் றெண்டை மண்டல மெனல் வழுவ;

தொண்டமண்டல மெனல்வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் —

தொண்டைக்காடுடைமையார் றெண்டைமண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனைமறுத்தல் — இங்ஙனம் தொண்டமண்டல வரலாற்றை வகுக்கும் காப்பியத்திற் கண்டதே யன்று; இவ்வாறுண்டென் றறிஞரானிதுகாறியாங் கேட்டதுமின்று: ஆகலின் வழுவாம். இஃது வழியறி யாக் கன்று குழிவழியாச் சென் றென்பதற்கினம். இங்ஙனம் வழியறியாது மொழியினும், போய்கூறினும் போருந்தக் கூறுக வென்னு மிழிந் தோர் வழக்கின்கண்ணு மேற்புடைத் தன்று. என்னையெனின் காஞ்சி, தில்லை, என்னு மரப்பெயர்கள் ஒற்றுமை யுரிமை குறித்து காஞ்சியைக் கண்டு தில்லையை யடைந்தா னென்று வழங்கப்படுகின்றது. அங்ஙனம் தொண்டையைக் கண்டு என்று எவ்வகை வழக்கினும் வழங்கப்பட்டதின்றாகலினென்க. இதனானுந் தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அவர் கூற்றாக விவகரித்தல் —

தொண்டைமான் என்னும் பெயருள் வேற்றோ ரரைய னிருந் ததிகரித்தமையின் தொண்டைமான் மண்டல மென்பது மான் கெட்டு அங்ஙன மாயிற்று: ஆகலிற் றெண்டை மண்டல மெனல் வேண்டும்.

அதனை மறுத்தல் —

இங்ஙனம் புணரினும், மேற்குறித்த வழுவ நிலைகட் கிடனும்.

அன்றித் தொண்டைமா னென்பதே வழுவ — என்னை? தொண்டைமா னென்பது — தனிமொழி தொடர்மொழி யென்பவற்று னெம் மொழி? விடை — தனிமொழி. வினா: — தனிமொழியாயின் இதற்கு முதனிலை, இறுதிநிலை, இடைநிலை, என்னை? விடை: — தொண்டை — முதனிலை, ஆன் — கடைநிலை, மகரம் — இடைநிலை யாம்.

அதனை மறுத்தல் —

என்னின் முதனிலைக்கும் இறுதிநிலைக்கும் இடைப்பா டொத்து நிற்பது இங்ஙனம் வருடம் பெயர்கட்கு இடைநிலை. ஈண்டு முதனிலை யீற் றைகாரக் குறுக்கம் விளங்கப் பொறுத்திசைப்ப விடைப்பாடின்றி யிறுதிநிலையோ டிணைந்து வேறு குறித்தவி னிடைநிலையிப லமைவின்று. அன்னீறன்றி ஆனீறு ஆறிற்றத்தன்றி யைந்திறந் திபையுந் தொடர்மொழிப் பெயர்க் கன்றி இங்ஙனம் — உரித்தாவ தன்று, — பயப்பாடின்மையின். ஆக லின் இறுதிநிலை யியலு மமைவின்று. விகாரத்தால் வேறு குறித்தலின் முதனிலை யியலு மமைவின்று.

அல்லதூஉம், இஃதிலைநிலை யாயின், கோமான் என்பதற்கும் அங்ஙனம் இடைநிலையாகல் வேண்டும். அங்ஙனமாயின், கோ - ம் - ஆன்: இவற்றுள், கோ - அரையன் என்னின், ஆன் — விசுதி அதிகரிப்பின்றி மூங்கைபோலும், யானையுண்ட கனிபோலும் பெயர்ச்சியும் பயனுமின்றி வற்றன் மரணி னின்றது. ஆகலின், இஃது இங்ஙனமன்று — ஆகலின், அஃது அங்ஙனமன்று. — இஃது கைபட லறியான் பொய்பட லொன்றோ * வென்பதற் கினம். ஈண்டு தொடர்மொழியாய்க் - கோன் - மன் - கோமான் என நிலைமொழி யீறுகெட்டு வருமொழி முத னீண்டது. இதனை வழிதமன் — என்னுங் காப்பிய வழக்கானுங் கண்டுணர்க. அன்றி, கோன் மஹான் - கோமான் எனநிலை மொழி யீறுகெட்டு வருமொழி வடமொழி யாதலின் விகாரம் பெற்றுக்கோமான் என்றபது. அன்றி கோன்மான் என நிலைமொழி யீறுகெட்டுக் கோமானென்றுயது. இங்ஙனமே தொண்டன் மன் - தொண்டன் மஹான் - தொண்டன்மான் என்பன தொண்டமா னென்றாயது. மன் மஹான் — மான் என்பவைக்குப் பெருமையுடையவ னென்பது பொருள். ஆகலின், தொண்டைமா னெனல் வழுவ; தொண்டமா னெனல் வேண்டும். இங்ஙனமே சேரன் மான் - சேரமான், மலையன் மான் - மலையமான் முதலியவுங் காண்க. ஆகலின் மண்டலத்தோடு கூடியவழி தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும். அன்றி, தொண்டனாடெனல் வேண்டும்; தொண்டைநாடெனல் வழுவ. என்னை? சேரன் நாடு — சேரனாடு; சோழன் நாடு — சோழனாடு; பாண்டியன் நாடு — பாண்டியனாடு; மலையன் நாடு — மலையனாடு என்பதுபோல், தொண்டன் நாடு — தொண்டனாடு எனல் மரபு ஆகலின், தொண்டனாடு எனில் அடிய னென்ன முதல் வேறு குறிக்குமே யெனின் அங்ஙனங் குறிப்பதில் ஆற்றலுமின்று, — பயனு மின்று. என்னை? ஆ வென்பது கரண விடயமாக நின்று உரியானைக் குறிக்கின்ற தாகலின்; அன்றி, உடையானை யன்றி உடைமை குறித்தலின் ருக்கலி னென்க.

* பொய்படு மொன்றோபுண்பூணுங் கையறியாப்

பேதை விவனமேற்கொளின் திருக்குறள், பேதைமை, 9.

இங்ஙனம் பல்வகையாற் சொல்வகை செய்தலென்? தொண்டை மண்டல மெனின் மேற்குறித்தவண்ணம் உரிமை மலைவு — பொருண் மலைவு, — மாபுமலைவு, — வழக்குமலைவு, — தகுதிமலைவு, — உணர்ச்சி மலைவு, — யூகமலைவு, — நியாயமலைவு, — கருத்துமலைவு, — ஐயங்கவர் கோள்—மயக்கம், — வேற்றுக்குறிப்பு, — வேற்றுரிமைநிலைமை, — நிபதியின்மை, — இயைபின்மை, — சொல்வலிச் சிதைவு, — பொருள்வலிச் சிதைவு, பொய்—கோள் - அனர்த்தம், — இன்னிசைவண்ணச் சிதைவு, — பிளவுபாடு, — முதலிய பல்வகை வழக்கட் கிடனும்.

அன்றி, ஆதொண்டை யென்பதனீற் றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகே பெற்றது. தொண்டை யென்பத னீற் றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகே டொற்றலகு பெற்றது. என்னை? ஆதொண்டை:— ஆ — தொண் — டை: ஈரலகு — ஓரலகு—அரையலகு—முதலிடைப்பாடு—இருகலை — நடுவிடைப்பாடு — காற்கலை — கடையிடைப்பாடு - முக்காற்கலை ஆகலின், ஆதொண்டை யீற் றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகே பெற்றது. தொண்டை:- தொண் — டை: ஓரலகு — அரையலகு — முன்னிடைப்பாடு காற்கலை — பின்னிடைப்பாடு - அரைக்கலை ஆகலின், தொண்டையீற் றைகாரக் குறுக்கங் குற்றலகே டொற்றலகும் பெற்றது. இங்ஙனம் தொண்டை மண்டலத்தோடு புணருங்கால், மண் — ட — ல — ம்: ஓரலகு — அரையலகு — ஓரலகு — அரையலகு — நான்கிடைப்பாடு: கால் — கால் — அரை — அரை பெற்று வேற்றிசை விரவி நின்றலின், புணர்ச்சி யிடை ஐங்கலையைப் பெற்றுப் பிரிந்து வேறு குறிக்கின்றது. ஆகலினும், தொண்டை மண்டல மெனல் வழு; தொண்ட மண்டல மெனல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் பெயர்க் கோள்கட்கு இயற்சொற் பெயர் முதலிய, — சொல்விரிப் பெயர் முதலிய, — செஞ்சொற் பெயர் முதலிய, — சாதி கூற்றுப் பெயர் முதலிய, — ஒருமொழிப் பெயர் முதலிய, — உயர் தீணைப் பெயர் முதலிய, — பாற்பெயர்முதலிய, — பொதுவிற் பொதுப் பெயர் முதலிய, — தன்மைப் பெயர் முதலிய, — வழக்குப் பெயர் முதலிய, — வெளிப்படைப் பெயர் முதலிய, — வரையியனடைப் பெயர் முதலிய, — உயருரிமைப் பெயர் முதலிய, — சிறப்புநிலைப் பெயர் முதலிய, — சித் துப் பொருட் பெயர் முதலிய, — இயற்குறிப் பெயர் முதலிய, — மரபுநிலைப் பெயர் முதலிய, — எழுத்துத் தொடர்ப் பெயர் முதலிய, — பொருணிலைப் பகுபதப் பெயர் முதலிய, — பெருஞ் சொல்லாட்சிப் பெயர் முதலிய, — முதலால் வாய்பாட்டுப் பெயர் முதலிய — இவைமுதற் பெயர்ப் பாகுபாடு களி னிலக்கணங்களும்; எழுத்துப் புணர்ச்சி, — பதப் புணர்ச்சி, — தொடர்புப் புணர்ச்சி, — பொருட் புணர்ச்சி, — வண்ணப் புணர்ச்சி, —

அளவுப் புணர்ச்சி, — இயைபுப் புணர்ச்சி, — சமநிலைப் புணர்ச்சி, — கலவைப்புணர்ச்சி, — தெரிநிலைப்புணர்ச்சி, — குறிப்புப் புணர்ச்சி, — வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, — ஒற்றுமைப் புணர்ச்சி, சிறப்புடைப் புணர்ச்சி, — பொதுவுடைப் புணர்ச்சி, இருமைப்புணர்ச்சி — முதலிய புணர்ச்சி யிலக்கணங்களும் — கூர்ந்துணரர்க்குத் தொண்ட மண்டல மென்பதி னிலக்கணமும் புலப்படுவதன்று.

இங்ஙன முணரமாட்டாதார் — ஆதொண்டச் சக்ரவர்த்தி யென்பவர் தாமாசு செய்புகாலத்தில் தம்மாற் கட்டுவித்த ஆலயங் களிற் றம் பெய ரிலக்கினை சிலையின்கட் பொறிப்பித்தனர்; ஆண்டும் ஆதொண்டவென்றே இலக்கணவமைதி பெற்றிருக்கின்றது: இதனை — திருவலிதாயம், திருமூலலை வாயில் முதலிய சிவதலங்களிற் சென்றேனுங் கண்டு தெளியக் கடவர். இஃ தின்னுங் கூறிற் பெருகும்.

தொண்ட மண்டல மென்பதைத் தொண்டை மண்டல மென்று இச்சென்னை நகரிலிருக்கின்ற வித்துவான்களிற் சிலர் மாறாக வழங்க, அது குறித்துச் சில பிரபுக்களும் வித்துவான்களும் உபாத்தி யாயர்களும் “இவ்விரண்டில் இலக்கணவமைதியும் உலக வழக்கு முள்ளது யாது? அதனையோருவாறு தெரிவிக்கவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டபடி,

பூநீமத் சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை யவர்களாற்
றேரிவிக்கப்பட்டது.

1. நூற்பெயர் இலக்கணம் முற்றிற்று.

2. வழிபடு கடவுள் வணக்கப் பாட்டுரை

வழிபடு கடவுள் வணக்கம்

ஆசிரிய விருத்தம்

கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண் குடியோடு தழீஇய தொண்ட மண்டல சதகந் தன்னை வளமையான் வகுப்ப தற்குப் புண்டா நுதலி ரண்டு புயமிசை யிருந்தி ரண்டு குண்டல நிகரி ரண்டு குமரரை வணக்கஞ் செய்வாம்.

“தொண்டலை ..... வணக்கஞ் செய்வாம்” :— என்னும் இச் செய்யுள்—

வியனுறு மெதிரது உம் வீழாக் கோடையும்
பயனுறு உந் தோழிலும் பழியாப் பண்பும்
வாய்மையு மறிவுமா அன்பு மாண்மையும்
தூய்மையும் போறையுந் தோன்றழும் அன்பும்
உளங்கோ ளிரக்கமு மொழுக்கமு முதலா
விளங்கு விழுக்குடி வேளாண்குடியே.

இத்தொண்ட மண்டலத்திற் பெரும்பாலு மிறை கொளப் பட்டுத் தம்வளமையா னீண்டுறா உ மற்றைக் குடிகட்கும் இம்மண்டலத் திற்கும் வளமை தோற்றிற்று — அஃது நெறிப்பானுஞ் செறிப்பானுந் தோன்ற வழிபடு கடவுட் பராஅய்ப் புலப்படுத்துவ லென்று புருத்தமை யுணர்த்துகின்ற தென்க.

எங்ஙனமெனின், “கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி யொடு தழீஇப் தொண்ட மண்டல சதகந் தன்னை வளமையான் வகுப் பதற்குக் குமரனா வணங்குவா” மென்ற துய்த்துணர்கவென்க. இஃது வற்புறுத்தற்கு வேளாண்குடிபை யளவைமுதத்தான் வெளிப்படையின் விளங்கவைத்து மற்றைக்குடிகளை வேற் றுருபொடுவிற் பராமுதத்தாற் குறிப்பின்கண் சார்த்தி வைத்ததே யமையுமென்க. விளங்கு விழுக்குடி வேளாண்குடி யென்றதனாலன்றே அங்கையிற் கணிபோன் நிங்ஙனம் பெற்றாம்.

அஃதீண்டெற்றற் பெறுது மெனின் :— கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி பென்றதனாற் பெறுது மென்க. எங்ஙனமெனின், —கொண்டலை — பருவப்புபலை; நிகர்க்கும் — ஒக்கும்; வேளாண்குடி — வேளாண்குடிப் பிறப்பினர் எனவே; வேளாண்குடிப் பிறப்பினர் — “கைம்மாறு கனவினுங் கருதலின்றி வரையாது வழங்கும் வள்ளற்றன்மை யுடையாரென்றும்” :— எவ்வாற்றா னுயர்ந்தோர்கட்குந் தம்மையன்றி உலகிய னடத்தப்படாச் சிறப்புடைக் கருவியாந் தன்மை யுடையாரென்றும் :— இங்ஙனம் வையகத்தார்க் கன்றி வானகத்தார்க்குங் குன்றா நன்றிகுயிற்றுந் ரென்றும்; ‘தம்மானே யன்றித் தங்கருவியானுங் கருமத்தானும் எவ்வேவ் வளாகத் தேவ்வேவ் வுயிர்கட்கு மின்பந்தரு உ மியலின ரென்றும்’ :— ஆன்ற கல்வி, — ஊன்று கேள்வி, — சான்ற வுணர்ச்சி, — யேன்ற ஒழுக்க முதலிய உயர்நெறிக் குன்றத் துன்ப ரிம்பர் பல்காற் பயிலுறும் பாங்கின ரென்றும்’ :— ‘தொன்னெறி அரையார்க்குத் துணைவராகப் பகைப்புல

னடுங்கிய படர்ந்தெதிருநீஇ வாய்விட்டார்த்து வாள் புடை பெயர்த்து விற்புடைத்தழீஇப் பொற்பொடு பெய்யு மாண்மைய ரென்றும் :— தேண்ணளி யுருக்கொடு தாங்கிச் செங்கோ னிலைபெறச்செய்யுந் தலைமைய ரென்றும் :— ‘எத்திறத்தவரு மெதிர்கொடு பராஅய்ப் பற்பல திறப் படே உம் பரிசிற் பழிச்ச உயரிடத் தோங்கிய பெயருள ரென்றும் :— ‘கடவுளாணையிற் கடவாச்செறிவும் யாவருமதிக்கு மேளருடைமையும் புலவராற் புனையும் புகழினீட்டமுங் களக்கறு மொண்மையும் விளக்குறு பசுமையும் பொய்யா மாற்றமும் போக்கறு தோற்றமு மின்சுவை நிறைவு மெத்திற நலனுமுடைய ரென்றும் — உவமைக் குறிப்பாற் பெறப்படுதலின் இங்ஙனமென்க. ஈண்டு வகுத்தவை கொண்டலின்கண்ணு முய்த் துணர்ந்து கொள்க. இஃது வகுத்த தன்றி விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி, கொண்டலைநிகர்க்கும் வேளாண்குடி என்பதற்குக் கொண்டல் — கொண்டலைநடாத்தும், ஐ — தலைவனாகிய இந்திரனை, நிகர்க்கும் — ஒத்த, வேளாண் குடி — வேளாண்குடிப்பிறப்பினர் எனினு மமையும். இங்ஙனம் பெறுங்கால், வேளாண்குடிப் பிறப்பினர் தமது நல்லொழுக்க மென்னு மாணையாற் கொண்டலை யாங்காங்குப் பெய்வித்து நடத்தலும், ஐயகைத் திணையினு முய்வகைத் திணையாய் மருதத்திணையை வளப்படுத்துக் காத்தலும், வேளாண் வேள்விக்கு வேந்தராதலும், வீழாது தரு உம் வேளாண்மைக்குரிய கருவியை யுடையராதலும், யாவரானும் விரும்பப்படு உ மியற்கைய ராதலங் கொள்க. ஈண்டு வகுத் தவை இந்திரன்மாட்டு முய்த்துணர்க. இஃதும் விரிப்பிற் பெருகும்.

அன்றி, கொண்டலென்பது இலக்கணையாற் றாவற் கடவுளாய விண்வோகக் கொண்டு அக்கடவுளை யொத்த வேளாண்குடி யெனினு மமையும். இங்ஙனங் கொள்ளுங்கால், வேளாண்குடிப் பிறப் பினர் ‘நடுகின் றெவ்வெவ் வுயிர்க்கு துகர்ச்சி வருவித்தலும், — பகைப் புலன் முருக்கிப் பாதுகாத்தலும், — திருவிற்பொலிந்த சிறப்புடையராத லும்’, — இன்சுவையமுத மிரந்தோர்க் கீதலும்,’ — பூமகட் குரிமை பூண்டு நின்றலும்,’ — சத்துவத் தனிக் குணத்தானே பயிறலும்,’ — ஊக்கமுஞ் சேவ்வியு முடைய ராதலங் கொள்க. ஈண்டு வகுத்தவை விண்ணின் மாட்டு முய்த்துணர்க. இஃதும் விரிப்பிற் பெருகும்.

கொண்டலை நிகர்க்கும் வேளாண்குடி யென விரியு வமையின்கண் ணுவம உருபன்றி யையுருபும் விரித்த திங்ஙனம் விரிப் பதற்குத் குறியுணர்த்த வென்க. உவமைக்கும் பொருட்கு மொரு நோக்கத்தா னன்றிப் பலபட வகுத்த தெற்றா லெனின், உவமைப் பொருள் புகழ் பொருண் மிகை குறித் தழுக்கற்று முரணுதற் குறியா

நிகர்க்குமென்னுந் தடுமாறுவமவுருபு விரித்தமையி னென்க. என்னை? ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் உவமவுருபுகளை வகுத்து முடிபு செய்யுமிடத்து, “கடுப்ப வேப்ப” 1 வென்னுஞ் சூத்திரத்தா னிகர்ப்ப வென்பது மெய்யுவமவுருபென்று வகுத்தவண்ண மவவுருபு ஈண்டித் தேலாது தொழில் பயன் முதலிய வேற்றதாகலின். அஃதே விஃதி யாண்டும் வரைதலின்றே வெனின் “தடுமாறுருபு டாம்வரையின்றே” 2 யென்பவாகலின் விரும்புமிடத் தின் றென்க. அன்றி இஃதழுக்கற்று முரணுதற் பெயர்ச்சிக்கட் போந்த வெச்சம் போறவினங்ஙனங் குறிக்கவைத்த தெனினு மமைபுமென்க. இவ்வவமை நோக்கைச் “கட்டிக் கூறு” 3 வென்னுஞ் சூத்திர நோக்கத்தானங் காண்க. உவமையும் பொருளு மொத்தல் வேண்டு மென்றவா ரெடுத்த வண்ண முய்த்துணர்க. அன்றி உவமப்போலி மறுக்கப்படா வாகலினீண்டவற்றுள்ளு மேற்பன விரும்பினு மிழுக்கின்றென்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

கொண்ட வென்பது விரவு மிகையொலிக் காப்பிய வழக்குத் தொடரியற் பாப்பகா வஃறிணைப் பல்பொருள் குறித்த வொருபெயர்த் திரிசொல். ஈண்டுச் சிறப்புப் ருரிமைக் கருவி யவயவப் பொது நிலைப் பூதப் பொருட்டாகிய மேகத்தை யுணர்த்திற்று.

வேளாண்குடி யென்பது உயர்நிலைக் காப்பிய வழக்குச் சொன்னடைச் சிறப்பு முன்னிலைக் காரணம் பின்னிலை யிடுகுறிச் சாதிக் கூற்றுத் தொடர் நிலை கருத்துப் பொருட்புறத் துயர்திணைக் காட்சிப் பொருட் பன்மைத் தோற்றத் தன்மொழித்தொகைச் சொற்றொடர். இதனை வேளாண்மைக் குரிய குடிப்பிறப்பின ரென்று விரித்துக்கொள்க. வேளாண்மை — நன்றி ஈகை வேளாண்டொழின்மை முதலிய பல்பொருள் குறித்த வொருசொல். அஃது வேளாண்டொழி லுடைமையா னன்றி ஈகை முதலிய நற்செய்கை யுடைமைக்கு முரிய வோர் குடிப்பண்பாயிற்று. குடியென்பது குலம் ஊர் முதலிய குறித்த வோர் சொல். அஃ தீண்டு

1. கடுப்ப வேப்ப மருள் புரைய
வொட்ட வொடுங்க வோட நிகர்ப்பவென்
றப்பா லேட்டே மெய்ப்பா லுவமம்

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவம இயல், 15

2. தடுமாறுவமங் கடிவரை யின்றே” என்பது

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவம இயல், 35

3. கட்டிக் கூறு வுவம மாயிற்

பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்ந்தன கொளலே” —

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவம இயல், 7

குலத்தின்மேனின்றது. அன்றி மருதத்தினை யூரென்பது மொன்று. வேளாண்டொழில் என்பதில் வேள் என்பது நன்னிலம், ஆண் என்பது — உரிமைத்தலைமை, தொழில் என்பது முயன்று முடித்தல்: இதனால் நன்னிலந்திருத்திச் செந்நெறி பொங்கப் பைங்குழி விளைக்கு முரிமைத் தலைமைத் தொழில் என்பது பெறப்பட்டது. அல்லது உம் வேள் என்பது விரும்பப்படுகை, ஆண்டொழில் — ஆண்மைத்தொழில்: இதனால் அரையரால் விரும்பப்படுதல் மந்திரித் தலைமை சேனைத் தலைமை யென்னும் ஆண்மைத் தொழிலுடைபொ ரென்பது உமையுமென்க. இதனையுடைய குடிப்பிறப்பினர் வேளாண் குடிப்பிறப்பினர் வேளாள ரென்க. இவ்வேளாண் குடிப்பிறப்பினர் ஈகை முதலிய நற்செய்கைகளின் மிக்கா ரென்பதற்கு வேறு கூறவேண்டுமென தின்று: இவர் குடிப்பெயரே தக்க சான்றென்க. அன்றி அந்தணர் அரையர் வணிகர் முதலியோர் தத்தமக்குரிய வொழுக்கங்களை நடத்தற்கு வேளாண் குடிப்பிறப்பினரது உதவி முற்றும் வேண்டுதலின், இவர் நெறி பெருநெறி யென்பதற்கு மஃதே சான்றென்க. இதனைத் தொல் காப்பியத்தில்

* “நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியும்

* * *

வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்

* * *

என்னும் சூத்திரத்துள் வேளாண் பெருநெறி என்றதனால் காண்க. அன்றி, இவர்க்கு இத்தொழிலுரிமைச் சிறப்பு என்பது உம் இவரது மேற்பாட்டுத் தன்மையையும் மரபியலிற் காண்க. இதனை விரிக்கிற்பெருகும்.

வழிபடுகடவுள் வணக்கப் பாட்டுரை முற்றிற்று.

தொண்டமண்டல சதகம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூதவஞ் சூத முதலாக நின்ற பொதும்பிற்சந்த
பாதவம் போன்மிக்க லேளாளர் தங்கிய பான்மையினால்
ஆதவஞ் சூழ்தரு பல்கோடி தேச மனைத்தினுமா
மாதவஞ் செய்ததன் றோதமிழ் சேர்தொண்ட மண்டலமே.
(பூதவம் — ஆலமரம் சூதம் — சந்தபாதவம் — சந்தனமரம் ஆதவம் — சூரியன்)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், 23.

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடிகள் வாழ்க

விண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணையிலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக

அருள் நயந்த சன்மார்க்கர் ஆள்க - தெருள் நயந்த
நல்லோர் நினைத்த நலம் பெறுக நன்று நினைத்து
எல்லோரும் வாழ்க இசைந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா மகிமை

நேரிசை வேண்பா

தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோல் மாந்தர்கள்தம்
உண்ணீர் சிவர்விளங்க ஓங்குவிக்கும் - கண்மணியாம்
நங்கள் இராமலிங்க னல்லவருட் பாமுறையைத்
துங்கமுற மாணு தொழு.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது

வேதாகம சுத்தசைவ சித்தாந்த

சபையா சாரிய பீடமாய் விளங்குகின்ற

மதுரை

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளாதினம்

சிதம்பர சுவாமிகளால்

அருளிச் செய்யப் பட்டது.

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

சிவ கணபதி துணை

திருவருட்யா

முதல் திருமுறை

மு த ல ல வ து

தி ரு வ டி ப் ப க ழ் ச் சி

நூற்றிருபத் தேட்டடியான் மிகுத்துவந்த கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பரசிவம்: சின்மயம் பூணம் சிவபோக பாக்கியம் பரமசிதியம்

பரசுகந் தன்மயம் சச்சிதா னந்தமெய்ப் பரம ஏகாந்தநிலயம்

பரமஞானம் பரமசத்துவ மகத்துவம் பரம கைவல்ய நிமலம்

பரமதத்துவ நிரதிசய நிட்களம் பூத பௌதிகாதார நிபுணம் 4

பவபந்த நிக்ரக வினோதசகளஞ் சிற்பரம் பரானந்த சொருபம்

பரிசயாதீதஞ் சுயஞ் சதோதயம் வரம் பரமார்த்த முக்தமௌனம்

படன வேதார்த்தாந்த மாகமாந் தார்த நிருபாதிகம் பரமசாந்தம்

பரநாத தத்துவார்த்தஞ் சகச தரிசனம் பகிரங்க மந்தரங்கம் 8

பரவியோமம் பரமஜோதிமயம் விபுலம் பரம்பர மனந்த மசலம்

பரம லோகாதிக்க நித்திய சாம்பிராச்சியம் பரபதம் பரமசூக்ஷ்மம்

பராபர மநாமய நிராதர மகோசரம் பரமதந்திரம் விசித்திரம்

பராமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடணம் பரசுகோதய மக்ஷயம் 12

பரிபவ விமோசனஞ் குணரகிதம் விசுவம் பதித்துவ பரோபரீணம்

பஞ்சகிர்த்திய சுத்த கர்த்தத்துவந் தற்பரஞ் சிதம்பர விலாசம்

உ-

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

சிவ கணபதி துணை

திருவருடயா

முதல் திருமுறை

மு த லா வ து

தி ரு வ டி ப் ப க ழ் ச் சி

நூற்றிருபத் தேட்டடியான் மிகுத்துவந்த கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரசிவம்: சின்மயம் பூணம் சிவபோக பாக்கியம் பரமசிதியம்

பரசுகந் தன்மயம் சச்சிதா னந்தமெய்ப் பரம ஏகாந்தநிலயம்

பரமஞானம் பரமசத்துவ மகத்துவம் பரம கைவல்ய நிமலம்

பரமதத்துவ நிரதிசய நிட்களம் பூத பௌதிகாதார நிபுணம்

4

பவபந்த நிக்ரக வினோதசுகளஞ் சிற்பரம் பரானந்த சொருபம்

பரிசயாதீதஞ் சுயஞ் சதோதயம் வரம் பரமார்த்த முக்தமௌனம்

படன வேதாந்தாந்த மாகமாந் தாந்த நிருபாதிகம் பரமசாந்தம்

பரநாத தத்துவார்த்தஞ் சகச தரிசனம் பகிரங்க மந்தரங்கம்

8

பரவியோமம் பரமஜோதிமயம் விபுலம் பரம்பர மனந்த மசலம்

பரம லோகாதிக்க நித்திய சாம்பிராச்சியம் பரபதம் பரமசூக்ஷ்மம்

பராபர மநாமய நிராதர மகோசரம் பரமதந்திரம் விசித்திரம்

பராமுத நிராகரம்' விகாசனம் விகோடணம் பரசுகோதய மஃஷயம்

12

பரிபவ விமோசனங் குணாகிதம் விசுவம் பதித்துவ பரோபரீணம்

பஞ்சகிர்த்திய சுத்த கர்த்தத்துவந் தற்பராஞ் சிதம்பர விலாசம்

தகவுபெறு நித்பேத நித்கம்பமாம் பராசத்தி வடிவாம் பொற்பதம்
தக்கநிட் காடியன்ய சம்வேத நாங்க கிற்சத்தி வடிவாம் பொற்பதம்
சாற்றரிய விச்சை ஞானங் கிரியை யென்னு முச்சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
தடையிலா நிர்விடய கிற்சுண சிவானந்த சத்திவடிவாம் பொற்பதம் 52.

தருவிந்தை டே னினியை மாணை யசைவிக்குமொரு சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
தாழ்வி லீசானமுதன் மூர்த்திவரை யைஞ்சத்தி தஞ்சத்தியாம் பொற்பதம்
சவிகற்ப நிருவிகற்பம் பெறு மனந்தமா சத்திசத்தாம் பொற்பதம்
தடநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்திய திருவருட் சத்தியுருவாம் பொற்பதம் 56

தவாத சார்த்தப்பதந் துவாத சார்த்தப்பதந் தருமிணை மலர்ப்பூம்பதம்
சகலர் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகல ரிதய சாஷிபாகிய பூம்பதம்
தணிவிலா அனுபக்ஷ சம்பு பக்ஷங்கனிற் சமரசமுறும் பூம்பதம்
தருபரஞ் சூக்குமந் தூலமிவை நிலவிய தமக்கு ஞபிராம்பூம்பதம் 60.

சரவசர வபரிமித விவித வான்மப் பகுதிதாங்குந் திருப்பூம்பதம்
தண்ட பிண்டாண்ட வகிலாண்ட பிரமாண்டந் தடிக்க வருளும்பூம்பதம்
தத்வ தாத்விக சககிருட்டி திதிசங்கார சகலகர்த்துரு பூம்பதம்
சகசமல இருளகல நின்மல சுயம்பரகாசம் குலவு நற்பூம்பதம் 1/2 64

மரபுறு மதாதீத வெளிநிவி லானந்த மா நடனமிடி பூம்பதம்
மன்னும்வினை யொப்புமல பரிபாகம் வாய்க்க மா மாயைபை மிதிக்கும்பதம்
மலிபிறவி மறவியினமுந்து முயிர் தமை யருளின் மருவுற வெடுக்கும்பதம்
வளரூர்த்த வீரதாண் டவமுதற் பஞ்சக மகிழ்த்திட வியற்றும்பதம் 68

வல்ல முயலகன் மீதினூன்றிய திருப்பதம் வளந்தரத் தூக்கும்பதம்
வல்வினை பெலார் தவிர்ந்தழியாத சுத்தநிலை வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
மறை துதிக்கும்பத மறைச்சிலம் பொளிர்பத மறைப்பாதுகைச் செம்பதம்
மறைமுடி மணிப்பத மறைக்கு மெட்டாப்பத மறைப்பரி யுகைக்கும்பதம் 72

மறையவ னுளங்கொண்டபத மமித கோடியா மறையவர் கிரஞ்சூழ்பதம்
மறையவன் கிரசிகாமணி யேனும்பத மலர்கொண் மறையவன் வாழ்த்தும்பதம்
மறையவன் செயவுலக மாக்கின்ற வதிகார வாழ்வை யீந்தருளும்பதம்
மறையவன் கனவினுங் காணாதபத மந்த மறையவன் பரவும்பதம் 76

மால்விடை யிவர்த்திடு மலர்ப்பதந் தெய்வ நெடுமா லருச்சிக்கும்பதம்
மால்பரவி நாடொறும் வணங்குப்த மிக்க திருமால்விழி யிலங்கும்பதம்
மாறேட நின்றபத மோரனந்தங் கோடி 2மாற்றலை யலங்கற்பதம்
மான்முடிப்பத நெடிய மாலுளப்பத மந்த மாலு மறிவரிதாம்பதம் 80

பகர் சுபாவம் புனிதமது லமது விதமம் பராப்பர நிராலம்பனம்
பரவு சாஷாத்தார நிரவயவங் கற்பனாதீத நிருவிகாரம் 16

பரதூரிய வனுபவங் குருதூரிய பதமம் பகம்பகா தீதவிமலம்
பரம கருணாப்பரர் தற்பதங் கன சொற்பதாதீத மின்பவடிவம்
பரோக்ஷ ஞானாதீதம் அபரோக்ஷ ஞானனுபவ விலாசப் பிரகாசம்
பாவனாதீதங் குணாதீதம் உபசார்த பதமகா மௌன ரூபம் 20

பரம போதம் போத ரகிதசகிதஞ் சம்பவாதீத மப்ரமேயம்
பகானந் தானந்தம் அமலமுசிதஞ் சிற்பதஞ் சதானந்த சாரம்
பரையாதி கிரணங்க சாங்க செளபாங்க விம்பாகார நிருவிகற்பம்
பரசுகாரர்பம் பரம் பிரம வித்தம் பரானந்த புரணபோகம் 24

பரிமிதாதீதம் பரோதயம் பரகிதம் பரபரிணம் பரார்தம்
பரமார்ப்புதம் பரமசேதனம் பசுபாச பாவனம் பரம மோக்ஷம்
பரமானு குண நவாதீதஞ் சிதாசாச பாஸ்கரம் பரமபோகம்
பரிபாக வேதன வரோத யானந்த பதபாலனம் பரமயோகம் 28

பரம சாத்திய வதீதானந்த போக்கியம் பரிகதம் பரிவேத்தியம்
பரகேவலாத் விதானந் தானுபவ சத்த பாதாக்ர சுத்தபலிதம்
பரமசுத் தாத் விதானந்த அனுபூதிகம் பரிபூத கிற்சுணர்தம்
பரமசித் தார்த நிகமாந்த சமரசுத்த பரமானுபவ விலாசம் 1/4 32

தரமிகும் சர்வ சாதிட்டான சத்திபஞ் சர்வ ஆனந்தபோகம்
சார்ந்த சர்வாதார சர்வமங்கள சர்வ சத்திதரமென் றளவிலாச்
சகுண நிரக்குணமுறு சலட்சண விலட்சணத் தன்மை பலவாகநாடித்
தம்மைநிகர் மறையெலாம் இன்னும் அளவிடநின்ற சங்கர னநாதியாதி 36

சாம கீதப்பிரியன் மணிகண்ட சீகண்ட சசிகண்ட சாமகண்ட
சயசய வெனுந்தொண்ட ரிதயமலர் மேவிய சடாமகுடன் மதனதகனன்
சந்திர சேகர னிடபவாகனன் கங்காதரன் சூலபாணி யிறைவன்
தனிமுதல் உமாபதி புரார்தகன் பசுபதி சயம்பு மாதேவன் அமலன் 40

தாண்டவன் தலைமலை பூண்டவன் தொழுமன்பர் தங்களுக் கருளாண்டவன்
தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வடதிசைச் சைலமெனு மொருவில்லவன்
தக்ஷணமூர்த்தி யருண்மூர்த்தி புண்ணியமூர்த்தி தகு மட்டமூர்த்தி யானேன்
தலைமைபெறு கணநாயகன் குழக னழகன் மெய்ச்சாமி நந்தேவதேவன் 44

சம்பு வேதண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான் தானு முக்கண்க ஞடையான்
சதுரன் கடாசல வுரிப் போர்வையான் செந்தழற் கரத்தேந்தி நின்றோன்
சர்வ காரணன் விறற்காலகாலன் சர்வ சம்பிரமன் சர்வேச்சுரன்
தகைகொள்பர மேச்சுரன் சிவபிரா னெம்பிரான் தம்பிரான் செம்பொற்பதம்

மால்கோ ளவதாரங்கள் பத்தினும் வழிபட்டு வாய்மைபெற நிற்கும்பதம்
மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் றடிமையின் வதிந்திட வளிக்கும்பதம்
வரைபுறு முருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பலகோடி வயவுருத்திரர் சூழ்பதம்
வாய்ந்திடு முருத்திரற் கியல்கொண் முத்தொழில்செய்யும் வண்மைதந் தருளும்பதம் 84

வான விந்திரராதி யெண்டிசைக் காவலர்கண் மாதவத் திறனும்பதம்
மதியிரவி யாதிசுர ரசுரரந்தரர் வான வாசிகள் வழத்தும்பதம்
மணியுசுரர் கருடர் கார்தருவர் விஞ்சையர்சித்தர் மாமுனிவ ரேத்தும்பதம்
மாரிருநர் பைசாசர் கிம்புருடர் யக்ஷர்கள் மதித்து வரமேற்கும்பதம் 88

மன்னு கின்னரர் பூதர் வித்தியாதரர் போகர் மற்றையர்கள் பற்றும்பதம்
வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவகணத்தலைவர்கண் மனக்கோயில் வாழும்பதம்
மாதேவி யெங்கண் மலைமங்கை பென்னம்மை மென் மலர்க்கையால் வருடும்பதம்
மறவியை யுதைத்தருள் கழற்பத மரக்கனை மலைக்கீ முடர்க்கும்பதம் 92

வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை பெஞ்சலற விஞ்சுதிறன் மஞ்சற விளங்கும்பதம்
வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர் தவிர்ந்திட வுண்மந்தனை நவிறும்பதம்
மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ் விறியிட மாறிநட மாடும்பதம்
மறக்கருணையுந் தனியறக் கருணையுந் தந்து வாழ்விக்கு மொண்மைப்பதம் (3/4)

96

இரவுறும் பகலடிய ரிருமருங்கினு முறுவரென வயங்கிய சீர்ப்பதம்
எம்பந்தமற வெமது சம்பந்த வள்ளன்மொழி யியன்மண மணக்கும் பதம்
ஈவரச ரெம்முடைய நாவரசர் சோற்பதிக விசை பரிமளிக்கும்பதம்
ஏவலார் புகழெமது நாவலாரூரர் புக லிசைதிருப் பாட்டுப்பதம் 100

ஏதலூர் தங்காத வாதலு ரெங்கோலி னின்சொன்மணி யணியும்பதம்
எல்லுரு மணிமாட நல்லூரி னப்பர்முடி யிடைவைகி யருண்மென்பதம்
எடுமேலெனத் தொண்டர் முடிமேன் மறுத்திடவு மிடைவலிந் தேறும்பதம்
எழில் பரவையிசைய ஆநூர் மறுகனருள்கொண் டிராமுமுது முலவும்பதம் 104

இன்றொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறு மிரக்கநடை கொள்ளும்பதம்
இளைப்புறலறிந் தன்பர் போதிசோ றருந்த முனிருந்து பிடைக்கும்பதம்
ஏறிவிறகு விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொறு மியங்கிய விரக்கப்பதம்
இறுவைகை யங்கரையின் மண்படப் பல்கா லெழுந்து விளையாடும்பதம் 108

எங்கே மெய்யன்புருள ரங்கே நலந்தர வெழுந்தருளும் வண்மைப்பதம்
எவ்வண்ணம் வேண்கேனு மவ்வண்ண மன்றே யிரங்கி யீந்தருளும்பதம்
என் போன்றவர்க்கு மிகு பொன்போன்ற கருணைதந் தியதத் திருக்கும்பதம்
என்னுபிரை யன்னபத மென்னுயிர்க் குபிரா யிலங்குசெம் பதுடப்பதம் 112

என் னறிவெனுப்பத மெனறிவினுக் கறிவாயிருந்த செங் கமலப்பதம்
என் னன்பெனுப்பத மெனன்பிற்கு வித்தா யிசைந்தகோ கனகப்பதம்
என்தவ மெனுப்பத மென்மெய்த்தவப் பயனு யியைந்த செஞ்சலசப் பதம்
என்னிரு கண்மணியானபத மென்கண் மணிகளுக் கினியநல் விருந்தாம்பதம்

116

என்செல்ல மாப்பத மென்மெய்ச்செல்ல வருவாயெனுந் தாமரைப் பொற்பதம்
என்பெரிய வாழ்வான பதமென்க ளிப்பா மிரும்பத மெனிதியாம் பதம்
என்தந்தை தாயெனு மிணைப்பத மெனுறவா மியற்பத மெனட்பாம்பதம்
என்குரு வெனுப்பத மெனிட்ட தெய்வப்பதம் எனதுகுல தெய்வப்பதம் 120

என்பொறிக ளுக்கெலா நல்விடய மாம் பத மெனெழுமையும் விடாப்பொற்பதம்
என்குறை யெலாந்தவிர்த் தாட்கொண்ட பதமெனக் கெய்ப்பில் வைப்பாகும்பதம்
எல்லார்க்கு நல்லபத மெல்லாஞ்செய் வல்லபத மிணையிலாத் துணையாம்பதம்
எழுமன முடைந்துடைந் துருகிநெகிழ் பத்தர்கட் கின்னமுத மாகும்பதம் 124

எண்ணுறிற் பாலிநறு நெய்யொடு சருக்கரை யிசைந்தென வினிக்கும் பதம்
ஏற்ற முக்கனி பாகு கன்னல் கற்கண்டு தேனென்ன மதுரிக்கும்பதம்
எங்கள்பத மெங்கள்பத மென்று சமயத்தேவ ரிசைவழக்கிடு நற்பதம்
ஈறிலாப்பத மெலாந் தருதிருப்பத மழிவி லின்பதவுகின்ற பதமே. 128

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐயா அவர்களின் அருள்வாக்கு
ப சி த் தி ரு
த னி த் தி ரு
வி ழி த் தி ரு

உ

சிவமயம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

விண்ணப்பக் கலிவெண்பா

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

நிருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வவ் விடைவந் தகற்றி யருள்தரலால்
எவ்வெவ் விடையூறு மெய்தலில் — தெவ்வர்தமைக்
கன்றுமத மாமுசுமும் கண்மூன்றுங் கொண்டிருந்த
தொன்றதும் முள்ள முறைந்து.

1.—சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் (காவிரியின் வடகரை)

நிருச்சிற்றம்பலம்

- சொற்பெறு மெய்ஞ்ஞானச் சுயஞ்ஜோதி யாந்தில்லைச்
சிற்சபையில் வாழ்தலைமைத் தெய்வமே — நற்சிவையாந் 1
- தாயி னுலகனைத்துந் தாங்குந் திருப்பலியூர்க்
கோயி லமர்ந்தகுணக் குன்றமே — மாயமிகும் 2
- வாட்களமுற் றுங்குவிழி மாதர்மய லற்றவர்குழ்
வேட்களமுற் றேங்கும் விழுப்பொருளே — வாழ்க்கைமனை 3
- நல்வாய லெங்கு நவமணிக்குன் றேங்குதிரு
நெல்வாயி னின்றொளிநு றீளொளியே — செல்வாய்த் 4
- தெழிப்பாலை வேலைத் திரையொலிபோ லார்க்குங்
கழிப்பாலை யின்பக் களிப்பே — விழிப்பாலன் 5
- கல்லூர்ப் பெருமணத்தைக் கட்டுரைக்கச் சோதிதரு
நல்லூர்ப் பெருமணம்வாழ் நன்னிலையே — சொல்லுந் 6
- தயேந்திர ருள்ளத் தடம்போ லிலங்கு
மயேந்திரப் பள்ளியின்ப வாழ்வே — கயேந்திரனைக் 7

- காயலுறு தன்னுவந்து காத்தோன் புகழ்முல்லை
வாயிலி னோங்கு மணிவிளக்கே — மேய 8
- பலிக்காலுர் தோறும் பதஞ்சேப்பச் சென்று
கலிக்காழர் மேவுந் கரும்பே — வலிக்காவில் 9
- பாய்க்காடு கின்றவொரு பச்சைமுகில் பரவுஞ்
சாய்க்காடு மேவுந் தடங்கடலே — வாய்க்கமையச் 10
- சொல்லவ னீச்சரங்கு தோயவும்ப ராம்பெருமைப்
பல்லவ னீச்சரத்தேம் பாவனமே — நல்லவர்கள் 11
- கண்காட்டு நெற்றிக் கடவுளே யென்றுதொழ
வேண்காட்டின் மேவுகின்ற மெய்ப்பொருளே — தண்காட்டிக் 12
- கார்காட்டித் தையலர்தங் கண்காட்டிச் சோலைகள் சூழ்
சீர்காட்டுப் பள்ளிச் சிவக்கொழுந்தே — பார்காட் 13
- டுருகாலு ரெல்லா மொளிநயக்க வோங்குங்
குருகாலுர் வெள்ளடையெங் கோவே — அருகாத 14
- கார்² காழி னெஞ்சக் கவுணியர்க்குப் போதமருள்
சீர்காழி ஞானத் திரவியமே — ஓர்காழிப் 15
- பாலற்கா வன்று பசும்பொற்று ளங்கோடுத்த
கோலக்கா மேவுந் கொடையாளா — கோலக்கா 16
- உள்ளிருக்கும் புள்³ னிருக்கு மோதும் புகழ்வாய்ந்த
புள்ளிருக்கும் வேளுர்ப் புரிசடையாய் — கள்ளிருக்கும் 17
- காவின் மருவுங் கனமுந் திசைமணக்குங்
கோவின் மருவுகண்ணார் கோயிலாய் — மாவின் 18
- இடைமுடியின் றீங்கனியென் றெல்லின் முசுத்தாவுங்
கடைமுடியின் மேவுந் கருத்தா — கொடைமுடியா 19
- நன்றியு ரென்றிந்த ஞாலமெலாம் வாழ்த்துகின்ற
நின்றியூர் மேவு நிலைமையனே — ஒன்றிக் 20
- கருப்புன்கு ருள்ளக் கயவர் நயவாத்
திருப்புன்குர் மேவுஞ் சிவனே — உருப்பொலிந்தே 21
- ஈரே லாதுயர்ந்த வேதுவின லோங்குதிரு
நீரே லங்கு நிழற்றருவே — டீடுகொண்டு 22

1. காலில்பாய் என்பது — சேஷசயனம். 2. காழ் — இல் — நெஞ்சம் என்று
பிரித்துப் பொருள்கொள்க. 3. இருக்கு — ரிக்வேதம்.

உ

சிவமயம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

விண்ணப்பக் கலிவெண்பா

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

தீருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வவ் விடைவந் தகற்றி யருள்தரலால்
எவ்வெவ் விடையூறு மெய்தலில் — தெவ்வர்தமைக்
கன்றுமத மாமுகமுங் கண்மூன்றுங் கொண்டிருந்த
தொன்றதும் முள்ள முறைந்து.

1.—சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் (காவிரியின் வடகரை)

தீருச்சிற்றம்பலம்

- சொற்பெறு மெய்ஞ்ஞானச் சயஞ்ஜோதி யாந்தில்லைச்
சிற்ப்பையில் வாழ்தலைமைத் தெய்வமே — நற்சிவையார் 1
- தாயி னுலகனைத்துந் தாங்குந் திருப்புலியூர்க்
கோயி லமர்ந்தகுணக் குன்றமே — மாயமிகும் 2
- வாட்களமுற் றுங்குவிழி மாதர்மய லற்றவர்குழ்
வேட்களமுற் றேங்கும் விழப்பொருளே — வாழ்க்கைமனை 3
- நல்வாய லெங்கு நவமணிக்குன் றேங்குதிரு
நெல்வாய் னின்றொளிரு நீளொளியே — செல்வாய்த் 4
- தெழிப்பாலை வேலைத் திரையொலிபோ லார்க்குங்
கழிப்பாலை யின்பக் களிப்பே — விழிப்பாலன் 5
- கல்லூர்ப் பெருமணத்தைக் கட்டுரைக்கச் சோதிதரு
நல்லூர்ப் பெருமணம்வாழ் நன்னிலையே — சொல்லுந் 6
- தயேந்திர ருள்ளத் தடம்போ லிலங்கு
மயேந்திரப் பள்ளியின்ப வாழ்வே — கயேந்திரனைக் 7

- காயலுற தன்றுவந்து காத்தோன் புகழ்முல்லை
வாயிலி னேங்கு மணிவிளக்கே — மேய 8
- பலிக்காலூர் தோறும் பதஞ்சேப்பச் சென்று
கலிக்காமுர் மேவுங் கரும்பே — வலிக்காவில் 9
- பாய்க்காடு கின்றவொரு பச்சைமுகில் பரவுஞ்
சாய்க்காடு மேவுந் தடங்கடலே — வாய்க்கமையச் 10
- சொல்லவ னீச்சரங்கு தோயவும்ப ராம்பெருமைப்
பல்லவ னீச்சரத்தேம் பாவனமே — நல்லவர்கள் 11
- கண்காட்டு நெற்றிக் கடவுளே யென்றுதொழ
வேண்காட்டின் மேவுகின்ற மெய்ப்பொருளே — தண்காட்டிக் 12
- கார்காட்டித் தையல்தங் கண்காட்டிச் சோலைகள் சூழ்
சீர்காட்டுப் பள்ளிச் சிவக்கொழுந்தே — பார்காட் 13
- ருகாலு ரெல்லா மொளிநயக்க வோங்குங்
குருகாலுர் வேள்ளடையெங் கோவே — அருகாத 14
- கார் 2 காழி னெஞ்சக் கவுணியர்க்குப் போதமருள்
சீர்காழி ஞானத் திரவியமே — ஓர்காழிப் 15
- பாலற்கா வன்று பசுப்போற்று ளங்கொடுத்த
கோலக்கா மேவுங் கொடையாளா — கோலக்கா 16
- உள்ளிருக்கும் புள் 3 ளிருக்கு மோதும் புகழ்வாய்ந்த
புள்ளிருக்கும் வேளூர்ப் புரிசடையாய் — கள்ளிருக்கும் 17
- காவின் மருவுங் கனமுந் திசைமணக்குங்
கோவின் மருவுகண்ணார் கோயிலாய் — மாவின் 18
- இடைமுடியின் றீங்கனியென் றெல்லின் முசுத்தாவுங்
கடைமுடியின் மேவுங் கருத்தா — கொடைமுடியா 19
- நன்றியு ரென்றிந்த ஞாலமெலாம் வாழ்த்துகின்ற
நின்றியூர் மேவு நிலைமையனே — ஒன்றிக் 20
- கருப்புன்கு ருள்ளக் கயவர் நயவாத்
திருப்புன்குர் மேவுஞ் சிவனே — உருப்பொலிந்தே 21
- ஈடுரி லாதுயர்ந்த வேதுவினா லோங்குதிரு
நீடுரி லங்கு நிழற்றருவே — பிடுகொண்டு 22

1. காவில்பாய் என்பது — சேஷசயனம். 2. காழ் — இல் — நெஞ்சம் என்று
பிரித்துப் பொருள்கொள்க. 3. இருக்கு — ரிக்வேதம்.

- மன்னியு ரெல்லாம் வணங்க வளங்கொண்ட
வன்னியூர் மேவு மதிபதியே — மன்னர்சுக 23
- வாழ்விக் குடிகளடி மண்பூச லாலென்னும்
வேழ்விக் குடியமர்ந்த வித்தகனே — சூழ்வுற்றோர் 24
- விண்ணெதிர்கொண் டிந்திரன்போன் மேவிநெடு நாள்வாழப்
பண்ணெதிர்கொள் பாடிப் பரம்பொருளே — நண்ணு 25
- வணஞ்சே ரிறைவன் மகிழ்ந்து வணங்கும்
மணஞ்சேரி நீங்கா மகிழ்வே — மணஞ்சேர்ந்து 26
- வாரட்ட கொங்கை மலையா னொடுங்¹ கொறுக்கை
வீரட்ட மேவும் வியனிற்றைவே — ஓரட்ட 27
- திக்குங் கதிநாட்டிச் சீர்கொள்திருத் தொண்டருள
மொக்குங் கருப்பறிய லூரச்சே — மிக்கதிரு 28
- மாவளருஞ் செந்தா மரைவளருஞ் செய்குரக்குக்
காவளரு மின்பக் கனசுகமே — தாவுமயல் 29
- காழ்கொ ளிருமனத்துக் காரிருணீத் தோர்மருவும்
வாழ்கொளி புத்தூர் மணிச்சுடரே — தாழ்வகற்ற 30
- நண்ணிப் படிக்கரையர் நாடோறும் வாழ்த்துகின்ற
மண்ணிப் படிக்கரைவாழ் மங்கலமே — விண்ணினிடை 31
- ² வாமாம் புலியூர் மலர்ச்சோலை சூழ்ந்திலங்கும்
ஓமாம் புலியூர்வா முத்தமமே — நேமார்ந்த 32
- வானாட்டு முள்ளூர் மருவுகின்றோர் போற்றுதிருக்
கானாட்டு முள்ளூர்க் கலைக்கடலே — மேனாட்டுந் 33
- தேரையூர்ச் செங்கதிற்போற் செம்மணிகள் நின்றிலங்கும்
நாரையூர் மேவு நடுகிலையே — பாரில் 34
- உடம்பூர் பவத்தை பொழித்தருளு மேன்மைக்
கடம்பூர்வா முன்னிரண்டு கண்ணே — தடம்பொழிவிற் 35
- கொந்தணவுங் கார்க்குழலார் கோலமயிற் போலுவவும்
பந்தண நல்லூர்ப் பசுபதியே — கந்தமலர் 36
- ³ அஞ்சனூர் செய்ததவத் தாலப் பெயர்கொண்ட
கஞ்சனூர் வாழுமென்றன் கண்மணியே — அஞ்சகங்கள் 37

1. கொறுக்கை என்பது — யானை. 2. வாம அம்புலி ஊர் — அழகிய சந்திரன் தவழுகின்ற. 3. ஹம்சன் என்பது — அஞ்சனெனத் திரிந்தது; இதற்கு அன்னத்தை வாகனமாகவுடைய பிரமனென்ப பொருள் கொள்க.

- நாடிக்கா வுள்ளே நமச்சிவா யம்புகலுங்
கோடிக்கா மேவுங் குளிர்மதியே — யோடிக் 38
- ¹ கருமங்க லக்குடியிற் காண்டுமென வோதுந்
திருமங்க லக்குடியிற் றேனே — தரும 39
- மனந்தாண் மலரை மருவுவிப்போர் வாழும்
பனந்தாளிற் பாலுகந்த பாகே — தினந்தாளிற் 40
- சூழ்திருவாய்ப் பாடியங்கு சூழ்கினுமா மென்றுலகர்
வாழ்திருவாய்ப் பாடியின்ப வாரிதியே — யேழ்புவிக்குள் 41
- வாய்ஞ்ஞலா ரீதே மருவவென வானவர்சேர்
சேய்ஞ்ஞலா ரின்பச் செழுங்கனியே — வாஞ்சையுறும் 42
- சீவன் குடியுறவிச் சீர்நகரொன் றேயெனுஞ்சீர்த்
தேவன் குடிமகிழ்ந்த தெள்ளமுதே — யோவின் 43
- மயலூர் மனம்போல் வயலிற் கயலூர்
வியலூர் சிவானந்த வெற்பே — அயலாம்பன் 44
- மட்டையூர் வண்டினங்கள் வாய்ந்து விருந்துகொளும்
கோட்டையூ ருட்குளருங் கோமளமே — யிட்டமுடன் 45
- என்னம்ப ரென்னம்ப ரென்றயன்மால் வாதுகொள
வின்னம்பர் மேவிநின்ற வென்னுறவே — முன்னம்பு 46
- மாற்கும் புறம்பியலா வாய்மையருள் செய்யவுள
மேற்கும் புறம்பியம்வா முன்னுயிரே — மாற்கருவின் 47
- கண்விசைய மங்கைக் கனிபோற் பெறத்தொண்டர்
எண்விசைய மங்கையில்வா முன்குருவே — மண்ணுலகில் 48
- வைகாலூர் நம்பொருட்டான் வைகியதென் றன்பர்தொழும்
வைகாலூர் மேவியவென் வாழ்முதலே — உய்யும்வகைக் 49
- காத்தும் படைத்துங் கலைத்துநிற்போர் நாடோறும்
ஏத்துங்² குரங்காட்டி னென்னட்டேப — மாத்தழைத்த 50
- வண்பழனத் தின்குவிவெண் வாயிற்றேன் வாக்கியிட
வுண்பழனத் தென்ற னுயிர்க்குயிரே — பண்பகன்ற 51
- வெய்யாற்றி னின்றவரை மெய்யாற்றி னேற்றுதிரு
வையாற்றின் மேவியவென் னாதரவே — பொய்யாற்றி 52

¹ கரு-பிறப்பு, மங்கல்-ஒழிதல்.

² குரங்காடு என்பது-குரங்காட்டினென நின்றது, வேற்றுமைச்சந்தியாகலான். அஃது - வடகுரங்காடுதுறை டென்னுமோர் திருப்பதி.

மெய்த்தான நின்றோர் வெளித்தான மேவுதிரு நெய்த்தானத் துள்ளமர்ந்த நித்தியமே - மைத்த	53
கரும்புலியூர்க் காணையொடுங் கண்ணோட்டங் கொள்ளும் பெரும்புலியூர் வாழ்கருணைப் பேறே - விரும்பிநிதம்	54
1பொன்னுங் கவுத்துவமும் பூண்டோன் புகழ்ந்தருளை மன்னு மழபாடி வச்சிரமே - துன்னுகின்ற	55
நாய்க்குங் கடையே னவைதீர நற்கருணை வாய்க்கும் பழுவூர் மரகதமே - 2தேய்க்களங்கில்	56
வானூர் மதிபோன் மணியாற் குமுதமலர் காணு ருயர்தங்கக் கட்டியே - நானூறு	57
3கோலந் துறைகொண்ட 4கோவையருள் 5கோவைமகிழ் 6ஆலந் துறையி னணிமுத்தே - நீலங்கொள்	58
தேந்துறையி லன்னமகிழ் சேக்கை பலநிலவும் ஆந்துறைவாழ் மாணிக்க மாமலையே - யேந்தறிவாம்	59
தூற்றுறையி னின்றவர்க ணைக்கமகிழ் வெய்துதிருப் பாற்றுறையி னின்ற பரஞ்சடரே - நாற்றிசையுந்	60
தேனைக்கா வுண்மலர்க டேங்கடலென் றுக்குவிக்கும் ஆனைக்கா மேவியம் ரற்புதமே - மாணைப்போன்	61
மைஞ்ஞீல வாட்கண் மலரான் மருவுதிருப் பைஞ்ஞீலி மேவும் பரம்பரமே - யெஞ்ஞான்தும்	62
வச்சிரா மங்கலத்தோ டின்பந் தரும்பாச்சி லாச்சிரா மஞ்சே ரருணிலையே - நீச்சறியா	63
தாங்கோய் மலைப்பிறவி யார்கலிக்கோர் வார்கலமாம் ஈங்கோய் மலைவா ழிலஞ்சியமே - யோங்காது	64
2.--சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் (காவிரியின் தென்கரை.)	
நாட்போக்கி நிற்கு நவையுடையார் நாடரிதாம் வாட்போக்கி மேவுகின்ற வள்ளலே - கோட்போக்கி	65

1பொன் என்பது-இலக்குமி.

2தேயென்பது-ஈண்டு விசுவநாதன் முதலான தெய்வத்தோடு பொருள்பெயர் பெற.

3கோலத்துறை என்பது - கோலத்துறையென விகாரமாயிற்று.

4கோவை என்பது-நீருக்கோவையை.

5கோவை என்பது-மாணிக்கவாசகர்.

6ஆலந் துறை - என்பது அன்பிலாலந் துறையென்னுமோர் திருப்பதி.

நில்லுங் கடம்ப நெறிபோ லெனப்புவை சொல்லுங் கடம்பந் துறைநிறைவே - மல்லலொடு	66
வாழும் பராய்த்துறைவான் மன்னவரு மன்னவருஞ் சூழும் பராய்த்துறைவாழ் தோன்றலே - கூழும்பல்	67
நற்குடியு மோங்கி நலம்பெருகு மேன்மைதிருக் கற்குடியிற் சந்தான கற்பகமே - சிற்சுகத்தார்	68
பிற்சநந மில்லாப் பெருமை தருமுறையூர்ச் சற்சனர்சேர் முக்கீச் சரத்தணியே - மற்செய்	69
அராப்பள்ளி மேவு மவனின்னு வாழ்த்துஞ் சிராப்பள்ளி ஞானத் தெளியே - யிராப்பள்ளி	70
நின்றெழும்மெய் யன்றெனவே நேர்ந்துலகு வாழ்த்துகின்ற நன்றெழும்பி யூரிலங்கு நன்னெறியே - துன்றுகயற்	71
கண்ணார் நெடுங்களத்தைக் கட்டழித்த மெய்த்தவர்கூழ் தண்ணார் நெடுங்களமெய்த் தாரகமே - யெண்ணார்	72
தருக்காட்டுப் பள்ளித் தகைகொண்டோர் சூழந் திருக்காட்டுப் பள்ளியில்வாழ் தேவே - மருக்காட்டு	73
நீலம் பொழிற்கு ணிறைதடங்கட் கேர்காட்டும் ஆலம் பொழிற்சிவயோ கப்பயனே - சிலநிறை	74
வாந்துருத்தி கொண்டுள் ளானலெழுப்பு வோர்புகழும் பூந்துருத்தி மேவுசிவ புண்ணியமே - காந்துருவத்	75
தண்டியூர் போற்றுந் தகைகாசிக் கட்செய்து கண்டியூர் வாழுங் களைகண்ணே - கொண்டியல்பின்	76
வேற்றுத் துறையுள் விரவா தவர்புகழுஞ் சோற்றுத் துறையுட் சுகவளமே - ஆற்றலிலாத்	77
தீதிக்குடியென்று செப்பப் படார்மருவும் 1வேதிக்குடியின்ப வெள்ளமே - கோதியலும்	78
வன்குடித் திட்டை மருவார் மருவுதிருத் தேன்குடித் திட்டைச் சிவபதமே - நன்குடைய	79
உள்ளமங்கை மார்மே லுறுத்தா தவர்புகழும் புள்ளமங்கை வாழ்பரம போகமே - கள்ளமிலஞ்	80
சக்கரப் பள்ளிதனிற் றும்பயின்ற மைந்தர்க்குழ் சக்கரப் பள்ளிதனிற் றண்ணாளியே - மிக்க	81

1வேதிக்குடி என்பது - வேதிக்குடியென விரித்தல் விகாரமாயிற்று.

- அருகாவூர் சூழ்ந்தே யழகுபெற வோங்குங்
கருகாவூ ரின்பக் கதியே - முருகார்ந்த 82
- சோலைத் துறையிற் சுகஞ்சிவநூல் வாசிக்கும்
பாலைத் துறையிற் பரிமளமே - சீலத்தர் 83
- சொல்லா ரடியப்பர் தூயமுடி மேல்வைத்த
நல்லா ரமர்ந்தநடு நாயகமே - மல்லார்ந்த 84
- மாவூ ரிரவியின்பொன் வையமள வஞ்சுகரி
ஆவூ ரி வற்றவெங்க ளாண்டகையே - ஓவாது 85
- சித்திமுற்ற யோகஞ் செழும்பொழிநீர் பூவைசெயுஞ்
சத்திமுற்ற மேவுஞ் சதாசிவமே - பத்தியுற்றோர் 86
- முட்டிச் சுரத்தின் முயலா வகையருளும்
பட்டிச் சுரத்தெம்பராபரமே - துட்டமயல் 87
- தீங்குவிழை யார்தமைவான் சென்றமரச் செய்ளிக்க
வோங்குபழை யாறையிலென் னுள்ளுவப்பே - பாங்குபெற 88
- ஆர்ந்த வடவிலையா னன்னத்தான் போற்றிநிதஞ்
சார்ந்த வடதளிவாழ் தற்பரமே - சேர்ந்த 89
- மலஞ்சுழி கின்ற மனத்தர்க் கரிதாம்
வலஞ்சுழி வாழ்பொன் மலையே - நிலஞ்சுழியா 90
- தோணத்தில் வந்தோ னுடன் னுதித்து வாழ்கும்ப
கோணத்திற் றெய்வ குலக்கொழுந்தே - மாணுற்றோர் 91
- காழக்கோட்ட நீங்கக் கருதுங் குடமுக்கிற்
கிழக்கோட்ட மேவுமன்பர் கேண்மையே - வாழக்கோட்டத் 92
- தேரோண மட்டுந் திகழ்குடந்தை மட்டுமன்றிக்
1 காரோண மட்டுங் கமழ்மலரே - சீரோங்கும் 93
- யோகிச் சுரர்நின் னுவந்து வணங்குதிரு
நாகிச் சுரமோங்கு நங்கனிலே - யோகையுளந் 94
- தேக்கும் வரகுணாந் தென்னவன்கண் சூழ்பழியைப்
போக்கு மிடைமருதிற் பூரணமே - நீக்கமிலா 95
- நன்குரங் காணு நடையோ ரடைகின்ற
தென்குரங் காதுறைச் செம்மலே - புன்குரம்பை 96
- ஏலக் குடிபுகுந்த வெம்மனோர்க் குண்மைதரு
நீலக் குடியிலங்கு நிட்களமே - ஞாலத்து 97

1 காரோணமென்பது - திருக்குடந்தைக்காரோணம்

- நீடக்கோர் நானா நினைந்தேத் திடும்வைகன்
மாடக்கோ யிற்குண் மதுரமே - பாடச்சீர் 98
- வல்ல தமிழ்ப்புலவர் மன்னி வணங்குதிரு
நல்லமகி ழின்ப நவவடிவே - இல்லமயல் 99
- ஆழம்பங் கென்ன வறிந்தோர் செறிந்தேத்துங்
கோழம்பம் வாழ்கருணைக் கொண்டலே - வீழும்பொய் 100
- தீரா வடுவுடையார் சேர்தற் கருந்தெய்வச்
சீரா வதுறையெஞ் செல்வமே - பேராக் 101
- கருத்திருத்தி யேத்துங் கருத்தர்க் கருள்செய்
திருத்துருத்தி யின்பச் செழிப்பே - வருத்துமயல் 102
- நானா மெழுந்தூர் நவையறுக்கு மன்பருள்ளம்
நீரா மழுந்தூர் நிறைதடமே - வேளிமையோர் 103
- வாயுரத் 1தேமா மலர்சொரிந்து வாழ்த்துகின்ற
மாயுரத் தன்பர் மனோரதமே - தேயா 104
- வளநகரென் றெவ்வுலகும் வாழ்த்தப் படுஞ்சீர்
விளநகர்வா மெங்கண் விருந்தே - யிளமைச் 105
- செறியலூர் கூந்தற் திருவணையா ராடும்
பறியலூர் வாழ்மெய்ப் பரமே - நெறிகொண்டே 106
- அன்பள்ளி யோங்கு மறிவுடையோர் வாழ்த்துஞ்சேம்
பொன்பள்ளி வாழ்ஞான போதமே - யின்புள்ளித் 107
- தெள்ளியார் போற்றித் திகழந் திருநன்னிப்
பள்ளியார்ந் தோங்கும் பரசிவமே - எள்ளுறுநோய் 108
- ஏய வலம்புரத்தை யெண்ணும லெண்ணுகின்றோர்
மேய வலம்புரத்து மேதகவே - தூயகொடி 109
- அங்காடு கோபுரம்வா னாற்றுகி னன்றலைச்
சங்காடு மேவுஞ் சயம்புவே - பொங்குமிருட் 110
- கூறுதிரு வாக்கூர் கொடுப்பனபோற் சூழ்ந்துமதில்
வீறுதிரு வாக்கூர் விளக்கமே - மாறகற்றி 111
- நன்கடையூர் பற்பலவு நன்றிமற வாதேத்துந்
தேன் 2கடையூ ரானந்தத் தேறலே - வன்மையிலாச் 112
- சொற்கடவி மேலோர் துதித்தலொழி யாதோங்கும்
நற்கடலூர் வீரட்ட நாயகனே - வற்கடத்தும் 113

1தேமாமலர் என்பது-சிறந்த கற்பகமலர்.

2கடலூர் என்பது-கடையூரென மரீஇயது.

- வாட்டக் குடிசற்றும் வாய்ப்பதே யில்லையெனும்
வேட்டக் குடிமேவு மேலவனே - நாட்டமுற்ற 114
- வாக்குந் தெளிச்சேரி மாதவத்தர்க் கின்பநல
மாக்குந் தெளிச்சேரி யங்கணனே - நீக்குங் 115
- கரும புரத்திற் கலவா தருள்செய்
தரும புரஞ்செய் தவமே - இருமையினும் 116
- எள்ளாற்றின் மேவாத வேற்புடையோர் சூழ்ந்திறைஞ்சும்
நள்ளாற்றின் மேவியவென் னற்றுணையே - தெள்ளாற்றின் 117
- நீட்டாறு கொண்டரம்பை நின்று கவின்காட்டுங்
கோட்டாறு மேவுங் குளிர் துறையே - கூட்டாக 118
- கருவம்பர் தம்மைக் கலவாத மேன்மைத்
திருவம்பர் ஞானத் திரட்டே - யொருவந்தர் 119
- மாகாளங் கொள்ள மதனைத் துடித்துகின்ற
மாகாளத் தன்பர் மனோலயமே - யோகாளக் 120
- காயச்சூர் விட்டுக் கதிசேர வேட்டவர்கூழ்
மீயச்சூர் தண்ணென்னும் வெண்ணெருப்பே - மாயக் 121
- களங்கோயி னெஞ்சக் கயவர் மருவா
விளங்கோயின் ஞான வினிப்பே - வளங்கோவை 122
- நாடுந் திலத நயப்புலவர் நாடோறும்
பாடுந் திலதைப் பதிநிதியே - ஆடுமயில் 123
- காம்புரங்கொள் தோளியர்பொற் காவிற்பயில்கின்ற
பாம்புரங்கொ ஞண்மைப் பரம்பொருளே - யாம்புவனந் 124
- துன்னும் பெருங்குடிகள் சூழ்ந்துவலஞ் செய்துவகை
மன்னுஞ் சிறுகுடிபான் மார்த்தமே - முன்னரசுங் 125
- காழி மிழலையருங் கண்டுதொழக் காசனித்த
வீழி மிழலை விராட்டுருவே - ஊழிதொறும் 126
- மன்னியூர் மால்விடையாய் வானவா வென்றுதொழ
வன்னியூர் வாழ மணிகண்டா - இந்நிமிடஞ் 127
- சிந்துங் கருவலியின் றின்மையென்று தேர்ந்தவர்கள்
முந்துங் கருவிலிவாழ் முக்கண்ணா - மந்தனத்தைக் 128
- காணு மருந்துறையிக் காமர்தல மென்றெவரும்
பேணு பெருந்துறையிற் பெம்மானே - ஏனுடன்கா 129
- ஈட்டும் பெருநறையா நென்ன வயலோடி
நாட்டும் பெருநறையூர் நம்பனே - காட்டும் 130

- பரிசிற் கரைப்புற்றோர் பாங்குபெற வோங்கும்
1 அரிசிற் கரைப்புத்தூ ரானே - தரிசனத்தெக் 131
- காலுஞ் சிவபுரத்தைக் காதலித்தோர் தங்கடுதி
யேலுஞ் சிவபுரத்தி லேம்மானே - மாலுங்கொள் 132
- வெப்புங் கலையநல்லோர் மென்மதுரச் சொன்மலை
செப்புங் கலையநல்லூர்ச் சின்மயனே - செப்பமுடன் 133
- ஒங்குந் திருத்தொண்ட ருள்குளிர நல்லருளாற்
றுங்குங் கருக்குடிவாழ் சங்கரனே - யாங்ககனந் 134
- தாஞ் 2 சியத்தை வேங்கைத் தலையாற் றடுக்கின்ற
வாஞ்சியத்தின் மேவு மறையோனே - யாஞ்சியிலா 135
- திந்நிலத்தும் வாணாதி பெந்நிலத்து மோங்குபெரு
நன்னிலத்து வாழ்ஞான நாடகனே - மன்னுமலர் 136
- வண்டிச் சுரம்பாடி வார்மதுவுண் டுள்களிக்கும்
கோண்டிச் சுரத்தமர்ந்த கோமானே - கண்டிச 137
- நன்பணையு ரன்புகழும் நம்பவென வும்பர்தொழத்
தன்பணையூர் மேவுஞ் சடாதரனே - பண்புடனே 138
- எற்குடியா னங்கொண் டிருக்க மகிழ்ந்தளித்த
விற்குடியின் வீரட்ட மேயவனே - சொற்கொடிய 139
- வன்புகலா நெஞ்சின் மருவு மொருநகைமைத்
தென்புகலூர் வாழ்மகா தேவனே - யின்பமறை 140
- அர்த்தமா நீக்கரிய வாதார மாகிநின்ற
வர்த்தமா நேச்சரத்து வாய்ந்தவனே - மித்தையுற்ற 141
- 3 காமனதீ சங்கடவே கண்பார்த் தருள்செய்த
4 ராமனதீ சம்பெறுநி ராமயனே - தோமுண் 142
- மயற்றார் பறித்த மனத்தில் விளைந்த
பயற்றார் திசையம் பரனே - இயற்றுஞ்சிர் 143

1 அரிசொன்னதிக்கரை என்பது - அரிசிற்கரையென மருவியது.

2 சீயத்தை என்பது - செய்யுள் விகாரத்தாற் குறுக்கும்வழி குறுக்கப்பட்டு சியத் தையென நின்றது.

3 காமனது ஈசம்-தலைமை. 4 ராமனது ஈசம் - திரு இராமனந்தீச்சரம் என்பது - இது சோழநாட்டில் காவிரித் தென்கரையில் திருப்புகலூர் வர்த்தமானேச்சரத்திற் குத் தென்கிழக்கில் ஒரு கடிக்கை தூரத்திலுள்ளது. பாண்டிநாட்டிலுள்ள இராமே சுரம் அன்று, அதனை ௨00-வது கலி வெண்பாவில் காண்க.

- ஆச்சிரமே வஞ்சேங்காட் டங்குடியி னங்கண்ப
தீச்சரம்வா முஞ்சந்திர சேகரனே - யேச்சகல 144
- விண்மருவி னோனை விடநீக்க நல்லருள்செய்
வண்மருகன் மாணிக்க வண்ணனே - தின்மைகொண்ட 145
- மாத்தமங்கை யுள்ள மருவிப் பிரியாத
சாத்தமங்கை கங்கைச் சடாமுடியோய் - தூத்தகைய 146
- பாகைக்கா ரென்னும் பணிமொழியார் வாழ்த்தோவா
நாகைக்கா ரோண நயந்தோனே - ஓகையற 147
- விக்கல் வருங்கால் விடாய்தீர்த் துலகிடைநீ
சிக்கலெனுஞ் சிக்கற் றிறலோனே - மிக்கமினார் 148
- வாணூர் தடங்கண் வயல்காட்டி யோங்குங்கீழ்
வேளுரிற் செங்கண் விடையோனே - நீளுவகைப் 149
- பாவு ரிசையிற் பயன்சுவையிற் பாங்குடைய
தேவூர் வளர்தேவ தேவனே - பூவினிடை 150
- இக்கூடன் மைந்த வ்விக்கூட லென்றுபள்ளி
முக்கூடன் மேவியமர் முன்னவனே - தக்கநெடும் 151
- தேரு ரணிவீதிச் சேரூர் மணிமாட
ஆரூர் லேங்க ளருமருந்தே - நீரூர்ந்த 152
- காரூர் பொழிலுங் கணியீந் திளைப்பகற்றும்
ஆரு ரறனேறிவே ளான்மையே - யேரார்ந்த 153
- மண்மண் டலிகர் மருவுமா ரூர்ப்பரவை
உண்மண் டலியெம் முடைமையே - தின்மைக் 154
- களமர் மகிழக் கடைசியர் பாடும்
விளமர் கொளுமெம் விருப்பே - வளமை 155
- எருக்கர வீரஞ்சே ரெழில்வேணி கொண்டு
திருக்கர வீரஞ்சேர் சிறப்பே - யுருக்க 156
- வருவேனூர் மாவெல்லா மாவேறுஞ் சோலைப்
பெருவேளு ரின்பப் பெருக்கே - கருமை 157
- மிலையாலங் காட்டு மிடற்றயென் றேத்தூர்
தலையாலங் காட்டேத் தகவே - நிலைகொள் 158
- தடவாயில் வெண்மணிகள் சங்கங்க ளீனுங்
குடவாயி லன்பர் குறிப்பே - மடவாட்கோர் 159

1 மண்டளி என்பது - மண்டலியென லகாரளகார வொற்றுமைத்திரிபு.

- 1 கூறை யுவந்தளித்த கோலையென் றன்பர் தொழச்
சேறை யுவந்திருந்த சிற்பரமே - வேறுபடாப் 160
- பாலூர் நிலவிற் பணிலங்க டண்கதிர்செய்
நாலூர் லன்பர்பெறு நன்னயமே - மேலூரும் 161
- நோய்க்கரையுட் செய்யாத நோன்மையோர் சூழ்ந்தகடு
வாய்க்கரையுன் மேவுகின்ற வண்மையே - வாய்த்த 162
- பெரும்பூகந் தெங்கிற் பிறங்க வளங்கொள்ளும்
இரும்பூளை மேவி யிருந்தோய் - விரும்பும் 163
- விரதப் பெரும்பாழி விண்ணவர்க ளேத்தும்
அரதைப் பெரும்பாழி யார்ந்தோய் - சரதத்தால் 164
- ஏது மவணிவனென் றெண்ணு தவரிறைஞ்சி
ஒது மவளிவணல் லுருடையோய் - கோதகன்ற 165
- நீட்டுங் கருதி நியமத்தோர்க் கின்னருளை
நீட்டும் பருதி நியமத்தோய் - காட்டியநம் 166
- தேவனூ ரென்று திசைமுகன்மால் வாழ்த்துகின்ற
பூவனூர் மேவும் புகழுடையோய் - பூவுலகாம் 167
- ஈங்கும்பா தாளமுத லெவ்வுலகு மெஞ்ஞான்றும்
தாங்கும்பா தாளேச் சரத்தமர்ந்தோய் - ஓங்குபுத்தி 168
- மான்களரி லோட்டி மகிழ்வோ டிருந்தேத்தும்
வான்களரில் வாழு மறைமுடிபே - மேன்மைதரும் 169
- முற்றேமம் வாய்ந்த முனிவர் தினம்பரவும்
சிற்றேமம் வாய்ந்த செழுங்கதிரே - கற்றவர்கள் 170
- எங்கு முசாத்தான மிருங்கழக மன்றமுதல்
தங்கு முசாத்தானத் தனிமுதலே - பொங்குபவ 171
- அல்லலிடும் பாவநந்த மட்டொளிசெய் கின்றதிரு
மல்லலிடும் பாவனத்து மாட்சிமையே - தொல்லைப் 172
- படிக்கு னோவாத பண்புடையோர் வாழ்த்தும்
கடிக்குளத் தன்பர் களிப்பே - கடிக்குளத்தின் 173
- வண்டலைக்கத் தேனலரின் வார்ந்தோர் தடமாக்கும்
தண்டலைக்கு ணீணேறிச்சிந் தாமணியே - கொண்டலென 174
- மன்கோட்டீர் சோலை வளர்கோட்டீர் தண்பழனத்
தென்கோட்டீர் தேவ சிகாமணியே - தென்கூட்டிப் 175

1 மடவாட்கோர்கூற்றை யெனற்பாலது - கூறையென இரண்டாவதன் முடிபேற்று நின்றது.

- போய்வண் மிறைதடமும் பூம்பொழிலுஞ் சூழ்ந்தமர்
ஆய்வேண் ணைமாசி லாமணியே - தோய்வுண்ட 176
- களளம்பூ தாதிரிலை கண்டுணர்வு கொண்டவர்கூழ்
கோள்ளம்பூ தூர்வான் குலமணியே - வெள்ளிடைவான் 177
- வாம்பே ரெயிற்கூழ்ந்த மான்பாற் றிருநாம
மாம்பே ரேயிலோப்பி லாமணியே - தாம்பேரா 178
- வீட்டிலன்ப ரானந்த மேவச் செயங்கோள்ளிக்
காட்டி லமர்ந்தவென்கண் காட்சியே - நீட்டுமொளி 179
- ஆங்கூ ரிலைவே லவனா தியர்கூழத்
தேங்கூரில் வாழ்தேவ சிங்கமே - ஓங்குமலை 180
- வல்லிக்கா தார மணிப்புயவென் றன்பர்தொழ
நெல்லிக்கா வாழ்மெய்ந் நியமமே - எல்லற்கண் 181
- சேட்டியத் தானே தெரிந்துசுரர் வந்தேத்தும்
நாட்டியத் தான்குடிவாழ் நல்லினமே - நாட்டுமொரு 182
- தூறாயி லன்பர்தமை நோக்கியருள் செய்திருக்
காறாயின் மேலோர் கடைப்பிடியே - வீராகும் 183
- இன்றப்பூர் வந்தொட் டிருந்ததிவ்வு ரென்னவுயர்
கன்றப்பூர் பஞ்சாக் சுரப்பொருளே - துன்றாசை 184
- வெய்ய வலிவலத்தை வீட்டியன்பர்க் கின்னருள்செய்
துய்ய வலிவலத்துச் சொன்முடிபே - நையுமன 185
- மைச்சினத்தை விட்டோர் மனத்திற் சுவைகொடுத்துக்
கச்சினத்தி னுட்கரையாக் கற்கண்டே - நெற்குமக்க 186
- ஆளிலையேன் றுருர னார் துதிக்கத் தந்தருளுங்
கோளிலியி னன்பர்குலங் கொள்ளுவப்பே - நீளுலகம் 187
- காய்மூர்க்க ரேனுங் கருதிற் கதிகொடுக்கும்
வாய்மூர்க் கமைந்த மறைக்கொழுந்தே - நேயமுணத் 188
- தேடெலியை மூவுலகுந் தேர்ந்துதொழச் செய்தருளும்
ஈடின் மறைக்காட்டிலேன்ற னெய்ப்பில்வைப்பே - நாடுமெனை 189
- நின்னகத்தி யான்பள்ளி நேர்ந்தேனென் றுட்கொண்ட
தேன்னகத்தி யான்பள்ளிச் செம்பொன்னே - தொன்னெறியோர் 190
- நாடிக் குழக நலமருளென் றேத்துகின்ற
கோடிக் குழகருட் கோலமே - நீடுலகில் 191

3.—ஈழநாடு

- நாட்டுங் புகழீழ் நாட்டிற் பவவிருளை
வாட்டுந் திருக்கோண் மாமலையாய் - வேட்டுலகின் 192
- மூதீச் சரமென்று முன்னோர் வணங்குதிருக்
கேதீச் சரத்திற் கிளர்கின்றோய் - ஓதுகின்றோர் 193

4.—பாண்டி நாடு

- பாலவாய் நிற்கும் பரையோடு வாழ்மதுரை
ஆலவாய்ச் சொக்கழகா னந்தமே - சீலர்தமைக் 194
- காப்பனா றில்லாக் கருணையா லென்றுபுகும்
ஆப்பனார் மேவுசதா னந்தமே - மாப்புலவர் 195
- ஞானபரங் குன்றமென நண்ணிமகிழ் கூர்ந்தேத்த
வானபரங் குன்றலின்பா னந்தமே - வானவர்கோன் 196
- தேமே டகத்தனாடு சீதரனும் வாழ்த்துஞ்சீர்
ஆமே டகத்தறிவா னந்தமே - பூமிதின் 197
- நற்றவருங் கற்ற நவசித்த ரும்வாழ்த்தி
உற்றகோநே குன்றத்தெம் மூதியமே - முற்றுகதி 198
- இத்தூர மன்றி யினித்தூர மில்லையெனப்
புத்தூர் வருமடியார் பூரிப்பே - சித்தாயந்து 199
- நாமீச ராகு நலந்தருமென் றும்பர் 1தொழும்
ராமீசம் வாழ்சீவ ரத்தினமே - பூமிது 200
- நீடானை சூழு நிலமன்னர் வாழ்த்துதிரு
வாடானை மேவுகரு னாகரமே - சேடான 201
- வானப்பே ராற்றை மதியை முடிசூடுங்
கானப்பே ரானந்தக் காளையே - மோனருளே 202
- பூவணமும் பூமணமும் போல வமர்ந்ததிருப்
பூவணத்தி லானந்தப் பொக்கிஷமே - தீவணத்தில் 203
- கண்சுழிய லென்று கருணையளித் தென்னுளஞ்சேர்
தண்சுழியல் வாழ்சீவ சாக்ஷியே - பண்செழிப்பக் 204
- கற்றாலங் குண்மைக் கதிதருமென் றற்றவர்கூழ்
குற்றலத் தன்பர் குதுகலிப்பே - பொற்றாம 205
- நல்வேலி சூழ்ந்து நயன்பெறுமொண் செஞ்சாவி
நெல்வேலி யுண்மை நிலயமே - வல்வேலை 206

5.—சேர நாடு

நஞ்சைக் களத்துவைத்த நாதவெனத் தொண்டர்தொழ
அஞ்சைக் களஞ்சே ருருவுருவே - நெஞ்சடக்கி 207

6.—கொங்கு நாடு

ஆன்று நிறைந்தோர்க் கருளளிக்கும் புக்கோளியூர்த்
தோன்றுமலி நாசிச் சுயம்புலே - சான்றவர்கள் 208

தம்முருகன் பூணுட் டலம்போல வாழ்கின்ற
வெம்முருகன் பூண்டி யிருநிதியே - செம்மையுடன் 209

அங்குன்ற தோங்கு மணிகொள் கொடிமாடச்
செங்குன்றார் வாழுஞ்சஞ் சீவியே - தங்குமன 210

வஞ்சமாக்கூடல் வரையா தவர்குழும்
வெஞ்சமாக்கூடல் விரிசுடரே - தஞ்சலெனும் 211

இன்ன லகற்ற விலங்குபவா னிக்கூடல்
என்னு நனுவினிடை யின்னிசையே - துன்னியருள் 212

வேண்டிக் கொடுமுடியா மேன்மைபெறு மாதவர்குழ்
பாண்டிக் கொடுமுடியிற் பண்மயமே - திண்டரிய 213

வெங்கருவூர் வஞ்ச விணைதீர்த் தவர்குழந்த
நங்கருவூர்ச் செய்யு னாவரசமே - தங்குளற்றின் 214

7.—நடு நாடு

திங்கார் பிறதெய்வத் திங்குழியில் வீழ்ந்தவரைத்
தாங்கா வரத்துறையிற் றுணுவே - பூங்குழலார் 215

விங்காணை மாடஞ்சேர் விண்ணென் றகல்கடந்தைத்
துங்காணை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே - நீங்காது 216

நீடலை யாற்றார் நிழன்மணிக்குன் றேங்கு திருக்
கூடலை யாற்றார் குணநிதியே - நாடியவான் 217

அம்புலியூர் சோலை யணிவயல்க ளோங்கெருக்கத்
தம்புலியூர் வேத சமரசமே - நம்புவிடை 218

ஆங்குந் திணையூர் தருளாயென் றன்பர்தொழு
தோங்குந் திணையு ருமாபதியே - திங்குறுமொன் 219

²ஆர்புரத்தை வெண்ணகைத்தீ யாலழித்தா யென்றுதொழச்
³சேர்புரத்தின் வாழ்ஞான தீவகமே - வார்கெடிலச் 220

¹திக்குழி என்பது - திங்குழி யென்றாயது.

²ஆசுனையெதுகை.

³செந்தொடை.

சென்னதிகை ¹யோங்கித் திலதவதி யார்பரவு
மன்னதிகை வீரட்ட மாதவமே - பன்னரிதாம் 221

ஆவலா ரெங்களுடை யாரூர னாரூராம்
நாவலார் ஞானியருண் ஞாபகமே - தேவகமாம் 222

மன்ற மமர்ந்த வளம்போற் றிகழ்ந்த முது
குன்ற மமர்ந்தவருட் கொள்கையே - அன்றகத்தின் 223

நல்வெண்ணெ யுண்டொளித்த நாரணன்வந் தேத்துகின்
நெல்வெண்ணெய் மேவுசிவ நிட்டையே - சொல்வண்ணம் 224

நாவலர் போற்றி நலம்பெறவே யோங்குதிருக்
கோவலார் வீரட்டங் கொள்பரிசே - ஆவலர்மா 225

தேவா விறைவா சிவனே யெனுமுழக்கம்
ஓவா வறையணிநல் லாருயர்வே - தாவாக் 226

கடையாற்றி னன்பர்தமைக் கல்லாற்றி னீக்கும்
இடையாற்றின் வாழ்நல் வியல்பே - இடையாது 227

சொல்லாரன் றன்னைத் தொழும்புகொளுஞ் சீர்வெண்ணெய்
நல்லா ரருட்றேயி னற்பயனே - மல்லார்ந்து 228

மாசுந் துறையூர் மகிபன்முதல் ²மூவருஞ்சீர்
பேசுந் துறையூர்ப் பிறைசூடி - நேசமுற 229

வேற்றா வடுக ரிதயத்தி னார்க்கென்றுந்
தோற்றா வடுகூர்ச் சுயஞ்சுடரே - ஆற்றமயல் 230

காணிக் குழிவீழ் கடையர்க்குக் காண்பரிய
மாணிக் குழி வாழ் மகத்துவமே - மாணுற்ற 231

பூப்பா திரிகொன்றை புண்ணைமுதற் சூழ்ந்திலங்கும்
³ஏர்ப்பா திரிப்புலியூர் ஏந்தலே - சீர்ப்பொலியப் 232

பண்டிச் சுரணிப் பதியே விழைந்ததெனும்
முண்டிச் சுரத்தின் முழுமுதலே - பெண்தகையார் 233

ஏர்ப்பனங்காட் டேரென் றிருநிலத்தோர் வாழ்த்துகின்ற
சீர்ப்பனங்காட் டேர்மகிழ்நி ஷேஷமே - சூர்ப்புடைத்த 234

தாமாத்தூர் வீழத் தடிந்தோன் கணைசனெனும்
ஆமாத்தூர் வாழ்மெய் யருட்பிழம்பே - யாமேத்தும் 235

உண்ண முலையா றுமையோடு மேவுதிரு
அண்ண மலைவாழ் ⁴அருட்சுடரே - கண்ணார்ந்த 236

¹ஒங்கி - பரவெனும் வேறு சினைவினைக்குறைகள் - மன்னென்னு முதல்வினை யோடு முடிந்தன. ²சேர சோழ பாண்டியரெனும் முடியுடைவேந்தர்.

³ஆசுனையெதுகை. அப்பர் சுவாமிகளைக் கரையேற்றியதலம்.

⁴அருட்சுடரே என்பது - அருட்பெருஞ்ஜோதி.

8.—தொண்ட நாடு

- நாகம்ப ராந்தொண்ட நாட்டி லுயர்காஞ்சி
யேகம்ப மேவும்பே ரின்பமே - ஆகுந்தென் 237
- காற்றனிவண் பூமணத்தைக் காட்டும் பொழிற்கச்சி
மேற்றளிவா ழானந்த வீட்டுறவே - நாற்றமலர்ப் 238
- பூந்தண் டளிவிரித்துப் புக்கிசைக்குஞ் சீரோண
காந்தன் தளியருட்பர காசமே - சேர்ந்தவர்க்கே 239
- இங்கா பதஞ்சற்று மில்லா தவனேக
தங்கா பதஞ்சேர் தயாநிதியே - மங்காது 240
- மெச்சிநெறிக் கார்வ மேவ்நின்றோர் சூழ்ந்ததிருக்
கச்சிநெறிக் காரைக் காட்டிழையே - முச்சகமும் 241
- ஆயுங் குரங்கணின்முட் டப்பெயர்கொண் டோங்குபுகழ்
ஏயுந் தலம்வா ழியன்மொழியே - தோயுமன 242
- ¹யோகறலி லாத்தவத்தோ ருன்ன விளங்குதிரு
மாகறலி லன்பரபி மானமே - ஓகையிலா 243
- ²வீத்தார மாவோட மெய்த்தவர்கள் சூழ்ந்ததிரு
வோத்தூரில் வேதாந்த வுண்மையே - பூத்தவிசின் 244
- ஆர்த்தான் பனகத் தவனிந் திரன்புகழ்வன்
பார்த்தான் பனங்காட்டுர் பாக்கியமே - பார்த்துலகில் 245
- இல்ல மெனச்சென் றிரவா தவர்வாமும்
வல்லமகி ழுன்பர் வசித்துவமே - சொல்லரிக்குக் 246
- காற்பேறு கச்சியின்முக் காற்பே றிவணென்னும்
மாற்பேற்றி னன்பர் மனோபலமே - ஏற்புடைவாய் 247
- ஊற லடியா ருறத்தொழுது மேவுதிரு
வூற லழியா வுவுகையே - மாறுபடு 248
- தீது மிலம்பயங்கோட் டிரென் றடியர்புகழ்
ஓது மிலம்பயங்கோட் டீர்நலமே - தீதுடைய 249
- பொற்கோல மாமெயிற்குப் போர்க்கோலங் கொண்டதிரு
விற்கோல மேவுபர மேட்டிமையே - சொற்போரில் 250
- ஒலங்காட் டும்பழைய னூர்நீலி வாதடக்கும்
ஆலங்காட் டிற்கு முருண்மயமே - ஞாலஞ்சேர் 251

¹யோகம் என்பது-யோகென விகாரமாயிற்று. ²வீ என்பது - மரணம்.

- மாகு ரகற்று மதியுடையோர் சூழ்ந்ததிருப்
பாகுரி லுண்மைப் பரத்துவமே - தேசுரன் 252
- கண்பார்க்க லேண்டுமெனக் கண்ணேறு கோற்கோடுத்த
வெண்பாக்கத் தன்பர்பெறும் வீரூப்பே - பண்பார்க்கும் 253
- நள்ளிப் பதியே நலந்தருமென் றன்பர்புகும்
களளிற் பதிநங் கடப்பாடே - எள்ளலுறும் 254
- கோளத்தி நீக்குங் குணத்தோர்க் கருள்செய்திருக்
காளத்தி ஞானக் களஞ்சியமே - ஆளத்தா 255
- வெற்றியு ரென்ன வினையென் வினைதவிர்த்த
ஒற்றியூர் மேவியவென் னுள்ளன்பே - தெற்றிகளில் 256
- பொங்குமணிக் கால்கள் பொலஞ்செய் திருவொற்றிநகர்
தங்குஞ் சிவபோக சாரமே - புங்கவர்கள் 257
- சேர்ந்துவலங் கொள்ளுந் திருவொற்றி யூர்க்கோயிற்
சார்ந்து மகிழமுத சாரமே - தேர்ந்துலகர் 258
- போற்றுந் திருவொற்றிப் பூங்கோயிற் குட்பெரியோர்
சாற்றும் புகழ்வேத சாரமே - ஊற்றுறுமெய் 259
- அன்புமிசுந் தொண்டர்குழு வாயும்வலி தாயத்தில்
இன்பமிகு ஞான விலக்கணமே - துன்பமற 260
- எல்லாவாய் குண்மட்டு மேகில்வினை யேகுமெனும்
முல்லவாயிற் குள்வைத்த முத்திவித்தே - மல்லல்பெறும் 261
- வேற்காட்ட ரேத்துதிரு வேற்காட்டின் மேவியமுன்
தூற்காட் டியர்வேத துட்பமே - பாற்காட்டும் 262
- ஆர்த்திபெற்ற மாதாமயி லாய்ப்புகித் தார்மயிலைக்
கீர்த்திபெற்ற நல்வேத கீதமே - கார்த்திரண்டு 263
- வாவுகின்ற சோலை வளர்வான்மி யூர்த்தலத்தின்
மேவுகின்ற ஞான விதரணமே - தூளிமயில் 264
- ஆடும் பொழிற்கச்சு ராலக்கோ யிற்குளன்பர்
நீடுங் கனதூய நெயமே - ஈடில்லை 265
- என்னுந் திருத்தொண்ட ரேத்து மிடைச்சுரத்தின்
மன்னுஞ் சிவானந்த வண்ணமே - நன்னெறியோர் 266
- துன்னுநெறிக் கோர்துணையார் தூயகழுக் குன்றினிடை
முன்னுமறி வானந்த மூர்த்தமே - துன்னுபொழில் 267
- அம்மதுரத் தேன்பொழியும் அச்சிறுபாக் கத்துலகர்
தம்மதநீக் குஞ்ஞான சம்மதமே - எம்மதமும் 268

சார்ந்தால் வினைநீக்கித் தாங்குதிரு வக்கரையுள்
நேர்ந்தா ருபநிடத நிச்சயமே - தேர்ந்தவர்கள் 269

தத்த மதுமதியாற் சாரு மரசிலியூர்
உத்தமமெய்ஞ் ஞான வொழுக்கமே - பத்தியுள்ளோர் 270

எண்ணும் புகழ்கொ ளிரும்பைமா காளத்து
நண்ணுஞ் சிவயோக நாட்டமே - மண்ணாகத்துள் 271

9.—துளுவ நாடு

கோபலத்திற் காண்பரிய கோகரணங் கோயில்கொண்ட
மாபலத்து மாபலமா மாபலமே - தாபமிலாப் 272

10.—வட நாடு

பாகியற்சொன் மங்கையொடும் பாங்கார் பருப்பதத்தில்
யோகியர்க ளேத்திடவா முழாப்புரவே - போகிமுதல் 273

பாடியுற்ற நீலப் பருப்பதத்தி னல்லோர்கள்
தேடிவைத்த தெய்வத் திலகமே - நீடுபவம் 274

தங்கா தவனேக தங்கா பதஞ்சேர்ந்த
நங்காத லான நயப்புணர்வே - 2சுங்காது 275

தண்ணிறைந்து நின்றவர்தாஞ் சார்திருக்கே தாரத்திற்
பண்ணிறைந்த சீதப் பனுவலே - எண்ணிறைந்த 276

சான்றோர் வணங்குநோடித் தான்மலையில் வாழ்கின்ற
தேன்றோ யமுதச் செழுஞ்சுவையே - வான்தோய்ந்த 277

இந்திரரு நாரணரு மெண்ணில் பிரமர்களும்
வந்திறைஞ்சும் வெள்ளி மலையானே - தந்திடுநல் 278

தாய்க்குங் கிடையாத தண்ணருள்கொண் டன்பருளம்
வாய்க்குங் கயிலை மலையானே - தூய்க்குமரன் 279

தந்தையே பென்னருமைத் தந்தையே தாயேயென்
சிந்தையே கோயில்கொண்ட தீர்த்தனே - சந்தமிகும் 280

எண்டோ ஞடையா பெணையுடையாய் மார்பகத்தில்
வண்டோ லிடுங்கொன்றை மாலையாய் - தொண்டர்விழி 281

உண்ணற் கெளியா யுருத்திரன்மா லாதியர்தங்
கண்ணிற் கனவினிலும் காண்பரியாய் - மண்ணுலகில் 282

என்போன் றவர்க்கு மிருணீக்கி யின்புதவும்
பொன்போன்ற மேனிப் புராதனனே - மின்போன்ற 283

¹பருப்பதம் என்பது-ஸ்ரீசைலம். ²சுங்குதல் என்பது - குறைதல்.

செஞ்சடையாய் மூவருக்குந் தேவருக்கு மியாவருக்கும்
அஞ்சடையா வண்ண மளிப்போனே - விஞ்சலகில் 284

எல்லார்க்கு நல்லவனே யெல்லாஞ்செய் வல்லவனே
எல்லார்க்கு மொன்றா யிருப்போனே - தொல்லுழி 285

ஆர்ந்த சராசரங்க ளெல்லா மடிநிழலிற்
சேர்ந்தொடுங்க மாநடனஞ் செய்வோனே - சார்ந்துலகில் 286

எத்தேவர் மெய்த்தேவ ரென்றுரைக்கப் பட்டவர்கள்
அத்தேவர்க் கேல்லாமுன் னானேனே - சத்தான 287

வெண்மைமுத லைவணமு மேவியைந்து தேவர்களாய்த்
திண்மைபெறு மைந்தொழிலுஞ் செய்வோனே - மண்முதலாம் 288

ஐந்தா யிருசுடரா யான்மாவாய் நாதமுடன்
வந்தாகி யெங்கும் விரிந்தோனே - அந்தனைவெண் 289

நீறுடையா யாறுடைய நீண்முடியாய் நேடரிய

—❖— : வீறுடையாய் நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம் : ❖—

மாறுபட - எள்ள லடியே னெனக்குந் ஒளியாமல்
உள்ள படியே யுரைக்கின்றேன் - விள்ளுறுமியான் 291

வன்சொ லுடனன்றி வள்ளலுன தன்பர்தமக்(கு)
இன்சொ லுடன் பணிந்தொன் றிந்ததிலை - புன்சொலெனும் 292

பொய்யுரைக்க வென்றாற் புடையெழுவே னன்றியொரு
மெய்யுரைக்க வென்றும் விழைந்ததிலை - வையகத்தில் 293

பொல்லா விரதத்தைப் போற்றியுவந் துண்பதல்லாற்
கொல்லா விரதத்தைக் கொண்டதிலை - அல்லாதார் 294

வன்புகழைக் கேட்க மனங்கொண்ட தல்லாமல்
நின்புகழைக் கேட்க நினைந்ததிலை - வன்புகொண்டே 295

இன்னடிக்கு துண்ணிடையார்க் கேவல்புரிந் தேனலதுன்
பொன்னடிக்குத் தொண்டு புரிந்ததிலை - பன்னுகின்ற 296

செக்குற்ற எள்ளெனவே சிந்தைநசிந் தேனலது
முக்குற்றந் தன்னை முறித்ததிலை - துக்கமிகுந் 297

தாவில் வலங்கொண்டு சஞ்சரித்தே னல்லதுநின்
கோவில்வலங் கொள்ளக் குறித்ததிலை - பூவுலகில் 298

வன்னிதியோர் முன்கூப்பி வாழ்த்தினே னன்றியுன்றன்
சன்னிதியிற் கைகூப்பித் தாழ்ந்ததிலை - புன்னெறிகேர் 299

- மிண்டரொடு கூடி வியந்ததல்லா லையாநின்
தொண்ட ரொடுங்கூடிச் சூழ்ந்ததிலை - கண்டவரைக் 300
- கன்றுமுகங் கொண்டு கடுகித்துப் பார்ப்பதல்லால்
என்று முகமலர்ச்சி யேற்றதிலை - நன்றிபெறும் 301
- நன்னெஞ்ச ருன்சீர் நவில வதுகேட்டுக்
கன்னெஞ்சைச் சற்றுங் கரைத்ததிலை - பின்னெஞ்சாப் 302
- பண்ணீர்மை கொண்டதமிழ்ப் பாமாலை யாற்றுதித்துக்
கண்ணீர்கொண் டென்பாற் கணிந்ததிலை - தண்ணீர்போல் 303
- நெஞ்ச முருகி நீனைக்குமன்பர் போலெனைநீ
அஞ்சலென நின்ற ளுடுத்ததிலை - விஞ்சலகர் 304
- மெய்யடிய நென்றுரைக்க வித்தகநின் பொன்னடிக்குப்
பொய்யடிமை வேடங்கள் பூண்டதுண்டு - நையமிசு 305
- மையல் வீனைக்குவந்த மாதர் புணர்ச்சியெனும்
வெய்ய வினைக்குழியில் வீழ்ந்ததுண்டு - துய்யர்தமை 306
- என்னென்று மில்லா தியல்பாகப் பின்னென்று
முன்னென்று மாக மொழிந்ததுண்டு - மன்னுகின்ற 307
- மானஞ் செயாது மனநொந் திரப்போர்க்குத்
தானஞ்செய் வாரைத் தடுத்ததுண்டு - ஈனமிலா 308
- வாரமுரை யாது வழக்கி னிடையோர
வார முரைத்தே மலைந்ததுண்டு - ஈரமீலா 309
- நெஞ்ச ரூடன்கூடி நேசஞ்செய் தும்மடியே
தஞ்சமெனத் தாழாது தாழ்ந்ததுண்டு - எஞ்சலிலாத் 310
- தாயனையா யுன்றனது சந்நிதிநேர் வந்துமொரு
நேயமுமில் லா¹தொதிபோ னின்றதுண்டு - தீயவினை 311
- மாளாக் கொடிய மனச்செல்வர் வாயிலிற்போய்க்
கேளாச் சிவநிந்தை கேட்டதுண்டு - மீளாத் 312
- பொல்லாப் புலையரைப்போற் புண்ணியரை வன்மதத்தாற்
சொல்லா வசையெல்லாஞ் சொன்னதுண்டு - நல்லோரைப் 313
- போற்றாது பொய்யுடம்பைப் போற்றிச் சிவபூசை
யாற்றாது சோற்றுக் கலைந்ததுண்டு - தேற்றமல் 314
- ஈபத்தா வென்றிங் கிரப்போர் தமைக்கண்டு
கோபத்தால் நாய்போற் குரைத்ததுண்டு - பாபத்தால் 315

1உதி - ஒதியென மரீஇயது.

- சிந்தையொன்று வாக்கொன்று செய்கையொன்றாய்ப் போகவிட்டே
யெந்தைநினை யேத்தா திருந்ததுண்டு - புந்தியிந்த 316
- சொல்லைக்கல் லென்றுநல்லோர் சொன்னபுத்தி கேளாமல்
எல்லைக்கல் லொத்தே யிருந்ததுண்டு - தொல்லைவினை 317
- ¹ஆழ்த்தா மயவுலகி லற்ப மகிழ்ச்சியினால்
வாழ்த்தாம லுன்னை மறந்ததுண்டு - தாழ்த்தாமல் 318
- பூணு வெலும்பணியாய்ப் பூண்டோய்நின் பொன்வடிவங்
காணாது வீழ்நான் கழித்ததுண்டு - மாணாது 319
- காடுபோன் ஞாலக் கடுநடையி லேஇருகான்
மாடுபோ னின்றுழைத்து வாழ்ந்ததுண்டு - நாடகன்ற 320
- கள்ளிவா யோங்குபெருங் காமக் கடுங்காட்டிற்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்போற் குதித்ததுண்டு - ஒள்ளியரால் 321
- எள்ளுண்ட மாயா வியல்புறுபுன் கல்வியெலாங்
கள்ளுண்ட பித்தனைப்போற் கற்றதுண்டு - நள்ளுலகிற் 322
- சீரரசை யெங்குஞ்சொற் சென்றிடவே வேண்டுமெனும்
பேரரசைப் பேய்தான் பிடித்ததுண்டு - தீராவென் 323
- சாதகமோ தீவினையின் சாதனையோ நானறியென்
பாதகமென் றுல் னனக்குப் பாற்சோறு - தீதகன்ற 324
- தூய்மைநன்ற மென்கின்ற தொன்மையினார் வாய்க்கினிய
வாய்மையென்ற லென்னுடைய வாய்குமட்டும் - காய்மைதரும் 325
- கற்கு நிகராங் கடுஞ்சொலன்றி நன்மதுரச்
சொற்கு மெனக்கும்வெகு தூரங்கான் - பொற்புமிசு 326
- நண்ணியுனைப் போற்றுகின்ற நல்லோர்க் கினியசுவ
புண்ணியமென் றுலெனக்குப் போராட்டம் - அண்ணலுனை 327
- நாளுரையா தேத்துகின்ற நல்லோர்மே வில்லாத
கோளுரையென் றுலெனக்குக் கொண்டாட்டம் - நீளநினை 328
- நேசிக்கு நல்ல நெறியாஞ் சிவாகமநூல்
வாசிக்க வென்றாலென் வாய்நோகும் - காசிக்கு 329
- நீடிக்கி லானாலு நேர்ந்தறிவ தல்லதுவீண்
வேடிக்கை யென்றால் விடுவதிலை - நாடயலில் 330
- வீறு முனது விழாச்செயினு மவ்விடந்தான்
ஆறு யிரங்காத மாங்கண்டாய் - மாறான 331

1ஆழ்த்த ஆமய உலகில் என்பது - அழுத்துகின்ற நோயுருவாகிய உலகில்.

- போகமென்று லுள்ளமிகப் பூரிக்கு மன்றிசிவ
யோகமென்று லென்னுடைய வுண்ணுங்கும் - சோகமுடன் 332
- துள்ளலொழிந் தென்னெஞ்சஞ் சோர்ந்தழியுங் காலத்திற்
கள்ளமென்று லுள்ளே களித்தெழும்பும் - அள்ளனெறி 333
- செல்லென்று லன்றிச் சிவசிவா வென்றெருகாற்
சொல்லென்று லென்றனக்குத் துக்கம்வரும் - நல்லநெறி 334
- வாம்பலன்கொண் டோர்கள் மறந்தும் பெருக்கொடிய
சோம்பலென்ப தென்னுடைய சொந்தங்காண் - ஏம்பலுடன் 335
- எற்றே இரக்கமென்ப தென்றனைக்கண் டஞ்சியெனை
உற்றே ரையுமுடன்விட் டோடுங்காண் - சற்றேனும் 336
- ஆக்கமே சேரா தறத்தரத்து கின்றவெறுந்
தூக்கமே யென்றனக்குச் சோபனங்காண் - ஊக்கமிகும் 337
- ஏறுடையாய் நீறணியா ஈனர்மனை யாயினும்வெண்
சோறுகிடைத் தாலதுவே சொர்க்கங்காண் - வீறுகின்ற 338
- வாழ்வுரைக்கு நல்ல மனத்தர்தமை யெஞ்ஞான்றுந்
தாழ்வுரைத்த லென்னுடைய சாதகங்காண் - வேள்வியெயும் 339
- தோண்டர் தமைத்துதியாத் துட்டரைப்போ லெப்பொழுதுஞ்
சண்டையென்ப தென்றனக்குத் தாய்தந்தை - கொண்டவெழு 340
- தாதாட வோங்கித் தலையாட வஞ்சரொடு
வாதாட வென்றலென் வாய்துடிக்கும் - கோதாடச் 341
- சிந்தை திரிந்துழலுந் தீயரைப்போ னற்றரும்
நிந்தையென்ப தென்பழைய நேசங்காண் - முந்தநினை 342
- எண்ணென்று லன்றி யிடர்செய் திடுங்கொடிய
பெண்ணென்றுற் றாக்கம் பிடியாது - பெண்களுடன் 343
- புல்லென்றுற் றேகம் புளகிக்கு மன்றிவிட்டு
நில்லென்று லென்கண்ணி னீரரும்பும் - புல்லநென்ற 344
- பேர்க்கும்விருப் பெய்தாத பென்பேய்கள் வெய்யசிறு
நீர்க்குழியே யான்குளிக்கு நீர்ப்பொய்கை - சீர்க்கரையின் 345
- ஏறுப்பெண் மாத ரிடைக்கு ளளிர்தென்றும்
ஆறுப்புண் ணுக்கே யடிமைநான் - தேறுத 346
- வெஞ்சலஞ்செய் மாயா விகாரத்தி னுல்வரும்வீண்
சஞ்சலமெல் லாமெனது சம்பந்தம் - அஞ்சேழுத்தை 347
- நோந்தார்க் கருள்புரிபு நின்னடியர் தாமேபுஞ்
சாரந்தா லதுபெரிய சங்கட்டம் - ஆர்ந்திடுமான் 348
- காந்தும் விழிப்புலியைக் கண்டதுபோ னல்லகுண
சாந்தமெனைக் கண்டாற் றலைசாய்க்கும் - ஆந்தகையோர் 349

- சேர மனத்திற் செறிவித் திடும்புருட
தீரமெனைக் கண்டாற் சிரிச்சுங்காண் - கோரமதைக் 350
- காணி லுலகிற் கருத்துடையோர் கொள்ளுகின்ற
நாண மெனைக்கண்டு நாணுங்காண் - ஏனுலகில் 351
- ஞானங் கொளாவெனது நாமமுரைத் தாலுமடி
மானம் பயங்கொண்டு மாய்ந்துவிடும் - ஆனவுன்றன் 352
- கேண்மைக் குலத்தொண்டர் கீர்த்தி பெறக்கொண்ட
ஆண்மைக்கு நானென்று லாகாது - வான்மைபெறும் 353
- ஐயநின்றாட் பூசிக்கு மன்பருள்ளத் தன்பிற்கும்
பொய்ய னெனக்கும் பொருத்தமிலை - வையகத்தோர் 354
- இல்லெனினுஞ் சும்மாநீ யீகின்றே னென்றெருசோற்
சொல்லெனினுஞ் சொல்லத் துணிவுகொளேன் - நல்லையெமக்கு 355
- ஈயென்பா ரன்றி அன்னை யென்பயத்தா னின்சோற்றி (ல்)
1ஈயென்ப தற்கு மிசையாள்காண் - ஈயென்பார்க்கு 356
- எண்ணுஞ் சிலர்மண் ணிடுவா ரெனக்கந்த
மண்ணுங் கொடுக்கமனம் வாராது - அண்ணுறுமென் 357
- இல்லை யடைந்தே இரப்பவருக் கேப்போதும்
இல்லையென்ப தேன்வாய்க் கியல்புகாண் - தொல்லுலகை 358
- ஆண்டாலு மன்றி யயலார்புன் கிரைமணிப்
பூண்டாலு மென்கண் பொறுக்காது - நீண்டவெழு 359
- தீப முறுவோர் திசையோர்மற் றியாவர்க்குந்
கோப மதுநான் கொடுக்கலுண்டு - ஆபத்தில் 360
- வீசங் கொடுத்தெட்டு வீச மெனப்பிறரை
மோசஞ் செயநான் முதற்பாதம் - பாசமுளோர் 361
- கைக்குடைய வேயெழுதித் கட்டிவைத்த விவ்வுலகப்
பொய்க்கதையே யான்படிக்கும் புத்தகங்கள் - மெய்ப்படுநின் 362
- மந்திரத்தை யுச்சரியா வாயுடையே னென்போலத்
தந்திரத்திற் கைதேர்ந் தவரிலை - யெந்தையினி 363
- எதென் றுரைப்பே னிருங்கடல்குழ் வையகத்திற்
சூதேன்ப தெல்லாமென் சுற்றங்காண் - ஒதுகின்ற 364
- நஞ்சமெலாங் கூட்டி நவின்றியினு மொவ்வாத
வஞ்சமெலா மென்கை வசங்கண்டாய் - அஞ்சவரும் 365

1சோற்றில் மொய்க்கும் ஈயைக்கண்டு, தாய் தன் மகன் லோபகுணத்தால் ஈயென்பதற்குக் கொடு என்று பொருள்கொண்டு பயந்துவிடுவானே வென்று கருதி அங்கனங் கூறுள்.

- வினாவமாம் வஞ்ச வினைக்குமுதலாகிநின்ற
ஆனாவமே யென்காணி யாட்சியதாம் - மாணிறைந்த 366
- நல்லறிவே யென்னைநெடு நாட்பகைத்த தன்றிமற்றைப்
புல்லறிவே யென்னுட் பொருள்கண்டாய் - சொல்லவொணு 367
- வேடருக்குங் கிட்டாத வெங்குணத்தா லிங்குழலும்
முடருக்குள் யானே முதல்வன்காண் - வீட்டுத்த 368
- மேதையர்கள் வேண்டா விலங்காய்த் திரிகின்ற
பேதையென்ப தென்னுரிமைப் பேர்கண்டாய் - பேதமுற 369
- ஒதுவதென் பற்பலவா யுற்றதவத் தோர்நீத்த
தீதுகளேல் லாமெனது செல்வங்காண் - ஆதலினால் 370
- பேயினையொத் திவ்வுலகிற் பித்தாகி நின்றவிந்த
நாயினைநீ யாண்டிடுத னன்கன்றே - ஆயினுமுன் 371
- மண்ணு ருயிர்களுக்கும் வானவர்க்குந் தானிரங்கி
உண்ணுக் கொடுவிடமு முண்டனையே - எண்ணாமல் 372
- வேய்த்தவள வெற்பெடுத்த வெய்யஅரக் கன்றனக்கும்
வாய்த்தவர மெல்லாம் வழங்கினையே - சாய்த்தமன 373
- வீம்புடைய வன்முனிவர் வேள்விசெய்து விட்டகொடும்
பாம்பையெல்லாந் தோளிற் பரித்தனையே - நாம்பெரியர் 374
- எஞ்சேமென் றுணாவத்தா லேற்ற வ்ருவரையும்
அஞ்சேலென் றுட்கொண் டருளினையே - அஞ்சுபன்றித் 375
- தோயாக் குருகைகளின் துன்பம் பொறுதன்று
தாயாய் முலைப்பாலுந் தந்தனையே - வாயிசைக்குப் 376
- பாண்டியன்முன் சொல்லிவந்த பாணன் பொருட்டடிமை
வேண்டி விறகேடுத்து விறற்றனையே - ஆண்டொருநாள் 377
- வாய்முடியாத் துன்புகொண்ட வந்திக்கோ ராளாகித்
தூய்முடிமேன் மண்ணுஞ் சுமந்தனையே - ஆய்துயர 378
- மாவகஞ்சேர் மாணிக்க வாசகருக் காய்க்குதிரைச்
சேவகன்போல் வீதிதனிற் சென்றனையே - மாவிசயன் 379
- வில்லடிக்கு நெஞ்சம் விரும்பியதல் லாலெறிந்த
கல்லடிக்கு முள்ளங் களித்தனையே - மல்லலுறும் 380
- வில்வக் கிளையுதிர்ந்த வெய்ய முசுக்கலையைச்
செல்வத் துரைமகனுய்ச் செய்தனையே - சொல்லகலின் 381
- நீளுகின்ற நெய்யருந்த நேரேலியை மூவுலகும்
ஆளுகின்ற மன்னவனா யாக்கினையே - கோளகல 382
- வாய்ச்சங்கு நூலிழைத்த வாய்ச்சிலம்பி தன்னையுயர்
கோச்செங்கட் சோழனைனக் கூட்டினையே - யேச்சுறுடல் 383

- ¹ஆறடுத்த வாக்கீசர்க் காம்பசியைக் கண்டுகெட்டேச்
சோறெடுத்துப் பின்னே சமந்தனையே - கூறுகின்ற 384
- தொன்மைபெறுஞ் சுந்தரர்க்குத் தோழனென்று பெண்பரவை
நன்மனைக்குத் தூது நடந்தனையே - நன்மைபெற 385
- இற்றென்ற விறற்றென்ன வெத்தனையோ பேர்கள்செய்த
குற்றங் குணமாகக் கொண்டனையே - பற்றுலகல் 386
- அன்புடைய தாயார்களோ ராயிரம்பே ரானாவும்
அன்புடையாய் நின்னைப்போ லாவாரோ - இன்பமுடன் 387
- ஈண்டவருந் தந்தையர்க ளெண்ணிலரே யாயினுமென்
ஆண்டவனே நின்னைப்போ லாவாரோ - பூண்டகைகொள் 388
- ஏனுடைய நின்னையன்றி யெந்தை பிரானேயுன்
ஆனையெனக் குற்றதுணை யாருமில்லை - நாணமுளன் 389
- ஆனேன் பிழைக ளனைத்தினையு மையாநீ
தானே பொறுக்கத் தகுங்கண்டாய் - மேனோற்ற 390
- மாற்றனக்கு மெட்டா மலர்க்கழலைய் நீயென்னைக்
கூற்றனுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கற்க - பாற்றவள 391
- நந்தக் கடற்புனியி னானின்னும் வன்பிறவிப்
பந்தக் கடலழுந்தப் பண்ணற்க - முந்தைநெறி 392
- நின்றேயுன் பொற்றா ணினையாதார் பாழ்மனையிற்
சென்றே யுடலோம்பச் செய்யற்க - நன்றேகின் 393
- நேங்கு நெறியோ ருளத்தமர்ந்தோ யென்றன்னைத்
தீங்கு நெறியிற் செலுத்தற்க - வீங்கடங்கி 394
- வாழி யெனத்தான் வழத்தினுமென் சொற்கடங்கா
வேழை மனத்தா லிளைக்கின்றேன் - வாழ்மரக் 395
- கோடேறும் பொல்லாக் குரங்கெனவே பொய்யுலகக்
காடேறு நெஞ்சாற் கலங்குகின்றேன் - பாடேறும் 396
- உள்ளறியா மாயையெனு முட்பகையாங் காமமெனுங்
கள்ளறியா துண்டு கவல்கின்றேன் - தெள்ளுறுமென் 397
- கண்ணையாய் நின்றாட் கமலங் களைவழுத்தா
மண்ணையார் பாற்போய் மயங்குகின்றேன் - திண்ணமிலாக் 398
- காதரவாந் துன்பக் கவலைக் கடல்வீழ்ந்தே
ஆதரவொன் றின்றி யலைகின்றேன் - ஒதுமறை 399
- யாத்த ரெனுமுன்ற னடியார் தமைக்கண்டு
நாத்திகஞ்சொல் வாரக்கு நடுங்குகின்றேன் - பாத்துண்டே 400

- உய்வ தறியா வுளத்தினே னுய்யும்வகை 401
செய்வ தறியேன் திகைக்கின்றேன் - சைவநெறி
- உண்ணிரம்பு நின்கருணை யுண்டோ விலையோவென் 402
மெண்ணியெண்ணி யுள்ள மிளைக்கின்றேன் - மண்ணினிடைக்
- கொன்செய்கை கொண்டகொடுங் கூற்றன் குறுகிலதற் 403
கென்செய்வோ மென்றெண்ணி யேய்க்கின்றேன் - முன்செய்வினை
- யாமறையா நோயா லகமெலிவுற் றையோநான் 404
தாமரையி னீர்போற் றயங்குகின்றேன் - தாமமுடி
- வள்ள லருள்கொடுக்க வந்திலனே யின்னுமென 405
வுள்ளமது நீரா யுருகுகின்றேன் - எள்ளலுறும்
- மாலைபாய்ந் தின்னுமென்ன வந்திடுமோ வென்றுநெஞ்சம் 406
ஆலைபாய்ந் துள்ள மழிகுகின்றேன் - ஞாலமிசைக்
- கோட்பார வாழ்க்கைக் கொடுஞ்சிறையி னின்றென்னை 407
மீட்பா ரிலாது விழிக்கின்றேன் - மீட்பாகும்
- ஆற்றி லொருகாலு மடங்காச் சமுசாரச் 408
சேற்றிலொரு காலும்வைத்துத் தேய்கின்றேன் - தோற்றுமயற்
- பாகமுறு வாழ்க்கையெனும் பாலைவனத் துன்னருணீர்த் 409
தாகமது கொண்டே தவிக்கின்றேன் - மோகமதீற்
- போய்ப்படுமோர் பஞ்சப் பொறிகளால் வேம்பாம்பின் 410
வாய்ப்படுமோர் தேரையைப்போல் வாடுகின்றேன் - மாப்பவரு
- மீன்போலு மாதர் விழியால் வலைப்பட்ட 411
மான்போலுஞ் சோர்ந்து மடங்குகின்றேன் - கான்போல
- வீற்று முலக விகாரப் பிரளயத்தில் 412
தோற்றுஞ் சுழிபுட் சுழல்கின்றேன் - ஆற்றவுநான்
- இப்பாரி லுன்மேலன் பில்லெனினும் அன்பனென 413
ஒப்பாரி யேனு முடையேன்காண் - தப்பாய்ந்த
- மட்டுவிடே னுன்றான் மறக்கினும்வெண் ணீற்றுநெறி 414
விட்டுவிடே னென்றனைக் கைவிட்டுவிடேல் - துட்டனென
- மாலுந் திசைமுகனும் வானவரும் வந்துததேத் 415
தாலுஞ் சிறியேனைத் தள்ளிவிடேல் - சாலுலக
- வாதனைகொண் டோனென்று மற்றெவரா னாலும்வந்து 416
போதனைசெய் தாலுமேனைப் போக்கிவிடேல் - நீதயவு
- சூழ்ந்திகே வென்னையுநின் தோண்டருடன் சேர்த்தருள்க 417
வாழ்ந்திகே நின்றான் மலர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமபம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னு வது

நெஞ்சறிவுறுத்தல்

காப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

குறள் வெண்பா

சீர் சான்ற முக்கட் சிவகளிற்றைச் சேர்ந்திடில் ஆம்
பேர்சான்ற விற்பம் பெரிது. 1

ஆறு முகத்தா னருளடையின் ஆமெல்லாப்
பேறு மிகத்தான் பெரிது. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

கலி வெண்பா

பொன்னார் மலைபோற் பொலிவுற் றசையாமல்
எந்நாளும் வாழியநீ யென் னெஞ்சே - பின்னா 1

இப்பிறப்பி னேடிங் கெழுபிறப்பு மன்றியெனை
எப்பிறப்பும் விட்டகலா வென் னெஞ்சே - செப்பமுடன் 2

செவ்வொருசார் நின்று சிறியேன் கிளக்கின்ற
இவ்வொருசோற் கேட்டிகே வென்னெஞ்சே - யெவ்வெவ் 3

1.—பதி சொருபம்

உலகும் பரவு மொருமுதலா யெங்கும்
இலகுஞ் சிவமா யிறையாய் - விலகும் 4

உருவா யுருவி லுருவா யுருவுள்
அருவா யருவி லருவாய் - உருவருவாய் 5

நித்தியமாய் நிரக்குணமாய் நற்சலமாய் நின்மலமாய்ச்
சத்தியமாய்ச் சத்துவமாய்த் தத்துவமாய் - முத்தியருள் 6

ஒன்றாய்ப் பலவா யுயிரா யுயிர்க்குயிராய் நன்றாய் நவமாய் நடுநிலையாய் - நின்றோங்கும்	7
வேதமாய் வேதாந்த வித்தாய் விளங்குபர நாதமாய் நாதாந்த நாயகமாய் - ஒதுஞ்	8
செறிவாய்த் திரமாய்ச் சிதாகாச மாய்ச்சொல் அறிவா யறிவு ளறிவாய் - நெறிமேவு	9
காலமாய்க் காலங் கடந்த கருத்தாய்நற் சீலமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சின்மயமாய் - ஞாலம்	10
பொருந்தாப் பொருளாய்ப் பொருந்தும் பொருளாய்ப் பெருந்தா ரகஞ்சூழ்ந்த பேராய் - திருந்தாத	11
போக்கும் வரத்துமிலாப் பூரணமாய்ப் புண்ணியர்கள் நோக்குந் திறத்தெழுந்த துண்ணுணர்வாய் - நீக்கமிலா	12
ஆதியா யாதிரடு வந்தமா யாங்ககன்ற சோதியாய்ச் சோதியாச் சொற்பயனாய் - நீதியாய்	13
ஆங்கார நீக்கும் அகார வுகாரமதாய் ஓங்கார மாயவற்றி னுட்பொருளாய்ப் - பாங்கான	14
சித்தமாய்ச் சித்தாந்த தேசாய்த் திகம்பரமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சுத்த சதாநிலையாய் - வித்தமாய்	15
அண்டமா யண்டத் தணுவா யருளகண்டா கண்டமா யானந்தா காரமதா - யண்டத்தின்	16
அப்பாலா யிப்பாலா யண்மையாய்ச் சேய்மையதாய் எப்பாலா யெப்பாலு மில்லதமாய்ச் - செப்பாலும்	17
நெஞ்சாலுங் காய நிலையாலு மந்நிலைக்குள் அஞ்சாலுங் காண்டற் கரும்பதமாய் - எஞ்சாப்	18
பரமாய்ப் பகாப்பொருளாய்ப் பாலாய்ச் சுவையின் தரமாய்ப் பரப்பிரமந் தானாய் - வரமாய	19
ஒன்பான் வடிவா யொளியெண் குணக்கடலாய் அன்பா யகநிலையா யற்புதமாய் - இன்பாய்	20
அகமாய்ப் புறமா யகம்புறமாய் நீங்குஞ் சகமாய்ச் சகமாயை தானாய்ச் - சகமாயை	21
இல்லாதா யென்று மிருப்பதா யாதோன்றுங் கோல்லாதார்க் கின்பங் கோடுப்பதாய் - எல்லார்க்கும்	22
நண்ணுவதாய் நண்ணாதாய் நல்வினையா யல்வினையாய் எண்ணுவதா யெண்ணி னியலாதாய் - எண்ணுகின்ற	23

வானாய் நிலனாய் வளியா யனலாய்நீர் தானாய் வழிபடுநான் றுன்றானாய் - வானாதி	24
ஒன்றிடத்து மொன்றாதா யொன்றுவதாய் ஆனந்த மன்றிடத்தி லேன்றும் வதிவதாய் - ஒன்றியதோர்	25
ஐந்நிறமா யந்நிறத்தி னொமொளியா யவ்வொளிக்குள் எந்நிறமும் வேண்டா விபனிமமாய் - முந்நிறத்திற்	26
பூப்பதுவாய்க் காப்பதுவாய்ப் போக்குவதாய்த் தேக்குவதாய் நீப்பதுவாய்த் தன்னு னிறுத்துவதாய்ப் - பூப்பதின்	27
வாளா திருப்பதுவாய் வாதனா தீதமதாய் நீளாது நீண்ட நிலையினதாய் - மீளாப்	28
பெரிதாய்ச் சிறிதாய்ப் பெரிதுஞ் சிறிதும் அரிதா யரிதி லரிதாய்த் - துரிய	29
வெளியாய்ப் பரவெளியாய் மேவுபர விந்தின் ஒளியாய்ச் சிவானந்த ஆற்றாய்த் - தெளியாதி	30
கற்பமாய்க் காணுஞ்சங் கற்ப விகற்பமாய் நிற்பதா கார நிருவிகற்பாய்ப் - பொற்புடைய	31
முச்சுடராய் முச்சுடர்க்கு முன்னொளியாய்ப் பின்னொளியாய் எச்சுடரும் போதா வியற்சுடராய் - அச்சில்	32
நிறைவாய்க் குறைவாய் நிறைகுறை வில்லாதாய் மறைவாய் வெளியாய் மனுவாய் - மறையாத	33
சச்சிதா னந்தமதாய்த் தன்னிகரொன் றில்லாதாய் விச்சையா லெல்லாம் விரிப்பதுவாய் - மெச்சுகின்ற	34
யோகமா யோகியர் யோகத் தெழுந்தசிவ போகமாய்ப் போகியாய்ப் போகமருள் - ஏகமாய்க்	35
கேவலமாய்ச் சுத்த சகலமாய்க் கீழ்ச்சகல கேவலங்கள் சற்றுங் கிடையாதாய் - மாவலத்தில்	36
காட்சியாய்க் காண்பானாய்க் காணப் படுபொருளாய்ச் சூட்சியாய்ச் சூட்சியாற் றேய்வரிதாய் - மாட்சிபெறச்	37
செய்பவனாய்ச் செய்தொழிலாய்ச் செய்பொருளாய்ச் செய்தொழிலால் உய்பவனா யுய்விக்கு முத்தமனாய் - மொய்கொள்	38
அதுவா யவளா யவனா யவைபுங் கதுவாது நின்ற கணிப்பாய்க் - கதுவாமல்	39
ஐயந் துபோ டறியாமை விட்டகற்றிப் பொய்யென்ப தொன்றும் பொருந்தாராய்ச் - செய்யென்ற	40

- ஓர்வினையி லின்பமுமற் றோர்வினையிற் றுன்பமுமாஞ்
சார்வினைவிட் டோங்குந் தகையினராய்ப் - பார்வினையில் 41
- ஓர்பால் வெருட்புமற்றை யோர்பால் விருப்புமுறுஞ்
சார்பான் மயங்காத் தகையினராய்ச் - சார்பாய 42
- ஓரிடத்திற் றண்மையுமற் றோரிடத்தில் வெஞ்சினமும்
பாரிடத்திற் கொள்ளாப் பரிசினராய் - நீரிடத்தில் 43
- தண்மைநிக ராதென்றுஞ் சார்தம் பழுத்துயர்ந்த
ஒண்மையுடன் ஒன்றை யுணர்ந்தவராய் - வெண்மையிலா 44
- ஒன்று மறிவி னுதயாதி யீறளவும்
என்றும் இரண்டென்ப தில்லவராய் - மன்றவொளிர் 45
- அம்முன்றி னுள்ளே யடுக்கிவரு மொன்றகன்ற
மும்முன்றின் முன்று முனிந்தவராய்த் - தம்முன்றி 46
- வீடாது நின்றும் விரிந்தும் விகற்பநடை
நாடாது நான்கு நசித்தவராய் - ஊடாக 47
- எஞ்சாம லஞ்சி னிடமாய் நடமாடு
மஞ்சாதி அஞ்சு மறுத்தவராய் - எஞ்சாமல் 48
- ஈண்டாண் டருளு மிறையோர் தமையாறில்
ஆண்டாண்டு கண்டு ஆறகன்றவராய் - ஈண்டாது 49
- வாழியுற்ற வாடோரும் வந்து தமக்கிரண்டோ
டேழியற்ற ஏழு மிகந்தவராய் - ஊழியற்றக் 50
- கட்டிநின்றுட் சோதியொன்று காணத் தொடங்குகின்றோர்
எட்டுகின்ற எட்டின்மே லெய்தினராய்க் - கட்டுகின்ற 51
- தேன்றோய் கருணைச் சிவங்கலந்து தேக்குகின்ற
சான்றோர்த முள்ளந் தணவாதாய் - 1மான்மலத் 52
- தாக்கோழிந்து தத்துவத்தின் சார்பாந் தனுவோழிந்து
வாக்கோழிந்து மாணா மனமோழிந்து - ஏக்கமுற 53
- வாய்க்குஞ் சுகமொழிந்து மண்ணொழிந்து வின்னொழிந்து
சாய்க்கு மிராப்பகலுந் தானொழிந்து - நீக்கொழிந்து 54
- நானுமொழி யாதொழிந்து ஞானமொழி யாதொழிந்து
தானுமொழி யாமற் றுனொழிந்து - மோனநிலை 55
- நிற்கும் பிரம நிரதிசயா னந்தமதாய்
நிற்கும் பரம நிருத்தனெவன் - தற்பரமாய் 56

1 மான்மலத்தாக்கு என்பது-மயக்குதலைச் செய்கின்ற மலத்தினெதிரீடு எனக் கொள்க.

- நின்றா னெவனன்பர் நேயமனத் தேவிரைந்து
சென்றா னெவன்சர்வ தீர்த்தனெவன் - வன்தீமை 57
- இல்லா னெவன்யார்க்கு மீச னெவன்யாவும்
வல்லா னெவனந்தி வண்ணெவன் - கல்லாலில் 58
- சுட்டகன்ற ஞான சுகாதீதங் காட்டிமுற்றும்
விட்டகன்ற யோக வினோதனெவன் - மட்டகன்ற 59

2.--சி த் த ன்

- அண்டங்க ளெல்லா மனுவி லடைத்தருளித்
திண்டங்கு மாறிருத்துஞ் சித்தனெவன் - பண்டங்கு 60
- வீயாச் சிறுபெண் விளையாட்டு ளண்டமெலார்
தேயாது கூட்டுவிக்குஞ் சித்தனெவன் - ஆயாதும் 61
- வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத சித்தர்தமைத்
தீண்டாது தீண்டுகின்ற சித்தனெவன் - ஈண்டோது 62
- பற்றுருவாய்ப் பற்றாப் பரவணுவி னுள்விளங்குஞ்
சிற்றுருவா யுள்ளொளிக்குஞ் சித்தனெவன் - மற்றுருவின் 63
- வையாது வைத்துலகை மாவின் திரசாலஞ்
செய்யாது செய்விக்குஞ் சித்தனெவன் - நையாமல் 64
- அப்பிடைவைப் பாமுலகில் ஆருயிரை மாயையெனுஞ்
செப்பிடைவைத் தாட்டுகின்ற சித்தனெவன் - ஒப்புறவே 65
- நில்லாத காற்றை நிலையாக் கடத்தடைத்துச்
செல்லாது வைக்கின்ற சித்தனெவன் - பொல்லாத 66
- வெம்பாம்பை மேலணிந்தோர் வெம்புற்றி னுள்ளிருந்தே
செம்பாம்பை யாட்டுகின்ற சித்தனெவன் - தம்பாங்கர் 67
- ஒண்கையில் தானொன்றின் றி யுண்ணின் றுயிர்களை யுழுத்
திண்கயிற்று னாட்டுகின்ற சித்தனெவன் - வண்கையுடைத் 68
- தானசைந்தால் மற்றைச் சுகமசையும் என்றுமறைத்
தேனசையச் சொல்கின்ற சித்தனெவன் - ஊனமின்றிப் 69
- பேர்த்துயிர்க ளெல்லாமோர் பேண்பிள்ளை யின்வசமாய்ச்
சேர்த்து வருவிக்குஞ் சித்தனெவன் - போர்த்துமிக 70
- அல்விருவுங் காலை யகிலமெலார் தன்பதத்தோர்
சில்விருவிற் சேர்க்கின்ற சித்தனெவன் - பல்வகையாய்க் 71
- கைகலந்த வன்மைக் கருப்பா சயப்பையுட்
செய்கருவுக் கூட்டுவிக்குஞ் சித்தனெவன் - உய்கருவை 72

மெய்வைத்த வேர்வையினும் வீழ்நிலத்து மண்டத்துஞ் செய்வித்தங் கூட்டுவிக்குஞ் சித்தனெவன் - உய்விக்கும்	73
வித்தொன்று மின்றி விளைவித் தருளளிக்குஞ் சித்தென்றும் வல்லவொரு சித்தனெவன் - சத்துடனே	74
உற்பத்தி யாபுலகி லொன்பதுவாய்ப் பாவைகள்செய் சிற்பத் தொழில்வல்ல சித்தனெவன் - பற்பலவாங்	75
காராழிகளைக் கரையின்றி யெல்லையிலாச் சேருழி நிற்கவைத்த சித்தனெவன் - பேராத	76
நீர்மே னெருப்பை நிலையுறவைத் தெவ்வுலகுஞ் சீர்மே வுறச்செய்யுஞ் சித்தனெவன் - பாராத	77
ஐந்திலைந்து நான்கொருமுன் றுமிரண்டொன் றுய்முறையே சிந்தையுற நின்றருளுஞ் சித்தனெவன் - பந்தமுற	78
ஆண்பெண்ணாய்ப் பெண்ணா யன்மை தனைவானிற் சேண்பண்ண வல்லவொரு சித்தனெவன் - மாண்பண்ணப்	79
பேடாணாய்ப் பெண்ணாய்ப் பெண்ணாண் பெரும்பேடாய்ச் சேடாகச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - சேடாய	80
வெண்மை கிழமாய் விருத்தமந்த வெண்மைபதாய்த் திண்மை பெறச்செய்யுஞ் சித்தனெவன் - ஒண்மையிலா	81
ஒட்டினைச்செம் பொன்னு யுயர்செம்பொன் னோடாகச் சேட்டையறச் செய்கின்ற சித்தனெவன் - காட்டிலுறு	82
காஞ்சிரத்தைக் கற்பகமாய்க் கற்பகத்தைக் காஞ்சிரமாய்த் தேஞ்சிவணச் செய்கின்ற சித்தனெவன் - வாஞ்சையுற	83
நாரணன்சேய் நான்முகனுய் நான்முகன்சேய் நாரணனுய்ச் சீரணவச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - பேரணவக்	84
கொம்மை பெறுங்கோடா கோடியண்ட மெல்லாமோர் செம்மயிர்க்கா லுட்புகுத்துஞ் சித்தனெவன் - செம்மையிலா	85
வெம்புலியை வெண்பால் விளைபசுவா யப்பசுவைச் செம்புலியாய்ச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - அம்புலியை	86
அங்கதிரோன் செங்கதிரா யம்புலியாய்ப் பம்புகின்ற செங்கதிரைச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - துங்கமுற	87
ஓரணுவோர் மாமலையா யோர்மா மலையதுவோர் சீரணுவாய்ச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - வீரமுடன்	88
முன்னகையா நின்றதொரு முப்புரத்தை யன்றொருகாற் சின்னகையாற் றீமடுத்த சித்தனெவன் - முன்னயன்மால்	89

மற்றிருந்த வானவரும் வாய்ந்தசைக்கா வண்ணமொரு 1சிறுநும்பை நாட்டினிற் சித்தனெவன் - மற்றவர்போல்	90
அல்லா வயனு மரிபு முருத்திரருஞ் செல்லா நெறிநின்ற சித்தனெவன் - ஒல்லாத	91
கல்லிற் சுவையாய்க் கனியிற் சுவையிலதாய்ச் செல்லப் பணிக்கவல்ல சித்தனெவன் - அல்லலறப்	92
பார்க்கின்ற யாவர்கட்கும் பாவனா தீதனெனச் சீர்க்கின்ற மெய்ஞ்ஞானச் சித்தனெவன் - மார்க்கங்கள்	93
ஒன்றென்ற மேலவரை யொன்றென் றுறைத்தவர்பாற் சென்றென்றி நிற்கின்ற சித்தனெவன் - அன்றொருநாள்	94
கல்லாணை தின்னக் கரும்பளித்துப் பாண்டியன்வீண் செல்லா தளித்தமகா சித்தனெவன் - சொல்லாத	95
ஒன்றே யிரண்டேமே லொன்றிரண்டே யென்பவற்றுட் சென்றே நடுநின்ற சித்தனெவன் - சென்றேறும்	96
அத்திரத்தை மென்மலரா யம்மலரை யத்திரமாய்ச் சித்திரத்தைப் பேசவிக்குஞ் சித்தனெவன் - எத்தலத்துஞ்	97
2சங்கமதே தாபரமாய்த் தாபரமே சங்கமதாய்ச் செங்கையிடா தாற்றவல்ல சித்தனெவன் - தங்குகின்ற	98
சத்தெல்லா மாகிச் சயம்புவா யானந்தச் சித்தெல்லாம் வல்லசிவ சித்தனெவன் - தத்தெல்லாம்	99

3.—கள்வன்

நீட்டாது நெஞ்ச நிலைத்தவர்க்குந் தன்னுண்மை காட்டாது காட்டிநிற்குங் கள்வனெவன் - பாட்டோடு	100
வண்டாலுங் கொன்றை மலரோ யெனமறைகள் கண்டாலுங் காணாத கள்வனெவன் - தொண்டாக	101
அள்ளஞ் செறியார்க்கே யன்றி யறிவார்க்குக் கள்ளஞ் செறியாத கள்வனெவன் - எள்ளலறக்	102
கொண்டவெலாந் தன்பாற் கொடுக்குமவர் தம்மிடத்திற் கண்டவெலாங் கொள்ளுகொளுங் கள்வனெவன் - கொண்டுளத்தில்	103
தன்னையொளிக் கின்றோர்க டம்முளொளித் துள்ளவெலாங் கன்னமிடக் கைவந்த கள்வனெவன் - மன்னுலகைச்	104

1 சில-தும்பெனப்பிடுத்து அற்பமாகிய தும்பெனப் பொருள்கொள்க.

2 சங்கமம் என்பது-சங்கமென விகாரமாயிற்று.

- சற்பனைசெய் கின்றதிரோ தானமெனுஞ் சத்தியினம்
கற்பனைசெய் தேமயக்குங் கள்வனெவன் - முற்படுமித் 105
- தொண்டிலகி லுள்ளவுயிர் தோறுமொளித் தாற்றலெலாங்
கண்டிலவு கின்றதொரு கள்வனெவன் - விண்டகலா 106
- மண்மயக்கும் பொன்மயக்கு மாதர் மயக்குமெனுங்
கண்மயக்கங் காட்டிநிற்குங் கள்வனெவன் - உண்மயக்கும் 107
- மாசு பறிக்கு மதியுடையோர் தம்முடைய
காசு பறிக்கின்ற கள்வனெவன் - ஆசுகன்ற 108
- பெண்ணு லெவையும் பிறப்பித்து மற்றைநுதற்
கண்ணு லழிக்கின்ற கள்வனெவன் - எண்ணுது 109

4.—சதுரன்

- நானென்று நிற்கி னடுவேயந் நானுணத்
தானென்று நிற்குஞ் சதுரனெவன் - மானென்ற 110
- மாயைதனைக் காட்டி மறைப்பித்தம் மாயையிற்றன்
சாயைதனைக் காட்டுஞ் சதுரனெவன் - நேயமுடன் 111
- நான்மறையு நான்முகனு நாரணனு நாடுதொறுந்
தான்மறையு மேன்மைச் சதுரனெவன் - வான்மறையா 112
- முன்னை மறைக்கு முடிப்பொருளென் றுய்பவர்க்குந்
தன்னை மறைக்குஞ் சதுரனெவன் - உன்னுகின்றோர் 113
- சித்தத்திற் சுத்த சிதாகாச மென்றொருசிற்
சத்தத்திற் காட்டுஞ் சதுரனெவன் - முத்தரென 114

5.—தலைமைத்தேவன்

- யாவ ரிருந்தா ரவர்காண வீற்றிருக்குந்
தேவர் புகழ்தலைமைத் தேவனெவன் - யாவர்களும் 115
- இவ்வணத்தன் இவ்விடத்தன் இவ்வியலன் என்றறியாச்
செவ்வணத்த னுந்தலைமைத் தேவனெவன் - மெய்வணத்தோர் 116
- தாம்வாழ வண்ட சராசரங்கள் தாம்வாழ
நாம்வாழத் தன்னுரைபா நான்மறைகள் - தாம்வாழச் 117
- சாருருவி னல்லருளே சத்தியாய் மெய்யறிவின்
சீருருவே யோருருவார் தேவனெவன் - ஈருருவும் 118
- ஒன்றென் றுணர வுணர்த்தி யடியருளஞ்
சென்றங் கமர்ந்தருளந் தேவனெவன் என்றென்றுந் 119

- தற்சகச மென்றே சமயஞ் சமரசமாஞ்
சிற்சகையில் வாழ்கின்ற தேவனெவன் - பிற்படுமோர் 120

6.—பக்திநெறி

- பொய்விட்டு மெய்நெறியைப் போற்றித்தற் போதத்தைக்
கைவிட் டோர்வே கடைப்பிடித்து - நெய்விட்ட 121
- தீப்போற் கனலுஞ் செருக்கறவே செங்கமலப்
பூப்போலுந் தன்றாட் புணைபற்றிக் - காப்பாய 122
- வேண்ணீ றணிந்து விதிர்விதிர்த்து மெய்ப்பொடிப்பக்
கண்ணீ ரருவி கலந்தாடி - உண்ணீர்மை 123
- என்புருகி யுள்ளுருகி யின்பா ருயிருருகி
அன்புருகி அன்புருவ மாகிப்பின் - வன்பகன்று 124
- புண்ணியா திங்கட் புரிசடையாய் பொன்னிதழிக்
கண்ணியா யெங்கள் கண்கண்ணே - பெண்ணியாங்கு 125
- அன்பர்க் கருளு மரசே யமுதேபே
ரின்பக் கடலே யெமதுறவே - மன்பெற்று 126
- மாற்றுரையாப் பொன்னே மணியேயெங் கண்மணியே
யேற்றுவந்த மெய்ப்பொருளே யென்றுநிதம் - போற்றிநின்றால் 127
- உள்ளுறி யுள்ளத் துணர்வூறி யவ்வுணர்வின்
அள்ளுறி யண்ணித் தமுதுறித் - தெள்ளுறும் 128
- வான்போற் பரவி மதிபோல் குளிர்ந்துயர்கோற்
றேன்போன் மதுரிக்குந் தேவனெவன் - வான்போனார் 129
- மாண்கொடுக்குந் தெய்வ மடந்தையர்க்கு மங்கலப்பொன்
நாண்கொடுக்க நஞ்சுவந்த நாதனெவன் - நாண்மலர்ப்பெய் 130
- தார்த்தியாய்த் தேவ ரகரவென் றேத்தவட்ட
மூர்த்தியாய் நின்ற முதல்வனெவன் - சீர்த்திபெற 131

7.—கணைசர்

- ஈண்டற் புதவடிவா யெத்தேவ ரேனுநின்று
காண்டற் கரிதாங் கணைசனெவன் - வேண்டுற்றுப் 132
- பூமியெங்கும் வாழ்த்திப் புகழ்வார் விரும்புமிட்ட
காமியங்க ளீயுங் கணைசனெவன் - நாமியங்க 133
- ஏனா வருமிடையு மெல்லா மகற்றியருள்
காணவெமக் கீயுங் கணைசனெவன் - மாணவரும் 134

8.—முருகர்

முந்த மறையின் முழுப்பொருளை நான்முகற்குத்
தந்த அருட்கடலாஞ் சாயியெவன் - தந்தமக்காம் 135

வாதகற்றி யுண்மை மரபளித்து வஞ்சமலக்
கோதகற்று நெஞ்சக் குகேசனெவன் - தீதகற்றித் 136

9.—பரமசிவம்

தங்குமுல கங்கள் சாயாமற் செஞ்சடைமேற்
கங்கைதனைச் சேர்த்த கடவுளெவன் - எங்குறினுங் 137

கூம்பா நிலைமைக் குணத்தோர் தொழுகின்ற
பாம்பா பரணப் பரமனெவன் - கூம்பாது 138

போற்றுரைத்து நிற்கும் புனிதன்மேல் வந்தகொடுங்
கூற்றுதைத்த செந்தாட் குழகனெவன் - ஆற்றலுறு 139

வையந் துதிக்கு மகாலிங்க மூர்த்திமுதல்
ஐயைந்து மூர்த்தியெனு மையனெவன் - ஐயந்தீர் 140

வல்லாரசொல் வண்ணமெந்த வண்ணமந்த வண்ணங்கள்
எல்லா முடைய விதத்தனெவன் - எல்லார்க்குந் 141

தாந்தலைவ ராகத்தந் தாடொழுமெத் தேவர்க்கும்
ஆந்தலைமை யீந்தபர மார்த்தனெவன் - போந்துயிர்கள் 142

எங்கெங் கிருந்துமனத் தியாது விழைந்தாலும்
அங்கங் கிருந்தளிக்கு மண்ணலெவன் - புங்கமிகும் 143

அண்ணற் றிருமலர்க்கை யாழிபெறக் கண்ணிடந்த
கண்ணாற் கருளியழுக் கண்ணனெவன் - மண்ணிடத்தில் 144

ஓயாது சூன்முதிர்ந்த வோர்பெண் தனக்காகத்
தாயாகி வந்த தயாளனெவன் - சேயாக 145

வேற்பிடித்த கண்ணப்பன் மேவுமெச்சில் வேண்டுமிதத்
தாற்பொசித்து நேர்ந்த தயாளனெவன் - பாற்குடத்தைத் 146

தான்தந்தை யென்றெறிந்தோன் தாளெறிந்த தண்டிக்குத்
தான்தந்தை யான தயாளனெவன் - தான்கொண்டு 147

சம்பு நறுங்கனியின் தன்விதையைத் தாள்பணிந்த
சம்பு முனிக்கியுந் தயாளனெவன் - அம்புவிபில் 148

ஆண்டவனென் றேத்தப்பொன் னம்பலத்தி லானந்தத்
தாண்டவஞ்செய் கின்ற தயாளனெவன் - காண்டகைய 149

முத்துச் சிவிகையின்மேல் முன்காழி யோங்குமுழு
முத்தைத் தனிலைவத்த முத்தனெவன் - பத்திபெறு 150

நாவோன் றரசர்க்கு நாந்தருவே நல்லூரில்
வாவென்று வாய்மலர்ந்த வள்ளலெவன் - பூவொன்று 151

நன்றொண்டர் சுந்தரரை நாந்தடுக்க வந்தமைபால்
வன்றொண்ட னீயென்ற வள்ளலெவன் - நந்தொண்டிற் 152

காணிக்கை யாகக் கருத்தளித்தார் தம்மொழியை
மாணிக்க மென்றுரைத்த வள்ளலெவன் - தாணிற்சூந் 153

தன்னன்பர் தாம்வருந்திற் சற்றுந் தரியாது
மன்னன்ப ருளளிக்கும் வள்ளலெவன் - முன்னன்பிற் 154

சால்புடைய நல்லோர்க்குத் தண்ணருடந் தாட்கொளவோர்
மால்விடைமேல் வந்தருளும் வள்ளலெவன் - மான்முதலோர் 155

தாமலையா வண்ணந் தகையருளி யோங்கும்வெள்ளி
மாமலைவாழ் கின்றவருள் வள்ளலெவ - னுமவனே 156

நம்மைப் பணிகொண்டு நாரணனு நாடரிதாஞ்
செம்மைக் கதியருணர் தேய்வங்காண் - எம்மையினும் 157

நாடக் கிடைத்த னமக்கன்றி நான்முகற்குந்
தேடக் கிடையாந் தெய்வங்காண் - நீட்ச்சீர் 158

நல்வர் தனைசெய்யு நம்போல்வார்க் கோர்ஞானச்
செல்வர் தருநமது தெய்வங்காண் - சொல்வந்த 159

எண்மைபெறு நாமுலகி லென்றும் பிறந்திறவாத்
திண்மை யளித்தருணர் தெய்வங்காண் - வண்மைபுற 160

முப்பாழ் கடந்த முழுப்பாழக் கப்பாலைச்
செப்பாது செப்புறுந் தேசிகன்காண் - தப்பாது 161

தீரா விடும்பைத் திரிபென்ப தியாதொன்றுஞ்
சேரா நெறியருணர் தேசிகன்காண் - ஆராது 162

ரித்தந் தெரியா நிலைமே வியநமது
சித்தந் தெளிவிக்குந் தேசிகன்காண் - பித்தரென 163

யாதொன்றுந் தேரா திருந்தமக் கீவ்வுலகந்
தீதேன் றறிவித்த தேசிகன்காண் - கோதின்றி 164

ஓசைபெறு கடல்கு முற்ற வுலகினம்மை
ஆசை யுடனீன்ற வப்பன்காண் - மாசறவே 165

வன்பாய் வளர்க்கின்ற மற்றையர்போ லல்லாமல்
அன்பாய் நமைவளர்க்கு மப்பன்காண் - இன்பாக 166

- இப்பாரிற் சேயா ரிதய மலர்ந்தம்மை
யப்பா வெனுநங்க ளப்பன்காண் - செப்பாமல் 167
- எள்ளித் திரிந்தாலு ¹மிந்தாவென் றின்னமுதம்
அள்ளிக் கொடுக்குநம தப்பன்காண் - உள்ளிக்கொண்டு 168
- இன்றே யருள்வா யெனத்துதிக்கி லாங்குநமக்கு
அன்றே யருளுநம தப்பன்காண் - நன்றேமுன் 169
- ²காதரவு செய்துநலங் கற்பித்துப் பின்பெரிய
ஆதரவு செய்யுநங்க ளப்பன்காண் - கோதுறுமா 170
- வஞ்சமலத் தால்வருந்தி வாடுகின்ற நந்தமையே
அஞ்சலஞ்ச லென்றருளு மப்பன்காண் - துஞ்சலெனும் 171
- நச்சென்ற வாதனைபை நாளுமெண்ணி நாமஞ்சம்
அச்சங் கெடுத்தாண்ட வப்பன்காண் - ³நிச்சலுமிங் 172
- கேயிரவு மெல்லு மெனியேம் பிழைத்தபிழை
ஆயிரமுந் தான்பொறுக்கு மப்பன்காண் - சேயிரங்கா 173
- முன்ன மெடுத்தனைத்து முத்தமிட்டுப் பாலருத்தும்
அன்னையினு மன்புடைய வப்பன்காண் - மன்னுலகில் 174
- வன்மை யறப்பத்து மாதஞ் சுமந்துநமை
நன்மை தரப்பெற்ற நற்றாய்காண் - இம்மைதனில் 175
- ⁴அன்றொருநா ணம்பசிகண் டந்தோ தரியாது
நன்றிரலிற் சோறளித்த நற்றாய்காண் - என் னுமருட் 176
- செம்மை யிலாச்சிறிய தேவர்கள்பாற் சேர்க்காது
நம்மை வளர்க்கின்ற நற்றாய்காண் - சம்மையென 177
- மூளும் பெருங்குற்ற முன்னிமேன் மேற்செயினும்
நாளும் பொறுத்தருளு நற்றாய்காண் - மூளுகின்ற 178
- வன்னெறியிற் சென்றாலும் வாவென் றழைந்துநமை
நன்னெறியிற் சேர்க்கின்ற நற்றாய்காண் - செந்நெறியில் 179
- நாந்தேடா முன்ன நமைத்தேடிப் பின்புதனை
நாந்தேடச் செய்கின்ற நற்றாய்காண் - ஆந்தோறுங் 180

¹இந்தா என்பது - மருஉச்சொல்; அது - இதனைத் தரப்பெற்றுக்கொள்ளென் னும் பொருட்டு. அல்லது உம் இங்குவாவென்னும் எளிமைக் கண்ணியவேவலுமாம்.

²காதரவு செய்தல் என்பது - அச்சுறுத்தல். ³நிச்சல் என்பது - நாடோறும்.

⁴சென்னை வீராசாமிப் பிள்ளை வீதி 39-வது இல்லத்தின் செருத்திண்ணையில்

பசியுடன் படுத்திருந்த வள்ளலாருக்கு நள்ளிருளில் வடிவாம்பிகையார் அன்ன மூட்டினர்.

- கால மறிந்தே கனிவோடு நல்லருட்பால்
ஞால மிசையளிக்கு நற்றாய்காண் - சாலவுறு 181
- வெம்பினியும் வேதனையும் வேசறிக்கை யுந்துயரும்
நம்பசியுந் தீர்த்தருளு நற்றாய்காண் - அம்புவி 182
- வெந்நீரி லாட்டிலெம் மெய்நோகு மென்றருளாம்
நன்னீரி லாட்டுகின்ற நற்றாய்காண் - எந்நீரின் 183
- மேலாய் நமக்கு வியனுலகி லன்புடைய
நாலா யிரந்தாயி னற்றாய்காண் - ஏலாது 184
- வாடி யமுதாலெம் வருத்தந் தரியாது
நாடி யெடுத்தனைக்கு நற்றாய்காண் - நீடுலகில் 185
- தான்பாடக் கேட்டுத் தமிழேன் கலிக்குமுன்னம்
நான்பாடக் கேட்டுவசு நற்றாய்காண் - வான்பாடும் 186
- ஞானமணஞ் செய்யருளா நங்கைதனைத் தந்துநமக்
கானமணஞ் செய்விக்கு மம்மான்காண் - தேனிநொடும் 187
- இன்பா லமுதாதி யேக்கமுற வின்னருள்கொண்
டன்பால் விருந்தளிச்சு மம்மான்காண் - வன்பாவ 188
- வாழ்கடல்வீழ்ந் துள்ள மழுந்து நமையெடுத்துச்
சூழ்கரையி லேற்றந் துணைவன்காண் - வீழ்முனத்தால் 189
- இன்ப மெனைத்து மிதுவென் றறியாந்
துன்பந் தொடைக்குந் துணைவன்காண் - வன்பவமார் 190
- திநெறியிற் சென்று தியங்குகின்ற நந்தமக்குந்
துநெறியைக் காட்டுந் துணைவன்காண் - மாநிலத்தில் 191
- இன்றுதொட்ட தன்றி யியற்கையாய் நந்தமக்குந்
தொன்றுதொட்டே வந்தவருட் சுற்றங்காண் - தொன்றுதொட்டே 192
- ஆபுமுடற் கன்புடைத்தா மாருயிர்ற் முன்கிறந்த
நேயம்வைத்த நம்முடைய நேசன்காண் - பேயரென 193
- வாங்சாது நாமே மறந்தாலு நம்மைவிட்டு
நீங்காத நம்முடைய நேசன்காண் - தீங்காக 194
- கூட்டுகின்ற வாயத்தி லீந்தா வெனவருளை
நீட்டுகின்ற நம்முடைய நேசன்காண் - கூட்டுலகிற் 195
- புல்லென்ற மாயபிடைப் போந்தோறு நம்மையிங்கு
நில்லென் றிருத்துகின்ற நேசன்காண் - சில்லென்றென் 196

- உட்பேர் தன்னைமறந் துண்டாலு மற்றதற்கு
நிட்பேர் செய்பாத நேசன்கான் - 1நட்பேர்ந்து 197
- வஞ்சமது நாமெண்ணி வாழ்ந்தாலுந் தான்கிறிது
நெஞ்சிலது வையாத நேசன்கான் - எஞ்சலிலாப் 198
- பார்நின்ற நாங்கிடையாப் பண்டமெது வேண்டிடினும்
நோர்நின் றளித்துவரு நேசன்கான் - ஆர்வமுடன் 199
- ஆர்ந்தமக் கிவ்விடத்து மவ்விடத்து மெவ்விடத்தும்
நேர்ந்தவயிர் போற்கிடைத்த நேசன்கான் - சேர்ந்துமிகத் 200
- தாபஞ்செய் குற்றந் தரினும் பொறுப்பதன்றிக்
கோபஞ் செயாமது கோமான்கான் - பாபமற 201
- விள்ளுமிறை நாமன்பு மேவலன்றி வேற்றரசர்
கொள்ளுமிறை வாங்காநங் கோமான்கான் - உள்ளமுற 202
- உண்டளிக்கு மூணுடைபு ணுரா திகடானே
கொண்டுநமக் கிங்களிக்குங் கோமான்கான் - மண்டலத்தில் 203
- ஒன்றாலு நீங்கா துகங்கள் பலபலவாய்ச்
சென்றாலுஞ் செல்லாநஞ் சேல்வங்கான் - முன்றாவி 204
- நாடிவைக்கு நல்லறிவோர் நானுந் தவம்புரிந்து
தேடிவைத்த நம்முடைய செல்வங்கான் - மாடிருந்து 205
- நாமெத் தனைநானு நல்கிடினுந் தானுலவாச்
சேமித்த வைப்பின் திரவியங்கான் - பூமிக்கண் 206
- ஈங்குறினும் வாணாதி யாங்குறினும் விட்டகலா
தோங்கருளா னம்மை யுடையவன்கான் - ஆங்கவன்றன் 207

10.—வடிவழகு

- கங்கைச் சடையழகுங் காதன்மிகு மச்சடைமேல்
திங்கட் கொழுந்தின் திருவழகுந் - திங்கடன்மேற் 208
- சார்ந்திலங்குங் கொன்றைமலர்த் தாரழகு மத்தார்மேல்
ஆர்ந்திலங்கும் வண்டி னணியழகுந் - தேர்ந்தவர்க்கும் 209
- நோக்கரிய நோக்கழகம் நோக்கார் நுதலழகம்
போக்கரிய நன்னுதலிற் போட்டழகுந் - தேக்குதிரி 210
- புண்டரத்தி னல்லழகம் பொன்னருடான் றன்னேழிலைக்
கண்டவர்பா லாழ்கின்ற கண்ணழகுந் - தொண்டர்கடம் 211

1நட்டு ஊர்ந்து எனப்பிரித்து-நேசித்துச்சென்று எனப் பொருள்கொள்க.

- நேசித்த நெஞ்சமலர் நீடு மணமுதந்த
நாசித் திருக்குமிழ் னல்லழகுந் - தேசுற்ற 212
- முல்லை முகையா முறுவலழகம் பவள
வெல்லை வளர்செவ் விதழகம் - நல்லவரைத் 213
- தேவென்ற தீம்பாலிற் தேன்கலந்தாற் போவினிக்க
வாவென் றருளுமலர் வாயழகம் - பூவொன்றும் 214
- கோன்பரவுஞ் சங்கக் குழையழகு மன்பர்மொழித்
தேன்பரவும் வள்ளைச் சேலியழகம் - நான்பரவி 215
- வேட்டவையை நின்றாங்கு விண்ணப்பஞ் செய்யவடிக்
கேட்டருளும் வார்செவியின் கேழழகம் - நாட்டிலுயர் 216
- சைவ முதலாய்த் தழைக்க வருள்சுரக்குந்
தேய்வ முகத்தின் திருவழகுந் - தெய்வமுகத் 217
- துள்ளங் குளிர வுயிர்குளிர மெய்குளிரக்
கொள்ளங் கருணைக் குறிப்பழகம் - உள்ளறிவின் 218
- எள்ளாத மேன்மையுல கெல்லார் தழைப்பவொளிர்
தெள்ளா ரமுதச் சிரிப்பழகம் - உள்ளோங்குஞ் 219
- சீல வருளின் றிறத்துக் கிலச்சினையாம்
நீல மணிமிடற்றி னீடழகம் - மாலகற்றி 220
- வாழ்ந்தொளிரு மன்பர் மனம்போலும் வெண்ணீறு
சூழ்ந்தொளிகொண் டோங்குதிருத் தோளழகுந் - தாழ்ந்திலவாய்த் 221
- தானோங்கு மண்டமெலாஞ் சத்தமுறக் கூவுமொரு
மானோங்குஞ் சேங்கை மலரழகு - மூனோங்கும் 222
- ஆவைத்தின் கூற்றை யழிக்க வொளிர்மழுவைக்
காணவைத்த செங்கமலக் கையழகம் - நாணமுற்றே 223
- ஏங்கும் பரிசுடைய வெம்போல்வா ரச்சமெலாம்
வாங்கு மபய மலரழகுந் - தீங்கடையாச் 224
- சீர்வரவு மெல்லாச் சிறப்பும் பெறவுமுருள்
சார்வரத வொண்கைத் தலத்தழகம் - பேரரவப் 225
- பூணிலங்க வெண்பொற் பொடியிலங்க வென்பணித்தார்
மாணிலங்க மேவுதிரு மார்பழகுந் - சேணிலத்தார் 226
- மேலுடுத்த வாயையெலாம் வெஃக வியாக்கிரமத்
தோலுடுத்த வொண்மருங்கிற் றுன்னழகம் - பாலடுத்த 227
- கேழ்க்கோல மேவுதிருக் கீளழகு மக்கீளின்
கீழ்க்கோ வணத்தின் கீளரழகுந் - கீட்கோலம் 228

- ஒட்டிநின்ற மெய்யன்ப ருள்ள மெலாஞ்சேர்த்துக்
கட்டிநின்ற வீரக் கழலழகும் - எட்டிவந்து 229
- சித்திக்கும் யோகியர்தஞ் சிந்தைதனிற் றேன்போன்று
தித்திக்குஞ் சேவடியின் சீரழகுஞ் - சத்தித்து 230
- மல்வைத்த மாமறையு மாலயனுங் ஈரண்பரிய
செல்வத் திருவடியின் சீரழகுஞ் - சொல்வைத்த 231
- சேம்மை மணிமலையைச் சேர்ந்த மரகதம்போல்
அம்மையோரு பால்வாழ்ந் தருளழகு - மம்மமிகச் 232
- சீர்த்திரிகழ் சேம்பவளச் சேம்மே னியினழகும்
பார்த்திருந்தா னம்முட் பசிபோங்காண் - தீர்த்தருளங் 233
- கொண்டிருந்தான் பொன்மேனிக் கோலமதை நாந்தினமுங்
கண்டிருந்தா லல்லலெலாங் கட்டறுங்காண் - தொண்டடைந்து 234
- பாட்டா லவன்புகழைப் பாசிகின்றோர் பககநின்று
கேட்டால் வினைகள்விடை கேட்குங்காண் - நீட்டாமல் 235
- ஒன்னார் புரம்பொடித்த வுத்தமனே யென்றொருகால்
சொன்ன லுலகத் துயரறுங்காண் - ஏந்நாளும் 236
- பன்னுமுள்ளத் துள்ளாம் பரசிவமே யென்றொருகாற்
உன்னுமுன்னந் தீமைபெலா மோடிடுங்காண் - அன்னவன்றன் 237

11.—அறிவுறுத்தல் சிவசரிதம்

- ஆட்டி யல்காற் பூமாட் டடையென்ற லந்தோமுன்
நீட்டியகாற் பின்வாங்கி நிற்கின்றாய் - ஊட்டுமவன் 238
- 1மாற்கடவு ளாமோர் மகவலறக் கண்டுதிருப்
பாற்கடலை யீந்தவருட் பான்மைதனை - நூற்கடலின் 239
- மத்தியினீ கேட்டும் வணங்குகிலா யன்படையப்
புத்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - முத்திரெறி 240
- மாண வரக்கன் மலைக்கி ழிருந்தேத்த
2வாணன் வழங்கியதோர் வண்மைதனை - நாணனும் 241
- நண்ணி யுரைத்து நயந்திலை யன்புகொளப்
புண்ணியருக் கீதொன்றும் போதாதோ - புண்ணியராஞ் 242
- சுந்தரர்க்குக் கச்சூரில் தோழமையைத் தான்தெரிக்க
வந்திரப்புச் சோறளித்த வண்மைதனை - முந்தகத்திற் 243

1உபமயு. 2வாழ்நான் - வாணனென மரீஇயது.

- பேதமறக் கேட்டும் பிறழ்ந்தனையே யன்படையப்
போதமுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - போதவுநெய் 244
- அங்கோ ரெலிதா னருந்தவகற் றாண்டவதைச்
செங்கோல னாக்கியவச் சீர்த்திதனை - யிங்கோதச் 245
- சந்ததநீ கேட்டுமவன் ருணியாய் யன்படையப்
புத்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - முந்தவரும் 246
- 1நற்றுணையென் றேத்துமந்த நாவரசர்க் கன்றுகடற்
2கற்றுணையோர் தேப்பமெனக் காட்டியதை - யிற்றெனநீ 247
- மாவுலகிற் கேட்டும் வணங்குகிலா யன்படையப்
பூவுலகர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - தாவுதுதற் 248
- கண்சுமந்தான் அன்பன் கலங்காவகை வைகை
மண்சுமந்தா னென்றுரைக்கும் வாய்மைதனைப் - பண்புடையோர் 249
- மாணவுரைப் பக்கேட்டும் வாய்ந்தேத்தாய் மெய்யன்பு
பூணவென்ற லீதொன்றும் போதாதோ - நீணரகத் 250
- தீங்குருமா பாதகத்தைத் தீர்த்தோர் மறையவனைப்
பாங்கடையச் செய்தவருட் பண்பதனை - யீங்குலகர் 251
- துங்கமுற வுரைத்துஞ் சூழ்கின் றிலையன்பு
பொங்கவென்ற லீதொன்றும் போதாதோ - தங்கியவிப் 252
- பாரறியாத் தாயாகிப் பன்றிக் குருளைக்கு
ஆரறிய நன்முலைப்பா லூட்டியதைச் - சீரறிவோர் 253
- சொல்லிநின்றார் கேட்டுந் துதிக்கின் றிலையன்பு
புல்லவென்ற லீதொன்றும் போதாதோ - நல்லதிருப் 254
- பாத மலர்வருந்தப் பாணன் றனக்காளாய்க்
கோதில் விறகேற்று விலைகூறியதை - நீதியுளோர் 255
- சாற்றிநின்றார் கேட்டுமவன் ருணியாய் மெய்யன்பிற்
போற்றவென்ற லீதொன்றும் போதாதோ - போற்றுகின்ற 256
- ஆடுங் கரியு மணிலுங் குரங்குமன்பு
தேடுஞ் சிலம்பியொடு சிற்றெறும்பும் - நீடுகின்ற 257
- பாம்புஞ் சிவார்ச்சனைதான் பண்ணியதென் றுற்பூசை
ஓம்புவதற் கியார்தா னுவவாதார் - சோம்புநீ 258
- வன்பென்ப தெல்லா மறுத்தவன்றூட் பூசிக்கும்
அன்பென்ப தியாதோ வறியாயே - அன்புடனே 259

1தேவாரம், 4-வது திருமுறை, நமச்சிவாயப் பதிகம். (க)

2கற்றுணை என்பது - கற்றுணையெனக் குறுகினின்றது.

செஞ்சடைகொணம்பெருமான் சீர்கேட் டிரையருந்தா
தஞ்சடக்கி யோக மமர்ந்துலகின் - வஞ்சமற

260

நாரையே முத்தியின்ப நாடியதென் ருன்மற்றை
யாரையே நாடாதா ரென்றுரைப்பேன் - ஈரமிலாய்

261

நீயோ சிறிது நினைந்திலையவ் விற்பமென்னை
ஏயோநின் மன்மை யிருந்தவிதம் - ஓயாத

262

அன்புடையார் யாரினும்பே ரன்புடையா னம்பெருமான்
நின்புடையா னித்த நிகழ்த்துகின்றேன் - உன்புடையோர்

263

அன்பவன்மேற் கொண்ட தறியேன் புறச்சமயத்
தின்புடையா ரேனு மினங்குவரே - அன்புடனே

264

தாவென்று னல்லருளிந் தாவென்பா னம்பெருமான்
1ஆவுன்பா லோதி யலுக்கின்றேன் - நீவன்பால்

265

நின்ற யலதவனை நேர்ந்துநினை யாய்பித்த

ரென்றாலு மென்சொற் கிணங்குவரே - குன்றாது

266

பித்தா வெனினும் பிறப்பறுப்பா னம்முடையான்

2அத்தோ வுனக்கி தறைகின்றேன் - சற்றேனுங்

267

கேள்வியிலார் போலதனைக் கேளாய் கெடுகின்றாய்

வேள்வியிலார் கூட்டம் விழைகின்றாய் - வேள்வியென்ற

268

வேலைவருங் காலொளித்து மேவுகின்றாய் நின்தலைக்கங்(கு)

ஓலைவருங் காலிங் கொளிப்பாயே - மாலையுறும்

269

12.—உலக ஆசை

இப்பார் வெறும்பூ விதுநயவே லென்றுனக்குச்
செப்பா முனம்விரைந்து செல்கின்றாய் - அப்பாழிற்

270

செல்லாதே சைவநெறி செல்லென்று லென்னுடனுஞ்

சொல்லாது போய்மயக்கந் தோய்கின்றாய் - பொல்லாத

271

3அஞ்சருந்தென் ருலமுதி னார்கின்றாய் விட்டிடென்றால்

நஞ்சருந்தென் ருற்போ னலிகின்றாய் - வஞ்சகத்தில்

272

ஓடுகின்றாய் மீளாம லுன்னிச்சை யின்வழியே

ஆடுகின்றாய் மற்றங் கயர்கின்றாய் - நீடுலகைச்

273

1ஆ - வியப்பிடைச் சொல்.

2அத்தோ என்பது - அத்தோவென வலிக்கும் வழிவலித்தது.

3ஐந்து என்பது - அஞ்சு என மருவிற்று. அஃதீண்டாகு பெயராய்ச் சுவை,
ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென்னு மைந்தாசைகளைக் குறித்து நின்றது.

சூழ்கின்றாய் வேறென்றிற் சுற்றுகின்றாய் மற்றென்றில்
வீழ்கின்றாய் மேலொன்றின் மீள்கின்றாய் - தாழ்வொன்றே

274

ஈகின்றாய் வன்னெறியி லென்னை வலதழிக்கப்
போகின்றாய் மீட்டும் புகுகின்றாய் - யோகின்றி

275

ஒன்றைமறக் கின்றாய்மற் றென்றைநினைக் கின்றாயென்
னன்றைமறைக் கின்றாய் நலிகின்றாய் - வென்றிபெறுஞ்

276

சேவிற் பரமன்றாட் சேரென்றால் மற்றெருசார்
மேனிப் பலவாய் விரிகின்றாய் - பாவித்துக்

277

குன்று முனக்கனந்தங் கோடிதேண்ட னிட்டாலும்
ஒன்று மிரங்கா யுழல்கின்றாய் - நன்றுருகாக்

278

கல்லென்பே னுன்னைக் கரணங் கலந்தறியாக்
கல்லென்று லென்சொற் கடவாதே - புல்லநினை

279

வல்லிரும்பென் பேனந்த வல்லிரும்பேற் கூடத்திற்
கொல்லன் குறிப்பைவிட்டுக் கோணாதே - அல்லலெலாங்

280

கூட்டுகின்ற வன்மைக் குரங்கென்பே னக்குரங்கேல்
ஆட்டுகின்றேன் சொல்வழிவிட் டாடாதே - நீட்டுலகர்

281

ஏசுகின்ற பேயென்பே னெப்பேயு மஞ்செழுத்தைப்
பேசுகின்றோர் தம்மைப் பிடியாதே - கூசுகிற்பக்

282

கண்டோரைக் கவ்வுங் கடுஞ்சுணங்க னென்பனது
கொண்டோரைக் கண்டாற் குலையாதே - அண்டார்க்கும்

283

பூவி லடங்காப் புலியென்பே னெப்புலியும்

மேவில்வயப் பட்டா லெதிராதே - நோவியற்றி

284

வீறுகின்ற மும்மதமால் வெற்பென்பே னுங்கதாவும்

ஏறுகின்றேன் சொல்வழிவிட் 1டேருதே - சீறுகின்ற

285

2வென்னடைசேர் மற்றை விலங்கென்பே னெவ்விலங்கும்

மன்னவன்சேர் நாட்டில் வழங்காதே - நினைப்பினி

286

என்னென்பென் என்மொழியை பேற்றனையேன் மாற்றையர்ந்த

பொன்னென்பென் என்வழியிற் போந்திலையே - கொன்னுறநீ

287

போம்வழியும் பொய்கீ புரிவதுவும் பொய்யதனால்

ஆம்வினைவும் பொய்நின் னறிவும்பொய் - தோம்வினைக்கும்

288

1ஏறுதல் என்பது - ஈண்டொழுக்கத்தின்மே னின்றது.

2வெல் - நடையெனப் பிரித்துக்கொள்க. அற்றேல் - கொடுநடையெனப்
பொருள் கொள்ளின்-வெந்நடையெனப் பொதுநகரமாக்கிக் கொள்க.

நின்னுடலும் பொய்யிங்கு நின்தவமும் பொய்நிலையா நின்னிலையும் பொய்யன்றி நீயும்பொய் - பெண்ணிலிவண்	289
ஈது முணர்ந்திலையே யிம்மாய வாழ்க்கையெனும் வாதிவிழுத் தென்னை மயக்கினையே - தீதுறுநீ	290
வன்னோர் விடங்காண்நின் வன்பெயரின் முன்பொருகீற்று ¹ என்னே யறியாம லிட்டழைத்தேன் - கொன்னேநீ	291

13.—பெண்ணைசை

தோவ தொழியா ² நொறிற் காம வெப்பினிடை ஆவ தறியா தழுந்தினையே - மேவுமதில்	292
உள்ளொரிய மேலா முணர்வுங் கருகவுடல் நள்ளொரிய நட்பி னலம்வெதும்ப - விள்வதின்றி	293
வாடிப் பிலஞ்சென்று வான்சென் றொளித்தாலுந் தேடிச் சுடுங்கொடிய தீகண்டாய் - ஓடியங்கு	294
பேர்ந்தா லலது பெருங்காமத் திநின்னைச் சேர்ந்தாரை யுஞ்சுடுஞ்செந் தீகண்டாய் - சார்ந்தாங்கு	295
சந்தி யெனவருவார் தம்மைச் சுடுங்காமஞ் செந்தியை யுஞ்சுடுமோர் தீகண்டாய் - வந்திங்கு	296
மண்ணிற் றனைக்காணு வண்ணா நினைத்தாலும் நண்ணித் தலைக்கேறு நஞ்சங்காண் - எண்ணற்ற	297
போருறுமுட் காமப் புதுமயக்க நின்னுடைய பேரறிவைக் கொள்ளுகோளும் பித்தங்காண் - சோரறிவிற்	298
கள்ளடைக்குங் காமக் கமேயக்க மேய்ந்நெறிக்கோர் முள்ளடைக்கும் பொல்லா முரண்கண்டாய் - அள்ளலுற	299
ஏதமெலார் தன்னு ளிடுங்காமம் பாதகத்தின் பேதமெலா மொன்றிப் பிறப்பிடங்காண் - ஆதலினால்	300
வேம்மான் மடந்தையரை மேவவொணு தாங்கவர்கள் தம்மாசை யின்னுந் தவிர்ந்திலையே - யிம்மாய	301
மன்ற ³ வணங்கினர் ⁴ செவ் வாய்மடவார் ⁵ பேதையர்கள் என்றகொடுஞ் சொற்பொருளை யெண்ணிலையே - தொன்றுலகில்	302

¹நெஞ்சு எனும் மொழிக்கு முன்னுள்ள கீற்று (௨) நீங்கின், நஞ்சு (விஷம்) என்றாகும்.

²நொறில் என்பது விரைவு.

³அணங்கினர் - நோயுடையார்.

⁴செவ்வாய் மடவார் - சிவந்த வாயினுடைய ஸ்ரீகள்.

⁵பேதையர் - அறிவில்லார்.

பெண்ணென் றுரைப்பின் பிறப்பேழு மாந்துயரம் எண்ணென்ற நல்லோர்சொ லெண்ணிலையே - பெண்ணிங்கு	303
¹ மாமாத் திரையின் வருத்தனமென் றெண்ணினையந் நாமார்த்த மாசையென நாடிலையே - யாமார்த்தம்	304
மந்திரத்தும் பூசை மரபினுமற் றெவ்விதமார் தந்திரத்துஞ் சாயாச் சழக்கன்றோ - மந்திரத்திற்	305
பேய்பிடித்தாற் றீர்த்திடுமிப் பெண்பேய் விடாதேசெந் நாய்பிடித்தாற் போலுமென்று நாடிலையே - ஆய்வினென்றன்	306
ஏழமையென் னென்பே னிவர்மயக்கம் வன்னரகின் தோழமையென் றந்தோ துணிந்திலையே - ஊழமைந்த	307
காரிருளிற் செல்லக் கலங்குகின்றாய் மாதர்குழற் பேரிருளிற் செல்வதனைப் பேர்த்திலையே - பாரிடையோர்	308
என்வா ளெனிலஞ்சி யேசுகின்ற யேந்திழையார் கண்வா ளறுப்பக் கனிந்தனையே - மண்வாழும்	309
ஔரானை யைக்கண்டா லோடுகின்றாய் மாதர்முலை யீரானை யைக்கண் டிசைந்தனையே - சீரான	310
வெற்பென்று லேற விரைந்தறியாய் மாதர்முலை வெற்பென்று லேற விரைந்தனையே - பொற்பொன்றுஞ்	311
சிங்கமென்றால் வாடித் தியங்குகின்றாய் மாதரிடைச் சிங்கமெனிற் காணாத் திரும்பினையே - யிங்குசிறு	312
பாம்பென்று லோடிப் பதுங்குகின்றாய் மாதரல்குற் பாம்பென்றற் சற்றும் பயந்தனையே - யாம்பண்டைக்	313
கிழக்கடலி லாடென்றற் கேட்கிலைநீ மாதரல்குற் பாழ்க்கடலிற் கேளாது பாய்ந்தனையே - கிழக்கதுவுங்	314
கல்லென்றற் பின்னிடுவாய் காரிகையார் காற்சிலம்பு கல்லென்றல் மேலெழும்பக் கற்றனையே - யல்லளகம்	315
மையோ கருமென் மணலோவென் பாய்மாறி ஐயோ நரைப்ப தறிந்தனையோ - பொய்யோதி	316
ஒண்பிறையே யொண்ணுதலென் றுன்னுகின்ற யுள்ளெனும்பாம் வெண்பிறையன் றேயதனை விண்டிலையே - கண்புருவம்	317
வில்லென்றாய் வெண்மயிராய் மேவி யுதிர்ந்திடுங்காற் சொல்லென்றற் சொல்லத் துணியாயே - வல்லம்பிற்	318

¹பெண்ணிங்கு மாமாத் திரையின் வருத்தனமென் றெண்ணினை என்பதற்கு - பேண் என்று பொருள் கொண்டனை யென்பது பொருள்.

- சாடியென்பாய் நீயயலோர் தாதுக் கடத்திடுமேல்
மூடியென்பார் மற்றவர்வாய் மூடுதியோ - 1மேடதனை 335
- ஆவிலையே யென்பா யடர்குடரோ 2மூருளொடுந்
தோவிலையே யாவிலைக்கென் சொல்லுதியே - நூலிடைதான் 336
- உண்டோ விலையோவென் றுட்புகழ்வாய் கைதொட்டுக்
கண்டோர்3பூட் டுண்டென்பார் கண்டிலையே - விண்டோங்கும் 337
- ஆழங்கடலென் பாய்மடவா ரல்குவினைச் சிற்சிலர்கள்
பாழங்கிணறென் பாரதனைப் பார்த்திலையே - தாழங்கொடிஞ்சித் 338
- தேராழி யென்பாயச் சீக்குழியை யன்றுசிறு
நீராழி யென்பவர்க்கென் 4நேருதியே - ஆராப்புண் 339
- நீர்வழியை யாசை நிலையென்றாய் வன்மலந்தான்
சோர்வழியை யென்னென்று சொல்லுதியே - சார்முடைதான் 340
- ஆரூச் சிலைநீர்கா னாறு யொழுக்கிடவும்
வீரூப்புண் னென்று விடுத்திலையே - யூரூக்கி 341
- மூலை யெறும்புடனீ மொய்ப்பதஞ்சி மற்றதன்மேற்
சிலையிடக் கண்டுந் தெரிந்திலையே - மேலையுறு 342
- மேநரக மென்றால் விதிர்ப்புறுநீ மாதரல்குல்
கோநரக மென்றற் குலைந்திலையே - யூனமிதைக் 343
- கண்டா னமதாசைக் கைவிடுவா ரென்றதனைத்
தண்டா தொளித்திடவுஞ் சார்ந்தனையே - அண்டாது 344
- போத விடாயாகிப் புலம்புகின்றாய் மற்றதன்பான்
மாதண்டா யுண்டான் மதித்திலையே - மாதரவர் 345
- தங்குறங்கை மெல்லரம்பைத் தண்டென்றாய் தண் டின்றி
வெங்குரங்கின் மேவுங்கால் விள்ளுதியே - நன்கலவாய் 346
- ஏய்ந்தமுழந் தானாவரா லென்றாய் புலாற்சிறிதே
வாய்ந்து வராற்றோற்கு மதித்திலையே - சேர்ந்தவடி 347
- தண்டா மரையென்றாய் தன்மை விளர்ப்படைந்தால்
வெண்டா மரையென்று மேவுதியோ - வண்டாரா 348
- மேனாட்டுஞ் சண்பகமே மேனியென்றாய் தீயிடுங்காற்
தீநாற்றஞ் சண்பகத்திற் தேர்ந்தனையோ - வானாட்டு 349

1மேடு என்பது - வயிறு.

2நருள் என்பது - ஈரலெனமரீஇ வழங்கியது.

3பூட்டு என்பது ஈண்டுடற் பொருத்தது.

4நேர்தலென்பது - ஈண்டு விடைகொடுத்தலென்னும் பொருட்டு.

- கண் குவளையென்றாய்க் கண்ணீ ருலர்ந்தாமிச
உட்குழியும் போதி லுரைப்பாயே - கட்டுலவு 319
- மெய்க்குமிழே நாசியென வெண்குணையால் வெண்மலத்தால்
உய்க்குமிழுஞ் சீந்த லுளதேயோ - வெய்த்தலிலா 320
- வள்ளையென்றாய் வார்காது வள்ளைதனக் குட்பிழையோ
மிள்ளுநரம் பின்புனைவு முண்டேயோ - வெள்ளைநகை 321
- முல்லையென்றாய் முல்லை முறித்தொருகோற் கொண்டுநிதம்
ஒல்லை யழுக்கெடுப்ப துண்டேயோ - நல்லதொரு 322
- கொவ்வையென இதழைக் கொள்கின்றாய் மேற்குழம்புஞ்
செவ்வை யிரத்தமெனத் தேர்ந்திலையே - செவ்வியகண் 323
- ஊடி யெனக்1கவுட்கே யாசைவைத்தாய் மேற்செழுந்தோல்
வாடியக்கா லென்னுரைக்க மாட்டுவையே - கூடியதோர் 324
- அந்த மதிமுகமென் றுடுகின்றா யேழ்துளைகள்
எந்தமதிக் குண்டதனை யெண்ணிலையே - 2நந்தெனவே 325
- கண்டமட்டுங் கூறினையக் கண்டமட்டு மன்றியுடல்
கொண்டமட்டு மற்றதன்மெய்க் கூறன்றோ - விண்டவற்றைத் 326
- தோளென் றுரைத்துத் துடிக்கின்றா யவ்வெய்க்கு
மூளொன்று வெள்ளெலும்பின் மூட்டுண்டே - நாளொன்றுஞ் 327
- செங்காந்த ளங்கையெனச் செப்புகின்றா யம்மலர்க்குப்
பொங்காப் பலவிரலின் பூட்டுண்டே - மங்காத 328
- செவ்விளநீர் கொங்கையெனச் செப்பினவல் லூன்றடிப்பிங்
கெவ்விளநீர்க் குண்டதனை யெண்ணிலையே - செவ்வைபெறுஞ் 329
- செப்பென் றனைமுலையைச் சீசீ3சிலந்தியது
துப்பென் றவர்க்கியாது சொல்லுதியே - 4வப்பிறுகச் 330
- சூழ்ந்தமுலை மொட்டென்றே துள்ளுகின்றாய் சீழ்த்துவண்டு
வீழ்ந்தமுலைக் கென்ன விளம்புதியே - தாழ்ந்தவவை 331
- மண்கட்டும் பந்தெனவே வாழ்ந்தாய் முதிர்ந்துடையாப்
புண்கட்டி யென்பவரவாய்ப் 5பொத்துவையே - திண்கட்டும் 332
- அந்நீர்க் குரும்பை யவையென்றாய் மேலெழும்புஞ்
செந்நீர்ப் புடைப்பென்பார் தேர்ந்திலையே - யந்நீராற் 333
- கண்ணீர் தரும்பருவாய்க் கட்டுரைப்பார் சான்றாக
வெண்ணீர் வரல்கண்டும் வெண்கிலையே - தண்ணீர்மைச் 334

1கவுள் - கன்னம். 2நந்து - சங்கு. 3சிலந்தி - புண்கட்டி.

4வம்பு - வப்பென விகாரமாயிற்று. 5பொத்துதல் என்பது மூடுதல்.

- மின்றேர் வடிவென்றாய் மேனீ யுரைத்தவுளி
தொன்றே ¹ஒருபுடையா பொத்ததுகாண் - ஒன்றாச்சொல் 350
- வேள்வா கனமென்றாய் வெய்யநமன் விட்டிடுந்தூ
தாள்வா கனமென்ற லாகாதோ - வேளானோன் 351
- ²காகளமா யின்குரலைக் கட்டுரைத்தாய் காலனென்போன்
காகளமென் பார்க்கென் கழறுதியே - நாகளவுஞ் 352
- சாயைமயி லென்றே தருக்குகின்றாய் சார் ³பிரம
சாயையல் தென்பார்க்கென் சாற்றுதியே - சேயமலர் 353
- அன்னநடை யென்பா யல்தன் றருந்துகின்ற
அன்னநடை யென்பார்க்கென் ஆற்றுதியே - அன்னவரை 354
- ஒரோ வியமென்பா யோவியமே லாங்கெழுபத்
தீரா யிரநாடி யாண்டுடைத்தே - பாடாரந்த 355
- முன்னுமலர்க் கொம்பென்பாய் முன்றோடரைக் கோடியெனத்
துன்னு முரோமத் துவாரமுண்டே - இன்னமுதாற் 356
- செய்தவடி வென்பாயச் செய்கைமெய்யே னீயவர்கள்
வைதினு மற்றதனை வையாயே - பொய்தவிராய் 357
- ஒள்ளிழையார் தம்முருவோ ருண்கரும்பென் றாய்சிறிது
கள்ளியெடுத் தாலிரத்தங் கீழ்வருமே - கொள்ளுமவர் 358
- ஈடிப்பெயர் நல்லா ரெனநயந்தாய் நாய்ப்பெயர்தான்
கேடிப்பெருஞ் சூரனென்பர் கேட்டிலையோ - நாடிவவர் 359
- மெல்லியலா ரென்பாய் மிகுகருப்பவேதனையை
வல்லியலார் யார்பொறுக்க வல்லார்காண் - இல்லியல்பூன் 360
- வேய்ந்தா லவர்மேல் விழுகின்றாய் வேந்தீயிற்
பாய்ந்தாலு மங்கோர் பலனுண்டே - வேய்ந்தாங்கு 361
- சென்ற லவர்பின்னர்ச் செல்கின்றாய் வெம்புலிப்பின்
சென்றாலு மங்கோர் திறனுண்டே - சென்றாங்கு 362
- நின்ற லவர்பின்னர் நிற்கின்றாய் கண்முடி
நின்றாலு மங்கோர் நிலையுண்டே - ஒன்றது 363
- கண்ட லவருடம்பைக் ⁴கட்டுகின்றாய் கல்லணைத்துக்
கொண்டாலு மங்கோர் குணமுண்டே - பெண்டானார் 364

¹ஈண்டொரு புடை பொத்தமை தோற்றியாங்கழியு நிலையின்மையா னென்று

²வேளானோன்காகளம் என்பது - குயில்.

³பிரமசாயை என்பது - பிரமகத்தி.

⁴கட்டுதல் என்பது - ஈண்டு தழுவுதலென்னும் பொருட்டு.

[கொள்க.]

- வைதாலுந் தொண்டு வலித்தாய் பிணத்தொண்டு
செய்தாலு மங்கோர் சிறப்புளதே - கைதாவி 365
- மெய்த்தாவுஞ் செந்தோன் மினுக்கான் மயங்கினை
செத்தாலு மங்கோர் சிறப்புளதே - வைத்தாடும் 366
- மஞ்சண் மினுக்கான் மயங்கினை மற்றொழிந்து
துஞ்சுகினு மங்கோர் சுகமுளதே - வஞ்சியரைப் 367
- பார்த்தாடி யோடிப் படர்கின்றாய் வெந்நரகைப்
பார்த்தாலு மங்கோர் பலனுண்டே - சேர்த்தாரகைத் 368
- தொட்டாற் களித்துச் சுகிக்கின்றாய் வன்பூதந்
தொட்டாலு மங்கோர் துணையுண்டே - நட்டாலுந் 369
- தெவ்வின் மடவாரைத் தினைக்கின்றாய் தீவிடத்தை
வவ்வுகினு மங்கோர் மதியுண்டே - செவ்விதழ்நீர் 370
- உண்டான் மகிழ்வாய்நீ யொண்சிறுவர் தஞ்சிறுநீர்
உண்டாலு மங்கோ ருரனுண்டே - கண்டாகக் 371
- கவ்வுகின்ற யவ்விதழைக் கா¹மதுகம் வேம்பிவற்றைக்
கவ்வுகினு மங்கோர் கதியுண்டே - அவ்வினையர் 372
- மென்றீயு மிச்சில் விழுகின்றாய் நீவெலும்வாய்
மென்றாலு மங்கோர் வினைவுண்டே - முன்றானைப் 373
- பட்டான் மகிழ்வு பதிந்தாய் பதைக்கவம்பு
பட்டாலு மங்கோர் பலனுண்டே - கிட்டாமெய்த் 374
- திண்டிடினுள் ளோங்கிச் சிரிக்கின்றாய் செந்தேள்முன்
திண்டிடினு மங்கோர் திறனுண்டே - வேண்டியவர் 375
- வாய்க்கிடயா தானுமொன்று வாங்குகின்றாய் மற்றதையோர்
நாய்க்கிடனு மங்கோர் நலனுண்டே - தாக்கவர்க்காய்த் 376
- தேட்டாண்மை செய்வாயத் தேட்டாண்மை யைத்தெருவிர்
போட்டாலு மங்கோர் புகழுண்டே - வாட்டாரைக் 377
- கொண்டா ருடனுணவு கொள்கின்றாய் குக்கனுடன்
உண்டாலு மங்கோ ருறவுண்டே - மிண்டாகும் 378
- இங்கிவர்வாய்ப் பாகிலையை யேற்கின்றாய் புன்மலத்தை
துங்கினுமங் கோர்நன் ²நொறிலுண்டே - மங்கையர்தம் 379
- ஏத்தா மனைகாத் திருக்கின்றாய் யீமமது
காத்தாலு மங்கோர் கனமுண்டே - பூத்தாழ்வோர் 380

¹மதுகம் என்பது - எட்டிமரம்.

²நொறில் என்பது - அடக்கம்.

காட்டாக் குரல்கேட்பாய் கர்த்தபத்தின் பாழ்ங்குரலேக்
கேட்டாலு மங்கோர் கிளருண்டே - கோட்டாவி 381

ஆழந்தா ருடன்வாழ வாதரித்தா யாழ்ங்கடலில்
வீழ்ந்தாலு மங்கோர் விரகுண்டே - வீழ்ந்தாருள் 382

வீட்டான் முலையுமெதிர் வீட்டான் முகமுமுறக்
காட்டாரின் றூர்கண்டுங் காய்ந்திலையே - கூட்டாட்குச் 383

செய்கை யிடும்படிதன் சீமான் றனதுபணப்
பைகை யிடல்கண்டும் பயந்திலையே - சைகையது 384

கையா லொருசிலர்க்குங் கண்ணு லொருசிலர்க்குங்
செய்யா மயக்குகின்றார் தேர்ந்திலையே - எய்யாமல் 385

ஈழிகந்த வில்வகையா யிம்மடவார் செய்கையெலாங்
கூறுவனே லம்ம குடர்குழம்பும் - கூறுமிவர் 386

வாயொருபாற் பேச மனமொருபாற் செல்லவுட
லாயொருபாற் செய்ய அழிவார்காண் - ஆயயிவர் 387

நன்றறியார் தீதே நயப்பார் சிவதலத்திற்
சென்றறியார் பேய்க்கே சிறப்பெடுப்பார் - இன்றிவரை 388

வஞ்சமென்கோ வெவ்வினையாம் வல்லியமென்கோ பவத்தின்
புஞ்சமென்கோ மாநரச பூமியென்கோ - வஞ்சுறுமீர் 389

வாளென்கோ வாய்க்கடங்கா மாயமென்கோ மண்முடிவு
நாளென்கோ வெய்ய நமனென்கோ - கோளென்கோ 390

சாலமென்கோ வானிந்திர சாலமென்கோ வீரூல
காலமென்கோ நிற்பொல்லாக் காலமென்கோ - ஞாலமதிற் 391

பெண்ணென்றால் யோகப் பேரியோர் நடுங்குவரேல்
மண்ணினரார் யார்நடுங்க மாட்டார்காண் - பெண்ணென்றற் 392

பேயு மிரங்குமென்பாய் பேயொன்றோ தாம்பயந்த
சேயு மிரங்குமவர் தீமைக்கே - ஆயுஞ்செம் 393

பொன்னாற் றுகிலாற் புனையா விடிலவர்மெய்
என்னாது மற்றிதைநீ யெண்ணிலையே - இன்னாமைக் 394

கொத்தென்ற வம்மடவார் கூட்ட மெழுமைக்கும்
வித்தென் றறிந்துமதை விட்டிலையே - தொத்தென்று 395

பாச வினைக்குட் படுத்துமும் பாவையர்மேல்
ஆசையுனக் கெவ்வா றடைந்ததுவே - நேசமிலாய் 396

14.—பொன்னாசை

நின்னாசை யென்னென்பே நெய்வீழ் நெருப்பெனவே
பொன்னாசை மேன்மேலும் பொங்கினையே - பொன்னாசை 397

வைத்திழந்து வீணே வயிறெரிந்து மண்ணுலகில்
எத்தனைபேர் நின்கண் னெதிர்நின்றார் - தத்துகின்ற 398

பொன்னுடையார் துன்பப் புணரியொன்றே யல்லதுமற்
றென்னுடையார் கண்டிங் கிருந்தனையே - பொன்னிருந்தால் 399

ஆற்றன்மிகு தாயுமறி யாவகையால் வைத்திடவோர்
ஏற்றவிடம் வேண்டுமதற் கென்செய்வாய் - ஏற்றவிடம் 400

வாய்த்தாலு மங்கதனை வைத்தவிடங் காட்டாமல்
ஏய்த்தாற் சிவசிவமற் கென்செய்வாய் - யேய்க்காது 401

நின்றாலும் பின்னதுதா னீடுங் கரியான
தென்ற லரகரமற் கென்செய்வாய் - நன்றாக 402

ஒன்றொருசார் நில்லென்ற லோடுகின்ற நீயதனை
என்றும் புரப்பதுனக் கென்செய்வாய் - வென்றியொடு 403

பேர்த்துப் புரட்டிப் பெருஞ்சினத்தால் மாற்றலர்கள்
ஈர்த்துப் பறிக்கிலதற் கென்செய்வாய் - பேர்த்தெடுக்கக் 404

கைபுகுத்துங் காலுட் கருங்குளவி செங்குளவி
எய்புகுத்தக் கொட்டிதன்மற் கென்செய்வாய் - பொய்புகுத்தும் 405

பொன்காவற் பூதமது போயெடுக்கும் போதாமறித்
தென்காவ லென்றான்மற் கென்செய்வாய் - பொன்காவல் 406

வீறுங்கா லாணவமாம் வெங்குளி நின்றலைமேல்
ஏறுங்கான் மற்றதனுக் கென்செய்வாய் - மாறுஞ்சீர் 407

உன்னேயம் வேண்டி உலோபமெனுங் குறும்பன்
இன்னே வருவனதற் கென்செய்வாய் - முன்னேதும் 408

இல்லா நமக்குண்டோ வில்லையோ வென்னுநலம்
எல்லா மழியுமதற் கென்செய்வாய் - நில்லாமல் 409

ஆய்ந்தோர் சிலநாளி லாயிரம்பேர் பக்கலது
பாய்ந்தோடிப் போவதுநீ பார்த்திலையே - ஆய்ந்தோர்சொல் 410

1கூத்தாட் டவைசேர் குழாம்விளிந்தாற் போலுமென்ற
சீர்த்தாட் குறண்மொழியுந் தேர்ந்திலையே - பேர்த்தோடும் 411

- நாட்கொல்லி யென்ற நடுங்குகின்றாய் நாளறியா
ஆட்கொல்லி யென்பரிதை யாய்ந்திலையே - கீழ்க்கொல்லைப் 412
- பச்சிலையாற் போன்னைப் படைப்பாரேன் மற்றதன்மேல்
இச்சையுனக் கெவ்வா றிருந்ததுவே - இச்சையிலார் 413
- இட்டமலம் பட்டவிட மெல்லாம்போன் னாமென்றால்
இட்டமதை ¹விட்டற் கிசைந்திலையே - முட்டகற்றப் 414
- பொன்னடப்ப தன்றியது போனகமே யாதியவா
யென்னடுத்த தொன்றும்ஃ தெண்ணிலையே - இந்நிலத்தில் 415
- நீண்மயக்கம் பொன்முன் னிலையா யுலகியலாம்
வீண்மயக்க மென்றதனை விட்டிலையே - நீண்வலையத் 416
- திச்செல்வ மின்றி யியலாதேற் சிறுயிர்கள்
எச்செல்வங் கொண்டிங் கிருந்தனவே - வெச்சென்ற 417

15.—மண்ணுசை

- மண்ணுசை கொண்டனை மண்ணுந் மன்னரெலாம்
மண்ணு லழிதல் மதித்திலையே - எண்ணுது 418
- மண்கொண்டார் மாண்டார்தம் மாய்ந்தவுடல் வைக்கவயன்
மண்கொண்டார் தம்மிருப்பில் வைத்திலரே - திண்கொண்ட 419
- விண்ணோசுங் காலங்கு வேண்டுமென வீண்பிடி
மண்ணேனுங் கொண்டேக வல்லாரோ - மண்ணையம் 420
- என்னதென்றான் முன்னோருவ னென்னதென்றான் பின்னோருவன்
இன்னதுநீ கேட்டிங் கிருந்திலையோ - மன்னுலகில் 421
- கண்காணி யாய்நீயே காணியல்லாய் நீயிருந்த
மண்காணி யென்று மதித்தனையே - கண்காண 422
- மண்காணி வேண்டி வருந்துகின்றாய் நீமேலை
விண்காணி வேண்டல் வியப்பன்றே - எண்காண 423
- அந்தரத்தி னின்றாய்நீ யந்தோ நினைவிடமண்
அந்தரத்தி னின்ற தறிந்திலையே - தந்திரத்தின் 424
- மண்கொடுப்பே னென்றுரைக்கில் வைவார் சிறுவர்களும்
மண்கொடுக்கி னீதான் மகிழ்ந்தனையே - வண்கொடுக்கும் 425
- வீடென்றேன் மற்றதைமண் வீடென்றே நீநினைந்தாய்
²வீடென்ற சொற்பொருளை விண்டிலையே - நாடொன்றும் 426

¹விடற்கு என்பது - விட்டற்கென விகாரமாயிற்று.²வீடு - பற்றுக்களி னின்றும் விடுபட்டது.

- மண்ணான் மரத்தால் வனைகின்ற வீடனைத்துங்
கண்ணரக் கட்டழிதல் கண்டிலையோ - மண்ணான் 427
- மேல்வீடு மங்குடைய வேந்தர்களு மேல்வீட்டப்
பால்வீடும் பாழாதல் பார்த்திலையோ - மேல்வீட்டில் 428
- ஏறுவனே யென்பா யியமன் கடாமிசைவந்
தேறுவனே லுன்னுசை யென்னுமோ - கூறிடுமிம் 429
- மண்ணளித்த வேதியனு மணவிருட்பங் கொள்ளானேல்
எண்ணமுனக் கெவ்வா றிருந்ததுவே - மண்ணிடத்தில் 430
- ஆகாத் துரும்பிடத்து மாசைவைத்தா யென்னிலுன்றன்
ஏகாப் பெருங்காம மென்சொல்கேன் - போகாத 431

16.—கோபம்

- பாபக் கடற்கோர் படுகடலாம் பாழ்வெகுளிக்
கோபக் கடலிற் குளித்தனையே - தாபமுறச் 432
- ¹செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனிற் றீயதென்ற தெண்ணிலையே - மல்லல்பெறத் 433
- ¹தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க வென்றதனைப்
பொன்னைப்போற் போற்றிப் புகழ்ந்திலையே - துன்னி 434
- ²அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போல வென்னுந்
திகழ்வாய் மையுந் தெளியாய் - இகழ்வாரை 435
- எவ்வண்ண நம்மை யிகழ்வா ரறிவோமென்
றிவ்வண்ண மென்னைவெளி யிட்டனையே - தெவ்வென்ன 436
- ஓரா வெகுளி யுடையான் றவமடையான்
தீராயென் பாரதுவுந் தேர்ந்திலையே - பேராதின் 437
- வெவ்வினைக்கீ டாகவரன் வெம்மையுரி வானென்றால்
இவ்வெகுளி யார்மாட் டிருத்துவதே - செவ்வையிலாய் 438
- ஏய்ந்தனையன் போரிடத்தி லின்னாமை செய்தவரைக்
காய்ந்தனைமற் றென்னபலன் கண்டனையே - வாய்ந்தறிவோர் 439
- எல்லா நலமு மிஃதேயென் றேத்துகின்ற
கொல்லா நலஞ்சிறிதுங் கொண்டிலையே - பொல்லாத 440
- வன்போ டிருக்கு மதியிலிநீ மன்னுயிர்க்கண்
அன்போ டிரக்க மடைந்திலையே - இன்போங்கு 441

¹திருக்குறள், அதிகாரம் - 31, (2, 5).²ஷை அதிகாரம் - 16, (1)

தூய்மையென்ப தெல்லாந் துணையா யணைவதுதான்	442
வாய்மையென்ப தொன்றே மதித்திலையே - தூய்மையிலாய்	
மாநொருகை யேந்தினின்ற வள்ளலன்பர் தங்களுளே	443
நாநொருவ னென்று நடித்தனையே - ஆனமற்றைப்	
பாதகங்க ளெல்லாம் பழகிப் பழகியதிற்	444
சாதகஞ்செய் வோரிற் றலைநின்றாய் - பாதகத்தில்	
ஓயா விகார வுணர்ச்சியின லிவ்வுலக	445
மாயா விகார மகிழ்ந்தனையே - சாயாது	

17.—இளமை

நீயிளமை மெய்யாய் நினைந்தாய் நினைப்பெற்ற	446
தாயிளமை யெத்தனைநாட் டங்கியதே - ஆயிளமை	
மெய்கொடுத்த தென்பாய் விருத்தர்கட்கு நின்போல்வார்	447
கைகொடுத்துப் போவதனைக் கண்டிலையே - மெய்கொடுத்த	
கூனொடுங்கைக் கொலுன்றிக் குந்தி நடைதளர்ந்து	448
கானடுங்க நிற்பவரைக் கண்டிலையே - ஊனொடுங்க	
ஐயநட வென்றே யரும்புதல்வர் முன்செலப்பின்	449
பைய நடப்பவரைப் பார்த்திலையே - வெய்யநமன்	
நாடழைக்கச் சேனநரி நாயழைக்க நானுசடு	450
காடழைக்க மூத்துநின்றார் கண்டிலையே - பிடடைந்த	
மெய்யுலர்ந்து நீரின் விழியுலர்ந்து வாயலர்ந்து	451
கையுலர்ந்து நிற்பவரைக் கண்டிலையே - மெய்யுலர்ந்தும்	
சாகான் கிழவன் தளர்கின்ற னென்றிவணீ	452
ஓகாளஞ் செய்வதனை யோர்ந்திலையே - ஆகாத	
கண்டமிது பொல்லாக் கடுநோ யெனுங்குமர	453
கண்டமிஃ தென்பவரைக் கண்டிலையே - கொண்டவுடல்	
குட்டமுறக் கைகால் குறுக்குமிது பொல்லாத	454
குட்டமேன நோவார் குறித்திலையே - துட்டவினை	
மாலையினுங் காலையினு மத்தியினுங் குத்துமிது	455
சூலையென நோவாரைச் சூழ்ந்திலையே - சாலவுமித்	
தேக மதுநலியச் செய்யுங்கா ணுய்வரிதாம்	456
மேகமிஃ தென்பாரை மேவிலையே - தாகமுறச்	
சித்தநோய் செய்கின்ற சீதநோய் வாதமொடு	457
பித்தநோய் கொண்டவர்பாற் டேர்ந்திலையே - மெத்தரிய	

கைப்பிணியுங் காற்பிணியுங் கட்பிணியோ டெண்ணரிய	458
மெய்ப்பிணியுங் கொண்டவரை விண்டிலையோ - எய்ப்புடைய	
முட்டேறுங் கைகான் முடங்குன் முதலாய	459
வெட்டேறுங் கொண்டவரை பெண்ணிலையோ - தட்டேறிங்	
கெண்ணற்ற துண்டே லிளமை யோருபோருளாய்	460
எண்ணப் படுமோவென் றெண்ணிலையே - எண்ணத்தில்	

18.—உடம்பு

பொய்யென் றறவோர் புலம்புறவு மிவ்வுடம்பை	461
மெய்யென்று பொய்ம்மயக்க மேவினையே - கைநின்று	
கூகா வெனமடவார் கூடி யழல்கண்டும்	462
நீகாதல் வைத்து நிகழ்ந்தனையோ - மாகாதல்	
பெண்டிருந்து மாழ்கப் பிணங்கொண்டு செல்வாரைக்	463
கண்டிருந்து மந்தோ கலங்கிலையே - பண்டிருந்த	
ஊரார் பிணத்தி னுடன்சென்று நாமீண்டும்	464
நீராதல் சற்று நினைந்திலையே - சீராக	
இன்றிருந்தார் நாளைக் கிடுப்பதுபோய் யென்றறவோர்	465
நன்றிருந்த வார்த்தையுநீ நாடிலையே - ஒன்றி	
1 உறங்குவது போலுமென்ற வொண்குறளின் வாய்மை	466
மறங்கருதி யந்தோ மறந்தாய் - கறங்கின்	
1 நெருன லுளனொருவ னென்னு நெடுஞ்சொன்	467
மருவுங் குறட்பா மறந்தாய் - தெருவில்	
இறந்தார் பிறந்தா ரிறந்தா ரெனுஞ்சொன்	468
மறந்தாய் மறந்தாய் மறந்தாய் - இறந்தார்	
பறையோசை யண்டம் படிசென் றெலிக்க	469
மறையோசை யன்றே மறந்தாய் - இறையோன்	
2 புலனைந்து மென்றருளும் பொன்மொழியை மாயா	470
மலமொன்றி யந்தோ மறந்தாய் - நிலனொன்றி	
விக்கு ளெழநீர் விமேனென அயலோர்	471
நெக்குருக லந்தோ நினைந்திலையே - மிக்கனலில்	
நெய்விடல்போ லுற்றவர்கண் ணீர்விட் டழவுயிர்பன்	472
மெய்விடலுங் கண்டனைநீ விண்டிலையே - செய்வினையின்	

1 திருக்குறள் அதிகாரம்-34, (9, 6)

2 சம்பந்தர் தேவாரம் முதல்திருமுறை திருவையாறு (1)

- வாள்கழியச் செங்கதிரோன் வான்கழிய - நம்முடைய
நாள்கழிதற் கந்தோ நடுங்கிலையே - கோள்கழியும் 473
- நாழிகையோர் நாளாக நாடினையே நாளையொரு
நாழிகையா யெண்ணி நலிந்திலையே - நாழிகைமுன் 474
- நின்றா நிருந்தார் நிலைகுலைய வீழ்ந்துயிர்தான்
சென்றா ரெனக்கேட்டுந் தேர்ந்திலையே - பின்றாது 475
- தொட்டா ருணவுடனே தும்மினா ரம்மவுயிர்
விட்டா ரெனக்கேட்டும் வெட்கிலையே - தட்டாமல் 476
- உண்டார் படுத்தா ருறங்கினார் பேருறக்கங்
கொண்டா ரெனக்கேட்டுந் கூசிலையே - வண்டாரார் 477
- நேற்று மணம்புரிந்தார் நீருனா ரின்று என்று
சாற்றுவது கேட்டுந் தணந்திலையே - வீற்றுறுதேர் 478
- ஊர்ந்தார் தெருவி லுலாப்போந்தார் வானுலகஞ்
சேர்ந்தா ரெனக்கேட்டுந் தேர்ந்திலையே - சேர்ந்தாங்கு 479
- என்னே யிருந்தா ரிருமினா ரீண்டிறந்தார்
அன்னே யெனக்கேட்டு மாய்ந்திலையே - கொன்னே 480
- மருவுங் கருப்பைக்குள் வாய்ந்தே முதிராக்
கருவும் பிதிர்ந்துதிரக் கண்டாய் - கருவொன் 481
- ஒருதிங்க 1ளையெந்தி லொவ்வொன்றி லந்தோ
கெடுகின்ற தென்றதுவுங் கேட்டாய் - படுமிந் 482
- நிலைமுற்ற யோனி நெருக்கி லுயிர்போய்ப்
பலனற்று வீழ்ந்ததுவும் பார்த்தாய் - பலனுற்றே 483
- காவென்று வீழ்ந்தக் கணமே பிணமாகக்
கோவென் றழுவார் குறித்திலையோ - நோவின்றிப் 484
- பாலனென்றே யன்னைமுலைப் பாலருந்துங் காலையிலே
கால னுயிர்குடிக்கக் கண்டிலையோ - மேலுவந்து 485
- பெற்றார் மகிழ்வெய்தப் பேசி விளையாடுங்கால்
அற்றாவி போவ தறிந்திலையோ - கற்றாய் 486
- பள்ளியிடுங் காலவனைப் பார நமன்வாயில்
அள்ளியிடுந் தீமை யறிந்திலையோ - பள்ளிவிடுந் 487
- காளைப் பருவமதிற் கண்டா ரிரங்கிடவவ்
ஆளைச் சமன்கொள்வ தாய்ந்திலையோ - வேளைமண 488

1 ஐயைந்து என்பதனை-ஐந்து ஐமந்துமென வும்மைத்தொகையாகக் கொள்க.

- மாப்பிள்ளை யாகி மணமுடிக்கு மன்றவனே
சாப்பிள்ளை யாதலெண்ணிச் சார்ந்திலையே - மேற்பிள்ளை 489
- மாதையேர்ப் பெண்டுடனில் வாழுங்காற் பற்பலர்தாம்
பாடைமேற் சேர்தலினைப் பார்த்திலையோ - வீடலிஃ (து) 490
- இக்கணமோ மேல்வந் திடுங்கணமோ வன்றிமற்றை
எக்கணமோ வென்றார்நீ யெண்ணிலையே - தொக்குறுதோற் 491
- கூடென்கோ விவ்வுடம்பைக் கோள்வினைநீ ரோட்டில்விட்ட
ஏடென்கோ நீர்மே லெழுத்தென்கோ - காடென்கோ 492
- பாழென்கோ வொன்பதுவாய்ப் பாவையென்கோ வன்பிறவி
ஏழென்கோ கன்மமதற் கீடென்கோ - தாழ்மண்ணிற் 493
- பாண்டமென்கோ வெஞ்சரக்குப் பையென்கோ பாழ்ங்கரும
காண்டமென்கோ ஆணவத்தின் கட்டென்கோ - கோண்டகையார் 494
- மெய்யென்கோ மாய விளைவென்கோ மின்னென்கோ
பொய்யென்கோ மாயப் பொடியென்கோ - மெய்யென்று 495
- ¹ மங்கலத்தை மங்கலத்தால் வாஞ்சித் தனருலகர்
அங்கவற்றை யெண்ணு தலைந்தனையே - தங்குலகின் 496
- மற்றிதனை யோம்பி வளர்க்க வழன்றனைநீ
கற்றதனை யெங்கே கவிழ்த்தனையே - அற்றவரை 497
- இக்கட் டவிழ்த்திங் கொரிமூட் டெனக்கேட்டும்
முக்கட்டுந் தேட முயன்றனையே - இக்கட்டு 498
- மண்பட்டு வெந்தி மரம்பட் டிடக்கண்டும்
வேண்பட் டேக்க விரைந்தனையே - பண்பட்ட 499
- ஐயா அரைநா ணவிழுமெனக் கேட்டுநின்றும்
மெய்யா பரணத்தின் மேவினையே - எய்யாமல் 500
- காதிற் கடுக்கன் கழற்றுமெனக் கேட்டுநின்றும்
ஏதிற் பணியினிடத் தெய்தினையே - தாதிற்குத் 501
- துற்கந்த மாகச் சுடுங்கான் முகர்ந்திருந்தும்
நற்கந்தத் தின்பா னடந்தனையே - புற்கென்ற 502
- வன்சுவைத்தீ நாற்ற மலவாய் வரல்கண்டும்
இன்சுவைப்பா லெய்தி யிருந்தனையே - முன்சுவைத்துப் 503
- ² பாறுண்ட காட்டிற் பலர்வெந் திடக்கண்டும்
சோறுண் டிருக்கத் துணிந்தனையே - மாறுண்டு 504

¹ மெய்யென்று + அமங்கலத்தை. ² பாறு உண்ட என்பது - பருந்துகள் உண்ட.

கூம்புலகம் போய்யெனநான் கூவுகின்றேன் கேட்டுமிகு
சோம்பலுடன் தூக்கந் தொடர்ந்தனையே - ஆம்பலனோர்

505

நல்வாழ்வை பெண்ணி நயந்தோர் நயவாத
இல்வாழ்வை மெய்யென் றிருந்தனையே - சொல்ஆவி

506

ஈன்றோன் றினைநாளு மெண்ணும லிவ்வுடம்பை
ஈன்றோரை யீன்றோரென் றெண்ணினையே - ஈன்றோர்கள்

507

நொந்தா லுடனினு நோவார் வினைப்பகைதான்
வந்தா லதுநீக்க வல்லாரோ - வந்தாடல்

508

உற்றசிறார் நம்மடையா தோட்டுகிற்பார் தென்திசைவாழ்
மற்றவன்வந் தாற்றுகேக்க வல்லாரோ - சிற்றுணவை

509

ஈங்கென்றால் வாங்கி யிடுவார் அருளமுதம்
வாங்கென்றால் வாங்கியிட வல்லாரோ - தீங்ககற்றத்

510

தூண்டா மனையாதிச் சுற்றமெலாஞ் சுற்றியிட
நீண்டா யவநன் னெறித்துணையோ - மாண்டாற்பின்

511

கூடி யழத்துணையாய்க் கூவோர் வன்னரகில்
வாடியமும் போது வருவாரோ - நீடியநீ

512

இச்சீவர் தன்துணையோ ஈங்கிவர்கள் நின்துணையோ
சிச்சீ யிதேன்ன திறங்கண்டாய் - இச்சீவர்

513

நின்னைவைத்து முன்சென்றால் நீசெய்வ தென்னவர்புண்
இந்நிலத்தில் நீசென்று லென்செய்வார் - நின்னியல்பின்

514

19.—ப ல பி ற ப் பு

எத்தனைதாய் எத்தனைபே ரெத்தனையு ரெத்தனைவாழ்(வு)
எத்தனையோ தேக மெடுத்தனையே - அத்தனைக்கும்

515

அவ்வவ் விடங்கடொறு மவ்வவரை யாண்டாண்டிங்(கு)
எவ்வெவ் விதத்தா விழந்தனையோ - அவ்விதத்தில்

516

ஒன்றேனு நன்று யுணர்ந்திருத்தி யேலிவரை
இன்றே துறத்தற் கிசையாயோ - நின்றோரில்

517

தாயார் மனையார் தனயரார் தம்மவரார்
நீயார் இதனை நினைந்திலையே - சேயேகில்

518

ஏங்குவரே யென்ற யியமன்வரில் நின்னுயிரை
வாங்கிமுடி யிட்டகத்தில் வைப்பாரோ - நீங்கியிவண்

519

உன்தந்தை தன்றனக்கிங் கோர்தந்தை நாடுவனீ
என்தந்தை யென்றுரைப்ப தெவ்வாறே - சென்றுபின்னின்

520

றன்மனையான் மற்றொருவன் றன்மனையா ளாவனெனில்
என்மனையா ளென்பதுநீ யெவ்வனமே - நன்மைபெறும்

521

20.—அ ஞ் ஞா ன ம்

நட்பமைந்த நன்னெறிநீ நாடா வகைதகேக்கும்
உட்பகைவ ரேன்றிவரை யோர்ந்திலையே - நட்புடையாய்

522

எம்மான் படைத்தவுயி ரித்தனைக்குட் கில்லுயிர்பால்
இம்மா லடைந்ததுநீ யென்னினைந்தோ - அம்மாதில்

523

எம்பந்த மேதினக்கிங் கில்லையென்றான் மற்றையவர்
தம்பந்த மெவ்வாறு தங்கியதே - சம்பந்தர்

524

1 அற்றவருக் கற்றசிவ னுமெனுமப் பொன்மொழியை
மற்றைமொழி போன்று மறந்தனையே - சிற்றுயிர்க்குக்

525

கற்பனையிற் காப்பிளதாய்க் காட்டும் பிரபஞ்சக்
கற்பனையை மெய்யென்று கண்டனையே - பற்பலவாந்

526

2 தூரியத்திற் றேன்றொலிபோற் றேன்றிக் கெடுமாயா
காரியத்தை மெய்யெனநீ கண்டனையே - சீரியற்றும்

527

ஆடகத்திற் பித்தனையை யாலித் திடுங்குபட
நாடகத்தை மெய்யென்று நம்பினையே - நீடகத்திற்

528

காயவித்தை யாலக் கடவு ரியற்றுமிந்த
மாயவித்தை மெய்யெனநீ வாழ்ந்தனையே - 3 வாயவித்தை

529

இப்படக மாயை யிருட்டமமே யென்னுமொரு

4 முப்படகத் துள்ளே முயங்கினையே - ஒப்பிறைவன்

530

ஆனவொளி யிற்பரையா மாதபத்தி னாற்றோன்றுங்
கானவினை நீராய்க் களித்தனையே - ஆனகிரி

531

யாசத்தி யென்றிடுமோர் அம்மைவினை யாட்டெனுமிப்
பாசத்தி னுள்ளே படர்ந்தனையே - நேசத்திற்

532

1 சம்பந்தர் தேவாரம் 3-ம் திருமுறை திருஆலவாய்ப்பதிகம்.
தீருச்சிற்றம்பலம்.

வெற்றவே யடியா ரடியிசை வீழும் விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியுங்
கொற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடையன் உம்பரார் தலைவன் உலகினி லியற்கையை யொழிந்திட்டு
அற்றவர்க்கற்ற சிவனுறை கின்ற ஆலவா யாவதும் இதுவே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

2 தூரியம் என்பது - பறை.

3 வாய் அவித்தை என்பது - பொருந்தின அஞ்ஞானம்.

4 முப்படகம் என்பது - மூன்று மறைப்பு, அவை-மான், ஆங்காரம், மூலப்பகுதி.

- பொய்யொன் றுண்மெய்யிற் புகும்பால லீலைதனை
மெய்யென்று! வீணில் விரிந்தனையே - பொய்யென்று 533
- மீட்டுநின்ற லீலா வீனோத மெனுங்கதையைக்
கேட்டுநின்று மந்தோ கிளர்ந்தனையே - யீட்டிநின்ற 534
- காலத்தை வீணிற் கழிக்கும் படிமேக
சாலத்தை மெய்யாய்த் தருக்கினையே - சாலத்திற் 535
- கண்மையகன் றோங்குமந்த காரத்திற் செம்மாப்புற்
றுண்மையொன்றுங் காணு துழன்றனையே - வண்மையிலாய் 536
- இங்குதினைப் பெரியோ ரென்னினைப்பா, ரேமாப்பிற்
கங்குலினைப் பகலாய்க் கண்டனையே - தங்குறுமித் 537
- தேகாதி பொய்யெனவே தேர்ந்தா ருரைக்கவுநீ
மோகாதிக் குள்ளே முயல்கின்றாய் - ஓகோதுங் 538
- ¹ கோமுடிக்கண் தீப்பற்றிக் கொண்டதென்றால் மற்றதற்குப்
பூமுடிக்கத் தேடுகின்றோர் போன்றனையே - மாமுடிக்கும் 539
- வாழ்வுநிலை யன்றிமைப்பின் மாறுகின்ற தென்றுரைத்தும்
² வீழ்வுகொடு வாளா விழுகின்றாய் - தாழ்வுறதும் 540
- ³ விண்டுறுங்கை வீடனலால் வேகின்ற தென்னவுட்போய்
உண்டுறங்கு கின்றோரை யொத்தனையே - தொண்டிலகம் 541
- கானமுயற் கொம்பாய்க் கழிகின்ற தென்கின்றேன்
நீநயமுற் றந்தோ நிகழ்கின்றாய் - ஆனதும்மூர் 542
- வெள்ளத்தி னுன்முழுக்கி விட்டதென்றற் சென்றுகடை
கொள்ளத் திரிபவர்போற் கூடினையே - கொள்ளவிங்கு 543
- கண்டனவெல் லாநிலையாக் கைதவமென் கின்றேனீ
கொண்டவைமுற் சேரக் குறிக்கின்றாய் - உண்டழிக்க 544
- ⁴ ஊழிவெள்ளம் வந்ததென்ற லுண்பதற்கு மாடுதற்கும்
ஊழிநன்னீ ரோவென்பா ரொத்தனையே - ஏழியற்றும் 545
- தற்புவனம் போகந் தனுகரண மென்கின்ற
சொற்பனத்தி லந்தோ துவன்றினையே - பற்பகலும் 546
- உண்டனவே யுண்கின்ற யோர்ந்தனவே யோர்கின்றாய்
கண்டனவே கண்டு களிக்கின்றாய் - கொண்டனவே 547

¹கோமுடி - குடுமி.²வீழ்வு - விருப்பம்.³கை - தாழ்வாரத்து வாரைகள்.⁴ஊழி என்பது - கடல்.

- கொண்டியங்கு கின்றாய் குறித்தனவே பிற்குறித்துப்
பண்டறிபார் போலப் படர்கின்றாய் - பண்டறிந்து 548
- சொல்லாடி நின்றனவே சொல்கின்றாய் மற்றிதனை
நல்லோர்கள் கண்டால் நகையாரோ - செல்லான 549
- காலம்போ லீங்குநிசழ் காலமுங்காண் கின்றியெதிர்
காலமற்று மத்திறமேற் காண்குவையேற் - சாலவுமுன் 550
- போதுசெலா முன்னமனு பூதியைநீ நாடாமல்
யாதுபய னெண்ணி யினைகின்றாய் - தீதுசெயும் 551

21.- ஆணவம்

- வீணவத்தை யெல்லாம் வினைக்குந் திறன்மூல
ஆணவத்தி னாலே யழிந்தனையே - ஆணவத்தில் 552
- நீயா ரேனவறியாய் நின்னெதிரில் நின்றவரை
நீயா ரேனவினவி நீண்டனையே - ஓயாமல் 553
- ஊனின்ற வொன்றி னுளவறியா யந்தோநீ
நானென்று சொல்லி நலிந்தனையே - நானென்று 554
- சொல்லுதியோ சொல்லாயோ துவ்வாமை பெற்றொருநீ
அல்லலுறுங் காலத் தறைகண்டாய் - அல்லவெலாம் 555
- நீயிங்கே நானங்கே நிற்கநடு வேகுதித்தால்
நீயெங்கே நானெங்கே நின்றறிகாண் - நீயிங்கு 556
- ஒன்றெடுக்கச் சென்றுமற்றை யொன்றெடுக்கக் காண்கின்றேன்
நின்றடுத்த நீயெங் கருந்தனையே - மன்றடுத்த 557
- தாளா தரித்தேநின் றன்னைமறந் துய்யாது
வாளா மதத்தின் மலிகின்றாய் - கேளாயிச் 558
- சார்பிலொன்று விட்டொழிந்தாற் சாலமகிழ் கிற்பேனான்
சோர்புகொண்டு நீதான் துயர்கின்றாய் - சார்புபெருந் 559
- ¹ தூவென்று நானிவனாஞ் சும்மா விருந்தாலும்
வாவென் றெனையும் வலிக்கின்றாய் - ஓவுன்றன் 560
- சூழ்ச்சியறி யேனீ சுழல்கின்ற போதெல்லாஞ்
சூழ்ச்சியிலே நானுஞ் சுழல்கின்றேன் - நீட்சியினீ 561
- காலசைத்தால் யானுங் கடிதிற் றலையசைப்பேன்
மாலசைத்த நிற்புணர்ப்பின் வாறெதுவோ - வாலுமண்டக் 562

¹தூ என்று என்பது - ஆதாவென்று.

- 1 கூவத்தில் யானோர் குடநீர் கயிற்றோடும்
மேவற் கொளுமேழை யென்கேகோ - பாவத்திற் 563
- சுற்றுண்ட நீகடலிற் றோன்றுசுழி யாகவதில்
எற்றுண்ட நான்திரண மென்கேகோ - பற்றிடுநீ 564
- சங்கற்ப மாஞ்சூறை தானாக நானாடு
மங்கட் சருகென் றறைகேகோ - பொங்குற்ற 565
- சேலைவிரா யோர்தறியிற் செல்குழைநீ பின்றொடரு
நூலிழைநா னென்று துவல்கேகோ - மாலிடுநீ 566
- துள்ளுறுப்பின் மட்பகைஞன் சுற்றாழி யாகவதின்
உள்ளுறுப்பே நானென் றுரைக்கேகோ - வெள்ளுறுநீ 567
- பாழலைவா னேகும் பருந்தாக வப்பருந்தின்
நீழலைநா னென்று நினைக்கேகோ - நீழலுறு 568
- நின்வசநா னென்றுலகு நின்றைமொழி கின்றதலான்
என்வசநீ யென்ப திலைகண்டாய் - என்வசநீ 569
- ஆன லெளியேனுக் காகாப் பொருளுளவோ
வானாடர் வந்து வணங்காரோ - 2 ஆனமல் 570
- எண்ணுதற்கும் பேசுதற்கு மெட்டாப் பரஞ்சோதிக்
கண்ணுதலு மங்கைக் கனியன்றோ - எண்ணுமிடத் 571
- தென்செய்வே னோர்கணமு மென்சொல்வழி நில்லாமற்
கொன்செய்வே னென்று குதிக்கின்றாய் - வன்செய்யுஞ் 572
- 3 சிந்தோடு மோர்வடவைத் தியுங் கரத்தடைப்பர்
அந்தோ வுணையா ரடக்குவரே - வந்தோடுங் 573
- 4 கச்சோத மென்னக் கதிரோன் றையெடுப்பர்
அச்சோ வுணையா ரடக்குவரே - வைச்சோங்கும் 574
- முவுலகுஞ் சேர்த்தொருதம் முன்றானை யின்முடிவர்
ஆவுணையு மிங்கா ரடக்குவரே - மேவுபல 575
- தேசமென்றுங் காலமென்றுந் திக்கென்றும் பற்பலவாம்
வாசமென்று மவ்வவ் வழக்கென்றும் - மாசுடைய 576
- போகமென்று மற்றைப் புலனென்றும் பொய்யகலா
யோகமென்றும் பற்பலவாம் யுகமென்றும் - ஏகமென்றும் 577

1 அண்டக்கூவம் என்பது - உலகமாகிய கிணறு.

2 ஆனமை என்பது - விட்டுநீங்காமை.

3 சிந்து என்பது - கடல். 4 கச்சோதம் என்பது - மின்மினிச்சூச்சி.

- வானென்று முந்நீர் மலையென்று மண்ணென்றும்
ஊனென்று மற்றை யுறவென்றும் - மேனின்ற 578
- சாதியென்றும் வாழ்வென்றுந் தாழ்வென்று மிவ்வுலக
நீதியென்றுங் கன்ம நெறியென்றும் - ஓதரிய 579
- அண்டமென்று மண்டத் தசைவு மசைவுமலாப்
பண்டமென்றுஞ் சொல்பவெலாம் பன்முகங்கள் - கொண்டிருந்த 580
- உன்நினைவி னுள்ளே யுதித்திட் டிலவிநிற்ப
எந்நினைவு கொண்டோமற் றிவ்வுலகர் - எந்நவையுந் 581
- தந்தோ னெவனோ சதுமுகனுண் டென்பார்கள்
அந்தொநின் செய்கை யறியாரே - அந்தோநான் 582
- ஆமென்றான் மற்றதனை யல்லவென்பா யல்லவென்றால்
ஆமென்பா யென்னை யலைக்கின்றாய் - நாமன்பாய் 583
- என்றும் பிறந்திறவா லின்ப மடைதுமென்றால்
நன்றென் றெருப்புவாய் நண்ணுங்கால் - 1 தொன்றெனவே 584
- செல்கிற்பாய் செல்லாச் சிறுநடையிற் றீமையெலாம்
நல்கிற்பா யென்னேநின் னட்புடைமை - சொல்கிற்பில் 585
- ஆவதுவு நின்னா லழிவதுநின் னாலெனயான்
நோவதுவுங் கண்டயலி னோக்கினையே - தாவுமெனக் 586
- காணவலம் பெண்ணவல மாகும் பொருளவலம்
ஊணவல முற்றாரோ ரேவலம் - பூணவலம் 587
- ஊணவல மன்றியுமென் னுற்றதுனை யாநீயுந்
தானவல மென்றாலென் சாற்றுவதே - நானிவனம் 588
- இன்பமெது கண்டோமா லிச்சையெலாந் துன்பமதில்
துன்பம் பிறப்பென்றே சோர்கின்றேன் - வன்புடைய 589
- இப்பிறவித் துன்பத்தி னுந்திதியிற் றுன்பமது
செப்பரிதாம் என்றே திகைக்கின்றேன் - செப்பிறப்பின் 590
- ஓயாத துன்ப முரைக்க வுடம்பெல்லாம்
வாயாகி னும்போத மாட்டாதேல் - ஏயேநாம் 591
- செய்வதென்றோ வென்று தியங்குகின்றே னிவ்வணநான்
நைவதெல்லாங் கண்டு நடந்தனையே - கைவருமில் 592
- இல்லிக் குடமுடைந்தால் யாதாமென் றுன்னுடன்பான்
சொல்லித் திரிந்துமெனைச் சூழ்ந்திலையே - வல்லியமன் 593

- நானையோ வின்றோ நடக்கின்ற நாட்களிலேவ்
வேனையோ தூது விடிலவர்கள் - கேனையோ 594
- நல்லோ மெனினு நடவார் நடவார்நாஞ்
செல்லோ மெனினுமது செல்லாதே - வல்லீர்யாம் 595
- இன்சொலினோ மின்றிங் கிருந்துவரு வோமெனயாம்
என்சொலினு மச்சொலெலா மேலாதே - மன்சொலுடைத் 596
- தாமரையோன் மாண்முதலோர் தாமறையா ராயிலன்று
நாமறையோ மென்ற னடவாதே - நாமிவணம் 597
- அந்நாள் வருளுன்ன ராதி யருளடையும்
நன்னு ளடைதற்கு நாடுதுங்காண் - என்னுநின் 598
- றோதுகின்றேன் கேட்டு முறார்போன் றுலகியலிற்
போதுகின்ற யாது புரிகிற்பேன் - தீதுநன்றோடு 599

22.—முக்குணம்

- ஏற்றவடி நானறவா மென்னைவிட்டுத் தாமதமா
நேற்றையுற வோடுறவு நேர்ந்தனையே - சாற்றுமந்த 600
- தாமதமே யோரவித்தைத் தாமதமே ¹ஆவரணந்
தாமதமே மோக சமுத்திரங்காண் - தாமதமென் 601
- றையோ வொருநீ யதனோடு கூடினையாற்
பொய்யோநா மென்று புகன்றதுவே - கையாமல் 602
- ஒன்னலர்போற் கூடுவா ரோடொருநீ கூடுங்கால்
என்னைநினை யாயென்சொ லெண்ணுதியோ - பன்னுநுநின் 603
- தீதேல்லா நானாதி சேடர்பல ராய்ப்பிரமன்
போதேல்லாஞ் சொல்லிடினும் போதாதே - ஆதலினால் 604
- வைகின்றேன் வாழ்த்தாய் மதித்தொருநீ செய்வதெல்லாஞ்
செய்கின்ற யீதோர் திறமன்றே - உய்கிற்பான் 605
- வாடுகின்றே னின்னை மதித்தொருநா னீமலத்தை
நாடுகின்ற யீதோர் நலமன்றே - கூடுகின்ற 606
- ஈண்டோ ரணுவா யிருந்தநீ யெண்டிசைபோல்
நீண்டா யிஃதோர் நெறியன்றே - வேண்டாநீ 607
- மற்றவர்போ லன்றே மனனேநின் வண்புகழை
முற்றமுவ ணுந்தான் மொழிவாரே - சுற்றிமனந் 608

¹ஆவரணம் என்பது - மறைப்பு.

- தானடங்கி னெல்லாச் சகமு மடங்குமொரு
மானடங்கொள் பாத மலர்வாய்க்கும் - வானடங்க 609
- எல்லா நலமு மிதனா லெனமறைகள்
எல்லாநின் சீரே யெடுத்தியம்பும் - எல்லார்க்கும் 610
- 1மாகமங்கொண் டிற்ற மனோலயமே வான்கதியென்
ருகமங்க ணின்சீ ரறைந்திடுங்காண் - ஆகுமிந்த 611
- நன்மை பெறுமேன்மை நண்ணியநீ நின்னுடைய
தன்மைவிட லந்தோ சதுரலவிப் - புன்மையெலாம் 612

23.—பன்மதசுகம்

- விட்டொழித்து நான்மொழியு மெய்ச்சுகத்தை நண்ணுதிநீ
இட்டழைத்த வச்சுகந்தான் யாதென்னிற் - கட்டழித்த 613
- வேடஞ் சுகமென்றும் மெய்யுணர்வை யின்றிநின்ற
மூடஞ் சுகமென்று முன்பவ்வாற் - தோடஞ்செய் 614
- போகஞ் சுகமென்றும் போகந் தருங்கரும
யோகஞ் சுகமென்று முண்டிலையென் - ருகஞ்செய் 615
- போதஞ் சுகமென்றும் பொன்றல்சுக மென்றும்விந்து
நாதஞ் சுகமென்று நாம்பொருளென் - ரோதலஃ 616
- தொன்றே சுகமென்று முட்கண் டிருக்குமந்த
நன்றே சுகமென்று நம்புறத்திற் - சென்றேகண் 617
- டாற்றல் சுகமென்று மன்பறிபாச் சூனியமே
யேற்ற சுகமென்று மிவ்வண்ண - மேற்றபடி 618
- வெல்லுகின்றோர் போன்று விரிநீ ருலகிடையே
சொல்லுகின்றோர் சொல்லுஞ் சுகமென்று - சொல்லுகின்ற 619

24.—சித்தாந்தம்

- வானாதி தத்துவங்கண் மாய்த்தாண் டெறுகின்ற
நானாதி மூன்றிலொன்று நாடாமல் - ஆனாமை 620
- எள்ளும் பகலு மிரவுமிலா வோரிடத்தில்
உள்ளும் புறம்பு மொருபடித்தாய் - வள்ளலென 621

¹மாகமம் - பெரிதாகிய பொறுமை.

வாழும் பரசிவத்தின் வன்னிவேப்பம் போலமுற்றுஞ்
சூழஞ் சுகமே சுகங்கண்டாய் - சூழ்வதனுக்

622

கெவ்வா றிருந்தா லியலு மெனிலம்ம
விவ்வா றிருந்தா லியலாதாற் - செவ்வாற்றிற்

623

25.—உபதேசம்

பற்றற்றான் பற்றினையே பற்றியிடல் வேண்மேது
பற்றற்ற லன்றிப் பலியாதால் பற்றற்றல்

624

வேதனையா லீங்கு விரியுஞ் சகப்பழக்க
வாதனையோய் நீங்கிலன்றி வாராதால் - வாதனையும்

625

ஈனமந்தோ விவ்வுலக மென்று அருளை நாடுகின்ற
ஞானம்வந்தா லன்றி நலியாதான் - ஞானமது

626

போகமுற்றும் பொய்யெனவே போதும் அனித்தியலி
வேகமுற்ற லன்றி விளங்காதால் - ஆகவஃ

627

துண்ணவந்தாற் போலுமிவன் உற்றுவிசா ரித்திமோர்
எண்ணம்வந்தா லன்றி யிசையாதால் - எண்ணமது

628

பங்கமடைந் தாரவையைப் பாராது சாதுக்கள்
சங்கமடைந் தாலன்றிச் சாராதால் - இங்கதனுல்

629

26.—அசாதுக்கள்

வீழ்முகத்த ராகிரிதம் வேண்ணீ றணிந்தறியாப்
பாழ்முகத்தோர் தம்பாற் படர்ந்துறையேல் - பாழ்முகத்திற்

630

பேயாட வுள்ளறியாப் பித்தாட நின்னுடனே
வாயாடு வோர்பான் மருவிநிலேல் - நீயாடிப்

631

பேதித் திடவும் பிறழ்ந்திடவு நின்னுடனே
வாதித் திடுவோர்பால் வாய்ந்துறையேல் - சாதித்துச்

632

சைவமெங்கே வெண்ணீற்றின் சார்பெங்கே மெய்யான
தேய்வமெங்கே யென்பவரைச் சேர்ந்துறையேல் - உய்வதெங்கே

633

தீராச் சிவநிந்தை செய்துசிறு தேவர்களை
நேராய்ப் பிதற்றுவர்பா நேர்ந்துறையேல் - ஓராமல்

634

எள்ளென்றுந் தெய்வமென்ப தில்லை யிதுதெளிந்துக்
கொள்ளென்றுந் துள்ளுகின்றோர் கூட்டமுறேல் - நள்ளொன்று

635

நாமென்று நம்மையன்றி நண்ணும் பிரமமில்லை
யாமென்றுஞ் சொல்பவர்பா லார்ந்துறையேல் - தாமொன்ற

636

எல்லா வறிவு மெமதறிவே யென்றுரைக்கும்
பொல்லா வலக்காரர் பொய்யுகவேல் - புல்லாக

637

அற்பமே மற்றவெலா 1 மாயிலழி யாக்காய்
கற்பமே வத்துவென்பார் கண்ணடையேல் - கிற்சிலவாஞ்

638

சித்திகளே வத்துவென்போர்ச் சேர்ந்துறையேல் பன்மாயா
சத்திகளே வத்துவென்போர் சார்படையேல் - பொத்தியவிச்

639

சன்மமே தோற்றுந் தரமான் திரமனித்த
கன்மமே வத்துவென்போர் கண்ணுறையேல் - கன்மமிசு

640

மாகங் கதியென்பார் மாட்டுறையேல் பல்போக
யோகம் பொருளென்பா ருடுறையேல் - ஏகங்கொள்

641

மண்ணென்பார் வானென்பார் வாய்முச் சுடரென்பார்
பெண்ணென்பார் மற்றவர்தம் பேருரையேல் - மண்ணின்பால்

642

மன்னுரையாச் சில்லோர் மரந்தெய்வ மென்பார்மற்
றென்னுரையா ரீண்டவர்பா லெய்தியிடேல் - மன்னலங்கள்

643

பூத்தாற் சிறுவர்களும் பூசா பலமென்பர்
தேற்றார் சிவபூசை செய்யாராய்ப் - பூத்தாவி

644

வீறுகின்ற பூசையிலென் வீணென்று வீண்பாழ்வாய்க்
கூறுகின்ற பேயர்கள்பாற் கூடியுறேல் - மாறுகின்ற

645

நீட்கோல வாழ்க்கையெலா நீத்திடுவோன் பொன்னறைக்குத்
தாட்கோ லிடுவாரைச் சார்ந்துறையேல் - நீட்கோல

646

மெய்யொழுக்கத் தார்போல் வெளிரின் றகத்தொழியாப்
பொய்யொழுக்கத் தார்பாற் பொருந்தியுறேல் - பொய்யொழுக்கிற்

647

பொய்நூல் பதறிப் புலம்புகின்ற பித்தர்கள்பால்
அந்நூல் விரும்பி யடைந்தலையேல் - கைந்நேர்ந்து

648

- கோடாது கோடி கோத்தாலுஞ் சைவநெறி
நாடா தவரவையை நண்ணியிடேல் - கோடாது 649
- கோல்லா விரதமது கோள்ளாரைக் காணிலோரு
புல்லாக வேண்ணிப் புறம்பொழிக - எல்லாமும் 650
- ஆகநவில் கின்றதென்னம் ஐயனுக்கன் பில்லாரை
நீகனவி லேனு நீனையற்க - ஏசனடிக்கு 651

27.—சாதுக்கள்

- அன்பே வடிவா யருளே வுயிராய்ப்பே
நின்பே வுணவா யிசைந்தாரும் - அன்பாகிக் 652
- கண்டிகையே பூணிற் கலவையே வெண்ணீராய்க்
கொண்டிகவாச் சார்பு குறித்தாரூந் - தொண்டிடனே 653
- வாய்மலரான் மாலை வகுத்தலொடு நம்மிறைக்குத்
தூய்மலரான் மாலை தோட்போருஞ் - சார்மலரோன் 654
- ஏர்¹ நந்த னப்பணிகண் டிச்சையுற நம்மிறைக்குச்
சீர்நந்த னப்பணிகள் செய்வோரும் - நார்நந்தாத் 655
- தீயின்மெழு காச்சிந்தை சேர்ந்துருகி நம்மிறைவாழ்
கோயின்மெழு காதின்ற கொள்கையரும் - மேயினரைத் 656
- தாயில் வளர்க்குந் தயவுடைய நம்பெருமான்
கோயில் விளக்குங் குணத்தோருந் - தூயவருள் 657
- இன்புடனே தீபமுத லெல்லாச் சரியைகளும்
அன்புடனே செய்தங் கமர்வாரும் - அன்புடனே 658
- அண்ணியமேல் அன்பர்க் கமுதீத லாதிசிவ
புண்ணியமே நானும் புரிவோரும் - புண்ணியமாந் 659
- தேனே யமுதே சிவமே சிவமேயெம்
மானேயென் றேத்தி மகிழ்வாரும் - வானான 660
- மன்னே யருட்கடலே மாணிக்க மேயெங்கள்
அன்னேயென் னுன்னி யமர்வோரும் - நன்னேயப் 661
- பண்ணீர் மொழியாற் பரிந்தேத்தி யானந்தக்
கண்ணீர்கொண் டுள்ளங் களிப்போரும் - உண்ணீரிற் 662
- பண்டுகண்டுங் காணுப் பரிசினராய்ப் பொன்மேனி
கண்டுகண்டு நானுங் களிப்போரும் - தொண்டடையும் 663

¹ நந்தன் - நந்து (சங்கு) உடையவன் - விஷ்ணு.

- பொற்பதிக மென்றெண்ணிப் போற்றிப்பொரு மூவர்களின்
சொற்பதிகங் கொண்டு துதிப்போருஞ் - சொற்பனத்தும் 664
- மாசகத்திற் சேர்க்காத மாணிக்க மென்றதிரு
வாசகத்தை வாயான் மலர்வோரும் - வாசகத்தின் 665
- மன்னிசைப்பான் மேலோர் வகுத்தேத்தி நின்றதிரு
விண்ணிசைப்பா வாதி யிசைப்போரும் - மன்னிசைப்பின் 666
- நல்வாழ் வருளுகின்ற நம்பெருமான் மான்மியங்கள்
சொல்வோருங் கேட்டுத் தொழுவோருஞ் - சொல்வாய்ந்த 667
- தாதாவென் றன்புடனே சாமகி தங்கண்முதல்
வேதாகமங்கள் விரிப்போரும் - வேதாந்தஞ் 668
- சேர்ந்தோர்க் கருளுஞ் சிவமே பொருளென்று
தேர்ந்தே சிவபூசை செய்வோரும் - ஆர்ந்தேத்தி 669
- நன்னெஞ்சே கோயிலென நம்பெருமான் றன்னவைத்து
மன்னுஞ் சிவநெயம் வாய்ந்தோரும் - முன்னயன்றன் 670
- அஞ்செழுத்தெல் லாங்கேட்கி லஞ்செழுத்தா மெம்பெருமான்
அஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் தமர்வோரும் - மஞ்செனவே 671
- விஞ்சும் பொறியின் விடயமெலா நம்பெருமான்
செஞ்சுந் தரப்பதத்திற் சேர்த்தோரும் - வஞ்சஞ்செய் 672
- பொய்வே தனைநீக்கும் புண்ணியன்பாற் றம்முயிரை
நைவே தனமாக்கு நல்லோருஞ் - செய்வேலை 673
- நீட நடத்தலொடு நிற்பன்முத னம்பெருமான்
ஆட லடித்தியான மார்ந்தோரும் - வாடலறத் 674
- தூய நனவிற் சுழுத்தியொடு நம்பெருமான்
நேய நிகழ்த்து நெறியோரும் - மாயமுறு 675
- மானதுவாய் நின்ற வயனீக்கித் தானற்றுத்
தானதுவாய் நிற்குந் தகையோரும் - வானமதில் 676
- வானங்கண் டாடு மயில்போன்று நம்பெருமான்
தானங்கண் டாடுந் தவத்தோரும் - மோனமொடு 677
- தாழ்சடையு நீறுஞ் சரிநோ வணக்களும்
வாழ்சிவமுங் கொண்டு வதிவோரும் - ஆழ்நிலைய 678

வாரியலை போன்றசுத்த மாயையினு லாம்பூத
காரியங்க ளாதியெலாங் கண்டொழித்து - ஊரியங்கத்

679

28.—சிவயோகம்

தஞ்சந் தருமலரோன் றத்துவமாம் பூதங்கள்
அஞ்சம் பொறியஞ்ச மஞ்சறிவும் - அஞ்செனுமோர்

680

வாக்குமுத லஞ்சமற்று மாலோன்றன் றத்துவமாம்
ஊக்குங் கலைமுதலா மோரேழும் - நீக்கியப்பால்

681

மேவி விளங்குசுத்த வித்தைமுத னாதமட்டுந்
தாவி வயங்குசுத்த தத்துவத்தின் - மேவியகன்

682

றப்பால் அருள்கண் டருளாற் றமைத்தாங்கண்டு
அப்பாற் பரவெளிகண் டப்பாலுக் கப்பாலும்

683

தீராச் சுயமாய்ச் சிதானந்த மாமொளியைப்
பாரா விருந்த படியிருந்து - பேராது

684

கண்டதுவென் றென்றுங் கலவாது தாங்கலந்து
கொண்டசிவ யோகியராங் கொற்றவரும் - அண்டரிய

685

சத்துவத்திற் சித்துவமே தம்முருவாய்க் கொண்டுபர
தத்துவத்தி னிற்குந் தகவோரும் - மத்துவத்தில்

686

திதுஞ் சுகமுஞ் சிவன்செயலென் றெண்ணிவந்த
யாதுஞ் சமமா விருப்போரும் - கோதுபடக்

687

கூறுங் குறியுங் குணமுங் குலமுமடி
யீறுங் கடையு மிகந்தோரும் - வீறுகின்ற

688

சேந்தி னடைந்தவெலாஞ் சேரணிக்கச் சேர்சித்த
சாந்தி யுடனே சரிப்போருஞ் - சாந்திபெறத்

689

தம்மையுறுஞ் சித்தெவையுந் தாமுவத்தல் செய்யாமற்
செம்மையுடன் வாழுந் திறலோரும் - எம்மையினும்

690

ஆராமை யோங்கு மவாக்கடனீர் மான்குளம்பில்
நீராக நீந்தி நிலைத்தோருஞ் - சேராது

691

தம்பொருளைக் கண்டே சதானந்த வீட்டினிடைச்
செம்பொருளைச் சார்ந்த திறத்தோரும் - மண்பொருள்போய்த்

692

1 தாய ரேனமாதர் தம்மையெண்ணிப் பாலர்பித்தர்
பேயரென நண்ணும் பெரியோரும் - ஈயதனின்

693

எய்ப்பரிசா மோர்திரண மெவ்வுலகுஞ் செய்தளிக்க
மெய்ப்பரிசுஞ் செய்யவல்ல வித்தகரும் - மெய்ப்படவே

694

யாவு மறிந்து மறியார்போன் றெப்பொழுதுஞ்
சாவும் பிறப்புந் தவிர்ந்தோரும் - ஓவலின்றி

695

வைதிடினும் வாழ்கவென வாழ்த்தி புபசாரஞ்
செய்திடினும் தன்மை திறம்பாரும் - மெய்வகையில்

696

தேறா வுலகஞ் சிவமயமாய்க் கண்டெங்கும்
ஏறா திழியா திருப்போரும் - மாறாது

697

மோனந்தான் கொண்டு முடிந்தவிடத் தோங்குபர
மானந்தா தீதத் தமர்ந்தோருந் - தாநந்தாச்

698

சாதுக்க ளாமவர்தஞ் சங்க மகத்துவத்தைச்
சாதுக்க ளன்றியேவர் தாமழிவார் - நீதுக்க

699

நீங்கியன்னோர் சங்கத்தி னின்றமகிழ்ந் தேத்திரிதம்
ஆங்கவர்தாட் குற்றேவ லாய்ந்தியற்றி - ஓங்குசிவ

700

பஞ்சர் கூடரத்தைப் பகரருளே நாவாக

எஞ்சாப் பரிவுடனே யெண்ணிஅருட் - சேஞ்சோதித்

701

தாதோன்று தும்பைமுடித் தாணுவடி யொன்றிமற்றை
யாதோன்று நோக்கா தமைந்திகே - தீதேன்ற

702

பாழ்வாழ்வு நீங்கப் பதிவாழ்வி லெஞ்ஞான்றும்
வாழ்வாயென் னோடு மகிழ்ந்து.

703

திருச்சிற்றம்பலம்

1. மண்ணை பொன்னைகளை முற்றுந் துறந்தவர்களும் பசிப்பிணியால் மெலி
கின்ற ஓரோர் காலத்து, மாதரும் உணவு கொடுத்தற்குரிய ராதலின், தாயரென
மாதர் தம்மை யெண்ணும் பெரியோர் என்று காட்டியவாறு காண்க. அன்றியும், மூவா
சைகளில் மண்ணையும் பொன்னையும் அறவே ஒழித்தவர்களுக்கும், பெண்ணை
ஒழிவது அருமையாதலால், மாதரைத் தாயரென எண்ணவேண்டும் என்னும் உபாய
வகையை உணர்த்திய வாறுமாம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது

சிவநேச வெண்பா

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

விநாயகர் துதி

முன்னவனே யானே முகத்தவனே முத்திரலஞ்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே - மன்னவனே
சிற்பரனே யைங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்றான் சரண்.

1

சுப்பிரமணியர் துதி

வீறுடையாய் வேலுடையாய் வெற்புடையாய் விண்ணுடையாய்
நீறுடையாய் நேயர்கடந் நெஞ்சுடையாய் - கூறு
முதல்வாவோ ராறு முகவாமுக் கண்ணன்
புதல்வாரின் றுளெம் புகல்.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்சான்ற வேதச் செழும்பொருளே சிற்சொருபப்
பேர்சான்ற வுண்மைப் பிரமமே - நேர்சான்றோர்
நாடும் பரசிவமே நாயேனுக் கன்புநின்பால்
நீடும் படிநீ நிகழ்த்து.

1

நினைப்பித்தா நித்தா நிமலா வெனநீ
நினைப்பித்தா லேழை நினைப்பேன் - நினைப்பின்
மறப்பித்தால் யானு மறப்பே னெவையும்
பிறப்பித்தா யென்னாலென் பேசு.

2

உருவா யுருவி லுருவாகி யோங்கி
அருவா யருவி லருவாய் - ஒருவாமல்
நின்றாயே நின்ற நினைக்காண்ப தெவ்வாரோ
என்தாயே யென்தந்தை யே.

3

வெஞ்சஞ் சலமா விகார மெனும்பேய்க்கு
நெஞ்சம் பறிகொடுத்து நிற்கின்றேன் - அஞ்சலென
எண்டோ ளிறையே யெனையடிமை கொள்ளமனம்
உண்டோ விலையோ வுரை.

4

அப்பாலுன் சித்த மறியே னெனக்கம்மை
யப்பாரின் றுளன்றி யார்கண்டாய் - இப்பாரில்
சாதியுரு வாக்குந் தனையவிழ்த்துத் தன்மயமாஞ்
சோதியுரு வாக்குந் துணை.

5

பேரறிவாற் கண்டும் பெரியோ ரறியாரேல்
யாரறிவார் யானோ அறிகிற்பேன் - சீர்கொள்
வெளியாய் வெளிக்குள் வெளியா யொளிக்குள்
ஒளியாகி நின்ற வுணை.

6

1 வந்தித்தேன் பிட்டுகந்த வள்ளலே நின்னடியான்
சிந்தித்தே னென்றல் சிரிப்பன்றோ - பந்தத்தாஞ்
சிந்துசிந்திப் பித்தெனது சிந்தையுள்ளின் பொன்னருளே
வந்துசிந்திப் பித்தன் மறந்து.

7

தேனென்ற வின்கொற் றெரிந்துநினைப் பாடுகின்றேன்
நானென் றுரைத்த நகையன்றோ - வானின்ற
ஒன்பொருணீ யுள்ள முவந்தருளா லின்கொல்லும்
வன்பொருளு மீதன் மறந்து.

8

அண்டங்க ளோவவற்றி னப்பாலோ விப்பாலோ
பண்டங்க ளோசிற் பரவெளியோ - கண்டங்க
வெம்பெருமா னீத்தவர்தம் மெய்யுளமோ தையலொடும்
எம்பெருமா னீவா ழிடம்.

9

பூதமெங்கே மற்றைப் புலனெங்கே பல்லுயிரின்
பேதமெங்கே யண்டமெனும் பேரெங்கே - நாதமெங்கே
மன்வடிவ மெங்கே மறையெங்கே வான்பொருணீ
பொன்வடிவங் கொள்ளாத போது.

10

பேருருவோ சோதிப் பிழம்பாகுஞ் சின்மயத்தின்
சீருருவோ தேவர் திருவுருவம் - நேருருவிற்
சால்புறச்சே ரண்ட சராசரங்க ளெல்லாநுங்
கால்விரற்பா னின்றொடுங்குங் கால்.

11

1 வந்தித்தேன் எனற்பாலது - வந்தித்தேனென விரித்தல் விகாரமாயிற்று.
எண்டு தேன் என்பது - இனிமை.

இன்றோ பகலோ விரவோ வருநாளில்
என்றோ வறியே னெனியேனே - மன்றோங்கும்
தாயனையாய் நின்னருளார் தண்ணமுத முண்டு (உ)வந்து
நாயனையேன் வாழ்கின்ற நாள்.

12

மண்ணுசை வெற்பே மறிகடலே போன்னுசை
பெண்ணுசை யொன்றேயென் பேராசை - நண்ணுசை
விட்டார் புகழும் விடையாய்நான் பொய்யாசைப்
பட்டால் வருமே பதம்.

13

தந்தையா யென்னுடைய தாயாய்த் தகைசான்ற
சிந்தையா யென்னருமைத் தேசிகனாய் - முந்தையாய்
நீடு மறைமுதலாய் நின்றாயென் னேநெஞ்சம்
வாடுமெனை யாட்கொள்ளா வாறு.

14

ஊட்டுகின்ற வல்வினையா முட்கயிற்றா லுள்ளிருந்தே
ஆட்டுகின்ற நீதா னறிந்திலையோ - வாட்டுகின்ற
அஞ்சுபுல வேடர்க் கறிவைப் பறிகொடுத்தென்
நெஞ்சுபுலர்ந் தேங்கு நிலை.

15

ஆமோ வலவோ வறியேன் சிறியேனான்
தாமோ தரனுஞ் சதுமுகனுந் - தாமே
அடியா தரிக்கு மரசேநின் னேவல்
அடியார்குற் றேவலடி யன்.

16

உன்னு லெனக்காவ துண்டதுநீ கண்டதுவே
என்னு லுனக்காவ தேதுளது - சொன்னுல்யான்
தந்தார்வத் தோடுந் தலைமேற்கொண் டுய்கிற்பேன்
எந்தாயிங் கொன்றுமறி யேன்.

17

சென்றுரைப்பார் சொல்லிற் சிறியான் பயமறியான்
என்றுரைப்பா ராங்கதும்ற் றென்னளவே - மன்றகத்தோய்
அஞ்சேல் விழியாரை யந்தகனென் பார்மொழியை
அஞ்சேன் சிறிது மறிந்து.

18

எந்தாய்தின் னன்பர்தமக் கின்னமுத மிட்டேத்திச்
சிந்தா நலமொன்றுஞ் செய்தறியேன் - நந்தாச்
சுவருண்ட மண்போலுஞ் சோறுண்டேன் மண்ணில்
எவருண் டெனைப்போ வியம்பு.

19

உப்பிருந்த வோடோ வொதியோ வுலாப்பிணமோ
வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சுமையோ - செப்பறியேன்

கண்ணப்ப ருக்குக் கனியனையாய் நிற்பணியா
துண்ணப் பருக்கும் உடம்பு.

20

ஏலார் மனைதொழும்போ யேற்றெலும்புந் தேயநெடுங்
காலாய்த் திரிந்துழலுங் கால்கண்டாய் - மாலாகித்
தொண்டே வலஞ்செய்கழற் றேன்றலே நின்கோயிற்
கண்டே வலஞ்செய்யாக் கால்.

21

ஏசும் பிறர்மனையி லேங்கவவ ரீயுமரைக்
காசும் பெறவிரிக்குங் கைகண்டாய் - மாசுந்த
விண்டுஞ் சிரங்குனிக்கும் வித்தகனே நின்தலத்தைக்
கண்டுஞ் சிரங்குவிபாக் கை.

22

வெங்கோடை யாதபத்தின் வீழ்நீர் வறந்துலர்ந்து
மங்கோடை யாதல் வழக்கன்றோ - எங்கோ நின்
சீர்சிந்தாச் சேவடியின் சீர்கேட்டு மானந்த
நீர்சிந்தா வன்கண் ணிலை.

23

வாயன்றே வெம்மலஞ்செல் வாயன்றேன் மாநரக
வாயன்றேல் வல்வெறிநாய் வாயென்பாம் - தாயென்றே
1 ஊழ்த்தாதா வேத்து முடையாய் சிவவென்றே
வாழ்த்தாதார் நாற்றப்பாழ் வாய்.

24

வீட்டா ரிறைநீ விடைமேல் வரும்பவனி
காட்டா தடைத்த கதவன்றோ - நாட்டாதி
நல்லத் துனையா நதிச்சடையா யென்னுஞ்சீர்ச்
செல்லத் துனையாச் சேவி.

25

புல்லங் கணநீர்ப் புழையென்கோ புற்றென்கோ
சொல்லும் பசுமட் டினையென்கோ - சொல்லுஞ்சீர்
வீயாத 2 பிஞ்ஞகப்பேர் மெல்லினத்தி னல்லிசைதான்
தோயாத நாசித் துளை.

26

தோற்றமிலாக் கண்ணுஞ் சுவையுணரா நாவுநிகழ்
நாற்ற மறியாத நாசியுமோர் - மாற்றமுந்தான்
கேளாச் செவியுங்கொள் கீழ்முகமே நீற்றணிதான்
முளாது பாழ்த்த முகம்.

27

மான்றா முலக வழக்கின் படிமதித்து
முன்றா வகிர்ந்தே முடைநாற - ஆன்றா

1 ஊழ்த்தாதா - பிரமன்.

2 பிஞ்ஞகன் - சிவபிரானது திருநாமங்களுள் ஒன்று, மெல்லின எழுத்துக்
களை உச்சரிப்பதற்கு இடங்களாகிய நாசியைப் பெற்றதிற்பயன் மெல்லின எழுத்
துக்களாலாகிய பிஞ்ஞகன் முதலிய திருநாமங்களை ஒதுதலேயாம்.

மலக்கூடை யேற்றுதினு மாணுதே தென்பால்
தலைக்கூடற் ருழாத் தலை.

28

கல்லென்கோ நீரடைக்குங் கல்லென்கோ கான்கொள்கருங்
கல்லென்கோ காழ்வயிரக் கல்லென்கோ - சொல்லென்கோ
வின்று லெனிலோ வெடுத்தாளெம் மீன்றுணோர்
நின்றாள் நினையாத நெஞ்சு.

29

சொல்லுகின்ற வுள்ளுயிரைச் சோர்வுற் றிடக்குளிர்த்து
கொல்லுகின்ற நஞ்சிற் கொடிதன்றோ - ஒல்லுமன்றத்
தெம்மானின் ருட்கமல மெண்ணுது பாழ்வயிற்றிற்
சும்மா வடைக்கின்ற சோறு.

30

சோர்படைத்துச் சோறென்றாற் றெண்டைவிக்கிக் கொண்டுநடு
மார்படைத்துச் சாவுகினு மாநன்றே - சீர்படைக்க
எண்ணுவா ரெண்ணு மிறைவாநின் றுளேத்தா
துண்ணுவா ருண்ணு மிடத்து.

31

ஓகோ கொடிதே யுறும்புலைய ரில்லினிடத்
தேகோ வதைத்துண் செயலன்றோ - வாகோர்தம்
வாழ்மனையிற் செல்லாது வள்ளனினே யேத்தாதார்
பாழ்மனையிற் சென்றுண் பது.

32

வீயுமிடு காட்டகத்துள் வேம்பினாத்தின் வெந்தசையைப்
பேயுமுட னுண்ணவுண்ணும் பேறன்றோ - தோயுமய
நீங்கவருள் செய்வோய்வேண் ணீற்றணியார் தீமனையில்
ஆங்கவரோ டின்னு மது.

33

கண்குழைந்து வாடுங் கடுநரகின் பேருரைக்கில்
ஒண்குழந்தை யேனுமுலை யுண்ணாதால் - தண்குழைய
பூண்டாதார்க் கொன்றைப் புரிசடையோய் நின்புகழை
வேண்டாதார் வீழ்ந்து விரைந்து.

34

கண்ணுதலே நின்றாட் கருதாரை நேசிக்க
எண்ணுதலே செய்யென்மற் றெண்ணுவனேன் - மண்ணுலகில்
ஆமிடத்து நின்னடியார்க் காயசையுரைத் தில்லையென்பார்
போமிடத்திற் போவேன் புலர்ந்து.

35

அங்கணனே நின்னடிக்கோ ரன்பிலரைச் சார்ந்தோர்தம்
1 வங்கணமே வைப்பதினான் வைத்தேனேல் - அங்கணத்தில்
நீர்போ லெனது நிலைகெடுக நிற்பழிசொற்
றார்போ லழிக தளர்ந்து.

36

1 வங்கணம் என்பது - ஈட்பு.

பூவைவிட்டுப் புல்லெடுப்பார் போலுன் றிருப்பாதத்
தேவைவிட்டு வேம்பிறவித் தேவர்களைக் - கோவையிட்டுக்
கூவுவார் மற்றவரைக் கூடியிடேன் கூடுவனேல்
ஓவுவா 1 ராவ லுனை.

37

யாதோ கனற்கண் யமதுதர் காய்ச்ச 2 கருந்
தாதோ தழற்பிழம்போ தானறியேன் - மீதோங்கு
நாட்டாதார்க் கொன்றை நதிச்சடையோய் அஞ்சேழுத்தை
நாட்டாதார் வாய்க்கு நலம்.

38

என்னெஞ்சோர் கோயி லெனக்கொண்டோய் நின்னினையார்
தன்னெஞ்சோ கல்லாமச் சாம்பினாத்தார் - வன்னெஞ்சிற்
சார்ந்தவர்க்கு மற்றவரைத் தானோக்கி வார்த்தைசொல
நேர்ந்தவர்க்குங் கல்லாகு நெஞ்சு.

39

வெள்ளமுதுந் தேனும் வியன்கரும்பு முக்கனியின்
உள்ளமுதுந் தெள்ளமுது மொவ்வாதாற் - கள்ளமிலா
நின்னன்பர் தம்புகழி னீண்மதுரந் தன்னையினி
என்னென்ப தையா வியம்பு.

40

பண்ணாலுன் சீரினைச்சம் பந்தர்சொல வேள்ளெலும்பு
பெண்ணான தென்பார் பெரிதன்றே - அண்ணாவச்
சைவவடி வாஞான சம்பந்தர் சீருரைக்கில்
தேய்வவடி வாஞ்சாம்பர் சேர்ந்து.

41

எங்கோவே யான்புகலி யெம்பெருமான் தன்மணத்தில்
அங்கோர் பொருட்சுமையா ளானேனேல் - இங்கேநின்
தாள்வருந்த வேண்டேன் றடைபட்டே னாதலினிற்
நாள்வருந்த வேண்டுகின்றே னான்.

42

பூவுக் கரையரும்வான் புங்கவரும் போற்றுதிரு
நாவுக் கரையரெனு நன்னுமம் - மேவுற்ற
தொண்டர்க்கு நீகட்டுச் சோறெடுத்தா யென்றறிந்தோ
தொண்டர்க்குத் தொண்டனென்பார் சொல்.

43

3 எம்பரவை யோமண் ணிடந்தலைந்தான் சுந்தரனார்
தம்பரவை வீட்டுத் தலைக்கடையாய் - வெம்பனையாய்
வாயிற் படியாய் வடிவெக்கடு நேர்ந்திலனே
மாயப் பெயர்நீட்ட மால்.

44

1 ஆவலென்பதனை எதிர்காலத்தன்மை யொருமைவினை முற்றாகக் கொள்க.

2 கருந்தாது - இரும்பு.

3 எம்பர என்பது - அண்மைவிளி. இறை - முன்னிலை.

நண்ணித் தலையா னடக்கின்றோ மென்பதெங்கண்
மண்ணிற் பழைய வழக்கங்காண் - பண்ணிற்சொல்
அம்மையார் வாமத்தோ யாயினுமுன் காரைக்கால்
அம்மையார் போனடந்தா ரார்.

45

வேத முடிவோ விளங்கா கமமுடிவோ
நாத முடிவோ நவில்கண்டாய் - வாதமுறு
மாசகர்க்கு ணில்லா மணிச்சுடரே மாணிக்க
வாசகர்க்கு நீயுரைத்த வாறு.

46

ஆர்கொண்டார் செய்க்கறியிட் டாரே ¹ சிறுத்தோண்டப்
பேர்கொண்டா ராயிடினெம் பெம்மானே - ஓர்தொண்டே
நாய்க்குங் கடைப்பட்ட நாங்களென்பே மெங்கண்முடை
வாய்க்கிங் கிஃதோர் வழக்கு.

47

கோள்கொண்ட நஞ்சங் குடியேனே - கூர்கொண்ட
வாள்கொண்டு வீசி மடியேனே - கீள்கொண்ட
வங்கோ வணத்தழகா வம்பலவா நின்புகழை
யிங்கோதி வாழ்த்தாத யான்.

48

ஆயாக் கொடியேனுக் கன்புடையாய் நீயருளிங்
கீயாக் குறையே யிலைகண்டாய் - ² மாயாற்கும்
விள்ளாத் திருவடிக்கீழ் விண்ணப்பம் யான்செய்து
கொள்ளாக் குறையே குறை.

49

பெற்றெடுத்தாய் போல்வதுநின் பெற்றியென்பேன் பிள்ளையது
மற்றமுதாற் கேட்டும் வராதங்கே - சற்றிருக்கப்
பெற்றாள் பொறுப்பன் பிரானீ பொறுக்கினுநின்
பொற்றாள் பொறுவெம் புலம்பு.

50

பொன்போற் பொறுமையுளார் புந்திவிடாய் நீயென்பார்
என்போற் பொறுமையுள்ளார் யார்கண்டாய் - புன்போக
வல்லாம் படிசினங்கொண் டானவஞ்செய் யின்னமை
யெல்லாம் பொறுக்கின்றேன் யான்.

51

முன்மணத்திற் சுந்தரரை முன்வலுவிற் கொண்டதுபோ
லென்மணத்தி னீவந் திடாவிடினும் - நின்கணத்தில்
ஒன்று மொருகணம்வந் துற்றழைக்கிற் செய்ததன்றி
யின்று மொருமணஞ்செய் வேன்.

52

¹ செயற்கரிய செய்த பெரியோர்க்கு 'சிறுத்தோண்டி' எனப் பெயர் அமை
வதாயின், 'தோண்டி' எனும் பெயர்க்கு உரியார் யாரோ என்பதாம்.

² மாயற்கு என்பது - மாயாற்கென நீட்டல் விகாரமாயிற்று.

செய்யா ரழலேநின் செம்மேனி யென்னினுமென்
ஐய்யாநின் கால்பிடித்தற் கஞ்சேன்காண் - மெய்யாவிஞ்
ஞான்றிகண்டு நான்மகிழ நந்தொண்ட னென்றெனையும்
ஏன்றுகொண்டாற் போது மெனக்கு.

53

என்பாலோ வென்பா விராதோடு கின்றமனத்
திற்பாலோ வம்மனத்தைச் சேர்மாயை - தன்பாலோ
யார்பாற் பிழையுளதோ யானறியே னென்னம்மை
யோர்பாற் கொளநின்றோ யோது.

54

நாணவத்தி னேன்றனையோ நாயேனை மூடிநின்ற
வாணவத்தை யோநா னறியேனே - விணவத்திற்
நீங்குடையா யென்னவிவண் செய்பிழையை நோக்கியருட்
பாங்குடையாய் தண்டிப் பது.

55

எச்சம் பெறுமுலகோர் எட்டிமர மானாலும்
பச்சென் றிருக்கப் பகர்வார்காண் - வெச்சென்ற
நஞ்சனையேன் குற்றமெலா நாடாது நாதவெனை
அஞ்சனையே லென்பா யமர்ந்து.

56

கற்றறியே னின்னடிச்சீர் கற்றார் கழகத்தில்
உற்றறியே னுண்மை யுணர்ந்தறியேன் - சிற்றறிவேன்
வன்செய்வே னேர்விழியார் மையலினேன் மாதேவா
என்செய்வே னின்னருளின் தேல்.

57

மெய்தா னுடையோர் விரும்புகின்ற நின்னருளென்
செய்தால் வருமோ தெரியேனே - பொய்தாவு
நெஞ்சினேன் மன்று ணிருத்தா நினைக்கேட்க
அஞ்சினே னன்பின்மை யால்.

58

மாதேவா வோவா மருந்தேவா மாமணியிப்
போதேவா வென்றே புலம்புற்றேன் - நீதாவா
யானாலுன் சித்த மறியே னுடம்பொழிந்து
போனாலென் செய்வேன் புகல்.

59

கொன்செய்தாற் கேற்றிடுமென் குற்றமெலா மையவெனை
என்செய்தாற் தீர்ந்திடுமோ யானறியேன் - முன்செய்தோய்
நின்பா லெனைக்கொடுத்தே னீசெய்க வன்றியினி
யென்பாற் செயலொன் றிலை.

60

எண்ணிலெளி யேன்றவிர வெல்லா வுயிர்களுநின்
தண்ணில்குந் தாணீழல் சார்ந்திடுங்காண் - மண்ணில்வருந்
தீங்கென்ற வெல்லாமென் சிந்தையிசைந் துற்றனமற்
றுங்கொன்று மில்லாமை யால்.

61

தாரம்விற்புஞ் சேய்விற்புந் தன்னேவிற்பும் பொய்யாத
வாரம்வைத்தான் முன்னிங்கோர் மன்னனென்பர் - நாரம்வைத்த
வேணிப் பிரானதுதான் மெய்யாமே லன்றெனைநீ
யேணிற் பிறப்பித்த தில்.

62

உள்ளொன்ற நின்னடிக்கன் புற்றறியே நென்னுளத்தின்
வெள்ளொன்ற வன்மை விளங்காதோ - நள்ளொன்ற
வச்சங்கொண் டேனைநினக் கன்பனென்பர் வேழத்தி
னெச்சங்கண் டாற்போல வே.

63

1 நீத்தாடுஞ் செஞ்சடையாய் நீள்வேடங் கட்டிவஞ்சக்
கூத்தாடு கின்றேனைக் கொண்டுசிலர் - கூத்தாநின்
பத்தனென்ப ரென்றோ பகல்வேடத் தார்க்குமிங்கு
2 வித்தமிலா நாயேற்கும் வேறு.

64

அன்புடையா ரின்சொல் லமுதேறு நின்செவிக்கே
யின்புடையா யென்பொய்யு மேற்குங்கொல் - துன்புடையேன்
பொய்யுடையே னாயினுநின் பொன்னருளை வேண்டுமொரு
மெய்யுடையே நென்கோ விரைந்து.

65

என்னு ருயிர்க்குயிரா மெம்பெருமா னின்பதத்தை
யுன்னு ருயிர்க்குறுதி யுண்டோதான் - பொன்னுகத்
தார்க்குஞ் சதுமுகர்க்குந் 3 தானத்த வர்க்குமற்றை
யார்க்கும் புகலுன் னருள்.

66

வெள்ளைப் பிறையணிந்த வேணிப் பிரானேநான்
பிள்ளைப் பிராயத்திற் பெற்றானே - யெள்ளப்
பொறுத்தாளத் தாயிற் பொறுப்புடையோய் நீதான்
வெறுத்தா வினியென்செய் வேன்.

67

ஆயிரமன் றேநூறு மன்றேயீ ரைந்தன்றே
ஆயிரம்பே ரெந்தையெழுத் தைந்தேகாண் - நீபிரவும்
எல்லு நினைத்தியென வேத்துகினு மெந்தாய்வீண்
செல்லுமன மென்செய்கேன் செப்பு.

68

வஞ்சந் தருங்காம வாழ்க்கையிடைச் சிக்கியவென்
நெஞ்சந் திருத்தி நிலைத்திலையே - யெஞ்சந்
கரணே மழுக்கொள் கரணே யரணே
வரணே சிதம்பரணே வந்து.

69

தாழ்விக்கும் வஞ்சச் சகமா லொழித்தென்னை
வாழ்விக்கு நல்ல மருந்தென்கோ - வீழ்விக்கு .

1 நீத்தமென்பது - நீத்தெனக்குறைந்து நின்றது.

2 வித்தம் என்பது - அறிவு. 3 தானம் என்பது - சுவர்க்கம்.

மீங்கான மாயை யிகந்தோர்க் கருள்வொய்நின்
பாங்கான செம்பொற் பதம்.

70

ஏசொலிக்கு மானிடனா யென்பிறந்தேன் றெண்டர்கடந்
தூசொலிப்பான் கல்லாகத் தோன்றிலனே - தூசொலிப்பான்
கல்லாகத் தோன்றுவனேற் காளகண்டா நாயேனுக்
கெல்லா நலமுமுள தே.

71

குற்றம் பலசெயினுங் கோபஞ் செயாதவருட்
சிற்றம் பலமுறையுஞ் சிற்பரனே - வெற்றம்பற்
பொய்விட்டா லன்றிப் புரந்தருளே னென்றெனைநீ
கைவிட்டா லென்செய்கேன் காண்.

72

திக்குணத்தார் யாவருமென் சீடரெனி லென்னுடைய
திக்குணத்தி னெல்லையெவர் தேர்கிற்பார் - ஊக்கமிகும்
நல்லோர்க் களிக்கு நதிச்சடையோ யெற்கருளில்
எல்லார்க்கு மையுறவா மே.

73

இன்படையான் றன்புடையா னென்றேழை யேன்றலைமேல்
அன்புடையாய் நீயமைப்பித் தாயிதற்கு - வன்படையா
தெவ்வண்ண நின்னெஞ் சிசைந்ததோ வந்நாளில்
இவ்வண்ண மென்றறிகி லேன்.

74

ஏய்ப்பிறப்பொன் றில்லாதோ யென்பிறப்பி னேழ்மடங்கோர்
பேய்ப்பிறப்பே நல்ல பிறப்பந்தோ - வாய்ப்புலகம்
வஞ்சமெனத் தேக மறைத்தடிமண் வையாமல்
அஞ்சினிள்ளோ டாடு மது.

75

கோடும் பிறைச்சடையோய் கோளுங் குறும்புஞ்சாக்
காடும் பிணிமூப்புங் காணார்காண் - நீடுநினைக்
கண்டா ரடிப்பொடியைக் கண்டார் திருவடியைக்
கண்டார் வடிவுகண்டார் கள்.

76

மாலெங்கெ வேதனுயர் வாழ்வெங்கே யிந்திரன்செங்
கோலெங்கே வானோர் குடியெங்கே - கோலஞ்சேர்
அண்டமெங்கே யவ்வவ் வரும்பொருளெங் கேகினது
கண்டமங்கே நீலமுருக் கால்.

77

எவ்வேளை யோவருங்கூற் றெம்பாலென் றெண்ணுகின்ற
அவ்வேளை தோறு மழுங்குற்றேன் - செவ்வேளை
மிக்களித்தோய் நின்கழற்கால் வீரத்தை யெண்ணுதொறும்
எக்களித்து வாழ்கின்றேன் யான்.

78

துற்சங்கத் தோர்கணமுந் தோயாது நின்னடியர்
சற்சங்கத் தென்றனைநீ தான்கூட்டி - நற்சங்கக்
காப்பான் புகழுன் கழற்புகழைக் கேட்பித்துக்
காப்பா யில்தென் கருத்து.

79

என்னமுதே முக்க ணிறையே நிறைநூன்
வின்னமுதே நின்னடியை யேத்துகின்றோர் - பொன்னடிக்கே
காதலுற்றுத் தொண்டுசெயக் காதல்கொண்டே நெற்கருணை
காதலுற்றுச் செய்தல் கடன்.

80

ஆரா வழதே யருட்கடலே நாயேன்றன்
பேராத வருசப் பிழைநோக்கி - யாரேனும்
நின்போல்வா ரில்லாதோய் நீயே புறம்பழித்தால்
என்போல்வா ரென்சொல்லா ரீங்கு.

81

மெய்யாக நிண்ணவிட வேறோர் துணையில்லேன்
ஐயா வதுநீ யறிந்ததுகாண் - பொய்யான
தீதுசெய்வேன் மன்பிழையைச் சித்தங் குறித்திடில்யான்
யாதுசெய்வே னந்தோ வினி.

82

திண்ண மறியாச் சிறியே னுளத்திருக்கும்
எண்ண மறிந்தா யிரங்குகிலாய் - அண்ணலுன்பால்
நித்த மிரங்காவென் னெஞ்சமர்ந்த தாலோரின்
சித்த மிரங்காச் செயல்.

83

கொன்னெஞ்சேன் மன்பிழையைக் கூர்ந்துற்று நானினைக்கில்
என்னெஞ்சே யென்னை யெரிக்குங்காண் - மன்னுஞ்சீர்
எந்தாய்நின் சித்தத்திற் கேதாமோ நானறியேன்
சிந்தா குலனென்செய் வேன்.

84

நின்னன்பர் தம்பா னிறுத்துதியோ வன்றியெனைப்
பொன்னன்பர் தம்பாற் புணர்த்துதியோ - 1 பொன்னன்பர்
வைவமே யென்னும் வழியே னறியேனென்
தெய்வமே நின்றன் செயல்.

85

என்சிறுமை நோக்கா தெனக்கருளல் வேண்டுமென்றே
நின்பெருமை நோக்கியிங்கு நிற்கின்றே - நென்பெரும
யாதோரின் சித்த மறியே னடியேற்கெப்
போதோ வருள்வாய் புகல்.

86

எந்தாயென் குற்றமெலா மெண்ணுங்கா லுண்ணுமிங்கு
நொந்தா குலத்தி னுழைகின்றேன் - சிந்தாத

காள மகிழ்நின் களக்கருணை யெண்ணுதொறு
மீளமகிழ் கின்றேன் விரைந்து.

87

எள்ளலே யென்னினுமோ ரேத்துதலாய்க் கொண்டருளெம்
வள்ளலே யென்றனைநீ வாழ்வித்தால் - தள்ளலே
வேண்டுமென யாரே விளம்புவார் நின்னடியர்
காண்டுமெனச் சூழ்வார் களித்து.

88

வேணிக்க மேவைத்த வெற்பே விலையில்லா
மாணிக்க மேகருணை மாகடலே - மாணிக்கு

முன்பொற் கிழியளித்த முத்தேயென் னுருயிர்க்கு
நின்பொற் கழலே நிலை.

89

முத்தேவர் போற்று முதற்றேவ நிண்ணையன்றி
யெத்தேவர் சற்றே யெடுத்துரைநீ - பித்தேன்செய்
குற்றமெலா மிங்கோர் குணமாகக் கொண்டென்னை
அற்றமிலா தாள்கின் மவர்.

90

கங்கைச் சடையாய்முக கண்ணுடையாய் கட்செவியாம்
அங்கச் சடையா யருளுடையாய் - மங்கைக்
கொருக றளித்தா யுனைத்தொழுமிந் நாயேன்
இருக றளித்தே னிடர்க்கு.

91

பேசத் தெரியேன் பிழையறியேன் பேதுறினுங்
கூசத் தெரியேன் குணமறியேன் - நேசத்திற்
கொள்ளுவா ருன்னடிமைக் கூட்டத்தா ரல்லாதார்
எள்ளுவார் கண்டா யெனை.

92

ஊணை யுடையேயென் றுட்கருதி வெட்கமிலேன்
வீணைநன் னுளை விடுகின்றேன் - காணேனின்
செம்பாத மேயென்றுந் தீராப் பொருளென்று
நம்பாத நாயடியே னான்.

93

சிவமே சிவஞானச் செல்வமே யன்பர்
நவமே தவமே நலமே - நவமாம்
வடிவுற்ற தேவேநின் மாக்கருணை யன்றோ
படிவுற்ற வென்னுட் பயன்.

94

கோளாக்கிக் கொள்ளுங் கொடியே னையுநினக்கோ
ராளாக்கிக் கொள்ளற் கமைவாயேல் - நீளாக்குஞ்
செங்கேச வேணிச் சிவனையென் னாவத்திற்
கெங்கே யிடங்கா ணியம்பு.

95

திண்ணஞ்சற் றீந்திடநின் சித்த மிரங்காத
வண்ணஞ்சற் றேதெரிய வந்ததுகா - ணெண்ணெஞ்சி
னித்தனையு மென்வினைக னீங்கி விருக்கவண்ட
மெத்தனையும் போதாமை யென்று.

96

இண்டைச் சடையோ யெனக்கருள வெண்ணுதியேல்
தொண்டைப் பெறுமென் துயரெல்லாஞ் - சண்டைக்கிங்
1சூயஞ்சே மெனவோடு மோட்டத்திற் கென்னுடைய
நெஞ்சே பிறகிடுங்கா ணின்து.

97

கண்ண ணிமுதைகள்பாற் காட்டிக் கொடுக்கலெனை
அண்ண வருளுக் கழகன்றே - யுண்ணு
நின்னடியார் கூட்டத்தி னீர்வனைச் சேர்த்திடுமின்
என்னடியா னென்பா யெடுத்து.

98

கண்ணப்ப னேத்துதுதற் கண்ணப்ப மெய்ஞ்ஞான
விண்ணப்ப நின்றனக்கோர் விண்ணப்பம் - மண்ணிற்சில்
வானவரைப் போற்று மதத்தோர் பலருண்டு
நானவரைச் சேராம னாட்டு.

99

பொன்னின் றொளிரும் புரிசடையோய் நிண்ணையன்றிப்
பின்னொன் றறியேன் பிழைநோக்கி - யென்னை
யடித்தாலு நீயே யணைத்தாலு நீயே
பிடித்தேனுன் பொற்பாதப் பேறு.

100

துற்குணத்தில் வேறு தொடர்வே னெனினுமற்றை
நற்குணத்தி லுன்சீர் நயப்பேன்காண் - சிற்குணத்தோய்
கூற்றுதைத்த நின்பொற் குரைகழற்பூந் தாளறிக
வேற்றுரைத்தே னில்லை விரித்து.

101

இப்பாரி லென்பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்தருளென்
னப்பாரின் றுட்கே யடைக்கலங்காண் - இப்பாரில்
நானினது தாணிழ னண்ணுமட்டு நின்னடியர்
பானினது சீர்கேட்கப் பண்.

102

திருச்சிற்றம்பலம்

(ஆ பாடல்கள் - 1223.)

1 உய்த்தோம் என்பது - உய்ஞ்சேமெனத் திரிந்தது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது

மஹாதேவமாலே

—❖(*)❖—

அயச்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணை நிறைந் தகம்புறமுந் துளும்பிவழிந்
துயிர்க்கெல்லாங் களைக ணுகித்
தெருள்நிறைந்த இன்பநிலை வளர்க்கின்ற
கண்ணுடையோய் சிதையா ஞானப்
பொருள்நிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற
மலர்வாயோய் பொய்ய னேன்றன்
மருள்நிறைந்த மனக்கருங்கற் பாறையுமுட்
கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகநிலை முழுதாகி யாங்காங் குள்ள
வுயிராகி யுயிர்க்குயிரா மொளிதா னுகிக்
கலகநிலை யறியாத காட்சி யாகிக்
கதியாகி மெஞ்ஞானக் கண்ண தாகி
இலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
வியல்பாகி யிணையொன்று மில்லா தாகி
அலகிலறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி யமர்த தேவே.

1

உலகமெலாந் தனிநிறைந்த வுண்மை யாகி
யோகியர்தம் மதுபவத்தி னுவப்பா யென்றுங்
கலகமுறா வுபசாந்த நிலைய தாகிக்
களங்கமற்ற வருண்ஞானக் காட்சி யாகி

விலகலுறா நிபிடவா னந்த மாகி
மீதானத் தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி
இலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமா யன்ப
ரிதயமலர் மீதிருந்த விற்பத் தேவே.

2

வித்தாகி முளையாகி விளைவ தாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிச்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ. னாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத
சத்தாகிச் சித்தாகி யின்ப மாகிச்
சதாநிலையா யெவ்வுயிர்க்குஞ் சாசுஷி யாகி
முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்த தேவே.

3

வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந் தத்தின்
மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேக மாகி
நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந் தத்தின்
நடுவாகி நவநிலைக்கு நண்ணு தாகி
மூதாண்ட கோடியெல்லாந் தாங்கி நின்ற
முதலாகி மனோதீத முத்தி யாகி
வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையா தென்று
மௌனவியோ மத்தினிடை வயங்குந் தேவே.

4

தோன்றுதுவி தாத்துவித மாய்வி சிட்டாத்
துவிதமாய்க் கேவலாத் துவித மாகிச்
சான்றசுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுத்தந் தோய்ந்த
சமரசாத் துவிதமுமாய்த் தன்னை யன்றி
ஊன்றுநிலை வேறென்று மிலதா யென்றும்
உள்ளதாய் நிரதிசய வுணர்வா யெல்லாம்
ஈன்றருளுந் தாயாகித் தந்தை யாகி
எழிற்குருவாய்த் தெய்வதமா யிலங்குந் தேவே.

5

பரமாகிச் சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப்
பரமார்த்த நிலையாகிப் புத்தத்தின் மேலாஞ்
சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியா யான்ம
சிற்சத்தி யாய்ப்பரையின் செம்மை யாகித்
திரமாகித் தற்போத நிவர்த்தி யாகிச்
சிவமாகிச் சிவாநுபவச் செல்வ மாகி
அரமாகி யானந்த போத மாகி
யானந்தா தீதமதா யமர்ந்த தேவே.

6

இந்தியமாய்க் கரணாதி யனைத்து மாகி
இயல்புருட னாய்க்கால பரமு மாகிப்
பந்தமற்ற வியோமமாய்ப் பரமா யப்பாற்
பரம்பரமாய் விசுவமுண்ட பான்மை யாகி
வந்தவுப சாந்தமதாய் மௌன மாகி
மகாமௌன நிலையாகி வயங்கா நின்ற
அந்தமில்லொம் பதமாய்த்தத் பதமா யொன்றும்
அசிபதமா யதீதமா யமர்ந்த தேவே.

7

நின்மயமா பென்மயமா பொன்றுங் காட்டா
நிராமயமாய் நிருவிகற்ப நிலையாய் மேலாந்
தன்மயமாய்த் தற்பரமாய் விமல மாகித்
தடத்தமாய்ச் சொரூபமாய்ச் சகச மாகிச்
சின்மயமாய்ச் சிற்பரமா யசல மாகிச்
சிற்சொலித மாயகண்ட சிவமா பெங்கு
மன்மயமாய் வாசகா தீத மாகி
மனோதீத மாயமர்ந்த மௌனத் தேவே.

8

அளவிறந்த நெடுங்காலஞ் சித்தர் யோகர்
அறிஞர்மல ரயன்முதலோ ரனந்த வேதம்
களவிறந்துங் கரணாதி யிறந்துஞ் செய்யுந்
கடுந்தவத்துங் காண்பரிதாங் கடவு ளாகி
உளவிறந்த வெம்போல்வா ருள்ளத் துள்ளே
ஊறுகின்ற தெள்ளமுத ஆற லாகிப்
பிளவிறந்து பிண்டரண்ட முழுதாந் தானாய்ப்
பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரிய தேவே.

9

வாயாகி வாயிறந்த மௌன மாகி
மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மை யாகிக்
காயாகிப் பழமாகித் தருவாய் மற்றைக்
கருவிகர ணாதிகளின் கலப்பாய்ப் பெற்ற
தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளை யாகி
தானாகி நானாகிச் சகல மாகி
ஔயாத சத்தியெலா முடைய தாகி
ஒன்றுகிப் பலவாகி யோங்குந் தேவே.

10

அண்டங்கள் பலவாகி யவற்றின் மேலும்
அளவாகி யளவாத வதீத மாகிப்
பிண்டங்க ளனந்தவகை யாகிப் பிண்டம்
பிறங்குகின்ற பொருளாகிப் பேதந் தோற்றும்

பண்டங்கள் பலவாகி யிவற்றைக் காக்கும்
பதியாகி யானந்தம் பழுத்துச் சாந்தங்
கொண்டெங்கு நிழல்பரப்பித் தழைந்த ஞானக்
கொழுங்கடவுட் டருவாகிக் குலவுந் தேவே.

11

போன்னுகி மணியாகிப் போக மாகிப்
புறமாகி யகமாகிப் புனித மாகி
மன்னுகி மலையாகிக் கடலு மாகி
மதியாகி ரணியாகி மற்று மாகி
முன்னுகிப் பின்னுகி நடுவு மாகி
முழுதாகி நாதமுற முழுங்கி பெங்கு
மின்னுகிப் பரவியின்ப வெள்ளந் தேக்க
வியன்கருணைப் பொழிமுகிலாய் விளங்குந் தேவே.

12

அரிதாகி யரியதினு மரியதாகி
யநாதியா யாதியா யருள தாகிப்
பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரிய தாகிப்
பேதமா யபேதமாய்ப் பிறங்கா நின்ற
கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைக ளாகிக்
கலைகடந்த பொருளாகிக் காணு தீதத்
தெரிதான வெளிநடுவி லருளாம் வண்மைச்
செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந் தேவே.

13

உருவாகி யுருவினிலுள் ளருவ மாகி
யுருவத்தி லுருவாகி யுருவுள் ளொன்று
அருவாகி யருவினிலுள் ளருவ மாகி
அருவத்தி லருவாகி யருவுள் ளொன்றுய்க்
குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்த தாகிக்
குணரதகிப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி
மகத்துவமா யணுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே.

14

சுசுலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த மாகிச்
சராசரமா யல்லவாய்த் தானே தானுய்
அசுலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமை யாகி
அவையனைத்து மணுகாத வசல மாகி
இகலுறாத் துணையாகித் தனிய தாகி
யெண்குணமா யெண்குணத்தெம் மிறையா யென்றும்
உகலிலாத் தண்ணருள்கொண் டியிரை யெல்லாம்
ஊட்டிவளர்த் திடுங்கருணை யோவாத் தேவே.

15

வாசகமாய் வாச்சியமாய் நடுவா யந்த
வாசகவாச் சியங்கடந்த் மௌன மாகித்
தேசகமா யிருளகமா யிரண்டுங் காட்டாச்
சித்தகமாய் வித்தகமாய்ச் சிறிதும் பந்த
பாசமுறப் பதியாகிப் பசுவு மாகிப்
பாசநிலை யாகியொன்றும் பகரா தாகி
நாசமிலா வெளியாகி யொளிதா னுகி
ஞதாந்த முடிவினட நவிறுந் தேவே.

16

சுகமாகிச் சீவனா யீச னுகிச்
சதுமுகனுய்த் திருமாலா யரன்றா னுகி
மகமாயை முதலாய்க் கூடத்த னுகி
வான்பிரம மாகியல்லா வழக்கு மாகி
இகமாகிப் பரமாகிச் சமய கோடி
யெத்தனையு மாகியவை யெட்டா வான்கழ்
பகமாகிப் பரமாகிப் பரம மாகிப்
பராபரமாய்ப் பரம்பரமாய்ப் பதியுந் தேவே.

17

விதியாகி யரியாகிக் கிரீச னுகி
விளங்குமகேச் சுரனுகி விமல மான
நிதியாகுஞ் சதாசிவனுய் விந்து வாகி
நிகழ்நாத மாய்ப்பரையாய் நிமலா னந்தப்
பதியாகும் பரசிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப்
பக்கமிரண் டாயிரண்டும் பகரா தாகிக்
கதியாகி யளவிறந்த கதிக ளெல்லாங்
கடந்துநின்று நிறைந்தபெருங் கருணைத் தேவே.

18

மானுகி மோகினியாய் விந்து வாகி
மற்றவையாற் காணாத வான மாகி
நானுகி நானல்ல னுகி நானே
நானாகும் பதமாகி நானுன் கண்ட
தானுகித் தானல்ல னுகித் தானே
தானாகும் பதமாகிச் சகச ஞான
வானுகி வானடுவில் வயங்கு கின்ற
மௌனநிலை யாகியெங்கும் வளருந் தேவே.

19

மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்ன மாகி
வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவனமாகிச்
சந்திரனா யிந்திரனா யிரவி யாகித்
தானவராய் வானவராய்த் தயங்கா நின்ற

தந்திரமா யிவையொன்று மல்ல வாகித்
தானாகித் தனதாகித் தானான் காட்டா
அந்தரமா யப்பாலா யதற்கப் பாலா
யப்பாலுக் கப்பாலா யமர்ந்த தேவே.

20

மலைமேலுங் கடன்மேலு மலரின் மேலும்
வாழ்கின்ற மூவுருவின் வயங்குங் கோவே
நிலைமேலு நெறிமேலு நிறுத்து கின்ற
நெடுந்தவத்தோர் நிறைமேலு நிகழ்த்தும் வேதக்
கலைமேலு மெம்போல்வா ருளத்தின் மேலும்
கண்மேலுந் தோண்மேலுங் கருத்தின் மேலுந்
தலைமேலு முயிர்மேலு முணர்வின் மேலுந்
தருமன்பின் மேலும்வளர் தாண்மெய்த் தேவே.

21

பொற்குன்றே யகம்புறமும் பொலிந்து நின்ற
பூரணமே யாரணத்துட் பொருளே யென்றுங்
கற்கின்றோர்க் கினியசுவைக் கரும்பே தான
கற்பகமே கற்பகத்திங் கனியே வாய்மைச்
சொற்குன்றா நாவகத்துண் மாறு விற்பந்
தோற்றுகின்ற திருவருட்சிர்ச் சோதி யேவின்
நிற்கின்ற சுடரேயச் சுடருள் ளோங்கும்
நீளொளியே யவ்வொளிக்கு ணிறைந்த தேவே.

22

தேசவிரித் திருளகற்றி யென்று மோங்கித்
திகழ்கின்ற செழுங்கதிரே செறிந்த வாழ்க்கை
மாசுவிரித் திடுமனத்திற் பயிலாத் தெய்வ
மணிவிளக்கே யானந்த வாழ்வே யெங்குங்
காசுவிரித் திடுமொளிபோற் கலந்து நின்ற
காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற
தூசுவிரித் துடுக்கின்றோர் தம்மை நீங்காச்
சுகமயமே யருட்கருணை துலங்குந் தேவே.

23

கோவையெண் குணக்குன்றே குன்றா ஞானக்
கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்த மோனக்
காவேமெய் யறிவிற்ப மயமே யென்றன்
கண்ணேமுக் கண்கொண்ட கரும்பே வானத்
தேவையத் தேவுக்குந் தெளிய வொண்ணத்
தெய்வமே வாடாமற் நிகழ்சிற் போதப்
பூவேயப் பூவிலுறு மணமே யெங்கும்
பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத் தேவே.

24

வானேயவ் வானுலவுங் காற்றே காற்றின்
வருநெருப்பே நெருப்புறுநீர் வடிவே நீரில்
தானேயும் புவியேயப் புவியிற் றங்குந்
தாபரமே சங்கமமே சாற்று கின்ற
ஊனேநல் லுயிரேயுள் ளொளியே யுள்ளத்
துணர்வேயவ் வுணர்வுகலந் தூறு கின்ற
தேனேமுக் கனியேசெந் கரும்பே பாகின்
திருச்சுவையே சுவையனைத்துந் திரண்ட தேவே.

25

விண்ணேவின் னுருவேவின் முதலே விண்ணுள்
வெளியேயவ் வெளிவிளங்கு வெளியே யென்றன்
கண்ணேகண் மணியேகண் ணொளியே கண்ணுட்
கலந்துநின்ற கதிரேயக் கதிரின் வித்தே
தண்ணேதண் மதியேயம் மதியிற் பூத்த
தண்ணமுதே தண்ணமுத சார மேசொற்
பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமே பண்ணின்
பயனேமெய்த் தவ்வாழ்த்திப் பரவுந் தேவே.

26

மானேயத் தவருளத்தே மலர்ந்த செந்தா
மரைமலரின் வயங்குகின்ற மணியே ஞானப்
பூனேமெய்ப் பொருளேயற் புதமே மோனப்
புத்தமுதே யானந்தம் பொலிந்த பொற்பே
ஆனேபெண் னுருவமே யலியே யொன்றும்
அல்லாத பேரொளியே யனைத்துந் தாங்குந்
தூணேசிற் சுகமேயச் சுகமேற் பொங்குந்
சொருபானந் தக்கடலே சோதித் தேவே.

27

பூதமே யவைதோன்றிப் புகுந்தொ டிங்கும்
புகலிடமே யிடம்புரிந்த பொருளே போற்றும்
வேதமே வேதத்தின் வினாவே வேத
வியன்முடிவே யம்முடிவின் விளங்குங் கோவே
நாதமே நாதாந்த நடமே யந்த
நடத்தினையுண் ணடத்துகின்ற நலமே ஞான
போதமே போதமெல்லாங் கடந்து நின்ற
பூரணமே யோகியருட் பொலிந்த தேவே.

28

ஞாலமே ஞாலமெலாம் விளங்க வைத்த
நாயகமே கற்பமுத னவிலா நின்ற
காலமே காலமெலாங் கடந்த ஞானக்
கதியேமெய்க் கதியளிக்குங் கடவு ளேசிற்

கோலமே குணமேபுட் குறியே கோலங்
குணங்குறிகள் கடந்துநின்ற குருவே யன்பர்
சீலமே மாலறியா மனத்திற் கண்ட
செம்பொருளே யும்பர்பதஞ் செழிக்குந் தேவே.

29

தத்துவமே தத்துவா தீத மேசிற்
சயம்புவே யெங்குநிறை சாக்ஷியே மெய்ச்
சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனா மின்பந்
தந்தருளும் பெருவாழ்வாஞ் சாமி யேயெஞ்
சித்தநிலை தெளிவிக்கு மொளியே சற்றுந்
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனே யென்றுஞ்
சுத்தநெறி திறம்பாதா ரறிவிற் றேய்ந்த
சுகப்பொருளே மெய்ஞ்ஞானந் துலங்குந் தேவே.

30

யோகமே யோகத்தின் பயனே யோகத்
தொருமுதலே யோகத்தி னோங்குந் தூய
போகமே போகத்தின் பொலிவே போகம்
புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனித ஞான
யாகமே யாகத்தின் விளைவே யாகத்
திறையேயவ் விறைபுரியு மின்பே யன்பர்
மோகமே மோகமெலா மழித்து வீறு
மோனமே மோனத்தின் முளைத்த தேவே.

31

காட்சியே காண்பதுவே ஞேய மேபுட்
கண்ணுடையார் கண்ணிறைந்த களிப்பே யோங்கு
மாட்சியே யுண்மையறி விற்ப மென்ன
வயங்குகின்ற வாழ்வேமா மௌனக் காணி
ஆட்சியே யாட்சிசெயு மரசே சுத்த
அறிவேமெய் யன்பேதெள் ளமுதே நல்ல
1 சூட்சியே சூட்சியெலாங் கடந்து நின்ற
தூரியமே தூரியமுடிச் சோதித் தேவே.

32

மறைமுடிக்குப் பொறுத்தமுறு மணியே ஞான
வாரிதியே யன்பர்கடம் மனத்தே நின்ற
குறைமுடிக்குங் குணக்குன்றே குன்றா மோனக்
கோமளமே தூயசிவக் கொழுந்தே வெள்ளைப்
பிறைமுடிக்கும் பெருமானே துளவ மாலைப்
பெம்மானே செங்கமலப் பிரானே யிந்த
இறைமுடிக்கு மூவர்கட்கு மேலாய் நின்ற
இறையேயிவ் வுருவுமின்றி யிருந்த தேவே.

33

1 எதுகை நயம்பற்றி நின்றது.

கோதகன்ற யோகர்மனக் குகையில் வாழுங்
குருவேசண் முகங்கொண்ட கோவே வஞ்ச
வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியி லூறும்
வானமுதே யானந்த மழையே மாயை
வேதகன்ற முத்தர்களை விழுங்கு ஞான
வேழமே மெய்யின்ப விருந்தே நெஞ்சில்
தீதகன்ற மெய்யடியர் தமக்கு வாய்த்த
செல்வமே யெல்லையிலாச் சீர்மைத் தேவே.

34

அருளருவி வழிந்துவழிந் தொழுக வோங்கும்
ஆனந்தத் தனிமலையே யமல வேதப்
பொருளளவு நிறைந்தவற்றின் மேலு மோங்கிப்
பொலிகின்ற பரம்பொருளே புரண மாகி
இருளறுசிற் பிரகாச மயமாஞ் சுத்த
ஏகாந்தப் பெருவெளிக்கு ளிருந்த வாழ்வே
தெருளளவு முளமுழுதுங் கலந்து கொண்டு
தித்திக்குஞ் செழுந்தேனே தேவ தேவே.

35

அளவையெலாங் கடந்துமனங் கடந்து மற்றை
அறிவையெலாங் கடந்துகடந் தமல யோகர்
உளவையெலாங் கடந்துபதங் கடந்து மேலை
ஒன்றுகடந் திரண்டுகடந் துணரச் சூழ்ந்த
களவையெலாங் கடந்தண்ட பிண்ட மெல்லாங்
கடந்துநிறை வானசுகக் கடலே யன்பர்
வளவையெலா மிருளகற்று மொளியே மோன
வாழ்வேயென் னுயிர்க்குயிராய் வதியுந் தேவே.

36

வன்புகலந் தறியாத மனத்தோர் தங்கள்
மனங்கலந்து¹ மதிகலந்து வயங்கா நின்ற
என்புகலந் தூன்கலந்து புலன்க ளோடும்
இந்திரிய மவைகலந்துள் ளியங்கு ளின்ற
அன்புகலந் தறிவுகலந் துயிரைம் பூதம்
ஆன்மாவுங் கலந்துகலந் தண்ணித் தூறி
இன்புகலந் தருள்கலந்து துளும்பிப் பொங்கி
எழுங்கருணைப் பெருக்காறே யின்பத் தேவே.

37

தண்ணமுத மதிசுளிர்ந்த கிரணம் வீசத்
தடம்பொழிற் பூ மணம்வீசத் தென்றல் வீச
எண்ணமுதப் பளிக்குநிலா முற்றத் தேயின்
னிசைவீசத் தண்பனிநீ ரெடுத்து வீசப்

பெண்ணமுத மனையவர்விண் ணமுத மூட்டப்
பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிற்பட் டோடக்
கண்ணமுதத் துடம்புயிர்மற் றனைத்து மின்பங்
கலந்துகொளத் தருங்கருணைக் கடவுட் டேவே.

38

சுழியாத வருட்கருணைப் பெருக்கே யென்றுந்
தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதி யேவா
னொழியாது கதிர்வர்ப்புஞ் சுடரே யன்பர்க்
கோவாத விற்பருளு மொன்றே விண்ணோர்
விழியாலு மொழியாலு மனத்தி னாலும்
விழைதருமெய்த் தவத்தாலும் விளம்பு மெந்த
வழியாலுங் கண்டுகொளற் கரிதாய்ச் சுத்த
மௌனவெளி யூடிருந்து வயங்குந் தேவே.

39

சோல்லொழியப் பொருளொழியக் கண்ண மெல்லாஞ்
சோர்ந்தொழிய வுணர்வொழியத் துளங்கா நின்ற
அல்லொழியப் பகலொழிய நடுவே நின்ற
ஆனந்த வதுபவமே யதித வாழ்வே
நெல்லொழியப் பதர்கொள்வார் போல விற்ப
நிறைவொழியக் குறைகொண்மத நெறியோர் நெஞ்சக்
கல்லொழிய மெய்யடிய ரிதய மெல்லாங்
கலந்துகலந் தினிக்கின்ற கருணைத் தேவே.

40

அலைகடலும் புவிவரையு மனல்கா னீரு
மந்தரமு மற்றையகி லாண்டம் யாவும்
நிலைகுலையா வண்ணமருள் வெளியி னூடு
நிரைநிரையா நிறுத்தியுயிர் நிகழும் வண்ணந்
தலைகுலையாத் தத்துவஞ்செய் திரோதை பென்னுந்
தனியாணை நடத்தியருட் டலத்தி லென்றும்
மலைவறவீற் றிருந்தருளு மரசே முத்தி
வழித்துணையே விழித்துணையுண் மணியாந் தேவே.

41

வரம்பழுத்த நெறியேமெய்ந் நெறியி லிற்ப
வளம்பழுத்த பெருவாழ்வே வாணோர் தங்கள்
சிரம்பழுத்த பதப்பொருளே யறிவா னந்த
சிவம்பழுத்த வதுபவமே சிதாகா சத்திற்
பரம்பழுத்த நடத்தரசே கருணை யென்னும்
பழம்பழுத்த வான்தருவே பரம ஞானத்
திரம்பழுத்த யோகியர்தம் யோகத் துள்ளே
தினம்பழுத்துக் கனிந்தவருட் செல்வத் தேவே.

42

அண்டமெலாங் கண்ணாகக் கொளினுங் காண்டற்
கணுத்துணையங் கூடாவென் றனந்த வேதம்
விண்டீலறி யோலமிட்டுப் புலம்ப மோன
வெளிக்குள்வெளி யாய்நிறைந்து விளங்கு மொன்றே
கண்டவடி வாயகண்ட மயமா யெங்குங்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவு ளேயெஞ்
சண்டவினைத் தொடக்கறச்சின் மயத்தைக் காட்டுஞ்
சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத் தேவே.

43

பேதமுற மெய்ப்போத வடிவ மாகிப்
பெருங்கருணை நிறம்பழுத்துச் சாந்தம் பொங்கிச்
சீதமிகுந் தருள்கனிந்து கனிந்து மாறாச்
சின்மயமாய் நின்மலமே மணந்து நீங்கா
வாதரவோ டியன்மௌனச் சுவைமேன் மேற்கொண்
டானந்த ரசமொழுக்கி யன்பா லென்றுஞ்
சேதமுற தறிஞானந் தித்தித் தோங்குஞ்
செழும்புனிதக் கொழுங்கனியே தேவ தேவே.

44

உடல்குளிர வுயிர்தழைக்க வுணர்ச்சி யோங்க
உளங்கனிய மெய்யன்ப ருள்ளத் தூடே
கடலனைய பேரின்பந் துளும்ப நானுங்
கருணைமலர்த் தேன்பொழியுங் கடவுட் காவே
விடலரிய வெம்போல்வா ரிதயந் தோறும்
வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தே வேதந்
தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவி ஞானச்
சோதிவிரித் தொளிர்கின்ற சோதித் தேவே.

45

கிரியைநெறி யகற்றிமறை முடிவி னின்று
கௌமற் கேட்கின்ற கேள்வி யேசொற்
கரியவறை விடுத்தாவ விலைக்கு மேலே
காணுமற் காண்கின்ற காட்சி யேயுள்
ளரியநிலை யொன்றிரண்டி னடுவே சற்று
மறியாம லறிகின்ற வறிவே யென்றும்
உரியசதா நிலைநின்ற வுணர்ச்சி மேலோர்
உன்னும லுன்னுகின்ற வொளியாந் தேவே.

46

சொற்போதந் கரும்பெரிய மறைக ணுடித்
தொடர்ந்துதொடர்ந் தயர்ந்தினைத்துத் துளங்கி யேங்கிப்
பிற்போத விரைந்தன்ப ருளத்தே சென்ற
பெருங்கருணைப் பெருவாழ்வே பெயரா தென்றுந்

தற்போத வொழிவினிடெ நிறைந்து பொங்கித்
ததும்பிவழிந் தோங்கியெல்லாந் தானே யாகிச்
சிற்போதத் தகம்புறமுங் கோத்து நின்ற
சிவானந்தப் பெருக்கெமெய்ச் செல்வத் தேவே.

47

போங்குபல சமயமெனு நதிக ளெல்லாம்
புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி யோங்கும்
கங்குகரை காணாத கடலே பெங்குங்
கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியே யன்பர்
தங்கநிழல் பரப்பிமயற் சோடை யெல்லாந்
தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமே ஞானச்
செங்குமுத மலரவரு மதியே யெல்லாந்
செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவே.

48

வான்காண மறைகாண மலரோன் காணான்
மால்காண னுருத்திரனு மதித்துக் காணான்
நான்காண விடத்தனைக் காண்பே மென்று
நல்லோர்க னாவில்கின்ற நலமே வேட்கை
மான்காண வுளக்கமலம் மலர்த்தா நின்ற
வான்சுடரே யானந்த மயமே யீன்ற
ஆன்காண விளங்கன்ற யலமந் தேங்கும்
அன்பர்தமைக் கலந்துகொளு மமலத் தேவே.

49

மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தி லேறிக் கேள்வி
மீதேறித் தெளிந்திச்சை விடுத லேறி
அஞ்ஞான மற்றபடி யேறி யுண்மை
யறிந்தபடி நிலையேறி யதுநா னென்னுங்
கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்ற வெல்லாங்
கடந்தேறி மௌனவியற் கதியி லேறி
எஞ்ஞான மறத்தெளிந்தோர் கண்டுங் காணேம்
என்கின்ற வதுபவமே யின்பத் தேவே.

50

பற்றறியா முத்தர்தமை யெல்லாம் வாழைப்
பழம்போல விழுங்குகின்ற பரமே மாசு
பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக் காட்டும்
பெருமானே யானந்தப் பேற்றின் வாழ்வே
உற்றறியா தின்னுமின்னு மறைக ளெல்லாம்
ஓலமிட்டுத் தேடநின்ற வொன்றே யொன்றுங்
கற்றறியாப் பேதையேன் றனக்கு மின்பங்
கனிந்தளித்த வருட்கடலே கருணைத் தேவே.

51

மெய்யுணர்ந்த வாதலூர் மலையைச் சுத்த
வெளியாக்கிக் கலந்துகொண்ட வெளியே முற்றும்
பொய்யுணர்ந்த வெமைப்போல்வார் தமக்கு மின்பம்
புரிந்தருளுங் கருணைவெள்ளப் பொற்பே யன்பர்
கையுறைந்து வளர்நெல்லிக் கனியே யுள்ளங்
கரைந்துகரைந் துருகவவர் கருத்தி னூடே
உய்யுநெறி யொளிகாட்டி வெளியு முள்ளும்
ஓங்குகின்ற சுயஞ்சுடரே யுண்மைத் தேவே.

52

ஓலிவடிவு நிறஞ்சுவைக ணற்ற முற்றம்
உறுதொழில்கள் பயன்பலவே றுளவா யெங்கும்
மலிவகையா யெவ்வகையு மொன்று யொன்றும்
மாட்டாதா யெல்லாமும் வல்ல தாகிச்
சலிவகையில் லாதமுதற் பொருளே யெல்லாந்
தன்மயமாய் விளங்குகின்ற தனியே யாண்பெண்
அலிவகையல் லாதவகை ஈடந்து நின்ற
அருட்சிவமே சிவபோகத் தமைந்த தேவே.

53

பேராய வண்டங்கள் பலவும் பிண்ட
பேதங்கள் பற்பலவும் பிண்டாண் டத்தின்
வாராய பலபொருளுங் கடலு மண்ணு
மலையுளவுங் கடலுளவு மணலும் வானும்
ஊராத வான்மீனு மணுவு மற்றை
உள்ளனவு மளந்திடலா மோகோ வுன்னை
யாராலு மளப்பரிதென் றனந்த வேதம்
அறைந்தினைக்க வதிதூர மாகுந் தேவே.

54

கற்பங்கள் பலகோடி செல்லத் தீய
கனலினடு வூசியின்மேற் காலை யூன்றிப்
பொற்பறமெய் யுணவின்றி யுறக்க மின்றிப்
புலர்ந்தெலும்பு புலப்படவைம் பொறியை யோம்பி
நிற்பவருக் கொளித்துமறைக் கொளித்து யோக
நீண்முனிவர்க் கொளித்தமரர்க் கொளித்து மேலாஞ்
சிற்பதத்திற் சின்மயமாய் நிறைந்து ஞானத்
திருவாள ருட்கலந்த தேவ தேவே.

55

மட்டகன்ற நெடுங்கால மனத்தால் வாக்கான்
மதித்திடினும் புலம்பிடினும் வாரா தென்றே
கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் கரண நீக்கிக்
கலையகற்றிக் கருவியெலாங் கழற்றி மாயை

விட்டகன்று கருமமல போதம் யாவும்
விடுத்தொழித்துச் சகசமல வீக்க நீக்கிச்
சட்டகன்று நிற்கவவர் தம்மை முற்றுஞ்
சூழ்ந்துகலந் திடுஞ்சிவமே துரியத் தேவே.

56

உருநான்கு மருநான்கு நடுவே நின்ற
உருவருவ மொன்றுமலை யுடன்மே லுற்ற
ஒருநான்கு மலைகடந்த வொன்று மாயவ்
வொன்றினடு வாய்நடுவுள் ளொன்றாய் நின்றே
இருநான்கு மமைந்தவரை நான்கி னோடும்
எண்ணுன்கின் மேலிருந்து மிறையே மாயைக்
கருநான்கும் பொருணான்குங் காட்டு முக்கட்
கடவுளே கடவுளர்கள் கருதுந் தேவே.

57

பாங்குளநாந் தெரிதுமெனத் துணிந்து கோடிப்
பழமறைக டனித்தனியே பாடிப் பாடி
நங்குளதென் றுங்குளதென் றோடி யோடி
இளைத்திளைத்துத் தொடர்ந்ததொடர்ந் தெட்டிந் தோறும்
வாங்குபர வெளிமுழுது நீண்டு நீண்டு
மறைந்துமறைந் தொளிக்கின்ற மணியே பெங்குந்
தேங்குபர மானந்த வெள்ளமே சச்
சிதானந்த வருட்சிவமே தேவ தேவே.

58

எழுத்தறிந்து தமையுணர்ந்த யோக ருள்ளத்
தியலறிவார் தருவினிலன் பெனுமோ ருச்சி
பழுத்தளிந்து மௌனநறுஞ் சுவைமேற் பொங்கிப்
பதம்பொருந்த வதுபவிக்கும் பழமே மாயைக்
கழுத்தறிந்து கருமமலத் தலையை விசங்
கடுந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணை கர்ட்டி
விழுத்துணையா யமர்ந்தருளும் பொருளே மோன
வெளியினிறை யானந்த விளைவாந் தேவே.

59

உருத்திரநா ரணர்பிரமர் விண்ணோர் வேந்தர்
உறுகருடர் காந்தருவ ரியக்கர் பூதர்
மருத்துவர்போ கியர்கித்தர் முனிவர் மற்றை
வானவர்கண் முதலோர்தம் மனத்தாற் றேடிக்
கருத்தழிந்து தனித்தனியே சென்று வேதங்
களைவினவ மற்றவையுங் காணே மென்று
வருத்தமுற்றங் கவரோடு புலம்ப நின்ற
வஞ்சுவெளி யேயின்ப மயமாந் தேவே.

60

பாயிரமா மறையனந்த மனந்த மின்னும்
பார்த்தளந்து காண்டுமெனப் பல்கான் மேனி
ஆயிரமா யிரமுகங்க ளாலும் பன்னு
ளளந்தளந்தோ ரணுத்துணையு மளவு காணு
தேயிரங்கி யழுதுசிவ சிவவென் றேங்கித்
திரும்பவருட் பரவெளிவாழ் சிவமே யீன்ற
தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோ லெம்போல் வாரைத்
தண்ணருளால் வளர்த்தென்றுந் தாங்குந் தேவே.

61

[பொது நூல் - வேதம்]

அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனி லண்ட
மடுக்கடுக்கா யமைந்தவுள வறிவோ மாங்கே
உந்துறும்பல் பிண்டநிலை யறிவோஞ் சீவ
னுற்றநிலை யறிவோமற் றனைத்து நாட்டிம்
எந்தைநின் தருள்வினையாட் டந்தோ வந்தோ
எள்ளளவு மறிந்திலோ மென்னே யென்று
முந்தனந்த மறைகளெலாம் வழத்த நின்ற
முழுமுதலே யன்பர்குறை முடிக்குந் தேவே.

62

[அநுபவ நூல் - உபநிடதம்]

தோன்றுபர சாக்கிரமுங் கண்டோ மந்தச்
சொப்பனமுங் கண்டோமேற் சுழுத்தி கண்டோம்
ஆன்றபர துரியநிலை கண்டோ மப்பா
லதுகண்டோ மப்பாலா மதுவுங் கண்டோம்
ஏன்றவுப சாந்தநிலை கண்டோ மப்பா
லிருந்தநிலைக் காண்கிலோ மென்னே யென்று
சான்றஉப நிபுங்களெலாம் வழத்த நின்ற
தன்மயமே சின்மயமே சகசத் தேவே.

63

[சிறப்பு நூல் - ஆகமம்]

பரிக்கிரக நிலைமுழுதுந் தொடர்ந்தோ மேலைப்
பரவிந்து நிலையனைத்தும் பார்த்தோம் பாசம்
எரிக்குமியற் பரநாத நிலைக்கண் மெல்ல
எய்தினோ மப்பாலு மெட்டிப் போனோ
தெரிக்கரிய வெளிமுன்றுந் தெரிந்தோ மெங்குஞ்
சிவமேநின் சின்மயமோர் சிறிதுந் தேறோந்
தரிக்கரிதென் றுகமங்க ளெல்லாம் போற்றத்
தனிநின்ற பரம்பொருளே சாந்தத் தேவே.

64

[கலைகள் - பசுநூல்.]

மணக்குமலர்த் தேனுண்ட வண்டேபோல
வளர்பரமா னந்தமுண்டு மகிழ்ந்தோ ரெல்லாம்
இணக்கமுறக் கலந்துகலந் ததீத மாதற்
கியற்கைநிலை யாததுதா னெம்மாற் கூறுங்
கணக்குவழக் கணைத்திணையுங் கடந்த தந்தோ
காண்பரிதிந் கெவர்க்குமெனக் கலைக ளெல்லாம்
பிணக்கறநின் றேலமிடத் தனித்து நின்ற
பெரும்பதமே மதாதீதப் பெரிய தேவே.

65

பொதுவென்றும் பொதுவினடம் புரியா நின்ற
பூரணசிற் சிவமென்றும் போதா னந்த
மதுவென்றும் பிரமமென்றும் பரம மென்றும்
வகுக்கின்றோர் வகுத்திக வதுதா னென்று
மிதுவென்றுஞ் சுட்டவொணு ததனாற் சும்மா
விருப்பதுவே துணிவெனக்கொண் டிருக்கின் றேரை
1 விதுவென்ற தண்ணளியாற் கலந்து கொண்டு
விளங்குகின்ற பெருவெளியே விமலத் தேவே.

66

அருமறையா கமங்கண்முத னடுவீ ரெல்லா
மமைந்தமைந்து மற்றவைக்கு மப்பா லாகிக்
கருமறைந்த வுயிர்கடொறுங் கலந்து மேவிக்
கலவாமற் பன்னெறியுங் கடந்து ஞானத்
திருமணிமன் றகத்தின்ப வருவா யென்றுந்
திகழ்கருணை நடம்புரியுஞ் சிவமே மோனப்
பெருமலையே பரமவின்ப நிலையே முக்கட்
பெருமானே யெத்திறத்தும் பெரிய தேவே.

67

என்னுயிர்நீ யென்னுயிர்க்கோ ருயிரு நீயென்
னின்னுயிர்க்குத் துணைவனீ யென்னை யீன்ற
அன்னைநீ யென்னுடைய வப்ப நீயென்
னரும்பொருணீ யென்னிதயத் தன்பு நீயென்
நன்னெறிநீ யெனக்குரிய வுறவு நீயென்
னற்குருநீ யெனைக்கலந்த நட்பு நீயென்
றன்னுடைய வாழ்வுநீ யென்னைக் காக்குந்
தலைவநீ கண்முன்று தழைத்த தேவே.

68

1 விது என்பது-சந்திரன், ஈண்டிரண்டனுருபு விரிக்க

தானாகித் தானல்ல தொன்று மில்லாத்
தன்மையனா யெவ்வெவைக்குந் தலைவ னாகி
வாஞ்சுகி வளியனலாய் நீரு மாகி
மலர்தலைய வுலகாகி மற்று மாகித்
தேனாகித் தேனின்றுஞ் சுவைய தாகித்
தீஞ்சுவையின் பயனாகித் தேடு கின்ற
நானாகி யென்னிறையாய் நின்றோய் நினை
நாயடியே னெவ்வாறு நவிறு மாறே.

69

ஆனேறும் பெருமானே யரசே யென்ற
னாருயிருக் கொருதுணையே யமுதே கொன்றைத்
தேனேறு மலர்ச்சடையெஞ் சிவனே தில்லைச்
செழுஞ்சுடரே யானந்தத் தெய்வ மேயென்
ஊனேறு முயிர்க்குணிறை யொளியே யெல்லா
முடையானே நின்னடிச்சீ ருன்னி யன்பர்
வானேறு கின்றார்நா னொருவன் பாவி
மண்ணேறி மயக்கேறி வருந்துந் தேனே.

70

சேஞ்சடையெம் பெருமானே சிறுமா னேற்ற
செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனே சூழ்ந்து
மஞ்சடையு மதிற்றில்லை மணியே யொற்றி
வளர்மருந்தே யென்னுடைய வாழ்வே வேட்கை
அஞ்சடைய வஞ்சியர்மா லடைய வஞ்ச
மடையநெடுந் துயரடைய வகன்ற பாவி
நெஞ்சடைய நினைதியோ நினைதி யேன்மெய்ந்
நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீத னன்றே.

71

அன்னையினும் பெரிதினிய கருணை யூட்டு
மாரமுதே யென்னுறவே யரசே யிரந்த
மன்னுலகி லடியேனே யென்னே துன்ப
வலையிலகப் படவியற்றி மறைந்தா யந்தோ
பொன்னைமதித் திடுகின்றோர் மருங்கே சூழ்ந்து
போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்த லாற்றேன்
என்னையுங் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
வென்செய்வே னென்செய்வே னென்செய் வேனே.

72

படித்தேன்பொய் யுலகியனா லெந்தாய் நீயே
படிப்பித்தா யன்றியும்ப் படிப்பி லிச்சை
ஒடித்தேனா னொடித்தேனா வொடிப்பித் தாய்பின்
னுன்னடியே துணையெனநா னுறுதி யாகப்

பிடித்தேன்மற் றதுவுநீ பிடிப்பித் தாயிப்
பேதையே னின்னருளைப் பெற்றோர் போல
நடித்தேனெம் பெருமானீ தொன்று நானே
நடித்தேனோ வல்லதுநீ நடிப்பித் தாயோ.

73

மத்தேறி யலைதயிர்போல் வஞ்ச வாழ்க்கை
மயலேறி விருப்பேறி மதத்தி னோடு
பித்தேறி யுழல்கின்ற மனத்தா லந்தோ
பேயேறி நலிகின்ற பேதை யானேன்
வித்தேறி வினாவேறி மகிழ்கின் றோர்போன்
மேலேறி யன்பரெலாம் விளங்கு கின்றார்
ஓத்தேறி யுயிர்க்குயிராய் நிறைந்த வெங்க
ஞடையானே யிதுதகுமோ வுணர்கி லேனே.

74

மதியணிந்த முடிக்கனியே மணியே பெல்லாம்
வல்லவருட் குருவேநின் மலர்த்தாள் வாழ்த்திக்
கதியணிந்தா ரன்பரெலா மடியே னென்றுங்
கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கி யந்தோ
பொதியணிந்து திரிந்துழலு மேறு போலப்
பொய்யுலகிற் பொய்சமந்து புலம்பா நின்றேன்
துதியணிந்த நின்னருளென் றனக்கு முண்டோ
வின்றெனிலிப் பாவியேன் சொல்வ தென்னே.

75

என்னரசே யென்னுயிரே யென்னை யீன்ற
வென்தாயே யென்குருவே யெனியே னிங்கே
தன்னரசே செலுத்தியெங்கு முழலா நின்ற
சஞ்சலநெஞ் சகத்தாலே தயங்கி யந்தோ
மின்னரசே பெண்ணமுதே யென்று மாதர்
வெய்யசிறு நீர்க்குழிக்கண் விழவே யெண்ணிக்
கொன்னரசேர் கிழக்குருடன் கோல்போல் வீணே
குப்புறுகின் றேன்மயலிற் கொடிய னேனே.

76

அல்விலங்கு செழுஞ்சடரா யடியா ருள்ளத்
தமர்ந்தருளுஞ் சிவகுருவே யடியே னிங்கே
இல்விலங்கு மடந்தையென்றே யெந்தா யந்த
இருப்புவிவங் கிணையொழித்து மென்னே பின்னும்
மல்விலங்கு பரத்தையர்தம் மாசை யென்னும்
வல்விலங்கு பூண்டந்தோ மயங்கி நின்றேன்
புல்விலங்கு மிதுசெய்யா வோகோ விந்தப்
புலையேன் பிழைபொறுக்கிற் புதிதே யன்றோ.

77

வன்கொடுமை மலர்க்கி யடியார் தம்மை
வாழ்விக்குங் குருவேநின் மலர்த்தா ளெண்ண
முன்கொடுசென் றிடுமடியேன் றன்னை யிர்த
முடமன மிவ்வுலக முயற்சி நாடிப்
பின்கொடுசென் றலைத்¹ திழுக்கு தந்தோ நாயேன்
பேய்பிடித்த பித்தனைப்போற் பிதற்றா நின்றேன்
என்கொடுமை யென்பாவ மெந்தா யெந்தா
யென்னுரைப்பே னென்குறுவே னென்செய் வேனே.

78

² உய்குவித்து மெய்யடியார் தம்மை யெல்லா
முண்மைநிலை பெறவருளு முடையா யிங்கே
மைகுவித்த நெடுங்கண்ணார் மயக்கி லாழ்ந்து
வருந்துகின்றே னல்லாலுன் மலர்த்தா ளெண்ணிக்
கைகுவித்துக் கண்களினீர் பொழிந்து நானோர்
கணமேனுங் கருதிநனைக் கலந்த துண்டோ
செய்குவித்துக் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
திருவுளத்தை யறியேனென் செய்கு வேனே.

79

அருள்வெளியி லானந்த வடிவி னானின்
ருடுகின்ற பெருவாழ்வே யரசே யிர்த
மருள்விலையி லகப்பட்ட மனத்தா லந்தோ
மதிகலங்கி மெய்நிலைக்கோர் வழிகா ணாதே
இருணெறியிற் கோலிழந்த குருட்டே மன்போ
லெண்ணுதெல் லாமெண்ணி யேங்கி யேங்கி
உருள் சகடக் கால்போலுஞ் சுழலா நின்றே
னுய்யும்வகை யறியேனென் வொதிய னேனே.

80

கற்றவனே தனக்குமுண வளிக்கு முன்றன்
கருணைநிலை தனையறியேன் கடையே னிங்கே
எற்றவனே யெறும்பேபோற் றிரிந்து நானு
மினாத்துநின தருள்காணு தெந்தா யந்தோ
பெற்றவனைக் காணாத பிள்ளை போலப்
பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையை நோக்கி
³ இற்றவனைக் கேள்விடல்போல் விடுதி யெல்யா
னென்செய்வே னென்குறுவே னென்சொல் வேனே.

81

¹ இழுக்குது என்பது-மருவழக்கு, அல்லது உம் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறிய கடிசொல்லில்லை யென்பதனாற் கோடலுமாம். இங்ஙனமாதல் - இனியே தெமக்குனருள் வருமோ வெனக்கருதி "யேங்குதே" நெஞ்சம், எனத் தாயுமானார் முதலிய பிறசான்றோர் செய்யுட்களானு முணர்கவென்க. ² உய்குவித்தென்ப தனுள்-கு-சாரியை. ³ இற்றவன் என்பது-மனையறங்காப்போள்.

நாவினையென் பால்வருந்திக் கறண்டு கின்ற
நாய்க்குநகை தோன்றநின்று நயக்கின் றேனான்
ஆவினவிட் டெருதுகறந் திடுவான் செல்லு
மறிவிவிக்கு மறிவிவியே னான வாரே.

86

எம்பெருமா னின்வினையாட் டென்சொல் கேனான்
ஏதுமறி யாச்சிறியே னெனைத்தா னிங்கே
செம்புனலாற் குழைத்தபுலாற் சுவர்கூழ் பொத்தைச்
சிறுவீட்டி விருட்டறையிற் சிறைசெய் தந்தோ
கம்பமுறப் பசித்தழலுங் கொளுந்த வந்தக்
கரணமுதற் பொறிபுலப்பேய் கவாந்து சூழ்ந்து
வம்பியற்றக் காமாதி யரட்ட ரெல்லாம்
மடிபிடித்து வருத்தவென்றே வளர்த்தா யெந்தாய்.

87

அம்பரத்தே யானந்த வடிவா லென்று
மாடுகின்ற மாமணியே யரசே நாயேன்
இம்பரத்த மெனுமுலக நடையி லந்தோ
விடருழந்தேன் பன்னெறியி லெனையி ழுத்தே
பம்பரத்தி னுடியலைப் படுத்து மிந்தப்
பாவீமன மெனக்குவயப் படுவ தில்லை
கொம்பரற்ற விளங்கொடிபோற் றளர்ந்தே னென்னைக்
குறிக்கொள்ளக் கருதுதியோ குறித்தி டாயோ.

88

கண்ணுடைய நுதற்கரும்பே மன்றி லாடுங்
காரணகா ரியங்கடந்த கடவு ளேநின்
தண்ணுடைய மலரடிக்கோர் சிறிது மன்பு
சார்ந்தேனோ செம்மரம்போற் றணிந்த நெஞ்சேன்
பெண்ணுடைய மயலாலே சுழல்கின் றேனென்
பேதைமையை யென்புகல்வேன் பேய னெனைப்
புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளென் கேனோ
புலைவிழைந்து நிலைவெறுத்தேன் புலைய னேனே.

89

போன்னுடையா ரிடம்புகவோ வவர்கட் கேற்கப்
பொய்மொழிகள் புகன்றிடவோ பொதுபோ லிந்தக்
கொன்னுடையா வுடல்பருக்கப் பசிக்குச் சோறு
கொடுக்கவோ குளிர்க்காடை கொளவோ வஞ்ச
மின்னிடையார் முடைச்சிறுநீர்க் குழிக்க ணந்தோ
வீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்தினைத்து விழிக்க வோதான்
என்னுடையா யென்னுடையா யென்னை யிங்கே
யெடுத்துவளர்த் தனையறியே னென்சொல் வேனே.

90

அடிமைசெயப் புகுந்திடுமெம் போல்வார் குற்ற
மாயிரமும் பொறுத்தருளு மரசே நாயேன்
கொடுமைசெயு மனத்தாலே வருந்தி யந்தோ
குரங்கின்கை மாலையெனக் குலைபா நின்றேன்
கடுமைசெயப் பிறர்துணிந்தா லடிமை தன்னைக்
கண்டிருத்த லழகன்றே கருணைக் கெந்தாய்
செடிமையுளப் பாதகனே னென்செய் வேனின்
றிருவுளத்தை யறிந்திலேன் றிகைக்கின் றேனே.

82

கூட்பாத மெய்ந்நெறியோ ருளத்தே யென்றுங்
குறையாத விற்பளிக்குங் குருவே யாசைத்
தாம்பாலே யாப்புண்டு வருந்தி நாயேன்
தையலார் மையலெனுஞ் சலதி யாழ்ந்து
வோம்பாம லுவர்நீருண் டியங்கு கின்றே
னுன்னடிய ரக்கரைமே லுவந்து நின்றே
தீம்பாலுஞ் சருக்கரையுந் தேனு நெய்யுந்
தேக்குகின்ற ரிதுதகுமோ தேவ தேவே.

83

வேள்ளமணி சடைக்கணியே மூவ ராகி
விரிந்தருளு மொருதனியே விழல னெனைக்
களீமனக் குரங்காட்டு மாட்ட மெல்லாங்
கண்டிருந்து மிரங்கிலையேற் கவலை யாலே
யுள்ளமெலிந் துழல்கின்ற சிறியேன் பின்ன
ருய்யும்வகை யெவ்வகையீ துன்னுந் தோறும்
பொள்ளெனமெய் வியர்க்கவுளம் பதைக்கச் சோபம்
பொங்கிவழி கின்றதுநான் பொறுக்க லேனே.

84

எனையறியாப் பருவத்தே யாண்டு கொண்ட
வென்னரசே யென்குருவே யிறையே யின்று
மனையறியாப் பிழைகருது மகிழ்நன் போல
மதியறியேன் செய்பிழையை மனத்துட் கொண்டே
தனையறியா முகத்தவர்போ விருந்தா யெந்தாய்
தடங்கருணைப் பெருங்கடற்குத் தகுமோ கண்டாய்
அனையறியாச் சிறுகுழவி யாகி யிங்கே
யடிநாயே னரற்றுக்கின்றே னந்தோ வந்தோ.

85

தீவினைநல் வினையெனும்வன் கயிற்று லிந்தச்
சீவர்களை யாட்டுகின்ற தேவே நாயேன்
ஏவினைநேர் கண்மடவார் மையற் பேயா
விடருழந்துஞ் சலிப்பின்றி யென்னே யின்னும்

வருகணத்து வாழ்ந்திமோ விழுமோ லிந்த
மலக்கூடென் றறிஞரெலாம் வருந்தக் கேட்டும்
அருகணத்துக் கொளப்பெண்பே யெங்கே மேட்டுக்
கடைத்திடவெண் சோறெங்கே யாடை யேங்கே
இருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதி யான
விடமெங்கே யென்றுதிரிந் தினைத்தே னல்லால்
ஒருகணத்து முனைநினைந்த துண்டோ வென்னை
யுடையானே யெவ்வகைநா னுய்யு மாறே.

91

பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசை பொங்கிப்
புவிநடையிற் பற்பலகாற் போந்து போந்து
நென்மலையோ நிதிமலையோ வென்று தேடி
நிலைகுலைந்த தன்றியுனை நினைந்து நேடி
மன்மலையோ மாமணியோ மருந்தோ வென்று
வழுத்தியதே யில்லையிந்த வஞ்ச நெஞ்சங்
கன்மலையோ விரும்போசெம் மரமோ பாறைக்
கருங்கல்லோ பராய்முருட்டுக் கட்டை யேயோ.

92

தம்மைமறற் தருளமுத முண்டு தேக்குந்
தகையுடையார் திருக்கூட்டஞ் சார்ந்து நாபென்
வேம்மையெலாந் தவிர்ந்துமனங் குளிரக் கேள்வி
விருந்தருந்தி மெய்யறிவாம் வீட்டி லென்றுஞ்
செம்மையெலாந் தருமௌன வணமேற் கொண்டு
செறியிரவு பசுலொன்றுந் தெரியா வண்ணம்
இம்மையிலே யெம்மையினுங் காணச் சுத்த
வின்பநிலை யடைவேனோ வேழை யேனே.

93

அடியனேன் பிழையனைத்தும் பொறுத்தாட் கொண்ட
வருட்கடலே மன்றோங்கு மரசே யிந்நாள்
கொடியனேன் செய்பிழையைத் திருவுள் ளத்தே
கொள்ளுதியோ கொண்டுசுலங் குறிப்ப துண்டோ
நெடியனே முதற்கடவுட் சமுகத் தோர்தன்
நெடும்பிழைக ளாயிரமும் பொறுத்து மாயை
ஒடியநேர் நின்றபெருங் கருணை வள்ள
லெனமறைக ளோதுவதிங் குனைத்தா னன்றே.

94

கண்மயக்கும் பேரிருட்டுக் கங்குற் போதிற்
கருத்தறியாச் சிறுவனையோர் கடுங்கா னத்தே
உண்மயக்கங் கொளவிடுத்தே யொருவன் பின்போ
மொருதாய்போன் மாயையிரு ளோங்கும் போதின்

மண்மயக்கம் பெறும்விடயக் காட்டி லந்தோ
மதியிலேன் மாழாந்து மயங்க நீதான்
வண்மையுற்ற நியதியின்பி னென்னை விட்டே
மறைந்தனையே பரமேனின் வண்மை யென்னே.

95

நற்றாயும் பிழை குறிக்கக் கண்டோ மிந்த
நானிலத்தே மற்றவாயார் நாடார் வீனே
பற்றாயு மவர்தமைநாம் பற்றேம் பற்றிற்
பற்றாத பற்றுடையார் பற்றி யுள்ளே
உற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணை யொன்றே
யுறுபிழைக் களத்துணையும் பொறுப்ப தென்றுன்
பொற்றானே விரும்பியது மன்று ளாடும்
பொருளேயென் பிழையனைத்தும் பொறுக்க வன்றே.

96

எண்ணியநம் மெண்ணமெலா முடிப்பான் மன்று
ளெம்பெருமா னென்றுமகிழ்ந் திதுமாந் திங்கே
நண்ணியமற் றையர்தம்மை யுறுமை பேசி
நன்குமதி யாதிருந்த நாயி னேனைத்
தண்ணியநல் லருட்கடலே மன்றி லின்பத்
தாண்டவஞ்செய் கின்றபெருந் தகையே யெங்கள்
புண்ணியனே பிழைகுறித்து விடுத்தி யாயிற்
பொய்யனே னெங்குற்றென் புரிவே னந்தோ.

97

அன்பர்திரு வுளங்கோயி லாகக் கொண்டே
யற்புதச்சிற் சபையோங்கு மரசே யிங்கு
வன்பரிடைச் சிறியேனை மயங்க வைத்து
மறைந்தனையே யானந்த வடிவோய் நின்னைத்
துன்பவடி வுடைப்பிறநிற் பிரித்து மேலோர்
துரியவடி வினனென்று சொன்ன வெல்லாம்
இன்பவடி வடைந்தன்றே யெந்தா யந்தோ
வென்னளவென் சொல்கேனிவ் வேழை யேனே.

98

புற்றோங்கு மரவமெல்லாம் பணியாக் கொண்டு
பொன்மேனி தனிலணிந்த பொருளே மாயை
உற்றோங்கு வஞ்சமனக் கள்வ னேனை
யுளங்கொண்டு பணிகொள்வ துனக்கே யொக்கும்

மற்றோங்கு மவரெல்லாம் பெருமை வேண்டும்
வன்மனத்த ரெணவேண்டார் வள்ளலே நான்
கற்றோங்கு மறிவறியேன் பலவாச் சொல்லுங்
கருத்தறியே னெனக்கருளக் கருது வாயே.

99

அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றி லாடு
மானந்தப் பெருவாழ்வே யன்பு ளோர்தந்
தெருளுடைய வுளமுழுதுங் கோயில் ழ்கொண்ட
சிவமேமெய் யறிவுருவார் தெய்வ மேயிம்
மருளுடைய மனப்பேதை நாயி னேன்செய்
வன்பிழையைச் சிறிதேனு மதித்தி யாயி
லிருளுடைய பவக்கடல்விட் டேறே னென்னை
யேற்றுவதற் கேண்ணுகவேன் னின்பத் தேவே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆ ரு வ து

திருவருண்முறையீடு

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளர சேயருட் குன்றேமன் ருடு மருளிறையே
அருளமு தேயருட் பேறே நிறைந்த வருட்கடலே
அருளணி யேயருட் கண்ணேவின் னோங்கு மருளாளியே
அருளற மேயருட் பண்பேமுக் கண்கொ ளருட்சிவமே.

1

துனியா லுளந்தளர்ந் தந்தோ துரும்பிற் சுழலுகின்றேன்
இனியா யினுமிரங் காதோநின் சித்தமெந் தாயிதென்ன
அனியாய மோவென் னளவினின் பாற்றண் னாருளிலையோ
சனியாமென் வல்வினைப் போதனை யோவென்கொல் சாற்றுவதே.

2

என்னே முறையுண் டெனிற்கேள்வி யுண்டென்ப ரென்னளவில்
இன்னே சிறிது மிலையேநின் பாவிதற் கென்செய்குவேன்
மன்னேமுக் கண்ணுடை மாமணி யேயிடை வைப்பரிதாம்
பொன்னேமின் னேர்சடைத் தன்னே ரிலாப்பரி பூரணனே.

3

தண்டாத சஞ்சலங் கொண்டே னிலையையித் தாரணியிற்
கண்டா ரிரங்குவர் கேட்டா ருருகுவர் கங்கைதிங்கட்
டுண்டார் மலர்ச்சடை யெந்தா யிரங்கிலை தூய்மையிலா
அண்டார் பிழையும் பொறுப்போ யிதுநின் னருட்கழகே.

4

பொய்யா டுலக நடைநின்று சஞ்சலம் பொங்கமுக்க
ணையாவென் னுள்ள மழலார் மெழுகொத் தழிகின்றதாற்
பையா ரரவ மதிச்சடை யாய்செம் பவளநிறச்
செய்யா யெனக்கருள் செய்யா யெனிலென்ன செய்குவனே.

5

விடமிலை யேர்மணி கண்டாநின் சைவ விரதஞ்செய்யத்
திடமிலை யேயுட் செறிவிலை யேயென்றன் சித்தத்துநின்
நடமிலை யேயுன்ற னண்பிலை யேவுணை நாடுதற்கோர்
இடமிலை யேயிதை யெண்ணிலை யேசற் நிரங்கிலையே.

6

விண்ணுடை யாய்வெள்ளி வெற்புடை யாய்மதி மேவுசடைக்
கண்ணுடை யாய்நெற்றிக் கண்ணுடை யாயருட் கண்ணுடையாய்
பண்ணுடை யாய்திசைப் பட்டுடை யாயிடப் பாவிலருட்
பெண்ணுடை யாய்வந்திப் பிட்டுடை யாயென் பெருஞ்செல்வமே.

7

விடையுடை யாய்மறை மேலுடை யாய்நதி மேவியசெஞ்
சடையுடை யாய்கொன்றைத் தாருடை யாய்கரந் தாங்குமழுப்
படையுடை யாயருட் பண்புடை யாய்பெண் பரவையின்பால்
நடையுடை யாயரு னுடை யாய்பத நல்குகவே.

8

கீளுடை யாய்பிறைக் கீற்றுடை யாயெங் கிளைத்தலைமேற்
முளுடை யாய்செஞ் சடையுடை யாயென் றையுடையாய்
வாளுடை யாய்மலை மானுடை யாய்கலை மானுடையாய்
ஆளுடை யாய்மன்று ளாட்டுடை யாயென்னை யாண்டருளே.

9

நான்படும் பாடு சிவனே யுலகர் நவிலும்பஞ்சு
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு மோவெண்ணத் தான்படுமோ
கான்படு கண்ணியின் மான்படு மாறு கலங்கிரின்றேன்
ஏன்படு கின்றனை யென்றிரங் காயென்னி லென்செய்வனே.

10

பொய்யோ வடிமை யுரைத்தலெந் தாயென்னுட் போந்திருந்தாய்
ஐயோநின் னுள்ளத் தறிந்ததன் றேவென் னவலமெல்லாங்
கையோட வல்லவ ரோர்பதி னுயிரங் கற்பநின்று
மெய்யோ டெழுதினுந் தானடங் காத வியப்புடைத்தே.

11

தேன்சொல்லும் வாயுமை பாகாநின் றன்னைத் தெரிந்தடுத்தோர்
தான்சொல்லங் குற்றங் குணமாகக் கொள்ளந் தயாளுவென்றே
நான்சொல்வ தென்னை பொன்னுண் சொல்லும் வாணிதன் னுண்சொல்லுமவ்
வான்சொல்லு மெம்மலை மான்சொல்லங் கைம்மலை மான்சொல்லுமே.

12

வென்றே முதலையு மூர்க்கருங் கொண்டது மீளவிடார்
என்றே யுரைப்பரிங் கென்போன்ற மூடர்மற் றிலைநின்பேர்
நன்றே யுரைத்துநின் றன்றே விடுத்தன னுணிலென்மட்
டின்றேயக் கட்டுரை யின்றேயென் சொல்வ திறையவனே.

13

கைக்கின்ற காயு மினிப்பாம் விடமுங் கனவமுதாம்
பொய்க்கின்ற கானலு நீராம்வன் பாவமும் புண்ணியமாம்

வைக்கின்ற வோடுஞ்செம் பொன்னுமென் கெட்ட மனதுநிச்சீர்
துய்க்கின்ற நல்ல மனதாவ தில்லையென் சொல்லுவனே.

14

வீணே பொழுது கழிக்கின்ற நானுன் விரைமலர்த்தாட்
காணென்கண் டாரையுங் காண்கின்றி லேன்சற்றுங் காணற்கன்பும்
பூணென் தவமும் புரியே னறமும் புகல்கின்றிலேன்
நானென் விலங்கிழி யானே யெனுங்கடை நாயினனே.

15

நானே ரெளிமை யடிமையன் றேநல்ல னல்லனென்று
தானேநின் னன்பர் தகாதென்ப ரீதென்று தானினைத்தோ
ஏனேநின் னுள்ள மிரங்கிலை யின்னு மிரங்கிலையேற்
கானேநி வேன்கொல் கடல்விழு வேன்கொல்முக் கண்ணாவனே.

16

மின்போலுஞ் செஞ்சடை வித்தக னேயொளி மேவியசெம்
பொன்போலு மேனியெம் புண்ணிய னேயெனைப் போற்றிப்பெற்ற
தன்போலுந் தாய்தந்தை யாயிரம் பேரிருந் தாலுமந்தோ
நின்போலு மன்புடை யாரேனக் காரிந்த நீணிலத்தே.

17

அன்பாலென் றன்னையிங் காளுடை யாயிவ் வடியவனென்
நின்பாலென் துன்ப நெறிப்பா லகற்றென்று நின்றதல்லாற்
றுன்பா விடரைப் பிறர்பா லடுத்தொன்று சொன்னதுண்டோ
வென்பா விரங்கிலை யென் பாற் கடல்பிள்ளைக் கீந்தவனே.

18

என்போன் மனிதரை யேனெடுப் பேனெனக் கெய்ப்பில்லைப்பாம்
பொன்போல் விளங்கும் புரிசடை யான்றனைப் போயடுத்தேன்
துன்போ ரனுவும் பெறேனினி யானென்று சொல்லிவந்தேன்
முன்போற் பராமுகஞ் செய்யே லருளுக முக்கணனே.

19

பொன்னுடை யார்தமைப் போயடுப் பாயென்ற புன்மைபினோர்க்
கென்னுடை யான்றனை யேயடுப் பேனிதற் கெள்ளளவும்
பின்னடை யேனவர் முன்னடை யேனெனப் பேசிவந்தேன்
மின்னடை மாதுமை பாகாவென் சோகம் விலக்குகவே.

20

சாதகத் தோர்கட்குத் தானருள் வேனெனிற் றுழந்திடுமா
பாதகத் தோனுக்கு முன்னரு ளீந்ததெப் பான்மைகொண்டோ
தீதகத் தேனெளி யேனா யினுமுன் றிருவடியாம்
போதகத் தேநினைக் கின்றேன் கருணை புரிந்தருளே.

21

அருளறி யாச்சிறு தேவருந் தம்மை யடுத்தவர்கட்
கருளறி யாவிளக் கென்றாலு நெஞ்ச மிரங்குகின்றார்
மருளறி யாப்பெருந் தேவேநின் றன்னடி வந்தடுத்தேன்
தெருளறி யாச்சிறி யேனாயி னுஞ்செய்க சீரருளே.

22

அரும்பொரு ளேயென் னரசேயென் னாருயிர்க் காகவந்த
பெரும்பொரு ளேயருட் பேறே சிவானந்தம் பெற்றவர்பால்
வரும்பொரு ளேமுக்கண் மாமணி யேநின் வழியருளாற்
றரும்பொரு ளேபொரு ளென்றுவந் தேனெனைத் தாங்கிக்கொள்ளே. 23

சரங்கார் முகந்தொடுத் தெய்வது போலென் றையுலகத்
துரங்கா ரிருட்பெரு வாதுணையாவிட னுட்டுநெஞ்சக்
குரங்கான் மெலிந்துநின் னுமந் துணையெனக் கூறுகின்றேன்
இரங்கார் தமக்கு மிரங்குகின் றேயெற் கிரங்குகவே. 24

கூறுற்ற குற்றமுந் தானே மகிழ்விற் குணமெனவே
ஆறுற்ற செஞ்சடை யண்ணல்கொள் வானென்ப ராங்கதற்கு
வேறுற்ற தோர்கரி வேண்டுங்கொ லோவென்னுண் மேவியென்றும்
வீறுற்ற பாதத் தவன்மிடற் றேகரி மேவியுமே. 25

சூற்படு மேக நிறத்தோனு நான்முகத் தோனுமென்னைப்
போற்படும் பாடுநல் லோர்சொலக் கேட்கும் பொழுதுமனம்
வேற்படும் புண்ணிற் கலங்கியந் தோநம் விடையவன்பூங்
காற்படுந் தூளிநம் மேற்படு மோவொரு காலென்னுமே. 26

வாளேய் நெடுங்கண்ணி யெம்பெரு மாட்டி வருடுமலர்த்
தாளே வருந்த மணிக்கூடற் பாணன் றனக்கடிமை
யாளே யெனவிற கேற்றுவிற் றேய்நின் னருள்கிடைக்கு
நாளேநன் னுளந்த நாட்கா யிரந்தெண்ட னுன்செய்வனே. 27

அடுத்தார் தமையென்று மேலோர் விடார்க ளவர்க்குப்பிச்சை
யெடுத்தா யினுமிடு வார்களென் பாரதற் கேற்கச்சொற்பூத்
தொடுத்தா ரொருவர்க்குக்¹ கச்சூரி லேபிச்சைச் சோறேதேத்துக்
கோத்தையின் பேரருளென் சொல்லு கேனென் குணக்குன்றமே. 28

நாடிநின் றேநினை நான்கேட்டுக் கொள்வது நண்ணுமபத்துக்
கோடியன் றேயொரு கோடியி னூற்றொரு கூறுமன்றே
தேடிநின் றேபுதைப் போருந் தருவாநின் சீர்நினைந்துட்
பாடியந் தோமனம் வாடிநின் றேன்முகம் பார்த்தருளே. 29

தாயாக னுஞ்சற்று நேரந் தரிப்பணந் தந்தையையநம்
வாயார வாழ்த்தினும் வையினுந் தன்னிடை வந்திதூநீ
யீயா யெனிலுள் வானென் றுணையடுத் தேனுமையாள்
நேயா மனமிரந் காயாவென் னெண்ண நெறிப்படவே. 30

நடும்பாட்டை நாவலன் வாய்த்திருப் பாட்டை நயந்திட்டீ
குடும்பாட்டை மேற்கொண்ட வென்றமிழ்ப் பாட்டையுந் கொண்டெனுள்ளத்

¹ சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

திடும்பாட்டை நீக்கிலை யென்னினுந் துன்பத் திழுக்குற்றுநான்
படும்பாட்டை யாயினும் பார்த்திரந் காயெம் பரஞ்சுடரே. 31

வட்டாலுங் கேளய லென்பாரை நான்கிரித் தென்னைவேட்டிப்
போட்டாலும் வேறிடங் கேளேனென் னுணைப் புறம்பிடுத்துக்
கேட்டாலு மென்னை யுடையா னிடஞ்சென்று கேட்பனென்றே
நீட்டாலும் வாயுரைப் பாட்டாலுந் சொல்லி நிறுத்துவனே. 32

சீர்க்கின்ற கூடலிற் பாணனுக் காட்படச் சென்றவந்நாள்
வேர்க்கின்ற வெம்மண லென்றலை மேல்வைக்கு மெல்லடிக்குப்
பேர்க்கின்ற தோறு முறுத்திய தோவெனப் பேசியெண்ணிப்
பார்க்கின்ற தோறுமென் கண்ணையென் னுள்ளம் பதைக்கின்றதே. 33

நீயேயென் றந்தை யருளுடை யாயெனை நேர்ந்துபெற்ற
தாயேநின் பாலிடத் தெம்பெரு மாட்டியித் தன்மையினால்
நாயேன் சிறிதுங் குணமில் னாயினு நானுமுங்கள்
சேயே யெனைப்புறம் விட்டா லுலகஞ் சிரித்திடுமே. 34

தெருளும் பொருளுநின் சீரரு ளேயெனத் தேர்ந்தபின்யான்
மருளும் புவனத் தொருவரை யேனு மதித்ததுண்டோ
வெருளும் புவியிற் றுயராற் கலங்கி வெதும்புகின்றேன்
இருளங் கருமணி கண்டா வறிந்து மிரங்கிலையே. 35

பெண்ணன் மயங்கு மெளியேனை யாளப் பெருங்கருணை
அண்ணுநின் னுள்ள மிரங்காத வண்ண மறிந்துகொண்டேன்
கண்ணு ருலகிலென் றுன்பமெல் லாம்வெளி காணிலிந்த
மண்ணு பிலத்தொடு விண்ணுந் கொள்ளை வழங்குமென்றே. 36

நெறிகொண்ட நின்னடித் தாமரைக் காட்பட்டு நின்றவென்னைக்
குறிகொண்ட வாழ்க்கைத் துயராம் பெரிய கொடுங்கலிப்பேய்
முறிகொண் டலைக்க வழக்கோ வளர்த்த முடக்கிழநாய்
வெறிகொண்ட தேனும் விடத்துணி யாரிவ் வியனிலத்தே. 37

மதியாம லாரையு நானிறு மாந்து மகிழ்கின்றதெம்
பதியா முனது திருவருட் சீருரம் பற்றியன்றோ
எதியார் படினு மிடர்ப்பட் டலையிவ் வேழைக்கென்ன
விதியா வினிப்பட மாட்டே னருள்செய் விடையவனே. 38

கற்கோட்டை நெஞ்சருந் தம்பா லடுத்தவர் கட்குச்சும்மாச்
சொற்கோட்டை யாயினுங் கட்டுவர் நினைத் துணிந்தடுத்தேன்
அற்கோட்டை நெஞ்சடை யேனுக் கிரங்கிலை யன்றுலவா
நெற்கோட்டை யீந்தவ னீயல்லீ யோமுக்க ணின்மலனே. 39

ஆதிக்க மாயை மனத்தேன் கவலை யடுத்திடுத்து
வாதிக்க நொந்து வருந்துகின் றேனின் வழக்கமெண்ணிச்
சோதிக்க வென்னைத் தொடங்கே லருளத் தொடங்குகண்டாய்
போதிக்க வல்லநற் சேயுமை யோடென்னுட் புக்கவனே 40

பிறைமுடித் தாண்டொரு பெண்முடித் ¹தோர்பிள்ளைப் பேர்முடித்த
நிறைமுடித் தாண்டவஞ் செவ்வேணி செய்திட நித்தமன்றின்
மறைமுடித் தாண்டவஞ் செய்வோயென் பாலருள் வைத்தெளியேன்
குறைமுடித் தாண்டுகொ ளென்னே பலமுறை கூறுவதே. 41

நடங்கொண்ட பொன்னடி நீழலி னான்வந்து நண்ணுமட்டுந்
திடங்கொண்ட நிற்புகு மல்லாற் பிறர்புகழ் செப்பவையேல்
விடங்கொண்ட கண்டத் தருட்குன்ற மேபிம வெற்புடையாள்
இடங்கொண்ட தெய்வத் தனிமுத லேயெம் மிறையவனே. 42

விழிக்கஞ்சு னந்தரு மின்னூர்தம் வாழ்க்கையில் வீழ்ந்தயலோர்
மொழிக்கஞ்சி யுள்ளம் பொறுதுநின் னும மொழிந்தெளியேன்
குழிக்கஞ்சி போன் ²மயங் கின்றே னருளக் குறித்திலையேற்
பழிக்கஞ்சி னோயின்னு மென்பழிக் கஞ்சப் படுமுனக்கே. 43

சேல்வைக்குங் கண்ணுமை பாகாநின் சித்தந் திருவருளென்
பால்வைக்கு மேலிட ரெல்லா மெனைவிட்டப் பாண்டக்கக்
கால்வைக்கு மேநற் சுகவாழ்வென் மீதினிற் கண்வைக்குமே
மால்வைக்கு மாயைகண் மண்வைக்கு மேதங்கள் வாய்தனிலே. 44

ஒருமாது பெற்ற மகன்பொருட் டாக வுவந்துமுன்னம்
வருமாம னாகி வழக்குரைத் தோயென் வழக்குரைத்தற்கு
இருமா நிலத்தது போல்வேடங் கட்ட விருத்திகொலோ
திருமால் வணங்கும் பதத்தவ யானுன் சிறுவனன்றே. 45

முன்னஞ்ச முண்ட மிடற்றர சேரின் முழுக்கருணை'
அன்னஞ் சுகப்பெற வுண்டுமுன் பாலன் படைந்திலதாற்
கன்னெஞ்ச மோகட்டை வன்னெஞ்ச மோவெட்டிக் காய்நெஞ்சமோ
என்னெஞ்ச மென்னெஞ்ச மோதெரி யேனிதற் கென்செய்வதே. 46

வானம் விடாதுறு காற்போலென் றன்னை வளைந்துகொண்ட
மானம் விடாதிதற் கென்செய்கு வேனின்னை வந்தித்தேன்
ஊனம் விடாதுழ னாயென் பிழையை யுளங் ³கொண்டிடேல்
ஞானம் விடாத நடத்தோய்நின் றண்ணரு ணல்குகவே. 47

¹ ஓர் பிள்ளைப்பேர் - மதலை - சரக்கொன்றை.

² மயங்குகின்றேனெனற்பாலது-மயங்குகின்றேனென விகாரமாயிற்று.

³ கொண்டிடேல் என முன்னிலை யெதிர்மறைவேயென் முற்றுகக்கொள்க.

நாயுஞ் செயாத நடையுடை யேனுக்கு நாணமுமுள்
நோயுஞ் செயாநின்ற வன்மிடி நீக்கநன் னோன்பளித்தாய்
பேயுஞ் செயாத கொடுத்தவத் தாற்பெற்ற பிள்ளைக்குநற்
ரூயுஞ் செயாளிந்த நன்றிகண் டாய்செஞ் சடையவனே. 48

உருவத்தி லேசிறி யேனாகி யுகத்தி லொன்றுமின்றித்
தெருவத்தி லேசிறு கால்வீசி யாடிடச் சேன்றவந்தப்
பருவத்தி லேநல் லறிவளித் தேயுனைப் பாடச்சேய்தாய்
அருவத்தி லேயுரு வானோய்நின் றண்ணளி யார்க்குளதே. 49

மானெழுந் தாடுங் கரத்தோய்நின் சாந்த மனத்திற்சினர்
தானெழுந் தாலு மெழுகுவென் றேயென் றளர்வையெல்லாம்
ஊனெழிந் தார்க்கநின் பாலுரைப் பேனன்றி யூர்க்குரைக்க
நானெழுந் தாலுமென் னாவெழு மோமொழி நல்கிடவே. 50

வனமெழுந் தாடுஞ் சடையோய்நின் சித்த மகிழ்தலன்றிச்
சினமெழுந் தாலு மெழுகுவென் றேயென் சிறுமையைநின்
முனமெழுந் தாற்று வதல்லாற் பிறர்க்கு மொழிந்திடவேன்
மனமெழுந் தாலுமென் வாயெழு மோவுள்ள வாரிதுவே. 51

சிற்பர மேயெஞ் சிவமே திருவருட் சீர்மிகுந்த
கற்பக மேயுனைச் சார்ந்தோர்க் களிக்குநின் கைவழக்கம்
அற்பமன் றேபல வண்டங் களினடங் காததென்றே
நற்பர ஞானிகள் வாசகத் தாற்கண்டு நாடினனே. 52

வருஞ் ¹செல்லு ணீர்மறுத் தாலுங் கருணை மறுதவெங்கட்
பெருஞ்செல்வ மேயெஞ் சிவமே நினைத்தொழப் பெற்றுமிங்கே
தருஞ்செல் லரிக்கு மரம்போற் சிறுமைத் தளர்நடையால்
அருஞ்செல்லன் முழுகிநிற் கின்றே னிதுநின் னருட்கழகே. 53

கருமுக நீக்கிய பாணனுக் கேகன கங்கொடுக்கத்
திருமுகஞ் சேரற் களித்தோயென் றுன்னைத் தெரிந்தடுத்தென்
ஒருமுகம் பார்த்தரு ளென்கின்ற வேழைக் குதவிலையேல்
²உருமுக வார்க்கும் விடையோ யெவர்மற் றுதவுவரே. 54

மருப்பா வனத்துற்ற மாணிக்கு மன்னன் மனமறிந்தோர்
திருப்பா சுரஞ்செய்து பொற்கிழி யீந்தநின் சீர்நினைந்தே
விருப்பா நினையுத் தேனெனக் கிந்திட வேயின்றென்னை
கருப்பாநின் சித்தந் திருப்பாயென் மீது கறைக்கண்டனே. 55

பிழையை மேவுமில் வாழ்க்கையி லேமனம் பேதுற்றவின்
வேழையை நீவிட லாமோ வடிமைக் கிரங்குகண்டாய்

¹ செல் என்பது-மேகம். ² உரும் என்பது-இடி.

1 மாழையைப் போன்முன்னர்த் தாங்கொண்டு வைத்து வளர்த்தவின வாழையைத் தாம்பின்னர் நீர்விட வின்றி மறுப்பதுண்டே. 56

கருத்தறி யாச்சிறி யேன்படுந் துன்பக் கலக்கமெல்லாம் உருத்தறி யாமை பொறுத்தரு ளீபவ ருண்ணையன்றித் திருத்தறி யார்பிற ரன்றேமென் கன்றின் சிறுமையொன்றும் ஒருத்தறி யாதுநற் சேதா வறியு மிரங்குகவே. 57

வான்வேண்டிக் கொண்ட மருந்தோழம்க் கண்கொண்ட வள்ளலுன்னை நான்வேண்டிக் கொண்டது நின்னடி யார்க்கு நகைதருமீ தேன்வேண்டிக் கொண்டனை யென்பா ரிதற்கின்னு மேனிரங்காய் தான்வேண்டிக் கொண்ட வடிமைக்குக் கூழிடத் தாழ்ப்பதுண்டே. 58

பையுரைத் தாடும் பணிப்புயத் தோய்தமைப் பாடுகின்றோர் உய்யுரைத் தாவுள்ள தில்லதென் றில்லதை யுள்ளதென்றே பொய்யுரைத் தாலுந் தருவார் பிறரது போலன்றிநான் மெய்யுரைத் தாலு மிரங்காமை நின்னருண் மெய்க்கழகே. 59

மடல்வற்றி னாலு மணம்வற்று ருத மலரெனவென் உடல்வற்றி னாலுமென் னுள்வற்று மோதாய ருள்ளவெல்லாம் மடல்வற்று ருதநின் ருட்கன்றி யீங்கய லார்க்குரையேன் கடல்வற்றி னாலுங் கருணைவற் ருதமுக் கண்ணவனே. 60

எள்ளிருக் கின்றதற் கேனுஞ் சிறிதிட மின்றியென்பான் முள்ளிருக் கின்றது போலுற்ற துன்ப முயக்கமெல்லாம் வெள்ளிருக் கின்றவர் தாமுங்கண் டாரெனின் மேவியென்றன் உள்ளிருக் கின்றநின் ருட்கோத லென்னெம் முடையவனே. 61

2 பொன்கின்று பூத்த சடையாயிவ் வேழைக்குன் பொன்னருளாம் நன்கின்று நீதரல் வேண்டுமந் தோதாயர் நண்ணியென்னைத் தின்கின்ற தேகொடும் பாம்பையும் பாலுணச் செய்துகொலார் என்கின்ற ஞால மிழுக்குரை யாதெற் கிரங்கிடனே. 62

வாய்முடிக் கொல்பவர் போலேயென் னுள்ளத்தை வன்றுயராம் பேய்முடிக் கொண்டதென் செய்கென் முகத்திற் பிறங்குகையைச் சேய்முடிக் கொண்டுநற் பாற்கழக் கண்டுந் திகழ்முலையைத் தாய்முடிக் கொள்ளுவ துண்டோ வருளுக சங்கரனே. 63

கோள்வேண்டு மேழை மனத்தினை வேறுற்றுக் கொட்டக்கொள்ளித் தேள்வேண்டு மோசுடத் தீவேண்டு மோவதை செய்திடவோர் வாள்வேண்டு மோகொடுந் துன்பே யதிலெண் மடங்குகண்டாய் ஆள்வேண்டு மேலென்னை யாள்வேண்டு மென்னு ளாளுரொழித்தே. 64

1 மாழை என்பது-பொன்.

2 பொன்கின்று பூத்தசடை என்பது - கொன்றை பூத்தசடை.

வ்டையிலே யோவதன் மேலேறி யென்முன் விரைந்துவரப் படையிலே யோதாய ரெல்லார் துணிக்கப் பதங்கொளருட் கொடையிலே யோவென் குறைதீர நல்கக் குலவுமென்றாய் புடையிலே யோவென் றனக்காகப் பேசுவெம் புண்ணியனே. 65

நறையுள தேமலர்க் கொன்றைகொண் டாடிய நற்சடைமேற் பிறையுள தேகங்கைப் பெண்ணுள தேபிறங் குங்கழுத்திற் கறையுள தேயரு ளெங்குள தேயிக் கடையவனென் குறையுள தேயென் றரற்றவுஞ் சற்றுங் குறித்திலதே. 66

சினத்தாலுங் காமத்தி னாலுமென் றன்னைத் திகைப்பிக்குமீம் மனத்தா லுறுந்துயர் போதாமை யென்று மதித்துச்சுற்றும் இனத்தாலும் வாழ்க்கை யிடும்பையி னாலு மிளைக்கவைத்தாய் அனத்தான் புகழும் பதத்தோ யிதுநின் னருட்கழகே. 67

புல்லள வாயினு மீயார்தம் வாயிற் புகுந்துபுகழ்ச் சொல்லள வானின் றிரப்போ ரிரக்கநற் 1 சொன்னங்களைக் 2 கல்லள வாத்தரு கின்றோர்தம் பாலுங் கருதிச்சென்றோர் நெல்லள வாயினுங் கேளேனின் பாலன்றி நின்மலனே 68

பிறைசூழ்ந்த வேணி முடிக்கனி யேயெம் பெருஞ்செல்வமே கறைசூழ்ந்த கண்டத்தெங் கற்பக மேதுதற் சட்கரும்பே மறைசூழ்ந்த மன்றொளிர் மாமணி யேயென் மனமுழுதுங் குறைசூழ்ந்து கொண்டதென் செய்கே னகற்றக் குறித்தருளே. 69

கண்கட்டி யாடும் பருவத்தி லேழுலை கண்டவொரு பெண்கட்டி யாள நினைக்கின்ற வோர்சிறு பிள்ளையைப்போல் எண்கட்டி யாலுன் னருள்விழைந் தேன்சிவ னேயென்னெஞ்சம் புண்கட்டி யாயலைக் கின்றது மண்கட்டிப் போலுதிர்ந்தே. 70

மெய்விட்ட வஞ்சக நெஞ்சாற் படுந்துயர் வெந்நெருப்பில் நெய்விட்ட வாறிந்த வாழ்க்கையின் வாதனை நேரிட்டதாற் பொய்விட்ட நெஞ்சுறும் பொற்பதத் தையவிப் பொய்யனைநீ கைவிட் டிடநினை யேலருள் வாய்கரு ணைக்கடலே. 71

அருட்கட லேயக் கடலமுதே யவ் வமுதத்துற்ற தெருட்சவை யேயச் சுவைப்பய னேமறைச் சென்னிநின்ற பொருட்பத மேயப் பதத்தர சேநின் புகழ்நினையா விருட்குண மாயை மனத்தே னையமுவர் தேன்றுகொள்ளே. 72

அண்டங்கண் டானு மளந்தானுங் காண்டற் கரியவநின் கண்டங்கண் டார்க்குஞ் சடைமேற் குறைந்த கலைதியின்

1 சொன்னம் - சொர்னம் - பொன்.

2 கல் என்பது - மலை.

துண்டங்கண் டார்க்கும் பயமுள தோவெனச் சூழ்ந்தடைந்தேன்
தொண்டன்கண் டாள்பல தெண்டன்கண் டாய்தின் றுணையடிக்கே.

73

தேட்டக்கண் டேர்மொழிப் பாகா வுலகிற் சிலர்குரங்கை
ஆட்டக்கண் டேனன்றி யக்குரங் காலவ ராட்சச் சூழ்ந்
கேட்டுக்கண் டேனிலை நானேழை நெஞ்சக் கிழக்குரங்கால்
வேட்டுக்கொண் டாடுகின் றேனிது சான்ற வியப்புடைத்தே.

74

போகங்கொண் டார்த்த வருளா ரமுதப் புணர்முலையைப்
பாகங்கொண் டார்த்த பரம்பொரு ளேனின் பதரினையா
வேகங்கொண் டார்த்த மனத்தாலிவ் வேழை மெலிந்துமிகச்
சோகங்கொண் டார்த்துநிற் கின்றே னருளத் தொடங்குகவே.

75

இன்றல வேநெடு நாளாக வேழைக் கெதிர்த்ததுன்பம்
ஒன்றல வேபல வெண்ணில வேயுற் றுரைத்ததயன்
மன்றல வேபிறர் நன்றல வேயென வந்தகயக்
கன்றல வேபசங் கன்றடி யேன்றனைக் காத்தருளே.

76

படிபட்ட மாயையின் பாற்பட்ட சாலப் பரப்பிற்பட்டே
மிடிபட்ட வாழ்க்கையின் மேற்பட்ட துன்ப விசாரத்தினால்
அடிபட்ட நானுனக் காட்பட்டு மின்னு மலைதன்னேரு
பிடிபட்ட நேரிடைப் பெண்பட்ட பாகப் பெருந்தகையே.

77

உடையாயென் விண்ணாப்ப மொன்றுண்டு கேட்டரு ஞன்னடிச்சீர்
தடையாது மின்றிப் புகல்வதல் லாலிச் சந்ததிடைநா
னடையாற் சிறுமைகொண் டந்தோ பிறரை நவீன்றவர்பால்
அடையா மையுநெஞ் சடையாமை யுந்தந் தருளுகவே.

78

தஞ்சமென் றேநின்ற நாயேன் குறையைத் தவிருனக்கோர்
பஞ்சமின் றேயுல கெல்லாநின் சீரருட் பாங்குகண்டாய்
எஞ்சநின் றேற்குணை யல்லாற் றுணைபிறி தில்லையிது
வஞ்சமன் றேநின் பதங்காண்க முக்கண் மணிச்சுடரே.

79

பொறுத்தாலு நான்செயுங் குற்றங்கள் யாவும் பொறுதெனைநீ
ஒறுத்தாலு நன்றினிக் கைவிட்டி டேலென் னுடையவனீ
வெறுத்தாலும் வேறிலை வேற்றோ ரிடத்தை விரும்பியென்னை
அறுத்தாலுஞ் சென்றிட மாட்டே னெனக்குன் னருளிடமே.

80

சேல்வரு மேர்விழி மங்கைபங் காவென் சிறுமைகண்டான்
மேல்வரு நீவரத் தாழ்த்தாலு முன்றன் வியனருட்பொற்
கால்வரு மேயினங் கன்றழத் தாய்ப்பசுக் காணின்மடிப்
பால்வரு மேமுலைப் பால்வரு மேபெற்ற பாவைக்குமே.

81

வன்பட்ட கூடலில் வான்பட்ட வையை வரம்பிட்டநின்
பொன்பட்ட மேனியிற் புண்பட்ட போதிற் புவிநடையாந்
துன்பட்ட வீரரந் தோவாத லூர்தந் தூயநெஞ்சம்
என்பட்ட தோவின்று கேட்டவென் னெஞ்ச மிடிபட்டதே.

82

நீர்சிந்துங் கண்ணி நிலைசிந்து நெஞ்சமு நீண்டையிற்
சீர்சிந்து வாழ்க்கையுந் தேன்சிந்தி வாடிய செம்மலர்போற்
கூர்சிந்து புந்தியுங் கொண்டுநின் றேனுட் குறைசிந்துமவா
றோர்சிந்து போலரு ணோர்சிந்த னேத்து முடையவனே.

83

கொடிகொண்ட வேற்றி னடையுஞ் சடையுந் குளிர்முகமும்
துடிகொண்ட கையும் பொடிகொண்ட மேனியுந் தோலுடையும்
பிடிகொண்ட பாகமும் பேரரு ணைக்கமும் பெய்கழலுங்
குடிகொண்ட நன்மன மென்மனங் போற்குறை கொள்வதின்றே.

84

விதிக்கும் பதிக்கும் பதிநதி யார்மதி வேணிப்பதி
திதிக்கும் பதிக்கும் பதிமேற் கதிக்குந் திகழ்பதிவான்
துதிக்கும் பதிக்கும் பதியோங்கு மாபதி சொற்கடந்த
பதிக்கும் பதிசிற் பதியெம் பதிநம் பசுபதியே.

85

எனையடைந் தாழ்த்திய துன்பச் சுமையை யிறக்கெனவே
நினையடைந் தேனடி நாயேற் கருள நினைதிகண்டாய்
வனையடைந் தேமன வீறுடைந் தேநின்று வேற்றவர்தம்
மனையடைந் தேமனம் வாடலுன் றெண்டர் மரபல்லவே.

86

வனம்போய் வருவது போலேவன் செல்வர் மனையிடத்தே
தினம்போய் வருமிச் சிறியேன் சிறுமைச் செயலதுபோய்ச்
சினம்போய்க் கொடும்பகைக் காமமும் போய்நின் றிறநிகழ்த்தா
வினம்போய்க் கொடிய மனம்போ யிருப்பதென் றென்னரசே.

87

பெற்றா ளனையநின் குற்றேவல் செய்து பிழைக்கறியாச்
சிற்றாள் பலரினுஞ் சிற்றா ளெனுமென் சிறுமைதவிர்த்
துற்றாள் கிலையெனின் மற்றார் துணையெனக் குன்கமலப்
பொற்றா ளருட்புகழ்க் கற்றாய்ந்து பாடப் புரிந்தருளே.

88

அந்நாணை யாதுநஞ் சேற்றயன் மான்மனை யாதியர்தம்
பொன்னாணைக் காத்த வருட்கட லேபிறர் புன்மனைபோம்
இந்நாணை யாவகை யென்னாணைக் காத்தரு ளேழைக்குநின்
றன்னாணை யையநின் றுளாணை வேறு சரணில்லையே.

89

பவசாத னம்பெறும் பாதகர் மேவுமிப் பாரிடைநற்
சிவசாத னத்தரை யேன்படைத் தாயத் திருவிலிகள்

அவசாத னங்களைக் கண்டிவ ருள்ள மழுங்கவென்றோ
கவசா தனமெனக் கைம்மா னுரியைக் களித்தவனே. 90

நான்செய்த புண்ணியம் யாதோ சிவாய நமவெனவே
ஆன்செய்த நாவைக்கொண் டோதப்பெற் றேனெனை யொப்பவரார்
வான்செய்த நான்முகத் தோனும் திருநெடு மாலுமற்றைத்
தேன்செய்த கற்பகத் தேவனுந் தேவருஞ் செய்யரிதே. 91

உற்றா யினுமறைக் கோர்வரி யோயெனை யுற்றுப்பெற்ற
நற்றா யினுமினி யானேநின் னல்லரு னல்கிலென்னை
வற்றா யினுங்கொள வேண்டுகின் றேனென் விருப்பறிந்துஞ்
சற்றா யினுமிரங் காதோநின் சித்தந் தயாநிதியே. 92

வான்மா றினுமொழி மாறாத மாறன் மனங்கரிக்கக்
கான்மாறி யாடிய கற்பக மேநின் கருணையென்மேற்
றான்மா றினும்விட்டு நான்மாறி டேன்பெற்ற தாய்க்குமுலைப்
பான்மாறி னும்பிள்ளை பான்மாறு மோவதிற் பல்விடுமே. 93

அன்பரி தாமனத் தேழையன். யான்றுய ரான்மெலிந்தே
இன்பரி தாமிச் சிறுநடை வாழ்க்கையி லேங்குகின்றேன்
என்பரி தாப நிலை யறிந்து மிரங்கிலையேல்
வன்பரி தாந்தண் ணருட்கட லேயென்னை வாழ்வெனக்கே. 94

மைகண்ட கண்டமு மான்கண்ட வாமமும் வைத்தருளிற்
கைகண்ட நீயெங்குங் கண்கண்ட தெய்வங் கருதிலென்றே
மெய்கண்ட நான்மற்றைப் பொய்கண்ட தெய்வங்கண் மேவுவனே
நெய்கண்ட ஆண்விட்டு நீர்கண்ட கூழுக்கென் னேடுவதே. 95

வேணிக்கு மேலொரு ¹ வேணியைத் தோய்முன் விரும்பியொரு
மாணிக்கு வேதம் வகுத்தே கிழியொன்று வாங்கித்தந்த
காணிக்குத் தானரைக் காணிமட் டாயினுங் காட்டுகண்டாய்
² பாணிக்கு மோதரும் ³ பாணிவந் தேற்றவர் பான்மைகண்டே. 96

மறைக்கொளித் தாய்நெடு மாற்கொளித் தாய்திசை மாமுகங்கொள்
இறைக்கொளித் தாயிங் கதிலோர் பழியிலை யென்றன்மனக்
குறைக்கொளித் தாலுங் குறைதீர்த் தருளெனக் கூவிடுமென்
முறைக்கொளித் தாலு மரசேநின் பாற்பழி மூடிடுமே. 97

முன்மறை வேண்டும் பருவப் பயிர்வெயின் மூடிக்கெட்ட
பின்மறை பேய்ந்தென்னை பேறுகண் டாயந்தப் பெற்றியைப்போ

¹ வேணி என்பது - நதி. ² பாணிக்குமோ என்பது - தாமதிக்குமோ.

³ பாணி என்பது - கை - நீர்.

னின்மறை போற்கொடை யின்றன்றி மூப்பு நெருங்கியக்காற்
பொன்மறை பேய்ந்தென்னை கன்மறை பேய்ந்தென்னை பூரணனே. 98

நீளா தரவுகொண் டென்குறை யாவு நிகழ்த்தவுநீ
கேளா தவனென வாளா விருக்கின்ற கேண்மையென்னே
சூளாத முக்கண் மணியே விடேலுனைச் சூழ்ந்தவென்னை
ஆளாகக் கொள்ளினு மீளா நரகத் தழுத்தினுமே. 99

வளங்கண் டு மாவனத் தீன்றதன் தாயின்றி வாடுகின்ற
இளங்கண் டு போற்சிது வாழ்க்கையி னின்னரு னின்றியந்தோ
உளங்கண் டு நான்செய்வ தென்னே கருணை யுதவுகண்டாய்
களங்கண் டு பேரருட் காரென்று கூறுங் களத்தவனே. 100

காற்றுக்கு மேல்விட்ட பஞ்சாகி யுள்ளங் கறங்கச்சென்றே
சோற்றுக்கு மேற்கதி யின்றென வேற்றகந் தோறுமுண்போர்
தூற்றுக்கு மேற்பெருந் தூரிலை யாங்கென் றுயரமெனுஞ்
சேற்றுக்கு மேற்பெருஞ் சேறிலை காணருட் செவ்வண்ணனே. 101

அந்தோ துயரிற் சுழன்றாடு மேழை யவலநெஞ்சஞ்
சுந்தோத நீரிற் சுழியோ வினையவர் செங்கைதொட்ட
பந்தோ சிறுவர்தம் பம்பரமோகொட்டும் பஞ்சகொலோ
வந்தோ மிழலுந் துரும்போவென் சொல்வதெம் மாமணியே. 102

பொன்வச மோபெண்க ளின்வச மோகடற் பூவசமோ
மின்வச மோவெனு மெய்வச மோவென் விதிவசமோ
தன்வச மோமலந் தன்வச மோவென் சவலைநெஞ்சம்
என்வச மோவில்லை நின்வச நானெனை யென்றுகொள்ளே. 103

நானடங் காதொரு நாட்செயுங் குற்ற நடக்கையெல்லாம்
வானடங் காதிர்த மண்ணடங் காது மதிக்குமண்டந்
தானடங் காதெங்குந் தானடங் காதெனத் தானறிந்து
மானடங் காட்டு மணியெனை யாண்டது மாவியப்பே. 104

பாம்பா யினுமுணப் பால்கொடுப் பார்வளர்ப் பார்மனைப்பால்
வேம்பாயி னும்வெட்டல் செய்யார் வளர்த்த வெருட்சிக்கடாத்
¹ தாம்பா யினுமொரு தாம்பாயி னுங்கொடு தாம்பின்செல்வார்
தேம்பாய் மலர்க்குழற் காம்பாக வென்னையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளே. 105

நெருப்புக்கு முட்டையுங் கூழ்க்கிட வுப்பையு நெடிச்செல்வோர்
பருப்புக்கு நெய்யுமொண் பாலுக்கு வாழைப் பழமுங்கொள்ளத்
தெருப்புக்கு வாரொடு சேர்கிலென் னுமிச் சிறுநடையா
மிருப்புக்கு வேண்டிய நான்சிவ யோகர்பின் னெய்திலென்னே. 106

¹ கடா, தாம், பாயினும் - பாய்ந்தாலும், தாம்பு—கயிறு.

எம்மத மாட்டு மரியோயென் பாவியிடும்பைநெஞ்சை
மும்மத யானையின் காவிட் டிடறினு மொய்யனற்கண்
விம்மத¹ மாக்கினும் வெட்டினு நன்றுன்னை விட்டவதன்
வெம்மத நீங்கலென் சம்மதங் காணெவ் விதத்தினுமே.

107

கல்லாத புந்தியு மந்தோரின் றுளிற் கணப்பொழுது
நில்லாத நெஞ்சமும் பொல்லாத மாயையு நீண்மதமுங்
கொல்லாமற் கொன்றெனைத் தின்னாமற் நின்கின்ற கொள்கையையிங்
கெல்லா மறிந்த வுனக்கெளி யேனின் றிசைப்பதென்னே.

108

தெவ்வழி யோடு மனத்தேனுக் குன்றன் நிருவுளந்தான்
இவ்வழி யேகென் நிருவழிக் குள்விட்ட தெவ்வழியோ
அவ்வழி யேவழி செவ்வழி பாடநின் றுடுகின்றோய்
வெவ்வழி நீர்ப்புணைக் கென்னே செயலிவ் வியனிலத்தே.

109

கண்ணார் துதற்செங் கரும்பேநின் பொன்னருட் கான்மலரை
எண்ணாத பாவியிங் கேன்பிறந் தேனினே யேத்துகின்றோர்
உண்ணாத ஆணு முடுக்கா வுடையு முணர்ச்சிசற்று
நண்ணாத நெஞ்சமுங் கொண்கில கோர்முன்னர் நானுறவே.

110

அம்மா வயிற்றெரிக் காற்றே னெனநின் றமுதலறச்
சுட்பமாவச் சேய்முகந் தாய்பார்த் திருக்கத் துணிவன்கொலோ
இம்மா நிலத்தமு தேற்றாபி னுந்தந் திடுவண்முக்கண்
எம்மானிங் கேழை யழுமுகம் பார்த்து மிரங்கிலையே.

111

ஓயாக் கருணை முகிலே துதற்கண் ணெருவநின்பாற்
றேயாக் கொடியவெந் நெஞ்சத்தை நான்சுடு சொல்லைச்சொல்லி
வாயாற் சுடினுந் தெரிந்தில தேயினி வல்வடவைத்
தீயாற் சுடினுமென் னந்தோ சிறிதுந் தெரிவதன்றே.

112

மாலறி யான்மல ரோனறி யான்மக வானறியான்
காலறி யான்மற்றை வானோர் கனவினுங் கண்டறியார்
சேலறி யாவிழி மங்கைபங் காரின் றிறத்தைமறை
நாலறி யாவெனி னுனறி வேனென னுனுடைத்தே.

113

ஆறிட்ட வேணியு மாட்டிட்ட பாதமு மம்மையொரு
கூறிட்ட பாகமுங் கோத்திட்ட கொன்றையுங் கோலமிக்க
நீறிட்ட மேனியு நான்காணு நானென் னிலைத்தலைமேல்
ஏறிட்ட கைகன்கண் டாணவப் பேய்க ளிறங்கிடுமே.

114

அல்லுண்ட கண்டத் தரசேநின் சீர்த்தி யமுதமுண்டோர்
கொல்லுண்ட தேவர்தங் கோளுண்ட சீரெனுங் கூழுண்பரோ

¹ சொல்லுண்ட வாயினர் புல்லுண்ப ரோவின் சுவைக்கண்டெனுங்
கல்லுண்ட பேர்கருங் கல்லுண்ப ரோவிக் கடவிடத்தே.

115

காரே யெனுமணி கண்டத்தி னுன்பொற் கழலையன்றி
யாரே துணைநமக் கேழைநெஞ் சேயிங் கிருந்துகழு
நீரே யெனினுந் தரற்கஞ்ச வாரொடு நீயுஞ்சென்று
சேரே விறுகச் சிவாய நமவெனச் சிந்தைசெய்யே.

116

வலைப்பட்ட மாணென வாட்பட்ட கண்ணியர் மையலென்னும்
புலைப்பட்ட பேய்க்கு விலைப்பட்ட நான்மதி போய்ப்புலம்ப
விலைப்பட்ட விம்மன மந்தோவிவ் வேழைக்கென் றெங்கிருந்து,
தலைப்பட்ட தோவிதற் கென்செய்கு வேன்முக்கட் சங்கரனே.

117

குருந்தாமென் சோக மனமான பிள்ளைக் குரங்குக்கிங்கே
வருந்தா ணவமென்னு மானிடப் பேயொன்று மாத்திரமோ
பெருந்தா மதமென் றிராக்கதப் பேயும் பிடித்ததெந்தாய்
திருந்தா வதன்குதிப் பென்னொரு வாய்கொண்டு செப்பரிதே.

118

பெண்மணி பாகப் பெருமணி யேயருட் பெற்றிகொண்ட
விண்மணி யான விழிமணி யேயென் விருப்புறுநற்
கண்மணி நேர்கட வுண்மணி யேயொரு கான்மணியைத்
திண்மணிக் கூடலில் விறோங்கு தெய்வ சிகாமணியே.

119

அலையெழுத் துந்தெயு மைந்தெழுத் தாலுன்னை யர்ச்சிக்கின்றோர்
கலையெழுத் தும்புகழ் காலெழுத் திற்குக் கனிவிரக்க
மிலையெழுத் தும்பிறப் பீடெழுத் துங்கொண்ட வெங்கன்புழுத்
தலையெழுத் தஞ்சரி யாமோ துதற்கட் டனிமுதலே.

120

ஆட்சிகண் டார்க்குற்ற துன்பத்தைத் தான்கொண் டருளளிக்கும்
மாட்சிகண் டாயெந்தை வள்ளற் குணமென்பர் மற்றதற்குக்
காட்சிகண் டேனிலை யாயினு முன்னருட் கண்டத்திலோர்
சாட்சிகண் டேன்களி கொண்டேன் கருணைத் தடங்கடலே.

121

கண்கொண்ட நெற்றியுங் கார்கொண்ட கண்டமுங் கற்பளிக்கும்
பெண்கொண்ட பாகமுங் கண்டேன்முன் மாறன் பிரம்படியாற்
புண்கொண்ட மேனிப் புறங்கண்டி லேனப் புறத்தைக்கண்டால்
ஒண்கொண்ட கல்லு முருகுமென் றோவிங் கொளித்தனையே.

122

வேய்க்குப் பொருமெழிற் றோளுடைத் தேவி விளங்குமெங்கள்
தாய்க்குக் கனிந்தொரு கூறளித் தோய்நின் றயவுமிந்த
நாய்க்குக் கிடைக்கு மெனவொரு சோதிட நல்கிலவர்
வாய்க்குப் பழத்தொடு சர்க்கரை வாங்கி வழங்குவனே.

123

காண்டத்தின் மேவு முலகீரீத் தேகங் கரும்பனைபோல்
நீண்டத்தி லென்னை நிலையல வேயிது நிற்பல்பசும்
பாண்டத்தி னீர்நிற்ற லன்றோ நமைநம் பசுபதிதான்
ஆண்டத்தி லென்னை குறையோநம் மேற்குறை யாயிரமே.

124

வேணிக்க ணீர்வைத்த தேவே மதுரை வியன்றெருவின்
மாணிக்கம் விற்றசெம் மாணிக்க மேயெனை வாழ்வித்ததோர்
ஆணிப்பொன் னேதெள் ளமுதேநின் செய்ய வடிமலர்க்குக்
காணிக்கை யாக்கிக்கொண் டாள்வா யெனது கருத்தினையே.

125

மாகலை வாணர் பிறன்பா லெமக்கு மனைக்குங்கட்ட
நீகலை தாவொரு மேகலை தாவுண் நென்மலைதா
போகலை யாவெனப் பின்னொடர் வாரவர் போன்மனன்
யேகலை யீகல ரேகம்ப வாண ரிடஞ்செல்கவே.

126

ஊர்தரு வார்நல்ல ஆண்தரு வாருடை யுந்தருவார்
பார்தரு வாருழற் கேர்தரு வார்பொன் பணந்தருவார்
சோர்தரு வாருள் ளறிவுகெ டாமற் சுகிப்பதற்கிங்
கார்தரு வாரம்மை யார்தரு பாகனை யன்றிநெஞ்சே.

127

பன்செய்த சொன்மங்கை பாகாவெண் பாற்கடற் பள்ளிகொண்டோன்
திண்செய்த சக்கரங் கொள்வா னருச்சனை செய்திட்டநாள்
விண்செய்த நின்னருட் சேவடி மேற்பட வேண்டியவன்
கண்செய்த நற்றவம் யாதோ கருத்திற் கணிப்பரிதே.

128

மாப்பிட்டு நேர்ந்துண்டு வந்தியை வாழ்வித்த வள்ளலுன்வெண்
காப்பிட்டு மேற்பல பாப்பிட்ட மேனியைக் கண்டுதொழக்
கூப்பிட்டு நானிற்க வந்திலை நாதனைக் கூடவில்லால்
பூப்பிட்ட காலத்திற் கூப்பிட்ட பேர்திலும் போவதுண்டே.

129

என்மேற் பிழையிலை யானென்செய் கேனென் னிடத்திருந்தென்
சொன்மேற் கொளாதெனை யின்மேற் றுரும்பெனச் சுற்றுகெஞ்சத்
தின்மேற் பிழையது புன்மேற் பனியெனச் செய்தொழிக்க
நின்மேற் பரம்விடை தன்மேற்கொண் டன்பர்முன் னிற்பவனே.

130

மைவிட்டி டாமணி கண்டாநின் றன்னை வழுத்துமென்னை
நெய்விட்டி டாவுண்டி போலின்பி லான்மெய்ந் நெறியறியான்
பொய்விட்டி டான்வெம் புலைவிட்டி டான்மயற் போகமெலாங்
கைவிட்டி டானெனக் கைவிட்டி டேல்வந்து காத்தருளே.

131

நல்லமு தஞ்சிவை தான்றரக் கொண்டுநின் னற்செவிக்குச்
சொல்லமு தந்தந்த வெங்கள் பிரான்வளஞ் சூழ்மயிலை

இல்லமு தந்திகழ் பெண்ணாக வேன்பை யெழுப்பியநாட்
சில்லமு தம்பெற்ற தேவரை வானஞ் சிரித்ததன்றே.

132

சொற்றுனை வேதிய னென்னும் பதிகச் சுருதியைநின்
பொற்றுனை வார்கழற் கேற்றியப் பொன்னடிப் போதினையே
நற்றுனை யாக்கரை யேறிய புண்ணிய நாவரசைக்
கற்றுனை யாதிந்தக் கற்றுணையாமென் கடைநெஞ்சமே.

133

சடையவ நீமுன் ததேத்தாண்ட நம்பிக்குச் சற்றெனினுங்
கடையவ னென்செயுங் கைம்மா றறிந்திலன் கால்வருந்தி
நடையுற நின்னைப் பரவைதன் பாங்கர் நடத்தியன்பர்
இடைவரு முன்ற னிரக்கத்தைத் தான்வெளி யிட்டதற்கே.

134

திருவாத வுரேம் பெருமான் பொருட்டன்று தென்னன்முன்னே
வெருவாத வைதிகப் பாய்பரி மேற்கொண்டு மேவிரின்ற
ஒருவாத கோலத் தொருவாவக் கோலத்தை யுள்குளிரந்தே
கருவாத நீங்கிடக் காட்டுகண் டாயென் கனவினிலே.

135

சீர்தரு நாவுக் கரையரைப் போலிச் சிறியனுமோர்
கார்தரு மாயைச் சமணன் மனக்கருங் கல்விற்கட்டிப்
பார்தரு பாவக் கடலிடை வீழ்த்திடப் பட்டுமுன்றே
ஏர்தரும் ஐந்தேழுத் தோதுகின் றேன்கரை யேற்றச்சே.

136

துக்கமுஞ் சோம்பலுந் துக்கமும் வாழ்க்கையைத் தொட்டுவரும்
ஏக்கமு நோயு மிடைபூறு மற்றை யிடரும்விட்ட
நீக்கமு நின்மல நெஞ்சமுஞ் சாந்த நிறைவுமருள்
ஆக்கமு நின்பதத் தன்புந் தருக வருட்சிவமே

137

பொய்வந்த வாயும் புலைவந்த செய்கையும் புன்மையெல்லாங்
கைவந்த நெஞ்சமுங் கண்டே னினிநற் கனிவுடன்பான்
மெய்வந்த வாயும் விதிவந்த செய்கையும் வீறன்பினுற்
றைவந்த நெஞ்சமுங் காண்பதென் றோசெஞ் சடைக்கனியே.

138

கங்கைகொண் டாய்மலர் வேணியி லேயருட் கண்ணிமலை
மங்கைகொண் டாயிடப் பாகத்தி லேயைய மற்றுமொறு
நங்கைகொண் டாலெங்கு கொண்டருள் வாயென்று நண்ணுமன்பர்
சங்கைகொண் டாலதற் கென்சொல்லு வாய்முக்கட் சங்கரனே.

139

வாட்கொண்ட கண்ணியர் மாயா விகார வலைபிழைத்துன்
தாட்கொண்ட நீழலிற் சார்ந்திடு மாறென் றனக்கருள்வாய்
கீட்கொண்ட கோவணப் பேரழ காவெனைக் கேதமற
ஆட்கொண்ட நீயின்று வாளா விருப்ப தழகல்லவே.

140

விட்டுத் தலைவநின் றுள்வணங் கார்தம் விரிதலைசும்
மாட்டுத் தலைபட்டி மாட்டுத் தலைபுன் வராகத்தலை
ஆட்டுத் தலைவெறி நாய்த்தலை பாம்பி னடுந்தலைகற்
பூட்டுத் தலைவெம் புலத்தலை நாற்றப் புழுத்தலையே.

141

தேண்ணீர் முடியனைக் காணுதங் கண்ணிருள் சேர்குருட்டுக்
கண்ணீர் சொரிந்தகண் காசக்கண் புன்முலைக் கண்ணகக்கண்
புண்ணீ ரொழுஞ் கொடுங்கண் பொருமைக்கண் புன்கண்வன்கண்
மண்ணீர்மை யுற்றகண் மாமணி நீத்தகண் மாலைக்கண்ணே.

142

கண்ணுத லான்புகழ் கேளார் சேலிபொய்க் கதையொலியும்
அண்ணுற மாதரு மைந்தருங் கூடி யழுமொலியுந்
துண்ணொலுந் திச்சொல் லொலியுமல் வந்தகண் ஞாந்கண்மொத்
துண்ணுற வாவென் றுரப்பொலி யும்புகு முன்செவியே.

143

மணிகொண்ட கண்டனை வாழ்த்தார்தம் வாய்த்தெரு மண்ணுண்டவாய்
பிணிகொண்ட வாய்விடப் பிச்சுண்ட வாய்வரும் பேச்சற்றவாய்
துணிகொண்ட வாயனற் சூடுண்ட வாய்மலஞ் சோர்ந்திழிவாய்
குணிகொண்ட வுப்பிலிக் கூழுண்ட வாயெனக் கூறுபவே.

144

சுகமிலை யேயென் றுடையானே யெண்ணலர் தங்கள்நெஞ்சம்
சுகமிலை யேயுணச் சோறிலை யேகட்டத் தூசிலையே
அுகமிலை யேபொரு ளாவிலை யேவள்ள லாரிலையே
இுகமிலை யேயொன்று மிங்கிலை யேயென் றிரங்குநெஞ்சே.

145

பொங்கரும் பேர்முலை மங்கைக் கிடந்தந்த புத்தமுதே
செங்கரும் பேரறுந் தேனே மதுரச் செழுங்கணியே
திங்களுங் கங்கையுஞ் சேர்ந்தொளிர் வேணிச் சிவக்கொழுந்தே
எங்களை யாட்கொண்டு மென்னே துயரி விருத்துவதே.

146

வில்லைப்பொன் னுக்கரங் கொண்டோய்வன் றெண்டர் விரும்புறச்சேங்
கல்லைப்பொன் னுக்கிக் கொடுத்தோய்தின் பாதங் கருத்திலவையார்
புல்லைப்பொன் னுக்கொளும் புல்லர்கள் பாற்சென்று பொன்னளிக்க
வல்லைப்பொன் னுர்புயவென்பா ரிஃதென்சொல் வாணர்களே.

147

கூத்துடை யாயென் னுடையாய்முத் தேவருங் கூறுகின்ற
வேத்துடை யாயன்ப ரேத்துடை யாயென்ற னெண்மைமொழிச்
சாத்துடை யாய்தின் றனக்கே பரமெனைத் தாங்குதற்கோர்
வேத்துடை யார்மற் றிலையரு ளீதென்றன் விண்ணப்பமே.

148

வெப்பிலை யேயெனுந் தண்விளக் கேழுக்கண் வித்தகநின்
றெப்பிலை யேயெனுஞ் சீர்புக லார்புகை யுண்ணுதற்கோர்

உப்பிலை யேபொரு ளொன்றிலை யேயென் றுழல்பவர்மேற்
றப்பிலை யேயவர் புன்றலை யேட்டிற் றவமிலையே.

149

எனைப்பெற்ற தாயினு மன்புடை யாயெனக் கின்பநல்கும்
உனைப்பெற்ற வுள்ளத் தவர்மலர்ச் சேவடிக் கோங்குமன்பு
தனைப்பெற்ற நன்மனந் தாம்பெற்ற மேலவர் சார்பைப்பெற்றால்
வினைப்பெற்ற வாழ்வின் மனைப்பெற்றம் போல மெலிவதின்றே.

150

நிறைமதி யாளர் புதழ்வோய் சடையுடை நீண்முடிமேற்
குறைமதி தானொன்று கொண்டனை யேயக் குறிப்பெனவே
பொறைமதி யேன்றன் குறைமதி தன்னைபும் பொன்னடிக்கீ
முறைமதி யாக்கொண் டருள்வா யுலக முவப்புறவே.

151

துடிவைத்த செங்கை யரசேநல் லாரினின் றாமலர்ப்பொன்
அடிவைத்த போதேங்க ளப்பர்தஞ் சென்னி யதுகுளிர்ந்தெப்
படிவைத்த தோவிற்பம் யானெனுந் தோறுமிப் பாவிக்குமால்
குடிவைத்த புன்றலை யொன்றோ மனமுங் குளிக்கின்றதே.

152

ஒருமுடி மேற்பிறை வைத்தோ யரியய னெண்மறைதம்
பெருமுடி மேலுற வேண்ட வராதுனைப் பித்தனென்ற
மருமுடி யூரன் முடிமேன் மறுப்பவும் வந்ததவர்
திருமுடி மேலென்ன வாசைகண் டாய்தின் றிருவடிக்கே.

153

வேல்கொண்ட கையு நூல்கொண்ட மார்பமு மென்மலர்ப்பொற்
கால்கொண்ட வொண்கழற் காட்சியும் பன்னிரு கண்ணும்விடை
மேல்கொண்ட செஞ்சுடர் மேனியுஞ் சண்முக வீறுங்கண்டு
மால்கொண்ட நெஞ்ச மகிழ்வதெந் நாளென்கண் மாமணியே.

154

விண்பூத்த கங்கையு மிண்பூத்த வேணியு மென்முகமுங்
கண்பூத்த நெற்றியும் றெண்பூத்த பாகமுங் கார்மிடறுந்
தண்பூத்த பாதமும் பொண்பூத்த மேனியுஞ் சார்ந்துகண்டே
மண்பூத்த வாழ்க்கையை விண்பூத்த பூவின் மதிப்பதென்றே.

155

தண்மதி யோவதன் றண்ணமு தோவெனச் சார்ந்திருணீத்
துண்மதி யோர்க்கின் புதவுதின் பேரரு ஞற்றிடவே
யெண்மதி யோடிச்சை யெய்தா தலையுமென் னேழைமதி
பெண்மதி யோவன்றிப் பேய்மதி யோவென்னை பேசுவதே.

156

பிட்டுக்கும் வந்துமுன் மண்சுமந் தாயென்பர் பித்தனென்ற
திட்டுக்குஞ் சீரருள் செய்தளித் தாயென்பர் தீவிறகுக்
கட்டுக்கும் பொன்முடி காட்டிதின் றாயென்பர் கண்டிடவென்
மட்டுக்கும் வஞ்சகத் தெய்வமென் கோழுக்கண் மாணிக்கமே.

157

மையிட்ட கண்ணியர் பொய்யிட்ட வாழ்வின் மதிமயங்கிக்
கையிட்ட நானுமுன் மெய்யிட்ட சீரருள் காண்குவனே
பையிட்ட பாம்பணி யையிட்ட மேனியும் பத்தருள்
மொய்யிட்ட காலஞ்செவ் வையிட்ட வேலுங்கோண் முன்னவனே 158

தவமே புரியும் பருவமி லேன்பொய்ச் சுகநடைக்கண்
அவமே புரியு மறிவிவி யேனுக் கருளுமுண்டோ
உவமேய மென்னப்ப டாதெங்கு மாகியொளி ரொளியாஞ்
சிவமேமுக் கண்ணுடைத் தேவேனின் சித்தந் தெரிந்திலனே. 159

மட்டுண்ட கொன்றைச் சடையர சேயென்று வந்தியிட்ட
பிட்டுண்ட பிச்சைப் பெருந்தகை யேகொடும் பெண்மயலாற்
கட்டுண்ட நான்சுகப் பட்டுண்டு வாழ்வனிக் கன்மனமார்
திட்டுண்ட பேய்த்தலை வெட்டுண்ட நாளிலென் றீமையற்றே. 160

ஆட்டுக்குக் காலெடுத்தாய்நினைப் பாடல ராங்கியற்றும்
பாட்டுக்குப் பேரென்கொல் பண்ணென்கொ னீட்டியப் பாட்டெழுதும்
ஏட்டுக்கு மையென்கொல் சேற்றி லுறங்க விறங்குங்கடா
மாட்டுக்கு வீடென்கொல் பஞ்சணை யென்கொன் மதித்திடினே. 161

ஒப்பற்ற முக்கட் சுடரேனின் சீர்த்தி யுறுதவெறுந்
துப்பற்ற பாட்டிற் சுவையுள தோவதைச் சூழ்ந்துகற்றுச்
செப்பற்ற வாய்க்குத் திருவுள தோசிறி தேனுமுண்டேல்
உப்பற்ற புன்கறி யுண்டோர்தந் நாவுக் குவப்புளதே. 162

சேல்வருங் கண்ணி யிடத்தோய்நின் சீர்த்தியைச் சேர்த்தியந்த
நால்வருஞ் செய்தமிழ் கேட்டுப் புறத்தி னடக்கச்சற்றே
கால்வரு மாயினு மின்புரு வாகிக் கனிமனமப்
பால்வரு மோவதன் பாற்பெண் களைவிட்டுப் பார்க்கினுமே. 163

கார்முக மாகப்பொற் கல்வளைத் தோயிக் கடைபவனென்
சோர்முக மாகின் சீர்முகம் பார்த்துத் துவளுகின்றேன்
போர்முக மாகின் றேரையுங் காத்தநின் பொன்னருளிப்
பார்முக மாகவென் னோர்முகம் பார்க்கப் பரிந்திலதே. 164

வான்வளர்த் தாயிந்த மண்வளர்த் தாயெங்கு மன்னுயிர்கள்
தான்வளர்த் தாயின் றகையறி யாவென் றனையரசே
ஏன்வளர்த் தாய்கொடும் பாம்பையெல் லாந்தள் ளிலைவளர்த்தாய்
மாண்வளர்த் தாய்கரத் தார்நினைப் போல வளர்ப்பவரே. 165

அற்கண்ட மோங்கு மரசேனின் றன்னடி யார்மதுரச்
சொற்கண்ட போதுமென் புற்கண்ட நெஞ்சந் துணிந்துநில்லா

திற்கண்ட மெய்த்தவர் போலோடு கின்ற தெறிந்ததுதீந்
கற்கண் டெனினுமக் கற்கண்ட காக்கைநிற் காதென்பரே. 166

சொல்லுகின் றோர்க்கமு தம்போற் சுவைதருந் தொல்புகழோய்
வெல்லுகின் றோரின்றிச் சும்மா வலையுமென் வேடநெஞ்சம்
புல்லுகின் றோர்தமைக் கண்டாலென் னாங்கொல் புகல்வெலும்வாய்
மெல்லுகின் றோர்க்கொரு நெல்லவல் வாய்க்கில் விடுவரன்றே. 167

சீரிடு வார்பொருட் செல்வர்க்க லாமலித் தீனர்கட்கிங்
காரிடு வார்பிச்சை யாயினும் பிச்சை னசடனென்றே
பேரிடு வார்வம்புப் பேச்சிடு வாரிந்தப் பெற்றிகண்டும்
போரிடு வார்நினைப் போற்றுரென் னேழுக்கட் புண்ணியனே. 168

சேலுக்கு நேர்விழி மங்கைபங் காவென் சிறுமதிதான்
மேலுக்கு நெஞ்சையுட் காப்பது போனின்னு வெவ்விடய
மாலுக்கு வாங்கி வழங்கவுந் தான்சம் மதித்ததுகாண்
பாலுக்குங் காவல்லவம் பூனைக்குந் தோழனென் பாரிதுவே. 169

இணையேது மின்றிய தேவே¹ கனலி னனிந்தெனுமுக்
கணையே கொளுஞ்செங் கரும்பே பிறவிக் கடல்கடத்தும்
புணையே திருவருட் பூரண மேமெய்ப் புலமளிக்குந்
துணையேயென் துன்பந் துடைத்தாண்டு கொள்ளத் துணிந்தருளே. 170

நிலைகாட்டி யாண்டநின் றுட்கன்பி லாதன்பி னீண்டவன்போற்
புலைகாட் டியமனத் தேன்கொண்ட வேடம் புணையிடைமேற்
கலைகாட்டிக் கட்டு மயிர்த்தலை காட்டிப்புன் கந்தைசற்றி
முலைகாட்டி யான்மகன் பெண்வேடங் காட்டு முறைமையன்றே. 171

விடநாகப் பூணணி மேலோயென் னெஞ்சம் விரிதல்விட்டென்
உடனாக மெய்யன்பு னுற்றாக நின்னரு னுற்றிடுதற்
கிடனாக மெய்நெறிக் கீடாகச் செய்குவ திங்குனக்கே
கடனாக நிற்பது கண்டேன்பின் துன்பொன்றுங் கண்டிலனே. 172

நயப்படு மோர்நின் னருளெனக் கின்றெனி னாய்மணமென்
வயப்படு மோதுயர் மண்படு மோநல்ல வாழ்வையென்றாற்
செயப்படு மோகுணஞ் சீர்ப்படு மோபவஞ் சேரச்சற்றும்
பயப்படு மோமலம் பாழ்படு மோவெம் பசுபதியே. 173

சோபங்கண் டார்க்கருள் செய்வோய் மதிக்கன்றிச் சூழ்ந்திடுவெந்
தீபங்கண் டாலு மிருன்போமில் வேழை தியங்கும்பரி
தாபங்கண் டாயருள் செய்யாதென் குற்றந் தனைக்குறித்துக்
கோபங்கண் டாலுநன் றையாவென் துன்பக் கொதிப்பறுமே. 174

¹ கனல் - அக்கினி. இனன் - சூரியன். இந்து - சந்திரன்.

எல்லா முடைய விறையவ னேநினை யேத்துகின்ற
நல்லார் தமக்கொரு நாளேனும் பூசை நயந்தியற்றிச்
சொல்லா லவர்புகழ் சொல்லாதிவ வண்ணந் துயர்வதற்கென்
கல்லாமை யொன்றுமற் றில்லாமை யொன்றிரு காரணமே.

175

பிறையாறு கொண்டசெவ் வேணிப் பிரான்பதப் பேறடைவான்
மறையாறு காட்டுநின் றண்ணரு ளேயன்றி மாயையென்னும்
நிறையாறு சூழந் துரும்பாய்ச் சுழலுமென் னெஞ்சினுள்ள
குறையாறு தற்கிடம் வேறில்லை காணிக் குவலையத்தே.

176

மாலறி யாதவ னன்றேயத் தெய்வ வரதனுநின்
காலறி யாதவ னென்றாலக் காலையெக் காலையெமைப்
போலறி யாதவர் காண்பார்முற் கண்டமெய்ப் புண்ணியர்தம்
பாலறி யாதவ னுனிது கேட்டுரை பாலனன்றே.

177.

ஒன்றேயென் னொருபிர்க் கோருற வேயெனக் கோரமுதே
நன்றேழுக் கண்ணுடை நாயக மேமிக்க நல்லகுணக்
குன்றே நிறையருட் கோவே யெனது குலதெய்வமே
மன்றே யொளிர்முழு மாணிக்க மேயெனை வாழ்விக்கவே.

178

தாழ்வேது மின்றிய கோவே யெனக்குத் தனித்தபெரு
வாழ்வே துதற்கண் மணியேயென் னுள்ள மணிவிளக்கே
யேழ்வேலை யென்னினும் போதா விடும்பை யிடுங்குடும்பப்
பாழ்வே தனைப்பட மாட்டே னெனக்குன் பதமருளே.

179

வண்டுகொண் டார்நறுங் கொன்றையி னுன்றன் மலரடிக்குத்
தொண்டுகொண் டார்தஞ் சுகத்துக்கும் வாழ்க்கைச் சுழலிற்றள்ளும்
பெண்டுகொண் டார்தந் துயருக்கு மொப்பின்று பேசிலென்றே
கண்டுகொண் டாயினி 'நெஞ்சேநின் னுள்ளக் கருத்தெதுவே.

180

மலங்கவிழ்ந் தார்மனம் வான்கவிழ்ந் தாலுமல் வான்புறமாஞ்
சலங்கவிழ்ந் தாலுஞ் சலியாதென் புன்மனந் தான்கடலிற்
கலங்கவிழ்ந் தார்மனம் போலே சலிப்பது காண்குடும்ப
விலங்கவிழ்ந் தாலன்றி நில்லாதென் செய்வல் விடையவனே.

181

மைகொடுத் தார்நெடுங் கண்மலை மானுக்கு வாய்ந்தொருபான்
மெய்கொடுத் தாய்தவர் விட்டவெம் மானுக்கு மேவுறவோர்
கைகொடுத் தாய்மயற் கண்ணியில் வீழ்ந்துட் கலங்குறுமென்
கொய்கொடுத் தாழ்மன மானுக்குக் காலக் கொடுத்தருளே.

182

உடம்பா ருறுமயிர்க் காற்புழை தோறன லுட்டிவெய்ய
விடம்பாச் சியவிருப் பூசிகள் பாய்ச்சினு மெத்தென்னுமித்

தடம்பார் சிறுநடைத் துன்பஞ்செய் வேதனைத் தாங்கரிதென்
கடம்பாநற் பன்னிரு கண்ணு வினியெனைக் காத்தருளே.

183

மண்ணுலு மண்ணுற்ற வாழ்க்கையி னுலுமல் வாழ்க்கைக்குற்ற
பெண்ணுலு நொந்துவர் தாரை யெலாமருட் பேறெனுமுக்
கண்ணுலும் பார்த்தைந்து கையாலு மீயுங் கணபதியின்
பண்ணுலு மாமறை மேற்றாளை யென்னுட் பதித்தருளே.

184

வானுள மாலயன் வாழ்வாள வன்றியிம் மண்முழுதுந்
தானுள நிற்பதந் தாழ்பவர் தாழ்க்வொன் சங்கையங்கை
மானுள மெய்யிடந் தந்தோய்துன் பற்ற மனம்தொன்றே
நானுள வெண்ணிநின் றுளேத்து கின்றன னல்குகவே.

185

ஈடறி யாதமுக் கண்ணுநின் னன்ப ரியல்பினையிந்
நாடறி யாதான் னருளன்றி யூண்டவை நாவையன்றி
மேடறி யாதநற் பாட்டைக்கற் றேரன்றி மேற்சுமந்த
ஏடறி யாதவை யேனறி யாவென் நிகழ்வரன்றே.

186

சூடுண்ட பூனைக்குச் சோறுண்ட வாய்பின் துடிப்பதன்றி
யூடுண்ட பாலிட்ட ஆண்கண்ட தேனு முணத்துணியா
தீடுண்ட வென்மன மந்தோ துயரி விடியுண்டுமீவ்
வீடுண்ட வாழ்க்கையின் வீழுண்ட தாலெம் விடையவனே.

187

கரங்காட்டி மையிட்ட கண்காட்டி யென்பெருங் கன்மநெஞ்சக்
குரங்காட்டிச் சேய்மையி னிற்கின்ற மாதரைக் கொண்டுகல்லார்
உரங்காட்டிக் கோலொன் றுடனீட்டிக் காட்டி யுரப்பியொரு
மரங்காட் டியகுரங் காட்டுகின் றேரென் மணிகண்டனே.

188

களங்கனி போன்மணி கண்டாநின் பொற்கழல் காணற்கென்சிற்
றுளங்கனி யாதுநின் ழீர்கேட் கினுமன் புறவுருகா
வளங்கனி காமஞ் சிறவாமற் சிற்றில் வகுத்துழலும்
இளங்கனி போனின்ற தென்செய்கு வேனெம் மிறையவனே.

189

மாமத்தி னாற்சுழல் வெண்டயிர் போன்று மடந்தையர்தங்
காமத் தினாற்சுழ லென்னெஞ் சோவுன்றன் காலையன்பாந்
தாமத்தி னாற்றனை யிட்டநெஞ் சோவித் தகையிரண்டி
னாமத்தினாற் பித்த னென்போய் நினக்கெது நல்லநெஞ்சே.

190

ஏற்றிலிட் டார்கொடி கொண்டோய் விளக்கினை யேற்றபெருங்
காற்றிலிட் டாலு மிடலாநென் மாவைக் கலித்திருநீர்
ஆற்றிலிட் டாலும் பெறலாமுட் காலே யடுங்குடும்பச்
சேற்றிலிட் டாற்பின் பரிதா மெவர்க்குந் திருப்புவதே.

191

தேரோங்கு காழிக்கண் மெய்ஞ்ஞானப் பாலுண்ட செம்மணியைச்
சீரோங்கு முத்துச் சிலிகையின் மேல்வைத்த தேவவுன்றன்
பேரோங்கு மைந்தெழுத் தன்றோ படைப்பைப் பிரமனுக்கும்
ஏரோங்கு காப்பைத் திருநேடு மாலுக்கு மீந்ததுவே.

192

வேதனை யாமது குதனை யாவென்று வேதனையாற்
போதனை யாநின் றுனைக்கடி மேழையைப் போதனைகேள்
வாதனை யாதிங்கு வாதனை யாவென்றுன் வாய்மலரச்
சோதனை யாயினுஞ் சோதனை யாசிற் றுகப்பொருளே.

193

இன்பற்ற விச்சிறு வாழ்க்கையி லேவையி லேறவெம்பும்
என்பற்ற புன்புழுப் போற்றள ரேழை யெனினுமிவன்
அன்பற்ற பாவியென் றந்தோ வெனைவிடி லையவையத்
தென்பற்ற தாகமற் றில்லைகண் டாயெனை யென்றுகொள்ளே.

194

களங்கொண்ட வோர்மணிக் காட்சியு முச்சுடர்க் கண்ணருளும்
வளங்கொண்ட தெய்வத் திருமுக மாட்சியும் வாய்ந்தபரி
மளங்கொண்ட கொன்றைச் சடையும்பொற் சேவடி மாண்புமொன்ற
வுளங்கொண்ட புண்ணியு ரன்றோவென் றன்னை யுடையவரே.

195

காவிக்கு நேர்மணி கண்டாவண் டார்குழற் கற்பருநர்
தேவிக்கு வாமங் கொடுத்தோய்நின் மாமலர்ச் சேவடிப்பால்
சேவிக்குஞ் சேவகஞ் செய்வோரை யாயினுஞ் சேவிக்கவிப்
பாவிக்கு வாய்க்கிலென் னாவிக்கு நீண்ட பயனதுவே.

196

கொங்கிட்ட கொன்றைச் சடையுநின் னோர்பசங் கோமளப்பெண்
பங்கிட்ட வெண்டிரு நீற்றொளி மேனியும் பார்த்திடிற் பின்
இங்கிட்ட ர யையை யெங்கிட்ட வாவென் றிசைப்பினும்போய்ச்
சங்கிட்ட வோசையிற் பொங்கிட்ட வாய்கொடு தாண்டிடுமே.

197

வெம்பெரு மானுக்குக் கைகொடுத்தாண்ட மிகுங்கருணை
யெம்பெரு மானுக்கு விண்ணப்பற் தேவ ரிளம்பிடியார்
தம்பெரு மானுக்குஞ் சார்மலை மானுக்குஞ் சாற்றுமைங்கைச்
செம்பெரு மானுக்கு மெந்தாய்க்கு நான்பணி செய்பச்செய்யே.

198

சாற்றவ னேகநன் னாவுள்ள தாயினுஞ் சாற்றரிதாம்
வீற்றவ னேவெள்ளி வெற்பவ னேயருண் மேனியவெண்
ணீற்றவ னேநின் னருடர வேண்டு நெடுமுடிவெள்
ளேற்றவ னேபணி யேற்றவ னேயன்பர்க் கேற்றவனே.

199

பதியே சரணம் பரமே சரணம் பரம்பரமார்
திதியே சரணஞ் சிவமே சரணஞ் சிவமுணர்ந்தோர்

கதியே சரணமென் கண்ணோ சரணமுக் கட்கருணை
நிதியே சரணஞ் சரணமென் பான்மெய்ந் நிலையருளே.

200

என்னுற வேயென் குருவேயென் னுள்ளத் தெழுமின்பமே
யென்னுயி ரேயென்ற னன்பே நிலைபெற்ற வென்செல்வமே
யென்னறி வேயென்றன் வாழ்வேயென் வாழ்வுக் கிடுமுதலே
யென்னர சேயென் குலதெய்வ மேயெனை யென்றுகொள்ளே.

201

கான்போ லிருண்டவிவ் வஞ்சக வாழ்க்கையிற் கன்னெஞ்சமே
மான்போற் குதித்துக்கொண் டோடே லமுத மதிவிளங்கும்
வான்போற் குளிர்த் தசிவானந்த வாழ்க்கையின் வாழ்வுறச்செந்
தேன்போ வினிக்குஞ் சிவாய நமவெனச் சிந்தைசெய்யே.

202

வேதனென் கோதற வேண்டுமென் கோவென விண்ணப்பஞ்செய்
பாதனென் கோகடற் பள்ளிகொண் டான்றொழும் பண்பனென்கோ
நாதனென் கோபர நாதனென் கோவெங்கள் நம்பிக்குந்
றாதனென் கோவவன் ரோழினென் கோநினைத் தூய்மணியே.

203

இயங்கா மனமுங் கயங்கா நிலையு மிகபரத்தே
மயங்கா வறிவுந் தியங்கா நெறியு மகிழ்ந்தருள்வாய்
வயங்கா நிலத்தின் முயங்கா வுயர்தவர் வாழ்த்துகின்ற
புயங்கா துதித்தற் குயங்கா தவருட் புகுந்தவனே.

204

சிவசங்க ராசிவ யோகா சிவகதிச் சீரளிக்குஞ்
சிவசம்பு வேசிவ லோகா சிவானந்தச் செல்வநல்குஞ்
சிவசுந்த ராசிவ போகா சிவாகமச் செந்நெறிசொல்
சிவபுங்க வாசிவ ஞானிகள் வாழ்த்துஞ் சிவகுருவே.

205

மதிதத்து வார்த வருட்சிவ மேசின் மயசிவமே
துதிசித் தெலாம்வல்ல மெய்ச்சிவ மேசிற் றுகசிவமே
கதிநித்த சுத்தச் சிவமே விளங்குமுக் கட்சிவமே
பதிசச்சி தாநந்த சிற்சிவ மேயென் பரசிவமே.

206

கடம்புல வேடர்க ளோரைவ ரிந்தியக் கள்வரைவர்
கோடுங்கர ணத்துட்டர் நால்வர்கள் வன்மலக் கோளரைவர்
அடும்படை கோடிகொண் டெற்றார்மற் றேழையன் யானொருவன்
இடும்படை யாதுமி லேன்வெல்ல தெங்ங னிறையவனே.

207

இடைக்கொடி வாமத் திறைவாமெய்ஞ் ஞானிகட் கின்பநல்கும்
விடைக்கொடி யேந்தும் வலத்தாய்நின் னுமம் வியந்துறையார்
கடைக்கொடி போலக் கதறுகின் றார்பொய்க் கதையவர்தாம்
புடைக்கொடி யாலன்றிப் புல்லா லெயிலைப் புனைபவரே.

208

உருமத்தி லேபட்ட புன்புழுப் போலிவ் வுலகநடைக்
கருமத்தி லேபட்ட வென்மனந் தானின் கழலடையுந்
தருமத்தி லேபட்ட தின்றேயென் றெண்ணுந் தனையுமந்தோ
மருமத்தி லேபட்ட வானியைப் போன்று வருத்துவதே.

209

என்னிறை வாவிமை யோரிறை வாமறை யின்முடிபின்
முன்னிறை வாமலை மின்னிறை வாமலர் முண்டகத்தோன்
தன்னிறை வாதிதித் தானிறை வாமெய்த் தபோதனருண்
மன்னிறை வாயிங்கு வாவென் றனக்குநல் வாழ்வருளே.

210

கஞ்சத்தி லேர்முக மஞ்சத்தி லேர்நடைக் கன்னியர்கண்
னஞ்சத்தி லேயவர் வஞ்சத்தி லேபட்டு நாணுறும்புன்
னெஞ்சத்தி லேயதன் றஞ்சத்தி லேமுக கணித்தவென்போற்
பஞ்சத்தி லேபிர பஞ்சத்தி லேயுழைப் பாரெவரே.

211

நான்முகத் தோனுந் திருநெடு மாலுமெய்க்ஞ் ஞானமென்னும்
வான்முகக் கண்கொண்டு காணுமற் றம்முரு மாறியுநின்
தேன்முகக் கொன்றை முடியுஞ்செந் தாமரைச் சேவடியும்
ஊன்முகக் கண்கொண்டு தேடிநின் றுர்சற் றுணர்விலரே.

212

இருவர்க் கறியப் படாதெழுந் தோங்கிநின் றேத்துகின்றோர்
கருவர்க்க நீக்குங் கருணைவெந் பேயென் கவலையையிங்
கொருவர்க்கு நான்சொல் மாட்டேனவரென் னுடைபவரோ
வெருவற்க வென்றெனை யாண்டரு ளீதென்றன் விண்ணப்பமே.

213

ஒண்ணுத லேழை மடவார்தம் வாழ்க்கையி னுற்றிடினும்
பண்ணுத லேர்மறை யாயிரஞ் சூழநின் பாதத்தையான்
எண்ணுத லேதொழி லாகச்செய் வித்தென்னை பேன்றுகொள்வாய்
கண்ணுத லேகரு ணைக்கட லேயென் கருத்திதுவே.

214

தனைக்கின்ற மாயக் குடும்பப் பெருந்துயர் தாங்கியந்தோ
விளைக்கின்ற வேழைக் கிரங்குகண் டாய்சிறி தேயிறகு
முளைக்கின்ற போதறுப் பார்போனின் னும மொழிந்திடுங்கால்
வளைக்கின்ற மாயைக்கிங் காற்றேன்முக கண்ணுடை மாமணியே.

215

மஞ்சடை வான நிறத்தோ னயன்முதல் வானவர்க்கா
நஞ்சடை யாள மிடுமிடற் றோய்கங்கை நண்ணுகின்ற
செஞ்சடை யாய்நின் றிருப்பெய ராகச் சிறந்தவெழுத்
தஞ்சடை யார்கண்கள் பஞ்சடை யாமுன் னறிவிலரே.

216

இலங்கா புரத்த னிராக்கதர் மன்னன் இராவணன்முன்
மலங்காநின் வெள்ளி மலைக்கி ழிருந்து வருந்தினிச்சீர்
கலங்காமற் பாடிடக் கேட்டே யிரங்கிக் கருணைசெய்த
நலங்காணின் றன்மையின் றென்ன விபாண்டையி னண்ணியதே.

217

உடையென்றும் பூனென்று மூனென்று நாடி யுழன்றிடுமிந்
நடையென்றுஞ் சஞ்சலஞ் சஞ்சலங் காணிதி னுன்கிறியேன்
புடையென்று வெப்ப னுறும்புழப் போன்று புழங்குகின்றேன்
வீடையென்று மாலநங் கொண்டோயென் னுன்பம் விலக்குகவே.

218

நிலையறி யாத குடும்பத் துயரென்னு நீத்தத்திலே
தலையறி யாது விழுந்தேனை யாண்டரு டானளிப்பாய்
அலையறி யாத கடலேமுக கண்கொண்ட வாரமுதே
விலையறி யாத மணியே விடேவிதென் விண்ணப்பமே.

219

மெய்யகத் தேகணப் போதும் விடாது விரும்புகின்றோர்
சையகத் தேநின் றொளிர்கனி யேதுதற் கட்கரும்பே
வையகத் தேநினை யல்லாம னற்றுனை மற்றிலையிப்
பொய்யகத் தேன்செயுந் தீங்கா யிரமும் பொறுத்தருளே.

220

முலைக்கலங் கார மிடுமட வார்மயன் முடியவர்
தலைக்கலங் கார மலர்கூடு வார்நின் றனைவழுத்தார்
இலைக்கலங் காவ் இயமன்வர் தாலென் னிசைப்பர்வேள்ளி
மலைக்கலங் கார மணியேமுக கண்கொண்ட மாமருந்தே.

221

புரிகின்ற வீட்டகம் போந்தடி பட்டுப் புறங்கடையிற்
றிரிகின்ற நாய்க்குஞ் சிரிப்பாமென் பாவிச் சிறுபிழைப்பைச்
சொரிகின்ற புண்ணிற் கனலிடல் போலெணுந் தோறுநெஞ்சம்
ளரிகின்ற தென்செய்கு வேன்பிறை வார்சடை யென்னமுதே.

222

மனக்கேத மாற்று மருந்தே பொதுவொளிர் மாணிக்கமே
கனக்கே துறவென் கருத்தி யாமற் கழறுகின்ற
தனக்கேளர் பாற்சென் றடியே னிதயந் தளர்வதெல்லாம்
நினக்கே தெரிந்த தெனக்கே யருள நினைந்தருளே.

223

மோகங் கலந்த மனத்தேன் துயரங்கண் முற்றுமற்றுத்
தேகங் கலந்த பவந்தீர்க்கு நிற்பதஞ் சிந்திக்குநாட்
போகங் கலந்த திருநான் மலையற் புதப்பகந்தேன்
பாகங் கலந்தசெம் பாலே துதற்கட் பரஞ்சுடரே.

224

கோலொன்று கண்ட விதைமகன் வாழ்வினுங் கோடிபங்கு
மேலொன்று கண்டன நெஞ்சேயின் சொல்லை விரும்பினியன்
சேலொன்று கண்ட மணியான் வரைப்பசுந் தேன்கலந்த
பாலொன்று கண்டகண் கொண்டுயர் வாழ்வு பவித்ததுவே.

225

புலையள வோவெனு நெஞ்சக னேன்றுயர்ப் போகமெட்டு
மலையள வோவந்த மண்ணள வோவந்த வானளவோ
வலையள வோவன்று மன்றுணின் றோங்கு மருமருந்தே
யிலையள வோவெனுந் தேவே யறிந்து மிரங்கிலையே.

226

கல்லென்று வல்லென்று மின்னார் புளகக் கனதனத்தைச்
சொல்லென்று சொல்லுமுன் சொல்லுமந் தோநின் றுணையடிக்கண்
ணில்லென்று பல்ல நிகழ்த்தினு மென்மன நிற்பதன்றே
யல்லென்று வெல்களங் கொண்டோயென் செய்வ தறிந்திலனே.

227

கள்ளா டியகொன்றைச் செஞ்சடை யோய்நந் கனகமன்றி
னுள்ளா டியமலர்ச் சேவடி யோயிவ் வுலகியற்கண்
ள்ளா டியசெக் கிடைப்படல் போற்றுன் பிடையினேத்துத்
தள்ளா டியநடை கொண்டேற்கு நன்னடை தந்தருளே.

228

மருக்கா மலர்க்குமுன் மின்னார் மயற்சண்ட மாருதத்தால்
இருக்கா துழலுமென் னேழைநெஞ் சேயிவ் விடும்பையிலே
செருக்கா துருகிச் சிவாய நமவெனத் தேர்ந்தன்பினால்
ஒருக்கா லுரைக்கிற் பெருக்காகு நல்லின்ப மோங்குமே.

229

மதிக்கண்ணி வேணிப் பெருந்தகை யேநின் மலரடிக்குத்
துதிக்கண்ணி சூட்டுமெய்த் தொண்டரிற் சேர்ந்துநின் தூயஒற்றிப்
பதிக்கண்ணி நின்னைப் பணிந்தேத்தி யுள்ளம் பரவசமாக்
கதிக்கண்ணி வாழும் படியரு ளாயென் கருத்தினவே.

230

இரையேற்று தன்பக் குடும்ப விகார விருட்கடலிற்
புரையேற்று நெஞ்சம் புலர்ந்துநின் றேனைப் பொருட்படுத்திக்
கரையேற்ற வேண்டுமென் கண்ணே பவத்தைக் கடிமருந்தே
திரையேற்று செஞ்சடைத் தேவே யமரர் சுகாமணியே.

231

போற்றியென் னாவித் துணையேயென் னன்பிற் புகுஞ்சிவமே
போற்றியென் வாழ்வின் பயனேயென் னின்பப் புதுநறவே
போற்றியென் கண்ணுண் மணியேயென் னுள்ளம் புணையணியே
போற்றியென் னோர்பெருந் தேவே கருணை புரிந்தருளே.

232

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஏழாவது

வடிவுடை மாணிக்கமாலை

—:0:—

காப்பு

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்கொண்ட வொற்றிப் பதிபுடை யானிடஞ் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம் பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமிழனுக்கே
ஏர்கொண்ட நல்லரு ளீயுந் குணலய வேரம்பனே.

கட்டளைக்கலித்துறை

கூடலமு தேசெங் கரும்பே யருட்கற்ப கக்கனியே
உடலுயி ரேயுயிர்க் குள்ளுணர் வேயுணர் வுள்ளொளியே
அடல்விடை யாரொற்றி யாரிடங் கொண்ட வருமருந்தே
மடலவிழ் ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே.

1

அணியே யணிபெறு மொற்றித் தியாகர்தம் மன்புறுசற்
குணியேயெம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வ மேமலைக் கோன்றவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொள்கிந்தா
மணியேயென் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

2

மானேர் விழிமலை மானேயெம் மானிடம் வாழ்மயிலே
கானே ரளகப் பசங்குயி லேயருட் கட்கரும்பே
தேனே திருவொற்றி மாநகர் வாழுஞ் சிவசத்தியே
வானே கருணை வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

3

பொருளே யடியர் புகலிட மேயொற்றிப் பூரணந்தண்
ணருளே யெம்மாருயிர்க் கார்துணை யேவிண் னாவர்புகழ்ந்
தெருளே மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவே மறைமுடிச் செம்பொருளே
மருளேத நீக்கு மொளியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

4

திருமாலு நான்முகத் தேவுமுன் னுண்மிகத் தேடிமனத்
1 தருமா லுழக்க வனலுரு வாகி யமர்ந்தருளும்
பெருமானெம் மானொற்றிப் பெம்மான்மை மான்கொளும் பித்தன்மலை
மருமா னிடங்கொள்பெண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

5

உன்னே ரருட்டெய்வங் காணேன் மனத்து முரைக்கப்படாப்
பொன்னேயப் பொன்னற் புதவொளி யேமலர்ப் பொன்வணங்கும்
அன்னே யெம்மாருயிர்க் கோருயி ரேயொற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

6

கண்ணோயக் கண்ணின் மணியே மணியிற் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியனொற்றி பூரண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணி யேதெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்ணோய நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

7

மலையான் றவஞ்செய்து பெற்றமுத் தேயொற்றி வாழ்கனகச்
சிலையான் மணக்த மணக்குந்தெய் வீகத் திருமலரே
அலையான் மலிகடற் பள்ளிகொண் டான்றொழு மாமுதே
வலையா னருமை மகளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

8

காமம் படர்நெஞ் சடையோர் கனவினுங் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படரொற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

9

கோடா வருட்குணக் குன்றே சிவத்திற் குறிப்பிலரை
நாடாத வானந்த நட்பேமெய் யன்பர் நயக்குமின்பே
பீடார் திருவொற்றிப் பெம்மா னிடஞ்செய் பெருந்தவமே
வாடா மணிமலர்க் கொம்பே வடிவுடை மாணிக்கமே.

10

நாலே யெனுமறை யந்தங்க ளின்னமு நாடியெனைப்
போலே வருந்த வெளியொளி யாயொற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலே யிருந்த நினைத்தங்கை யாகப் பகரப்பெற்ற
மாலே தவத்திற் பெரியோன் வடிவுடை மாணிக்கமே.

11

1 அருமால் உழக்க.

கங்கைகொண் டோனொற்றி பூரண்ணல் வாமங் கலந்தருள்செய்
நங்கையெல் லாவுல குந்தந்த நிண்ணையந் நாரணற்குத்
தங்கையென் கோவன்றித் தாயரென் கோசொற் றழைக்குமலை
மங்கையங் கோமள மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

12

சோலையிட் டார்வய லூரொற்றி வைத்துத்தன் றெண்டரன்பின்
வேலையிட் டாற்செயும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட் டாடுந் தொழிலுடை யோனைத் துணிந்துமுன்னுள்
மாலையிட் டாயிலி தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

13

தனையாள் பவரின்றி நிற்கும் பரமன் றனியருளாய்
வினையா னுயிர்மல நீக்கமெய் வீட்டின் விடுத்திடுநீ
எனையா ளருளொற்றி யூர்வா ழுவன்றன் னிடத்துமொரு
மனையா ளெனநின்ற தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

14

பின்னீன்ற பிள்ளையின் மேலார்வந் தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னீன்ற பிள்ளையின் மேலாசை யுள்ளவர் மொய்யசுரர்
கொன்னீன்ற போர்க்கிளம் பிள்ளையை யேவக் கொடுத்ததென்னே
மன்னீன்ற வொற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

15

பையாளு மல்குற் சுரர்மட வார்கள் பலருளுமிச்
செய்யாளுந் வெண்ணிற மெய்யாளு மெத்தவஞ் செய்தனரோ
கையாளு நின்னடிக் குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளுங் கண்ணொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

16

இலையாற்று நீமலர்க் காலாற் பணிக்குங்குற் றேவலெலார்
தலையாற் செய்யும்பெண்கள் பல்லோரிற் பூமக டன்னீத்தள்ளாய்
நிலையாற் பெரியநின் றெண்டர்தம் பக்க நிலாமையினுள்
மலையாற் கருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

17

கலைமக ளோநின் பணியையன் போடுங் கடைப்பிடித்தாள்
அலைமக ளோவன் பொடுபிடித் தாளெற் சுறைதிகண்டாய்
தலைமக ளேயருட் டாயேசெவ் வாய்க்கருந் தாழ்குழற்பொன்
மலைமக ளேயொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

18

பொன்னோடு வாணியென் போரிரு வோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோ டருளுந் திறநிங்குற் றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோ வலததன் முன்னோ தெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோ டெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே.

19

காமட் டலர்திரு வொற்றிநின் னுபகன் கந்தைசுற்றி
யேமட் டரையொடு நிற்பது கண்டு மிரங்கலர்போல்
நீமட்டு மேபட் டுடுக்கின் றனையுன்ற னேயமென்னோ
மாமட் டலர்குழன் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

20

வீற்றாநின் றன்மணத் தம்மியின் மேற்சிறு மெல்லனிச்ச
மாற்றாநின் சிற்றடிப் போதினைத் தூக்கிவைத் தாரெனின்மால்
ஏற்றார் திருவொற்றி யூரார் களக்கறுப் பேற்றவரே
மாற்றா வியல்கொண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

21

பொருப்புறு நீலியென் பார்நின்னை மெய்யது போலுமொற்றி
விருப்புறு நாயகன் பாம்பா பரணமும் வெண்டலையும்
நெருப்புறு கையுங் கனன்மேனி யுங்கண்டு நெஞ்சமஞ்சாய்
மருப்புறு கொங்கை மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

22

அனம்பொறுத் தான்புக ழொற்றிநின் னுபக னங்குமிழித்
தனம்பொறுத் தாளொரு மாற்றானைத் தன்முடி தன்னில்வைத்தே
தினம்பொறுத் தானது கண்டுஞ் சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போல்
மனம்பொறுத் தாரெவர் கண்டாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

23

ஓருரு வாயொற்றி யூரமர்ந் தார்நின் னுடையவர்பெண்
சீருரு வாகுநின் மாற்றானே நீதெளி யாத்திறத்தில்
நீருரு வாக்கிச் சுமந்தா ரதனை நினைந்திலையே
வாருரு வாரகொங்கை நங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

24

சார்ந்தேநின் பாலொற்றி யூர்வாழ நாயகர் தாமகிழ்வு
கூர்ந்தே குலாவும்க் கொள்கையைக் காணற் கொதிப்பனென்று
தோர்ந்தேயக் கங்கையைச் செஞ்சடை மேற்சிறை செய்தனரொண்
வார்ந்தே குழைகொள் விழியாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

25

நீயே யெனது பிழைகுறிப் பாயெனி னின்னடிமைப்
பேயென் செயும்வண்ண மெவ்வண்ண மோவெனைப் பெற்றளிக்குந்
தாயே கருணைத் தடங்கட லேயொற்றிச் சார்குமுத
வாயேர் ¹ சவுந்தர மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

26

முப்போது மன்பர்கள் வாழ்த்தொற்றி யூரெம் முதல்வரமகிழ்
ஒப்போ தருமலைப் பெண்ணமு தேயென்று வந்துநினை
எப்போதுஞ் சிந்தித் திடர்நீங்கி வாழ்வெனக்கருள்வாய்
மைப்போ தனையகண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

27

¹ செளந்தரம் என்பது - சவுந்தரமெனப் போலியாயிற்று.

மீதலத் தோர்களுள் யார்வணங் காதவர் மேவுநடுப்
பூதலத் தோர்களுள் யார்குழாதவர் போற்றிநிதம்
பாதலத் தோர்களுள் யார்பணி யாதவர் பற்றிநின்றாண்
மாதலத் தோங்கொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

28

சேய்க்குற்றந் தாய்பொறுத் தேடா வருகெனச் செப்புவளிந்
நாய்க்குற்ற நீபொறுத் தானுதல் வேண்டு நவின்மதியின்
தேய்க்குற்ற மாற்றுந் திருவொற்றி நாதர்தந் தேவி யன்பர்
வாக்குற்ற நீக்கு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

29

செங்கம லாசனன் றேவிபொன் னுணுந் திருமுதலோர்
சங்கம தாமிடற் றேங்குபொன் னுணுந் தலைகுனித்துத்
துங்கமு ருதுள நானத் திருவொற்றித் தோன்றல்புனை
மங்கல நாணுடை யாளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

30

சேடா ரியன்மணம் வீசச் செயன்மணஞ் சேர்ந்துபொங்க
வேடார் பொழிலொற்றி யூரண்ண னெஞ்ச மிருந்துவக்க
வீடா விருளு முகிலும்பின் னிட்டு வெருவவைத்த
வாடா மலர்க்குழ லாளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

31

புரநோக்கி னாற்பொடி தேக்கிய வொற்றிப் புனிதர்களக்
¹ கரநோக்கி நல்லமு தாக்கிநிற் போற்றுங் கருத்தினரா
தரநோக்கி யுள்ளிரு ணைக்கமெய்ஞ் ஞானத் தனிச்சகந்தான்
வரநோக்கி யாள்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

32

உன்னுந் திருவொற்றி யூருடை யார்நெஞ் சுவப்பவெழிற்
யுன்னு முயிர்ப்பயி ரெல்லாந் தழைக்கச் சகக்கருணை
யென்னுந் திருவமு தோயாம லூற்றி யெமதுளத்தின்
மன்னுங் கடைக்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

33

வெள்ளங் குளிருஞ் சடைமுடி யோனொற்றி வித்தகன்றன்
உள்ளங் குளிரமெய் பூரிப்ப வானந்த மூற்றெடுப்பத்
தெள்ளங் குளிரின் னமுதே யளிக்குஞ்செவ் வாய்க்குமுத
வள்ளங் குளிர்ப்புத்த மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

34

மாநந்த மார்வயற் காழிக் கவுணியர் மாமணிக்கன்
ருநந்த வின்னமு தூற்றுந் திருமுலை யாரணங்கே
காநந்த வோங்கு மெழிலொற்றி யாருட் களித்தியலும்
வானந் தருமிடை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

35

¹ கரம் என்பது - விடம்.

வான்றேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லான்றேட மற்றை யருந்தவர் தேடவென் னன்பின்மையால்
யான்றேட வென்னுளஞ் சேரொற்றி யூரெம் மிருதிதியே
மான்றேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

36

முத்தேவர் ¹ விண்ணன் முதற்றேவர் சித்தர் முனிவர் மற்றை
யெத்தே வருநின் னடிநினை வார்தினைக் கின்றிலர்தாஞ்
செத்தே பிறக்குஞ் சிறியரன் றோவொற்றித் தேவர்நற்று
மத்தேவர் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

37

திருநாள் நினைத்தோழு நன்னாள் தோழாமற் செலுத்தியநாள்
கருநா ளோனமறை யெல்லாம் புகலுங் கருத்தறிந்தே
ஒருநா ளினுநின் றனைமற வாரன்ப ரொற்றியில்வாழ்
மருநான் மலர்க்குழன் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

38

வாணு ளடைவர் வறுமை யுறார்நன் மனைமக்கள்பொன்
பூணு ளிடம்புகழ் போதம் பெறுவர்பின் புன்மையொன்றுங்
காணார்நின் னுமங் கருதுகின் றோரொற்றிக் கண்ணுதல்பான்
மாணர்வ முற்ற மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

39

சீரறி வாய்த்திரு வொற்றிப் பரம சிவத்தைநினைப்
போரறி வாயவ் வறிவாம் வெளிக்கப் புறத்துநின்றாய்
யாரறி வார்தினை நாயே னறிவ தழகுடைத்தே
வாரெறி பூண்முலை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

40

போற்றிே வோர்தம் பிழையா யிரமும் பொறுத்தருள்சேய்
வீற்றொளிர் ஞான விளக்கே மரகத மென்கரும்பே
யேற்றொளி ரொற்றி யிடத்தா ரிடத்தி லிலங்குமுயர்
மாற்றொளி ரும்பசும் பொன்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

41

ஆசையுள் ளாரயன் மாலாதி தேவர்கள் யாருநின்றிட்
பூசையுள் ளாரெனி லெங்கே யுலகர்செய் பூசைகொள்வார்
தேசையுள் ளாரொற்றி யூருடை யாரிடஞ் சேர்மயிலே
² மாசையுள் ளார்புகழ் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

42

அண்டாரை வென்றுல காண்மெய்துஞ் ஞான மடைந்துவிண்ணிற்
பண்டாரை சூழ்மதி போலிருப் போர்கணின் பத்தர்பதங்
கண்டாரைக் கண்டவ ரன்றோ திருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரை வேலன்ன மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

43

¹ விண்ணன் என்பது - இந்திரன். ² மாசை என்பது - பொன்.

அடியார் தொழுவின் னடிப்பொடி தான்சற் றணியப்பெற்ற
முடியா லடிக்குப் பெருமைபெற் றாரம் முகுந்தன்சந்தக்
கடியார் மலரயன் முன்னோர்தென் னொற்றிக் கடவுட்செம்பால்
வடியாக் கருணைக் கடலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

44

ஓவா தயன்முத லோர்முடி கோடி யுறழ்ந்துபடி
லாவா வனிச்சம் பொருமலர்ச் சிற்றடி யாற்றுங்கொலோ
காவா யிமயப்பொற் பாவா யருளொற்றிக் காமர்வல்லி
வாவா வெனுமன்பர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

45

இட்டார் மறைக்கு முபதிட தத்திற்கு மின்னுஞ்சற்றும்
எட்டாநின் பொன்னடிப் போதெளி யேன்றலைக் கெட்டுங்கொலோ
கட்டார் சடைமுடி பொற்றியெம் மாணெஞ்ச கத்தமர்ந்த
மட்டார் குழன்மட மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

46

வெளியாய் வெளிக்குள் வெறுவெளி யாய்ச்சிவ மேகிறைந்த
ஒளியா யொளிக்கு ளொளியாம் பரைநினை யொப்பவரார்
எளியார்க் கெளியர் திருவொற்றி யார்மெய் யினிதுபரி
மளியாநின் றோங்கு மருவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

47

விணங்கா தலன்பர்த மன்பிற்கு நிற்புல விக்குமன்றி
வணங்கா மதிமுடி யெங்கள் பிரானொற்றி வாணனுநின்
குணங்கா தலித்துமெய்க் கூறுதந் தானெனக் கூறுவருன்
மணங்கா தலித்த தறியார் வடிவுடை மாணிக்கமே.

48

பன்னும்பல் வேறண்ட மெல்லாமவ் வண்டப் பரப்பினின்று
துன்னுஞ் சராசரம் யாவையு மீன்றது சூழ்ந்துமுன்னை
இன்னு மிளந்தை யழியாத கன்னிகை யென்பதென்னே
மன்னுஞ் சுகாநந்த வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

49

சினங்கடந் தோருள்ளச் செந்தா மரையிற் செழித்துமற்றை
மனங்கடந் தோதாமவ் வாக்குங் கடந்த மறையன்னமே
தினங்கடந் தோர்புகு ழொற்றியெம் மாணிடஞ் சேரமுதே
வனங்கடந் தோன்புகழ் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

50

வல்லாரும் வல்லவ ரல்லாரு மற்றை மனிதர்முதல்
எல்லாரு நின்செய லல்லா தணுவு மியக்கிலரேல்
இல்லாமை யாலுழல் புல்லென்செய் குற்றங்க ளேதுகண்டாய்
மல்லார் வயலொற்றி நல்லாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

51

எழுதா வெழிலுயிர்ச் சித்திர மேயின் னிசைப்பயனே
தொழுதாடு மன்பர்த முட்களிப் பேசுந் சுகக்கடலே
செழுவார் மலர்ப்பொழி லொற்றியெம் மான்தன் திருத்துணையே
வழுவா மறையின் பொருளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

52

தெருட்பா லுறுமைங்கைச் செல்வர்க்கு நல்விளந் செய்க்குமகிழ்ந்
தருட்பா லளிக்குந் தனத்தன மேயெம் மகங்கலந்த
விருட்பா லகற்று மிருஞ்சுட ரேயொற்றி யெந்தையுள்ள
மருட்பால் பயிலு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

53

அயிலேந்தும் பிள்ளைநற் றுயே திருவொற்றி யையர்மலர்க்
1 கயிலேந் தரும்பெறன் முத்தே யிசையிற் கனிந்தகுரற்
குயிலே குயின்மென் குழற்பிடி யேமலைக் கோன்பயந்த
மயிலே மதிமுக மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

54

செய்யக மோங்குந் திருவொற்றி யூரிற் சிவபெருமான்
மெய்யக மோங்குநல் லன்பேனின் பாலன்பு மேவுகின்றோர்
கையக மோங்குந் கனியே தனிமெய்க் கதிநெறியே
வையக மோங்கு மருந்தே வடிவுடை மாணிக்கமே.

55

தரும்பே ரருளொற்றி யூருடை யானிடஞ் சார்ந்தபசங்
கரும்பே யினியகற் கண்டே மதுரக் கனிநறவே
இரும்பேய் மனத்தினர் பாலிசை யாத இளங்கிளியே
வரும்பே ரொளிச்செஞ் சுடரே வடிவுடை மாணிக்கமே.

56

சேலேர் விழியருட் டேனே யடியருட் டித்திக்குஞ்செம்
பாலே மதுரச்செம் பாகேசொல் வேதப் பனுவன்முடி
மேலே விளங்கும் விளக்கே யருளொற்றி வித்தகனார்
மாலே கொளுமெழின் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

57

எம்பா லருள்வைத் தெழிலொற்றி யூர்கொண் டிருக்குமிறைச்
செம்பால் கலந்தபைந் தேனே கதவிச் செழுங்கனியே
வெம்பாலை நெஞ்சருண் மேவா மலர்ப்பத மென்கொடியே
வம்பா லணிமுலை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

58

ஏமமுய்ப் போரெமக் கென்றே யிளைக்கி லெடுக்கவைத்த
சேமவைப் பேயன்பர் தேடுமெய்ஞ் ஞானத் திரவியமே
தாமமைக் கார்மலர்க் கூந்தற் பிடிமென் றணிநடையாய்
வாமநற் சீரொற்றி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

59

1 கையிலேந்தெனற்பாலது-கயிலேந்தெனப் போலியாயிற்று.

மன்னேர் மலையன் மனைபுநற் காஞ்சன மாலையுந்
அன்னே யெனத்திரு வாயா லழைக்கப்பெற் றுரவர்தாம்
முன்னே யருந்தவ மென்னே முபன்றனர் முன்னுமொற்றி
வன்னே ரிளமுலை மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

60

கணமொன்றி லேனுமென் னுள்ளக் கவலைக் கடல்கடந்தே
குணமொன்றி லேனெது செய்கேனின் னுள்ளக் குறிப்பறியேன்
பணமொன்று பாம்பணி யொற்றியெம் மானிடப் பாலிற்றெய்வ
மணமொன்று பச்சைக் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

61

கருவே தணையற வென்னெஞ் சுகத்திற் களிப்பொ டொற்றிக்
குருவே யெனுநின் கணவனு நீயுங் குலவுமந்தத்
திருவே யருள்செந் திருவே முதற்பணி செய்யத்தந்த
மருவே மருவு மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே.

62

எண்ணிய வெண்ணங்க ளெல்லாம் பலிக்க வெனக்குனருள்
பண்ணிய வுள்ளங்கொ ளுள்ளும் புறம்பும் பரிமளிக்கும்
புண்ணிய மல்லிகைப் போதே யெழிலொற்றிப் பூரணர்பான்
மண்ணிய பச்சை மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

63

தீதுசெய் தாலுநின் னன்பர்கள் தம்முன் செருக்கிநின்று
வாதுசெய் தாலுநின் றுண்மறந் தாலு மதியிலியேன்
ஏதுசெய் தாலும் பொறுத்தருள் வாயொற்றி யின்னிடைப்பூ
மாதசெய் தாழ்குமுன் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

64

மருந்தினின் றுனொற்றி யூர்வாழு நின்றன் மகிழ்நன்முன்னுந்
திருந்தினின் றுர்புகழ் நின்முன்னு நல்லருட் டேன்விழைந்தே
விருந்தினின் றேன்சற்று முள்விரங் காத விதத்தைக்கண்டு
வருந்தினின் றேனிது நன்றோ வடிவுடை மாணிக்கமே.

65

என்போற் குணத்தி விழிந்தவ ரில்லையெப் போதுமெங்கும்
நின்போ லருளிற் சிறந்தவ ரில்லையிந் நீர்மையினுற்
பொன்போலு நின்னரு ளன்னே யெனக்கும் புரிதிகண்டாய்
மன்போ லுயரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

66

துன்பே மிகுமீவ் வடியேன் மனத்தினின் றுய்யவருள்
இன்பே மிகுவதெந் நாளோ வெழிலொற்றி யெந்தையுயிர்க்
கன்பேமெய்த் தொண்ட ரறிவே சிவநெறிக் கன்பிலர்பால்
வன்பேமெய்ப் போத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

67

சற்றே யெனினுமென் னெஞ்சத் துயரந் தவிர்வுநின்
பொற்றே மலர்ப்பதம் போற்றவு முள்ளம் புரிதிகண்டாய்

சொற்றே ரறிஞர் புகழொற்றி மேவுந் துணைவர்தஞ்செம்
மற்றேர் புயத்தணை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

68

சந்தோட மாப்பிற ரெல்லா மிருக்கவுஞ் சஞ்சலத்தால்
அந்தோ வொருதமி யேன்மட்டும் வாட லருட்கழகோ
நந்தோட நீக்கிய நங்கா யெனத்திரு நான்முகன்மால்
வந்தோது மொற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

69

அடியேன் மிசையெப் பிழையிருந் தாலு மவைபொறுத்துச்
செடியேத நீக்கிநற் சீரருள் வாய்திகழ் தெய்வமறைக்
கொடியே மரகதக் கொம்பே யெழிலொற்றிக் கோமளமே
வடியே ரயில்விழி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

70

கண்ணப்ப னேத்துநற் காளத்தி யார்மங் கலங்கொளொற்றி
நண்ணப்பர் வேண்டு நலமே பரானந்த நன்னறவே
எண்ணப் படாவெழி லோவிய மேயெமை யென்றுகொண்ட
வண்ணப் பசும்பொன் வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

71

கற்பே விகற்பங் கடியுமொன் றேயெங்கள் கண்ணிறைந்த
பொற்பேமெய்த் தொண்டர்தம் புண்ணிய மேயருட் போதவின்பே
சொற்பே ரறிவுட் சுகப்பொரு ளேமெய்ச் சுயஞ்சுடரே
மற்பேர் பெறுமொற்றி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

72

மிகவே துயர்க்கடல் வீழ்ந்தேனை நீகை விடுதலருட்
டகவே யெனக்குநற் றுயே யகில சராசரமுஞ்
சுகவேலை மூழ்கத் திருவொற்றி யூரிடந் துன்னிப்பெற்ற
மகவே யெனப்புரக் கின்றோய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

73

வேதங்க ளாயொற்றி மேவுஞ் சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்க ளாய்ப்பொறி யாய்ப்புல னாகிப் புகல்கரண
பேதங்க ளாயுயி ராகிய நிண்ணியிப் பேதையென்வாய்
வாதங்க ளாலறி வேனோ வடிவுடை மாணிக்கமே.

74

மதியே மதிமுக மாணே யடியர் மனத்துவைத்த
நிதியே கருணை நிறைவே சுகாநந்த நீணிலையே
கதியே கதிவழி காட்டுங்கண் ணையொற்றிக் காவலர்பால்
வதியே ரிளமட மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

75

ஆறாத் துயரத் தழுந்துகின் றேனையிங் கஞ்சலென்றே
கூறாக் குறையென் குறையே யினிநின் குறிப்பறியேன்
தேறாக் கிறியர்க் கரிதாந் திருவொற்றித் தேவரமகிழ்
மாறாக் கருணை மழையே வடிவுடை மாணிக்கமே.

76

எற்றே நிலையொன்று மில்லா துயங்கு மெனக்கருளச்
சற்றேநின் னுள்ளந் திரும்பிலை யான்செயத் தக்கதென்னே
சொற்றே னிறைமறைக் கொம்பேமெய்த் ஞானச் சுடர்க்கொழுந்தே
மற்றே ரணியொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

77

செவ்வேலை வென்றகண் மின்னே நின்சித்தந் திரும்பியெனக்
கெவ்வேலை செய்பென் றிடினுமவ் வேலை யியற்றுவல்காண்
தெவ்வேலை வற்றச்செ யவ்வேலை யீன்றொற்றித் தேவரெஞ்சை
வவ்வேல வார்குமுன் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

78

தாயே மிகவுந் தயவுடை யாளெனச் சாற்றுவரிச்
சேயேன் படுத்துயர் நீக்கவென்னே யுளஞ்செய்திலையே
நாயேன் பிழையினி நாடாது நல்லரு ணல்கவரு
வாயேயெம் மொற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

79

நானே நினக்கடி யெனென் பிழைகளை நாடியநீ
தானே யெனைவிடி லந்தோ வினியெவர் தாங்குகின்றோர்
தேனே நல்வேதத் தெளிவே கதிக்குச் செலுநறியே
வானேர் பொழிலொற்றி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

80

கல்லா ரிடத்திலென் னில்லாமை சொல்லிக் கலங்கியிடர்
நல்லாண்மை யுண்டருள் வல்லாண்மை யுண்டெனி னல்குவையோ
வல்லா ரெவர்கட்கும் வல்லார் திருவொற்றி வாணரொடு
மல்லார் பொழிலொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

81

சுந்தர வாண்முகத் தோகாய் மறைகள் சொலும்பைங்கள்ளாய்
கந்தர வார்குமுற் பூவாய் கருணைக் கடைக்கணங்காய்
அந்தர நேரிடைப் பாவா யருளொற்றி யண்ணன்மகிழ்
மந்தர நேர்கொங்கை மங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

82

பத்தர்தம் முள்ளத் திருக்கோயின் மேவும் பரம்பரையே
சுத்தமெய்த் ஞான வொளிப்பிழம் பேசிற் சுகாநந்தமே
நித்தநின் சீர்சொல வெந்தருள் வாயொற்றி நின்மலருள்
மத்தர்தம் வரம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

83

பூவாய் மலர்க்குமுற் பூவாய்மெய் யன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய் நிறைந்தபொற் பாவாய்செந் தேனிற் பகர்மொழியாய்
காவா யெனவயன் காவாய் பவனுங் கருதுமலர்
மாவா யெழிலொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

84

தாதா வுணவுடை தாதா வெனப்புல்லர் தம்மிடைப்போய்
மாதாக முற்றவர் வன்னெஞ்சி னின்னடி வைகுங்கொலோ

காதார் நெடுங்கட் கரும்பேநல் லொற்றிக் கருத்தர்நட
வாதா ரிடம்வளர் மாதே வடிவுடை மாணிக்கமே.

85

களந்திரும் பாவிக்கடையேனை யாளக் கருணைகொண்டு
உளந்திரும் பாமைக்கென் செய்கேன் துயர்க்கட லூடலைந்தேன்
குளந்திரும் பாவிழிக் கோமா னெடுந்தொண்டர் கூட்டமுற
வளந்திரும் பாவொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

86

ஆரணம் பூத்த வருட்கோ மளக்கொடி யந்தரிபூந்
தோரணம் பூத்த வெழிலொற்றி யூர்மகிழ் சுந்தரிசுந்
காரணம் பூத்த சிவைபார்ப் பதிநங் கொளரியென்னும்
வாரணம் பூத்த தனத்தாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

87

திருவல்லி யேத்து மபிடேக வல்லியெஞ் சென்னியிடை
வருவல்லி கற்பக வல்லியொன் பச்சை மணிவல்லியெங்
கருவல்லி நீக்குங் கருணும் பகவல்லி கண்கொளொற்றி
மருவல்லி யென்று மறைதேர் வடிவுடை மாணிக்கமே.

88

உடையென்ன வொண்புலித் தோலுடை யார்கண் டுவக்குமிள
நடையென்ன மேமலர்ப் பொன்முத லாம்பெண்கள் நாயகமே
படையென்ன நீள்விழி மின்னே ரிடைப்பொற் பசுங்கிளியே -
மடைமன்னு நீரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

89

கற்பதுங் கேட்பது மேல்லாநின் னற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதுங் காணும் பொருட்டென வெண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பது மாயவைக் கப்புற மாய்நின்ற தூய்ச்சுடரே
மற்பதுஞ் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

90

நின்னா லெனக்குள வெல்லா நலனு நினைபடைந்த
வென்னா லுனக்குள தென்னைகண் டாபெமை யீன்றவளே
முன்னால் வருக்கருள் ஒற்றியெம் மான்கண் முழுமணியே
மன்னான் மறையின் முடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

91

நன்றே சிவநெறி நாடுமெய்த் தொண்டர்க்கு நன்மைசெய்து
நின்றேநின் சேவடிக் குற்றேவல் செய்ய நினைத்தனனீ
தென்றே முடிசுவ தின்றே முடியி லினிதுகண்டாய்
மன்றே ரெழிலொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

92

அத்தனை யொற்றிக் கிறைவனை யம்பலத் தாடுகின்ற
முத்தனைச் சேர்ந்தவொன் முத்தே மதிய முகவமுதே
இத்தனை யென்றள வேலாத குற்ற மிழைத்திடுமீம்
மத்தனை யாளல் வழக்கோ வடிவுடை மாணிக்கமே.

93

கூறுத வாழ்க்கைச் சிறுமையை நோக்கிக் குறித்திடுமென்
தேறுத விண்ணப்பஞ் சற்றேனு நின்றன் திருச்செவியில்
ஏறுத வண்ணமென் னொற்றித்தி யாக ரிடப்புறத்தின்
மாறு தமர்ந்த மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

94

ஓயா விடர்கொண் டிலேவேனுக் கன்பர்க் குதவுதல்போல்
ஈயா விடினுமோ ரெள்ளா வேனு மிரங்குகண்டாய்
சாயா வருடருந் தாயே யெழிலொற்றித் தற்பரையே
மாயா நலமருள் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

95

பெரும்பேதை யேன்கிறு வாழ்க்கைத் துயரெனும் பேரலையிற்
றுரும்பே யெனவலை கின்றேன் புணைநின் றுணைப்பதமே
கரும்பே கருணைக் கடலே யருண்முக் கனிநறவே
வரும்பே ரருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

96

காதர வாலுட் கலங்கிநின் றேனின் கடைக்கணருள்
ஆதர வான்மகிழ் கின்றே னினியுன் னடைக்கலமே
சீதர னேத்துந் திருவொற்றி நாதர்தந் தேவியெழின்
மாதர சேவொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

97

பொன்னுடையா ரன்றிப் போற்றுநந் கல்விப் பொருளுடையார்
என்னுடை யாரென வேசுகின் றாரிஃ தென்னை யன்னே
மின்னுடை யாய்மின்னிற் றுன்னிடை யாயொற்றி மேவுமுக்கண்
மன்னுடை யாயென் னுடையாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

98

பொய்விட் டிடாதவன் னெஞ்சுகத் தேனைப் புலம்பும்வண்ணங்
கைவிட் டிடாதின்னுங் காப்பா யதுநின் கடன்கரும்பே
மெய்விட் டிடாருள் விளையின்ப மேயொற்றி வித்தகமே
மைவிட் டிடாவிழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

99

நேயானு கூல மனமுடை யாயினி நீயுமென்றன்
தாயாகில் யானுன் தனையனு மாகிலென் றன்னுளத்தில்
ஓயா துறுந்துய ரெல்லாந் தவிர்த்தரு ளொற்றியிற்செவ்
வாயா ரமுத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

100

வாழிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின் றுண்மலர் போற்றிநின் றண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழியென் னுள்ளத்தி னீயுநின் னொற்றி மகிழ்நருநீ
வாழியென் னருயிர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

101

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது

இங்கிதமாலை*

காப்பு

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருமா முகனை யொருமாவை யூர்வா கனமா யுறநோக்கித்
திருமான் முதலோர் சிறுமையெலாந் தீர்த்தெம் மிருகண் மணியாகிக்
கருமா லகற்றுங் கணபதியாங் கடவு ளடியுங் களித்தவர்பின்
வருமா கருணைக் கடற்குமர வள்ள லடியும் வணங்குவாம்.

* திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் தமது மாணவருள் ஒருவராகிய கூடலூர் -
அய்யாசாமிப் பிள்ளையவர்கள் இங்கிதமாலை எனுந் தொடர்க்குப் பொருள் அருள்
செய்யும்படி வேண்டி, விளக்கியவாறு:

“இந்நூல் யாது பெயர்த்தோவெனின் இங்கிதமாலை என்னும் பெயர்த்து.

இந்நாம வாக்கியத்தைப் பாசுபாடு செய்க எனின், இங்கிதம், மாலை எனப்பாசு
பாடு செய்க.

இங்கிதம் என்பது என்னையெனின், குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பின் தொழில்
எனப் பொருள் தருவதன்றி, அடையாளம், இனிமை, எண்ணக் குறிப்பு, எண்ணம்,
கருத்து, அறிவு, சயிக்கு, நோக்கம் எனவும் பொருள்தரும்.

இந்நூல் யாது காரணத்தால் இப்பெயர் அடைந்ததோ எனின், நாயக நாயிகா
விவகாரத்தில் நிகழ்ந்த அங்கோபாங்கப் பிரத்தியங்கப் பிரேரக ஞாயசகித பாவனா
சயிக்கு நயமும், நல்லறிவு சகித சயிக்கு வசன விசேடத்தாற் பாலென வெளிறு
தும் கனியெனச் சிதறாதும் தேனெனக் குழறுதுமாகி நேர்ந்த சல்லாப வியன்
மொழியின் எண்ணக் குறிப்பும் சொலிக்க, ஆன்ம சிற்சத்தியாகிய தலைவி கடவுளாய
தலைவரோடு சயிக்கு புரிந்த ஐக்கியானுபவ சையோக விவகாரத்தைப் பராசத்தியா
ராய உயிர்ப் பாங்கியாடிக் து வினவிய தலைவிபாங்கிக் குரைத்தல் என்னும் துறை
நயத்தால் இப்பெயர் எய்தியது எனக்கொள்க.”

பாடாண்டிணை

கடவுள் மாட்டு மாணிடப்பெண்டிர் நயந்தபக்கம்

(வினாவுத்தரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவார் கமலத் தடம்பணைசூழ் செல்வப் பெருஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ்
மருவார் கொன்றைச் சடைமுடிக்கொள் வள்ள லிவர்க்குப் பலிகொடுநான்
ஒருவா தடைந்தே னினிநமக்கிங் குதவ லருந்தோ றுன்முலைமேல்
இருவா ரிடுநீ யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 1

தண்ணூர் மலரை மதிநதியைத் தாங்குஞ் சடையா ரிவர்தமைநான்
அண்ண லொற்றி யிருந்தவரே யைய ரேநீர் யாரென்றேன்
நண்ண ரிடத்து மம்பலத்து நடவா தவார்நா மென்றுசொலி
எண்ண தருகே வருகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 2

பிட்டி னதிமண் சுமந்தவொற்றிப் பிச்சைத் தேவ ரிவர்தமைநான்
தட்டின் மலர்க்கை யிடத்தெதுவோ தனத்தைப் பிடியு மென்றுரைத்தேன்
மட்டி னொருமூன் றுடனேழு மத்தர் தலையீ தென்றுசொலி
எட்டி முலையைப் பிடிக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 3

மடையிற் கயல்பா யொற்றிநகர் வள்ள லாகு மிவர்தமைநான்
அடையிற் கனிமாற் பணியென்றே யருளீ ருரியீ ருடையென்றேன்
கடையிற் படுமோர் பணியென்றே கருதி யுரைத்தே மென்றுரைத்தேன்
இடையிற் கலையை யுரிகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 4

மன்றன் மணக்கு மொற்றிநகர் வாண ராகு மிவர்தமைநான்
இன்றன் பொடுங்கை யேந்தனத்தை யேற்றோர் கலத்திற் கொளுமென்றேன்
அன்றன் புடையா யெண்கலத்தி னாங்கொண் டிடுவே மென்றுசொலி
என்றன் முலையைத் தொடுகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 5

கோமாற் கருளுந் திருவொற்றிக் கோயி லுடையா ரிவரைமத
மாமாற் றியநீ ரேகலவி மகிழ்ந்தின் றடியேன் மணியினிடைத்
தாமாற் றிடக்கொண் டேகுமென்றேன் றுவென் றுர்தந் தாலென்னை
ஏமாற் றினையே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 6

அம்மா லயனுங் காண்பரியீர்க் கமரும் பதிதான் யாதென்றேன்
இம்மா லுடையா யொற்றுதற்கோ ரெச்ச மதுகண் டறியென்றார்
செம்மா லிஃதொன் றென்னென்றேன் றிருவே புரிமேற் சேர்கின்ற
எம்மான் மற்றொன் றென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 7

கண்கள் களிப்ப வீண்டுநிற்குங் கள்வ ரிவரு ரொற்றியதாம்
பண்க ளியன்ற திருவாயாற் பலிதா வென்றார் கொடுவந்தேன்
பெண்க டரலீ தன்றென்றார் பேசப் பலியா தென்றேனின்
எண்கண் பலித்த தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 8

ஆரா மகிழ்வு தருமொருபே ரழக ரிவரு ரொற்றியதாம்
நேராய் விருந்துண் டோவென்றார் நீர்தான் வேறிங் கிலையென்றேன்
வாரார் முலையாய் வாயமுது மலர்க்கை யமுது மனையமுதும்
ஏரா யுளவே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 9

அடுத்தார்க் கருளு மொற்றிநக ரைய ரிவர்தா மிகத்தாகங்
கடுத்தா மென்றார் கடிதடீர் கண்ட ரையங் கொளுமென்றேன்
கொடுத்தாய் கண்டதிலையையங் கொள்ளு மிடஞ்சூழ்ந்திடுங்கலையை
எடுத்தாற் காண்பே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 10

இந்தா ரிதழி யிலங்குசடை யேந்த விவரு ரொற்றியதாம்
வந்தார் பெண்ணே யமுதென்றார் வரையின் சுதையிங் குண்டென்றேன்
எந்தார் குழலாய் பசிக்கினும்பெண் ணுசை விடுமோ வமுதின்றேல்
எந்தா ரந்தா வென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 11

தன்னந் தனியா யிங்குநிற்குஞ் சாமி யிவரு ரொற்றியதாம்
அன்னந் தருவீ ரென்றார்நா னழைத்தே னின்னை யன்னமிட
முன்னம் பசிபோ யிற்றென்றார் முன்னின் றகன்றே னிவ்வன்னம்
இன்னந் தருவா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 12

மாறு வழகோ டிங்குநிற்கும் வள்ள விவரு ரொற்றியதாம்
வீறு முணவீ யென்றார்நீர் மேவா வுணவிங் குண்டென்றேன்
கூறு மகிழ்வே கொடுவென்றார் கொடுத்தா லிதுதா னன்றென்றே
ஏறு வழக்குத் தொடுக்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 13

வண்மை யுடையார் திருவொற்றி வாண ரிவர்தாம் பலியென்றார்
உண்மை யறிவீர் பலியெண்மை யுணர்கி லீரென் னுழையென்றேன்
பெண்மை சிறந்தாய் நின்மனையிற் பேசும் பலிக்கென் றடைந்ததுநான்
எண்மை யுணர்ந்தே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 14

திருவை யளிக்குந் திருவொற்றித் தேவ ரீர்க்கென் விழைவென்றேன்
வெருவ லுனது பெயரிடையோர் மெய்நீக் கியநின் முகமென்றார்
தருவ லதனை வெளிப்படையாற் சாற்று மென்றேன் சாற்றுவனேல்
இருவை மடவா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 15

முந்தை மறையோன் புகழொற்றி முதல்வ ரிவர்தம் முகநோக்கிக்
கந்தை யுடையீ ரென்னென்றேன் கழியா வுன்றன் மொழியாலே
இந்து முகத்தா யெமக்கொன்றே யிருநான் குணக்குக் கந்தையுள
திந்த வியப்பென் னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 16

துன்ன லுடையா ரிவர்தமைநீர் துன்னும் பதிதான் யாதென்றேன்
என்ன விரவி லெமைத்தெளிவா னின்ற நினது பெயரென்றார்
உன்ன லுறுவீர் வெளிப்படவீ துரைப்பி ரென்றே னுரைப்பேனேல்
இன்ன லடைவா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 17

சிமைக்கொள் சூலத் திருமலர்க்கைத் தேவர் நீரெங் கிருந்ததென்றேன்
எமைக்கண் டளவின் மாதேநீ யிருந்த தெனயா மிருந்ததென்றார்
அமைக்கு மொழியிங் கிதமென்றே னுமுன் மொழியிங் கிதமன்றே
இமைக்கு மிழையா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 18

நடங்கொள் பதத்தீர் திருவொற்றி நங்கன் பெருமா னீரன்றே
திடங்கொள் புகழ்க்கச் சூரிடஞ்சேர்ந் தீரென் றேனின் னடுநோக்காக்
குடஞ்சேர்ந் ததுமாங் கஃதென்றார் குடம்பா தென்றே னஃதறிதற்
கிடங்கர் நடுநீக் கென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 19

சங்க மருவு மொற்றியுளீர் சடைமே லிருந்த தென்னென்றேன்
மங்கை நினது முன்பருவ மருவு முதனீத் திருந்ததென்றார்
கங்கை யிருந்த தேயென்றேன் கமலை யணையாய் கழுக்கடையும்
எங்கை யிருந்த தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 20

துதிசே ரொற்றி வளர்தரும துரையே நீர்முன் னுடலுறும்
பதியா தென்றே னம்பெயர்முற் பகரீ ரெழுத்தைப் பறித்ததென்றார்
நிதிசேர்ந் திடுமப் பெய்யாது நிகழ்த்து மென்றே னீயிட்ட
தெதுவோ வதுகா ணென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 21

உடற்கச் சயிரா மொற்றியுளீ ருமது திருப்பேர் யாதென்றேன்
குடக்குச் சிவந்த பொழுதினைமுன் கொண்ட வண்ண ராமென்றார்
விடைக்குக் கருத்தா வாரீர்தாம் விளம்பன் மிக்ககற் றவரென்றேன்
இடக்குப் புசன்று யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 22

மணங்கே தகைவான் செயுமொற்றி வள்ள லிவரை வல்விரைவேன்
பிணங்கேஞ் சிறிது நில்லுமென்றேன் பிணங்கா விடினு நென்னலென
வணங்கே நினக்கொன் றினிற்பாதி யதிலோர் பாதி யாகுமிதற்
கிணங்கேஞ் சிறிது மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி. யென்னேடி. 23

ஒற்றி நகரா நிவர்தமைநீ ருவந்தே றுவதிங் கியாதென்றேன்
மற்றுன் பருவத் தொருபங்கே மடவா பென்றார் மறைவிடையீ
திற்றென் றறிதற் கரிதென்றே னெம்மை யறிவா ரன்றியஃ
தெற்றென் றறிவா ரென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 24

கண்ணின் மணிபோ லிங்குநிற்குங் கள்வ ரிவளு ரொற்றியதாம்
பண்ணின் மொழியாய் நிற்பாலோர் பறவைப் பெயர்வேண் டினம்படைத்தான்
மண்ணின் மிசையோர் பறவையதா வாழ்வா யென்று ரென்னென்றேன்
எண்ணி யறிநீ யென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 25

சேடார் வளஞ்சூழ் மொற்றிநகர் செல்வப் பெருமா னிவர்தமைநான்
ஓடார் கரத்தீ ரெண்டோள்க ளுடையீ ரென்னென் றுரைத்தேனீ
கோடா கோடி முகநூறு கோடா கோடிக் களமென்னே
ஈடா யுடையா யென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 26

துருமஞ் செழிக்கும் பொழிலொற்றித் தோன்று விங்கு நீர்வந்த
கருமஞ் சொலுமென் றேனிவண்யாங் கடாதற் குன்பா லெம்முடைமைத்
தருமம் பெறக்கண் டாமென்றார் தருவ லிருந்தா லென்றேனில்
இருமந் தரமோ வென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 27

ஒருகை முகத்தோர்க் கையரெனு மொற்றித் தேவ ரிவர்தமைநான்
வருகை யுவந்தீ ரென்றனைநீர் மருவி யீணதல் வேண்டுமென்றேன்
தருகை யுடனே யகங்காரந் தீனையெம மடியார் தமைமயக்கை
இருகை வளைசுந் தென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 28

திருத்த மிகுஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ் தேவ ரேயிங் கெதுவேண்டி.
வருத்த மலர்க்கா லுறநடந்து வந்தீ ரென்றேன் மாதேநீ.
அருத்தந் தெளிந்தே நிருவாண மாக வுன்ற னகத்தருட்கண்
இருத்த வடைந்தே மென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 29

வளஞ்சே ரொற்றி மாணிக்க வண்ண ராகு மிவர்தமைநான்
சூளஞ்சேர்ந் திருந்த துமக்கொருகண் கோலச் சடையீ ரழகிதென்றேன்
களஞ்சேர் குளத்தி னெழின்முலைக்கண் காண வேரைந் துனக்கழகி
திளஞ்சேல் விழியா யென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 30

பலஞ்சே ரொற்றிப் பதியுடையீர் பதிவே றுண்டோ துமக்கென்றேன்
உலஞ்சேர் வெண்பொன் மலையென்று ருண்டோ நீண்ட மலையென்றேன்
வலஞ்சே ரிடைத்தவ் வருவித்த மலைகா னாதனின் மம்முதல்சென்
றிலஞ்சேர்ந் ததுவு மென்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 31

வயலா ரொற்றி வாணரிவர் வந்தார் நின்றார் வாய்திறவார்
செயலார் விரல்கண் முடக்கியடி சேர்த்தீ ரிதழ்கள் விரிவித்தார்
மயலா ருளத்தோ டென்னென்றேன் மறித்தோர் விரலா லென்னுடைய
வியலாந் வடிவிற் சுட்டுகின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 32

பேர்வா மொற்றி வாணரிவர் பேசா மௌன யோகியராய்ச்
சீர்வாழ் நமது மனையினிடைச் சேர்ந்தார் விழைவென் செப்புமென்றேன்
ஓர்வா முடியுங் குழலணியு மொருநல் விரலாந் சுட்டியுந்தம்
ஏர்வா மொருகை பார்க்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 33

பெருஞ்சீ ரொற்றி வாணரிவர் பேசா மௌனம் பிடித்திங்கே
விரிஞ்சீர் தரநின் றுடன்கீழு மேலு நோக்கி விரைந்தார்யான்
வருஞ்சீ ருடையீர் மணிவார்த்தை வகுக்க வென்றேன் மார்பிடைக்காழ்
இருஞ்சீர் மணியைக் காட்டுகின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 34

வலந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர் வள்ள லிவர்தாம் மௌனமொடு
கலந்திங் கிருந்த வண்டசத்தைக் காட்டி மூன்று விரனீட்டி
நலந்தங் குறப்பின் னடுமுடக்கி நண்ணு மிந்த நகத்தொடுவாய்
இலந்தங் கரத்தாந் குறிக்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 35

தேனார் பொழிலா ரொற்றியில்வாழ் தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மானார் கரத்தோர் நகந்தெறித்து வாளா நின்றார் நீளர்வந்
தானா ருளத்தோ டியாதென்றேன் றங்கைத் தலங்கிற் றலையையடி
யேனா நிறவே காட்டுகின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 36

செச்சை யழகர் திருவொற்றித் தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மெச்சு மொருகாந் கரந்தொட்டு மீண்டு மிடற்றக் கரம்வைத்தார்
பிச்ச ரடிகேள் வேண்டுவது பேசீ ரென்றேன் றமைக்காட்டி
இச்சை யெனையுங் குறிக்கின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 37

மன்றார் நிலையார் திருவொற்றி வாண ரிவர்தா மௌனமொடு
நின்றா ரிருகை யொலியிசைத்தார் நிமிர்ந்தார் தவிசி னிலைகுறைத்தார்
நன்றா ரமுது சிறிதுமிழ்ந்தார் நடித்தார் யாவு மையமென்றேன்
இன்றா மறைக்கை யேந்துகின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 38

வாரா விருந்தாய் வள்ளலிவர் வந்தார் மௌன மொடுநின்றார்
நீரா ரெங்கே யிருப்பதென்றே னீண்ட சடையைக் குறிப்பித்தார்
ஊரா வைத்த தெதுவென்றே னெண்கை யோடென் னிடத்தினில்வைத்
தேரார் கரத்தாந் சுட்டுகின்று ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 39

செங்கேழ் கங்கைச் சடையார்வாய் திறவா ராக வீண்டடைந்தார்
எங்கே யிருந்திங் கணைந்ததுகா னெங்கள் பெருமா னென்றேனென்
அங்கே முருகி னகன்றுபோ யங்கே யிறைப்போ தமர்ந்தெழுந்தே
இங்கே நடந்து வருகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

40

கொடையா ரொற்றி வாணரிவர் கூறு மௌன ராகிநின்றார்
தொடையா ரிதழி மதிச்சடையென் துரையே விழைவே துமக்கென்றேன்
உடையார் துன்னற் கந்தைதனை யுற்று நோக்கி நகைசெய்தே
இடையாக் கழுமுட் காட்டுகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

41

பொன்னைக் கொடுத்தும் புணர்வரிய புனித ரிவரு ரொற்றியதாம்
முன்னைத் தவத்தால் யாங்காண முன்னே நின்றார் முகமலர்ந்து
மின்னிற் பொலியுஞ் சடையரென் வேண்டு மென்றே னுணர்ச்செய்யான்
இன்னச் சினங்கா னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

42

வயலார் சோலை யெழிலொற்றி வாணராகு மிவர்தமைநான்
செயலா ரடியர்க் கருள்வீர்துஞ் சிரத்து முரத்துந் திகழ்கரத்தும்
வியலாய்க் கொண்ட தென்னென்றேன் விளங்கும் பிநாக மவைமூன்றும்
இயலாற் காண்டி யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

43

பொதுநின் றருள்வீ ரொற்றியுளீர் பூவுந் தியுந் தன் விழியென்றேன்
இதுவென் றறிநா மேறுகின்ற தென்ற ரேறு கின்றதுதான்
எதுவென் றுரைத்தே னெதுநடுவோ ரெழுத்திட் டறிநீ யென்றுசொலி
எதிர்நின் றுவந்து நகைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

44

இட்டங் களித்த தொற்றியுளீ ரீண்டிவ் வேளை யெவனென்றேன்
சுட்டுஞ் சுதனே யென்றார்நான் சுட்டி யறியச் சொலுமென்றேன்
பட்டுண் மருங்குற் பாவாய்நீ பரித்த தன்றே பாரென்றே
எட்டுங் களிப்பா லுரைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

45

பாற்றக் கணத்தா ரிவர்காட்டுப் பள்ளித் தலைவ ரொற்றியினின்
றூற்றப் பசித்து வந்தாரா மன்ன மிடுமி னென்றுரைத்தேன்
சோற்றுக் கிளைத்தோ மாயினுமயாஞ் சொல்லுக் கிளையெங் கீழ்ப்பள்ளி
யேற்றுக் கிடந்தா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

46

குருகா ரொற்றி வாணர்பலி கொள்ள வகையுண் டோவென்றேன்
ஒருகா லெடுத்திண் டிரையென்று ரொருகா லெடுத்துக் காட்டுமென்றேன்
வருகா விரிப்பொன் னம்பலத்தே வந்தாற் காட்டு கின்றும்வீழ்
இருகா லுடையா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

47

வேலை ஞாலம் புகழொற்றி விளங்குந் தேவ ரணிகின்ற
மாலே யாதென் றேனயன்மான் மாலே யகற்று மாலையென்றார்
சோலை மலரன் றேயென்றேன் சோலை யேநாந் தொடுப்பதென
வேல முறுவல் புரிகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

48

உயிரு ஞுறையீர் திருவொற்றி யுடையீர் நீரென் மேற்பிடித்த
வயிர மதனை விடுமென்றேன் வயிரி யலநீ மாதேயாஞ்
செயிர தகற்றுன் முலையிடங்கொள் செல்வ னலகாண் டெளியென்றே
இயல்கொண் முறுவல் புரிகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

49

தண்கா வளஞ்சூழ் திருவொற்றித் தலத்தி லமர்ந்த சாமிநங்கை
எண்கார் முகமாப் பொன்னென்றே னிடையிட் டறிதலரிதென்றார்
மண்கா தலிக்கு மாடென்றேன் மதிக்குங் கணைவில் லன்றென்றே
எண்கா ணகைசெய் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

50

செய்காண் வளஞ்சூழ் தொற்றியுளீர் திருமான் முதன்முத் தேவர்கட்கும்
ஐகா னீரென் றேனிதன்மே லணங்கே நீயே முடைதியென்றார்
மெய்கா ணதுதா னென்னென்றேன் விளங்குஞ் சுட்டுப் பெயரென்றே
எய்கா ணுறவே நகைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

51

விண்டு வணங்கு மொற்றியுளீர் மென்பு விருந்தும் வன்புவில்
வண்டு விழுந்ததென் றேனெம் மலர்க்கை வண்டும் விழுந்ததென்றார்
தொண்டர்க் கருள்வீர் மிகவென்றேன் றோகாய் நாமே தொண்டனென
எண்டங் குறவே நகைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

52

மட்டார் மலர்க்கா வொற்றியுளீர் மதிக்குங் கலைமேல் விழுமென்றேன்
எட்டா மெழுத்தை யெடுத்ததுநா மிசைத்தே மென்று ரெட்டாக
உட்டா வுறுமவ் வெழுத்தறிய வுரைப்பீ ரென்றே னந்தணநர்க்
கிட்டார் நாம மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

53

ஒற்றி நகரீர் மனவசிதா னுடையார்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
பற்றி யிறுதி தொடங்கியது பயிலு மவர்க்கே யருள்வதென்றார்
மற்றி துணர்கி லேனென்றேன் வருந்தே லுள்ள வன்மையெலாம்
எற்றி லுணர்தி யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

54

வான்றோய் பொழில்சூழ் தொற்றியுளீர் வருந்தா தனைவே னோவென்றேன்
ஊன்றோ யுடற்கென் றுர்தொரிய வுரைப்பீ ரென்றே னோவிதுதான்
சான்றோ ருமது மரபோர்ந்து தரித்த பெயர்க்குத் தகாதென்றே
யேன்றோர் மொழிதந் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட.

55

திது தவிர்க்கு மொற்றியுளீர் செல்ல லறுப்ப தென்னென்றேன்
ஈது நமக்குத் தெரிந்ததென்று நிறையா மோவிங் கிதுவென்றேன்
ஓது மடியார் மனக்கங்கு லோட்டு நாமே யுணரன்றி
ஏது மிறையன் றென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

56

ஒண்கை மழுபோ டனலுடையீ ரொற்றி நகர்வா முத்தமர்நீர்
வண்கை யொருமை நாதரென்றேன் வண்கைப் பன்மை நாதரென்றார்
என்க னாடங்கா வதிசயங்கா னென்றேன் பொருளான் றிவையதற்கென்
றெண்சொன் மணிதந் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

57

ஒருவ ரெனவா மொற்றியுளீ ருமக்கம் மணையுண் டோவென்றேன்
இருவ ரொருபே ருடையவர்கா னென்று ரென்னென் றேனெம்பேர்
மருவு மீற்ற் நயலகரம் வயங்கு மிகர மானதென்றே
இருவு மொழிதந் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

58

பேரா ரொற்றி யீரும்மைப் பெற்று ரெவரென் றேனவர்தம்
ஏராப் பெயரின் முன்பினிரண் டிரண்டா மெழுத்தா ரென்றாரென்
நேரா யுரைப்பி ரென்றேனீ நெஞ்ச நெகிழ்ந்தா லுரைப்பாமென்
றேரா யுரைசெய் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

59

தனிநான் மறையீ ரொற்றிநகர் தழைக்க வாழ்வீர் தனிஞான
வொளிநா வரவை யைந்தெழுத்தா லுவரி கடத்தி னீரென்றேன்
கனிநா வலனை யீரெழுத்தாற் கடலின் வீழ்த்தி னேமென்றே
எனியேற் சுவப்பின் மொழிகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

60

ஓமூன் றுளத்தி ரொற்றியுளீ ருற்றோர்க் களிப்பி ரோவென்றேன்
தாமூன் றென்பார்க் கயன்மூன்றுந் தருவே மென்று ரம்மமிகத்
தேமூன் றினதும் மொழியென்றேன் செவ்வா யுறுமுன் னகையென்றே
ஏமூன் றுறவே நகைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

61

மன்னி விளங்கு மொற்றியுளீர் மடவா ரிரக்கும் வகையதுதான்
முன்னி லொருதா வாமென்றேன் முத்தா வெனலே முறையென்றார்
என்னி லிதுதா னையமென்றே னெமக்குந் தெரியு மெனத்திருவாய்
இன்ன லமுத முகுக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

62

வளஞ்சே ரொற்றி யீரெனக்கு மாலை யணிவீ ரோவென்றேன்
குளஞ்சேர் மொழிப்பெண் பாவாய்நின் கோல மனைக்க ணுமகிழ்வால்
உளஞ்சேர்ந் தடைந்த போதேநின் னுளத்தி லணிந்தே முணரென்றே
இளஞ்சேர் நகைசெய் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

63

வீற்று ரொற்றி நகரமரந்தீர் விளங்கு மலரே விளம்புநெடு
மாற்று ரென்றே னிலைகாணெம் மாலை முடிமேற் பாரென்றார்
சாற்றாச் சலமே யீதென்றேன் சடையின் முடிமே லன்றென்றே
ஏற்று தரவான் மொழிகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

64

புயப்பா லொற்றி யீரச்சம் போமோ வென்றே னுமென்றார்
வயப்பா வலருக் கிறையானீர் வஞ்சிப் பாவின் குறைத்ததென்றேன்
வியப்பா நகையப் பாவெனும்பா வெண்பா கலிப்பா வுரைத்துமென்றே
இயற்பான் மொழிதந் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

65

தண்ணம் பொழில்சு மொற்றியுளீர் சங்கங் கைபிற்சேர்த் திடுமென்றேன்
திண்ணம் பலமேல் வருங்கையிற் சேர்த்தோ முன்னர் தெரியென்றார்
வண்ணம் பலவிம் மொழிக்கென்றேன் மடவா யுனது மொழிக்கென்றே
எண்ணங் கொளநின் றுரைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

66

உகஞ்சே ரொற்றி யுருடையீ ரொருமா தவரோ நீரென்றேன்
முகஞ்சேர் வடிவே விரண்டுடையாய் மும்மா தவநா மென்றுரைத்தார்
சுகஞ்சேர்ந் திடுதும் மொழிக்கென்றேன் றோகா யுனது மொழிக்கென்றே
இகஞ்சேர் நயப்பா லுரைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

67

ஊரா மொற்றி யீராவை யுடையே னென்றே னெமக்கலது
நேரா வழக்குத் தொடுக்கின்றாய் நினக்கே தென்றார் நீரெனக்குச்
சேரா வணமீ தென்றேன்முன் சேர்த்தீ தெழுதித் தந்தவர்தாம்
யாரார் மடவா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

68

வருத்தந் தவிரீ ரொற்றியுளீர் மனத்தி லகாத முண்டென்றேன்
நிருத்தந் தொழும் மடியவரை நினைக்கின் றோரைக் காணினது
உருத்தன் பெயர்முன் னெழுத்திலக்க முற்றே மற்ற வெல்லையகன்
நிருத்த லறியா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

69

மைய லகற்றீ ரொற்றியுளீர் வாவென் றுரைப்பி ரோவென்றேன்
செய்ய வதன்மேற் சிகரம்வைத்துச் செவ்வ லுரைத்தா லிருவாவென்
றுய்ய வுரைப்பே மென்றார்தும் முரையென் னுரையென் றேனிங்கே
எய்யுன் னுரையை யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

70

தாவென் றருளு மொற்றியுளீர் தமிழேன் மோக தாகமற
வாவென் றருள்வீ ரென்றேனவ் வாவின் பின்னர் வருமெழுத்தை
மேவென் றதனிற் சேர்த்ததிங்கே மேவி னன்றோ வாவென்பேன்
ஏவென் றிகெண் ணென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

71

என்மே லருள்கூர் தொற்றியுளி ரென்னை யணைவா னினைவீரேற்
பொன்மேல் வெள்ளி யாமென்றேன் பொன்மேற் பச்சை யாங்கதன்மேல்
ஆன்மேற் குழலாய் சேயதன்மே லலவ் னதன்மேன் ஞாயிறும்
தின்மே லொன்றின் நென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 72

வயலா ரொற்றி மேவுபிடி வாதர் நாம மியாதென்றேன்
மயலா யிடுமிப் பெயர்ப்பின்னர் வந்த வினைய நாமமென்றார்
செயலார் கால மறிந்தெனைச் சேர்வீ ரென்றேன் சிரித்துணக்கிங்
கியலா ரயலா ரென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 73

நாலா ரணஞ்சூழ் தொற்றியுளிர் நாகம் வாங்க லென்னென்றேன்
காலாங் கிரண்டிற் கட்டவென்றார் கலைத்தோல் வல்லீர் நீரென்றேன்
வேலார் விழிமாப் புலித்தோலும் வேழத் தோலும் வல்லெமென்
றேலா வழுத முகுக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 74

முடியா வளஞ்சூழ் தொற்றியுளிர் முடிமே லிருந்த தென்னென்றேன்
கடியா வுள்ளங் கையின்முதலைக் கடிந்த தென்றார் கமலமென
வடியார் கரத்தி லென்னென்றேன் வரைந்த வதனீ மகன்றதென்றே
இடியா நயத்தி னகைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 75

ஒன்றும் பெருஞ்சீ ரொற்றிநக ருடையீர் பார்க்கு முணர்வரியீர்
என்றும் பெரியீர் நீர்வருதற் கென்ன நிமித்த மென்றேன்யான்
துன்றும் விசும்பே காணென்றார் சூதா முமது சொல்லென்றேன்
இன்றுன் முலைதா னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 76

வானார் வணங்கு மொற்றியுளிர் மதிவாழ் சடையீர் மரபிடைநீர்
தானா ரென்றே னணிப்பள்ளித் தலைவ ரெனவே சாற்றினர்காண்
ஆன லொற்றி யிருமென்றே னுண்டே யிருந்து வந்தனஞ்சேய்
நானா தவளீ யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 77

பற்று முடித்தோர் புகழொற்றிப் பதியீர் துமது பசுவினிடைக்
கற்று முடித்த தென்னிருகைக் கன்று முழுதுங் காணென்றேன்
மற்று முடித்த மாலையொடுன் மருங்குற் கலையுங் கற்றுமுடிந்
திற்று முடித்த தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 78

வானங் கொடுப்பீர் திருவொற்றி வாழ்வீ ரன்று வந்தெனது
மானங் கெடுத்தீ ரென்றுரைத்தேன் மாநன் றிஃதுள் மானன்றே
ஊனங் கலிக்குந் தவர்விட்டா ருலக மறியுங் கேட்டறிந்தே
நான் தவிர்ப்பா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 79

ஞானம் படைத்த யோகியர்வாழ் நகரா மொற்றி நலத்தீர்மால்
ஏனம் புடைத்தீ ரணையென்பி ரென்னை யுவந்திப் பொழுதென்றேன்
ஊனந் தவிர்த்த மலர்வாபி னுள்ளே நகைசெய் திஃதுரைக்கேம்
நான் புகன்ற யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 80

கருமை யளவும் பொழிலொற்றிக் கணத்தீர் முனிவர் கலக்கமறப்
பெருமை நடத்தி னீரென்றேன் பிள்ளை நடத்தி னுனென்றார்
தரும மலவில் விடையென்றேன் றரும விடையு முண்டெம்பால்
இருமை விழியா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 81

ஓசிய விடுகு மிடையாசை யொற்றி யிருந்தே மயக்குகின்ற
வசியர் மிகநீ ரென்றேனெம் மகன்கா னென்றார் வளர்காமப்
பசிய தொடையுற் றேனென்றேன் பட்ட மவிழ்த்துக் காட்டுதியேல்
இசையக் காண்பே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 82

கலையா ஞுடையீ ரொற்றிநின்றீர் காம மளித்தீர் களித்தணைவீர்
மலையா ஞுமது மனையென்றேன் மருவின் மலையா ளல்லென்றார்
அலையான் மற்றை யவனென்றே னறியி னலையா ளல்லாநீ
இலையா மனைவ தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 83

சீலம் படைத்தீர் திருவொற்றித் தியாக ரேநீர் திண்மையிலோர்
சூலம் படைத்தீ ரென்னென்றேன் றேன்று முலகுப்ந் திடவென்றார்
ஆலங் களத்தி ரென்றேனீ யாலம் வயிற்று யன்றோநல்
ஏலங் குழலா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 84

ஞால நிகழும் புகழொற்றி நடத்தீர் நீர்தா னுட்டமுறும்
பால ரலவோ வென்றேனெம் பாலர் பாலேப் பருவத்திற்
சால மயல்கொண் டிடனருமோர் தனிமைப் பாலர் யாமென்றே
ஏல முறுவல் புரிகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 85

வண்மை தருவீ ரொற்றிநகர் வாழ்வீ ரென்னை மருவீரென்
உண்மை யறியீ ரென்றேன்யா முணர்ந்தே பகல நின்றதென்றார்
கண்மை யிலரோ நீரென்றேன் களமை யுடையேங் கண்மையுறல்
எண்மை நீயே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 86

தவந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர் தனைப்போ னினைத்தென் மனையடைந்தீர்
உவந்தென் மீதிற் றேவர்திரு வுள்ளந் திரும்பிற் றேவென்றேன்
சிவந்தங் கிடநின் னுள்ளமெம்மேற் றிரும்பிற் றதனைத் தேர்ந்தன்றோ
இவர்திங் கணந்தா மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேட. 87

ஒன்னார் புரமூன் றெரிசெய்தீ ரொற்றி யுடையீ ரும்முடைய
பொன்னார் சடைமேல் வெள்ளெருக்கம் பூவை மிலைந்தீ ரென்னென்றேன்
நின்னா ரளகத் தணங்கேநீ நெட்டி மிலைந்தா யிதிலதுகிழ்
என்னா ருலக ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 88

கனிமா னிதழி முலைச்சுவடு களித்தீ ரொற்றிக் காதலர்நீர்
தனிமா னேந்தி யாமென்றேன் றடங்கண் மடந்தாய் நின்முகமும்
பனிமா னேந்தி யாமென்றார் பரைமான் மருவி னீரென்றேன்
இனிமான் மருவி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 89

சிறியேன் றவமோ வெணைப்பெற்றார் செய்த தவமோ வீண்டடைந்தீர்
அறியே னொற்றி யடிகேளிங் கடைந்த வாறென் னினைத்தென்றேன்
பொறிநே ருனது பொற்கலையைப் பூவார் கலையாக் குறநினைத்தே
எறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 90

அளிக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றி யழக ரேநீ ரணிவேணி
வெளிக்கொண் முடிமே லணிந்ததுதான் விளியா விளம்பத் திரமென்றேன்
விளிக்கு மிளம்பத் திரமுடி மேலே மிலைந்தாம் விளங்கிழை
யெளிக்கொண் டிரையே லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 91

வாசங் கமழ மலர்ப்பூங்கா வனஞ்சு ழொற்றி மாநகரீர்
நேசங் குறிப்ப தென்னென்றே னீயோ நாமோ வுரையென்றார்
தேசம் புகழ்வீர் யானென்றேன் நிகழ்தைத் திரிதித் திரியேயாம்
ஏசங் குறிப்ப தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 92

பேசங் கமலப் பெண்புகழும் பெண்மை யுடைய பெண்களெலாங்
கூசும் படியிப் படியொற்றிக் கோவே வந்த தென்னென்றேன்
மாசந் தரிநீ யிப்படிக்கு மயங்கும் படிக்கு மாதருநீ
யேசும் படிச்சு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 93

கொடியா லெயில்கு ழொற்றியிடங் கொண்ட ரடிகள் குருவுருவாம்
படியா லடியி லிருந்தமறைப் பண்பை யுரைப்பீ ரென்றேனின்
மடியா லடியி லிருந்தமறை மாண்பை வகுத்தா யெனிலதூநாம்
இடியா லுரைப்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 94

என்னே ருளத்தி னமர்ந்தீர்நல் லெழிலா ரொற்றி யிடையிருந்தீர்
என்னே யடிகள் பவியேற்ற லேழ்மை யுடையீர் போலுமென்றேன்
இன்னே கடலி னிடைநீபத் தேழ்மை யுடையாய் போலுமென
வின்னே யங்கொண் டிரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 95

நல்லார் மதிக்கு மொற்றியுளீர் நண்ணு முயிர்க் டொறுநின்றீர்
எல்லா மறிவீ ரென்னுடைய விச்சை யறியீர் போலுமென்றேன்
வல்லா யறிவின் மட்டொன்று மனமட் டொன்று வாய்மட்டொன்
றெல்லா மறிந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 96

மறிநீர்ச் சடையீர் சித்தெல்லாம் வல்லீ ரொற்றி மாநகரீர்
பொறிசே ருமது புகழ்பலவிற் பொருந்துங் குணமே வேண்டுமென்றேன்
குறிநே ரெமது விற்குணத்தின் குணத்தா யதனால் வேண்டுற்றாய்
எறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 97

ஊரூ ரிருப்பீ ரொற்றிவைத்தீ ரூர்தான் வேறுண் டோவென்றேன்
ஓரூர் வழக்கிற் கரியையிறை யுன்னி வினவு முரொன்றே
பேரூர் தினையூர் பெரும்புலியூர் பிடலூர் கடலூர் முதலாக
வேரூ ரனந்த மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 98

விழியொண் ணுதலீ ரொற்றியுளீர் வேதம் பிறவி யில்ரென்றே
மொழியு துமைத்தான் வேயின்ற முத்த ரெனலிங் கென்னென்றேன்
பழியன் றணங்கே யவ்வெய்க்குப் படுமுத் தொருவித் தன்றதனால்
இழியும் பிறப்போ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 99

விண்ணார் பொழில்கு ழொற்றியுளீர் விளங்குந் தாம மிகுவாசத்
தண்ணார் மலர்வே தனையொழிக்கத் தருதல் வேண்டு மெனக்கென்றேன்
பண்ணார் மொழியா யுபகாரம் பண்ணப் பகைவ ரேனுமிதை
யெண்ணா ரெண்ணா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 100

செம்பான் மொழியார் முன்னரெனைச் சேர்வீ ரென்கோ திருவொற்றி
யம்பார் சடையீ ருமதாட லறியே னருளல் வேண்டுமென்றேன்
வம்பார் முலையாய் காட்டுகின்றா மன்னும் பொன்னு ரம்பலத்தே
யெம்பால் வாவென் றுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 101

மைக்கொண் மிடற்றீ ருரொற்றி வைத்தீ ருண்டோ மனையென்றேன்
கைக்க ணிறைந்த தனத்தினுந்தங் கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
துய்க்கு மடவார் விழைவரெனச் சொல்லும் வழக்கீ தறிந்திலையோ
வெய்க்கு மிடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 102

ஆறு முகத்தார் தமையின்ற வைந்து முகத்தா ரிவர்தமைநான்
மாறு முகத்தார் போலொற்றி வைத்தீர் பதியை யென்னென்றேன்
நாறு மலர்ப்பூங் குழனீயோ நாமோ வைத்த துன்மொழிமன்
றேறு மொழியன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடை. 103

வள்ளன் மதியோர் புகழொற்றி வள்ளா லுமது மணிச்சடையின்
வெள்ள மகண்டேற் பிள்ளைமதி விளங்க லழகி தென்றேனின்
உள்ள முகத்தும் பிள்ளைமதி யொள்கொண் முகத்தும் பிள்ளைமதி
யெள்ள லுடையா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 104

உள்ளத் தனையே போலன்ப ருவக்குந் திருவா ழொற்றியுளீர்
கள்ளத் தவர்போ விவணிற்ருங் கரும மென்னீ ரின்றென்றேன்
மெள்ளக் கரவு செயவோநாம் வேட மெடுத்தோ நின்சொனினே
எள்ளப் புரிந்த தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 105

அச்சை யடுக்குந் திருவொற்றி யவர்க்கோர் பிச்சைக் கொடுமென்றேன்
விச்சை யடுக்கும் படிநம்பான் டேவி னோர்க்கிவ் வகிலநடைப்
பிச்சை யெடுப்பே மலதனப்போற் பிச்சைக் கொடுப்பே மலவென்றே
இச்சை யெடுப்பா யுரைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 106

அள்ளற் பழனத் திருவொற்றி யழக ரிவர்தம் முகநோக்கி
வெள்ளச் சடையீ ருள்ளத்தே விருப்பே துரைத்தாற் றருவலென்றேன்
கொள்ளக் கிடையா வலர்குமுதங் கொண்ட வழுதங் கொணர்ந்தின்னுங்
எள்ளத் தனையே வென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 107

விஞ்ச நெறியீ ரொற்றியுளீர் வியந்தீர் வியப்பென் னிவனென்றேன்
கஞ்ச மிரண்டு நமையங்கே கண்டு குவிந்த விரிந்திங்கே
வஞ்ச விருதா மறைமுகையை மறைக்கின் றனநின் பால்வியந்தாம்
எஞ்ச லறநா மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 108

அளியா ரொற்றி யுடையாருக் கன்ன நிரம்ப விடுமென்றேன்
அளியார் குழலாய் பிடியன்ன மளித்தாற் போது மாங்கதூநின்
ஒளியார் சிலம்பு சூழ்சமலத் துளதாற் கடகஞ் சூழ்சமலத்
தெளியார்க் கிடுநீ யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 109

விச்சைப் பெருமா னெனுமொற்றி விடங்கப் பெருமா னீர்முன்னம்
பிச்சைப் பெருமா னின்றமணப் பிள்ளைப் பெருமா னுமென்றேன்
அச்சைப் பெறுநீ யம்மணப்பெண் னாகி யிடையி லையங்கொள்
இச்சைப் பெறும்பெண் னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 110

படையம் புயத்தோன் புகழொற்றிப் பதியீ ரவப் பணிசுமந்தீர்
புடையம் புயத்தி லென்றேன்செம் பொன்னே கொடையம் புயத்தினுநன்
னடையம் புயத்துஞ் சுமந்தனைநீ நானா வரவப் பணிமற்றும்
இடையம் பகத்து மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 111

கூம்பா வொற்றி யுருடையீர் கொடும்பாம் பணிந்தீ ரென்னென்றேன்
ஓம்பா துரைக்கிற் பார்த்திடினுள் ஞன்னில் விடமேற் றுன்னிடைக்கீழ்ப்
பாம்பா வதுவே கொடும்பாம்பெம் பணிப்பாம் பதுபோற் பாம்பலவென்
றேம்பா நிற்ப் விசைக்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 112

புயல்கு ழொற்றி யுடையீரென் புடையென் குறித்தோ போந்ததென்றேன்
கயல்குழ் விழியாய் தனத்தவரைக் காண விரப்போ ரெதற்கென்றார்
மயல்குழ் தனமிங் கிலையென்றேன் மறையா தெதிர்வைத் திலையென்றல்
இயல்கு ழுறமன் மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 113

நடவாழ் வொற்றி யுடையீர்நீர் நாக மணிந்த தழகென்றேன்
மடவா யதுநீர் நாகமென மதியே லயன்மான் மனனடுங்க
விடவா யுமிழும் படநாகம் வேண்டிற் காண்டி யென்றேயென்
இடவா யருகே வருகின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 114

கோடா வொற்றி யுடையீர்நுங் குலந்தான் யாதோ கூறுமென்றேன்
வீடார் பிரம குலந்தேவர் வேந்தர் குலநல் வினைவசியப்
பாடார் குலமோர் சக்கரத்தான் பள்ளிக் குலமெல் லாமுடையேம்
ஏடார் குழலா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 115

நலமா மொற்றி யுடையீர்நீர் நல்ல வழக ரானுலங்
குலமே துமக்கு மாலையிடக் கூடா தென்றே னின்குலம்போல்
உலகோ துறுநங் குலமொன்றோ ஓரா யிரத்தேட் யோர்குலமிங்
கிலகா நின்ற தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 116

மதிலொற் றியினீர் நும்மனையான் மலையின் குலதம் மைந்தருளோர்
புதல்வர்க் காணைப் பெருங்குலமோர் புதல்வர்க் கிசையம் புலிகுலமாம்
எதிரற் றருள்வீர் நுங்குலமிங் கெதுவோ வென்றேன் மனைவியருள்
இதுமற் றெருத்திக் கென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 117

தேமாம் பொழில்கு ழொற்றியுளீர் திகழுந் தகரக் காற்குலத்தைப்
பூமா னிலத்தில் விழைந்துற்றீர் புதுமை யிஃதும் புகழென்றேன்
ஆமா குலத்தி லரைக்குலத்துள் ளணைந்தே புறமற் றரைக்குலங்கொண்
டேமார் தனைநீ யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 118

அனஞ்சு ழொற்றிப் பதியுடையீ ரகில மறிய மன்றகத்தே
மனஞ்சுழ் தகரக் கால்கொண்டீர் வனப்பா மென்றே னுலகறியத்
தனஞ்சு ழுகத்தே யணங்கேநீ தானுந் தகரத் தலைகொண்டாய்
இனஞ்சு ழுகா மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 119

பங்கே ருகப்பூம் பணையொற்றிப் பதியீர் நடுவம்பரமென்னும்
அங்கே யாட்டுக் காலெடுத்தீ ரழகென் றேனங் வம்பரமேல்
இங்கே யாட்டுத் தோலெடுத்தா யாமொன் றிரண்டு நீயென்றால்
எங்கே நின்சொல் லென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

120

மாணப் புகழ்சே ரொற்றியுளீர் மன்றார் தகர வித்தைதனைக்
காணற் கினிநான் செயலென்னே கருதி யுரைத்தல் வேண்டுமென்றேன்
வேணச் சுறுமெல் வியலையாம் விளம்பு மொழியவ் வித்தையுனக்
கேணப் புகலு மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

121

நல்லா ரொற்றி யுடையீர்யா னடக்கோ வெறும்பூ வணையணைய
வல்லா லவனும் முடன்வருகோ வணையா தவலத் துயர் துய்க்கோ
செல்லா வென்சொன் னடவாதோ திருக்கூத் தெதுவோ வெனவிடைகள்
எல்லா நடவா தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

122

ஆட்டுத் தலைவர் நீரொற்றி யழகி ரதனாற் சிறுவிதிக்கோர்
ஆட்டுத் தலைநர் திரென்றே னன்று லறவோ ரறம்புகல
ஆட்டுத் தலைமுன் கொண்டதனா லஃதே பின்ன ரளித்தாமென்
நீட்டுத் தரமீர் தருள்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

123

ஒற்றிப் பெருமா னுமைவிழைந்தா ருநில் வியப்பொன் றுண்டிரங்
கொற்றக் கமலம் விரிந்தொருகிழ்க் குளத்தே குமுதங் குவிந்ததென்றேன்
பொற்றைத் தனத்தீர் னுமைவிழைந்தார் புரத்தே மதியந் தேய்கின்ற
தெற்றைத் தினத்து மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

124

இடஞ்சே ரொற்றி யுடையீர்நீ ரென்ன சாதியினரென்றேன்
தடஞ்சேர் முலையாய் நாந்திறலான் சாதி நீபென் சாதியென்றார்
விடஞ்சேர் களத்தீர் நும்மொழிதான் வியப்பா மென்றே னயப்பானின்
இடஞ்சேர் மொழிதா னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

125

உடையா ரென்பா ருமையொற்றி யுடையீர் பணந்தா னுடையீரோ
நடையா யேற்கன் றீரென்றே னங்காய் நிற்போ லொருபணத்தைக்
கடையா ரெனக்கிழ் வைத்தருமை காட்டேம் பணிகொள் பணங்கொடி
இடையா னுடையே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

126

என்ன ருபிர்க்குப் பெருந்துணையா மெங்கள் பெருமா னீரிருக்கும்
நன்ன டொற்றி யன்றோதா னவில வேண்டு மென்றுரைத்தேன்
முன்ன ளொற்றி யெனினுமது மொழித லழகோ தாழ்தலுயர்
விந்நா னிலத்துண் டென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

127

பெருந்தா ரணியோர் புகழொற்றிப் பெருமா னிவர்தம் முகநோக்கி
யருந்தா வழுத மனையீரிந் கடுத்த பரிசே தறையுமென்றேன்
வருந்தா திங்கே யருந்தமுத மனையா ளாக வாழ்வினெடும்
இருந்தா யடைந்தே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

128

செம்மை வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர் திகழாக் கரித்தோ லுடுத்திரே
உம்மை விழைந்த மடவார்க ளுடுக்கக் கலையுண் டோவென்றேன்
எம்மை யறியா பொருகலையோ விரண்டோ வனந்தங் கலைமெய்யில்
இம்மை யுடையே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

129

கற்றைச் சடையீர் திருவொற்றிக் காவ லுடையீ ரீங்கடைந்தீர்
இற்றைப் பகலே நன்றென்றே னிற்பை யிரவே நன்றெமக்குப்
பொற்றைத் தனத்தாய் கையமுதம் பொழியா தலர்வாய்ப் புத்தமுதம்
இற்றைக் களித்தா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

130

கற்றீ ரொற்றீர் முன்பொருவான் காட்டிற் கவர்ந்தோர் நாட்டில்வளை
விற்றீ ரின்றென் வளைகொண்டீர் விற்கத் துணிந்தீ ரோவென்றேன்
மற்றீர்ந் குழலாய் நீயெம்மோர் மனையின் வளையைக் கவர்ந்துகளத்
திற்றீ தணிந்தா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

131

உடுக்கும் புகழா ரொற்றியுளா ருடைதா வென்றார் திகையெட்டு
முடுக்கும் பெரியீ ரெதுகண்டோ வுரைத்தீ ரென்றேன் நிகைமுழுதும்
உடுக்கும் பெரிய வரைச்சிறிய வொருமுன் றுணை யான்முடி
எடுக்குந் திரங்கண் டென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

132

காவா யொற்றிப் பதியுடையீர் கல்லா னைக்குக் கரும்பன்று
தேவாய் மதுரை யிடத்தளித்த சித்த ரலவோ நீரென்றேன்
பாவா யிருகல் லாணைக்குப் பரிவிற் கரும்பிங் கிரண்டொருநீ
நவா யிதுசித் தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

133

ஊட்டுந் திருவா ழொற்றியுளீ ருயிரை யுடலாஞ் செப்பிடைவைத்
தாட்டுந் திறத்தீர் நீரென்றே னணங்கே யிருசெப் பிடையாட்டுந்
தீட்டும் புகழன் றியுமுலகைச் சிறிதோர் செப்பி லாட்டுகின்றாய்
ஈட்டுந் திறத்தா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

134

கந்த வளஞ்சூ ழொற்றியுளீர் கண்முன் றுடையீர் வியப்பென்றேன்
வந்த வெமைத்தான் பிரிபோது மற்றை யவரைக் காண்போதுஞ்
சந்த மிசுங்கண் ணிருமுன்றுந் தகுநான் கொன்றுந் தானடைந்தாய்
இந்த வியப்பென் னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

135

ஆழி விடையீர் திருவொற்றி யழர்ந்தீ ரிருவர்க் ககமகிழ்வான்
விழி யதனிற் படிக்காசு வேண்டி யளித்தீ ராமென்றேன்
விழி யதனிற் படிக்காசு வேண்டி தளித்தா யளவொன்றை
ஏழி லகற்றி யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

136

உற்ற விடத்தே பெருந்துணையா மொன்றிப் பெருமா னும்புகழைச்
கற்ற விடத்தே முக்கனியுங் கரும்பு மமுதுங் கயவாவோ
மற்ற விடச்சீ ரென்னென்றேன் மற்றை யுபய விடமுமுதல்
எற்ற விடமே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

137

யான்செய் தவத்தின் பெரும்பயனே யென்ன ரமுதே யென்றுணையே
வான்செய் யரசே திருவொற்றி வள்ளால் வந்த தென்னென்றேன்
மான்செய் விழிப்பெண் ணேரியான் வடிவா னதுகேட் டுள்ளம்வியந்
தேன்கண் டிடவே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

138

கருணைக் கடலே யென்னிரண்டு கண்ணே முக்கட் கரும்பேசெவ்
வருணப் பொருப்பே வளரொற்றி வள்ளன் மணியே மகிழ்ந்தணையத்
தருணப் பருவ மிஃதென்றேன் றவிரன் றெனக்காட் டியதுன்றன்
இருணச் சளக மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

139

காவிக் களங்கொள் கணியேயென் கண்ணுண் மணியே யணியேயென்
ஆவித் துணையே திருவொற்றி யரசே யடைந்த தென்னென்றேன்
பூவிற் பொலியுங் குழலாய்நீ பொன்னி னுயர்ந்தா யெனக்கேட்டுன்
நவைக் கருதி யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

140

கண்ணு மனமுங் களிக்குமெழிற் கண்முன் றுடையீர் கலையுடையீர்
நண்ணுந் திருவா மொற்றியுளீர் நடஞ்செய் வல்லீர் நீரென்றேன்
வண்ண முடையாய் நின்றனைப்போன் மலர்வாய் நடஞ்செய் வல்லோமோ
எண்ண வியப்பா மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

141

தாங்கும் விடைமே லழகிரென் றன்னைக் கலந்துந் திருவொற்றி
ஒங்குந் தளியி லொளித்தீர்நீ ரொளிப்பில் வல்லா ராமென்றேன்
வாங்கு துதலாய் நீயுமெனை மருவிக் கலந்து மலர்த்தளியில்
நங்கின் றொளித்தா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

142

அம்மை யடுத்த திருமேனி யழகீ ரொற்றி யணிநகரீர்
உம்மை யடுத்தோர் மிகவாட்ட முறுத லழகோ வென் றுரைத்தேன்
நம்மை யடுத்தாய் நமையடுத்தோர் நம்போ லுறுவ ரன்றெனிலே
தெம்மை யடுத்த தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

143

உண்கண் மகிழ்வா லளிமிழற்று மொற்றி நகரீ ரொருமுன்று
கண்க ளுடையீ ரென்காதல் கண்டு மிரங்கீ ரென்னென்றேன்
பண்கொண் மொழியாய் நின்காதல் பன்னுண் சுவைசெய் பழம்போலும்
எண்கொண் டிருந்த தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

144

வணங்கே ழிலங்குஞ் செஞ்சடையீர் வளஞ்சே ரொற்றி மாநகரீர்
குணங்கேழ் மிடற்றோர் பாலிருளைக் கொண்டீர் கொள்கை யென்னென்றேன்
அணங்கே யொருபா லன்றிநின்போ லைம்பா விருள்கொண் டிடச்சுற்றும்
இணங்கே மிணங்கே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

145

கரும்பி வினியீ ரென்னிரண்டு கண்க ளையீர் கறைமிடற்றீர்
பெரும்பை யணியீர் திருவொற்றிப் பெரியீ ரெதுதும் பெயரென்றேன்
அரும்பண் முலையாய் பிறர்கேட்க வறைந்தா லளிப்பீ ரெனச்சூழ்வர்
இரும்பொ னிலையே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

146

நிலையைத் தவறார் தொழுமொற்றி நிமலப் பெருமா னீர்முன்னம்
மலையைச் சிலையாக் கொண்டீர்தும் மாவல் லபமற் புதமென்றேன்
வலையத் தறியாச் சிறுவர்களு மலையைச் சிலையாக் கொள்வர்கள்
திலையற் புதந்தா னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

147

உதயச் சுடரே யணையீர்நல் லொற்றி யுடையீ ரென்னுடைய
இதயத் தமர்ந்தீ ரென்னெயென் னொண்ண மறியீ ரோவென்றேன்
சுதையிற் நிகழ்வா யறிந்தன்றோ துறந்து வெளிப்பட்ட டெதிரடைந்தாம்
இதையுற் றறிநீ யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

148

புரக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றிப் புனித ரேரீர் போர்க்களிறை
உரக்குங் கலக்கம் பெறவுரித்தீ ருள்ளத் திரக்க மென்னென்றேன்
கரக்கு மிடையாய் நீகளிற்றின் கன்றைக் கலக்கம் புரிந்தனைநின்
இரக்க மிதுவோ வென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

149

பதங்கு ரொற்றிப் பதியீர்நீர் பசுவி லேறும் பரிசுதுதான்
விதங்கு றறத்தின் விதிதானோ விலக்கோ விளம்பல் வேண்டுமென்றேன்
இதங்கு றிடுநற் பசுங் கன்றை நீயுமேறி யிடுகின்றாய்
இதங்கு றிடுக வென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

150

யோக முடையார் புகழொற்றி யூரிற் பரம யோகியரார்
தாக முடையா நிவர்தமக்குத் தண்ணீர் தரநின் றனையழைத்தேன்
போக முடையாய் புறத்தண்ணீர் புரிந்து விரும்பா மகத்தண்ணீர்
நக மகிழ்வி னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

151

வளநீ ரொற்றி வாணரிவர் வந்தார் நின்றார் மாதேநாம்
உளநீர்க் தாக மாற்றுவரீ ருதவ வேண்டு மென்றார்நான்
குளநீ ரொன்றே யுளதென்றேன் கொள்ளே மிடைமேற் கொளுமிந்த
இளநீர் தருக வென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 152

மெய்நீ ரொற்றி வாணரிவர் வெம்மை யுளநீர் வேண்டுமென்றார்
அநீ நீலநீர் தண்ணீர்தா னருந்தி லாகா தோவென்றேன்
முநீர் தனையை யனையீரீம் முதுநீ ருண்டு தலைக்கேறிற்
றிநீர் காண்டி யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 153

சீலஞ் சேர்ந்த வொற்றியுளீர் சிறிதாம் பஞ்ச காலத்துங்
கோலஞ் சார்ந்து பிச்சைகொளக் குறித்து வருவீ ரென்னென்றேன்
காலம் போகும் வார்த்தை நிற்குங் கண்டா யிதுசொற் கடனாமோ
ஏவல் குழலா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 154

ஊற்றார் சடையீ ரொற்றியுளீ ருரு ரிரக்கத் துணிவுற்றீர்
நீற்றால் விளங்குந் திருமேனி நேர்ந்திங் கிளைத்தீர் நீரென்றேன்
சோற்று விளைத்தே மன்றுமது சொல்லா விளைத்தே மின்றினிநாம்
எற்று விகழ்வே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 155

நீரை விழுங்குஞ் சடையுடையீ ருளது நுமக்கு நீருருந்
தேரை விழுங்கும் பசுவென்றேன் செறிநின் கலைக்கு ளொன்றுளது
காரை விழுங்கு மெமதுபசுக் கன்றின் றேரை நீர்த்தேரை
ஈர விழுங்கு மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 156

பொன்னேர் மணிமன் றுடையீர்நீர் புரிந்த தெதுவெம் புடையென்றேன்
இன்னே யுரைத்தற் கஞ்சுதுமென் றுரென் னென்றே னியம்புதுமேன்
மின்னே நினது நடைப்பகையா மிருகம் பறவை தமைக்குறிக்கும்
என்னே யுரைப்ப தென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 157

அடையார் புரஞ்செற் றம்பலத்தே யாடு மழகீ ரென்பதிற்றுக்
கடையா முடவின் றலைகொண்டிர் கரமொன் றினிலற் புதமென்றேன்
உடையாத் தலைமேற் றலையாக வுன்கை யீரைஞ் ஞாறுகொண்ட
திடையா வளைக்கே யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 158

தேவர்க் கரிய வானந்தத் திருத்தாண் டவஞ்செய் பெருமானீர்
மேவக் குகு குகுசுவணி வேணி யுடையீ ராமென்றேன்
தாவக் குகு குகுசுக்குத் தாமே யைந்து விளங்கவணி
ஏவற் குணத்தா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 159

கொன்றைச் சடையீர் கொடுங்கோளுர் குறித்தீர் வருதற் கஞ்சவல்லான்
ஒன்றப் பெருங்கோ ளென்மீது முரைப்பா ருண்டென் றுணர்ந்தென்றேன்
நன்றப் படியேற் கோளிலியா நகரு முடையே நங்காய்நீ
இன்றச் சுறவென் னென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 160

புரியுஞ் சடையீ ரமர்ந்திழைப் புலியு ரெனிலெம் போல்வார்க்கும்
உரியும் புவித்தோ லுடையீர்போ லுறுதற் கியலு மோவென்றேன்
திரியும் புலியு ரன்றுநின்போற் றெரிவை யரைக்கண் டிடிப்பயந்தே
இரியும் புலியு ரென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 161

தெவ்வூர் பொடிக்குஞ் சிறுநகையித் தேவர் தமைநா னீரிருத்தல்
எவ்வூ ரென்றே னகைத்தணங்கே யேழார் நாலு ரென்றார்பின்
அவ்வூர்த் தொகையி னிருத்தலரி தாமென் றேன்மற் றதிலொவ்வூர்
இவ்வூ ரெடுத்தா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 162

மணங்கொ ளிதழிச் சடையீர்நீர் வாழும் பதியா தென்றேனின்
குணங்கொண் மொழிகேட் டோரளவு குறைந்த குயிலாம் பதியென்றார்
அணங்கின் மறையு ராமென்றே னதைன் றருளோத் தூரிஃதும்
இணங்க வுடையே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 163

ஆற்றுச் சடையா ரிவர்பலியென் றடைந்தார் துமதூர் யாதென்றேன்
சோற்றுத் துறையென் றுர்துமக்குச் சோற்றுக் கருப்பென் சொலுமென்றேன்
தோற்றுத் திரிவே மன்றுநின்போற் சொல்லுங் கருப்பென் றுலகியம்ப
ஏற்றுத் திரியே மென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 164

ஒங்குஞ் சடையீர் நெல்வாய லுடையே மென்நீ ருடையீரேற்
றங்கும் புகழ்தும் மிடைச்சிறுமைச் சார்ந்த தெவனீர் சாற்றுமென்றேன்
ஏங்கும் படிதும் மிடைச்சிறுமை யெய்திற் றலதீண் டெமக்கின்றல்
ஈங்குங் காண்டி ரென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 165

மைய லழகீ ருரொற்றி வைத்தீ ருளவோ மனையென்றேன்
கையி னிறைந்த தனத்தினுந்தங் கண்ணி னிறைந்த கணவனையே
மெய்யின் விழைவா ரொருமனையோ விளம்பின் மனையு மிகப்பலவாம்
எய்யி லிடையா யென்கின்ற ரிதுதான் சேடி யென்னேடி. 166

திருச்சிற்றப்பலம்

முதல் திருமுறை முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

இரண்டாவது திருமுறை

1.-புண்ணிய விளக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பாடற் கினிய வாக்களிக்கும் பாலுஞ் சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற் கினிய அடியவர்தங் கூட்ட மளிக்கும் குணமளிக்கும்
ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
தேடற் கினிய சீரளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 1

கருமா லகற்றும் பிறப்பதனைக் களையு நெறியுங் காட்டுவிக்கும்
பெருமா லதனான் மயக்குகின்ற பேதை மடவார் நசையறுக்கும்
அருமா லுழந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
திருமா லயனுந் தொழுதேத்துஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 2

வெய்ய வினையின் வேரறுக்கு மெய்ம்மை ஞான வீட்டிலடைந்
துய்ய வமல நெறிகாட்டு முன்னற் கரிய வுணர்வளிக்கும்
ஐய மடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செய்ய மலர்க்கண் மால்போற்றுஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 3

கோல மலர்த்தாட் டிணைவழுத்துங் குலத்தொண் டடையக் கூட்டுவிக்கும்
நீல மணிகண் டப்பெருமா னிலையை யறிவித் தருளளிக்கும்
ஆல வினையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
சீல மளிக்குந் திருவளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 4

வஞ்சப் புலக்கா டெறியவருள் வாளு மளிக்கு மகிழ்வளிக்கும்
கஞ்சத் தவனுங் கரியவனுங் காணற் கரிய கழலளிக்கும்
அஞ்சிற் புகுந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செஞ்சொற் புலவர் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 5

கண்கொண் மணியை முக்கனியைக் கரும்பைக் கரும்பின் கட்டிதனை
விண்கொ ளமுதை நம்மரசை விடைமே னமக்குத் தோற்றுவிக்கும்
அண்கொள் வினையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
திண்கொண் முனிவர் சுரர்புகழுஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 6

நோயை யறுக்கும் பெருமருந்தை நோக்கற் கரிய நுண்மைதனைத்
தூய விடைமேல் வருநமது சொந்தத் துணையைத் தோற்றுவிக்கும்
ஆய வினையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
சேய வயன்மா னுடரிதாஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 7

எண்ண வினிய வின்னமுதை யின்பக் கருணைப் பெருங்கடலை
உண்ண முடியாச் செழுந்தேனை யொருமால் விடைமேற் காட்டுவிக்கும்
அண்ண வினையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
திண்ண மளிக்குந் திறமளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 8

சின்தா மணியை நாம் பலநாள் தேடி யெடுத்த செல்வமதை
இந்தார் வேணி முடிக்கனியை யின்றே விடைமேல் வரச்செயுங்காண்
அந்தோ வினையா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செந்தா மரையோன் றொழுதேத்துஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 9

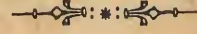
உள்ளத் தெழுந்த மகிழ்வைநமக் குற்ற துணையை யுள்ளறவைக்
கொள்ளக் கிடையா மாணிக்கக் கொழுந்தை விடைமேற் கூட்டுவிக்கும்
அள்ளற் றுயரா னெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
தெள்ளக் கடலான் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 10

உற்ற விடத்தி லுதவநமக் குடையோர் வைத்த வைப்பதனைக்
கற்ற மனத்திற் புகுங்கருணைக் கனியை விடைமேற் காட்டுவிக்கும்
அற்ற மடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
செற்ற மகற்றித் திறலளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

2. அருள் தாம விளக்கம்

எண்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாங்கு வின்னுதன் மங்கையர் விழியான்
மயங்கி வஞ்சர்பால் வருந்திநா டோறும்
ஏங்கு கின்றதி லென்பயன் கண்டாய்
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
தேங்கு லாவுசெங் கரும்பினு மினிதாய்த்
தித்தித் தன்பர்தஞ் சித்தத்துள் னூறி
ஒங்கும் ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

1

தவம தின்றிவன் மங்கையர் முயக்காற்
றரும மின்றுவஞ் சகர்கடுந் சார்வால்
இவகை யான்மிக வருந்துறி லென்னும்
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பவம தோட்டிநல் லானந்த வருவாம்
பாங்கு காட்டிநற் பதந்தரு மடியார்
உவகை யோம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

2

மின்னு துண்ணிடைப் பெண்பெரும் பேய்கள்
வெய்ய நீர்க்குழி விழுந்தது போக
இன்னும் வீழ்கலை யுனக்கொன்று சொல்வேன்
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பொன்னு லாவிய புயமுடை யானும்
புகழு லாவிய பூவுடை யானும்
உன்னும் ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

3

பொன்றும் வாழ்க்கையை நிலையென நினைத்தே
புலைய மங்கையர் புழுநெளி யளற்றில்
என்றும் வீழ்ந்துழன் மடைமையை விடுத்தே
யெழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
துன்று திம்பலாச் சுளையினு மினிப்பாய்த்
தொண்டர் தங்கணச் சுவைபெற ஆறி
ஒன்றும் ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

4

வரைக்கு நேர்முலை மங்கையர் மயலான்
மயங்கி வஞ்சரால் வருத்தமுற் றஞராம்
இரைக்கு மாக்கட லிடைவிழுந் தயரேல்
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
கரைக்குந் தெள்ளிய வழுதமோ தேனோ
கனிகொ லோவெனக் கனிவுட னுயர்ந்தோர்
உரைக்கும் ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

5

வாது செய்ம்மட வார்தமை விழைந்தாய்
மறலி வந்துணை வாவென வழைக்கில்
ஏது செய்வையோ வேழைநீ யந்தோ
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
போது வைகிய நான்முகன் மகவான்
புணரி வைகிய பூமகள் கொழுநன்
ஒதும் ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

6

நண்ணு மங்கையர் புழுமலக் குழியில்
நாளும் வீழ்வுற்று நலிந்திடே னிதமாய்
எண்ணு மென்மொழி குருமொழி யாக
எண்ணி ஒற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பண்ணு மின்சுவை யழுதினு மினிதாய்ப்
பத்தர் நாடொறுஞ் சித்தமுள் னூற
உண்ணும் ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

7

பந்த வண்ணமா மடந்தையர் மயக்காற்
பசையி னெஞ்சராற் பரிவுறு கின்றாய்
எந்த வண்ணநீ யுய்வன மந்தோ
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
சந்த மாம்புக முடியரிற் கூடிச்
சன்ன மென்னுமோர் சாகர நீந்தி
உந்த ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

8

மட்டின் மங்கையர் கொங்கையை விழைந்தாய்
மட்டி லாததோர் வன்றுய ரடைந்தாய்
எட்டி யன்னர்பா விரந்தலை கின்றாய்
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
தட்டி லாதநற் றவத்தவர் வாணோர்
சார்ந்துங் காண்கிலாத் தற்பரம் பொருளை
ஒட்டி ஒம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஒம்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

9

நிலவு மொண்மதி முகத்தியர்க் குழன்றாய்
நீச நெஞ்சுர்த நெடுங்கடை துணிற்போய்
இலவு காத்தனை யெண்ணின் மதியோ
எழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் போந்து
பலவு மாய்ந்துநன் குண்மையை யுணர்ந்த
பத்த ருள்ளகப் பதுமங்க டோறும்
உலவும் ஓம்சிவ சண்முக சிவவோம்
ஓம்சி வாயவென் றுன்னுதி மன்னனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

10

3. ஸ்ரீ சிவஷண்முகநாம ஸங்கீர்த்தனலகரி

எண்சீர்க் கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பழுது நேர்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்ப்
பற்றி நின்றதிற் பயனெது கண்டாய்
பொழுது போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
பொழில்கொ ளொற்றியம் புரிதனக் கேகி
தொழுது சண்முக சிவசிவ வெனநந்
தோன்ற லார்தமைத் துதித்தவர் திருமுன்
பழுது சொல்லுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

1

சூது நேர்கின்ற முலைச்சியர் பொருட்டாய்ச்
சுற்றி நின்றதிற் சுகமெது கண்டாய்
போது போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
பொழில்கொ ளொற்றியம் புரிதனக் கேகி
ஓது சண்முக சிவசிவ வெனவே
யுன்னி நெக்குவிட் டெருகநந் துயரா
மாது சொல்லுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

2

ஞாலஞ் செல்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்
நண்ணி நின்றதி னலமெது கண்டாய்
காலஞ் செல்கின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
கருது மொற்றியங் கடிநகர்க் கேகி
கோலஞ் செய்யருட் சண்முக சிவவோங்
குழக வோவெனக் கூவிநந் துயராம்
ஆலஞ் சொல்லுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள் பெறலாமே.

3

மருட்டி வஞ்சக மதித்திடுங் கொடியார்
வாயல் காத்தின்னும் வருந்திலென் பயனோ
இருட்டிப் போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
யெழில்கொ ளொற்றியூ ரெனுந்தலத் தேகித்
தெருட்டி றஞ்செயுஞ் சண்முக சிவவோஞ்
சிவந மாவெனச் செப்பிநந் துயராம்
அரிட்டை யோதுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

4

இல்லை யென்பதே பொருளெனக் கொண்டோர்
ஈன வாயிலில் இடர்ப்படு கின்றாய்
எல்லை செல்கின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
யெழில்கொ ளொற்றியூ ரெனுந்தலத் தேகித்
தொல்லை யோஞ்சிவ சண்முக சிவவோந்
துய வென்றடி தொழுதுநா முற்ற
அல்ல லோதுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

5

கரவு நெஞ்சினர் கடைத்தலைக் குழன்றாய்
கலங்கி யின்னுந் கலுழந்திடிற் கடிதே
இரவு போந்திடு மெழுதியென் னெஞ்சே
யெழில்கொ ளொற்றியூ ரெனுந்தலத் தேகித்
பரவு சண்முக சிவசிவ சிவவோம்
பரசு யம்புசங் கரசம்பு நமவோம்
அரவென் றேத்துது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள் பெறலாமே.

6

ஏய்ந்து வஞ்சகர் கடைத்தலை வருந்தி
யிருக்கின் றாயினி யிச்சிறு பொழுதுஞ்
சாய்ந்து போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
தகைகொ ளொற்றியந் தலத்தினுக் கேகி
வாய்ந்து சண்முக நமசிவ சிவவோம்
வரசு யம்புசங் கரசம்பு வெனவே
ஆய்ந்து போற்றுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

7

ஈரந்த நெஞ்சின ரிடந்தனி லிருந்தே
யிடர்கொண் டாயினி யிச்சிறு பொழுதும்
பேர்ந்து போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
பிறங்கு மொற்றியம் பெருநகர்க் கேகி
ஓர்ந்து சண்முக சரவண பவவோம்
ஓம்சு யம்புசங் கரசம்பு வெனவே
ஆர்ந்து போற்றுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

8

கமைப்பி நீகிலா வஞ்சகர் கடையைக்
காத்தி ருக்கலை கடுகியிப் பொழுதும்
இமைப்பிற் போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
யெழில்கொ ளொற்றியு ரெனுந்தலத் தேகி
எமைப்பு ரந்தசண் முகசிவ சிவவோம்
இறைவ சங்கர அரகர வெனவே
அமைப்பி னேத்துது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ருள்பெற லாமே.

9

உறைந்து வஞ்சர்பால் குறையிரந் தவமே
யுழல்கின் றுயினி யுரைக்குமிப் பொழுதுங்
குறைந்து போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
குலவு மொற்றியங் கோநகர்க் கேக
நிறைந்த சண்முக குருநம சிவவோம்
நிமல சிற்பர வரகர வெனவே
அறைந்து போற்றுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ருள்பெற லாமே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

4. நமச்சிவாய ஸங்கீர்த்தன லகரி

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

சொல்ல வாவிய தொண்டர்தம் மனத்திற்
சுதந்த ரங்கொடு தோன்றிய துணையைக்
கல்ல வாவிய வேழையே னெஞ்சங்
கரைந்து வந்திடக் கலந்திடுங் களிப்பைச்
செல்ல வாவிய பொழிற்றிரு வொற்றித்
தேனைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத் தாடும்
நல்ல வாழ்வினை நான்மறைப் பொருளை
நமச்சி வாயத்தை நான் மறவேனே.

1

அட்ட மூர்த்தம தாகிய பொருளை
அண்ட ராதியோ ரறிகிலாத் திறத்தை
விட்ட வேட்கையர்க் கங்கையிற் களியை
வேத மூலத்தை வித்தக விளைவை
எட்ட ரும்பர மானந்த நிறைவை
யெங்கு மாகிநின் றிலங்கிய வொளியை
நட்ட மாடிய நடனநா யகத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

2

உம்பர் வான்றுய ரொழித்தருள் சிவத்தை
யுலகெ லாம்புக முத்தம்ப் பொருளைத்
தம்ப மாயகி லாண்டமுந் தாங்குஞ்
சம்பு வைச்சிவ தருமத்தின் பயனைப்
பம்பு சீரருள் பொழிதரு முகிலைப்
பரம ஞானத்தைப் பரமசிற் றுகத்தை
நம்பி னோர்களை வாழ்விக்கு நலத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

3

மாலி னுச்சிமேல் வதிந்தமா மணியை
வழுத்து நாவக மணக்குநன் மலரைப்
பாலி னுள்ளினித் தோங்கிய சுவையைப்
பத்தர் தம்முளம் பரிசிக்கும் பழத்தை
ஆலி னோங்கிய வானந்தக் கடலை
அம்ப லத்திலா மமுதை வேதங்கள்
நாலினொற்றியு ரமர்ந்திடுஞ் சிவத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

4

உண்ணி றைந்தெனை யொளித்திடு மொளியை
உண்ண வுண்ணமே லுவட்டுரு நறவைக்
கண்ணி றைந்ததோர் காட்சியை யாவுங்
கடந்த மேலவர் கலந்திடு முறவை
எண்ணி றைந்தமா லயன்முதற் றேவர்
யாருங் காண்கிலா விற்பத்தி னிறைவை
நண்ணி யொற்றியு ரமர்ந்தருள் சிவத்தை
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

5

திக்கு மாறினு மெடுகடற் புவிமேற்
சென்று மாறினுஞ் சேண்விளங் கொளிகள்
உக்கு மாறினும் பெயலின்றி யுலகில்
உணவு மாறினும் புவிகளோரேழும்
மிக்கு மாறினு மண்டங்க ளெல்லாம்
விழுந்து மாறினும் வேதங்க ளுணரா
நக்க னெம்பிரா னருட்டிருப் பெயராம்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

6

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
பிள்ளை யைப்பெறுந் தாய்மறந் தாலும்
உற்ற தேகத்தை யுயிர்மறந் தாலும்
உயிரை மேவிய வுடன்மறந் தாலும்
கற்ற நெஞ்சகங் கலைமறந் தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப் பதுமறந் தாலும்
நற்ற வத்தவ ருள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

7

உடையுடுத்திட விடைமறந் தாலும்
உலகு னோர்புகி குணமறந் தாலும்
படையெடுத்தவர் படைமறந் தாலும்
பரவை தானலைப் பதுமறந் தாலும்
புடையடுத்தவர் தமைமறந் தாலும்
பொன்னை வைத்தவப் புதைமறந் தாலும்
நடையடுத்தவர் வழிமறந் தாலும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேணே.

8

வன்மை செய்திடும் வறுமைவர் தாலும்
மகிழ்வு செய்பெரு வாழ்வுவர் தாலும்
புன்மை மங்கையர் புணர்ச்சிநேர் தாலும்
பொருந்தி னாலுநின் றாலுஞ்சென் றாலுந்
தன்மை யில்லவர் சார்பிருந் தாலுந்
சான்ற மேலவர் தமையடைந் தாலும்
நன்மை யென்பன யாவையு மனிக்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேணே.

9

இன்னும் பற்பல நாளிருந் தாலும்
இக்க ணந்தனி லேயிறந் தாலுந்
துன்னும் வான்கதிக் கேபுகுந் தாலுந்
சோர்ந்து மாநர கத்துழன் றாலும்
என்ன மேலுமிங் கெனக்குவர் தாலும்
எம்பிரா னெனக்கு யாதுசெய் தாலும்
நன்னர் நெஞ்சக நாடிநின் றேங்கும்
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேணே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. நற்றுணை விளக்கம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அஞ்ச வேண்டிய வைம்புலப் பகையால்
இடர்கொண் டோய்ந்தனை யென்னினு மினிநீ
அஞ்ச வேண்டிய தென்னையென் னெஞ்சே
அஞ்ச லஞ்சல்கா ணருமறை நான்கும்
விஞ்ச வேண்டிய மாலவன் மலரோன்
விளங்க வேண்டியு மிடற்றின்க ணமுதாம்
நஞ்சை வேண்டிய நாதன்றன் னுமம்
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

1

காவின் மன்னவ னெதிர்க்கினுங் காமன்
கணைக ளெவ்வினுங் காலனே வரினும்
பூவின் மன்னவன் சீறினுந் திருமால்
போர்க்கு நேரினும் பொருளல நெஞ்சே
ஓவின் மாதூய ரெற்றினுக் கடைந்தாய்
ஒன்று மஞ்சனீ யுளவறிந் திலையோ
நாவின் மன்னரைக் கரைதனிற் சேர்த்த
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

2

நீட்ட முற்றதோர் வஞ்சக மடவார்
நெடுங்கண் வேல்பட நிலையது கலங்கி
வாட்ட முற்றனை யாயினு மஞ்சேல்
வாழி நெஞ்சமே மலர்க்கணை தொடுப்பான்
கோட்ட முற்றதோர் நிலையோடு நின்ற
கோடிய காமனைக் கொளுவிய துதழ்
நாட்ட முற்றதோர் நாதன்றன் னுமம்
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

3

எம்மை வாட்டுமிப் பசியினுக் கெவர்பால்
ஏகு வோமென வெண்ணலை நெஞ்சே
அம்ம வொன்றுநீ யறிந்திலை போலும்
ஆலக் கோயிலு ளன்றுசுந் தரர்க்காய்ச்
செம்மை மாமலர்ப் பதங்கனோந் திடவே
சென்று சோழிந் தளித்தருள் செய்தோன்
நம்மை யாளுடை நாதன்றன் னுமம்
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

4

ஓடு கின்றனன் கதிரவ னவன்பின்
ஓடு கின்றன வொவ்வொரு நாளாய்
வீடு கின்றன வென்செய்வோ மினியல்
வெய்ய கூற்றுவன் வெகுண்டிடி லென்றே
வாடு கின்றனை யஞ்சலை நெஞ்சே
மார்க்கண் டேயர்தம் மாண்பறிந் திலையோ
நாடு கின்றவர் நாதன்றன் னுமம்
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

5

மலங்கு மாலுடற் பிணிகளை நீக்க
மருந்து வேண்டினை வாழியென் னெஞ்சே
கலங்கு தேலருட் டிருவெண்ணீ ரெனது
கரத்தி ருந்தது கண்டிலை போலும்
விலங்கு ரூப்பெருங் காமநோய் தவிர்க்க
விரும்பி யேங்கினை வெம்புறே லழியா
நலங்கொள் செஞ்சடை நாதன்றன் னுமம்
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

6

மாலுந் துஞ்சுவான் மலரவ னிறப்பான்
மற்றை வானவர் முற்றிலு மழிவார்
எலு நற்றுணை யார்நமக் கென்றே
எண்ணி நிற்பியோ வேழைநீ நெஞ்சே
கோலு மாயிரங் கோடியன் டங்கள்
சூலைய நீச்சுடி மாக்கிடி மனிக்கும்
நாலு மாமறைப் பரம்பொரு ணும
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறுந் துணையே.

7

கந்த வண்ணமாங் கமலன்மான் முதலோர்
கண்டிலா ரெனிற் கைலையம் பதியை
எந்த வண்ணநாங் காண்குவ தென்றே
எண்ணி யெண்ணிநீ யெங்கினை நெஞ்சே
அந்த வண்ணவெள் ளானேமே னம்பி
அமர்ந்து சென்றதை யறிந்திலே போலும்
நந்தம் வண்ணமா நாதன்றன் னுமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே.

8

வீர மாந்தரு முனிவருஞ் சரரும்
மேவு தற்கொணு வெள்ளியங் கிரியைச்
சேர நாஞ்சென்று வணங்கும்வா றெதுவோ
செப்பென் றேயெனை நச்சிய நெஞ்சே
ஊர னாருடன் சேரனார் துரங்கம்
ஊர்ந்து சென்றவங் வுளவறிந் திலையோ
நாற மார்மதிச் சடையவ னுமம்
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே.

9

தலங்க டோறுஞ்சென் றவ்விடை யமர்ந்த
தம்பி ரான்றிருத் தாளினை வணங்கி
வலங்கொ ளும்படி யெண்ணியுங் கூட
வாவென் கின்றனை வாழியென் னெஞ்சே
இலங்க டோறுஞ்சென் றிரந்திடு மவனை
என்னை யுண்ணையு மீர்க்குவ னதற்கு
நலங்கொ ளுந்துணை யாதெனிற் கேட்டி
நமச்சி வாயங்காண் நாம்பெறுந் துணையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

6. திருவருள் வழக்க விளக்கம்

—❖:❖:❖—

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடை யார்புலித் தோலுடை யார்கடற் றாங்குமொரு
மாடுடை யார்மழு மானுடை யார்பிர மன்றலையாம்
ஒடுடை யாரொற்றி யூருடை யார்புக ழோங்கியவெண்
காடுடை யார்நெற்றிக் கண்ணுடை யாரெங் கடவுளரே.

1

வண்ணப்பன் மாமலர் மாற்றும் படிக்கு மகிழ்ந்தெமது
திண்ணப்பர் சாத்துஞ் செருப்படி மேற்கொண்டு திஞ்சவைத்தாய்
உண்ணப் பரிந்துநல் லுன்றர வுண்டிகண் ணைத்தக்கண்டே
கண்ணப்ப டிற்க வெனக்கைதொட் டாரெங் கடவுளரே.

2

செல்லிக் குங்குரற் கார்மத வேழச் சினவிரியார்
வல்லிக் குங்கொங்கை மாதொரு பாகர் வடப்பொன் வெற்பாம்
வில்லெடுக் குங்கையர் சாக்கியர் அன்று விரைந்தெறிந்த
கல்லடிக் குங்கதி காட்டினர் காணெங் கடவுளரே.

3

ஏழியற் பண்பெற் றமுதோ டளானி இலங்குதழிழ்க்
கேழியற் சம்பந்த ரந்தணர் வேண்டக் கிளர்ந்தநற்சீர்
வீழியிற் றம்பதிக் கேவிடை கேட்கவெற் பாளுடனே
காழியிற் றன்னுருக் காட்டின ராலெங் கடவுளரே.

4

நாட்டிற் புகழ்பெற்ற நாவுக் கரசர்முன் னுட்பதிகப்
பாட்டிற் கிரக்கமில் வீரெம் பிரானெனப் பாடவன்றே
ஆட்டிற் கிசைந்த மலர்வாழ்த்தி வேத மமைத்தமறைக்
காட்டிற் கதவந் திறந்தன ராலெங் கடவுளரே.

5

பைச்சு ரரவப் படநடத் தானயன் பற்பலநான்
எய்ச்சுரர் தவஞ்செய் யினுங்கிடை யாப்பத மேய்ந்துமண்மேல்
வைச்சுரன் வன்றெண்டன் கந்தரன் என்னுநம் வள்ளலுக்குக்
கச்சுரிற் சோழிரந் தூட்டின ராலெங் கடவுளரே.

6

ஏணப் பரிசெஞ் சடைமுத லானவெல் லாமறைத்துச்
சேணப் பரிகள் நடத்திடு கின்றநற் சேவகன்போன்
மாணப் பரிபவ நீக்கிய மாணிக்க வாசகர்க்காய்க்
காணப் பரிமிசை வந்தன ராலெங் கடவுளரே.

7

எல்லாஞ் செயவல்ல சித்தரின் மேவி யெழின்மதுரை
வல்லாரின் வல்லவ ரென்றறி யாமுடி மன்னன்முன்னே

பல்லா யிரவண்ட் மும்பய மெய்தப பராக்கிரமித்துக்
கல்லாணை தின்னக் கரும்பளித் தார்நங் கடவுளரே.

8

மாலெடுத் தோங்கிய மாலய னாதிய வானவரும்
ஆலெடுத் தோங்கிய வந்தண னேயென் றடைந்திரண்டு
பாலெடுத் தேத்தநம் பார்ப்பதி காணப் பகர்செய்மன்றிற்
காலெடுத் தாடுங் கருத்தர்கண் டிரெங் கடவுளரே.

9

மாற்பதஞ் சென்றபி னிந்திரர் நான்முகர் வாமனர்மான்
மேற்பதங் கொண்ட வருத்திரர் விண்ணவர் மேன்மற்றுள்ளோர்
ஆற்பதங் கொண்டபல் லாயிரங் கோடியண் டங்களுல்லாங்
காற்பத மொன்றி லொடுக்கிந் பாரெங் கடவுளரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

7. சிவபுண்ணியத்தேற்றம்

—*—

எண்சீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய லிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கடவுள் நீறிடாக் கடையரைக் கண்காள்
கனவி லேனுநீர் காணுத லொழிக
அடவுண் மாசுதீர்த் தருள்திரு நீற்றை
அணியுந் தொண்டரை யன்புடன் காண்க
தடவுமின்னிசை வீணைகேட் டரக்கன்
றனக்கு வானொடு நாள்கொடுத் தவனை
நடவு மால்விடை பொற்றியூ ருடைய
நாதன் றன்னைநா னண்ணுதற் பொருட்டே.

1

போற்றி நீடாப் புலையரைக் கண்டாற்
போக போகநீர் புலமிழந் தவமே
நீற்றின் மேனியர் தங்களைக் கண்டால்
நிற்க நிற்கவந் நிமிலரைக் காண்க
சாற்றி னன்னெறி யீதுகாண் கண்காள்
தமனி யப்பெருந் தனுவெடுத் தெயிலைக்
காற்றி நின்றனங் கண்ணுதற் கரும்பைக்
கயிலை யாளனைக் காணுதற் பொருட்டே.

2

தெய்வ நீறிடாச் சிறியரைக் கண்டாற்
சீறு பாம்புகண் டெனவொளித்தேக
சைவ நீறிடுந் தலைவரைக் கண்காள்
சார்ந்து நின்னுநீர் தனிவிருந் துண்க

செய்ப வன்செய லும்மவை யுடனே
செய்விப் பானுமாய்த் தில்லையம் பலத்துள்
உய்வ தேதரக் கூத்துகந் தாடும்
ஒருவ னம்முள முற்றிடற் பொருட்டே.

3

தூய நீறிடாப் பேயர்க ளொன்று
சொல்லு வாரெனிற் புல்லென வடைக்க
தாய நீறிடு நேயரொன் றுரைத்தாற்
றமுவி யேயதை முழுவதுங் கேட்க
சேய நன்னெறி யணித்தது சேவிகாள்
சேர மானிடத் திருமுகங் கொடுத்து
ஆய பாணற்குப் போன்பெற வருளும்
ஐயர் சேவடி யடைகுதற் பொருட்டே.

4

நல்ல நீறிடா நாய்களின் றேகம்
நாற்ற நேரந்திடி னண்ணுயிர்ப் படக்க
வல்ல நீறிடும் வல்லவ ரெழின்மெய்
வாச நேரிடின் மகிழ்வுடன் முகர்க்
சொல்ல ரும்பரி மளந்தரு முக்கே
சொல்லும் வண்ணமித் தூய்நெறி யொன்றும்
அல்ல நீக்கநல் லருட்கட லாடி
ஐயர் சேவடி யடைகுதற் பொருட்டே.

5

அருள்செய் நீறிடா ரமுதுனக் கிடினும்
அம்ம லத்தினை யருந்துத லொழிக
தெருள்கொ ணீறிடுஞ் செல்வர்கு ழிடினுஞ்
சேர்ந்து வாழ்த்தியத் திருவமு துண்க
இருள்செய் துன்பநீத் தென்னுடை நாவே
யின்ப நல்லமு தினிதிருந் தருந்தி
மருள்செய் யாணையின் றேலுடுத் தென்னுள்
வதியு மீசன்பால் வாழுதற் பொருட்டே.

6

முத்தி நீறிடார் முன்கையாற் றெடினும்
முள்ளு றுத்தல்போன் முனிவுட னடுங்க
பத்தி நீறிடும் பத்தர்கள் காலாற்
பாய்ந்து தைக்கினும் பரிந்ததை மகிழ்க
புத்தி யீதுகா ணென்னுடை உடம்பே
போற்ற லார்புரம் பொடிபட நகைத்தோன்
சத்தி வேற்கரத் தனயனை மகிழ்வோன்
றன்னை நாமென்றுஞ் சார்ந்திடற் பொருட்டே.

7

இனிய நீறிடா வீனநாய் புலையர்க்
கெள்ளிற் பாதியு மீசுத லொழிக
இனிய நீறிடுஞ் சிவனடி யவர்கள்
எம்மைக் கேட்கினு மெடுத்தவர்க் கேக

இனிய நன்னெறி யீதுகான் கரங்காள்
நசு னம்முடை யிறையவன் னுதிப்போர்க்
கினிய மால்விடை யேறிவந் தருள்வோன்
இடங்கொண் டெம்முளே யிசைகுதற் பொருட்டே.

8

நாட நீரிடா மூடர்கள் கிடக்கும்
நரக வில்லிடை நடப்பதை யொழிக
ஊட னீக்கும்வெண் ணீறிடு மவர்கள்
உலவும் வீட்டிடை யோடியு நடக்க
கூட நன்னெறி யீதுகான் கால்காள்
குமரன் மந்தையெங் குடிமுழு தாள்வோன்
ஆட வம்பலத் தமர்ந்தவ னவன்றன்
அருட்க டற்படிந் தாடுதற் பொருட்டே.

9

நிலைகொ ணீறிடாப் புலையரை மறந்தும்
நினைப்ப தென்பதை நெஞ்சமே யொழிக
கலைகொ ணீறிடுங் கருத்தரை நாளுங்
கருதி நின்னுளே கனிந்துநெக் குருக
மலைகொள் வில்லினான் மால்விடை யுடையான்
மலர யன்றலை மன்னிய கரத்தான்
அலைகொ ணஞ்சமு தாக்கிய மிடற்றான்
அவனை நாமகிழந் தடைகுதற் பொருட்டே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

8. முத்தியுபாயம்

திருவொற்றியூர்

வஞ்சித்துறை

தீருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றி யூரனைப்
பற்றி நெஞ்சமே
நிற்றி நீயருட்
பெற்றி சேரவே.

1

நெஞ்ச மேயிது
வஞ்ச மேயல
பிஞ்சு கன்பதந்
தஞ்ச மென்பதே.

4

சேர நெஞ்சமே
தூர மன்றுகான்
வாரம் வைத்தியேற்
சாரு முத்தியே.

2

என்ப தேற்றவன்
அன்ப தேற்றநீ
வன்பு மாற்றதி
இன்ப மூற்றவே.

5

முத்தி வேண்டுமெற்
பத்தி வேண்டுமாற்
சத்தி யம்மிது
புத்தி நெஞ்சமே.

3

ஊற்ற முற்றுவெண்
ணீற்ற னொற்றியூர்
போற்ற நீங்குமால்
ஆற்ற நோய்களே.

6

நோய்கள் கொண்டும்
பேய்கள் பற்பலர்
தூய்த னொற்றியூர்க்
கேய்த வில்லையே.

7

அல்ல லென்பதேன்
தொல்லை நெஞ்சமே
மல்ல லொற்றியூர்
எல்ல சென்றுமே.

9

இல்லை யில்லையான்
ஒல்லை யொற்றியூர்
எல்லை சேரவே
அல்ல லென்பதே.

8

சென்று வாழ்த்துதி
நன்று நெஞ்சமே
என்று நல்வளம்
ஒன்று மொற்றியே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

9. அவலத்தமுங்கல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

ஊதி யம்பெரு வொதியனென் மதிபோய்
உழலும் பாவியே னுண்மை யொன்றறியேன்
வாதி யம்புறும் வஞ்சக ருடனே
வாயி முக்குற வன்மைகள் பேசி
ஆதி யெம்பெரு மானுனை மறந்தேன்
அன்பி லாதவென் வன்பினை நினைக்கில்
திதி யம்பிய நஞ்சமுங் கலங்குந்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

1

கல்லி கந்தவன் நெஞ்சகக் கொடியேன்
கயவர் தங்களுந் கலந்துநா டோறும்
மல்லி கந்தவாய் வாதமிட் டிலறி
வருந்து கின்றதான் மார்க்கத்தை நினைக்கில்
இல்லி கந்தவென் மீதெனக் கேதான்
இகலுங் கோபமு மிருக்கின்ற தானால்
தில்லை யாயுன்ற னுளத்துக்கென் னாமோ
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

2

கைத வத்தர்தங் களிப்பினிற் களித்தே
காலம் போக்கினென் களைகண்மற் றறியேன்
செய்த வத்தர்தந் திறஞ்சிறி துணரேன்
செய்வ தெண்ணின் றிருவருள் பெறவே
எய்த வத்திரு வருளெனக் கிரங்கி
நயி லுண்டுமற் றின்றெனி லின்றே
செய்த வத்திரு மடந்தையர் நடனந்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

3

அழுத பிள்ளைக்கே பாலுண வளிப்பா
அன்னை யென்பர்க ளழவலி யில்லாக்
கொழுது நேர்சிறு குழவிக்குங் கொடுப்பாள்
குற்ற மன்றது மற்றவள் செயலே
தொழுது நின்னடி துதிக்கின்றோர்க் கெனவே
துட்ட னேனுக்குஞ் சூழ்ந்தருள் செயலாஞ்
செழுது மாதவி மலர்திசை மணக்கத்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

4

உள்ளி யோவென வலறிநின் றேத்தி
யுருகி நெக்கிலா வுளத்தன் யானெனினும்
வள்ளி யோயுனை மறக்கவு மாட்டேன்
மற்றைத் தேவரை மதிக்கவு மாட்டேன்
வெள்ளி யோவெனப் பொன்மகிழ் சிறக்க
விரைந்து மும்மதிள் வில்வனைத் தெரித்தோய்
தெள்ளி யோர்புகழ்ந் தரகர வென்னத்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

5

விருப்பி லேன்றிரு மாலயன் பதவி
வேண்டிக் கொள்கென விளம்பினுங் கொள்ளேன்
மருப்பின் மாவுரி யாயுன்ற னடியார்
மதிக்கும் வாழ்வையே மனங்கொடு நின்றேன்
ஒருப்ப டாதவிவ் வென்னள வினியுன்
னுள்ள மெப்படி யப்படி யறியேன்
திருப்பு யாசல மன்னர்மா தவத்தோர்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

6

சிலையி லாவுல கியற்படு மனத்தை
சிறுத்தி லேனொரு நியமமு மறியேன்
விலையி லாமணி யேவுனை வாழ்த்தி
வீட்டு நன்னெறிக் கூட்டென விளம்பேன்
அலையி லார்ந்தெழுந் துரும்பென வலைந்தேன்
அற்ப னேன்றிரு வருளடை வேனே
சிலையி லாரழற் கணைதொடிக் தவனே
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

7

காய மென்பதா காயமென் றறியேன்
கலங்கி னேனொரு களைகணு மில்லேன்
சேய நன்னெறி யணித்தெனக் காட்டுந்
தெய்வ நின்னருட் டிறஞ்சிறி தடையேன்
தூய நின்னடி யவருடன் கூடித்
தொழும்பு செய்வதே ஈகமெனத் துணியேன்
திய னேன்றனை யாள்வதெவ் வாரே
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

8

புல்து னிப்படுந் துளியினுஞ் சிறிய
போகம் வேட்டுநின் பொன்னடி மறந்தேன்
என்னி னிப்படும் வண்ணமஃ தறியேன்
என்செய் கேனெனை யென்செயப் புகுகேன்
மின்னி னிற்பொலி வேணியம் பெருமான்
வேற லேனெனை விரும்பலுன் கடனே
தென்ன னிப்படுஞ் சோலைசூழ்ந் தோங்கித்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

9

அடிய னேனல னென்னினு மடியே
னாக நின்றன னம்மையிம் மையினுங்
கடிய னேன்பிழை யாவையும் பொறுக்கக்
கடனு னக்கலாற் கண்டில னையா
பொடிகொண் மேனியெம் புண்ணிய முதலே
புன்னை யஞ்சடைப் புங்கவ ரேறே
செடியர் தேடுருத் திவ்விய வொளியே
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

10. பழமொழி மேல்வைத்துப் பரிவுகூர்தல்

திருவொற்றியூர்

எண்கீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

வாளை நோக்கிமண் வழிநடப் பவன்போல்
வயங்கு நின்னருள் வழியிடை நடப்பான்
ஊனை நோக்கினே னுயினு மடியேன்
உய்யும் வண்ணந் யுவந்தருள் புரிவாய்
மாளை நோக்கிய நோக்குடை மலையாள்
மகிழ மன்றிடை மாநடம் புரிவோய்
தேனை நோக்கிய கொன்றையஞ் சடையோய்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா யகனே.

1

வாயி லான்பெரு வழக்குரைப் பதுபோல்
வள்ள லுன்னடி மலர்சுருக் கன்பாந்
தூயி லாதுநின் னருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேனருட் ஈகம்பெற நினைவாய்
கோயி லாகநல் லன்பர்தம் முளத்தைக்
கொண்ட மரந்திடுங் குணப்பெருங் குன்றே
தேயி லாதபல் வளஞ்செறிந் தோங்கித்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா யகனே.

2

வித்தை யின்றியே விளைத்திடு பவன்போல்
மெய்ய நின்னிரு மென்மலர்ப் பதத்திற்
பத்தி யின்றியே முத்தியை விழைந்தேன்
பாவி யேனருட் பண்புற நினைவாய்
மித்தை யின்றியே விளங்கிய வடியார்
விழைந்த யாவையுந் தழைந்திட வருள்வோய்
சித்தி வேண்டிய முனிவரர் பரவித்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

3

கலமி லாதுவான் கடல்கடப் பவன்போற்
கடவு ணின்னடிக்க கமலங்கள் வழுத்தும்
நலமி லாதுநின் னருள்பெற விழைந்த
நாயி னேன்செயு நவைபொறுத் தருள்வாய்
மலமி லாதநல் வழியிடை நடப்போர்
மனத்துண் மேவிய மாமணிச் சுடரே
சிலமி லாஞ்சமா தியதருப் பொழில்கள்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

4

போர்க்கும் வெள்ளத்திற் பொன்புதைப் பவன்போற்
புலைய நெஞ்சிடைப் புனிதநின் னடியைச்
சேர்ச்சும் வண்ணமே நினைக்கின்றே னென்னுஞ்
சிறிய னேனுக்குன் றிருவருள் புரிவாய்
கூர்க்கு நெட்டிலை வேற்படைக் கரங்கொள்
குமரன் றந்தையே கொடியதீ வினையைத்
தீர்க்குந் தெய்வமே சைவவை திகங்கள்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

5

ஓட வுன்னியே யுறங்குகின் றவன்போல்
ஓங்கு முத்தம் வுன்னருட் கடலில்
ஆட வுன்னியே மங்கையர் மயலில்
அழுந்து கின்றவெற் கருள்செய நினைவாய்
நாட வுன்னியே மாலய னேங்க
நாயி னேனுள நண்ணிய பொருளே
தேட வுன்னிய மாதவ முனிவர்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

6

முதலி லாமலா தியம்பெற விழையும்
மூட னென்னநின் மொய்கழற் பதமேத்
துதலி லாதுநின் னருள்பெற விழைந்தேன்
துட்ட னேனருட் சுகம்பெறு வேளே
துதலி லாழற் கண்ணுடை யவனே
நோக்கு மன்பர்கள் தேக்குமின் னமுதே
சிதலி லாவள மோங்கியென் னாளுந்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

7

கல்லை யுந்திவா னதிகடப் பவர்போற்
காம முந்திய நாமநெஞ் சகத்தால்
எல்லை யுந்திய பவக்கடல் கடப்பான்
எண்ணுகின்றன னெனக்கருள் வாயோ
அல்லை யுந்திய வொண்சுடர்க் குன்றே
அகில கோடிகட் கருள்செயு மொன்றே
தில்லை நின்றொளிர் மன்றிடை யமுதே
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

8

நெய்யி னாற்சுடு நெருப்பவிப் பவன்போல்
நெடிய துன்பமாங் கொடியவை நிறைந்த
பொய்யி னாற்பவம் போக்கிட நினைத்தேன்
புல்ல னேனுக்குன் னல்லருள் வருமோ
கையி னாற்றொழு மன்பர்தம் முள்ளக்
கமல மேவிய விமலவித் தகனே
செய்யி னாற்பொலிந் தோங்கிநல் வளங்கள்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

9

நீர்சொ ரிந்தொளி விளக்கெரிப் பவன்போல்
நித்த நின்னிடையே நேசம் வைத்திடுவான்
பார்சொ ரிந்திடும் பவநெறி முயன்றேன்
பாவி யேன்றனைக் கூவிநின் னுள்வாய்
கார்சொ ரிந்தெனக் கருணையிந் தன்பர்
களித்த நெஞ்சிடை யொளித்திருப் பவனே
தேர்சொ ரிந்தமா மணித்திரு வீதித்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

11. அபராதத்தாற்றுமை

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

துச்சிலை விரும்பித் துயர்கொளுங் கொடியேன்
துட்டனேன் ஞாய்மை யொன் றில்லா
எச்சிலை யனையேன் பாவியே னென்னை
என்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
பச்சிலை யிடுவார் பக்கமே மருவும்
பரமனே யெம்பசு பதியே
அச்சிலை விரும்பு மவருளத் தழுதே
யையனே யொற்றியூ ரரசே.

1

கருதென வடியார் காட்டியுந் தேருக்
கன்மனக் குரங்கனே னுதவா
எருதென நின்றேன் பாவியே னென்னை
யென் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
மருதிடை நின்ற மாணிக்க மணியே
வன்பவந் தீர்த்திடு மருந்தே
ஒருதிற முடையோ ருள்ளத்து ளொளியே
ஒற்றியூர் மேவுமென் னுறவே.

7

வைதிலேன் வணங்கா திகழ்பவர் தம்மை
வஞ்சனே னின்னடி யவர்பால்
எய்திலேன் பேயே னேழையே னென்னை
யென் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
கொய்துமா மலரிட் டருச்சனை புரிவோர்
கோலநெஞ் சொளிர்குணக் குன்றே
உய்திற முடையோர் பரவுநல் லொற்றி
பூரகத் தமர்ந்தரு ளொன்றே.

8

தெவ்வண மடவார் சீக்குழி விழுந்தேன்
தியனேன் பேயனேன் சிறியேன்
எவ்வண முய்வே னென்செய்வே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
எவ்வணப் பொருப்பே யென்னிரு கண்ணே
யிடைவிடாப் பசியசெம் பொன்னே
செவ்வண மணியே திகழ்குணக் கடலே
திருவொற்றி யூர்ச்செழுந் தேனே.

9

வாதமே புரிவேன் கொடும்புலி யணியேன்
வஞ்சக மனத்தினேன் பொல்லா
ஏதமே யுடையே னென்செய்வே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
போதமே யைந்தாம் பூதமே யொழியாப்
புனிதமே புதுமணப் பூவே
பாதமே சரணஞ் சரணமென் றன்னைப்
பாதுகாத் தளிப்பதுன் பரமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

நூங்கினேன் சோம்பற் குறைவிட மானேன்
தோகையர் மயக்கிடை யழுந்தி
ஏங்கினே னவமே யிருந்தன னென்னை
என் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
வாங்கிமே ருவினை வளைத்திடும் பவள
மாமணிக் குன்றமே மருந்தே
ஒங்கிவா னளவும் பொழிற்செறி யொற்றி
பூர்வரு மென்னுடை யுயிரே.

2

கரப்பவர்க் கெல்லா முற்படுங் கொடிய
கடையனேன் விடையமே யுடையேன்
இரப்பவர்க் கணுவு மீந்திலே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
திரப்படுங் கருணைச் செல்வமே சிவமே
தெய்வமே தெய்வநா யகமே
உரப்படு மன்ப ருள்ளொளி விளக்கே
யொற்றியூர் வாழுமென் னுவப்பே.

3

இல்லையென் பதனுக் கஞ்சிடே னுய்க்கும்
இணையிலே னிழிவினேன் னுயர்க்கோர்
எல்லமற் றறியே னெதியனே னென்னை
யென் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
கல்லையில் லாக்குங் கருணைவா ரிதியே
கண்ணுத லுடைய செங்கனியே
தில்லைவா முரசே தெய்வமா மணியே
திருவொற்றி யூர்வருந் தேவே.

4

மண்ணிலே மயங்கு மனத்தினை மீட்டுன்
மலாடி வழுத்திடச் சிறிதும்
எண்ணிலேன் கொடிய வேழையே னென்னை
யென் செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
விண்ணிலே விளங்கு மொளியினுள் ளொளியே
விடையிலவந் தருள்விழி விருந்தே
கண்ணிலே விளங்கு மரும்பெறன் மணியே
காட்சியே யொற்றியங் கரும்பே.

5

முட்டியே மடவார் முலைத்தலை யுழக்கும்
மூடனேன் முழுப்புலை முறியேன்
எட்டியே யணியேன் பாவியே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
ஒட்டியே யன்ப ருளத்தெழுந் களிப்பே
ஒளிக்குளாஞ் சோதியே கரும்பின்
கட்டியே தேனே சடையுடைக் கணியே
காலமுங் கடந்தவர் கருத்தே.

6

12. அருளியல் வினாவல்

திருமுல்லைவாயில்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தேனென வினிக்குந் திருவருட் கடலே
தெள்ளிய வழதமே சிவமே
வானென நிற்குந் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
ஊனென நின்ற வுணர்விலே னென்னும்
உன்றிருக் கோயில்வந் தடைந்தால்
ஏனெனக் கேளா திருந்தனை யையா
ஈதுநின் திருவருட் கியல்போ

1

பூங்கொடி யிடையைப் புணர்ந்தசெந் தேனே
புத்தமு தேமறைப் பொருளே
வாங்கொடி விடைகொ ளண்ணலே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
தீங்கொடி யாத வினையனே னென்னுஞ்
செல்வநின் கோயில்வந் தடைந்தால்
ஈங்கொடி யாத வருட்கணு னோக்கி
யேனென திருப்பது மியல்போ.

2

துப்புநே ரிதழி மகிழ்ந்த கல்யாண
சுந்தரா சுந்தரன் மாதா
மைப்பொதி மிடற்றாய் வளர்திரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
அப்பனே யுன்னை விடுவனோ வடியேன்
அறிவிலே னென்னுநின் கோயிற்
கெய்ப்புடன் வந்தால் வாடுவன வுரையா
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

3

கங்கையஞ் சடைகொண் டோங்குசெந் கனியே
கண்கண்முன் றோங்கு செங்கரும்பே
மங்கலில் லாத வண்மையே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
துங்கநின் னடியைத் துதித்திடே னென்னுந்
தொண்டனென் கோயில்வந் தடைந்தால்
எங்குவந்தாய்நீ யாரென வேனும்
இயம்பிடா திருப்பது மியல்போ.

4

நன்றுவந் தருளு நம்பனே யார்க்கும்
நல்லவ னேதிருத் தில்லை
மன்றுவந் தாடும் வள்ளலே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
துன்றுநின் னடியைத் துதித்திடே னென்னுந்
தொண்டனென் கோயில்வந் தடைந்தால்
என்றுவந் தாயென் றொருசொலுஞ் சொல்லா
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

5

பண்ணினு ளிசையே பாலினுட் சுவையே
பத்தர்கட் கருள்செயும் பரமே
மண்ணினி லோங்கி வளம்பெறு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
பெண்ணினும் பேதை மதியினே னென்னும்
பெருமநின் னருள்பெற லாமென்
மெண்ணிவந் தடைந்தாற் கேள்வியில் லாமல்
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

6

முன்னிய மறையின் முடிவினுட் பொருளே
முக்கணு மூவர்க்கு முதல்வா
மன்னிய கருணை வாரியே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
அன்னிய னல்லேன் றொண்டனே னுன்றன்
அருட்பெருங் கோயில்வந் தடைந்தால்
என்னிது சிவனே பகைவரைப் போற்பார்த்
திருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

7

நல்லவர் பெறுநற் செல்வமே மன்றுண்
ஞானநா டகம்புரி நலமே
வல்லவர் மதிக்குந் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புல்லவ னென்னு மடியனே னையா
பொய்யல வுலகநிந் ததுநீ
இல்லையென் றாலும் விடுவனோ சும்மா
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

8

பொதுவினின் றருளு முதற்றணிப் பொருளே
புண்ணியம் வினைகின்ற புலமே
மதுவினின் றோங்கும் பொழிற்றிரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புதுமைய னல்லேன் றொன்றுதொட் டெனது
பூங்கழற் கன்புபூண் டவன்காண்
எதுநினைந் தடைந்தா யென்றுகே ளாமல்
இருப்பதுன் திருவருட் கியல்போ.

9

பொன்னையுற் றவனு மயனுநின் றறியாப்
புண்ணியா கண்ணுதற் கரும்பே
மன்னனே மருந்தே வளர்திரு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
உன்னாரான் கனவி னிடத்துமவிட் டொழியேன்
உன்றிரு வடித்துணை யறிய
என்னையின் றவனே முகமறி யார்போல்
இருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

13. திருமுல்லைவாயில் திருவிண்ணப்பம்

—❖❖❖(*)❖❖—

திருமுல்லைவாயில்

கலிவிருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

தாயின் மேவிய தற்பர மேமுல்லை
வாயின் மேவிய மாமணி யேயுன்றன்
கோயின் மேவிநின் கோம லர்த் தாடொழா
தேயின் மேவி யிருந்தன னென்னையே.

1

தில்லை வாய்ந்த செழுங்கனி யேதரு
முல்லை வாயின் முதற்சிவ மூர்த்தியே
தொல்லை யேனுன்றன் றாய்திருக் கோயிலின்
எல்லை சேரவின் றெத்தவஞ் செய்ததே.

2

வளங்கொ ளும்முல்லை வாயிலின் மேவிய
குளங்கொ ளங்கட் குருமணி யேயுனை
உளங்கொ ளும்படி யுன்றிருக் கோயிலிக்
களங்கொ ணெஞ்சினன் கண்டதுங் கண்டதே.

3

மலைவி லாமுல்லை வாயிலின் மேவிய
விலையி லாமணி யேவிளக் கேசற்றுங்
கோலையி லாதவர் கூடுநின் கோயிலின்
தலைநி லாவத் தவமென்கொல் செய்ததே.

4

சீர்சி றக்குந் திருமுல்லை வாயிலில்
ஏர்சி றக்கு மியன்மணி யேகொன்றைத்
தார்சி றக்குஞ் சடைக்கனி யேயுன்றன்
ஊர்சி றக்க வுறுவதெவ் வண்ணமே.

5

சேற்கொள் பொய்கைத் திருமுல்லை வாயிலிற்
பாற்கொள் வண்ணப் பரஞ்சுட ரேவிடை
மேற்கொள் சங்கர னேவிம லாவுன்றன்
காற்கொ ளன்பர் கலங்குத னன்றதோ.

6

வண்ண மாமுல்லை வாயிலின் மேவிய
அண்ண லேயமு தேயர சேறுதற்
கண்ண னேயுனைக் காவாவந் தோர்க்கெலாம்
நண்ண ருந்துயர் நல்குத னன்றதோ.

7

மண்ணி னோங்கி வளர்முல்லை வாயில்வாழ்
கண்ணுண் மாமணி யேகரும் பேயுனை
எண்ணு மன்ப ரிழிவடைந் தாலது
பண்ணு நின்னருள் பாரிடை வாழ்கவே.

8

தீதி லாத திருமுல்லை வாயில்வாழ்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றமே
வாதி லாதுணை வாழ்த்தவந் தோர்தமை
ஏதி லாரென் றிருப்பது மென்கொலோ.

9

தேச லாவிய சீர்முல்லை வாயில்வாழ்
மாசி லாமணி யேமருந் தேசற்றுங்
கூசி டாமனின் கோயில்வந் துன்புகழ்
பேசி டாத பிழைபொறுத் தாள்வையே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

14. காட்சிப்பெருமிதம்

—❖❖❖❖❖❖—

திருவலிதாயம்

கலிவிருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

திரைப டாத செழுங்கட லேசற்றுங்
உரைப டாம லொரிசெய்பொன் னேபுகழ்
வரைப டாது வளர்வல்லி கேசநீ
தரைப டாக்கந்தை சாத்திய தேன்கொலோ.

1

சிந்தை நின்ற சிவாநந்தச் செல்வமே
எந்தை யேயெமை யாட்கொண்ட தெய்வமே
தந்தை யேவலி தாயத்த லைவநீ
கந்தை சுற்றுங் கணக்கது வென்கொலோ.

2

வேலை கொண்ட விடமுண்ட கண்டனே
மாலை கொண்ட வளர்வல்லி கேசனே
பாலை கொண்ட பராபர நீபழஞ்
சேலை கொண்ட திறமிது வென்கொலோ.

3

பன்னு வார்க்கரு னும்பர மேட்டியே
மன்னு மாமணி யேவல்லி கேசனே
உன்ன நீயிங் குடுத்திய கந்தையைத்
துன்னு வாரிலை யோபரஞ் சோதியே.

4

கடுத்த தும்பிய கண்டவ கண்டனே
மடுத்த நற்புகழ் வாழ்வல்லி கேசநீ
தொடுத்த கந்தையை நீக்கித் துணிந்தொன்றை
உடுத்து வாரிலை யோவிவ் வுலகிலே.

5

ஆலடுத்த வரும்பொரு ளேதிரு
மாலடுத்து மகிழ்வல்லி கேசநீ
பாலுடுத்த பழங்கந்தை யைவிடத்
தோலுடுப்பது வேமிகத் தூய்மையே.

6

துன்னு மாமருந் தேசுட ரேயருண்
மன்னு மாணிக்க மேவல்லி கேசரே
துன்னு கந்தையைச் சுற்றிநிற்பீ ரெனில்
என்ன நீரெமக் கீயும் பரிசுதே.

7

மாசில் சோதி மணிவிளக்கே மறை
வாசி மேவி வரும்வல்லி கேசநீர்
தூசில் கந்தையைக் சுற்றியை யோபர
தேசி போலிருந் தீரென்கொல் செய்வனே.

8

தேரு நற்றவர் சிந்தையெனுந் தலஞ்
சாரு நற்பொரு ளாம்வலி தாயநீர்
பாரு மற்றிப் பழங்கந்தை சாத்தினீர்
யாரு மற்றவ ரோசொலு மையரே.

9

மெல்லி தாய விரைமலர்ப் பாதனே
வல்லி தாய மருவிய நாதனே
புல்லி தாயவிக் கந்தையைப் போர்த்தினுந்
கல்லி தாயநெஞ்சங் கரை கின்றதே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

15. கொடைமடப் புகழ்ச்சி

—❖—*—❖—

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

திரப்ப டிந்திரு மாலயன் வாழ்த்தத்
தியாக ரென்னுமோர் திருப்பெய ரடைந்தீர்
வரப்ப டிந்திறத் தீருமை யடைந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
இரப்ப வர்க்கொன்று மீகிலீ ரானால்
யாதுக் கையநீ ரிப்பெய ரெடுத்தீர்
உரப்ப டிந்தவத் தோர்துதித் தோங்க
வோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

1

வெள்ளி மாமலை வீடென வுடையீர்
விளங்கும் பொன்மலை வில்லெனக் கொண்டீர்
வள்ளி யீரென தும்மைவந் தடைந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
எள்ளி லெண்ணெய்போ லெங்கணு நின்றீர்
ஏழை யேன்குறை யேனறி யீரோ
ஒள்ளி யீருமை யன்றியொன் றறியேன்
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

2

கள்ள மற்றவாக் கரசும் புத்திரருங்
களிக்க வேபடிக் காசளித் தருளும்
வள்ள லென்றுமை வந்தடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
எள்ள ரும்புகழ்த் தியாகரென் றொருபேர்
ஏன்கொண் டிரிபப் போர்க்கிட வன்றோ
உள்ள மிங்கறி வீரெனையாள்வீர்
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

3

அண்மை யாகுஞ்சுந்தரர்க் கன்று கச்சு
ராலக் கோயிலிற் சோறிரந் தளித்த
வண்மை கேட்டிங்கு வந்தடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
திண்மை சேர்திரு மால்விடை யூர்வீர்
தேவ ரீருக்குச் சிறுமையு முண்டோ
உண்மை யானுமை யன்றிமற் றறியேன்
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

4

சிந்தை நொந்துல கிற்பிறர் தம்மைச்
சேர்ந்தி டாதுநந் திருப்பெயர் கேட்டு
வந்த டைந்தவெற் குண்டிலை யெனவே
வாய்திறந் தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
இந்த வண்ணநீ ரிருந்திடு வீரேல்
என்சொ லாருமை யிவ்வுலகத்தார்
உந்தி வந்தவ னோடரி யேத்த
வோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

5

கல்லை யும்பசும் பொன்னெனப் புரிந்த
கருணை கேட்டுமைக் காதலித் திங்கு
வல்லை வந்துநின் தேற்றிடிற் சிறிதும்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
இல்லை நீர்பிச்சை யெடுக்கின்றீ ரேனும்
இரக்கின் றோர்களு மிட்டுன்பர் கண்டீர்
ஒல்லை யிங்கென துளங்கொண்ட தறிவீர்
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

6

துளிக்குங் கண்ணுடன் சோர்வுற நஞ்சந்
தோன்ற லேயுமைத் துணையென நம்பி
வளிக்குட் பஞ்சனை யேனடைந் தேற்றால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
அளிக்குந் தன்மையீர் வாழ்ந்திவ ணிருக்க
அடிய னேனலை கின்றது மழகோ
ஒளிக்குந் தன்மைதா னுமக்குமுண் டேயோ
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

7

குற்ற மெத்தனை யத்தனை யெல்லாங்
குணமெ னக்கொள்ளுங் குணக்கட லென்றே
மற்று நானம்பி யிங்குவந் தேற்றல்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
கற்ற நற்றவர்க் கேயருள் வீரேல்
கடைய னேனெந்தக் கடைத்தலைச் செல்கேன்
உற்ற நற்றுனை யுமையன்றி யறியேன்
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

8

பொய்யி லார்க்குமுன் பொற்கிழி யளித்த
புலவ ரேறெனப் புகழ்ந்திடக் கேட்டும்
மையல் கொண்டிடு மனத்தொடும் வந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
ஐய நுமமடி யன்றியோர் துணையும்
அறிந்தி லேனிஃ தறிந்தரு ளீரேல்
உய்யும் வண்ணமெவ் வண்ணமென் செய்கேன்
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

9

தாயி லாமென நெஞ்சகந் தளர்ந்தேன்
தந்தை யுந்திருச் சந்திதி யடைந்தேன்
வாயி லாரென விருக்கின்றீ ரல்லால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்
கோயி லாகவென் னெஞ்சகத் தமர்ந்த
குணத்தி னீரென்றன் குறையறி யீரோ
ஓயி லாதுநந் ரெண்டருக் கருள்வான்
ஒங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

16. திருவருள்வேட்கை

திருவொற்றியூர்

கோச்சகக்கலிப்பா

நீருச்சிற்றம்பலம்

மன்னமுதா முன்றாள் வழத்துகின்ற நல்லோர்க்கே
இன்னமுத மோர்பொழுது மிட்டறியே னாயிடினும்
முன்னமுதா வுண்டகா முன்னிமுன்னி வாடுகின்றேன்
என்னமுதே யின்னு மிரக்கந்தான் றேன்றாதோ.

1

தோன்றாத் துணையாகுந் சோதியே நின்னடிக்கே
ஆன்றர்த்த வன்போ டகங்குழையே னாயிடினும்
ஊன்றர்த்த ரித்ததனை யுன்னிபுன்னி வாடுகின்றேன்
தேன்றர்ச் சடையாயுன் சித்த மிரங்காதோ.

2

காதார் கடுவிழியார் காமவலைக் குள்ளாகி
ஆதார மின்றி யலைதந்தே னாயிடினும்
போதார் நினதுகழற் பொன்னடியே போற்றுகின்றேன்
நீதாவோ வுன்னுடைய நெஞ்ச மிரங்காதோ.

3

இலைவேட்ட மாதர்தம தீனநல மேவிழைந்து
கொலைவேட் டுழலுங் கொடியனே னாயிடினும்
நிலைவேட்ட நின்னருட்கே நின்னுநின்று வாடுகின்றேன்
கலைவேட்ட வேணியனே கருணைசற்றுங் கொண்டிலையே.

4

கொண்டனிறத் தோனுங் குணிக்கரிய நின்னடிக்கே
தொண்டறிந்து செய்யாத துட்டனே னாயிடினும்
எண்டகநின் பொன்னருளை யெண்ணியெண்ணி வாடுகின்றேன்
தண்டலைசூ முொற்றியுளாய் தயவுசற்றுஞ் சார்ந்திலையே.

5

சாரா வறுஞ்சாற்பிற் சார்ந்தரசே வுன்னுடைய
தாரார் மலரடியைத் தாழ்ந்தேத்தே னாயிடினும்
நேராயின் சந்திதிக்க ணின்னுரின்று வாடுகின்றேன்
ஓராயோ சற்றேனு மொற்றியூ ருத்தமனே.

6

ஊர்மதிக்க வீணி லுளறுகின்ற தல்லதுதின்
சீர்மதிக்க நின்னடியைத் தேர்ந்தேத்தே னாயிடினும்
கார்மதிக்கு நஞ்சமுண்ட கண்டநினைந் துள்குகின்றேன்
ஏர்மதிக்கு மொற்றியூ ரெந்தையளி யெய்தாயோ.

7

தாய்க்குமினி தாகுமுன்றன் றுண்மலரை டேய்த்தாது
நாய்க்குங் கடையாய் நலிகின்றே னாயிடினும்
வாய்க்குமுன்றன் சந்திதிக்கண் வந்துவந்து வாடுகின்றேன்
தூய்க்குமரன் றந்தாயென் சோர்வறிந்து தீராயோ.

8

அறியாப் பருவத் தடியெனை யாட்கொண்ட
நெறியாங் கருணை நினைந்துருகே னாயிடினும்
குறியாப் பொருளேயுன் கோயிலிடை வந்துநின்றும்
பறியாப் பிணியேன் பரதவிப்பைப் பார்த்திலையே.

9

பார்நடையாங் கானிற் பரிந்துழல்வ தல்லதுதின்
சீர்நடையா நன்னெறியிற் சேர்ந்திலே னாயிடினும்
நேர்நடையா நின்கோயி னின்னுரின்று வாடுகின்றேன்
வார்நடையார் காணு வாரொற்றி மன்னமுதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

17. அபராத விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தேவிய லறியாச் சிறியனென் பிழையைத் திருவுளத் தெண்ணிநீ கோபம்
மேவியிங் கையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
மூலிரு முகஞ்சேர் முத்தினை யளித்த முழுச்சுவை முதிர்ந்தசெங் கரும்பே
சேவின்மே லோங்குஞ் செழுமணிக் குன்றே திருவொற்றி யூர்மகிழ் தேவே. 1

உய்யவொன் றறியா வொதியனென் பிழையை உன்றிரு வுள்ளத்திற் கொண்டே
வெய்யனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
செய்யநெட் டிலவேற் சேய்தனை யளித்த தெய்வமே யாநந்தத் திரட்டே
மைபலற் றவர்தம் மனத்தொளிர் விளக்கே வளம்பெறு மொற்றியூர் மணியே. 2

[திருமுறை]

17.—அபராதவிண்ணப்பம்

211

கழல்கொளுந் னருமைத் திருவிடி மலரைக் கருதிடாப் பிழைதனைக் குறித்தே
விழலனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
அழலயிற் கரத்தேம் மையனை யீன்ற அப்பனே அயனும் லறியாத்
தழனிற் பவளக் குன்றமே யொற்றித் தனிநக ரமர்ந்தரு டகையே. 3

வாடனக் குறமும் வடுக்கணர்க் குருகும் வஞ்சனென் பிழைதனைக் குறித்தே
வேடனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
நீடயிற் படைசேர் கரத்தனை யளித்த நிருத்தனே நித்தனே நிமலா
ஏடகத் தமர்ந்த வீசனே தில்லை எந்தையே யொற்றியூ ரிறையே. 4

நாணமொன் றில்லா நாயினென் பிழையை நாடிநின் திருவுளத் தடைத்தே
வீணனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
காணநின் றடியர்க் கருடரும் பொருளே கடிமதி லொற்றியூர்க் கரசே
பூணயிற் கரத்தோர் புத்தமு தெழுந்த புண்ணியப் புனிதவா ரிதியே. 5

அஞ்செழித் தோதி யுய்ந்திடாப் பிழையை ஐயநின் திருவுளத் தெண்ணி
வெஞ்சனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கஞ்சன்மான் முதலோ ருயிர்பெற விடத்தைக் களத்திருத் தியவருட் கடலே
சஞ்சித மறுக்குஞ் சண்முக முடையோன் றந்தையே யொற்றியெந் தவமே.

நம்பினே னின்றன் திருவிடி மலரை நாயினென் பிழைதனைக் குறியேய்
வெம்பினே னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
தும்பிமா முகனை வேலனை யீன்ற தோன்றலே வச்சிரத் தானே
அம்பிகா பதியே யண்ணலே முக்கண் அத்தனே யொற்றி யூரமுதே. 7

சூழ்ந்தவஞ் சகனென் பிழைதனைக் குறியேற் றுன்பசா கரந்தனி லமுந்தி
வீழ்ந்தன னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
வாழ்ந்தமா தவர்கண் மனத்தொளி ரொளியே வள்ளலே மழவிடை யவனே
போழ்ந்தவேற் படைகொள் புனிதனை யளித்தபூரண வொற்றியூர்ப் பொருளே.

துரும்பினென் பிழையைத் திருவுளத் தடையேற் றுய்யநின் னருட்கட லாட
விரும்பினே னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கரும்பினேர் மொழியா ரிருவரை மணக்குங் கனிதனை யளித்தகற் புகமே
இரும்பினேர் நெஞ்சரெனினு மென்போல் வாரக் கின்னருடரு மொற்றியிறையே.

கட்டினென் பாபக் கொஞ்சுமை யெடுப்பேன் கடும்பிழை கருதிடே னின்னை
விட்டிலே னையோ கைவிடிற் சிவனே வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
சுட்டிலாப் பொருளே சுடப்பெருங் கடலே தூய்த்திரு வொற்றியூர்த் துணையே
தட்டிலாக் குணத்தோர் புகழ்செயுங் குகனைத் தந்தரு டருந்தயா ரிதியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

18. அறிவரும் பெருமை

திருவொற்றியூர்

எழுச்சர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

நாயினுங் கடையே நென்செய்வேன் பிணியா னவிகின்ற நலிவினை யறிந்தார்
தாயினு மினியா யின்னுநீ வரவு தாழ்த்தனை பென்கொலென் றறியேன்
மாயினு மல்லால் வாழினு நினது மலரடி யன்றியொன் றேத்தேன்
காயினு மென்னைக் கனியினு நின்னைக் கனவினும் விட்டிடுடன் காணே. 1

காண்பது கருதி மாலொடு மலர்வாழ் கடவுள நிருவருந் தங்கண்
மாண்பது மாறி வேறுரு வெடுத்தும் வள்ளனின் னுருவறிந் திலரே
கோண்பதா நெஞ்சக் கொடியனே நென்தக் கொள்கைகொண் டறிகுவ தையா
பூண்பது பணியாய் பொதுவினின் றுடும் புனிதநின் னருளலா தின்றே. 2

இன்றுவந் தெனைநீ யடிமைகொள் ளாயேல் எவ்வுல கத்தருந் தூற்ற
நன்றுநின் றன்மேற் பழிவரு மென்மேற் பழியிலீ நவின்றன னையா
அன்றுவந் தொருசேய்க் கருள்புரிந் தாண்ட அண்ணலே யொற்றியூ ரரசே
நின்றுசிறி சபைக்கு ண்டஞ்செயுங் கருணா நிலயமே நின்மலச் சுடரே. 3

சுடர்கொளு மணிப்பூண் முலைமட வியர்தந் தொடக்கினிற் பட்டுழன் றோயா
இடர்கொளு மெனைநீ யாட்கொளு நாள்தா னெந்தநா ளந்தநா ளுரையாய்
படர்கொளும் வாளை ரமுதுண நஞ்சைப் பரிந்துண்ட கருணையம் பரமே
குடர்கொளுஞ் சூலப் படையுடை யவனே கோதையோர் கூறுடை யவனே. 4

உடைமைவைத் தெனக்கின்றருள்செயாவிடினும் ஒப்பிலாய் நின்னடிக்கெனையே
அடைமைவைத்தேனுநின்னருட் பொருளின்களித்திடவேண்டுமின்றெவைக்குங்
கடைமையேன் வேறோர் தேவரை யறியேன் கடவுணின் றிருவடி யறிக
படைமைசேர் கரத்தெம் பசுபதி நீயே யென்னுளம் பார்த்துநின் றாயே. 5

பார்த்துநிற் கின்ற யாவையு மெளியேன் பரதவித் துறுகணு நெஞ்சம்
வேர்த்துநிற் கின்றேன் கண்டிலை கொல்லோ விடமுண்ட கண்டனீ யன்றோ
ஆர்த்துநிற் கின்ற ரைம்புல வேட ரவர்க்கிலக் காவனோ தமிழேன்
ஓர்த்துநிற் கின்றார் பரவுநல் லொற்றி யூரில்வா மென்னுற வினனே. 6

உறவனே யுன்னை யுள்கிறெஞ் சமுலி னுறுமிழு தெனக்கசின் துருகா
மறவனேன் றன்னை யாட்கொளா விடில்யான் வருந்துவ தன்றியென் செய்கேன்
நிறவனே வெள்ளை நீறணி பவனே நெற்றிமேற் கண்ணுடை யவனே
அறவனே தில்லை யம்பலத் தாடும் அப்பனே யொற்றியூர்க் கரசே. 7

கரைபடா வஞ்சகப் பவக்கட லுழக்குங் கடையனே னின்றிரு வடிக்கு
விரைபடா மலர்போ லிருந்துழல் கின்றேன் வெற்றனே நென்செய விரைகேன்
திரைபடாக் கருணைச் செல்வவா ரிதியே திருவொற்றி யூர்வளர் தேனே
உரைபடாப் பொன்னே புரைபடா மணியே உண்ணுதற் கினியநல் லமுதே. 8

நல்லமு தனையார் நின்றிரு வடிக்கே நண்புவைத் துருகுசின் றனராற் [ன்
புல்லமு தனையே நென்செய்வான் பிறந்தேன் புண்ணிய மென்பதொன் றறியே
சொல்லமு தனைய தோகையோர் பாகந் துன்னிய தோன்றலே கனியாக்
கல்லமு தாக்குங் கடனுனக் கன்றோ கடையனேன் கழறுவ தென்னே. 9

எண்ணின் னவனாக் கொண்டுநின் கருணை யென்னுநன் னீரினா லாட்டி
அன்னையப் பனுமாய்ப் பரிவுகொண் டாண்ட அண்ணலே நண்ணரும் பொருளே
உன்னருந் தெய்வ நாயக மணியே ஒற்றியூர் மேவுமென் னுறவே
நன்னர்செய் கின்றோ யென்செய்வே னிதற்கு நன்குகைம் மாறுநா யேனே. 10

நிருச்சிற்றம்பலம்

19. அருள்விடைவேட்கை

திருவொற்றியூர்

கலிவிருத்தம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

போகங் கொண்ட புணர்முலை மாதொரு
பாகங் கொண்ட படம்பக்க நாதரே
மாகங் கொண்ட வளம்பொழி லொற்றியின்
மோகங் கொண்டவெம் முன்னின் றருளிரோ. 1

தவள நீற்றுமெய்ச் சாந்த வினோதரே
பவள மேனிப் படம்பக்க நாதரே
கவள வீற்றுக் கரியுரி போர்த்தநீர்
இவளை யொற்றிவிட் டெங்ஙனஞ் சென்றிரோ. 2

சீல மேவித் திகழனற் கண்ணென்று
பால மேவும் படம்பக்க நாதரே
ஞால மேவு நவையை யகற்றமுன்
ஆல முண்டவ ரல்லிகொ லையரே. 3

உடைகொள் கோவணத் தூற்ற வழகரே
படைகொள் சூலப் படம்பக்க நாதரே
கடைகொள் நஞ்சுண்டு கண்டங் கறுத்தநீர்
இடையி லொற்றிவிட் டெங்ஙனஞ் சென்றிரோ. 4

நிறைய வாழ்தொண்டர் நீடுற வன்பவம்
பறைய நின்ற படம்பக்க நாதரே
வுறைய மாணிக் குயிரளித் திட்டநீர்
குறையி லாவொற்றிக் கோயிற்க னுள்ளிரோ.

5

வணங்கொ ணாக மணித்தலை யைந்துடைப்
பணங்கொள் செல்வப் படம்பக்க நாதரே
கணங்கொள் காமனைக் காய்ந்துயி ரீந்தநீர்
வணங்கு வார்க்கென்கொல் வாய்திற வாததே.

6

நாட நல்விசை நல்கிய மூவர்தம்
பாடல் கேட்கும் படம்பக்க நாதரே
வாட லென்றொரு மாணிக் களித்தநீர்
நடி லென்னள வெங்கொளித் திட்டிரோ.

7

சுலவு காற்றனல் தூயமண் விண்புனல்
பலவு மாகும் படம்பக்க நாதரே
நிலவு தண்மதி நீள்முடி வைத்தநீர்
குலவு மென்றன் குறைதவிர்க் கீர்கொலோ.

8

அடியர் நெஞ்சத் தருட்பெருஞ் சோதியோர்
படிவ மாகும் படம்பக்க நாதரே
நெடிய மாலுக்கு நேமி யளித்தநீர்
மிடிய னேனருண் மேவ விரும்பிரோ.

9

மதிகொ ளன்பர் மனமெனுந் திவ்வியப்
பதிகொள் செல்வப் படம்பக்க நாதரே
விதிகொ டென்பத்தை வீட்டிய ளித்தநீர்
துதிகொள் வீரென் றுயரைத் துரத்துமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

20. எழுத்தறியும்பெருமான்மலை

திருவொற்றியுர்

கோச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சிற்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை
முந்தை வினைதொலைத்துன் மொய்கழற்கா ளாக்காதே
நிந்தையுறு நோயால் நிகழவைத்தல் நீதியதோ
எந்தைநீ யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

1

மத்தனைவன் னெஞ்சகனை வஞ்சகனை வன்பிணிகொள்
பித்தனைவ் ணைப்போக்கும் பேயேனை நாயேனை
முத்தனையா யுன்றன் முளரித்தாட் காளாக்க
எத்தனைநாட் செல்லும் எழுத்தறியும் பெருமானே.

2

நன்னெறிசே ரன்பர்தமை நாடிடவு நின்புகழின்
சென்னெறியைச் சேர்ந்திடவுஞ் செய்தா யெனக்குனக்கும்
முன்னறியேன் பின்னறியேன் மூடனேன் கைம்மாறிங்
கென்னறிலே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

3

மைப்படியிங் கண்ணார் மயலுழக்கச் செய்வாயோ
கைப்படிய வுன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ
இப்படியென் றப்படியென் றென்னறிலே னுன்சித்தம்
எப்படியோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

4

நில்லா வுடம்பை நிலையென்றே நேசிக்கும்
பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனே னிவ்வுலகற்
சொல்லா மனநோயாற் சோர்வுற் றலையுமல்லல்
எல்லா மறிவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே.

5

தீதறிலே னன்கணுவுஞ் செய்யென்வீ ணைப்போக்கும்
வாதறிலேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
சூதறிலேன் மாலயனுஞ் சொல்லரிய நின்பெருமை
யாதறிலே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

6

மாறாத வன்பிணியால் மாழாந்து நெஞ்சயர்ந்தே
கூறாத துன்பக் கொடுங்கடற்குள் வீழ்ந்தடியேன்
ஆறா தரற்றி யழுகின்றே னின்செவியில்
ஏறாதோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

7

உண்ணும் வல்வினையா லோயாப் பிணியுழந்து
புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணாளா வுன்றன் கருணை யெனக்களிக்க
எண்ணையோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

8

புன்செய்கை மாறாப் புலையமட மங்கையர்தம்
வன்செய்கை யாலே மயங்குகின்ற வஞ்சகனேன்
கொன்செய்கை மாறாத கூற்றன் வருவானேல்
என்செய்வே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

9

சங்குடையான் றுமரையான் றுண்முடியிங் காண்பரிதாங்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதையொரு
பங்குடையா யேழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டால்
எங்கடையே னையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

10

மன்றினிடை நடஞ்செய் மாணிக்க மாமலையே
வென்றிமழுக் கையுடைய வித்தகனே யென்றென்று
கன்றி நயர்ந்தழமென் கண்ணீர் துடைத்தருள
என்று வருவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே.

11

மன்னளவிற் சோதி மணிபோல்வாய் மாதவத்தோர்
தென்னளவும் வேணிச் சிவனே யெனவொருகாற்
சொன்னளவிற் சொன்னவர்தந் துன்பொழிப்பா யென்பதது
என்னளவிற் கானேன் எழுத்தறியும் பெருமானே.

12

மின்போல்வா ரிச்சையினால் வெம்புகின்றே னானுந்
தன்போல்வா யென்னின் தாய்போல்வாய் சார்ந்துரையாப்
பொன்போல்வாய் நின்னருளிப் போதடியேன் பெற்றேனேல்
என்போல்வா ரில்லை எழுத்தறியும் பெருமானே.

13

பூமாந்தும் வண்டேனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்கள்
தாமாந்தி நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்று ரையோநான்
காமாந்த காமெனும் கள்ளுண்டு கண்முடி
ஏமாந்தே னொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

14

பன்னருமிப் பார்நடையிற் பாடுமுன்ற பாதகனேன்
துன்னியநின் பொன்னடியைச் சூழாதே னுயிடினும்
புன்னிகரேன் குற்றம் பொறுக்கப் பொறுப்புனக்கே
என்னருமைத் தாய்நீ எழுத்தறியும் பெருமானே.

15

வீட்டுக் கடங்கா வினையாட்டுப் பிள்ளையெனத்
தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தா லாந்துயரம்
பாட்டுக் கடங்காநின் பத்த ரடிப்புக்கழ்போல்
ஏட்டுக் கடங்காது எழுத்தறியும் பெருமானே.

16

பன்னு மனத்தாற் பரிசிழந்த பாதகனேன்
துன்னுமல வெங்கதிரோன் சூழ்கின்ற சோடையினால்
நின்னருணீர் வேட்டு நிலைகலங்கி வாடுகின்றேன்
இன்னுமறி யாயோ எழுத்தறியும் பெருமானே.

17

கல்லை நிகராங் கடைமனம்போங் கானெறியிற்
புல்லைமதித் தையோவைம் பூவிழந்த பொய்யடியேன்
ஒல்லைபடு கின்ற வொறுவே தனைதனக்கோர்
எல்லை யறியேன் எழுத்தறியும் பெருமானே.

18

பொன்னைமதித் தையாநின் பொன்னடியைப் போற்றாத
கன்னிகரு நெஞ்சாற் கலங்குகின்ற கைதவனேன்
இன்ன லுழக்கின்ற வேழைகட்கு மேழைகண்டாய்
என்னை விடாதே எழுத்தறியும் பெருமானே.

19

மாசுவரே யென்னு மலக்கடலில் வீழ்ந்துலகோர்
ஆசுவரே யென்ன வலைவேனை யாளாயேல்
கூசுவரே கைகொட்டிக் கூடிச் சிரித்தடியார்
ஏசுவரே யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

20

ஊர்சொல்வேன் பேர்சொல்வே னுத்தமனே நின்றிருத்தாட்
சீர்சொல்வே னென்றனைச் சேர்க்கா தகற்றுவையேல்
நேர்சொல்வா யுன்றனக்கு நீதியீ தல்லவென்றே
யார்சொல்வா ரையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

21

நீக்கமிலா மெய்யடியர் நேசமிலாப் பொய்யடியேன்
ஊக்கமிலா நெஞ்சத்தி னோட்டகலச் செய்வாயேல்
தூக்கமிலா வானந்தத் தூக்கமன்றி மற்றுமிங்கோர்
ஏக்கமிலே னொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

22

போகின்ற வஞ்சகரைப் போக்கியுன்றன் பொன்னடிக்காள்
ஆகின்ற மேலோ ரடிவழுத்தா நாயேற்குப்
பாகின் றனிச்சுவையிற் பாங்காகு நின்னருளை
நகின்ற தென்றோ எழுத்தறியும் பெருமானே.

23

ஊழை யகற்ற ஷளவறியாப் பொய்யனிவன்
பீழைமன நம்மைப் பெருதம் மனங்கொடிய
தாழையென வெண்ணியென்னைத் தள்ளிவிட்டா லென்செய்வேன்
ஏழைநா னொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

24

மடுக்க முடியா மலவிருட்டிற் சென்றுமனங்
கடுக்கமுடி யாப்புலனாற் கட்டிச் சுமக்கவைத்த
தொடுக்க முடியாத துன்பச் சுமையையினி
எடுக்கமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே.

25

முள்ளளவு நெஞ்ச முழுப்புலைய மாதர்களாங்
கள்ளளவு நாயிற் கடைப்பட்ட வென்றனக்கு
உள்ளளவு மன்பர்க் குதவுமுன்றாட் கன்பொருநிற்
நெள்ளளவு முண்டோ எழுத்தறியும் பெருமானே.

26

பண்ண முடியாப் பரிபவங்கொண் டிவ்வுலகில்
நண்ண முடியா நலங்கருதி வாடுகின்றேன்
உண்ணமுடி யாவமுதா முன்னையன்றி யெவ்வவர்க்கும்
எண்ணமுடி யாதே எழுத்தறியும் பெருமானே.

27

வெங்கொளித்தேள் போன்ற வினையால் வெதும்பிமனம்
அங்கொளிக்கா துன்னை யழைத்தழுது வாடுகின்றேன்
இங்கொளிக்கா நஞ்சமுண்ட வென்னருமை யப்பாரீ
எங்கொளித்தா யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

28

பித்தனைக்குங் காமப் பெரும்பேய் மயக்குமயல்
இத்தனைத்தா மாணவம்பொய் வீறுமழுக் காறுசினங்
கொத்தனைத்தாம் வஞ்சங் கொலைமுதலாம் பாவங்கள்
இத்தனைக்கு நான்காண் எழுத்தறியும் பெருமானே.

29

ஒல்லையே நஞ்சனைத்து முண்ட தயாநிதிநீ
அல்லையோ நின்றிங் கயர்வேன்முன் வந்தொருசொற்
சொல்லையோ வொற்றியூர்த் தூயதிருக் கோயிலுணீ
இல்லையோ வையா எழுத்தறியும் பெருமானே.

30

நினைபுடையாய் நீயன்றி நேடிவெங்கு மில்லாதாய்
மனையுடையார் மக்களெனும் வாழ்க்கையிடைப் பட்டவ்மே
இனையுடையா னென்றிங் கெனையாள்வ துன்கடனே
எனையுடையா யொற்றி எழுத்தறியும் பெருமானே.

31

திருச்சிற்றம்பலம்

21. நெஞ்சொடுதேர்தல்

திருவொற்றியூர்

கலிலிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒக்க நெஞ்சமே யொற்றி யூர்ப்படம்
பக்க நாதனைப் பணிந்து வாழ்த்தினால்
மிக்க காமத்தின் வெம்மை யால்வருந்
துக்க மியாவையுந் தூர வோடுமே.

1

ஒடு நெஞ்சமே யொன்று கேட்டிநீ
நீடு மொற்றியூர் நிமலன் மூவர்கள்
பாடு மெம்படம் பக்க நாதனருள்
நாடு நாடிடி னாடு நம்மதே.

2

நம்பு நெஞ்சமே நன்மை யெய்துமால்
அம்பு யன்புக முண்ண லொற்றியூர்ப்
பம்பு சீர்ப்படம் பக்கனென்னலார்
தம்பு ரஞ்சடுந் தம்பி ரானையே.

3

தம்ப லம்பெறுந் தைல லார்கனால்
வெம்ப லந்தரும் வெய்ய நெஞ்சமே
அம்ப லத்தினி லமுதை யொற்றியூர்ச்
செம்ப லத்தைநீ சிந்தை செய்வையே.

4

செய்யும் வண்ணநீ தேறி நெஞ்சமே
உய்யும் வண்ணமா மொற்றி யூர்க்குளே
மெய்யும் வண்ணமா னிக்க வெற்பருள்
பெய்யும் வண்ணமே பெறுதல் வேண்டுமே.

5

வேண்டு நெஞ்சமே மேவி யொற்றியூர்
ஆண்டு நின்றரு ளரசின் பொற்பதம்
பூண்டு கொண்டுளே போற்றி நிற்பையேல்
யாண்டுந் துன்பநீ யடைத லில்லையே.

6

இல்லை யுண்டென வெய்தி யையுறுங்
கல்லை யொத்தவென் கன்ம நெஞ்சமே
ஒல்லை யொற்றியூ ருற்று வாழ்த்தியேல்
நல்லை நல்லைநீ நட்பின் மேலையே.

7

மேலை யந்தகன் வெய்ய தூதுவர்
ஓலை காட்டுமுன் னொற்றி யூரில்வாழ்
பாலை சேர்படம் பக்க நாதர்தங்
காலை நாடிநற் கதியி னிற்பையே.

8

நிற்ப தென்றுநீ நீல நெஞ்சமே
அற்ப மாதர்தம் மவல நீங்கியே
சிற்ப ரன்றிருத் தில்லை யம்பலப்
பொற்ப னொற்றியிற் புகுந்து போற்றியே.

9

போற்றி யொற்றியூர்ப் புண்ணி யன்றிரு
நீற்றி னுன்றனை நினைந்து நிற்பையேல்
தோற்ற ரும்பரஞ் சோதி நல்லருள்
ஊற்றெ முங்கட லொக்க நெஞ்சமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

22. திருப்புகழ்விலாசம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

துங்க வெண்பொடி யணிந்துநின் கோயிற்
றொழும்பு செய்துநின் னுணைப்பத மேத்திச்
செங்கண் மாலயன் தேடியும் காணச்
செல்வ நின்னருள் சேர்குவ தென்றோ
எங்க னுள்ளுவந் தூறிய வழுதே
இன்ப மேயிமை யான்மகட் கரசே
துங்க டங்கிய சடையுடை மருந்தே
துகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே.

1

கண்ண னோடயன் காண்பருந் சுடரே
கந்த னென்னுமோர் கனிதருந் தருவே
எண்ண மேதகு மன்பர்தந் துணையே
யிலங்குந் திவ்விய வெண்குணப் பொருப்பே
அண்ண லேதிரு வாலங்காட் டிறையும்
அம்மை யப்பனே யடியனேன் றன்னைத்
திண்ண மேயடித் தொழும்பனாய்ச் செய்வாய்த்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

2

விடங்க லந்தருண் மிடறுடை யவனே
வேதன் மால்புகழ் விடையுடை யவனே
கடங்க லந்தமா வுரியுடை யவனே
கந்த னைத்தருந் கனிவுடை யவனே
இடங்க லந்தபெண் கூறுடை யவனே
எழில்கொள் சாமத்தி னிசையுடை யவனே
திடங்க லந்தகூர் மழுவுடை யவனே
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

3

கஞ்ச னோர்தலை நகத்தடர்த் தவனே
காமன் வெந்திடக் கண்விழித் தவனே
தஞ்ச மானவர்க் கருள்செயும் பரனே
சாமிக் கோர்திருத் தந்தையா னவனே
நஞ்ச மார்க்கணி கண்டனே யெவைக்கும்
நாதனே சிவ ஞானிகட் கரசே
செஞ்சொன் மாமறை யேத்துறும் பதனே
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

4

ஏல வாரகுழ லாளிடத் தவனே
யென்னை யாண்டவ னேயென தரசே
கோல மாகமா லுருக்கொண்டுங் காணாக்
குறைக முற்பதக் கோமளக் கொழுந்தே
ஞால மீதிலெம் போல்பவர் பிழையை
நாடிடாதரு னைற்குணக் குன்றே
சீலமேவிய தவத்தினர் போற்றத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

5

ஆறு வாண்முகத் தழுதெழுந் கடலே
அயலு மாலுநின் றறிவரும் பொருளே
ஏறு மீதுவந் தேறுமெம் மரசே
யெந்தை யேயெமை யேன்றுகொள் ளிறையே
ஹீறு கொன்றையஞ் சடையுடைக் கனியே
வேத நாரிய மென்மலர்ப் பதனே
தேறு நெஞ்சினர் நாடொறும் வாழ்த்தத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

6

மாறு பூத்தவென் னெஞ்சினைத் திருத்தி
மயக்க நீக்கிட வருகுவ தென்றே
ஏறு பூத்தவென் னின்னுயிர்க் குயிரே
யாவு மாகிநின் றிலங்கிய பொருளே
நீறு பூத்தொளி நிறைந்தவெண் னெருப்பே
நித்தி யானந்தர்க் குற்றநல் லுறவே
சேறு பூத்தசெந் தாமரை முத்தந்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

7

மாலின் கண்மலர் மலர்திருப் பதனே
மயிலின் மேல்வரு மசுவுடை யவனே
ஆலின் கீழற மருள்புரிந் தவனே
அரவென் போர்களை யடிமைகொள் பவனே
காலிற் கூற்றுதைத் தருள்செயுஞ் சிவனே
கடவுளே நெற்றிக் கண்ணுடை யவனே
சேலி னீள்வயற் செறித்தெழி லோங்கித்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

8

நாட்டு முப்புர நகைத்தெரித் தவனே
நண்ணி யம்பல நடஞ்செயும் பதனே
வேட்டு வெண்டலைத் தார்புனைந் தவனே
வேட னெச்சிலை விரும்பியுண் டவனே
கோட்டு மேருவைக் கோட்டிய புயனே
குற்ற முங்குண மாக்குறிப் பவனே
தீட்டு மெய்ப்புகழ்த் திசைபரந் தோங்கத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

9

அம்ப லத்துணின் றுடவல் லானே
ஆனி வரந்துவந் தருள்புரி பவனே
சம்பு சங்கர சிவசிவ வென்போர்
தங்க ஞாள்சுஞ் சார்ந்திருப் பவனே
தும்பை வன்னியஞ் சடைமுடி யவனே
தூய னேபரஞ் சோதியே யெங்கள்
செம்பொ னேசெழும் பவளமா மலையே
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெரு மானே.

10

23. திருச்சாதனத் தெய்வத்திறம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
திருச்சீற்றம்பலம்

உடையாயுன் னடியவர்க்கு மவர்மேற் பூண்ட
ஒண்மணியாங் கண்மணிக்கு மோங்கு சைவ
அடையாள மென்னவொளிர் வெண்ணீர் றுக்கும்
அன்பிலே னஞ்சாம லந்தோ வந்தோ

நடையாய் வுடன்முழுது நாவாய் நின்று
நவில்கின்றே நென்பாவி நாவைச் சற்றும்
இடையாத கொடுத்தியாற் றடினு மன்றி
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

1

கண்ணுதலே நின்னடியார் தமையு நோக்கேன்
கண்மணிமா லைக்கெனினுங் கணிந்து நில்லேன்
பண்ணுதல்சேர் திருநீற்றுக் கோலந் தன்னைப்
பார்த்தேனு மஞ்சுக்கிலேன் பயனி லாமே
நண்ணுதல்சே ருடம்பெல்லா நாவாய் நின்று
நவில்கின்றே நென்கொடிய நாவை யந்தோ
எண்ணுதல்சேர் கொடுந் தியாற் றடினுமன்றி
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

2

வஞ்சமிலார் நெஞ்சுகத்தே மருவு முக்கண்
மாமணியே யுணைநினைவேன் வாளா நாளைக்
கஞ்சமலர் முகத்தியார்க்கும் வாதிற் றேன்றுங்
களிப்பினுக்குங் கழிக்கின்றேன் கடைய னேனை
நஞ்சமுணக் கொடுத்துமடித் திடினும் வாளால்
நசிப்புறவே துணித்திடினு நவியத் தியால்
எஞ்சலுறச் ஈடினுமன்றி யந்தோ வின்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

3

அருள்பழக்குங் கற்பகமே யரசே முக்கண்
ஆரமுதே நினைப்புகழே னந்தோ வஞ்ச
மருள்பழக்கு நெஞ்சுகத்தேன் வாளா நாளை
வாதமிட்டுக் கழிக்கின்றேன் மதியி லேனை
வெருள்பழக்குங் கடுங்காட்டில் விடினு மாற்று
வெள்ளத்தி லடித்தேக விடினும் பொல்லா
இருள்பழக்கும் பிலஞ்சேர விடினு மன்றி
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

4

பெருங்கருணைக் கடலேயென் குருவே முக்கட்
பெருமானே நினைப்புகழேன் பேயே னந்தோ
கருங்கன்மனக் குரங்காட்டி வாளா நாளைக்
கழிக்கின்றேன் பயனறியாக் கடைய னேனை
ஒருங்குருள வுடல்பதைப்ப வுறுங்குன் றேற்றி
உருட்டுகினு முயிர்நடுங்க வுள்ள மேங்க
இருங்கமுனி லேற்றுகினு மன்றி யின்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

5

தொழுகின்றோ ருளத்தமர்ந்த ஈடரே முக்கட்
ஈடர்க்கொழுந்தே நிற்பதத்தைத் துதியேன் வாதில்
விழுகின்றே னல்லோர்கள் வெறுப்பப் பேசி
வெறித்துழனு நாயனையேன் விழல னேனை

உழுகின்ற துகப்படைகொண் டிலையத் தள்ளி
உழக்கினுநெட் டுனடுங்க வுறுக்கி மேன்மேல்
எழுகின்ற கடலிடைவீழ்த் திடினு மன்றி
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

6

விருப்பாகு மதிச்சடையாய் விடையா யென்றே
மெய்யன்போ டுனைத்துதியேன் விரைந்து வஞ்சக்
கருப்பாயும் விலங்கெனவே வளர்ந்தே நாளைக்
கழிக்கின்றேன் கருநெஞ்சக் கள்வ னேனைப்
பொருப்பாய யானையின்கா விடினும் பொல்லாப்
புழுத்தலையிற் சோரிபுறம் பொழிய நீண்ட
இருப்பாணி யேற்றுகினு மன்றி யின்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

7

அக்கதுதற் பிறைச்சடையாய் நின்று ளேத்தேன்
ஆண்பண்போன் மிகநீண்டே னறிவொன் றில்லேன்
மிக்கவொதி போற்பருத்தேன் கருங்க டாப்போல்
வீண்கருமத் துழல்கின்றேன் விழல னேனைச்
செக்கிடைவைத் துடல்குழம்பிச் சிதைய வந்தோ
திருப்பிடினு மிருப்பறைமுட் சேரச் சேர்த்து
எக்கரிடை யுருட்டுகினு மன்றி யின்னும்
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

8

அன்புடனின் பதம்புகழாப் பாவி நாவை
யறத்துணியே னின்னழகை யமர்ந்து காணாத்
துன்புறுகண் ணிரண்டினையுஞ் சூன்றே னின்னைத்
தொழாக்கையை வாளதனற் றுண்ட மாக்கேன்
வன்பறநின் றனைவணங்காத் தலையை யந்தோ
மடித்திலே னொதியேபோல் வளர்ந்தே னென்னை
இன்பறுவல் லெரியிடைவீழ்த் திடினு மன்றி
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

9

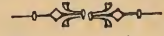
தேவேநின் னடிநினையா வஞ்ச நெஞ்சைத்
தீழூட்டிச் சிதைக்கறியேன் செதுக்கு கில்லேன்
கோவேநின் னடியார்தமைக் கூடாப் பொய்மைக்
குடிக்கொண்டேன் புலிக்கொண்ட கொடியே னந்தோ
நாவேநி நினைத்துதியே னல்லொன் றில்லேன்
நாய்க்கடைக்குங் கடைப்பட்டே னண்ணு கின்றோர்க்
கிவேது மறியேனின் கென்னை யந்தோ
என்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

10

திருச்சிறம்பலந்

24. தியாகவண்ணப்பதிகம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

காராற் குழலா ஞமையோ டயிலவேற் காளையோ டிந்தா னமர்கின்ற
ஏரார் கோலங் கண்டு களிப்பா னெண்ணு மெமக்கொன் றருளானேல்
நீரார் சடைமேற் பிறையொன் றுடையா னிதிக்கோன் றேழு நென்னின்றுன்
பேரா யொற்றி யூரான் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 1

தண்ணூர் நீபத் தாரா னொடுமெந் தாயோ டிந்தா னமர்கின்ற
கண்ணூர் கோலங் கண்டு களிப்பான் கருது மெமக்கொன் றருளானேற்
பண்ணு ரின்சொற் பதிகங் கொண்டு படிக்கா சளித்த பரமனேர்
பெண்ணூர் பாக னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 2

பத்தர்க் கருளும் பாவையொ டும்வேற் பாலனொ டிந்தா னமர்கின்ற
நித்தக் கோலங் கண்டு களிப்பா னினைக்கு மெமக்கொன் றருளானேற்
சித்தப் பெருமான் தில்லைப் பெருமான் றெய்வப் பெருமான் சிவபெருமான்
பித்தப் பெருமா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 3

மன்னுங் கதிர்வேன் மகனா ரோடும் மலையா ளொடுந்தான் வதிகின்ற
துன்னுங் கோலங் கண்டு களிப்பான் றுதிக்கு மெமக்கொன் றருளானேல்
மின்னுஞ் சூலப் படையான் விடையான் வெள்ளி மலையொன் றதுவுடையான்
பின்னுஞ் சடையா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 4

அணிலேற் படைகொண் மகனா ரொடுமெம் மம்மை யொடுந்தா னமர்கின்ற
தணியாக் கோலங் கண்டிக ளிக்கத் தகையா தெமக்கொன் றருளானேல்
மணிகேர் கண்ட னெண்டோ ளுடையான் வடபாற் கனக மலைவில்லான்
பிணிபோக் கிடுவா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 5

சூத மெறிவேற் றேன்றலொ டிந்தன் துணைவி யொடுந்தா னமர்கின்ற
காதற் கோலங் கண்டிக ளிப்பான் கருது மெமக்கொன் றருளானேல்
ஈதல் வல்லா னெல்லா முடையா னிமையோ ரயன்மாற் கிறையானான்
பேத மில்லா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 6

வெற்றிப் படைவேற் பிள்ளை யொடும் வெற்பா ளொடுந்தா னமர்கின்ற
மற்றிக் கோலங் கண்டிக ளிப்பான் வருந்து மெமக்கொன் றருளானேற்
கற்றைச் சடையான் கண்முன் றுடையான் கரியோ னயனுங் காணுதான்
பெற்றத் திவ்வா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 7

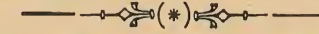
வரமன் றலினார் குழலா ளொடுமேவென் மகனா ரொடுந்தா னமர்கின்ற
திரமன் றலுநின் றெழில்கண் டிவான் சிறக்க வெமக்கொன் றருளானேற்
பரமன் றனிமால் விடையொன் றுடையான் பணியே பணியாப் பரிவுற்றான்
பிரமன் றலையா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 8

அறங்கொள் ளுமையோ டயிலேந் தியவெம் மைய னொடுந்தா னமர்கின்ற
திறங்கொள் கோலங் கண்டிக ளிப்பான் சிறக்க வெமக்கொன் றருளானேல்
மறங்கொள் ளெயின்முன் றெரித்தான் கனக மலையா னடியார் மயல்தீர்ப்பான்
பிறங்குஞ் சடையா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 9

தேசா ரயில்வேன் மகனா ரொடுந்தன் றேவி யொடுந்தா னமர்கோலம்
ஈசா வெனநின் றேத்திக் காண வெண்ணு மெமக்கொன் றருளானேற்
காசா ரரவக் கச்சே ரிடையான் கண்ணூர் துதலான் கனிவுற்றுப்
பேசார்க் கருளா னொற்றித் தியாகப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே. 10

நீருச்சிற்றம்பலம்

25. ஆடலமுதப்பத்து

திருவொற்றியூர் - திருத்தில்லை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

சிறுதை நொந்துநொந் தயர்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தோர்ந்திலேன் தீக்குண முடையேன்
வந்து நின்னடிக் காட்செய வென்றால்
வஞ்ச நெஞ்சமென் வசநின்ற திலையே
எந்தை நின்னரு ளுண்டெனி லுய்வேன்
இல்லை யென்னினா னில்லையுயர் திடலே
அந்தி வானிறத் தொற்றியூ ரரசே
அம்பலத்தினின் றுடல்செய யமுதே. 1

மாய நெஞ்சமோ நின்னடி வழுத்தா
வண்ண மென்றனை வலிக்கின்ற ததனாற்
திய னாயினே னென்செய்வேன் சிவனே
திருவ ருட்குநான் சேயனு மானேன்
காய வாழ்க்கையிற் காமமுன் டெள்ளங்
கலங்கு கின்றனன் களைகண்மற் றறியேன்
ஆய வொற்றியூ ரண்ணலே தில்லை
அம்ப லத்தினின் றுடல்செய யமுதே. 2

உன்னை யுன்னிரெக் குருகிநின் மேத்த
உள்ள மென்வச முற்றதின் மேனும்
என்னை யானுத லுன்கட னன்றேல்
இரக்க மென்பதான் னிடத்திலே யன்றே
முன்னை வல்வினை முடித்திடிற் சிவனே
முடனே னுக்கு முன்னிற்ப தெவனே
அன்னை யப்பனே பொற்றியூ ரரசே
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

3

என்ன நான்சொலி நிறுத்தினு நில்லா
தேகு கின்றதிவ் வேழையேன் மனந்தான்
உன்ன தின்னரு ளொருசிறி துண்டேல்
ஒடுக்கி நிற்பனா லுண்மை மற்றின்றேல்
இன்ன தென்றறி யாமல விருளில்
இடர்கொள் வேனன்றி யென்செய்வேன் சிவனே
அன்ன துன்செய லொற்றியூ ரரசே
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

4

பாவி நெஞ்சமென் பாலிரா தோடிப்
பாவை யார்மஃற் படிந்துழைப் பதனாற்
சேவி யாதவென் பிழைபொறுத் தானாஞ்
செய்கை நின்னதே செப்பலென் சிவனே
காவி நேர்விழி மலைமகள் காணக்
கடலி னஞ்சுண்டு கண்ண னுதியர்கள்
ஆவி யீந்தரு ளொற்றியெம் மிறையே
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

5

முட நெஞ்சமென் மொழிவழி நில்லா
மோக வாரியின் முழுகுகின் றதுகான்
தேட வென்வச மன்றது சிவனே
திருவ ருட்கடற் திவலைபொன் லுறுமேல்
நாட நாடிய நலம்பெறு மதனால்
நானு முய்குவே னல்கிடல் வேண்டும்
ஆட லொற்றியாய் பெரும்பற்றப் புலியூர்
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

6

கலங்கு கின்றவென் கண்ணுன தருளோர்
கடுகி னெல்லதான் கலந்திடு மானால்
விவங்கு கின்ற வென் னெஞ்சநின் நிடுமால்
வேறு நான்பெறும் வேட்கையு மின்றான்
மலங்கு கின்றதை மாற்றுவ னுனது
மலர்ப்பொற் ருளலான் மற்றிலன் சிவனே
அலங்கு கின்றசீ ரொற்றியூ ரிறையே
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

7

மறைவ தென்னையு மறைப்பது பொல்லா
வஞ்ச நெஞ்சமென் வசப்பட லிலைகான்
இறைவ நின்னருட் கென்செய்வே மெனவே
எண்ணி யெண்ணிரா னேங்குகின் றனனால்
உறைவ துன்னடி மலரன்றி மற்றொன்
துணர்ந்தி லேனிடம் துண்மைநீ யறிதி
அறைவ தென்னநா னொற்றியூ ரரசே
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

8

ஒருக ணப்பொழு தேனுநின் னடியை
உள்கி டாதுள மோடுகின் றதனால்
திருக ணப்பெறுந் தியனென் செய்யுந்
திறம திர்த்திலென் செப்பலென் சிவனே
வருக ணத்துடல் நீற்குமோ விழுமோ
மாபு மோவென மயங்குவென் றன்னை
அருக ணைத்தரு ளொற்றியூ ரிறையே
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

9

யாது நின்கருத் தறிந்திலென் மனமோ
என்வ சப்படா திருத்தலை யுரைத்தேன்
திது செய்யினும் பொறுத்தேனைச் சிவனே
திய வல்வினைச் சேர்ந்திடா வண்ணம்
பாது காப்பதன் பரமின்றேற் பலவாய்ப்
பகர்த லென்னகாண் பழிவரு முனக்கே
யாது காண்டியெம் மொற்றியூ ரரசே
அம்ப லத்தினின் ருடல்செய் யமுதே.

10

திருச்சீற்றம்பலம்

26. திருவடிச்சரண்புகல்

திருவொற்றியூர்

எண்கீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சீற்றம்பலம்

ஒட லெங்கனு நமக்கென்ன குறைகான்
உற்ற நற்றுணை பொன்றுமில் லார்போல்
வாட னெஞ்சமே வருதியென் னுடனே
மகிழ்ந்து நாமிரு வருஞ்சென்று மகிழ்வாய்
கூட னேர்திரு வொற்றியூ ரகத்துக்
கோயின் மேவிநங் குடிமுழு தாளத்
தாட லந்தரு நமதருட் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

1

ஏங்கி நோகின்ற தெற்றினுக் கோநீ
எண்ணி வேண்டிய தியாவையு முனக்கு
வாங்கி யீசுவ னென்றுக்கு மஞ்சேல்
மகிழ்ந்து நெஞ்சமே வருதியென் னுடனே
ஒங்கி வாழொற்றி யூரிடை யரவும்
ஒளிகொள் திங்களுங் சங்கையுஞ் சடைமேல்
தாங்கி வாழநந் தாணுவாஞ் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

2

கயவ ரில்லிடைக் கலங்கலை நெஞ்சே
காம வைம்புலக் கள்வரை வீட்டி
வயம எரிக்குவன் காண்டியென் மொழியை
மறுத்திடே வின்று வருதி யென்னுடனே
உயவ எரிக்குநல் லொற்றியு ரமர்ந்தங்
குற்று வாழ்த்தினின் றுன்னுகின் றவர்க்குத்
தயவ எரிக்குநந் தனிமுதற் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

3

சண்ட வெம்பவப் பிணியினுற் றந்தை
தாயி லாரெனத் தயங்குகின் றுயே
மண்ட லத்துழ நெஞ்சமே சுகமா
வாழ வேண்டிடில் வருதியென் னுடனே
ஒண்ட லத்திரு லொற்றியு ரிடத்தும்
உன்னு கின்றவ ருள்ளக மெனுமோர்
தண்ட லத்தினுஞ் சார்ந்தநஞ் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

4

விடங்கொள் கண்ணினு ரடிவிழுந் தையோ
வெட்கினு யிர்த விதியுனக்கேனே
மடங்கொ னொஞ்சமே நினக்கின்று நல்ல
வாழ்வு வந்தது வருதியென் னுடனே
இடங்கொள் பாரிடை நமக்கினி யொப்பார்
யார்கண்டா யொன்று மெண்ணலை கமலத்
தடங்கொ ளொற்றியு ரமர்ந்தநஞ் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

5

பொருந்தி யீனருட் புகுந்துவீண் காலம்
போக்கி நின்றனை போனது போக
வருந்தி யின்னுமிங் குழன்றிடே னெஞ்சே
வாழ்க வாழ்கநீ வருதியென் னுடனே
திருந்தி நின்றநம் முவர்தம் பதிகச்
செய்யதீந் தமிழ்த் தேறலுண் டருளைத்
தருந்தென் னொற்றியுர் வாழநஞ் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

6

நாட்ட முற்றெனை யெழுமையும் பிரியா
நல்ல நெஞ்சமே நங்கையர் மயலால்
வாட்ட முற்றிவன் மயங்கனை யையோ
வாழ வேண்டிடில் வருதியென் னுடனே
கோட்ட மற்றிரு மலர்க்கரங் கூப்பிக்
கும்பிடும் பெருங் குணத்தவர் தமக்குத்
தாட்ட லந்தரு மொற்றியுர்ச் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

7

உடுக்க வேண்டிமுன் னுடை யிழந்தார்போல்
உள்ள வாகுமென் றுன்னிடா தின்பம்
மடுக்க வேண்டிமுன் வாழ் விழந்தாயே
வாழ வேண்டிடில் வருதியென் னுடனே
அடுக்க வேண்டினின் றமுதமு தேத்தி
அருந்த வத்தின ரழிவுரூப் பவத்தைத்
தடுக்க வேண்டுநல் லொற்றியுர்ச் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

8

மோக மாதியால் வெல்லுமைம் புலனாம்
மூட வேடரை முதலற வெறிந்து
வாகை யீசுவன் வருதியென் னுடனே
வஞ்ச வாழ்க்கையின் மயங்கு மென்னெஞ்சே
போக நீக்கிநற் புண்ணியம் புரிந்து
போற்றி நாடொறும் புகழ்ந்திடு மவர்க்குச்
சாகை நீத்தரு ளொற்றியுர் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

9

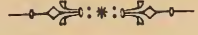
பசியே கேக்குமுன் னமுதுசே கரிப்பார்
பாரி னோர்களப் பண்பறிந் திலையோ
வசியே கேக்குமுன் பிறப்பதை மாற்று
மதியி னெஞ்சமே வருதியென் னுடனே
நிசியே டுக்குநந் சங்கவை யீன்ற
நித்தி லக்குவை நெறிப்பட வோங்கிச்
சசியே டுக்குநல் லொற்றியுர்ச் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

27. சிவானந்தப்பத்து

திருவொற்றியூர் - திருத்தில்லை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

இச்சை யுண்டெனக் குன்றிரு மலர்த்தாள்
எய்தும் வண்ணமிங் கென்செய வல்லேன்
கொச்சை நெஞ்சமென் குறிப்பினில் லாது
குதிப்பி னின்றது மதிப்பினிவ் வுலகிற்
பிச்சை யுண்டெனிற் பிச்சரிற் சீறும்
பேய ருண்மனை நாயென வுழைத்தேன்
செச்சை மேனியெந் திருவொற்றி யரசே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

1

ஐய நின்னுடை யன்பர்க ளெல்லாம்
அழிவிவின் பமுற் றருகிருக் கின்றார்
வெய்ய நெஞ்சகப் பாவியென் கொடிய
வீணேனே னிங்கு வீழ்கதிக் கிடமாய்
வைய வாழ்க்கையின் மயங்குகின் றனன்மேல்
வருவ தோர்ந்திலன் வாழ்வடை வேனோ
செய்ய வண்ணனே யொற்றியம் பொருளே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

2

மடிகொ ணைஞ்சினால் வள்ளலுன் மலர்த்தாள்
மறந்து வஞ்சக வாழ்க்கையை மதித்தேன்
துடிகொ ணேரிடை மடவியர்க் குருகிச்
சுழல்கின் றேனருட் சுகம்பெறு வேனோ
வடிகொள் வேற்கரத் தண்ணலை யீன்ற
வள்ள லேயென வாழ்த்துகின் றவர்தஞ்
செடிக ணீக்கிய வொற்றியம் பரனே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

3

இருக்க வாவுற வுலகெலா முய்ய
எடுத்த சேவடிக் கெள்ள லேனும்
உருக்க மொன்றிலே னோதியினிற் பெரியேன்
ஒண்மை யெய்துதல் வெண்மை மற்றன்றே
தருக்க நின்றவென் றன்மையை நினைக்கிற்
றமிய னேனுக்கே தலைநடுக் குறுங்காண்
திருக்கண் மூன்றுடை யொற்றி யெம்பொருளே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

4

என்பெ ருவினைக் கேதுசெய் யுடலை
எடுத்த நாண்முத லிந்தநாள் வரைக்கும்
நண்பு ருப்பவ மியற்றின னல்லால்
நன்மை யென்பதோர் நாளினு மறியேன்
வண்பெ ருவெனக் குன்றிரு வருளாம்
வாழ்வநேர் திடும் வகையெந்த வகையோ
திண்பெ ருநிற்க வருளொற்றி யமுதே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

5

பேதை நெஞ்சினேன் செய்பிழை யெல்லாம்
பேசி னாற்பெரும் பிணக்கினுக் கிடமாந்
தாதை நீயவை யெண்ணலை யெளியேன்
றனக்கு நின்றிருத் தண்ணளி புரிவாய்
கோதை நீக்கிய முனிவர்கள் காணக்
கூத்து கந்தருள் குணப்பெருங் குன்றே
தீதை நீக்கிய வொற்றியம் பெருமான்
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

6

வஞ்ச நெஞ்சர்தஞ் சேர்க்கையைத் துறந்து
வள்ள லுன்றிரு மலரடி யேத்தி
விஞ்ச நெஞ்சர்தம் அடித்துணைக் கேவல்
விரும்பி நிற்குமப் பெரும்பயன் பெறவே
தஞ்ச மென்றரு ணின்றிருக் கோயில்
சார்ந்து நின்றனன் மருதன்மற் றின்றோ
செஞ்சோ லோங்கிய வொற்றியெம் பெருமான்
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

7

புல்ல னேன்புனி நடையிடை யலையும்
புலைய நெஞ்சினாற் பொருந்திங் கொடிய
அல்ல லென்பதற் கெல்லையொன் றறியேன்
அருந்து கின்றனன் விருந்தின னாகி
ஒல்லை யுன்றிருக் கோயின்முன் னடுத்தேன்
உத்தமா வுன்ற னுள்ளமிங் கறியேன்
செல்ல னீக்கிய வொற்றியம் பொருளே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

8

எளிய னேன்பிழை யியற்றிய வெல்லாம்
எண்ணி னுட்படா வேனுமற் றவையை
அளிய நல்லரு ளீந்திடும் பொருட்டால்
ஆய்த னன்றல வாதலி னீண்டே
களிய நெஞ்சமாங் கருங்கலைக் கரைத்துக்
கருணை யீகுதல் கடனுனக் கையா
தெளிய வோங்கிய வொற்றியென் னமுதே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

9

வெறிபி டிக்கினு மகன்றனைப் பெற்றோர்
விடுத்திடா ரந்த வெறியது தீரும்
நெறிபி டித்துநின் ருய்வரென் னரசே
நீயு மப்படி நீசனேன் றனக்குப்
பொறிபி டித்தநற் போதக மருளிப்
புன்மை யாவையும் போக்கிடல் வேண்டுஞ்
செறிபி டித்தவான் பொழிலொற்றி யமுதே
தில்லை யோங்கிய சிவானந்தத் தேனே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

28. சந்நிதிமுறையீடு

திருவொற்றியூர்

வஞ்சி விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றி மேவிய வுத்தம னேமணித்
தெற்றி மேவிய தில்லையப் பாவிழி
நெற்றி மேவிய நின்மல னேயுனைப்
பற்றி மேவிய நெஞ்சமுன் பாலதே.

பாலி னீற்றுப் பரஞ்சுட ரேமலர்க்
காலி னீற்றுக் கதிபெற வேழையேன்
மாலி னீற்று மயக்கற லென்றுகல்
லாலி னீற்றுப் பொருளரு ளாதியே.

ஆதி யேதில்லை யம்பலத் தாடல்செய்
சோதி யேதிருத் தோணிபு ரத்தனே
ஓதி யேதரு மொற்றியப் பாவிஓ
நீதி யேயெனை நீமரு வாததே.

வாத மோதிய வஞ்சரைக் காணிலோர்
காத மோடுங் கடியனை யாள்வது
நீத மோவன்றி நேரு மநீதமோ
ஓத மோதொலி யொற்றித் தலத்தனே.

தலத்த னேதில்லைச் சங்கர னேதலைக்
கலத்த னேநெற்றிக் கண்ணுடை யாளனே
நலத்த னேயொற்றி நாயக னேயிந்த
மலத்த னேனையும் வாழ்வித்தன் மாண்பதே.

மாண்கொ ளம்பல மாணிக்க மேவிடம்
ஊண்கொள் கண்டத்தெம் மொற்றியப் பாவுன்றன்
ஏண்கொள் சேவடி யின்புகு மேத்திடாக்
கோண்கொ ணெஞ்சக் கொடியனு முய்வனே.

உய்யும் வண்ணமிங் குன்னரு ளெய்தநான்
செய்யும் வண்ணந் தெரிந்திலன் செல்வமே
பெய்யும் வண்ணப் பெருமுகி லேபுரம்
எய்யும் வண்ண மெரித்தரு ளெந்தையே.

எந்தை யேதில்லை யெம்மிறை யேகுசன்
தந்தை யேயொற்றித் தண்ணமு தேயென்றன்
முந்தை யேழ்பவ மூட மயக்கறச்
சிந்தை யேதந் திருந்த வருள்வையே.

திருந்த நான்மறைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்
திருந்த ஞான வியலொளி யேயொற்றிப்
பொருந்த நின்றருள் புண்ணிய மேயிங்கு
வருந்த வென்றனை வைத்த தழுகதோ.

வைத்த நின்னருள் வாழிய வாழிய
மெய்த்த தில்லையின் மேவிய விற்பமே
உய்த்த நல்லரு ளொற்றியப் பாவெனைப்
பொய்த்த சிந்தைவிட் டென்றனைப் போற்றவே.

போற்ற வைத்தனை புண்ணிய னேயெனைச்
சாற்ற வைத்தனை நிற்புகழ்த் தன்மையைத்
தேற்ற வைத்தனை நெஞ்சைத் தெளிந்தன்பை
ஊற்ற வைத்தனை யுன்னொற்றி மேவியே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

29. தவத்திறம் போற்றல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

வில்வத் தொடும்பொற் கொன்றையணி வேணிப் பெருமா னொற்றிநகர்
செல்வப் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவழகைக்
கல்வைப் புடைய மனங்கரிக்கக் கண்கள் கரிக்கக் கண்டுநின்றேன்
இல்வைப் புடையே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே.

கூடும் படிமுன் திருமாலுங் கோல மாகிப் புனியிடந்து
தேடுந் திருத்தாட் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவவனி
நாடும் புகழ்சே ரொற்றிநகர் நாடிப் புகுந்து கண்டேனே
ஈடு மகன்றே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே.

ஆர்க்குங் கடற்க ணைன்றெழுந்த ஆல கால மத்தனைபுஞ்
சேர்க்குங் களத்தான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைக்
கார்க்கண் பொழில்சூழ் மொற்றியிற்போய்க் கண்டேன் பிறனி கண்டிலனே
யார்க்கென் னுரைப்பே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 3

உள்ளும் புறமு நிறைந்தடியா ருள்ள மதுரித் தூறுகின்ற
தெள்ளு முழுதாஞ் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருமுகத்தைக்
கள்ளர் தவிர்க்கு மொற்றியிற்போய்க் கண்டேன் பசியைக் கண்டிலனே
எள்ள லிகந்தே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 4

ஆவ லுடையா ருள்ளுடையா ரபன்மான் மகவா னாதியரார்
தேவர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடிவைக்
காவம் பொழில்சூழ் மொற்றியிற்போய்க் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
யாவர் பெறுவா ரம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 5

மறப்பை யகன்ற மனத்துரவோர் வாழ்த்த வவர்க்கு வான்கதியின்
சிமப்பை யனிக்குஞ் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருநடத்தைப்
பிறப்பை யகற்று மொற்றியிற்போய்ப் பேரா னந்தம் பெறக்கண்டேன்
இறப்பைத் தவிர்த்தே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 6

வில்லாம் படிப்பொன் மேருவினை விரைய வாங்கும் வெற்றியினான்
செல்லாங் கருணைச் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருக்கூத்தைக்
கல்லாங் கொடிய மனங்கரையக் கண்டேன் பண்டு காணாத
எல்லாங் கண்டே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 7

ஒல்லை யெயின்முன் றெரிகொளுவ வுற்று நகைத்தோ னொற்றியளான்
தில்லை நகரான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருப்பவனி
கல்லை யளியுங் கனியாக்கக் கண்டேன் கொண்ட களிப்பினுக்கோர்
எல்லை யறியே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 8

துன்னுஞ் சோம சுந்தரனார் தூய மதுரை நகரளித்த
தென்னர் பெருமான் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவழகைப்
பன்னு மொற்றி நகர்தன்னிற் பார்த்தேன் வினைபோம் வழிபார்த்த
என்னை மறந்தே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 9

முன்னங் காழி வள்ளலுக்கு முத்துச் சிவிகை குடையோடுபோற்
சின்ன மளித்தோன் சிவபெருமான் தியாகப் பெருமான் திருவடிவைக்
கன்னின் னுருகா நெஞ்சருகக் கண்டேன் கண்ட காட்சிதனை
என்னென் னுரைப்பே னம்மாநா னென்ன தவந்தான் செய்தேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

—:—

30. நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை

—:—

திருவொற்றியூர்

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் விடைக்கொடியெம் புண்ணியனைப் புங்கவனை
ஒன்னார் புரமெரித்த வுத்தமனை - மன்னைய
அத்தனைநம் மொற்றியூ ரப்பணியெல் லாக்வல்ல
சித்தனைநீ வாழ்த்துதி நெஞ்சே. 1

நெஞ்சே வுலக நெறிநின்று நீமயலால்
அஞ்சேலென் பின்வந் தருள்கண்டாய் - எஞ்சாத்
தவக்கொழுந்தாஞ் சற்குணவர் தாழ்ந்தேத்து மொற்றிச்
சிவக்கொழுந்தை வாழ்த்துதுநாஞ் சென்று. 2

சேன்றுசேன்று நல்காத செல்வர்தலை வாயிலிலே
நின்றுநின்று வாடுகின்ற நெஞ்சமே - இன்றுதிரு
வொற்றியப்பன் றுண்மலரை யுன்னுதியேற் காதலித்து
மற்றிசைப்ப தெல்லாம் வரும். 3

வருநா னாயிர்வாழ மாண்பறியோ நெஞ்சே
ஒருநாளு நீவேறென் னுன்னேல் - திருநாளைப்
போவான் ரெழுமன்றிற் புண்ணியனை யொற்றியிற்பூய்
ஆவான் திருவடியில் லால். 4

அல்லால் முண்டமிடற் றுரமுதை யற்புதத்தைக்
கல்லால் நீழலமர் கற்பகத்தைச் - சொல்லார்ந்த
விண்மணியை யென்னுயிரை மெய்ப்பொருளை யொற்றியிலென்
கண்மணியை நெஞ்சே கருது. 5

கருதாயோ நெஞ்சே கதிகிடைக்க வெங்கண்
மருதா வெழிற்றில்லை மன்னா - எருதேறும்
என்னருமைத் தேய்வதமே யென்னருமைச் சற்குருவே
என்னருமை யப்பாவே யென்று. 6

என்றுமுனக் காளாவே னென்னெஞ்சே வன்னெஞ்சர்
ஒன்றுமிடஞ் சென்றங் குழலாதே - நன்றுதரும்
ஒற்றியப்பன் பொன்னடியை யுன்னுகின்றோர் தப்பதத்தைப்
பற்றிநிற்பை யாகிற் பரிந்து. 7

பரிந்துனக்குச் சொல்கின்றேன் பாவங்க ளெல்லாம்
எரிந்துவிழ நாகத்தியி லேறத் - தெரிந்து
விடையாளை யொற்றியூர் வித்தகனை மாதோர்
புடையாளை நெஞ்சமே போற்று.

8

போற்றுதியேன் நெஞ்சே புரங்கையாற் சுட்டவனை
ஏற்றுக்கந்த பெம்மாளை யெம்மவனை - நீற்றொள்சேர்
அவ்வண்ணத் தாளை யணிபொழில்சூழ் தொற்றியூர்ச்
செவ்வண்ணத் தாளைத் தெரிந்து.

9

தேரிந்து நினக்கனந்தந் தெண்டனிடு கின்றேன்
விடந்தநெஞ்சே யொற்றியிடை மேவும் - பரிந்தநெற்றிக்
கண்ணனை மாலயனுங் காணப் படாதாளை
எண்ணரை யெண்ணுதே யென்று.

10

என்றென் றமுதா யிலையேயென் நெஞ்சமே
ஒன்றென்று நின்ற வயர்வுடையான் - நன்றென்ற
செம்மைத் தொழும்புதொழுந் சீரொற்றி யூரண்ணல்
நம்மைத் தொழும்புகொள்ளு நாள்.

11

நாளாகு முன்னெனது நன்னெஞ்சே யொற்றியப்பன்
தாளாகுந் தாமரைப்பொற் றண்மலர்க்கே - ஆளாகுந்
தீர்த்தர் தமக்கடிமை செய்தவர்தஞ் சீர்ச்சமுகம்
பார்த்துமகிழ் வாயதுவே பாங்கு.

12

பாங்குடையார் மெய்யிற் பவித்ததிரு நீறணியாத்
திங்குடையார் தீமணையிற் செல்லாதே - ஒங்குடையாள்
உற்றமர்ந்த பாகத்தெம் மொற்றியப்பன் பொன்னருளைப்
பெற்றமர்தி நெஞ்சே பெரிது.

13

பெரியாளை மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யாளை
அரியாளை யங்கண்ணி யார்க்குங் - கரியாளைத்
தோலாளைச் சீரொற்றிச் சுண்ணவெண் ணீற்றாளை
மேலாளை நெஞ்சே விரும்பு.

14

விரும்பித் திருமால் விலங்காய் நெடுநாள்
அரும்பித் தனைந்துள் எயர்ந்தே - திரும்பிவிழி
நீர்கொண்டுங் காணாத் தித்தனெற்றி யூனடிச்
சீர்கொண்டு நெஞ்சே திகழ்.

15

திகழ்கின்ற ஞானச் செழுஞ்சுடரை வாணோர்
புகழ்கின்ற தெய்வத்தைப் போதம் - நிகழ்கின்ற
ஒற்றிக் கணியை யுலகுடைய நாயகத்தை
வெற்றித் துணையெனநெஞ்சே வேண்டு.

16

வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத் தவமுடையோர்
தீண்டாமை யாததுநீ தீண்டாதே - ஈண்டாமை
ஒன்றுவபோ நெஞ்சேநீ யொன்றியொற்றி யூரன்பாற்
சென்றுதொழு கண்டாய் தினம்.

17

தினந்தோறு முள்ளருகிச் சீர்பாடு மன்பர்
மனந்தோறு மோங்கு மணியை - யினந்தோறும்
வேதமலர் கின்ற வியன்பொழில்சூழ் தொற்றியூர்ச்
போத மலரை நெஞ்சே போற்று.

18

போற்றார் புரம்பொடித்த புண்ணியனை விண்ணவர்கள்
ஆற்றாத நஞ்சமுண்ட வான்டகையைக் - கூற்றாவி
கொள்ளுங் கழற்காற் குருமணியை யொற்றியிடங்
கொள்ளும் பொருளை நெஞ்சே கூறு.

19

கூறுமையாட் கீந்தருளுங் கோமாளைச் செஞ்சடையில்
ஆறுமலர் கொன்றை யணிவோளைத் - தேறுமணம்
உள்ளவர்கட் குள்ளபடி யுள்ளவனை யொற்றியமர்
நள்ளவனை நெஞ்சமே நாடு.

20

நாடுஞ் சிவாய நமவென்று நாடுகின்றோர்
கூடுந் தவநெறியிற் கூடியே - நீடுமன்பர்
சித்தமனைத் தீபகமாஞ் சிற்பரனை யொற்றியூர்
உத்தமனை நெஞ்சமே யோது.

21

ஒதுநெறி யொன்றுளதென் னுள்ளமே யோர்தியது
திதுநெறி சேராச் சிவநெறியிற் - போதுநெறி
ஓதம் பிடிக்கும்வய லொற்றியப்பன் றெண்டர்திருப்
பாதம் பிடிக்கும் பயன்.

22

பயனறியாய் நெஞ்சே பவஞ்சார்தி மாலோ
டயனறியாச் சீருடைய வம்மான் - நயனறியாய்
உள்ளத் தடையா னுயரொற்றி யூரவன்வாழ்
உள்ளத் தவரை யுறும்.

23

தவராய் னுந்தேவர் தாமா யினுமற்
மெவரா யினுநமக்கிங் கென்னுங் - கவராத
நிந்தை யகன்றிடவென் நெஞ்சமே யொற்றியில்வாழ்
எந்தையடி வணங்கா ரேல்.

24

ஏலக் குழலா ரிடைக்கீழ்ப் படுங்கொடிய
ஞாலக் கிடங்கரினை நம்பாதே - நீல
மணிகண்டா வென்றுவந்து வாழ்த்தநெஞ்சே நாளும்
பணிகண்டா யன்னோன் பதம்.

25

பதந்தருவான் செல்வப் பயன்றருவான் மன்னுஞ்
சுதந்தருவான் யாவுந் தருவான் - இதந்தருமென்
நெஞ்சமென்கொல் வாடுகின்றாய் நின்மலா நின்னடியே
தஞ்சுமென்ற லொற்றியப்பன் றுன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

31. சிகாமணிமாலை

புள்ளிருக்குமேவனார்¹

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

வல்வினை யேனையிவ் வாழ்க்கைக் கடனின்றும் வள்ளலுன்றன்
நல்வினை வாழ்க்கைக் கரையேற்றி மெய்யரு ணல்குகண்டாய்
கொல்வினை யானே யுரித்தோய் வயித்திய நாதகுன்றச்
செல்வினை மேலவர் வாழ்வே யமரர் சிகாமணியே.

1

பொய்யே புலம்பிப் புழுத்தலை நாயிற் புறத்திலுற்றேன்
மெய்யே புரைக்குநின் னன்பர்தஞ் சார்பை விரும்புகிலேன்
பையே லரவனை யேன்பிழை நோக்கிப் பராமுகநீ
செய்யேல் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

2

கல்லேன் மனக்கருங் கல்லேன் சிறிதுங் கருத்தறியாப்
பொல்லேன்பொய் வாஞ்சித்த புல்லே னிரக்கம் பொறுமைசிறி
தில்லே னெனினுநின் பாலன்றி மற்றை யிடத்திற்சற்றுஞ்
செல்லேன் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

3

ஆர்ப்பார் கடனஞ் சமுதுசெய் தாய்நின் னடிக்கன்பின்றி
வேர்ப்பார் தமக்கும் விருந்தளித் தாய்வெள்ளி வெற்பெடுத்த
கார்ப்பா ளனுக்குங் கருணைசெய் தாய்கடை யேன்றுயருந்
தீர்ப்பாய் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

4

நானே நினக்குப் பணிசெயல் வேண்டுநின் னுண்மலர்த்தாள்
தானே யெனக்குத் துணைசெயல் வேண்டுந் தயாநிதியே
கோனே கரும்பின் சுவையேசெம் பாலொடு கூட்டுநறுந்
தேனே வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

5

மருவார் குழலியர் மையற் கடலில்வீழும் வஞ்சநெஞ்சால்
வெருவா வுயங்கு மடியேன் பிணியை விலக்குகண்டாய்
உருவா யருவு மொளியும் வெளியுமென் றோதநின்ற
திருவார் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

6

¹ வைத்தீஸ்வரன் கோயில். புள் - சடாயு, இருக்கு - வேதம், வேள் - முருகர்
பூசித்த ஸ்தலம்.

தவநேய மாகுநின் றுணைய மின்றித் தடமுலையார்
அவநேய மேற்கொண் டலைகின்ற பேதைக் கருள்புரிவாய்
நவநேய மாகி மனவாக்கிறந்த நடுவொளியாஞ்
சிவனே வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

7

ஐவா யரவிற் றுயில்கின்ற மாலு மயனுத்தங்கள்
கைவாய் புதைத்துப் பணிகேட்க மேவுமுகக் கண்ணரசே
பொய்வாய் விடாவிப் புலையேன் பிழையைப் பொறுத்தருளி
செய்வாய் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

8

புல்வாயின் முன்னர்ப் புலிப்போத் தெனவென்முன் போந்துநின்ற
கல்வாய் மனத்தரைக் கண்டஞ்சி னேனைக் கடைக்கணிப்பாய்
அல்வாய் மணிமிடற் றுரமு தேயரு ளான்றபெருஞ்
செல்வா வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

9

ஆர்த்தார் கடனஞ் சமுதுசெய் தாயென்னை யன்பர்கள்பாற்
சேர்த்தாயென் னுன்ப மனைத்தையுந் தீர்த்துத் திருவருட்கண்
பார்த்தாய் பரம குருவாகி யென்னுட் பரிந்தமர்ந்த
தீர்த்தா வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

10

அறத்தாயை யோர்புடை கொண்டோர் புடைமண் ணளந்தமுகில்
நிறத்தாயை வைத்துல கெல்லா நடத்து நிருத்தவண்டப்
புறத்தாயென் னுன்பந் தொடைத்தாண்டு மெய்யருட் போதந்தந்த
திறத்தாய் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

11

அலையோய் கடலிற் சிவயோக மேவிய வந்தணர்தந்
நிலையோர் சிறிது மறியே னெனக்குன் னிமலவருண்
மலையோங்கு வாழ்க்கையும் வாய்க்குங் கொலோபொன் மலையென்கின்ற
சிலையோய் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

12

ஊன்கொண்ட தேகத்து முள்ளத்து மேவி யுறும்பினியால்
நான்கொண்ட துன்பந் தவிர்ப்பாய் வயித்திய நாதவென்றே
வான்கொண்ட நின்னருட் சீரேத்து கின்ற வகையறியேன்
தேன்கொண்ட கொன்றைச் சடையா யமரர் சிகாமணியே.

13

களிவே தனுமந்தக் காலனு மென்னைக் கருதவொட்டா
வொளிலே தரத்திரு வுள்ளஞ்செய் வாயன்ப ருள்ளமென்னுந்
தளிவே தனத்துறுந் தற்பர மேயருட் டண்ணமுத்தத்
தெளிவே வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

14

மால்விடை மேற்கொண்டு வந்தெளி யேனுடை வல்வினைக்கு
மேல்விடை யீந்திட வேண்டும்கண் டாயிது வேசமயம்
நீல்விட முண்ட மிடற்றாய் வயித்திய நாதநின்பாற்
செல்லிடு வாட்கண் னுமையொடுந் தேவர் சிகாமணியே.

15

திருச்சிற்றம்பலம்

32. கலிமுறையீடு

—❖❖❖—
கலிவிருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

பொய்விடு கின்றில னென்றெம் புண்ணியா
கைவிடு கின்றியோ கடைய னேன்றனைப்
பைவிட முடையவெம் பாம்பு மேற்றநீ
பெய்விட மனையவென் பிழை பொறுக்கவே, 1

பொறுக்கினு மன்றியென் பொய்மை நோக்கியே
வெறுக்கினு நின்னலால் வேறு காண்கிலேன்
மறுக்கினுந் தொண்டரை வலிய வாண்டுபின்
சிறுக்கினும் பெருக்கமே செய்யுஞ் செல்வமே, 2

செல்லலுஞ் சிறுமைபுஞ் சினமும் புல்லரைப்
புல்லலுங் கொண்டவென் பொய்மை கண்டுநீ
கொல்லலுந் தகுமெனைக் கொன்றி டாதருள்
மல்லலுந் தகுஞ்சடா மகுட வள்ளலே, 3

வள்ளலே நின்னடி மலரை நண்ணிய
உள்ளலேன் பொய்மையை யுன்னி யெனையாட்
கொள்ளலே யின்றெனிற் கொடிய வென்றனை
எள்ளலே யன்றிமற் றென்செய் கிற்பனே, 4

செய்யநன் றறிகிலாச் சிறிய னேன்றனைப்
பொய்யனென் றெண்ணிநீ புறம்பொ ழிப்பையேல்
வையநின் றையவோ மயங்க லன்றியான்
உய்யநின் றுணர்குவ தொன்று மில்லையே, 5

வேறு

இல்லை யென்ப திலாவருள் வெள்ளமே
தில்லை மன்றிற் சிவபரஞ் சோதியே
வல்லை யான்செயும் வஞ்சமெ லாம்பொறுத்
தொல்லை யின்ப முதவுதல் வேண்டுமே, 6

இல்லையே யென்பதிங் கில்லை யென்றருள்
நல்லையே நீயரு ணயந்து நல்கினுந்
கல்லையே யனையவென் கன்ம நெஞ்சகம்
ஒல்லையே வஞ்சம்விட் பிவக்கு முண்மையே, 7

வேறு

உண்மையே யறிகிலா வொதிய னேன்படும்
எண்மையே கண்டுமுள் ளிரக்கம் வைத்திலை
அண்மையே யம்பலத் தாடு மையநீ
வண்மையே யருட்பெரு வாரி யல்லையோ, 8

அல்லலங் கடலிடை யாழ்ந்த நாயினேன்
சொல்லலங் கடல்விடைத் தோன்ற னின்னருள்
மல்லலங் கடலிடை மகிழ்ந்து மூழ்கினுந்
கல்லலங் கடன்மனங் கனிதன் மெய்மையே, 9

மெய்மையே யறிகிலா வீண னேனிவண்
உய்மையே பெறவுனை யுன்னி யேத்திடாக்
கைமையே யனையாதங் கடையிற் செல்லவும்
பொய்மையே யுரைக்கவும் புணர்த்த தென்கொலோ, 10

என்னுடை வஞ்சக வியற்கை யாவையும்
பொன்னுடை விடையினைய் பொறுத்துக் கொண்டுநின்
தன்னுடை யன்பர்தஞ் சங்கஞ் சார்ந்துநான்
நின்னுடைப் புகழ்தனை நிகழ்த்தச் செய்கவே, 11

நிகழுகின் றிருவரு ணிலையைக் கொண்டவர்
திகழுகின் றிருச்சபை யதனுட் சேர்க்கமுன்
அகமுமா லேனமா யளவுஞ் செம்மலர்ப்
புகமுமா றருளுக பொறுக்க பொய்மையே, 12

நீருச்சிற்றம்பலம்

33. எதிர்கொள்பத்து

—❖❖❖—

எண்சீர்க்கழி நெடிலடிச் சந்த விருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

ஆனந்தக் கூத்தனை யம்பலத் தானே
அற்புதத் தேனையெம் மாதி பிரானைத்
தேனந்தக் கொன்றையஞ் செஞ்சடை யானைச்
செங்கண் விடையனை யெங்கண் மணியை
மோனந்தத் தார்பெறுந் தானந்தத் தானே
முத்தனை முத்தியின் வித்தனை முத்தை
நானந்தக் காதெனை யென்று கொண்டானே
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே, 1

அடுத்தவர்க் கெல்லா மருள்புரி வானே
அம்பலக் கூத்தனை யெம்பெரு மானைத்
தடுத்தெமை யாண்டுகொண் டன்பளித் தானைச்
சங்கரன் றன்னையென் றந்தையைத் தாயைக்
கடுத்ததும் பும்மணி கண்டத்தி னானைக்
கண்ணுத லானையெங் கண்ணக லானே
எடுத்தெனைத் துன்பம்விட் டேற வைத்தானே
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே, 2

மாலயன் தேடியுங் காணு மலையை
வந்தனை செய்பவர் கண்ட மருந்தை
ஆல மழுதி நருந்தல்செய் தானை
ஆதியை யாதியோ டந்தமி லானைக்
காலன் வருந்தி விழவுதைத் தானைக்
கருணைக் கடலையென் கண்ணனை யானை
வல மணிகுழ லாளிடத் தானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

3

சுந்தரர்க் காகமுன் ஞானசென் றானைத்
தூயனை யாவருஞ் சொல்லரி யானைப்
பந்த மறுக்கும் பராபரன் றன்னைப்
பத்தரு ளங்கொள் பரஞ்சுட ரானை
மந்தர வெற்பின் மகிழ்ந்தமர்ந் தானை
வானவ ரெல்லாம் வணங்கின் றானை
எந்தமை யாண்டுநல் லின்பளித் தானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

4

அன்பர்கள் வேண்டு மவையளிப் பாளை
அம்பலத் தேருட மாடுகின் றானை
வன்பர்க ணெஞ்சின் மருவலில் லானை
வானவர் கோணையெம் வாழ்முத லானைத்
தூன்பந் தவிர்த்துச் சுகங்கொடுப் பாளைச்
சோதியைச் சோதியுட் சோதியை நானும்
என்பணி கொண்டேனை யென்று கொண்டானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

5

கண்ணுத லானையென் கண்ணமர்ந் தானைக்
கருணை நிதியைக் கறைமிடற் றானை
ஒண்ணுத லானுமை வாழிடத் தானை
ஒருவனை யொப்பிலா வுத்தமன் றன்னை
நண்ணுதல் யார்க்கு மருமையி னானை
நாதனை யெல்லார்க்கு நல்லவன் றன்னை
எண்ணுதல் செய்தெனக் கின்பளித் தானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

6

வெள்விடை மேல்வரும் வீறுடை யானை
வேத முடிவினில் வீற்றிருந் தானைக்
கள்விரை யார்மலர்க் கொன்றையி னானைக்
கற்பகந் தன்னைமுக் கண்கொள் கரும்பை
உள்வினை நீக்கியென் னுள்ளமர்ந் தானை
உலகுடை யானையென் னுற்ற துணையை
எள்ளினை யொன்றுமி லாதவன் றன்னை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

7

பெண்ணமர் பாகனைப் பேரரு ளோனைப்
பெரியவர்க் கெல்லாம் பெரியவன் றன்னைக்
கண்ணமர் நெற்றிக் கடவுட் பிரானைக்
கண்ணனை யாண்டமுக் கண்ணனை யெங்ரள்
பண்ணமர் பாடற் பரிசளித் தானைப்
பார்முத லண்டம் படைத்தளிப் பாளை
எண்ணம ராத வெழிலுடை யானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

8

வளங்கோளுந் தில்லைப்பொன் மன்றுடை யானை
வானவர் சென்னியின் மாணிக்கந் தன்னைக்
களங்கமி லாத கருத்துடை யானைக்
கற்பனை முற்றுங் கடந்துநின் றானை
உளங்கொளுந் மேன்ற னுயிர்த்துணை யானை
உண்மையை யெல்லா முடையவன் றன்னை
இளம்பிறை சூடிய செஞ்சடை யானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

9

குற்றமெல் லாங்குண மாகக்கொள் வானைக்
கூத்துடை யானைப்பெண் கூறுடை யானை
மற்றவர் யார்க்கு மரியவன் றன்னை
வந்திப் பவர்க்கு மிகவெளி யானைப்
பெற்றம தேறும் பெரிய பிரானைப்
பிறைமுடி யோனைப்பெம் மாணையெம் மானை
எற்றியென் னுன்ப மெலாமொழித் தானை
இன்றை யிரவி லெதிர்ந்துகொள் வேனே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

34. நெஞ்சொடுநேர்தல்

—❖:❖:❖—

கோயில்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய வீருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

அணிகொள் கோவணக் கந்தையே நமக்கங்
கடுத்த வாயையென் றறிமட நெஞ்சே
தணிகொண் மாமணிக் கலன்கணங் கடவுட்
கண்ணுண் மாமணிக் கண்டிகை கண்டாய்
பிணிகொள் வன்பவ நீக்கும்வெண் ணீரே
பெருமைச் சாந்தமாம் பிறங்கொளி மன்றில்
திணிகொள் சங்கர சிவசிவ வென்று
சென்று வாழ்த்தலே செய்தொழி லாமே.

1

சேய்த நன்றிமேற் தீங்கிழைப் பாரிற்
 திருப்பு மென்றனைத் திருப்புகின் றனைநீ
 பெய்த பாவினைக் கமரிடைக் கவிழ்க்கும்
 பேதை யாதலிற் பிறழ்ந்தனை யுனைநான்
 வைத போதிலும் வாழ்த்தென நினைத்து
 மறுத்து நீக்கியவ் வழிநடக் கின்றாய்
 கொய்த கோட்டினை நடட்டினை வளர்ப்பாய்
 கொடிய நெஞ்சமே மடியகற் றிலையே.

2

இலையே னுதணு வளவுமொன் றீய
 வெண்ணு கின்றிலை யென்பெறு வாயோ
 கொலையி னுதென வறிந்திலை நெஞ்சே
 கொல்லு கின்றவக் கூற்றினுங் கொடியாய்
 தலையின் மாலேதாழ் சடையுடைப் பெருமான்
 ருணி னைந்திலை யுணரினைந் துலகிற்
 புலையி னூர்கள்பாற் போதியோ ஹிணிற்
 போகப் போகவிப் போக்கினி லழிந்தே.

3

அழிந்த வாழ்க்கையி னவலமிங் கனைத்தும்
 ஐய மின்றிநீ யறிந்தனை நெஞ்சே
 கழிந்த வெச்சிலை விழைந்திடு வார்போற்
 கலந்து மீட்டுநீ கலங்குகின் றனையே
 மொழிந்த முன்னையோர் பெறுஞ்சிவ கதிக்கே
 முன்னுற வகை யென்னுறு முன்னால்
 இழிந்த நாயினுங் கடையனாய் நின்றேன்
 என்செய் வேணுனை யேனடுத் தேனே.

4

தேனெய் யாடிய செஞ்சடைக் கனியைத்
 தேனை மெய்யருட் டிருவினை யடியர்
 ஊனை நெக்கிட வருக்கிய வொளியை
 உள்ளத் தோங்கிய வுவப்பினை மூவர்
 கோனை யானந்தக் கொழுங்கட லமுதைக்
 கோம ளத்தினைக் குன்றவில் லியையெம்
 மானை யம்பல வாணனை நினையாய்
 வஞ்ச நெஞ்சமே மாய்ந்திலை யினுமே.

5

இன்னு மெங்ஙன மேகுகின் றனையோ
 ஏழை நெஞ்சமே யிங்குமங் குந்தான்
 முன்னை நாம்பிறந் துழன்றவத் துயரை
 முன்னி லென்குலை முறுக்குகின் றனகாண்
 என்னை நீயெனக் குறுதுனை யந்தோ
 என்சொ லேற்றிலை யெழில்கொளும் பொதுவின்
 மன்னு நம்முடை வள்ளலை நினைத்தால்
 மற்று நாம்பிற வாவகை வருமே.

6

பிறந்து முன்னரிவ் வுலகினும் பெண்டு
 பிள்ளை யாதிய பெருந்தொடக் குழந்தே
 இறந்து வீழ்கதி யிடைவிழுந் துழன்றே
 இருந்த சேடத்தி னித்தனை யெல்லாம்
 மறந்து விட்டனை நெஞ்சமே நீதான்
 மதியி லாயது மறந்தில நெளியேன்
 துறந்து நாம்பெறுஞ் சுகத்தினை யடையச்
 சொல்லும் வண்ணநீ தொடங்கிடி னன்றே.

7

நன்று செய்வதற் குடன்படு வாயேல்
 நல்ல நெஞ்சமே வல்லவிவ் வண்ணம்
 இன்று செய்திநீ நாளையென் பாயேல்
 இன்றி ருந்தவர் நானேநின் றிலரே
 ஒன்று கேண்மதி சுகர்முதன் முனிவோர்
 உக்க வக்கணஞ் சிக்கெனத் துறந்தார்
 அன்று முன்னரே கடந்தன ரன்றி
 அதற்கு முன்னரே யகன்றன ரன்றே.

8

அன்றி னேர்கிலை நம்முடைப் பெருமான்
 அஞ்செ முத்தையு மடிக்கடி மறந்தாய்
 ஒன்றி மேற்கதி புறவகை யந்தோ
 உணர்கி லாய்வயிற் றுண்பொருட் டயலோர்
 முன்றில் காத்தனை யவ்வள வேனும்
 முயன்று காத்திலை முன்னவன் கோயில்
 துன்றி நின்றநற் றெண்டர்தந் தொழும்பு
 தொடங்கு வானவர் தூயமுன் றிலையே.

9

தூய நெஞ்சமே சுகம்பெற வேண்டிற்
 சொல்லு வாமது சொல்லள வன்றாற்
 காய மாயமாங் காஞ்செறிந் துலவுங்
 கள்வ ரைவரைக் கைவிடுத் ததன்மேற்
 பாய வாணவப் பகைகெட முருக்கிப்
 பகலி ராவிடாப் பாங்கரி னின்றே
 ஆய வானந்தக் கூத்துடைப் பரமா
 காய சோதிகண் டமருத லணியே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

35. நெஞ்சறைகூவல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சீற்றம்பலம்

கண்கண் மூன்றினார் கறைமணி மிடற்றார்
கங்கை நாயகர் மங்கைபங் குடையார்
பண்க ணீடிய பாடலார் மன்றிற்
பாத நீடிய பங்கயப் பதத்தார்
ஒண்கண் மாதரார் நடம்பயி லொற்றி
யூர மர்ந்துவாழ் வுற்றவர்க் கேநம்
மண்கொண் மாலையோம் வண்ணநற் றமிழ்ப்பூ
மலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே.

1

கரிய மாலன்று கரியமா வாகிக்
கலங்க நின்றபொற் சழல்புனை பதத்தார்
பெரிய வண்டங்கள் யாவையும் படைத்தும்
பித்த ரென்னுமப் பேர்தனை யகலார்
உரிய சீர்கொளு மொற்றியூ ரமர்ந்தார்
உம்பர் நாயகர் தம்புயம் புனைய
வரிய கன்றநன் மலர்கொடு தெரிந்து
மலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே.

2

திருவி னாயகன் கைப்படை பெறுவான்
திருக்கண் சாத்திய திருமலர்ப் பதத்தார்
கருவி னின்றவெம் போல்பவர் தம்மைக்
காத்த ளிப்பதே கடனைக் கொண்டார்
உருவி னின்றவ ரருவென நின்றோர்
ஒற்றி யூரிடை யுற்றன ரவர்க்கு
மருவி னின்றநன் மணங்கொளு மலர்ப்பூ
மலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே.

3

கரும்பைந் நாகணைக் கடவுணன் முகன்வான்
கடவு ளாதியர் கலங்க டவிர்ப்பான்
தரும்பை நாட்டியோர் விஞ்சையன் போலத்
தோன்றி நின்றவர் துரிசறுத் திட்டோன்
தரும்பைம் பூம்பொழி லொற்றியூ ரிடத்துத்
தலங்கொண் டாரவர் தமக்குநா மகிழ்ந்து
வரும்பைஞ் சீர்த்தமிழ் மாலையோ டணிபூ
மலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே.

4

வதன நான்குடை மலரவன் சிரத்தை
வாங்கி யோர்கையில் வைத்தநம் பெருமான்
1 நிதன நெஞ்சகர்க் கருடருங் கருணை
நிதிய மாகிய நின்மலப் பெருமான்
சுதன மங்கையர் நடஞ்செயு மொற்றித்
தூய னாலவர் துணைத்திருத் தோட்கு
மதன வின்தமிழ் மாலையோ டணிபூ
மலை சூட்டுதும் வருதியென் மனனே.

5

கஞ்ச னங்கொரு விஞ்சன மாகிக்
காலிற் போந்துமுன் காணரு முடியார்
அஞ்ச னங்கொரு நெடுங்கண னெங்கள்
அம்மை காணநின் ருடிய பதத்தார்
செஞ்சொன் மாதவர் புகழ்திரு வொற்றித்
தேவர் காணவர் திருமுடிக் காட்ட
மஞ்ச னங்கொடு வருதுமென் மொழியை
மறுது நீயுடன் வருதியென் மனனே.

6

சூழ மாலயன் பெண்ணுரு வெடுத்துத்
தொழும்பு செய்திடத் தோன்றின் றவனைப்
போழும் வண்ணமே வடுகனுக் கருளும்
பூத நாதர்நற் பூரண னந்தர்
தாழர் தன்மையோ ருயர்வுறச் செய்யுந்
தகைய ரொற்றியூர்த் தலத்தின ரவர்தாம்
வாழும் கோயிற்குத் திருவல கிவேமம்
மகிழ்வு கொண்டிடன் வருதியென் மனனே.

7

விதியு மாலமுன் வேறுரு வெடுத்து
மேலுங் கீழுமாய் விரும்புற நின்றோர்
நதியுங் கொன்றையு நாகமும் பிறையும்
நண்ணி யோங்கிய புண்ணியச் சடையார்
பதியு நாமங்க ளனந்தமுற் றுடையார்
பணைகொ ளொற்றியூர்ப் பரமர்கா ணவர்தாம்
வதியுங் கோயிற்குத் திருவிளக் விவேமம்
வாழ்க நீயுடன் வருதியென் மனனே.

8

குளங்கொள் கண்ணினார் குற்றமே செயினுங்
குணமென் றேயதைக் கொண்டருள் புரிவோர்
உளங்கொ ளன்பர்த முள்ளகத் திருப்போர்
ஒற்றி யூரிடம் பற்றிய புனிதர்

1 நிதன நெஞ்சகம் என்பது - உருகுகின்ற நெஞ்சம்.

இரக்கின் ரோர்களுக் கில்லையென் னூர்பால்
இரத்த லீதலாம் எனலுணர்ந் திலையோ
கரக்கின் ரோர்களைக் கனவினு நினைபேல்
கருதி வந்தவர் கடியவ ரெனினும்
புரக்கின் ரோர்மலர்ப் புரிசடை யுடையார்
பூத நாயகர் பொன்மலைச் சிலையார்
உரக்குன் ரோர்திரு வொற்றியூர்க் கேகி
உன்னி யேற்குது முறுதியென் னெஞ்சே.

3

கல்லி நெஞ்சார்பாற் கலங்கலென் னெஞ்சே
கருதி வேண்டிய தியாதது கேண்மோ
சொல்லி னோங்கிய சுந்தரப் பெருமான்
சோலை சூழொற்றித் தொன்னகர்ப் பெருமான்
அல்லி னோங்கிய கண்டத்தெம் பெருமான்
அயனு மாலுநின் றறிவரும் பெருமான்
வல்லி யீசுவா னீசுவ தெல்லாம்
வாங்கி யீசுவேன் வருதியென் னுடனே.

4

இலவு காக்கின்ற கிள்ளைபோ லுழன்றாய்
என்னை நின்மதி யேழைநீ நெஞ்சே
பலவு வாழைமாக் கனிகனிந் திழியும்
பணைகொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
நிலவு வெண்மதிச் சடையுடை யழகர்
நிறைய மேனியி னிகழ்ந்தநீற் றழகர்
குலவு கின்றனர் வேண்டிய வெல்லாங்
கொடுப்பர் வாங்கினாள் கொடுப்பனுன் றனக்கே.

5

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ
மால வன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ
அன்ன வூர்திபோ லாகவேண் டினையோ
அமையு மிந்திர னாகவேண் டினையோ
என்ன வேண்டினுந் தடையிலே நெஞ்சே
இன்று வாங்கினா னீசுவ னுனக்கே
வன்னி யஞ்சடை பெம்பிரா னொற்றி
வளங்கொ ளுரிடை வருதியென் னுடனே.

6

மறப்பி லாச்சிவ யோகம்வேண் டுகினும்
வழுத்த ரும்பெரு வாழ்வுவேண் டுகினும்
இறப்பி லாதின்னு மிருக்கவேண் டுகினும்
யாது வேண்டினு மீசுவ னுனக்கே
பிறப்பி லானெங்கள் பரசிவ பெருமான்
பித்த னென்றுநீ பெயர்ந்திட னெஞ்சே
வறப்பி லானருட் கடலவ னமர்ந்து
வாழு மொற்றியின் வருதியென் னுடனே.

7

களங்கொள் கண்டரெண் டோளர்கங் காளர்
கல்லை வில்லெனக் கண்டவ ரவர்தம்
வளங்கொள் கோயிற்குத் திருமெழுக் கிடுவோம்
வாழ்க நீயுடன் வருதியென் மனனே.
பணிகொள் மார்பினர் பாகன மொழியாள்
பாகர் காலனைப் பாற்றிய பதத்தார்
திணிகொள் வன்மத மலையுரி போர்த்தோர்
தேவ நாயகர் திங்களஞ் சடையார்
அணிகொ ளொற்றியு ரமர்ந்திடுந் தியாகர்
அழக ரங்கவ ரமைந்துவீற் றிருக்கும்
மணிகொள் கோயிற்குத் திருப்பணி செய்தும்
வாழ்க நீயுடன் வருதியென் மனனே.

9

தீருச்சிற்றம்பலம்

36. நெஞ்சைத்தேற்றல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

சென்று வஞ்சர்தம் புறங்கடை நின்னு
திகைக்க வெண்ணுமென் றிறனிலா நெஞ்சே
ஒன்று மஞ்சலை யென்னுடன் கூடி
ஒற்றி யூர்க்கின்னு வருதியே லங்கு
மன்றுண் மேவிய வள்ளலார் மகிழ்ந்து
வாழ்கின் ருரவர் மலரடி வணங்கி
நன்று வேண்டிய பாவையும் வாங்கி
நல்கு வேனெனை நம்புதி மிகவே.

1

தீது வேண்டிய சிறியர்தம் மணையிற்
சென்று நின்னுநீ திகைத்திட னெஞ்சே
யாது வேண்டி வருதியென் னுடனே
யாணர் மேவிய வொற்றியு ரகத்து
மாது வேண்டிய நடனநா யகனார்
வள்ளலா ரங்கு வாழ்கின்றார் கண்டாய்
நது வேண்டிய தென்னுமுன் னளிப்பார்
ஏற்று வாங்கினா னீசுவ னுனக்கே.

2

காலஞ் செல்கின்ற தறிந்திலை போலுங்
காலன் வந்திடிற் காரிய மிலைகான்
நீலஞ் செல்கின்ற மிடற்றினார் கரத்தில்
நிமிர்ந்த வெண்ணெருப் பேந்திய நிமலர்
ஏலஞ் செல்கின்ற குழலியோர் புடையார்
இருக்கு மொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
ஞாலஞ் செல்கின்ற துயர்கெட வரங்கள்
நல்கு வாரவை நல்குவ னுனக்கே.

8

சேன்று நீபுகும் வழியெலா முன்னைத்
தேட வென்வச மல்லவென் னெஞ்சே
இன்ற ரைக்கண மெங்குநேர் தோடா
தியல்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
அன்று வானவ ருயிர்பெற நஞ்சம்
அருந்தி நின்றவெம் மண்ணலா ரிடத்தே
நின்று வேண்டிய யாவையு முனக்கு
நிகழ வாங்கிநா னீகுவ னன்றே.

9

கேடுக்கும் வண்ணமே பலருனக் குறுதி
கிளத்து வாரவர் கெடுமொழி கேளேல்
அடுக்கும் வண்ணமே சொல்கின்றே னெனைநீ
அம்மை யிம்மையு மகன்றிடா மையினுற்
றடுக்கும் வண்ணமே செய்திடே லொற்றித்
தலத்தினுக் கின்றென் றன்னுடன் வருதி
மடுக்கும் வண்ணமே வேண்டிய வெல்லாம்
வாங்கி யீகுவேன் வாழ்தியென் னெஞ்சே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

37. நெஞ்சறிவுறாஉ

—*—

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

என்ன தன்குகான் வாழ்க்கையுட் சார்ந்த
இன்ப துன்பங்க ளிருவினைப் பயனான்
மன்னு மும்மல மடஞ்செறி மனனே
வாழ்தி யோவிங்கு வல்வினைக் கிடமாய்
உன்ன நல்லமு தாஞ்சிவ பெருமான்
உற்று வாழ்ந்திடு மொற்றியூர்க் கின்றே
இன்ன லற்றிடச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

1

துன்ப வாழ்வினைச் சுகமென மனனே
சூழ்ந்து மாயையு ளாழ்ந்துநிற் கின்றாய்
வன்ப தாகிய நீயுமென் னுடனே
வருதியோ வன்றி நின்றியோ வறியேன்
ஒன்ப தாகிய வருவுடைப் பெருமான்
ஒருவன் வாழ்கின்ற வொற்றியூர்க் கின்றே
இன்ப வாழ்வுறச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

2

ஆட்டு கின்றதற் காகவம் பலத்துள்
ஆடு கின்றசே வடிமலர் நினையாய்
வாட்டு கின்றனை வல்வினை மனனே
வாழ்ந்து நீசுக மாயிரு கண்டாய்
கூட்டு கின்றநம் பரசிவன் மகிழ்விற்
குலவு மொற்றியூர்க் கோயில்கூழ்ந் தின்பம்
ஈட்டு கின்றதற் கேகின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

3

வஞ்ச வாழ்க்கையை விடுத்தன னீயே
வாரிக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திரு மனனே
நஞ்ச மாயினு முண்குவை நீதான்
நானு மங்கதை நயப்பது நன்றே
தஞ்ச மென்றவர்க் கருடரும் பெருமான்
தங்கு மொற்றியூர்த் தலத்தினுக் கின்றே
எஞ்ச வின்றிநான் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

4

உண்மை யோதினு மோர்ந்திலை மனனே
உப்பி லீக்குவந் துண்ணுகின் றவர்போல்
வெண்மை வாழ்க்கையி னுகர்வினை விரும்பி
வெளுக்கின் ருயுனை வெறுப்பதி லென்னே
தண்மை மேவிய சடையுடைப் பெருமான்
சார்ந்த வொற்றியந் தலத்தினுக் கின்றே
எண்மை நீங்கிடச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

5

நீடு மைம்பொறி நெறிநடந் துலக
நெறியிற் கூடநீ நினைப்பொடு மறப்பு
நாடு மாயையிற் கிடந்துழைக் கின்றாய்
நன்று நின்செய னின்றிடு மனனே

ஆடு மம்புலக் கூத்தனெம் பெருமான்
அமர்ந்த வொற்றியூ ராலயத் தின்றே
ஈடு நீங்கிடச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

6

கூறு மோர்கணத் தெண்ணுறு நினைவு
கோடி கோடியாய்க் கொண்டதை மறந்து
மாயு மாயையான் மயங்கிய மனனே
வருதி யன்றெனி னிற்றியிவ் வளவில்
ஆறு மேவிய வேணியெம் பெருமான்
அமர்ந்த வொற்றியூ ராலய மதன்பால்
ஈறி லின்புறச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

7

யாது கண்டனை யதனிடத் தெல்லாம்
அனைகின் ருயவ மாகநிற் கீந்த
போது போக்கினை யேயினி மனனே
போதி போதிநீ போம்வழி யெல்லாங்
கோது நீக்கநல் லருடரும் பெருமான்
குலவு மொற்றியூர்க் கோயிலுக் கின்றே
ஏத மோடநான் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

8

விச்சை வேண்டினை வினையுடை மனனே
மேலை நாட்பட்ட வேதனை யறியாய்
துச்சை நீபடுந் துயருனக் கல்லாற்
சொல் விறந்தநற் சுகம்பலித் துடுமோ
பிச்சை யெம்பெரு மானென நினைவேற்
பிறங்கு மொற்றியம் பெருந்தகை யவன்பால்
இச்சை கொண்டான் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

9

தூக்க முற்றிடுஞ் சோம்புடை மனனே
சொல்வ தென்னையோர் சுகமிதுவென்றே
ஆக்க முற்றுநான் வாழநீ நரகில்
ஆழ நேர்ந்திடு மன்றுகண் டறிகாண்
நீக்க முற்றிடா நின்மல னமர்ந்து
நிகழு மொற்றியூர் நியமத்திற் கின்றே
ஏக்க மற்றிடச் செல்கின்றே னுனக்கும்
இயம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

38. நெடுமொழி வஞ்சி

—❖—*—❖—

திருவொற்றியூர்
எண்கீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

வார்க்கொண் மங்கையர் முலைமலைக் கேற்றி
மறித்து மங்கவர் மலேவிநிற் றள்ளப்
பார்க்கின்ற யேனைக் கேடுப்பதி னுனக்குப்
பாவமேயலாற் பலன்சிறி துளதோ
ஈர்க்கின் ருய்கடுங் காமமாம் புலையா
இன்று சென்றுநா னேன்பெறு மொற்றி
ஊர்க்குண் மேவிய சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

1

கோடிய மாதர்க ளிடைபுறு நரகக்
குழியி லென்றனைக் கொண்டுசென் றழுத்திக்
கடிய வஞ்சனை யாலெனைக் கலக்கங்
கண்ட பாவியே காமவேட் டிவனே
இடிய நெஞ்சக மிடருழந் திருந்தேன்
இன்னு மென்னைநீ யேனிழுக் கின்றாய்
ஒடிவி லொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

2

பேதை மாதர்தம் மருங்கிடை யாழ்ந்த
பிலத்தி லென்றனைப் பிடித்தழ வீழ்த்தி
வாதை யுற்றிட வைத்தனை யையோ
மதியில் காமமாம் வஞ்சக முறியா
ஏத நீத்தரு ளாடியர்தஞ் சார்வால்
எழுகின் றேனெனை யின்னுநீ யிழுக்கில்
ஒது மொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

3

கோவ மென்னுமோர் கொலைப்புலைத் தலைமைக்
கோடிய நேயெனைக் கூடநீ நின்ற
பாவ வன்மையாற் பகையடுத் தாயிர்மேற்
பரிவி லாமலே பயனிழந் தனன்காண்
சாவ நீயில தேலெனை விடுக
சலஞ்செய் வாயெனிற் சதுர்மறை முழக்கம்
ஒவி லொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

4

சார்ந்த லோபமாந் தையயிலி யேடா
தாழ்ந்தி ரப்பவர் தமக்கனு வதனுள்
நர்ந்த வொன்றினை யீயவு மொட்டாய்
இரக்கின் றோர்தரி னதுகொளற் கிசைவாய்
சோர்ந்தி டாதுநான் றுய்ப்பவுஞ் செய்யாய்
சுகமி லாதநீ தூரநில் லின்றேல்
ஓர்ந்த வொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

5

மோக மென்னுமோர் மூடரிற் சிறந்தோய்
முடிவி லாத்துயர் மூலவில் லொழுக்கிற்
போக மென்னுமோ ரளற்றிடை விழவும்
போற்று மக்கள்பெண் டன்னைதந் தையராஞ்
சோக வாரியி லழுந்தவு மியற்றிச்
சூழ்கின் றுயெனைத் தொடர்ந்திடேற் றொடரில்
ஓகை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

6

மதமே னும்பெரு மத்தனை யெனைநீ
வருத்த லோதினால் வாயினுக் கடங்கா
சிதமே னும்பரன் செயலினை யறியாய்
தீங்கு செய்தனர் நன்மையாஞ் செய்தோம்
இதம றிந்தன மெமக்கிளி யொப்பார்
யாவ ரென்றனை யிழிச்சினை யடியார்க்
குதவு மொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

7

அமைவ றிந்திடா ஆணவப் பயலே
அகில கோடியு மாட்டுகின் றவன்காண்
எமைந டத்துலோ னீதுண ராமல்
இன்று நாம்பர னிணையடி தொழுதோங்
கமைவி னேத்தினோ மடியரு மாணோங்
கனிகின் றோமெனக் சருதிட மயக்கேல்
உமைய னொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

8

கருமை யாம்அகங் காரமர்க் கடலா
கடைய னேயுனைக் கலந்தத னுலே
அருமை யாகநாம் பாடினோங் கல்வி
அறவ றிந்தன மருடையு மடைந்தோம்
இருமை யின்பமும் பெற்றன மென்றே
எனைம தித்துநா னிழிவடைந் தனன்காண்
ஓருமை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

9

வேண்டாம சேரகந் காரமாம் வீணை
விடுவி டென்றனை வித்தகமுணராய்
தண்மை யின்றிதற் கிதுவெனத் துணிந்தேன்
றனையுஞ் சாய்ப்பது தகவென நினைத்தாய்
அண்மை நின்றிடேற் சேய்மைசென் றழிநீ
யன்றி நின்றியே லரிமுத லேத்தும்
உண்மை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளால்
உன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

39. பற்றின் திறம் பகர்தல்

—*—

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

வாணரை விடையூர் வரதனை யொற்றி வாணனை மலிகடல் விடமாம்
ஊணனை யடியே முளத்தனை யெல்லா முடையனை யுள்கிநின் றேத்தா
வீணரை மடமை விழலரை மரட்ட வேடரை மூடரை நெஞ்சக்
கோணரை முருட்டுக் குறும்பரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவ விழியே. 1

மூவரை யளித்த முதல்வனை முக்கண் மூர்த்தியைத் தீர்த்தனைப் பெரிய
தேவரைக் காத்த செல்வனை யொற்றித் தியாகனை நினைந்துநின் றேத்தாப்
பாவரை வரையாப் படிற்றரை வாதப் பதடரைச் சிதடரைப் பகைசேர்
கோவரைக் கொடிய குணத்தரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவ விழியே. 2

அண்டனை யெண்டோ ளத்தனை யொற்றி யப்பனை யையனை நீல
கண்டனை யடியர் கருத்தனைப் பூத கணத்தனைக் கருதிநின் றேத்தா
மிண்டரைப் பின்று வெளிற்றரை வலிய வேற்றரைச் சீற்றரைப் பாபக்
குண்டரை வஞ்சக் குடியரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவ விழியே. 3

நாதனைப் பொதுவி னடத்தனை யெவர்க்கு நல்லனை வல்லனைச் சாம
கீதனை யொற்றிக் கிறைவனை யெங்கள் கேள்வனைக் கிளர்ந்துநின் றேத்தாத்
தீதரை நரசுச் செக்கரை வஞ்சத் திருட்டரை மருட்டரைத் தொலையாக்
கோதரைக் கொலைசெய் கோட்டரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவ விழியே. 4

நட்பனை யழியா நலத்தனை யெங்க னாதனை நீதனைக் கச்சிக்
கம்பனை யொற்றிக் கங்கைவே னியனைக் கருத்தனைக் கருதிநின் றேத்தா
வம்பரை யூத்தை வாயரைக் கபட மாயரைப் பேயரை யெட்டிக்
கொம்பரைப் பொல்லாக் கோளரைக் கண்டாற் கூசுவ கூசுவ விழியே. 5

சடையனை யெவர்க்குந் தலைவனைக் கொன்றைத் தாரனைச் சராசர சடத்துள்
உடையனை யொற்றி யூரனை மூவ ருச்சனை யுன்கினின் றேத்தாக்
நடையரைப் பழைய கயவரைப் புரட்டுக் கடியரைக் கடியரைக் கலக
நடையரை உலக நசையரைக் கண்டால் நடுங்குவ ¹ நடுங்குவ மனமே. 6

கஞ்சனைச் சிரங்கொய் கரத்தனை மூன்று கண்ணனைக் கண்ணனைக் காத்த
தஞ்சனை யொற்றித் தலத்தனைச் சைவத் தலைவனைத் தாழ்ந்துநின் றேத்தா
வஞ்சரைக் கடைய மடையரைக் காம மனத்தரைச் சினத்தரை வலிய
நஞ்சரை யிழிந்த நரகரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 7

தாமனை மழுமான் றரித்தசெங் கரனைத் தகையனைச் சங்கரன் றன்னைச்
சேமனை யொற்றித் தியாகனைச் சிவனைத் தேவனைத் தேர்ந்துநின் றேத்தா
ஊமரை நீண்ட வொதியரைப் புதிய, வொட்டரைத் துட்டரைப் புகைகொள்
நாமரை நரக நாடரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 8

நசனைத் தாயி வினியனை யொற்றி யின்பனை யன்பனை யழியாத்
தேசனைத் தலைமைத் தேவனை ஞானச் சிறப்பனைச் சேர்ந்துநின் றேத்தா
நீசரை நாணி னெட்டரை நரக நேயரைத் தீயரைத் தரும
நாசரை யொழியா நடடரைக் கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 9

நித்தனைத் தூய நிமலனைப் புலியூர் நிருத்தனை யொருத்தனை வாய்மைச்
சுத்தனை யொற்றித் தலம்வளர் ஞான சுகத்தனைச் சூழ்ந்துநின் றேத்தா
மத்தரைச் சமண வாதரைத் தேர வறியரை முறியரை வைண
நத்தரைச் சுணங்க நாவரை கண்டால் நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே. 10

தீருச்சிற்றம்பலம்

40. அடிமைத்திறத் தலைசல்

—❖(*)❖—

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

தேவ ரறியார் மாலறியான் றிசைமா முகத்தோன் றுனறியான்
யாவ ரறிவார் திருவொற்றி யப்பா வடியேன் யாதறிவேன்
மூவர் திருப்பாட் டினுக்கிசைந்தே முதிர்ந்திம் பாலு முக்கணியுங்
காவ லமுது நறுந்தேனுங் கைப்ப வினிக்கு நின்புகழே. 1

¹ நடுங்குவ நடுங்குவ மனமே என்பது-ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்-உபலக்கணத்
தா னமைந்ததென்க. இதனை விரிக்கிற பெருகும். அறிவொன்றே மாகவுமிடனும்
பற்றுக்கோடும்பற்றி, ஆசிரியர்-தொல்காப்பியனார் - மரபியலுள் “ஒன்றறிவது”என்
னுஞ் சூத்திரத்தொட்டு “மடக்காமே” என்னுஞ் சூத்திரங்காலும் விதந்தமையானுங்
காண்க. அல்லதூஉம் - ஒருமையிற்பன்மையும் பன்மையி னொருமையும் மயங்கி
வந்த தென்பதுஉ மொன்று. ஒன்றறியீறுகெட்டு நின்றதெனக் கொள்ளுநர்
கொள்க.

புகழே விரும்பிப் புலனிழந்தேன் போந்துன் பதத்தைப் போற்றுகிலேன்
இகழே னெனைநா னொற்றியப்பா வென்னை மதித்தே னிருண்மனத்தேன்
திகழே மூலகி லெனைப்போலோர் சிறிய ரறியேன் றீவினையை
அகழே னெனினு மெனையாளா தகற்ற லருளுக் கழகன்றே. 2

அன்று மறியார் மாதவரு மயனு மாலு நின்னிலையை
இன்று மறியா ரன்றியவ ரென்று மறியா ரென்னிலொரு
நன்று மறியே னுயடியே னுனைப் படிதா னறிவேனோ
ஒன்று நெறியே தொற்றியப்பா வொப்பா ரில்லா வுத்தமனே. 3

ஒப்பா ரில்லா வொற்றியப்பா வுன்னை மறந்தேன் மாதர்கடம்
வெப்பார் குழியிற் கண்மூடி விழுந்தே னெழுந்தும் விரைகின்றேன்
இப்பார் நடையிற் களித்தவரை யீர்த்துக் கொடுபோய்ச் செக்கிலி
விப்பார் நமனார் என்பதைநா னினையா தறிவை விடுத்தேனே. 4

விடுத்தேன் றவத்தோர் நெறிதன்னை வியந்தே னுலக வெந்நெறியை
மடுத்தேன் றுன்ப வாரிதனை வஞ்ச மனத்தர் மாட்டுறவை
அடுத்தே னொற்றி யப்பாவன் னடியை நினைவே னலமந்தேன்
படுத்தே நமன்செக் கிபிம்போது படிதேன் யாது படுவேனோ. 5

படுவே னல்லேன் மன்றமராற் பரிவே னல்லேன் பரமநினை
விடுவே னல்லே னென்னையுந் விடுவா யல்லை யினிச்சிறிதுங்
கெடுவே னல்லேன் சிறியாற்சொற் கேட்டே னல்லேன் றருமநெறி
அடுவே னல்லேன் றிருவொற்றி யப்பா வுன்ற னருளுண்டே. 6

உண்டோ வெனைப்போன் மதியிழந்தோ ரொற்றி யப்பா வுன்னுடைய
திண்டோ னிலங்குந் திருநீற்றைக் காண விரும்பேன் சேர்ந்தேத்தேன்
எண்டோ ஞடையா யென்றிரங்கே னிறையுந் திரும்பே னிவ்வறிவைக்
கொண்டே யுனைநான் கூடுவனின் குறிப்பே தொன்று மறியேனே. 7

அறியே னுன்றன் புகழ்பெருமை யண்ண வொற்றி யப்பாநான்
சிறியே னெனினு நினையன்றித் தெளியேன் மற்றோர் தேவர்தமை
வெறியேன் பிழையைக் குறித்தெனைக்கை விட்டா லென்செய் வேனடியேன்
நெறியே தருத னின்கடன்கா ணின்னைப் பணித லென்கடனே. 8

கடனே யடியார் தமைக்காத்த லென்றற் கடையே னடியனன்றோ
உடனோர் பிணியு மொழித்திலையென் னுள்ளத் துயருந் தவிர்த்திலையே
விடனோர் கண்டத் தின்னமுதே வேத முடியில் விளங்கொளியே
அடனோர் விடையாய் திருவொற்றி யப்பா வுனைநா னயர்ந்திலனே. 9

இலனே மற்றோர் துணைசிறிது மென்னே காம மெனுங்கடலின்
மலனேன் வருந்தக் கண்டிருத்தன் மணியே யருளின் மரபன்றே

அலனே யயலா னடியேனா னையா வொற்றி யப்பாநல்
நலனோர் தில்லை யம்பலத்தி னடிக்கும் பதமே நாடினனே. 10

நாடி யலுத்தே நென்னளவோ நம்பா மன்றுள் நன்குநடம்
ஆடி மகிழ்ந் திருவொற்றி யப்பா வுன்ற னருட்புகழைக்
கோடி யளவி லொருகூறுங் குணித்தா ரின்றி யாங்காங்குந்
தேடி யளந்துந் தெளிந்திலரே திருமான் முதலாந் தேவர்களே.

11

தீருச்சிற்றம்பலம்

41. அவத்தொழிற்கலைசல்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

அணங்கொர் களபத் தனமலைக் கிவரு மறிவிலே நென்புகாத் துழலுஞ்
சுணங்கனென் றனக்குன் றிருவருள் கிடைக்குஞ் சுகமுமுண்டாங்கொலோவறியேன்
கணங்கனொர் காட்டி லெரியுகந் தாடுங் கடவுளே கடவுளார்க் கிறையே
உணங்குவெண் டலைத்தார் புணைதிருப் புயனே யொற்றியூ ருத்தம தேவே. 1

தேவரே யயனே திருநெடு மாலே சித்தரே முனிவரே முதலா
பாவரே யெனினு மையநின் றன்மை யறிந்திலர் யானுனை யறிதல்
தாவில்வான் சுடரைக் கண்ணிலி யறியுந் தன்மையன் றோபெருந் தவத்தோர்
ஒவின்மா தவஞ்செய் தோங்குசீ ரொற்றி யூரமர்ந் தருள்செயு மொன்றே. 2

ஒன்றுநின் றன்மை யறிந்தில மறைக ளுள்ளநொந் தினைக்கின்ற 1தின்னும்
நன்றுநின் றன்மை நானறிந் தேத்தல் நாயர சாளல்போ லன்றோ
சென்றுநின் றடிய ருள்ளகத் தூறுந் தெள்ளிய வமுதத்தின் றிரட்டே
மன்றுணின் ருடு மாணிக்க மலையே வளங்கொளு மொற்றியூர் மணியே. 3

மணித்தலை நாக மனையவெங் கொடியார் வஞ்சக விழியினுன் மயங்கிப்
பிணித்தலைக் கொண்டு வருந்திநின் றுழலும் பேதையேற் குன்னரு ளுளதோ
கணித்தலையறியாப் பேரொளிக்குன்றே கண்கண்முன் றுடையவென்கண்ணோ
அணித்தலை யடியார்க் கருடரு வொற்றி யப்பனே செப்பரும் பொருளே. 4

ஒப்பிலா யுனது திருவருள் பெறுவா னுன்னிறை கின்றனன் மனமோ
வெப்பிலாழ்ந் தெனது மொழிவழி யடையா வேதனைக் கிடங்கொடுத் துழன்ற
இப்பரி சானு லென்செய்வே நெளியே நெவ்வண நின்னருள் கிடைக்குந்
துப்புர வொழிந்தோ ருள்ளகத் தோங்குஞ் சோதியே யொற்றியூர்த் துணையே. 5

1 மறைகள் இளைக்கின்றது என்பது - மறைகளு மமரர்கூட்டமு மாட்டாதென் றுற்போலும் வந்த பன்மையி னொருமை மயக்கம்.

துணையிலே னினது திருவடி யல்லாற் றுட்டனே நெனினுமென் றன்னை
இணையிலா யுனது தொண்டர்தந் தொண்ட நெனச்செய னின்னரு ளியல்பே
அணையிலா தன்ப ருள்ளகத் தோங்கு மாணந்த வெள்ளமே யரசே
பணையில்வா னைகள்பா யொற்றியம் பதியிற் பரிந்தமர்ந் தருள்செயும் பரமே. 6

பரிந்துநின் றுலக வாழ்க்கையி லுழலும் பரிசொழிந் தென்மலக் கங்குல்
இரிந்திடநினது திருவருள் புரியா திருத்தியே லென்செய்வே நெளியேன் [யே
ளரிந்திட வெயின்முன் றழற்றிய துதற்கண் ணெந்தையே யெனக்குறுந் துணை
விரிந்தபூம் பொழில்சூ ழொற்றியம் பதியின் மேவிய வித்தக வாழ்வே. 7

வாழ்வது நின்ற னடியரோ ட்ன்றி மற்றுமோர் வெற்றருள் வாழேன்
தாழ்வது நினது தாட்கலான் மற்றைத் தாட்கெலாஞ் சரணெனத் தாழேன்
சூழ்வது நினது திருத்தளி யல்லாற் சூழ்கிலேன் றெண்டனென் றன்னை
ஆள்வது கருதி னன்றியென் செய்கே னையனே யொற்றியூ ரரசே. 8

ஐயனே மாலு மயனுநின் றறியா வப்பனே யொற்றியூ ரரசே
மெய்யனே நினது திருவருள் விழைந்தேன் விழைவனை முடிப்பையோ வன்றிப்
பொய்யனேன் றன்மைக் கடாதது கருதிப் பொன்னருள் செயாதிருப் பாயோ
கையனே னொன்று மறிந்திலே நென்னைக் காத்தருள் செய்வதுன் கடனே. 9

செய்வதுன் கடன்காண் சிவபெரு மானே திருவொற்றி யூர்வருந் தேனே
உய்வதென் கடன்கா னன்றியொன் றில்லை யுலகெலா முடையரா யகனே
நைவதென் னெஞ்ச மென்செய்கே னினது நல்லருள் பெறுவிடி லென்னை
வைவதுன் னடிய ரன்றியிவ் வுலக வாழ்க்கையில் வரும்பொலா வணங்கே. 10

தீருச்சிற்றம்பலம்

42. நாளவத்தலைசல்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்

இன்றிருந் தவரை நானையிவ் வுலகி விருந்திடக் கண்டிலே மாவா
என்றிருந் தவத்தோ ர்ரற்றுகின் றனரா லேழையே னுண்டுதித் தவமே
சென்றிருந் துறங்கி விழிப்பதே யல்லாற் செய்வன செய்கிலே னந்தோ
மன்றிருந் தோங்கு மணிச்சுட ரொளியே வள்ளலே யொற்றியூர் வாழ்வே. 1

தாலியே யியமன் மமர்வரு மந்நாள் சம்புநின் றிருவரு ளடையாப்
பாவியேன் செய்வ தென்னென நெஞ்சம் பதைபதைத் துருகுகின் றனன்கான்
கூவியே யெனக்குன் னருடரி னல்லாற் கொடியனே னுய்வகை யறியேன்
வாவியேர் பெறப்பூஞ் சோலைசூழ்ந் தோங்கி வளம்பெறு மொற்றியூர் வாழ்வே.

நீரின்மே லெழுது மெழுத்தினும் விரைந்து நிலைபடா வுடம்பினை யோம்பிப் பாரின்மே லையும பாவியேன் றனக்குப் பரிந்தருள் பாவியா யென்னிற் காரின்மேல் வரல்போற் கடாமிசை வரும்க் காலன்வந் திடிலெது செய்வேன் வாரின்மேல் வளருந் திருமுலை மலையான் மணாளனே யொற்றியூர் வாழ்வே.

கருங்கணஞ் சூழக் கசியுமீவ் வுடலங் கருதுமிக் கணமிருந் ததுதான் வருங்கண் மேதாய் முடியுமோ வையோ வஞ்சனே னென்செய வல்லென் பெருங்கணஞ் சூழ வடவனத் தாடும் பித்தனே யுத்தம தவத்தோர் மருங்கன வுறநின் றரகர வெனுஞ்சொல் வான்புகு மொற்றியூர் வாழ்வே. 4

கன்னிய ரளகக் காட்டிடை யுழன்ற கன்மனக் குரங்கினேன் றனைநீ அன்னிய னென்றே கழித்திடி லுனக்கிங் காட்சொல வல்லவ ரையா என்னிய லறியே னமன்றமர் வருநா ளென்செய்வே னென்செய்வே னந்தோ மன்னிய வன்னி மலர்ச்சடை மருந்தே வளங்கொளு மொற்றியூர் வாழ்வே. 5

பசிக்குண வுழன்றுன் பாததா மரையைப் பாடுத லொழிந்துநீர்ப் பொறிபோல் நசிக்குமீவ் வுடலை நம்பினே னென்னை நமன்றமர் வருத்திலென் செய்கேன் விசிக்குநல் லரவக் கச்சினேய் நினது மெய்யரு ளலதொன்றும் விரும்பேன் வசிக்குநற் றவத்தோர்க் கருள்செய வேங்கி வளம்பெறு மொற்றியூர் வாழ்வே. 6

கான்றசோ றருந்துஞ் சுணங்கனிற் பலநாள் கண்டபுன் சுகத்தையே விரும்பும் நான்றநெஞ் சுகனே னமன்றமர் வருநா ணுணுவ தன்றியென் செய்கேன் சான்றவர் மதிக்கு நின்றிரு வருடான் சார்ந்திடிற் றருக்குவ னையா மான்றனிக் கரத்தெம் வள்ளலே யென்னை வாழ்விக்கு மொற்றியூர் வாழ்வே. 7

மடிக்குறு நீர்மே லெழுத்தினுக் கிடவே மைவடித் தெடுக்குநர் போல நொடிக்குளே மறையு முடம்பினை வளர்க்க நொத்தன னெந்தது மல்லாற் படிக்குளே மனத்தாற் பரிவுறு கின்றேன் பாவியேன் றனக்கருள் புரியாய் வடிக்குறுந் தமிழ்கொண் டன்பருக் கருளும் வள்ளலே யொற்றியூர் வாழ்வே. 8

அங்கையிற் புண்போ வுலகவாழ் வனைத்தும் அழிதரக் கண்டுநெஞ் சயர்ந்தே பங்கமுற் றலைவ தன்றியின் கமல பாதத்தைப் பற்றிலே னந்தோ இங்கெனை நிகழு மேழையா ரெனக்குன் னின்னரு ளெவ்வண மருள்வாய் மங்கையோர் புடைகொள் வள்ளலே யழியா வளங்கொளு மொற்றியூர் வாழ்வே. 9

கணத்தினி வுலக மழிதரக் கண்மே கண்ணிலார் போற்கிடந் துழைக்குங் குணத்தினிற் கொடியேன் றனக்குகின் னருடான் கூடுவ தெவ்வண மறியேன் பணத்தினிற் பொலியும் பாம்பரை யார்த்த பரமனே பிரமன்மா லறியா வணத்தினு னின்ற மாணிக்கச் சுடரே வள்ளலே யொற்றியூர் வாழ்வே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

43. அவலமதிக்கலைசல்

—❖—*—❖—

திருவொற்றியூர்

அயச்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணை மனத்துப் பாவியன்யான் மடவா ருள்ளே வதிந்தவிந்த புண்ணை மதித்துப் புகுகின்றேன் போத மிழந்தேன் புண்ணியனே எண்ண வினிய நின்புகழை யேத்தே னெதிபோ விருக்கின்றேன் தண்ணை லமுதே நீயென்னைத் தடுத்திங் காளத் தக்கதுவே. 1

தக்க தறியேன் வெறியேனான் சண்ட மடவார் தம்முலைதோய் துக்க மதனைச் சுகமென்றே துணிந்தே னென்னைத் தொழுட்பனனின் மிக்க வடியா ரென்சொல்லார் விண்ணோர் மண்ணோ ரென்புகலார் செக்கர் நிறத்துப் பொன்மேணித் திருநீற் றொளிசேர் செங்கரும்பே. 2

கரும்பே யொற்றி யூரமர்ந்த கனியே யுன்றன் கழலடியை விரும்பே னடியா ரடித்தொண்டின் மேவேன் பொல்லா விடமனைய பெரும்பேய் மாதர் பிணக்குழியிற் பேதை மனம்போந் திடச்சூறைத் தரும்பே யென்னச் சுழல்கின்றேன் றுணையொன் றறியேன் றுணியேனே. 3

துணியே பிறத்தற் கேதுவெனுந் துட்டமடவா ருட்டதும்பும் பணியேய் மலஞ்சூழ் முடைநாற்றப் பாழுங் குழிக்கே வீழ்ந்தினைத்தேன் இனியே துறுமோ வென்செய்கே னெளியேன் றனைநீ யேன்றுகொளாய் கனியே கருணைக் கடலேயென் கண்ணை யொற்றிக் காவலனே. 4

வலமே யுடையார் நின்கருணை வாய்ந்து வாழ்ந்தார் வஞ்சகனேன் மலமே யுடையே னாதலினான் மாத ரெனும்பே யவர்க்குமுவர்ச் சலமே யொழுக்குப் பொத்தரிடைச் சாய்ந்து தளர்ந்தேன் சார்பறியேன் நலமே யொற்றி நாடுடையாய் நாயே னுய்யு நாளென்றோ. 5

நானே வருவ தறியேனா னஞ்ச மனைய நங்கையர்தம் ஆனே யழுத்து நீர்க்குழியி லழுந்தி யழுந்தி யெழுந்தலைந்தேன் கோனே யகற்றி நின்னடிக்கே கூடும் வண்ணங் குறிப்பாயோ வேனே யெரித்த மெய்ஞ்ஞான விளக்கே முத்தி வித்தகமே. 6

முத்தி முதலே முக்கணுடை மூரிக் கரும்பே நிற்பதத்திற் பத்தி முதலே யில்லாதேன் பரம சுகத்திற் படிவேனோ எத்தி யழைக்குங் கருங்கண்ணு ரிடைக்குட் பிளந்த வெடிப்பதனில் தத்தி விழுந்தே னெழுவேனேற் றள்ளா நின்ற தென்மனமே. 7

மனமே முன்னர் வழிகாட்டப் பின்னே சென்று மங்கைபர்தந்
தனமே யென்னு மலையேறிப் பார்த்தே னிருண்ட சலதியொன்று
முனமே தோன்ற மதிமயங்கி விழுந்தே நெழுவான் முயலுகின்றேன்
இனமே யென்னை நீயன்றி யெடுப்பா ரில்லை யென்னரசே. 8

என்னைக் கொடுத்தேன் பெண்பேய்கட் கின்ப மெனவே யெனக்கவர்நோய்
தன்னைக் கொடுத்தார் நானந்தோ தளர்ந்து நின்றே னல்லதுசெம்
பொன்னைக் கொடுத்தும் பெறவரிய பொருளே யுன்னைப் போற்றுகிலேன்
இன்னற் கொடுத்த பவமுடையே நெற்றுக் கிவணிற் கின்றேனே. 9

எற்றுக் கடியர் நின்றதுநின் னிணைத்தான் மலரை யேத்தவன்றோ
மற்றிக் கொடியே னஃதின்றி மடவா ரிடையாய் மணிப்பாம்பின்
புற்றுக் குழன்றே நென்னேயென் புந்தி யெவர்க்குப் புகல்வேனே
கற்றுத் தெளிந்தோர் புகழொற்றிக் கண்ணார் தோங்குங் கற்பகமே. 10

ஓங்கும் பொருளே திருவொற்றி யூர்வா ழரசே யுனைத்துதியென்
தீங்கும் புழுவுஞ் சிலைநீருஞ் சீழும் வழுப்புஞ் சேர்ந்தலைக்கத்
தூங்கு மடவார் புலைநாற்றத் தூம்பி னுழையுஞ் சூதகனேன்
வாங்கும் பவந்தீர்த் தருள்வதுநின் கடன்கா ணிந்த மண்ணிடத்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

44. ஆனுவாழ்வினலைசல்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துள்ளிவாய் மடுக்குங் காணைய ராட்டத் துடுக்கினை யொடுக்குறுங் காமக்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்க ளெனுமட வியர்தங் கூட்டத்து ணட்டம் வைத் துழன்
உள்ளிவாய் மடுத்துள் றாருகியா னந்த வுத்திபோற் கண்கணி ருகுப்பார் [மேன்
அள்ளிவாய் மடுக்கு முமுதமேயெங்க ளண்ணலே யொற்றியூ ரரசே. 1

ஒற்றியூ ரமரு மொளிகெழு மணியே யுன்னடி யுள்கிநின் தேத்தேன்
முற்றியூர் மவினக் குழியிருண் மடவார் முலையெனு மலநிறைக் குவையைச்
சுற்றியூர் நாயிற் சுழன்றனன் வறிதே சுகமெனச் சூழ்ந்தழி யுடலைப்
பற்றியூர் நகைக்கத் திரிதரு கின்றேன் பாவியே னுய்திற மரிதே. 2

அரியது நினது திருவரு ளொன்றே யவ்வரு ளடைதலே யெவைக்கும்
பெரியதோர் பேறுஎன் றுணர்ந்திலேன் முருட்டுப் பேய்களை யாயிரம் கூட்டிச்
சரியெனச் சொலினும் போதுறா மடைமைத் தையலார் மையலி லழுந்திப்
பிரியமுற் றலைந்தே னேழைநா னெற்றிப் பெருமநின் னருளெனக் குண்டே. 3

பெருமநின் னருளே யன்றியிவ் வுலகிற் பேதையர் புழுமலப் பிலமாங் [ன்
கருமவாழ் வெனைத்தும் வேண்டிலேன் மற்றைக் கடவுளர் வாழ்வையும் விரும்பே
தருமவா ரிதியே தடம்பனை யொற்றித் தலத்தமர் தனிமுதற் பொருளே
துருமவா னமுதே யடியனேன் றன்னைச் சோதியா தருள்வதுன் பரமே. 4

அருள்வதுன் னியற்கை யுலகெலா மறியு மையவோ நானதை யறிந்து
மருள்வதென் னியற்கை யென்செய்வே னிதனை மனங்கொளா தருளரு ளாயேல்
தெருள்வதொன் றின்றி மங்கையர் கொங்கைத் திடர்மலைச் சிகரத்தி லேறி
உருள்வது மல்குற் படுகுழி ளிழுந்தங் குலைவது மன்றியொன் றுண்டோ. 5

உண்ணெஞ் சமர ருயிர்பெறக் காத்த வொற்றியூ ரண்ணலே நின்னைக்
கண்டுநெஞ் சுருகிக் கண்கணிர் சோரக் கைகுவித் திணையடி யிறைஞ்சேன்
வண்டுநின் றலைக்குங் குழற்பிறை துதலார் வஞ்சக விழியினான் மயங்கிக்
குண்டுநீர் ஞாலத் திடையலை கின்றேன் கொடியனே னடியனே னன்றே. 6

அன்றுநீ யடிமைச் சாதனங் காட்டி யாண்டஆ ரூரார் உன்னைச்
சென்றுதா தருளென் றிரங்குத னோக்கிச் சென்றநின் கருணையைக் கருதி
ஒன்றுதோ ருள்ள முருகுகின் றனன்கா னெற்றியூ ரண்ணலே யுலகத்
தென்றுமா லுழந்தே நென்னுநின் னடியே நென்றனைக் கைவிடே வினியே. 7

இனியநீர் றிருத்தா ளிணைமல ரேத்தே னிளமுலை மங்கையர்க் குள்ளங் [யேன்
கனியவக் கொடியார்க் கேவல்செய் துழன்றேன் கடையனேன் விடைபவாழ்வுடை
துனியவிவ் வுடற்க ணுயிர்பிரிந் திடுங்காற் றுணைநினை யன்றியொன் றறியேன்
றனியமெய்ப் போத வேதநா யகனே தடம்பொழி லொற்றியூ ரிறையே. 8

இறையுநீர் றிருத்தாட் கமலங்க ளேத்தே நெழில்பெற வுடம்பினை யோம்பிக்
குறையும்வெண் மதிபோற் காலங்க ளொழித்துக் கோதையர் குறுங்குழி யளற்றிற்
பொறையுந் னிறையு நீத்துழன் றலைந்தேன் பொய்யனேன் றனக்குவெண் சோதி
நிறையும்வெண் ணீற்றுக் கோலனே யொற்றி நிமலனே யருளுத நெறியே. 9

நெறியிலேன் கொடிய மங்கையர் மைய நெறியிலே நின்றன நென்னினும்
பொறியிலேன் பிழையைப் பொறுப்பதுன் கடனே பொறுப்பது மன்றியிவ்வுலக
வெறியிலே யின்னு மயங்கிடா துன்றன் விரைமல ரடித்துணை யேத்தும்
அறிவுளே யருள்வா யொற்றியூ ரரசே யன்றினார் துள்ளுத் தவனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

45. அருட்டிறத்தலைசல்

திருவொற்றியூர்

கோச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நறைமணக்குங் கொன்றை நதிச்சடில நாயகனே
கறைமணக்குந் திருநீல கண்டப் பெருமானே
உறைமணக்கும் பூம்பொழில்கு மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மறைமணக்குந் திருவடியை வாய்நிரம்ப வாழ்த்தேனே.

1

அலைவளைக்கும் பாற்கடலா னம்புயத்தான் வாழ்த்திநிதர்
தலைவளைக்குஞ் செங்கமலத் தாளுடையா யாளுடையாய்
உலைவளைக்கா முத்தலைவே லொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மலைவளைக்குங் கைம்மலரின் வண்மைதனை வாழ்த்தேனே.

2

ஆறதேதுச் சென்றவெங்கள் அப்பருக்கா வன்றுகட்டுச்
சோறெடுத்துச் சென்ற துணையே சுயஞ்சுடரே
யூறெடுத்தோர் காணரிய வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
நீறெடுத்த வெண்டோ ணிலைமைதனைப் பாரேனே.

3

சைவத் தலைவர் தவத்தோர்க டம்பெருமான்
மெய்வைத்த வுள்ளம் விரவிநின்ற வித்தகனே
உய்வைத்த வுத்தமனே யொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தெய்வப் புகழென் செவிநிறையக் கேளேனே.

4

பாடுகின்றோர் பாடப் பரிசளிக்கும் புண்ணியனே
தேடுகின்றோர் தேடநிற்குந் தியாகப் பெருமானே
ஊடுகின்றோ ரில்லாத வொற்றியப்பா வம்பலத்துள்
ஆடுகின்ற சேவடிகண் டல்லலெலாந் தீரேனே.

5

பூணாக மாடப் பொதுநடிக்கும் புண்ணியனே
சேணாகம் வாங்குஞ் சிவனே கடல்விடத்தை
ஊணாக வுள்ளுவந்த வொற்றியப்பா மாலயனுங்
காணாத நின்னுருவைக் கண்டு களியேனே.

6

கொள்ளுவார் கொள்ளுங் குலமணியே மாலயனுந்
துள்ளுவார் துள்ளடக்குந் தோன்றலே சூழ்ந்துநிதம்
உள்ளுவா ருள்ளறையு மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தெள்ளுவார் பூங்கழற்கென் சிந்தைவைத்து நில்லேனே.

7

சேவ்வண்ண மேனித் திருநீற்றுப் பேரழகா
எவ்வண்ண நின்வண்ண மென்றறிதற் கொண்ணதாய்
1 உவ்வண்ண னேத்துகின்ற வொற்றியப்பா வுன்வடிவம்
இவ்வண்ண மென்றென் னிதயத் தெழுதேனே.

8

மன்றுடையாய் மாலயனு மற்றுமுள வானவருங்
குன்றுடையா யென்னக் குறைதவித்த கோமானே
ஒன்றுடையா யூர்விடையா யொற்றியப்பா வென்னுடைய
வன்றுடையா யென்றுன் மலரடியைப் போற்றேனே.

9

குற்றஞ் செயினுங் குணமாகக் கொண்டருளும்
நற்றவர்த முள்ள நடுகின்ற நம்பரனே
உற்றவர்த நற்றுணைவா வொற்றியப்பா வென்கருத்து
முற்றிடநின் சந்திதியின் முன்னின்று வாழ்த்தேனே.

10

வஞ்ச மடவார் மயக்கு மயக்கொழிய
நஞ்சமணி கண்டத்து நாதனே யென்றென்று
2 உஞ்சவர்கள் வாழ்த்துகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
கஞ்ச மலரடிக்கே காதலுற்றுப் போற்றேனே.

11

இன்ன லுலக விருணடையி னுடோறுந்
துன்னவரு நெஞ்சத் துடுக்கழிய நல்லோர்கள்
உன்னலுறுந் தெள்ளமுதே யொற்றியப்பா வென்வாபுன்
மன்னடைவே பாடித் தழும்பேறக் காணேனே.

12

பெண்மணியே யென்றுலகிற் பேதையரைப் பேசாதென்
கண்மணியே கற்பகமே கண்ணுதலிற் கொள்கரும்பே
ஒண்மணியே தேனையென் ரொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
பண்மணஞ்செய் பரட்டிற் பரவித் துதியேனே.

13

மானமிலார் நின்றாள் வழத்தாத வன்மனத்தார்
நனரவர் பாற்போ யினோத்தே னினோப்பாற
ஊனமிலார் போற்றுகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
ஞான வடியினிழ னண்ணி மகிழேனே.

14

கல்லார்க் கிதங்கூறிக் கற்பழிந்து நில்லாமல்
எல்லார்க்கு நல்லவனே யென்னரசே நற்றருமம்
ஒல்லார் புரமெரித்த வொற்றியப்பா வுன்னடிக்கே
சொல்லான் மலர்தொடுத்துச் சூழ்ந்தணிந்து வாழேனே.

15

1 உவ்வண்ணன் என்பது - உகரவாச்சியார்த்தனாய் விளங்கும் விஷ்ணு.

2 உஞ்சவர்கள் என்பது - உய்ந்தவர்கள் (அடியார்கள்.)

கற்பவற்றைக் கல்லாக் கடையரிடந் சென்றவர்முன்
அற்பவற்றைக் கூலிக் கலையு மலைப்பொழிய
உற்பவத்தை நீக்குகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
நற்பதத்தை யேத்தியரு னன்னலந்தா னன்னேனோ.

16

தந்தைதாய் மக்கண்மனை தாரமெனுஞ் சங்கடத்திற்
சிந்தைதான் சென்று தியங்கி மயங்காமே
உந்தையென்போ ரில்லாத வொற்றியப்பா வுன்னடிக்கீழ்
முந்தையோர் போன்று முயங்கி மகிழேனோ.

17

பொய்யொன்றே யன்றிப் புறம்பொன்றும் பேசாத
வையொன்றுந் தீநாற்ற வாயார்க்கு மேலானேன்
உய்பென் றருளியு மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மெய்யொன்று நீற்றின் விளக்கமது பாடேனோ.

18

தூக்கமுமுன் றாங்கியபின் சோறிலையே யென்னுமந்த
ஏக்கமுமே யன்றி மற்றோ ரேக்கமிலா வேழையனேன்
ஊக்கமுளோர் போற்றுகின்ற வொற்றியப்பா நின்னடிக்கீழ்
நீக்கமிலா வானந்த நித்திரைதான் கொள்ளேனோ.

19

வாதுபுரிந் தீன மடவார் மதித்திடுவான்
போதுநிதம் போக்கிப் புலம்பும் புலையேன்
ஓதுமறை யோர்குலவு மொற்றியப்பா ¹ ஆரணுக்காத்
தூதுசென்ற நின்றாட் டுணைப்புகழைப் பாடேனோ.

20

பொன்னுசை யோடும் புலைச்சியர்தம் பேராசை
மன்னுசை மன்னுகின்ற மன்னுசைப் பற்றறுத்தே
உன்னுசை கொண்டேயென் னொற்றியப்பா நான்மகிழ்ந்துன்
மின்னுரும் பொன்மேனி வெண்ணீற்றைப் பாடேனோ.

21

கள்ளுண்ட நாய்போற் கடுங்காம வெள்ளமுண்டு
துள்ளுண்ட நெஞ்சத் துடுக்கடக்கி யன்பர்கள்தம்
உள்ளுண்ட தெள்ளமுதே யொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
வெள்ளுண்ட நந்தி விடைமீதிற் காணேனோ.

22

பேராத காமப் பிணிகொண்ட நெஞ்சுகனேன்
வாராத வானந்த வாழ்வுவந்து வாழ்ந்திடவே
ஓராதார்க் கெட்டாத வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
நீரார் சடைமேல் நிலவொளியைக் காணேனோ.

23

வன்னெஞ்சப் பேதை மடவார்க் கழிந்தலையுங்
கன்னெஞ்சப் பாவியன்யான் காதலித்து நெக்குருகி
உன்னெஞ்சத் துள்ளுறையு மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
வெந்நஞ் சணிமிடற்றை மிக்குவந்து வாழ்த்தேனோ.

24

புண்ணியமோர் போதும் புரிந்தறியாப் பொய்யவனேன்
எண்ணியதோ ரெண்ண மிடரின்றி முற்றியிட
உண்ணிலவு நல்லொளியே யொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தண்ணிலவு தாமரைப்பொற் றுண்முடியிற் கொள்ளேனோ.

25

நன்றிதுவென் றோர்ந்துமதை நாடாது நன்னெறியைக்
கொன்றிதுநன் மென்னக் குறிக்குங் கொடியவன்பான்
ஒன்றுமனத் துள்ளொளியே யொற்றியப்பா வுன்னுடைய
வென்றி மழுப்படையின் மேன்மைதனைப் பாடேனோ.

26

மண்கிடந்த வாழ்வின் மதிமயக்கு மங்கையராற்
புண்கிடந்த நெஞ்சப் புலையேன் புழுக்கமற
ஒண்கிடந்த முத்தலேவே லொற்றியப்பா நாரணன்றன்
கண்கிடந்த சேவடியின் காட்சிதனைக் காணேனோ.

27

கூட்டுவிக்குண் மேலெழுவே கூற்றுவன்வந் தாவிதனை
வாட்டுவிக்குங் காலம் வருமுன்னே யெவ்வுயிர்க்கும்
ஊட்டுவிக்குந் தாயாகு மொற்றியப்பா நீயுலகை
ஆட்டுவிக்கு மம்பலத்துன் னுட்டமதைப் பாடேனோ.

28

மின்னொப்பாம் வாழ்வை வியந்திடருள் வீழ்ந்தலைந்தேன்
பொன்னொப்பாய் தெய்வமணப் பூவொப்பா யென்னினுமே
உன்னொப்பா ரில்லாத வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தன்னொப்பாம் வேணியின்மேற் சார்பிறையைப் பாடேனோ.

29

சீலமற நிற்குஞ் சிறியா ருறவிடைநற்
காலமறப் பேசிக் கழிக்கின்றேன் வானவர்தம்
ஓலமற நஞ்சருந்து மொற்றியப்பா வுன்னுடைய
நீல மணிமிடற்றின் னேன்மைதனைப் பாடேனோ.

30

சீர்புகழு மால்புகழுந் தேவ்ரயன் றன்புகழும்
யார்புகழும் வேண்டே னடியே னடிநாயேன்
ஊர்புகழு நல்வளங்கொ ளொற்றியப்பா வுன்னிதழித்
தார்புகழு நற்றொழும்பு சார்த்துன்பா னன்னேனோ.

31

ஆதவன்றன் பல்லிறுத்த வையற் கருள்புரிந்த
நாதவர னெயென்று நாதழும்பு கொண்டேத்தி
ஓதவள மிக்கவெழி லொற்றியப்பா மண்ணிடந்தும்
மாதவன்முன் காணு மலரடிக்கண் வைகேனோ.

32

கல்லைப் புறங்கண்ட காய்மனத்துக் கைதவனேன்
தொல்லைப் பழவினையின் றோய்வகன்று வாழ்ந்திடவே
ஒல்லைத் திருவருள்கொண் டொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடனங் காணேனோ.

33

கடையவனேன் கன்மனத்தேன் கைதவனேன் வஞ்ச
நடையவனே னுணிலியே னுயக்கினையேன் னுன்பொழிய
உடையவனே யுலகேத்து மொற்றியப்பா நின்பால்வர்
தடையநின்று மெய்குளிர்தே யானந்தங் கூடேனோ. 34

வாதை மயற்காட்டு மடவார் மலக்குழியிற்
பேதை யெனவீழ்ந்தே பிணியுழந்த பேயடியேன்
ஓதை கடற்கரைவா யொற்றியப்பா வாழ்த்துகின்றோர்,
திதை யகற்றுமுன்றன் சீரருளைச் சேரேனோ. 35

பொய்யர்க் குதவுகின்ற புன்மையினேன் வன்மைசெயும்
வெய்யற் கிரியியென மெய்சோர்ந் திளைத்தலைந்தேன்
உய்யற் கருள்செய்யு மொற்றியப்பா வுன்னடிசேர்
மெய்யர்க் கடிமைசெய்துன் மென்மலர்த்தாள் நண்ணோனோ. 36

திருச்சிற்றம்பலம்

46. திருவிண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்
எண்கீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சீழ்க்கி ருந்ததென் னிடத்திலா யினுநீர்
தந்தை யாதலிற் சார்ந்தநன் னெறியிற்
பழக்கி வைப்பது தேவரீர்க் குரிய
பண்பன் றோவெனைப் பரிந்திலீ ரானால்
வழக் கிருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்
வகுத்துக் கூறுதன் மரபுமற் றன்றாற்
புழக்கை மாவுரி யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 1

அழுது நெஞ்சயர்ந் துமைநனைக் கின்றேன்
ஐய நீரறி யாதது மன்றே
கழுது துன்றிய காட்டகத் தாடுங்
கதியி லீரெனக் கழறின னல்லாற்
பழுது பேசின தொன்றிலை யொற்றிப்
பதியில் வாழ்படம் பக்கநா யகரே
பொழுது போகின்ற தென்செய்கே னெனைநீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 2

முன்னே மாதவ முயற்சியொன் றில்லா
முட னேன்றனை முன்வர வழைத்துப்
பின்னை யொன்றும்வாய்ப் பேச்சிலீ ரானாற்
பித்த ரென்றுமைப் பேசிட லாமே
என்னை நான்பழித் திடுகின்ற தல்லால்
இகழ்கி லேனுமை யெழிலொற்றி யுடையீர்
புன்னை யஞ்சடை யீரெனை யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 3

வன்மை பேசிய வன்றொண்டர் பொருட்டாய்
வழக்குப் பேசிய வள்ள னீரன்றோ
இன்மை யாளர்போல் வலியவந் திடினும்
ஏழை யாமிவ னென்றொழித் திட்டால்
தன்மை யன்றது தருமமு மன்றாற்
றமியனே னின்னுஞ் சாற்றுவ தென்னே
பொன்மை யஞ்சடை யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 4

உறங்கு கின்றதும் விழிப்பது மகிழ்வாய்
உண்ணு கின்றது முடுப்பது மயக்குள்
இறங்கு கின்றது மேலுகின் றதுமாய்
எய்க்கின் றேன்மன மென்னினு மடியேன்
அறங்கொ ணும்மடி யரெனை வடைந்தேன்
அயர்வு தீர்த்தெனை யாட்கொள நினையீர்
புறங்கொள் காட்டகத் தீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 5

கரும்பின் கட்டியுங் கனியையுங் கொடுத்தாற்
கயவ ராயினுங் கசக்குமென் றுரைபார்
அரும்பின் கட்டின முலையுமை மகிழும்
ஐய நீரும தருளெனக் களிக்க
இரும்பின் கட்டினேர் நெஞ்சினே னென்னும்
ஏற்று வாங்கிடா திருந்ததுண்டே டயோ
பொரும்பின் கட்டுரி யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 6

விருப்பு நின்றதும் பதமலர் மிசையங்
விருப்பை மாற்றுதல் விரகமற் றன்றாற்
சுருப்பு நேரினும் வள்ளியோர் கொடுக்குங்
கடமை நீங்குறா ருடைமையின் றேனும்
நெருப்பு தும்முரு வாயினு மருகில்
நிற்க வஞ்சறே னீலனு மன்றாற்
பொருப்பு வில்லுடை யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ. 7

கோடிய நஞ்சமு தாக்கிய வுமக்கிக்
கொடிய னேனையாட் கொள்ளுத லரிதோ
அடியர் தம்பொருட் டடிபடு வீரெம்
ஐய தும்மடிக் காட்ட விரைந்தேன்
நெடிய மாலயன் காண்கில ரேனும்
நின்று காண்குவ லென்றுளந் துணிந்தேன்
பொடிய நீறணி வீரோற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்பான் போம்வழி யெதுவோ.

8

வினையி னாலுட லெடுத்தன னேனும்
மேலை நாளுமை விரும்பிய வடியேன்
எனையின் னானென வறிந்திலி ரோநீர்
எழுமைச் செய்கையு மிற்றென வறிவீர்
மனையி னால்வருந் துயர்கெட வுமது
மரபு வேண்டியே வந்துநிற் கின்றேன்
புனையி னாலமர்ந் தீரோற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்பான் போம்வழி யெதுவோ.

9

பிழைபு ரிந்தன னுகிலு முமது
பெருமை நோக்கலப் பிழைசிறி தன்றே
மழைபு ரிந்திடும் வண்கையை மாற்ற
மதிக்கின் றேரெவர் மற்றிலை யதுபோல்
உழைபு ரிந்தருள் வீரெனின் றடுப்பார்
உம்ப ரீம்பரி லொருவரு மிலைகான்
புழை புரிந்தகை யுலவொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்பான் போம்வழி யெதுவோ.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

47. பிரசாத விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பசையிலாக் கருங்கற்பாறையேர் மனத்துப் பதகனென் படிற்றரு வகனென்
வசையிலார்க் கருளு மாணிக்க மணியே வள்ளலே நினைத்தொழன் மறந்து
நசையிலா மலமுண் டோடுறுங் கொடிய நாயென வுணவுகொண் டுற்றேன்
தசையெலா நடுங்க வொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே.

அன்னையோன் மடியர்க் கருத்தியி னருத்து மப்பநின் னடியினை காண
தென்னையோ மலமுண் டெழன்றிடும் பன்றி யென்னவுண் டுற்றன னதனாற்

புன்னையஞ் சடையெம் புண்ணிய வொளியே பூதநா யகவென்ற னுடலந்
தன்னை யமர்ந்த வொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 2

கண்ணின லுனது கழற்பதங் காணுங் கருத்தினை மறந்துபாழ் வயிற்சை
மண்ணின னிறைத்த லெனவுண் வருந்தி மலம்பெற வந்தன னதனாற்
எண்ணின லடங்கா வெண்குணக் குன்றே யிறைவனே நீயமர்ந் தருளும்
தண்ணின லோங்கு மொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 3

நின்முன நீல கண்டமென் றேது நெறிமறந் துணவுகொண் டந்தோ
பொன்முன நின்ற விரும்பென நின்றேன் புலையனே னாதலா லின்று
மின்முன மிலங்கும் வேணியங் கணியே விரிகடற் றுணைகு முலகந்
தன்முன மிலங்கு மொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 4

துழித்தமண் ணடைக்குங் கொள்கைபோற் பாழுங் கும்பியை யோம்பின னல்லாந்
செழிக்குமுன் றிருமுன் னீலகண் டந்தான் செப்புதன் மறந்தன னதனாற்
விழிக்குணின் றிலங்கும் விளங்கொளி மணியே மென்கரும் பீன்றவெண் முத்தந்
தழிக்கொளும் வயல்கு மொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 5

கமரிடை மலநீர் கவிழ்த்தல்போல் வயிற்றுக் கடன்கழித் திட்டன னல்லால்
அம்ரிடைப் புரமுன் றெரித்தருள் புரிந்த வையனே நினைத்தொழன் மறந்தேன்
சமரிடை மனத்தே னாதலான் முனிவர் சங்கர சிவசிவ வென்றே
தமரிடை யோங்கு மொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப்பட்டன னன்றே. 6

அருமருந் தனையாய் நின்றிரு முன்போ யரகர வெனத்தொழன் மறந்தே
இருளுறு மனத்தேன் மலத்தினு மிழிந்த வியல்புற வுண்டன னதனாற்
கருமருந் தனைய வஞ்செழுத் தோதுங் கருத்தர்போற் றிருத்தம தாகத்
தருமகின் றோங்கு மொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 7

கண்ணுதற் கரும்பே நின்முன நீல கண்டமென் றேதுதன் மறந்தே
உண்ணுதற் கிசைந்தே யுண்டுபின் னெதிபோ லுன்முன நின்றன னதனாற்
நண்ணுதற் பொருட்டோர் நான்முகன் மாயோ னுட வடியர்த முள்ளத்
தண்ணுதற் கலந்த வொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 8

கற்றவர்க் கினிதாங் கதியரு ணீல கண்டமென் னுன்றிரு முன்னர்
சொற்றிடன் மறந்தேன் சோற்றினை யூத்தைத் துருத்தியி லடைத்தன னதனாற்
செற்றமற் றுயர்ந்தோர் சிவசிவ சிவமா தேவவோம் அரகர வெனுஞ்சொற்
சற்றுமவிட் டகலா வொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 9

முறைப்படி நினது முன்புநின் தேத்தி முன்னிய பின்னருண் னாமற்
சிறைப்படி வயிற்றிற் பொறைப்பட வொதிபோற் சென்றுநின் முன்னருற்றதனாற்
கறைப்படவோங்குங் கண்டனே யெவர்க்குங் கருத்தனே யொருத்தனேமிகுசீர்
தறைப்படந் தோங்கு மொற்றியி லுன்னாற் றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

48. வழிமொழிவிண்ணப்பம்

திருவொற்றியூரும் - திருத்தில்லையும்
எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய வீருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

நீலனேன் கொடும் பொய்யல துரையா
நீச நென்பதென் நெஞ்சநிற் ததுகான்
சால வாயினு நின்கழ லடிக்கே
சரண்பு குந்திடிற் றள்ளுதல் வழக்கோ
ஆல முண்டநின் றன்மைமா னுவதேல்
அகில கோடியு மழிந்திடு மன்றே
சில மேவிய வொற்றியும் பரனே
தில்லை யம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

1

கண்ணுண் மாமணி யேயருட் கரும்பே
கற்ற நெஞ்சுகங் கனிந்திடுங் கனியே
எண்ணு ளுட்படா விற்பமே யென்றென்
மெந்தை நின்றனை யேத்தில நென்னும்
மண்ணுண் மற்றியான் வழிவழி யடியேன்
மாய மன்றிதுன் மனமநிற் ததுவே
திண்ண மீந்தரு ளொற்றியு ரரசே
தில்லை யம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

2

நல்ல னல்லனா னாயினுஞ் சிறியேன்
நான றிந்ததோ நாடறிந் ததுகான்
சொல்ல வாயிலை யாயினு மெனைநீ
தொழும்பு கொண்டிடிற் றுய்யனு மாவேன்
வல்ல வுன்கருத் தறிந்திலேன் மனமோ
மயங்குகின் றதுயான் வாடுகின் றனன்கான்
செல்ல னீக்கிய வொற்றியு ரரசே
தில்லை யம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

3

இரக்க மென்பதென் னிடத்திலே யெனநீ
இகழ்தி யேலஃ தியல்புமற் றடியேன்
பரக்க நின்னருட் கிரக்கமே யடைந்தேன்
பார்த்தி லாய்கொலோ பார்த்தனை யெனினீ
கரப்ப துன்றனக் கழகன்று கண்டாய்
காள கண்டனே கங்கைநா யகனே
திரக்க னொற்றியா யொற்றியாய் தில்லைத்
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

4

யாது நான் பிழை செய்யினும் பொறுப்பான்
எந்தை யெம்பிறை யென்றுவர் தடைந்தேன்
திது நோக்கி நீ செயிர்த்திடி லடியேன்
செய்வ தென்னெநின் சித்தமிங் கறியேன்
போது போகின்ற தன்றியென் மாயப்
புணர்ச்சி யாதொன்றும் போகின்ற திலகான்
சீத வார்பொழி லொற்றியம் பரனே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

5

தாய்க்குந் தந்தைக்கு நிகருநின் னிருதாட்
சார்ந்த மேலவர் தமைத்தொழு தேத்தா
நாய்க்கு நாயெனும் பாவியேன் பிழையை
நாடி நல்லருள் நல்கிடா திருந்தால்
வய்க்கு மானிறக் காலன்வர் திடும்போ
தென்கொலா மிந்த வெண்ணமென் மனத்தைத்
தீய்க்கு தென்செய்வே னொற்றியெஞ் சிவனே
தில்லை யம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

6

ஆட்டு கின்றநீ யறிந்திலே போலும்
ஐவர் பக்கநா னுகின் றதனைக்
காட்டு கின்றவான் கடலிடை யெழுந்த
காள முண்டவக் கருணையை யுலகில்
நாட்டு கின்றனை யாயிலிக் கொடிய
நாய்க்கு முன்னருள் நல்கிட வேண்டுந்
தீட்டு கின்றநற் புகழொற்றி யரசே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

7

உய்ய வொன்றிலேன் பொய்யனென் பதனை
ஒளித்திலே னிந்த வொதியனுக் கருள்நீ
செய்ய வேண்டுவ தின்றெனிற் சிவனே
செய்வ தென்னெநான் றிகைப்பதை யன்றி
மைய நெஞ்சினே னுகினு முன்றை
மறந்தி லேனிது வஞ்சமு மன்றே
செய்ய மேனியம் மொற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

8

வாடு கின்றன நென்றனை யின்னும்
வருந்த வைக்கினு மறந்திடே னுண்ணப்
பாடு கின்றனன் பாவியே னெண்ணப்
பாது காப்பதுன் பரமது கண்டாய்
தேடு கின்றமா னுன்முகன் முதலாந்
தேவர் யாவருந் தெரிவரும் பொருளே
சேடு நின்றநல் லொற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

9

சிறியர் செய்பிழை பெரியவர் பொறுக்குஞ்
சீல மென்பதான் திருமொழி யன்றே
வறிய னேன்பிழை யாவையு முனது
மனத்திற் கொள்ளுதல் வழக்கல வினரி
இறையுந் தாழ்க்கலை யடியனேன் றன்றே
ஏன்று கொண்டரு ளீர்திடல் வேண்டுஞ்
செறிய வோங்கிய வொற்றியம் பரமே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.
திருச்சிற்றம்பலம்

10

49. சிறுமைவிண்ணாப்பம்

திருவொற்றியுர்
எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

இன்று நின்றவர் நாளைநின் நிலரே
என்செய் வோமிதற் கென்றுளம் பதைத்துச்
சென்று நின்னுசோர் கின்றனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
நன்று நின்னுனை நாடக மலர்த்தான்
நண்ண வென்றுநீ நயந்தருள் வாயோ
பொன்ற வின்றிய வெழ்லொற்றி யரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

1

மறுமை யிம்மையும் வளம்பெற வேண்டேன்
மருவு நின்னருள் வாழ்வுற வடையாச்
சிறுமை பெண்ணியே திகைக்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
வறுமை யாளனேன் வாட்டநீ யறியா
வண்ண முண்டுகொல் மாணிக்க மலையே
பொறுமை யாளனே யொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

2

உய்ய வல்லனே லுன்றிரு வருளாம்
உடைமை வேண்டுமெவ் வுடைமையைத் தேடல்
செய்ய வல்லனே வல்லகாண் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
பெய்ய வல்லநின் திருவரு ணைக்கம்
பெறவி ழைந்தனன் பிறவொன்றும் விரும்பேன்
பொய்யி தல்லவெம் மொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

3

வேல்லு கின்றனர் வினைப்புல வேடர்
மேலிகின் றேனிங்கு ஷீனிநிற் காலஞ்
செல்லு கின்றன வையவோ சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
சொல்லு கின்றனன் கேட்கின்றாய் கேட்டுந்
தூர நின்றனை யீரமில் லார்போல்
புல்லு கின்றசீ ரொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

4

ஏறு கின்றிலே னிழிகிலே னடுகின்
மெய்க்கின் றேன்பவ மென்னுமக் குழியில்
தேறு கின்றிலேன் சிக்கெனச் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
கூறு கின்றதென் கடவுணீ யறியாக்
கொள்கை யொன்றிலேக் குன்றவில் லோனே
பூறு வங்கொளு மொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

5

கந்த மும்மல ரும்மென நின்றாய்
கண்டு கொண்டிலேன் காமவாழ் வதனால்
சிந்தை நொந்தயர் கின்றனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
எந்த நல்வழி யாலுனை யடைவேன்
யாதுந் தேர்ந்திலேன் போதுபோ வதுகாண்
புந்தி யின்பமே யொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

6

அல்ல லென்னைவிட் டகன்றிட வொற்றி
அதேது நிற்கவோ வன்றிநற் புலியூர்த்
தில்லை மேவவோ அறிந்திலேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
ஒல்லை யிங்குவர் வென்றருள் புரியா
தொழிதி யேலுனை யுறுவதெவ் வணமோ
புல்லர் மேவிடா வொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

7

ஞால வாழ்க்கையை நம்பினின் துழலும்
நாய்க் ஞாக்கெலா நாயர சானேன்
சீல மொன்றிலேன் திகைக்கின்றேன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
ஏல நின்னரு ளீதியே லுய்வேன்
இல்லையே லெனக் கில்லையுய் திறமே
போல வென்றுரை யாவொற்றி யரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

8

சுத்த நெஞ்சருட் சேர்க்கினு மலது
சோம்ப நெஞ்சருட் சேர்க்கினு நினது
சித்த மென்னள, வன்றது சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
நித்த நின்னடி யன்றியொன் றேத்தேன்
நித்த னேயது நீயறி யாபோ
புத்த ருந்தமி மொற்றியு ரரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

9

தத்து மத்திடைத் தயிரென வினையாற்
றளர்ந்து மூப்பினிற் றண்டுகொண் டென்றே
செத்து மீளவும் பிறப்பெனிற் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
தொத்து வேண்டுநின் றிருவடிக் கெனையே
துட்ட னென்றியேற் றுணைபிறி தறியேன்
புத்தை நீக்கிய வொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

10

பரிந்தி லேனருட் பாங்குறும் பொருட்டாய்ப்
பந்த பாசத்தைப் பறித்திடும் வழியைத்
தொந்தி லேன்றிகைப் புண்டனன் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
விரிந்த நெஞ்சமுங் குவிந்தில வின்னும்
வெய்ய மாயையிற் கையற வடைந்தே
புரிந்து சார்கின்ற தொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.
நீருச்சிற்றம்பலம்

11

50. ஆற்றுவண்ணப்பம்

—:~::~~:—

திருவொற்றியுர்
எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

அன்னையிற் பெரிது மினிய வென்னரசே
அம்பலத் தாடல்செய் யமுதே
பொன்னையொத் தொளிரும் புரிசடைக் கணியே
போதமே யொற்றியெம் பொருளே
உண்ணவிட் டயலா ருறவுகொண் டடையேன்
உண்மையென் னுள்ளநீ யறிவாய்
எண்ணவிட் டிடினா னென்செய்வே னொதிபோல்
இருக்கின்ற விவ்வெளி யேனே.

1

எளியனேன் மையன் மனத்தினு லுழன்றேன்
கீன்செய்வே னென்செய்வேன் பொல்லாக்
களியனேன் வாட்டங் கண்டனை யின்னுங்
கருணைசெய் திலையருட் கரும்பே
அளியனே திருச்சிற் றம்பலத் தொளியே
அருமருந் தேவட வனத்துத்
தளியனே யொற்றித் தலத்தமர் மணியே
தையயிலி போலிருந் தனையே.

2

இருந்தனை யெனது நெஞ்சினு ளெந்தாய்
என்றுய ரறிந்திலை போலும்
முருந்தனை முறுவன் மங்கையர் மலைநேர்
முலைத்தலை யுருண்டன னேனும்
மருந்தனை யாயுன் றிருவடி மலரை
மறந்திலேன் வழுத்துகின் றனன்கான்
வருந்தனை யேலென் றுரைத்திலை யையா
வஞ்சக முனக்குமுண் டேயோ.

3

உண்டநஞ் சின்னுங் கண்டம்விட் டகலா
துறைந்தது நாடொறு மடியேன்
கண்டனன் கருணைக் கடலெனுங் குறிப்பைக்
கண்டுகண் டெமது நெகவே
விண்டன னென்னைக் கைவிடிற் சிவனே
விடத்தினுங் கொடியனா னன்றோ
அண்டர்கட் கரசே யம்பலத் தமுதே
அலைகின்றே னறிந்திருந் தனையே.

4

தனையர்செய் பிழையைத் தந்தையர் குறித்துத்
தள்ளுதல் வழக்கல வென்பார்
வினையனேன் பிழையை வினையிலி நீதான்
விவகரித் தெண்ணுத லழகோ
உனையலா திறந்தும் பிறந்துமில் வுலகில்
உழன்றிடுந் தேவரை மதியேன்
எனையலா துனக்கிங் காளிலை யோவுண்
டென்னினு மேன்றுகொண் டருளே.

5

ஏன்கொண் டருள வேண்டுமில் வெளியேன்
இருக்கினு மிறக்கினும் பொதுவுள்
ஊன்கொண் டருளு நின்னடி யல்லால்
உரைக்குமா லயன்முதற் றேவர்

நான்றுகொண் டிடுவ ரேனுமற் றவர்டேல்
நாவெழா துண்மையீ திதற்குச்
சான்றுகொண் டருள நினைத்தியே லென்னுட்
சார்ந்தநின் சரணிரண் டன்றே.

6

சரணவா ரிசமென் றலைமிசை யின்னுந்
தரித்திலை தாழ்த்தனை யடியேன்
கரணவா தனையுங் கந்தவா தனையுங்
கலங்கிடக் கபமிழுத் துந்தும்
மரணவா தனைக்கென் செய்குவ மென்றே
வருந்துகின் றனன்மன மாழாந்
தரணமுன் றெரிய நகைத்தவெம் மிறையே
அடியனை யாள்வதுன் கடனே.

7

கடம்பொழி யோங்க லுரியுடை யுடுக்குங்
கடவுளே கடவுளர் கோவே
மடம்பொழி மனத்தேன் மலஞ்செறிந் தூறும்
வாயிலோ ரொன்பதில் வருமில்
உடம்பொழிந் திடுமேன் மீண்டுமீண் டெந்த
உடம்புகொண் டிழல்வனோ வென்று
நடம்பொழி பதத்தாய் நடுங்குகின் றனன்கான்
நான்செயும் வகையெது நவிலே.

8

வகையெது தெரிந்தே னேழையே னுய்வான்
வள்ளலே வலிந்தெனை யானுந்
தகையது வின்றே லென்செய்வே னுலகர்
சழக்குடைத் தமிழனீ நின்ற
திகையெது வென்றாற் சொலவறி யாது
திகைத்திடுந் சிறியனென் றன்னைப்
பகையது கருதா தாள்வதுன் பரங்காண்
பவளமா நிறத்தகற் பகமே.

9

கற்பன வறிந்து கற்கிலென் சழக்குக்
கல்விகற் றுழன்றனன் கருணைச்
சொற்பன மதிலுங் காண்கிலென் பொல்லாச்
சூகர மெனமலந் துய்த்தேன்
விற்பன னெனவே நிற்பது விழைந்தேன்
வீணானென் விரகிலா வெறியேன்
அற்பனென் றன்னை யாண்டநின் னருளை
ஆயந்திடி லன்னையிற் பெரிதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

51. இரங்கல் விண்ணப்பம்

—❖—*—❖—

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்று நோக்கிய பானியேன் றனக்குப்
பரிந்து நீயருட் பதமளித் திலையே
மற்று நோக்கிய வல்வினை யதனால்
வஞ்ச மாயையின் வாழ்க்கையின் மனத்தின்
அற்று நோக்கிய நோய்களின் முப்பின்
அலைதந் திவ்வுல கம்படே பாட்டை
உற்று நோக்கின லுருகுதேன் னுள்ளம்
ஒற்றி மேனிய வுலகுடை யோனே.

1

கொடிய நெஞ்சினென் கோபமே யடைந்தேன்
கோடி கோடியாங் குணப்பழு துடையேன்
கடிய வஞ்சகக் கள்வனென் றனக்குன்
கருணை யீந்திடா திருந்திடிற் கடையேன்
அடிய னாகுவ தெவ்வண மென்றே
ஐய வையநா னலறிடு கின்றேன்
ஓடிய மும்மல மொருங்குதுத் தவாச்சேர்
ஒற்றி மேனிய வுலகுடை யோனே.

2

காம மென்பதோ ருருக்கொடிவ் வுலகிற்
கலங்கு கின்றவிக் கடையனென் றனக்குச்
சேம மென்பதா நின்னருள் கிடையாச்
சிறுமையே யின்னுஞ் செறித்திடு மானால்
ஐம நெஞ்சின ரென்றனை நோக்கி
பேட நீகடை பென்றிடி லவர்முன்
ஊம னாகுவ தன்றியென் செய்வேன்
ஒற்றி மேனிய வுலகுடை யோனே.

3

மண்ணி னின்றவர வாழ்வதுங் கணத்தில்
வருந்தி மாய்வது மற்றிவை யெல்லாங்
ஞ்ணி னேர்ந்திங் கண்டுமில் வாழ்விற
காத னீங்கிலாக் கன்மனக் கொடியேன்
ஞ்ணி நின்றவோ ரெண்ணமு முடியா
தென்செய் கேன்வரு பிருவினைக் கயிற்றால்
ஞ்ணி ரம்பநின் றுட்டுகின் றனைநீ
ஒற்றி மேனிய வுலகுடை யோனே.

4

வேருட்சி யேதரு மலவிரா வின்னும்
 விடியக் கண்டிலேன் வினையினே னுள்ளம்
 மருட்சி மேவிய தென்செய்கே னுன்பால்
 வருவ தற்கொரு வழியுமிங் கறியேன்
 தெருட்சி யேதரு நின்னரு ளொளிதான்
 சேரி லுய்குலேன் சேர்ந்தில தானால்
 உருட்சி யாழியொத் துழல்வது மெய்காண்
 ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

5

யாது முன்செய லாமென வறிந்தும்
 ஐய வையமே லவரிவ ரொழியாத்
 தீது செய்தனர் நன்மைசெய் தனர்நாந்
 தெரிந்து செய்வதே திறமென நினைத்துக்
 கோது செய்மலக் கோட்டையைக் காவல்
 கொண்டு வாழ் கின்றேன் கண்டிட வினரி
 ஒது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
 ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

6

பந்த மட்டினும் பாவிநெஞ் சகத்தாற்
 பவப்பெ ருங்கடற் படிந்துழன் றயர்ந்தேன்
 இந்த மட்டினு னுழன்றதே யமையும்
 ஏற வேண்டுமுன் னென்னமே தறியேன்
 அந்த மட்டினி லிருத்தியோ வன்றி
 அடிமை வேண்டினி னருட்பெரும் புணையை
 உந்த மட்டினுற் றருதியோ வுரையாய்
 ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

7

ஞான மென்பதி னுறுபொரு ளறியேன்
 ஞானி யல்லன னாயினுங் கடையேன்
 ஆன போதிலு மெனக்குதின் னருளோர்
 அணுவிற் பாதியே யாயினு மடைந்தால்
 வான மேவிய வமரரு மயனும்
 மாலு மென்முனம் வலியில ரன்றே
 ஊன நீக்கினல் லருடரும் பொருளே
 ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

8

அளிய நெஞ்சமோ ரறிவுரு வாகும்
 அன்பர் தம்புடை யணுகிய வருள்போல்
 எளிய நெஞ்சினேற் கெய்திடா தேனும்
 எள்ளிற் பாதிமட் டந்தருள் வாபேற்
 களிய மாமயற் காடற் வெறிந்தாங்
 கார வேரினைக் களைந்துமெய்ப் போத
 வொளிய வித்தினுற் போகமும் விளைப்பேன்
 ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

9

நாத நாட்டதி னலம்பெற வேண்டேன்
 நீரகி லேகென நவிவினு மமைவேன்
 ஆக நாட்டிடை விடுகெனில் விடுவேன்
 அல்ல லாம்பவ மடையெனி லடைவேன்
 தாக நாட்டிய மயலற வருணீர்
 தருத வில்லெனச் சாற்றிடிற் றறியேன்
 ஓகை நாட்டிய யோகியர் பரவும்
 ஒற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

52. காதல் விண்ணப்பம்

—❖:❖:❖—

திருவொற்றியூர்

எழுச்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

வஞ்சக வினைக்கோர் கொள்கல மனை
 மனத்தினே னனைத்தினுங் கொடியேன்
 தஞ்சமென் றடைந்தே நின்றிருக் கோயிற்
 சந்திதி முன்னர்நிற் கின்றேன்
 எஞ்சலி லடங்காப் பாவியென் றெனை
 இகழ்ந்திடி லென்செய்வேன் சிவனே
 கஞ்சன் மால்புகழு மொற்றியங் கரும்பே
 கதிதருங் கருணையங் கடலே.

1

நிற்பது போன்று நிலைபடா வுடலை
 நேசம்வைத் தோம்புயும் பொருட்டாய்ப்
 பொற்பது தவிரும் புலையாத் மனைவாய்ப்
 புத்திரொந் தயர்ந்தழு தினைத்தேன்
 சொற்பதங் கீந்த நின்றிரு வடிக்குத்
 தொண்டிசெய் நானுமொன் றுளதோ
 கற்பது கற்றோர் புகழ்திரு வொற்றிக்
 காவல்கொள் கருணையங் கடலே.

2

முன்னைவல் வினையால் வஞ்சக மடவார்
 முழுப்புலைக் குழிவிழுந் தினைத்தேன்
 என்னையோ கொடியே னின்றிரு வருடான்
 எய்தில னேலுயிர்க் குறுதிப்
 பின்னையெவ் வணந்தா னெய்துவ தறியேன்
 பேதையிற் பேதைநா னன்றோ
 கன்னலே தேனே யொற்றியெம் மழுதே
 கடவுளே கருணையங் கடலே.

3

மண்ணினுண் மயங்கி வஞ்சக வினையான்
மனந்தளர்ந் தழுங்கிநா டோலும்
எண்ணினு ளடங்காத் துயரொடும் புலையர்
இல்லிடை மல்லிடு கின்றேன்
விண்ணினு ளிலங்குஞ் சுடர்நிக ருனது
மெல்லடிக் கடிமைசெய் வேனோ
கண்ணினுண் மணியே யொற்றியங் கணியே
கடவுளே கருணையங் கடலே.

4

அளவிலா வுலகத் தனந்தகோ டிகளாம்
ஆருயிர்த் தொகைக்குரு மேனெப்போல்
இளகிலா வஞ்ச நஞ்சகப் பாவி
யேழைக ளுண்முகொ லிலைகாண்
தளர்விலா துனது திருவடி யெனும்பொற்
முமரைக் கணியனா குவனோ
களவிலார்க் கினிய வொற்றியெம் மருந்தே
கனந்தருங் கருணையங் கடலே.

5

ஞானமென் பதிலோ ரனுத்துணை யேனும்
நண்ணிலென் புண்ணிய மறியேன்
நனமென் பதனுக் கிறையென லானேன்
எவ்வண முய்குவ தறியேன்
வானநா டவரும் பெறற்கரு நினது
மலரடித் தொழும்புசெய் வேனோ
கானவேட் டுருவா மொருவனே யொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே.

6

ஞாலவாழ் வணத்துங் கானனீ ரெனவே
நன்கறிந் துன்றிரு வருளாஞ்
சீலவாழ் வடையுஞ் செல்வமிப் பொல்லாச்
சிறியனும் பெறுகுவ நேயோ
நீலமா மிடற்றுப் பவளமா மலையே
நின்மல வானந்த நிலையே
காலனா னவிழ்க்குங் காலனே யொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே.

7

மாலொடு நான்கு வதனனுங் காணு
மலரடிக் கடிமைசெய் தினிப்பாம்
பாலொடு கலந்த தேனென வுன்சீர்ப்
பாடுநா ளெந்தநா ளறியேன்
வேலொடு மயிலுங் கொண்டிடுஞ் சுடரை
வினைவித்த வித்தக விளக்கே
காலொடு பூத மைந்துமா மொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே.

8

சற்றுநற் குணந்தான் சார்ந்திடாக் கொடியார்
தந்தலை வாயிலுட் குரைக்கும்
வெற்றுநாய் தனக்கும் வேறுநா யாக
மெலிகின்றே னைம்புலச் சேட்டை
அற்றுநின் றவர்க்கு மரியநின் றிருத்தாட்
கடிமைசெய் தொழுகுவ னேயோ
சற்றுமுற் றுணர்ந்தோர்க் சருடரு மொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே.

9

மறைகளு மின்னுந் தலைத்தலை மயங்க
மறைந்துல குயிர்தொலு மொளித்த
இறைவநின் றிருத்தாட் கன்பிலாக் கொடியன்
எண்ணினு மேழையேன் றனக்கு
நிறைதரு நினது திருவரு ளளிக்க
நினைத்தலை நின்கடன் கண்டாய்
கறைமணி மிடற்றுத் தெய்வமே யொற்றிக்
காவல்கொள் கருணையங் கடலே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

53. பொருள் விண்ணப்பம்

—*—

திருவொற்றியுர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

உலக வாழ்க்கையி னுழலுமென் னெஞ்சம்
ஒன்று கோடியாய்ச் சென்றுசென் றுலைந்தே
கலக மாயையிற் கவிழ்கின்ற தெளியேன்
கலுழ்கின் றேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
இலகு மன்பர்தம் எய்ப்பினில் வைப்பே
இன்ப வெள்ளமே யென்னுடை யுயிரே
திலக மேதிரு வொற்றியெம் முறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

1

எண்ணி லாநினைப் புற்றதின் வழியே
இன்ப துன்பங்க ளெய்தியென் னெஞ்சங்
தண்ணி லாக்குரங் கெனவுழன் றதுகான்
கடைய னென்செயக் கடவதொன் றறியேன்
பெண்ணி லாவிய பாகத்தெம் மமுதே
பிரம னாதியர் பேசருந் திறனே
தெண்ணி லாழுடி யொற்றியங் கணியே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

2

ஊனு றக்கமே பொருளென நினைத்த
ஒதிய னேன்மன மொன்றிய தின்றுய்க்
காணு றக்கருங் காமஞ்சான் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
மாணு றக்களங் கறுத்தசெம் மணியே
வள்ள லேயென்னை வாழ்விக்கு டருந்தே
சேணு றத்தரு மொற்றிநா யகமே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

3

யாது சொல்லினுங் கேட்பதின் றந்தோ
யான்செய் தேனென தென்னுமில் விருளிற்
காது கின்றதென் வஞ்சக நெஞ்சங்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
ஒது மாமறை யுபரிட தத்தின்
உச்சி மேவிய வச்சிர மணியே
தீது நீக்கிய வொற்றியந் தேனே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

4

சொல்லுஞ் சொல்லா வன்றுகா னெஞ்சத்
துடுக்க னைத்துமிங் கொடுக்குவ தெவனே
கல்லும் பிற்படு மிரும்பினும் பெரிதாற்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அல்லு மெல்லுநின் றகங்குழைந் தேத்தும்
அன்பருள் னுறு மானந்தப் பெருக்கே
செல்லு லாம்பொழி லொற்றியங் கரும்பே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

5

இம்மை யின்பமே வீடெனக் கருதி
ஈன ரில்லிடை யிடர்மிக வழந்தே
கைம்மை நெஞ்சமென் றனைவலிப் பதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
மும்மை யாகிய தேவர்தந் தேவே
முக்கண் மூர்த்தியே முத்தியின் முதலே
செம்மை மேனியெம் மொற்றியு ரரசே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

6

நின்ன டிக்கனோர் கணப்பொழு தேனும்
நிற்ப தின்றியே நீசமங் கையர்தங்
கன்ன விற்பனம் விழைந்தது மனங்காண்
கடையனென் செயக் கடவதொன் றறியேன்
அன்ன ஆர்தியு மாலுநின் றலற
அடியர் தங்களுள் ளமர்ந்தரு ளமுதே
தென்னி சைப்பொழி லொற்றியெம் வாழ்வே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

7

புலைய மங்கையர் புணர்முலைக் குவட்டிற்
போந்து ருண்டெனைப் புலன்வழிப் படுத்திக்
கலைய நின்றதிக் கல்லுறழ் மனந்தான்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
விடையி லாவயர் மாணிக்க மணியே
வேத வுச்சியில் விளங்கொளி விளக்கே
சிலைவி லாக்கொளு மொற்றியெம் மருந்தே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

8

தந்தை தாப்மனை மச்சுளென் றுலகச்
சுழக்கி லேயிட ருழக்குமென் மனந்தான்
கந்த வாதனை யியற்றுகின் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
எந்தை யேயெனை யெழுமைபுந் தொடர்ந்த
இன்ப வெள்ளமே யென்னுயிர்க் குயிரே
சந்தை யோங்கிய வொற்றியெந் தேவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

9

கொடிய வஞ்சக நெஞ்சக மெனுமோர்
குரங்கிற் கென்னுறு குறைபல வுரைத்துங்
கடிய தாதலிற் கசிந்தில தினியிக்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
அடிய னேன்பிழை யுளத்திடை நிணையல்
அருளல் வேண்டுமென் னருயிர்க் துணையே
செடிக ணீக்கிய வொற்றியெம் முறவே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

54. கொடிவிண்ணப்பம்

—❖:❖—

திருவொற்றியுர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலை யொன்றுதோட் சுந்தரப் பெருமான்
மணத்திற் சென்றவண் வழக்கிட்ட தெனவே
ஒலை யொன்றுநீர் காட்டுதல் வேண்டாம்
உவந்து தொண்டனென் றுரைப்பிரே லென்னை
வேலை யொன்றல மிகப்பல வெனினும்
வெறுப்பி லாதளம் வியந்துசெய் குவன்காண்
சோலை யொன்றுசீ ரொற்றியு ருடையீர்
நாய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

1

பூத தும்படை யெனினுநா னஞ்சேன்
புதிய பாம்பின்பூண் பூட்டவும் வெருவேன்
பேத மின்றியம் பலந்தனிற் றுக்கும்
பெருமைச் சேவடி பிடிக்கவுந் தளரேன்
ஏத மெண்ணிடா தென்னைபுந் தொழும்பன்
என்று கொள்விரே லெனக்கது சாலும்
சூத வொன்பொழி லொற்றியூ ருடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

2

உப்பி டாதகூ ழிடுகினு முண்பேன்
உவந்திவ் வேலையை யுணர்ந்துசெய் யெனநீர்
செப்பி டாமுனந் தலையினு னடந்து
செய்ய வல்லன்யான் செய்யுமப் பணிகள்
தப்பி டாததிற் றப்பிருந் தென்னைத்
தண்டிப் பிரேனிற் சலித்துளம் வெருவேன்
துப்பி டாவெனக் கருளொற்றி யுடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

3

கூலி யென்பதோ ரனுத்துணை யேனுங்
குறித்தி லேனது கொடுக்கினுங் கொள்ளின்
மாவி னோடயன் முதலியர்க் கேவல்
மறந்துஞ் செய்திடேன் மன்னுயிர்ப் பயிர்க்கே
ஆலி யன்னதாந் தேவரீர் கடைக்கண்
அருளே வேண்டினே னடிமைகொள் கிற்பீர்
சூலி யோர்புடை மகிழொற்றி யுடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

4

தேர்ந்து தேடினுந் தேவர்போற் றலைமைத்
தேவ ரில்லையத் தெளிவுகொண் டடியேன்
ஆர்ந்து தும்மடிக் கடிமைசெய் திடப்பே
ராசை வைத்துமை யடுத்தன னடிகேள்
ஓர்ந்திங் கென்றனைத் தொழும்புகொள் ளீரேல்
உய்கி லேனிலி தும்பதங் காண்க
சோர்ந்தி டார்புக ழொற்றியூ ருடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

5

புதிய னென்றெனைப் போக்குதி ரோநீர்
பூரு வத்தினும் பொன்னடிக் கடிமைப்
பதிய வைத்தன னாயினு மந்தப்
பழங் கணக்கினைப் பார்ப்பதி லென்னே
முதிய னல்லன்யா னெப்பணி விடையும்
முயன்று செய்குவேன் மூர்க்கனு மல்லேன்
துதிய தோங்கிய வொற்றியூ ருடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

6

ஒழுக்க மில்லவ னோரிடத் தடிமைக்
சூதவு வான்கொலென் றுன்னுகிற் பிரேற்
பழுக்க நெஞ்சினே னும்முடைச் சமூகம்
போந்து நிற்பனேற் புண்ணியக் கனிகள்
பழுக்க நின்றிடுங் குணத்தரு வாவேன்
பார்த்த பேருமப் பரிசின ராவர்
தொழுக்க னென்னையாள் வீரொற்றி யுடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

7

பிச்சை யேற்றுணும் பித்தரென் றும்மைப்
பேசு கின்றவர் பேச்சினைக் கேடும்
இச்சை நிற்கின்ற தும்மடிக் கேவல்
இயற்று வானந்த விச்சையை முடிப்பீர்
செச்சை மேனியீர் திருவுள மறியேன்
சிறிய னேன்மிகத் தியங்குகின் றனன்காண்
துச்சை நீக்கினோர்க் கருளொற்றி யுடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

8

ஆல முண்டநீ ரின்னுமவ் வானோர்க்
சமுது வேண்டிமா லக்கடல் கடைய
ஓல வெவ்விடம் வரிலதை நீயே
உண்கென் றுலுதும் முரைப்படி யுண்பேன்
சாலஞ் செய்வது தகையன்று தருமத்
தனிப்பொற் குன்றனீர் சராசர நடத்துஞ்
சூல பாணியீர் திருவொற்றி நகரீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

9

முத்தி நோக்கிலாத் தேவர்க டமைநான்
முந்து மேனவர் முற்பட வரினுஞ்
சுத்தி யாகிய சொல்லுடை யணுக்கத்
தொண்டர் தம்முடன் சூழ்த்திட ரெனினும்
புத்தி சேர்புறத் தொண்டர்தம் முடனே
பொருந்த வைக்கினும் போதுமற் றதுவே
துத்தி யார்பணி யீரொற்றி யுடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

10

என்ன நானடி யென்பல பலகால்
இயம்பி நிற்பதிங் கெம்பெரு மானீர்
இன்னு மென்னையோர் தொண்டனென் றுளத்தில்
ஏன்று கொள்ளிரே லிருங்கடற் புவியோர்
பன்ன வென்னுயிர் தும்பொருட் டாகப்
பாற்றி தும்மிசைப் பழிசுமத் துவல்காண்
துன்னு மாதவர் புகழொற்றி யுடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

55. நாடக விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நிருச்சிற்றம்பலம்

மடுக்கு நீருடைப் பாழங்கினை றதனுள்
வழுக்கி வீழ்ந்தவன் வருந்துற வண்ணம்
எடுக்கின் றோரென இடையிற்சை விடுதல்
இரக்க முள்ளவர்க் கியல்பன்று கண்டர்
தடுக்கி லாதெனைச் சஞ்சல வாழ்விற்
றுழ்த்து கின்றது தருமமன் றுமக்கு
நடுக்கி லார்தொழு மொற்றியூ ருடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

வேண்மை நெஞ்சினேன் மெய்யென்ப தறியேன்
விமல தும்மிடை வேட்கையு முடையேன்
உண்மை யோதினேன் வஞ்சக வாழ்க்கை
உவரி வீழ்வனே லுறுதிமற் றறியேன்
கண்மை புள்ளவர் பாழங்குழி வீழக்
கண் டிருப்பது கற்றவர்க் கழகோ
நண்மை யொற்றியீர் திருச்சிற்றம் பலத்துள்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

குற்ற மேபல வியற்றினு மெனைநீர்
கொடிய னென்பது குறிப்பல வுமது
பொற்றை நெர்புயத் தொவிர்திரு நீற்றைப்
பூசு கின்றனன் புனிததும் மடிக்கண்
உற்ற தோர்சிறி தன்புமில் வகையால்
உறுதி யீவதிங் குமக்கொரு கடன்காண்
நற்ற வத்தர்வா மொற்றியூ ருடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

உள்ள தோதின லொறுக்கிலே மென்பர்
உலகு னோரிந்த வுறுதிகொண் டடியேன்
கள்ள மோதிலே னும்மடி யறியக்
காம வேட்கையிற் கடலினும் பெரியேன்
வள்ள லேயும் தருள்பெறச் சிறிது
வைத்த சிந்தையேன் மயக்கற வருள்வீர்
நள்ள லுற்றவர் வாழொற்றி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

1

2

3

4

¹ அரந்தை யோடொரு வழிச்செல்வோன் றனையோர்
ஆற்று வெள்ளமீர்த் தலைத்திட வவனும்
பரந்த நீரிடை நின்றழு வானேற்
பகைவ ராயினும் பார்த்திருப் பாரோ
கரந்தை யஞ்சடை யண்ணை ரடியேன்
கலங்கக் கண்டிருக் கின்றது கடனோ
நரந்த மார்பொழி லொற்றியூ ருடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

5

பிறவிக் கண்ணிலான் கைக்கொளுங் கோலைப்
பிடுங்கி வீசுதல் பெரியவர்க் கறமோ
மறவிக் கையறை மனத்தினே னும்மேல்
வைக்கு மன்பைநீர் மாற்றுத லழகோ
உறவிக் கொள்கையை புள்ளிரே விதனை
ஓதிக் கொள்ளிட மொன்றிலே கண்டர்
நறவிக் கோங்கிய வொற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

6

வலிய வந்திடு விருந்தினை யொழிக்கார்
வண்கை புள்ளவர் மற்றது போலக்
கலிய நெஞ்சினேன் வஞ்சக வாழ்விற்
கலங்கி யையதுங் கருணையா மமுதை
மலிய வுண்டிட வருகின்றேன் வருமுன்
மாற்று கிற்பிரேல் வள்ளன் ரன்றோ
நலிய னீக்கிடு மொற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

7

போய்ய னாகிலும் போக்கிட மறியாப்
புலைய னுண்டவன் புகழுரைப் பானேல்
உய்ய வைப்பனீ துண்மையில் வுலகில்
ஓதிய னேன்புக லோரிட மறியேன்
அய்ய தும்மடித் காட்செய லுடையேன்
ஆண்ட நீரெனை யகற்றுத லழகோ
நைய லற்றிட வருளொற்றி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

8

தந்தை யாயவர் தனையரைக் கெடுக்கச்
சமைவ ரென்பது சற்றுமின் றுலகில்
எந்தை நீரெனை வஞ்சக வாழ்வில்
இருத்து வீரெனில் யார்க்குது புகல்வேன்
பந்த மேலிட வென்பரி தாபம்
பார்ப்பி ரோவருட் பங்கய விழியீர்
நந்த வொண்பனை யொற்றியூ ருடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

9

¹ அரந்தை என்பது - மனக்கவலை.

கல்லி வேண்டிய மகன்றனைப் பெற்றோர்
கடுத்த லோர்சிறு கதையிலு மிலைகாண்
செல்வம் வேண்டிலேன் திருவருள் விழைந்தேன்
சிறிய னேனைநீர் தியக்குத லழகோ
பல்வி தங்களாற் பணிசெயு முரிமைப்
பாங்கு நல்கும் பரமமக் கன்றே
நல்வி தத்தினர் புகழொற்றி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

10

மண்ணி னல்லவ னல்லவ ரிடத்தோர்
வணக்க மின்மையன் வணங்குவனானால்
எண்ணி நம்புடை யிருவென வுரைப்பர்
ஏன்வ னாங்கினை யென்றுரைப் பாரோ
கண்ணி னல்லதுங் கழறெழு விசைந்தாற்
கலக்கங் காண்பது கடனன்று கண்டீர்
நண்ணி யாதவன் ரெழுமொற்றி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிறுகின் றீரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

56. திருவண்ண விண்ணப்பம்

திருவொற்றியூர்

கோச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணப்பா வென்றருளுங் காளத்தி யப்பாமுன்
வண்ணப்பால் வேண்டி ¹மதலையப்பால் வாரிதியை
உண்ணப்பா வென்றுரைத்த வொற்றியப்பா வந்தருள்
எண்ணப்பா வென்றமூலில் வேழமுகம் பாராயோ.

1

மஞ்சு படுஞ் செஞ்சடில வள்ளலே யுள்ளுகின்றோர்
உஞ்சபடும் வண்ணமரு ளொற்றியூ ருத்தமனே
நஞ்சபடும் கண்டமுடை நம்பரனே வன்றுயராற்
பஞ்சபடும் பாடுபடும் பாவிமுகம் பாராயோ.

2

கண்ண ரமுதே கரும்பேயென் கண்ணையென்
அண்ணவுன் பொன்னருள்தா னார்ந்திடுமோ அல்லதெனும்
நண்ணதோ யாது நணுகுமோ வென்றுருகி
எண்ணது மெண்ணுமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

3

¹ மதலை என்பது - உபமன்யு.

நாடியசீ ரொற்றி நகருடையாய் நின்கோயில்
நீடியநற் சந்திதியி னினுநின்று மாலயனுந்
தேடியறி யொண்ணத் திருவுருவைக் கண்டுருகிப்
பாடியழு தேங்குமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

4

வாங்கிமலை வில்லாக்கு மன்னவனே யென்னரசே
ஒங்கி வளந்தழுவு மொற்றியூ ருத்தமனே
துங்கிய துன்பச் சமைசுமக்க மாட்டாது
ஏங்கியழு கின்றவிர்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

5

தொண்டர்க் கருளுந் துணையே யிணையில் விடம்
உண்டச் சுதற்கருளு மொற்றியூ ருத்தமனே
சண்டப் பவநோயாற் றுபிலாப் பிள்ளையெனப்
பண்டத் துபர்கொளுமிப் பாவிமுகம் பாராயோ.

6

உட்டிகழ்ந்த மேலவனே யொற்றியூ ருத்தமனே
மட்டிலங்கு முன்றன் மலரடியைப் போற்றாது
தட்டிலங்கு நெஞ்சத்தாற் றஞ்சலித்துன் சந்திதிக்கண்
எட்டிநின்று பார்க்குமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

7

நஞ்சை மிடற்றணிந்த நாயகனே யோர்பாகம்
பச்சைநிறங் கொண்ட பவளத் தனிமலையே
மிச்சை தவிர்க்குமொற்றி வித்தகனே நின்னருட்கே
இச்சைகொடு வாடுமிந்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

8

மாலயர்ந்துங் காணு மலரடியாய் வஞ்சவினைக்
காலயர்ந்து வாடவருட் கண்ணுடையாய் விண்ணுடையாய்
சேலயர்ந்த கண்ணார் தியக்கத்தி னானருட்
பாலயர்ந்து வாடுமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

9

சோந்தமுற வெண்ணித் தொழுகின்ற மெய்யடியர்
சந்தமுறு நெஞ்சத் தலத்தமர்ந்த தத்துவனே
நந்தவனஞ் சூழொற்றி நாயகனே வாழ்க்கையெனும்
பந்தமதில் வாடுமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

10

தில்லையிடை மேவுமெங்கள் செல்வப் பெருவாழ்வே
ஒல்லையடி யார்க்கருளு மொற்றியூ ருத்தமனே
அல்லை நிகர்க்கு மளகத்தா ராசைதனக்
கெல்லையறி யாதவிர்த ஏழைமுகம் பாராயோ.

11

விதியிழந்த வெண்டலைகொள் வித்தகனே வேதியனே
மதியிழந்தோர்க் கேலா வளரொற்றி வானவனே
நிதியிழந்தோர் போலயர்ந்து நின்னுடைய வாழ்க்கைப்
பதிவிரும்பி வாடுமிந்தப் பாவிமுகம் பாராயோ.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

57. மருட்கை விண்ணப்பம்

—❖(*)❖—

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

யாது செய்குவன் போதுபோ கின்ற
தண்ண லேயும தன்பருக் கடியேன்
கோது செய்யினும் பொருத்தருள் புரியுங்
கொள்கை யீரெனைக் குறுகிய குறும்பர்
வாது செய்கின்றார் மனந்தளர் கின்றேன்
வலியி லேன்செயும் வகையொன்று மறியேன்
மாதர் செய்பொழி லொற்றியூ ருடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

1

எனக்கு நீரிங்கோ ராண்டையல் லீரோ
என்னை வஞ்சகர் யாவருங் கூடிக்
கனக்கும் வன்பவக் கடலிடை வீழ்த்தக்
கண்டி ருத்தலோ கடனுமக் கெளியேன்
தனக்கு மற்றொரு சார்பிருந் திடுமேற்
றயவு செய்திடத் தக்கதன் றிலைகான்
மனக்கு நல்லவர் வாழொற்றி யுடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

2

எஞ்ச வில்லதோர் காமமாங் கடலாழ்ந்
தினைக்கின் றேனினி யென்செய்வ னடியேன்
தஞ்ச மென்றும் திணைமல ரடிக்கே
சரண் புகுந்தனன் றயவுசெய் யீரேல்
வஞ்ச வாழ்க்கையாந் திமிங்கில மெனுமீன்
வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத் திடுங்கான்
மஞ்ச ளாவிய பொழிலொற்றி யுடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

3

என்பி றப்பினை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
என்செய்வே னெனை யென்செய நினைக்கேன்
முன்பி றப்பிடை யிருந்தசே டத்தான்
மூட வாழ்க்கையாந் காடகத் தடைந்தே
அன்பி றந்தவெங் காமவேட் டிவனூல்
அலைப்புண் டேனும தருள்பெற விழைந்தேன்
வன்பி றந்தவர் புகழொற்றி யுடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

4

காம மென்னுமோர் காவலி லுழன்றே
தலுழ்கின் றேனொரு சளைகணு மறியேன்
சேம நல்லருட் பதம்பெருந் தொண்டர்
சேர்ந்த நாட்டகஞ் சேர்வுற விழைந்தே
எம முற்றிடு மெனைநிடு விப்பார்
இல்லை பென்செய்வன் யாரினுஞ் சிறியேன்
வாம மாதரான் மருவொற்றி யுடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

5

இன்ப மென்பது விழைந்திட ருழந்தேன்
என்னை யொத்தவோ ரேழையிங் கறியேன்
துன்ப மென்பது பெருஞ்சுமை யாகச்
சுமக்கின் றேனருட் டினைசிறி தில்லேன்
அன்ப ருள்ளகத் தமர்ந்திடுந் தேவன்
அடிக்குற் றேவலுக் காட்டு வேனோ
வன்பர் நாடுரு வொற்றியூ ருடையீர்
வண்மை யீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

6

ஊழ்வி னைப்படி யெப்படி யறியேன்
உருற்று கின்றன னுமதருள் பெறவே
தாழ்வி னைத்தருங் காமமோ வெண்க்கிழ்த்
தள்ளு கின்றதே புள்ளுகின் றதுகான்
பாழ்வி னைக்கொளும் பானியேன் செய்யும்
பாங்க றிந்திலே னேங்குகின் றனனூல்
வாழ்வி னைத்தரு மொற்றி யுருடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

7

இறப்பி லார்தொழுந் தேவரீர் பதத்தை
எவ்வ நீக்கியே யெவ்விதத் தானும்
மறப்பி லாதுள நினைத்திடிந் காமம்
வழிம றித்ததை மயக்குகின் றதுகான்
குறிப்பி லாதென்னுந் கூடிய மட்டுங்
குறைத்து மங்கது குறைகில தந்தோ
வறிப்பி லாவய லொற்றியூ ருடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

8

சஞ்சி தந்தருங் காமமென் றிடுமோர்
சலதி வீழ்ந்ததிற் றலைமயக் குற்றே
அஞ்சி யஞ்சிநா னலைகின்றே னென்னை
அஞ்ச லென்பவ ரியாரையு மறியேன்
துஞ்சினுந் பின்பு சுகம்பலித் திடுமோ
துணையிலார்க் கொரு துணையென விருப்பீர்
மஞ்சி னீன்பொழி லொற்றியூ ருடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

9

அல்ல வோதிய ரிடைப்படுங் கமருக்
காசை வைத்தவென் னறிவினமை யளவைச்
சொல்ல வோமுடி யாதென யாளத்
துணிவு கொள்விரோ தூயரை யாளல்
அல்ல வோவும் தியற்கையா யினுநல்
அருட்க ணீரென யாளலுந் தருங்காண்
மல்ல லோங்கிய வொற்றியு ருடையீர்
வண்கையீ ரென்கண் மணியனை யீரே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

58. கொடை மட விண்ணாப்பம்

திருவொற்றியூர்

கட்டளைக் கலித்துரை

தீருச்சிற்றம்பலம்

நின்போன்ற தெய்வமொன் றின்றென வேத நிகழ்த்தவுநின்
பொன்போன்ற ஞானப் புதுமலர்த் தாட்டுணைப் போற்றுக்கிலேன்
என்போன்ற வேழையர் யாண்டுள ரம்பலத் தேருடஞ்செய்
மின்போன்ற வேணிய னேயொற்றி மேவிய வேதியனே.

1

வேதிய னேவெள்ளி வெற்பிடை மேவிய வித்தகனே
நீதிய னேமன்றி னிட்கள வானந்த நிர்த்தமிடும்
ஆதிய னேயெமை யாண்டவ னேமலை யான்மகிழும்
பாதிய னேயெம் பராபர னேழுக்கட் பண்ணவனே.

2

பண்ணவ னேபசு பாசத்தை நீக்கும் பரம்பரனே
மண்ணவ னேனை மகிழ்ந்தவ னேமல மாற்றுகின்ற
விண்ணவ னேவெள் விடையவ னேவெற்றி மேவுநெற்றிக்
கண்ணவ னேயெனைக் காத்தவ னேயொற்றிக் காவலனே.

3

காவல னேயன்று மாணிக்குப் பொற்கிழிக் கட்டவிழ்த்த
பாவல னேதொழும் பாணன் பரிசுறப் பாட்டளித்த
நாவல னேதில்லை நாயக னேகட னஞ்சையுண்ட
மாவல னேழுக்கண் வானவ னேயொற்றி மன்னவனே.

4

மன்னவ னேகொன்றை மாலைய னேதிரு மாலயர்க்கு
முன்னவ னேயன்று நால்வர்க்கும் யோக முறையறந்தான்
சொன்னவ னேசிவ னேயொற்றி மேவிய தூயவனே
என்னவ னேயைய மேற்பவ னேயெனை யீன்றவனே.

5

ஈன்றவ னேயன்ப ரின்னுயிர்க் கின்புறு மின்னமுதம்
போன்றவ னேசிவ ஞானிக ஞான்றும் புண்ணியனே

ஆன்றவ னேயெம துள்ளும் புறம்பு மறிந்துதின்ற
சான்றவ னேசிவ னேயொற்றி மேவிய சங்கரனே.

6

சங்கர னேயர னேபர னேநற் சராசரனே
கங்கர னேமதிக் கண்ணிய னேதுதற் கண்ணினனே
நங்கர மேவிய வங்கனி போன்றரு ணையகனே
செங்கர னேர்வண னேயொற்றி மேவிய சின்மயனே.

7

சின்மய னேயனற் செங்கையி லேந்திய சேவகனே
நன்மைய னேமறை நான்முகன் மாலுக்கு நாடரிதாந்
தன்மைய னேசிவ சங்கர னேயெஞ் சதாசிவனே
பொன்மய னேழுப் புராந்தக னேயொற்றிப் புண்ணியனே.

8

புண்ணிய னேயெமைப் போல்வார்க்கு மின்பப் பொருளளிக்குந்
திண்ணிய னேநற் சிவஞான நெஞ்சிற் றெளிந்தவருள்
அண்ணிய னேகங்கை யாறமர் வேணியி லார்ந்தமதிக்
கண்ணிய னேபற் பலவாகு மண்டங்கள் கண்டவனே.

9

கண்டவ னேசற்று நெஞ்சரு காக்கொடுங் கள்வர்தமை
விண்டவ னேகடல் வேம்படி பொங்கும் விடமனைத்தும்
உண்டவ னேமற்று மொப்பொன் நிலாத வுயர்வுதனைக்
கொண்டவ னேயொற்றிக் கோயிலின் மேவுங் குருபரனே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

59. சிறு விண்ணாப்பம்

பொது

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணாலுன் னருட்புகழைப் பாடு கின்றார்
பணிகின்றார் நின்னழகைப் பார்த்துப் பார்த்துக்
கண்ணார வுளங்குளிரக் களித்தா னந்தக்
கண்ணீர்கொண் டாடுகின்றார் கருணை வாழ்வை
எண்ணநின் றுணையெந்தா யெந்தா யெந்தாய்
என்கின்றார் நின்னன்ப ரெல்லா மென்றன்
அண்ணாநா நொருபாவி வஞ்ச நெஞ்சால்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

1

எப்பாலு நின்னன்ப ரெல்லாங் கூடி
யேத்துகின்றார் நின்பதத்தை யேழையேனான்
வெப்பாய மடவியர்தங் கலவி வேட்டு
விழுகின்றேன் கண்கெட்ட விலங்கே போல

இப்பாரின் மயங்குகின்றே னன்மை யொன்றும்
எண்ணுகிலேன் முக்கணுடை யிறைவாவென்றன்
அப்பாவென் னொருயிர்க்கோர் துணைவா வீணின்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

2

இன்புடையார் நின்னன்ப ரெல்லா நின்சீர்
இசைக்கின்றார் நானொருவ னேழை யிங்கே
வன்புடையார் தமைக்கடி யவமே நச்சு
மாமரம்போ னிற்கின்றேன் வஞ்ச வாழ்க்கைத்
துன்புடையா ரனைவர்க்குந் தலைமை பூண்டேன்
தூய்மையென்ப தறிந்திலேன் சூழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
அன்புடையா யெனையுடையாய் விடையாய் வீணை
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

3

விஞ்சுடையாய் நின்னன்ப ரெல்லா நின்சீர்
மெய்புகை மெழத் துதித்து விளங்கு கின்றார்
நஞ்சுடையார் வஞ்சகர்தஞ் சார்பி லிங்கே
நானொருவன் பெரும்பாவி நண்ணிமுட
நெஞ்சுடையார் தமக்கெல்லாந் தலைமை பூண்டு
நிற்கின்றேன் கருணைமுக நிமலக் கஞ்சம்
அஞ்சுடையா யாறுடைய சடையாய் வீணில்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

4

போய்யாத நின்னடியா ரெல்லா நல்ல
புண்ணியமே செய்துநினைப் போற்றுகின்றார்
நையாநின் னுலைகின்ற மனத்தா லிங்கே
நானொருவன் பெரும்பாவி நாயேன் றீமைச்
செய்பாநின் னுழைக்கின்றேன் சிறிது நின்னைச்
சிந்தியேன் வந்திக்குந் திறமு நாடேன்
ஐயாவென் னப்பாவென் னரசே வீணின்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

5

தேருளுடையார் நின்னன்ப ரெல்லா நின்றாட்
சிந்தையில் வைத் தானந்தந் தேக்கு கின்றார்
மருளுடையே னானொருவன் பாவி வஞ்ச
மனத்தாலே யினைத்தினைத்து மயங்குகின்றேன்
இருளுடையே னென்பூட்டும் பகடு போலிங்
கில்லுழப்பி னுழைக்கின்றே னெல்லாம் வல்ல
அருளுடையா யானுடையா யுடையாய் வீணில்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

6

வாரமுளார் நின்னடியா ரெல்லா நின்னை
வாழ்த்துகின்றார் தலைகுளிர வணங்கு கின்றார்
தீரமிலே னானொருவன் பாவி வஞ்சச்
செயல்வினைக்கு மனத்தாலே திகைத்தேன் சைவ

சாரமிழை னொசார மில்லேன் சித்த
சாந்தமிலே னிரக்கமிலேன் றகவு மில்லேன்
ஆரமுதே முக்கணுடை யரசே வீணின்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

7

வண்மைபெறு நின்னன்ப ரெல்லா நின்னை
வந்தனைசெய் தானந்த வயத்தே நின்றார்
பெண்மையுறு மனத்தாலே திகைத்தே னின்சீர்
பேசுகிலேன் கூசுகிலேன் பேதை நாடோர்
ஒண்மையிலே னொழக்கமிலே னன்மை யென்ப
தொன்றுமிலே னொதியேபோ லுற்றேன் மிக்க
அண்மையில்வந் தருள்புரிவோ யென்னே வீணில்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

8

உம்பர்தமக் கரிதாமுன் பதத்தை யன்றி
ஒன்றுமறி யாருன்னை யுற்றோ ரெல்லாம்
இம்பர்வினை யுடையேனா னொருவன் பாவி
எட்டுணையு நினைந்தறியே னென்று மெங்கும்
வம்பனிழ்ப்புங் குழன்மடவார் மைய லொன்றே
மனமுடையே னுழைத்தினைத்த மாடுபோல் வேன்
அம்பலத்தெம் மரசேயிவ் வாழ்க்கைத் துன்பின்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

9

கோலையறியாக் குணத்தோர்நின் னன்ப ரெல்லாங்
குணமேசெய் துன்னருடான் கூடு கின்றார்
புலையறிவே னானொருவன் பிழையே செய்து
புலங்கெட்ட விலங்கேபோற் கலங்கு கின்றேன்
நிலையறியே னெறியொன்று மறியே னெங்கும்
நினையன்றித் துணைபொன்று மறியேன் சற்றும்
அலையறியா வருட்கடனீ யான்க வீணில்
அலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

60. பெருவிண்ணப்பம்

பொது

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருளார் மனத்தே னிழுக்குடையே னெளியே னின்னை யேத்தாத்
மருளார் நெஞ்சப் புலையரிடம் வாய்ந்து வருந்தி மாழ்கின்றேன்
அருளா ரமுதப் பெருக்கேயென் அரசே யதூந் யறிந்தன்றோ
தெருளா ரன்பர் திருச்சபையிற் சேர்க்கா தலைக்குந் திறமந்தோ.

1

உண்மை யறியே னென்னுமெனை உடையா யுனையே யொவ்வொருசால்
எண்மை யுடையே னினைக்கின்றே னென்னே யுன்னை யேத்தாத
வெண்மை யுடையார் சார்பாக விட்டா யந்தோ வினையேனை
வண்மை யுடையா யென்செய்கேன் மற்றோர் துணையிங் கறியேனே. 2

எளியே னிழைத்த பெரும்பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்திங் கின்பளித்தாய்
களியேன் றனைநீ யினியந்தோ கைவிட் டிடிவென் கடவேனே
ஒளியே முக்கட் செழுங்கரும்பே ஒன்றே அன்ப ருறவேநல்
அளியே பரம வெளியேயென் ஐயா அரசே ஆரமுதே. 3

காமக் கடலிற் படிந்தஞராங் கடலில் விழுந்தேன் கரைகாணேன்
ஏமக் கொடுங்குற் றெனுமகர மியாது செயுமோ வென்செய்கேன்
நாமக் கவலை யொழித்துன்றுள் நண்ணு மவர்பால் நண்ணுவித்தே
தாமக் கடிப்பூஞ் சடையாயுன் றன்சீர் பாடத் தருவாயே. 4

எண்ணு தெளியேன் செபும்பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்திங் கெனைபான்வ
தண்ணு நினது கடன்கண்டாய் அடியேன் பலகா லறைவதென்னே
கண்ணுர் துதற்செங் கரும்பேழுக் களியே கருணைக் கடலேசெவ்
வண்ணு வெள்ளை மால்விடையாய் மன்றா டியமா மணிச்சுடரே. 5

பாலே யமுதே பழமேசெம் பர்கே யெனுநின் பதப்புகழை
மாலே அயனே இந்திரனே மற்றைத் தேவ ரேமறைகள்
நாலே யறியா தெனிற்கிறியேன் நானே வறிவே னுபகவென்
மேலே யருள்கூர்ந் தெனைதின்றுண் மேவு வோர்பாற் சேர்த்தருளே. 6

கண்ணுர் துதலோய் பெருங்கருணைக் கடலோய் கங்கை மதிச்சடையாய்
பெண்ணு ரிடத்தோ யாவர்கட்கும் பெரியோய் கரியோன் பிரமனெடுங்
அண்ணு வெனநின் றேத்தெடுப்ப வமர்ந்தோய் நின்ற னடிமலரை
எண்ணு துழல்வோர் சார்பாக விருக்கத் தரியே னெளியேனே. 7

பொய்யோ ரணியா வணிந்துழலும் புலையே னென்னும் புகவிடந்தான்
ஐயோ நினது பதமன்றி யறியே னிதுநீ யறியாயோ
கையோ ரனல்வைத் தாடுகின்ற கருணா நிதியே கண்ணுதலே
மெய்யோர் விரும்பும் அருமருந்தே வேத முடிவின் விழுப்பொருளே. 8

இன்னே யெளியேன் பொய்யுடையே னென்னு மடிய னலவோநான்
என்னே நின்னைத் துதியாதா ரிடத்தி லென்னை யிருத்தினையே
அன்னே யென்ற னப்பாவென் னையா வென்ற னரசேசெம்
பொன்னே முக்கட் பொருளேநின் புணர்ப்பை யறியேன் புலையேனே. 9

வஞ்ச மடவார் மயலொருபான் மணியே நின்னை வழுத்தாத
நஞ்ச மணையார் சார்பொருபா னவியும் வாழ்க்கைத் துயரொருபால்
விஞ்ச நினது திருவருளே மேவா துழலு மிடியொருபால்
எஞ்ச விலவா யிலைக்கின்ற தென்செய் கேனிவ் வெளியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

61. திருக்காட்சிக்குரங்கல்

திருவொற்றியூர்

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணையும் வாழ்க்கையிடை மாழாந்து வன்பினியாற்
புண்ணையு நெஞ்சம் புழுங்குகின்ற பொய்யவனென்
பண்ணையு மின்பப் பரஞ்சுடரே யென்னிரண்டு
கண்ணையுன் பொன்முகத்தைக் காணக் கிடைத்திலனே. 1

மருளார்ந்த வல்வினையால் வன்பினியால் வன்றுயரால்
இருளார்ந்த நெஞ்சா விடிபுண்ட வேழையனென்
தெருளார்ந்த மெய்ஞ்ஞானச் செல்வச் சிவமேநின்
அருளார்ந்த முக்கண் அழகுதனைக் கண்டிலனே. 2

வல்லார் முலையார் மயலுழந்த வஞ்சகனென்
பொல்லார் புரமேரித்த புண்ணியனே பொய்மறுத்த
நல்லார் தொழுந்தில்லை நாயகனே நன்றளித்த
அல்லார் களத்தின் அழகுதனைக் கண்டிலனே. 3

நோயான் மெலிந்துனரு ணைக்குகின்ற நொய்யவனென்
தாபா னவனேயென் றந்தையே அன்பர் தமைச்
சேயாய் வளர்க்குஞ் சிவனே சிவனேபெந்
தூயாநின் பொற்றோளின் சுந்தரத்தைக் கண்டிலனே. 4

வன்னேர் முலையார் மயலுழந்த வன்மனத்தேன்
அன்னே யென்னப்பாவென் னையாவென் னாமுதே
மன்னே மணியே மலையான் மகிழுனது
பொன்னே ரிதழிப் புயங்காணப் பெற்றிலனே. 5

நண்ணும் வினையா னலிகின்ற நாயடியேன்
எண்ணுஞ் சுகாதீத வின்பமே யன்புடையோர்
கண்ணுங் கருத்துங் களிக்கவருங் கற்பகமே
பெண்ணொருபால் வாழுமுருப் பெற்றிதனைக் கண்டிலனே. 6

தேவ்வண்ண மாயையிடைச் செம்மாந்த சிற்றடியேன்
இவ்வண்ண மென்றறிதற் செட்டாத வான்பொருளே
அவ்வண்ண மான வரசே யமுதேநின்
செவ்வண்ண மேனித் திறங்காணப் பெற்றிலனே. 7

அல்வைத்த நெஞ்சா லுழங்குகின்ற நாயடியேன்
சொல்வைத்த வுண்மைத் துணையே யிணைத்தோண்மேல்
வில்வத் தொடையணிந்த வித்தகனே நின்னுடைய
செல்வத் திருவடியின் சீர்காணப் பெற்றிலனே. 8

பொத்தேர் மயலாற் புழுங்குகின்ற பொய்யடியேன்
கொத்தேர் செழுங்கொன்றைக் குன்றமே கோவாத
முத்தே யெவர்க்கு முழுமுதலே முத்திக்கு
வித்தேநின் பொன்னடிக்கீழ் மேவிநிற்கக் கண்டிலனே.

9

நீதியிலார் வாயிலிடை நின்றலைந்த நெஞ்சுகனேன்
ஜோதியெலாஞ் சூழ்ந்தபரஞ் ஜோதியே செஞ்சடைமேற்
பாதிநிலா வோங்கும் பரமேநீ யொற்றிநகர்
விதியுலா வந்தவெழின் மெய்குளிரக் கண்டிலனே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

62. திருவருட்கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கோச்சகக் கலிப்பா

நீருச்சிற்றம்பலம்

ஒப்பாரு மில்லாத வுத்தமனே யொற்றியிலென்
அப்பாவன் பொன்னடிக்கே அன்பிலே னானலும்
தப்பா தகமெவியச் சஞ்சலத்தா லெங்குகின்ற
இப்பாத சுத்தேற்கு இரங்கின லாகாதோ.

1

எஞ்சா விடரா விரும்பினியா லெங்குமனம்
பஞ்சாக நொந்து பரதவிக்கு நாயேனைச்
செஞ்சாலி யோங்குந் திருவொற்றி யப்பாந்
அஞ்சாதே யென்றுன் அருள்கொடுத்த லாகாதோ.

2

பற்றுஞ் செழுந்தமிழாற் பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றங் குணமாகக் கொள்ளுங் குணக்கடலே
மற்றங்கு மெண்டோண் மலையே மரகதமே
பெற்றிங் கடியேன் பிணிகெடுத்த லாகாதோ.

3

எந்தையே யென்பவர்தம் இன்னமுதே யென்னுரிமைத்
தந்தையே தாயே தமரேயென் சற்குருவே
சுந்தையே யோங்குந் திருவொற்றி யையாவென்
நந்தையே நீங்க நிழலளித்தா லாகாதோ.

4

உள்ளுந் திருத்தொண்ட ருள்ளத் தெழுங்களிப்பே
கொள்ளுந் சிவானந்தக் கூத்தாவன் சேவடியை
நள்ளும் புகழுடைய நல்லோர்க ளெல்லாரும்
எள்ளும் புலையேன் இழிவொழித்தா லாகாதோ.

5

கோதையோர் கூறுடைய குன்றமே மன்றமர்ந்த
தாதையே யொற்றித் தலத்தமர்ந்த சங்கரனே
தீதையே நாடோறுஞ் செய்தலைந்து வாடுமிந்த
பேதையேன் செய்த பிழைபொறுத்தா லாகாதோ.

6

முத்திக்கு வித்தே முழுமணியே முத்தருளர்
தித்திக்குந் தேனே சிவமே செழுஞ்சுடரே
சுத்திக்கு நாதத் தலங்கடந்த தத்துவனே
யெத்திக்கு மில்லென் இளைப்பொழித்தா லாகாதோ.

7

வஞ்சமிலா ருள்ள மருவுகின்ற வான்சுடரே
கஞ்சமுளான் போற்றுங் கருணைப் பெருங்கடலே
நஞ்சமுதாக் கொண்டருளு நல்லவனே நின்னலதோர்
தஞ்சமிலென் றுன்பச் சமக்கொழித்தா லாகாதோ.

8

சேய்பிழையைத் தாயறிந்துஞ் சீருள் பொறுப்பானிர்
நாய்பிழையை நீபொறுக்க ஞாயமுமுண் டையாவே
தேய்மதிபொ ன்ஞ்சந் தியக்கமுறச் சஞ்சலத்தால்
னாயலறி வாடுமென வாவுவென்று லாகாதோ.

9

கண்ணுண் மணிபோற் கருதுகின்ற நல்லோரை
எண்ணுங் கணமும்விடத் தேகாத வின்னமுதே
உண்ணு முணவுக்கு முடைக்குமுயன் றோடுகின்ற
மண்ணுலகத் தென்றன் மயக்கறுத்தா லாகாதோ.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

63. எண்ணத்திரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கோச்சகக் கலிப்பா

நீருச்சிற்றம்பலம்

எளியேனின் திருமுன்பே யென்னுரைக்கேன் பொல்லாத
களியேன் கொடுங்காமக் கன்மனத்தே னன்மையிலா
வெளியேன் வெறியேன்றன் மெய்ப்பிணியை யொற்றியில்வாழ்
அளியோய்நீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

1

முன்னேசேய் வெவ்வினைதான் முண்டதுவோ அல்லதுநான்
இன்னே பிழைதா னியற்றியதுன் டோவறியேன்
பொன்னேர் புரிசடையெம் புண்ணியனே யென்னோயை
அன்னேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

2

இப்பா ரிடையுனையே யேத்துகின்ற நாயேனை
வெப்பா ருளத்தினர்போல் வெம்மைசெயும் வெம்பிணியை
எப்பா லவர்க்கு மிறைவனா மென்னருமை
அப்பாநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

3

ஓவா மயல்செய் யுலகநடைக் குள்துயரம்
மேவா வழங்கின்ற வெண்மையேன் மெய்ந்நோயைச்
சேவார் கொடியெஞ் சிவனே சிவனேயோ
ஆவாநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

4

பொய்யா மலவிருட்டுப் பொத்தரிடை வீழ்ந்துழலுங்
கையா நெறியேன் கலங்கவந்த வெம்பிணியை
மையார் மிடற்றெம் மருந்தே மணியேயென்
ஐயாநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

5

இம்மா நிலத்தி விடருழத்தல் போதாதே
விம்மா வழங்குவென்றன் மெய்யுடற்றும் வெம்பிணியை
செம்மான் மழுக்கரங்கொள் செல்வச் சிவமேயென்
அம்மானீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

6

புரைசேரு நெஞ்சப் புலையனேன் வன்காமத்
தரைசேருந் துன்பத் தடங் கடலேன் வெம்பிணியை
விரைசேருந் கொன்றை விரிசடையாய் விண்ணவர்தம்
அரைசேரீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

7

இத்தா ரணியி லெனியோரைக் கண்டுமிக
வித்தாரம் பேசும் வெறியேன்றன் மெய்ப்பிணியைக்
கொத்தார் குழலியொரு கூறுடைய கோவேயென்
அத்தாநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

8

மறியேர் விழியார் மயக்கினிடை மாழாந்த
சிறியே னடியேன் றியங்கவந்த வன்னோயை
செறியே பெறுந்தொண்டர் சிந்தை தனிலோங்கும்
அறிவேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

9

துன்பே சமையாச் சமக்கின்ற நாயேனை
வன்பேசெய் துள்ள மயக்கிற்ற வன்னோயை
இன்பே யருள்கின்ற வென்னா ருயிரேயென்
அன்பேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

64. நெஞ்ச நிலக்கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளாக நின்றபான் னடிக்கன்பு செய்திட ஐயநெடு
நாளாக விச்சையுண் டென்னைசெய் கேன்கொடு நங்கையர்தம்
மாளா மயற்சண்ட மாருதத் தான்மன வாசியென்சொற்
கேளா தலைகின்ற தாலொற்றி மேவுங் கிளரொளியே.

1

ஒளியா யொளிக்கு னொளிரொளி யேயொற்றி யுத்தமநீ
அளியா விடிவிதற் கென்னைசெய் கேனணங் கன்னவர்தங்
களியாற் களித்துத் தலைதெரி யாது 1 கயன்றுலவா
வளியாய்ச் சுழன்றிவன் மாயா மனமெனை வாதிப்பதே.

2

மாயா மனமெவ் வகையுரைத் தாலு மடந்தையர்பால்
ஓயாது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்றமை யுற்றதொரு
நாயாகி னுங்கை விடாருல கோருனை நானடுத்தேன்
நீயாகி லுஞ்சற் றிரங்குகண் டாயொற்றி நின்மலனே.

3

மலஞ்சான்ற மங்கையர் கொங்கையி லேநகை வாய்த்துமனஞ்
சலஞ்சான்ற தாலிதற் கென்னைசெய் கேனின் சரணன்றியே
வலஞ்சான்ற நற்றுணை மற்றறி யேனொற்றி வானவனே
நலஞ்சான்ற ஞானத் தனிமுதலே தெய்வ நாயகனே.

4

நாயினுங் கீழ்ப்பட்ட வென்னெஞ்ச நன்கற்ற நங்கையர்பால்
ஏயினுஞ் செல்கின்ற தென்னைசெய் கேனுனை யேத்தியிடேன்
ஆயினு மிங்கெனை யாட்கொளல் வேண்டுமை யாவுவந்த
தாயினு நல்லவ னேயொற்றி மேவுந் தயாநிதியே.

5

நிதியேநின் பொன்னடி யேத்தாது நெஞ்ச நிறைமயலாஞ்
சதியே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேனுனைத் தாழலர்தம்
விதியே யெனக்கும் விதித்ததன் ரோவவ் விதியுமிள
மதியேர் சடையண்ண லேயொற்றி யூரொளி மாணிக்கமே.

6

மாணுத வென்னெஞ்சம் வன்னஞ் சனைய மடந்தையர்பால்
நாணுது செல்கின்ற தென்னைசெய் கேன்சிவ ஞானியர்தங்
கோணுத வுள்ளத் திருக்கோயின் மேவிக் குலவுமொற்றி
வாணுவென் கண்ணினுண் மாமணி யேயென்றன் வாழ்முதலே.

7

1 கயன்று என்பது-மெலிந்து என்னும்பொருட்டு. இஃதுரியடியாகப் பிறந்த
வினையெச்சம். இதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறிய “கயவென்கிளவி மென்
மைபுஞ்செய்யும்” என்னும் உரியியற் சூத்திரத்தானும் உணர்க. இக்காலத்து இச்
சொல் சசங்குதலென வழங்குகின்றது.

வாழாத நெஞ்சு மெனையலைத் தோடி மடந்தையர்பால்
வீழாத நாளில்லை யென்னைசெய் கேனான் விரைமலர்த்தான்
தாழாத குற்றம் பொறுத்தடி யென்றனைத் தாங்கிக்கொள்வாய்
சூழாத தவரிடஞ் சூழாத வொற்றிச் சுடர்க்குன்றமே.

8

குன்றேர் முலைச்சியர் வன்மல ஆத்தைக் குழியின்மனஞ்
சென்றே விழுகின்ற தென்னைசெய் கேனெஞ் சிவக்கொழுந்தே
நன்றே சதானந்த நாயக மேமறை நான்கினுக்கும்
ஒன்றே யுயரொளி யேயொற்றி யூரெம் முயிர்த்துணையே.

9

துணையாமுன் பொன்னடி யேத்தா மனமது தோகையர்கண்
கணையா விளைக்கின்ற தென்னைசெய் கேனென்றன் கண்ணிரண்டின்
இணையாம் பரஞ்சுட ரேயழி யாநல மேயின்பமே
பணையார் திருவொற்றி யூர சேயெம் பரம்பொருளே.

10

பொருளேநின் பொன்னடி யுன்னுதென் வன்மனம் புவையர்தம்
இருளே புரிகின்ற தென்னைசெய் கேனடி யேன்மயங்கு
மருளே தவிர்ந்துணை வாழ்த்தி வணங்கி மகிழ்ந்திடநீ
அருளே யருட்கட லேயொற்றி மாநக ரான்பவனே.

11

தீநீச்சிற்றம்பலம்

65 தனிமைக்கிரங்கல்

—*—

திருவொற்றி யூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீநீச்சிற்றம்பலம்

ஆக்க லாதிய ஐந்தொழில் நடத்த
அயன்மு னாகிய ஐவரை யனித்து
நீக்க மின்றியெவ் விடத்தினு நிறைந்த
நித்த நீயெனு நிச்சய மதனைத்
தாக்க வெண்ணியே தாமதப் பாலி
தலைப்பட் டானவன் றனைபகற் றுதற்கே
ஊக்க முற்றநின் திருவருள் வேண்டும்
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

1

கணத்தி லென்னைவிட் டேகுசின் றவன்போற்
காட்டு கின்றனன் மீட்டும்வந் தடுத்துப்
பணத்து மண்ணினும் பாவைய ரிடத்தும்
பரவ நெஞ்சினை விரவுகின் றனன்காண்
குணத்தி னிற்கொடுந் தாமத னெனுமிக்
கொடிய வஞ்சக னெடியமெய்ப் போதம்
உணர்த்து வாரிலை யென் செய்கே னெனியேன்
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

2

இமைக்கு மவ்வள வேனுநெஞ் சொடுங்கி
இருக்கக் கண்டிலே னிழிவுகொண் மலத்தின்
சுமைக்கு நொந்துநொந் தையவோ நாளுந்
துயர்கின் றேனயர் கின்றவென் றுயரைக்
குமைக்கும் வண்ணநின் திருவரு ளின்னுங்
கூடப் பெற்றிலேன் கூறுவ தென்னே
உமைக்கு நல்வர முதவிய தேவே
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

3

சேன்ற நாளிலோ நிறைப்பொழு தேனுஞ்
சிந்தை யோர்வகை தெளிந்ததன் றதுபோய்
நின்ற நாளினு நிற்கின்ற திலேகான்
நெடிய பாவியே னிகழ்த்துவ தென்னே
என்ற னாருயிர்க் கொருபெருந் துணையாம்
எந்தை யேயெனை யெழுமையுங் காத்த
உன்ற னாலின்னு முவகைகொள் கின்றேன்
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

4

கோடி நாளினுங் கூறிட வடங்காக்
கொடிய மாயையி னெடியவாழ்க் கையினை
நாடி நெஞ்சக நலிகின்றே னுணையோர்
நாளு மெண்ணிலே னன்கடைவேனே
வாடி னேன்பிழை மனங்கொள லழியா
வாழ்வை யேழையேன் வசஞ்செயல் வேண்டும்
ஊடி னுலமெய் யடியரை யிகவா
ஒற்றி மேவிய வுத்தமப் பொருளே.

5

அன்ப தென்பதைக் கனவினுங் காணேன்
ஆடு கின்றன னன்பரைப் போல
வன்ப வத்தைபு மாய்த்திட நினைத்தேன்
வஞ்ச நெஞ்சினை வசப்படுக் கில்லேன்
துன்ப வாழ்க்கையிற் சுழல்கின்றே னின்னைத்
தொழுது வாழ்த்திநற் சுகம்பெறு வேனே
ஒன்ப தாகிய வருவுடைப் பெரியோய்
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

6

முன்னை நான்செய்த வல்வினை யிரண்டின்
முடிவு தேர்ந்திலன் வடிவெடுத் துலகில்
என்னை நான்கண்ட தந்தநாள் தொடங்கி
இந்தநாண் மட்டு மிருளென்ப தல்லாற்
பின்னை யாதொன்றும் பெற்றிலே னிதனைப்
பேச வென்னுளங் கூசுகின் றதுகாண்
உன்னை நம்பினே னிங்குறிப் புணரேன்
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

7

கண்ணி லாண்டார் காணிய விழைந்த
கருத்தை யொத்தவென் கருத்தினை முடிப்பத்
தெண்ணி. லாமுடிச் சிவபரம் பொருணின்
சித்த மெப்படி தெரிந்தில னெளியேன்
பண்ணி லாவிய பாடலந் தொடைநின்
பாத பங்கயம் பதிவுறப் புணைவோர்
உண்ணி லாவிய வானந்தப் பெருக்கே
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

8

உண்மை நின்னருட் சுகம்பிற வெல்லாம்
உண்மை யன்றென வுணர்த்தியு மெனது
பெண்மை நெஞ்சகம் வெண்மைகொண் டிலகப்
பித்திலே யின்னுந் தொத்துகின் றதுகாண்
வண்மை யொன்றிலே னெண்மையி னந்தோ
வருந்துகின் றனன் வாழ்வடை வேனோ
ஒண்மை யம்பலத் தொளிசெயுந் சுடரே
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

9

நையு மாறெனைக் காமமா திகள்தாம்
நனுகி வஞ்சக நாட்டுகின் றதுநான்
செய்யு மாறிதற் கறிந்தில னெந்தாய்
தினகக்கன் றேனருட் டிறம்பெறு வேனோ
வையு மாறிலா வண்கைய ருளத்தின்
மன்னி வாழ்கின்ற மாமணிக் குன்றே
உய்யு மாறரு ளம்பலத் தழுதே
ஒற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

66. கழிபகற்கிரங்கல்

பொது

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்ட துண்டுநீ யென்றனை யடியேன்
ஆக்கை யொன்றுமே யசைமடற் பண்போல்
நீண்ட துண்டுமற் றுன்னடிக்க கன்பே
நீண்ட தில்லைவன் னெறிசெலு மொழுக்கம்
பூண்ட துண்டினின் புனிதநல் லொழுக்கே
பூண்ட தில்லையென் புன்மையை நோக்கி
ஈண்ட வந்தரு ளாயெனி லந்தோ
என்செய்கேனர கிடையிடும் போதே.

1

ஊழை யேமிக நொந்திடு வேனோ
ஶளத்தை நோவனோ வுலகிடை மயக்கும்
பாழை யேபலன் றருவ தெண்ணிப்
பாவியேன் பெரும் படருழக் கின்றேன்
மாழை யேர்திரு மேனியெம் பெருமான்
மனமிரங் கியென் வல்வினை கெடவந்
தேழை யேற்கரு ளாயெனி லந்தோ
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

2

ஈன்று கொண்டவென் றந்தையுந் தாயும்
யாவு நீயென வெண்ணிய நாயேன்
மான்று கொண்டனில் வஞ்சக வாழ்வின்
மயக்கி னுன்மிக வன்மைகள் செய்தேன்
சான்று கொண்டது கண்டனையேனுந்
தமிய னேன்மிசைத் தயவுகொண் டென்னை
ஏன்று கொண்டரு ளாயெனி லந்தோ
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

3

அம்மை யப்பனென் னாருயிர்த் துணைவன்
அரசன் தேசிக னன்புடைத் தேவன்
இம்மை யிற்பய னம்மையிற் பயன்மற்
றியாவு நீயென வெண்ணிநிற் கின்றேன்
செம்மை யிற்பெறு மன்பருள் ளகஞ்சோர்
செல்வமே யெனைச் சேர்த்தரு ளாயேல்
எம்மை யிற்பெறு வேன்சிறு நாயேன்
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

4

தாய ராதியர் சலிப்புறு கிற்பார்
தமரு மென்றனைத் தழுவுத லொழிவார்
நேய ராதியர் நேயம்விட் டகல்வார்
நின்னை நம்பியென் னெஞ்சவக் கின்றேன்
தீய ராதியிற் றீயனென் றெனைநின்
திருவு ளத்திடை சேர்த்திடா தொழித்தால்
ஏயர் கோனுக்கன் றருளுமெம் பெருமான்
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

5

முன்னே நான்செய்த வல்வினைச் சிமிழ்ப்பான்
மோக வாரியின் மூழ்கின னேனும்
அன்னை போலுமென் னாருயிர்த் துணையாம்
அப்ப நின்னருள் 1 அம்பியை நம்பி

1 அம்பி என்பது-மரக்கலம்.

தன்னை நேர்சிவ ஞானமென் கரையைச்
சார்து வேமெனுந் தருக்குட னுழன்றேன்
இன்னு நின்னரு வீந்திலை யந்தோ
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

உண்ணு கின்றது முறங்குகின் றதுமேல்
உடுத்து கின்றது முலவுகின் றதுமால்
நண்ணு கின்றது நங்கையர் வாழ்க்கை
நாடு கின்றது நலையுடைத் தொழில்கள்
பண்ணு கின்றது மானபின் உடலைப்
பாடை மேலுறப் படுத்துகின் றதுமேன்
றெண்ணு கின்றதோ னுளம்பதைக் கின்றேன்
என் செய்கேனர கிடையிடும் போதே.

கல்லை வெல்லவும் வல்லவென் மனந்தான்
கடவுள் நின்னடிக் கமலங்கள் நினைத்தல்
இல்லை நல்லையின் னருளெனக் கதனால்
இல்லை யில்லை நீ பிரக்கமில் லாதான்
அல்லை யில்லையா லருள்தரா திருத்தல்
அடிய னேனள வாயினிங் கிடர்க்கே
எல்லை யில்லையென் னுளம்பதைக் கின்றேன்
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

பொங்கு மாயையின் புணர்ப்பினுக் குள்ளம்
போக்கி நின்றதும் புலப்பகை வர்களால்
இங்கு மாலரி யேற்றின்முன் கரிபோல்
ஏங்கு கின்றது மிடர்ப்பெருங் கடலில்
தங்கு மாயையங் கராப் பிடித் திர்க்கத்
தவிப்பி னின்றதுந் தமிழனென் றணியும்
எங்கு மாகிநின் றுயறிந் திலையோ
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

அரக்க னல்லன்யா னரக்கனே யெனினும்
அரக்க னுக்குமுன் னருளளித் தனையே
புரக்க வெண்ணையின் னருட்கட னென்றே
போற்று கின்றனன் புலையிற் புலையேன்
உரக்க விங்கிழைத் திடும்பிழை யெல்லாம்
உன்ன லையநீ யுன்னியென் னளவில்
இரக்க நின்றிரு வுளத்திலை யானால்
என்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

நீருச்சிற்றம்பலம்

6

7

8

9

10

67. அர்ப்பித்திரங்கல்

—❖:~:❖—

பொது

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

தம்பி ரான்றய விருக்கவிங் கெனக்கோர்
தாழ்வுண் டோவெனத் தருக்கொடு மிருந்தேன்
எம்பிரா னினக் கேழையே னளவில்
இரக்க மொன்றிலை யென்னென்ப தின்னும்
நம்பி ரானென நம்பிநிற் கின்றேன்
நம்பு மென்றனை வெம்பிடச் செயினுஞ்
செம்பி ரானரு ளளிக்கனு முனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

1

துட்ட நெஞ்சக வஞ்சகக் கொடியேன்
சொல்வ தெண்ணையென் றெல்லினை வசத்தால்
இட்ட நல்வழி யல்வழி யெனவே
எண்ணு மிவ்வழி யிரண்டிடை யெனைநீ
விட்ட தெவ்வழி யல்வழி யகன்றே
வேறு மோர்வழி மேவிடப் படுமோ
சிட்ட ருள்ளுஞ் சிவபெரு மானின்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

2

ஊட்டு கின்றனை யுண்ணுகின் றனன்மேல்
உறக்கு கின்றனை யுறங்குகின் றனன்பின்
காட்டு கின்றனை சாணுகின் றனனீ
களிப்பிக் கின்றனை களிப்புறு கின்றேன்
ஆட்டு கின்றனை யாடுகின் றனனில்
அகில கோடியு மவ்வகை யானால்
தீட்டு மன்பருக் கன்பின் றனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

3

கண்ணி லான்சுடர் காணவுன் னுதல்போற்
கருத்தி லேனுநின் கருணையை விழைந்தேன்
ஏண்ணிலா விடை யுறடுத் ததனால்
இளைக்கின் றேனெனை யென்கொள் வதற்கென்
உண்ணி லாவிய வுயிர்க்குயி ரனையாய்
உன்னை யொத்ததோர் முன்னவ ரிலேகான்
தெண்ணி லாமுடிச் சிவபரம் பொருணின்
சித்த மன்றியான் செய்வ தொன் றிலையே.

4

மெச்சு கின்றவர் வேண்டிய வெல்லாம்
விழியி மைக்குமுன் மேவல்கண் டீனநான்
நச்சு கின்றன னச்சினுங் கொடியேன்
நன்மை யெய்தவோ வன்மையுற் றிடவோ
இச்சை நன்றறி வாயருள் செய்யா
திருக்கின் றுயுனக் கியான்செய்த தென்னே
செச்சை மேனியெஞ் சிவபரஞ் சுடர்நின்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

5

நாடுந் தாயினு நல்லவ னமது
நாதன் என்றுணை நாடுமப் பொழுதே
வாடு நெஞ்சகந் தளிர்க்கின்றேன் மற்றை
வைகற் போதெலாம் வாடுகின் றனன்காண்
பாடுந் தொண்டர்க ளிடர்ப்படிற் றரியாப்
பண்பென் மட்டுநின் பாலிலை போலுந்
தேடும் பத்தர்தம் முளத்தமர் வேயநின்
சித்த மன்றியான் செய்வ தொன்றிலையே.

6

மருள ளித்தெனை மயக்கியிவ் வுலகல்
வருத்து கின்றனை மற்றெனக்குன்றன்
அருள ளிக்கிலை யாயினு நினக்கே
அடிமை யாக்கிலை யாயினும் வேற்றுப்
பொருளளிக்கிலை யாயினு மொருநின்
பொன்மு கத்தையோர் போதுகண் டிடவே
தெரு ளளித்திடிற் போதுமிந் குனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

7

மாறு கின்றன னெஞ்சக மஞ்சி
வள்ள வித்துணை வந்தில னினிமேற்
கூறு கின்றதென் னென்றயர் கின்றேன்
குலவித் தேற்றமக் கொள்கைய ரின்றி
ஏறு கின்றன னிரக்கமுள் ளவகம்
இறைவ னின்றரு ளீசுவ னென்றே
தேறு கின்றன னென்செய்கே னினது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

8

தாயி னும்பெருந் தயவுடை யவனந்
தலைவ னென்றுநான் றருக்கொடுந் திரிந்தேன்
நாபி னுங்கடை யேன்படு மிடரை
நாளுங் கண்டனை நல்லருள் செய்யாய்
ஆயி னுந்திரு முகங்கண்டு மகிழும்
அன்பர் தம்பணி யாற்றிமற் றுடலந்
தேயி னும்மிக நன்றெனக் கருளுந்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

9

வானும் வையமு மளிக்கினு முன்பான்
மனம்வைத் தோங்குவர் வள்ளனின் னடியர்
நானு மவ்வகை யுலகிய லொழுக்கில்
நாடி நின்னருள் நலம்பெற விழைதல்
கூனு மோர்முடக் கண்ணிலி வானிற்
குலவு மொண்சுடர்க் குறித்திடல் போலுந்
தேனுங் கைக்குறின் னருளுண்டே லுண்டுன்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

68. அச்சத்திரங்கல்

—*—

கோயில்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

துறையிடுங் கங்கைச் செழுஞ்சடைக் கனியே
சுயம்பிர காசமே யமுதிற்
கறையிடுங் கண்டத் தொருபெருங் கருணைக்
கடவுளே கண்ணுதற் கருமபே
குறையிடுங் குணத்தாற் கொடியனே னென்னினுங்
கொடுந்துய ராலலைத் தையா
முறையிடு கின்றே னருடரா தென்னை
மூடனென் நிகழ்வது முறையே.

1

இகழ்ந்திடே லெனியேன் றன்னை நீயன்றி
ஏன்கொள் பவரிலை யந்தோ
அகழ்ந்தென துளத்தைச் சூறைகொண் டலைக்கும்
அஞ்ரெலா மறுத்தருள் புரிவாய்
புகழ்ந்தி டுந்தொண்ட ருளத்தினும் வெள்ளிப்
பொருப்பினும் பொதுவினு நிறைந்து
திகழ்ந்தருள் பழுக்குந் தெய்வதத் தருவே
செல்வமே சிவபரம் பொருளே.

2

பொருளெலாம் புணர்க்கும் புண்ணியப் பொருளே
புத்தமு தேகுணப் பொருப்பே
இருளெலா மறுக்கும் பேரொளிப் பிழம்பே
இன்பமே பென்பெருந் துணையே
அருளெலாந் திரண்ட வொருசிவ மூர்த்தி
அண்ணலே நின்னடிக் கபயம்
மருளெலாந் கொண்ட மனத்தினென் றுன்ப
மயக்கெலா மாற்றியாண் டருளே.

3

ஆண்டநின் கருணைக் கடலிடை யொருசிறு
 மணுத்துணைத் திவலையே யெனினும்
 ஈண்டவென் றன்மேற் றெறித்தியே லுய்வேன்
 இல்லையெ லென்செய்கே னெனியேன்
 நீண்டவ நயன்மற் றேனைவா னவர்கள்
 நினைப்பரு நிலைமையை யன்பர்
 வேண்டினும் வேண்டா விடினுமாங் கனிக்கும்
 விமலனே விடைப் பெருமானே.

4

பெருமையிற் பிறங்கும் பெரியநற் குணத்தோர்
 பெற்றதோர் பெருந்தனிப் பொருளே
 அருமையிற் பிரம னுதிய தேவர்
 அடைந்தநற் செல்வமே யமுதே
 இருமையிற் பயனு நின்றிரு வருளே
 என்னுநின் னடைக்கல மானேன்
 கருமையிற் பொலியும் விடிகர் துன்பக்
 களைகளைத் தெனைவினைத் தருளே.

5

விளைத்தனன் பவநோய்க் கேதுவாம் விடய
 விருப்பினை நெருப்புறழ் துன்பின்
 இளைத்தன னந்தோ வேழைமை யதனால்
 என்செய்கே னென்பிழை பொறுத்துத்
 தளைத்தவன் றுயர்நீத் தாளவல் லவரின்
 றனையன்றி யறிந்திலன் றமியேன்
 கிளைத்தவான் கங்கை நதிச்சடை யவனே
 கிளர்தருஞ் சிற்பர சிவனே.

6

சிற்பர சிவனே தேவர்தந் தலைமைத்
 தேவனே தில்லையம் பலத்தே
 தற்பர நடஞ்செய் தாணுவே யகில
 சராசர காரணப் பொருளே
 அற்பர்தம் மிடஞ்செல் பற்பல துயரால்
 அலைதரு கின்றன னெனியேன்
 கற்பக மனையநின் றிருவருட் கடலிற்
 களிப்புட னுடுவ தென்றோ.

7

என்னுநின் னருளநீ ருண்வெந் திடுநாள்
 என்னுநின் னுருவுகண் டிடுநாள்
 என்னுநின் னடியர்க் கேவல்செய் திடுநாள்
 என்றென தகத்துய ரறுநாள்
 மன்றுணின் றுடும் பரஞ்சடர்க் குன்றே
 வானவர் கனவினுந் தோன்ற
 தொன்றுறு மொன்றே யருண்மய மான
 உத்தம வித்தக மணியே.

8

வித்தக மறியேன் வினையினேன் றுன்ப
 னீரிகட லாழ்ந்தன னந்தோ
 அத்தக வேனை யெடுப்பவர் நின்னை
 யன்றியெங் கணுமிலை யையா
 மத்தகக் கரியி னுரிபுனை பவள
 வண்ணனே விண்ணவ ரரசே
 புத்தக நிறைவி னடியவர் வேண்டும்
 பொருளெலாம் புரிந்தருள் பவனே.

9

அருள்பவ னின்னை யல்லதை யிங்கும்
 அங்குமற் றெங்குமின் றதுபோன்
 மருள்பவ னென்னை யல்லதை மண்ணும்
 வானமுந் தேடினு மின்றே
 இருள்பவ முடையே னென்செய்கே னின்றோ
 னினைதுணை யெனநினைந் துற்றேன்
 மருள்பவத் தொடுமென் றுயரறுத் தாள்வாய்
 வாழிய வருட்பெருந் துரையே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

10

69. புறமொழிக்கிரங்கல்

பொது

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

கேளாந் தானொரு போதுண் டனைமனக் கேதமற
 நீளநந் தேடு முடியா னெதுநினக் கீந்ததென்றே
 வேளநம் போனடை மின்னொரு மைந்தரும் வேடிக்கையாய்
 ஏளநஞ் செய்குவர் *நீயரு ளாவிடி லென்னப்பனே.

1

அப்பாநின் பொன்னரு ளென்மேற் றயைசெய் தளித்திலையேல்
 துப்பா னவுமொரு போதுதுவ் வாது சுழன்றனையே
 இப்பாநி லீசன் றிருவரு ணீபெற்ற தெங்ஙனமோ
 செப்பா யெனவரிப் பார்சிரிப் பாரிச் செகத்தவரே.

2

தீதுசெய் தேற்கருள் செய்வானின் சித்தந் திரும்பிலையேல்
 தாதுசெய் தேகத்து னாவொரு போது தவிர்ந்தினக்
 கேதுசெய் தான்சிவ னென்றே யுலக ரிழிவுரைத்தால்
 யாதுசெய் வேன்றெய்வ மேயெளி யேனுயிர்க் கின்னமுதே.

3

தேரியாமை யாற்சிறி யேன்செய்குற் றத்தைநின் சித்தமதிற்
 பிரியாமை வைத்தருள் செய்திலே யேலெனைப் பெற்றவளும்

பெரியாசை கொண்டபின் ளாயர நென்றரப் பெற்றதென்றே
பரியாசை செய்குவ ளாலய லாரென் பகருவதே, 4

எண்ணும் னாயடி யேன்செய்த குற்றங்கள் யாவும்மெண்ணி
அண்ணுநின் சித்த மிரங்கா யெனிலிங் கயலவர்தாம்
பெண்ணு ரிடத்தவன் பேரருள் சற்றும் பெறுதநினக்
கொண்ணுதிவ் வண்மை விரதமென் றுலென் னுரைப்பதுவே, 5

பொய்யான வஞ்சக நென்பிழை யாவும் பொறுத்துனருள்
செய்யா யெனிலெது செய்குவன் யானிச் செகதலத்தோர்
எய்யா விரதத்தில் யாதுபெற் றாயென் நிகழ்வர்கண்டாய்
அய்யாவென் னின்னமு தேயர சேயென தாண்டவனே, 6

உன்னுள்ளங் கொண்டேற் கருளா யெனிலிங் வுலகர்பொய்யாம்
என்னுள்ளங் கொண்ட களவறி யாதுநின் றேடவிங்கே
நின்னுள்ளங் கொள்விர தப்பயன் யாது நிகழ்த்தெனவே
முன்னுள்ளங் கொண்டு மொழிவர்கண் டாயெம் முதலவனே, 7

முந்தோகை கொண்டநின் றண்ணருள் வாரியின் மூழ்குதற்கிங்
கந்தோவென் றுன்பற் தொடைத்தரு ளாயெனி லாங்குலகர்
வந்தோ சிவவிர தாவெது பெற்றனை வாய்திறவென்
நிந்தோர் தருசடை யாய்விடை யாயென்னை பேசுவரே, 8

ஆகம் படியி லகங்கா ரமுமுடை யானென்றெண்ணிப்
பேசும் படியி லெனக்கரு ளாயெனிற் பேருலகோர்
ஏசும் படிவரும் பொய்வேட நென்றதை யெண்ணிபெண்ணிக்
கூசும் படிவரு மேயென்செய் கேனென் குலதெய்வமே, 9

ஐதட் டிடுநெஞ் சகத்தேன் பிழைகளை யாய்ந்துவெலும்
பொய்தட் டிகலுடை யேற்குன் கருணை புரிந்திலையேல்
வெய்தட்டி யுண்ட விரதாநின் னோன்பு விருத்தமென்றே
கைதட்டி வெண்ணகை செய்வர்கண் டாயருட் கற்பகமே, 10

நீருச்சிற்றம்பலம்

70. கருணைபெரு திரங்கல்

பொது

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய லிருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி யொன்றிய நின்னடி யவர்க்கே

நானு மிங்கொரு நாயடி யவன்காண்

குன்றி னொன்றிய ஊடர்க்கு வுடையேன்

குற்ற நீக்குந் குணமிலே னென்னும்

என்றி னொன்றிய சிவபரஞ் சட்டரே
ஆன்ப வாரியே யென்னுயிர்த் துணையே
ஒன்றி னொன்றிய வுத்தமப் பொருளே
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே, 1

தீது செய்தனன் செய்கின்றேன் செய்வேன்
திய னேன்கொடுந் தீக்குண வியல்பே
ஏது செய்தன னேனுமென் றன்னை
ஏன்று கொள்வதெம் மிறைவநின் னியல்பே
ஈது செய்தனை யென்னைவிட் டிலகில்
இடர்கொண் டேங்கென வியம்பிடி லடியேன்
ஐது செய்வதொன் றென்னுயிர்த் துணையே
உணையலா லெனை யுடையவ ரெவரே, 2

சேன்ற நானினுஞ் செல்கின்ற நானிற்
சிறிய னேன்மிகத் தியங்குறு கின்றேன்
மன்ற நானிவ னைவ்வகை யானால்
வள்ள லேநினை வழுத்துமா ரெதுவோ
என்ற னானினி யாவதொன் றிலையுன்
எண்ண மெப்படி யப்படி யிசைக
உன்ற னாற்களித் துவகைகொள் கின்றேன்
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே, 3

மையல் வாழ்க்கையி னொடொறு மடியேன்
வருந்தி நெஞ்சக மாழ்குவ தெல்லாம்
ஐய வையவோ கண்டிடா தவர்போல்
அடம்பி டிப்பதுன் னருளினுக் கழகோ
செய்ய மேலொன்று மறிந்திலன் சிவனே
தில்லை மன்றிடைத் தென்முக நோக்கி
உய்ய வைத்ததா மைப்பிநிற் கின்றேன்
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே, 4

மண்ண கச்சிறு வாழ்க்கையின் பொருட்டால்
வருந்தி மற்றதன் வன்மைக ளெல்லாம்
எண்ண வெண்ணவென் னெஞ்சகம் பதைப்புற்
றேங்கி யேங்கிரா னினைப்புறு கின்றேன்
அண்ண னின்றிரு வருட்டுணை யடைந்தால்
அமைந்து வாழ்குவ னடைவகை யறியேன்
உண்ண நல்லமு தனையவெம் பெருமான்
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே, 5

அன்னை யப்பனு றீயென மகிழ்த்தே
அகங்கு ளிர்ந்துநா னாதரித் திருந்தேன்
என்னை யிப்படி யிடர்கொள விடுத்தால்
என்செய் கேனிதை யாரொடு புகல்கென்

பொன்னை யொத்தநின் னடித்துணை மலரைப்
போற்று வாரக்குநீ புரிகுவ திதுவோ
உன்னை யெப்படி யாயினு மறவேன்
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

6

நீல மிட்டகண் மடவியர் மயக்கால்
நெஞ்ச மோர்வழி நானொரு வழியாய்
ஞால மிட்டவிய் வாழ்க்கையி லடியேன்
நடுங்கி யுள்ளக நலியுமென் றன்மை
ஆல மிட்டருள் களத்தநீ யறிந்தும்
அருள ளித்திலை யாகமற் றிதனை
ஓல மிட்டழு தரற்றியெங் குரைப்பேன்
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

7

கோடிய பாவியேன் படும்பரி தாபங்
குறித்துக் கண்டுமென் குறையகற் றுது
நெடிய காலமுந் தாழ்த்தனை நினது
நெஞ்சம் வஞ்சக நேர்ந்ததுண் டேயோ
அடியர் தந்துயர் கண்டிடிற் றரியார்
ஐய ரென்பரென் னளவஃ திலையோ
ஓடிய மாதயர் நீக்கிடா யென்னில்
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

8

என்னென் றேழையே னுணம்விட் டுரைப்பேன்
இறைவ நின்றனை யிறைப்பொழு தேனும்
உன்னென் றுலென துரைமறுத் தெதிராய்
உலக மாயையிற் றிலகமென் றுரைக்கும்
மின்னென் றுலிடை மடவியர் மயக்கில்
வீழ்ந்தென் னெஞ்சக மாழ்ந்துவிட் டதனால்
உன்னன் பென்பதென் னிடத்திலை யேனும்
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

9

அடிய னேன்மிசை யாண்டவ நினக்கோர்
அன்பி ருந்ததென் றகங்கரித் திருந்தேன்
கொடிய னேன்படு மிடர்முழு தறிந்துங்
கூலி யாளனைப் போலெனை நினைத்தே
நெடிய வித்துணைப் போதுமோர் சிறிதும்
நெஞ்சி ரங்கிலை சஞ்சலத் தறிவும்
ஓடிய நின்றன னென்செய்கேன் சிவனே
உணைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

71. திருவருட்பதிகம்

—*—

திரு அண்ணாமலை

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

வளங்கிளர் சடையும் விளங்கிய விதழி
மாலையு மாலயன் வழுத்துங்
குளங்கிளர் துதலுங் களங்கிளர் மணியுங்
குலவுதிண் புயமுமம் புயத்தின்
தளங்கிளர் பதமு மிளங்கிளர் வடிவுந்
தழைக்கநீ யிருத்தல்கண் டிவத்தல்
உளங்கிள ரமுதே துளங்குநெஞ் சகனேன்
உற்றரு ணையிற்பெற வருளே.

1

அன்பர்தம் மனத்தே யின்பமுற் றவைகள்
அளித்தவர் களித்திடப் புரியும்
பொன்பொலி மேனிக் கருணையங் கடலே
பொய்யனென் பொய்மை கண்டின்னுந்
துன்பமுற் றலையச் செய்திடே லருணைத்
தொன்னக ரிடத்துன தெழில்கண்டு
என்புள முருகத் துதித்திடல் வேண்டும்
இவ்வர மெனச்சிவ னானுளே.

2

பூத்திடே மவனுங் காத்திடே பவனும்
புள்விலங் குருக்கொடு நேடி
ஏத்திடே முடியுங் கூத்திடே மடியும்
இன்னமுங் காண்கில ரென்றுங்
கோத்திடே மடியர் மாலையி னளனிற்
குலவினை யென்றுநல் லோர்கள்
சாற்றிடு மதுகேட் டிவந்தன னினது
சந்நிதி யுறவெனக் கருளே.

3

அருள்பழுத் தோங்கு மாணந்தத் தருவே
அற்புத வமலநித் தியமே
தெருள்பழுத் தோங்குஞ் சித்தர்தம் முரிமைச்
செல்வமே யருணையந் தேவே
இருள்பழுத் தோங்கு நெஞ்சினே னென்னும்
என்பிழை பொறுத்துநின் கோயிற்
பொருள்பழுத் தோங்குஞ் சந்நிதி முன்னர்ப்
போந்துணைப் போற்றுமா றருளே.

4

மறையுமம் மறையின் வாய்மைபு மாகி
மன்னிய வள்ளலே மலர்மேல்
இறையுமா தவனு மிறையுமின் னவனென்
றெய்திடா விறைவனே யடியேன்
பொறையுநன் னிறையு மறிவுநற் செறியும்
பொருந்திடப் பொய்யனெனென்னும்
அறையுநற் புகழ்சே ரருணையை விழைந்தேன்
அங்கெனை யடைகுவித் தருளே.

5

தேவோர் தேடுஞ் செல்வமே சிவமே
திருவரு ணுபுரித் தேவே
எடுவா ரிதழிக் கண்ணியெங் கோவே
எந்தையே யெம்பெரு மானே
பாடுவார்க் களிக்கும் பரம்பரப் பொருளே
பாடியேன் பொய்யெலாம் பொறுத்து
நாடுவார் புகழு நின்றிருக் கோயில்
நண்ணுமா வெனக்கிவ னாருளே.

6

உலகுயிர் தொறுநின் னாட்டுவித் தாட்டும்
ஒருவனே யுத்தம னேநின்
இலகுமுக் கண்ணுங் காளகண் டமுமெய்
இலங்குவெண் ணீற்றணி யெழிலுந்
திலகவொன் னுதலுண் னாமுலை யுமையான்
சேரிடப் பாலுங்கண் டடியேன்
கலகைவம் புலன்செய் துயரமு மற்றைக்
கலக்கமு நீக்குமா வருளே.

7

அருட்பெருங் கடலே யானந்த நறவே
அடிநடு வந்தமுங் கடந்த
தெருட்பெரு மலையே திருவனு மலையிற்
றிகழ்சயஞ் ஜோதியே சிவனே
மருட்பெருங் கடலின் மயங்குகின் றேனென்
மயக்கெலா மொழிந்துவன் பிறவி
இருட்பெருங் கடல்விட் டேறநின் கோயிற்
கெளியனென் வரவர மருளே.

8

கருணையங் கடலே கண்கண்முன் னுடைய
கடவுளே கமலன்மா லறியா
அருணையெங் கோவே பரசிவா னந்த
வழுதமே யற்புத நிலையே
இருணிலம் புகுதா தெனையெடுத் தாண்ட
இன்பமே பன்பர்தம் மன்பே
பொருணலம் பெறநின் சந்நிதிக் கெளியேன்
போந்துனைப் போற்றும் வாறருளே.

9

ஏதுசெய் திடினும் பொறுத்தருள் புரியும்
ஏன்னுயிர்க் கொருபெருந் துணையே
திதுசெய் மனத்தார் தம்முடன் சேராச்
செயலெனக் களித்தவென் தேவே
வாதுசெய் புலனால் வருந்தல்செய் கின்றேன்
வருந்துறா வண்ணமெற் கருளித்
தாதுசெய் பவனேத் தருணையங் கோயிற்
சந்நிதிக் கியான்வர வருளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

72. பிரசாதப்பதிகம்

புள்ளிருக்கும் வேளார்

க லி லி ரு த் த ம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுரதத் தாலன்பர் சார்ந்திடு நின்றிரு
விரதத் தாலன்றி வேறென்றிற் றீருமோ
பரதத் தாண்டவ னேபரி திப்புரி
வரதத் தாண்டவ னேயிவ் வருத்தமே.

1

வேத னேனும் விலக்குதற் பாலனோ
தித னேன்றுயர் தீர்க்கும் வயித்திய
நாத னேயுன்ற னல்லரு ளில்லையேல்
நோத னேரும்வன் னோயிற் சிறிதுமே.

2

அருந்தி னாலன் . பகங்குளி ரானந்த
விருந்தி னான்மகிழ் வித்தரு ளண்ணலே
வருந்தி நாட வரும்பிணி நின்னருள்
மருந்தி னாலன்றி மற்றென்றிற் றீருமோ.

3

மாலு நான்கு வதனனு மாமறை
நாலு நாடரு நம்பர னேயெவ
ராலு நீக்க வரிதில் வருத்தநின்
ஏலு நல்லரு ளின்றெனற் சற்றுமே.

4

தேவ ராயினுந் தேவர் வணங்குமோர்
மூவ ராயினு முக்கண நின்னருள்
மேவு ருது விலக்கிடற் பாலரோ
ஓவு ருத வுடற்பிணி தன்னையே.

5

வைய நாயக வானவர் நாயக
தைய னாயகி சார்ந்திடு நாயக
உய்ய நின்னரு ளொன்றுவ தில்லையேல்
வெய்ய நோய்கள் விலகுவ தில்லையே.

கல்லை வில்லிற் கணித்தருள் செய்ததோர்
எல்லை யின்றி யெழுமின்ப வெள்ளமே
இல்லை யில்லைநின் னின்னரு ளில்லையேல்
தொல்லை நோயின் றொடக்கது நீங்கலே.

நீதி மாதவர் நெஞ்சிடை நின்றொளிர்
ஜோதி யேழுத் தொழிலுடை மூவர்க்கும்
ஆதி யேநின் னருளொன்று மில்லையேல்
வாதியா நிற்கும் வன்பிணி யாவுமே.

பத்தர் நித்தம் பயில்பரி திப்புரி
உத்தமப் பொரு ளேயுன் னருடனைப்
பெத்த மற்றிடப் பெற்றவர்க் கல்லது
நித்த முற்ற நெடுமபிணி நீங்குமோ.

சைவ சிற்றுகார் தம்முள மன்னிய
தெய்வ தற்பர னேசிவ னேயிங்கு
உய்வ தற்குன் னருளொன்று மில்லையேல்
நைவ தற்கு நணுகுவ நோய்களே.
திருச்சிற்றம்பலம்

73. பிரார்த்தனைப்பதிகம்

திருவொற்றியுரும்- திருத்தில்லையுப்
கட்டளைக் கலித்துரை
திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பார் மலர்ச்சடை யாரமு தேயென் னருட்டுணையே
துப்பார் பவள மணிக்குன்ற மேசிற் சுகக்கடலே
வெப்பார் தருதுய ரான்மெலி கின்றனன் வெற்றடியேன்
இப்பார் தனிலென்னை யப்பாவஞ் சேலென வேன்று கொள்ளே.

ஏன்கொள் வானம தின்னுயிர் போன்முக்க ணெந்தையென்றே
சான்றுகொள் வாய்நினை நம்பிநின் றேனித் தமிழடியேன்
மான்றுகொள் வான்வருந் துன்பங்க ணீக்க மதித்திலையேன்
ஞான்றுகொள் வேனன்றி யாதுசெய் வேனிந்த நானிலத்தே.

நிலத்தே சிறுவர்செய் குற்றங்கள் யாவு நினைத்தறவோர்
சலத்தே யுளத்தை விடாரென்ப ராதலிற் றுதையென்றே
குலத்தேவர் போற்றுங் குணக்குன்ற மேயெங் குலதெய்வமே
புலத்தே யிழிதகை யென்பிழை யாவும் பொருத்தருளே.

அருளா ரமுதப் பெருங்கட லேதில்லை யம்பலத்திற்
பொருளார் நடம்புரி புண்ணிய னேநினைப் போற்றுக்கிலேன்
இருளார் மனத்தி னிடருழந் தேனினி யாதுசெய்கேன்
மருளார் மலக்குடி மாய்ந்திடி லுன்னருள் வாய்ப்பதற்கே.

வாயார நின்பொன் மலர்த்தாட் டுணையை வழத்துகிலேன்
ஓயா விடருழந் துண்ணலி கின்றன னோகெடுவேன்
பேயாய்ப் பிறந்திலன் பேயுமொவ் வேன்புலைப் பேயுவக்கும்
நாயாய்ப் பிறந்தில னுப்க்குங் கடைப்பட்ட நானிங்ஙனே.

நான்செய்த குற்றங்க ளெல்லாம் பொறுத்துநின் னல்லருணீ
தான்செய் தனையெனி லையாமுக் கட்பெருஞ் சாமியவற்
கேன்செய் தனையென நின்றடுப் பாரிலை யென்னரசே
வான்செய்த நன்றியை யார்தடுத் தாரிந்த வையகத்தே.

வையகத் தேயிடர் மாக்கடன் மூழ்கி வருந்துகின்ற
பொய்யகத் தேலைப் புரந்தரு ளாமற் புறம்பொழித்தால்
நையகத் தேனெது செய்வேனந் தோவுண் ணாலிகுவன்காண்
மெய்யகத் தேநின் றொளிர்ந்தரு ஞான விரிசுடரே.

விரிதுய ராற்றடு மாறுகின் றேனிந்த வெவ்வினையேன்
பெரிதுய ராநின்ற நல்லோ ரடையுநின் பேரருடான்
அரிதுகண் டாயடை வேனென லாயினு மையமணிப்
புரிதுவர் வார்சடை யாய்நீ யுவப்பிற் புரியிலுண்டே.

உண்டோவென் போற்றுய ராலலை கின்றவ ருத்தமநீ
கண்டோர் சிறிது மிரங்குகி லாயிக் கடையவனென்
பண்டோர் துணையறி யேனின்னை யன்றிநிற் பற்றினின்றேன்
எண்டோண் மணிமிடற் றெந்தாய் கருணை யிருங்கடலே.

கடலே யனைய துயர்மிகை யாலுட் கலங்கு மென்னை
விடலே யருளன் றெடுத்தாளல் வேண்டுமென் விண்ணப்பம்
தடலேறு வந்த வருட்கட லேயணி யம்பலத்துள்
உடலே மருவு முயிர்வே நிறையெயற்றி யூரப்பனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

74. திருப்புகற்பதிகம்

பொது

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேகமுரு நெஞ்ச மெலிவுமெளி யேன்றன்
தேக மெலிவுந் தெரிந்து மிரங்காயென்
மாக நதியு மதியும் வளர் சடையெம்
ஏக வினிமற் றெனக்கா ரிரங்குவரே.

கள்ள மனத்துக் கடையோர்பா னுனுமென்
உள்ள மெலிவு முடன்மெலிவுங் கண்டிருந்தும்
எள்ளி னளவு மிரங்கி யருளாயேல்
எள்ளு முலக லெனக்கா ரிரங்குவரே.

பொன்னை வளர்ப் பாரைப் போற்றும் லெம்பெருமான்
உன்னைமதித் துன்னுமென் னுள்ள மறிந்திருந்தும்
அன்னையினுஞ் சால வருள்வோ யருளாயேல்
என்னை முகம்பார்த் தெனக்கா ரிரங்குவரே.

துன்னுடைய வியாக்கிரமத் தோலுடையான் றுனிருக்கப்
பொன்னுடையார் பக்கம் புகுவானே னென்றிருப்பேன்
தன்னுடைய துன்பத் தவிர்த்திங் கருளாயேல்
என்னுடைய மற்றிங் கெனக்கா ரிரங்குவரே.

வன்கண்ணர் தம்மை மதியாதான் பொன்னடியின்
தன்கண் னடியேன்றன் சஞ்சலவன் னெஞ்சுகத்தின்
புன்கண் னுழல்வைப் புகல்கின்றேன் காத்திலையேல்
என்கண் னையா யெனக்கா ரிரங்குவரே.

தோன்றுவது மாய்வதுமாஞ் சூழ்ச்சியிடைப் பட்டலைந்து
மானுகொளுந் தேவர் மரபை மதியாமே
சான்றுகொளு நின்னைச் சரணடைந்தே னுயேனை
ஏன்கொளா யென்னி லெனக்கா ரிரங்குவரே.

தீதுமுற்று நானுஞ் செயினும் பொறுத்தருளுஞ்
சாதுமுற்றுஞ் சூழ்ந்த தயாநிதிநீ யென்றடைந்தேன்
கோதுமுற்றுந் தீரக் குறியாயே னன்மையென்ப
தேதுமற்ற பாவிக் கெவர்தா னிரங்குவரே.

துன்றியமா பாதகத்தோன் சூழ்வினையை யோர்கணத்தில்
அன்றுதவிர்த் தாண்ட வருட்கடனீ யென்றடுத்தேன்
கன்றுமென் கண்கலக்கங் கண்டு மிரங்காயேல்
என்றுமுளாய் மற்றிங் கெவர்தா னிரங்குவரே.

கோடாமே பன்றிதருங் குட்டிகட்குத் தாயாகி
வாடா முலைகொடுத்த வள்ளலென நானடுத்தேன்
வாடாவென் னன்னருளில் வாழ்வா னருளிலையேல்
நடாரு மில்லா யெனக்கா ரிரங்குவரே.

கல்லா நடையென் கருணையிலே னுனாலும்
நல்லார் புகழு நமச்சிவா யப்பெயரே
அல்லாது பற்றென் றறியே னருளாயேல்
எல்லா முடையா யெனக்கா ரிரங்குவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

75. சிந்தைத்திருப்பதிகம்

—❖(*)❖—

பொது

கோச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையார்க்குங் கொடியுடைய வித்தகவென் றுன்னடியின்
இடையார்த்து நின்றழிவ் வேழமும்கம் பாராமே
நடையார்க்கும் வாழ்க்கையிலே நல்குரவோர்க் யொத
உடையார்க்கோ வென்னை யுடையா யுதவுவதே.

கற்றே யறியாக் கடைப்புலையே னுனாலும்
உற்றே நின் றன்னைநினைந் தோதுகின்ற னல்லாமே
மற்றேதுந் தேறேனென் வன்றுயர் தீர்த் துள்குளிரச்
சற்றே யிரங்கித் தயவுசெய்தா லாகாதோ.

கல்லா ரொடுத்திரிந்தென் கண்ணோடின் றுள்வழுத்தும்
நல்லார் தமைக்காண நானுகின்றே னுனாலும்
வல்லாய்தின் றன்னையன்றி மற்றொன் றறியேனான்
எல்லா மறிவாய்க் கிதனை வியம்பலென்னே.

கள்ளநேறி கொள்ளுங் கடைநாடிய னென்னினுடின்
வள்ளன்மலர்த் தாளே வழுத்துகின்றே னென்னுடைய
உள்ள மெலிவோ டுடன்மெலிவுங் கண்டுமந்தோ
எள்ளளவு மெந்தா யிரங்கா திருந்தனையே.

சீர்துணையார் தேடுஞ் சிவனோடின் றன்னையன்றி
ஓர்துணையு மில்லேனின் னென்பொற் பதமறிய
கார்துணையா நாடுங் கலாபியென நாடுகின்றேன்
ஆர்துணையென் றையா வகல விருந்தனையே.

பேயனையா ரோடும் பிழைபுரிந்தே னுனாலும்
நாயனையே னின்னுடைய நாம நவிறுக்கின்றேன்
தீயனைய துன்பிற் றிகைக்கின்றேன் கண்டிருந்தான்
தாயனையாய் சற்றுந் தயவு புரிந்திலையே.

வேள்ள மருவும் விரிசடையா யென்னுடைய
உள்ள விரிவு முடன்மெலிவுங் கண்டிருந்தான்
தள்ளரிய நின்னருளோர் சற்றும் புரியாமே
கள்ளவினைக் கென்னுளத்தைக் கைகாட்டி நின்றனையே.

என்னுரிமைத் தாய்க்கு மினியாய்தின் னோந்தெழுத்தை
உன்னுரிமைக் கென்னை யுரித்தாக்க வேண்டுதியேன்
மன்னுலகிற் பொன்னுடையார் வாயிறனைக் காத்தயர்ந்தேன்
தன்னுடைய வெண்ணைத் தனைமுடிக்க வேண்டுவதே.

குற்றமெலா நல்ல குணமாகக் கொண்டருளும்
உற்றதுணை நீயேமற் றோர்துணையு மில்லையென்றே
நற்றலைமை யாமுனது நாமநவில் கின்றேன்
கற்றவனெ யென்றனைநீ கைவிடிலென் செய்வேனே.

அறியாப் பருவத் தறிவுறுத்தி யாட்கொண்ட
நெறியானே நின்னாணை நின்னாணை நின்னாணை
பொறியார்நின் னுமம் புகலுவதே யன்றிமற்ற
வெறியார்வன் னுமமொன்றும் வேண்டேனான் வேண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

76. உய்கைத்திருப்பதிகம்

பொது

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுஞ் சீருஞ் சிறப்புந் திறலுஞ்சற்
குருவுங் கல்வியுங் குற்றமில் சேள்வியும்
பொருவி லன்னையும் போக்கறு தந்தையுந்
தரும வெள்விடைச் சாமிநின் னுமமே.

பொய்ய னேன்பிழை யாவும்பொ றுத்தருள்
செய்ய வேண்டுநின் செம்பொற் பதமலால்
அய்ய னேழுக்க னுவிவ் வடியனேற்
சூய்ய வேறு புகலிலை யுண்மையே.

கள்ள நெஞ்சக னேனுங் கடையனேன்
வள்ள னின்மலர் வார்கழற் பாதமே
உள்ளு வேன்மற்றை யோர்தெய்வ நேயமுங்
கொள்ள லேனென் குறிப்பறிந் தாள்கவே.

வஞ்ச மாதர் மயக்கங் கனவினும்
எஞ்ச ருதிதற் கென்செய்கு வேனென்றன்
நெஞ்ச மம்மய னீங்கிட வந்தெனைத்
தஞ்ச மென்றுன் சரண்தந்து காக்கவே.

பற்று நெஞ்சகப் பாதக னேன்செயுந்
குற்றம் யாவுங் குணமெனக் கொண்டருள்
உற்ற வெட்டுணை யேனு முதலுவாய்
கற்ற நற்றவ ரேத்துமுக் கண்ணனே.

மதியுங் கல்வியும் வாய்மையும் வண்மையும்
பதியு மீந்தெம் பசுபதி மெய்நெறிக்
கதியின் வைப்பது நின்கடன் வன்கடல்
வதியு நஞ்ச மணிமணி கண்டனே.

நீடு வாழ்க்கை நெறிவரு துன்பினால்
வாடு மென்னை வருந்தலென் னுன்பதம்
பாடும் வண்ணநற் பாங்கருள் வாய்மன் னுள்
ஆடு முக்க னைருட்பெரு வெள்ளமே.

சிந்தை நொந்திச் சிறிய வடியனேன்
எந்தை யென்றுனை யெண்ணிநிற் கின்றனன்
இந்து சேகர னேயுன்ற னின்னருள்
தந்து காப்பதன் றன்கட னாகுமே.

உன்னை நாடுமென் னுள்ளம் பிறரிடைப்
பொன்னை நாகும் புதுமையி தென்கொலோ
மின்னை நாடுநல் வேணிப்பி ரானிங்கே
என்னை நாடி யெனக்கருள் செய்கவே.

இழை பொறுத்த முலையவர்க் கேற்றவென்
பிழை பொறுப்பதன் பேரருட் கைதரும்
மழை பொறுக்கும் வடிவுடை யோன்புகழ்
தழை பொறுக்குஞ் சடைமுடித் தந்தையே.

மூட னேன்பிழை முற்றும் பொறுத்துணைப்
பாட வேயருட் பாங்கெனக் கிதியேல்
நாட வேறு மனையிடை நண்ணிநான்
வாட வேண்டுவ தென்னையெம் வள்ளலே.

மின்னொப் பாசி விளங்கும் விரிசடை
என்னப் பாவெனக் கின்னரு ளீந்துநின்
பொன்னொப் பாந்துணைப் பூம்பதம் போற்றியே
உன்னப் பாங்கி னுயர்நெறி யுய்க்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

77. ஆனந்தப்பதிகம்.

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குடிகொண் மலஞ்சூழ் நவவாயிற் கூட்டைக் காத்துக் குணமிலியாய்ப்
படிகொ ணடையிற் பரதவிக்கும் பாவி யேனைப் பரிந்தருளிப்
பொடிகொள் வெள்ளை பூச்சணிந்த பொன்னே யுன்னைப் போற்றியொற்றிக்
கடிகொ ணகர்க்கு வரச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

சாதல் பிறத்த லெனுங்கடலிற் றுழ்ந்து கறைகா ணாதமுந்தி
யீத விரக்க மெள்ளளவு மில்லா தலையு மென்றனைநீ
ஓத லறிவித் துணர்வருவித் தொற்றி யூர்ச்சென் றுணைப்பாடக்
காத லறிவித் தாண்டதற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 2

அற்ப வளவு நிச்சயிக்க லாகா வுடம்பை யருமைசெய்து
நிற்ப தலதுன் பொன்னடியை நினையாக் கொடிய நீலனெனைச்
சற்ப வணியாய் நின்றனொற்றித் தலத்தைச் சார்ந்து நின்புகழைக்
கற்ப வருள்செய் தனையதற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 3

உண்டு வறிய வொதிபோல வுடம்பை வளர்த்து னூதியமே
கொண்டு காக்கைக் கிறையாகக் கொடுக்க நினைக்குங் கொடியனெனை
விண்டு வறியா நின்புகழை விரும்பி யொற்றி யூரினினைக்
கண்டு வணங்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 4

நாய்க்கு மெனக்கு மொப்பாரி நாடி யதற்கு விருந்திடுவான்
வாய்க்கு மொதிபோற் பொய்யுடலை வளர்க்க நினைக்கும் வஞ்சனெனை
ஆய்க்கு மினிய வப்பாவுன் னொற்றி யூரை யடைந்திருளைக்
காய்க்கும் வண்ணஞ் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 5

குருதி நிறைந்த குறுங்குடத்தைக் கொண்டோன் வழியிற் சென்றிடவா
எருதின் மனத்தேன் சுமந்துநல மிழந்து திரியு மெய்ப்பொழிய
வருதி யெனவே வழியருளி யொற்றி யூர்க்கு வந்துன்னைக்
கருதி வணங்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 6

பாவ மெனுமோர் பெருஞ்சரக்குப் பையை யெடுத்துப் பண்பறியாக்
கோவ மெனுமோர் குறுங்காட்டுங் கொடியேன் றன்னைப் பொருட்படுத்தித்
தேவ ரமுதே சிவனெனின் நிருத்தா னேத்த வொற்றியெனுங்
காவ னகரம் வரச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 7

பொள்ளற் குடத்திற் புலாலுடம்பைப் போற்றி வளர்த்துப் புலனிழந்தே
துள்ளற் கெழுந்த மனத்துடனே துள்ளி யலைந்த துட்டனெனை
உள்ளற் கறிவு தந்துன்ற னொற்றி யூர்க்கு வந்துவினைக்
கள்ளப் பகைநீக் கிடச்செய்தாய் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 8

கூட்டு மெலும்பாற் றசையதனற் கோலும் பொல்லாக் கூரைதனை
நாட்டும் பரம வீடெனவே நண்ணி மகிழ்ந்த நாயேனை
ஊட்டுந் தாய்போ லுவந்துன்ற னொற்றி யூர்வந் துறநினைவு
காட்டுங் கருணை செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 9

உண்ணத் துயர்ந்த பழமரம்போ லொதிபோற் றுன்பைத் தாங்குகின்
துணத் தலம்போற் சோரிமிகுந் தோலை வளர்த்த சுணங்கனெனை
மாணப் பரிவா லருட்சிந்தா மணியே யுன்றன் னொற்றிநகர்
காணப் பணித்த வருளினுக்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 10

புண்ணும் வழம்பும் புலானீரும் புழுவும் பொதிந்த பொதிபோல
நண்ணுங் கொடிய நடைமனையை நானென் றுளறு நாயேனை
உண்ணு மமுதே நீயமர்ந்த வொற்றி யூர்கண் டென் மனமுங்
கண்ணுங் கரிக்கச் செய்ததற்கோர் கைம்மா றறியேன் கடையேனே. 11
தீருச்சிற்றம்பலம்

78. திரு வண்ணப்பதிகம்

—❖—*—❖—

கோயில்

இரட்டைக்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ண நதியும்வளை பொருவண்ண மதியும்வளர்
சேவ்வண்ண நண்ணு சடையுந்
தெருள்வண்ண துதல்விழியு மருள்வண்ண வதனமுந்
திகழ்வண்ண வெண்ண கையுமோர்
மருள்வண்ண மணிகுவளை மலர்வண்ண மிடறுமலை
மகள்வண்ண மருவு மிடமு
மன்வண்ண மிகுதுணைப் பொன்வண்ண வடிமலரு
மாணிக்க வண்ண வடிவும்
இருவண்ண வெனதுமன தொருவண்ண மாகியே
இடைவிடா தேத்தும் வண்ணம்
எவ்வண்ண மவ்வண்ண மிவ்வண்ண மென்றிவண்
இயம்பலுன் கருணை வண்ணங்
கருவண்ண மறவுளம் பெருவண்ண முறநின்று
கடல்வண்ண னெண்ணு மமுதே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே

எண்ணுறு விருப்பாதி வல்விலங் கினமெலாம்
இடைவிடா துழல லொளியோர்
எள்ளளவு மின்றியஞ் ஞானவிரகன் முடிபு
இருண்டியிர் மருண்டு மாழ்க
நண்ணுமன மாயையாங் காட்டைக் கடந்துதின்
ஞானவரு ணுட்டை யடையும்
நாளெந்த நாளந்த நாளிந்த நாளென்று
நாயினெற் கருள்செய் கண்டாய்

விண்ணுறு சுடர்க்கெலாஞ் சுடரளித் தொருபெரு
வெளிக்குள் வளர் கின்றசுடரே
வித்தொன்று மின்றியே வினாவெலாந் தருகின்ற
விஞ்ஞான மழைசெய் முகிலே
கண்ணுறு நுதற்பெருங் கடவுளே மன்றினிற்
கருணை நடமிடு தெய்வமே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

2

பூதநெறி யாதிவரு நாதநெறி வரையுமாப்
புகலுமூ வுலகு நீத்துப்
புரையுற்ற மூடமெனு மிருணில மகன்றுமேற்
போயரு ளொளித் துணையினால்

வேதநெறி புகல்சகல கேவலமி லாதபர
வெளிகண்டு கொண்டு கண்ட

வினாவின் நானின்றி வெளியின்றி வெளியாய்
விளங்குநா ளென்ற ருளுவாய்
வாதநெறி நடவாத போதநெறி யாளர்நிறை
மதிநெறி புலாவு மதியே
மணிமிடற் றரசேயெம் வாழ்வின்முத லேயரு
மருந்தே பெருந் தெய்வமே
காதநெறி மணம்வீசு கனிதரு பொழிற்சூலவு
கடிமதிற் றில்லை நகர்வாழ்
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

3

கூர்கொண்ட வார்கொண்டு கொல்கொண்ட வேட்டுவக்
குடிகொண்ட சேரி நடுவிற்

குளவகொண்ட வொருசெல்வ னருமைகொண் டன்றிடு
குலங்கொண்ட சிறுவ னொருவன்
வர்கொண்டு சென்றவர்கள் கைகொண் டிறக்கண்கள்
நீர்கொண்டு வாட லெனவே

நிலைகொண்ட நீயருட் கலைகொண் டளித்தயான்
நெறிகொண்ட குறித வறியே

போர்கொண்ட பொறிமுதற் புலைகொண்ட தத்துவப்
புரைகொண்ட மறவர் குடியாம்

பொய்கொண்ட மெய்யென்னு மைகொண்ட சேரியிற்
போந்துநின் றவர லைக்கக்

நார்கொண்ட விடியொலிக் கண்கொண்ட பார்ப்பிற்
கலங்கினே னருள்புரி குவாய்

கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

4

படமெடுத் தாடுமொரு பாம்பாக வென்மனம்
பீரம்பாட்டி யாக மாயைப்

பார்த்துக் களித்துதுவு பரிசுடையர் விடயம்
படர்ந்த பிரபஞ்ச மாகத்

திடமடுத் துறுபாம்பி னாட்டமது கண்டஞ்சு
சிறுவன்யா னாக நின்றேன்

தீரத்து றந்தந்த வச்சந்த விர்த்திடு
திறத்தனீ யாகல் வேண்டும்

விடமடுத் தணிகொண்ட மணிகண்ட னேவிமல
விஞ்ஞான மாம கண்ட

வீடளித் தருள்கருணை வெற்பனே யற்புத
விராட்டுருவ வேதார்த் தனே

கடமடுத் திடுகளிற் றுரிகொண்ட ணிந்தமெய்க்
கடவுளே சடைகொ ளரசே

கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

5

எழுவகைப் பிறவிகளு ளெப்பிறவி யெய்துகினும்
எய்துக பிறப்பி லினிநான்

எய்தாமை யெய்துகினு மெய்திடுக விருமையினும்
இன்ப மெய்தினு மெய்துக

வழுவகைத் துன்பமே வந்திடுனும் வருகமிசு
வாழ்வுவந் திடினும் வருக

வறுமைவரு கினும்வருக மதிவரினும் வருகஅவ
மதிவரினும் வருக வுயர்வோ

பிழிவகைத் துலகின்மற் றெதுவரினும் வருகவல
தெது போகினும் போகின்

இணையடிகண் மறவாத மனமொன்று மாத்திரம்
எனக்கடைதல் வேண்டு மரசே

கழிவகைப் பவரோக நீக்குநல் லருளெனுங்
கதிமருந் துதவு நிதியே

கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

6

பற்றுவுது பந்தமப் பற்றறுதல் வீடிஃது
பரம வேதார்த்த மெனவே

பண்புளோர் நண்பினொடு பகருவது கேட்டுமென்
பாவிமனம் விடய நடையே

எற்றுவுது செய்யாம லெழுவதொடு விழுவதும்
இறங்குவது மேறு வதும்வீண்

எண்ணுவது நண்ணுவது பிப்புவன போகங்கள்
யாவினுஞ் சென்று சென்றே

சுற்றுவது மாகியோர் சற்றுமறி வில்லாது
சுழல்கின்ற தென்செய் குவேன்
தூயநின் திருவருளி னன்றியிவ் வேழையச்
சுழன்மன மடக்க வருமோ
சுற்றுவழு வற்றவர் கருத்தமர் கருத்தனே
கண்ணுதற் கடவுண் மணியே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

எளியனேன் சிறியன்பான் செய்பிழைகள் சிறியவோ
எழுகடவி னும்பெரி யவே
என்செய்கே னென்செய்கே னினியாயி னுஞ்செயா
தெந்தைநினை யேத்த வென்றால்
வளியின்வான் சுழல்கின்ற பஞ்சாக நெஞ்சான்
மயங்குகின் றேனடிய னேன்
மனமெனது வசமாக நினதுவச நானாக
வந்தறிவு தந்தருளு வாய்
ஒளியினொளி யேநாத வெளியின் வெளியேவிடய
உருவினுரு வேயுரு வினும்
உயிரினுயி ரேயுயர்கொ ளுணர்வினுணர் வேயுணர்வின்
உறவினுற வேயெ மிறையே
கரியினிறை வேயளிகொள் கருணைநிதி யேமணிகொள்
கண்டவெண் டோட் கடவுளே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

சுந்ததமெ னக்குமகிழ் தந்தைநீ யுண்டுநின்
றன்னிடத் தேம வல்லி
தாயுண்டு நின்னடிய ரென்னுநற் றமருண்டு
சாந்தமெனு நேய ருண்டு
புந்திகொள் நிராசையா மனைவியுண் டறிவெனும்
புதல்வனுண் டிரவு பகலும்
போனவிட முண்டருட் பொருளுமுண் டானந்த
போகபோக் கியமு முண்டு
வந்தனைசெய் நீறெனுங் கவசமுண் டக்கமா
மணியுமுண் டஞ்செ முத்தாம்
மந்திரப் படையுண்டு சிவகதியெ னும்பெரிய
வாழ்வுண்டு தாழ்வு முண்டோ
கந்தமிகு கொன்றையொடு கங்கைவளர் செஞ்சடைக்
கடவுளே கருணை மலையே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

7

8

9

நான்முகனு மாலுமடி முடியுமறி வரியபர
நீர்தமிசை யோங்கு மலையே
ஞானமய மானவொரு வானநடு வானந்த
நடனமிடு கின்ற வொளியே
மான்முகம் விடாதுமலு மெனையுமுயர் நெறி மருவ
வைத்தவண் வளர்த்த பதியே
மறைமுடிவி னிறைபரப் பிரமமே யாகம
மதிச்சுமுடி வுற்ற சிவமே
ஊன்முகச் செயல்விடுத் துண்முகப் பார்வையின்
உறுந்தவர் பெறுஞ் செல்வமே
ஒழியாத வுலகையே யழியாத வுன்பமே
ஒன்றிரண் டற்ற நிலையே
கான்முகக் கடகறிற் றுரிகொண்ட கடவுளே
கண்கொண்ட துதலண் ணலே
கனகவம் பலநாத கருணையங் கணபோத
கமல குஞ்சித பாதனே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

79. அம்மைதிருப்பதிகம்

கோயில்

இரட்டைக்கழி நேடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

உலகினுயிர் வகையுலகை யுறவினிய அருளமுதம்
உதவு மானந்த சிவையே
உவமைசொல அரியவொரு பெரியசிவ நெறிதனை
உணர்த்துபே ரின்ப நிதியே
இலகுபர வபரநிலை யிசையுமவ ரவர்பருவம்
இயலுற வுளங்கொள் பரையே
இருமைநெறி யொருமைபுற அருமைபெறு பெருமைதனை
நந்தெனை யளித்த அறிவே
கலகமுறு சகசமல இருளகல வெளியான
காட்சியே கருணை நிறைவே
கடகரட விமலகய முகவமுதம் அறுமுகக்
கனவமுது முத்து கடலே
அலகில்வள நிறையுமொரு தில்லையம் பதிமேவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

10

1

கற்பவையெ லாங்கற்று ஞ்ணர்பவையெ லாமனக்
கரிசற வுணர்ந்து கேட்டுக்
காண்பவையெ லாங்கண்டு செய்பவையெ லாஞ்செய்து
கருநெறி யகன்ற பெரியோர்
பொற்பவையெ லாஞ்சென்று புகல்பவையெ லாங்கொண்டு
புரிபவை யெலாம் புரிந்துன்
புகழ்வையெ லாம்புகழ்ந் துறுமவையெ லாமுறும்
போதவை யெலா மருளுவாய்
நிற்பவையெ லாநிற்ப அசைபவையெ லாமசைய
நிறைவவை யெலாஞ்செய் நிலையே
நினைபவையெ லாநெகிழ நெறியவையெ லாமோங்கும்
நித்தியா னந்த வடிவே
அற்புடைய வடியர்புகழ் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

2

இக்கணமி ருந்தனம் மெய்யென்ற பொய்க்குரை
இனிவரு கணப்போ திலே
இடியாதி ருக்குமோ இடியுமோ வென்செய்கோம்
என்செய்கோ மிடியு மெனிலயாம்
தெக்கண நடக்கவரு மக்கணம் பொல்லாத
தீக்கண மிருப்ப தென்றே
சிந்தைநைந் தயராத வண்ணநல் லருள்தந்த
திகழ் பரம சிவசத்தியே
எக்கணமு மேத்துமொரு முக்கணி பரம்பரை
இமாசல குமாரி விமலை
இறைவிபை ரவியமலை யெனமறைக ளேத்திட
இருந்தருள் தருந் தேவியே
அக்கணுத லெம்பிரான் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

3

பொய்யாத மொழியுமயல் செய்யாத செயலும்வீண்
போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமுமுட் பிரியாத சாந்தமும்
புந்தி தளராத நிலையும்
எய்யாத வாழ்வும்வே றெண்ணுத நிறைவுநினை
என்றுமற வாத நெறியும்
இறவாத தகவுமேற் பிறவாத கதியுமில்
வேழையேற் கருள்செய் கண்டாய்

கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்வீச
கோமளத் தெய்வ மலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணிவி ளக்கே
ஐய்பாந நங்கொண்ட தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

4

பவமான வெழுகடல் கடந்துமேற் கதியான
பதிநிலை யணைந்து வாழப்
பகலான சகலமுட னிரவான கேவலப்
பகையுந் தடாத படியோர்
தவமான கலனிநருண் மீகாம னுல்லது
தமியே னடத்த வருமோ
தானு நடக்குமோ வென்செய்கே னின்றிருச்
சரணமே சரண மருள்வாய்
உவமான மற்றபர சிவமான சுத்தவெளி
உறவான முத்த ருறவே
உருவான வருவான வொருவான ஞானமே
உயிரான வொளியி னுணர்வே
அவமான நீக்கியருள் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

5

சூரிட்ட நடையிலென் போரிட்ட மனதைநான்
சொல்லிட்ட முடன ணைத்துத்
துன்றிட்ட மோனமெனு நன்றிட்ட வழுதுண்டு
சும்மா விருத்தி யென்றூற்
காரிட்டி தற்குமுன் யாரிட்ட சாபமோ
கண்டிலே னம்மம்ம வோர்
கணமேனு நில்லாது பொல்லாது புவிபிற்
கறங்கெனச் சுழல்கின் றதே
தாரிட்ட நீயருட் சீரிட்டி டாயெனிற்
ரூழ்பிறவி தன்னி லதுதான்
தன்னைவீழ்த் துவதன்றி யென்ணையும் வீழ்த்துமித்
தமியனே னென்செய் குவேன்
ஆறிட்ட சடையாளர் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

6

மாயையெனு மிரவிலென் மனைபகத் தேவிடய
வாதனையெ னுங்கள் வர்தாம்
வந்துமன வடிமையை யெழுப்பியவ னைத்தமது
வசமாக வுளவு கண்டு
மேயமதி பெனுமொரு விளக்கினைய வித்தெனது
மெய்நிலைச் சாளிகை யெலாம்
வேறுற வுடைத்துள்ள பொருளெலாம் கொள்ளுகொள
மிகநடுக் குற்று நினைவே
நேயமுற வோவாது கூவுகின் றேன்சற்றும்
நின்செவிக் கேற விலையோ
நீதியிலை யோதரும நெறியுமிலை யோவருளி
னிறைவுமிலை யோவென் செய்கேன்
ஆயமறை முடிநின்ற தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

7

வெவ்வினைக் கீடான காயமிது மாயமென
வேதமுத லாகம மெலாம்
மிசுபறைய றைந்துமிது வெயின்மஞ்ச னிறமெனும்
விவேகர்சொற் கேட்ட றிந்துங்
கவ்வபெறு கடலுலகில் வைரமலை பொத்தவர்
கணத்திடை யிறத்தல் பலகாற்
கண்ணுறக் கண்டுமிப் புலையுடலின் மானமோர்
கடுவளவும் விடுவ தறியேன்
எவ்வமுறு சிறியனே னேழைமதி யென்னமதி
இன்னமதி யென்றுணர் கிலேன்
இந்தமதி கொண்டுநா னெந்தவகை யழியாத
இன்பநிலை கண்டு மகிழ்வேன்
அவ்வியம் கற்றியருள் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

8

ஒளிமருவு முனதுதிரு வருளனுத் துணையேனும்
உற்றிடிற் சிறு துரும்பும்
உலகம் படைத்தன்முதன் முத்தொழிலி யற்றுமென
உயர்மறைக ளோர னந்தந்
தெளிவுறமு முக்கவது கேட்டுநின் றிருவடித்
தியானமில் லாம லவமே
சிறுதெய்வ நெறிசெல்லு மானிடப் பேய்கள்பாற்
சேராமை யெற்க ருளுவாய்

களிமருவு மிமயவரை யரையன்மக ளெனவருங்
உருணைதரு கலப மயிலே
கருதுமடி யவரிதய கமலமலர் மிசையருட்
கலைகிளர வள ரன்னமே
அளிநறைகொ ளிதழிவனை தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

9

நீறணிந் தொளிரக்க மணிதரித் துயர்சைவ
நெறிநின்று னக்கு ரியவோர்
நிமலமுறு மைந்தெழுத் துண்ணிலையு றக்கொண்டு
நின்னடிப் பூசை செய்து
வீறணிந் தென்றுமொரு தன்மைபெறு சிவஞான
வித்தகர்ப தம்பர வுமோர்
மெய்ச்செல்வ வாழ்க்கையில் விருப்பமுடை யேனிது
விரைந்தருள வேண்டு மமுதே
பேறணிந் தயன்மாலு மிந்திரனு மறிவரிய
பெருமையை யணிந்த வமுதே
பிரசமலர் மகன்கலைசொல் மகன்விசய மகண்முதற்
பெண்கள்கிர மேவு மணியே
ஆறணிந் திடுசடையர் தில்லையம் பதிமருவும்
அண்ணலார் மகிழு மணியே
அகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே.

10

நீருச்சீற்றம்பலம்

80. கலைமகளார் திருப்பதிகம்

—❦:❦:❦—

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சீற்றம்பலம்

தவளமலர்க் கமலமிசை வீற்றிருக்கு மம்மனையைச் சாந்தம் பூத்த
குவளைமலர்க் கண்ணனைப் பெண்ணொளும் பெண்ணமுதைக் கோதி லாத
பவளவிதழ்ப் பசங்கொடியை நான்முகனார் நாவோங்கும் பாவை தன்னைக்
கவளமத கபக்கொம்பின் முலையானைக் கலைமாதைக் கருது வோமே.

1

சங்கமவளார்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச் சரச்சுவதி தன்னை யன்பர்
துங்கமுறக் கலைபயிற்றி யுணர்வளிக்குங் கலைஞானத் தோகை தன்னைத்
திங்கனுதற் றிருவையருட் குருவைமல ரோங்கியபெண் தெய்வந் தன்னைத்
தங்கமலை முலையானைக் கலையானைத் தொழுதுபுகழ் சாற்று கிற்பாம்.

2

கலைபயின்ற வளத்தினிக்குங் கரும்பினைமுக் கனியையருட் கடலை யோங்கும்
நிலைபயின்ற முனிவரருந் தொழுதேத்த நான்முகனார் நீண்ட நாளிற்
றலைபயின்ற மறைபயின்று முவுலகுங் காக்கின்ற தாயை வாகைச்
சிலைபயின்ற துதலானைக் கலைவாணி யம்மையைநாஞ் சிந்திப் போமே.

அன்பர்பா னீங்காவெ னம்மையே தாமரைமேற்
பொன்பொருவு மேனியயன் பூவின் - மன்பெரிய
வாக்கிறைவி நின்றான் மலர்ச்சரணம் போன்றேனைக்
காக்கக் கடனுனக்கே காண்.

திருச்சிற்றம்பலம்

81. போற்றித்திருப்பதிகம்

—*—

பொது

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அருள்தரல் வேண்டும் போற்றியென் னரசே
அடியனேன் மனத்தகத் தெழுந்த

இருள்கெடல் வேண்டும் போற்றியென் தாயே
ஏழையே னின்றனைப் பாடுந்

தெருளுறல் வேண்டும் போற்றியென் னறிவே
சிந்தைநைந் துலகிடை மயங்கும்

மருளறல் வேண்டும் போற்றியென் குருவே
மதிநதி வளர்ச்சடை மணியே.

மணியிடற் றமுதே போற்றியென் றன்னை
வாழ்விக்க வேண்டுவல் போற்றி

அணிமதி முடியோய் போற்றியிவ் வேழைக்
கருளமு தருளுக போற்றி

பணியணி புயத்தோய் போற்றியின் சீரே
பாடுதல் வேண்டுநான் போற்றி

தணிவில்பே ரொளியே போற்றியென் றன்னைத்
தாங்குக போற்றி நிற்பதமே.

நிற்பதம் பாடல் வேண்டுநான் போற்றி

நீறுபூத் தொளிர்குளிர் நெருப்பே
நின்புகழ் கேட்டல் வேண்டுநான் போற்றி

நெற்றியங் கண்கொளு நிறைவே
நின்வச மாதல் வேண்டுநான் போற்றி

நெடியமால் புகழ்தனி நிலையே
நின்பணி புரிதல் வேண்டுநான் போற்றி

நெடுஞ்சடை முடித்தயா நிதியே.

நிதிதரு நிறைவே போற்றியென் னுயிர்க்கோர்

நெறிதரு நிமலமே போற்றி
மதிமுடிக் கனியே போற்றியென் றன்னை

வாழ்வித்த வள்ளலே போற்றி
விதிமுதற் கிறையே போற்றிமெய்ஞ் ஞான

வியனெறி விளக்கமே போற்றி

பதிபசு பதியே போற்றியின் பாதம்

பாடவெற் கருளுக போற்றி.

போற்றியென் னுயிர்க்கோ ரின்பமே யன்பர்

புரிதவக் காட்சியே போற்றி

போற்றியென் னன்பாந் தெய்வமே சைவம்

புகல்சிவ போகமே போற்றி

போற்றியென் பெரிதாஞ் செல்வமே கருணைப்

பூரண வெள்ளமே போற்றி

போற்றியென் வாழ்வுக் கொருபெரு முதலே

போற்றியின் சேவடிப் போதே.

போத வானந்த போகமே யென்னைப்

புறம்விட நினைத்திடேல் போற்றி

சீதவான் பிறைசேர் செஞ்சடை யாயென்

சிறுமைதீர்த் தருளுக போற்றி

பேதமொன் தில்லா வருட்கட லேயென்

பிறையெலாம் பொறுத்தருள் போற்றி

வேதமெய்ப் பொருளே போற்றியின் னல்லால்

வேறெனக் கிலையருள் போற்றி.

போற்றுவா ருள்ளம் புகுந்தொளி ரொளியே

போற்றியின் பூம்பதம் போற்றி

ஆற்றுவார் சடையென் னப்பனே போற்றி

அமலதின் னடிமலர் போற்றி

ஏற்றுவார் கொடிகொள் ளொந்தையே போற்றி

இறைவரின் னிருங்கழல் போற்றி

சாற்றுமா றரிய பெருமையே போற்றி

தலைவரின் ருட்டுணை போற்றி.

துணைமுலை மடந்தை யெம்பெரு மாட்டி

துணைவரின் துணையடி போற்றி

புணையென விடரின் கடலினின் றேற்றும்

புனிதரின் பொன்னடி போற்றி

இணையில்பே ரின்ப வழுதருள் கருணை
யிறைவரின் னிணையடி போற்றி
கணையெனக் கண்ணன் றனைக்கொளு மொருமுக
கண்ணரின் கழலடி போற்றி.

அடியனென் பிழைகள் பொறுத்தருள் போற்றி
அயலெனை விட்டிடேல் போற்றி
கொடியனென் கின்பந் தந்தருள் போற்றி
குணப்பெருங் குன்றமே போற்றி
நெடியவென் றுன்பந் தொடைத்தருள் போற்றி
நினையலாற் பிறிதிலென் போற்றி
படியிசைப் பிறர்பாற் செலுத்திடே லெங்கள்
பரமரின் னடைக்கல நானே.

நான்செயும் பிழைகள் பலவுநீ பொறுத்து
நலந்தரல் வேண்டுவன் போற்றி
ஏன்செய்தா யென்பா ரில்லைமற் றெனக்குன்
இன்னரு ணைக்கஞ்செய் போற்றி
ஊன்செய்நா வாலுன் னைந்தெழுத் தெளியென்
ஓதநீ யுவந்தருள் போற்றி
மாண்செயு நெடுங்கண் மலைமக ளிடங்கொள்
வள்ளலே போற்றிநின் னருளே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

82. விண்ணப்பப்பதிகம்

—❖—❖—❖—

திருவாரூர்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய லிருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணூர் மதிபோற் சீதளவெண் டரளக் கவிகைத் தனிநிழற்கீழ்க்
கண்ணார் செல்வச் செருக்கினர்தங் களிப்பிற் சிறிய கடைநாயேன்
பெண்ணார் பாகப் பெருந்தகைதன் பெரிய கருணைக் குரியமென்றே
எண்ண நின்று களிக்கின்றே னூரு ரெந்தா யிரங்காயே.

இரங்கா திருந்தாற் சிறியேனை யாரே மதிப்பா ரிழிந்தமனக்
குரங்கா லலைப்புண் டலைகின்ற கொடிய பாவி யிவனென்றே
உரங்கா தலித்தோர் சிரிப்பார்நா னுலகத் துயர நடிக்கின்ற
அரங்காக் கிடப்பே னென்செய்வே னூரு ரமர்ந்த வருமணியே.

மணியார் கண்டத் தெண்டோட்செவ் வண்ணப் பவள மாமலையே
அணியால் விளங்குந் திருவாரூ ராரா வழுதே யடிச்சிறியேன்
தணியா வுலகச் சமூக்கிடையே தளர்ந்து கிடந்து தவிக்கின்றேன்
திணியார் முருட்டுக் கடைமனத்தேன் செய்வ தொன்றுத் தெரியேனே.

தெரியத் தெரியுந் தெரிவுடையார் சிவானு பவத்திற் சிறக்கின்றார்
பிரியப் பிரியும் பெரும்பாவி யடியேன் பிழையிற் பிழைக்கின்றேன்
துரியப் பொருளே யணியாரூர்ச் சோதி மணிரீ தூயவருள்
புரியப் பெறுவே னெனிலவர்போல் யானுஞ் சுகத்திற் பொலிவேனே.

பொலிவேன் கருணை புரிந்தாயேற் போதா னந்தக் கடலாடி
மலிவே னின்ப மயமாவே னூர் மணிரீ வழங்காயேன்
மெலிவேன் றுன்பக் கடன் மூழ்கி மேவியெடுப்பா ரில்லாமல்
நலிவே னந்தோ வந்தோரின் னல்ல கருணைக் கழகன்றே.

கருணைக் கடலே திருவாரூர்க் கடவுட் சுடரே நின்னுடைய
அருணைக் கமல மலரடிக்கே யடிமை விழைந்தே னருளாயேல்
வருணைக் கொலைமா பாதகனா மறையோன் றனக்கு மகிழ்ந்தன்று
தருணைக் கருணை யளித்தபுக மென்னா மிந்நாள் சாற்றுகவே.

இந்நா ளடியேன் பிழைத்தபிழை யெண்ணி யிரங்கா பெனிலந்தோ
அந்நா ளடிமை கொண்டனையே பிழையா தொன்று மறிந்திலையோ
பொன்னார் கருணைக் கடலின்று புதிதோ பிறர்பாற் போயிற்றோ
என்னா யகனே திருவாரூ ரெந்தா யுள்ள மிரங்கிலையே.

உள்ளக் கவலை யொருசிறிது மொருநா ளேனு மொழிந்திடவும்
வெள்ளக் கருணை யிறையேனு மேவி யிடவும் பெற்றறியேன்
கள்ளக் குரங்கா யுழல்கின்ற மனத்தே னென்னுங் கடையேனைத்
தள்ளத் தகுமோ திருவாரூ ரெந்தா யெந்தாய் தமிழேனே.

எந்தா யொருநா ளருள்வடிவி னெளியேன் கண்டு களிப்படைய
வந்தா யந்தோ கடைநாயேன் மறந்து விடுத்தேன் மதிக்கெட்டேன்
செந்தா மரைத்தா ளிணையன்றே சிக்கென் றிறுகப் பிடித்தேனெல்
இந்தார் சடையாய் திருவாரூ ரிறைவா துயரற் றிருப்பேனே.

இருப்பு மனத்துக் கடைநாயே னென்செய் வேனின் றிருவருளாம்
பொருப்பி லமர்ந்தா ரடியரெலா மந்தோ வுலகப் புலையொழுக்கார்
திருப்பிற் சமுன்று நானொருவன் றிகைக்கின் றேனோர் துணைகானேன்
விருப்பிற் கருணை புரிவாயோ வாரூர் தண்ணூர் வியனமுதே.

தீருச்சிற்றம்பலம்

83. தரிசனப்பதிகம்

—❖❖❖—

கோயில்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

திருவார் பொன்னம் பலநடுவே தெள்ளா ரமுதத் திரளைய
உருவா ரறிவா னந்தநட முடையா ரடியார்க் குவகைகிலை
தருவா ரவர்தந் திருமுகத்தே ததும்பும் மிளவெண் ணகைகண்டேன்
இருவா தனையற் றந்தோநா னின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 1

பொன்ன யகனும் புரந்தரனும் பூவாழ் பவனும் புகழ்ந்தேத்த
மின்னார் பொன்னம் பலநடுவே விளங்கும் கருணை விழிவழங்கும்
அன்னா ரறிவா னந்தநட மாடுங் கழல்கண் டகங்குளிரந்தேன்
என்னா யகனா ரவர்கழலை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 2

தாயிற் பெரிய கருணையினார் தலைமா லையினார் தாழ்சடையார்
வாயிற் கினிய புகழுடைய வள்ள லவர்தந் திருவழகை
கோயிற் கருகே சென்றுமனங் குளிரக் கண்டேன் பிரிவுற்றேன்
சுயிற் சிறியே னவரழகை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 3

புன்கண் ணைந்து மெய்யடியார் போற்றும் பொன்னம் பலநடுவே
வன்கண் ணையார் திருநடஞ்செய் வரத ரமுதத் திருமுகத்தை
முன்கண் ணுலகிற் சிறியேன்செய் முழுமா தவத்தாற் கண்டேனான்
என்கண் ணையா ரவாமுகத்தை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 4

அன்புற் றடியார் தொழுதேத்த வணியார் மணிப்பொன் னம்பலத்தே
வன்புற் றழியாப் பெருங்கருணை மலையார் தலையார் மாலையினார்
மன்புற் றவார் கச்சிடையின் வயங்க நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
இன்புற் றடியே னவரநடத்தை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 5

இம்மா நிலத்திற் சிவபதமீ தென்னும் பொன்னம் பலநடுவே
அம்மா லறியா வடிகளடி யசைய நடஞ்செய் வதுகண்டேன்
எம்மா லறியப் படுவதல வென்னென் றுரைப்பே னேழையன்யான்
எம்மா னவர்தந் திருநடத்தை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 6

சிறியேன் றவமோ வெனையீன்றான் செய்த தவமோ யானறியேன்
மறியேர் கரத்தா ரம்பலத்தே வாழுஞ் சிவனாற் தமைக்கண்டேன்
பிறியே னென்னும் பிறிந்தேனான் பேயே னந்தப் பிறிவினைக்கீழ்
எறியே னந்தோ வவர்தம்மை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 7

அருளே வடிவா யம்பலத்தே யாடும் பெருமா னடிகடமைத்
தெருளே வடிவா மடியவர்போற் சிறியேன் கண்டேன் சீரும்றேன்
மருளே வடிவே னுதலினான் மறந்தே பிரிந்தே மதிக்கட்டேன்
இருளேர் மனத்தே னவர்தமைநா னின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 8

அன்னே திருவம் பலத்தேயெம் மைய ருருக்கண் டேனதுதான்
பொன்னே பவளப் பொருப்பதுவோ புதுமா ணிக்க மணித்திரளோ
மின்னே விளக்கோ விரிசுடரோ மேலை யொளியோ வென்னுரைப்பேன்
என்னே வவர்தந் திருவுருவை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 9

பொன்னென் றுரைக்கு மம்பலத்தே புனித னுர்தம் மழகியலை
உன்னென் றுரைப்பே னென்னெயென் னுள்ளஞ் சிறிது முணர்ந்ததிலை
மின்னென் றுரைக்கும் படிமூன்று விளக்கு மழுங்கு மெனிவடியேன்
என்னென் றுரைப்பே னவரழகை யின்னு மொருகாற் காண்பேனே. 10

நிருச்சிற்றம்பலம்

84. அபராதவிண்ணப்பம்

—❖❖❖—

கோயில்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

உலகம் பரவும் பொருளையென் னுறவே யென்ற னுயிர்க்குயிரே

இலகம் பரத்தே பரம்பரமா யின்ப நடஞ்செ யெம்மிறையே
கலகம் பரவு மனத்தேனைக் கைவிட் டிடநீ கருதுதியோ
திலகம் பரவு துதற்பாக னென்ப தருளின் நிறத்தன்றே. 1

அன்றோர் பொருளா யடியேனை யாட்கொண் டருளி யறிவளித்தாய்
இன்றோ சிறியேன் பிழைகருதி யிரங்கா தகற்ற வெண்ணுதியோ
குன்றோ ரனைய குறைசெயினுங் கொண்டு குலம்பே சுதலெந்தாய்
நன்றோ கருணைப் பெருங்கடலே யாளா யிந்த நாயினையே. 2

நாய்க்குங் கடையேன் பிழையினத்து நாடிற் றவத்தா னல்கியநற்
றாய்க்குங் கோப முறுமென்னில் யாரே யென்பாற் சலியாதார்
வாய்க்குங் கருணைக் கடலுடையா யுன்பா லடுத்தேன் வலிந்தெளிய
பேய்க்குந் தயவு புரிகின்றோ யாள வேண்டும் பேதையையே. 3

பேதைப் பருவத் தெனைவலியப் பிடித்தாட் கொண்ட பெருமானே
போதைக் கழிப்பான் வீண்புரியும் புலையேன் பிழையைப் பொறுக்கிலையேல்
வாதைப் படுமென் னுயிரையுன்றன் மலர்த்தான் முன்னர் மடிவித்தே
ஓதைக் கடல்கு மூலகத்தே பழிசூழ் விப்பே னுரைத்தேனே. 4

உரைத்தார் சிலர்சின் னுட்கழிய வுறுவே மென்ன வுரைத்தவரே
நரைத்தா ரிறந்தா ரவர்தம்மை நான்கண் டிருந்து நாணுமே
விரைத்தான் மலரைப் பெறலாமென் றெண்ணி வீணே விளைக்கின்றேன்
திரைத்தாழ் கடலிற் பெரும்பிழைய் செய்தே னென்ன செய்வேனே.

செய்வேன் றீமை நலமொன்றும் தெரியேன் றெரிந்து தெளிந்தோரை
வைவே னன்றி வாழ்த்தேனென் வண்ண மிந்த வண்ணமெனில்
உய்வே னென்ப தெவ்வாறென் னுடையா யுய்வே னுய்வித்தால்
நைவே னலதிங் கென்செய்வே னந்தோ வெண்ணி நலிவேனே.

எண்ணி நலிவே னின்பாத மெந்நா ளடைவோ மெனவென்பால்
நண்ணி நலிவைத் தவிராயே லென்செய் திடுவே னுயகனே
கண்ணி நலியப் படும்பறவைக் கால்போன் மனக்கால் கட்டுண்ணப்
பண்ணி நலஞ்சேர் திருக்கூட்டம் புகுத வெனினும் பரிந்தருளே.

பரியு மனத்தாற் கருணைநடம் பரவுந் தொண்டர் பதப்பணியே
புரியு மினத்தா ரொடுங்குடிப் புனித னாக வேண்டுமெனத்
திரியு மடிமைச் சிறியேனுக் கிரங்கா திருந்தாற் சின்னாட்பின்
எரியுங் கொடுவாய் நரகத்துக் கென்செய் வேனென் செய்வேனே.

என்செய் திடுவேன் புலையே னியற்றும் பிழைக ளெல்லாநின்
பொன்செய் மலர்த்தாட் டுணையந்தோ பொறுத்துக் கருணை புரியாதேற்
புன்செய் விளவிற பயனிலியாய்ப் புறத்திற் கிடத்தி யெனவடியார்
வன்செ யுரையிற் சிரிப்பார்மற் றதுகண் டெங்ஙன் வாழ்வேனே.

வாழா மனத்தின் வழிசென்று வாளா நாளைக் கழிக்கின்ற
பாழா முலகச் சிறுநடையிற் பாவி யேனைப் பதிவித்தாய்
ஊழா மெனிலெம் பெருமானே யின்னும் வினையா லொதியினையேன்
ஏழா நரகுக் காளாவே னல்லாற் புகலென் னெளியேற்கே.

எளியேன் கருணைத் திருநடஞ்செ யிணைத்தாண் மலர்கண் டிருநயமெலாங்
களியேன் கருங்கற் பாரையெனக் கடைக்கின் றேனிக் கடையேனை
அளியே பெருக வாளுதியோ வாஸ்கி லாயோ யாதொன்றுந்
தெளியே னந்தோ வந்தோவென் செய்வேன் விலங்கிற் சிறியேனே.

சிறியேன் பிழையைத் திருவுளத்தே தேர்ந்திங் கென்னைச் சீறுதியோ
வெறியே மெனக்கொண் டிரங்குதியோ விவ்வா றவ்வா றெனவொன்றும்
அறியே னவலக் கடலழந்தி யந்தோ வழுங்கி யயர்கின்றேன்
பிறியே னென்னைப் பிரிக்கினும்பின் றுணையுங் காணென் பெருமானே.

காணே னினது திருவருளைக் கண்டார் தமது சுழற்சைமேற்
பூணே னுலகச் சிறுநடையிற் போந்து பொய்யே புகன்றந்தோ

வீணே சுழன்று மெலிகின்றே னென்னை யின்னன் மிகச்சுமக்குந்
துணே யெனவிங் கெனைவிதித்தா யெந்தா யாது சூழ்வேனே.

சூழ்வே னினது கருணைநடஞ் சூழும் பெரியார் தமைச்சூழ்ந்து
வாழ்வே னெளியேன் குறிப்பிந்த வண்ண மெனது மனக்குரங்கோ
தாழ்வே னிணையுந் தாழ்விப்பே னவலக் கடலிற் சலியாமே
வீழ்வே னென்ற லெம்பெருமா னிதற்கென் செய்கென் வினையேனே.

வினையே பெருக்கிக் கடைநாயேன் விடயச் செருக்கான் மிகநீண்ட
பினையே யெனநின் றுலர்கின்றேன் பாவி யேனுக் கருளுதியோ
நினையே நினையாப் பிழைகருதி நெகிழ விடவே நினைதியோ
அனையே யனையாய் திருக்குறிப்பை யறியே னீதென் றடியேனே.

அடியேன் முடுகிச் செபும்பிழைக ளனந்த மவற்றை யந்தோவிக்
கொடியே னினைக்குந் தொறுமுள்ளங் குமைந்து நடுங்கிக் குலைகின்றேன்
செடியேன் மனமோ வினையோநின் செயலோ செய்கை தெரியேன்வெண்
பொடியே திகழும் வடிவுடையா யாது புரிவேன் புலையேனே.

புலையே புரியு மனம்போன போக்கே யல்லாற் புண்ணியநன்
நிலையே யறியேன் சிறியேனுக் கருள லழகோ நிறைந்தகுண
மலையே மணியே மருந்தேயென் வாழ்வே யெல்லாம் வல்லோனே
கலையே கருதுங் கழலுடையா யருளா மையுநின் கடனன்றே.

கடந்தாழ் கயம்போற் செருக்கமயற் கடலி லழுந்திக் கடுவினையேன்
மடந்தாழ் மனத்தோ டுலைகின்றேன் கரைகண் டேறும் வகையறியேன்
தொடர்ந்தா ரெடுப்பா ரெனையெடுக்குந் துணைநின் மலர்த்தாட் டுணைகண்டாய்
அடர்ந்தார் தமக்கு மருள்கின்றோ யாணை யாணை யடியேனே.

அடியா ரின்ப மடைகின்ற ரடியே னொருவ னயர்கின்றேன்
படியார் பலரும் பலபேசிச் சிரியா நின்றார் பரந்திரவும்
விடியா நின்ற தென்புரிவே னின்னும் கருணை விளைத்திலையே
கொடியார் பிழையுந் குணமாகக் கொண்டு மகிழும் குணக்குன்றே.

குன்று நிலைநின் றருளடைந்தா ரன்ப ரெல்லாங் கொடியேனுன்
நன்று நெறிசென் றறியாதே மனஞ்செல் வழியே நடக்கின்றேன்
பொன்று மணியே யவர்க்கருளி யென்னை விடுத்தல் புகழன்றே
என்று லெனக்கே நகைதோன்று மெந்தா யுளத்துக் கென்னுமே.

என்னு ருயிருக் குயிரனையா யென்னைப் பொருளா யெண்ணிமகிழ்ந்
தந்நா ளடிமை கொண்டளித்தா யார்க்கோ வந்த விருந்தெனவே
இந்நா ளிரங்கா திருக்கின்ற யெங்கே புகுவே னென்புரிவேன்
நின்ன லன்றிப் பிறர்தம்மால் வேண்டே னொன்று நின்மலனே.

நின்பா லடைந்தா ரன்பாலே யடியா ரெல்லா நெடுவியையேன்
வன்பான் மனப்பேய் தன்பாலே வருந்திச் சுழன்று மயர்னேறேன்
தென்பா னோக்கி யின்பநடஞ் செய்பு மிறைவா சிறுவனுக்கா
முன்பா லமுதக் கடலளித்த முதல்வா வெண்ணை முன்னுதியே.

22

தீருச்சிற்றம்பலம்

85. கலிவிண்ணப்பம்

பொது

கட்டளைக் கலித்துறை

தீருச்சிற்றம்பலம்

செறியாத நஞ்சக வஞ்சக னேனிச் சிறுதலத்தே
அறியா தறிந்தவன் போற்சில செய்திட லையின்றிட்
குறியா தரித்தல தானைமற் றில்லையெங் கொற்றவனே
முறியா தருள்செய்தி யோதெரி யேனென்கை முன்னியதே.

1

தீதோன்று மேகண் டறிந்ததல் லாற்பலன் சேரநலம்
யாதொன்று நான்கண் டறியே னறிந்தவ னென்னவிங்கே
போதொன்று போக்குகின் றேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருள்வாய்
மாதொன்று பாகத் துணையன்றி நற்றுணை மற்றிலையே.

2

எல்லாந் தெரிந்த விறைவாரின் றண்ணரு ளெய்துகிலாப்
பொல்லாத பாவிப் புலையேன் பிழையைப் பொறுத்தருள்வாய்
கல்லா மனக்கடை யாலே கடைவைத்துக் கண்டதுதான்
பல்லா லனுத்துணை யும்மறி யேனின்ப மாவதுவே.

3

மண்ணுடை யாரிடை வாளா மனஞ்செல வைத்ததலால்
எண்ணுடை யாரிடை யெய்திநின் ருண்மல ரேத்துகிலேன்
புண்ணுடை யாரிற் புலம்புகின் றேனைப் பொறுத்தருண்முக
கண்ணுடை யாய்கழற் காலுடை யாய்மணி கண்டத்தனே.

4

தாழாத துன்பச் சமுத்திரத் தேயித் தனியடியேன்
வீழாத வண்ணங் கருணைசெய் வாயென்னை வேண்டியநாள்
ஊழாம் வினை தவிர்த் தாண்டனை யேயென் னுடையவனே
வாழா வகையெனை யிந்நாள் விடுத்தல் வழக்கலவே.

5

ஊன்செய்த வெம்புலைக் கூட்டின் பொருட்டிங் குணைமறந்து
நான்செய்த தீமையை நானே நினைக்க நடுங்குகின்றேன்
ஏன்செய் தனையெனக் கேளாது மேலு மிரங்குகின்றாய்
வான்செய்த நாதின் றண்ணருள் வண்ணமென் வாழ்த்துவனே.

6

ஆயாது நான்செய்யுங் குற்றங் களைக்கண் டறியிற்பெற்ற
தாயாரி னும்பொறுப் பாளல வாங்கவை சற்றலவே
ஔயாது செய்யுந் தொறும்பொறுத் தாளு முனையெளியேன்
வாயா லுரைக்கவு மாட்டேனந் தோவென்ன வன்மையிதே.

7

ஒன்றுந் தெரிந்திட மாட்டாப் பருவத் துணர்வுதந்தாய்
இன்றுந் தருதற் கிறைவாரின் னுள்ள மியைதிகொலோ
கன்றுங் கருத்தொடு மாழ்க்குந் தேனுன் கழலடிக்கே
துன்றுங் கருத்தறி பேன்சிறி யேனென் னுணிவதுவே.

8

ஆவா வெனவெனை யாட்கொள வேண்டு மடிமைகொண்ட
தேவா வென்குற்றந் திருவுடாத் தெண்ணிலென் செய்திடுவேன்
வாவா வெனவழைப் பார்பிற ரில்லை மறந்துமென்றன்
நாவா லுரைக்கவு மாட்டேன் சிறுதேய்வ நாமங்களே.

9

பள்ளத்தி லேசெலு நர்போலென் னுள்ளம் பரப்பதலால்
எள்ளத்தி லேசிறி தாயினு நான்செல்வ தில்லையெந்தாய்
கள்ளத்தி லேசொல்லு கின்றே னலநின் கழலிணையென்
உள்ளத்தி லேசின்ற வாங்கவை காண்க வுடையவனே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

86. கருணைவிண்ணப்பம்

பொது

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

நல்லார்க் கெல்லா நல்லவனீ யொருவன் யாண்டு நாயடியேன்
பொல்லார்க் கெல்லாம் பொல்லவனா னொருவ னிர்தப் புணர்ப்பதனால்
எல்லா முடையாய் நினக்கெதிரென் றெண்ணே லுறவென் றெண்ணுகயீ
தல்லால் வழக்கென் னிருமைக்கும் பொதுமை யன்றோ வருளிடமே.

1

இடமே பொருளே யேவ்வே யென்றென் றெண்ணி யிடர்ப்படுமோர்
மடமே யுடையேன் றனக்கருணை வழங்க வழகோ வானந்த
நடமே யுடையோய் நினையன்றி வேற்றுத் தெய்வ நயவேற்குத்
திடமே யருடான் வழங்காது தீர்த்த வழகோ தெரிப்பாயே.

2

தேரித்தா லன்றிச் சிறிதேனுந் தெரிவொன் றில்லாச் சிறியேனைப்
பிரித்தாய் கூடும் வகையறியும் பெற்றி யென்னே பிறைமுடிமேல்
தரித்தா யடியேன் பிழைபொறுக்கத் தகுங்காண் டென்பந் தமியேனை
அரித்தாற் கண்டிங் கிரங்காமை யந்தோ வருளுக் கழகேயோ.

3

அருளோர் சிறிது முதவுகிலா யதனைப் பெறுதற் கடியேன்பால்
தெருளோர் சிறிது மிலையெயன் செய்கே னெங்கள் சிவனையோ
மருளோ ரெனினுந் தமைநோக்கி வந்தார்க் களித்தல் வழக்கன்றோ
பொருளோ ரிடத்தே மிகுகொண்டோர் புழுத வின்று புதிதன்றே.

4

புதியே னல்லே னின்னடிமைப் பொருத்த மில்லே னல்லேன்யான்
மதியேன் வேற்றுத் தேவர்தமை வந்தங் கவர்தா மெதிர்ப்படினார்
துதியே னின்னை விடுவேனோ தொண்ட னேனை விடலழகோ
நதியேர் சடையோ யின்னருணீ நல்கல் வேண்டு நாயேற்கே.

5

நாயேன் றுன்பக் கடல்வீழ்ந்து நலித லழகோ நல்லோர்க்கிங்
கியே னொன்று மில்லேனா னென்செய் கேனோ வென்னுடைய
தாயே யனையாய் சிறிதென்மேற் றயவு புரிந்தா லாகாதோ
சேயேன் றன்னை விடுப்பாயோ விடுத்தா லுலகஞ் சிரியாதோ.

6

சிரிப்பார் நின்றே ருள்பெற்றோர் சிவனே சிவனே சிவனேயோ
விரிப்பார் பழிச்சொல் லன்றியெனை விட்டால் வெள்ளை விடையோனே
தரிப்பா யிவனை யருளிடத்தே யென்று நின்று தரும்வண்ணர்
தெரிப்பார் நினக்கு மெவர்கண்டாய் தேவர் தேடற் கரியானே.

7

அரிய பெருமா னெளியோமை யானும் பெருமான் யாவர்கட்கும்
பெரிய பெருமான் சிவபெருமான் பித்தப் பெருமா னென்றுன்னை
உரிய பெருமா தவர்பழிச்ச லுண்மை யெனிலென் னுடையானே
கரிய பெருமா லுடையேற்கு மருள லுன்றன் கடனன்றே.

8

அன்றுஞ் சிறியே னறிவறியே னதுநீ யறிந்து மருள்செய்தாய்
இன்றுஞ் சிறியே னறிவறியே னிதுநீ யறிந்து மருளாயேல்
என்று மொருதன் மையனெங்க ளிறைவ னெனமா மறைகளெலாந்
தொன்று மொழிந்த துமொழிதான் சூது மொழியோ சொல்லாயே.

9

சொல்லற் கரிய பெரியபரஞ் சுடரே முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே
மல்லற் கருமா லயன்முதலோர் வழுத்தும் பெருஞ்சீர் மணிக்குன்றே
புல்லற் கரிதா மெளியேன்றன் பிழைகள் யாவும் பொறுத்திந்த
அல்லற் கடனின் றெனையெடுத்தே யருள்வா யுன்ற னருணலமே.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

87. அடிமைப்பதிகம்

—❖(*)❖—

கோயில்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

ஆள்வினையாற் பயனுலவா ரசதி யாட
வந்தோவிப் புலையே னன்பா னின்பால்
வேள்வியெயும் பெருந்தவர்க்கே வேள்வி செய்ய
வேண்டுமிதற் கெம்பெருமான் கருணை செய்யும்
நாள்விலைவிற் சின்னாளே யிதுதா னுண்மை
நம்புமென நவ்ந்துனையே நம்பி நின்றேன்
சேள்வியிலாத் துறைத்தனமோ வலது நாயேன்
களக்குமுறை கிளக்கிலனோ கேட்டி லாயே.

1

கேட்டிலா யடியேன்செய் முறையை யந்தோ

கேட்டிலாக் குணத்தவர்பாற் கிட்டு கின்றோய்

எட்டிலா யிரங்கோடி யெனினுஞ் சற்றும்

எழுதமுடி யாக்குறைகொண் டினேக்கின் றேனான்
சேட்டியா விடினுமெனைச் சேட்டித் தீர்க்குஞ்

சிறுமனத்தாற் செய்பிழையைத் தேர்தி யாயில்

நாட்டிலார் காக்கவல்லா ரென்னையெந்தாய்

நாள்கழியா வண்ணமினி நல்கல் வேண்டும்.

2

வேண்டாமை வேண்டுகின்றோர் நிற்க மற்றை

வேண்டுவார் வேண்டுவன் விரும்பி நல்குந்

தூண்டாத மணிவிளக்கே பொதுவி லாடுஞ்

சுடர்க்கொழுந்தே யென்னுயிர்க்குத் துணையே யென்னை

ஆண்டாறு மூன்றாண்டில் ஆண்டு கோண்ட

அருட்கடலே யென்னுள்ளத் தமர்ந்த தேவே

ஈண்டாவ வெனச்சிறிய வடியே னுள்ளத்

தெண்ணாமறிந் தருளாயே லென்செய் கேனே.

3

என்னையறி யாப்பருவத் தாண்டு கொண்ட

என்குருவே யெனக்குரிய னின்ப மேயென்

றன்னையின்று விடத்துணிந்தாய் போலு மந்தோ

தகுமோநின் பெருங்கருணைத் தகவுக் கெந்தாய்

உன்னையலா தொருவர்தம்பாற் செல்லே னென்னை

உடையானே யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று

முன்னையினைப் பயனுட்ட நினைப்பிக் கின்றாய்

முடிப்பிக்கத் துணிந்திலையென் மொழிவ தென்னே.

4

என்னுனை யறிந்துமென்னை யந்தோ வந்தோ

இவ்வகைசெய் திடத்துணிந்தா யென்னை யெந்தாய்

நின்னுனை நின்னையலா தொன்றும் வேண்டேன்

நீயிதனை யறிந்திலையோ நினைப்பிக் கின்ற

மன்னுவென் னாருயிர்க்கு வாழ்வே யென்கண்

மணியேயென் குருவேயென் மருந்தே யின்னும்

உன்னுலிங் குயிர்தரித்து வாழ்கின் றேனென்

உள்ளமறிந் துதவுதியோ வுணர்கி லேனே.

5

உள்ளமறிந் துதவுவனம் முடையா னெல்லாம்

உடையான்மற் றொருகுறையிங் குண்டோ வென்னக்

களம்மனத் தேனந்தோ களித்தி ருந்தேன்

கைவிடுவார் போலிருந்தாய் கருணைக் குன்றே

எள்ளலுறப் படுவேனின் கேது செய்வேன்
எங்கெழுநென் யார்க்குரைப்பே னின்னு முன்றன்
வள்ளலருட் டுறநோக்கி நிற்கின் றேனென்
மனத்துயர்போம் வகையருள மதித்தி டாயே.

6

வகையறியேன் சிறியேன்சன் மார்க்க மேவும்
மாண்புடைய பெருந்தவத்தோர் மகிழ வாழந்
தகையறியே னலமொன்று மறியேன் பொய்மை
தானறியே னல்லோரைச் சலஞ்செய் கின்ற
மிகையறியேன் நீங்கென்ப வெல்லா மிங்கே
மிகவறியே னென்னுமெனை விடுதி யாயிற்
பகையறியே னின்மீதிற் பழிவைத் திந்தப்
பாவியுயிர் விடத்துணியேன் பகர்ந்திட் டேனே.

7

இட்டவகை வாழ்கின்றே னெந்தாய் நானே
எண்ணுகிலே னெண்ணுவித்தா லென்செய் வேனின்
மட்டலர்சே வடியாணை நினைத்த வண்ணம்
வாழ்விக்க வேண்டுமிந்த வண்ண மல்லால்
துட்டனென விடத்துணிதி யாயி லந்தோ
சூறையுறு துரும்பெனவுஞ் சுழன்று வானில்
விட்டசிலை யெனப்பவத்தில் விழுவே னன்றி
வேறெதுசெய் வேனிந்த விழல னேனே.

8

விழற்கிறைத்து மெலிகின்ற வீண னேனின்
வியனுலகில் விளைத்திட்ட மிகைக ளெல்லாம்
அழற்கிறைத்த பஞ்செனவே யாக்கி நீயே
ஆட்கொண்டாற் றடுப்பவரிங் காரே யையா
கழற்கடிமை யெனவுலக மறிய வொன்றுங்
கருதறியாச் சிறுபருவத் தென்னை யாண்டு
நிழற்கருணை யளித்தாயே யிந்நா ணீகை
நெகிழவிட்டா லென்செய்வே னிலையி லேனே.

9

நிலையறியே னிலையறிந்து பெற்ற நல்லோர்
நெறியறியே னென்னுமுன்ற னேச மன்றி
இலையறியேன் மற்றவரைக் கனவி லேனும்
எட்டுணையோர் துணையெனவு மெண்ணு றேனற்
கலையறியேன் கருத்திலிருந் தறிவித் தாய்நான்
கண்டறிந்தே னென்னுமவை போற்காட்ட வேண்டும்
மலையறியா வருட்கடலே யமுதே தேனே
அம்பலத்தென் குருவேரா னடிமை யாளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

88. வேட்கைக்கொத்து

தலைமகள் பாங்கியொடு கூறல்
எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை யம்பலத்தா னெவர்க்கும்
மேலானு னன்பருள மேவுநட ராஜன்
பண்படைத்த வெணையறியா விளம்பருவந் தனிலே
பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும்
பெண்படைத்த பெண்களெலா மவமதித்தே வலது
பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சியென லானேன்
கண்படைத்துங் குழியில்விழக் கணக்குமுண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றேழுழி.

1

சீத்தமணி யம்பலத்தா னென்பிராண நாதன்
சுவபெருமா னெம்பெருமான் செல்வநட ராஜன்
வாய்த்தவென்னை யறியாத விளம்பருவந் தனிலே
மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டார் மறித்துமுகம் பாரார்
ஆய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த வணங்கனையார் தமக்குள்
ஆர்செய்த போதனையோ வானாலு மிதுகேள்
காய்த்தமரம் வளையாத கணக்குமுண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றேழுழி.

2

என்னுயிரிற் கலந்துகலந் தினிக்கின்ற பெருமான்
என்னிறைவன் பொதுவினட மியற்றுகநட ராஜன்
தன்னையறி யாப்பருவத் தென்னைமணம் புரிந்தான்
தனையறிந்த பருவத்தே பெணையறிய விரும்பான்
பின்னையன்றி முன்னுமொரு பிழைபுரிந்தே னில்லை
பெண்பரிதா பங்காணல் பெருந்தகைக்கு மழகோ
கன்னலென்றற் கைக்கின்ற கணக்குமுண்டோ அவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றேழுழி.

3

தேருளமுதத் தனியோகர் சிந்தையிலு ஞானச்
செல்வறி விடத்துநடஞ் செய்யு நடராஜன்
அருளமுத மளிப்பென்றே யன்றுமணம் புணர்ந்தான்
அளித்தறியா னனுத்துணையு மனுபவித்து மறியேன்
மருளுடையா னல்லனொரு வஞ்சகனு மல்லன்
மனமிரக்க மிகவுடையான் வல்வினையே னளவில்
இருளுடையார் போலிருக்கு மியல்பென்னை அவன்றன்
இயல்பறிந்தும் விடுவேனோ வினித்தானென் றேழுழி.

4

சின்மயமாம் பொதுவினிலே தன்மயமாய் நின்று

திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைச் செல்வநட ராஜன்
என்மயநா னறியாத விளம்பருவந் தனிலே
என்னைமணம் புரிந்தனன் தெல்லாரு மறிவார்
இன்மயமில் லாதவர்போ வின்றுமணந் தருளான்
இறையளவும் பிழைபுரிந்தே னில்லையவ னிதயங்
கன்மயமோ வன்றுசுவைக் கனிமயமே யென்னுங்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி.

5

எண்குணத்தா னெல்லார்க்கு மிறைவெனெல்லாம் வல்லான்

என்னகத்தும் புறத்துமுளா னின்பநட ராஜன்
பெண்குணத்தை யறியாத விளம்பருவந் தனிலே
பிச்சேற்றி மணம்புரிந்தான் பெரிதுகனித் திருந்தேன்
வண்குணத்தா லனுபவநா னறியநின்ற பொழுதில்
வந்தறியா னின்பமொன்றுந் தந்தறியா னவனும்
வெண்குணத்தா னல்லன்மிகு நல்லனெனப் பலகால்
விழித்தறிந்தும் விடுவேனோ விளம்பாயென் றோழி.

6

பொய்யாத புகழுடையான் பொதுவினடம் புரிவான்

புண்ணியர்பா னண்ணியநற் புனிதநட ராஜன்
கொய்யாத வரும்பனைய விளம்பருவந் தனிலே
குறித்துமணம் புரிந்தனனான் மறித்தும்வரக் காணேன்
செய்யாத செய்கையொன்றுஞ் செய்தறியேன் சிறிதுந்
திருவுளமே யறியுமற்றென் னொருவுளத்தின் செயல்கள்
நையாத வென்றனுயிர் நாதனருட் பெருமை
நானறிந்தும் விடுவேனோ நவிலாயென் றோழி.

7

கண்ணையா னென்னுயிரிற் கலந்துநின்ற கணவன்

கணக்கறிவான் பிணக்கறியான் கருணைநட ராஜன்
தண்ணையா மிளம்பருவந் தன்னிலெனைத் தனித்துத்
தானேவந் தருள்புரிந்து தனிமலை புனைந்தான்
பெண்ணையார் கண்டபடி பேசவுநான் கூசாப்
பெருமையொடு மிருந்தேனென் னருமையெலா மறிந்தான்
உண்ணையா வகைவரவு தாழ்த்தனனின் றவன்றன்
உளமறிந்தும் விடுவேனோ வுரையாயென் றோழி.

8

ஊன்மறந்த வுயிரகத்தே யொளிநிறைந்த வொருவன்

உலகமெலா முடையவனென் னுடையநட ராஜன்
பான்மறந்த சிறியவிளம் பருவமதின் மலைப்
பரிந்தணிந்தான் றெரிந்ததனிப் பருவமிதிற் பரியான்
தான்மறந்தா னென்னுமிங்கு நான்மறக்க மாட்டேன்
தவத்தேறி யவத்திழியச் சம்மதமும் வருமோ
கோன்மறந்த குடியேபோன் மிடியேனா னவன்றன்
குணமறிந்தும் விடுவேனோ கூறாயென் றோழி.

9

தனித்தபர நாதமுடித் தலத்தின்மிசைத் தலத்தே
தலைவரெலாம் வணங்குகின்ற தலைவனட ராஜன்
இனித்தசுக மறிந்துகொளா விளம்பருவந் தனிலே
என்புருவ நடுவருந்தான் பின்புகண்டே னில்லை
அனித்தமிலா விச்சரிதம் யார்க்குரைப்பே னந்தோ
அவனறிவா னுனறிவே னயலறிவா ருளரோ
துனித்தநிலை விடுத்தொருகாற் சுத்தநிலை யதனிற்
சுகங்கண்டும் விடுவேனோ சொல்லாயென் றோழி.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

89. சரணப்பதிகம்

கோயில்

கலி நிலைத்துறை

தீருச்சிற்றம்பலம்

மதிவாரசடை மாமணி யேயருள் வள்ள லேநன்
நிதியேதிரு வம்பலத் தாடல்செய் நித்த னேநிற்
றுதியே னெனினு முனையன்றித் துணையி லேனென்
பதியேயென தெண்ணம் பலிக்கும் படிக்க ருளே.

1

படிமேலடி யேனுனை யன்றியோர் பற்றி லேனென்
முடிமேலடி வைத்தருள் செய்திட முன்னு கண்டாய்
கொடிமேல் விடைநாட் டியவென் குணக்குன் றமே
பொடிமேல்விளங் குந்திரு மேனியெம் புண்ணி யனே.

2

புண்ணாமனஞ் சஞ்சலித் துள்ளம் புலர்ந்து நின்றேன்
அண்ணாவெனை யாட்கொள வேண்டு மகற்று வாயேல்
கண்ணார்களை கண்பிறி தொன்றிலை கள்ள னேனை
எண்ணாவினை யென்செயு மோவிதற் கென்செய் வேனே.

4

செய்வேனவ மன்றித் தவமொன்றுஞ் செய்த றியேன்
வைவேன்பிழை யாவும் பொறுத்தரு னால்கு வாயேல்
உய்வேனல துய்வகை யின்றுமன் றோங்கு கின்றோய்
வைவேன்றுதிப் பேனுனை யென்று மறந்தி லேனே.

4

மறவாதுனை வாழ்த்துமெய் யன்பரை மாநி லத்தே
இறவாவகை யாட்கொண் டருளியச்சி னேமெய்
உறவாகிய நிற்பத மன்றியொன் றோர்கி லேனான்
பிறவாநெறி தந்தரு ளென்பதென் பேசி டாயே.

5

என்னேயினு நின்னரு ளெய்தில னேழை யேனை
முன்னேவலிந் தாட்கொண்ட தின்று முனிந்த தேயோ
பொன்னேரணி யம்பலத் தாடிய புண்ணி யாவென்
அன்னேயர சேயமு தேயரு ளாண்ட வனே.

6

ஆண்டாயேனை யேழ்பிறப் புழுமுனை யன்றி யொன்றுந்
தீண்டாதென துள்ளமென் றுலென் சிறுமைதீர்க்க
வேண்டாதய லாரெனக் காண்பதென் மெய்ய னேபொன்
ஆண்டான்றிரு வெய்தநஞ் சைக்கள நாட்டி னேயே.

7

நாட்டார்நகை செய்வரென் றேவரு னால்கி லாய்நீ
விட்டார்நினை யென்னினைப் பாரெனை மேவி லாயேல்
தாட்டாமரை யன்றித் துணையொன்றுஞ் சார்ந்தி லேனென்
மாட்டாமை யறிந்தருள் வாய்மணி மன்று ளானே.

8

மன்றடிய மாமணி யேதனி வான வாவோர்
மின்றழ்சடை வேதிய னேநினை வேண்டு கின்றேன்
பொன்னுதமெய் யன்பருக் கண்புளம் பூண்டு நின்னு
நன்றாவிர வும்பக லுமுனை நாடு மாறே.

9

மாருமன மாயையி னான்மதி மாழ்கி மாழ்கி
ஏறாம லிறங்கு கின்றே னிதற்கென் செய்வேன்
தேருவுளத் தேன்றனை யேறிடச் செய்தி கண்டாய்
பேருமணி யம்பல மேவிய பெற்றி யானே.

10

ஆனேறிவந் தன்பரை யாட்கொளு மைய னேயெம்
மானேமணி மன்றின டம்புரி வள்ள லேசெந்
தேனேயமு தேமுத லாகிய தெய்வ மேநீ
தானேயெனை யாண்டருள் வாய்நின் சரண் சரணே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

90. நற்றாய்கவன்றது

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட் புரிதை மகிழநின் ருமிந் தில்லைமன் றழகனே யென்பாள்
மருவருட் கடலே மாணிக்க மலையே மதிச்சடை வள்ளலே யென்பாள்
இருவருக் கரிய வொருவனே யெனக்கிங் கியார்துணை நின்னலா தென்பாள்
வெருவியுட் குழைவாள் விழிகனீர் துளிப்பாள் வெய்துயிர்ப்பா ளென்றன் மின்னே

ஓவோள் தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலமென் றுருகுவா ளுணர்வில ளாகித்
தேடுவாள் திகைப்பாள் தியங்கு வானையோ தெய்வமே தெய்வமே யென்பாள்
பாடுவாள் பதைப்பாள் பதறுவாள் நான்பெண் பாவிகான் பாவிகா னென்பாள்
வாடுவாள் மயங்கி வருந்துவா ளிருந்து வல்வினை யேன்பெற்ற மகளே. 2

உலகேலாந் தழைப்பப் பொதுவினி லோங்கு மொருதனித் தெய்வமென் கின்
இலகுபே ரின்ப வாரியென்கின்ற ளென்னுயிர்க் கிறைவனென் கின்றாள் [ருள்
அலகிலாக் கருணை யமுதனென் கின்ற ளன்பர்கட் கன்பனென் கின்றாள்
திலகவா னுதலா ளிவ்வணம் புலம்பித் தியக்கமுற் றழுங்குகின் ருளே. 3

திருவேலா மளிக்குந் தெய்வமென் கின்றாள் திருச்சிற்றம் பலவனென் கின்றாள்
உருவேலா முடைய வொருவனென் கின்றா ளுச்சிமேற் கரங்குவிக் கின்றாள்
கருவேலாங் கடந்தாங் கவன்றிரு மேனி காண்பதெந் நாள்கொலென் கின்றாள்
மருவேலா மயங்கு மலர்க்குழன் முடியாள் வருந்துகின் ருளென்றன் மகளே. 4

மின்னினைச் சடிவ விடங்கனென் கின்றாள் விடைக்கொடி விமலனென் கின்றாள்
பொன்னினை மலர்த்தாட் புரிதனென் கின்றாள் பொதுவி லே நடிப்பனென் கின்றாள்
என்னினை விழிக ளவன்றிரு வழகை யென்கொல் காண்பதென் கின்றாள்
துன்னினை முலைகள் விம்முற விடைபோல் துவள்கின்றாள் பசியபொற் றொடியே. 5

கருங்களிற் றுரிபோர்த் தம்பலத் தாடுங் கருணையங் கடவுளென் கின்றாள்
பெருங்களி துளும்ப வடவனத் தோங்கும் பித்தரிற் பித்தனென் கின்றாள்
ஒருங்களி மிழ்ந்துங் குழலின ரென்போ லுறுவரோ வவனையென் கின்றாள்
தருங்களி யுண்டாள் போல்கின்ற னுணுந் தவிர்கின்ற ளென்னருந் தவளே. 6

மன்றிடை நடிக்கு மணாளனை யல்லான் மதிப்பனே பிறையென் கின்றாள்
வன்றுயர் நீக்கு மவன்றிரு வடியை மறப்பனே கணமுமென் கின்றாள்
ஒன்றுமில் லவனென் றுரைக்கினு மெல்லா முடையவ னாகுமென் கின்றாள்
பொன்றுதல் பிறழ்த லினியுதே னென்றே பொற்றொடி பொங்குகின் ருளே. 7

திருத்தகு தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே தெய்வமொன் றுண்டெமக் கென்பாள்
பெருத்தகுங் குமப்பொற் கலசவான் முலையார் பேசுக பலபல வென்பாள்
மருத்தகு குழலாள் மனமொழி யுடல மற்றவு மவன்கழற் கென்பாள்
குருத்தகு குவளைக் கண்ணினீர் கொழிப்பாள் குதுகுலிப் பாள்பசங் கொடியே. 8

அம்பலத் தாடு மழகனைக் காணு தருந்தவும் பொருந்துமோ வென்பாள்
கம்பமுற் றிடுவாள் கண்கனீ ருகுப்பாள் கைகுவிப் பாளுளங் கனிவாள்
வம்பணி முலை ளீரண்டுநோக் கிடுவாள் வள்ளலைப் பரிகி ளீ ரென்பாள்
உம்பரன் றவஞ்செய் திடுமினீ ரென்பா ளுபங்குவாள் மயங்குவா ளுணர்வே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

91. உள்ளப்பஞ்சகம்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீரார் சடையது நீண்மால் விடையது நேர்கொள்கொன்றைத்
தாரார் முடியது சீரா ரடியது தாழ்வகற்றும்
பேரா யிரத்தது பேரா வரத்தது பேருலகம்
ஓரா வளத்ததொன் றுண்டேமுக் கண்ணோடென் னுள்ளகத்தே. 1

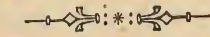
மட்டுப் படாதது மாமறை யாலு மலப்பகையார்
கட்டுப் படாதது மாலா தியர்தங் கருத்தினுக்குந்
தட்டுப் படாதது பார்முதற் பூதத் தடைகளினால்
ஒட்டுப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடென் னுள்ளத்தே. 2

பேதப் படாதது பற்பல கற்பங்கள் பேர்ந்திடினுஞ்
சேதப் படாதது நன்றிது தீதெனச் செய்கைகளால்
ஏதப் படாததுள் ளெட்டப் படாததிங் கியாவர்கட்கும்
ஓதப் படாததொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடென் னுள்ளகத்தே. 3

தண்ணு ரளியது விண்ணே ரொளியது சாற்றுமறைப்
பண்ணுர் முடிவது பெண்ணுர் வடிவது பண்புயர்தீக்
கண்ணுர் துதலது கண்ணுர் மணியது கண்டுகொள்ள
ஒண்ணு நிலையதொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடென் னுள்ளகத்தே. 4

பிறவா நெறியது பேசா நிலையது பேசிலென்றும்
இறவா வருவதுள் ளேற்றால் வருவ திருளகன்றோர்
மறவா துடையது மாதோர் புடையது வாழ்த்துகின்றோர்
உறவா யிருப்பதொன் றுண்டேமுக் கண்ணுடென் னுள்ளகத்தே. 5
திருச்சிற்றம்பலம்

92. சிவசிதம்பர சங்கீர்த்தனம்

கட்டளைக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

உலக முஞ்சரா சரமு நின்னுநின் றுலவுகின்றபே ருலக மென்பதும்
கலக மின்றியெங் கணுநி றைந்தகிற் கருமவி ளங்குசிக்ககர மென்பதும்
ஓலக வொன்றிரண் டெனல கன்றதோ ரிணையி லின்பமா மிதய மென்பதும்
திலக மென்றநங் குருசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம். 1

வரமு றஞ்சுதந் தரசு கந்தரு மனம டங்குசிற் கனந டந்தரும்
உரமு றம்பதம் பெறவ ழங்குபே ரொளிர டந்தரும் வெளிவி டந்தரும்
பரமு றங்குணங் குறிக டந்தகிற் பரம மாகியே பரவு மாமறைச்
சிரமு றம்பரம் பரசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம். 2

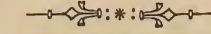
நித்தி யம்பரா பரநி ராதர நிர்க்கு ணஞ்சதா நிலய நிட்களஞ்
சத்தி யங்கநா கருமி குந்ததோர் தற்ப ரஞ்சிவஞ் சமர சத்துவம்
வித்தி யஞ்சகோ தயநி கேதநம் விமல மென்றுநால் வேத முந்தொழுஞ்
சித்தி யங்குசிற் கனசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம். 3

அருள ளித்துமெய் யன்பர் தம்மையுள் ளங்கை நெல்லிபேர லாக்கு கின்றதும்
பொருள ளித்துநான் மறையி னந்தமே புகலு கின்றதோர் புகல ளிப்பதும்
வெருள ளித்திடா விமல ஞானவான் வெளியி லேவெளி விரவி நிற்பதார்
தெருள ளிப்பதும் இருள்கெ டப்பதுஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம். 4

பெத்த முஞ்சதா முத்தி யும்பெரும் பேத மாயதோர் போதவாதமுஞ்
சுத்த முந்தெற வித்த முந்தருஞ் சொருப விற்பமே துய்க்கும் வாழ்க்கையும்
நித்த முந்தெநிற் துற்ற யோகாதந் நிமலமாகி மெய்ந் நிறைவு கொண்டுகிற்
சித்த முஞ்செலாப் பரம ராசிபுஞ் சிவசி தம்பரஞ் சிவசி தம்பரம். 5

திருச்சிற்றம்பலம்

93. திருக்குறிப்பு நாட்டம்

ஆசிரியத் தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆற்றுக் கேபிறைக் கீற்றுக் கேசடை யாக்கிச் சேவடி தூக்கி யாருயிர்ப்
பேற்றுக் கேநடிப் பாய்மணி மன்றிற் பெருந்தகையே [சைக்
சோற்றுக் கேயிதஞ் சொல்லிப் பேதையர் சூழல் வாய்த்துயர் சூழ்ந்து மேற்றி
சாற்றுக் கேகறங் காய்ச்சுழன் றேனைக் கருதுதியோ. 1

ஞாலத் தார்தமைப் போலத் தாமிங்கு நண்ணு வாரின்னை யெண்ணு வார்மிகு
சீலத் தார்சிவ மேயெவை யும்மெனத் தேர்ந்தனராற்
சாலத் தான்கொடுஞ் சாலத் தாலத்தைத் தாவி நான்பெரும் பாவி யாபினன்
ஏலத் தார்குழ லாளிடத் தாயெனை யெண்ணுதியோ. 2

அண்ண லேநின்னை யெண்ண லேனென்னை யாண்டு கொண்டனை மீண்டும் விண்
நண்ண லேயறி யேன்கடை யேன்கிழா நாயணையேன் [டனன்
பெண்ண லேனிய லாண லேனலிப் பேய னேன்கொடும் பேதை யேன்பிழை
கண்ண லேபுரி யாதின்னு மீட்கக் கருதுதியோ. 3

வல்லி யானந்த வல்லி சேர்மண வாள னேயரு ளாள் னேமலை
வில்லி யாய்நகைத் தேபுரம் வீழ்த்த விடையவனே [னன்
புல்லி யான்புலைப் போகம் வேட்டுநின் பொன் னடித்துணைப் போகம் போக்கி
இல்லி யார்கடம் போலிருந் தேனெனை யெண்ணுதியோ. 4

திருச்சிற்றம்பலம்

94. தனித்திருப்பலம்பல்

அழகீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீந்சீற்றம்பலம்

திங்கள் விளங்குஞ் சடைத்தருவைத் தீம்பாற் சுவையைச் செந்தேனைச்
செங்கை மழுவுஞ் செழுங்கனியைச் சீரார் முக்கட் செங்கரும்பை
மங்கை மலையான் மணந்தபெரு வாழ்வைப் பவள மலையன்னை
எங்கள் பெருமான் றணையந்தோ வென்னே யெண்ணு திருந்தேனே. 1

அன்ப ரிதய மலர்க்கோயி லமர்ந்த பரமா னந்தத்தைத்
துன்ப மகலச் சுகமளிக்குந் தூய துணையைச் சுயஞ்சுடரை
வன்ப ரிடத்தின் மருவாத மணியை மணியார் மிடற்றூனை
இன்ப நிறைவை யிறையோனை யென்னே யெண்ணு திருந்தேனே. 2

ஒருமைப் பயனை யொருமைநெறி யுணர்ந்தா ருணர்வி னுள்ளுணர்வைப்
பெருமைக் கதியைப் பசுபதியைப் பெரியோ ரெவர்க்கும் பெரியோனை
அருமைக் களத்திற் கருமையணி யம்மான் றன்னை யெம்மாளை
இருமைப் பயனுந் தருவாளை யென்னே யெண்ணு திருந்தேனே. 3

கறையோர் கண்டத் தணிந்தருளுங் கருணை நிதியைக் கண்ணுதலை
மறையோ னெடுமாற் கரியசிவ மலையை யலையில் வாரிதியைப்
பொறையோ ருள்ளம் புகுந்தொளிரும் புனித வொளியைப் பூரணமும்
இறையோன் றன்னை யந்தோநா னென்னே யெண்ணு திருந்தேனே. 4

நீந்சீற்றம்பலம்

95. பரமராசியம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீந்சீற்றம்பலம்

விதியெ லாம்விலக் கெனவிலக் கிடுவேன்
விலக்கெ லாங்கொண்டு விதியென விதிப்பேன்
நிதியெ லாம்பெற நினைத்தெழு கின்றேன்
நிலமெ லாங்கொளு நினைப்புறு கின்றேன்
எதியெ லாம்வெறுத் திட்டசிற் றாழை
இன்பெலாங்கொள வெண்ணினின் றயர்வேன்
பதியெ லாங்கடந் தெவ்வண முய்வேன்
பரம ராசியப் பரம்பரப் பொருளே. 1

சேடிய னேன்கடுந் தீமையே புரிவேன்
தெளிவி லேன்மனச் செறிவென்ப தறியேன்
கொடிய னேன்கொடுந் கொலைபயி வினத்தேன்
கோள னேனெடு நீளவஞ் சுகனேன்
அடிய னேன்பிழை யனைத்தையும் பொறுத்துன்
அன்பர் தங்கனோ டின்புற வருள்வாய்
படிய னேகமுங் கடந்தகிற் சபையிற்
பரம ராசியப் பரம்பரப் பொருளே. 2

நீந்சீற்றம்பலம்

96. திருப்புகழ்ச்சி

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீந்சீற்றம்பலம்

திருவுளந் தெரியேன் திகைப்புறு கின்றேன்
சிறியிற் சிறியனென் வஞ்சக்
கருவுளக் கடையேன் பாவியேன் கொடிய
கன்மனக் குரங்கனே னந்தோ
வெருவுறு கின்றே னஞ்சலென் றின்னே
விரும்பியாட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மருவுமா கருணைப் பெருங்கட லமுதே
வள்ளலே யென்பெரு வாழ்வே. 1

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தாயுந் தந்தையுந் தெய்வமுங் குருவுந்
தாங்கு கின்றதோர் தலைவனும் பொருளும்
ஆயு மின்பமு மன்புமெய் யறிவும
அனைத்து நீயென வாதரித் திருந்தேன்
ஏயு மென்னள விரக்கமொன் றிலையெல்
என்செய் வேணிதை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
சேயு நின்னரு னைசெயுறுங் கண்டாய்
தில்லை மன்றிடைத் திகழொளி விளக்கே. 2

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அருள்பழுத் தோங்குந் கற்பகத் தருவே
அருண்மருந் தொளிர்குணக் குன்றே
அருளெனு மமுதந் தருமொரு கடலே
அருட்கிர ணங்கொளுஞ் சுடரே

அருளொளி வீசு மரும்பெறன் மணியே
அருட்சுவை கனிந்தசெம் பாகே
அருண்மணம் வீசு மொருதணி மலரே
அருண்மய மாம்பர சிவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

3

97. திருமருந்தருணிலை

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பனகவணைத் திருநெடுமா லயன்போற்றப் புலவரெலாம் பரவ வேங்குங்
கனகமணி யம்பலத்தே பெரியமருந் தொன்றிருக்கக் கண்டேன் கண்டேன்
அனகநடத் ததுசச்சி தானந்த வடிவதுபே ரருள்வாய்ந் துள்ள
தெனகமமர்ந் திருப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராஜ னென்ப தம்மா.

1

திருநெடுமா லயன்றேடத் துரியநடு வொளித்ததெனத் தெளிந்தோர் சொல்லும்
ஒருகருணை மருந்துதிரு வம்பலத்தே யிருந்திடக்கண் மிவந்தே னந்தோ
அருவுருவங் கடந்ததுபே ரானந்த வடிவதுநல் லருள்வாய்ந் துள்ள
திருமைபுநன் களிப்பதெல்லாம் வல்லதுபேர் நடராஜ னென்ப தம்மா.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

98. திருவருள்விலாசம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டவனீ யாகிலுனக் கடியனுநா னுகில்
அருளுடையா யின்றிரவி லருளிறையாய் வந்து
நீண்டவனே முதலியருந் தீண்டரிதாம் பொருளின்
நிலைகாட்டி யடிமுடியி னெறிமுழுதுங் காட்டி
வீண்டவனே காலையினீ விழித்தவுட னெழுந்து
விதிமுடித்துப் புரிதியிது விளங்குமெனப் புகல்வாய்.
தாண்டவனே யருட்பொதுவிந் றனிமுதலே கருணைத்
தடங்கடலே நெடுந்தகையே சங்கரனே சிவனே.

1

திருநெறிமேய்த் தமிழ்மறையாந் திருக்கடைக்காப் பதனாற்
றிருவுளங்காட் டியநாளிற் றெரிந்திலனிச் சிறியேன்
பெருநெறியென் னுளத்திருந்து காட்டியநா ளறிந்தேன்
பிழைபடாத் தெய்வமறை யிதுவெனப்பின் புணர்ந்தேன்

ஒருநெறியி லெனதுகரத் துவந்தளித்த நாளில்
உணராத வுளவையெலா மொருங்குணர்ந்து தெளிந்தேன்
தெருணெறிதந் தருளுமறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடத்தேன் ளமுதே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

99. சல்லாபலகரி

கலிச்சந்த விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தர நீறணி சுந்தரர் நடனத் தொழில்வல்லார்
வந்தன ரிங்கே வந்தன மென்றேன் மாதேநீ
மந்தண மிதுகே ளந்தன மிலநம் வாழ்வெல்லாம்
அந்தர மென்ற ரென்னடி யம்மா வவர்குதே.

1

நம்பல மாமென நன்மனை புக்கார் நடராஜர்
எம்பல மாவீ ரெம்பெரு மானீ ரேயென்றேன்
வம்பல மடவா யெம்முடை யின்ப வாழ்வெல்லாம்
அம்பல மென்ற ரென்னடி யம்மா வவர்குதே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

100. அறநிலைவிளக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மருவாணைப் பெண்ணுக்கி ஒருகணத்திற் கண்விழித்து வாய்க்கு மப்பெண்
உருவாணை யுருவாக்கி இறந்தவரை யெழுப்புசின்ற வுறுவ னேனும்
1 கருவாணை புறஇரங்கா துயிருடம்பைக் கடிந்துண்ணுங் கருத்த னேல்எங்
குருவாணை யெமதுசிவக் கொழந்தாணை ஞானியெனக் கூறே னாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

101. அருள்நிலைவிளக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக் கில்லையென்றார் மேலோர் நானும்
பொய்விளக்கே விளக்கெனவுட் பொங்கிவழி கின்றேனோர் புதுமை யன்றே
செய்விளக்கும் புகழுடைய 2 சென்னநகர் நண்பர்களே செப்பக் கேளீர்
நெய்விளக்கே போன்றொருதண் ணீர்விளக்கு மெரிந்ததுசந் நிதியின் முன்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்

1 கருவாணையுற என்பது-கருவான்-நைபுற.

2 சென்னை கந்தகோட்டத்திற் பாடியருளியது.

102. வினாவுத்தரம்

கண்ணிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகமமு மாரணமு மரும்பொருளென் றொருங்குரைத்த
வசவுரு வாகுகின்றா ரிவரார்சொல் தோழி.

1

மாகநதி முடிக்கணிந்து மணிமன்று ளனவரத்
நாகமணி மிளிர்நட நவில்வார்காண் பெண்ணே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

103. நெஞ்சொடு நெகிழ்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்தரு வார்புகழ்ப் பேர்தரு வாரருட் டேன்றருவார்
ஊர்தரு வார்மதி யுந்தரு வர்கதி யுந்தருவார்
ஏர்தரு வார்தரு வாரொற்றி யூரெம் மிறைவரன்றி
யார்தரு வார்நெஞ்ச மேயிங்கு மங்கு மியம்புகவே.

1

வாடக்கற் றுயிலி தென்னெநெஞ் சேயிசை வாய்ந்தசிந்து
பாடக்கற் றுயிலை பொய்வேடங் கட்டிப் படிமிசைக்கூத்
தாடக்கற் றுயிலை யந்தோ பொருளுனக் கார்தருவார்
நீடக்கற் றார்புக ழொற்றியெம் மாணை நினையினியே.

2

நேரா வழுக்குத் துணியாகி லுன்றனை நேசிற்கண்டும்
பாரா தவரென நிற்பார் உடுத்தது பட்டேனிலோ
வாரா திருப்பதென் வாருமென் பாரிந்த வஞ்சகர்பாற்
சேராது நன்னெஞ்ச மேயொற்றி யூரணைச் சேர்விரைந்தே.

3

பொய்லிரிப் பார்க்குப் பொருள்விரிப் பார்நற் பொருட்பயனும்
மெய்லிரிப் பார்க்கிரு கைவிரிப் பார்பெட்டி மேவுபண்ப்
பைவிரிப் பாரல்குற் பைவிரிப் பார்க்கவர் பாற்பரவி
மைவிரிப் பாய்மன மேயென்கொ லோநின் மதியின்மையே.

4

வாழைக் கனியுண மாட்டாது வானின் வளர்ந்துயர்ந்த
தாழைக் கனியுணத் தாவுகின் றோரிற் சயிலம்பெற்ற
மாழைக் கனிதிகழ் வாழத்தெம் மான்றெண்டர் மாட்டகன்றே
வாழைக் கனிக ருளத்தினர் பாற்சென்ற தென்னெநெஞ்சே.

5

காயார் சரிகைக் கலிங்கமுண் டேலிக் 1கலிங்கங்கண்டால்
நீயாரின் பெரெது நின்னு ரெதுநின் னிலையெதுநின்
தாயாரின் றந்தை யெவன்குல மேதென்பர் சாற்றுமவ்வல்
வாயா ரிடஞ்செல னெஞ்சே விடைதர வல்லையன்றே.

6

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

துட்ட வஞ்சக நெஞ்சக மேயொன்று
சொல்லக் கேள்கடல் சூழல் கத்திலே
இட்ட மென்கொ லிறையள வேனுமோர்
இன்ப மில்லை யிடைக்கிடை யின்னலால்
நட்ட மிக்குறல் கண்டெண் டேங்கினை
நாணுகின்றிலை நாய்க்குங் கடையை நீ
பட்ட வன்மைக ளெண்ணி லெனக்குடல்
பணைக்கு முள்ளம் பகிலென வேங்குமே.

7

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பேரியபொரு ளெனைக்குமுதற் பெரும்பொருளா மரும்பொருளைப் பேசற் கொ
துரியதிலை யதுபவத்தைச் சுகமயமா பெங்குமுள்ள தொன்மை தன்னை[ண்ணத்
அரியபரம் பரமான சிதம்பரத்தே நடம்புரியு மமுதை யந்தோ
உரியபர கதியடைதற் குன்னினையேன் மனனேநீ யுய்கு வாயே.

8

சோன்னிலைக்கும் பொருணிலைக்குந் தூரியதா யானந்தச் சுடரா யன்பர்
தன்னிலைக்குஞ் செந்நிலைக்கு மண்மையதா யருள்பழுக்குந் தருவா யென்று
முன்னிலைக்கு நின்னிலைக்குங் காண்பரிதாய் மூவாத முதலாய்ச் சுத்த
நன்னிலைக்கு நிலையா பசுபதியை மனனேநீ நவின்றி டாயே.

9

மண்முகத்திற் பலவிடய வாதனையான் மனனேநீ வருந்தி யந்தோ
புண்முகத்திற் சுவைவிரும்பு மெறும்பெனவா ளாநாளைப் போக்கு கின்றாய்
சண்முகத்தெம் பெருமானை ஐங்கரனை நடராஜத் தம்பி ரானை
உண்முகத்திற் கருதியனு பவமயமா யிருக்கிலைநின் னுணர்ச்சி யென்னே.

10

மாலேடுத்துக் கொண்டுரு மாலாகித் திரிந்துமுள மாலாய்ப் பின்னும்
வாலெடுத்துக் கொண்டுநடந் தணிவிடையாய்ச் சமக்கின்றான் மனனே நீயக்
காலெடுத்துக் கொண்டுசுமந் திடவிரும்பு கிலையந்தோ கருதும் வேத
நாலெடுத்துக் கொண்டுமுடி சமப்பதைபு மறிகிலைநின் னலந்தா னென்னே.

ஆசிரியத்தாழிசை

உலக மேத்திநின் றோங்க வோங்கிய வொளிகொண் மன்றிடை யளிகொண்
இலகுசேவடிக் கேயன்பு கூர்ந்திலை யேழை நெஞ்சே [மாநடம்
திலக வாணுதலார்க் குழன்றனை தீமையே புரிந்தாய் விரிந்தனை
கலக மேகனின் தாயென்னை காணின் கடைக்கருத்தே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

1 கலிங்கம் என்பது-வஸ்திரம்: கலிங்கதேசத்தில் செய்த வஸ்திரம் கலிங்கம்
எனப் பெயர் வந்தியது.

104. பொதுத்தனித் திருவெண்பா

நேரிசை வெண்பா

தீருச்சிற்றம்பலம்

வந்திக்கு மெய்யடியார் மாலற்ற வோர்மனத்திற்
சந்திக்கு மெங்கள் சயம்புவே - பந்திக்கும்
வன்மலக்கட் டெல்லாம் வலிகெட் டறநினது
நின்மலக்கட் டண்ணருடா னேர்.

1

சங்கரா முக்கட் சயம்புவே தர்ழ்சடைமேற்
பொங்கராத் திங்கள் பொலிந்தோனே - வெங்கரா
வாய்நின்று பிள்ளை வரப்பாடும் வன்றெண்டர்க்
காய்நின்று சந்துரைத்த தார்.

2

நீலக் களங்கொண்ட நீடொளியே நீள்கங்கை
கோலச் சடைக்கணிந்த கோமளமே - ஞாலத்தில்
அந்தோ சிறியே னருளின்றி வாடுவது
சந்தோட மோநின் றனக்கு.

3

நான்சிறியே னென்னினுமிந் நானிலத்தி னான்செய்பிழை
தான்சிறிதோ வன்னுலகிற் றுன்பெரிதே - மான்கரத்தோய்
அங்நனமே னும்முன் னருட்பெருமைக் கிப்பெருமை
எங்நனமென் னுள்ள மெழும்.

4

ஆலித் துணையேயென் னாழுதே நின்வடிவைப்
1பாவித்து ணையேனிப் பாவியேன் - சேவித்து
வாழ்த்தேனின் பொன்னடியில் வந்தென் றலேகுனித்துத்
தாழ்த்தேனென் செய்தேன் றவம்.

5

உன்னேநினைந் திங்கே யுலாவுகின்றே னன்றியெந்தாய்
பின்னை நினைப்பொன்றும் பெற்றிலே - னென்னை
விடாதேநின் பொன்னடியை மேவார்சேர் துன்பம்
கொடாதே யெனையேன்று கொள்.

6

என்னரசே நின்னடிக்கி மென்னிடரை நீக்கெனநான்
சொன்னதலாற் றுயுடனுஞ் சொன்னேனோ - வின்னுமிந்தத்
துன்பச் சமையைச் சமக்கமுடி யாதென்னால்
அன்பர்க் கருள்வோ யருள்.

7

அன்னையென் னப்பாவென் னாருயிர்க்கோ ராதரவே
என்னேநின் னுள்ள மிரங்கிலையே - பொன்னே
யுடையா ரிடையென் னுளநொந்து வாடிக்
கடையென் படுந்துயரைக் கண்டு.

8

1 பாவித்துணையேன்-பாவித்து, உள், னையேன்.

1பகுதி தகுதி விசுவதியெனும் பாட்டில்
இதலி விடையை பிரட்டித் - தகவின்
அருச்சித்தான் முன்னு மதுகடையாங் கண்டிர்
திருச்சிற் சபையானேத் தேர்ந்து.

9

2தாதாதா தாதாதா தாக்குறைக்கென் செய்குதம்யார்
3தாதாதா வென்றுலகிற் றுனலைந்தோம் - போதாதா
நந்தா மணியே நமச்சிவா யப்பொருளே
யெந்தா யெனப்புகழ வே.

10

பொய்கண்டாய் காமப் புதுமயக்கிற் போயுழலக்
கைகண்டா யென்னபலன் கண்டாயே - மெய்கண்ட
பொன்னே யனையார்பாற் போய்வணங்கக் கற்றிலையோ
என்னேநின் றன்மைமன மே.

11

இவ்வழியிற் செல்லாதே யென்னுடையான் றன்னடிசேர்
அவ்வழியிற் செல்லென் றடிக்கடிக்குச் - செவ்வழியிற்
சொன்னாலுங் கேட்கிலை துட்டமன மேபுனக்கிங்
கென்ன லுறவே தினி.

12

கால்வாங் கியவுட் கதவங் கொளுமகத்தின்
பால்வாங் கியகாற் பரம்பரனே - மால்வாங்
கரிதார மூணாதி யாமயல்கொண் டேழைப்
பெரிதார வோர்மொழியைப் பேசு.

13

தீருச்சிற்றம்பலம்

105. தனித்திருவிருத்தம்

கட்டளைக் கலித்துறை

தீருச்சிற்றம்பலம்

நீர்பூத்த வேணியு மானந்தம் பூத்து நிறைமதியின்
சீர்பூத் தமுத விளநகை பூத்த திருமுகமும்
பார்பூத்த பச்சைப் பசங்கொடி பூத்தசெம் பாகமுமோர்
கார்பூத்த கண்டமுங் கண்பூத்த காலுமென் கண்விருந்தே.

1

வீழாக ஞான்றசெவ் வேணிப் பிரானென் வினையிரண்டுங்
கீழாக நானதன் மேலாக நெஞ்சக் கிலேசமெல்லாம்
பாழாக விற்பம் பயிராக வாய்க்கிலப் பாற்பிறிவி
ஏழாக வன்றிமற் றெட்டாக விற்கென்னை யென்செயுமே.

2

1 பகுதி, தகுதி, விசுவதி:—இம்மூன்று மொழிகளில் இடையெழுத்தாகிய 'கு'
இரட்டித்தால் குகு, குகு, குகு-அறு கு (அறுகம்புல்) முதலெழுத்துக்களைக் கூட்டின்
ப,த, வி-பதவி(பதமுத்தி) கடையெழுத்துக்களைக் கூட்டின் தி,தி, தி-முதீ தி (ஐக்கிய
முத்தி). அறுகம்புல்லால் அருச்சித்தால் பதமுத்தியும் ஐக்கிய முத்தியும் சித்திக்கும்.

2 ஏழு நா-ஏழுதா. குறை சேர்க்க, (தலையில்) எழுதாக் குறை.

3 தாதா என்பது - வள்ளலே, தா என்பது - கொடு.

ஆயிரங் கார்முகி னீர்விழி நீர்தர வையநின்பாற்
சேயிரங் காரெனக் கென்றேநின் பொற்பதஞ் சிந்திக்குன்றேன்
நீயிரங் காயெனி லென்செய்கு வேணிந் திலத்திற்பெற்ற
தாயிரங் காளென்ப துண்டோதன் பிள்ளை தளர்ச்சிகண்டே.

3

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சேம்பவளத் தனிக்குன்றே யருளா னந்தச்
செழுங்கனியே முக்கணுடைத் தேவே மூவா
அம்புவிநீ ரனல்வளிவா னுதி யாய
அரசேயென் னாருயிர்க்கோ ரரண மாகுஞ்
சம்புசிவ சயம்புவே சங்க ராவெண்
சைலம்வளர் தெய்வதவான்றருவே மிக்க
வம்பவிழ்மென் குழலொருபால் விளங்க வோங்கும்
மழவிடைமேல் வருங்காட்சி வழங்குவாயே.

4

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீடுகின்ற மாமறையு நெடுமாலுந் திசைமுகனு நிமல வாழ்க்கை
நாடுகின்ற முனிவரரு முருத்திரருந் தேடவரு ணட்டங் கொண்டு
பாடுகின்ற மெய்யடிய ருளம்விரும்பி யானந்தப் படிவ மாகி
ஆடுகின்ற மாமணியை யாரமுதை நினைந்தாநினைந் தன்பு செய்வாம்.

5

வேறு

மறைமுடி விளக்கே போற்றி மாணிக்க மலையே போற்றி
கறைமணி கண்ட போற்றி கண்ணுதற் கரும்பே போற்றி
பிறைமுடிச் சடைகொண் டோங்கும் பேரருட் குன்றே போற்றி
சிறைதவிர்த் தெனையாட் கொண்ட சிவசிவ போற்றி போற்றி.

6

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சேய்வகை யறியேன் மன்றுண்மா மணியின்
திருவுளக் குறிப்பையுந் தெரியேன்
உய்வகை யறியே னுணர்விலே னந்தோ
உறுகண்மே லுறுங்கொலென் றுலைந்தேன்
மெய்வகை யடையேன் வேறெவர்க் குரைப்பேன்
வினையனெனென் செய விரைகேன்
பொய்வகை யுடையே னெங்ஙனம் புகுகேன்
புலையனென் புகலறி யேனே.

7

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நிதியைநினைந் துணைமறந்த மதியைநினைந் தழுகேனோ நிமலா னந்தக்
கதியையிகழ்ந் திருள்விழைந்த விதியைநினைந் தழுகேனோ கண்போல் வாய்ந்த
பதியையுனைப் பாடாத பாட்டைநினைந் தழுகேனோ படிந்து நெஞ்சச்
சதியைநினைந் தழுகேனோ யாதுகுறித் தழுகேனித் தமிழ் நேனே.

8

வேறு

தாய்தடை • யென்றேன் பின்னர்த் தாரமே தடையென் றேனான்
சேய்தடை யென்றே னிந்தச் சிறுதடை யெல்லாந் தீர்த்துந்
தோய்தடைச் சிறியே னின்னுந் துறந்திலே னெனைத் தடுக்க
ஏய்தடை யாதோ வெந்தா யென்செய்கே னென்செய் கேனே.

9

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

எண் கடந்த வுயிர்கடொறு மொய்யாய் மேவி
இருந்தருளும் டெருவாழ்வே யிறையே நின்றன்
விண்கடந்த டெரும்பதத்தை விரும்பேன் றாய்மை
விரும்புகிலே னின்னருளை விழைந்தி லேனான்
பெண்கடந்த மயலெனுமோர் முருட்டுப் பேயாற்
பிடியுண்டே னடியுண்ட பிஞ்சு போன்றேன்
கண்கடந்த சூருட்மோர் கதைபோ னின்சீர்
கண்டுரைப்ப லென்கேனோ கடைய னேனே.

10

வேறு

மின்னைப் போலிடை மெல்லிய லாரென்றே
விடத்தைப் போல்வரும் வெம்மணப் பேய்களைப்
பொன்னைப் போன்மிகப் போற்றி யிடைநடுப்
புழையி லேவிரல் போதப்பு குத்தியீத்
தன்னைப் போன்முடை நாற்றச்ச லத்தையே
சந்த னைச்சலந் தானெனக் கொள்கின்றேன்
என்னைப் போல்வது நாய்க்குலந் தன்னினும்
இல்லை யல்ல தெவற்றினு மில்லையே.

11

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கள்ளருகு மலர்மணம்போற் சலந்தெங்கு நிறைந்தோய்நின் சுருணைக் கந்தோ
முள்ளருகும் வலியபராய் முருடுருகு முருகாத முறைசேர் கல்லும்
வள்ளருகு மலையுருகு மண்ணுருகு மரமுருகு மதியி லேன்றன்
உள்ளருகும் வகையிலையென் செய்கேனா னென்பிறந்தே னுதிய னேனே.

12

மன்னுயிர்க்குத் தாய்தந்தை குருதெய்வ முறவுமுதன் மற்று நீயே
பின்னுயிர்க்கோர் துணைவேறு பிறிதிலையென் றியானறிந்த பின்பொய் யான
மின்னுடற்குத் தாய்தந்தை யாதியரை மதித்தேனோ விரும்பி னேனோ
என்னுயிர்க்குத் துணைவாநின் னுணையொன்று மறியேனோ னிரங்கி டாயே.

மாற்றரிய பசும்பொன்னே மணியேயென் கண்ணைகண் மணியே யார்க்குந்
தோற்றரிய சுயஞ்சுடரே யானந்தச் செழுந்தேனே சோதி யேநீ
போற்றரிய சிறியேனைப் புறம்விடினும் வேற்றவர்பாற் போகென் வேதந்
தேற்றரிய திருவடிக்கண் பழிவிளைப்பே னின்னாணைச் சிறிய னேனே.

14

உள்ளுணர்வோ ருளத்துகிறைந் தூற்றெழுந்த தெள்ளமுதே யுடையாய் வஞ்சு
நள்ளுணர்வேன் சிறிதேனு நலமறியேன் வெறித்துழலு நாயிற் பொல்லேன்
வெள்ளுணர்வே னென்னுமென்னை விடுதியோ விடுதியேல் வேறென் செய்கேன்
தள்ளுணர்வோ னென்னுமகன் றனையீன்றோர் புறம்பாகத் தள்ளா ரன்றே. 15

கலைபயின்று நெறியொழுதுங் கருத்துடையே னலனின்னைக் கனவி லேனு
மலைபயின்று பெருங்குணத்தெம் வள்ளலே யெனத்துதியேன் வஞ்சு மில்லா
நிலைபயின்று நல்லோர்தந் நேசமிலேன் கைதவமே நினைப்பே னந்தோ
உலைபயின்று வரக்கெனநெஞ் சுருகேனா னேன்பிறந்தே னொதிய னேனே. 16

இரும்புன்னை மலர்ச்சடையா யிவ்வுலகிற் சிலர்தங்கட் கென்று வாய்த்த
அரும்பின்னை மார்பகத்தோ னயனாதி சிறுதெய்வ மரபென் றோதுங்
கரும்பொன்னைச் செம்பொன்னிற் கைவிடா திருக்கின்றார் கடைய னேற்கே
தரும்பொன்னை மாற்றழிக்கு மரும்பொன்னீ கிடைத்துமுனைத் தழுவி லேனே.

கஞ்சமலர்த் தவிசிருந்த நான்முகனு நெடுமாலுங் கருதிப் போற்ற
அஞ்சநடை யம்மைகண்டு களிக்கப்பொன் னம்பலத்தி லாடு கின்ற
எஞ்சலிலாப் பரம்பொருளே யென்குருவே யேழையினே னிடத்து நீயும்
வஞ்சநினைத் தனையாபி லென்செய்வே னென்செய்வேன் மதியி லேனே. 18

கட்டளைக் கலித்துறை

வேம்புக்குந் தண்ணிய நீர்விடு கின்றனர் வெவ்விடஞ்சேர்
பாம்புக்கும் பாலுண வீகின் றனரிப் படிமிசையான்
வீம்புக்குந் தீம்புக்கு மாணே னென்னும் விடேலெனைநீ
தேம்புக்கும் வார்சடைத் தேவே கருணைச் சிவக்கொழுந்தே. 19

அடமுடி யாதுபல் லாற்றலு மேழைக் கடுத்ததுன்பம்
படமுடி யாதென்னை செய்கேனென் றன்முகம் பார்த்திறங்காய்
திடமுடி யாலயன் மால்வணங் குந்துணைச் சேவடியாய்
தடமுடி யாய்செஞ் சடைமுடி யாய்நந் தயாநிதியே. 20

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பொல்லா வாழ்க்கைத் துயரமெனும் புணரிப் பெருக்கில் வீழ்ந்தழந்திப்,
பல்லார் நகைக்கப் பாவிபடும் பாட்டை முழுதும் பார்த்திருந்துங்
கல்லா லமர்ந்தீர் என்னிரண்டு கண்க ளனையீர் கறைமிடந்தீர்
எல்லா முடையீர் மால்விடையீ ரென்னே யிரங்கி யருளீரே. 21

பொன்னை யுடையார் மிகுங்கல்விப் பொருளை யுடையா ரிவர்முன்னே
இன்ன லெனுமோர் கடல்வீழ்ந்திவ் வேழை படும்பா டறிந்திருந்தும்
மின்னை நிகருஞ் சடைமுடியீர் விடங்கொண் டிடந்தீர் வினைதவிப்பீர்
என்னை யுடையீர் வெவ்விடையீ ரென்னே யிரங்கி யருளீரே. 22

கலிலிருத்தம்

ஆயும் வஞ்சக நெஞ்சனில் வடியனே னையா
நீயும் வஞ்சக நெஞ்சனென் றுலிந்த நிலத்தே
வயி மிங்கிதற் கென்செய்வே னென்செய்வே னெவைக்குந்
தாயுந் தந்தையு மாகியுண் ணிற்கின்றோய் சாற்றாய். 23

நானும் பொய்யனின் னடியனேன் றண்ணரு ணிதிநீ
தானும் பொய்யனென் றுலிதற் கென்செய்வேன் றலைவா
தேனும் பாலுந்திங் கட்டியு மாகிநிற் றெளிந்தோர்
ஊனு முள்ளமு முயிருமண் ணிக்கின்ற வரவோய். 24

நாலடித்தரவு கோச்சகக் கலிப்பா

நேசனுந் சுற்றமுந் நேர்நின் றளித்துவரும்
நசனுந் யீன்றருந் மெந்தையுந் யென்றேநின்
தேசுறுந் றைந்தெழுத்துஞ் செப்புகின்ற நாயேனை
ஆசகலும் வண்ண மருள் புரிந்தா லாகாதோ. 25

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆற்றால் விளங்குஞ் சடையோயில் வேழை யடியனும்பல்
லாற்றால் வருந்தும் வருத்தமெல் லாமுற் றறிந்துமின்னம்
ஆற்றா திருத்தனின் பேரரு ளாற்றுக் கழுகுகொலோ
ஆற்றமை மேற்கொண் டழுதா லெவரெனை யாற்றுவரே. 26

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

படியே யளந்த மாலவனும் பழைய மறைசொற் பண்ணவனும்
முடியீ றறியா முதற்பொருளே மொழியு மொற்றி நகர்க்கிறையே
அடியார் களுக்கே யிரங்கிமுன மடுத்த சுரநோய் தடுத்ததுபோற்
படியீ தடியேற் குறுபிணிபோம் படியீ கடைக்கண் பார்த்தருளே. 27

வேறு

அருளா ரமுதே யரசேநின் னடியேன் கொடியேன் முறையேயோ
இருள்சேர் மனனோ டிடருழந்தே னெந்தா யிதுதான் முறையேயோ
மருள்சேர் மடவார் மயலாலே மாழ்கின் றேனான் முறையேயோ
தெருளோர் சிறிது மறியாதே திகையா நின்றேன் முறையேயோ. 28

ஒழியாக் கவலை புறுகின்றே னுடையாய் முறையோ முறையேயோ
அழியாக் கருணைக் கடலையென் னரசே முறையோ முறையேயோ
பொழியாப் புயலே யனையார்பால் புகுவித் தனையே முறையேயோ
இழியாத் திரிதந் துழல்கின்றே ளிறைவா முறையோ முறையேயோ. 29

கலி விருத்தம்

வைவ மென்றெழு கின்றவர் தமக்குநல் வாழ்வு
செய்வ மென்றெழு கின்றமெய்த் திருவருட் செயலுஞ்
சைவ மென்பதுஞ் சைவத்திற் சாற்றிடுந் தலைமைத்
தெய்வ மென்பது மென்னள வில்லையென் செய்வேன்.

37

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஐய ரேயும தடியனா னாகில்
அடிக ணீரென தாண்டவ ராகில்
பொய்ய னேனுளத் தவலமும் பயமும்
புன்க ணுந்தவிர்த் தருளுதல் வேண்டும்
தைய லோர்புற நின்றுளங் களிப்பச்
சச்சி தானந்தத் தனிநடம் புரியும்
மெய்ய ரேமிசு துய்யரே தரும
விடைய ரேயென்றன் விழியமர்ந் தவரே.

38

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

எழுவினும் வலிய மனத்தினேன் மலஞ்சார்
நயினு நாயினு மிழிந்தேன்
புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்விழைந் துழல்வேன்
புன்மையேன் புலைத்தொழிற் கடையேன்
வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன்
மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே.

39

கலி விருத்தம்.

பொன்ன ளிக்குநற் புத்தியுந் தந்துநின்
தன்னருட் டிணைத் தான்மலர்த் தியானமே
மன்ன வைத்திட வேண்டுமெம் வள்ளலே
என்னை நான் பல காவிங் கியம்பலே.

40

தாயுந் தந்தையுஞ் சற்குரு நாதனும்
ஆயுந் தெய்வமு நீயென்ற றிந்தனன்
பாயு மால்விடை யேறும் பரமனே
நீயுந் கைவிட வென்னை நினைத்தியோ.

41

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மதியொளிர் கங்கைச் சடைப்பெருங் கருணை வள்ளலே தெள்ளிய வழிதே
நிதியொளிர் வாழ்க்கை யிந்திரன் முதலோர் நிலைத்தவான் செல்வமு மண்ணிற்
பதியொளிர் வாழ்க்கை மணிமுடி யரசர் படைத்திடுஞ் செல்வமும் வேண்டேன்
கதியொளிர் நினது திருவருட் செல்வக் களிப்பையே கருதுகின் றனனே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மன்றோ மாமணியே நிற்பொற் பாத
மலர்த்துணையே துணையாக வாழ்க்கின் றோர்க்கு
ஒன்றுலங் குறைவில்லை யேழை யேன்பான்
ஒன்றுமிலே னிவ்வுலகி னுழலா நின்றேன்
இன்றாக நாட்கழியி லென்னே செய்கேன்
இணைமுலையார் மையலின விளைத்து நின்றேன்
என்றலுஞ் சிறிதெளியேற் கிரங்கல் வேண்டும்
எழிலாரு மொற்றியூ ரின்ப வாழ்வே.

31

கட்டளைக் கலித்துறை

வேள்ளங்கொண் டோங்கும் விரிசடை யாய்மிசு மேட்டினின்றுழ்
பள்ளங்கொண் டோங்கும் புனல்போனின் றண்ணருட் பண்புநல்லோர்
உள்ளங்கொண் டோங்கு மவமே பருத்த வொதுபினையேன்
கள்ளங்கொண் டோங்கு மனத்துறு மோவுநிற் காண்குவனே.

32

ஐயாமுக் கண்கொண்ட வாரமு தேயரு ளார்பவள
மெய்யாமெய்ஞ் ஞான விளக்கே கருணை விளங்கவைத்த
மையார் மிடற்று மணியேயன் றென்னை மகிழ்ந்ததந்தோ
பொய்யாவென் செய்வ லருளா யெனிலெங்கு போதுவனே.

33

நாராய ணன்றிசை நான்முக னுதியர் நண்ணிநின்று
பாராய ணஞ்செயப் பட்டநின் சேவடிப் பங்கயமேற்
சீராய ணம்பெறப் பாடுந் திறமோர் சிறிதுமிலேன்
ஆரா யணங்குற நின்றேன்பொன் மன்றத் தமர்ந்தவனே.

34

பேய்கொண்ட நெஞ்சகப் பாழால் வருமென் பெருந்துயரை
வாய்கொண் டநந்த ரந்தர்க்குஞ் சொல்ல வராதெனிலிந்
நாய்கொண் டிரைக்க வருமோவென் செய்குவ னச்சுமரக்
காய்கொண்டு வாழைக் கணியைக்கை விட்ட கடையவனே.

35

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வன்மானங் கரத்தேந்து மாமணியே மணிகண்ட மணியே யன்பர்
நன்மானங் காத்தருளு மருட்மடலே யானந்த நடஞ்செய வாழ்வே
பொன்மானம் பினைப்பொருந்து மம்பினைவைத் தாண்டருளும் பொருளே நீயிங்
கென்மானங் காத்தருள வேண்டுதியோ வேண்டாயே லென்செய் வேனே.

36

வேறு

ஒழியா மயல்கொண் டுழல்வே னவமே
அழியா வகையே யருள்வா யருள்வாய்
மொழியா மறையின் முதலே நுதலேய்
விழியாய் விழியாய் வினைதூள் படவே.

42

ஆசிரியத் தாழிசை

உலகே லாநிறைந் தோங்கு பேரரு ஞருவ மாகியெவ் வுயிரு முயந்திட
இலகு வாநொளி யாமணி மன்றிடை யென்று நின்றே
அலகி லானந்த நாடகஞ் செபு மம்பொற் சேவடிக் கபய மென்னையுந்
திலக நீவிழை வாய்நட ராஜ சிகாமணியே.

43

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

என்னிருகண் காளுமது பெருந்தவமெப்
புவனத்தில் யார்தான் செய்வார்
முன்னிருவர் காணாம லலைந்தனரால்
இனுங்காண முயலா நின்றார்
நன்னிருபர் தொழுதேத்து மம்பலத்தே
யோரிடத்தோர் நாளா தித்தர்
பன்னிருவ ரொளிமாற்றும் பரவொளியைப்
பார்த்துயர்ந்தீர் பண்பி னீரே.

44

சேனாடர் முனிவருயர் திசைமுகன்மா
லுருத்திரனத் திரளோர் சற்றுங்
காணாத காட்சியைநான் கண்டேன்சிற்
றம்பலத்தின் கண்ணே பன்னாள்
ஆணாகப் பிறந்தடியே னருந்தவமென்
புரிந்தேனோ வறிகி லேன்முன்
பேணாத பிறப்பெல்லாம் பிறப்பலவிப்
பிறப்பேயென் பிறப்பா மந்தோ.

45

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இருளற வோங்கும் பொதுவிலே நடஞ்செய்
எங்குரு நாதனெம் பெருமான்
அருளெனும் வடிவங் காட்டியொண் முகத்தே
அழகுறும் புன்னகை காட்டித்
தெருளுற வருமைத் திருக்கையாற் றடவித்
திருமணி வாய்மலர் தருகிற்
பொருளுற விருந்தோர் வாக்களித் தென்னுட்
புகுந்தனன் புதுமையீ தந்தோ.

46

வேறு.

பொன்னென்கோ மணியென்கோ புனிதவொளித் திரளென்கோ
பொற்பி னோங்கும்
மின்னென்கோ விளக்கென்கோ விரிசுடர்க்கோர் சுடரென்கோ
வினைய னென்னான்
என்னென்கோ வென்னென்கோ வெம்பெருமான் திருமேனி
யிருந்த வண்ணம்
முன்னென்கோ தறுதவத்தாற் கண்டுகளித் திடப்பெற்றேன்
முக்கண் மூர்த்தி.

47

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வஞ்சகார்க்கெல் லாமுதலா யறக்கடையாய்
மறத்தொழிலே வலிக்கும் பாவி
நெஞ்சகத்துன் மார்க்கணைமா பாதகனைக்
கொடியேனை நீச னேனை
அஞ்சலெனக் கருணைபுரிந் தாண்டுகொண்ட
வருட்கடலை யமுதைத் தெய்வக்
கஞ்சமல ரவனெடுமாற் கரும்பொருளைப்
பொதுவினில்யான் கண்டியந் தேனே.

48

கட்டளைக் கலித்துறை

நாதாபொன் னம்பலத் தேயறி வானந்த நாடகஞ்செய்
பாதா துரும்பினும் பற்றாத வென்னைப் பணிகொண் டெல்லாம்
ஓதா துரை வுணர்த்தியுள் ளேநின் னுளவுசொன்ன
நீதா நினைமறந் தென்னினைக் கேனிந்த நீணிலத்தே.

49

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய வித்தம்

கந்த நாண்மலர்க் தழுவினை யுளத்துறக் கருதுகின் றவர்க்கெல்லாம்
பந்த நாண்வலை யவிழ்த்தருள் சிதம்பரை பரம்பரை யுடனும்
அந்த நாண்மகிழ் வடைபவ ருளர்சில ரவரெவ ரெனிலிங்கே
இந்த நாண்முறை திறம்பல ராயுயிர்க் கிதஞ்செபு மவரன்றே.

50

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதிகத்துள்-கலித்துறைகளும் விரவிற்கவும், விருத்தமெனக் குறியிட்டா
ளப்பட்டமைக்கீண்டு விதியெழுதப்புகின் மிகப்பெருகுமாதலின் விடுக்கப்பட்டது.
சைவம் பன்னிரண்டு திருமுறைகளும்-ஆளுடையவரசாகிய-அப்பர்சுவாமிகள் திரு
வாய்மலர்ந்தருளிய திருமுறையில் “தலம்பலம் பாவரும்” என்றற்றெடுக்கத் திலக்
கியங்களாற் கண்டுகொள்க. (தேவாரம்-4-ந் திருமுறை) (திருவாரூர், திருவிருத்தம்)

106. முன்னமுடிபு

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் பொருத்தருளல் வேண்டும்
விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்ப்பொதுவி னடிப்போய்
கறுத்துரைத்தார் தமக்குமருள் கனிந்துரைக்கும் பெரிய
கருணைநெடுங் கடலேமுக் கண்ணேங்கு கரும்பே
மறுத்துரைப்ப தெவனருணீ வழங்குகினு மன்றி
மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பறியேன்
செறுத்துரைத்த வுரைகளெலாந் திருவருளே யென்று
கிந்திப்ப தல்லாமற் செய்வகையொன் றிலனே.

1

மிகுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாந் சகித்தருளல் வேண்டும்
மெய்யறிவின் புருவாகி வியன்பொதுவி னடிப்போய்
தொகுத்துரைத்த மறைகளும்பின் விரித்துரைத்துங் காணாத்
துரியநடு வேயிருந்த பெரியபரம் பொருளே
பகுத்துரைத்த பயனுரைக்கோர் பொருளாகி விளங்கும்
பரஞ்சுடரே பரம்பரனே பசுபதியே யடியேன்
வகுத்துரைப்ப தெவனருணீ வழங்குகினு மன்றி
மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பிலனே.

2

முன்னவனே சிறியேனான் சிறிதுமறி யாதே
முனிந்துரைத்த பிழைபொறுத்துக் கனிந்தருளல் வேண்டும்
என்னவனே யென்றுணையே யென்னுறவே யென்னை
யின்றவனே யென்றாயே யென்குருவே யெனது
மன்னவனே யென்னுடைய வாழ்முதலே யென்கண்
மாமணியே மணிமிடற்றோர் மாணிக்க மலையே
அன்னவனே யம்பலத்து ளாடுகின்ற வழுவே
ஆறணிந்த சடையாயான் வேறுதுணை யிலனே.

3

தீருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது திருமுறை

முற்றிற்று

குறிப்பு:—இரண்டாவது திருமுறையில் உள்ள கீர்த்தனைகள் யாவும் ஆறந்
திருமுறையில் உள்ள கீர்த்தனைகளுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சீவமயம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

முன்னுவது திருமுறை

—*—

திருவொற்றியூர்

1. திருவுலாப்பேறு

தலைவி பாங்கியொடு கிளத்தல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் வளஞ்சேர் ஒற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிதனை
ஊரா ருடன்சென் றெனதுநெஞ்ச முவகை யோங்கப் பார்த்தனன்காண்
வாரார் முலைகண் மலைகளென வளர்ந்த வளைகள் தளர்ந்தனவால்
ஏரார் குழலா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே.

1

சீர்த்தேன் பொழிலா ரொற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பார்த்தேன் கண்க ளிமைத்திலகாண் பைம்பொன் வளைக ளமைத்திலகாண்
தார்த்தேன் குழலுஞ் சரிந்தனகாண் தானே யிடைபிற் பிரிந்தனகாண்
ஈர்த்தேன் குழலா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே.

2

சீதப் புனல்கூழ் வயலொற்றித் தியாகப் பெருமான் திருமாட
வீதிப் பவனி வரக்கண்டேன் மென்பூர் துகில்வீழ்ந் ததுகானேன்
போதிற் றெனவு முணர்ந்திலேன் பொன்ன னூர்பின் போதுகிலேன்
ஈதற் புதமே யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 3

தேன்னூர் சோலைத் திருவொற்றித் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பொன்னூர் வீதி தனிப்பார்த்தேன் புளகம் போர்த்தேன் மயல்பூத்தேன்
மின்னூர் பலர்க்கு முன்னக மேவி யவன்ற னெழில்வேட்டு
என்னு ரணங்கே யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 4

சீலக் குணத்தோர் புகழொற்றித் தியாகப் பெருமான் பவனியிராக்
காலத் தடைந்து கண்டேனென் கண்க ளிரண்டோ வாயிரமோ
✓ ஞாலத் தவர்க ளலர்தூற்ற நற்று னிடையி னழுவிவிழ
ஏலக் குழலா பென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 5

சேயை யருளுந் திருவொற்றி தியாகப் பெருமான் வீதிதனில்
தூய பவனி வரக்கண்டேன் சூழ்ந்த மகளிர் தமைக்கானேன்
✓ தாயை மறந்தே னன்றியுமென் றனையு மறந்தேன் றனிப்பட்டே-
ஏயென் றோழி யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 6

திங்க ளுலவும் பொழிலொற்றித் தியாகப் பெருமான் திருவீதி
அங்கண் களிக்கப் பவனிவந்தா னதுபோய்க் கண்டேன் தாயரெலாந்
தங்கள் குலத்துக் கடாதென்றார் தம்மை விடுத்தேன் தனியாகி
எங்க ணையா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 7

தேசார் மணிசூழ் மொற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரக்
கூசா தோடிக் கண்டரையிற் கூறை யிழந்தேன் கைவளைகள்
✓ வீசா நின்றேன் தாயரெலாம் வீட்டுக் கடங்காப் பெண்ணெனவே
ஏசா நிற்க வென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 8

தேடார்க் கரியா னொற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரத்
தோடார் பணைத்தோட் பெண்களொடுஞ் சூழ்ந்து மகிழ்ந்து கண்டதன்றி
வாடாக் காதல் கொண்டறியேன் வளையுந் துகிலுஞ் சோர்ந்ததுடன்
ஏடார் கோதை யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 9

திருமாற் கரியா னொற்றிநகர்த் தியாகப் பெருமான் பவனிவரப்
பெருமான் மனமு நானுமுன்னும் பின்னுஞ் சென்று கண்டேமால்
பொருமா நின்றேன் தாயரெலாம் போவென் றீர்க்கப் போதுகிலேன்
இருண்மான் குழலா யென்னடிநா னிச்சை மயமாய் நின்றதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

2. நாரையுங் கினியு நாட்டுறு தூது

தலைவி பறவைமேல் வைத்துப் பையுளெய்தல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ண னெடுநாண் மண்ணிடந்துங் காணக் கிடையாக் கழலுடையார்
நண்ணும் ஒற்றி நகரார்க்கு நாராய் சென்று நவிறுயோ
அண்ண லுமது பவனிகண்ட வன்று முதலா யின்றளவும்
உண்ணு முணவோ மறக்கமுநீத் துற்ற ளென்றிவ் வொருமொழியே. 1

மன்னுங் கருணை வழிவிழியார் மதுர மொழியா ரொற்றிநகர்த்
தூன்னு மவர்தந் திருமுன்போய்ச் சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
மின்னுந் தேவர் திருமுடிமேல் விளங்குஞ் சடையைக் கண்டவுடன்
பின்னுஞ் சடையை யவிழ்த்தொன்றும் பேசா ளும்மைப் பிரிந்தென்றே. 2

வடிக்குந் தமிழ்த்தீந் தேனென்ன வசனம் புகல்வா ரொற்றிதனில்
நடிக்குந் தியாகர் திருமுன்போய் நாராய் நின்று நவிறுயோ
பிடிக்குங் கிடையா நடைபுடைய பெண்க ளெல்லாம் பிச்சியென
நொடிக்கும் படிக்கு மிகுங்காம நோயால் வருந்தி நோவதுவே. 3

மாய மொழியார்க் கறிவரியார் வண்கை யுடையார் மறைமணக்குந்
தூய மொழியா ரொற்றியிற்போய்ச் சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
நேய மொழியாள் பந்தாடா ணில்லாள் வாச நீராடாள்
ஏய மொழியாள் பாலனமு மேலா ளும்மை யெண்ணியென்றே. 4

ஒல்லார் புரமுன் றெரிசெய்தா ரொற்றி யமர்ந்தா ரெல்லார்க்கும்
நல்லார் வல்லா ரவர்முன்போய் நாராய் நின்று நவிறுயோ
அல்லார் குழலாள் கண்ணீரா மாற்றி லலைந்தா ளணங்கனையார்
பல்லார் சூழ்ந்து பழிதூற்றப் படுத்தாள் விடுத்தாள் பாயலென்றே. 5

ஒவா நிலையார் பொத்திலையா ரொற்றி நகரா ருண்மைசொலுந்
தூவாய் மொழியா ரவர்முன்போய்ச் சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
பூவார் முடியாள் பூமுடியாள் போவாள் வருவாள் பொருந்துகிலாள்
ஆவா வென்பாள் மகளிரொடு மாடாள் தேடா ளன்மென்றே. 6

வட்ட மதிபோ லழகொழுகும் வதன விடங்க ரொற்றிதனில்
நட்ட நவில்வா ரவர்முன்போய் நாராய் நின்று நவிறுயோ
கட்ட வவிழ்ந்த குழன்முடியாள் கடுகி விழுந்த கலைபுனையாள்
முட்ட விலங்கு முலையினைப் மூடாள் மதனை முனிந்தென்றே. 7

வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்த வெண்ணீற் றழகர் விண்ணளவுஞ்
சோலை மருவு மொற்றியிற்போய்ச் சுகங்கா ளவர்முன் சொல்லீரோ
மாலை மனத்தாள் கற்பகப்பூ மாலை தரினும் வாங்குகிலாள்
காலை யறியாள் பகலறியாள் கங்கு லறியாள் கனிந்தென்றே. 8

மாண்காத் தளிர்க்கு மொற்றியினர் வான மகளீர் மங்கலப்பொன்
னண்காத் தளித்தா ரவரமுன்போய் நாராய் நின்று நவிறுதுயோ
பூண்காத் தளியாள் புலம்பிநின்றான் புரண்டா எயன்மா லாதியராஞ்
சேண்காத் தளிப்போர் தேற்றுகினுந் தேருண் மனது திறனென்றே. 9

தேச பூத்த வடிவழகர் திருவா மொற்றித் தேவர்புலித்
துசு பூத்த கீளுடையார் சுகங்கா ளவரமுன் சொல்லீரோ
மாசு பூத்த மணிபோல வருந்தா நின்றான் மங்கையர்வாய்
எசு பூத்த வலர்க்கொடியா யினைத்தா ளும்மை பெண்ணியென்றே. 10
தீருச்சிற்றம்பலம்

3. இரங்கன் மாலை

தலைவி இரங்கல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

நன்று புரிவார் திருவொற்றி நாத ரெனது நாயகனார்
மன்று ளமர்வார் மால்விடைமேல் வருவா ரவரை மாலையிட்ட
அன்று முதலா யின்றளவு மந்தோ சற்று மணைந்தறியேன்
குன்று நிகர்பூண் முலையாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 1

தகைசே ரொற்றித் தலத்தமர்ந்தார் தரியார் புரங்கள் தழலாக்க
நகைசேர்ந் தவரை மாலையிட்ட நாளே முதலிந் நாளளவும்
பகைசேர் மதன்பூச் சூடலன்றிப் பதப்பூச் சூடப் பார்த்தறியேன்
குகைசே ரிருட்பூங் குழலாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 2

தோடார் குழையா ரொற்றியினர் தூயர்க் கலது சுகமருள
நாடா ரவர்க்கு மாலையிட்ட நாளே முதலிந் நாளளவுஞ்
சூடா மலர்போ விருந்ததல்லாற் சுகமோ ரணுவந் துய்த்தறியேன்
கோடா வொல்குங் கொடியேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 3

அண்ட ரெவர்க்கு மறிவொண்ணு ரணியா ரொற்றி யார்நீல
கண்ட ரவர்க்கு மாலையிட்ட கடனையன்றி மற்றவரால்
பண்ட மறியேன் பலனறியேன் பரிவோ டணையப் பார்த்தறியேன்
கொண்டன் மணக்குங் கோதாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 4

பாடல் கமழும் பதமுடையார் பணைசே ரொற்றிப் பதியுடையார்
வாட லெனவே மாலையிட்ட மாண்பே யன்றி மற்றவரால்
ஆட லளிசூழ் குழலாயுன் னானே யொன்று மறியனடி
கூடல் பெறவே வருந்துகின்றேன் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 5

துடிசேர் கரத்தா ரொற்றியில்வாழ் ஜோதி வெண்ணீற் றழகரவார்
கடிசேர்ந் தென்னை மாலையிட்ட கடனே யன்றி மற்றவரால்

பிடிசேர் நடைநேர் பெண்களைப்போற் பின்னை யாதும் பெற்றறியேன்
கொடிநே ரிஷ்டயா யென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 6

ஒற்றி நகர்வா முத்தமனா ருயர்மால் விடையா ருடையார்தாம்
பற்றி யென்னை மாலையிட்ட பரிசே யன்றிப் பகைதெரிந்து
வெற்றி மதனன் வீறடங்க மேனி யணைந்தா ரல்லரடி
குற்ற மணுவஞ் செய்தறியேன் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 7

வானும் புவிபும் புகழொற்றி வாணர் மலர்க்கை மழுவினோடு
மானு முடையா ரென்றனக்கு மலை யிட்ட தொன்றல்லால்
நானு மவருங் கூடியொரு நாளுங் கலந்த தில்லையடி
கோனுந் தியவேற் கண்ணாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 8

தேறித்து மணிக ளலைசிறக்குந் திருவா மொற்றித் தேவரெனை
வறித்திங் கெளியேன் வருந்தாமல் மலை யிட்ட நாளளது
மறித்து மொருநாள் வந்தென்னை மருவி யணைய நானறியேன்
குறித்திங் குழன்றேன் மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 9

மின்னோ டொக்கும் வேணியினர் விமல ரொற்றி வாணரெனைத்
தென்னோ டொக்க மாலையிட்டிச் சென்றார் பின்பு சேர்ந்தறியார்
என்னோ டொத்த பெண்களெலா மேசி நகைக்க விடருழந்தேன்
கொன்னோ டொத்த கண்ணாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 10

உகேகு மதளா ரொற்றியினா ருலகம் புகழு முத்தமனார்
தொமித்திங் கெனக்கு மாலையிட்ட சுகமே யுன்றி யென்னுடனே
படுத்த மறியா ரெனக்குரிய பரிவிற் பொருளோ ரெள்ளளவுங்
கொடுத்து மறியார் மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 11

உழையோன் றணிகைத் தலமுடையா ரொற்றி யுடையா ரென்றனக்கு
மழையொன் றலர்பூ மாலையிட்டார் மறித்தும் வந்தா ரல்லரடி
பிழையொன் றறியேன் பெண்களெலாம் பேசி நகைக்கப் பெற்றேன்காண்
குழையொன் றியகண் மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 12

ஏடார் பொழில்சூழ் மொற்றியினா ரென்கண் ணையா ரென்றலைவர்
பீடார் மலை யிட்டதன்றிப் பின்னோர் சுகமும் பெற்றறியேன்
வாடாக் காதற் பெண்களெலாம் வலது பேச நின்றனடி
கோடார் கொங்கை மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 13

கஞ்ச னறியா ரொற்றியினர் கண்மூன் றுடையார் கனவினிலும்
வஞ்ச மறியா ரென்றனக்கு மலை யிட்ட தொன்றல்லான்
மஞ்ச மதனி லென்னோடு மருவி யிருக்க நானறியேன்
கொஞ்ச மதிநேர் துதலாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 14

ஆல மிருந்த களத்தழக ரணிசே ரொற்றி யாலயத்தார்
சால வெனக்கு மாலைபிட்ட தன்மை யொன்றே யல்லாது
கால நிரம்ப வவர்புயத்தைக் கட்டி யணைந்த தில்லையடி
கோல மதிவாண் முகத்தாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 15

நெய்தற் பணைகு மொற்றியினர் நிருத்தம் பபில்வார் மாலயனும்
எய்தற் கரியார் மாலைபிட்டா ரெனக்கென் றுரைக்கும் பெருமையல்லால்
உய்தற் கடியேன் மனையின்கண் னெருநா னேனு முற்றறியார்
கொய்தற் கரிதாங் கொடியேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 16

போர்க்கு முரியார் மால்பிரமன் போகி முதலாம் புங்கவர்கள்
யார்க்கு மரியா ரெனக்கெனிய ராகி யென்னை மாலைபிட்டார்
நர்க்கும் புருதா முலைமதத்தை யின்னுந் தவிர்த்தா ரல்லாடி
கூர்க்கு நெடுவேற் கண்ணுயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 17

இறையா ரொற்றி யூரினிடையிருந்தா ரினியா ரென்கணவர்
மறையா ரெனக்கு மாலைபிட்டார் மருவா ரென்னை வஞ்சனையோ
பொறையா ரிரக்க மிகவுடையார் பொய்யொன் றுரையார் பொய்யலடி
குறையா மதிவாண் முகத்தாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 18

உடுப்பார் கரித்தோ லொற்றியெனு மூராரென்னை யுடையவனார்
மடுப்பா ரின்ப மாலைபிட்டார் மருவா ரெனது பிழையுரைத்துக்
கெடுப்பா ரில்லை யென்சொலினுங் கேளா ரெனது கேள்வரவர்
கொடுப்பா ரென்றோ மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 19

எருதில் வருவா ரொற்றியுளா ரென்ன யகனா ரெனக்கினியார்
வருதி யெனவே மாலைபிட்டார் வந்தா லொன்றும் வாய்திறவார்
நருதி யவர்தங் கட்டளையைக் கடந்து நடந்தே னல்லவடி
1 குருகுண் கரத்தா யென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 20

மாவென் றுரித்தார் மாலைபிட்ட மணா ரென்றே வந்தடைந்தால்
வாவென் றுரையார் போவென்னார் மெளனஞ் சாதித் திருந்தனர்கான்
ஆவென் றலறிக் கண்ணீர்விட் டமுதாற் றுயர மாறுமடி
2 கோவென் றிருவேற் கொண்டாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே.

நாட்டும் புகழார் திருவொற்றி நகர்வாழ் சிவனார் நன்மையெலாங்
காட்டும் படிக்கு மாலைபிட்ட கணவ ரெனவோர் காசளவிற்
கேட்டு மறியேன் தந்தறியார் கேட்டா லென்ன வினையுமடி
கோட்டு மணிப்பூண் முலையாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 22

வேற்பை வளைத்தார் திருவொற்றி மேவி யமர்ந்தா ரவரெனது
கற்பை யுழித்தார் மாலைபிட்டுக் கணவ ரானா ரென்பதல்லாற்

1 குருகு என்பது-கைவனே.

2 கோ என்பது-அம்பு.

சிற்ப மணிமே டையிலென்னைச் சேர்ந்தா ரென்ப தில்லையடி
கொற்பை யீரவி னிடையாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 23

என்ன கொடுத்துங் கிடைப்பரியா ரெழிலா ரொற்றி நாதரெனைச்
சின்ன வயதின் மாலைபிட்டுச் சென்றார் சென்ற திறனல்லால்
இன்னு மருவ வந்திலர்கான் யாதோ வவர்தம் மெண்ணமது
கொன்னுண் வடிவேற் கண்ணுயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 24

கரும்பி னினியார் கண்ணுதலார் கடிசே ரொற்றிக் காவலனார்
இரும்பின் மனத்தென் றனைமாலை யிட்டா ரிட்ட வன்மலது
திரும்பி யொருகால் வந்தென்னைச் சேர்ந்து மகிழ்ந்த தில்லையடி
குரும்பை யணைய முலையாயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 25

தீது தவிர்ப்பார் திருவொற்றித் தியாக ரழியாத் திறத்தரவர்
மாது மகிழ்தி யெனவென்னை மாலை யிட்டார் மாலைபிட்ட
போது கண்ட திருமுகத்தைப் போற்றி மறித்துங் கண்டறியேன்
கோது கண்டேன் மாதேயென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 26

வேன்றிக் கொடிமேல் விடையுயர்த்தார் மேலா ரொற்றி யூரென்பார்
சென்றிக் குளிர்பூ மாலைபிட்டார் சேர்ந்தா ரல்லர் யானவரை
அன்றிப் பிறரை நாடினனோ வம்மா வொன்று மறியனடி
குன்றிற் றுயர்கொண் டமுமெனது குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 27

தோளா மணிரேந் வடிவழகர் சோலை சூழ்ந்த வொற்றியினர்
மாளா நிலைய ரென்றனக்கு மாலை யிட்டார் மருவிலர்கான்
கேளாய் மாதே யென்னிடையே கெடுதி யிருந்த தெனினுமதைக்
கோளா ருரைப்பா ரென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 28

வாடா திருந்தேன் மழைபொழியு மலர்க்கா வனஞ்சு மொற்றியினர்
ஏடா ரணிபூ மாலையெனக் கிட்டா ரவர்க்கு மாலைபிட்டேன்
தேடா திருந்தே னல்லடியான் தேடி யருகிற் சேர்ந்துமெனைக்
கூடா திருந்தா ரென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 26

நலத்திற் சிறந்த வொற்றிநகர் நண்ணு மெனது நாயகனார்
வலத்திற் சிறந்தார் மாலைபிட்டு மறித்து மருவார் வாராரேல்
நிலத்திற் சிறந்த வுறவினர்க ணிந்தித் தையோ வெனைத்தமது
குலத்திற் சேரா ரென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 30

நர்ந்தே னனிகு மொற்றியுளா ரென்கண் மணியா ரென்கணவர்
வார்ந்தேன் சடையார் மாலைபிட்டும் வாழா தலைந்து மனமெலிந்து
சோர்ந்தேன் பதைத்துத் துயர்க்கடலைச் சூழ்ந்தே னின்னுந் துடிக்கின்றேன்
கூர்ந்தேன் குழலா யென்னடியென் குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. 31

4. திருவுலா வியப்பு

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளச் சடையார் விடையார்செவ் வேலார் நூலார் மேலார்தம்
உள்ளத் துறைவார் நிறைவார்நல் லொற்றித் தியாகப் பெருமானார்
வள்ளற் குணத்தார் திருப்பவனி வந்தா ரென்ற ரம்மொழியை
விள்ளற் குள்ளே மனமென்னை விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 1

அந்தா ரணியுஞ் செஞ்சடையா ரடையார் புரமுன் றவையனவின்
உந்தா நின்ற வெண்ணைகையா ரொற்றித் தியாகர் பவனியிங்கு
வந்தா ரென்ற ரந்தோநான் மகிழ்ந்து காண வருமுன்னம்
மந்தா கினிபோன் மனமென்னை வஞ்சித் தவர்முன் சென்றதுவே. 2

பொன்னேர் சடையார் கீளுடையார் பூவை தனையோர் புடையுடையார்
தென்னேர் பொழில்சூழ் மொற்றியூர்த் திகழந் தியாகர் திருப்பவனி
இன்னே வந்தா ரென்றார்நா னெழுந்தே னானங் கெழுவதற்கு
முன்னே மனமென் றனைவிடுத்து முந்தி யவர்முன் சென்றதுவே. 3

காண வினியா ரென்னிரண்டு கண்க ளனையார் கடல்விடத்தை
ஊணி னுகர்ந்தா ருயர்ந்தார்நல் லொற்றித் தியாகப் பெருமானார்
மாண வீதி வருகின்ற ரென்றார் காண வருமுன்னான்
நாண வெனைவிட் டென்மனந்தா னயந்தங் கவர்முன் சென்றதுவே. 4

சேழுந்தேன் கடற்றெள் ளமுதனையார் தியாக ரெனுமோர் திருப்பெயரார்
கொழுந்தன் பொழில்சூழ் மொற்றியினர் கோலப் பவனி யென்றார்நான்
எழுந்திங் கவிழ்ந்த கலைபுனைந்தங் கேகு முன்ன ரெனைவிடத்தே
அழுந்து நெஞ்சம் விழுந்துகூத் தாடி யவர்முன் சென்றதுவே. 5

சால மாலு மேலுமிடந் தாலு மறியாத் தழலுருவார்
சேலும் புனலுஞ் சூழொற்றித் திகழந் தியாகப் பெருமானார்
பாலுந் தேனுங் கலந்ததெனப் பவனி வந்தா ரென்றனர்யான்
மேலுங் கேட்கு முன்னமனம் விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 6

பிள்ளுழ் சடையார் தியாகரெனப் பேசு மருமைப் பெருமானார்
மன்றார் நடத்தா ரொற்றிதனில் வந்தார் பவனி யென்றார்நான்
நன்றாத் துகிலைத் திருத்துமுன்ன நலஞ்சேர் கொன்றை நளிர்ப்பூவின்
மென்றார் வாங்க மனமென்னை விட்டங் கவர்முன் சென்றதுவே. 7

கண்ணார் துதலார் மணிகண்டர் கனக வரையாங் கனகிலையார்
பெண்ணார் பாகர் தியாகரெனப் பேசு மருமைப் பெருமானார்
தண்ணார் பொழில்சூழ் மொற்றிதனிற் சார்ந்தார் பவனி யென்றனர்நான்
நண்ணு முன்ன மென்மனந்தா னாடி யவர்முன் சென்றதுவே. 8

ஈமப் புறங்காட் டெரியாடு மெழிலார் தில்லை யினிதமர்வார்
சேமப் புலவர் தொழுமொற்றித் திகழந் தியாகப் பெருமானார்
வாமப் பாவை யொடும்பவனி வந்தா ரென்ற ரதுகாண்பான்
காமப் பறவை போலென்மனங் கடுகி யவர்முன் சென்றதுவே. 9

சூலப் படையார் பூதங்கள் சுற்றும் படையார் துதிப்பவர்தஞ்
சீலப் பதியார் திருவொற்றித் திகழந் தியாகப் பெருமானார்
நீலக் களத்தார் திருப்பவனி நேர்ந்தா ரென்ற ரதுகாண்பான்
சாலப் பசித்தார் போன்மனந்தான் தாவி யவர்முன் சென்றதுவே. 10

நீருச்சிற்றம்பலம்

5. சல்லாப வியன்மொழி

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

காது நடந்த கண்மடவான் கடிமா மனைக்குக் கால்வருந்தத்
தூது நடந்த பெரியவாசிற் சுகத்தாரொற்றித் தொன்னகரார்
வாது நடந்தான் செய்கின்றோர் மாது நடந்து வர்வென்றார்
போது நடந்த தென்றேனைப் போது நடந்த தென்றோரே. 1

கச்சை யிடுவார் படவரவைக் கண்முன் றுடையார் வாமத்திற்
பச்சை யிடுவா ரொற்றியுள்ளார் பரிந்தென் மனையிற் பவிக்குற்றார்
இச்சை யிடுவா ருண்டியென்று ருண்டே னென்றே னெனக்கின்று
பிச்சை யிடுவா யென்றார்நான் பிச்சை யடுவே னென்றேனே. 2

கருதற் கரியார் கரியார்முன் காணக் கிடையாக் கழலடியார்
மருதத் துறைவார் திருவொற்றி வாண ரின்றென் மனைக்குற்றார்
தருதற் கென்பா வின்றுவந்தீ ரென்றே னதுநீ தானென்றார்
வருதற் குரியீர் வாருமென்றேன் வந்தே னென்று மறைந்தாரே. 3

கல்லை வளைக்கும் பெருமானார் கழிசூழ் மொற்றிக் கடிநகரார்
எல்லை வளைக்குந் தில்லையுள்ளா ரென்றன் மனைக்குப் பவிக்குற்றார்
அல்லை வளைக்குந் குழலன்ன மன்பி னுதவா விடிவோபம்
இல்லை வளைக்கு மென்றார்நா னில்லை வளைக்கு மென்றேனே. 4

வேற்றி யிருந்த மூழ்ப்படையார் விடையார் மேரு வில்லுடையார்
பெற்றி யிருந்த மனத்தர்தமுட் பிறங்குந் தியாகப் பெருமானார்
சுற்றி யிருந்த பெண்களெல்லாந் சொல்லி நகைக்க வருகணந்தார்
ஒற்றி யிருமென் றுரைத்தேனா னொற்றி யிருந்தே னென்றோரே. 5

விண்டங் கமரர் துயர்தவிர்க்கும் வேற்கை மகனை விரும்பினின்றோர்
வண்டங் கிசைக்கும் பொழிலொற்றி வதிவா ரென்றன் மனையடைந்தார்
தண்டங் கழற்கு நிகரானீர் தண்டங் கழற்கென் மேன்மொழியாற்
கண்டங் கறுத்தா யென்றார்நீர் கண்டங் கறுத்தீ ரென்றேனே. 6

விற்கண் டாத நுதன்மடவான் வேட்ட நடன வித்தகனார்
சொற்கண் டாத புகழொற்றித் தூய ரின்றென் மனைபுருந்தார்
நிற்கண் டார்கண் மயலடைவா ரென்றார் நீர்தா நிகழ்த்தியசொற்
கற்கண் டாமென் றுரைத்தேனான் கற்கண் டாமென் றுரைத்தாரே. 7

விடையார் கொடிமே லுயர்த்தருளும் வேத கீதப் பெருமானார்
உடையா ரொற்றி யூரமர்ந்தா ருவந்தென் மனையி லின்றடைந்தார்
இடையா வைய மென்றார்நா னிடையா னைய மென்றேனான்
கடையா ரளியா ரென்றார்கட் கடையா ரளியா ரென்றேனே. 8

நாடொன் றியசீர்த் திருவொற்றி நகரத் தமர்ந்த நாயகனார்
ஈடொன் றில்லா ரென்மனைபுற் றிருந்தார் பூவுண் டெழில்கொண்ட
மாடொன் றெங்கே யென்றேனான் மனத்தி லென்றார் மகிழ்ந்தமர்வெண்
காடொன் றுடையீ ரென்றேன்செங் காடொன் றுடையே னென்றாரே. 9

சோல்லா வியன்ற தொடைபுனைவார் தூயா ரொற்றித் தொன்னகரார்
அல்லா வியன்ற மனத்தார்பா லனுகா ரென்றன் மனைபுருந்தார்
வல்லா வியன்ற முலையென்றார் வல்லார் நீரென் றேனான்சொற்
கல்லா வியன்ற தென்றார்முன் கல்லா வியன்ற தென்றேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

6. இன்பக்கிளவி

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை வளத்தா ரம்பலத்தார் திருவேட் களத்தார் செவ்வனத்தார்
கல்லை வளைத்தா ரென்றன்மனக் கல்லைக் குழைத்தார் கங்கனத்தால்
எல்லை வளைத்தார் தியாகர்தமை யெழிலா ரொற்றி யெனுநகரில்
ஒல்லை வளைத்துக் கண்டேனா னென்று முரையா திருந்தாரே. 1

இருந்தார் திருவா ருரகத்தி லெண்ணுக் கொடியா ரிதயத்திற்
பொருந்தார் கொன்றைப் பொலன்பூந்தார் புனைந்தார் தம்மைப் புகழ்ந்தார்கண்
விருந்தார் திருந்தார் புரமுந்தி வளைத்தா ரொற்றி நகர்கிளைத்தார்
தருந்தார் காம மருந்தாரித் தரணி யிடத்தே தருவாரே. 2

தருவார் தருவார் செவ்வமுதற் றருவா ரொற்றித் தலமமர்வார்
மருவார் தமது மனமருவார் மருவார் கொன்றை மலர்புனைவார்
திருவார் புயனு மலரோனுந் தேடுந் தியாகப் பெருமானார்
வருவார் வருவா ரெனநின்று வழிபார்த் திருந்தேன் வந்திலே. 3

வந்தா ரல்லர் மாதேரீ வருந்தே லென்று மார்பிலங்குந்
தந்தா ரல்லல் தவிர்ந்தோங்கத் தந்தா ரல்லர் தையயுடையார்
சந்தார் சோலை வளரொற்றித் தலத்தார் தியாகப் பெருமானார்
பந்தார் முஷ்யார்க் கவர்கொடுக்கும் பரிசே தொன்றும் பார்த்திலமே. 4

இலமே செறித்தார் தாயரினி யென்செய் சுவதென் றிருந்தேற்கு
நலமே தருவநர் போல்வந்தென் னலமே கொண்டு நழுவினர்கான்
உலமே யனைய திருத்தோளா ரொற்றித் தியாகப் பெருமானார்
வலமே வலமென வலமவல மாதே யினியென் வருத்துவதே. 5

வழுத்தார் புரத்தை யெரித்தார்நல் வலத்தார் நடன மலரடியார்
செழுத்தார் மார்பர் திருவொற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
கழுத்தார் விடத்தார் தமதழகைக் கண்டு கணிந்து பெருங்காமம்
பழுத்தார் தம்மைக் கலந்திடநற் பதத்தா ரென்றும் பார்த்திலே. 6

பாரா திருந்தார் தமதுமுகம் பார்த்து வருந்தும் பாவைதனைச்
சேரா திருந்தார் திருவொற்றித் திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாரா திருந்தா ரின்னுமிவள் வருத்தங் கேட்டு மாலைதனைத்
தாரா திருந்தார் சலமகளைத் தாழ்ந்த சடையிற் றரித்தாரே. 7

சடையிற் றரித்தா ரொருத்திதனைத் தழுவி மகிழ்மற் றொருபெண்ணைப்
புடையிற் றரித்தார் மகளேரீ போனா லெங்கே தரிப்பாரோ
கடையிற் றரித்த விடமதனைக் களத்திற் றரித்தார் கரித்தோலை
இடையிற் றரித்தா ரொற்றியூ ரிருந்தா ரிருந்தா ரென்னுளத்தே. 8

உளத்தே யிருந்தார் திருவொற்றி யூரிலிருந்தா ருவர்விடத்தைக்
களத்தே வதிந்தா ரவரென்றன் கண்ணுள் வதிந்தார் கடலமுதாம்
இளத்தே மொழியா யாதலினா லிமையே னிமைத்த வியல்பன்றே
வளத்தே மனத்தும் புகுகின்றார் வருந்தேன் சற்றும் வருந்தேனே. 9

வருந்தேன் மகளீ ரெனையொவ்வார் வளஞ்சே ரொற்றி மன்னவனார்
தருந்தே னமுத முண்டென்றுஞ் சலிய வாழ்விற் றருக்கிமகிழ்ந்
திருந்தேன் மணா ரெனைப்பிரியா ரென்றும் புணர்ச்சிக் கேதுவிதா
மருந்தேன் மையற் பெருநோயை மறந்தே னவரை மறந்திலனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

7. இன்பப் புகழ்ச்சி

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாடொன் றுடையா ருணவின்றி மண்ணுண் டதுகான் மலரோன்றன்
ஓடொன் றுடையா ரொற்றிவைத்தா ருரை மகிழ்வோ டிவந்தாலங்
காடொன் றுடையார் கண்டமட்டுங் கறுத்தார் பூத கணத்தோடும்
ஈடொன் றுடையார் மகளேரீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 1

பித்த ரெனும்பேர் பிறங்கநின்றார் பேயோ டாடிப் பவுரிகொண்டார்
பத்தர் தமக்குப் பணிசெய்வார் பணியே பணியாப் பரிவுற்றார்
சித்தர் திருவா ழொற்றியினார் தியாக ரென்னுன் கலைகவர்ந்த
எத்த ரன்றோ மகளேரீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 2

கடுத்தாழ் களத்தார் கரித்தோலார் கண்ணன் மதனைக் கரிசெய்தார்
உடுத்தார் முன்னோர் மண்ணோட்டை யொளித்தே தொண்ட னெழும்வழக்குத்
தொடுத்தார் பாம்பும் புலியுமெச்சித் துதிக்கவொருகா லம்பலத்தில்
எடுத்தார் என்றோ மகளேநீ யேதுக்கவரை விழைந்தனையே. 3

உரப்பார் மிசையிற் பூச்சுட வொட்டார் சடைமே லொருபெண்ணைக்
கரப்பார் மலர்தூ வியமதனைக் கண்ணற் சட்டார் கல்லெறிந்தோன்
வரப்பார் மிசைக்கண் வாழ்ந்திருக்க வைத்தார் பலிக்கு மனைதொ லும்போய்
இரப்பா என்றோ மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 4

கருது மவரை வெளிக்கிழுப்பார் காணு தெல்லாங் காட்டிநிற்பார்
மருதி லுறைவா ரொற்றிதனில் வதிவார் புரத்தை மலைவிலாற்
பொருது முடிப்பார் போனகைப்பார் பூவுண் றெறங்கும் புதுவெள்ளை
எருதில் வருவார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 5

ஆக்க மில்லார் வறுமையிலா ரருவ மில்லா ருருவமிலார்
தூக்க மில்லார் சுகமில்லார் துன்ப மில்லார் தோன்றும்ல
வீக்க மில்லார் குடும்பமது விருத்தி யாக வேண்டுமெனும்
ஏக்க மில்லார் மகளேநீ யேதுக்கவரை விழைந்தனையே. 6

ஊரு மில்லா ரொற்றிவைத்தா ருறவொன் றில்லார் பகையிலார்
பேரு மில்லா ரெவ்விடத்தும் பிறவா ரிறவார் பேச்சில்லார்
நேரு மில்லார் தாய்தந்தை நேயர் தம்மோ டுன்பிறந்தோர்
யாரு மில்லார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 7

தங்கு மருப்பார் கண்மணியைத் தரிப்பா ரென்பின் றூர்புனைவார்
துங்கு மருட்கார் முகிலனையார் சொல்லு நமது சொற்கேட்டே
இங்கு மிருப்பா ரங்கிருப்பா ரெல்லா மியல்பிற் றுமுணர்ந்தே
எங்கு மிருப்பார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 8

துத்திப் படத்தார் சடைத்தலையார் தொலையப் பலிதேர் தொன்மையினார்
முத்திக் குடையார் மண்ணெடுப்பார் மொத்துண் டெழ்வார் மொய்கழற்காம்
புத்திக் குரிய பத்தர்கடம் பொருளை யுடலை யாவையுமே
எத்திப் பறிப்பார் மகளேநீ யேதுக்கவரை விழைந்தனையே. 9

மாறித் திரிவார் மனமடையார் வணங்கு மடியார் மனந்தோ லும்
வீறித் திரிவார் வெறுவெளியின் மேவா நிற்பார் விறகு விலை
கூறித் திரிவார் குதிரையின்மேற் கொள்வார் பசுவிற் கோல்வனையோ
டேறித் திரிவார் மகளேநீ யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

8. திருவுலாத்திறம்

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேனார் கமலத் தடஞ்சூழ்ந் திருவா ழொற்றித் தியாகரவர்
வானா ரமரர் முனிவர்தொழ மண்ணோர் வணங்க வரும்பவனி
தானார் வங்கொண் டகமலரத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து கண்டலது
கானா ரலங்கற் பெண்ணேநான் கண்க ஞறக்கங் கொள்ளேனே. 1

திருமால் வணங்கு மொற்றிநகர் செழிக்குஞ் செல்வத் தியாகரவர்
கருமா லகற்றுந் தொண்டர்சூழாங் கண்டு களிக்க வரும்பவனி
மருமாண் புடைய மனமகிழ்ந்து மலர்க்கை கூப்பிக் கண்டலது
பெருமான் வடுக்கட் பெண்ணேநான் பெற்று ளோடும் பேசேனே. 2

சேலார் தடஞ்சூ ழொற்றிநகர் சேருஞ் செல்வத் தியாகரவர்
ஆலார் களமேல் விளங்குமுக மழகு ததும்ப வரும்பவனி
நாலா ரணஞ்சூழ் வீதியிடை நாடிப் புகுந்து கண்டலது
பாலார் குதலைப் பெண்ணேநான் பாயிற் படுக்கை பொருந்தேனே. 3

சேல்வந் துறழும் பொழிலொற்றித் தெய்வத் தலங்கொள் தியாகரவர்
வில்வந் திகழுஞ் செஞ்சடைமின் விழுங்கி விளங்க வரும்பவனி
சொல்வந் தோங்கக் கண்டிநின்று தொழுது துதித்த பின்னலது
வல்வந் தளகப் பெண்ணேநான் னவிழ்ந்த குழலு முடியேனே. 4

சேலார் கொடியா ரொற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகரவர்
பூவார் கொன்றைப் புயங்கண்மனம் புணரப் புணர வரும்பவனி
ஓவாக் களிப்போ டகங்குளிர வுடலங் குளிரக் கண்டலது
பாவார் குதலைப் பெண்ணேநான் பரிந்து நீரும் பருகேனே. 5

சிற்றம் பலத்தா ரொற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகரவர்
உற்றங் குவந்தோர் வினைகளெலா மோட நாடி வரும்பவனி
சுற்றுங் கண்கள் களிகூரத் தொழுது கண்ட பின்னலது
முற்றுங் கனிவாய்ப் பெண்ணேநான் முடிக்கோர் மலரு முடியேனே. 6

சிந்தைக் கினியா ரொற்றிநகர் திகழுஞ் செல்வத் தியாகரவர்
சந்தத் தடந்தோள் கண்டவர்க டம்மை விழுங்க வரும்பவனி
முந்தப் புகுந்து புளகமுடன் முடிக் குளிரக் கண்டலது
கந்தக் சூழல்வாய்ப் பெண்ணேநான் கண்ணீ ரொழியக் காணேனே. 7

தேன்னஞ் சோலை வளரொற்றி யூர்வாழ் செல்வத் தியாகரவர்
பின்னுஞ் சடைமேற் பிறைவிளங்கிப் பிறங்கா நிற்க வரும்பவனி
மன்னுங் கரங்க டலைகுவித்து வணங்கி வாழ்த்திக் கண்டலது
தன்னுந் துவர்வாய்ப் பெண்ணேநான் சோறெள் ளளவு முண்ணேனே. 8

சிந்தா குலந்தீர்த் தருளொற்றி யூர்வாழ் செல்வத் தியாகரவர்
வந்தார் கண்டா ரவர்தமனத்தை வாங்கிப் போக வரும்பலுனி
நந்தா மகிழ்வு தலைசிறப்ப நாடி யோடிக் கண்டலது
பந்தார் மலர்க்கைப் பெண்ணோநான் பாட லாடல் பயிலேனே.

9

சேக்கர்ச் சடையா ரொற்றிநகர்ச் சேருஞ் செல்வத் தியாகரவர்
மிக்கற் புதவான் முகத்தினகை விளங்க விரும்பி வரும்பலுனி
மக்கட் பிறவி யெடுத்தபயன் வசிக்க வணங்கிக் கண்டலது
நக்கற் கியைந்த பெண்ணோநான் ஞாலத் தெவையு நயவேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. வியப்புமொழி

நற்றாய் நயத்தல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர் மணியே மகளேநீ வாய்த்த தவந்தான் யாதறியேன்
வேத ரனந்தர் மாலனந்தர் மேவி வணங்கக் காண்பரியார்
நாதர் நடன நாயகனார் நல்லோ ருளத்து னண்ணுகின்றோர்
கோத ரறியாத் தியாகர்தமைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

1

திருவிற் றேன்று மகளேநீ செய்த தவந்தான் யாரறிவார்
மருவிற் றேன்றுங் கொன்றையந்தார் மார்ப ரொற்றி மாநகரார்
கருவிற் றேன்று மெங்களுயிர் காக்க நினைத்த கருணையினுற்
குருவிற் றேன்றுந் தியாகர்தமைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

2

என்னு ருயிர்போன் மகளேநீ யென்ன தவந்தா னியற்றினையோ
பொன்னார் புயனு மலரோனும் போற்றி வணங்கும் பொற்பதத்தார்
தென்னு ரொற்றித் திருநகரார் தியாக ரெனுமோர் திருப்பெயரார்
கொன்னார் சூலப் படையவரைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

3

சேலை நிகர்கண் மகளேநீ செய்த தவந்தான் செப்பரிதான்
மாலை யயனை வானவரை வருத்தும் படிக்கு மதித்தெழுந்த
வேலை விடத்தை மிடற்றணிந்தார் வீட்டு நெறியா மரசியற்செங்
கோலை யளித்தா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

4

தேனேர் குதலை மகளேநீ செய்த தவந்தா னெத்தவமோ
மானேர் கரத்தார் மழவிடைமேல் வருவார் மருவார் கொன்றையினார்
பானேர் நீற்றர் பசுபதியார் பவள வண்ணர் பல்சடைமேற்
கோனேர் பிறையா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

5

வில்லார் துதலாய் மகளேநீ மேலை நாட்செய் தவமெதுவோ
கல்லா ருள்ளங் கலவாதார் காம னெறியக் கண்விழித்தார்
வில்லார் விசையற் கருள்புரிந்தார் விளங்கு மொற்றி மேவிநின்றார்
கொல்லா நெறியா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

6

அஞ்சொற் கிளியே மகளேநீ யறிய தவமே தாற்றினையோ
வெஞ்சொற் புகலார் வஞ்சர்தமை மேவார் புவார் கொன்றையினார்
கஞ்சற் கரியார் திருவொற்றிக் காவலுடையா ரின்மொழியாற்
கொஞ்சத் தருவா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

7

பூவாய் வாட்கண் மகளேநீ புரிந்த தவந்தா னெத்தவமோ
சேவாய் விடங்கப் பெருமானார் திருமா லறியாச் சேவடியார்
காவாய்ந் தோங்குந் திருவொற்றிக் காவலுடையா ரெவ்வெவர்த்குங்
கோவாய் நின்றா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

8

மலைநேர் முலையாய் மகளேநீ மதிக்குந் தவமே தாற்றினையோ
தலைநே ரலங்கற் ருழ்சடைபார் சாதி யறியாச் சங்கரனார்
இலைநேர் தலைமூன் றெளிப்படையா ரெல்லா முடையா ரெருக்கின்மலர்க்
சூலைநேர் சடையா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

9

மயிலி னியல்சேர் மகளேநீ மகிழ்ந்து புரிந்த தெத்தவமோ
வெயிலி னியல்சேர் மேனியினார் வெண்ணீ றுடையார் வெள்விடையார்
பயிலின் மொழியாள் பாங்குடையார் பணைகு மொற்றிப் பதியமந்தார்
குயிலிற் குலவி யவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்த்தனையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

10. புணராவிரகு பொருந்துறு வேட்கையின்

இரங்கல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளார் புறத்தா ரொற்றியெனு முரா ரொப்பென் றென்றுமிலார்
வள்ளா லென்று மறைதுதிக்க வருவா ரின்னும் வந்திலரே
எள்ளா திருந்த பெண்களெலா மிகழா நின்றா ரினியமொழித்
தெள்ளா ரமுதே யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

1

மாலே றுடைத்தாங் கொடியுடையார் வளஞ்சே ரொற்றி மாநகரார்
பாலே றணிநீற் றழகரவர் பாவி யேனைப் பரிந்திலரே

நீகாலே றுண்ட மதன்கரும்பைக் குனித்தா னம்புங் கோத்தனன்கான்
சேலே றுண்க னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே.

2

பொய்ய ருளத்துப் புகுந்தறியார் போத னெடுமால் காண்பரிதாம்
ஐயர் திருவாழ்மொற்றிநக ரமர்ந்தா ரின்னு மணைந்திலரே
வைய மடவார் நகைக்கின்றார் மாரன் கணையாற் றிகைக்கின்றேன்
செய்ய முகத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 3

நந்திப் பரியார் திருவொற்றி நாத ரயன்மா னுகினுஞ்
சந்திப் பரியா ரென்னருமைத் தலைவ ரின்னுஞ் சார்ந்திலரே
அந்திப் பொழுதோ வந்ததினி யந்தோ மதிய மனல்சொரியுந்
சுந்திப் புடையே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 4

என்ன ருயிர்க்கோர் துணையானு ரென்னுண் டவனு ரென்னுடையார்
பொன்னு ரொற்றி நகரமர்ந்தார் புணர்வா னின்னும் போந்திலரே
ஒன்னு ரெனவே தாயுமெனை யொறுத்தா னுனு முயிர்பொறுத்தேன்
தென்னுர் குழலா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 5

மாணி யுயிர்க்காத் தந்தகனை மறுத்தா ரொற்றி மாநகரார்
காணி யுடையா ருலகுடையார் கனிவா யின்னுங் கலந்திலரே
பேணி வாழாப் பெண்ணெனவே பெண்க ளெல்லாம் பேசுகின்றார்
சேணின் றிழிந்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 6

வன்சொற் புகலா ரோருயிரும் வருந்த நினையார் மனமகிழ்
இன்சொற் புகல்வா ரொற்றியுளா ரென்னு யகனார் வந்திலரே
புன்சொற் செவிகள் புகத்துயரம் பொறுத்து முடியேன் புலம்பினின்றேன்
தென்சொற் கிளியே யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே 7

எட்டிக் கனியு மாங்கனிபோ லினிக்க வுரைக்கு மின்சொலினுர்
தட்டிற் பொருந்தா ரொற்றியில்வாழ் தலைவ ரின்னுஞ் சார்ந்திலரே
மட்டிற் பொலியு மலர்க்கணைசெல் வழியே பழிசெல் வழியன்றோ
தெட்டிற் பொலியும் விழியாய்நான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 8

காலை மலர்ந்த கமலம்போற் கவின்கெய் முகத்தார் கண்ணுதலார்
சோலை மலர்ந்த வொற்றியினுர் சோகந் தீர்க்க வந்திலரே
மாலை மலர்ந்த மையனோய் வசந்த மதனல் வளர்ந்ததையோ
சேலை விழியா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 9

உலக முடையா ரென்னுடைய வுள்ள முடையா ரொற்றியினுர்
அலகில் புகழா ரென்றலைவ ரந்தோ வின்னு மணைந்திலரே
கலக முடையா மாதரெலாங் கன்னெஞ் சுடையார் தூதரெலாந்
திலக முகத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 10

மாலு மறியா னயனறியான் மறையு மறியா வானவரெக்
காலு மறியா ரொற்றிநிற்குங் கள்வ ரவரைக் கண்டிலனே
கோலு மகனி ரலரொன்றோ கோடா கோடி யென்பதல்லாந்
சேலுண் விழியா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 11

உந்து மருத்தோ டைம்பூத மானு ரொற்றி யூரமர்ந்தார்
இந்து மிருத்துஞ் சடைத்தலையா ரென்பா லின்னு மெய்திலரே
சந்து பொருத்து வாரறியேன் றமிய ளாகத் தளர்கின்றேன்
சிந்துந் பவத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 12

ஆட லழக ரம்பலத்தா ரையா லுடையா ரன்பர்களோ
டே லறியா ரொற்றியினு ருவகை யோங்க வுற்றிலரே
வாட லெனவே யெனைத்தேற்று வாதை யறியேன் வாய்ந்தவரைத்
தேட லறியே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 13

தோழுது வணங்குஞ் சுந்தரற்குத் தூது நடந்த சுந்தரனார்
அழுது வணங்கு மலர்ச்சுமிக வருளொற் றியினு ரணைந்திலரே
பொழுது வணங்கு மிருண்மலைப் பொழுது முடுகிப் புகுந்ததுகான்
செழுமை விழியா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 14

பாவ மறுப்பார் பழியறுப்பார் பவமு மறுப்பா ரவமறுப்பார்
கோவ மறுப்பா ரொற்றியிலென் கொழுந ரின்னுங் கூடிலரே
தூவ மதனைங் கணைமாதர் தூறு தூவத் துயர்கின்றேன்
தேவ மடவா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 15

உயிர்க்குள் றுயிரா யுறைகின்றோ ரொற்றி நகரார் பற்றிலரைச்
செயிர்க்கு ளழுத்தார் மணிகண்டத் தேவ ரின்னுஞ் சேர்ந்திலரே
வெயிற்கு மெலிந்த செந்தளிர்போல் வேளம் பதனான் மெலிகின்றேன்
செயற்கை மடவா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 16

ஊன மடையா ரொற்றியினு ருரைப்பா ருள்ளத் துறைகின்றோர்
கான முடையார் நாடுடையார் கனிவா யின்னுங் கலந்திலரே
மான முடையா ரெம்முறவோர் வாழா மைக்கே வருந்துகின்றார்
தின மடையா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 17

மலையை வளைத்தார் மால்விடைமேல் வந்தார் வந்தென் வளையினோடு
கலையை வளைத்தா ரொற்றியிலென் சணவ ரென்னைக் கலந்திலரே
கிலையை வளைத்தான் மதனம்பு தெரிந்தான் விடுக்கச் சினைக்கின்றான்
திலக துதலா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 18

பிரமன் றலையிற் பவிசொள்ளும் பித்த ரருமைப் பெருமானார்
உரமன் னியசீ ரொற்றிநக ருள்ளா ரின்னு முற்றிலரே
அரமன் னியவேற் படையன்றோ வம்மா வயலா ரலர்மொழிதான்
திரமன் னுகிலே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 19

பவள நிறத்தார் திருவொற்றிப் பதியி லமர்ந்தார் பரசிவனார்
தவள நிறநீற் றணியழகர் தமியேன் றன்னைச் சார்ந்திலரே
துவளு மிடைதா னிறமுலைக் டுள்ளா ரின்ற தென்னளவோ
திவளு மிழையா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. 20

வண்டார் கொன்றை வளர்சடையார் மதிக்க வெழுந்த வல்விடத்தை
உண்டா ரொற்றி யூரமர்ந்தா ருடையா ரென்பா னுற்றிலே
கண்டார் கண்ட படிபேசக் கலங்கிப் புலம்ப லல்லாது
செண்டார் முலையா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 21

உணவை யிழந்துத் தேவரெலா முணரா வொருவ ரொற்றியிலென்
கனவ ரடியேன் கண்ணகலாக் கள்வ ரின்னுங் கலந்திலே
குனாவ ரெனினுந் தாய்முதலோர் கூறு தெல்லாங் கூறுகின்றார்
திணிகொண் முலையா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 22

வாக்குக் கடங்காப் புகழுடையார் வல்லா ரொற்றி மாநகரார்
நோக்குக் கடங்கா வழகுடையார் நோக்கியென்னை யணைந்திலே
ஊக்க மிகுமார் கலியொலியென் னுயிர்மேன் மாறேற் றுரப்பொலிகாண்
டேக்கங் குழலா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 23

தரையிற் கீறிச் சலந்தரனைச் சாய்த்தா ரந்தச் சக்கரமால்
வரையற் களித்தார் திருவொற்றி வாண ரின்னும் வந்திலே
கரையிற் புணர்ந்த நாரைகளைக் கண்டேன் கண்ட வுடன்காதல்
தரையிற் புணர்ந்தே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 24

பெற்ற மிவரும் பெருமானார் பிரம னறியாப் பேரொளியாய்
உற்ற சிவனார் திருவொற்றி யூர்வாழ் வுடையா ருற்றிலே
எற்றென் னுரைப்பேன் செவிலியவ ளேறு மட்டு மேறுகின்றார்
செற்ற மொழியா னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 25

போக முடையார் பெரும்பற்றப் புலியு ருடையார் போதசிவ
யோக முடையார் வளரொற்றி யூர்வாழ் வுடையா ருற்றிலே
சோக முடையேன் சிறிதேனுந் துயிலோ வணையா குயிலொழியா
தேக மயர்ந்தே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 26

தாமப் புயனார் சங்கரனார் தாயி வினியார் தற்புரனார்
ஓம்ப புகைவா னுறுமொற்றி யூர்வாழ் வுடையா ருற்றிலே
காமப் பயலோ கணையெடுத்தான் கண்ட மகளிர் பழிதொடுத்தார்
சேமக் குயிலே யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 27

ஆடு ருடையா ரம்பலத்தா ராலங் காட்டா ரரசிலியார்
ஊரார் புகழுந் திருவொற்றி யூரா ரின்னு முற்றிலே
வாரூர் முலை ளிடைவருத்த மனநொந் தயர்வ தன்றியினிச்
சீரூ ரணங்கே யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 28

காலங் கடந்தார் மாலயன்றன் கருத்துங் கடந்தார் கதிகடந்தார்
ஞாலங் கடந்த திருவொற்றி நாத ரின்னு நண்ணிலே
சாலங் கடந்த மனத்துணையாய்த் தனியே நின்று வருந்தல்லாற்
சீலங் கடந்தே னென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 29

சங்கக் குழையார் சடைமுடியார் சதுரர் மறையின் றலைடிப்பார்
செங்கட் பணியார் திருவொற்றித் தேவ ரின்னுஞ் சேர்ந்திலே
மங்கைப் பருவ மணமில்லா மலர்போ லொழிய வாடுகின்றேன்
திங்கண் முகத்தா யென்னடிநான் செய்வ தொன்றுத் தெரிந்திலனே. 30

நீருசிற்றம்பலம்

11. குறியாராய்ச்சி

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருசிற்றம்பலம்

நந்தி மகிழ்வாய்த் தரிசிக்க நடனம் புரியு நாயகனார்
அந்தி நிறத்தார் திருவொற்றி யமர்ந்தா ரென்னை யணைவாரோ
புந்தி யிலனென் றணையாரோ யாதாந் தெரியேன் புலம்புகின்றேன்
சிந்தை மகிழக் குறமடவாய் தெரிந்தோர் குறிதான் செப்புவையே. 1

தரும விடையார் சங்கரனார் தகைசே ரொற்றித் தனிநகரார்
ஒருமை யளிப்பார் தியாகரென யுடையா ரின்று வருவாரோ
மருவ நாளை வருவாரோ வாரா தென்னை மறப்பாரோ
கரும மறிந்த குறமடவாய் கணித்தோர் குறிதான் கண்டிரையே. 2

ஆழி விடையா ரருளுடையா ரளவிட்டறியா வழகுடையார்
ஊழி வரினு மழியாத வொற்றித் தலம்வா முத்தமனார்
வாழி யென்பால் வருவாரோ வறியேன் வருந்த வாராரோ
தோழி யணைய குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 3

அணியா ரடியார்க் கயன்முதலா மமரர்க் கெல்லா மரியரென்பாம்
பணியா ரொற்றிப் பதியுடையார் பரிந்தென் முகந்தான் பார்ப்பாரோ
தணியாக் காதல் தவிர்ப்பாரோ சார்ந்து வரவு தாழ்ப்பாரோ
குணியா வெழில்சேர் குறமடவாய் குறிதா னென்று கூறுவையே. 4

பொன்னார் புயத்துப் போர்விடையார் புல்லர் மனத்துட் போகாதார்
ஒன்னார் புரந்தி யுறநகைத்தா ரொற்றி யெனுமோ ருரமர்ந்தார்
என்னு யகனா ரெனாமருவ வின்றோ நாளை யோவறியேன்
மின்னார் மருங்குற் குறமடவாய் விரைந்தோர் குறிநீ விளம்புவையே. 5

பாலிற் றெளிந்த திருநீற்றர் பாவ நாசர் பண்டரங்கர்
ஆலிற் றெளிய நால்வர்களுக் கருளுந் தெருள ரொற்றியினார்
மாலிற் றெளியா நெஞ்சுகத்தேன் மருவிக் கலக்க வருவாரோ
சேலிற் றெளிகட் குறப்பாவாய் தெரிந்தோர் குறிநீ செப்புகவே. 6

நிருத்தம் பயின்றார் நித்தியனார் நேசமனத்தர் நீலகண்டர்
ஒருத்தர் திருவா மொற்றியினா ரும்ப ரறியா வென்கணவர்
பொருத்த மறிந்தே புணர்வாரோ பொருத்தம் பாரா தணைவாரோ
வருத்தந் தவிர்க் குறப்பாவாய் மகிழ்ந்தோர் குறிதான் வருத்துவையே. 7

கமலன் திருமா லாதியர்கள் கனவி னிடத்துங் காண்பரியார்
விமலர் திருவா மொற்றியிடை மேவும் பெருமை வித்தகனார்
அமல ரவர்தா மென்மனைக்கின் றணைகு வாரோ வணையாரோ
தமல மகன்ற குறப்பாவாய் தனித்தோர் குறிதான் சாற்றுவையே. 8

வன்னி யிதழி மலர்ச்சடையார் வன்னி யெனவோர் வடிவுடையார்
உன்னி யுருகு மவர்க்கெளியா ரொற்றி நகர்வா முத்தமனார்
கன்னி யழித்தார் தமைநானும் கலப்பேன் கொல்லோ கலவேனோ
துன்னி மலைவாழ் குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 9

கற்றைச் சடைமேற் கங்கைகளைக் கலந்தார் கொன்றைக் கண்ணியினார்
பொற்றைப் பெருவிற் படையுடையார் பொழில்சூழ் மொற்றிப் புண்ணியினார்
இற்றைக் கடியேன் பள்ளியறைக் கெய்து வாரோ வெய்தாரோ
சுற்றுங் கருங்கட் குறமடவாய் சூழ்ந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே. 10

அரவக் கழலார் கருங்களத்தா ரஞ்சைக் களத்தா ரரிபிரமர்
பரவப் படுவார் திருவொற்றிப் பதியி லமர்ந்தார் பாசுபதர்
இரவு வருமுன் வருவாரோ வென்னை யணைதற் கிசைவாரோ
குரவ மணக்குங் குறமடவாய் குறிநீ பொன்று கூறுவையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

12. காட்சி அற்புதம்

இரங்கல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பூணு வணியூண் புயமுடையார் பொன்னம் பலத்தார் பொங்குவிடம்
ஊணு வுவந்தார் திருவொற்றி யூர்வாழ் வுடையா ருண்மைசொலி
நீணு விருந்தா ரவரிங்கே நின்றார் மீட்டு நின்றிடவே
காணு தயர்ந்தே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 1

ஓட்டி விரந்துண் டொற்றியிடை புற்றா ருலகத் துயிரையெலாம்
ஆட்டி நடிப்பா ராலயத்தி னருகே யெளிய ளாமெனவே
வட்டி லடங்காக் கையறவா விருந்தே னிருந்த வென்முனுருக்
காட்டி மறைத்தா ரென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 2

ஈத லொழியா வண்கையினு ரெல்லாம் வல்ல சித்தரவர்
ஓத லொழியா வொற்றியிலென் னுள்ள முவக்க வுலகமெலாம்
ஆத லொழியா வெழிலுருக்கொண் டடைந்தார்கண்டே னுடன்காணேன்
காத லொழியா தென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 3

தோண்டு புரிவோர் தங்களுக்கோர் துணைவ ராவார் சூழ்ந்துவரி
வண்டு புரியுங் கொன்றைமலர் மாலை யழகர் வல்விடத்தை
உண்டு புரியுங் கருணையினு ரொற்றி யூர ரொண்பதத்தைக்
கண்டுங் காணே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 4

அடியார் வருந்த வுடன்வருந்து மாண்டை யவர்தா மன்றயனும்
நெடிய மாலுங் காணாத நிமல வருவோ டென்னெதிரே
வடிய லறியா வருள்காட்டி மறைத்தார் மருண்டேன் மங்கைநல்லார்
கடிய வயர்ந்தே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 5

கொற்ற முடையார் திருவொற்றிக் கோயி லுடையா ரென்னெதிரே
பொற்றை மணித்தோட் புயங்காட்டிப் போனா ரென்னைப் புலம்பவைத்துக்
குற்ற மறியேன் மனநடுக்கங் கொண்டே னுடலங் குழைகின்றேன்
கற்றின் முலையா யென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 6

ஆல நிழற்கீழ் முன்றமர்ந்தா ராதி நடுவீ ருகின்றார்
நீல மிடற்றார் திருவொற்றி நியமத் தெதிரே நீற்றுருவக்
கோல நிகழக் கண்டேன்பின் குறிக்கக் காணேன் கூட்டுவிக்குங்
கால மறியே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 7

சலங்கா தலிக்குந் தாழ்சடையார் தாமே தமக்குத் தாதையனார்
நிலங்கா தலிக்குந் திருவொற்றி நியமத் தெதிரே நின்றனர் காண்
விலங்கா தவரைத் தரிசித்தேன் மீட்டுங் காணேன் மெய்மறந்தேன்
கலங்கா நின்றே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 8

நிரந்தார் கங்கை நீர்ச்சடையார் நெற்றி விழியார் நித்தியனார்
சிரந்தா ராகப் புயத்தணிவார் திருவா மொற்றித் தியாகரவர்
பரந்தார் கோயிற் கெதிரிற்கப் பார்த்தேன் மீட்டும் பார்ப்பதன்முன்
கரந்தார் கலுழ்ந்தே னென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 9

அளித்தா ருலகை யம்பலத்தி லாடி வினையா லாட்டிபின்றார்
தளித்தார் சோலை யொற்றியிடைத் தமது வடிவங் காட்டியுடன்
ஓளித்தார் நானு மனமயங்கி யுழலா நின்றே னெண்டொடிக்கைக்
களித்தார் குழலா யென்னடிநான் கனவோ நனவோ கண்டதுவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

13. ஆற்றாக்காதலின் இரங்கல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்தா கினிவான் மதிமத்த மருவுஞ் சடையார் மாசடையார்
துந்தா விளக்கின் சுடரணையார் நோவ நுதலார் கண்ணுதலார்
உந்தா வொலிக்கு மோதமலி யொற்றி யூரி லுற்றெனக்குத்
தந்தார் மைய லென்னோவென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 1

பூமே லவனு மாலவனும் போற்றி வழத்தும் பூங்கழலார்
சேமேல் வருவார் திருவொற்றித் தியாக ரவர்தற் திருப்புயத்தைத்
தேமே லலங்கன் முலையமுந்தச் சேர்ந்தா லன்றிச் சித்தசன்கைத்
தாமே லழற்பூத் தாழாதென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 2

கருணைக் கொருநே ரில்லாதார் கல்லைக் கரைக்குங் கழலடியார்
அருணைப் பதியா ராமாத்தூ ரமந்தார் திருவா வடுதுறையார்
இருணைச் சியமா மணிகண்ட ரெழிலா ரொற்றி யிறைவரிந்த
தருணைத் தின்னுஞ் சேர்ந்திலரென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 3

ஆரா வமுதா யன்புடையோ ரகத்து ளினிக்கு மற்புதனார்
தீரா வினையுந் தீர்த்தருநுந் தெய்வ மருந்தார் சிற்சபையார்
பாரார் புகழுந் திருவொற்றிப் பரமர் தமது தோளணையத்
தாரா ரின்னு மென்செய்கேன் சகியே யினிநான் சகியேனே. 4

துதிசெய் யடியர் தம்பசிக்குச் சோறு மிரப்பார் துய்யரொரு
நதிசெய் சடையார் திருவொற்றி நண்ணு மெனது நாயகனார்
மதிசெய் துயரு மதன்வலியு மாற்ற வின்னும் வந்திலரே
சதிசெய் தனரோ வென்னடியென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 5

எங்கள் காழிக் கவுணியரை யெழிலார் சிவிகை யேற்றிவைத்தோர்
திங்க ளணியுந் செஞ்சடையார் தியாகர் திருவா மொற்றியினார்
அங்க ளணியூந் தார்ப்புயத்தி லணைத்தா ரல்ல ரெனைமடவார்
தங்க ளலரோ தாழாதென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 6

காலி மணந்த கருங்களத்தார் கருத்த ரெனது கண்ணையார்
ஆவி யணையார் தாயணையா ரணிசே ரொற்றி யாண்டகையார்
பூவி னலங்கற் புயத்திலெனைப் புல்லா ரந்திப் பொழுதின்மதி
தான் வருமே யென்செயுமோ சகியே யினிநான் சகியேனே. 7

மலஞ்சா திக்கு மக்கடமை மருவார் மருவார் மதிலழித்தார்
வலஞ்சா திக்கும் பாரிடத்தார் மாலு மறியா மலர்ப்பதத்தார்
நிலஞ்சா திக்கு மொற்றியினார் நிணையா ரெனை யணையாமற்
சலஞ்சா தித்தா ரென்னடியென் சகியே யினிநான் சகியேனே. 8

நாக வணியார் நக்கரெனு நாம முடையார் நாரணனோர்
பாக முடையார் மலைமகளோர் பாங்க ருடையார் பசுபதியார்
யோக முடையா ரொற்றியுளா ருற்ற ரல்ல ருறுமோக
தாக மொழியா தென்செய்கேன் சகியே யினிநான் சகியேனே. 9

தீர்த்தார் தலையே கலனாகச் செறித்து நடிக்குந் திருக்கூத்தர்
தீர்த்தார் தம்மைப் பித்தடையச் செய்வா ரொற்றித் தியாகரவார்
சேர்ந்தா ரல்ல ரின்னுமெனைத் தேடி வருமத் தீமதியுந்
சார்ந்தா லதுதா நென்செயுமோ சகியே யினிநான் சகியேனே. 10

ஆயும் படிவத் தந்தனாய் ஆரு ரன்ற னணிமுடிமேல்
தோயுங் கமலத் திருவடிகள் சூட்டு மதிகைத் தொன்னகரார்
ஏயும் பெருமை யொற்றியுளா ரின்னு மணையா ரெனையளித்த
தாயுந் தமரு நொடிக்கின்றார் சகியே யினிநான் சகியேனே. 11

தீருச்சிற்றம்பலம்

14. திருக்கோலச்சிறப்பு

தலைவி வியத்தல்

அயசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னென்றொளிரும் புரிசடையார் புனைது லிடையார் புடையுடையார்
மன்னென் னுலகம் புகழொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
மின்னென் றிலங்கு மாதரெலாம் வேட்கை யடைய விளங்கிநின்ற
தின்னென் றறியே னவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே 1

அள்ளிக் கொடுக்குங் கருணையினு ரணிசே ரொற்றி யாலபத்தார்
வள்ளிக் குவந்தோன் றணையின்ற வள்ளல் பவனி வரக்கண்டேன்
துள்ளிக் குதித்தென் மனமவரைச் சூழ்ந்த தின்னும் வந்ததிலே
எள்ளிக் கணியா வவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 2

அனத்துப் படிவங் கொண்டயனு மனவா முடியார் வடியாத
வனத்துச் சடையார் திருவொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
மனத்துக் கடங்கா தாகிலதை வாய்கொண் டிரைக்க வசமாமோ
இனத்துக் குவப்பா மவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 3

கொழுதி யளிதே னுழுதுண்ணுங் கொன்றைச் சடையார் கூடலுடை
வழுதி மருகர் திருவொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பழுதி லவனாந் திருமாலும் படைக்குங் கமலப் பண்ணவனும்
எழுதி முடியா வவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 4

புன்னை யிதழிப் பொலிசடையார் போக யோகம் புரிந்துடையார்
மன்னும் விடையார் திருவொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
உன்னு முடலங் குளிர்ந்தோங்க வுலகை பெருக வுற்றுநின்ற
என்னை விழுங்கு மவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 5

சொல்லுண் ணிறைந்த பொருளானார் துய்ய ருளத்தே துன்னிநின்றார்
மல்லல் வயற்குழ் திருவொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
கல்லு மரமு மானந்தக் கண்ணீர் கொண்டு கண்டதெனில்
எல்லை யில்லா வவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 6

நீர்க்கு மதிக்கு நிலையாக நீண்ட சடையார் நின்னுறநு
வார்க்கும் பொழில்சூழ் திருவொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பார்க்கு மரிக்கும் பங்கயற்கும் பன்மா தவர்க்கும் பண்ணவர்க்கும்
யார்க்கு மடங்கா வவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 7

கலக வமணக் கைதவரைக் கழுவி லேற்றுங் கழுமலத்தோன்
வலகை குவித்துப் பாடுமொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
உலக நிகழ்வைக் காணெனன் னுள்ள மொன்றே யறியுமடி
இலகு மவர்தந் திருவழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 8

கண்ண னறியாக் கழற்பதத்தார் கண்ணார் நெற்றிக் கடவுளருள்
வண்ண முடையார் திருவொற்றி வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
நண்ண விமையா ரெனவிமையா நாட்ட மடைந்து நின்றனடி
எண்ண முடியா வவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 9

மாழை மணித்தோ ளெட்டுடையார் மழுமா னேந்து மலர்க்கரத்தார்
வாழை வளஞ்சூ ழொற்றியூர் வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பாழை மலைக்கு மொழிமடவார் யாரு மயங்கிக் கலையவிழ்ந்தார்
ஏழை யேனா னவரழகை யென்னென் னுரைப்ப தேந்திழையே. 10

தீருச்சிற்றம்பலம்

15. சோதிட நாடல்

தலைவிமிகு கழிகாதல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னஞ் சிலையாற் புரமெரித்தார் பொழில்சூ ழொற்றிப்புண்ணியனார்
முன்னஞ் சருந்து முக்கணனார் மூவ ரறியா முதல்வர்வர்
இன்னஞ் சிலநான் சென்றிடுமோ விலதே வின்று வருவாரோ
உன்னஞ் சிறந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 1

பெற்றி யறியாப் பிரமனுக்கும் பெரிய மாற்கும் பெறவரியார்
புற்றி னரவார் கச்சையுடைப் புனித ரெண்ணைப் புணருமிடந்
தெற்றி மணிக்கால் விளங்குதலைச் சிற்றம் பலமோ வன்றியிந்த
ஒற்றி நகரோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 2

அளித்து மூன்று பிள்ளைகளா லகில நடக்க வாட்டுவிப்பார்
தெளித்து நதியைச் சடையிருத்தார் தேவர் திருவா ழொற்றியுளார்
களித்து மாலை கொடுப்பாரோ கள்ளி யெனவே விடுப்பாரோ
ஒளித்தொன் னுரையீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 3

எண்டோ ளிலங்கு நீற்றணிய ரியார்க்கு மிழைவ ரெனையுடையார்
வண்டோ லிடும்பூங் கொன்றையணி மாலை மாப்பர் வஞ்சமிலார்
தண்டோய் பொழில்சூ ழொற்றியினார் தமக்கு மெனக்கு மணப்பொருத்தம்
உண்டோ விலையோ சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 4

தவர்தாம் வணங்குந் தாளுடையார் தாய்போ லடியர் தமைப்புரப்பார்
பவர்தா மறியாப் பண்புடையார் பணைசூ ழொற்றிப் பதியமர்ந்தார்
அவர்தா மீண்டுந் தணைவாரோ வன்றி நான்போ யணைவேனோ
உவர்தா மகற்றுஞ் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 5

பைத்த வரவப் பணியணிவார் பணைசூ ழொற்றிப் பதிமகிழ்வார்
மைத்த மிடற்றா ரவர்தமக்கு மாலை யிடவே நானுளத்தில்
வைத்த கருத்து முடிந்திடுமோ வறியே முடியா தழிந்திடுமோ
உய்த்த மதியாற் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 6

துக்க விதியின் மகத்தோடு தலைபு மழித்தார் தண்ணாளியார்
மிக்க வளஞ்சேர் திருவொற்றி மேவும் பரமர் வினையேன்றன்
துக்க மகலச் சுகமளிக்குந் தொடர்பு முண்டோ விலையோதான்
ஒக்க வறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 7

வேண்மை நீற்றர் வெள்ளேற்றர் வேத சீதர் மெய்யுவப்பார்
வண்மை யுடையா ரொற்றியினார் மருவ மருவி மனமகிழ்ந்து
வண்மை யகலா தருக்கடனீ ராடு வேனோ வாடேனோ
உண்மை யறிந்தீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 8

ஆர்த்து மலிரீர் வயலொற்றி யமர்ந்தார் மதியோ டரவைமுடிச்
சேர்த்து நடிப்பா ரவர்தமைநான் நேடி வலியச் சென்றிடினும்
பார்த்தும் பாரா திருப்பாரோ பரிந்து வாவென் னுரைப்பாரோ
ஓர்த்து மதிப்பீர் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 9

அள்ள மிகும்பே ரழகுடையா ரானே யுரியா ரரிக்கரியார்
வெள்ள மிகும்பொன் வேணியினார் வியன்சே ரொற்றி விகிர்தரவர்
கள்ள முடனே புணர்வாரோ காதலுடனே கலப்பாரோ
உள்ள மறியேன் சோதிடம்பார்த் துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. 10

தீருச்சிற்றம்பலம்

16. திருவருட்பெருமிதம்

செவிலி கழறல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

விடையார் விடங்கப் பெருமானார் வெள்ளச் சடையார் வெண்ணகையால்
அடையார் புரங்க ளொரித்தழித்தா ரவரே யிந்த வகிலமெலாம்
உடையா ரென்று நினைத்தனையு ரொற்றி யவர்க்கென் னுணர்ந்திலையோ
இடையா மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 1

கருவாழ் வகற்றுங் கண்ணுதலார் கண்ண னயனுங் காண்பரியார்
திருவா ழொற்றித் தேவரெனுஞ் செல்வ ரவரே செல்வமதிற்
பெருவாழ் வுடையா ரெனநினைத்தாய் பிச்சை யெடுத்த தறிந்திலையோ
இருவா மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 2

மட்டுக் கடங்கா வண்கையினார் வளஞ்சே ரொற்றி வாணரவர்
பட்டுத் துகிலே திசைகளெலாம் படர்ந்த தென்னப் பரிந்தனையோ
கட்டத் துகிலுங் கிடையாது கந்தை யுடுத்த தறிந்திலையோ
இட்டுப் புணர்ந்திங் கெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 3

நடங்கொள் கமலச் சேவடியார் நலஞ்சே ரொற்றி நாதரவர்
தடங்கொண் மார்பின் மணிப்பணியைத் தரிப்பார் நமக்கென் றெண்ணினையாற்
படங்கொள் பாம்பே பாம்பென்றாற் படையு நடுங்கும் பார்த்திலையோ
இடங்கொண் மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே. 4

திருக்கண் ணுதலாற் திருமகனைத் தீர்த்தா ரொற்றித் தேவரவர்
எருக்க மலரே சூடுவரீ யெழின்மல் லிகையென் றெண்ணினையால்
உருக்கு நெருப்பே யவருருவ முனக்கு மவர்க்கு முறவாமோ
இருக்க மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே.

5

மேலை வினையைத் தவிர்த்தருளும் விடையா ரொற்றி விகிர்ந்தவர்
மலை கொடுப்பா ருணங்குதலை மலை யதுதான் வாங்குவையே
ஆல மிடற்றார் காபாலி யாகத் திரிவா ரணைவிலரே
ஏல மயல்கொண் டென்பெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே.

6

மாகம் பயிலும் பொழிற்பணைகொள் வளஞ்சே ரொற்றி வாணரவர்
யோகம் பயில்வார் மோசமிலா ரென்னே வுனக்கிங் கிணங்குவரே
ஆகம் பயில்வாள் மலையாளே லவளோ வொன்று மறிந்திவ்ளகான்
ஏக மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே.

7

விண்பார் புகழந் திருவொற்றி மேவும் புனிதர் விடந்தரினும்
உண்பா ரின்னு முனக்கதுதா னுடன்பா டாமோ வுளமுருகித்
தண்பா ரென்பார் தமையெல்லாஞ் சார்வா ரதுவுன் சம்மதமோ
எண்பார் மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே.

8

நீடி வளங்கொள் ளொற்றியில்வாழ் நிமல ருலகத் துயிர்தோறும்
ஓடி யொளிப்பா ரவரீயு மொக்க வோட வுன்வசமோ
நாடி நடிப்பார் நீயுமுட னடித்தா லுலகர் நகையாரோ
நடின் மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே.

9

உள்ளி யுருகு மவர்க்கருளு மொற்றி நகர்வா முத்தமர்க்கு
வெள்ளி மலையும் பொன்மலையும் வீடென் றுரைப்பா ரானாலும்
கள்ளி நெருங்கிப் புறங்கொள்கடு காடே யிடங்காண் கண்டறிநீ
எள்ளின் மயல்கொண் டெதுபெறுவா யேழை யடிநீ யென்மகளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

17. காதற்சிறப்புக் க துவாமாண்பு

தலைவி கடிற்றெதிர் மறுத்தல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

உலக முடையார் தம்முரை யொற்றி வைத்தா ரென்றாலும்
அலகில் புகழார் காபாலி யாகத் திரிந்தா ரென்றாலும்
திலக மனையார் புறங்காட்டிற் சேர்ந்து நடித்தா ரென்றாலும்
கலக விழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

1

பெருமை யுடையார் மனைதொறும்போய்ப் பிச்சை யெடுத்தா ரானாலும்
அருமை மணியா ரம்பலத்தி லாடித் திரிந்தா ரானாலும்
ஓருமை யுடையார் கோவணமே யுடையா யுடுத்தா ரானாலும்
கருமை விழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

2

எல்லா முடையார் மண்கூலிக் கெடுத்துப் பிழைத்தா ரானாலும்
கொல்லா நலத்தார் யானையின்றோற் கொன்று தரித்தா ரானாலும்
வல்லார் விசையன் வில்லடியால் வடுப்பட் வெந்தா ரானாலும்
கல்லா முலையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

3

என்னை யுடையா ரொருவேட னெச்சி லுவந்தா ரென்றாலும்
அன்னை யனையா ரொருமகனை யறுக்க வுரைத்தா ரென்றாலும்
துன்னு மிறையார் தொண்டனுக்குத் தூத ரான ரென்றாலும்
கன்னி யிதுகே ணுனவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

4

என்று மிறவார் மிடற்றில்விட மிருக்க வமைத்தா ரென்றாலும்
ஒன்று நிலையார் நிலையில்லா தோடி யுழல்வா ரென்றாலும்
நன்று புரிவார் தருமனுயிர் நலிய வுதைத்தா ரென்றாலும்
கன்றுண் கரத்தாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

5

என்கண் ணையார் மலைமகளை யிச்சித் தணைந்தா ரானாலும்
வன்கண் ணடையார் தீக்கண்ணன் மதனை யெரித்தா ரானாலும்
புன்கண் ணறுப்பார் புன்னகையாற் புரத்தை யழித்தா ரானாலும்
கன்னன் மொழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

6

வாழ்வை யளிப்பார் மாடேறி மகிழ்ந்து திரிவா ரென்றாலும்
தாழ்வை மறுப்பார் பூதகணத் தானே யுடையா ரென்றாலும்
ஊழ்வை யறுப்பார் பேய்க்கூட்டத் தொக்க நடிப்பா ரென்றாலும்
காழ்கொண் முலையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

7

விமலை யிடத்தா ரின்பதுன்பம் வேண்டா நலத்தா ரானாலும்
அமல முடையார் தீவண்ண ராமென் றுரைப்பா யானாலும்
நமல மறுப்பார் பித்தரெனு நாம முடையா ரானாலும்
கமலை யனையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

8

மான்கொள் கரத்தார் தலைமலை மார்பி லணிந்தா ரென்றாலும்
ஆன்கொள் விடங்கர் சுடலையெரி யடலை விழைந்தா ரென்றாலும்
வான்கொள் சடையார் வழுத்துமது மத்த ரான ரென்றாலும்
கான்கொள் சூழலாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

9

போர்மால் விடையா ருலகமெலாம் போக்குந் தொழில ரானாலும்
ஆர்வாழ் சடையார் தமையடைந்தோ ராசை யழிப்பா யானாலும்
தார்வாழ் புயத்தார் மாவிரதர் தவளு னியரே ரானாலும்
கார்வாழ் சூழலாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

10

கோதே மருவார் மாலயனுங் குறியா நெறியா ரென்றாலும்
சாதே மகிழ்வா ரடியாரைத் தம்போ னினைப்பா ரென்றாலும்
மாதே வருக்கு மாதேவர் மௌன யோகி பென்றாலும்
காதேர் சூழையாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

11

உடையா ருலகிற் காசென்பார்க் கொன்று முதலா ரானாலும்
அடையார்க் கரியார் வேண்டார்க்கே யருள்வார் வலிய வானாலும்
படையார் கரத்தர் பழிக்கஞ்சாப் பாசு பதரே யானாலும்
கடையா வழுதே நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.
தீருச்சிற்றம்பலம்

12

18. ஆற்றுவிரகம்

தோழியொடு கூறல்
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

ஓண முடையான் ரெழுதேத்து மொற்றி நகர்வா மூத்தம்பான்
மாண வலியச் சென்றென்னை மருவி யணைய ரென்றேநான்
நாணம் விடுத்து நவின்ருள நாமார் நீயா ரென்பாரேல்
ஏன விழியா யென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

1

காத மணக்குங் கடிமலர்ப்பூங் காவா ரொற்றிக் கண்ணுதலார்
போத மணக்கும் புனிதரவர் பொன்னம் புயத்தைப் புணரேனேற்
சீத மணக்குங் குழலாயென் சிந்தை மயங்கித் தியங்குமடி
ஏத மணக்கு மென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

2

பண்ணார் மொழியா ருருக்காட்டும் பணைகு மொற்றிப் யதியினரென்
கண்ணார் மணிபோன் மென்னுயிரிற் கலந்து வாழங் கள்வரவர்
நண்ண ரின்னுந் திருவணையாய் நான்சென் றிடினு நலமருள
எண்ண ராயி னென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

3

ஊரென் றுடையீ ரொற்றிதனை யுலக முடையீ ரென்னையணை
வீரென் றவர்முன் பலரறிய வெட்கம் விடுத்துக் கேட்டாலுஞ்
சேரென் றுரைத்தா லன்றியவர் சிரித்துத் திருவாய் மலர்ந்தேனை
யாரென் றுரைத்தா லென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

4

சோம நிலவுந் தூய்ச்சடையார் சொல்லிற் கலந்த சுவையானார்
சோம நிலவுந் திருவொற்றித் தேவ ரின்னுஞ் சேர்ந்திலர்நான்
தாம மருள்வீ ரென்கினுமித் தருணத் திசையா தென்பாரேல்
ஏம முலையா யென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

5

வில்லை மலையாய் கைக்கொண்டார் விடஞ்சூழ் கண்டர் விரிபொழிக்குழ்
தில்லை நகரா ரொற்றியுளார் சேர்ந்தா ரல்லர் நானவர்பால்
ஒல்லை யடைந்து நின்றாலு முன்னை யணைத லொருபோதும்
இல்லை யெனிலோ வென்செய்கே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

6

திருந்தா லமரந்தார் திருப்புலியூர்ச் சிற்றம் பலத்திற் றிருநடஞ்செய்
மருந்தா ரொற்றி வாணரின்னும் வந்தா ரல்லர் நான்போயென்
அருந்தாழ் வகல வருள்வீரென் றுலுமொன்று மரியார்போல்
இருந்தா லம்மா வென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

7

அசையா தமர்ந்து மண்டமெலா மசையப் புலியு ரம்பலத்தே
நசையா நடிக்கு நாதரொற்றி நாட்டா ரின்னு நண்ணிலர்நான்
விசையாற் சென்றிங் கென்னையணை வீரென் றுரைப்பே னெனிலதற்கும்
இசையா ராகி லென்செய்கே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

8

மாற்கா தலிக்கு மலரடியார் மாசற் றிலங்கு மணியணையார்
சேற்கா தலிக்கும் வயல்வளஞ்சூழ் திருவா மொற்றித் தேவரவர்
பாற்கா தலித்துச் சென்றாலும் பாவி யடிநீ யானணைதற்
கேற்கா யென்ற லென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

9

மாழை மலையைச் சிலையாக வளைத்தா ரன்பர் தமைவருத்தும்
ஊழை யழிப்பார் திருவொற்றி யூரா ரின்னு முற்றிலரென்
பாழை யகற்ற நான்செலினும் பாரா திருந்தாற் பைங்கொடியே
ஏழை யடிநா னென்செய்வே னென்னை மடவா ரிகழாரோ.

10

தீருச்சிற்றம்பலம்

19. காதன்மாட்சி

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீருச்சிற்றம்பலம்

திடனான் மறையார் திருவொற்றித் தியாக ரவர்தம் பவனிதனை
மடனா மகன்று காணவந்தான் மலர்க்கை வளைக ள்னைக்கவர்ந்து
படனா கணியார் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடனா வோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

1

தக்க வளஞ்சே ரொற்றியில்வாழ் தம்பி ரானார் பவனிதனைத்
துக்க மகன்று காணவந்தாற் றுகிலைக் கவர்ந்து துணிவுகொண்டே
பக்க மருவு நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஒக்க வோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

2

தாயா யளிக்குந் திருவொற்றித் தலத்தார் தமது பவனிதனை
மாயா நலத்திற் காணவந்தான் மருவு நமது மனங்கவர்ந்து
பாயா விறைவி னமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓயா தோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

3

நிலவார் சடையார் திருவொற்றி நிருத்தர் பவனி தனைக்காண
நலவா தரவின் வந்துநின்ற னங்கா யெனது நாண்கவரந்து
பலவா தரவா னமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உலவா தோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

4

நாடார் வளங்கொ ளொற்றிநகர் நாதர் பவனி தனைக்காண
நீடா சையினால் வந்துவந்து நின்ற மமது நிறைகவரந்து
பாடார் வலரா நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓடா தோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

5

அழியா வளத்தார் திருவொற்றி யையர் பவனி தனைக்காண
விழியா மகிழ்வி னெடும்வந்தா லென்னே பெண்ணே யெழில்கவரந்து
பழியா வெழிலி னமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓழியா தோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

6

திரையா ரோதை யொற்றியில்வாழ் தியாக ரவர்தம் பவனிதனை
கரையா மகிழ்விற் காணவந்தாற் கற்பி னலத்தைக் கவரந்துகொண்டு
பரையா தரிக்க நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உரையா தோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

7

கடுக்கா தலித்தார் திருவொற்றிக் காளை யவர்தம் பவனிதனை
விடுக்கா மகிழ்விற் காணவந்தால் விரியு நமது வினைகவரந்து
படுக்கா மதிப்பி னமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடுக்கா தோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

8

தில்லை யுடையார் திருவொற்றித் தியாக ரவர்தம் பவனிதனைக்
சல்லை யுருக்கிக் காணவந்தாற் கரண நமது கரந்திரவி
பல்லை யிறுத்தார் நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
ஓல்லை யோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

9

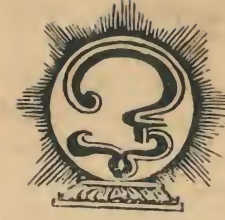
மடையார் வாளை வயலொற்றி வள்ளல் பவனி தனைக்காண
அடையா மகிழ்வி னெடும்வந்தா லம்மா நமது விடயமெலாம்
படையாற் கவரந்து நமைத்திரும்பிப் பாரா தோடு கின்றார்நாம்
உடையா தோடி னாலுமவ ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றாவது திருமுறை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

நான்காவது திருமுறை

முதலாவது

அன்புமால

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அற்புதப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற அரசே
ஆரமுதே யடியேன்ற னன்பேயென் னறிலே
கற்புதவு பெருங்கருணைக் கடலேயென் கண்ணோ
கண்ணுதலே யானந்தக் களிப்பேமெய்க் கதியே
வெற்புதவு பசுங்கொடியை மருவுபெருந் தருவே
வேதவா கமமுடியின் விளங்குமொளி விளக்கே
பொற்புறவே யிவ்வுலகிற் பொருந்துகித்த னானேன்
பொருத்தமுநின் திருவருளின் பொருத்தமது தானே.

1

நிறையணிந்த சிலகாமி நேயநிறை யொளியே
ரித்தபரி பூரணமாஞ் சுத்தசிவ வெளியே
கறையணிந்த களத்தரசே கண்ணுடைய கரும்பே
கற்கண்டே கனியேயென் கண்ணோகண் மணியே
பிறையணிந்த முடிமலையே பெருங்கருணைக் கடலே
பெரியவரெல் லாம்வணங்கும் பெரியபடம் பொருளே
குறையணிந்து திரிகின்றேன் குறைகளெலாந் தவிர்த்தே
குற்றமெலாங் குணமாகக் கொள்வதுதின் குணமே.

2

ஆண்பனைபெண் பணையாக்கி யங்கமதங் கணையா
யாக்கியருண் மணத்திலொரி யணைவரையு மாக்கு
மாண்பனைமிக் குவந்தளித்த மாகருணை மலையே
வருத்தமெலார் தவிர்த்தெனக்கு வாழ்வளித்த வாழ்வே
நாண்பனையுந் தந்தையுமென் னற்குருவு மாகி
நாயடியே னுள்ளகத்து நண்ணியநா யகனே
விண்பனைபோன் மிகநீண்டு விழற்கிறைப்பே னென்னும்
விருப்பமெலா நின்னருளின் விருப்பமன்றி யிலையே.

3

சித்தமனே கம்புரிந்து திரிந்துழலுந் சிறியேன்
செய்வகையொன் றறியாது திகைக்கின்றே னந்தோ
உத்தமனே யுண்ணையலா லொருதுணைமற் றறியேன்
உன்னுணை யுன்னுணை யுன்மையிது சுண்டாய்
இத்தமனே யச்சலன மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்
இரங்கியருள் செயல்வேண்டு மிதுதருண மெந்தாய்
சுத்தமனே யத்தவர்க்கு மெனைப்போலு மவர்க்குந்
துயர்தவிர்ப்பான் மணிமன்றிற் றுலங்குநடத்தரசே.

4

துப்பாடு திருமேனிச் சோதிமணிச் சுடரே
துரியவெளிக் குள்ளிருந்த சுத்தசிவ வெளியே
அப்பாடு சடைமுடியெம் மானந்த மலையே
அருட்கடலே குருவேயென் னுண்டவனே யரசே
இப்பாடு படவெனக்கு முடியாது துரையே
இரங்கியருள் செயல்வேண்டு மிதுதருணங் கண்டாய்
தப்பாடு வேனென்னு மென்னைவிடத் துணியேல்
தனிமன்றுள் நடம்புரியுந் தாண்மலரெந் தாயே.

5

கண்ணோங்கு துதற்கரும்பே கரும்பினிறை யமுதே
கற்கண்டே சர்க்கரையே கதலிறுங் கணியே
விண்ணோங்கு வியன்சுடரே வியன்சுடர்க்குட் சுடரே
விடையவனே சடையவனே வேதமுடிப் பொருளே
பெண்ணோங்கு மொருபாகம் பிறங்குபெருந் தகையே
பெருமானே யொருகரங்கொள் பெரியபெரு மானே
எண்ணோங்கு சிறியவனே னென்னினுநின் னடியேன்
என்னைவிடத் துணியேனின் னின்னருந் தருளே.

6

திருநெறிசேர் மெய்யடியர் திறனென்று மறியேன்
செறிவறியே னறிவறியேன் செய்வகையை யறியேன்
கருநெறிசேர் துழல்கின்ற கடையரினுங் கடையேன்
கற்கின்றேன் சாகாத கல்விநிலை கானேன்
பெருநெறிசேர் மெய்ஞ்ஞான சித்தநிலை பெறுவான்
பிதற்றுக்கின்றே னதற்குரிய பெற்றியிலே னந்தோ
வருநெறியி லென்னைவலிந் தாட்கொண்ட மணியே
மன்றுடைய பெருவாழ்வே வழங்குகின் னருளே.

7

குன்றாத குணக்குன்றே கோவாத மணியே
குருவேயென் குடிமுழுதாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே
என்றாகை யாகியெனக் கண்ணையுமாய் நின்றே
யெழுமையுமென் றணையாண்ட வென்னுயிரின் றுணையே
பொன்றாத பொருளெமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனே
பொய்யடியேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தபெருந் தகையே
அன்றல நிழலமர்ந்த வருளிறையே யெளியேன்
ஆசையெலா நின்னடியே லன்றியொன்று மிலையே.

8

பூணுத பூண்களெலாம் பூண்டபரம் பொருளே
பொய்யடியேன் பிழைமுழுதும் பொறுத்தருளி யென்றுங்
காணாத காட்சியெலாங் காட்டியெனக் குள்ளே
கருணைநடம் புரிகின்ற கருணையெய்ன் புகல்வேன்
மாணாத குணக்கொடியே னிதைநினைக்குந் தோலும்
மனமுருகி யிருகண்ணிர் வடிக்கின்றேன் சுண்டாய்
ஏனாத னென்னினும்பா னம்மையினின் னடியேன்
எனவறிந்தே னறிந்தபின்ன ரிதயமலர்ந் தேனே.

9

அந்தோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அறிவறியாச் சிறியேனை யறிவறியச் செய்தே
இந்தோங்கு சடைமணிநின் னடிமுடியுங் காட்டி
இதுகாட்டி யதுகாட்டி யென்னிலையுங் காட்டிச்
சந்தோட சித்தர்கடர் தனிச்சூதுங் காட்டிச்
சாகாத நிலைகாட்டிச் சகசநிலை காட்டி
வந்தோடு நிகர்மனம்போய்க் கரைந்தவிடங் காட்டி
மகிழ்வித்தாய் நின்னருளின் வண்மையெவர்க் குளதே.

10

அன்பருளக் கோயிலிலே யமர்ந்தருளும் பதியே
அம்பலத்தி லாடுகின்ற வானந்த நிதியே
வன்பருளத் தேமறைந்து வழங்குமொளி மணியே
மறைமுடியா கமமுடியின் வயங்குநிறை மதியே
என்பருவங் குறியாம லென்னைவலிந் தாட்கொண்
டின்பநிலை துணையளித்த வென்னறிவுக் கறிவே.
முன்பருவம் பின்பருவங் கண்டருளிச் செய்யு
முறைமைநின் தருணெறிக்கு மொழிதலறிந் திலனே.

11

பால்காட்டு மொளிவண்ணப் படிகமணி மலையே
பத்திக்கு நிலைதனிலே தித்திக்கும் பழமே
சேல்காட்டும் விழிக்கடையாற் றிருவருளைக் காட்டுஞ்
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே
மால்காட்டி மறையாதென் மதிக்குமதி யாகி
வழிகாட்டி வழங்குகின்ற வகையதனைக் காட்டிக்
கால்காட்டிக் காலாலே காண்பதுவு மெனக்கே
காட்டியநின் கருணைக்குக் கைம்மாறென் றிலனே.

12

என்னையோன்று மறியாத விளம்பருவர் தனிலே
யென்னுளத்தே யமர்ந்தருளி யான்மயங்குந் தோறும்
அன்னையெனப் பரிந்தருளி யப்போதைக் கப்போ
தப்பெனத் தெளிவித்தே யறிவுறுத்தி நின்றாய்
நின்னையெனக் கென்னென்பே நென்னுயிரேன் பேபே
நீடியவென் னுயிர்த்துணையா நேயமதென் பேபே
இன்னலறுத் தருள்கின்ற வென்குருவென் பேபே
என்னென்பே நென்னுடைய இன்பமதென் பேபே.

13

பாடும்வகை யணுத்துணையும் பரிந்தறியாச் சிறிய
பருவத்தே யணிந்தணிந்து பாடும்வகை புரிந்து
நாடும்வகை யுடையோர்க ணைக்குமதித் திடவே
நல்லறிவு சிறிதளித்துப் புல்லறிவு போக்கி
நீடும்வகை சன்மார்க்க சுத்தசிவ நெறியில்
நிறுத்தினையிச் சிறியேனை நின்னருளென் னென்பேன்
கூடும்வகை யுடையரெலாங் குறிப்பெதிர்பார்க் கின்றார்
குற்றமெலாங் குணமாகக் கொண்டகுணக் குன்றே.

14

சற்றுமறி வில்லாத வெளையுமவலிந் தாண்டு
தமியேன்செய் குற்றமெலாங் சம்மதமாக் கொண்டு
கற்றுமறிந் துங்கேட்டுந் தெளிந்தபெரி யவருங்
கண்டுமகி முப்புரிந்து பண்டைவினை யகற்றி
மற்றுமறி வனவெல்லா மறிவித்தென் னுளத்தே
மன்னுகின்ற மெய்யின்ப வாழ்க்கைமுதற் பொருளே
பெற்றுமறி வில்லாத பேதையென்மீ துனக்குப்
பெருங்கருணை வந்தவகை பெந்தவகை பேசே.

15

கற்றதுமற் றவ்வழிமா சூதுதுவென் றெண்ணுத்
தொண்டரெலாங் கற்கின்றார் பண்டுமின்றுங் காணார்
எற்றதும்பு மணிமன்றி வின்பநடம் புரியும்
என்னுடைய துரையேநா னின்னுடைய வருளால்
கற்றதுநின் னிடத்தேபின் கேட்டதுநின் னிடத்தே
கண்டதுநின் னிடத்தேபுட் கொண்டதுநின் னிடத்தே
பெற்றதுநின் னிடத்தேயின் புற்றதுநின் னிடத்தே
பெரியதவம் புரிந்தேனென் பெற்றியதி சயமே.

16

ஏறியநா னொருநிலையி லேறவறி யாதே
இளைக்கின்ற காலத்தென் னிளைப்பெல்லா மொழிய
வீறியவோர் பருவசத்தி கைகொடுத்துத் தூக்கி
மேலேற்றச் செய்தவனை மேவுறவுஞ் செய்து
தேறியநீர் போலெனது சித்தமிகத் தேறித்
தெளிந்திடுவஞ் செய்தனையிச் செய்கையெவர் செய்வார்
ஊறியமெய் யன்புடையா ருள்ளமெனும் பொதுவில்
உவந்துநடம் புரிகின்ற வொருபெரிய பொருளே.

17

தருந்தியக் குருவியற்றச் சஞ்சலிக்கு மனத்தால்
தளர்ந்தசிறி யேன்றனது தளர்வெல்லாந் தவிர்ந்து
இருந்தியத் திருமகரி ரிருவரெனை வணங்கி
இசைந்திடுவர் தனமப்பா வென்றுமகிழ்ந் திசைத்துப்
பெருதிதியாய்த் திடவெனது முன்பாடி யாடும்
பெற்றியளித் தனையிந்தப் பேதமையேன் றனக்கே
ஒருநிதிநின் னருணிதியு முவந்தளித்தல் வேண்டும்
உயர்பொதுனி வின்பநட முடையபரம் பொருளே.

18

அஞ்சாதே யென்மகனே யதுக்கிரகம் புரிந்தாம்
ஆடுகநீ வேண்டியவா ருடுகவில் வுலகில்
செஞ்சாலி வயலோங்கு தில்லைமன்றி லாடும்
திருநடங்கண் டன்புருவாய்ச் சித்தசுத்த னாக்
எஞ்சாத நெடுங்கால மின்பவெள்ளந் திளைத்தே
இனிதுமிக வாழியவென் றெனக்கருளிச் செய்தாய்
துஞ்சாதி யந்தமிலாச் சுத்தநடத் தரசே
துரியநடு வேயிருந்த சுயஞ்ஜோதி மணியே.

19

நான்கேட்கின் றவையெல்லா மறிக்கின்ற யெனக்கு
நல்லவனே யெல்லாமும் வல்லசிவ சித்தா
தான்கேட்கின் றவையின்றி முழுதொருங்கே யுணர்ந்தாய்
தத்துவனே மதியணிந்த சடைமுடியெம் மிறைவா
தேன்கேட்கு மொழிமங்கை யொருபங்கி லுடையாய்
சிவனையெம் பெருமானே தேவர்பெரு மானே
வான்கேட்கும் புகழ்த்தில்லை மன்றினடம் புரிவாய்
மணிமிடற்றுப் பெருங்கருணை வள்ளலென்கண் மணியே.

20

ஆனந்த வெளியினிடை யானந்த வடிவாய்
ஆனந்த நடம்புரியு மானந்த வழுதே
வானந்த முதலெல்லா வந்தமுங்கண் டறிந்தோர்
மதிக்கின்ற பொருளேவெண் மதிமுடிச்செங் கணியே
ஊனந்தங் கியமாயை யுடவினிடத் திருந்தும்
ஊனமிலா திருக்கின்ற வுளவருளிச் செய்தாய்
நானந்த வுளவுகண்டு நடத்துகின்ற வகையு
நல்லவனே நீமகிழ்ந்து சொல்லவரு வாயே.

21

ஆரணமு மாகமமு மெதுதுணிந்த ததுவே
அம்பலத்தி லாடுகின்ற வாட்டமென வெனக்குக்
காரணமுங் காரியமும் புலப்படவே தெரித்தாய்
கண்ணுதலே யிங்கிதற்குக் கைம்மாறென் றறியேன்
பூரணநின் னடித்தொண்டு புரிகின்ற சிறியேன்
போற்றிசிவ போற்றியெனப் போற்றிமகிழ் கின்றேன்
நாரணநான் முகன்முதலோர் காண்பருமந் நடத்தை
நாயடியே னிதயத்தி னவிற்றியருள் வாயே.

22

இறைவரின தருளாலே யெனைக்கண்டு கொண்டேன்
எனக்குளுனைக் கண்டேன்பின் னிருவருமொன் ருக்
உறைவதுகண் டதிகயித்தே னதிகயத்தை யொழிக்கும்
உளவறியே னவ்வுளவொன் றுரைத்தருளல் வேண்டும்
மறைவதிலா மணிமன்று னாடம்புரியும் வாழ்வே
வாழ்முதலே பரமசுக வாரியென்கண் மணியே
குறைவதிலாக் குளிர்மதிரிய சிவகாம வல்லிக்
கொழுந்துபடர் தோங்குகின்ற குணாநிலக் குன்றே.

23

சத்தியமெய் யறிவின்ப வடிவாகப் பொதுவிற்
றணிநடஞ்செய் தருளுகின்ற சற்குருவே யெனக்குப்
புத்தியொடு சித்தியுநல் லறிவுமளித் தழியாப்
புனிதநிலை தனிவிருக்கப் புரிந்தபரம் பொருளே
பத்தியறி யாச்சிறியேன் மயக்கமின்னுந் தவிர்த்துப்
பரமசுக மயமாக்கிப் படிற்றுளத்தைப் போக்கித்
தத்துவநீ நானென்னும் போதமது நீக்கித்
தனித்தசுகா தீதமுநீ தந்தருள்க மகிழ்ந்தே.

24

ஏதுமறி யாதிருளி லிருந்தகிறி யேனை
யெடுத்துவிடுத் தறிவுசிறி தேய்ந்திடவும் புரிந்து
ஒதுமறை முதற்கலைக ளோதாம லுரை
உணர்விவிருந் துணர்த்தியரு ஞண்மைநிலை காட்டித்
திதுசெறி சமயநெறி செல்லுதலைத் தவிர்த்துத்
திருவருண்மெய்ப் பொதுநெறியிற் செலுத்தியுநான் மருளும்
போதுமயங் கேன்மகனே யென்றுமயக் கெல்லாம்
போக்கியெனக் குள்ளிருந்த புனிதபரம் பொருளே.

25

முன்னறியேன் பின்னறியேன் முடிபதொன்று மறியேன்
முன்னியுமுன் னுதுமிங்கே மொழிந்தமொழி முழுதும்
பன்னிலையிற் செறிகின்றோர் பலருமன முவப்பப்
பழுதுபடா வண்ணமருள் பரிந்தனித்த பதியே
தன்னிலையிற் குறைவுபடாத் தத்துவப்பே ரொளியே
தனிமன்று னாடம்புரியுந் சத்தியதற் பரமே
இந்நிலையி லின்னுமென்றன் மயக்கமெலாந் தவிர்த்தே
எனையடிமை கொளல்வேண்டு மிதுசமயங் கானே.

26

ஐயறிவிற் சிறிதுமறிந் ததுபவிக்கத் தெரியா
தழுதுகளித் தாடுகின்ற வப்பருவத் தெளியேன்
மெய்யறிவிற் சிறந்தவருங் களிக்கவுனைப் பாடி
விரும்பியரு னெறிநடக்க விடுத்தனைநீ யன்றோ

பொய்யறிவிற் புலமனத்துக் கொடியேன்முன் பிறப்பிற்
புரிந்ததவம் யாதனைப் புகன்றருள வேண்டும்
துய்யறிவுக் கறிவாகி மணிமன்றி னடஞ்செய்
சுத்தபரி பூரணமாஞ் சுகருபப் பொருளே.

27

அருணிறைந்த பெருந்தகையே யானந்த வழுதே
அற்புதப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற வரசே
தெருணிறைந்த சிந்தையிலே தித்திக்குந் தேனே
செங்கனியே மதியணிந்த செஞ்சடையெம் பெருமான்
மருணிறைந்த மனக்கொடியேன் வஞ்சமெலாங் கண்டு
மகிழ்ந்தினிய வாழ்வளித்த மாகருணைக் கடலே
இருணிறைந்த மயக்கமின்னுந் தீர்த்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே யிதுதருணங் கானே.

28

மன்னியபொன் னம்பலத்தே யானந்த நடஞ்செய்
மாமணியே யென்னிருகண் வயங்குமொளி மணியே
தன்னியல்பி னிறைந்தருளுஞ் சத்துவபூ ரணமே
தற்பரமே சிற்பரமே தத்துவப்பே ரொளியே
அந்நியமில் லாதசுத்த வத்துவித நிலையே
ஆதியந்த மேதுமின்றி யமர்ந்தபரம் பொருளே
என்னியல்பி னெனக்கருளி மயக்கமின்னுந் தவிர்த்தே
எனையாண்டு கொளல்வேண்டு மிதுதருணங் கானே.

29

பூதநிலை முதற்பரம நாதநிலை யளவும்
போந்தவற்றி னியற்கைமுதற் புணர்ப்பெல்லாம் விளங்க
வேதநிலை யாகமத்தி னிலைகளெலாம் விளங்க
வினையேன்ற னுளத்திருந்து விளக்கியமெய் விளக்கே
போதநிலை யாயதுவுங் கடந்தவின்ப நிலையாய்
பொதுவினின்மெய் யறிவின்ப நடம்புரியும் பொருளே
ஏதநிலை யாவகையென் மயக்கமின்னுந் தவிர்த்தே
எனைக்காத்தல் வேண்டுகின்றே னிதுதருணங் கானே.

30

சேவ்வண்ணத் திருமேனி கொண்டொருபாற் பசந்து
திகழ்பபுக வண்ணமொடு தித்திக்குங் கனியே
இவ்வண்ண மெனமறைக்கு மெட்டாமெய்ப் பொருளே
என்னுயிரே யென்னுயிர்க்குள் ளிருந்தருளும் பதியே
அவ்வண்ணப் பெருந்தகையே யம்பலத்தே நடஞ்செய்
ஆரமுதே யடியேனிங் கசமகிழ்ந்து புரிதல்
எவ்வண்ண மதுவண்ண மிசைத்தருளல் வேண்டும்
என்னுடைய நாயகனே யிதுதருணங் கானே.

31

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

அருட்பிரகாசமாலே

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

உலகமெலா முதிக்கின்ற வொளிநிலைமெய் யின்பம்
உறுகின்ற வெளிநிலையென் றுபயநிலை யாக
இலகியநின் சேவடிகள் வருந்தியிட நடந்தே
இரவிலெளி யேனிருக்கு மிடந்தேடி யடைந்து
கலகமிலாத் தெருக்கதவந் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
களித்தேனையந் கழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்தாய்
அலகிலருட் கடலாமுன் பெருமையையென் னென்பேன்
ஆனந்த வல்லிமகி முருண்டநா யகனே.

1

ஒளிவண்ணம் வெளிவண்ண மென்றனந்த வேத
வுச்சியெலா மெச்சுகின்ற வுச்சமல ரடிகள்
அளிவண்ணம் வருந்தியிட நடந்தருளி யடியேன்
அடைந்தவிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
களிவண்ண மெனையழைத்தென் கையில்வண்ண மளித்த
கருணைவண்ணந் தனைவியந்து கருதும்வண்ண மறியேன்
தெளிவண்ண முடையரன்பு செய்யும்வண்ணம் பொதுவிற்
றெய்வநடம் புரிகின்ற சைவபரம் பொருளே.

2

திருமாலு முருமாறிச் சிஞ்சிவி யாகித்
தேடியுங்கண் டறியாத சேவடிகள் வருந்த
வருமாலே மண்ணுதத்தப் பெயர்த்துநடந் தருளி
வஞ்சகனே றிருக்குமிடம் வலிந்திரவிற் றேடித்
தெருமாலேக் கதவுதனைத் திறப்பித்து நின்னு
செவ்வண்ணத் திடைப்பசந்த திருமேனி காட்டிக்
குருமாலேப் பெருவண்ணக் கொழுந்தொன்று கொடுத்தாய்
குருமணியின் றிருவருளைக் குறித்துமகிழ்ந் தனனே.

3

அன்றோருநா ளிரவிடைவந் தணிக்கதவந் திறப்பித்
தருண்மலர்ச்சே வடிவாயிற் படிப்புறத்து மகத்து
மன்றவைத்துக் கொண்டென்னை வரவழைத்து மகனே
வருந்தாதே யிங்கிதனை வாங்கிக்கொள் ளென்ன
ஒன்றுசிறி யேன்மறுப்ப மறித்தும்வலிந் தெனது
ஒருகைதனிற் கொடுத்திங்கே யுறைதியென்று மறைந்தாய்
இன்றதுதா னனுபவத்துக் கிசைந்ததுநா யடியேன்
என்னதவம் புரிந்தேனோ வினித்துயரொன் றிலனே.

4

இரவிலடி வருந்தநடந் தெழிற்கதவந் திறப்பித்
தெனையழைத்து மகனேநீ யிவ்வுலகிற் சிறிதுங்
கரவிடைநெஞ் சயர்ந்தனைத்துக் கலங்காதே யிதனைக்
களிப்பொடுவாந் கெனவெனது கைதனிலே கொடுத்து
உரவிடையிந் குறைகமகிழ்ந் தெனத்திருவாய் மலர்ந்த
உன்னுடைய பெருங்கருணைக் கொப்பிலையென் புகல்வேன்
அரவிடையி லசைந்தாட வம்பலத்தி னடுவே
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் தாட்டுகின்ற வரசே.

5

இயங்காத விரவிடையன் றொருநாள்வந் தெளியேன்
இருக்குமிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கயங்காத மலரடிகள் கவின்வாயிற் படியின்
கடைப்புறத்து மகத்துவைத்துக் களித்தேனையந் கழைத்து
மயங்காதே யிங்கிதனை வாங்கிக்கொண் டென்க
மகனேநீ வினாயாடி வாழ்கவென வுரைத்தாய்
புயங்காகின் னருளருமை யறியாது திரிந்தேன்
பொய்யடியே னறிந்தின்று பூரித்தே னுளமே.

6

ஒருநாளன் றிரவிலடி வருந்தநடந் தடியேன்
உற்றவிடந் தனைத்தேடிக் கதவுதிறப் பித்து
மருநாள மலரடியொன் னுள்ளகத்தே பெயர்த்து
வைத்துமகிழ்ந் தெனையழைத்து வாங்கிதனை யென்று
தருநாளில் யான்மறுப்ப மறித்தும்வலிந் தெனது
தடங்கைதனிற் கொடுத்திங்கே சார்கவென வுரைத்தாய்
வருநாளி லதனருமை யறிந்துமகிழ் கின்றேன்
மணிமன்றுள் நடம்புரியு மாணிக்க மணியே.

7

நெடுமாலும் பன்றியென நெடுங்காலம் விரைந்து
நேடியுங்கண் டறியாது நீடியபூம் பதங்கள்
தொடுமாலே யெனவருபு மகன்முடியிற் சூட்டித்
தொல்வினையே னிருக்குமிடந் தனைத்தேடித் தொடர்ந்து
கடுமாலே நடுவிரவிற் கதவுதிறப் பித்துக்
கடையேனை யழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்துக்
கொடுமாலே விடுத்துமகி முனத்திருவாய் மலர்ந்தாய்
குணக்குன்றே யிந்நாணின் கொடையையறிந் தனனே.

8

மறைமுடிக்கு மணியாகி வயங்கியசே வடிகள்
மண்மீது படநடந்து வந்தருளி யடியேன்
குறைமுடிக்கும் படிக்கதவந் திறப்பித்து நின்னு
கூவியேனை யழைத்தொன்று கொடுத்தருளிச் செய்தாய்
கறைமுடிக்குங் களத்தரசே கருணைநெடுங் கடலே
கண்ணோங்கு மொளியேசிற் கனவெளிக்குள் வெளியே
பிறைமுடிக்குஞ் சடைக்கடவுட் பெருந்தருவே குருவே
பெரியமன்று ணடம்புரியும் பெரியபரம் பொருளே.

9

அன்றகத்தே யடிவருந்த நடந்தென்னை யழைத்திங்
கஞ்சாதே மகனையென் றளித்தனையென் றதனைத்
துன்றகத்துச் சிறியேனா னறியாது வறிதே
சுழன்றதுகண் டிரங்கிமிகத் துணிந்துமகிழ் விப்பான்
இன்றகத்தே புருந்தருளி யெனக்கதனைத் தெரிவித்
தின்புறச்செய் தருளியரின் னிரக்கமெவர்க் குளதோ
மன்றகத்து நடம்புரிந்து வயங்குமொரு குருவே
வல்லவரெல் லாம்வணங்கு நல்லபரம் பொருளே.

10

அன்பர்மனக் கோயிலிலே யமர்ந்தருளி ள்ளங்கும்
அரும்பொருளா முனதுமல ரடிவருந்த நடந்து
வன்பர்களிற் றலைநின்ற வஞ்சகனே னிருந்த
மனைக்கதவு திறப்பித்து மகிழ்ந்தெனையங் கழைத்துத்
துன்பமெலா நீங்குகவிங் கிதுதனைவாங் குகரீ
தொழும்பென்ற வென்னுடைய துரையேரின் னருளே
என்பகர்வே னென்னியப்பே னெங்ஙனநான் மறப்பேன்
என்னுயிருக் குயிராக யிலங்கியசற் குருவே.

11

ஞாலநிலை யடிவருந்த நடந்தருளி யடியேன்
நண்ணுமிடர் தணிற்கதவ நன்றுதிறப் பித்துக்
காலநிலை சருதிமனங் கலங்குகின்ற மகனே
கலங்காதே யென்றெனது கையிலொன்று கொடுத்துச்
சீலநிலை யுறவாழ்க வெனத்திருவாய் மலர்ந்த
சிவபெருமா னின்பெருமைத் திருவருளென் னென்பேன்
ஆலநிலை மணிகண்டத் தரும்பெருஞ்சீ ரொளியே
அம்பலத்திற் றிருநடஞ்செய் தாட்டுகின்ற வரசே.

12

இருணிறைந்த விரவிஸ்டி வருந்தநடந் தடியேன்
இருக்குமிடர் தனைத்தேடிச் சுதவுதிறப் பித்து
மருணிறைந்த மனத்தாலே மயங்குகின்ற மகனே
மயங்காதே யென்றென்னை வரவழைத்துப் புகன்று
தெருணிறைந்த தொன்றெனது செங்கைதனிற் கொடுத்துத்
திகழ்ந்துநின்ற பரம்பொருளின் றிருவருளென் னென்பேன்
அருணிறைந்த மெய்ப்பொருளே யடிமுடியொன் றில்லா
ஆனந்த மன்றினட மாடுகின்ற வரசே.

13

கன்மயமுங் கனிவிக்குந் திருவடிகள் வருந்தக்
கடைப்புலையே னிருக்குமிடர் தனைத்தேடி நடந்து
தொன்மயமா மிரவினிடைக் சுதவுதிறப் பித்துத்
துணிந்தழைத்தென் கைதனிலே தூயவொன்றை யளித்து
வன்மயமில் லாமனத்தால் வாழ்கவென வுரைத்த
மாமணிநின் றிருவருளின் வண்மையென் னென்பேன்
தன்மயமே சின்மயப்பொன் னம்பலத்தே யின்பக்
தனிநடஞ்செய் தருளுகின்ற தத்துவப்பே ரொளியே.

14

பிரணவத்தி னடிமுடியி னடுவினுநின் றேறங்கும்
பெருங்கருணைத் திருவடிகள் பெயர்ந்துவருந் திடவே
கரணமுற்று நடந்தடியே னிருக்குமிடர் தேடிச்
சுதவுதிறப் பித்தருளிக் கடையேனை யழைத்துச்
சரணமுற்று வருந்தியவென் மகனையிங் கிதனைத்
தாங்குகவென் றென்றெனது தடங்கைதனிற் கொடுத்து
மரணமற்று வாழ்கவெனத் திருவார்த்தை யளித்தாய்
மன்றுடையாய் நின்னருளின் வண்மையெவர்க் குளதே.

15

ஓங்காரத் துள்ளொளியா யவ்வொளிக்கு ளொளியாய்
உபயவடி வாகியநின் னபயபதம் வருந்த
நங்கார நடந்திரவில் யானிருக்கு மிடம்போர்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கென்னைவலிந் தழைத்துப்
பாங்காரும் வண்ணமொன்றென் கைதனிலே யளித்துப்
பண்பொடுவாழ்ந் திடுகவெனப் பணித்தபரம் பொருளே
ஆங்கார வண்ணமகன் றதையறிந்து மகிழ்ந்தே
அனுபவிக்கின் றேன்பொதுவி லாடுகின்ற வரசே.

16

அரிபிரமா தியரெல்லா மறிந்தனாக வொண்ணா
அரும்பெருஞ்சீ ரடிமலர்க ளன்றொருநாள் வருந்தக்
கரியிரவி னடந்தருளி யானிருக்கு மிடத்தே
சுதவுதிறப் பித்தெனது கையிலொன்று கொடுத்து
உரிமையொடு வாழ்கவென வுரைத்ததுவு மன்றி
உவந்தின்றை யிரவினும்வந் துணர்த்தினையென் மீது
பிரியமுனக் கிருந்தவண்ண மென்புகல்வேன் பொதுவிற்
பெருநடஞ்செய் யரசேயென் பிழைபொறுத்த குருவே.

17

காரணனென் றுரைக்கின்ற நாரணனு மயனுங்
கனவிடத்துங் காண்பரிய கழலடிகள் வருந்த
ஊரணவி நடந்தெளியே னுறையுமிடர் தேடி
உவந்தெனது கைதனிலே யொன்றுகொடுத் திங்கே
ஏரணவி யுறைகமகிழ்ந் தெனவுரைத்தாய் நின்சீர்
யாதறிந்து புகன்றேன்முன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
பாரணவி யன்பரெலாம் பரிந்துபுகழ்ந் தேத்தப்
பணியணிந்து மணிமன்று ளணிநடஞ்செய் பதியே.

18

துரியவெளி தனிப்பரம நாதவனை நடுவே
சுயஞ்சுடரிற் றுலங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்தப்
பிரியமொடு நடந்தெளியே னிருக்குமிடர் தேடிப்
பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயனெனை யழைத்து
உரியபொரு ளொன்றெனது கையிலளித் திங்கே
உறைகமகிழ்ந் தெனவுரைத்த வுத்தமநின் னருளைப்
பெரியபொரு ளெவற்றினுக்கும் பெரியபொரு ளென்றே
பின்னறநிற் தேனிதற்கு முன்னறநி யேனே.

19

நீளாதி மூலமென நின்றவனு நெடுநாள்
நேடியுங்கண் டறியாத நின்னடிகள் வருந்த
ஆளாநா னிருக்குமிட மதுதேடி நடந்தே
அணிக்கதவர் திறப்பித்துள் ளன்பொடெனை யழைத்து
வாளாநீ மயங்காதே மகனேயிங் கிதனை
வாங்கிக்கொள் ளென்றெனது மலர்க்கைதனிற் கொடுத்தாய்
கேளாயென் னுயிர்த்துணையாய்க் கிளர்மன்றில் வேத
கேதடம் புரிகின்ற நாதமுடிப் பொருளே.

20

சத்தவரு வாமறைப்பொற் சிலம்பணிந்தம் பலத்தே
தனிநடஞ்செய் தருளுமடித் தாமரைகள் வருந்த
சித்தவரு வாகியிங்கே யெனைத்தேடி நடந்து
தெருக்கதவர் திறப்பித்தென் செங்கையிலொன் னறித்து
மத்தவரு வாமனத்தான் மயக்கமுடேறல் மகனே
மகிழ்ந்துறைக வெனத்திருவாய் மலர்ந்தகுன மலையே
சத்தவரு வாய்ச்சுத்த வருவாகி யழியாச்
சுத்தவரு வருவான சுத்தபரம் பொருளே.

21

பலகோடி மறைகளெலா மூலகோடி மயங்கப்
பரநாத முடிநடிக்கும் பாதமலர் வருந்தச்
சிலகோடி நடந்தெனியே னிருக்குமிடத் தணைந்து
தெருக்கதவர் திறப்பித்தென் செங்கையிலொன் றறித்தே
அலகோடி வருந்தேலிங் கமர்கவெனத் திருவாய்
அலர்ந்தவருட் குருவேபொன் னம்பலத்தெம் மரசே
எலகோடி பெனத்துயர்க ளொன்றொடொன்று புகன்று
விரைந்தோடச் செய்தனையிவ் விளைவறியென் வியப்பே.

22

செய்வகையொன் றறியாது திகைப்பினோடே யிருந்தேன்
திடுக்கெனவிங் கெழுந்திருப்பத் தெருக்கதவர் திறப்பித்
தூய்வகையொன் றெனதுகரத் துவந்தறித்து மகனே
உய்கமகிழ்ந் தின்றுமுத லொன்றுமஞ்சே லென்று
மெய்வகையிற் புகன்றபின்னு மஞ்சியிருந் தேனை
மீட்டுமின்றை யிரவிலுணர் ஆட்டியச்சந் தவிர்த்தாய்
ஐவகையாய் நின்றுமன்றி லாடுகின்ற வரசே
அற்புதத்தான் மலர்வருத்த மடைந்தனவென் பொருட்டே. 23

உள்ளிரலி மதியாய்நின் னுலகமெலா நடத்தும்
உபயவகை யாகியநின் னபயபதம் வருந்த
நள்ளிரவின் மிகநடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
நடைக்கதவர் திறப்பித்து நடைக்கடையி லழைத்து
எள்ளிரவு நினைந்துமயக் கெய்தியிடேல் மகனே
என்றென்கை தனிலொன்றை யீந்துமகிழ் வித்தாய்
அள்ளிரவு போன்மிடற்றி லழகுதிளர்ந் தாட
அம்பலத்தி லாடுகின்ற செம்பவளக் குன்றே.

24

விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்த்துரிய நிலத்தே
விளையுமனு பவமயமா மெல்லடிகள் வருந்தத்
துளங்கிசிறி யேனிருக்கு மிடத்தேடி நடந்து
தொடர்க்கதவர் திறப்பித்துத் தொழும்பெனை யழைத்துக்
களங்கமிலா வொன்றெனது கைதனிலே கொடுத்துக்
களித்துறைக வெனத்திருவாக் களித்தவருட் கடலே
குளங்கொள்விழிப் பெருந்தகையே மணிமன்றி னடஞ்செய்
குருமணியே யன்பர்மனக் கோயிலில்வாழ் குருவே.

25

வேதமுடி மேற்சுடரா யாகமத்தின் முடிமேல்
விளங்குமொளி யாகியநின் மெல்லடிகள் வருந்தப்
பூதமுடி மேனடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
போந்திரவிற் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாதமுடி மேல்விளங்குந் திருமேனி காட்டி
நற்பொருளென் கைதனிலே நல்கியநின் பெருமை
ஓதமுடி யாதெனிலென் புகல்வேனம் பலத்தே
உயிர்க்கின்பந் தநடன முடையபரம் பொருளே.

26

தங்குசரா சமுழுது மளித்தருளி நடத்துந்
தாண்மலர்கண் மிகவருந்தத் தனித்துநடந் தொருநாட்
கங்குலில்லா னிருக்குமனைக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையிலொன்று கொடுத்தவன்றன் கருணையென் னென்பேன்
இங்குசிறி யேன்பிழைக ளெத்தனையும் பொறுத்த
என்குருவே யென்னுயிருக் கின்பருளும் பொருளே
திங்களணி சடைப்பவளச் செழுஞ்ஜோதி மலையே
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே.

27

மாமாயை யசைந்திடச்சிற் றம்பலத்தே நடித்தும்
வருந்தாத மலரடிகள் வருந்தநடந் தருளி
ஆமாறன் றிரவினிடையணிக்கதவர் திறப்பித்
தங்கையிலொன் றறித்தினிரீ யஞ்சேலென் னுவந்து
தேமாவின் பழம்பிழிந்து வடித்துநறு நெய்யுந்
தேனுமொக்கக் கலந்ததெனத் திருவார்த்தை யளித்தாய்
கோமானின் னருட்பெருமை யென்னுரைப்பேன் பொதுவிற்
கூத்தாடி யெங்கனையாட் கொண்டபரம் பொருளே.

28

படைப்பவனுங் காப்பவனும் பற்பலநான் முயன்று
பார்க்கவிரும் பினுங்கிடையாப் பாதமலர் வருந்த
நடைப்புலையென் பொருட்டாக நடந்திரவிற் கதவம்
நன்குதிறப் பித்தொன்று நல்கியது மன்றி
இடைப்பிரா ளினுமவந்தென் னிதயமயக் கெல்லாம்
இரிந்திடச்செய் தனையுன்ற னின்னருளென் னென்பேன்
தடைப்படுமா றில்லாத பேரின்பப் பெருக்கே
தனிமன்றி லானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே.

29

முன்னமறை முடிமணியா மடிமலர்கள் வருந்த
முழுதிரவி னடந்தெரியேன் முயங்குமிடத் தடைந்து
அன்னையினும் பரிந்தருளி யணிக்கதவந் திறப்பித்
தங்கையிலொன் றளித்தெனையு மன்பிடுநோக்கி
என்னையினி மயங்காதே யென்மகனே மகிழ்வோ
டிருத்தியென வுரைத்தாய்தின் னின்னருளென் னென்பேன்
மின்னநிகர் செஞ்சடைமேன் மதியமசைந் தாட
வியன்பொதுவிற் றிருநடஞ்செய் விமலபரம் பொருளே.

30

மீதானத் தருளொளியாய் விளங்கியதின் னடிகள்
மிகவருந்த நடந்திரவில் வினையென்றன் பொருட்டாச்
சீதானக் கதவுதனைத் திறப்பித்துச் சிறியேன்
செங்கையிலொன் றளித்தினிநீ சிறிதுமஞ்சே விற்கு
மாதானத் தவர்குழ வாழ்கவென வுரைத்தாய்
மாமணியின் றிருவருளின் வண்மையெவர்க் குளதே
ஓதானத் தவர்தமக்கு முணர்வரிதாம் பொருளே
ஓங்கியசிறிற் றம்பலத்தே யொளிநடஞ்செய் பதியே.

31

வேதாந்த சித்தாந்த மென்னுமந்த பிரண்டும்
விளங்கவமர் தருளியதின் மெல்லடிகள் வருந்த
நாதாந்த வெளிதனிலே நடந்தருளு மதுபோல்
நடந்தருளிக் கடைநாயே னண்ணுமிடத் தடைந்து
போதாந்த மிசைவிளங்குந் திருமேனி காட்டிப்
புலையென்கை யிடத்தொன்று பொருந்தவைத்த பொருளே
குதாந்த மனைத்தினுக்கு மப்பாற்பட் டிருந்த
துரியவெளிக் கேள்வினங்கும் பெரியவருட் குருவே.

32

ஒருமையிலே யிருமையென வருக்காட்டிப் பொதுவில்
ஒளிநடஞ்செய் தருளுகின்ற வுபயபதம் வருந்த
அருமையிலே நடந்தெரியே னிருக்குமிடத் தடைந்தே
அணிக்கதவந் திறப்பித்தென் னங்கையிலொன் றளித்துப்
பெருமையிலே பிறங்குகநீ யெனத்திருவாய் மலர்ந்த
பெருங்கருணைக் கடலேநின் பெற்றியையென் னென்பேன்
கருமையிலே நெடுங்காலங் கலந்துகலக் குற்ற
கலக்கமெலாந் தவிர்த்தெம்மைக் காத்தருளும் பதியே.

33

வந்துநிலை நாதநிலை யிருநிலைக்கு மரசாய்
விளங்கியதின் சேவடிகண் மிகவருந்த நடந்து
வந்துநிலை பெறச்சிறியே னிருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்தென் மகனையென் றழைத்து
இந்துநிலை முடிமுதலாந் திருவுருவங் காட்டி
என்கையிலொன் றளித்தின்ப மெய்துகவென் னுரைத்தாய்
முந்துநிலைச் சிறியேன்செய் தவமறியேன் பொதுவில்
முத்தர்மனந் தித்திக்க நிர்த்தமிடும் பொருளே.

34

நவநிலைக்கு மதிகார நடத்துகின்ற வரசாய்
நண்ணியதின் பொன்னடிகள் நடந்துவருந் திடவே
அவநிலைக்குங் கடைப்புலையே னிருக்குமிடத் திரவில்
அணைந்தருளிக் கதவுதிறந் தடியேனை யழைத்தே
சிவநிலைக்கும் படியெனது செங்கையிலொன் றளித்துச்
சித்தமகிழ்ந் துறைகவெனத் திருப்பவளந் திறந்தாய்
பவநிலைக்குங் கடைநாயேன் பபின்றதவ மறியேன்
பரம்பரமா மன்றினடம் பபின்றபசு பதியே.

35

புண்ணியர்தம் மனக்கோயிற் புகுந்தமர்ந்து விளங்கும்
பொன்மலர்ச்சே வடிவருத்தம் பொருந்தநடந் தெளியேன்
நண்ணியவோ ரிடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
நற்பொருளொன் றென்கைதனி னல்கியதின் பெருமை
எண்ணியபோ தெல்லாமென் மனமுருக்கு மென்றால்
எம்பெருமா னின்னருளே யென்னெனயான் புகல்வேன்
தண்ணியவெண் மதியணிந்த செஞ்சடைநின் ருடத்
தனித்தமன்றி லானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே.

36

மூவருக்கு மெட்டாது மூத்ததிரு வடிகண்
முழுதிரவில் வருந்தியிட முயங்கிடந் தருளி
யாவருக்கு மிழிந்தேனிங் கிருக்குமிடத் தடைந்தே
எழிற்கதவந் திறப்பித்து ளெனையழைத்து மகனே
தேவருக்கு மரிதிதனை வாங்கெனவென் கரத்தே
சித்தமகிழ்ந் தளித்தனைநின் றிருவருளென் னென்பேன்
பூவருக்கும் பொழிற்றிலலை யம்பலத்தே நடனம்
புரிந்துயிருக் கின்பருளும் பூணாவான் பொருளே.

37

கற்றவர்தங் கருத்தினின்புக் கனிரசம்போ வினிக்குங்
கழலடிகள் வருந்தியிடக் கடிதுநடந் திரவின்
மற்றவர்கா ணதெளியே னிருக்குமிடத் தடைந்து
மனைக்கதவு திறப்பித்து வலிந்தெனையங் கழைத்து
நற்றவர்க்கு மரிதிதனை வாங்கெனவென் கரத்தே
நல்கியதின் பெருங்கருணை நட்பினையென் னென்பேன்
அற்றவர்க்கும் பற்றவர்க்கும் பொதுவினிலே நடஞ்செய்
அருட்குருவே சச்சிதா னந்தபரம் பொருளே.

38

கருணைவடி வாயடியா ருள்ளகத்தே யமர்ந்த
கழலடிகள் வருந்தியிடக் கங்குலிலே நடந்து
மருணியையுஞ் சிறியேனா னிருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகிழ்ந்தழைத்து மகனே
பொருணியையு மிதனையிங்கே வாங்கெனவென் கரத்தே
பொருந்தவளித் தருளியதின் பொன்னருளென் னென்பேன்
அருணியையும் பெருங்கடலே யம்பலத்திற் பரமா
னந்தவுரு வாகிட மாகுகின்ற வரசே.

39

அருளுவா யைந்தொழிந் நடத்துகின்ற வடிகள்
அசைந்துவருந் திடவிரவில் யானிருக்கு மிடத்தே
தெருளுருவி னடந்துதெருக் கதவுதிறப் பித்துச்
சிறியேனை யழைத்தெனது செங்கையிலொன் றறித்து
மருளுருவின் மற்றவர்போன் மயங்கேலென் மகனே
மகிழ்ந்துதிரு வருள்வழியே வாழ்கவென வுரைத்தாய்
இருளுருவின் மனக்கொடியேன் யாதுதவம் புரிந்தேன்
எல்லாம்வல் லவனாகி யிருந்தபசு பதியே.

40

முழுதுமுணர்ந் தவர்முடிமேன் முடிக்குமணி யாகி
முப்பொருளு மாகியநின் னொப்பிலடி மலர்கள்
கழுதுமுணர் வரியநடுக் கங்குலிலே வருந்தக்
கடிதுநடந் தடிநாயேன் கருதுமிடத் தடைந்து
பழுதுபடா வண்ணமெனைப் பரிந்தழைத்து மகனே
பணிந்தினை வாங்கெனவென் பாணியுறக் கொடுத்துத்
தொழுதெனைப்பா டுகவென்று சொன்னபசு பதின்
தூயவருட் பெருமையையென் சொல்லியிக் கேனே.

41

மானினைத்த வளவெல்லாங் கடந்தப்பால் வயங்கு
மலரடிகள் வருந்தியிட மகிழ்ந்துநடந் தருளிப்
பானினைத்த சிறியேனா னிருக்குமிடத் தடைந்து
பணைக்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தழைத்து மகனே
நீதினைத்த வண்ணமெலாங் கைகூடு மிதுவோர்
நின்மலமென் றென்கைதனி னேர்ந்தளித்தாய் நினக்கு
நானினைத்த நன்றியொன்று மிலையேநின் னருளை
நாயடியே னென்புகல்வே னடராஜ மணியே.

42

சூரியசந் திரரெல்லாந் தோன்றாமை விளங்கும்
சுயஞ்ஜோதி யாகுமடித் துணைவருந்த நடந்து
கூரியமெய் யறிவென்ப தொருசிறிதுங் குறியாக்
கொடியேனா னிருக்குமிடங் குறித்திரவி னடந்து
காரியமுண் டெனக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையிலொன்றை யளித்தனையுன் கருணையையென் னென்பேன்
ஆரியர்தம் மளவுகடந் தப்பாலுங் கடந்த
வானந்த மன்றினட மாடுகின்ற வரசே.

43

தற்போதந் தோன்றாத தலந்தனிலே தோன்றுந்
தாண்மலர்கள் வருந்தியிடத் தனித்துநடந் தருளி
எற்போதங் ககன்றிரவில் யானிருக்கு மிடம்போந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்திவ் வெளியேனை யழைத்துப்
பொற்போத வண்ணமொன்றென் கைதனிலே யளித்துப்
புலையொழிந்த நிலைதனிலே பொருந்துகவென் னுரைத்தாய்
சிற்போத மயமான திருமணிமன் றிடத்தே
சிவமயமா மனுபோகத் திருநடஞ்செய் யரசே.

44

கற்பனைக் னெல்லாம்போய்க் கரைந்ததலந் தனிலே
கரையாது நிறைந்ததிருக் கழலடிகள் வருந்த
வெற்பனையு மின்றியொரு தனியாக நடந்து
விரைந்திரவிற் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
அற்பனையோர் பொருளாக வழைத்தருளி யடியேன்
அங்கையிலொன் றறித்தனைநின் னருளினையென் புகல்வேன்
நற்பனவர் துதிக்கமணி மன்றகத்தே யின்ப
நடம்புரியும் பெருங்கருணை நாயகமா மணியே.

45

ஒன்றாகி யிரண்டாகி யொன்றிரண்டி னடுவே
உற்றவனு பவமயமா யொளிரடிகள் வருந்த
அன்றா நடந்திரவில் யானுறையு மிடத்தே
அடைந்துகத வந்திறப்பித் தன்பொடெனை யழைத்து
நன்றா வெனதுகரத் தொன்றருளி யிங்கே
நண்ணிநீ யெண்ணியவா நடத்துகவென் னுரைத்தாய்
இன்றா வந்தனை யுணர்த்தினைநின் னருளை
என்புகல்வேன் மணிமன்றி விலங்கியசற் குருவே.

46

எங்கும்விளங் குவதாகி யின்பமய மாகி
என்னுணர்வுக் குணர்வுதரு மிணையடிகள் வருந்த
பொங்குமிர விடைநடந்து நானுறையு மிடத்தே
போந்துமணிக் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
தங்குமடி யேனையழைத் தங்கையிலொன் றறித்தே
தயவினாடு வாழ்கவெனத் தனித்திருவாய் மலர்ந்தாய்
இங்குநின் தருட்பெருமை யென்னுரைப்பேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புரிகின்ற வென்னுடைநா யகனே.

47

சித்தேவையும் வியத்தியுறுஞ் சுத்தசிவ சித்தாய்ச்
சித்தமதிற் தித்திக்குந் திருவடிகள் வருந்த
மத்தவிர விடைநடந்து வந்தருளி யடியேன்
வாழுமனைத் தெருக்கதவு திறப்பித்தங் கடைந்து
அத்தகவி னெனையழைத்தென் னங்கையிலொன் றறித்தாய்
அன்னையினு மன்புடையாய் நின்னருளென் னென்பேன்
முத்தரகுழக் காணமன்றி வின்பநடம் புரியும்
முக்கனுடை யானந்தச் செக்கர்மணி மலையே.

48

சகலமோடு கேவலமுந் தாக்காத விடத்தே
தற்பரமாய் விளங்குகின்ற தாண்மலர்கள் வருந்த
பகலொழிய நடுவிரவி னடந்தருளி யடியேன்
பரியுமிடத் தடைந்துமணிக் கதவுதிறப் பித்துப்
புகலுறுக வருகவென வழைத்தெனது கரத்தே
பொருந்தவொன்று கொடுத்தனைநின் பொன்னருளென் னென்பேன்
உகலொழியப் பெருந்தவர்க ளுற்றுமகிழ்ந் தேத்த
உயர்பொதுவி வின்பநட முடையபரம் பொருளே.

49

உள்ளருகுந் தருணத்தே யொளிகாட்டி விளங்கும்
உயர்மலர்ச்சே வடிவருந்த வுவந்துநடந் தருளிக்
களம்மனத் தேனிருக்கு மிடந்தேடி யடைந்து
கதவுதிறப் பித்தருளிக் களித்தெனையங் கழைத்து
நள்ளுலகி லுனக்கிதுநா நல்கினீ மகிழ்ந்து
நாளுமுயிர்க் கிதம்புரிந்து நடத்தியென வுரைத்தாய்
தெள்ளுமழு தாயன்பர் சித்தமெலா மினிக்குஞ்
செழுங்கனியே மணிமன்றிற் றிருநடநா யகனே.

50

தன்னுருவங் காட்டாத மலவிரவு விடியுந்
தருணத்தே யுதயஞ்செய் தாண்மலர்கள் வருந்தப்
பொன்னுருவத் திருமேனி கொண்டுநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
தன்னுருவம் போன்றதொன்றங் கெனையழைத்தென் கரத்தே
தந்தருளி மகிழ்ந்திங்கே தங்குகவென் றுரைத்தாய்
என்னுருவ மெனக்குணர்த்தி யருளியநின் பெருமை
என்னுரைப்பேன் மணிமன்றி லின்பநடத் தரசே.

51

அண்டவகை பிண்டவகை யனைத்துமுதித் தொடுங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருந்த மடையநடந் தருளிக்
கண்டவருங் காணாத நடுவிரவு தனில்யான்
கருதுமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
தொண்டனென வெணையுழைத் தென்கையிலொன் றளித்தாய்
துரையேநின் னருட்பெருமைத் தொன்மையையென் னென்பேன்
உண்டவர்க ளுணுந்தோறு முவட்டாத வழுதே
உயர்பொதுவி லின்பநட முடையபரம் பொருளே.

52

அறிவுடையா ருள்ளகப்போ தலருகின்ற தருணத்
தருண்மணத்தே னுகியுற்ற வடியிணைகள் வருந்தப்
பிரிவுடையே னிருக்குமிடந் தேடிநடந் தடைந்து
பெருங்கதவந் திறப்பித்துப் பேயனெனை யழைத்துச்
செறிவுடையா யிதுவாங்கென் றுதவவுநான் மறுப்பத்
திரும்பவுமென் கைதனிலே சேரவளித் தனையே
பொறிவறியே னளவினிலுன் கருணையையென் னென்பேன்
பொற்பொதுவி னடம்புரியும் பூரணவான் பொருளே.

53

விடையமொன்றுங் காணாத வெளிநடுவே யொளியாய்
விளங்குகின்ற சேவடிகண் மிகவருந்த நடந்து
கடையையுங் குறிக்கொண்டு கருதுமிடத் தடைந்து
கதவுதிறப் பித்தெனது கையிலொன்று கொடுக்க
இடையினது நான்மறுப்ப மறுக்கெலென் மகனே
என்றுபின்னுங் கொடுத்தாய்நின் னின்னருளென் னென்பேன்
உடையபரம் பொருளேயென் னுயிர்த்துணையே பொதுவில்
உய்யும்வகை யருண்டனஞ் செய்யுமொளி மணியே.

54

நான்றறிக்குந் தருணத்தே தோன்றுகின்ற துணையாய்
நான்றறியா விடத்தெனக்குத் தோன்றாத துணையாய்
என்றருந் திருவடிகள் வருந்தநடந் தருளி
யானுறையு மிடத்தடைந்து கதவுதிறப் பித்து
ஆன்றவெனை யழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்தாய்க்
கறிவிலியேன் செய்யும்வகை யறியேனின் கருணை
நன்றவட்கு மில்லையென நன்கறிந்தேன் பொதுவில்
இன்பநடம் புரிகின்ற வென்னுயிர்நா யகனே.

55

அருள்விளங்கு முள்ளகத்தே யதுவதுவாய் விளங்கும்
அணிமலர்ச்சே வடிவருந்த மடையநடந் தருளிப்
பொருள்விளங்கா நடுவிரவி னுணுறையு மிடத்தே
போந்துதெருக் காப்பவிழக்கப் புரிந்தெனையங் கழைத்து
தெருள்விளங்கு மொருபொருளென் செங்கைதனி லளித்தாய்
சிவபெருமான் பெருங்கருணைத் திறத்தினையென் னென்பேன்
மருள்விளங்கி யுணர்ச்சியுறத் திருமணிமன் றிடத்தே
மன்னுயிருக் கின்பருள வயங்குநடத் தரசே.

56

பருவமுறு தருணத்தே சர்க்கரையுந் தேனும்
பாலுநெய்யு மளிந்தநறும் பழரசமும் போல
மருவுமுள முயிருணர்வோ டெல்லாந்தித் திக்க
வயங்குமடி யிணைகண்மிக வருந்தநடந் தருளி
தெருவடைந்து நானிருக்கு மனைக்காப்புத் திறக்கச்
செய்தருளிப் பொருளொன்றென் செங்கைதனி லளித்தாய்
திருமணிமன் றிடைநடிக்கும் பெருமானின் கருணைத்
திறத்தினையிச் சிறியேனான் செப்புதலெங் னுனமே.

57

என்னறிவை யுண்டருளி யென்னுடனே கூடி
என்னின்ப மெனக்கருளி யெண்ணையுந்தா னுக்கித்
தன்னறிவாய் விளங்குகின்ற பொன்னடிகள் வருந்தத்
தனிநடந்து தெருக்கதவந் தாடிற்றபித் தருளி
முன்னறிவி லெனையழைத்தென் கையிலொன்று கொடுத்த
முன்னவநின் னின்னருளை யென்னெனயான் மொழிவேன்
மன்னறிவுக் கறிவாம்பொன் னம்பலத்தே யின்ப
வடிவாகி நடிக்கின்ற மாகருணை மலையே.

58

பரயோக வனுபவத்தே யகம்புறந்தோன் ருத
பரஞ்சோதி யாகுமிணைப் பாதமலர் வருந்த
வரயோகர் வியப்பவடி யேனிருக்கு மிடத்தே
வந்துதெருக் கதவுதனைக் காப்பவிழக்கப் புரிந்து
திரயோகர்க் கரிதினை வாங்குகவென் றெனது
செங்கைதனி லளித்தாய்நின் றிருவருளென் னென்பேன்
உரயோக ருளம்போல விளங்குமணி மன்றில்
உயிர்க்கின்பந் தநடன முடையபரம் பொருளே.

59

சோன்னிறைந்த பொருளுமத னிலக்கியமு மாகித்
தூரியநடு விருந்தவடித் துணைவருந்த நடந்து
கொன்னிறைந்த விரவினிடையெழுந்தருளிக் கதவந்
கொளுங்காப்பை யவிழ்வித்துக் கொடியேனை யழைத்து
என்விறைந்த பொருபொருளென் கையிலளித் தருளி
யென்மகனே வாழ்கவென வெழிற்றிருவாய் மலர்ந்தாய்
தன்னிறைந்த நின்கருணைத் தன்மையையென் புகல்வேன்
தனிமன்றி லாநந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே.

60

முத்தியொன்று வியத்தியொன்று காண்மினென்ற கமத்தின்
முடிசுண்முடித் துரைக்கின்ற வடிகண்மிக வருந்தப்
பத்தியொன்று மில்லாத கடைப்புலையென் பொருட்டாப்
படிற்றுளத்தே னிருக்குமிடந் தனைத்தேடி நடந்து
சித்தியொன்று திருமேனி காட்டிமனைக் கதவந்
திறப்பித்தங் கெனையழைத்தென் செங்கையிலே மகிழ்ந்து
சத்தியொன்று கொடுத்தாய்நின் றண்ணருளென் னென்பேன்
தனிமன்று ளானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே.

61

எனக்குநன்மை திமையென்ப திரண்டுமொத்த விடத்தே
இரண்டுமொத்துத் தோன்றுகின்ற வெழிற்பதங்கள் வருந்தத்
தனக்குநல்ல வண்ணமொன்று தாங்கிடந் தருளித்
தனித்திரவிற கடைப்புலையென் றங்குமிடத் தடைந்து
கனக்குமனைத் தெருக்கதவுக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
களிப்பொடென யழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்து
உனக்கினிய வண்ணமிதென் றுரைத்தருளிச் சென்றாய்
உடையவரின் னருட்பெருமை யுரைக்கமுடி யாதே.

62

இம்மையினு டம்மையினு மெப்துகின்ற விற்பம்
எனைத்தொன்றும் வேண்டாத வியற்கைவருந் தருணம்
எம்மையினு நிறைசொருப சுத்தசுகா ரம்பம்
இயற்சொருப சுத்தசுக வதுபவமென் றிரண்டாய்ச்
செம்மையிலே விளங்குகின்ற திருவடிகள் வருந்தச்
சிறியென்பா லடைந்தெனது செங்கையிலொன் றளித்தாய்
உம்மையிலே யான்செய்தவம் யாதெனவு மறியென்
உயர்பொதிவி லின்பநட முடையபரம் பொருளே.

63

அன்பளிப்ப தோன்றுபின்ன ரின்பளிப்ப தொன்றென்
றறினாலோ மதிக்கின்ற வடிமலர்கள் வருந்த
என்பளித்த வுடல்கடொறு முயிர்க்குயிரா யிருக்கும்
எம்பெருமான் நடந்தருளிக் கதவுதிறப் பித்துத்
துன்பளிக்கு நெஞ்சுகத்தென் றனைக்க வி யழைத்துத்
தூயவிள நகைமுகத்தே துளம்பவெனை நோக்கி
முன்பளித்த தென்றெனது கையிலொன்றை யளித்தாய்
முன்னவரின் னருட்பெருமை முன்னவறி யேனே.

64

மோகவிருட் கடல்கடத்தும் புணையொன்று நிறைந்த
மோனசுக மளிப்பிக்குந் துணையொன்றென் றுரைக்கும்
யோகமலர்த் திருவடிகள் வருந்தநடந் தருளி
உணர்விலியென் பொருட்டாக விருட்டிரவி லடைந்து
போகமனைப் பெருங்கதவந் திறப்பித்துட் புருந்து
புலையேனை யழைத்தொன்று பொருந்தவென்கை கொடுத்தாய்
நாகமணிப் பணிமிளிர வம்பலத்தே நடஞ்செய்
நாயகரின் பெருங்கருணை நவிற்பமுடி யாதே.

65

காணுகின்ற கண்களுக்குக் காட்டுகின்ற வொளியாய்க்
காட்டுகின்ற வொளிதனக்குக் காட்டுவிக்கு மொளியாய்ப்
பூணுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
கோணுகின்ற மனத்தாலே நாணுவதென் மகனே
குறைவறவாழ் கெனமகிழ்ந்து கொடுத்தனையொன் றெனக்கு
மாணுகின்ற நின்னருளின் பெருமையையென் னென்பேன்
மணிமன்றி லாநந்த மாநடஞ்செய் யரசே.

66

ஆரூறு தத் தவத்தின் சொருபமுத லனைத்தும்
அறிவிக்கு மொன்றவற்றி னப்பாலே யிருந்த
வீரூய தற்சொருப முதலனைத்து மறிவில்
விளக்குவிக்கு மொன்றென்று விளைவறிந்தோர் விளம்பும்
பேரூய திருவடிகள் வருந்தநடந் திரவிற
பேயடியே னிருக்குமிடத் தடைந்தென்னை யழைத்துச்
சோரூய பொருளொன்றென் கரத்தளித்தாய் பொதுவிற
ஜோதிநின் தருட்பெருமை யோதிமுடி யாதே.

67

கருவிகளை நம்முடனே கலந்துளத்தே யியக்கிக்
காட்டுவதொன் றக்கருவி கரணங்க ளனைத்தும்
நுருவியப்பாற் படுத்திநமை யொருதனியாக் குவதொன்
றுபயமெனப் பெரியர்சொலு மபயபதம் வருந்தத்
துருவியடி யேணிருக்கு மிடத்திரவி லடைந்து
துணிந்தெனது கையிலொன்று சோதியுறக் கொடுத்து
வெருவியிடே லின்றுமுதன் மிகமகிழ்க வென்றாய்
வித்தகரின் நிருவருளை வியக்கமுடி யாதே.

68

ஆதியிலே கலப்பொழிய வான்மசுத்தி யளித்தாங்
கதுவதுவாக் குவதொன்று மதுவதுவா யாக்குஞ்
ஜோதியிலே தானாகிச் சூழ்வதொன்று மென்று
சூழ்ச்சியறிந் தோர்புகலுந் துணையடிகள் வருந்த
வீதியிலே நடந்தடியே னிருக்குமிடந் தேடி
விரும்பியடைந் தெனைக்கவி விளைவொன்று கொடுத்தாய்
பாதியிலே யொன்றுன பசுபதரின் கருணைப்
பண்பையறிந் தேனொழியா நண்பையடைந் தேனே.

69

இருட்டாய மலச்சிறையி விருக்குநமை யெல்லாம்
எடுப்பதொன்று மின்பநிலை கொடுப்பதொன்று மெனவே
பொருட்டாயர் போற்றுகின்ற பொன்னடிகள் வருந்தப்
பொறையிரவில் யானிருக்கு மிடந்தேடிப் புழுந்து
மருட்டாயத் திருந்தேனைக் கூவிவர வழைத்து
வண்ணமொன்றென் கைதனிலே மகிழ்ந்தளித்தாய் நின்றன்
அருட்டாயப் பெருமைதனை யென்னுரைப்பேன் பொதுவில்
ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் தருளுகின்ற வரசே.

70

உன்மனியி னுள்ளகத்தே யொள்ளுவதொன்றாக
உற்றவதன் வெளிப்புறத்தே யோங்குவதொன்றாகச்
சின்மயமாய் விளங்குகின்ற திருவடிகள் வருந்தச்
சிறுநாயேன் பொருட்டாக தெருவினடந் தருளிப்
பொன்மயமார் திருமேனி விளங்கவென்பா லடைந்து
பொருளொன்றென் கைதனிலே பொருந்தவளித் தனையே
நின்மலனே நின்னருளே யென்புகல்வேன் பொதுவில்
நிறைந்தவின்ப வடிவாகி நிருத்தமிடும் பதியே.

71

ஐவர்களுக் கைந்தொழிலு மளித்திடுவ தொன்றும்
அத்தொழிற்கா ரணப்புரிந்து களித்திடுவ தொன்றும்
தெய்வநெறி யென்றறிஞர் புகழ்ந்துபுகழ்ந் தேத்துந்
திருவடிகள் மிகவருந்தத் தெருவினிடை நடந்து
கைவரயா னிருக்குமனைக் கதவுதிறப் பித்துக்
களித்தெனையங் கழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்தாய்
சைவமணி மன்றிடத்தே தனிநடனம் புரியுந்
தற்பரநின் னருட்பெருமை சாற்றமுடி யாதே.

72

அருளுதிக்குந் தருணத்தே யமுதவடி வாகி
ஆனந்த மயமாகி யமர்ந்ததிரு வடிகள்
இருளுதிக்கு மிரவினிடை வருந்தநடந் தருளி
யானிருக்கு மனைக்கதவர் திறப்பித்தங், கடைந்து
மருளுதிக்கு மனத்தேனை வரவழைத்து நோக்கி
மகிழ்ந்தெனது கரத்தொன்று வழங்கியசற் குருவே
தெருளுதிக்கு மணிமன்றில் திருநடஞ்செய் யரசே
சிவபெருமா னின்கருணைத் திறத்தையிக் கேனே.

73

நான்கண்ட போதுசயஞ் ஜோதிமய மாகி
நான்பிடித்த போதுமதி நளினவண்ண மாகித்
தேன்கொண்ட பாலெனநான் சிந்திக்குந் தோயுந்
தித்திப்ப தாகியென்றன் சென்னியிசை மகிழ்ந்து
தான்கொண்டு வைத்தவந்நான் சில்லென்றென் னுடம்புந்
தகவுயிருங் குளிர்வித்த தாண்மலர்கள் வருந்த
வான்கொண்டு நடந்திங்கு வந்தெனக்கு மளித்தாய்
மன்றினடத் தரசேநின் மாகருணை வியப்பே.

74

யோகாந்த மிசையிருப்ப தொன்றுகலார் தத்தே
உவந்திருப்ப தொன்றெனமெய் யுணர்வுடையோ ருணர்வால்
ஏகார்த்தத் திருந்துணரு மிணையடிகள் வருந்த
என்பொருட்டா யானிருக்கு மிடந்தேடி நடந்து
வாகார்த்தச் சணிக்கதவர் திறப்பித்தங் கென்னை
வரவழைத்தென் கைதனிலே மகிழ்ந்தொன்று கொடுத்தாய்
மோகாந்த காரமறுத் தவரேத்தப் பொதுவின்
முயங்கிரடம் புரிகின்ற முக்கணுடை யரசே.

75

மகமதிக்கு மறையுமறை யான்மதிக்கு மயனும்
மகிழ்ந்தயனான் மதிக்குநடு மாலுநெடு மாலான்
மிகமதிக்கு முருத்திரனு முருத்திரனான் மதிக்கும்
மேலவனு மவன்மதிக்க விளங்குசதா சிவனுந்
தகமதிக்குந் தோறுமவ ரவருளத்தின் மேலுந்
தலைமேலு மறைந்துறைபுந் தாண்மலர்கள் வருந்த
அகமதிக்க நடந்தென்பா லடைந்தொன்று கொடுத்தாய்
அம்பலத்தி லாடுகின்ற யருட்பெருமை வியப்பே.

76

இருவீனையோப் பாகிமல பரிபாகம் பொருந்தல்
எத்தருண மத்தருணத் தியன்னான வொளியாம்
உருகிணையுற் றுள்ளகத்தும் பிரணவமே வடிவாய்
உற்றுவெளிப் புறத்துமெழுந் துணர்த்தியுரைத் தருளுந்
திருவடிகண் மிகவருந்த நடந்தெளியேன் பொருட்டாத்
தெருக்கதவர் திறப்பித்துச் சிறியேனை யழைத்துக்
குருவடிவங் காட்டியொன்று கொடுத்தாயென் கரத்தே
குணக்குன்றே நின்னருட்கென் குற்றமெலாங் குணமே.

77

தம்மடியார் வருந்திலது சகியாதக் கணத்தே
சார்ந்துவருத் தங்களைலார் தயவினெடு தவிர்த்தே
எம்மடியா ரென்றுகொளு மிணையடிகள் வருந்த
இரவினிடை நடந்தெளியே னிருக்குமிடத் தடைந்து
கம்மடியர்க் கதவுபெருங் காப்பவிழப் புரிந்து
கடையேனை யழைத்தெனது கையிலொன்று கொடுத்து
நம்மடியா னென்றெனையுந் திருவுளத்தே யடைத்தாய்
நடம்புரியு நாயகநின் னற்கருணை வியப்பே.

78

உம்பருக்குங் கிடைப்பரிதா மணிமன்றிற் பூத
உருவடிவங் கடந்தாடுந் திருவடிக ளிடத்தே
செம்பருக்கைக் கல்லுருத்தத் தெருவினடந் திரவில்
தெருக்கதவர் திறப்பித்துச் சிறியேனை யழைத்து

வம்பருக்குப் பெறலரிதா மொருபொருளென் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்துத் துயர்தீர்ந்து வாழ்கவென வுரைத்தாய்
இம்பருக்கோ வம்பருக்கு மினுவியப்பா மெங்கள்
இறைவரின் தருட்பெருமை யிசைப்பதெவ னணிந்தே.

79

உருவமொரு நான்காகி யருவமுமல் வளவாய்
உருவருவொன் றுகியிவை யொன்பானுங் கடந்து
துருவமுடி யாப்பரம தூரியநடு விருந்த்
சொருபவனு பவமயமாந் துணையடிகள் வருந்தத்
தெருவமிசை நடந்துசிறு செம்பரற்கல் லுறுத்தச்
சிறியேன்பா லடைந்தெனது செங்கையிலொன் றளித்தாய்
மருவவினி யாய்மன்றி நடம்புரிவாய் கருணை
மாகடலே நிற்பெருமை வழத்தமுடி யாதே.

80

பக்குவத்தா லுயர்வாழைப் பழங்கனிந்தாற் போலும்
பரங்கருணை யாற்கனிந்த பத்தர்சித்தந் தனிலே
பொக்கமிலப் பழந்தனிலே தெள்ளமுதங் கலந்தாற்
போற்கலந்து தித்திக்கும் பொன்னடிகள் வருந்த
மிக்கவிரு ளிரவினிடை நடந்தெனியே னிருக்கும்
வியன்மனையி லடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
ஒக்கவெனை யழைத்தொன்று கொடுத்திங்கே யிருவென்
றுரைத்தனையெம் பெருமானின் னுயர்கருணை வியப்பே.

81

உளவறிந்தோர் தமக்கெல்லா முபரிடதப் பொருளாய்
உளவறியார்க் கிசுபரமு முறுவிக்கும் பொருளாய்
அளவறிந்த வறிவாலே யறிந்திடநின் றுடும்
அடிமலர்கள் வருந்தியிட நடந்திரவி லடைந்து
களவறிந்தேன் றனைக்கூவிக் கதவுதிறப் பித்துக்
கையிலொன்று கொடுத்தாய்தின் கருணையென் னென்பேன்
விளவெறிந்தோ னயன்முதலோர் பணிந்தேத்தப் பொதுவில்
விளங்குநடம் புரிகின்ற துளங்கொளிமா மணியே.

82

எவ்வுலகு மெவ்வுயிரு மெச்செயலுந் தோன்றி
இயங்குமிட மாகியெல்லா முயங்குமிட மாகித்
தெவ்வுலகு நண்புலகுஞ் சமனாகக் கண்ட
சித்தர்கடஞ் சித்தத்தே தித்திக்கும் பதங்கள்
இவ்வுலகில் வருந்தநடந் தென்பொருட்டா விரவில்
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கென்கையிலொன் றளித்தாய்
அவ்வுலக முதலுலக மனைத்துமகிழ்ந் தேத்த
அம்பலத்தே நடம்புரியும் செம்பவளக் குன்றே.

83

மானினோடு மோகினியு மாமாயை யுடனே
வைந்துவழு மொன்றினென்று வதிந்தசைய வசைத்தே
ஊனினோடு முயிருனார்வுங் கலந்துகலப் புறுமா
றுறுவித்துப் பின்கரும் வொப்புவருந் தருணர்
தேனினோடு கலந்தவழு தெனருசிக்க விருந்த்
திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்பா லடைந்து
வானினோடு விளங்குபொரு ளொன்றெனக்கு மளித்தாய்
மன்றினடத் தரசேநின் மாகருணை வியப்பே.

84

பசுபாச பந்தமலும் பாங்குதனைக் காட்டிப்
பரமாகி யுள்ளிருந்து பற்றறவும் புரிந்தே
அசுமாந மானசிவா னந்தவனு பவமும்
அடைவித்தவ் வனுபவந்தா மாகியசே வடிகள்
வசமிது வருந்தியிட நடந்தடியே னிருக்கும்
மனையையடைந் தணிக்கதவந் திறப்பித்து நின்ற
விசுவாச முறவெனையங் கழைத்தொன்று கொடுத்தாய்
விடையவரின் னருட்பெருமை யென்புகல்வேன் வியந்தே.

85

ஆதியுமா யந்தமுமாய் நடுவாகி யாதி
அந்தநடு வில்லாத மந்தணவான் பொருளாய்ச்
சோதியுமாய்ச் சோதியெலாந் தோன்றுபர மாகித்
தூரியமுமாய் விளங்குகின்ற துணையடிகள் வருந்த
பாதியிர விடைநடந்து நானிருக்கு மிடத்தே
படர்ந்துதெருக் கதவங்காப் பவிழ்த்திடவும் புரிந்து
ஒதியிலங் கெனையழைத்தென் கரத்தொன்று கொடுத்தாய்
உடையவரின் னருட்பெருமை யென்னுரைப்பே னுலந்தே.

86

பாடுகின்ற மறைகளெலா மொருபுறஞ்சூழ்ந் தாடப்
பத்தரொடு முத்தரெலாம் பார்த்தாடப் பொதுவில்
ஆடுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
அடையுமிடத் தடைந்திரவிற் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து
நாடுகின்ற சிறியேனை யழைத்தருளி நோக்கி
நகைமுகஞ்செய் தென்கரத்தே நல்கினையொன் றிதனால்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாந் தவிர்த்துமகிழ் கின்றேன்
மன்னவரின் பொன்னருளை யென்னெனவாழ்த் துவனே.

87

எம்மதத்தி லெவரெவர்க்கு மியைந்தவனு பவமாய்
எல்லாமா யல்லுமா யிருந்தபடி யிருந்தே
அம்மதப்பொன் னம்பலத்தி லானந்த நடஞ்செய்
அரும்பெருஞ்சே வடியிணைக ளசைந்துமிக வருந்த

இம்மதத்தி லென்பொருட்டா யிரவினடந் தருளி
எழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கெனையழைத்தென் கரத்தே
சம்மதத்தா லொன்றளித்த தயவீனையென் புகல்வேன்
தம்மையறிந் தவாறிவின் முன்னுமொளி மணியே.

88

பூதவெளி கரணவெளி பகுதிவெளி மாயா
போகவெளி மாமாயா யோசவெளி புகலும்
வேதவெளி யபரவீந்து வெளியபர நாத
வெளியேக வெளிபரம வெளிஞான வெளிமா
நாதவெளி சுத்தவெறு வெளிவெட்ட வெளியா
நவில்கின்ற வெளிகளெலா நடிக்குமடி வருந்த
ஏதவெளி யேன்பொருட்டா நடந்தென்பா லடைந்தே
என்கையிலொன் றளித்தனைநின் னிரக்கமெவர்க் குளதே.

89

வானதுவாய்ப் பசுமலம்போய்த் தனித்துநிற்குந் தருணம்
வயங்குபரா னந்தசுகம் வளைந்துகொள்ளுந் தருணந்
தானதுவா யதுதானாய்ச் சகசமுறுந் தருணந்
தடையற்ற வனுபவமாந் தன்மையடி வருந்த
மானதுவாய் நடந்தெளியே னிருக்குமிடத் தடைந்து
மணிக்கதவந் திறப்பித்து மகிழ்ந்தெனையங் கழைத்து
ஆனதொரு பொருளளித்தாய் நின்னருளென் னென்பேன்
அம்பலத்தே நடம்புரியு மெம்பெருஞ்ஜோ தியனே.

90

புன்றலையென் றலையெனநா னறியாம லொருநாள்
பொருத்தியபோ தினிற்சிவந்து பொருந்தியபொன் னடிகள்
இன்றலையின் மிகச்சிவந்து வருந்தநடந் தெளியேன்
இருக்குமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
மன்றலினங் கெனையழைத்தென் கையிலொன்று கொடுத்தாய்
மன்னவநின் பெருங்கருணை வண்மையென் னென்பேன்
பொன்றலிலாச் சித்தர்முத்தர் போற்றமணி மன்றிற்
புயங்கநடம் புரிகின்ற வயங்கொளிமா மணியே.

91

தஞ்சமுறு முயிர்க்குணர்வா யின்பமுமாய் நிறைந்த
தம்பெருமை தாமரியாத் தன்மையவா யொருநாள்
வஞ்சகனென் புன்றலையில் வைத்திடவுஞ் சிவந்து
வருந்தியசே வடிபின்னும் வருந்தநடந் தருளி
எஞ்சலிலா விரவினிடையானிருக்கு மிடஞ்சேர்ந்
தெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கெனையழைத்தொன் றளித்தாய்
விஞ்சுபரா னந்தநடம் வியன்பொதுவிற் புரியும்
மேலவநின் னருட்பெருமை விளம்பலெவன் வியந்தே.

92

எழுத்தினோடு பதமாகி மந்திரமாய்ப் புவந
மெல்லாமாய்த் தத்துவமா யியம்புகலை யாகி
வழுத்துமலைக் குள்ளாகப் புறமாகி நடத்தும்
வழியாகி நடத்துவிக்கு மன்னிறையு மாகி
அழுத்துறுமிந் கிவையெல்லா மல்லனவா யப்பா
லாகியதற் கப்பாலு மானபதம் வருந்த
இழைத்துநடந் திரவிலென்பா லடைந்தொன்று கொடுத்தாய்
எம்பெருமா னின்பெருமை யென்னுரைப்பேன் வியந்தே.

93

மாவின்மணப் போர்விடைமே னந்திவிடை மேலும்
வயங்கியன்பர் குறைதவிர்த்து வாழ்வளிப்ப தன்றிப்
பூவின்மணம் போலுயிருக் குயிராகி நிறைந்து
போகமளித் தருள்கின்ற பொன்னடிசன் வருந்தத்
தாவிநடந் திரவின்மனைக் கதவுதிறப் பித்தே
தயவுடனங் கெனையழைத்துத் தக்கதொன்று கொடுத்தாய்
நாவின்மணந் துறப்புலவர் வியந்தேத்தும் பொதுவில்
நடம்புரியு நாயகநின் னற்கருணை யிதுவே.

94

மணப்போது வீற்றிருந்தான் மாலவன்மற் றவரும்
மனவழுக்கா றுறச்சிதியேன் வருந்தியநா ளந்தோ
கணப்போதுந் தரியாமற் கருணையடி வருந்தக்
கங்குலிலே நடந்தென்னைக் கருதியொன்று கொடுத்தாய்
உணப்போது போக்கினன்முன் னுளவறியா மையினால்
உளவுறிந்தே னிந்நாளென் னுள்ளமகிழ் வுற்றேன்
தணப்போது மறைகளெலாந் தனித்தனிநின் றேத்தத்
தனிமன்றி லானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யரசே.

95

நடுங்கமலக் கண்குறுகி நெடுங்கமலக் கண்விளங்கும்
நல்லதிரு வடிவருந்த வல்லிரவி னடந்து
தொடுங்கதவந் திறப்பித்துத் துணிந்தெனையங் கழைத்துத்
துயரமெலாம் விடுகவிது தொடுகவெனக் கொடுத்தாய்
கொடுங்குணத்தே னளவினிலென் குற்றமெலாங் குணமாக்
கொண்டகுணக் குன்றேநின் குறிப்பினையென் புகல்வேன்
இடுங்குகெ வென்றுணர்த்தி யேற்றுக்கின்ற வறிவோர்
• ஏத்தமணிப் பொதுவிலருட் கூத்துடைய பொருளே.

96

வெய்யபவக் கோடையிலே மிகவிளைத்து மெலிந்த
மெய்யடியர் தமக்கெல்லாம் விரும்புகுளிர் சோலைத்
துய்யசிழ லாயமுதாய் மெலிவனைத்துந் தவிர்க்கும்
துணையடிகண் மிகவருந்தத் துணிந்துநடந் தடியேன்

உய்யநடு விரவிலியா னிருக்குமிடத் தடைந்தே
உயர்கதவந் திறப்பித்தங் குவந்தழைத்தொன் றறித்தாய்
வையகமும் வானகமும் வாழமணிப் பொதுவின்
மாநடஞ்செய் யரசேநின் வன்மையெவர்க் குளதே. 97

சிறியவனேன் சிறுமையெலாந் திருவுளங்கொள் ளாதென்
சென்னிமிசை யமர்ந்தருளுந் திருவடிகள் வருந்தச்
செறியிரவி னடந்தணைந்து நானிருக்கு மிடத்தே
தெருக்கதவந் திறப்பித்துச் சிறப்பினெனை யழைத்துப்
பிறிவிலதிங் கிதுதனைநீ பெறுகவெனப் பரிந்து
பேசியொன்று கொடுத்தாய்நின் பெருமையெய்ன் னென்பேன்
பொறியினற வோர்துதிக்கப் பொதுவின்னடம் புரியும்
பொருளேநின் னருளேமெய்ப் பொருளெனத்தேர்ந் தனனே. 98

அடிநாளி லடியேனை யறிவுகுறிக் கொள்ளா
தாட்கொண்டென் சென்னிமிசை யமர்ந்தபதம் வருந்தப்
படிநாளி னடந்திரவி லடைந்தருளித் தெருவிற்
படர்கதவந் திறப்பித்துப் பரிந்தெனையங் கழைத்துப்
பிடிநாளு மகிழ்ந்துனது மனங்கொண்ட படியே
பேரறஞ்செய் துறுகவெனப் பேசியொன்று கொடுத்தாய்
பொடிநாளு மணிந்துமணிப் பொதுவின்னடம் புரியும்
பொருளேநின் னருளேமெய்ப் பொருளெனத்தேர்ந் தனனே. 99

உலகியலோ டருளியலு மொருங்கறியச் சிறியேன்
உணர்விலிருந் துணர்த்தியென துயிர்க்குபிராய் விளங்கித்
திலகமெனத் திகழ்ந்தெனது சென்னிமிசை யமர்ந்த
திருவடிகள் வருந்தநடை செய்தருளி யடியேன்
இலகுமனைக் கதவிரவில் திறப்பித்தங் கென்னை
இனிதழைத்தொன் றளித்துமகிழ்ந் தின்னுநெடுங் காலம்
புலவர்தொழ வாழ்கவென்றாய் பொதுவின்னடம் புரியும்
பொருளேநின் னருளேமெய்ப் பொருளெனத்தேர்ந் தனனே. 100

நீருச்சிற்றம்பலம்

முன்ருவது

பிரசாதமாலை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளிச் சிறியேன்முன் னடைந்து
திருநீற்றுப் பையவிழ்த்துச் செஞ்சுடர்ப்பூ வளிக்கத்
தருவுருக்கொண் டெகிர்வணங்கி வாங்கியநான் மீட்டுந்
தயாநிதியே திருநீறுந் தருகவெனக் கேட்பு
மருவுருக்கொண் டன்றளித்தாந் திருநீரின் னுனக்கு
மகிழ்ந்தளித்தா மிவையென்று வாய்மலர்ந்து நின்றாய்
குருவுருக்கொண் டம்பலத்தே யருணடனம் புரியுங்
குருமணியே யென்னைமுன்னுட் கொண்டகூணக் குன்றே. 1

என்வடிவந் தழைப்பவொரு பொன்வடிவந் தரித்தே
என்முனடந் தெனையொக்கி யினநகைசெய் தருளித்
தன்வடிவந் திருநீற்றுத் தணிப்பையவிழ்த் தெனக்குத்
தகுசுடர்ப்பூ வளிக்கவுநான் றுன்வாங்கிக் களித்து
மின்வடிவப் பெருந்தகையே திருநீறுந் தருதல்
வேண்டுமென முன்னரது விரும்பியளித் தனநாம்
உன்வடிவந் காண்டியென வுரைத்தருளி நின்றாய்
ஒளிநடஞ்செய் யம்பலத்தே வெளிநடஞ்செய் யரசே. 2

அழகுநிறைந் திலகவொரு திருமேனி தரித்தே
அடியேன்முன் னெழுந்தருளி யருணகைகொண் டடியார்
கழகநடு வெனையிருத்தி யவர்க்கெல்லா நீறு
களித்தருளி யென்னவிற் கருணைமுக மலர்ந்து
குழகியற்செஞ் சுடர்ப்பூவைப் பொக்கணத்தி லெடுத்துக்
கொடுத்தருளி நின்றனையின் குறிப்பறியேன் குருவே
மழகனிற்றி னுரிவிளங்க மணிப்பொதுவிற் ஜோதி
மயவடிவோ டின்படம் வாய்ந்தியற்றும் பதியே. 3

விலைகடந்த மணியெனவோர் திருமேனி தரித்து
வினையென்முன் நெழுந்தருளி மெய்யடியர் விரும்பக்
கலைகடந்த பொருட்கெல்லாங் கரைகடந்து நாதக்
கதிகடந்த பெருங்கருணைக் கடைக்கண்மலர் தருளி
அலைகடந்த கடன்மலர்ந்த மணச்செழும்பூ வடியேன்
அங்கைதனி லளித்தனைநின் னருட்குறிப்பே தறியேன்
மலைகடந்த நெடுந்தோள் விதழியசைந் தாட
மன்றினடம் புரிகின்ற வள்ளலருட் குருவே.

4

உலர்ந்தமரந் தழைக்குமொரு திருவுருவந் தாங்கி
உணர்விலையேன் முன்னருவந் துறுகருணை துறும்ப
மலர்ந்தமுகங் காட்டிநின்று திருநீற்றுப் பையை
மலர்க்கரத்தா லவிழ்த்தங்கு வதிந்தவர்கட் கெல்லாம்
அலர்ந்ததிரு நீறளித்துப் பின்னரென்றன் கரத்தில்
அருண்மணப்பூ வளித்தனைநின் னருட்குறிப்பே தறியேன்
கலந்தவரைக் கலந்துமணிக் கனகமன்றி னடஞ்செய்
கருணைநெடுங் கடலேயென் கண்ணமர்ந்த வொளியே.

5

பிழையலதோன் றறியாத சிறியென்முன் புரிந்த
பெருந்தவமோ திருவருளின் பெருமைபிதோ வறியேன்
மழையெனநின் றிலகுதிரு மணிமிடற்றிற் படிச
வடந்திகழ நடந்துகுரு வடிவதுகொண் டடைந்து
விழைவினோடென் னெதிரின்று திருநீற்றுக் கோயில்
விரித்தருளி யருண்மணப்பூ விளக்கமொன்று கொடுத்தாய்
குழையசையச் சடையசையக் குலவுபொன்னம் பலத்தே
கூத்தியற்றி யென்னைமுன்னாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே.

6

முத்தேவ ரமூக்காற்றின் மூழ்கியிடத் தனித்த
முழுமணிபோன் றெருவடிவென் முன்கொடுவந் தருளி
எத்தேவர் தமக்குமிக வரியவெனு மணப்பூ
என்கரத்தே கொடுத்தனைநின் னெண்ணமீதென் றறியேன்
சித்தேயென் பவருமொரு சத்தேயென் பவருந்
தேறியபின் னொன்றாகத் தெளிந்துகொள்ளும் பொதுவில்
அத்தேவர் வழத்தவிற்ப வருவாகி நடஞ்செய்
ஆரமுதே யென்னுயிருக் கானபெருந் துணையே.

7

தேள்ளமுத மனையவொரு திருவுருவந் தாங்கிச்
சிறியென்முன் நெழுந்தருளிச் செழுமணப்பூ வளித்தாய்
உள்ளமுத மாகியநின் றிருக்குறிப்பே துணரேன்
உடையவளை யுடையவனே யுலகுணரா வொளியே
கள்ளமிலா வறிவாகி யவ்வறிவுக் கறிவாய்க்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடலேயென் கண்ணோ
கொள்ளுதொறுங் கரணமெலாங் கரைந்துகனிந் தினிக்குங்
கொழுங்கனியே கோற்றேனே பொதுவினங்குங் குருவே.

8

கண்லிருப்பங் கொளக்கரணங் கனிந்துகனிந் துருகக்
கருணைவடி வெடுத்தருளிக் கடையென்முன் கலந்து
மண்விருப்பங் கொளுமணப்பூ மகிழ்ந்தெனக்குக் கொடுத்து
வாழ்கவென நின்றனைநின் மனக்குறிப்பே தறியேன்
பெண்விருப்பம் தவிர்க்குமொரு சிவகாம வல்லிப்
பெண்விருப்பம் பெற¹ விருவர் பெரியருளங் களிப்பப்
பண்விருப்பந் தருமறைகள் பலபலநின் றேத்தப்
பரமசிதம் பரநடனம் பயின்றபசு பதியே.

9

உன்னுதற்கு முனார்வதற்கு முவட்டாத வடிவம்
ஒன்றெடுத்து மெய்யன்ப ருவக்கவெழுந் தருளி
முன்னுதற்கோ ரணுத்துணையுந் தரமில்லாச் சிறியேன்
முகநோக்கிச் செழுமணப்பூ முகமலர்ந்து கொடுத்தாய்
துன்னுதற்கிங் கரிதாநின் றிருவுள்ளக் குறிப்பைத்
துணிந்தறியேன் என்னினுமோர் துணிவினுவக் கின்றேன்
பொன்னுதற்குத் திலகமெனுஞ் சிவகாம வல்லிப்
பூவையொரு புறங்களிப்பப் பொதுநடஞ்செய் பொருளே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

¹ இருவர்பெரியர் என்பது - பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர்.

நான்காவது

ஆனந்தமாலை

எண்கீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நீருச்சிற்றம்பலம்

திருவருநிற் திருவடிப்பொற் சிலம்பசைய நடந்தென்
சுந்தையிலே புகுந்துநின்பாற் சேர்ந்துகலந் திருந்தாள்
தெருமலற் துயர்ந்தமறைச் சிரத்தமர்ந்த புனிதை
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
பொருவருமெய் யன்புடையா நிருவருங்கண் டெவந்து
போற்றமணிப் பொதுவினடம் புரிகின்ற துரையே
பருவரலற் தடிச்சிறியேன் பெருவரம்பெற் றுரையே
பாடுகின்றேன் பெரியவருட் பருவமடைந் தனனே.

1

சண்பைமறைக் கோழுந்துமகிழ் தரவமுதங் கொடுத்தாள்
தயவுடையா ளெனையுடையாள் சர்வசத்தி யுடையாள்
செண்பகப்பொன் மேனியினுள் செய்யமலர்ப் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
பண்பகர்பொன் னம்பலத்தே யானந்த நடஞ்செய்
பரம்பரநின் நிருவருளைப் பாடுகின்றேன் மகிழ்ந்து
எண்பகர்குற் தங்கனெலாங் குணமாகக் கொள்ளும்
எந்துரையென் றெண்ணுகின்ற வெண்ணமத னாலே.

2

அருளுடைய நாயகியென் னம்மையடி யார்மேல்
அன்புடையா ளமுதனையா ளற்புதப்பெண் னைசி
தெருளுடைய சுந்தையிலே தித்திக்கும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
மருளுடைய மாயையெலாந் தேயமணி மன்றின்
மாநடஞ்செய் துரையேநின் மன்னருளின் றிறத்தை
இருளுடைய மனச்சிறியேன் பாடுகின்றேன் பருவம்
எய்தினனென் றறிஞரெலா மெண்ணிமதித் திடவே.

3

மாகடையேன் பிழையனைத்தும் பொறுத்துவர மளித்தாள்
மங்கையர்க ண்பகிரான் மறையணிந்த பதத்தாள்
தேசடையா ளானந்தத் தெள்ளமுத வடிவாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
காசடைய பவக்கோடைக் கொருநிழலாம் பொதுவிற்
கனநடஞ்செய் துரையேநின் கருணையையே கருதி
ஆசடையேன் பாடுகின்றேன் துயரமெலாந் தவிர்ந்தேன்
அன்பார்பெறு மின்பசிலை யனுபவிக்கின் றேனே.

4

பொய்யாத வரமெனக்குப் புரிந்தபரம் பரைவான்
பூதமுதற் கருவியெலாம் பூட்டுவிக்குந் திறத்தாள்
செய்யாளுங் கலையவளு முருத்திரையும் வணங்குந்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
கையாத வின்பநடங் கனகமணிப் பொதுவில்
களித்தியற்றுந் துரையேநின் கருணையையான் கருதி
நையாத வண்ணமெலாம் பாடுகின்றேன் பருவம்
நண்ணியபுண் னரியரெல்லா நயந்துமகிழ்ந் திடவே.

5

அறங்கனிந்த வருட்கொடியென் னம்மையமு தளித்தாள்
அகிலாண்ட வல்லிசிவா னந்திசெளந் தரிசீர்த்
நிறங்கலந்த நாதமணிச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
மறங்கனிந்தார் மயங்கமெலாந் தெளியமணிப் பொதுவின்
மாநடஞ்செய் துரையேநின் வண்மைதனை யடியேன்
புறங்கவியப் பாடுகின்றே னகங்கவியப் பாடும்
புண்ணியரெல் லாமிவனோர் புதியனெனக் கொளவே.

6

உள்ளமுத மூற்றுவிக்கு முத்தமியென் னம்மை
ஓங்கார பீடமிசைப் பாங்காக விருந்தாள்
தெள்ளமுத வடிவுடையாள் செல்வநல்கும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
கள்ளமுதத் தருள்விளக்கும் வள்ளன்மணிப் பொதுவிற்
கானியுத்திக் காலெடுத்துக் களித்தாடுந் துரையே
எள்ளலறப் பாடுகின்றே னின்னருளை யருளால்
இப்பாட்டிற் பிழைகுறித்த லெங்ஙனமிக் நனமே.

7

பார்பூத்த பசங்கொடிபொற் பாவையர்க ளரசி
 பரம்பரசிற் பரைபரா பரைநிமலை யாதி
 சீர்பூத்த தெய்வமறைச் சிலம்பணிந்த பதத்தாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப
 ஏர்பூத்த மணிமன்றி லின்பநடம் புரியும்
 என்னருமைத் துரையேநின் னின்னருளை நினைந்து
 கார்பூத்த கணைமழைபோற் கண்களினீர் சொரிந்து
 கனிந்துமிகப் பாடுகின்ற களிப்பையடைந் தனனே.

8

பூரணிசிற் போதைசிவ போகசிவ யோகி
 பூவையர்க ணையக்யைம் பூதமுந்தா னானை
 தேரணியு நெடுவீதித் தில்லைநக ருடையாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப
 ஏரணியு மணிமன்றி லின்பவடி வாகி
 இன்பநடம் புரிகின்ற வெம்முடைய துரையே
 தாரணியி லுனைப்பாடுந் தரத்தையடைந் தனனென்
 தன்மையெலா நன்மையெனச் சம்மதித்த வாறே.

9

தன்னொளியி லுலகமெலாந் தாங்குகின்ற விமலை
 தற்பரையம் பரைமாசி தம்பரைசிற் சத்தி
 சின்னவய தினிலென்னை யாளநினக் கிண்சத்தாள்
 சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப
 மன்னியபொன் மணிப்பொதுவி லின்பநடம் புரிந்து
 வயங்குகின்ற துரையேநின் மாகருணைத் திறத்தை
 உன்னியுவந் துணர்ந்தருகிப் பாடுகின்றே னெங்கள்
 உடையானே நின்னருளி னடையாள மிதுவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பத்திமாலை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளுடையா யடியேனா னருளருமை யறியேன்
 அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
 மருளுடையேன் றனையழைத்துத் திரும்பவுமென் கரத்தே
 மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமுந்
 தெருளுடைய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுந்
 தெரிகின்ற தாயினுமென் சிந்தையுரு கிலதே
 இருளுடைய சிலையுமிதற் குருகலரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

1

அன்புடையா யடியேனா னருளருமை யறியேன்
 அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
 வன்புடையேன் றனையழைத்துத் திரும்பவுமென் கரத்தே
 வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமும்
 இன்புடைய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுந்
 விளங்குகின்ற தாயினுமென் வெய்யமன முருகா
 என்புடைய வுடலுமிதற் குருகலரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

2

ஆளுடையாய் சிறியேனா னருளருமை யறியேன்
 அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
 வாளுடையேன் றனையழைத்துத் திரும்பவுமென் கரத்தே
 வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமும்
 நீளுடைய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுந்
 நிகழ்கின்ற தாயினுமென் னெஞ்சமுரு கிலதே
 எளுடைய மலையுமிதற் குருகலரி தலவே
 இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

3

1 வாள் என்பது - ஒளி, பட்டயம்.

ஆரமுதே யடியேனா னருளருமை யறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
வாரமுற வெனை யழைத்துத் திரும்பவுமென் கரத்தே
மகிழ்ந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமுங்
சீருடைய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுங்
தெரிகின்ற தாயினுமென் சிந்தையுரு கிலதே
ஈரமிலா மரமுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

4

அற்புதரின் னருளருமை யறியேனான் சிறிதும்
அறியாதே மறுத்தபிழை யாயிரமும் பொறுத்து
வற்புறுவேன் றனையழைத்துத் திரும்பவுமென் கரத்தே
வலிந்தளித்த பெருங்கருணை வண்ணமென்றன் மனமுங்
கற்புடைய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுங்
காண்கின்ற தென்னினுமென் கன்மனமோ வருகா
இற்புடைய விரும்புமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

5

ஆண்டவரின் னருளருமை யறியாதே திரிந்தேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
வேண்டியெனை யருகழைத்துத் திரும்பவுமென் கரத்தே
மிகவளித்த வருள்வண்ணம் வினையுடையேன் மனமுங்
காண்டகைய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுங்
காண்கின்ற தாயினுமென் கருத்துருகக் காணேன்
ஈண்டுருகாக் கரமுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

6

அரசேரின் திருவருளி னருமையொன்று மறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
விரவுமன்பி லெனையழைத்து வலியவுமென் கரத்தே
வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கமென்றன் மனமும்
உரவுமலர்க் கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுங்
ஓளர்கின்ற தாயினுமென் னுள்ளமுரு கிலதே
இரவுநிறத் தவருமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

7

ஐயாரின் னருட்பெருமை யருமையொன்று மறியேன்
அறியாதே மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
மெய்யாவன் றெனையழைத்து வலியவுமென் கரத்தே
வியந்தளித்த பெருங்கருணை விளக்கமென்றன் மனமுங்
கையாது கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுங்
காண்கின்ற தாயினுமென் கருத்துருகக் காணேன்
எய்யாவன் பரலுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

8

அப்பாரின் திருவருட்பே ரமுதருமை யறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
இப்பாரி லெனையழைத்து வலியவுமென் கரத்தே
இனிதளித்த பெருங்கருணை யின்பமென்றன் மனமுங்
துப்பாய கண்களும்விட் டகலாதே யின்னுங்
தோன்றுகின்ற தாயினுமித் துட்டநெஞ்ச முருகா
எப்பாவி நெஞ்சுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

9

அம்மானின் னருட்சத்தி யருமையொன்று மறியேன்
அன்றிரவின் மறுத்தபிழை யத்தனையும் பொறுத்து
வெம்மையை யகற்றியெனை யருகழைத்தேன் கரத்தே
மிகவளித்த பெருங்கருணை விளக்கமென்றன் மனமும்
மைம்மாழை விழிகளும்விட் டகலாதே யின்னுங்
வதிகின்ற தாயினுமென் வஞ்சநெஞ்ச முருகா
எம்மாய நெஞ்சுமிதற் குருகலரி தலவே
இனித்தநடம் புரிந்துமன்றிற் றனித்தசிவக் கொழுந்தே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆருவது

சௌந்தரமலை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேலோடு மிணைந்தவிழிச் செல்விபெருந் தேவி
சிவகாம வல்லியொடு சிவபோக வடிவாய்
மேலோடு சீழ்நடுவுங் கடந்தோங்கு வெளியில்
விளங்கியநின் றிருவுருவை யுளங்கொளும்போ தெல்லாம்
பாலோடு பழம்பிழிந்து தேன்கலந்து பாகும்
பசுநெய்யுங் கூட்டியுண்ட படியிருப்ப தென்றால்
மாலோடு காண்கின்ற கண்களுக்கங் கிருந்த
வண்ணமிந்த வண்ணமென வெண்ணவுமொண் னாதே.

1

இன்பருளும் பெருந்தாயென் றிதயத்தே யிருந்தாள்
இறைவியொடு மம்பலத்தே யிலங்கியநின் வடிவை
வன்புறுகள் மனக்கொடியே னினைக்குமிடத் தெல்லாம்
மனங்கரைந்து சுகமயமாய் வயங்குமெனி லந்தோ
வன்புடையார் நின்றுநின்று கண்டுகொண்ட கால
மாங்கவர்கட் கிருந்தவண்ண மீங்கெவர்கள் புகல்வார்
துன்புறுத வில்லாத சத்தநிலை யுடையார்
தொழுகின்ற தோறுமகிழ்ந் தெழுகின்ற துரையே.

2

சிவயோக சந்திதருந் தேவியுல குடையாள்
சிவகாம வல்லியொடுஞ் செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
நவயோக வருமுடுக்கண் விளங்கியநின் வடிவை
நாய்க்கடையேன் நானினைத்த நாளெனக்கே மனமும்
பவயோக விர்தியமு மின்பமய மான
படியென்றான் மெய்யறிவிற் பழுத்தபெருங் குணத்துத்
தவயோகர் கண்டவிடத் தவர்க்கிருந்த வண்ணம்
தன்னையிந்த வண்ணமென வெண்ணையுரைப் பதுவே.

3

சித்தியேலா மளித்தசிவ சத்தியெனை யுடையாள்
சிவகாம வல்லியொடு சிவஞானப் பொதுவின்
முத்தியேலார் தரவிளங்கு முன்னவநின் வடிவை
முடமனச் சிறியேனா னுடவரும் பொழுது
புத்தியேலா மொன்றாகிப் புத்தமுத முண்டார்
போலுமிருப் பதுவதற்கு மேலுமிருப் பதுவேல்
பத்தியேலா முடையவர்கள் காணுமிடத் திருக்கும்
படிதானெப் படியோவிப் படியென்ப தரிதே.

4

தேய்வமேலாம் வணங்குகின்ற தேவியெனை யளித்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு திருமலியம் பலத்தே
சைவமெலார் தரவிளங்கு நின்வடிவைக் கொடியேன்
றாணினைத்த போதெனையே நானினைத்த திலையேல்
ஐவகையிற் தியங்கடந்தார் கண்டவிடத் திருந்த
அனுபவத்தின் வண்ணமதை யார்புகல் வல்லார்
உய்வகையந் நானுரைத்த தன்றியுமிந் நாளில்
உந்திரவில் வந்துணர்வு தந்தசிவ குருவே.

5

தேன்மொழிப்பெண் னரசியருட் செல்வமெனக் களித்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
வான்மொழிய நின்றிலங்கு நின்வடிவைச் சிறியேன்
மனங்கொண்ட காலத்தே வாய்த்தவனு பவத்தை
நான்மொழிய முடியாதே லன்பர்கண்ட காலம்
நண்ணியமெய் வண்ணமதை யெண்ணியெவர் புகல்வார்
நான்மொழிக்கும் பொருட்குமிக நுண்ணியதாய் ஞான
நோக்குடையார் நோக்கினிலே நோக்கியமெய்ப் பொருளே.

6

சிற்றிடையேம் பெருமாட்டி தேவர்தொழும் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லியொடு சிறந்தமணிப் பொதுவில்
உற்றிடையின் றிலங்குகின்ற நின்வடிவைக் கொடியேன்
உன்னுதொறு முளமிளகித் தளதளவென் றுருகி
மற்றிடையில் வலியாம லாடுகின்ற தென்றால்
வழியடியர் விழிகளினால் மகிழ்ந்துகண்ட காலம்
பற்றிடையா தாங்கவர்கட் கிருந்தவண்ணம் தனையார்
பகர்வாரே பகர்வாரேற் பகவனிகர் வாரே.

7

ஆரமுத மனையவளென் னம்மையபி ராமி
ஆனந்த வல்லியொடு மம்பலத்தே விளங்கும்
பேரமுத மயமாமுன் றிருவடிவைக் குறித்துப்
பேசுகின்ற போதுமணம் வீசுகின்ற தொன்றே

சேழுத மாகியெல்லார் தித்திப்ப தன்போர்
சிறிதுமிலாக் கடைப்புலையேன் திறத்துக்கிங் கென்றால்
ஊழுதப் பேரன்பர் பேசுமிடத் தவர்பால்
உற்றவண்ண மிற்றிதென்ன வுன்னமுடி யாதே.

8

பொற்பதத்தா ளென்னளவிற் பொன்னாசை தவிர்த்தாள்
பூணியா னந்தசிவ போகவல்லி யோடு
சொற்பதமுங் கடந்தமன்றில் விளங்கியநின் வடிவைத்
தூய்மையிலே னானெண்ணுந் தோறுமன மிளகிச்
சிற்பதத்திற் பரஞான மயமாகு மென்றால்
தெளிவுடையார் காண்கின்ற திறத்திலவர்க் கிருக்கும்
நற்பதமேத் தன்மையதோ வுரைப்பரிது மிகவும்
நாதமுடி தனிப்புரியு ஞானநடத் தரசே.

9

என்பிழையா வையும்பொறுத்தா ளென்னைமுன்னே யளித்தாள்
இறைவிசிவ காமவல்லி யென்னம்மை யுடனே
இன்பவடி வாய்ப்பொதுவி லீலங்கியநின் வண்ணம்
இற்றெனநா னினைத்திடுங்கா லெற்றெனவு மொழிவேன்
அன்புருவா யதுவதுவா யளிந்தபழ மாகி
அப்பழச்சா ருகியத னருஞ்சுவையு மாகி
என்புருக மனஞான மயமாகு மென்றால்
எற்றோமெய் யன்புடையா ரீபைந்துகண்ட விடத்தே.

10

கரும்பனையா ளென்னிரண்டு கண்டுகிலே யிருந்தாள்
சற்பகப்பொன் வல்லிசிவ காமவல்லி யுடனே
விரும்புடணிப் பொதுவினிலே விளங்கியநின் வடிவை
வினையுடையே னினைக்கின்ற வேளையிலென் புகல்வேன்
இரும்பனைய மனநெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி யொருபேர்
இன்பமய மாகுமெனி லன்பர்கண்ட காலம்
அரும்பிமலர்ந் திட்ட சிவா னந்தவனு பவத்தை
யாறற்வார் நீயறிவா யம்பலத்தெம் மரசே.

11

காமசத்தி யுடன்களிக்குங் காலையிலே யடியேன்
கனஞான சத்தியையுங் கலந்துகொளப் புரிந்தாள்
வாமசத்தி சிவகாம வல்லியோடும் பொதுவில்
வயங்கியநின் றிருவடிவை மனங்கொளும்போ தெல்லாம்
ஆமசத்த னெனுமெனக்கே யானந்த வெள்ளம்
அதுததும்பிப் பொங்கிவழிந் தாடுமெனி லந்தோ
ஏமசத்த ரெனுமறிஞர் கண்டவிடத் திருந்த
இன்பவனு பவப்பெருமை யாவர்புகல் வாரே.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏழாவது

அதிசயமாலை

—(*)—

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அக்கோலீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அபன்முதலோர் நெடுங்கால மயன்முதனீத் திருந்து
மிக்கோல மிடவுமவர்க் கருளாம விருளான்
மிகமருண்டு மதியிலியாய் வினைவிரிய விரித்து
இக்கோலத் துடனிருந்தே னன்பறியேன் சிறியேன்
எனைக்கருதி யென்னிடத்தே யெழுந்தருளி யெனையுந்
தக்கோனென் றுலகிசைப்பத் தன்வண்மொன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

1

அச்சோலீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அரிமுதலோர் நெடுங்காலம் புரிமுதனீத் திருந்து
நச்சோல மிடவுமவர்க் கருளாமன் மருளான்
நாள்கழித்துக் கோள்கொழிக்கு நடைநாயிற் கடையேன்
எச்சோடு மிழிவினுக்கொன் றில்லெனன் பொல்லேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கு மிடத்திலெழுந் தருளித்
தச்சோதி வணப்பொருளொன் றெனக்களித்துக் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

2

அத்தோலீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அந்தணரெல் லாருமறை மந்தணமே புகன்று
ஓத்தோல மிடவுமவர்க் கொருசிறிது மருளான்
ஓதியனையேன் விதியறியே னொருங்கென்வன் குரங்கேன்
இத்தோட மிகவுடையேன் கடைநாய்க்குங் கடையேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கு மிடந்தேடி நடந்து
சத்தோட முறவெனக்குஞ் சித்தியொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

3

அந்தோலீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அறிவுடையா ரைம்புலனுஞ் செறிவுடையா றாகி
வந்தோல மிடவுமவர்க் கருளாமன் மருளான்
மனஞ்சென்ற வழியெல்லாந் தினஞ்சென்ற மதியேன்
எந்தோவென் றுலகியம்ப விழிவழியே யுழல்வேன்
எனைக்கருதி யெளியேனா னிருக்குமிடத் தடைந்து
சந்தோட முறவெனக்குந் தன்வண்மொன் றளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

4

அப்பாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அருந்தவர்கள் விரும்பிமிச வருந்தியுள முயன்று
இப்பாரி விருந்திடவு மவர்க்கருளான் மருளால்
இவ்வுலக நடைவிழைந்து வெவ்வினையே புரிந்து
எப்பாலு மிழிந்துமனத் திச்சைபுரி கின்றேன்
எனைக்கருதி யானிருக்கு மிடந்தேடி யடைந்து
தப்பாத வொளிவண்ணந் தந்தென்னை யளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

5

அம்மாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அன்பரெலா முயன்றுமுயன் நிற்படைவான் வருந்தி
எம்மாவென் றேத்திடவு மவர்க்கருளான் மருளால்
இதுநன்மை யிதுதீமை யென்றுநினை யாமே
மைம்மாவிற் களிசிறந்து வல்வினையே புரியும்
வஞ்சகனென் றனைக்கருதி வந்துமகிழ்ந் தெனக்குந்
தம்மான முறவியந்து சம்மான மளித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

6

ஆவாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அடியரெலா நினைந்துநினைந் தவிழ்ந்தகநெக் குருகி
ஓவாம லரற்றிடவு மவர்க்கருளான் மாயை
உலகவிட யானந்த முவந்துவந்து முயன்று
திவாய நரசுனிட விழக்கடவே னெனைத்தான்
சிவாயநம வெனப்புகலுந் தெளிவுடைய னாக்கிச்
சாவாத வரங்கொடுத்துத் தனக்கடிமை பணித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

7

அண்ணாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அறங்கரைந்த நாவினர்க ளாகங்கரைந்து கரைந்து
கண்ணை நீர்பெருக்கி வருந்தவுமங் கருளான்
கடைநாயிற் கடையேன்மெய்க் கதியையொரு சிறிதும்
எண்ணாத கொடும்பாவிப் புலைமனத்துச் சிறியேன்
எனைக்கருதி வலியவுநா னிருக்குமிடத் தடைந்து
தண்ணர்வெண் மதியமுத முணவொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

8

ஐயாவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அருமையறிந் தருள்விரும்பி யுரிமைபல வியற்றிப்
பொய்யாத நிலைநின்ற புண்ணியர்க ளிருக்கப்
புலைமனத்துச் சிறியேனோர் புல்லுநிக ரில்லென்
செய்யாத சிறுதொழிலே செய்துமுலங் கடையேன்
செருக்குடைய னெனைத்தனது திருவுளத்தி லடைத்தே
சையாதி யந்தருகிக் காட்டியொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

9

அன்னோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அருளருமை யறிந்தவர்க ளருளமுதம் விரும்பி
என்னோவிங் கருளாமை பென்றுகவன் றிருப்ப
யாதுமொரு நன்றிபிலேன் ற்துநெறி நடப்பேன்
முன்னோபின் னும்மறியா மூடமனப் புலையேன்
முழுக்கொடியே னெனைக்கருதி முன்னரெழுந் தருளி
தன்னோடு மிணைந்தவண்ண மொன்றெனக்குக் கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

10

ஐயோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் புகல்வேன்
அருவினைக் ளனுநாம லறநெறியே நடந்து
மெய்யோது மறிஞரெலாம் விரும்பியிருந் திடவும்
வெய்யவினைக் கடல்குறித்து விழற்கிறைத்துக் களித்துப்
பொய்யோதிப் புலைபெருக்கி நிலைசுருக்கி யுழலும்
புரைமனத்தே னெனைக்கருதிப் புகுந்தருளிக் கருணைச்
சையோக முறவெனக்கும் வலிந்தொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

11

எற்றேயீ ததிசயமீ ததிசயமென் னிசைப்பேன்
இச்சையெலாம் விடுத்துவனத் திடத்துமலை யிடத்தும்
உற்றேமெய்த் தவம்புரிவா ருன்னிவிழித் திருப்ப
உலகவிட யங்கனையே விலகவிட மாட்டேன்
சற்றேது மறியகிலென் கடையரினுங் கடையேன்
கருணையிலாக் கன்மனத்துக் கள்வனெனைக் கருதிச்
சற்றேயு மன்றுமிகப் பெரிதெனக்கிங் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

12

என்னேயீ ததிசயமீ ததிசயமென் னிசைப்பேன்
இரவுபக லறியாம லிருந்தவிடத் திருந்து
முன்னேமெய்த் தவம்புரிந்தா ரின்னையு மிருப்ப
மூடர்களிற் றலைநின்ற வேடமனக் கொடியேன்
பொன்னேய மிகப்புரிந்த புலைக்கடையே னிழிந்த
புழுவினுமிங் கிழிந்திழிந்து புகுந்தவெனைக் கருதித்
தன்னேய முறவெனக்கு மொன்றளித்துக் களித்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

13

ஓகோவீ ததிசயமீ ததிசயமென் னுரைப்பேன்
உள்ளாபடி யுள்ளவொன்றை யுள்ளமுற விரும்பிப்
பாகோமுப் பழரசமோ வெனருசிக்கப் பாடிப்
பத்திசெய்வா ரிருக்கவுமோர் பத்தியுமில் லாதே
கோகோவென் றுலகுரைப்பத் திரிகின்ற கொடியேன்
குற்றமன்றிக் குணமறியாப் பெத்தனெனைக் கருதித்
நாகோத ரங்குளிரந்த தன்மையொன்று கொடுத்தான்
தனித்தசிவ காமவல்லிக் கினித்தநடத் தவனே.

14

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது

அபராத மன்னிப்புமாலே

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்வகைநன் கறியாதே திருவருளோ டேடிச்
 சிலபுகன்றே னறிவறியாச் சிறியரினுஞ் சிறியேன்
 பொய்வகையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 புண்ணியனே மதியணிந்த புரிசடையாய் விடையாய்
 மெய்வகையோர் விழித்திருப்ப விரும்பியெனை யன்றே
 மிகவலிந்தாட் கொண்டருளி வினைதவிர்த்த விமலா
 ஐவகைய கடவுளரு மந்தணரும் பரவ
 ஆனந்தத் திருநடஞ்செய் யம்பலத்தெம் மரசே.

1

நிலைநாடி யறியாதே நின்னருளோ டேடி
 நீர்மையல புகன்றேனன் னெறியொழுகாக் கடையேன்
 புலைநாயேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 புதகணஞ் சூழநடம் புரிகின்ற புனிதா
 கலைநாடு மதியணிந்த கனபவளச் சடையாய்
 கருத்தறியாக் காலைமீலே கருணையறித் தவனே
 தலைஞான முனிவர்கடந் தலைமீது விளங்குந்
 தாளுடையா யாளுடைய சற்குருவென் னரசே.

2

கலைக்கடைநன் கறியாதே கனவருளோ டேடி
 கரிசபுகன் றேன்கவலைக் கடற்புணையென் றுணரேன்
 புலைக்கடையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றிசிவ போற்றி
 தலைக்கடைவா யன்றிரவிற் றுண்மலரென் றமர்த்தித்
 தனிப்பொருளென் கையிலித்த தயவுடைய பெருமான்
 கொலைக்கடையார்க் கெய்தரிய குணமலையே பொதுவிற்
 கூத்தாடிக் கொண்டலகைக் காத்தாளுந் குருவே.

3

நின்புகழ்நன் கறியாதே நின்னருளோ டேடி
 நெறியலவே புகன்றேனன் நிலைவிரும்பி நில்வேன்
 புன்புலையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூரணசிற் சிவனெமெய்ப் பொருளருளும் புனிதா
 என்புடையந் நாளிரவி லெழுந்தருளி யளித்த
 என்குருவே யென்னிருகண் ணிலங்கியநன் மணியே
 அன்புடையா ரின்படையு மழகியவம் பலத்தே
 ஆத்தாளும் அப்பனுமாய்க் கூத்தாடும் பதியே.

4

துலைக்கோடிநன் கறியாதே துணையருளோ டேடி
 துரிசபுகன் றேன்கருணைப் பரிசபுகன் றறியேன்
 புலைக்கோடியேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பொங்குதிரைக் கங்கைமதி தங்கியசெஞ் சடையாய்
 மலைக்கோடியென் னம்மையருண் மாதுசிவ காம
 வல்லிமறை வல்லிதுதி சொல்லிநின்று சாணக்
 கலைக்கோடிநன் குணர்முனிவர் கண்டுபுகழ்ந் தேத்தக்
 கனகசபை தனிநடிக்குங் காரணசற் குருவே.

5

பழுத்தலைநன் குணராதே பதியருளோ டேடி
 பழுதுபுகன் றேன்கருணைப் பாங்கறியாப் படிதேன்
 பழுத்தலையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 புண்ணியர்தம் முள்ளகத்தே நண்ணியமெய்ப் பொருளே
 கழுத்தலைநஞ் சணிந்தருளுந் கருணைநெடுங் கடலே
 கான்மலரென் றலைமீது தான்மலர வளித்தாய்
 விழுத்தலைவர் போற்றமணி மன்றினடம் புரியும்
 மெய்ம்மையறி விற்புருவாய் விளங்கியசற் குருவே.

6

கையடைநன் கறியாதே கனவருளோ டேடி
 காசபுகன் றேன்கருணைத் தேசறியாக் கடையேன்
 பொய்யடியேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 புத்தமுதே சுத்தசுக பூரணசிற் சிவமே
 ஐயடிகள் காடவர்கோன் அகமகிழ்ந்து போற்றும்
 அம்பலத்தே யருணடஞ்செய் செம்பவள மலையே
 மெய்யடிய ருள்ளகத்தில் விளங்குகின்ற விளக்கே
 வேதமுடி மீதிருந்த மேதகுசற் குருவே.

7

திறப்படநன் குணராதே திருவருளோ டேடித்
 திமைபுகன் றேன்கருணைத் திறஞ்சிறிதூந் தெளியேன்
 புறப்படிறேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூதமுத னாதவரைப் புணருவித்த புனிதா
 உறப்படுமெய் புணர்வுடையா ருள்ளகத்தே விளங்கும்
 உண்மைபற் வானந்த வருவுடைய குருவே
 சிறப்படைமா தவர்போற்றச் செம்பொன்மணிப் பொதுவில்
 திருத்தொழிலைத் தியற்றுவிக்குந் திருநடநா யகனே..

8

தேர்த்துணர்ந்து தெளியாதே திருவருளோ டேடிச்
 சிலபுகன்றேன் திருக்கருணைத் திறஞ்சிறிதூந் தெளியேன்
 போந்தகனென் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 போதாந்த மிசைவிளங்கு நாதாந்த விளக்கே
 ஊர்த்தபணக் கங்கணமே முதற்பணிக ளோளிர
 உயர்பொதுவி னடிக்கின்ற செயலுடைய பெருமான்
 சார்ந்தவரை யெவ்வகையுந் தாங்கியளிக் கின்ற
 தயவுடைய பெருந்தலைமைத் தனிமுதலெந் தாயே.

9

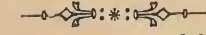
ஒல்லும்வகை யறியாதே யுன்னருளோ டேடி
 ஊறுபுகன் றேன்றுயர மாறும்வகை புணரேன்
 புல்லியனென் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூதியணிந் தொளிர்கின்ற பொன்மேணிப் பெருமான்
 சொல்லியலும் பொருளியலுங் கடந்தபர நாதத்
 தூரியவெளிப் பொருளான பெரியநிலைப் பதியே
 மெல்லியநற் சிவகாம வல்விண்டு மகிழ
 விரியுமறை யேத்தநடம் புரியுமரு ளிறையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

9. ஆளுடையபிள்ளையார் அருள்மாலே

எழுச்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 திருச்சிற்றம்பலம்

உலகிய லுணர்வோ ரணுத்துணை யேனும்
 உற்றிலாச் சிறியவோர் பவருத்
 திலகிய வெனக்குள் ளிருந்தரு னெறியில்
 ஏற்றவுந் தரமிலா மையினுன்
 விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி யேற
 விடுத்துப்பின் விலகுறு வண்ணம்
 1 அலகிலா வுணர்ச்சி யளித்தனை யுன்றன்
 அருட்கடற் பெருமையென் புகல்வேன்
 திலகநற் காழி ஞானசம் பந்தத்
 தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே.

1

உயிரனு பவமுற் றிடிலத னிடத்தே
 ஓங்கரு ளனுபவ முறுமச்
 சொரிநில லனுப வத்திலே சுத்த
 சிவவனு பவமுறு மென்றாய்
 பயிலுமு வாண்டிற் சிவைதரு ஞானப்
 பான்மகிழ்ந் துண்டுமெய்ந் நெறியாம்
 பயிர்தழைந் துறவைத் தருளிய ஞான
 பந்தனென் றோங்குசற் குருவே.

2

தத்துவ நிலைகள் தனித்தனி யேறித்
 தனிப்பர நாதமார் தலத்தே
 ஒத்ததன் மயமா நினைநீ யின்றி
 உற்றிட லுயிரனு பவமென்
 றித்துணை வெளியி னென்னையென் னிடத்தே
 இருந்தவா றளித்தனை யன்றோ
 சித்தநற் காழி ஞானசம் பந்தச்
 செல்வமே எனதுசற் குருவே.

3

தனிப்பர நாத வெளியின்மே னினது
 தன்மயந் தன்மய மாக்கிப்
 பனிப்பிலா தென்று முள்ளதாய் விளங்கிப்
 பரம்பரத் துட்புற மாகி
 இனிப்புற வொன்று மியம்புறு வியல்பாய்
 இருந்ததே யருளனு பவமென்
 மெனக்கருள் புரிந்தாய் ஞானசம் பந்தன்
 என்னுமென் சற்குரு மணியே.

4

1 திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் தமது திருக்கரத்தாலெழுதிய மூலப்பிரதி யில் இத்திருச்செய்யுள் ஐந்தடியாகவே இருத்தலினாலவனமே பதிப்பிக்கப்பட்டது. 'வீட்டுக்கடங்கா' என்ற செய்யுளைக் கவனிக்கவும். 2-ந்திருமுறைபக்கம்-216.

உள்ளதாய் விளங்கு மொருபெரு வெளிமேல்
உள்ளதாய் முற்றுமுள் ளதுவாய்
நள்ளதா யெனதாய் நானதாய்த் தனதாய்
நவிற்தருந் தானதா யின்ன
விள்ளொண வப்பா லப்படி கப்பால்
வெறுவெளி சிவவனு பவமென்
றுள்ளுற வளித்த ஞானசம் பந்த
உத்தம சத்தசற் குருவே.

5

போத்திய மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும்
பொருளரு ளனுபவ மதற்குப்
பத்திய முயிரி னனுபவ மிதனைப்
பற்றறப் பற்றுதி யிதுவே
சத்திய மெனவென் றனக்கருள் புரிந்த
தனிப்பெருங் கருணையென் புகல்வேன்
முத்தியற் சிவிகை யிவரந்தரு னெறிபின்
முதலர சியற்றிய னுரையே.

6

அடியென லெதுவோ முடியென லெதுவோ
அருட்சிவ மதற்கெனப் பலகால்
படியுற வருந்தி யிருந்தவென் வருத்தம்
பார்த்தரு ளாலெழுந் தருளி
மிடியற வெனைத்தான் சடைக்கணித் துனக்குள்
விளங்குவ வடிமுடி யென்றாய்
வடிவிலாக் கருணை வாரியே முன்று
வயதினி லருள்பெற்ற மணியே.

7

சேவ்வகை யோருகாற் படுமதி யளவே
செறிபொறி மனமதன் முடிவில்
எவ்வகை நிலையுந் தோற்றுநீ நினக்குள்
எண்ணிய படியெலா மெய்தும்
இவ்வகை யொன்றே வருத்தமில் வகையென்
றெனக்கருள் புரிந்தசற் குருவே
தெவ்வகை அமண் விருளற வெழுந்த
தீபமே சம்பந்தத் தேவே.

8

முன்புறு நிலையும் பின்புறு நிலையு
முன்னிதின் றுளமயக் குறுங்கால்
அன்புறு நிலையாற் றிருநெறித் தமிழ்கொண்
டையநீத் தருளிய வரசே
என்புபெண் னுருவோ டின்னுயி ரதுகொண்
டெழுந்திடப் புரிந்துல செல்லாம்
இன்புறப் புரிந்த மறைத்தனிக் கொழுந்தே
என்னுயிர்க் குயிரெனுங் குருவே.

9

வருபகற் கற்பம் பலமுயன் றுலும்
வரலருந் திறனெலா மெனக்கே
ஒருபகற் போழுதி லுறவளித் தனைநின்
உறுபெருங் கருணையென் னுரைப்பேன்
பெருமண நல்லூர்த் திருமணங் காணப்
பெற்றவர் தமையெலா ஞான
உருவடைந் தோங்கக் கருணைசெய் தளித்த
உயர்தனிக் கவுணிய மணியே.

10

இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தந் தெய்வ மரபிற் றிகழ்விளக்கே
தெவிட்டா துளத்திற் றித்திக்குந் தேனே யழியாச் செல்வமே
காரார் மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின் முனைத்த கற்பகமே
கரும்பே கணியே யென்னிரண்டு கண்ணை கண்ணிற் கருமணியே
ஏரார் பருவ மூன்றிலுமை யினிய முலைப்பா லெடுத்தாட்டும்
இன்பக்குதலை மொழிக்குருந்தே யென்ன ருபிருக் கொருதுணையே
பேரார் ஞான சம்பந்தப் பெருமா னேநின் றிருப்புகழைப்
பேசு கின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ்செல் வத்திற் பிறங்குவரே.

முப்பத்திரண்டடி தனி ஆசிரிய விருத்தம்

உலகியலி னுறுமயலி னடைவுபெறு மெனதிதய
மொளிபெற விளங்கு சுடரே
உதயநிறை மதியமுத முணவுபெற நிலவுசிவ
யோகநிலை யருளு மலையே
உனதுசெய லெனதுசெய னுனதுடைமை யெனதுடைமை
உணரென வுணர்த்து நிறைவே
உளவெனவு மிலவெனவு முரையுபய வசனமற
ஒருமொழியை யுதவு நிதியே
ஒன்றுட னிரண்டெனவி தண்டையிடு மிண்டரொடும்
ஒன்றலற நின்ற நிலையே
உன்னலற வுன்னுநிலை யின்னதென வென்னுடைய
உள்ளுநரை வுள்ளு மதியே
உன்னிலையு மென்னிலையு மன்னியமி லைச்சிறிதும்
உற்றறிது மென்ற வொன்றே
உண்மைநெறி யண்மைதனி னுண்ணெமொ ருங்கிலென
ஒதுமெய்ப் போத நெறியே.

11

அலகின்மறை மொழியுமொரு பொருள்முடிபி னெனதகந்
தெளியவருள் செய்த தெருளே
ஐம்பூத மாதிகளு மல்லையத் தத்துவ
அதிதவறி வென்ற நன்றே
ஆறத்து வானெறி யகன்றநிலை யாதல்
ததிதநிலை யென்ற பொருளே
ஆணையெம தாணையெமை யன்றியொன் றின்றென
அறிந்திடுதி யென்ற முதலே

அன்பினிலே யேசிவ மமர்ந்திலே யெனவெனக்
கறிவித்த சுத்த வறிவே
அத்துவித நெறி துவித நெறிநின்ற பின்னல்
தடைந்திடா தென்ற விற்றையே
ஆனந்த மதுசுச்சி தானந்த மேயிலே
தறிந்தடைதி யென்ற நலமே
அட்டசித்தி களுநின் தேவல்செயு நீயவை
அவாவியிட லென்ற வொளியே.

இலகுபரி பூரண விலாசமல திலையண்ட
மெங்கணு மெனச்சொல் புதியே
இரவுபக லற்றவிட மதுசகல கேவல
மிரண்டினடு வென்ற பரமே
இச்சைமன மாயைநீ கண்டவை யெலாம்வெளி
இருந்துகா னென்ற தவமே
யான்பிற ரெனும்பேத நடைவிடுத் தொருமையி
னிருத்தியென வுரைசெய் யரசே
என்களைக ணையெனது கண்ணையெ னிருகண்ணி
லங்குமணி யேயெ னுயிரே
என்னுயிர்த் துணையேயெ னறிவேயெ னறியு
டிருந்தசிவ மேயெ னன்பே
என்றெய்வ மேயெனது தந்தையே யெனையின்
றெடுத்ததா யேயெ னுறவே
என்செல்வ மேயெனது வாழ்வேயெ னின்பமே
என்னருட் குருவ டிவமே.

ஈலகமண முடையவென் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட
கருணையங் கடல முதமே
காழிதனி லன்றுசுரர் முனிவர்கித் தர்களையோகர்
கருதுசம யாதி பர்களுங்
கைகுவித் தருகுநின் றேத்தமு வொண்டிற்
களித்துமெய்ப் போத முண்டு
கனிமதுர மொழுகுசெம் பதிகச் செழுஞ்சொன்மழை
கண்ணுதற் பவள மலையிற்
கண்டிபொழி யருண்முகிற் சம்பந்த வள்ளலாங்
கடவுளே யோத்தா ரினிற்
கவினுற விளங்கநற் பணிகள்கிவ புண்ணியக்
சுதியுல கறிந்துய் யவே
கரையற்ற மகிழ்வினொடு செய்தருள் புரிந்திடுங்
காட்சியே சிவஞா னியாங்
கருதவரு மொருதிருப் பெயர்கொண்மணி யேயெமைக்
காப்பதுன் கடனென் றுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

10. ஆளுடைய அரசுகள் அருள்மலை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தகுசீ ரதிகையருட் டலத்தி னோங்குஞ்
சிவக்கொழுந்தி னருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
உருத்தகுமெய் யுணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
ஒளிவிளங்க நாவரசென் றோருபேர்பெற்றுப்
பொருத்தமுற உழவாரப் படைகைக் கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசிர்ப் புனித னேயென்
கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருது வாயே.

வாய்மையிலாச் சமணாதர் பலகாற் செய்த
வஞ்சமெலாந் திருவருட்பேர் வலத்தா னீந்தித்
தூய்மைபெருஞ் சிவநெறியே விளங்க வோங்குஞ்
ஜோதிமணி விளக்கேயென் றுணையே யெம்மைச்
சேய்மைவிடா தணிமையிடத் தாள வந்த
செல்வமே யெல்லையிலாச் சிறப்பு வாய்ந்துள்
ஆய்மையுறு பெருந்தகையே யமுதே சைவ
அணியேசொல் லரசெனும்பே ரமைந்த தேவே.

தேவரோலாந் தொழுந்தலைமைத் தேவர் பாதத்
திருமலரை முடிக்கணிந்து திகழ்ந்து நின்ற
நாவரசே நான்முகனும் விரும்பு ஞான
நாயகனே நல்லவர்க்கு நண்ப னேயெம்
பாவமெலா மகத்தியருட் பான்மை நல்கும்
பண்புடைய பெருமானே பணிந்து நின்பால்
மேவவிருப் புறுமடியார்க் கன்பு செய்ய
வேண்டினே னவ்வகைநீ விதித்தி டாயே.

விதிவிலக்கீ தென்றறியும் வினாவொன் றில்லா
வினையனே னென்னுமென்னை விரும்பி யென்னுள்
மதிவிளக்கை யேற்றியருண் மனையின் ஞான
வாழ்வடையச் செயல்வேண்டும் வள்ள லேநந்

பதிமலர்த்தா ணிழலடைந்த தவத்தோர்க் கெல்லாம்
பதியேசொல் லரசேனும்பேர் படைத்த தேவே
கதிதருகற் பகமேமுகக் கணியே ஞானத்
கடலேயென் கருத்தேயென் கண்ணு ளானே.

கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்
கணியேநா வரசேசெங் கரும்பே லேதப்
பண்ணுளே விளைந்தவருட் பயனே யுண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேதின் பாத மன்றி
விண்ணுளே யடைகின்ற போக மொன்றும்
விரும்பெனென் றனையாள் வேண்டிங் கண்டாய்
1 ஒண்ணுளே யொன்பதுவாய் வைத்தாய் என்ற
உத்தமனே சித்தமகிழ்ந் துதவு னோனே.

ஓங்காரத் தனிமொழியின் பயனைச் சுற்றும்
ஓர்கிலேன் சிறியேனில் வுலக னாழியில்
ஆங்காரப் பெருமதமால் யானே போல
அகம்பாவ மயனாகி யிலேகின் றேனான்
பாங்காய மெய்யடியர் தம்மைச் சுற்றார்
பரிந்திலே னருளடையும் பரிசொன் றுண்டோ
திங்காய செயலனைத்து முடையே னென்ன
செய்வேன்சொல் லரசேயென் கெங்கு னோனே.

செய்வகையொன் றறியாத சிறியே னிந்தர்
சிற்றுலக வாழ்க்கையிடைச் சிவன் வந்தோ
பொய்வகையே புரிகின்றேன் புண்ணி யவநின்
பொன்னடியைப் போற்றிலேன் புனித னெனான்
உய்வகையெவ் வகையாது செய்வே னிறோ
உறுதுணையென் றிருக்கின்றே னுணர்விலேனை
மெய்வகையிற் செலுத்தகினைத் துறிக் கெய்வொல்
வேந்தேயென் னுயிர்த்துணையாய் விளங்குந் தோவே.

விளங்குமணி விளக்கெனநால் வேதத் துஞ்சி
மேவியமெய்ப் பொருளையுள்ளே விருப்பி வைத்துக்
களங்கறுமெய் யன்பரெல்லாந் களிய வன்றோ
கற்றுணையாற் கடல்கடந்து களையிற் போந்து
துளங்குபெறுஞ் சிவநெறியைச் சாந்த ஞானத்
துணையேநந் துரையேநந் சாந்த ஞானம்
வளங்கெழுமா கமநெறியை வளர்க்க வந்த
வள்ளலே நின்னருளை வழங்கு வாய்.

அருள்வழங்குந் திலதவதி யம்மை யார்பின்
அவதரித்த மணியேசொல் லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்குஞ் சிவநெறியை விளக்க வந்த
செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறிய னேனை
இருள்வழங்கு முலகியனின் மெடுத்து ஞான
இன்னருள்தந் தாண்டருள்வா யின்றே லந்தோ
மருள் வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வே னுய்யும்
வகையறியே னின்னருட்கு மரபன் றீதே.

தேர்ந்தவுளத் திடைமிகவுந் தித்தித் தூறுஞ்
செழுந்தேனே சொல்லரசாந் தேவே மெய்ம்மை
சார்ந்துதிகழ் அப்பூதி யடிகட் கின்பந்
தந்தபெருந் தகையேயெந் தந்தை யேயுட்
கூர்ந்தமதி நிறைவேயென் குருவே பெங்கள்
குலதெய்வ மேசைவக் கொழுந்தே துன்பந்
தீர்ந்தபெரு நெறித்துணையே யொப்பி லாத
செல்வமே அப்பனெனத் திகழ்கின் றோனே.

தீருச்சீற்றம்பலம்

11. ஆளுடையநம்பிகள் அருள்மலை

கோச்சகக் கலிப்பா

தீருச்சீற்றம்பலம்

மதியணிசெஞ் சடைக்கனியை மன்னுண்டம் புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ் சுவைப்பொருளிற் சொன்மலை தொடுத்தருளி
விதியணிமா மறைநெறியு மெய்நிலையா கமநெறியும்
வதியணிந்து விளங்கவைத்த வன்றோண்டப் பெருந்தகையே.

நீற்றிலிட்ட நிலையாப்புன் னெறியுடையார் தமைக்கடிச்
சேற்றிலிட்ட கம்பமெனத் தியங்குற்றேன் றனையாளாய்
ஏற்றிலிட்ட திருவடியை யெண்ணியரும் பொன்னையெலாம்
ஆற்றிலிட்டுக் குளத்தெடுத்த வருட்டலைமைப் பெருந்தகையே.

இலைக்குளநீ ரழைத்ததனி விடங்கருற வழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலையுயிர் தழைப்பவழைத் தருளியநின்
கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்குமுறு கணக்குயர்பொன்
மலைக்குமணு நிலைக்குமுறு வன்றோண்டப் பெருந்தகையே.

12. ஆளுடைய அடிகள் அருள்மலை

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தேசகத்தி லினிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க

வாசகனே யானந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற வனுபவநா னனுபவிக்க வருளுதியே. 1

கருவெளிக்குட் புறனாகக் கரணமெலாம் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம் பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கு நின்றழலக் கோதறநீ கலந்ததனி
உருவெளிக்கு மறைபுகழ் முயர்வாத வூர்மணியே. 2

மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வா ரெல்லாரு மேமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் னருளுருவ மடைந்துபின்னர்
இன்புருவ மாயினே நீ பெழில்வாத வூரிறையே. 3

உருவண்டப் பெருமறையென் றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருவண்டப் பகுதியெனுந் திருவகவல் வாய்மலர்ந்த
குருவென்றெப் பெருந்தவருங் கூறுகின்ற கோவேநீ
1 இருவென்றத் தனியகவ லெண்ணமெனக் கியம்புதியே. 4

தேகேன்ற வானந்தச் சிற்சபையிற் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிக்கி ழாடுகின்ற வாரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கான் மாற்றுகியே. 5

சேமமிகுந் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை யெண்ணுதொறுங்
காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையா ளின்பினுமின் பெய்துவதே. 6

1 மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதி:
கன்னற்குளத்தேர் களிநெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினர்.

வேதமுதற் கலைகளெலாம் விரைந்துவிரைந் தனந்தமுறை
ஓதவவைக் கணுத்துணையு முணர்வரிதா மெம்பெருமான்
பாதமலர் நினதுதிருப் பணிமுடிமேற் படப்புரிந்த
மாதவம்மா துரைத்தருளாய் வன்றெண்டப் பெருந்தகையே. 4

1 ஏழிசையா யிசைப்பயனு யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமா யென்றுமுன்நீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
ஆழநினைத் திடி லடியே னருங்கரணம் கரைந்துகரைந்
தூழியிலின் புறுவதுகா னுயர்கருணைப் பெருந்தகையே. 5

வான்காண விர்திரனு மாலயனு மாதவருந்
தான்காண விறையருளாற் றனித்தவள யானையின்மேற்
கோன்காண வெழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூர்ப் பெருந்தகையே. 6

தேன்படிக்கு மமுதாமுன் றிருப்பாட்டைத் தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியே னுவொன்றோ
ஊன்படிக்கு முளம்படிக்கு முயிர்படிக்கு முயிர்க்குயிருந்
தான்படிக்கு மனுபவங்காண் தனிக்கருணைப் பெருந்தகையே. 7

இன்பாட்டுத் தொழிற்பொதுவி லியற்றுகின்ற வெம்பெருமான்
உன்பாட்டுக் குவப்புறல்போ லூர்பாட்டுக் குவந்திலரென்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினுமென் னிடும்பாட்டுக் கரணமெலாம்
அன்பாட்டுக் கிசைவதுகா னருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே. 8

பரம்பரமான் துரியமெனும் பதத்திருந்த பரம்பொருளை
உரம்பெறத்தோ முமைகொண்ட வுன்பெருமை தனைமதித்து!
வரம்பெறந் றெய்வமெலாம் வந்திக்கு மென்றாலென்
தரம்பெறவென் புகல்வேனான் றனித்தலைமைப் பெருந்தகையே. 9

பேருரும் பரவைமனப் பிணக்கறவெம் பெருமானை
ஊருரும் பலபுகல வோரிரவில் தூதனெனத்
தேருருந் திருவாரூர்த் தேருவுதொறு நடப்பித்தாய்
ஆருந் தின்பெருமை யயன்மாலு மளப்பரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

1 ஏழிசையா யிசைப்பயனு யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமா யான்செய்யுந் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாதையொன்கண் பரவையைத்தந் தாண்டாளை மதியிலா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆருந் இறைவனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

(அப்பர்சுவாமிகள்.)

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்திஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து வுயிர்கலந்து வுவுட்டாம வினிப்பதுவே.

7

வருமொழிசேய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே யென்னையுமென் னுடையனையு மொன்றுவித்துத்
தருமொழியா மென்னிவினிச் சாதகமென் சஞ்சலமென்
குருமொழியை விரும்பியயல் கூடுவதென் கூறுதியே.

8

பெண்சுமந்த பாகப் பெருமா நெருமாமேல்
எண்சுமந்த சேவகன்போ லெய்தியதும் வைகைநதி
மண்சுமந்து நின்றதுமோர் மாறன் பிரம்படியாற்
புண்சுமந்து கொண்டதுநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே.

9

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளு மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறு மென்னிவிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது திருமுறை

முற்றிற்று.

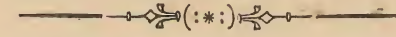

உ
சிவமயம்
திச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

ஐந்தாவது திருமுறை

1. சித்திவிநாயகர்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

க லி லி ரு த் த ம்

திருமா லறியாச் சேவடி யாலென்
கருமா லறுக்குங் கணபதி சரணம்.

1

ஐங்கர னடிமல ரிங்குற நினைதிநின்
பொங்குறு துயரறும் மங்கலின் மனனே.

2

வெண்பா

அஞ்சமுகத் தான்மகன்மா லஞ்சமுகத் தானருள்வான்
அஞ்சமுகத் தானஞ் சணிகரத்தான்—அஞ்சமுக
வஞ்சரையான் காணு வகைவதைத்தா னோரையோ
டஞ்சரையான் கண்க ளவை.

1

வாதாகா வண்ண மணிபேயெம் வல்லபைதன்
நாதாகா வண்ண நலங்கொள்வான்—போதார்
வனங்காத்து நீரளித்த வள்ளலே யன்பால்
இனங்காத் தருளா யெனை.

2

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
உலகேலாந் தழைப்ப வருண்மத வருவி
ஒழுகுமா முகமுமைங் கரமும்
இலகுசெம் மேனிக் காட்சியு மிரண்டோ
டிரண்டென வோங்குதிண்டோளுந்
திலகவா னுதலார் சித்திபுத் திகளைச்
சேர்த்தனைத் திடுமிரு மருங்கும்
விலகுற தெளியேன் விழைந்தனன் சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

உள்ளமு முயிரு முணர்ச்சியு முடம்பும்
உறுபொருள் யாவுரின் றனக்கே
கள்ளமும் கரிசு நினைந்திடா துதவிக்
கழலினை நினைந்துநின் கருணை
வெள்ளமுண் டிரவு பகலறி யாத
வீட்டினி விருந்து நின்னோடும்
விள்ளலில் லாமற் கலப்பனோ சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

நாதமுங் கடந்து நிறைந்துநின் மயமே
நானென வறிந்துநான் றானும்
பேதமுங் கடந்த மௌனராச் சியத்தைப்
பேதையேன் பிடிப்பதெந் நாளோ
வேதமுந் சமய வாதமும் விடுத்தோர்
இதையமு மேழையேன் சிரமும்
வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

சச்சிதா னந்த வடிவநம் வடிவந்
தகுமதிட் டானமற் றிரண்டும்
பொய்ச்சிதா பாசக் கற்பனை யிவற்றைப்
போக்கியாங் கவ்வடி வாகி
அச்சிதா கார போதமு மதன்மேல்
ஆனந்த போதமும் விடுத்தல்
மெய்ச்சிதாம் வீடென் றுரைத்தனை சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

ஒன்றல விரண்டு மலவிரண் டொன்றோ
டுருவல வருவல வுவட்ட
நன்றல நன்றல் லாதல விர்து
நாதமு மலவிவை யனைத்தும்
பொன்றலென் றறிந்துட் புறத்தினு மகண்ட
பூரண மாஞ்சிவ மொன்றே
வென்றலென் றறிநீ யென்றனை சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

3

4

5

6

7

சத்தசத் தியன்மற் றறிந்துமெய்ப் போதத்
தத்துவ நிலைபெற விழைவோர்
சித்தமுற் றகலா தொளித்தநின் கமலச்
சேவடி தொழுவெனக் கருள்வாய்
சத்தசற் குணத்தென் ளமுதெழு கடலே
சுகபரி பூரணப் பொருளே
வித்தக முக்க ணத்தனே சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

8

மருளுறு மனமுங் கொடியவெங் குணமும்
மதித்தறி யாததுன் மதியும்
இருளுறு நிலையு நீங்கிநின் னடியை
எந்தநா ளடைசுவ னெளியேன்
அருளுறு மொளியா யவ்வெளிக் குள்ளே
அமர்ந்தசிற் பரவொளி நிறைவே
வெருளுறு சமயத் தறியொணச் சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

9

கேவல சகல வாதனை யதனற்
கீழ்ப்படு மவக்கடன் பூழ்க்
ஓவற மயங்கி யுழலுமிச் சிறியேன்
உன்னரு ளடையுநா ளுளதோ
பாவல ருளத்திற் பரவிய நிறைவே
பரமசிற் சுகபரம் பரனே
மேவுறு மடியார்க் கருளிய சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

10

கானனீர் விழைந்த மானென வுலகக்
கட்டினை நட்டுழன் றலையும்
ஈனவஞ் சுகநெஞ் சுகப்புலே யேனை
என்றுகொண் டருளுநா ளுளதோ
ஊனமொன் றில்லா வுத்தம ருளத்தே
ஓங்குசீர்ப் பிரணவ வொளியே
வேனவில் கரத்தோர்க் கினியவா சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.

11

பெரும்பொருட் கிடனும் பிரணவ வடிவிற
பிறங்கிய வொருதனிப் பேறே
அரும்பொரு ளாகி மறைமுடிக் கண்ணே
அமர்ந்தபே ரானந்த நிறைவே
தரும்பர போக சித்தியுஞ் சத்த
தருமமு முத்தியுஞ் சார்ந்து
விரும்பினோக் களிக்கும் வள்ளலே சித்தி
விநாயக விக்கினைச் சுரனே.
திருச்சிற்றம்பலம்

12

2. வல்லபை கணேசர் பிரசாதமாலை

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
தீருச்சிற்றம்பலம்

திருநெடு மாலன் றுவிடை நினது
சேவடித் துணைமலர்த் துகளான்
பெருநெடு மேனி தளிர்ப்படப் பாம்பின்
பேருரு வகன்றமை மறவேன்
கருநெடுங் கடலைக் கடந்துநற் றுணையே
கண்கண்மூன் றுடையசெங் கரும்பே
வருநெடு மருப்பொன் றிலகுவா ரணமே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

1

நளினமா மலர்வாழ் நான்முகத் தொருவன்
நண்ணிநின் றுணையடி வழத்திக்
களிநல னுடனில் வுலகெலாம் படைக்கக்
கடைக்கணித் ததைபுள மறவேன்
அளிநல னுருபே ரானந்தக் கடலே
அருமருந் தேயரு ளமுதே
வளிநிறை யுலகுக் கொருபெருந் துணையே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

2

சீருகுத் திரமூர்த் திகட்குமுத் தொழிலுஞ்
செய்தரு ளிறைமைதந் தருளிற்
பேருருத் திரங்கொண் டிடச்செயு நினது
பெருமையை நாடொறு மறவேன்
ஆருருத் திடினு மஞ்சதல் செய்யா
ஆண்மையெற் கருளிய வரசே
வாருருத் திடுபூண் மணிமுகக் கொங்கை
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

3

விண்ணவர் புகழு மெய்கண்ட நாதன்
வித்தகக் கபிலனா தியர்க்கே
கண்ணருள் செயுநின் பெருமையை யடியேன்
கனவிலு நனவிலு மறவேன்
தண்ணருட் கடலே யருட்சிவ போக
சாரமே சராசர நிறைவே
வண்ணமா மேனிப் பரசிவ சுளிதே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

4

நாரையூர் நம்பி யமுதுகொண் டீட்ட
நற்றிரு வாய்மலர்ந் தருளிச்
சீரைமே வுறச்செய் தளித்திடு நினது
திருவரு ண்டொறு மறவேன்
தேரையூர் வாழ்வுந் திரமல வெணுநற்
நிடமெனக் கருளிய வாழ்வே
வாரையூர் முலையான் மங்கைநா யகியெம்
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

5

கும்பமா முனியின் கரகநீர்க் கவிழ்த்துக்
குளிர்மலர் நந்தனங் காத்துச்
செம்பொனாட் டிறைவற் கருளிய நினது
திருவருட் பெருமையை மறவேன்
நம்பனார்க் கினிய வருண்மகப் பேறே
நற்குணத் தோர்பெரு வாழ்வே
வம்பரு மலர்த்தார் மழைமுகிற் கூந்தல்
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

6

அயன்றவத் தின்ற சித்திபுத் திகளாம்
அம்மைய ரிருவரை மணந்தே
இயன்றவண் டங்கள் வாழ்வுறச் செயுநின்
எழின்மணக் கோலத்தை மறவேன்
பயன்றருங் கருணைக் கற்பகத் தருவே
பரசிவத் தெழுபரம் பரமே
வயன்றரு நிமல நித்தியப் பொருளே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

7

முன்னருந் தவத்தோன் முற்கலன் முதலா
முனிவர்க ளினினதுவீ டடைய
இன்னருள் புரியு நின்னருட் பெருமை
இரவினும் பகவினு மறவேன்
என்னரும் பொருளே யென்னுயிர்க் குயிரே
என்னர சேயென துறவே
மன்னரு நெறியின் மன்னிய வறிவே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

8

துதிபெறுங் காசி நகரிடத் தனந்தந்
துயநல் னுருவுகொண் டாங்கண்
விறிபெறு மனைக டொறும்விருந் தினனாய்
மேவிய கருணையை மறவேன்
நதிபெறுஞ் சடிலப் பவளநற் குன்றே
நான்மறை நாடரு நலமே
மதிபெறு முளத்திற் பதிபெறுஞ் சிவமே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

9

தடக்கைமா முகமு முக்கணும் பவளச்
சுடிலமுஞ் சதுர்ப்புயங் களுங்கை
இடக்கையங் குசமும் பாசமும் பதமு
மிறைப்பொழு தேனும்பான் மறவேன்
விடக்கள முடைய வித்தகப் பெருமான்
மிகமகிழ்ந் திடவருட் பேரே
மடக்கொடி நங்கை மங்கைநா யகியெம்
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

10

பெருவய லாறு முகனக லமர்ந்தான்
பெருமைகள் பேசிடத் தினமுந்
திருவளர் மேன்மைத் திறமுறச் சூழுந்
திருவருட் பெருமையை மறவேன்
மருவளர் தெய்வக் கற்பக மலரே
மனமொழி கடந்தவான் பொருளே
வருமலை வல்லிக் கொருமுதற் பேரே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

3. கணேசத் திருவருள் மாலை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருஞ் சிறப்புமுன்
திருவ டிப்புகழ் பாடுந் திறமுநல்
உருவுஞ் சீலமு முக்கமும் தாழ்வுரு
உணர்வுந் தந்தென துள்ளத் தமர்ந்தவா
குருவுந் தெய்வமு மாகியன் பாளர்தங்
குறைத விர்க்குங் குணப்பெருங் குன்றமே
வெருவுஞ் சிந்தை விலகக் கஜானனம்
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

1

சீத நாண்மலர்ச் செல்வனு மாமலர்ச்
செல்வி மார்பகச் செல்வனுங் காண்கிலாப்
பாத நாடொறும் பற்றறப் பற்றுவோர்
பாத நாடப் பரிந்தருள் பாவிப்பாய்
நாத நாடிய வந்தத்தி லோங்குமெய்ஞ்
ஞான நாடக நாயக நான்கெனும்
வேத நாடிய மெய்ப்பொரு ளேயருள்
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

2

என்னை வேண்டி யெனக்கருள் செய்தியேல்
இன்ன னீங்குநல் வின்பமு மோங்குநின்
நன்னை வேண்டிச் சரண்புகுந் தேனென்னைத்
தாங்கிக் கொள்ளுஞ் சரண்பிறி தில்லையான்
அன்னை வேண்டி யழுமகப் போல்கின்றேன்
அறிகு லேனின் றிருவுள மையனே
மின்னை வேண்டிய செஞ்சடை யாளனே
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

3

நீண்ட மாலர வாகிக் கிடந்துநின்
நேயத் தால்கவி நீங்கிய வாறுகேட்
டாண்ட வானின் னடைக்கல மாயினேன்
அடிய னேன்பிழை யாயிர மும்பொறுத்
தீண்ட வாவின் படிக்கொடுத் தென்னைநீ
ஏன்று கொள்வதற் கெண்ணுதி யாவரும்
வேண்டு வாழ்வு தரும்பெருந் தெய்வமே
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

4

தஞ்ச மென்றுனைச் சார்ந்தன னெந்தைநீ
தானு மிர்தச் சகத்தவர் போலவே
வஞ்ச மெண்ணி யிருந்திடி லென்செய்வேன்
வஞ்ச மற்ற மனத்துறை யண்ணலே
பஞ்ச பாதகந் தீர்த்தனை யென்றுநின்
பாத பங்கயம் பற்றினன் பாவியேன்
விஞ்ச நல்லருள் வேண்டித் தருதியோ
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

5

கள்ள நெஞ்சக னாயினு மையநான்
கள்ள மின்றிக் கழறுகின் றேனென
துள்ள நின்றிரு வுள்ள மறியுமே
ஓது கின்றதென் போது கழித்திடேல்
வள்ள மாடலர்ப் பாதப் பெரும்குழ்
வாழ்த்தி நாத்தமும் பேற வழங்குவாய்
வெள்ள வேணிப் பெருந்தகை யேயருள்
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

6

மண்ணி லாசை மயக்கற வேண்டிய
மாத வர்க்கு மதிப்பரி யாயுனை
எண்ணி லாச்சிறி யேனைபு ழுன்னின்றே
ஏன்று கொண்டனை யின்று விடுத்தியோ

உண்ணி லாவிய நின்றிரு வுள்ளமும்
ஆசை யோடுவர்ப் புங்கொள வொண்ணுமோ
லெண்ணி லாமுடிப் புண்ணிய மூர்த்தியே
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

7

ஆணி லேயன்றி யாருயிர்ப் பெண்ணிலே
அலியி லேயிவ் வடியனைப் போலவே
காணி லேனொரு பாவியை யிப்பெருங்
கள்ள நெஞ்சக் கடையனை யானையா
வணி லேயிட ரெய்த விடுத்தியேல்
என்செய் கேனினி யிவ்வுல் கத்திலே
வீணி லேயுழைப் பேனரு லையனே
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

8

வாளி லேவிழி மங்கையர் கொங்கையா
மலையி லேமுக மாயத்தி லேயவர்
தோளி லேயிடைச் சூழலி லேயுந்திச்
சுழியி லேநிதஞ் சுற்றுமென் னெஞ்சநின்
தாவிரி லேநின்ற னித்த புகழிலே
தங்கும் வண்ணந் தரவுளஞ் செய்தியோ
வேளி லேயழ கானசெவ் வேளின்முன்
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

9

நாலி னாலுனை நாடொறும் பாடுவார்
நாடு வார்தமை நண்ணிப் புகழவும்
ஒளி லாதுனைப் பாடவுந் துன்பெலாம்
ஓட வும்மகி மோங்கவுஞ் செய்குவாய்
காவி நேர்களத் தான்மகிழைங்கரக்
கடவு ளேநற் கருங்குழி யென்னுமார்
மேவி யன்பர்க் கருள்கரை நாதனே
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே.

10

நீருச்சிற்றம்பலம்

4. தனித்திருமலை

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீருச்சிற்றம்பலம்

திங்களங் கொழுந்து வேய்ந்த செஞ்சடைக் கொழுந்தே போற்றி
மங்கை வல்லபைக்கு வாய்த்த மகிணநின் மலர்த்தாள் போற்றி
ஐங்கர நால்வாய் முக்கண் னாருட்சிவ களிதே போற்றி
சங்கையாய் மகிழுஞ் செல்வக் கணைசநின் கழல்கள் போற்றி.

1

கலிவண்ணத்துறை

உலகம் பரவும் பொருளென் கோவென் னுறவென்கோ
கலகம் பெறுமைப் புலன்வென் றுயருங் கதியென்கோ
திலகம் பெறுநெய் யெனநின் றிலகுஞ் சிவமென்கோ
இலகைக் கரவம் பரநின் றனையென் னென்கேனே.

2

அடியா ருள்ளந் தித்தித் தூறு மமுதென்கோ
கடியார் கொன்றைச் செஞ்சடை யானைக் கன்றென்கோ
பொடியார் மேனிப் புண்ணியர் புகழும் பொருளென்கோ
அடிகேள் சித்தி விநாயக வென்னென் றறைகேனே.

3

கலித்துறை

1 கமலமல ரயனயனன் முதலமர ரிதயமுறு கரிசகல வருள்செய்பக பதியாம்
நிமலநிறை மதிபிடுவார் நிரதிசய பரமசக நிலையயருள் புரியுமதி பதியாம்
விமலபிர ணவவடிவ விகடதட கடசுரட விபுலகய முகசுருண பதியாம்
அமலபர சிவவொளியி னுதயசய விசயசய வபயவெனு மெமதுகண பதியே. 4

கட்டளைக் கலித்துறை

அம்பொன்று செஞ்சடை யப்பரைப் போற்றன் னடியர்தந்துக்
கம்பொன்றும் வண்ணங் கருணைசெய் தாளுங் கருதுமினே
வம்பொன்று பூங்குழல் வல்லபை யோடு வயங்கியவெண்
கொம்பொன்று கொண்டெமை யாட்கொண் டருளிய குஞ்சரமே. 5

1 கமலமலர் அயன்-பிரமன் கமலமலர் நயனன்-விஷ்ணு (நயனம்-கண்).

கலி விருத்தம்

அற்புதக் கணபதி யமல போற்றியே
தற்பர சண்முக சாமி போற்றியே
சிற்பர சிவமகா தேவ போற்றியே
பொற்பமர் கௌரிநிற் றோற்றி போற்றியே.

6

அருளுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளுறு சண்முகப் புனிதன் றுள்களும்
தெருளுறு சிவபிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருளற நாடொறும் வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

7

வண்ணக் கலிவிருத்தம்

துதிபெறு கணபதி யிணையடி -மலரும்
பதிதரு சரவண பவன்மல ரடியுங்
கதிதரு பரசிவ னியலணி கழலும்
மதிபுற மனனிடை மருவுது மிகவே.

8

வண்ண எண்சீர் விருத்தம்

கலைநிறை கணபதி சரணஞ் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவனி னிணையடி சரணஞ் சரணம்
சரவண பவகுக சரணஞ் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணஞ் சரணம்
உலைவறு மொருபரை சரணஞ் சரணம்
உமைசிவை யம்பிகை சரணஞ் சரணம்.

9

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருத்தணிகைப்பதிகம்

—*—

1. பிரார்த்தனைமாலை

—*—

கட்டளைக் கலித்துறை

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத் தாள்களுமோர்
கூர்கொண்ட வேலு மயிலுநற் கோழிக் கொடியுருட்
கார்கொண்ட வண்மைத் தணிகா சலமுமென்¹ கண்ணுற்றதே.

1

கண்மூன் றுறுசெங் கரும்பின்முத் தேபதங் கண்டிடுவான்
மண்மூன் றுலகும் வழத்தும் பவள மணிக்குன்றமே
திண்மூன்று நான்கு புயங்கொண் டொளிர்வச் சிரமணிநீய
வண்மூன் றலர்மலை வாழ்மயி லேறிய மாணிக்கமே.

2

மாணித்த ஞான மருந்தேயென் கண்ணினுன் மாமணியே
ஆணிப்பொன் னேயென தாருயி ரேதணி காசலனே
தாணிற்கி லேணினைத் தாழாத வஞ்சர் தமதிடம்பொய்ப்
பேணித் திரிந்தன னந்தோவென் செய்வனிப் பேதையனே.

3

அன்னே யெனைத்தந்த வப்பாவென் றேங்கி யலறுகின்றேன்
என்னேயிவ் வேழைக் கிரங்காது நீட்டித் திருத்தலெந்தாய்
பொன்னே ஈசுரைப் பொருப்பே தணிகைப் பொருப்பமர்ந்த
மன்னே கலப மயின்மே லழகிய மாமணியே.

4

மணியே தினைப்புன வல்லியை வேண்டி வளர்மறைவான்
கணியே யெனநின்ற கண்ணே யென்னுள்ளக் களிநறவே
பணியே னெனினு மெனைவலிந் தாண்டுள் பதந்தரவே
நணியே தணிகைக்கு வாவென வோர்மொழி நல்குவையே.

5

¹ கண்ணுற்றதென்பது - ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

நல்காத வீனர்தம் பாற்சென் றிரந்து நவைப்படுதன்
மல்காத வண்ண மருள்செய்கண் டாய்மயில் வாசனனே
பல்காத னீக்கிய நல்லோர்க் கருளும் பரஞ்சுடரே
அல்காத வண்மைத் தணிகா சலத்தி லமர்ந்தவனே.

6

அமரா வதியிறைக் காருபி ரீந்த வருட்குன்றமே
சமரா புரிக்கர சேதணி காசலத் தற்பரனே
குமரா பரம குருவே குகாவெனக் கூவிநிற்பேன்
எமராஜன் வந்திடுங் காலைய னேயெனே யேன்கொள்ளே

7

கோள்ளுண்ட வஞ்சர்தங் கூட்டுண்டு வாழ்க்கையிற் குட்டுண்டுமேல்
துள்ளுண்ட நோயினிற் குட்டுண்டு மங்கையர் தோய்வெனுமோர்
கள்ளுண்ட நாய்க்குன் கருணைபுண் டோநற் கடலமுதத்
தெள்ளுண்ட தேவர் புகழ்தணி காசலச் சிற்பரனே.

8

சிற்பகன் மேவுமித் தேகத்தை யோம்பித் திருவணையார்
1 தற்பக மேவிழைந் தாழ்ந்தேன் தணிகை தனிலமர்ந்த
கற்பக மேவின் கழல்கரு தேனிக் கடைப்படுமென்
பொற்பக மேவிய நின்னரு ளென்னென்று போற்றுவதே.

9

போற்றே னெனினும் பொறுத்திடல் வேண்டும் புவிநடையாஞ்
சேற்றே விழுந்து தியங்குகின் றேனைச் சிறிதுமினி
ஆற்றே னெனதர சேயமு தேயென் னருட்செல்வமே
மேற்றேன் பெருகு பொழிற்றணி காசல வேலவனே.

10

வேல்கோண்ட கையும் விறல்கொண்ட தோளும் விளங்குமயில்
மேல்கொண்ட வீறு மலர்முக மாறும் விரைக்கமலக்
கால்கொண்ட வீரக் கழலுங்கண் டாலன்றிக் காமனெய்யுங்
கோல்கொண்ட வண்மை யறுமோ தணிகைக் குருபரனே.

11

குருவே யயனரி யாதியர் போற்றக் குறைதவிப்பான்
வருவேல் பிடித்து மகிழ்வள்ள லேகுண மாமலையே
தருவே தணிகைத் தயாநிதி யேதுன்பச் சாகரமாந்
கருவே ரறுத்திக் கடையனைக் காக்கக் கடனுனக்கே.

12

உனக்கே விழைவுகொண் டோலமிட் டோங்கி யுலறுகின்றேன்
எனக்கே யருளித் தமிழேன் பிழைபுளத் தெண்ணியிடேல்
புனக்கேழ் மணிலல்லி யைப்புணர்ந் தாண்டருள் புண்ணியனே
மனக்கேத மாற்றுந் தணிகா சலத்தமர் வானவனே.

13

வானோர் குடிகளை வாழ்வித்த தெய்வ மணிச்சுடரே
நானோ ரெளியனென் றுன்பறுத் தாளென நண்ணிநின்றேன்
ஏனோநின் னெஞ்ச மிரங்காத வண்ண மிருங்கணிப்பூந்
தேனோ டருவி பயிலுந் தணிகைச் சிவகுருவே.

14

கையாத துன்பக் கடன்முழ்கி நெஞ்சங் கலங்கியென்றன்
ஐயாநின் பொன்னடிக் கோலமிட் டேனென்னை யாண்டுகொளாய்
மையார் தடங்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்செல்வமே
செய்யார் தணிகை மலையர சேயயிற் செங்கையனே.

15

செங்கையங் காந்த ள்ளையமின் னூர்தந் திறத்துமுன்றே
வெங்கய முண்ட விளவாயி னேன்விறல் வேலினையோர்
அங்கையி லேந்திய வையா குறவ ரரிதிற்பெற்ற
மங்கை மகிழூந் தணிகைச னேயருள் வந்தெனக்கே.

16

கேளாது போலிருக் கின்றனை யேழையிக் கீழ்நடையில்
வாளா விடர்கொண் டலறிடு மோலத்தை மாமருந்தே
தோளா மணிச்சுட ரேதணி காசலத் தூய்ப்பொருளே
நாளாயி னென்செய்கு வேனிறப் பாய நவைவருமே.

17

நவையே தருவஞ்ச நெஞ்சக மாயவு நானுனன்பர்
அவையே யணுகவு மானந்த வாரியி லாடிடவுஞ்
சவையே யமுதன்ன நின்றிரு நாமந் துதிக்கவுமாம்
இவையேயென் னெண்ணந் தணிகா சலத்து ளிருப்பவனே.

18

இருப்பாய மாய மனத்தால் வருந்தி யினைத்துநின்றேன்
பொருப்பாய கன்மப் புதுவாழ்வி லாழ்ந்தது போதுமின்றே
கருப்பாழ் செயுமுன் கழலடிக் கேயிக் கடையவனைத்
திருப்பா யெனிலென்செய் கேன்றணி காசலத் தெள்ளமுதே.

19

தேள்ளகத் தோங்கிய செஞ்சுட ரேசிவ தேசிகனே
களளகத் தேமலர்க் காவார் தணிகையெங் கன்மணியே
ள்ளகத் தேயுமுன் றென்னின் றலைத்தெழுந் திங்குமங்குந்
துள்ளகத் தேன்சிரஞ் சேருங்கொ லோநின் றுணையடியே.

20

அடியே னெனச்சொல்ல தல்லானின் றுளடைந் தாரைக்கண்டே
துடியேன் அருண கிரிபாடு நின்னரு டோய்புகழைப்
படியேன் பதைத்துரு கேன்பணி யேன்மனப் பந்தமெலாந்
கடியேன் றணிகையைக் காணெனென் செய்வெனெந் காதுலனே.

21

தலனே யடியர் தனிமன மாம்புகழ் சார்தணிகா
சலனே யயனரி யாதியர் வாழ்ந்திடத் தாங்கியில்வேல்
வலனேநின் பொன்னருள் வாரியின் மூழ்க மனோலயம்வாய்ந்
திலனேல் சனன மரணமென் னுங்கடற் கென்செய்வனே.

22

என்செய்கை யென்செய்கை யெந்தாய்நின் பொன்னடிக்கேயலங்கல்
வன்செய்கை நீங்க மகிழ்ந்தணி யேன்றுதி வாபுரைக்க
மென்செய்கை கூப்ப விழிநீர் துளித்திட மெய்சிலிர்க்கந்
தன்செய்கை யென்பதற் றேதணி காசலஞ் சார்ந்திலனே. 23

சாருந் தணிகையிற் சார்ந்தோய்நின் றுமரைத் தாட்டுணையச்
சேருந் தொழும்பர் திருப்பத மன்றியிச் சிற்றடியேன்
ஊருந் தனமு முறவும் புகழு முரைமடவார்
வாருந் தணிமுலைப் போகமும் வேண்டிலன் மண்விண்ணிலே. 24

மண்ணீ ரனல்வளி வானாகி நின்றருள் வத்துவென்றே
தெண்ணீர்மை யாற்புகழ் மாலய னேமுதற் றேவர்கடங்
கண்ணீர் தொடைத்தருள் கற்பக மேயுணைக் கண்டுகொண்டேன்
தண்ணீர் பொழிற்கண் மதிவந்து லாவுந் தணிகையிலே. 25

தணியாத துன்பத் தடங்கட னீங்கநின் றன்மலர்த்தாட்
பணியாத பாவிக்கருளுமுன் டோபசு பாசமற்றோர்க்
கணியாக நின்ற வருட்செல்வ மேதணி காசலனே
அணியா தவன்முத லாமட்ட மூர்த்த மடைந்தவனே. 26

ஆடையாத வஞ்சகர் பாற்சென் றிரந்திங் கலைந்தலைந்தே
கடையான நாய்க்குன் கருணையுண் டோதணி கைக்குணின்றே
உடையாத நன்னெஞ்சர்க் குண்மையைக் காண்பிக்கு முத்தமனே
படையாத தேவர் சிறைமீட் டளித்தருள் பண்ணவனே. 27

பண்ணவ னேநின் பதமல ரேத்தும் பயனுடையோர்
கண்ணவ னேதணி காசல னேயயிற் கையவனே
விண்ணவ ரேத்திய மேலவ னேமயன் மேவுமனம்
புண்ணவ னேணையுஞ் சேர்ந்தாயென் னேயுன்றன் பொன்னருளே. 28

பொன்னூர் புயத்தனும் பூவுடை யோனும் புகழ்மணியே
என்னாவி யின்றுணை யேதணி காசலத் தேயமர்ந்த
மன்னாநின் பொன்னடி வாழ்த்தாது வீணில் வருந்துறுவேன்
இன்னா வியற்று மியமன்வந் தாலவந் கென்சொல்வனே. 29

சொல்லார் மலர்புனை யன்பகத் தோர்க்கருள் சொல்லுமெல்லாம்
வல்லாயென் றேத்த வறிந்தே னினியென்றன் வல்வினைகள்
எல்லாம் விடைகொண் டிரியுமென் மேலிய மன்சினமுஞ்
செல்லாது காணைய னேதணி காசலச் சீரரசே. 30

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

2. எண்ணப்பத்து

—❖(*)❖—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அணிகொள் வேலுடை யண்ணலே நின்றிரு வடிகளை யன்போடும்
பணிகி லேனக முருகநின் றுடிலேன் பாடிலேன் மனமாயைத்
தணிகி லேன்றிருத் தணிகையை நினைகிலேன் சாமியின் வழிபோதத்
துணிகி லேனிருந் தென்செய்தேன் பாவிவேன் றுன்பமு மெஞ்சேனே. 1

சேல்பி டித்தவன் றந்தையா தியர்தொழுந் தெய்வமே சிவப்பேறே
மால்பி டித்தவ ரறியொணுத் தணிகைமா மலையமர்ந் திடுவாழ்வே
வேல்பி டித்தருள் வள்ளலே யான்சதுர் வேதமுங் காணுநின்
கால்பி டிக்கவுங் கருணைநீ செய்யவுங் கண்டுகண் களிப்பேனே. 2

களித்து நின்றிருக் கழவினை யேழையேன் காண்பனே வலதன்பை
ஒளித்து வன்றுய ருழப்பனே வின்னதென் றுணர்ந்திலே னருட்போதந்
தெளித்து நின்றிடுந் தேசிக வடிவமே தேவர்கள் பணிதேவே
தளிர்ந்த தண்பொழிற் றணிகையில் வளர்சிவ தாருவே மயிலோனே. 3

மயிலின் மீதுவந் தருடரு நின்றிரு வரவினுக் கெதிர்பார்க்குஞ்
செயலி னேன்கருத் தெவ்வண முடியுமோ தெரிகிலே னென்செய்கேன்
அயிலின் மாமுத றடிந்திடு மையனே யாறுமா முகத்தேவே
கயிலே நேர்திருத் தணிகையம் பதிதனிற் கந்தனென் றிருப்போனே. 4

இருப்பு நெஞ்சகக் கொடியனென் பிழைதனை யெண்ணுறே லினிவஞ்சக்
கருப்பு காவணங் காத்தரு னையனே கருணையங் கடலேயென்
விருப்பு னுறநிநின் றோங்கிய வழதமே வேலுடை யெம்மானே
தருப்பு காவ்னன் விலகுநாற் தணிகைவாழ் சாந்தசற் குணக்குன்றே. 5

குன்று நேர்பிணித் துயரினால் வருந்திநின் குரைகழல் கருதாத
துன்று வஞ்சகக் கள்ளினே னெஞ்சகத் துயரறுத் தருள்செய்வான்
இன்று மாமயின் மீதினி லேறியிவ் வேழமுன் வருவாயேல்
நன்று நன்றதற் கென்சொல்வார் தணிகைவாழ் நாதநின் னடியாரே. 6

யாரை யுந்துணை கொண்டிலே னின்னடி யிணைதுணை யல்லானின்
பேரை புன்னிவாழ்ந் திடும்படி செய்வையோ பேதுறச் செய்வாயோ
பாரை யும்முயிர்ப் பரப்பையும் படைத்தருள் பகவனே யுலகேத்துஞ்
சீரை யுற்றிடுந் தணிகையங் கடவுணின் றிருவுள மறியேனே. 7

உளங்கொள் வஞ்சக நெஞ்சர்த மிடமிட ருழந்தக முலைவற்றேன்
வளங்கொள் நிற்பத் மலர்களை நாடொறும் வாழ்த்திலே னென்செய்கேன்
குளங்கொள் கண்ணனுங் கண்ணனும் பிரமனுங் குறிக்கரும் பெருவாழ்வே [வே.
தளங்கொள் பொய்கைகூழ் தணிகையம் பதியில்வாழ் தனிப்பெரும் புகழ்த்தே

தேவர் நாயக னாகியே யென்மனச் சிலைதனி லமர்ந்தோனே
மூவர் நாயக னெனமறை வாழ்த்திடு முத்தியின் வித்தேயிற்
சேவ ராயினு நின்றிருத் தணிகைசென் றிரைஞ்சிடி னவ்வே யென்
பாவ நாசஞ்செய் தென்றனை யாட்கொளும் பரஞ்சுடர் கண்டாயே. 9

கண்ட னேகவா னவர்தொழு நின்றிருக் கழலினை தனக்காசை
கொண்ட னேகமாய்த் தெண்டனித் தானந்தக் கூத்தினை யுகந்தாடித்
தொண்ட னேனுநின் னடியறிந் செறிவனோ துயருழந் தலைவேனோ
அண்ட னேநிருத் தணிகைலா முண்ணலே யணிகொள்வேற் கரத்தோனே.
சிவசுமுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

3. செழுஞ்சுடர் மாலை

அறசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசுமுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

ஊனோ யுடையே பொருளேயென் றுருகி மனது தமொறி
வினோ துயரத் தழுந்துகின்றேன் வேரோர் துணைநின் னடியன்றிக்
கானோ னமுதே பெருங்கருணைக் கடலே கனிசிய கரும்பேநற்
சேனோர் தணிகை மலைமருந்தே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 1

பாரும் விசம்பு மறியவ்வைப் பயந்த தாயுந் தந்தையுநீ
ஓரும் போதிங் கெனிலெனியே னோயாத் துயருந் றிடனன்றோ
யாரும் காண வுனைவாதுக் கிழப்பே னன்றி யென்செய்கேன்
சேருந் தணிகை மலைமருந்தே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 2

கஞ்சன் றுதிக்கும் பொருளேயென் கண்ணே நின்னைக் கருதாத
வஞ்சர் கொடிய முகம்பார்க்க மாட்டே னினியென் வருத்தமறுத்
தஞ்ச லெனவந் தருளாயே லாற்றேன் கண்டா யடியேனே
செஞ்சந் தனஞ்சேர் தணிகைமலைத் தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 3

மின்னே ருலக நடையதனான் மேவுந் துயருக் காளாகிக்
கன்னேர் மனத்தே னினைமறந்தென் கண்டேன் கண்டாய் கற்பகமே
பொன்னே கடவுண் மாமணியே போதப் பொருளே பூரணமே
தென்னேர் தணிமை மலையரசே தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 4

வளைத்தே வருத்தம் பெருந்துயரால் வாடிச் சவலை மகவாகி
இளைத்தேன் தேற்றுந் துணைகானே னென்செய் துய்கே னெந்தாயே
விளைத்தே னொழுகு மலர்த்தருவே வின்னே விழிக்கு விருந்தேசீர்
திளைத்தோர் பரவுந் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 5

அடுத்தே வருத்துந் துயர்க்கடலி லறியா தந்தோ விழுந்திட்டேன்
எடுத்தே ஷ்டிவார் தமைக்கானே னெந்தா யெளியே னென்செய்கேன்
கடுத்தேர் கண்டத் தெம்மான்றன் கண்ணே தருமக் கடலேயென்
செடித்தீர் தணிகை மலைப்பொருளே தேனே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 6

உண்டாற் குறையு மெனப்பசிக்கு முலுத்த ரசுத்த முகத்தையெதிர்
கண்டா னடுங்க யொதுங்காது கடைகாத் திரந்து கழிக்கின்றேன்
கொண்டா ரடியார் நின்னருளை யானோ வொருவன் குறைபட்டேன்
திண்டா ரணிலேற் றணிகைமலைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 7

வேட்டே னினது திருவருளை வினையே னினியித் துயர்பொறுக்க
மாட்டேன் மணியே யன்னையென் மன்னே வாழ்க்கை மாட்டுமனம்
நாட்டே னயன்மா லெதிர்வரினு நயக்கே னெனக்கு நல்காயோ
சேட்டே னலரும் பொழிற்றணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 8

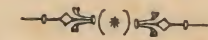
கல்லா நாயே னெனினுமெனைக் காக்குந் தாய்நீ யென் றுலகம்
எல்லா மறியு மாதவின லெந்தா யருளா திருத்தியெனிற்
பொல்லாப் பழிவந் தடையுமுனக் கரசே யினியான் புகல்வதென்னே
செல்லார் பொழிற்சூழ் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 9

அன்னே யப்பா வெனநினருட் கார்வங் கூர்ந்திங் கலைகின்றேன்
என்னே சற்று மிரங்கிலை யென்னஞ் சோரின் னன்னெஞ்சம்
மன்னே யொளிகொண் மாணிக்க மணியே குணப்பொன் மலையேநற்
மென்னேர் பொழிற்சூழ் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே.

நடையேய் துயரான் மெலிந்துநினை நாடா துழலு நானாயிற்
கடையே னெனினுங் காத்தலென்றன் கண்ணே நினது கடனன்றோ
தடையேன் வருவாய் வந்துனருள் தருவா யிதுவே சமயங்காண்
செடித்தீர் தருளந் திருத்தணிகைத் தேவே ஞானச் செழுஞ்சுடரே. 11

சிவசுமுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

4. குறையிரந்தபத்து

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசுமுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சீர்பூத்த வருட்கடலே கரும்பே தேனே
செம்பாகே யெனதுகூல தெய்வ மேநற்
கூர்பூத்த வேன்மலர்க்கை யரசே சாந்த
குணக்குன்றே தணிகைமலைக் கோவே ஞானப்
பேர்பூத்த நின்புகழைக் கருதி யேழை
பிழைக்கவருள் செய்வாயோ பிழையை நோக்கிப்
பார்பூத்த பவத்திலுற விடினென் செய்கேன்
பாவியே னந்தோவன் பயந்தி ரேனே.

தீராத துயர்க்கடலி லழுந்தி நானுந்
தியங்கியழு தேங்குமிந்தச் சேய்க்கு நீகண்
பாராத செயலென்னே யெந்தா யெந்தாய்
பாவியென விட்டனையோ பன்ன ளாக
வராய வருள்தருவா யென்றே யேமாந்
திருந்தேனே யென்செய்கேன் யாரு மில்லேன்
சீராரந் தணிகைவரை யமுதே யாதி
தெய்வமே நின்கருத்தைத் தெளிந்தி லேனே.

2

தேளிக்குமறைப் பொருளேயென் னன்பே யென்றன்
செவ்வமே திருத்தணிகைத் தேவே யன்பர்
கனிக்குமறைக் கருத்தேமெய்ஞ் ஞான நீதிக்
கடவுளே நின்னருளாக் காணே னின்னும்
சுளிக்குமிடித் துயரும்யமன் கயிறு மீனத்
தொடர்புமலத் தடர்புமனச் சோர்வு மந்தோ
அளிக்குமெனை யென்செயுமோ வறியே னின்றன்
அடித்துணையே யுறுதுணைமற் றன்றி யுண்டோ.

3

உண்டாய வுலகுயிர்கள் தம்மைக் காக்க
ஒளித்திருந்தவ் வுயிர்வினைக ளொருங்கே நானுந்
கண்டாயே யிவ்வேழை கலங்குந் தன்மை
காணுயோ பன்னிரண்டு கண்கள் கொண்டோய்
தண்டாத நின்னருட்குத் தகுமோ விட்டால்
தருமமோ தணிகைவரைத் தலத்தின் வாழ்வே
விண்டாதி தேவர்தொழு முதலே முத்தி
வித்தேசொற் பதங்கடந்த வேற்கை யானே.

4

கையாத வன்புடையா ரங்கை மேவுங்
கணியேயென் னுயிரேயென் கண்ணே யென்றும்
பொய்யாத பூரணமே தணிகை ஞானப்
பொருளேநின் பொன்னருளிப் போதியான் பெற்றால்
உய்யாத குறையுண்டோ துயர்சொல் லாமல்
ஓடுமே யமன்பாச மோய்ந்து போமென்
ஐயாநின் னடியரொடு வாழ்கு வேனிங்
காருணையல் லாலெனக்கின் றருள்செய் வாயே.

5

வாய்க்குமுன தருளென்றே யந்தோ நானும்
வழிபார்த்திங் கிளைக்கின்றேன் வருத்தும் பொல்லா
நோய்க்குமுறு துயர்க்குமிலக் காணேன் மாழ்கி
நொந்தேனின் னருள்காணே னுவலும் பாசத்
தேய்க்குமவன் வரிலவனுக் கியாது சொல்வேன்
என்செய்கேன் றுணையறியா வேழை யேனே
தூய்க்குமர குருவேதென் றணிகை மேவுஞ்
ஜோதியே யிரங்காயோ தொழும்பா ளற்கே.

6

ஆளாயோ துயரளக்கர் வீழ்ந்து மாழ்கி
ஐபாவோ வெனுமுறைபை யந்தோ சற்றுங்
கேளாயோ யென்செய்கே னெந்தா யன்பர்
கிளத்துமுன தருளெனக்குக் கிடையா தாகில்
நாளாயோர் நடுவன்வரி லென்செய் வாணே
நாயினே னென்சொல்வே னுணு வேணே
தோளாவோர் மணியேதென் றணிகை மேவுஞ்
சுடரேயென் னறிவேசிற் சுகங்கொள் வாழ்வே.

7

வாழ்வேநற் பொருளேநன் மருந்தே ஞான
வாரிதியே தணிகைமலை வள்ளலேயான்
பாழ்வேலை யெனுங்கொடிய துயருண் மாழ்கிப்
பதைத்தையா முறையோநின் பதத்துக் கென்றே
தாழ்வேனீ தறிந்திலையே நாயென் மட்டிந்
தயவிலையோ நான்பாவி தானே பார்க்குள்
ஆழ்வேனென் றயல்விட்டா னீதி யேயோ
அச்சோவிங் கென்செய்கே னண்ண லண்ணல்.

8

அண்ணுவே நின்னடியை யன்றி வேறோர்
ஆதரவிங் கறியேனெஞ் சழிந்து துன்பாற்
புண்ணுவேன் றண்ணியின்னும் வஞ்சர் பாற்போய்ப்
புலந்துமுக வாட்டமுடன் புலம்பி நிற்கப்
பண்ணுதே யாவனிவன் பானிக் குள்ளும்
படுபாவி யென்றென்னைப் பரிந்து தள்ள
எண்ணுதே யான்மிகவு மேழை கண்டாய்
இசைக்கரிய தணிகையில்வீற் றிருக்குங் கோவே.

9

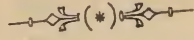
கோவேநற் றணிகைவரை யமர்ந்த ஞானக்
குலமணியே குகனேசற் குருவே யார்க்குந்
தேவேயென் விணைப்ப மொன்று கேண்மோ
சிந்தைதனி னினைக்கவருள் செய்வாய் நானும்
பூவேயு மயன்றிருமால் புலவர் முற்றும்
போற்றுமெழிற் புரந்தரனெப் புவிபு மோங்கச்
சேவேலும் பெருமானிங் கிவர்கள் வாழ்த்தல்
செய்துவக்கு நின்னிரண்டு திருத்தாட் ஈரே.

10

சிவசுலபக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

5. ஜீவசாக்ஷிமாலை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசம்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

பண்ணேறு மொழியடியர் பரவி வாழ்த்தும்
பாதமல ரழகிணையிப் பாவி பார்க்கந்
கண்ணேறு படுமென்றோ கனவி லேனுங்
காட்டென்றும் காட்டுகிலாய் கருணை யீதோ
விண்ணேறு மரிமுதலோர்க் கரிய ஞான
விளக்கெயென் கண்ணெமெய் வீட்டின் வித்தே
தண்ணேறு பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

1

பண்மேன துவந்துகுணஞ் சிறிது மில்லாப்
பாவியேன் றனையாண்டாய் பரிவா லின்று
கொண்டுமேலும் பேசுதல்போ லெளியேன் குற்றங்
குறித்துவிடி லென்செய்கேன் கொடிய னேனைக்
கண்டுதிருத் தொண்டாநகை செய்வா ரெந்தாய்
கைவிடே- லுன்னாணை காண்முக் காலும்
தண்டுளவன் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

2

புன்புலைய வஞ்சகர்பாற் சென்று வீணே
புகழ்ந்துமன மயர்ந்துறுகண் பொருந்திப் பொய்யாம்
வன்புலைய வயிரோம்பிப் பிறவி நோய்க்கு
மருந்தாய நின்னடியை மறந்தே னந்தோ
இன்புலைய வுயிர்கொள்வான் வரிவென் பால்வ்
வியமனுக்கிங் கென்சொல்கே னென்செய் கேனே
தன்புகழ்கா னருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

3

பெருங்களப முலைமடவா ரென்னும் பொல்லாப்
பேய்க்கோட்பட்ட டாகுகின்ற பித்த னேனுக்
கிரும்புலவர்க் கரியதிரு வருளி வாயேல்
என்சொல்வா ரடியரதற் கெந்தா யெந்தாய்
கரும்பினிழிந் தொழுகுமருட் சுவையே முக்கட்
கணிகனிந்த தேனெயென் கண்ணே ஞானந்
தரும்புனிதர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

4

கல்லளவா நெஞ்சமென வஞ்ச மாநர்
கண்மாய் மெனுங்கயிற்றூற் கட்டு வித்துச்
சொல்லளவாத் துன்பமெனுங் கடலில் வீழ்த்தச்
சோர்கின்றே னந்தோநற் றுணையொன் றிலிலென்
மல்லளவாய்ப் பவமாய்க்கு மருந்தா முன்றன்
மலர்ப்பாதப் புணைத்தந்தால் மயங்கே னெந்தாய்
1 சல்லமுலாத் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

5

அன்னைமுத லாம்பந்தத் தழுங்கி நாளும்
அலைந்துவாயி ரோம்பிமன மயர்ந்து நாயேன்
முன்னைவினை யாற்படும்பா டெல்லாஞ் சொல்லி
முடியென்செய் பிழைகருதி முனியே லையா
பொன்னைநிக ரருட்குன்றே யொன்றே முக்கட்
பூமணமே நறவேநற் புலவர் போற்றத்
தன்னைநிகர் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

6

பன்னரும்வன் றுயரானெஞ் சழிந்து நாளும்
பதைத்துருகி நின்னருட்பால் பருகக் கிட்டா
துன்னரும்பொய் வாழ்க்கையெனுங் கானத் திந்த
ஊர்நகைக்க பாவிபழ லுணர்ந்தி லாயோ
என்னருமை யப்பாவென் னையா வென்றன்
இன்னுயிர்க்குத் தலைவாவிங் கெவர்க்குந் தேவா
தன்னியற்சீர் வளர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

7

கோவேநின் பதந்துதியா வஞ்ச நெஞ்சக்
கொடியோர்பான் மனவருத்தங் கொண்டாழ் கின்றேன்
சாவேனு மல்லனின்பொன் னருளைக் காணேன்
தமியேனை யுய்யும்வண்ணந் தருவ தென்றோ
சேவேறுஞ் சிவபெருமா னரிதி னீன்ற
செல்லமே யருண்ஞானத் தேனே யன்பர்
தாவேதந் தெறுந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

8

ஓயாது வருமிடியான் வஞ்சர் பாற்சென்
றுளங்கலங்கி நாணியிரந் துழன்றென் னாளுந்
மாயாத துயரடைந்து வருந்தித் தெய்வ
மருந்தாய நின்னடியை மறந்திட் டேனே
தாயாகித் தந்தையாய்த் தமராய் ஞான
சற்குருவாய்த் தேவாகித் தழைத்த வொன்றே
சாயாத புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

9

1 சல்லம் என்பது-பன்றிக்கோடு.

மின்னாடு மிடைமடவா ரல்கு லாய
வெங்குழியில் வீழ்ந்தாழ்ந்து மெலிந்தே னல்லால்
எந்நாளு முனைப்போற்றி யறியே னென்னே
ஏழைமதி கொண்டேனிங் கென்செய் கேளே
அன்னையென் னப்பாவென் றரற்று மன்பர்க்
காரமுதே யருட்கடலே யமரர் கோலே
தன்னார்வத் தமர்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

10

வன்சொலினு ரிடையடைந்து மாழ்கு மிந்த
மாபாவி யேன்குறையை வகுத்து நாளும்
என்சொலினு மிரங்காம லந்தோ வாளா
வருக்கின்ற யென்னேநின் னிரக்க மெந்தாய்
இன்சொலடி யவர்மகிழு மின்ப மேயுள்
இருளகற்றுஞ் செழுஞ்சுடரே யெவர்க்குங் கோலே
தன்சொல்வளர் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

11

மீளாத வன்றுயர்கொண் டனர் தம்மான்
மெலிந்துகினை யழைத்தவறி விம்மா நின்றேன்
கேளாத கேள்வியெலாங் கேட்பிப் பாய்நீ
கேட்கிலையோ வென்னளவிற் கேள்வி யின்றோ
மாளாத தொண்டரக விருளை நீக்கு
மதியேகிற் சுகஞான மழைபெய் வின்னே
தாளாளர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

12

மண்ணினுன் மங்கையராற் பொருளா லந்தோ
வருந்திமன மயங்குமிக வாடி நின்றேன்
புண்ணியா நின்னருளை யின்னுங் காணேன்
பொறுத்துமுடி யேன்றுயரம் புகல்வ தென்னே
எண்ணினு ளளப்பரிய பெரிய மோன
இன்பமே யன்பர்தம திதயத் தோங்குந்
தண்ணினுற் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

13

வஞ்சகராங் கானினிடை யடைந்தே நெஞ்சம்
வருந்தியுறு கண்வெயிலான் மாழார் தந்தோ
தஞ்சமென்பா ரின்றியொரு பாவி நானே
தனித்தருணீர்த் தாகமுற்றேன் தயைசெய் வாயோ
செஞ்சொன்மறை முடிவிளக்கே யுண்மை ஞானத்
தேறலே முத்தொழில்செய் தேவர் தேவே
சஞ்சலநீத் தருள்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

14

வாழாத வண்ணமெனைக் கெடுக்கும் பொல்லா
வஞ்சகநெஞ் சாலுலகின் மாழார் தந்தோ
பழமான மடந்தையர்பாற் சிந்தை வைக்கும்
பாவியேன் முகம்பார்க்கப் படுவ தேயோ
ஏழைய வன்பவத்தை நீக்கு ஞான
இன்பமே யென்னரசே யிறையே சற்றுந்
தாழாத புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

15

உளந்தளர விழிசுருக்கும் வஞ்சர் பாற்சென்
றுத்தமநின் னடியைமறந் தோயா வெய்யில்
இளந்தளிர்போல் நலிந்திரந்திங் குழலு மிந்த
ஏழைமுகம் பார்த்திரங்கா யென்னே யென்னே
வளந்தருசற் குணமலையே முக்கட் ஜோதி
மணியினிருந் தொளிரொளியே மயிலார் மன்னே
தளந்தரும்பும் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

16

கல்லாத வஞ்சகர்பாற் சென்று வீணை
கழித்துநிஞ்சுங் கடையனிவன் கருணை யில்லாப்
பொல்லாத பாவியென வெண்ணி யென்னைப்
புறம்போக்கி லையாயான் புரிவ தென்னே
எல்லாஞ்செய் வல்லவனே தேவர் யார்க்கும்
இறைவனே மயிலேறு மெம்பி ரானே
சல்லாப வளத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

17

கன்னைய நெஞ்சகர்மாட் டணுகி யையோ
கரைந்துருகி யெந்தாய்நின் கருணை காணு
தென்னேயென் றேங்கியழும் பாவி யேனுக்
கருக்கவிட மிலையோநின் னிதயங் கல்லோ
பொன்னேயென் னுயிர்க்குயிராய்ப் பொருந்து ஞான
பூரணமே புண்ணியமே புனித வைப்பே
தன்னேரில் தென்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

18

பாவலினைக் கோரிடமா மடவார் தங்கள்
பாழ்ங்குழிக்கண் வீழமனம் பற்றி யந்தோ
மாவல்வினை யுடன்மெலிந்திங் குழல்கின் றேனின்
மலரடியைப் போற்றேனென் மதிதா னென்னே
தேவர்தொழும் பொருளையென் குலத்துக் கெல்லாந்
தெய்வமே யடியருளஞ் செழிக்குந் தேனே
தாவகன்றோர் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

19

கன்னியர்தம் மார்பிடங்கொண் டலைக்கும் புன்சீழ்க்
கட்டிகளைக் கருதிமனங் கலங்கி வீணே
அன்னியனா யலைகின்றேன் மயக்க நீக்கி
அடிமைகொள லாகாதோ வருட்பொற் குன்றே
சென்னிமிசைக் கங்கைவைத்தோ னரிதிற் பெற்ற
செல்வமே யென்புருக்குந் தேனே யெங்குந்
தன்னியல்கொண் டுறுந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

20

உள்ளமனக் குரங்காட்டித் திரியு மென்றன்
உளவறிந்தோ வையாநீ யுண்ணப் போற்றார்
கள்ளமனக் குரங்குகளை யாட்ட வைத்தாய்
கடையனேன் பொறுத்துமுடி கில்லேன் கண்டாய்
தெள்ளமுதப் பெருங்கடலே தேனே ஞானத்
தெளிவேயென் றெய்வமே தேவர் கோவே
தள்ளரிய புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

21

வந்தாள்வா யையாவோ வஞ்சர் தம்பால்
வருந்துகின்றே னென்றலறு மாற்றங் கேட்டும்
எந்தாய்நீ யிரங்காம விருக்கின் ருயால்
என்மனம்போ னின்மனமு மிருந்த தேயோ
கந்தாவென் றுரைப்பவர்தங் கருத்துள் ளுறுங்
கணிசமே கரும்பேகற் கண்டே நற்சீர்த்
தந்தானுந் திருத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

22

ஊராதி யிகழ்மாயக் கயிற்றூற் கட்டுண்
டோய்ந்தலறி மனங்குழைந்திங் குழலு கின்றேன்
பாராதி யண்டமெலாங் கணத்திற் காண்போய்
பாவினென் முகவாட்டம் பார்த்தி லாயோ
சீராதி பகவனருட் செல்வ மேயென்
சிந்தைமலர்ந் திடலுறுந் தேனே யின்பஞ்
சாராதி மலைத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

23

வாவென்பா ரின்றியுன தன்ப ரென்னை
வஞ்சகனென் றேமறுத்து வன்க ணை
போவென்பா ராகிலெங்கு போவே னந்தோ
பொய்யனேன் றுணையின்றிப் புலம்பு வேனே
கோவென்பார்க் கருடருமக் குன்றே யொன்றே
குணங்குறியற் றிடவருளுந் குருவே வாழ்க்கைத்
தாவென்பார் புகழ்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

24

மாயைநெறி யாமுலக வாழ்க்கை தன்னில்
வருந்திதினை யழைத்தலறி மாழ்கா நின்றேன்
தாயையறி யாதுவருஞ் சூலுண் டோவென்
சாமிநீ யறியாயோ தயையில் லாயோ
பேயையறிகர் பாவினென நினைந்து விட்டாற்
பேதையே னென்செய்கேன் பெருஞ்சீர்க் குன்றே
சாயைகடற் செறிதணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

25

மின்னைநிகர்ந் தழிவாழ்க்கைத் துயரால் நெஞ்சம்
மெலிந்துநினை தருள்பருக வேட்டு நின்றேன்
என்னையிவன் பெரும்பாவி யென்றே தள்ளில்
என்செய்கேன் றுன்பெருஞ்சேய் இயற்றுங் குற்றம்
அன்னைபொறுத் திடல்நீதி யல்ல வோவென்
ஐயாவே நீபொறுக்க லாகா தோதான்
தன்னைநிகர் தருந்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

26

முந்தைவினை யால்நினது வழியிற் செல்லா
முடனென் றணையன்பர் முனிந்து பெற்ற
தந்தைவழி நில்லாத பாவி யென்றே
தள்ளிவிடிற் றலையாய்த் துத் தயங்கு வேனே
எந்தைநினை தருள்சற்றே யளித்தால் வேறோர்
எண்ணமிலே னேகாந்தத் திருந்து வாழ்வேன்
சந்தனவான் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

27

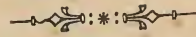
பன்னகநோர்ந் துறுவஞ்ச வுலகி னின்று
பரதவித்துன் னருட்கெதிர்போய்ப் பார்க்கின் றேனின்
பொன்னருளைப் புணர்ந்துமன மகிழ்ந்து வாழப்
புண்ணியனே நாயேற்குப் பொருத்த மின்றோ
பின்னையொரு துணையறியென் றணியே விட்டாற்
பெருமநினக் கழகேயோ பேதை யாமென்
றன்னையளித் தருடணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே.

28

சீவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

6. ஆற்றமுறை

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சீவசுண்டிக சீவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

விண்ண ருதுவாழ் வேந்த னாதியர்
வேண்டி யேங்கவும் விட்டெ னெஞ்சுகக்
கண்ண ருதுநீ கலந்து நிற்பதைக்
கள்ள நாயினேன் கண்டு கொண்டிலேன்
எண்ண ருத்துயர்க் கடலுண் முழ்கியே
இயங்கி மாழ்குவேன் யாது செய்குவேன்
தண்ண ருப்பொழிற் குலவும் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

1

வாட்க னேழையர் மயலிற் பட்டக
மயங்கி மாலயன் வழத்து நின்றிருத்
தாட்க னேயமற் றுலக வாழ்க்கையிற்
சஞ்ச ரித்துழல் வஞ்ச னேனிடம்
ஆட்க னேசுழ லந்த கன்வரில்
அஞ்ச வேனலால் யாது செய்குவேன்
நாட்க னேர்மலர்ப் பொழில்கொள் போரிவாழ்
நாயகா திருத் தணிகை நாதனே.

2

எண்ணில் புன்றொழி லெய்தி யையவோ
இயல்பின் வாழ்க்கையி லியங்கி மாழ்கியே
கண்ணி னுண்மணி யாய நின்றனைக்
கருதி டாதுழல் கபட னேற்கருள்
நண்ணி வந்திவ னேழை யாமென
நல்கி யாண்டிட னியாய மேசொலாய்
தண்ணி ரும்பொழிற் சூழும் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

3

கூலி யேழையர் குறைக டீரவாட்
கொள்ளும் வள்ளலே குறுகும் வாழ்க்கையிற்
பாவி யேன்படும் பாட னைத்தையும்
பார்த்தி ருந்துநீ பரிந்து வந்திலாய்
சேவி யேனென்றிற் றள்ள நீதியோ
திருவ ருட்கொரு சிந்து வல்லையோ
தாவி யேர்வனை பயிற்செய் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

4

சந்தை நேர்நடை தன்னி லேங்குவேன்
சாமி நின்றிருத் தாளுக் கன்பிலேன்
எந்தை நீமகிழ்ந் தென்னை யாவையேல்
என்னை யன்பர்க ளென்சொல் வார்களோ
நிந்தை யேற்பினுங் கருணை செய்திடல்
நித்த நின்னருள் நீதி யாகுமால்
தந்தை தாயென வந்து சீர்தருந்
தலைவ னேதிருத் தணிகை நாதனே.

5

சேல்லும் வாழ்க்கையிற் றியங்க விட்டுநின்
செய்ய தாள்துதி செய்தி டாதுழல்
கல்லும் வெந்நிடக் கண்டு மிண்டுசெய்
கள்ள நெஞ்சினேன் கவலைதீர்ப் பையோ
சொல்லு மின்பவான் ஜோதி யேயருள்
தோற்ற மேசுக சொருப வள்ளலே
சல்லி யங்கெட வருள்செய் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

6

ஏது செய்குவ னேனு மென்றனை
ஈன்ற நீபொறுத் திடுத லல்லதை
ஈது செய்தவ னென்றிவ் வேழைய
எந்த வண்ணநீ யெண்ணி நீக்குவாய்
வாது செய்வனிப் போது வள்ளலே
வறிய னேனென மதித்து நின்றிடேல்
தாது செய்மலர்ப் பொழில்கொள் போரிவாழ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

7

பேயு மஞ்சலும் பேதை யார்களைப்
பேணு மிப்பெரும் பேய னேற்கொரு
தாயு மப்பனுந் தமரு நட்புமாய்த்
தண்ண ருட்கடல் தந்த வள்ளலே
நீயு நாணுமோர் பாலு நீருமாய்
நிற்க வேண்டினே நீதி யாகுமோ
சாயும் வன்பவந் தன்னை நீக்கிடுஞ்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

8

பொய்யர் தம்மனம் புகுத லின்றெனப்
புனித னூலெலாம் புகல்வ தாதலால்
ஐய நின்றிரு வருட்கி ரப்பவிந்
கஞ்சி நின்றெனில் விஞ்ச வஞ்சனேன்
மெய்ய ருள்ளுளே விளங்குஞ் ஜோதியே
வித்தி லாதவான் விளைந்த வின்பமே
தைய லாரிரு வோரு மேவுதோட்
சாமி யேதிருத் தணிகை நாதனே.

9

மாலின் வாழ்க்கையின் மயங்கி நின்றபதம்
மறந்து முன்றிடும் வஞ்ச நெஞ்சினேன்
பாவி னீரென நின்ன டிக்கணை
பற்றி வாழ்ந்திடப் பண்ணு வாய்கொலோ
சேலின் வாட்கணர் தீய மாயையிற்
றியங்கி நின்றிடச் செய்கு வாய்கொலோ
சால நின்னுளந் தானெவ் வண்ணமோ
சாற்றி டாய்திருத் தணிகை நாதனே.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

7. இரந்த விண்ணப்பம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

நானோ யேகியே வணங்குது மெனத்தின நானையே கழிக்கின்றோம்
ஊளை நெஞ்சமே யென்னையோ வென்னையோ வுயர்திருத் தணிகைசன்
தானே யுன்னியே வாழ்ந்தில முயிருடல் தணந்திட ற்ணையிந்த
வேளை யென்றறி வுற்றில மென்செய்வோம் விளம்பரும் விடையோமே.

விடைய வாழ்க்கையை விரும்பின னின்றிரு விரைமலர்ப் பதம் போற்றேன்
கடைய நாயினே னெவ்வனா நின்றிருக் கருணைபெற் றுய்வேனே
விடையி லேறிய சிவபரஞ் சுடருளே விளங்கிய வொளிக் குன்றே
தடையி லாதபே ரானந்த வெள்ளமே தணிகையம் பெருமானே. 2

பெருமை வேண்டிய பேதையிற் பேதையேன் பெருந்துய ருழக்கின்றேன்
ஒருமை யீயுரின் றிருப்பத மிறைஞ்சிலே னுய்வதெப் படியேயோ
அருமை யாந்தவத் தம்மையு மப்பனு மளித்திடும் பெருவாழ்வே
தரும வள்ளலே குணப்பெருங் குன்றமே தணிகைமா மலையானே. 3

மலையும் வேற்கணர் மையலி லமுந்தியே வள்ளனின் பதம்போற்ற
தலையு மிப்பெருங் குறையினை யையகோ யாவரோ றைசெய்கேன்
நிலைகொ ளானந்த நிருத்தனுக் கொருபொரு ணிகழ்த்திய பெருவாழ்வே
தலைமை மேவிய சற்குரு நாதனே தணிகையம் பதியானே. 4

பதியு மப்பனு மன்னையுங் குருவுநற் பயன்றரு பொருளாய
கதியு நின்றிருக் கழலடி யல்லது கண்டில னெளியேனே
விதியு மாலுரின் றேத்திடுந் தெய்வமே விண்ணவர் பெருமானே
வதியுஞ் சின்மய வடிவமே தணிகைமா மலையமர்ந் திடுவாழ்வே. 5

வாழ நின்றிருத் தொண்டர்கள் திருப்பதம் லுமுத்திடா துலகத்தே
தாழும் வஞ்சர்பாற் ருமுமென் றன்மையென் றன்மைவன் பிறப்பாய்
ஏழு மென்னதே யாகிய தையனே யெவரெனைப் பொருகின்றோர்
ஊழு நீக்குநர் தணிகையம் மண்ணலே யுயர்திரு வருட்டேனே. 6

தேனுந் தெள்ளிய வழுதமுங் கைக்குநின் றிருவருட் டேனுண்டே
யானு நீயுமாய்க் கலந்துற வாடுநா ளெந்தநா ளறியேனே
வானும் பூழியும் வழுத்திடுந் தணிகைமா மலையமர்ந் திடுதேவே
கோனுந் தற்பர குருவுமாய் விளங்கிய குமாரசற் குணக்குன்றே. 7

குன்று பொய்யுடல் வாழ்வினை மெய்யெனக் குறித்திவ னைகின்றேன்
இன்று நின்றிரு வருளடைந் துய்வனே வில்லையிவ் வுலகத்தே
என்று மிப்படிப் பிறந்திறந் துழல்வனே யாதாமிந் கறிகில்லேன்
நன்று நின்றிருச் சித்தமென் பாக்கியம் நற்றணி கையிற்றேவே. 8

தேவ ருந்தவ முனிவருஞ் சித்தருஞ் சிவனரி பயனாகும்
மூவ ரும்பணி முதல்வநின் னடியிலென் முடியுற வைப்பாயேல்
ஏவ ரும்மெனக் கெதிரிலை முத்திவ் டென்னுடை யதுகண்டாய்
தாவ ரும்பொழிற் றணிகையங் கடவுளே சரவண பவகோவே. 9

வேயை வென்றதோட் பாவையர் படுகுழி விழுந்தலைந் திடுமிந்த
நாயை யெப்படி யாட்கொள லாயினு நாதரின் செயலன்றே
தாயை யப்பனைத் தமரினை விட்டுனைச் சார்ந்தவர்க் கருள்கின்றோம்
மாயை நீக்கநல் லருள்புரி தணிகைய வந்தரு ளிந்நாளே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

8. கருணைமாலை

—❖—(·:·)❖—

கலி விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சங்க பாணியைச் சதுமு கத்தனைச்
செங்க ணுயிரத் தேவர் நாதனை
மங்க லம்பெற வைத்த வள்ளலே
தங்க ருட்டிருத் தணிகை யையனே. 1

அய்ய னேநினை யன்றி யெங்கணும்
பொய்ய னேற்கொரு புகலி லாமையால்
வெய்ய னேனென வெறுத்து விட்டிடேல்
மெய்ய னேதிருத் தணிகை வேலனே. 2

வேலன் மாதவன் வேத னேத்திடும்
மேலன் மாமயின் மேல னன்பருட்
சால நின்றவன் றணிகை நாயகன்
வால நற்பத வைப்பெ னெஞ்சமே. 3

நெஞ்ச மெயிலெ தென்னை நின்மதி
வஞ்ச வாழ்வினின் மயங்கு கின்றனை
தஞ்ச மென்றருட் டணிகை சார்தியேற்
கஞ்ச மாமலர்க் கழல்கி டைக்குமே.

4

கிடைக்குண் மாழ்கியே கிலஞ்செய் யந்தகன்
படைக்குட் பட்டிமும் பான்மை யெய்திடேன்
தடைக்குட் பட்டிடாத் தணிகை யான்பதத்
தடைக்க லம்புகுந் தருள்செ ழிப்பனே.

5

செழிக்குஞ் சீர்த்திருத் தணிகைத் தேவநின்
கொழிக்கு நல்லருள் கொள்ளை கொள்ளவே
தழிக்கொண் டன்பரைச் சார்ந்தி லேனிவண்
பழிக்குள் ளாகுமென் பான்மை யென்னையோ.

6

என்னை யென்னையீ தென்றன் மாதவம்
முன்னை நன்னெறி முயன்றி லேனைநின்
பொன்னை யன்னதாள் போற்ற வைத்தனை
அன்னை யென்னுந் தணிகை யண்ணலே.

7

அண்ணி லேனினையெ யின்னடி
எண்ணி லேனிதற் கியாது செய்குவேன்
புண்ணி னேன்பிழை பொறுத்துக் கோடியால்
தண்ணி னீள்பொழிற் தணிகை யப்பனே.

8

அப்ப னென்னுடை யன்னை தேசிகன்
செப்ப னென்குலத் தெய்வ மானவன்
துப்ப னென்னுயிர்த் துணைவன் யாதுமோர்
தப்பி லன்பர்சேர் தணிகை வள்ளலே.

9

வள்ள லுன்னடி வணங்கிப் போற்றவென்
உள்ள மென்வசத் துற்ற தில்லையால்
எள்ள லையவோ வேழை யென்செய்கேன்
தள்ள ரும்பொழிற் தணிகை வெற்பனே.

10

வேற்ப னேதிருத் தணிகை வேலனே
பொற்ப னேதிருப் போரி நாதனே
கற்ப மேற்பல காலஞ் செல்லுமால்
அற்ப னேன்றுயர்க் களவு சாற்றவே.

11

சாறு சேர்திருத் தணிகை யெந்தைநின்
ஆறு மாமுகத் தழகை மொண்டுகொண்
டேறில் கண்களா லுண்ண வெண்ணினேன்
ஈறி லென்னுடை யெண்ண முற்றுமோ.

12

முற்று மோமன முன்னி நிற்பதம்
பற்று மோவினைப் பகுதி யென்பவை
வற்று மோசக வாழ்வு வாய்க்குமோ
சற்று மோர்கிலேன் தணிகை யத்தனே.

13

அத்த னேதணி :காச லத்தருள்
வித்த னேமயின் மேற்கொள் வேலனே
பித்த னேன்பெரும் பிழைபொ றுத்திடிற்
சுத்த வன்பர்கள் சொல்வ ரேதமே.

14

ஏதிலா ரென வெண்ணிக் கைவிடில்
நீதி யோவெனை நிலைக்க வைத்தவா
சாதி வான்பொழிற் தணிகை நாதனே
ஈதி நின்னரு ளென்னும் பிச்சையே.

15

பிச்சை யேற்றவன் பிள்ளை நீயெனில்
இச்சை யேற்றவர்க் கியாது செய்குவாய்
பச்சை மாமயிற் பரம நாதனே
கச்சி நேர்தணி கைக்க டம்பனே.

16

கடப்ப மாமலர்க் கண்ணி மார்பனே
தடப்பெ ரும்பொழிற் தணிகைத் தேவனே
இடப்ப டாச்சிறி யேனை யன்பர்கள்
தொடப்ப டாதெனிற் சொல்வ தென்கொலோ.

17

என்சொல் கேனிதை யெண்ணி லற்புதம்
வன்சொ லேன்பிழை மதித்தி டாதுவந்
தின்சொ லாலிவ ணிருத்தி யென்றனன்
தன்சொல் செப்பருந் தணிகைத் தேவனே.

18

தேவ நேசனே சிறக்கு மீசனே
பாவ நாசனே பரம தேசனே
சாவ காசனே தணிகை வாசனே
கோவ பாசனே குறிக்கொ ளென்னையே.

19

குறிக்கொ ளன்பரைக் கூடு ருதவிவ்
வெறிக்கொ ணுயினே வேண்டி யையநீ
முறிக்கொள் வாய்கொலோ முனிகொள் வாய்கொலோ
நெறிக்கொள் வோர்புகழ் தணிகை நித்தனே.

20

தணிகை மேவிய சாமி யேநிலை
எணிகை விட்டிடே லென்று தோத்திரம்
அணிகை நின்னடிச் சுயர்ந்து நின் லுயர்
சணிகை போலெனக் கலக்கிற் றுள்ளமே.

21

உள்ள நெக்குவிட் டிருகு மன்பர்தர்
நள்ள கத்தினி னடிக்குஞ் ஜோதியே
தள்ள ருந்திறற் றணிகை யானந்த
வெள்ள மேமனம் விள்ளச் செய்வையே.

22

செய்வ தன்மவன் சிறிய னேன்றனை
வைவ ரன்பர்க ளென்னின் மத்தனேன்
உய்வ தெவ்வண முரைசெ யத்தனே
சைவ நாதனே தணிகை மன்னனே.

23

மன்னு நின்னருள் வாய்ப்ப தின்றியே
இன்னு மித்துய ரேய்க்கி லென்செய்கேன்
பொன்னி னம்புயன் போற்றும் பாதனே
தன்னி னின்றிடுந் தணிகை மேலனே.

24

மேலை வானவர் வேண்டு நின்றிருக்
காலை யென்சிரங் களிக்க வைப்பையோ
சாலை யோங்கிய தணிகை வெற்பனே
வேலை யேந்துகை விமல நாதனே.

25

வேத மாமுடி விளங்கு நின்றிருப்
பாத மேத்திடாப் பாவி யேன்றனக்
கீத லின்றுபோ வென்னி லென்செய்கேன்
சாதல் போக்குநற் றணிகை நேயனே.

26

நேய நிற்புடை நின்றி டாதவென்
மாய நெஞ்சினுள் வந்தி ருப்பையோ
பேய னேன்பெரும் பிழைபொ றுத்திடத்
தாய நின்கடன் தணிகை வாணனே.

27

வாணு தற்பெரு மாட்டி மாரொடு
காணு தற்குணக் காதல் கொண்டனன்
ஏணு தற்கென தெண்ண முற்றுமோ
மாணு தற்புகழ்த் தணிகை வண்ணனே.

28

வண்ண னேயருள் வழங்கும் பன்னிரு
கண்ண னேயயிற் கரங்கொ ளையனே
தண்ண னேநிருத் தணிகை வேலனே
திண்ண மீதருள் செய்யுங் காலமே.

29

கால்கு றித்தவென் கருத்து முற்றியே
சால்வ ளத்திருத் தணிகை சார்வனென்
மால்ப கைப்பிணி மாறி யோடவே
மேல்கு றிப்பனல் வெற்றிச் சங்கமே.

30

சிவசுண்டுக சிவஞான தேசிகன் திருவடிவாழ்க

9. மருண்மலை விண்ணப்பம்

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசுண்டுக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சொல்லும் பொருளு மாய்நிறைந்த சுகமே யன்பர் துதிதுணையே
புல்லும் புகழ்சேர் நற்றணிகைப் பொருப்பின் மருந்தே பூரணமே
அல்லும் பகலு நின்னா மந்தோ நினைந்துன் னாளாகேன்
கல்லும் பொருவா வன்மனத்தாற் கலங்கா நின்றேன் கடையேனே. 1

கடையேன் வஞ்ச நெஞ்சுகத்தாற் கலுழ்கின் றேனின் திருக்கருணை
அடையே னவமே திரிகின்றே னந்தோ சிறிது மறிவில்லென்
விடையே றீசன்¹ புயம்படுமுன் விரைத்தாட் கமலம் பெறுவேனோ
கொடையே ரருளைத் தருமுகிலே கோவே தணிகைக் குலமணியே. 2

மணியே யடியேன்² கண்மணியே மருந்தே யன்பர் மகிழ்ந்தணியும்
அணியே தணிகை யரசேதெள் ளமுதே யென்ற னொருயிரே
பிணியேய் துயரால் வருந்திமனப் பேயா லலைந்து பிறழ்கின்றேன்
தணியேன் தாகம் நின்னருளைத் தருத லிலையேற் றுழ்வேனே. 3

தாழ்வேன் வஞ்ச நெஞ்சுகர்பாற் சார்வேன் றனக்குன் னருள்தந்தால்
வாழ்வே னிலையே லென்செய்கேன் வருத்தம் பொறுக்க மாட்டேனே
ஏழ்வே தனையுங் கடந்தவர்தம் இன்பப் பெருக்கே யென்னுயிரே
போழ்வேற் கரங்கொள் புண்ணியனே புகழ்சேர் தணிகைப் பொருப்பரசே.

¹ புயம்படும் உன் = ஈசன் தோளில் பொருந்துகின்ற உனது.

அரைசே யடியர்க் கருள்குகனே அண்ண தணிகை யையாவே
விறைசேர் கதம்ப மலர்ப்புயனே வேலா யுதக்கை மேலோனே
புரைசேர் மனத்தால் வருந்தி யுன்றன் பூம்பொற் பதத்தைப் புகழ்கில்லைன்
தரைசேர் வாழ்வீற் றயங்குகின்றே னந்தோ நின்று தனியேனே. 5

தனியே துயரில் வருந்திமனஞ் சாம்பி வாழ்க்கைத் தனைப்பட்டிங்
கனியே துறுமோ வென்செய்கே னென்றே நின்றேற் கிரங்காயோ
கனியே பாகே கரும்பேயென் கண்ணே தணிகைக் கற்பகமே
துனியேய் பிறவி தனையகற்றுந் துணையே ஜோதிச் சுகக்குன்றே. 6

குன்றே மகிழ்ந்த குணக்குன்றே கோவே தணிகைக் குருபரனே
நன்றே தெய்வ நாயகமே நவிலற் கரிய நல்லுறவே
என்றே வருவா யருடருவா யென்றே புலம்பி யேங்குற்றேன்
இன்றே காணப் பெறிலெந்தா யிறவேன் பிறவே னிருப்பேனே. 7

இருப்பேன் றுயர்வாழ் வினிலெனினு மெந்தாய் நினது பதங்காணும்
விருப்பே னயன்மான் முதலோரை வேண்டே னருள வேண்டாயோ
திருப்பே ரொளியே யருட்கடலே தெள்ளா ரமுதே திருத்தணிகைப்
பொருப்பே மகிழ்ந்த புண்ணியமே புனித ஞான போதகமே. 8

போதா னந்த வருட்கனியே புகலற் கரிய பொருளேயென்
நாதா தணிகை மலையரசே நல்லோர் புகழு நாயகனே
ஓதா தவமே வருந்துயரா லுழன்றே பிணியி லுலகின்றேன்
ஏதா முனதின் னருளியா திருந்தா லந்தோ வெளியேற்கே. 9

எளியே னினது திருவருளுக் கெதிர்நோக் குற்றே யிரங்குகின்ற
கனியே னெனைநீ கைவிட்டாற் கருணைக் கியல்போ கற்பகமே
அளியே தணிகை யருட்சுடரே யடிய ருறவே யருண்ஞானத்
துனியே யமைபு மெனக்கெந்தாய் வாவென் றொருசொற் சொல்லாயே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

10. பொறுக்காப்பத்து

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

மெய்யரு ளகத்தின் விளங்குகின் பதமாம்

விறைமலர்த் துணைதமை விரும்பாப்

பொய்யர்தம் மிடத்திவ் வடியனேன் புகுதல்

பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்

ஐயரு மிடப்பா லம்மையும் வருந்தி
அளித்திடுந் தெள்ளிய வழுதே
ஶ்தயலர் மயக்கற் றவர்க்கருள் பொருளே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே. 1

நன்மைய வெல்லா மளித்திடு முனது
நளினமா மலரடி வழுத்தாப்
புன்மைப் பிடத்திவ் வடியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
சின்மயப் பொருளின் றொண்டர்பால் நாயேன்
சேர்ந்திடத் திருவருள் புரியாய்
தன்மயக் கற்றோர்க் கருள்தரும் பொருளே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே. 2

மருளிலா தவர்கள் வழுத்துநின் னடியை
மனமுற நினைந்தகத் தன்பாம்
பொருளிலா தவர்பா லேழையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
அருளெலார் திரண்ட வானந்த வருவே
அன்பர்பா லிருந்திட வருளாய்
தரளவான் மழைபெய் திடுந்திருப் பொழில்சூழ்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே. 3

நிலையருள் நினது மலரடிக் கன்பு
நிகழ்ந்திட நாடொறு நினையாப்
புலையர்தம் மிடமிப் புன்மையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
மலையர சளித்த மரகதக் கொம்பர்
வருந்தியீன் றெடுத்தமா மணியே
தலையர சளிக்க விர்திரன் புகழுந்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே. 4

வல்லிருட் பலந்தீர் மருந்தெனு நினது
மலரடி மனமுற வழுத்தாப்
புல்லர்தம் மிடமிப் பொய்யனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
ஶல்லைபி னெனைமீட் டின்னடி யவர்பால்
உற்றுவாழ்ந் திடச்செயி னுய்வேன்
சல்லமற் றவர்கட் கருள்தரும் பொருளே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே. 5

கற்பிலா ரெனினு நினைந்திடி லருள்நின்
கருணையங் கடலடிக்கன்பாம்
பொற்பிலா தவர்பா லேழையேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
1 அற்பிலே னெனினு மென்பிழை பொறுத்துன்
அடியர்பாற் சேர்த்திடி லுய்வேன்
தற்பரா பரமே சற்குண மலையே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

பத்திகோண் டவருட் பரவிய வொளியாம்
பரஞ்சடர் நின்னடி பணியும்
புத்திகொள் எலர்பா லெளியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
நித்திய வடியர் தம்முடன் கூட்ட
நினைந்திடி லுய்குவ னரசே
சத்திசெங் கரத்திற் றரித்திடு மழுதே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

நீற்றணி விளங்கு மவர்க்கருள் புரியும்
நின்னடிக் கமலங்கள் நினைந்தே
போற்றிடா தவர்பாற் பொய்யனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
ஆற்றல்கொள் நிற்பான் னடியருக் கடிய
ஔச்செயி லுய்குவ னமுதே
சாற்றிடும் பெருமைக் களவிலா தோங்குந்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

பரிந்திடு மனத்தோர்க் கருள்செயு நினது
பாததா மரைகளுக் கன்பு
புரிந்திடா தவர்பா லெளியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்
தெரிந்திடு மன்ப ரிடமுறி லுய்வேன்
திருவுள மறிகிலன் றேனே
சரிந்திடுங் கருத்தோர்க் கரியநற் புகழ்கொள்
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.

எண்ணு மவர்கட் கருளுநின் னடியை
ஏத்திடா தழிதருஞ் செல்வப்
புண்ணு மவர்பா லெளியனேன் புகுதல்
பொறுக்கிலன் பொறுக்கிலன் கண்டாய்

1 அற்பு என்பது - அன்பு.

கண்ணுறு மணியா நின்னடி யவர்பாற்
கலந்திடி லுய்குவன் கரும்பே
தண்ணுறுங் கருணைத் தனிப்பெருங் கடலே
தணிகைவாழ் சரவண பவனே.
சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

10

11. வேட்கை விண்ணப்பம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

மன்னே யென்ற னுயிர்க்குயிரே மணியே தணிகை மலைமருந்தே
அன்னே யென்னை யாட்கொண்ட அரசே தணிகை ஐயாவே
பொன்னே ஞானப் பொங்கொளியே புனித வருளே பூரணமே
என்னே யெளியேன் துயருழத்த லெண்ணி யிரங்கா திருப்பதுவே.

1

இரங்கா நின்றிங் கலைதருமில் வெளியேன் கனவி னிடத்தேனும்
அரங்கா வரவி னடித்தோனு மயனுங் காண்டற் கரிதாய
உரங்கா முறுமா மயின்மேனின் னுருவந் தரிசித் துவப்படையும்
வரங்கா தலித்தேன் தணிகைமலை வாழ்வே யின்று வருவாயோ.

2

வருவா யென்று நாடோறும் வழிபார்த் திரங்கி மனந்தளர்ந்தேன்
கருவாய் பவனென் றெனைத்தள்ளக் கருது வாயோ வன்றியருள்
உருவாய் வந்து தருவாயோ தணிகா சலத்து ஞற்றமர்ந்த
ஒருவா வுன்றன் திருவுளத்தை யுணரே னென்செய் துய்க்கேனே.

3

உய்யும் பொருட்டின் திருப்புகழை யுரையே னந்தோ வுரைக்கடங்காப்
பொய்யுங் களவு மழுக்காறும் பொருளாக் கொண்டேன் புலையேனை
எய்யும் படிவந் தடர்ந்தியம னிழுத்துப் பறிக்கி லென்னையான்
செய்யும் வகையொன் றறியேனே தென்பாற் றணிகைச் செஞ்சுடரே.

4

சேஞ்சோற் சவையே மெய்ஞ்ஞானச் செல்வப் பெருக்கே தெள்ளமுதே
விஞ்சைப் புலவர் புகழ்தணிகை விளக்கே துளக்கில் வேலோனே
வெஞ்சொற் புகலும் வஞ்சகர்பான் மேவி நின்றான் மலர்மறந்தே
பஞ்சிற் றமியேன் படும்பாட்டைப் பார்த்தும் அருட்கண் பார்த்திலையே.

5

பார்க்கின் றிலையே பன்னிருகண் படைத்து மெளியேன் பாடனைத்துந்
தீர்க்கின் றிலையே யென்னையான் செய்வேன் சிறியேன் சீமானே
பேர்க்குந் றேடுகூர் புயக்குன்றும் பொடிசெய் வேற்கைப் புண்ணியனே
சீர்க்குந் றெனுநல் வளத்தணிகைத் தேவே மயிலூர் சேவகனே.

6

சேவற் கொடிகொள் குணக்குன்றே சிந்தா மணியே யாவர்கட்குங்
காவற் பதியே தணிகைவளர் கரும்பே கணியே கற்பகமே
மூவர்க் கிறையே லேயின்ற முத்த னளித்த முத்தேநற்
தேவர்க் கருணின் சேவடிக்கே விழைந்தேன் யாதுந் தெரியேனே.

7

தேரியே னுனது திருப்புகழைத் தேவே யுன்றன் சேவடிக்கே
பரியேன் பணியேன் கூத்தாடேன் பாடேன் புகழைப் பரவசமாய்த்
தரியேன் றணிகை தனைக்காணேன் சாகே னேகேன் சும்பிக்கே
உரியே னந்தோ வெதுகொண்டிங் குப்புகேன் யாது செய்கேனே.

8

சேய்வ துனது திருவடிக்கார் திறனே சிந்தை நிற்பாலே
வைவ துன்னை நினையாத வஞ்ச கரையே வழத்திநிதம்
உய்வ துனது திருநாம மொன்றைப் பிடித்தே மற்றொன்றால்
எய்வ தறியேன் றிருத்தணிகை யெந்தா யெந்தா யெளியேனே.

9

எளியே னினது சேவடியா மின்ப நறவை யெண்ணியெண்ணி
அளியே னெஞ்சஞ் சற்றேனு மன்பொன் றில்லே னதுசிறிதும்
ஒளியே னெந்தா யென்னுள்ளத் தொளித்தே யெவையு முணர்கின்றாய்
வளியே முதலாய் நின்றருளு மணியே தணிகை வாழ்மன்னே.

10

சீவசன்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

12. ஆறெழுத்துண்மை

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீவசன்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

பெருமை நிதியே மால்விடைகொள் பெம்மான் வருந்திப் பெறும்பேறே
அருமை மணியே தணிகைமலை அமுதே யுன்றன் ஆறெழுத்தை
ஒருமை மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
இருமை வளனு மெய்துமிட ரென்ப தொன்று மெய்தாதே.

1

எய்தற் கரிய வருட்சுடரே யெல்லாம் வல்ல விறையோனே
செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத் தேவே யுன்றன் ஆறெழுத்தை
உய்தற் பொருட்டிங் குச்சரித்தே உயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும் வன்க ணொன்றும் வாராதே.

2

வாரா விருந்த வடியவர்தம் மனத்தி லொளிரும் மாமணியே
ஆரா வழதே தணிகைமலை யரசே யுன்றன் ஆறெழுத்தை

ஓரா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
ஏரா செல்வப் பெருக்ககவா விரும்பை யொன்று மிகந்திடமே.

3

இகவா வடியர் மனத்தாறு மின்பச் சுவையே யெம்மானே
அகவா மயிலூர் திருத்தணிகை யரசே யுன்ற னாறெழுத்தை
உகவா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற்
சுகவாழ் விற்ப மதுதான்னுந் துன்ப மொன்றுந் துன்னாதே.

4

துன்னு மறையின் முடிவிலொளிர் தூய விளக்கே சுகப்பெருக்கே
அண்ணை யணையாய் தணிகைமலை அண்ணை வுன்ற னாறெழுத்தை
உன்னி மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற்
சென்னி யணியா யடிசேருந் தீமை யொன்றுஞ் சேராதே.

5

சேரு முக்கட் கணிகனிந்த தேனே ஞானச் செழுமணியே
யாரும் புகழூந் தணிகையெம் தன்பே யுன்ற னாறெழுத்தை
ஒரு மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற்
பாரும் விசம்பும் பதஞ்சாரும் பழங்க ணொன்றுஞ் சாராதே.

6

சார்ந்த வடியர்க் கருளளிக்குந் தருமக் கடலே தற்பரமே
வார்ந்த பொழில்சூழ் திருத்தணிகை மணியே யுன்ற னாறெழுத்தை
ஓர்ந்து மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
ஆர்ந்த ஞான முறுமழியா வலக்க ணொன்று மழிந்திடமே.

7

அழியாப் பொருளே யென்னுயிரே அயில்செங் கரங்கொ னையாவே
கழியாப் புகழ்சேர் தணிகையமர் கந்தா வுன்ற னாறெழுத்தை
ஒழியா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற்
பழியா விற்ப மதுபதியும் பணிமை யொன்றும் பதியாதே.

8

பதியே பெங்கு நிறைந்தருளும் பரம சுகமே பரஞ்சுடரே
கதியே யளிக்குந் தணிகையமர் கடம்பா வுன்ற னாறெழுத்தை
உதியோ மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டாற்
துதியேர் நினது பதந்தோன்றுந் துன்ப மொன்றுந் தோன்றாதே.

9

தோன்ற ஞானச் சின்மயமே தூய சுகமே சுயஞ்சுடரே
ஆன்றார் புகழூந் தணிகைமலை அரசே யுன்ற னாறெழுத்தை
ஊன்ற மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
ஈன்றான் நிகரும் அருளடையு மிடுக்க ணொன்றும் அடையாதே.

10

சீவசன்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

13. போக்குரையீடு

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

கற்கி லேனுன தருட்பெய ராங்குக கந்தவென் பவைநாளும்
நிற்க லேனுன தாகம நெறிதனி னீசனே னுய்வேனோ
சொற்கி லேசமி லடியவ ரன்பினுட் டோய்தரு பசந்தேனே
அற்கி லோதருந் தணிகையா ரமுதமே யானந்த வருட்குன்றே. 1

பாவ வாழ்க்கையிற் பாவியேன் செய்திடும் பண்பிலாப் பிழைநோக்கித்
தேவ ரீர்மன திரக்கமுற் றேயருள் செய்திடா திருப்பிரேற்
காவ லாகிய கடுப்பினித் துயரமிக் கடையனென் றனக்கின்னும்
யாவ தாகுமோ வென்செய்கோ வென்செய்கோ வியலும்வேற் கரத்திரே. 2

சேலி யாதவென் பிழைகளை யென்னுளே சிறிதறி தரும்போதோ
பாவி யேன்மனம் பகிலென வெதும்பியுட் பதைத்திடக் காண்கின்றேன்
ஆவி யேயரு ளமுதமே நின்றிரு வருள்தனக் கென்னுமோ
பூவி னாயகன் போற்றிடுந் தணிகையம் பொருப்பமர்ந் திடுவாழ்வே. 3

துன்பி னாலகம் வெதும்பிறைந் தயர்ந்துநின் றுணையடி மலரேத்தும்
அன்பி லாதவிப் பாவியேன் செய்பிழை யனைத்தையும் பொறுப்பாயேல்
வன்பி லாதநின் னடியவர் தந்திரு மனத்தினுக் கென்னுமோ
இன்பி னாற்சுரர் போற்றிடுந் தணிகைவாழ் றிவைவனே யெம்மானே. 4

என்செய் கேனினுந் திருவருள் காண்கிலே னெடுக்கருந் துயருண்டேன்
கன்செய் பேய்மனக் கடையனே னென்னினுங் காப்பதுன் கடனன்றோ
பொன்செய் குன்றமே பூரண ஞானமே புராதனப் பொருள்வைப்பே
மன்செய் பாணிக்க விளக்கமே தணிகைவாழ் வள்ளலே மயிலோனே. 5

மண்ணி னண்ணிய வஞ்சகர் பாற்கொடு வயிற்றினு லலைப்பட்டேன்
கண்ணி னண்ணருங் காட்சியே நின்றிருக் கடைக்கடுணைக் கருணைக்கி
எண்ணி யெண்ணிநெஞ் சழிந்துகண் ணீர்கொளு மேழையென்றனக்கின்னும்
புண்ணி னண்ணிய வேலெனத் துயருறிற் புலையென் செய்கேனே. 6

மலங்கி வஞ்சகர் மாட்டிந் தையகோ வருந்திநெஞ் சயர்வுற்றே
கலங்கி நின்றிருக் கருணையை விழையுமென் கண்ணருள் செய்யாயோ
இலங்கி யெங்கனு நிறைந்தரு ளின்பமே யெந்தையே யெந்தாயே
நலங்கி ளாந்திடுந் தணிகையம் பதியமர் நாயக மணிக்குன்றே. 7

சைவ நாயக சம்பந்த னாகிய தமிழருட் குன்றேயென்
தெய்வ மேநினை யன்றியோர் துணையிலேன் றிருவரு ளறியாதோ
வைவ தேகொளும் வஞ்சகர் தம்மிடை வருந்திநெஞ் சழிகின்றேன்
செய்வ தோர்கிலேன் கைவிடி லென்செய்கேன் றெளிவிலாச் சிறியேனே. 8

வாழ்வி லாஞ்சிறு களிப்பினு லுன்றனை மறந்திறு மாக்கின்றேன்
தாழ்வி லேசிறி தெண்ணிநெந் தயர்வென் றன்மைநன் றருளாளா
1 கேழ்வி மேனிய வடியவர் மகிழ்வுறக் கிடைத்தருள் பெருவாழ்வே
1 வேழ்வி யோங்கிய தணிகைமா மலைதனில் விளங்கித் திருப்போனே. 9

என்று மாதர்மே லிச்சைவைத் துன்றனை யென்னுளேன் றுயருற்றற்
கன்று நெஞ்சகக் கன்வனே னன்பினைக் கருத்திடை யெணிற்கால
நன்று நன்றெனக் கெவ்வனம் பொன்னரு னால்குவை யறிகில்லேன்
துன்று மாதவர் போற்றிடுந் தணிகைவாழ் ஜோதியே சுகவாழ்வே. 10

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

14. பணித்திறம்வேட்டல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

நண்ணேனோ மகிழ்வினெடுந்திருத்தணிகை மலையதனை நண்ணி யென்றன்
கண்ணேநீ யமர்ந்தவெழில் கண்குளிரக் காணேனோ கண்டு வாரி
உண்ணேனோ ஆனந்தக் கண்ணீர்கொண் டாடியுனக் குகப்பாத் தொண்டு
பண்ணேனோ நின்புகழைப் பாடேனோ வாயாரப் பாவி யேனே. 1

பாலியேன் படுந்துயருக் கிரங்கியருள் தணிகையிலென் பால்வா வென்று
கூவிநீ யாட்கொளவோர் கனவேனுங் காணேனோ குணப்பொற் குன்றே
ஆவியே யறிவேயெ னன்பேயென் அரசேநின் னடியைச் சற்றும்
சேவியே னென்னுமெனைக் கைவிடேல் அன்பர்ப்பழி செப்பு வாரே. 2

வாரேனோ திருத்தணிகை வழிநோக்கி வந்தென்கண் மணியே நின்று
பாரேனோ நின்னழகைப் பார்த்துலக வாழ்க்கைதறிற் படுமிச் சோபந்
திரேனோ நின்னடியைச் சேவித்தா னந்தவெள்ளந் தினைத்தா டேனோ
சாரேனோ நின்னடியர் சமுகமதைச் சார்ந்தவர்தாள் தலைக்கொள் ளேனோ. 3

1 கேழ்வி, வேழ்வி என்பன-எதுகை நோக்கித் திரித்தவாறு.

கோள்ளேனோ நீயமர்ந்த தணிகைமலைக் குறவெண்ணங் கோவே வந்தே
அள்ளேனோ நின்னருளை யள்ளியுண்டே யானந்தத் தழுந்தி யாடித்
துள்ளேனோ நின்ருளைத் துதியேனோ துதித்துலகத் தொடர்பை யெல்லாந்
தள்ளேனோ நின்னடிக்கீழ்ச் சாரேனோ துணையிலலாத் தனிய னேனே. 4

தனியேயிங் குழல்கின்ற பாவியேன் நிருத்தணிகா சலம்வாழ் ஞானக்
கணியேயின் சேவடியைக் கண்ணாரக் கண்மெனங் களிப்பு மேனோ
துனியேசெய் வாழ்வினைத் தென்னெண்ண முடியாது சுழல்வே னாகில்
இனியேது செய்வென்மற் றெருதுணையுங் காணேனில் வேழை யேனே. 5

இவ்வேளை யருட்டணிகை யமர்ந்தருந் தேவையென திருகண் ணைய
செவ்வேளை மனங்களிப்பச் சென்றுபுகழ்ந் தானந்தத் தெளிதே னுண்டே
எவ்வேளை யும்பரவி யேத்தேனோ அவன்பணிக ரியற்றி டேனோ
தெவ்வேளை யடர்க்கவகை தெரியாம லுழல்தருமிச் சிறிய னேனே. 6

சிறியேனிப் போதேகித் திருத்தணிகை மலையமர்ந்த தேவின் பாதங்
குறியேனோ வானந்தக் கூத்தாடி யன்பர்கடங் குழாத்துட் சென்றே
அறியேனே பொருணிலையயறிந் தெனதென் பதைவிடுத்திவ் வகில மாயை
முறியேனோ உடல்புகை மூடேனோ நன்னெறியை முன்னி யின்றே. 7

முன்னேனோ திருத்தணிகை யடைந்திடின் சந்நிதியின் முன்னே நின்று
மன்னேனோ வடியருடன் வாழேனோ நின்னடியை வாழ்த்தி டேனோ
உன்னேனோ நன்னிலையை யுலகத்தோ ரெல்லீரு முங்கே வாரும்
என்னேனோ நிற்பெயரை யார்கூறி னாலுமவர்க் கிதங்கு மேனோ. 8

கூறேனோ திருத்தணிகைக் குற்றுனடிப் புகழ்தனைக் கூறி நெஞ்சந்
தேறேனோ நின்னடியர் திருச்சமுகஞ் சேரேனோ தீராத் துன்பம்
ஆறேனோ நின்னடிய னாகேனோ பவக்கடல்விட் டகன்றே யப்பால்
ஏறேனோ வருட்கடவி விழியேனோ வொழியாத வின்ப மார்ந்தே. 9

தேடேனோ யென்னாத னெங்குற்ற னெனவோடித் தேடிச் சென்றே
நாடேனோ தணிகைதனி னாய்கனே நின்னழகை நாடி நாடிக்
கூடேனோ வடியருடன் கோவையெங் குகனையெங் குருவே யென்று
பாடேனோ வானந்தப் பரவசமுற் றுன்கமலப் பதநண் னேனோ. 10

சிவசம்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

15. நெஞ்சோடு புலத்தல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசம்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

வாவா வென்ன வருள்தணிகை மருந்தை யென்கண் மாமணியைப்
பூவாய் நறவை மறந்தவநாள் போக்கின் றதுவும் போதாமல்
மூவா முதலி னருட்கேலா மூட நினைவு மின்றெண்ணி
ஆவா நெஞ்சே யெனைக்கெடுத்தா யந்தோ நீதா னுவாயோ. 1

வாயாத் துரிசற் றிடும்புலவோர் வழத்துந் தணிகை மலையமுதைக்
காயாக் கணியை மறந்தவநாள் கழிக்கின் றதுவும் போதாமல்
ஈயாக் கொடியர் தமக்கன்றி யேலா நினைவு மின்றெண்ணி
மாயா வென்றன் வாழ்வழித்தாய் மனமே நீதான் வாழ்வாயோ. 2

வாழும் படிநல் லருள்புரியு மருவுந் தணிகை மலைத்தேனைச்
சூழங் கலப மயிலரசைத் துதியாப் பவமும் போதாமல்
வீழங் கொடியர் தமக்கன்றி மேவா நினைவு மேனியின்று
தாழும் படியென் றனைபலத்தாய் சவலை மனநீ சாகாயோ. 3

காயோ மெனதின் றவர்க்குனிப கணியார் தணிகைக் கற்பகத்தைப்
போயோர் கணமும் போற்றுகிலாய் புன்மை புரிந்தாய் புலங்கெட்டாய்
பேயோ வெங்குந் திரிந்தோடிப் பேணு வென்பைப் பேணுகின்ற
நாயோ மனமே நீயுனைநா னம்பி வாளா நலிந்தேனே. 4

தேனுங் கடமுந் திகழ்தணிகைத் தேவை நினையாய் தீநரசு
மானு நடையி லுழல்கின்றாய் மனமே யுன்றன் வஞ்சகத்தால்
நானு மிழந்தேன் பெருவாழ்வை நாய்போ னலிந்திங் கவமேநீ
தானு மிழந்தா யென்னேபுன் றன்மை யிழிவார் தன்மையதே. 5

தன்ன லுலகை நடத்துமருட் சாமி தணிகை சாராமற்
பொன்னுன் மண்ணுற் பூவையராற் புலம்பி வருந்தும் புன்னெஞ்சே
உன்ன லென்ற னுயர்விழந்தே னுற்று ரிழந்தே னுன்செயலைச்
சொன்னால் நகைப்ப ரெனைவிட்டுந் தொலையா யிங்கு நிலையாயே. 6

நிலைக்குந் தணிகை யென்னரசை நீயு நினையாய் நினைப்பதையுந்
கலைக்குந் தொழில்கொண் டெனைக்கலக்கங் கண்டாய் பலனென் கண்டாயே
முலைக்குந் கலைக்கும் விழைந்தவமே முயங்கு மூட முழுநெஞ்சே
அலைக்குந் கொடிய விடநீயென் றறிந்தேன் முன்ன ரறிந்திலனே. 7

இலதை நினைப்பாய் பித்தர்கள்போ லேங்கா நிற்பாய் தணிகையிலென்
குலதெய் வழுமாய்க் கோவாய்ச்சற் குருவாய் நின்ற குகனருளே
நலதென் றறியா யான்செய்த நன்றி மறந்தாய் நாணுதென்
வலதை யழித்தாய் வலதொடுநீ வாழ்வாய் கொல்லோ வன்னெஞ்சே. 8

நெஞ்சே யுகந்த துணையெனக்கு நீயென் றறிந்தே நேசித்தேன்
மஞ்சேர் தணிகை மலையமுதை வாரிக் கொளும்போ தென்னுள்ளே
நஞ்சே கலந்தா யுன்னுறவு நன்றே யினியுன் னட்பகன்றால்
உஞ்சே னிலையேல் வன்னரகத் துள்ளேன் கொள்ளே னென்றையுமே. 9

கொள்ளும் பொழில்சூழ் தணிகைமலைக் கோவை நினையா தெனைநரகில்
தள்ளும் படிக்கோ தலைப்பட்டாய் சகத்தின் மடவார் தம்மயலாங்
கள்ளுண் டந்தோ வெறிகொண்டாய் கலைத்தா யென்னைக் கடந்தோர்கள்
எள்ளும் படிவந் தலைக்கின்ற யெனக்கென் றெங்கே யிருந்தாயோ. 10

இருந்தா யிங்கு கண்டவிடத் தேகா நின்ற யவ்விடத்தும்
பொருந்தாய் மீண்டும் புகுவாய்பின் போவாய் வருவாய் புகழ்தணிகை
மருந்தாய் நின்ற குகனடியை வழத்தா யெனையும் வலிக்கின்றாய்
திருந்தாய் நெஞ்சே நின்செயலைச் செப்ப வெனக்குத் திடுக்கிடமே. 11

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

16. புன்மை நினைந்திரங்கல்

கட்டளைக்கலிப்பா

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

மஞ்சட் பூச்சின் மினுக்கி விளைஞர்கள்
மயங்க வேசெயும் வாள்விழி மாதர்பாற்
கெஞ்சிக் கொஞ்சி நிறையழிந் துன்னருட்
கிச்சை நீத்துக் கிடந்தன னாயினேன்
மஞ்சற் றோங்கும் பொழிற்றணி காசல
வள்ள லென்வினை மாற்றுதல் நீதியே
தஞ்சத் தால்வந் தடைந்திடு மன்பர்கள்
தம்மைக் காக்குந் தனியருட் குன்றமே. 1

முலையைக் காட்டி மயக்கியென் னாருயிர்
முற்றும் வாங்குறு முண்டைகள் நன்மதி
குலையக் காட்டுங் கலவிக்கி சைந்துநின்
கோலங் காணக் குறிப்பில னாயினேன்

நிலையைக் காட்டுநல் லானந்த வெள்ளமே
நேச நெஞ்சக நின்றொளிர் தீபமே
கலையைக் காட்டு மதிதவழ் நற்றணி
காச லத்தமார் தோங்கதி காரனே. 2

வஞ்ச மேகுடி கொண்டு விளங்கிய
மங்கை யர்க்கு மயலுழந் தேயவார்
நஞ்ச மேவு நயனத்திற் கிக்கிய
நாயி னேனுனை நாடுவ தென்றுகாண்
கஞ்ச மேவு மயன்புகழ் ஜோதியே
கடப்ப மாமலர்க் கந்த சுகந்தனே
தஞ்ச மேயென வந்தவர் தம்மையாள்
தணிகை மாமலைச் சற்குரு நாதனே. 3

பாவ மோருரு வாகிய பாவையர்
பன்னு கண்வலைப் பட்டு மயங்கியே
கோவை வாயிதழ்க் கிச்சைய தாகிநின்
குரைக முற்கன்பு கொண்டில னாயினேன்
மேவு வார்வினை நீக்கிய ளித்திடும்
வேல னேதணி காசல மேலனே
தேவர் தேடருஞ் சீரருட் செல்வனே
தெய்வ யானை திருமண வாளனே. 4

கரத்தைக் காட்டியே கண்களை நீட்டியே
கடைய னேனுயிர் வாட்டிய கன்னியர்
உரத்தைக் காட்டி மயக்க மயங்கினேன்
உன்றன் பாத வுபயத்தைப் போற்றிலேன்
புரத்தைக் காட்டு நகையி னெரித்ததோர்
புண்ணி யர்க்குப் புகல்குரு நாதனே
வரத்தைக் காட்டு மலைத்தணி கேசனே
வஞ்ச னேற்கருள் வாழ்வு கிடைக்குமோ. 5

காச மேகங் கடுப்பினி குலைமோ
காதி யாற்றந்து கண்கலக் கஞ்செயு
மோச மேநிச மென்றுபெண் பேய்களை
முன்னி னேனினி முன்னில னாயினேன்
பாச நீக்கிடு மன்பர்கள் போலெனைப்
பாது காக்கும் பரமுனக் கையனே
தேசம் யாவும் புகழ்தணி காசலச்
செல்வ மேயருட் சிற்சுக வாரியே. 6

ஐய மேற்றுத் திரிபவ ராயினும்
ஆசை யாம்பொரு ளீந்திட வல்லரேற்
குய்யங் காட்டு மடந்தையர் வாய்ப்பட்டுன்
கோல மாமலர்ப் பாதங் குறித்திலேன்
மையு லாம்பொழில் சூழந் தணிகைவாழ்
வள்ள லேவள்ளி நாயக னேபுவிச்
சைய அம்பர ஞானிகள் போற்றிடுஞ்
சாமி யேயெனைக் காப்பதுன் றன்மையே.

கண்ணைக் காட்டி யிருமுலை காட்டிமோ
கத்தைக் காட்டி யகத்தைக்கொண் டேயழி
மண்ணைக் காட்டி மாய வனிதைமார்
மலைப் போக்கினின் கலைப் பணிவனே
பண்ணைக் காட்டி யுருகு மடியர்தம்
பத்திக் காட்டிமுத் திப்பொரு ளீதென
விண்ணைக் காட்டுந் திருத்தணி காசல
வேல னேயுமை யாளருள் பாலனே.

படியின் மாக்களை வீழ்த்தும் படுகுழிப்
பாவம் யாவும் பழகுதும் பாழ்ங்குழி
குடிக்கொ ணற்றக் குழிசிறு நீர்தருங்
கொடிய ஆற்றுக் குழிபுழுக் கொள்குழி
கடிம லக்குழி யாகுங் கருக்குழிக்
கள்ள மாதரைக் கண்டு மயங்கினேன்
ஒடிவில் சீர்த்தணி காசல நிற்புகழ்
ஒதி லேனெனக் குண்டுகொ லுண்மையே.

கச்சுக் கட்டிம னைங்கட்டிக் காழுகர்
கண்ணைக் கட்டி மனங்கட்டி வஞ்சகம்
வச்சுக் கட்டிய வன்கழற் கட்டியு
மண்ணின் கட்டியு மானு முலைக்கட்டிக்
கிச்சைக் கட்டி யிடும்பையெ னுஞ்சுமை
யேறக் கட்டிய வெற்கருள்வாய் கொலோ
பிச்சைக் கட்டிய பித்தன் புதல்வனே
பெருமை கட்டும் பெருந்தணி கேசனே.

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

17. திருவடிகுட விழைதல்

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

தேனா ரலங்கற் குழன்மடவார் திறத்தின் மயங்காத் திறலடைதற்
காணர் கொடியெம் பெருமான்றன் னருட்கண் மணியே யற்புதமே
காணர் பொழில்சூழ் திருத்தணிகைக் கரும்பே கருணைப் பெருங்கடலே
வானா ரமுதே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 1

தாழங் கொடிய மடவியர்தஞ் சழக்கா லுழலாத் தகையடைந்தே
ஆழும் பரமா னந்தவெள்ளத் தழந்திக் கனிக்கும் படிவாய்ப்ப
ஊழந் தியசீ ரன்பர்மனத் தொளிருஞ் சுடரே யுயர்தணிகை
வாழும் பொருளே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 2

மின்னுண் மருங்குற் பேதையர்தம் வெளிற்று மயக்குண் மேவாமே
உன்னும் பரம யோகியர்தம் முடனே மருவி யுணைப்புகழ்வான்
பின்னுஞ் சடையெம் பெருமாற்கோர் பேறே தணிகைப் பிறங்கலின்மேன்
மன்னுஞ் சுடரே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 3

ஆருத் துயரந் தருங்கொடியார்க் காளா யுழன்றிங் கலையாதே
கூறப் பெருமை நின்னடியார் கூட்டத் துடன்போய்க் குலாவும்வண்ணந்
தேரூப் பொருளாஞ் சிவத்தொழுகுந் தேனே தணிகைத் திருமலைவாழ்
மாறூச் சுகமே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 4

விரத மழிக்குங் கொடியார்தம் விழியான் மெலியா துணைப்புகழுஞ்
சரத ரவையிற் சென்றுநினைச் சீர்தனையே வழுத்துந் தகையடைவான்
பரத மயின்மேற் செயுந்தணிகைப் பரனே வெள்ளிப் பருப்பதம்வாழ்
வரதன் மகனே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 5

வெயின்மேற் கீட மெனமடவார் வெய்ய மயற்கண் வீழாமே
அயின்மேற் கரங்கொள் நினைப்புகழு மடியார் சபையி னடையும்வகைக்
குயின்மேற் குலவுந் திருத்தணிகைக் குணப்பொற் குன்றே கொள்கலப்
மயின்மேன் மணியே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 6

தனமுங் கடந்தே நாரியர்மா றினைபுங் கடந்தே தவமழிக்குஞ்
சினமுங் கடந்தே நினைச்சேர்ந்தோர் தெய்வச் சபையிற் சேர்ந்திடவே

வனமுங் கடமுந் திகழ்தணிகை மலையின் மருந்தே வாக்கினோடு
மனமுங் கடந்தோய் நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 7

கல்லாக் கொடிய மடவார்தங் காமக் குழிக்கண் வீழாமே
நல்லார்க் கெல்லா நல்லவரின் னாமந் துதிக்கு நலம்பெறவே
சொல்லாற் புனைந்த மாலையொடுந் தொழுது தணிகை தனைத்துதிக்க
வல்லார்க் கருளு நின்றிருத்தா ளடியேன் முடியேல் வைப்பாயே. 8

கள்ளக் கயற்கண் மடவார்தங் காமத் துழலா துனைநினைக்கும்
உள்ளத் தவர்பாற் சேர்ந்துமகிழ்ந் துண்மை யுணர்ந்தங் குற்றிடுவான்
அள்ளற் பழனத் திருத்தணிகை யரசே ஞான வழுதளிக்கும்
வள்ளற் பெருமா னின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 9

பாகைப் பொருவு மொழியுடையீ ரென்று மடவார்ப் பழிச்சாமல்
ஓகைப் பெறுநின் றிருத்தொண்ட ருடன்சேர்ந் துண்மை யுணர்ந்திடுவான்
தோகைப் பரிமேல் வருந்தெய்வ ஞான மணியே திருத்தணிகை
வாகைப் புயனே நின்றிருத்தா ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

18. ஆற்றுவிரக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

தணிகை மலையைச் சாரேனோ சாமி யழகைப் பாரேனோ
பிணிகை யறையைப் பேரேனோ பேரா வன்பு கூரேனோ
அணிசெய் யருள்நீ ராரேனோ ஆறுத் தாகந் தீரேனோ
பணிசெய் தொழும்பிற் சேரேனோ பார்மீ திரங்கு நீரேனே. 1

எளியே நென்ன விருப்பாரோ வேழைக் கிரங்கும் விருப்பாரோ
வளியேன் பேர்நெஞ் கிருப்பாரோ வழியாக் காமந் திருப்பாரோ
களியே நென்ன வுருப்பாரோ கருது மருட்குக் கருப்பாரோ
தெளியேன் யானென் செய்கேனே தென்பாற் றணிகைப் பொருப்பாரே. 2

செய்கொள் தணிகை நாடேனோ செவ்வென் புகழைப் பாடேனோ
கைகள் கூப்பி யாடேனோ கருணைக் கடவில் நீடேனோ
மெய்கொள் புளக மூடேனோ மெய்யன் பரகன்பாற் கூடேனோ
பொய்கொ ளுலகோ டேடேனோ புவிமீ திருகான் மாடேனே. 3

வந்தென் னெதிரில் நில்லாரோ மகிழ் வொருசொல் சொல்லாரோ
முந்தம் மதனை வெல்லாரோ மோகந் தீரப் புல்லாரோ.

கந்த னெனும்பே ரல்லாரோ கருணை நெஞ்சங் கல்லாரோ
சந்தத் தணிகை யில்லாரோ சுகத்தி லெல்லாம் வல்லாரே. 4

நாட்டுந் தணிகை நண்ணேனோ நாதன் புகழை யெண்ணேனோ
கூட்டுந் தொழும்பு பண்ணேனோ குறையா வருள்நீ ருண்ணேனோ
சூட்டு மயக்கை மண்ணேனோ தொழும்பு ரிடத்தை யண்ணேனோ
காட்டு மவர்தாள் கண்ணேனோ கழியா வாழ்க்கைப் புண்ணேனே. 5

காமப் பயலைத் தடுப்பாரோ கடப்ப மலர்த்தார் கொடுப்பாரோ
வேமத் தனத்தைக் கடுப்பாரோ வென்மே லன்பை விடுப்பாரோ
மாமற் றொருவீ டடுப்பாரோ மனதிற் கோபந் தொடுப்பாரோ
தாமத் தாழ்வைக் கெடுப்பாரோ தணிகை தனில்வே லெடுப்பாரே. 6

காலி மலைக்கண் வதியேனோ கண்ணுண் மணியைத் துதியேனோ
பாவி மயலை மதியேனோ பரமா னந்தத் துதியேனோ
வோவி லருளைப் பதியேனோ வுயர்ந்த தொழும்பிற் கதியேனோ
தாவில் சுகத்தை மதியேனோ சற்றும் பயனில் லொதியேனே. 7

வருந்துந் தனிமுன் மன்னாரோ வருத்த முனக்கே னென்னாரோ
இருந்தென் னிடத்தே துன்னாரோ இணைத்தா ளீய வுன்னாரோ
பொருந்திங் கயலா ரன்னாரோ பொருளீ தென்று பன்னாரோ
செருந்தி மலருந் திருத்தணிகைத் தேவ ரெவர்க்கு முன்னாரே. 8

தணிகா சலம்போய்த் தழையேனோ சாமி திருத்தாள் விழையேனோ
பணிகா தலித்துப் பிழையேனோ பாடி மனது குழையேனோ
திணிகா ணுலகை யழையேனோ சேர்ந்தவ் வீட்டுள் துழையேனோ
பிணிகா ணுலகிற் பிறந்தழன்றே பேதுற் றலையும் பழையேனே. 9

மன்னுங் குவளை யீயாரோ மதவேண் மதத்தைக் காயாரோ
இன்னுங் கோப மோயாரோ வென்றாய் தனக்குத் தாயாரோ
துன்னு மிரக்கந் தோயாரோ துகளேன் னுயரை யாயாரோ
பன்னும் வளங்கள் செறிந்தோங்கும் பணைகொள் தணிகைத் தூயாரே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

19. ஏழைமையினிரங்கல்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சீவசம்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

தேனே யுளங்கொள் தெளிவே யகண்ட சிதமேவி நின்ற சிவமே
கோனே கனிந்த சிவபோத ஞான குருவே விளங்கு குகனே
தானே தனக்கு நிகராய் விளங்கு தணிகாச லத்தெம் மரசே
நானேழை யிங்கு மனநொந்து நொந்து நலிகின்ற செய்கை நலமோ. 1

நலமேவு தொண்ட ரயனாதி தேவர் நவையேக நல்கு தணிகா
சலமேவி யுன்ற னிருதாள் புகழ்ந்து தரிசிப்ப தென்று புகலாய்
நிலமேவு கின்ற சிவயோக ருள்ள நிகழ்கின்ற ஞான நிறைவே
வலமேவு வேல்கை யொளியேர் கலாப மபிலேறி நின்ற மணியே. 2

மணியே கலாப மலேமே லமர்ந்த மதியே நினைச்சொன் மலரால்
அணியே னலன்பு மமைபேன் மனத்தி லடியா ரடிக்கண் மகிழ்வாய்ப்
பணியே னினைந்து பதையே னிருந்து பருகே னுவந்த படியே
யெணியே நினைக்கி லவமாமில் வேழை யெதுபற்றி யுய்வ தரசே. 3

உய்வண்ண மின்றி யுலகாதரத்தி லுழல்கின்ற மாய மடவார்
பொய்வண்ண மொன்றின் மனமாழ்கி யன்மை புரிதந்து நின்ற புலையேன்
மெய்வண்ண மொன்று தணிகாச லத்து மினிர்கின்ற தேவ விறல்வேற்
கைவண்ண வுன்ற னருள்வண்ண மான கழல்வண்ண நண்ண லுளதோ. 4

நண்ணுத வஞ்ச ரிடநாடி நெஞ்ச நனிநொந்து நைந்து நவையாம்
புண்ணாகி நின்ற வெளியேனை யஞ்சல் புரியாது நம்பொ னடியை
எண்ணுத பாவி யிவனென்று தள்ளி னென்செய்ந் தூய்வ தறியேன்
தண்ணார் பொழிற்கண் மதிவந் துலாவு தணிகா சலத்தி றைவனே. 5

இறையேனு முன்ற னடியெண் ணியங்கி யிழுதென்ன நெஞ்ச மிளகேன்
மறையோது முன்ற னருள்பெற்ற தொண்டர் வழிபட் டலங்க லணியேன்
குறையோடு மிங்கு மயல்கொண்டு நின்ற கொடியேனை யாள லுளதோ
நிறையோர் வணங்கு தணிகாச லத்தில் நிலைபெற் றிருக்கு மவனே. 6

அவநாள் கழிக்க வறியே னலாது னடிபேணி நிற்க வறியேன்
தவநாடு மன்ப ரொடுசேர வந்து தணிகாச லத்தை யடையேன்
எவனா னெனக்கு மவனீ யிருக்கு மிடமீயி லுன்ற னடியார்
இவனா லுன்ற னியல்பென்ன வென்னி லெவனென் றுரைப்பை யெனையே. 7

எனையா னறிந்து னடிசேர வுன்னை யிறையேனு நெஞ்சி னிதமாய்
நினையே னயர்ந்து நிலையற்ற தேக நிசமென் றுமுன்று துயர்வேன்
தனையே னினன்ப னெனவோதி வியாவர் தகுமென் றுரைப்ப ரரசே
வனையேர் கொளுஞ்செய் தணிகாச லத்து மகிழ்வோ டமர்ந்த வழுதே. 8

முதுவோர் வணங்கு தணிகா சலத்து முதலேயிவ் வேழை முறியேன்
மதுவான் மயங்கு மளிபோன் மயங்கி மதியாது நின்ற பிழையால்
விதுவாகி யன்ப ருளமேவு நீகை விடிலேழை யெங்கு மெலிவேன்
இதுநீதி யல்ல வெனவுன்றனக்கு மெவர் சொல்ல வல்ல ரரசே. 9

சீவசம்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

20. பணித்திறஞ்சாலாப்பாடிழிவு

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சீவசம்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அடுத்திலே னின்னடிய ரவைக்குட் சற்றும்
அன்பிலே னின்றொழும்பு னாகேன் வஞ்சந்
தடுத்திலேன் றணிகைதனிற் சென்று நின்னைத்
தரிசனஞ்செய் தேமதுரத் தமிழ்ச்சொன் மாலை
தொடுத்திலே னழுதுநின் தருளை வேண்டித்
தொழுதுதொழு தானந்தத் தூய்நீ ராடேன்
எடுத்திலே னல்லனென்னும் பெயரை யந்தோ
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே. 1

திரப்பவேன் மையல்புரி மாய வாழ்வில்
தியங்குலேன் சிறிதேனுந் தெளிவொன் றில்லேன்
மரப்படுவேன் சிதடருடன் திரிவேன் வீணே
மங்கையர்தங் கண்களெனும் வலைக்குள் வீழ்வேன்
கரப்பவர்க்கு முற்படுவேன் கருணை யில்லேன்
கண்ணையாய் நின்றணிகை மலையைக் காணேன்
இரப்பவர்க்கோ ரணுவளவு மீயேன் பேயேன்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே. 2

செய்திலே னின்றொண்ட ரடிக்குற் றேவல்
திருத்தணிகை மலையவலஞ் செய்து கண்ணிர்ப்
பெய்திலேன் புலனைந்து மொடுக்கி வீதல்
பிறத்தலெனுங் கடல்நீந்தேன் பெண்கள் தம்மை

வைதிலேன் மலர்கொய்யேன் மாலை சூட்டேன்
மணியேநின் நிருப்புகழை வழுத்தே னின்பால்
எய்திலே னிவ்வுடல்கொண் டேழை யேன்யான்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

3

சீர்கொண்டார் புகழ்தணிகை மலையிற் சேரேன்
சிவபெருமான் பெற்றபெருஞ் செல்வ மேநின்
பேர்கொண்டார் தமைவணங்கி மகிழேன் பித்தேன்
பெற்றதே யமைபுமெனப் பிறங்கேன் மாதர்
வார்கொண்டார் முலைமலைவீழ்ந் துருள்வே னானும்
வஞ்சமே செய்திடுவேன் மதியொன் றில்லேன்
ஏர்கொண்டா ரிகழ்ந்திடவிங் கேழை யேன்யான்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

4

காமாந்த் காரியாய் மாத ரல்குற்
கடல்வீழ்ந்தேன் மதிதாழ்ந்தேன் கவலை சூழ்ந்தேன்
நாமாந்த் கணையுதைத்த நாத னீன்ற
நாயகமா மணியேநன் னலமே யுன்றன்
பூமாந்தன் சேவடியைப் போற்றே னோங்கும்
பொழில்கொள்தணி காசலத்தைப் புகழ்ந்து பாடேன்
ஏமாந்த பாவியே னந்தோ வந்தோ
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

5

நன்றியேன் திங்கணத்தும் பறியேன் பொல்லா
நங்கையர்தங் கண்மாய நவையைச் சற்றும்
வென்றறியேன் கொன்றறிவார் தம்மைக் கூடும்
வேடனேன் நிருத்தணிகை வெற்பி னின்பாற்
சென்றறியே னிலையென்ப தறிவே னென்றுஞ்
செய்தறியேன் சிவதருமஞ் செய்வோர் நல்லோர்
என்றறியேன் வெறியேனிங் கந்தோ வந்தோ
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

6

அல்லார்க்குங் குழலார்மே லாசை வைப்பேன்
ஐயாநின் நிருத்தாண்மே லன்பு வையேன்
செல்லார்க்கும் பொழிற்றணிகை யெங்கே யென்று
தேடிடே னின்புகழைச் சிந்தை செய்யேன்
கல்லார்க்குங் கடுமனத்தேன் வன்க ணேன்புன்
கண்ணினே னுதவாத கையேன் பொய்யேன்
எல்லார்க்கும் பொல்லாத பாவி யேன்யான்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

7

அரும்பாய நன்கமடவார்க் காளாய் வாளா
அலைகின்றே னறிவென்ப தறியே னின்பாற்
நிரும்பாத பாதகனேன் நிருவொன் றில்லேன்
திருத்தணிகை மலைக்கேகச் சிந்தை செய்யேன்
கரும்பாய வெறுத்துவேம் பருந்தும் பொல்லாக்
காக்கையொத்தேன் சற்றேனுங் கனித லில்லா
இரும்பாய வன்னெஞ்சக் கள்வ னேன்யான்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

8

அம்பாத னெடுங்கண்ணார்க் கிச்சை கொள்வேன்
அகமலர முகமலர்வோ டருள்செய் யுன்றன்
செம்பாத மலரேத்தே னிலவு காத்தேன்
திருத்தணிகை யேநமது செல்வ மென்றே
நம்பாத கொடியேனல் லோரைக் கண்டால்
நாணிலே னடுங்கிலே னாயிற் பொல்லேன்
எம்பாத கத்தையெடுத் தியார்க்குச் சொல்வேன்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

9

பண்ணேனின் புகழ்சொல்வோர் தமக்குப் பூசை
பாடேனின் நிருச்சீரைப் பரமனீன்ற
கண்ணேநின் றணிகைதனைக் கண்டு போற்றேன்
கைகுவிவேன் மெய்குளிரேன் கண்ணீர் பாயேன்
உண்ணேனல் லானந்த வழுதை யன்பர்
உடனாகே னேகாந்தத் துறவோ ரெண்ணம்
எண்ணேன்வன் றுயரமண்ணேன் மனஞ்செம் புண்ணேன்
ஏன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா விருக்கின் றேனே.

10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

21. காணப்பத்து

—❖(·:·)❖—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

வரங்கொ ளடியர் மனமலரின் மகிழ்வுற் றமர்ந்த மாமணியே
திரங்கொள் தணிகை மலைவாழுஞ் செல்வப் பெருக்கே சிற்பரமே
தரங்கொ ளாலக மயலகலத் தாழ்ந்துள் ளருரு வழுதழுது
கரங்கொள் சிரத்தோ டியானுண்ணக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே.

1

வல்லி பொருபால் வானவர்தம் மகளான் டொருபால் வரமயின்மேல்
எல்லி நிலங்கு நெட்டிலேவே லேந்தி வருமென் னிறையவனே
சொல்லி யடங்காத் துயரியற்றுந் துகள்சேர் சனனப் பெருவேரைக்
கல்லி யெறிந்து நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 2

உருத்துள் ளிகலுஞ் சூர்முதலை யொழித்து வானத் தொன்பதியைத்
திருத்து மரைசே தென்றணிகைத் தெய்வ மணியே சிவஞானம்
அருத்து நினது திருவருள்கொண் டாடிப் பாடி யன்பதனாற்
கருத்துள் ளுருகி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 3

போத விருத்த லெனநினையப் புனிதர் சனனப் போரோடு
சாத லகற்றுந் திருத்தணிகைச் சைவக் கனியே தற்பரமே
ஓத லறியா வஞ்சகர்பா லுழன்றே மாதர்க் குள்ளருகும்
காத லகற்றி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 4

வீட்டைப் பெறுவோ ருள்ளகத்து விளங்கும் விளக்கே விண்ணோர்தம்
நாட்டை நலஞ்செய் திருத்தணிகை நகத்தி லமர்ந்த நாயகமே
கேட்டைத் தருவஞ் சகவுலகிற் கிடைத்த மாய வாழ்க்கையெனும்
காட்டைக் கடந்து நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 5

மட்டித் தளறு படக்கடலை மலைக்குங் கொடிய மாவுருவைச்
சட்டித் தருளுந் தணிகையிலென் தாயே தமரே சற்குருவே
எட்டிக் கனியா மிவ்வுலகத் திடர்விட் டகல நிற்பதத்தைக்
கட்டித் தழுவி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 6

இலக்க மறியா விருவினையா லிம்மா னிடமொன் றெடுத்தடியேன்
விலக்க மடையா வஞ்சகர்பால் வீணுட் போக்கி மேவிமனத்
தலக்க ணியற்றும் பொய்வாழ்வி லலைந்தேன் றணிகை யரசேயக்
கலக்க மகன்று நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 7

விரைவாய் கடப்பந் தாணிந்து விளங்கும் புயனே வேலோனே
தரைவாய் தவத்தாற் றணிகையமர் தருமக் கடலே தனியடியேன்
திரைவாய் சனனக் கடற்படிந்தே தியங்கி யலைந்தேன் சிவஞானக்
கரைவா யேறி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 8

பள்ள வுலகப் படுகுழியிற் பரிந்தங் குழலா தானந்த
வெள்ளத் தழுந்து மன்பர்விழி விருந்தே தணிகை வெற்பரசே
உள்ள மகல வங்குமிங்கு மோடி யலையும் வஞ்சநெஞ்சக்
கள்ள மகற்றி நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 9

அடலை யணிந்தோர் புறங்காட்டி லாடும் பெருமா னளித்தருளும்
விடலை பெனழு வரும்புகழும் வேலோய் தணிகை மேலோயே
நடலை யுலக நடையளற்றை நண்ணு தோங்கு மானந்தக்
கடலை யடுத்து நின்னுருவைக் கண்க ளாரக் கண்டிலனே. 10

சிவசம்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடி வாழ்க

22. பணித்திறஞ் சாலாமை

கலவிருத்தம்

சிவசம்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடி வாழ்க

வஞ்சகப் பேதையர் மயக்கி லாழ்ந்துழல்
நெஞ்சகப் பாவியே னினைந்தி லேனையோ
வெஞ்சகப் போரினை விட்டு ளோர்புகழ்
தஞ்சகத் தணிகைவாழ் தரும வாணையே. 1

வானிகர் கூந்தலார் வன்க ணன்மிக
மானிகழ் பேதையேன் மதித்தி லேனையோ
தானிரும் புகழ்கொளுந் தணிகை மேலருட்
டேனிருந் தொழுகிய செங்க ரும்பையே. 2

கருங்கு நிகர்நெடுங் கண்ணி னுர்மயல்
ஒருங்குறு மனத்தினே னுன்னி லேனையோ
தரும்புகழ் மிகுந்திடுந் தணிகை மாமலை
மருங்கமர்ந் தன்பருண் மன்னும் வாழ்வையே. 3

வைவளர் வாட்குணர் மயக்கில் வீழ்ந்தருப்
பொய்வளர் நெஞ்சினென் போற்றி லேனையோ
மெய்வள ரன்பர்கண் மேவி யேத்துறுஞ்
செய்வளர் தணிகையிற் செழிக்குந் தேனையே. 4

சேழிப்படு மங்கையர் தீய மாயையிற்
பழிப்படு நெஞ்சினென் பரவி லேனையோ
வழிப்படு மன்பர்கள் வறுமை நீக்கியே
பொழிப்படுந் தணிகையிற் பொதிந்த பொன்னையே. 5

பொதிதரு மங்கையர் புளகக் கொங்கைமேல்
வதிதரு நெஞ்சினென் மதித்தி லேனையோ
மதிதரு மன்பர்தம் மனத்தி லெண்ணிய
கதிதருந் தணிகைவாழ் கற்ப கத்தையே. 6

சிவசம்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடி வாழ்க

23. குறை நேர்ந்த பத்து

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசுண்டிக சிவஞானதேசிகள் திருவடியாழ்க

வான்பிறந்தார் புகழ்தணிகை மலையைக் கண்டு
வள்ளலே நிற்புகழை மகிழ்ந்து கூறேன்
தேன்பிறந்த மலர்க்குழலார்க் காளா வாளா
திரிகின்றேன் புரிகின்றேன் தீமை நாளும்
ஊன்பிறந்த வுடலோம்பி யவமே வாழ்நாள்
ஒழிக்கின்றேன் பழிக்காளா யுற்றே னைந்தோ
ஏன்பிறந்தே னேன்பிறந்தேன் பாவி யேன்யான்
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேளே.

1

மேய்யாவோ நற்றணிகை மலையைச் சார்ந்து
மேன்மையுறும் நிற்புகழை விரும்பி யேத்தேன்
உய்யாவோ வன்னெறியேன் பயன்ப டாத
ஒதியனையேன் எட்டிதனை யொத்தே னன்பர்
பொய்யாவோ டெனமடவார் போகம் வேட்டேன்
புலையனேன் சற்றேனும் புனித மில்லேன்
அய்யாவோ நாணுமற் பாவி யேன்யான்
யார்க்கெடுத்தேன் குறைதன்னை யறைகு வேளே.

2

வாட்செல்லா நெடுங்கண்ணார் மயலில் வீழ்ந்து.
மனம்போன வழிசென்று வருந்தா நின்றேன்
சேட்செல்லார் வரைத்தணிகைத் தேவ தேவே
சிவபெருமான் பெற்றபெருஞ் செல்வ மேநான்
நாட்செல்லா நின்றதினி யென்செய் கேளே
நாயினேன் பிழைதன்னை நாடி நிற்பாற்
கோட்சொல்லா நிற்பரெனி லென்னு மோவென்
குறையையெடுத் தெவர்க்கெனியேன் கூறு கேளே.

3

பொல்லாத மங்கையர்தம் மயற்குள் ளாகும்
புலையமனத் தால்வாடிப் புலம்பு கின்றேன்
கல்லாத பாவியென்று கைவிட் டாயோ
கருணையுரு வாகியசெந் கரும்பே மேரு
வில்லான்றன் செல்வமே தணிகை மேவும்
மெய்ஞ்ஞான வொளியே யிவ்வினையேன் றுன்பம்
எல்லாநீ யறிவாயே யறிந்தும் வாரா
திருந்தாலென் குறையையெவர்க் கியம்பு கேளே.

4

முன்னறியேன் பின்னறியேன் மாதர் பாலென்
மூடமன மிழுத்தோடப் பின்சென் றெய்த்தேன்
புன்னெறியேன் பொய்யரொடும் பயின்றே னின்றன்
புனிதவருட் கடலாடேன் புனாக மூடேன்
பொன்னரையன் ரொழுஞ்சடிவப் புனித னின்ற
புண்ணியமே தணிகைவளர் போத வாழ்வே
என்னரைசே யென்னமுதே நிற்பா லன்றி
எவர்க்கெடுத்தேன் குறைதன்னை யியம்பு கேளே.

5

விமோட்டிற் றிரிந்துமட மாத ரார்தம்
வெய்யநீர்க் குழிவீழ்ந்து மீளா நெஞ்சத்
தடுமாற்றத் தொடும்புலைய வுடலை யோம்பிச்
சார்ந்தவர்க்கோ ரணுவளவுந் தானீ யாது
பகிராட்டிற் பலனுதவாப் பனைபோல் நின்றேன்
பாவியே னுடற்சுமையைப் பலருங் கூடி
இகிராட்டில் வைக்குங்கா லென்செய் வேளே
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேளே.

6

மின்னேனே ரிடமடவார் மயல்செய் கின்ற
வெங்குழியில் வீழ்ந்தழுந்தி வெறுத்தேன் போலப்
பின்னையே யெழுந்தெழுந்து மீட்டும் மீட்டும்
பேய்போல வீழ்ந்தாடி மயற்குண் மூழ்கிப்
பொன்னையே யொத்தவுன தருளை வேண்டிப்
போற்றாது வீணேநாட் போக்கு கின்ற
என்னையே யான்சிரிப்பே னாகி லந்தோ
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேளே.

7

முலையொருபான் முகமொருபால் காட்டும் பொல்லா
மூடமட வர்கடமை முயங்கி நின்றேன்
இலையொருபா லனமொருபான் மலஞ்சேர்த் துண்ணும்
ஏழைமதி யேன்றணிகை யேந்த லேபொன்
மலையொருபால் வாங்கியசெவ் வண்ண மேனி
வள்ளல்தரு மருந்தேநின் மலர்த்தா னோத்தேன்
புலையொருவா வஞ்சகநெஞ் சுடையே னென்றன்
புன்மைதனை யெவர்க்கெடுத்துப் புகலு வேளே.

8

வேய்ப்பான்மேன் றோண்மடவார் மறைக்கு மாய
வெம்புழுச்சேர் வெடிப்பினிடை வீழ்ந்து நின்றேன்
தாய்ப்பாலை யுண்ணாது நாய்ப்பா லுண்ணுந்
தகையனேன் றிருத்தணிகை தன்னைச் சார்ந்து

ஆய்ப்பாலை யொருமருங்கா னீன்ற செல்வத்
தாமமுதே நின்னருளை யடையேன் கண்டாய்
ஏய்ப்பாலை நடுங்கருங்கல் போனின் மெய்த்தேன்,
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே. 9

வஞ்சமட மாதரார் போக மென்னும்
மலத்தினிடைக் கிருமியென வாளா வீழ்ந்தேன்
கஞ்சமலர் மனையானு மாலுந் தேடக்
காணாத செங்கனியிற் கணிந்த தேனே
தஞ்சமென்போர்க் கருள்புரியும் வள்ள லேநற்
றணிகையரை சேயுனது தானைப் போற்றேன்
எஞ்சலிலா வினைச்சேம விடமா யுற்றேன்
என்குறையை யெவர்க்கெடுத்திங் கியம்பு கேனே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

24. முறையிட்டபத்து

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

பொன்னைப் பொருளா நினைப்போர்பாற்போந்துமிடியா லிரந்தலுத்தேன்
நின்னைப் பொருளென் றுணராத நீச னினியோர் நிலைகாணேன்
மின்னைப் பொருவுஞ் சடைப்பவள வெற்பில் வினைந்த வியன்கரும்பே
முன்னைப் பொருளே தணிகையனே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 1

மக்கட் பிறவி யெடுத்துமுனை வழுத்தாக் கொடிய மரமணியேன்
துக்கக் கடலில் வீழ்ந்துமனஞ் சோர்கின் மேனோர் துணைகாணேன்
செக்கர்ப் பொருவு வடிவேற்கைத் தேவே தெவிட்டாத் தெள்ளமுதே
முக்கட் கரும்பின் முழுமுத்தே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 2

அன்பி னுனது திருவடிக்கே யாளாய்த் தொண்டொன் றுற்றதே
துன்பி னுடையோர் பாலனுகிச் சோர்ந்தே னினியோர் துணைகாணேன்
என்பின் மலிந்த மாலைபுனை யெம்மான் றந்த பெம்மானே
முன்பி னடுவாய் முனைத்தோனே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 3

அருகா மலத்தி னலைந்திரக்க மறியா வஞ்ச நெஞ்சகர்பால்
உருகா வருந்தி யுழன்றலைந்தே னுன்று ளன்றித் துணைகாணேன்
பெருகா தரவிற் சிவன்பெறுநற் பேறே தணிகைப் பெருவாழ்வே
முருகா முகமு விரண்டிடையாய் முறையோ முறையோ முறையேயோ. 4

பொன்னின் றொளிரு மார்பனயன் போற்று முன்றாட் புகழ்மறந்தே
கன்னின் றணங்கு மனத்தார்பாற் கணிந்தே னினியோர் துணைகாணேன்
மின்னின் றிலங்கு சடைக்கனியுள் வினைந்த நறவே மெய்யடியர்
முன்னின் றருளுந் தணிகையனே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 5

வேதிருள் ளவரின் மொழிகேளா வீண ரிடம்போய் மிகமெலிந்தே
அதிருங் கழற்சே வடிமறந்தே னந்தோ வினியோர் துணைகாணேன்
எதிருங் குயின்மேற் றவழ்தணிகை யிறையே முக்க ணியற்கனியின்
முதிருஞ் சுவையே முதற்பொருளே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 6

நானத் திவறு மனக்கொடியோ ரிடம்போய் மெலிந்து நாடோறும்
ஞானத் திருத்தாட் டுணைச்சிறிது நாடே னினியோர் துணைகாணேன்
தானத் தறுகண் மலையுரியின் சட்டை புனைந்தோன் றரும்பேறே
மோனத் தவர்த மகவிளக்கே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 7

தேவே யெனநிற் போற்றாத சிறிய ரிடம்போய்த் தியங்கியென்றன்
கோவே நின்றன் றிருத்தானைக் குறிக்க மறந்தேன் துணைகாணேன்
மாவே முத்தி னுரிபுனைந்த வள்ளற் கினிய மகப்பேறே
மூவே தனையை யறுத்தருள்வோய் முறையோ முறையோ முறையேயோ. 8

வேதா னந்த னெடுபோற்றி மேவப் படுநின் பதமறந்தே
ஈதா னந்தந் திடுவீரென் றீன ரிடம்போ யிரந்தலைந்தேன்
போதா னந்தப் பாசிவத்திற் போந்த பொருளே பூரணமே
மூதா னந்த வாரிதியே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 9

வடியாக் கருணை வாரிதியாம் வள்ள லுன்றான் மலர்மறந்தே
கொடியாரிடம்போய்க்குறையிரந்தேன் கொடியே னினியோர் துணைகாணேன்
அடியார்க் கெனிய முக்கணுடை யம்மா னளித்த வருமருந்தே
முடியாமுதன்மைப்பெரும்பொருளே முறையோ முறையோ முறையேயோ. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

25. நெஞ்சவலங்கூறல்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

இமுறை நெஞ்சினே னென்செய்வான் பிறந்தேன்
ஏழை மார்முலைக் கேவிழைந் துழன்றேன்
பழுதை பாம்பென மயங்கினன் கொடியேன்
பாவியே னெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்

அழுது கண்கணீ ரார்ந்திடு மடியர்
அகத்துள் னூறிய வானந்த வழுதே
தொழுது மால்புகழ் தணிகையென் னரசே
தோன்ற லேபரஞ் சுடர்தரு மொளியே.

1

வஞ்ச நெஞ்சினேன் வல்விலங் கணையேன்
மங்கை மார்முலை மலைதனி லுருள்வேன்
பஞ்ச பாதக மோருரு வெடுத்தேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
கஞ்சன் மால்புகழ் கருணையங் கடலே
கண்கண் மூன்றுடைக் கரும்பொளிர் முத்தே
அஞ்ச லஞ்சலென் றன்பரைக் காக்கும்
அண்ண லேதணி காசலத் தரசே.

2

மைய நெஞ்சினேன் மதியிலேன் கொடிய
வாட்க ணார்முலை மலைக்குப் சரித்தேன்
பைய பாம்பினை நிகர்த்தவெங் கொடிய
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
மெய்ய ருள்ளகம் விளங்கொளி விளக்கே
மேலை யோர்களுந் விளம்பரும் பொருளே
செய்ய மேனியெஞ் சிவபிரா னனித்த
செல்வ மேதிருத் தணிகையந் தேவே.

3

மதிய நெஞ்சினே னெதியினை யணையேன்
மாதர் கண்ணெனும் வலையிடைப் பட்டேன்
பதியி லேழையேன் படிற்றுவஞ் சுகனேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
பொதியி லாடிய சிவபிரா னனித்த
புண்ணி யாவருட் போதக நாதா
துதிய ராமனுக் கருள்செய்யுந் தணிகைத்
தூய னேபசுந் தோகைவா கனனே.

4

துட்ட நெஞ்சினே னெட்டியை யணையேன்
துயர்செய் மாதர்கள் சூழலுட் டினமும்
பட்ட வஞ்சனே னென்செய் வுதித்தேன்
பாவியே னெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
நட்ட மாடிய நாயக னனித்த
நல்ல மாணிக்க நாயக மணியே
மட்ட ரூப்பொழில் சூழ்திருத் தணிகை
வள்ள லேமயில் வாகனத் தேவே.

5

காயு நெஞ்சினேன் பேயினை யணையேன்
கடிகொள் கோதையர் கண்வலைப் பட்டேன்
பாயும் வெம்புலி நிகர்த்தவெஞ் சினத்தேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
தாயுந் தந்தையுஞ் சாமியு மெனது
சார்பு மாகிய தணிகையங் குகனே
ஆயுந் கொன்றைசெஞ் சடைக்கணிந் தாடும்
ஐயர் தந்தரு ளானந்தப் பேறே.

6

தீங்கு நெஞ்சினேன் வேங்கையை யணையேன்
தீய மாதர்தந் திறத்துழல் கின்றேன்
பாங்கி லாரொடும் பழகிய வெறியேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
தேங்கு கங்கையைச் செஞ்சடை யிருத்துஞ்
சிவபிரான் செல்வத் திருவருட் பேறே
ஓங்கு நற்றணி காசலத் தமர்ந்த
உண்மை யேயெனக் குற்றிடுந் துணையே.

7

கள்ள நெஞ்சினே னஞ்சினை யணையேன்
கடிய மாதர்தந் கருக்குழி யெனுமோர்
பள்ள மாழ்ந்திடு புலையனேன் கொலையேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
வெள்ள வார்சடை வித்தகப் பெருமான்
வேண்ட நற்பொருள் விரித்துரைத் தோனே
புள்ள லம்புதண் வாவிரூழ் தணிகைப்
பொருப்ப மர்ந்திடும் புனிதபூ ரணனே.

8

மத்த நெஞ்சினேன் பித்தரிற் றிரிவேன்
மாதர் கண்களின் மயங்கிநின் றலைந்தேன்
பத்தி யென்பதோ ரனுவுமுந் றில்லேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்
பித்த நாயக னருள்திருப் பேறே
பிரமன் மாலுக்கும் பேசரும் பொருளே
தத்தை பாடுதும் பொழிற்செறி தணிகா
சலத்தின் மேவிய தற்பர வொளியே.

9

அழுக்கு நெஞ்சினேன் பொய்யல தறியேன்
அணங்க ணர்மய லாழத்தில் விழுந்தேன்
பழுக்கு மூடருட் சேர்ந்திடுங் கொடியேன்
பாவி யேனெந்தப் பரிசுகொண் டடைவேன்

மழுக்கை யேந்திய மாசிலா மணிக்குண்
மன்னி டோங்கிய வளரொளிப் பிழம்பிப்
வழுக்கி லார்புகழ் தணிகையென் னரசே
வள்ள லேயென்னை வாழ்விக்கும் பொருளே.
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

10

26. ஆற்றாப்புலம்பல்

கோச்சகக்கலிப்பா

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அண்ணாவோ என்னருமை ஐயாவோ பன்னிரண்டு
கண்ணாவோ வேல்பிடித்த கையாவோ செம்பவள
வண்ணாவோ நற்றணிகை மன்னாவோ என்றென்றே
எண்ணாவோ துன்பத் திருங்கடற்குண் மன்னினனே.

1

மன்னப்பார் போற்று மணியேநின் பொன்னருளைத்
துன்னப்பா ராது சுழன்றேன் அருணைகிரி
தன்னப்பா நற்றணிகை தன்னி லமர்ந்தருளும்
என்னப்பா வின்னுமிந்த வேழைக் கிரங்காயோ.

2

காய்நின்ற நெஞ்சக் கடையேன் திருத்தணிகை
வாய்நின் றுனதுபுகழ் வாய்பாடக் கைகுவித்துத்
தூய்நின்றே தானைத் தொழுதாடித் துன்பமெலாம்
போய்நின் றடைவேனோ புண்ணியநின் பொன்னருளே.

3

பொன்பிணிக்கு நெஞ்சப் புலையேனை யிவ்வுலகில்
வன்பிணிக்கோ பெற்று வளர்த்தா யறியேனே
என்பிணைத்தார் வள்ளற் கிணிமைபெறு மணியே
அன்பிணைத்தோர் போற்று மருட்டணிகை மன்னவனே.

4

வன்னேயும் வஞ்சகர்தம் வன்சார்பும் வன்றுயரும்
என்னேயும் கொண்டதனை யெண்ணி யிடிவேனோ
அன்னோ முறைபோகி யையா முறையேயோ
மன்னோ முறைதணிகை வாழ்வே முறையேயோ

5

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

27. திருவருள்விழைதல்

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

தாணு வின்றருள் செல்வமே தணிகையிற் சாபியே நினையெத்திக்
காணு வேனிலை யருளிவண் புன்மையிற் காலங்கள் கழிக்கின்றேன்
மாணு மன்பர்க ளென்சொலா ரையநீ வந்தெனக் கருள்வாயே
நாணு வேனல னடுங்கலன் ஓடுங்கலன் நாயினுங் கடையேனே.

1

கடைப்பட் டேங்குமிந் நாயினுக் கருள்தரக் கடவுள்நீ வருவாயேல்
மடைப்பட் டோங்கிய வன்பகத் தொண்டர்கள் வந்துணைத் தடுப்பாரேல்
தடைப்பட் டாயெனி லென்செய்வேன் என்செய்வேன் றளர்வது தவிரேனே
அடைப்பட் டோங்கிய வயற்றிருத் தணிகையம் பதியமர்ந் திடுதேவே.

2

தேவ ரேழுத லுலகங்கள் யாவையுஞ் சிருட்டியா தியசெய்யும்
மூவ ரேயெதிர் வருகினு மதித்திடேன் முருகநின் பெயர்சொல்வோர்
யாவ ரேனுமென் குடிமுழு தாண்டெனை யளித்தவ ரவரேகாண்
தாவ நாடொணுத் தணிகையம் பதியில்வாழ் சண்முகப் பெருமானே.

3

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

28. புண்ணியநீற்று மான்மியம்

வண்ணக்கலிவிருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

திவசங்கடொ றுங்கொண்டிடு தீமைப்பிணி தீரும்
பவசங்கட மறுமிவ்விசு பரமும்புகழ் பரவுங்
கவசங்கடெ னச்சூழ்ந்துறு கண்ணேறது தவிருஞ்
சிவசண்முக வெனவேயருட் டிருநீறணிந் திடிலே.

1

மாலேந்திய குழலார்தரு மயல்போமிட ரயல்போங்
கோலேந்திய வரசாட்சியுங் கூடும்புகழ் நீடும்
மேலேந்திய வானாடர்கண் மெலியாவித மொருசெவ்
வேலேந்திய முருகாவென வெண்ணீறணிந் திடிலே.

2

தவமுண்மையோ டிறும்வஞ்சகர் தஞ்சார்வது தவறும்
நவமண்மிய வடியாரிட நல்குந்திறன் மல்கும்
பவனன்புனல் கனன்மண்வெளி பலவாகிய பொருளாஞ்
சிவசண்முக வெனவேயருட் டிருநீறணிந் திடிலே.

3

துயிலேறிய சோர்வுந்கெடுந் துயரங்கெடு நடுவன்
கையிலேறிய பாசந்துணி கண்டேமுறிக் திடுமால்
குயிலேறிய பொழில் சூழ்திருக் குன்றேறி நடக்கும்
மயிலேறிய மணியேயென வளர்நீறணிந் திடிலே.

4

தேருப்பேரு மனமானது தேறுந்துயர் மாறும்
மாறுப்பிணி மாயுந்திரு மருவுங்கரு வொருவும்
வீறுப்பொடு வருகூர்முடி வேறுக்கிட வருமோர்
1 ஆறுக்கரப் பொருளேயென வருள்நீறணிந் திடிலே.

5

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

29. உறுதியுணர்த்தல்

கட்டளைக்கலித்துறை

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

மஞ்சேர் பிணிமிடி யாதியை நோக்கி வருந்துறுமென்
நெஞ்சே தணிகைய னாறெழுத் துண்டுமெண் ணீறுண்டுநீ
எஞ்சே விரவும் பகலுந் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
அஞ்சே லிதுசத் தியமாமென் சொல்லே யறிந்துகொண்டே.

1

அறியாத நம்பிணி யாதியை நீக்கு மருண்மருந்தின்
நெறியார் தணிகைய னாறெழுத் துண்டுமெண் ணீறுண்டுநீ
எறியா திரவும் பகலுந் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
குறியா திருக்கலை யென்னாணை யென்றன் குணநெஞ்சமே.

2

என்றே பிணிக ளொழியுமென் றேதுய ரெய்தியிடேல்
நின்றே தணிகைய னாறெழுத் துண்டுமெண் ணீறுண்டுநீ
இன்றே யிரவும் பகலுந் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
நன்றேயெக் காலமும் வாழிய வாழிய நன்னெஞ்சமே.

3

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

1 ஆறக்கரம் என்பது - ஆறுக்கரமென நீட்டும் வழி நீட்டல்.

30. எண்ணத் தேங்கல்

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

போதுகொண் டவனு மாலுநின் றேத்தும்
புண்ணிய நின்றிரு வடிக்கே
யாதுகொண் டடைகேன் யாதுமேற் செய்கேன்
யாதுநின் றிருவுள மறியேன்
திதுகொண் டவனென் றெனக்கருள் சிறிதுஞ்
செய்திடா திருப்பையோ சிறியோன்
ஏதிவன் செயலொன் றிலையெனக் கருதி
ஈவையோ தணிகைவா ழிறையே.

1

வாழ்வனோ நிற்பொன் னடிநிழல் கிடைத்தே
வயங்குமா னந்தவெள் ளத்துள்
ஆழ்வனோ வெளியே னல்லதிவ் வுலகில்
அறஞ்செயாக் கொடியர்பாற் சென்றே
தாழ்வனோ தாழ்ந்த பணிபுரிந் தவமே
சஞ்சரித் துழன்றுவெந் நரகில்
வீழ்வனோ விஃதென் றறிகிலென் றணிகை
வெற்பினுள் ஓளிரருள் விளக்கே.

2

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

31. கையடைமுட்டற்கிரங்கல்

கட்டளைக் கலித்துறை

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

கார்பூத்த கண்டத் தொடுமேவு முக்கட் கணிகனிந்து
சீர்பூத் தொழுகுசெந் தேனே தணிகையிற் றெள்ளமுதே
பேர்பூத்த வொற்றியி னின்முன்ன ரேற்றிடப் பேதையனென்
வர்பூத்த வொண்பளி தங்காண் கிலனதற் கென்செய்வனே.

1

கருமருந் தாய மணிகண்ட நாயகன் கண்மணியாம்
அருமருந் தேதணி காசல மேவுமென் னுருயிரே
திருமருந் காரொற்றி யூர்மே வியநின் றிருமுன்னராய்
ஒருமருந் கேற்றவென் செய்கேன்கற் பூர வொளியினுக்கே. 2

பாலேதே தேத்துநற் பாம்பொடு வேங்கையும் பார்த்திடவோர்
காலெடுத் தம்பலத் தாடும் பிரான்றிருக் கண்மணியே
வேலெடுத் தோய்தென் தணிகா சலத்தமர் வித்தகநின்
பாலெடுத் தேற்றக் கிடைக்குங்கொ லோவெண் பளிதமெற்கே. 3

கண்ணப்ப னென்னுந் திருப்பெய ராலுல கம்புகழுந்
திண்ணப்ப னேத்துஞ் சிவனார் மகனுக்குத் தெண்டனிட்ட
விண்ணப்ப மொன்றிந்த மேதினி மாயையில் வீழ்வதறுத்
தெண்ணப் படுநின் றிருவரு ளீகவிவ் வேழையற்கே. 4

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

32. பொது

கட்டளைக் கலித்துறை

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

எப்பா லவரு மிறைஞ்சந் தணிகை யிருந்தருளென்
அப்பாவுன் பொன்னடிக் கென்னெஞ் சகமிட மாக்கிமிக்க
வெப்பான நஞ்சன வஞ்சகர் பாற்செலும் வெந்துயர்நீத்
திப்பாரில் நின்னடி யார்க்கேவல் செய்ய வெனக்கருளே. 1

எய்யா தருள்தணி காசல மேவிய வென்னருமை
ஐயா நினது திருவடி யேத்தியன் ரோவயனுஞ்
செய்யாண் மருவும் புயனுடைத் தேவனுஞ் சேவைனும்
நையாத வாயுளுஞ் செல்வமும் வண்மையு நண்ணினரே. 2

வாளாருங் கண்ணியர் மாயைய ரீக்கி மலிகரணக்
கோளாகும் வாதனை நீத்துமெய்ஞ் ஞானக் குறிகொடுநின்
தாளாகு நீழ லதுசார்ந்து நிற்கத் தருந்ததிரு
நாளாகு நாளெந்த நாளறி யேன்றணி காசலனே. 3

ஊன்பார்க்கு மிவ்வுடற் பொய்மையைத் தேர்த லொழிந்தவமே
மான்பார்க்குங் கண்ணியர் மையலில் வீழு மயக்கமற்றே
தேன்பார்க்குஞ் சோலைத் தணிகா சலத்துன் றிருவழகை
நான்பார்க்கு நாளெந்த நான்மயி லேறிய நாயகனே. 4

என்னே குறைநமக் கேழைநெஞ் சேமயி லேறிவரும்
மன்னே யெனநெடு மாலும் பிரமனும் வாழ்த்திநிற்குந்
தன்னேர் தணிகைத் தடமலை வாழுநற் றந்தையருட்
பொன்னேர் திருவடிப் போதுகண் டாய்நம் புகலிடமே. 5

பேதைநெஞ் சேயென்றன் பின்போந் திடுதியிப் பேயுலக
வாதையஞ் சேற்பொறி வாய்க்கலங் கேலிறை யும்மயங்கேற்
போதையெஞ் சேல்தணி. காசலம் போயப் பொருப்பமர்ந்த
தாதையஞ் சேவடிக் கீழ்க்குடி யாகத் தயங்குவமே. 6

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

33. நாளவம்படாமை வேண்டல்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

குன்றமொத் திலங்கு பணைமுலை நெடுங்கட்
கோதையர் பால்நிறைந் தோடிச்
சென்றவிப் புலையேன் மனத்தினை மீட்டுன்
திருவடிக் காக்குநா னுளதோ
என்றனி யுயிரே யென்னுடைப் பொருளே
என்னுளத் தினிதெழு மின்பே
மன்றலம் பொழில்சூழ் தணிகையம் பொருப்பில்
வந்தமர்ந் தருள்செயு மணியே. 1

மணிக்குழை யடர்த்து மதர்த்தவேற் கண்ணார்
வஞ்சக மயக்கினி லாழ்ந்து
கணிக்கருந் துயர்கொண் மனத்தினை மீட்டுன்
கழலடிக் காக்குநா னுளதோ
குணிக்கரும் பொருளே குணப்பெருங் குன்றே
குறிகுணங் கடந்ததோர் நெறியை
எணிக்கரு மாலு மயனுநின் மேத்தும்
எந்தையே தணிகையெம் மிறையே. 2

இறைக்குளே யுலக மடங்கலு மருட்டும்
இலைநெடு வேற்குண ரளகச்
சிறைக்குளே வருந்து மனத்தினை மீட்டுன்
திருவடிக் காக்குநா னுளதோ

மறைக்குளே மறைந்தம் மறைக்கரி தாய
வள்ளலே யுள்ளகப் பொருளே
அறைக்குளே மடவார்க் கனநடை பயிற்றும்
அணிதிருத் தணிகைவா ழுரைசே.

3

அரைமதிக் குறழு மொண்ணுதல் வாட்கண்
அலர்முலை யணங்கு றல்குற்
புரைமதிக் துழலு மனத்தினை மீட்டுன்
பொன்னடிக் காக்குநா ளுளதோ
பரைமதிக் திடஞ்சேர் பராபரற் கருமைப்
பாலனே வேலுடை யவனே
விரைமதிக் தோங்கு மலர்ப்பொழிற் றணிகை
வெற்பினி லொளிருமெய் விளக்கே.

4

விளக்குறழ் மணிப்பூண் மேலணிந் தோங்கி
விம்முறு மிளமுலை மடவார்
களக்கனி லாழ்ந்த மனத்தினை மீட்டுன்
கழலடிக் காக்குநா ளுளதோ
அளக்கருங் கருணை வாரியே ளான
அமுதமே யானந்தப் பெருக்கே
கிளக்கரும் புகழ்கொள் தணிகையம் பொருப்பிற்
கிளர்ந்தருள் புரியுமென் கிளையே.

5

கிளைக்குறும் பிணிக்கோ ருறையுளா மடவார்
கீழுறு மல்குலென் குழிவீழ்ந்
திளைக்கும்வன் கொடிய மனத்தினை மீட்டுன்
இணையடிக் காக்குநா ளுளதோ
விளைக்குமா னந்த வியன்றனி வித்தே
மெய்யடி யவருள விருப்பே
திளைக்குமா தவத்தோர்க் கருள்செய்யுந் தணிகைத்
தெய்வமே யருட் செழுந்தேனே.

6

தேன்வழி மலர்ப்பூங் குழற்றுடி யிடையேற்
றிறல்விழி மாதரார் புணர்ப்பாங்
கான்வழி நடக்கு மனத்தினை மீட்டுன்
கழல்வழி நடத்துநா ளுளதோ
மான்வழி வருமென் னம்மையை வேண்டி
வண்புனத் தடைந்திட்ட மணியே
வான்வழி யடைக்குஞ் சுகரிகுழ் தணிகை
மாமலை யமர்ந்தருண் மருந்தே.

7

மருந்தேன மயக்குங் குதலையந் தீஞ்சொன்
வாணுதன் மங்கைய ரிடத்திற்
பெருந்தென வலிக்கு மனத்தினை மீட்டுன்
பொன்னடிக் காக்குநா ளுளதோ
அருந்திடா தருந்த வடியருள் ளோங்கும்
ஆனந்தத் தேறலே யமுதே
இருந்தரு முனிவர் புகழ்செயுந் தணிகை
இனிதமர்ந் தருளிய விற்பே.

8

இன்பமற் றுறுகண் விளைவிழி நிலமாம்
ஏந்திழை யவர்புழுக் குழியில்
துன்பமுற் றுழலு மனத்தினை மீட்டுன்
துணையடிக் காக்குநா ளுளதோ
அன்பர்முற் றுணர வருள்செயுந் தேவே
அரியயன் பணிபெரி யவனே
வன்பதை யகற்றி மன்பதைக் கருள்வான்
மகிழ்ந்துறுந் தணிகையின் வாழ்வே.

9

வாழுவில் வுலக வாழ்க்கையை மிகவும்
வலித்திடு மங்கையர் தம்பால்
தாழுமென் கொடிய மனத்தினை மீட்டுன்
தான்மலர்க் காக்குநா ளுளதோ
சூழுநெஞ் சிருளைப் போழுமெய் யொளியே
தோற்றம் றற்றசிற் சுகமே
ஊழுமுற் பவமோ ரேழும்விட் டகல
உதவுசீ ரருட்பெருங் குன்றே.

10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

34. அன்பிற்பேதுறல்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

முடர்கள் தமக்குண் முற்படுங் கொடிய
முறியனென் றனக்குறின் னடியாம்
ஏடவிழ் கமலத் திருநற வருந்த
என்றுகொல் அருள்புரிந் திடுவாய்

ஆடர வணிந்தே யம்பலத் தாடும்
ஐயருக் கொருதவப் பேறே
கோடணி தருக்கள் குலவுநற் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

1

கற்றவர் புகழ்நின் றிருவடி மலரைக்
கடையனேன் முடிமிசை யமர்த்தி
உற்றவின் வுலக மயக்கற மெய்மை
உணர்த்துநா ளெந்தநா ளறியேன்
நற்றவ ருணரும் பரசிவத் தெழுந்த
நல்லருட் ஜோதியே நவைதீர்
கொற்றவே லுகந்த குமரனே தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

2

குாலவாழ் வெணும்புன் மலமிசைந் துழலும்
நாயினுங் கடையவிந் நாய்க்குன்
சீலவாழ் வளிக்குந் திருவடிக் கமலத்
தேன்தரு நாளுமொன் றுண்டோ
ஆலவா யுகந்த வொருசிவ தருவில்
அருள்பழுத் தளிந்தசெங் கனியே
கோலவா னவர்கள் புகழ்த்திருத் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

3

பவமேனுங் கடற்குள் வீழ்ந்துழன் றேங்கும்
பாபியேன் றன்முகம் பார்த்திங்
கெவையுநா டாம லென்னடி நிழற்கீழ்
இருந்திடென் றுரைப்பதெந் நாளோ
சிவமேனுந் தருமக் கடலகத் தெழுந்த
தெள்ளிய வமுதமே தேனே
குவிமுலை வல்லிக் கொடியொடுந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

4

முலைமுகங் காட்டி மயக்கிடுங் கொடியார்
முன்புழன் றேங்குமில் வெளியேன்
நிலைமுகங் காட்டு நின்றிருப் பாத
நீழல்வந் தடையுநா ளென்றோ
மலைமுகங் குழைய வளைத்திடுந் தெய்வ
மணிமகிழ் கண்ணினுண் மணியே
கொலைமுகஞ் செல்லார்க் கருடருந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

5

வருபய னறியா துழன்றிடு மேழை
மதியினே னுயர்திடும் வண்ணம்
ஒருவரு நினது திருவடிப் புகழை
உன்னுநா ளெந்தநா ளறியேன்
அருவுரு வாகுஞ் சிவபிரா னனித்த
அரும்பெறற் செல்வமே யமுதே
குருவுரு வாகி யருள்தருந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

6

அழிதரு முலக வாழ்வினை மெய்யென்
றலைத்திடும் பாபியே னியற்றும்
பழிதரும் பிழையை யெண்ணுறே வின்று
பாதுகாத் தளிப்பதுன் கடனே
மொழிதரு முக்கட் செங்கரும் பின்ற
முத்தமே முத்தியின் முதலே
கொழிதரு மருவி பொழிதருந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

7

நின்னிலை யறியா வஞ்சக ரிடத்தில்
நின்றுநின் றலைதரு மெளியேன்
தன்னிலை யறிந்து மையகோ வின்னுந்
தையயிலா திருந்தனை பென்னே
பொன்னிலைப் பொதுவில் நடஞ்செயும் பவளப்
பொருப்பினுண் மலர்திடும் பூவே
கொன்னிலை வேல்கைக் கொளுந்திருத் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

8

பாடிநின் றிருச்சீர் புகழ்ந்திடாக் கொடிய
பதகர்பால் நாடொறுஞ் சென்றே
வாடிநின் றேங்கு மேழையே னெஞ்ச
வாட்டமிங் கறிந்திலை யென்னே
ஆடிநீ ருடி யருள்செயும் பரமன்
அகமகி ழரும்பெறன் மருந்தே
கோடிலங் குயர்வா னணிதிருத் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

9

வன்போடு செருக்கும் வஞ்சர்பா லலையா
வண்ணமின் றருள்செயா யென்னில்
துன்பொடு மெவிவே னின்றிரு மலர்த்தாள்
துணையன்றித் துணையொன்றுங் கானேன்

அன்பொடும் பரம னுமைகையிற் கொடுக்க
அகமகிழ்ந் தணைக்கு மாரமுதே
கொன்பெறு மிலேவேற் கரந்தொடுந் தணிகைக்
குன்றமர்ந் திடுகுணக் குன்றே.

10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

35. கூடல்விழைதல்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சுகமா றுடையா ரடையார் நெறியார் சடையார் விடையார் தனியானார்
உகமா ருடையா ருமையோர் புடையா ருதவும் முரிமைத் திருமகனார்
முகமா றுடையார் முகமா றுடையா ரெனவே யெனது முன்வந்தார்
அகமா ருடையேன் பதியா தென்றே னலைவா யென்று ரஃதென்னே. 1

விதுவாழ் சடையார் விடைமேல் வருவார் விதிமா லறியா விமலனார்
மதுவாழ் குழலாள் புடைவா முடையார் மகனார் குகனார் மயிலூர்வார்
முதுவாழ் வடையா தவமே யலேவேன் முன்வந் திடயா னறியாதே
புதுவாழ் வுடையா ரெனவே மதிபோய் நின்றே னந்தோ பொல்லேனே. 2

காயோ டுடனாய்க் கனல்கை யேந்திக் காடே யிடமாக் கணங்கொண்ட
பேயோ டாடிப் பவிதேர் தருமோர் பித்தப் பெருமான் திருமகனார்
தாயோ டெழுந் தணிகா சலனார் தகைசேர் மயிலார் தனிவேலார்
வேயோடுழிந்தோட்பாவையர்முன்னென் வெள்வனிகொண்டார் வினவாமே. 3

பொன்னார் புயனார் புகழும் புகழார் புவியின் னதளார் புயநாலார்
தென்னார் சடையார் கொடிமேல் விடையார் சிவனா ரருமைத் திருமகனார்
என்னா யகனா ரென்னுயிர் போல்வா ரெழின்மா மயிலா ரிமையோர்கள்
தந்நா யகனார் தணிகா சலனார் தனிவந் திவண்மா றந்தாரே. 4

கல்லா லடியார் கல்லடி யுண்டார் கண்டா ருலகங் களைவேதஞ்
செல்லா நெறியார் செல்லுறு முடியார் சிவனா ரருமைத் திருமகனார்
எல்லா முடையார் தணிகா சலனா ரென்னா யகனா ரியல்வேலார்
நல்லா ரிடையென் வெள்வனிகொடுபின் னண்ணார் மயின்மேல் நடந்தாரே. 5

காரூர் சடையார் கனலார் மழுவார் கலவார் புரமுன் றெரிசெய்தார்
ஆரூ ருடையார் பவிதேர்ந் திடுமெம் மரனா ரருமைத் திருமகனார்
போரூ ருறைவார் தணிகா சலனார் புதியா ரெனவென் முன்மவந்தார்
ஏரூ ரெமதூ ரினில்வா வென்று ரெளியே னேமாந் திருந்தேனே. 6

கண்ணார் துதலார் விடமார் களனார் கரமார் மழுவார் களைகண்ணார்
பெண்ணார் புயனா ரயன்மாற் கரியார் பெரியார் கைலைப் பெருமானார்
தண்ணார் சடையார் தருமா மகனார் தணிகா சலனார் தனிவேலார்
எண்ணா ரெளியா ளிவளென் றெனையா னென்செய் கேடுகு விடர்கொண்டே.

மழுவார் தருகைப் பெருமான் மகனார் மயில்வா கனனா ரயில்வேலார்
தழுவார் வினையைத் தணியா ரணியார் தணிகா சலனார் தம்பாதந்
தொழுவா ரழுவார் விழுவா ரெழுவார் துதியா நிற்பா ரவநிற்கப்
புழுவா ருடலோம் பிடுமென் முனார்வந் தருள்தந் தருளிப் போனாரே. 8

நிருத்தம் பயின்றார் கடல்நஞ் சயின்றார் நினைவார் தங்கள் நெறிக்கேற்க
வருத்தம் பகர்வா ரருமைப் புதல்வ ரறுமா முகனா ரயில்வேலார்
திருத்தம் பெறுவார் புகழந் தணிகைத் திருமா மலையா ரொருமாதின்
வருத்தம் பாரார் வளையுந் தாரார் வாரா ரவர்தம் மனமென்னே. 9

பிரமன் றலையிற் பலிகொண் டெருதிற் பெயரும் பிச்சைப் பெருமானார்
திரமன் றினிலே நடனம் புரிவார் சிவனார் மகனார் திறல்வேலார்
தரமன் றலைவான் பொழில்சா ரெழில்சேர் தணிகா சலனார் தமியென்முன்
வரமன் றவுமால் கொளநின் றனனான் மடவா ரலரான் மனநொந்தே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

36. தரிசனைவேட்கை

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

வேல்கொளுங் கமலக் கையனை யெனையான்

மெய்யனை யையனை யுலக

மால்கொளு மனத்த ரறிவரு மருந்தை

மாணிக்க மணியினை மயின்மேற்

கால்கொளுங் குணை யெந்தையை யெனது

கருத்தனை யயனரி யறியாச்

சால்கொளுங் கடவுட் டனியருண் மகனைத்

தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே. 1

கண்ணனை யயனை விண்ணவர் கோனைக்

காக்கவைத் திட்டவேற் கரனைப்

பண்ணனை யடியர் பாடலுக் கருளும்

பதியினை மதி கொள்தண் ணருளாம்

வண்ணனை யெல்லா வண்ணமு முடைய
வரதனீன் றெடுத்தருண் மகனைத்
தண்ணனை யெனது கண்ணனை யவனைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

2

என்னுடை யுயிரை யான்பெறும் பேற்றை
யென்னுடைப் பொருளினை யெளியேன்
மன்னுடைக் குருவின் வடிவினை யென்கண்
மணியினை யணியினை வரத்தே
மின்னுடைப் பவள வெற்பினி லுதித்து
மிளிரருட் டருவினை யடியேன்
தன்னுடைத் தேவைத் தந்தையைத் தாயைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

3

பரங்கிரி யமருங் கற்பகத் தருவைப்
பராபரஞ் சுடரினை யெளியேற்
கிரங்குவந் தருளும் ஏரகத் திறையை
எண்ணுதற் கரியபே ரின்பை
உரங்கிளர் வாநோர்க் கொருதனி முதலை
ஒப்பிலா தோங்கிய வொன்றைத்
தரங்கிளர் அருணை கிரிக்கருள் பவனைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

4

அரும்பெறன் மணியை யமுதினை யன்பர்
அன்பினுக் கெளிவரு மரசை
விரும்புமா தவத்தோ ருள்ளகத் தொளிரும்
விளக்கினை யளக்கரும் பொருளைக்
கரும்பினை யென்னுட் கனிந்திடுங் கணியை
முனிந்திடா தருளருட் கடலைத்
தரும்பர சிவத்துட் கிளர்ந்தொளி ரொளியைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

5

மாரனை யெரித்தோன் மகிழ்திரு மகனை
வாகையம் புயத்தனை வடிவேற்
ற்றனை யழியாச் சீரனை ஞானச்
செல்வனை வல்வினை நெஞ்சச்
சூரனைத் தடிந்த வீரனை யழியாச்
சுகத்தனைத் தேன்றுளி கடப்பந்
தாரனைக் குகனென் பேருடை யவனைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

6

வேதனைச் சிறைக்குள் வேதனை படச்செய்
விமலனை யமலனை யற்பர்
போதனைக் கடங்காப் போதனை யைந்தாம்
பூதனை மாதவர் புகழும்
பாதனை யுமையாள் பாலனை யெங்கள்
பரமனை மகிழ்விக்கும் பரனைத்
தாதனை யுயிர்க்கு ஞபிரனை யவனைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

7

குழகனை யழியாக் குமரனை யட்ட
குணத்தனைக் குறித்திட லரிதாம்
அழகனைச் செந்தி லப்பனை மலைதோ
ருடல்வா முண்ணலைத் தேவர்
கழகனைத் தண்டைக் காலனைப் பிணிக்கோர்
காலனை வேலனை மனதிற்
சமுகிலார்க் கருளுஞ் சாமிநா தனைத்தென்
றணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

8

முத்தனை முத்திக் கொருதனி வித்தை
முதல்வனை முருகனை முக்கட்
பித்தனை யத்த நெனக்கொளுஞ் செல்வப்
பிள்ளையைப் பெரியவ ருளஞ்சேர்
கத்தனைப் பத்தி வலைப்படு மவனைத்
துரியனைத் துரியமுங் கடந்த
சத்தனை நித்த நின்மலச் சுடரைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

9

வள்ளயிற் கரங்கொள் வள்ளலை யிரவில்
வள்ளிநா யகிதனைக் கவர்ந்த
கள்ளனை யடிய ருள்ளகத் தவனைக்
கருத்தனைக் கருதுமா னந்த
வெள்ளநின் ருட வருள்குரு பரனை
விருப்புறு பொருப்பனை வினையைத்
தள்ளவந் தருள்செய் திடுந்தயா நிதியைத்
தணிகையிற் கண்டிழைஞ் சுவனே.

10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

37. நானெண்ணிவருந்தல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

இன்னு மெத்தனை நாட்செல்லு மேழையே னிடர்க்கடல் விடுத்தேற
மின்னும் வேற்படை மிளிர் தருங் கைத்தல வித்தகப் பெருமானே
துன்னு நற்றணி காசலத் தமர்ந்தருள் தோன்றலே மயிலேறி
மன்னு முத்தம் வள்ளல் நின்றிரு மணக்கருத் தறியேனே. 1

ஈறி லாதநின் னருள்பெற வெனக்கினு மெத்தனை நாட்செல்லும்
மாறி லாதவர் மனத்தொளிர் ஜோதியே மயின்மிசை வரும்வாழ்வே
தூறி லாவளச் சோலைசூழ் தணிகைவாழ் சுத்தசின் மயத்தேவே
ஊறி லாப்பெரு நிலையவா னந்தமே யொப்பிலா னருட்பேறே. 2

கூழை மாமுகி லனைபவர் முலைத்தலைக் குளித்துழன் றலைகின்ற
ஏழை நெஞ்சினே னெத்தனை நாட்செல்லு மிடர்க்கடல் விடுத்தேற
மாழை மேனியன் வழுத்துமா னிக்கமே வாழ்த்துவா யவர்பொல்லா
ஊழை நீக்கநல் லருள்தருந் தெய்வமே யுத்தமச் சுகவாழ்வே. 3

ஐய வின்னுநா ளெத்தனை நாட்செல்லு மல்லல்விட் டருண்மேவத்
துய்ய நன்னெறி மன்னிய வடியர்தந் துயர்தவிர்த் தருள்வோனே
வெய்ய நெஞ்சின ரெட்டொணு மெய்யனே வேல்கொளும் கரத்தோனே
செய்ய மேனியஞ் சிவபிரான் பெற்றநற் செல்வனே திறலோனே. 4

பாலி யேனின்னு மெத்தனை நாட்செல்லும் பருவரல் விடுத்துய்யக்
கூவி யேயன்பர்க் கருள்தரும் வள்ளலே குணப்பெருங் குன்றேயென்
ஆவி யேயெனை யாள்குரு வடிவமே யானந்தப் பெருவாழ்வே
வாவி யேர்தருந் தணிகைமா மலைமிசை மன்னிய வருட்டேனே. 5

எளிய னேனின்னு மெத்தனை நாட்செல்லு மிடர்க்கடல் விடுத்தேற
ஓளிய னேகமாய்த் திரண்டிடுஞ் சிற்பர வருவமே வருவில்லா
வெளிய தாகிய வத்துவே முத்தியின் மெய்ப்பயன் றருவித்தே
அளிய தாகிய நெஞ்சினர்க் கருள்தரு மாறுமா முகத்தேவே. 6

தோண்ட னேனின்னு மெத்தனை நாட்செல்லுந் துயர்க்கடல் விடுத்தேற
வண்ட னேயண்டர்க் கருள்தரும் பரசிவ னருளிய பெருவாழ்வே
கண்ட னேகர்வந் தனைசெயுஞ் சூரனைக் களைந்தருள் களைகண்ணே
விண்ட னோர்புகுஞ் சிகரிகூழ் தணிகையில் விளங்கிய வேலோனே. 7

விண னேனின்னு மெத்தனை நாட்செல்லும் வெந்துயர்க் கடனீந்தக்
காண வானவர்க் கரும்பெருந் தலைவனே கருணையங் கண்ணானே
துண நெற்புயச் சுந்தர வடிவனே துளக்கிலார்க் கருளியும்
ஏண னேயெனை யேன்றுகொள் தேசிக விறைவனே யியலோனே. 8

கடைய னேனின்னு மெத்தனை நாட்செல்லும் கடுந்துயர்க் கடனீந்த
விடையி னேறிய சிவபிரான் பெற்றருள் வியன்றிரு மகப்பேறே
உடைய நாயகிக் கொருபெருஞ் செல்வமே உலகெலா மளிப்போனே
அடைய நின்றவர்க் கருள்செயுந் தணிகைவா ழானந்தத் தெளிதேனே. 9

பேய னேனின்னு மெத்தனை நாட்செல்லும் பெருந்துயர்க் கடனீந்த
மாய னேமுதல் வானவர் தமக்கருண் மணிமிடற் றிறையோற்குச்
சேய னேயகந் தெளிந்தவர்க் கினியனே செல்வனே யெனைக்காக்குந்
தாய னேயென்றன் சற்குரு நாதனே தணிகைமா மலையானே. 10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

38. ஏத்தாப்பிறவியிழிவு

அண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

கல்லை யொத்தவென் னெஞ்சினே யுருக்கேன்
கடவுள் நின்னடி கண்டிட விழையேன்
அல்லை யொத்தகோ தையர்க்குளங் குழைவேன்
அன்பி லாரொடு மமர்ந்தவ முழல்வேன்
தில்லை யப்பென் னுலகெடுத் தேத்துஞ்
சிவபிரான் றருஞ் செல்வநின் றணிகை
எல்லை யுற்றுணை யேத்திநின் ருடேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 1

மைய னெஞ்சினேன் மதுசிறி தில்லைன்
மாத ரார்முலை மலையிவர்ந் தருள்வேன்
ஐய நின்றிரு வடித்துணை மறவா
அன்பர் தங்களை யடுத்துள மகிழேன்
உய்ய நின்றிருத் தணிகையை யடையேன்
உடைய நாயக னுதவிய பேறே
எய்ய விவ்வெறும் வாழ்க்கையி லுழல்வேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே. 2

புலைய மாதர்தம் போகத்தை விழைந்தேன்
புன்மை யாவைக்கும் புகலிட மாணேன்
நிலைய மாந்திருத் தணிகையை யடையேன்
நிருத்த னீன்றருள் நின்மலக் கொழுந்தே
விலையி லாதநின் றிருவருள் விழையேன்
வீணர் தங்களை விரும்பினின் றலைந்தேன்
இலையெ னாதனு வளவுமொன் றீயேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

3

மருட்டு மங்கையர் புழுக்குழி யாழ்ந்து
வருந்தி நாடொறு மனமினைக் கின்றேன்
தெருட்டு நின்றிருத் தணிகையை யடையேன்
சிவபிரான் பெற்ற செல்வமே நினது
அருட் டிறத்தினை நினைந்துநெக் குருகி
அழுது கண்கள் நீராரந்திட நில்லேன்
இருட்டு வாழ்க்கையி லிடறிவீழ் கின்றேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

4

நச்சி லேபழ கியகருங் கண்ணார்
நலத்தை வேட்டுநற் புலத்தினை யிழந்தேன்
பிச்சி லேமிக மயங்கிய மனத்தேன்
பேதை யேன்கொடும் பேயனேன் பொய்யேன்
1 சச்சி லேசிவ னளித்திடு மணியே
தங்கமே புன்றன் றணிகையை விழையேன்
எச்சி லேவிழைந் திடருறு கின்றேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

5

மின்னை யன்னநுண் ணிடையிள மடவார்
வெய்ய நீர்க்குழி விழுந்தினைத் துழன்றேன்
புன்னை யஞ்சடை முன்னவ னளித்த
பொன்னை யன்னநின் பூங்கழல் புகழேன்
அன்னை யென்னநல் லருள்தருந் தணிகை
அடைந்து நின்றுநெஞ் சகமகிழ்ந் தாடேன்
என்னை யென்னையிங் கென்செய லன்னே
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

6

2. வித்து-விச்சு-என்றூற்போல, சத்து-சச்சு எனப்போலியாயிற்று.

பட்டி மாடெனத் திரிதரு மடவார்
பாழங்குழிக் குள்வீழ்ந் தாழ்ந்தினைக் கின்றேன்
தட்டி லார்புகழ் தணிகையை யடையேன்
சம்பு வென்னுமோர் தருவொளிர் கணியே
ஒட்டி லேனினையு ளத்திடை நினைவேன்
உதவு ருதுநச் சறுமர மாணேன்
எட்டி யென்முன மினிப்புறு மந்தோ
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

7

ஒங்கி நீண்டவா னுறழ்கருங் கண்ணார்
உவர்ப்புக் கேணியி லுழைத்தக மினைத்தேன்
வீங்கி நீண்டதோ ரொதியென நின்றேன்
விழலுக் கேயிறைத் தலைந்தனன் வீனோ
தாங்கி னேனுடற் சமைதனைச் சிவனார்
தநய நின்றிருத் தணிகையை யடையேன்
ஏங்கி னேன்சுழற் படுதுரும் பெனவே
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

8

பண்ண ளாவிய மொழியினுன் மயக்கும்
படிற்று மங்கையர் பால்விழை வுற்றேன்
தண்ண ளாவிய சோலைசூழ் தணிகைத்
தடத்த ளாவிய தருமநற் றேவே
பெண்ண ளாவிய புடையுடைப் பெருமான்
பெற்ற செல்வமே யற்றவர்க் கழுதே
எண்ண ளாவிய வஞ்சக நெஞ்சோ
டென்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

9

கான ருவள சுத்திய ரளக்கர்
காமத் தாழ்ந்தகங் கலங்குற நின்றேன்
வான மேவுறும் பொழிற்றிருத் தணிகை
மலையை நாடிநின் மலர்ப்பதம் புகழேன்;
ஞான நாயகி யொருபுடை யமர்ந்த
நம்ப னார்க்கொரு நற்றவப் பேறே
நான னுகியிங் கிடர்ப்படு கின்றேன்
என்செய் வான்பிறந் தேனெளி யேனே.

10

சீவசன்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

39. பவனிச்செருக்கு

—:~::~~:—

கலிலிருத்தம்

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

பூவுண்டவெள் விடையேறிய புனிதன்றரு மகனார்
பாவுண்டதோ ரமுதன்னவர் பசுமாமயின் மேல்வந்
தாவுண்டன ரெனதின்னல மறியாரென விருந்தால்
நாவுண்டவர் திருமுன்பிது நலமன்றுமக் கெனவே.

1

ஒன்றாப்புர மெரிசெய்தவ ரொற்றித்திரு நகரார்
மன்றாநட முடையார்தரு மகனாபசு மயின்மேல்
நின்றரது கண்டேன்கலை நில்லாது கழன்ற
தென்றொடு சொல்வேனெனை யானேமறந் தேனே.

2

வாரார்முலை யுமையாள்திரு மணவாளர்தம் மகனார்
ஆராவமு தனையாருயி ரனையாயி லவனார்
நேரார்பணி மயிலின்மிசை நின்றரது கண்டேன்
நீரார்விழி யிமைநீங்கின நிறைநீங்கிய தன்றே.

3

ஒன்றோடிருண் டெனுங்கண்ணின ருதவுந்திரு மகனார்
என்றோடிக லெழிலார்மயி லேறியங் குற்றார்
நன்றோடினன் மகிழ்கூர்ந்தவர் நகைமாமுகங் கண்டேன்
கன்றோடின பசுவாடின கலையூடின வன்றே.

4

மலைவாங்குலி லரனாந்திரு மகனாபசு மயிலின்
நிலைதாங்குற நின்றரவர் நிற்குநிலை கண்டேன்
அலைநீங்கின குழலாங்கின வகமேங்கின வரைமேல்
கலைநீங்கின முலைவீங்கின கனியோங்கின வன்றே.

5

மான்கண்டகை யுடையார்தரு மகனார்தமை மயின்மேல்
நான்கண்டன னவர்கண்டனர் நகைகொண்டன முடனே
மீன்கண்டன விழியாரது பழியாக விளைத்தார்
ஏன்கண்டனை யென்றானை யென்னென்றுரைக் கேனே.

6

சேங்கண்விடை தனிலேறிய சிவனாந்திரு மகனார்
எங்கண்மணி யனையார்மயி லின்மீதுவந் திட்டார்
அங்கண்மிக மகிழ்வோடுசென் றவரின்றது கண்டேன்
இங்கண்வளை யிழந்தேன்மய லுழந்தேன்கலை யெனவே.

7

கண்டேன்பொழி யிதழிப்பொலி சடையார்தரு மகனார்
பண்டேன்புரி தொடையார் தமைப் பசுமாமயின் மீதிற்
கண்டேன்வளை காணென்கலை காணென்மிகு காமங்
கொண்டேன்றுயில் விண்டேனென்றுங் கூறேன்வரு மாறே.

8

மாவீழ்ந்திடு விடையார்திரு மகனாபசு மயின்மேல்
நீவீழ்ந்திட நின்றரது கண்டேனென்ற நெஞ்சே
பூவீழ்ந்தது வண்டேமதி போய்வீழ்ந்தது வண்டே
நாவீழ்ந்தது மலரேகழை நாண்வீழ்ந்தது மலரே.

9

வேற்றாப்புர மெரித்தார்தரு மேலார்மயின் மேலே
உற்றரவ ரெழின்மாமுகத் துள்ளேநகை கண்டேன்
பொற்றாப்புயங் கண்டேன்றுயர் விண்டேனெனைப் போல
மற்றாப்பெறு வாரோவினி வாழ்வேன்மன மகிழ்ந்தே.

10

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

40. திருவருள் விலாசப்பத்து

—:~::~~:—

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே யரசே முக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்
வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோ ரிதயத் தோங்கும்
விளக்க மேயானந்த வெள்ள மேழுன்
தேறுமுகப் பெரியவருட் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

1

கண்ணிமதி புனைந்தசடைக் கனியே முக்கட்
கரும்பேயென் கண்ணெமெய்க் கருணை வாழ்வே
புண்ணியநன் னிலையுடையோ ருளத்தில் வாய்க்கும்
புத்தமுதே யானந்த போக மேசீர்
எண்ணியமெய்த் தவர்க்கெல்லா மெளிதி லீந்த
என்னரசே ஆறுமுகத் திறையாம் வித்தே
திண்ணியவென் மனமுருக்கிக் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

2

நின்னிருதாட் டெண்பிடித்தே வாழ்கின் றேனான்
நின்னையலாற் பின்னையொரு நேயங் காணேன்
என்னையினித் திருவுளத்தில் நினைதி யோநான்
ஏழையினு மேழைகண்டா யெந்தா யெந்தாய்
பொன்னையன்றி விரும்பாத புல்லர் தம்பால்
போகலொழிந் துன்பதமே போற்றும் வண்ணஞ்
சின்னமளித் தருட்குருவா யென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

3

கல்வியெலாங் கற்பித்தாய் நின்பால் நேயங்
காணவைத்தா யில்வுலகங் காண லென்றே
ஒல்லும்வகை யறிவித்தா யுள்ளே நின்றென்
உடையானே நின்னருளு முதவு கின்றாய்
இல்லையெனப் பிறர்பாற்சென் றிரவா வண்ணம்
ஏற்றமளித் தாயிரக்க மென்னே யென்னே
செல்வவருட் குருவாகி நாயி னேனைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

4

எந்தைபிரா னென்னிறைவ னிருக்க விங்கே
என்னகுறை நமக்கென்றே யிறுமாப் புற்றே
மந்தவுல கினிற்பிறரை யொருகா சுக்கும்
மதியாமல் நின்னடியே மதிக்கின் றேன்யான்
இந்தவடி யேனிடத்துன் றிருவு ளந்தான்
எவ்வாறோ வறிகிலே னேழை யேனாற்
சுந்தைமகிழ்ந் தருட்குருவா யென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

5

மாருத பெருஞ்செல்வ யோகர் போற்றும்
மாமணியே யாறுமுக மணியே நின்சீர்
கூறுத புலவாய்மை யுடையார் தம்மைக்
கூடாத வண்ணமருட் குருவாய் வந்து
தேருத நிலையெல்லாந் தேற்றி யோங்குஞ்
சிவஞானச் சிறப்படைந்து திகைப்பு நீங்கிச்
சீருத வாழ்விடைநான் வாழ வென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

6

கற்றறிந்த மெய்யுணர்ச்சி யுடையோ ருள்ளக்
கமலத்தே யோங்குபெருங் கடவு ளேநின்
பொற்றகைமா மலரடிச்சீர் வழுத்து கின்ற
புண்ணியர்தங் குழுவிலெனைப் புகுத்தி யென்றும்
உற்றவருட் சிந்தனைதந் தின்ப மேவி
உடையாயுன் னடியவனென் றோங்கும் வண்ணஞ்
சுற்றறிவை யகற்றியருட் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

7

ஞாலமெலாம் படைத்தவனைப் படைத்த முக்கண்
நாயகனே வடிவேற்கை நாதனே நான்
கோலமெலாங் கொடியேனற் குணமொன் றில்லென்
குற்றமே விழைந்தேனிக் கோது ளோனைச்
சாலமெலாஞ் செயுமடவார் மயக்கி னீக்கிச்
சன்மார்க்க மடையவருள் தருவாய் ஞானச்
சீலமெலா முடையவருட் குருவாய் வந்து
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

8

கற்பனையே யெனுமுலகச் சழக்கி லந்தோ
காலுன்றி மயங்குகின்ற கடைய னேனைச்
சொற்பனமில் வுலகியற்கை யென்று நெஞ்சந்
துணிவுகொளச் செய்வித்துன் றுணைப்பொற் றுளை
அற்பகலு நினைந்துநினைந் துருகி ஞான
ஆனந்த போகமுற வருளல் வேண்டுஞ்
சிற்பரசற் குருவாய்வந் தென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

9

பன்னிருகண் மலர்மலர்ந்த கடலே ஞானப்
பரஞ்சுடரே ஆறுமுகம் படைத்த கோவே
என்னிருகண் மணியேயென் தாயே யென்னை
ஈன்றானே யென்னரசே யென்றன் வாழ்வே
மின்னிருவர் புடைவிளங்க மயின்மீ தேறி
விரும்புமடி யார்காண மேவுந் தேவே
சென்னியில்தின் னடிமலர்வைத் தென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே.

10

சீவசுண்டுக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

41. திருவருட்பேற்று விழைவு

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

உலகம் பரவும் பரஞ்ஜோதி யுருவாந் குருவே யும்பரிடைக்
கலகந் தருஞ்சூர் களைகளைந்த கதிர்வே லரசே கவின்றருசீர்த்
திலகந் திகழ்வா னுதற்பறையின் செல்வப் புதல்வா திறலதனூல்
இலகுந் கலப மயிற்பரிமே லேறும் பரிசென் னியம்புகவே. 1

புகுவா னவர்தம் மிடர்முழுதும் போக்குந் கதிர்வேற் புண்ணியனே
மிகுவான் முதலாம் பூதமெலாம் விதித்தே நடத்தும் விளைவனைத்தூந்
தருவான் பொருளா முனதருளே யென்ற லடியேன் றனையிங்கே
நகுவான் வருவித் திருந்நெறிக்கே நடத்த லழகோ நவிலாயே. 2

அழகா வமலா வருளாளா வறிவா வறிவா ரகமேவுந்
குழகா குமரா வெனையாண்ட கோவே நின்சீர் குறியாரைப்
பழகா வண்ண மெனக்கருளிப் பரனே நின்னைப் பணிகின்றோர்க்
கழகா தரவாம் பணிபுரிவா ரடியார்க் கடிமை யாக்குகவே. 3

ஆக்குந் தொழிலாற் களித்தானே யடக்குந் தொழிலா லடக்கிப்பின்
காக்குந் தொழிலா லருள்புரிந்த கருணைக் கடலே கடைநோக்கால்
நோக்குந் தொழிலோர் சிறிதுன்பா லுளதேன் மாயா நொடிப்பெல்லாம்
போக்குந் தொழிலென் பாலுண்டா மிதற்கென் புரிவேன் புண்ணியனே. 4

புரிவேன் விரதந் தவந்தானம் புரியா தொழிலேன் புண்ணியமே
பரிவேன் பாவம் பரிவேனிப் பரிசா லொன்றும் பயன்கானேன்
திரிவே னினது புகழ்பாடிச் சிறியே னிதனைத் தீர்வேனெல்
ளரிவே னெரிவாய் நரகத்தே யிருப்பே னினைப்பேன் விளைப்பேனே. 5

விளைப்பேன் பவமே யடிச்சிறியேன் வினையால் விளையும் விளைப்போகந்
திளைப்பே னெனினுந் கதிர்வடிவேற் றேவே யென்னுந் திருமொழியால்
இளைப்பே னலனிந் கியம்புகிற்பே னெனக்கென் குறையுண் டெமதுதன்
வளைப்பே னெனவந் திடிலவனை மடிப்பேன் கருணை வலத்தாலே. 6

வலத்தால் வடிவேற் கரத்தேந்து மணியே நின்னை வழத்துகின்ற
நலத்தா லுயர்ந்த பெருந்தவர்பா னண்ணும் பரிசு நல்கினையேல்
தலத்தா லுயர்ந்த வானவருந் தமிழேற் கிணையோ சடமான
மலத்தால் வருந்தாப் பெருவாழ்வான் மகிழ்வே னின்பம் வளர்வேனே. 7

இன்பப் பெருக்கே யருட்கடலே யிறையே யழியா விரும்பொருளே
அன்பர்க் கருளும் பெருங்கருணை யரசே யுணர்வா லாம்பயனே
வன்பர்க் கரிதாம் பரஞ்ஜோதி வடிவே வடிவேன் மணியேயென்
துன்பத் திடரைப் பொடியாக்கிச் சுகந்தந் தருளத் துணியாயே. 8

சுகமே யடிய ருளத்தோங்குந் சுடரே யழியாத் துணையேயென்
அுகமே புகுந்த வருட்டேவே அருமா மணியே யாரமுதே
இுகமே பரத்து முனக்கன்றி யெத்தே வருக்கு மெமக்கருள
முகமே திலையெம் பெருமானே நினக்குண் டாறு முகமலரே. 9

ஆறுமுகமுந் திணிதோளி ராறுந் கருணை யடித்துணையும்
வீறு மயிலுந் தனிக்கடவுள் வேலுந் துணையுண் டெமக்கிங்கே
சீறும் பிணியுந் கொடுங்கோளுந் தீய வினையுந் செறியாவே
நாறும் பகட்டா னதிகார நடவா துலகம் பரவுறுமே. 10

சிவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

42. செல்வச்சீர்த்தி மாலை

இரட்டைக்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அடியார்க் கெளரிய ரெனுமுக்க ணையர் தமக்கு முலகின்ற
அம்மை தனக்குந் திருவாய்முத் தளித்துக் களிக்கு மருமருந்தே
கடியார் கடப்ப மலர்மலர்ந்த கருணைப் பொருப்பே கற்பகமே
கண்ணுண் மணியே யன்பர்மனக் கமலம் விரிக்குந் கதிரொளியே
படியார் வளிவான் றீமுதலேம் பகுதி யாய பரம்பொருளே
பகர்தற் கரிய மெய்ஞ்ஞானப் பாகே யசுரர் படைமுழுதுந்
தடிவா யென்னச் சுரர்வேண்டத் தடிந்த வேற்கைத் தனிமுதலே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 1

காயா தனியக் கனிந்தன்பாற் கல்லா லடிநின் றருளொழுகுந்
கனியுட் சுவையே யடியர்மனக் கவலை யகற்றுந் கற்பகமே
ஓயா துயிர்க்கு ளொளித்தெவையு முணர்த்தி யருளு மொன்றேயென்
உள்ளக் களிப்பே யைம்பொறியு மொடுக்கும் பெரியோர்க் கோருறவே
தேயாக் கருணைப் பாற்கடலே தெளியா வசுரர் போர்க்கடலே
தெய்வப் பதியே முதற்கதியே திருச்சேந் தூரிற் றிகழ்மதியே
தாயா யென்னைக் காக்கவருந் தனியே பரம சற்குருவே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. 2

நாணு மயன்மா லிந்திரன்பொன் னாட்டுப் புல்வர் மணம்வேட்டி
நங்கை மார்கண் மங்கலப்பொன் னண்காத் தளித்த நாயகமே
சேணும் புவியும் பாதலமுந் தித்தித் தொழுகுஞ் செந்தேனே
செஞ்சொற்சுவையேபொருட்சுவையே சிவன்கைப்பொருளேசெங்கழுநீர்ப்
பூணுந் தடந்தோட் பெருந்தகையே பொய்ய ரறியாப் புண்ணியமே
போகங் கடந்த யோகியர்முப் போகம் வினைக்கும் பொற்புலமே
தாணு வென்ன வுலகமெலாந் தாங்குந் தலைமைத் தயாநிதியே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

3

முன்னைப் பொருட்கு முதற்பொருளே முடிபா தோங்கு முதமறையே
முக்கட் கருப்பின் மெடுத்தமுழு முத்தே முதிர்ந்த முக்கனியே
பொன்னைப் புயங்கொண் டவன்போற்றும் பொன்னே புனித பூரணமே
போத மணக்கும் புதுமலரே புலவ ரெவரும் புகும்பதியே
மின்னைப் பொருவு மூலகமயல் வெறுத்தோ ருள்ள விளக்கொளியே
மேலுங் கீழு நடுவுமென விளங்கி நிறைந்த மெய்த்தேனே
தன்னைப் பொருவுஞ் சிவயோகந் தன்னே யுடையோர் தம்பயனே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

4

பித்தப் பெருமான் சிவபெருமான் பெரிய பெருமான் றனக்கருமைப்
பிள்ளைப் பெருமா னெனப்புலவர் பேசிக் களிக்கும் பெருவாழ்வே
மத்தப் பெருமா னீக்குமொரு மருந்தே யெல்லாம் வல்லோனே
வஞ்சச் சமண வல்லிருநீ மாய்க்கு ஞான மணிச்சுடரே
அத்தக் கமலத் தயிற்படைகொ ளரசே மூவர்க் கருள்செய்தே
ஆக்க லளித்த லழித்தலெனு மம்முத் தொழிலுந் தருவோனே
சத்த வுலக சராசரமுந் தாளி லொடுக்குந் தனிப்பொருளே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

5

ஏத மகற்று மென்னரசே யென்ன ருபிரே யென்னறிவே
என்கண் னொளியே யென்பொருளே யென்சற் குருவே யென்றாயே
காத மணக்கு மலர்கடப்பங் கண்ணிப் புயனே காங்கெயனே
கருணைக் கடலே பண்ணிருகட் கரும்பே யிருவர் காதலினே
சேத மதியை முடித்தசடைச் சிவனார் செல்வத் திருமகனே
திருமா லுடனான் முகன்மகவான் தேடிப் பணியுஞ் சீமானே
சாதல் பிறத்தல் தவிர்த்தருளுஞ் சரணம் புயனே சத்தியனே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

6

வன்பிற் பொதிந்த மனத்தினர்பால் வருந்தி யுழல்வே னல்லாலுன்
மலர்த்தாள் நினைவே னென்னேயிம் மதியி லேனு முய்வேனே
வன்பிற் கிரங்கி வ்டமுண்டோன் அருமை மகனே யாரமுதே
அகிலம் படைத்தோன் காத்தோனின் றழித்தோ னேத்த வளித்தோனே

துன்பிற் கிடனும் வன்பிறப்பைத் தொலைக்குந் துணையே சுகோதயமே
தோகை மயின்மேற் றேன்றுபெருஞ் சுடரே யிடராற் சோர்வுற்றே
தன்பிற் படுமச் சுரராவி தரிக்க வேலைத் தரித்தோனே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

7

மாலு மயனு முருத்திரனும் வானத் தவரு மானிடரும்
மாவும் புள்ளு மூர்வனவு மலையுங் கடலும் மற்றவையும்
ஆலுங் கதியுஞ் சதகோடி யண்டப் பரப்புந் தானாக
அன்றோர் வடிவ மேருவிற்கொண் டருளுந் தூய வற்புதமே
வேலு மயிலுங் கொண்டுருவாய் விளையாட் டியற்றும் வித்தகமே
வேதப் பொருளே மதிச்சடைசேர் விமலன் றனக்கோர் மெய்ப்பொருளே
சாலுஞ் சுருணத் திருமலையே த்வத்தோர் புகழுந் தற்பரனே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

8

ஏத நிறுத்து மிவ்வுலகத் தியல்பின் வாழ்க்கை யிடத்தெளியென்
எண்ணி யடங்காப் பெருந்துயர்கொண் டெந்தா யந்தோ விளைக்கின்றேன்
வேத நிறுத்து நின்கமல மென்றாட் டிணையே துணையல்லால்
வேறொன் றறியே னஃதறிந்திவ் வினையேற் கருள வேண்டாவோ
போத நிறுத்துஞ் சற்குருவே புனித ஞானத் தறிவுருவே
பொய்ய ரறியாப் பரவெளியே புரமுன் மெரித்தோன் றருமொளியே
சாத னிறுத்து மவருள்ளத் தலந்தா னிறுத்துந் தயாநிதியே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

9

முருகா வெனநின் றேத்தாத மூட ரிடம்போய் மதிமயங்கி
முன்னு மடவார் முலைமுகட்டின் முயங்கி யலைந்தே நினைமறந்தேன்
உருகா வஞ்ச மனத்தேனை யுருத்தீர்த் தியம னொருபாசத்
துடல நடுங்க விசிக்கிலவர்க் குரைப்ப தறியே னுத்தமனே
பருகா துள்ளத் தினித்திருக்கும் பாலே தேனே பகரருட்செம்
பாகே தோகை மயினடத்தும் பரமே யாவும் படைத்தோனே
தருகா தலித்தோன் முடிகொடுத்த தரும துரையே தற்பரனே
தணிகா சலமார் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே.

10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

43. செவியறிவுறுத்தல்

கலிவிருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

உலகியற் கடுஞ்சரத் துழன்று நாடொறும்
அலகில்வெந் துயர்களைத் தழுங்கு நெஞ்சமே
இலகுசிற் பரகுக வென்று நீறிடில்
கலகமில் விற்பமாங் கதிகி டைக்குமே.

1

மருளுறு முலகிலாம் வாழ்க்கை வேண்டியே
இருளுறு துயர்க்கட விழியு நெஞ்சமே
தெருளுறு நீற்றினைச் சிவவென் றுட்கொளில்
அருளுறு வாழ்க்கையி லமர்த லுண்மையே.

2

வல்வினைப் பகுதியான் மயங்கி வஞ்சர்தங்
கொல்வினைக் குழியிடைக் குதிக்கு நெஞ்சமே
இல்வினைச் சண்முக வென்று நீறிடில்
நல்வினை பழுக்குமோர் நாடு வாய்க்குமே.

3

கடம்புலைக் கருத்தர்தங் கருத்தின் வண்ணமே
விடும்புன லெனத்துயர் வினைக்கு நெஞ்சமே
இடம்புகழ்ச் சண்முக வென்று நீறிடில்
நடுங்குமச் சம்நினை நண்ணற் கென்றுமே.

4

அன்பிலா வஞ்சர்தம் அவலச் சூழலில்
என்பிலாப் புழுவென விரங்கு நெஞ்சமே
இன்புருச் சண்முக வென்று நீறிடில்
துன்புறுத் தணிக்கதிச் சூழல் வாய்க்குமே.

5

சேறிவிலா வஞ்சகச் செல்வர் வாயிலில்
அறிவிலா துழலுமென் னவல நெஞ்சமே
எறிவிலாச் சண்முக வென்று நீறிடின்
மறிவிலாச் சிவகதி வாயில் வாய்க்குமே.

6

மறிதரு கண்ணினார் மயக்கத் தாழ்ந்துவீண்
வெறியொடு மலைத்திடர் வினைக்கு நெஞ்சமே
நெறிசிவ சண்முக வென்று நீறிடின்
முறிகொளீஇ நின்றவுன் மூடந் தீருமே.

7

காயமாங் கானலைக் கருதி நாடொறும்
மாயமாங் கானிடை வருந்து நெஞ்சமே
நேயமாஞ் சண்முக வென்று நீறிடில்
தோயமாம் பெரும்பிணித் துன்ப நீங்குமே.

8

சதிசேயு மங்கையர் தமது கண்வலை
மதிகெட வழந்தியே வணங்கு நெஞ்சமே
நிதிசிவ சண்முக வென்று நீறிடில்
வதிதரு முலகிலுன் வருத்தந் தீருமே.

9

பசையறு வஞ்சகர் பாற்சென் றேங்கியே
வசைபெற நாடொறும் வருந்து நெஞ்சமே
இசைசிவ சண்முக வென்று நீறிடில்
திசைபெற மதிப்பருன் சிறுமை நீங்குமே.

10

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

44. தேவவாசிரியம்

அறிசீர்க்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

யாரை யுங்கு விழியினுன் மயக்குறு மேந்திழை யவர்வெந்நீர்த்
தாரை தன்னையும் விரும்பிவீழ்ந் தாழ்ந்தவென் றனக்கரு ஞண்டேயோ
காரை முட்டியப் புறஞ்செலுஞ் செஞ்சுடர்க் கதிரவ னிவராழித்
தேரை யெட்டுறும் பொழில்செறி தணிகையிற் றேவர்கள் தொழுந்தேவே. 1

மறிக்கும் வேற்கனார் மலக்குழி யாழ்ந்துழல் வன்றசை யறுமென்பைக்
கறிக்கு நாயினுங் கடையநாய்க் குன்றிருக் கருணையு முண்டேயோ
குறிக்கும் வேய்மணி களைக்கதி ரிரதவான் குதிரையைப் புடைத்தெங்குந்
தெறிக்கு நல்வளஞ் செறிதிருத் தணிகையிற் றேவர்கள் தொழுந்தேவே. 2

பிரிய மேயவன் மடந்தையர் தங்களைப் பிடித்தலைத் திடுவஞ்சக்
கரிய பேயினும் பெரியபேய்க் குந்திருக் கருணையு முண்டேயோ
அரிய மாலய னிர்திரன் முதலினு ரமருல கறிந்தப்பால்
தெரிய வோங்கிய சிகிரிசூழ் தணிகையிற் றேவர்கள் தொழுந்தேவே. 3

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

45. இங்கிதப்பத்து

கலிநிலை வண்ணத்துறை

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

சீர்வளர் குவளைத் தார்வளர் புயனார் சிவனார்தம்
பேர்வளர் மகனார் கார்வளர் தணிகைப் பெருமானார்
ஏர்வளர் மயின்மே லூர்வளர் நியமத் திடைவந்தால்
வார்வளர் முலையா ரார்வளர் கில்லார் மயலம்மா.

1

மந்தா ரஞ்சேர் பைம்பொழி வின்கண் மயிலேறி
வந்தா ரந்தோ கண்டன னங்கை வளைகானேன்
சந்தா ரஞ்சுழி தண்கிளர் சாரற் றணிகேசர்
தந்தா ரென்பாற் றந்தா ரென்னைத் தந்தாரே.

2

நதியும் மதியும் பொதியுஞ் சடையார் நவின்மாலும்
விதியுந் துதியைம் முகனார் மகனார் மிகுசீரும்
நிதியும் பதியுந் கதியுந் தருவார் நெடுவேலார்
வதியும் மயின்மேல் வருவார் மலரே வருமாறே.

3

சந்தார் வரையுட் சிந்தா மணினேர் தணிகேசர்
மந்தா நிலமே வந்தார் மறுகின் மயிலேறி
வந்தார் நிலவோர் செந்தா மரையின் மலர்வாசக்
கொந்தார் குழலென் னிலையுந் கலையுந் கொண்டாரே.

4

தந்தே நயமா மாதவர் புகழுந் தணிகேசர்
சந்தே னொழிவா யந்தேன் மொழியாய் தனியின்னு
வந்தே னினிமேல் வாரே னென்றார் மனமாழ்கி
நொந்தேன் முலையீ தவ்வுரை யென்றார் துவலென்னே.

5

தண்டணி காந்தனோர் சண்பக மலரிற் றளர்வெய்தத்
தெண்டணி நீலமோர் செங்குவ னையினிற் றிகழ்வென்பால்
வண்டணி கேசரும் வந்தருள் வாரோ வாராரோ
தொண்டணி வீரோரு சோதிட மேனுஞ் சொல்லீரே.

6

காமலர் நறவுக் கேமலர் மூவிரு காலேநீ
தேமலர் தணிகைத் தேவர் மருங்கிற் சேர்வாயேல்
ஆமல ருடையாட் கென்பெயர் பலவா மவையுள்ளே
ஓமல ரடிகே ளொன்றினை யொன்றென் றுரையாயே.

7

தேடுங் கிளிநீ நின்னை விளம்பித் திருவன்னார்
ஆடுந் தணிகையி லென்னுயி ரன்னா ரருகேபோய்க்
கூடுந் தனமிசை யென்பெயர் வைத்தக் கோதைக்கே
ஈடுங் கெடவின் மென்னைபு மீந்தரு ளென்பாயே.

8

போன்னை யிருத்தும் பொன்மல ரெகின்பு புள்ளேநீ
அன்னை யிகழ்ந்தே யங்கலர் செய்வா னனுராகந்
தன்னை யளிக்குந் தண்டணி கேசர் தம்பாற்போய்
என்னை யிகழ்ந்தா ளென்செயல் கொண்டா ளென்பாயே.

9

வதியுந் தணிகையில் வாழ்வுறு மென்கண் மணியன்னார்
மதியுந் தழல்கெட மாமயின் மீதிவண் வருவாரேல்
திதியும் புவிபுகல் நின்பெயர் நெறியைத் தெரிவிப்பான்
நதியுந் துணவுத வுவனங் கொடிநீ நடவாயே.

10

மன்றேர் தணிகையில் நின்றீர் கதிதர வந்திரோ
என்றே னைசைதரு மின்றேன் மொழியா யானுன்பால்
இன்றே சுரருல கெய்திட வந்தே னென்றார்காண்
குன்றேர் முலையா யென்னடி யவாசொற் குறிதானே.

11

சேதன நந்தார் சென்று வணங்குந் திறல்வேலார்
தாதன வண்ணத் துள்ளொளிர் கின்ற தணிகேசர்
மாதன முந்தா வந்தென வந்தே வாதாதா
ஆதன மென்றா ரென்னடி யம்மா வவாசுதே.

12

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

46. போற்றித் திருவிருத்தம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீவசண்முக சீவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

கங்கையஞ் சடைசேர் முக்கட் கரும்பருண் மணியே போற்றி
அங்கையங் கனியே போற்றி யருட்பெருங் கடலே போற்றி
பங்கையன் முதலோர் போற்றும் பரம்பரஞ் சுடரே போற்றி
சங்கைதீர்த் தருளுந் தெய்வச் சரவண பவனே போற்றி.

1

பனிப்பற வருளு முக்கட் பரஞ்சுட ரொளியே போற்றி
இனிப்புறு கருணை வான்தேன் எனக்கருள் புரிந்தோய் போற்றி
துனிப்பெரும் பவந்தீர்த் தென்னைச் சுகம்பெற வைத்தோய் போற்றி
தனிப்பெருந் தவமே போற்றி சண்முகத் தரசே போற்றி.

2

மணப்புது மலரே தெய்வ வான்சுவைக் கணியே போற்றி
தணப்பற வடியர்க் கின்பந் தருமொரு தருவே போற்றி
கணப்பெருந் தலைவ ரேத்துங் கழற்பதத் தரசே போற்றி
குணப்பெருங் குன்றே போற்றி குமரசந் குருவே போற்றி.

3

தவம்பெறு முனிவ ருள்ளத் தாமரை யமர்ந்தோய் போற்றி
பவம்பெறுஞ் சிறியேன் றன்னைப் பாதுகாத் தனித்தோய் போற்றி
நவம்பெறு நிலைக்கு மேலா நண்ணிய நலமே போற்றி
சிவம்பெறும் பயனே போற்றி செங்கதிர் வேலோய் போற்றி.

4

மூவடி வாகி நின்ற முழுமுதற் பரமே போற்றி
மாவடி யமர்ந்த முக்கண் மலைதரு மணியே போற்றி
சேவடி வழுத்துந் தொண்டர் சிறுமைதீர்த் தருள்வோய் போற்றி
தூவடி வேல்கைக் கொண்ட சுந்தர வடிவே போற்றி.

5

விண்ணுறு சுடரே யென்னுள் விளங்கிய விளக்கே போற்றி
கண்ணுறு மணியே யென்னைக் கலந்தந் களிப்பே போற்றி
பண்ணுறு பயனே யென்னைப் பணிவித்த மணியே போற்றி
எண்ணுறு மடியார் தங்கட் கினியதெள் ளமுதே போற்றி.

6

மறையெலாம் பரவ நின்ற மாணிக்க மலையே போற்றி
சிறையெலார் தவிர்த்து வானோர் திருவுறச் செய்தோய் போற்றி
குறையெலா மறுத்தே யின்பங் கொடுத்தவென் குருவே போற்றி
துறையெலாம் விளங்கு ஞானச் சோதியே போற்றி போற்றி.

7

தாருகப் பதகன் றன்னைத் தடிந்தருள் செய்தோய் போற்றி
வேருகச் சூர மாலை வீட்டிய வேலோய் போற்றி
ஆருகச் சமயக் காட்டை யழித்தவெங் கனலே போற்றி
போருகத் தகரை யூர்ந்த புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி.

8

சிங்கமா முகனைக் கொன்ற திறலுடைச் சிம்புள் போற்றி
துங்கவா ரணத்தோன் கொண்ட துயர்தவிர்த் தனித்தோய் போற்றி
செங்கண்மான் மருக போற்றி சிவபிரான் செல்வ போற்றி
எங்களா ரமுதே போற்றி யாவர்க்கு மிறைவ போற்றி.

9

முத்தியின் முதல்வ போற்றி மூவரு முகத்த போற்றி
சுத்திவேற் கரத்த போற்றி சங்கரி புதல்வ போற்றி
சித்திதந் தருளுந் தேவர் சிகாமணி போற்றி போற்றி
பத்தியின் விளைந்த விற்பப் பரம்பர போற்றி போற்றி.

10

தேருளுடை யோர்க்கு வாய்த்த சிவானந்தத் தேனே போற்றி
பொருளுடை மறையோ ருள்ளம் புகுந்தபுண் ணியமே போற்றி
மருளுடை மனத்தி னேனை வாழ்வித்த வாழ்வே போற்றி
அருளுடை யரசே யெங்கள் அறுமுகத் தமுதே போற்றி.

11

போய்யனேன் பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்திடல் வேண்டும் போற்றி
கையனேன் றன்னை யின்னுங் காத்திடல் வேண்டும் போற்றி
மெய்யனே மெய்ய ருள்ள மேவிய விளைவே போற்றி
ஐயனே யப்ப னேயெம் அரசனே போற்றி போற்றி.

12

முருகநின் பாதம் போற்றி முளரியங் கண்ணற் கன்பாம்
மருகநின் கழல்கள் போற்றி வானவர் முதல்வ போற்றி
பெருகருள் வாரி போற்றி பெருங்குணப் பொருப்பே போற்றி
தருகநின் கருணை போற்றி சாமியின் னடிகள் போற்றி.

13

கோதிலாக் குணத்தோய் போற்றி குகேசநின் பாதம் போற்றி
தீதிலாச் சிந்தை மேவுஞ் சிவபரஞ் ஜோதி போற்றி
போதினான் முகனுங் காணப் பூரண வடிவ போற்றி
ஆதிநின் ருள்கள் போற்றி அநாதநின் னடிகள் போற்றி.

14

வேதமுங் கலைகள் யாவும் விளம்பிய புலவ போற்றி
நாதமுங் கடந்து நின்ற நாதநின் கருணை போற்றி
போதமும் பொருளு மாகும் புனிதநின் பாதம் போற்றி
ஆதர மாகி யென்னுள் அமர்ந்தவென் னரசே போற்றி.

15

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

47. திருப்பள்ளித்தாமம் தாங்கல்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

வெம்பு முயிருக் கோருறவாய் வேளை நமனும் வருவானேல்
தம்பி தமையன் னுணையாமோ தனையர் மனைவி வருவாரோ
உம்பர் பரவுந் திருத்தணிகை உயர்மா மலைமேல் இருப்பவர்க்குத்
தும்பக் குடலை யெடுக்காமல் துக்க வுடலை யெடுத்தேனே.

1

தொல்லைக் குடும்பத் துயரதனில் தொலைத்தே னந்தோ காலமெலாம்
அல்ல லகற்றிப் பெரியோரை யடுத்து மறியேன் அரும்பாவி
செல்வத் தணிகைத் திருமலைவாழ் தேவா வுன்றன் சந்நிதிக்கு
வில்வக் குடலை யெடுக்காமல் வீணுக் குடலை யெடுத்தேனே.

2

அவல வயிற்றை வளர்ப்பதற்கே அல்லும் பகலும் அதில் நினைவாய்க்
கவலைப் படுவ தன்றிசிவ கனியைச் சேரக் கருதுகிலேன்
திவலை யொழிக்குந் திருத்தணிகைத் திருமால் மருகன் திருத்தாட்குக்
குவளைக் குடலை யெடுக்காமல் கொழுத்த வுடலை யெடுத்தேனே. 3

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

48. தனித்திருத்தொடை

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிவசண்முக சிவஞானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

என்னிரு கண்ணின் மேவு மிலங்கொளி மணியே போற்றி
பன்னிரு படைகொண் டோங்கும் பன்னிரு கரத்தோய் போற்றி
மின்னிரு நங்கை மாருண் மேவிய மணுள போற்றி
நின்னிரு பாதம் போற்றி நீள்வடி வேல போற்றி. 1

கலிநிலத்துறை

மதிவளர் சடைமுடி மணிதரு சுரர்முடி மணியென்கோ
பதிவளர் சரவண பவநவ சிவகுரு பதியென்கோ
துதிவளர் துணையடி தொழுமுடி யவர்பெறு துணையென்கோ
நிதிவளர் பரசுக நிலைபெறு நெறிதரு நினையானே. 2

கட்டளைக்கலித்துறை

முருகா சரணஞ் சரணமென் றுன்பத முன்னியுள்ளம்
உருகாத நாயனை யேற்குநின் றண்ணரு னுண்டுகொலோ
அருகாத பாற்கடன் மீதே யனந்த லமர்ந்தவன்றன்
மருகாமுக் கண்ணன் மைந்தா வெழின்மயில் வாகனனே. 3

வேண்பா

உலகம் பரவு மொருமுதல்வா தெய்வத்
திலகந் திகழிடத்துத் தேவே — இலகுதிருப்
புள்ளிருக்கு வேளுர்ப் புனிதா வடியேன்றன்
உள்ளிருக்குந் துன்பை யொழி. 4

சேக்கச் சிவந்தே திகழொருபாற் பச்சையதாய்
அக்கட் பரிதிபுரத் தார்ந்தோங்கு — முக்கட்
குழைக்கரும்பின் முத்துக் குமார மணியேயென்
பிழைக்கரங்கி யானுதியோ பேசு. 5

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருமலைப் பணிகொண்டு திகிரிகொண்ட தாருகனைச் செறித்து வாகைப்
பெருமலை யணிதிணிதோட் பெருமானே யொருமான்றன் பெண்மேற்காமர்
வருமலை யுடையவர்போன் மணமலை புனைந்தமுழு மணியே முக்கட்
குருமலைப் பொருளுரைத்த குமரகுரு வேபரம குருவே போற்றி. 6

தோடேந்து கடப்பமலர்த் தொடையொடுசெங் குவளைமலர்த் தொடையும் வே
பாடேந்து மறிஞர்தமிழ்ப் பாவொடுநா யடியேன்சொற் பாவுமேற்றுப் ப்ந்து
பீடேந்து மிருமடவார் பெட்பொடுமாங் கவர்கண்முலைப் பெரிய யானைக்
கோடேந்து மணிநெடுந்தோட் குமரகுரு வேபரம குருவே போற்றி. 7

நீர்வேய்ந்த சடைமுடித்துத் தோலுடுத்து நீறணிந்து நிலவுங் கொன்றைத்
தார்வேய்ந்து விடங்கலந்த களங்காட்டி துதலிடையோர் தழற்கண் காட்டிப்
பேர்வேய்ந்த மணிமன்றி லாடுகின்ற பெரும்பித்தப் பெருமா னீன்ற
கூர்வேய்ந்த வேலணிதோட் குமரகுரு வேபரம குருவே போற்றி. 8

பெண்குணத்திற் கடைப்படுமோர் பேய்க்குணங்கொள்நாயேன்றன்பிழைகளெல்
எண்குணப்பொற்குன்றேநின்றிருவுளத்திற்சிந்திதேனுமெண்ணைக்கண்டாய்[லாம்
பண்குணத்திற் சிறந்திடுநின் பத்தர்தமைப் புரப்பதுபோற் பாவியேனை
வண்குணத்திற் புரத்தியிலே யேனுமெனைக் கைவிடேல் வடிவே லோனே. 9

கலிவிருத்தம்

சத்திவேற் கரத்தநின் சரணம் போற்றிமெய்ப்
பத்தியோ டருச்சனை பயிலும் பண்பினுள்
முத்திசார் குவரென மொழிதல் கேட்டுநற்
புத்தியோ டின்பதம் புகழ்வர் புண்ணியர். 10

தேனே யமுதே சிவமே தவமே தெளிவேயெங்
கோனே குருவே குலமே குணமே குகனேயோ
வானே வளியே யனலே புனலே மலையேயென்
ஊனே யுயிரே யுணர்வே யெனதுள் னுறைவானே. 11

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆறு முகங்கொண்ட வையாவென் றுன்ப மனைத்துமின்னும்
ஏறு முகங்கொண்ட தல்லா விறங்கு முகமிலையால்
வீறு முகங்கொண்ட கைவேலின் வீரம் விளங்கவென்னைச்
சீறு முகங்கொண்ட வத்துன்ப மோட்ச் செலுத்துகவே. 12

பண்கொண்ட சண்முகத் தையா வருண்மிகும் பன்னிரண்டு
கண்கொண்ட நீசற்றுங் கண்டிலை யோவென் கலலைவெள்ளர்
திண்கொண்ட வெட்டுத் திசைகொண்டு நீள்சத்த தீவுங்கொண்டு
மண்கொண்டு விண்கொண்டு பாதாளங் கொண்டு வளர்கின்றதே. 13

வன்குலஞ் சேர்கடன் மாமுதல் வேரற மாட்டிவண்மை
நன்குலஞ் சேர்வின் னாகரளித் தோயன்று நண்ணியென்னை
நின்குலஞ் சேர்த்தனை யின்று விடேனுள நேர்ந்துகொண்டு
பின்குலம் பேசுகின் றுருமுண் டோவிப் பெருநிலத்தே.

14

வண்ணலிருத்தம்

திருமா லாதிய ருள்ளங் கொள்ளுமோர் செவ்விய வேலோனே
குருமா மணியே குணமணி யேசுரர் கோவே மேலோனே
கருமா மலமு வண்ணந் தண்ணளி கண்டே கொண்டேனே
கதியே பதியே கனநிதி யேகற் கண்டே தண்டேனே
அருமா தவருயர் நெஞ்சம் விஞ்சிய வண்ண வண்ணவனே
அரசே யமுதே யறிவுரு வேமுரு சையா மெய்யவனே
உருவா ளியபவ பந்தஞ் சிந்திட வோதிய வேதியனே
ஒளியே வெளியே உலகமெ லாமுடை யோனே வானவனே.

15

கோச்சகக்கலிப்பா

கூழக் கழுவேனே கோத்தணிகைக் கோவேயென்
ஊழக் கழுவேனே ஓயாத் துயர்ப்பிறவி
ஏழக் கழுவேனே வென்செய்கே நென்செய்கேன்
பாழக் கிறைத்தேனீ துன்செயலோ பார்க்குமிடம்.

16

வேறு

சிந்தைக் கும்வழி யில்லையென் றன்மையைத்
தெரிதற் கென்னுந் திருத்தணி கேசனே
உந்தைக் கும்வழி யில்லையென் றுலிந்த
உலகில் யாவ ருணையன்றி நீர்மொள்ள
மொந்தைக் கும்வழி யில்லை ரத்திரு
முண்டைக் கும்வழி யில்லைய ரையிற்சாண்
கந்தைக் கும்வழி யில்லை யரகர
கஞ்சிக் கும்வழி யில்லையிங் கையனே.

17

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

கறிபிடித்த ஊன்கடையிற் கண்டவர்தங் கால்பிடித்துக் கவ்வும் பொல்லா
வெறிபிடித்த நாய்க்கேனும் வித்தைபயிற் றிடவாகும் வேண்டி வேண்டி
மறிபிடித்த கிறுவணைப்போல் வாத்தியார் மனமுறுகி வருந்தத் தங்கள்
குறிபிடித்துக் காட்டுவோர்க் கியாவர்படிப் பிக்கவலார் குமர வேளே.

18

சீவசுமுக சீவஞானதேசிகன் தீருவடிவாழ்க

49. தெய்வமணி மாலை

சென்னை-கந்தகோட்டம்

— ❦ —

பதினான்கு சீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

சீவசுமுக சீவஞானதேசிகன் தீருவடிவாழ்க

திருவோங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி யன்பருள்

திறலோங்கு செல்வ மோங்கச்

செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்பந்

திசுழந் தோங்க அருள்கொடுத்து

மருவோங்கு செங்கமல மலரோங்கு வணமோங்க

வளர்கருணை மயமோங்கி யோர்

வரமோங்கு தெள்ளமுத வயமோங்கி ஆனந்த

வடிவாகி யோங்கி ஞான

உருவோங்கும் உணர்வினிறை யொளியோங்கி யோங்குமயில்

ஊர்ந்தோங்கி யெவ்வு யிர்க்கும்

உறவோங்கு நிற்பதமென் உளமோங்கி வளமோங்க

உய்கின்ற நாளெந்த நாள்

தருவோங்கு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

1

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது

பசுவேது பாச மேது

பத்தியேது அடைகின்ற முத்தியேது அருளேது

பாவபுண்ணி யங்க ளேது

வரமேது தவமேது விரதமேது ஒன்றுமிலை

மனம்விரும் புணவுண் டெல்

வத்திரம ணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு

மலர்கூடி விளையாடி மேற்

கரமேவ விட்டுமுலை தொட்டுவாழ்ந் தவரொடு

கலந்துமகிழ் கின்ற சுகமே

கண்கண்ட சுகமிதே கைகண்ட பலனெனுங்

கயவரைக் கூடா தருள்

தரமேவு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளே

தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி

சண்முகத் தெய்வ மணியே.

2

துடியென்னு மிடையனம் பிடியென்னு நடைமுகில்
 துணையெனும் பிணைய லளகஞ்
 குதென்னு முலைசெழுந் தாதென்னு மலைபுனல்
 சுழியென்ன மொழிசெ யுந்தி
 வடியென்னும் விழிநிறையு மதியென்னும் வதனமென
 மங்கையர்தம் அங்க முற்றே
 மனமென்னும் ஒருபாவி மயலென்னும் அதுமேவி
 மாழ்கநான் வாழ்க விர்தப்
 படியென்னு மாயையைக் கடியென்ன வென்சொலிப்
 படியென்ன வறியா துநின்
 படியென்ன வென்மொழிப் படியின்ன வித்தைநீ
 படியென்னு மென்செய் குவேன்
 தடிதுன்னு மதில்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

3

வள்ளலுனை உள்ளபடி வாழ்த்துகின் றோர்தமை
 மதித்திடுவ தன்றி மற்றை
 வானவரை மதியென்னில் நானவரை யொருகனின்
 மாட்டினு மற்றது மதியேன்
 கள்ளமறும் உள்ளமுறும் நிற்பதம லால்வேறு
 கடவுளர் பதத்தை யவரென்
 கண்ணெதி ரடுத்தைய நண்ணென அளிப்பினுங்
 கடுவென வெறுத்து நிற்பேன்
 எள்ளளவும் இம்மொழி யிலேசமொழி யன்றுண்மை
 என்னையாண் டருள் புரிசுவாய்
 என்றந்தையேயெனது தாயேயென் இன்பமே
 என்றனறி வேயென் அன்பே
 தள்ளரிய சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

4

பதிபூசை முதலநற் கிரியையான் மனமெனும்
 பசுகரண மீங் கசுத்த
 பாவனை யறச்சுத்த பாவனையில் நிற்குமெய்ப்
 பதியோக நிலைமை யதனான்

மதிபாச மற்றதி னடங்கு மடக்கவே
 மலைவின்மெய்ஞ் ஞான மயமாய்
 வரவுபோக் கற்றநிலை கூடுமென வெனதுளே
 வந்துணர்வு தந்த குருவே
 துதிவாய்மை பெறுசாந்த பதமேவு மதியமே
 துரிசறு சுயஞ் ஜோதியே
 தோகைவா கனம் திலங்கவரு தோன்றலே
 சொல்லரிய நல்ல துணையே
 ததிபெறுஞ் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

5

காமவுட் பகைவனுங் கோபவெங் கொடியனுங்
 கனலோப முழுமு டனும்
 கடுமோக வீணனுங் கொடுமதமே னுந்துட்ட
 கண்கெட்ட ஆங்கா ரியும்
 எமமறு மாச்சரிய விழலனுங் கோலையென்
 றியம்புபா தகனு மாமிவ்
 எழுவரும் இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்
 எனைப்பற்றி டாமல் அருள்வாய்
 சேமமிகு மாமறையின் ஒமெனும் அருட்பதத்
 திறனருளி மலய முனிவன்
 சிந்தனையின் வந்தனையு வந்தமெய்ஞ் ஞானசில
 தேசிக சிகா ரத்னமே
 தாமமொளிர் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

6

நிலையுறு நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டிரொடும்
 நிகழ்சாந்த மாம்பு தல்வனும்
 நெறிபெறும் உதாரகுண மென்னுநற் பொருளுமருள்
 நீக்கும் அறிவாந் துணைவனும்
 மலைவறு நிராங்கார நண்பனுஞ் சுத்தமுறு
 மனமென்னு நல்லே வலும்
 வருசகல கேவலமி லாதளித மும்பெற்று
 வாழ்கின்ற வாழ்வ ருளுவாய்

அலையிலாச் சிவஞான வாரியே யானந்த
வழுதமே குமுத மலர்வாய்
அணிகொள்பொற் கொடிபசங் கொடியிரு புறம்புடர்ந்து
அழகுபெற வருபொன் மலையே
தலைவர்புகழ் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

7

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவுகல வாமை வேண்டும்
பெருமைபெறும் நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை
பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
பிடியா திருக்க வேண்டும்
மருவுபெண் ணாசையை மறக்கவே வேண்டுமுனை
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில்நான் வாழ வேண்டும்
தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

8

நயென்று நானொருவ ரிடநின்று கேளாத
இயல்புமென் னிடமொ ருவர்ந்
திடுவென்ற போதவர்க் கிலையென்று சொல்லாமல்
இடுகின்ற திறமு மிறையாம்
நீயென்றும் எனைவிடா நிலையுநா னென்றுமுள்
நினைவிடா நெறியும் அயலார்
நிதியொன்றும் நயவாத மனமுமெய்ந் நிலையென்றும்
நெகிழாத திடமும் உலகிற்
சீயென்று பேயென்று நாயென்று பிறர்தமைத்
தீங்குசொல் லாத தெளிவும்
திரமொன்று வாய்மையுந் தூய்மையுந் தந்துதின்
திருவடிக் காளாக் குவாய்

தாயொன்று சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

9

கரையில்வீண் கதையெலா முதிர்கருங் காக்கைபோற்
கதறுவார் கள்ளுண் டதீக்
கந்தநா றிடலுத்தை காதநா றிடவுறு
கடும்பொயிரு காத நாற
வரையில்வாய் கொடுத்தர்க் கவாதமிடு வார்சிவ
மணங்கமழ் மலர்ப்பொன் வாய்க்கு
மவுனமிடு வாரிவரை மூடரென வோதுறு
வழக்குநல் வழக்கெனினு நான்
உரையில்வர் தமையுறு துனதுபுகழ் பேசுமவ
ரோடுறவு பெறவ ருளுவாய்
உயர்தெய்வ யானையொடு குறவர்மட மானுமுள்
உவப்புறு குணக் குன்றமே
தரையிலுயர் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

10

நாம்பிரமம் நமையன்றி ஆம்பிரமம் வேறில்லை
நன்மை தீமைகளு மில்லை
நவில்கின்ற வாகியாந் தரமிரண் டினுமொன்ற
நடுநின்ற தென்று வீணுள்
போம்பிரம நீதிகேட் போர்பிரமை யாகவே
போதிப்பர் சாதிப்பர் தாம்
புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினையொன்று
போந்திடிற் போக விடுவார்
சாம்பிரம மாம்பிவர்கள் தாம்பிரம மெனுமறிவு
தாம்புபாம் பெனுமறிவு காண்
சத்துவ வகண்டபரி பூரண காரவுப
சாந்தசிவ சிற்பிரம நீ
தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

11

பார்கொண்ட நடையில்வன் பசுகொண்டு வந்திரப்
 பார்முகம் பார்த்தி ரங்கும்
 பண்பும்நின் திருவடிக் கன்பும்நிறை ஆயுளும்
 பதியும்நன் நிதியு முணர்வும்
 சீர்கொண்ட நிறையுமுட் பொறையுமெய்ப் புகழும்நோய்த்
 தீமையொரு சற்று மணுகாத்
 திறமுமெய்த் திடமுநல் இடமும்நின் னடியர்புகழ்
 செப்புகின் றேரடைவர் காண்
 கூர்கொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலு மயிலுமொரு
 கோழியங் கொடியும் விண்ணோர்
 கோமான்றன் மகளுமொரு மாமான்றன் மகளுமால்
 கொண்டநின் கோலமற வேன்
 தார்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

12

வன்பெருநெ ருப்பினைப் புன்புழுப் பற்றுமோ
 வானையொரு மான்தா வுமோ
 வலியுள்ள புலியையோர் எலிசீறு மோபெரிய
 மலையையோர் ஈச்சி றகினால்
 துன்புற அசைக்குமோ வச்சிரத் தூணொரு
 துரும்பினால் துண்ட மாமோ
 சூரியனை யிருள்வந்து சூழுமோ காற்றில்மழை
 தோயுமோ இல்லை யதுபோல்
 அன்புடைய நின்னடியர் பொன்னடியை யுன்னுமவர்
 அடிமலர் முடிக்க ணிந்தோர்க்கு
 அவலமுறு மோகாமம் வெகுளியுறு மோமனத்
 தற்பமும் விகற்ப முறுமோ
 தன்புகழ்செய் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

13

கானலிடை நீருமொரு கட்டையிற் கள்வனுங்
 காணுறு கயிற்றி லரவுங்
 கடிதரு கிளிஞ்சிலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்
 கதித்தபித் தனையி னிடைபும்

மானலிற் கண்டுளம் மயங்கல்போற் கற்பனையை
 மாயையிற் கண்டு வீணே
 மனையென்றும் மகவென்றும் உறவென்றும் நிதியென்றும்
 வாழ்வென்றும் மான மென்றும்
 ஊனலி னுடம்பென்றும் உயிரென்றும் உளமென்றும்
 உள்ளென்றும் வெளியென் றும்வான்
 உலகென்றும் அளவறு விகாரமுற நின்றவெனை
 உண்மையறி வித்த குருவே
 தானமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

14

கற்றொளிகொள் உணர்வினோர் வேண்டாத இப்பெருங்
 கன்மவுட லிற்ப ருவநேர்
 கண்டழியும் இளமைதான் பகல்வேட மோபுரைக்
 கடல்நீர்கொ லோக படமோ
 உற்றொளியின் வெயிலிட்ட மஞ்சளோ வானிட்ட
 வொருவிலோ நீர்க்கு மிழியோ
 உலையனல் பெறக்காற்று னுதந் துருத்தியோ
 ஒன்றுமறி யேனி தனைநான்
 பற்றுறுதி யாக்கொண்டு வனிதையர்கண் வலையினிற்
 பட்டுமதி கெட்டு முன்றே
 பாவமே பயில்கின்ற தல்லாது நின்னடிப்
 பற்றணுவு முற்ற நிகிலேன்
 சற்றையகல் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

15

சுடமாகி யின்பந்த ராதாகி மிகுபெருஞ்
 சஞ்சலா கார மாகிச்
 சுற்றாகி வெளிமயற் பற்றாகி யோடுமித்
 தன்மைபெறு செல்வ மந்தோ
 விடமாகி யொருகபட நடமாகி யாற்றிடை
 விரைந்துசெலும் வெள்ள மாகி
 வேலையலை யாகியாங் காரவலை யாகிமுதிர்
 வேனிலுறு மேக மாகிக்

கடமாய சகடமுறு காலாகி நீடுவாய்க்
காலோடு நீரா கியே
கற்பிலா மகளிர் போற் பொற்பிலா துழலுமிது
சுருதாத வகைய ருளுவாய்
தடமேவு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

16

உப்புற்ற பாண்டமென வொன்பது துவாரத்துள்
உற்றசும் பொழுது முடலை
உயர்கின்ற வானிடையே நிந்தகல் லென்றுமலை
உற்றிழியு மருவி யென்றும்
வெப்புற்ற காற்றிடைவி ளக்கென்றும் மேகமுறு
மின்னென்றும் வீசு காற்றின்
மேற்பட்ட பஞ்சென்று மஞ்சென்றும் வினைதந்த
வெறுமாய வேட மென்றும்
கப்புற்ற பறவைக் குடம்பையென் றும்பொய்த்த
கனவென்றும் நீரி லெழுதுங்
கையெழுத் தென்றுமுட் கண்டுகொண் டதிலாசை
கைவிடே னென்செய் குவேன்
தப்பற்ற சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

17

எந்தைநினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கும்
ஏக்கற்றி ருக்கும் வெறுவாய்
எங்கள்பெரு மானுனை வணங்காத மூடர்தலை
இகழ்விற் கெடுக்குந் தலை
கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண்
கலகீர் சொரிந்த அழுகண்
கடவுளின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
கைத்திழவு கேட்குஞ் செவி
பந்தமற நினையெணப் பாவிகள்தம் நெஞ்சம்
பகீரென நடுங்கு நெஞ்சம்
பரமநின் நிருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர்கை
பவியேற்க நீள்கொடுங்கை

சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

18

ஐயநின் சிர்பேசு செல்வார்வாய் நல்லதென்
ளமுதுண் டெவந்த திருவாய்
அப்பநின் நிருவடி வணங்கினோர் தலைமுடி.
அணிந்தோங்கி வாழந் தலை
மெய்பநின் திருமேனி கண்டபுண் ணியர்கண்கள்
மிக்கவொளி மேவு கண்கள்
வேலநின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
விழாச்சுபங் கேட்குஞ் செவி
துய்யநின் பதமெண்ணு மேலோர்கள் நெஞ்சமெய்ச்
சுகரூப மான நெஞ்சம்
தோன்றலுன் திருமுன் குவித்தபெரி யோர்கைகள்
சுவர்ன்னமிடு கின்ற கைகள்
சையமுபர் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

19

உழலுற்ற வழவுமுத லுறுதொழி வியற்றிமல
மொத்தபல பொருளீட் டிவீண்
உறுவயிறு நிறையவெண் சோறடைத் திவ்வுடலை
ஒதிபோல் வளர்த்து நாளும்
விழலுற்ற வாழ்க்கையை விரும்பினே னையவீவ்
டுவய்யவுடல் பொய்யென் கிலேன்
வெளிமயக் கோமாய விடமயக் கோவெனது
விதிமயக் கோவ நிகிலேன்
கழலுற்ற நின்னுணைக் கான்மலர் வணங்கநின்
கருணையை விழைந்து கொண்டெங்
களைகணை யீராறு கண்கொண்ட வென்றனிரு
கண்ணையெ னப்புகழ் கிலேன்
தழைவுற்ற சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

20

வானமெங் கேயமுத பான்மெங் கேயமரர்
 வாழ்க்கையபி மான மெங்கே
 மாட்சியெங் கேயவர்கள் சூழ்ச்சியெங் கேதேவ
 மன்னனர சாட்சி யெங்கே
 ஞானமெங் கேமுனிவர் மோனமெங் கேயந்த
 நான்முகன் செய்கை யெங்கே
 நாரணன் காத்தலை நடத்தலெங் கேமறை
 நவின்றிடு மொழுக்க மெங்கே
 ஈனமங் கேசெய்த தாருகனை யாயிர
 இலக்கமுறு சிங்க முகனை
 எண்ணரிய திறல்பெற்ற சூரனைம றக்கருனை
 ஈந்துபணி கொண்டி லையெனில்
 தானமிங் கேர்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

21

மனமான வொருகிழுவன் மதியான குருவையும்
 மதித்திடா னின்ன டிச்சீர்
 மகிழ்கல்வி கற்றிடான் சும்மாவி ரான்காம
 மடுவினிடெ வீழ்ந்து சுழல்வான்
 சினமான வெஞ்சுரத் துழலுவன் உலோபமாஞ்
 சிறுகுகையி னூடு புகுவான்
 செறுமோக இருளிடெச் செல்குவான் மதமெனுஞ்
 செய்குன்றி லேறி விழுவான்
 இனமான மாச்சர்ய வெங்குழியி னுள்ளே
 யிறங்குவான் சிறிது மந்தோ
 என்சொல் கேளானெனது கைப்படான் மற்றிதற்
 கேழையே னென்செய் குவேன்
 தனரீடு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

22

வாய்கொண் டிரைத்தலரி தென்செய்கே னென்சென்கேன்
 வள்ளலுன் சேவ டிக்கண்
 மன்னுது பொன்னுசை மண்ணுசை பெண்ணுசை
 வாய்ந்துழலு மெனது மனது

பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு *கோலினுன் மொத்துண்டு
 பித்துண்ட வன் குரங்கோ
 பேசுறு குலாலஹற் சுழல்கின்ற திகிரியோ
 பேதைவினை யாடு பந்தோ
 காய்கொண்டு பாய்கின்ற வெவ்விலங் கோபெருங்
 காற்றினால் சுழல் கறங்கோ
 காலவடி வோஇந்தர ஜாலவடி வோவெனது
 கர்மவடி வோஅறி கிலேன்
 தாய்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

23

கற்றமே லவரொடுங் கூடிரில் லேன்கல்வி
 கற்குநெறி தேர்ந்து கல்லேன்
 கனிவுகொண் டினதுதிரு வடியையொரு கனவினுங்
 கருதிலே னல்ல னல்லேன்
 குற்றமே செய்வதென் குணமாகு மப்பெருங்
 குற்றமெல் லாங்கு ணமெனக்
 கொள்ளுவது நின்னருட் குணமாகு மென்னிலென்
 குறைதவிர்த் தருள்பு ரிசுவாய்
 பெற்றமேல் வருமொரு பெருந்தகையி னருளுருப்
 பெற்றெழுந் தோங்கு சுடரே
 பிரணவா காரசின் மயவிமல சொருபமே
 பேதமில் பரப்பி ரமமே
 தற்றகைய சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

24

பாப்ப்பட்ட புலியன்ன நாய்ப்பட்ட கயவர்தம்
 பாழ்ப்பட்ட மனையில் நெடுநாள்
 பண்பட்ட கழுநீரும் விண்பட்ட வின்னமுது
 பட்டபா டாகு மன்றிப்
 போப்ப்பட்ட புல்லுமணி பூப்பட்ட பாடுந்
 பூண்பட்ட பாடு தவிடும்
 புண்பட்ட வுமியுமுயர் பொண்பட்ட பாடவர்கள்
 போகமொரு போக மாமோ

ஆய்ப்பட்ட மறைமுடிச் சேய்ப்பட்ட நின்னடிக்
காட்பட்ட பெருவாழ் விலே
அருள்பட்ட நெறியுமெய்ப் பொருள்பட்ட நிலையுமுற
வமர்போக மேபோ கமாம்
தாய்ப்பட்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

25

சேவலங் கொடிகொண்ட நினையன்றி வேறுசிறு
தேவரைச் சிந்தை செய்வோர்
செங்கனியை விட்டுவேப் பங்கனியை யுண்ணுமொரு
சிறுகருங் காக்கை நிகர்வார்
நாவலங் காரமற வேறுபுகழ் பேசினின்
நற்புகழ் வழுத்தா த்பேர்
நாய்ப்பால் விரும்பியான் தூய்ப்பாலை நயவாத
நவையுடைப் பேய ராவார்
நீவலந் தரரினது குற்றேவல் புரியாது
நின்றுமற் றேவல் புரிவோர்
நெல்லுக் கிறைக்காது புல்லுக்கி றைக்கின்ற
நெடியவெறு வீண ராவார்
நாவலங் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

26

பிரமணினி யென்னைப் பிறப்பிக்க வல்லனே
பெய்சிறையி லின்னு மொருகாற்,
பின்பட்டு நிற்குமோ முன்பட்ட குட்டிற்
பெறுந்துயர் மறந்து விடுமோ
இரவுநிற முடையியம னினியெனைக் கனவினும்
இறப்பிக்க வெண்ண முறுமோ
எண்ணுற னுதையுண்டு சிதையுண்ட தன்னு ல்
இருந்தவடு வெண்ணு ருனே
கரவுபெறு வினைவந்து நலியுமோ அதனையொரு
காசுக்கு மதியே னெலாங்
கற்றவர்கள் பற்றுநின் றிருவருளை யானுங்
கலந்திடப் பெற்று நின்றேன்

தரமருவு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

27

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலனுண்டு பலனு முண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட
நெறியுண்டு நிலையு முண்டு
ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
உடையுண்டு கொடையு முண்டு
உண்டுண்டு மகிழுவே உணவுண்டு சாந்தமுறும்
உளமுண்டு வளமு முண்டு
தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவு முண்டு
தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியு நிற்பதத்
தியானமுண் டாயி லரசே
தாருண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

28

உளமெனது வசநின்ற தில்லையென் றெல்லையினை
ஒல்லையிட் டிடவு மில்லை
உன்பதத் தன்பில்லை யென்றனுக் குற்றதுணை
உனையன்றி வேறு மில்லை
இளையனவ னுக்கருள வேண்டுமென் றுன்பால்
இசைக்கின்ற பேரு மில்லை
ஏழையவ னுக்கருள்வ தேனென்றுன் எதிரின்று
இயம்புகின் றோரு மில்லை
வளமருவு முனதுதிரு வருள்குறைவ தில்லைமென்
மற்றோரு வழக்கு மில்லை
வந்திரப் போர்களுக் கிலையென்ப தில்லைநீ
வன்மனத் தவனு மல்லை
தளர்விலாச் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

29

எத்திக்கு மென்னுளந் தித்திக்கு மின்பமே
 என்னுயிர்க் குயிரா குமோர்
 ஏகமே யானந்த போகமே யோகமே
 என்பெருஞ் செல்வ மேநன்
 முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான
 மூர்த்தியே முடிவி லாத
 முருகனே நெடியமான் மருகனே சிவபிரான்
 முத்தாடும் அருமை மகனே
 பத்திக்கு உவந்தருள் பரிந்தருளு நின்னடிப்
 பற்றருளி யென்னை யிர்தப்
 படியிலே யுழல்கின்ற குடியிலே யொருவனாய்
 பண்ணும லாண்ட ருளுவாய்
 சத்திக்கு நீர்ச்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

30

நான்கொண்ட விரதநின் னடியலாற் பிறர்தம்மை
 நாடாமை யாகு மிந்த
 நல்விரத மாங்கனியை யின்மையெனு மொருதுட்ட
 நாய்வந்து கவ்வி யந்தோ
 தான்கொண்டு போவதினி யென்செய்வே னென்செய்வேன்
 தளராமை யென்னு மொருகைத்
 தடிக்கொண் டடிக்கவோ வலியிலேன் சிறியனேன்
 மன்முகம் பார்த்தரு ளுவாய்
 வான்கொண்ட தெள்ளமுத வாரியே மிகுகருணை
 மழையே மழைக்கொண் டலே
 வள்ளலே யென்னிருகண் மணியேயெ னின்பமே
 மயிலேறு மாணிக் கமே
 தான்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

31

சிவசுணிக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

50. கந்தர்சரணப்பத்து

சென்னை கந்தகோட்டம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 சிவசுணிக சிவஞானதேசிகன் திருவடிவாழ்க

அருளா ரமுதே சரணஞ் சரணம்
 அழகா அமலா சரணஞ் சரணம்
 பொருளா வெணையாள் புனிதா சரணம்
 பொன்னே மணியே சரணஞ் சரணம்
 மருள்வார்க் கரியாய் சரணஞ் சரணம்
 மயில்வா கனனே சரணஞ் சரணம்
 கருணா லயனே சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

1

பண்ணேர் மறையின் பயனே சரணம்
 பதியே பரமே சரணஞ் சரணம்
 விண்ணே ரொளியே வெளியே சரணம்
 வெளியின் விளைவே சரணஞ் சரணம்
 உண்ணே ருயிரே யுணர்வே சரணம்
 உருவே யருவே யுறவே சரணம்
 கண்ணே மணியே சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

2

முடியா முதலே சரணஞ் சரணம்
 முருகா குமரா சரணஞ் சரணம்
 வடிவே லரசே சரணஞ் சரணம்
 மயிலூர் மணியே சரணஞ் சரணம்
 அடியார்க் கெளியாய் சரணஞ் சரணம்
 அரியாய் பெரியாய் சரணஞ் சரணம்
 கடியாக் கதியே சரணஞ் சரணம்
 கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

3

பூவே மணமே சரணஞ் சரணம்
 பொருளே யருளே சரணஞ் சரணம்
 கோவே குகனே சரணஞ் சரணம்
 குருவே திருவே சரணஞ் சரணம்

தேவே தெளியே சரணஞ் சரணம்

சிவசண் முகனே சரணஞ் சரணம்

காவேர் தருவே சரணஞ் சரணம்

கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

4

நடவுந் தனிமா மயிலோய் சரணம்

நல்லோர் புகழும் வல்லோய் சரணம்

திடமுந் திருவுந் தருவோய் சரணம்

தேவர்க் கரியாய் சரணஞ் சரணம்

தடவண் புயனே சரணஞ் சரணம்

தனிமா முதலே சரணஞ் சரணம்

கடவுண் மணியே சரணஞ் சரணம்

கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

5

கோலக் குறமான். கணவா சரணம்

குலமா மணியே சரணஞ் சரணம்

சீலத் தவருக் கருள்வோய் சரணம்

சிவனார் புதல்வா சரணஞ் சரணம்

ஞாலத் துயர்தீர் நலனே சரணம்

நடுவா கியநல் லொளியே சரணம்

காலற் றெறுவோய் சரணஞ் சரணம்

கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்

6

நங்கட் கினியாய் சரணஞ் சரணம்

நந்தா வுயர்ச்சம் பந்தா சரணம்

திங்கட் சடையோன் மகனே சரணம்

சிவைதந் தருளும் புதல்வா சரணம்

துங்கச் சுகநன் றருள்வோய் சரணம்

சுரர்வாழ்த் திருந் துரையே சரணம்

கங்கைக் கொருமா மதலாய் சரணம்

கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

7

ஒளியுள் ளொளியே சரணஞ் சரணம்

ஒன்றே பலவே சரணஞ் சரணம்

தெளியுந் தெருளே சரணஞ் சரணம்

சிவமே தவமே சரணஞ் சரணம்

அளியுங் கனியே சரணஞ் சரணம்

அமுதே யறிவே சரணஞ் சரணம்

களியொன் றருள்வோய் சரணஞ் சரணம்

கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

8

மன்னே யெனையாள் வரதா சரணம்

மதியே யடியேன் வாழ்வே சரணம்

பொன்னே புனிதா சரணஞ் சரணம்

புகழ்வா ரிதயம் புகுவாய் சரணம்

அன்னே வடிவே லரசே சரணம்

அறுமா முகனே சரணஞ் சரணம்

கன்னேர் புயனே சரணஞ் சரணம்

கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

9

வேதப் பொருளே சரணஞ் சரணம்

விண்ணோர் பெருமான் சரணஞ் சரணம்

போதத் திறனே சரணஞ் சரணம்

புனைமா மயிலோய் சரணஞ் சரணம்

நாதத் தொலியே சரணஞ் சரணம்

நவையில் லவனே சரணஞ் சரணம்

கானுக் கினிதாம் புகழோய் சரணம்

கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

10

சிவசண்முக சிவநானதேசிகள் திருவடிவாழ்க

ஐந்தாவது திருமுறை முற்றிற்று

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

குறிப்பு:—ஐந்தாவது திருமுறையில் உள்ள கீர்த்தனைகள் யாவும் ஆறாவது திருமுறையில் 447-முதல் 450-ம் பக்கம் வரையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உறவினம் - புறவினம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பும் உடையவர்க ளெல்லாம்
உறவினத்தா ரல்லரவர் புறவினத்தார் அவர்க்குப்
பயிர்ப்புறுமோர் பசிதவிர்த்தல் மாத்திரமே புரிக
பரிந்துமற்றைப் புண்புரையேல் நண்புதவே லிங்கே
நயப்புறுசன் மார்க்கமவ ரடையளவு மிதுதான்
நம்மாணை யென்றெனக்கு நவின்றவரு ளிறையே
மயர்ப்பறுமெய்த் தவர்போற்றப் பொதுவில்நடம் புரியும்
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை

உ

சிலமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பா

முதல் ஐந்து திருமுறைகள்

பதிகங்கள் * - பாட்டுகள்

அகராதி

அடியனேன்	அண்டங்களோ	அபராதமன்னிப்பு
அ	அடியனேனல 197	அண்டங்கள் பலவா 95
அக்கநுதற்பிறை 223	அடியாரின் பமடை 343	அண்டனையென் 255
அக்கோவீ ததிகய 443	அடியாருள்ளர் 467	அண்டமெலாங்கண் 103
அங்கண்ணை 84	அடியார்க்கெளிய 543	அண்டரெவர்க்கு 376
அங்கையிற்புண் 260	அடியார்தொழுநின் 151	அண்டவகைபிண்ட 420
அசையாதமர்ந்து 401	அடியெனலெலுவோ 450	அண்டாரைவென்று 150
* அச்சத்திரங்கல் 10—311	அடியெனெனச் 471	அண்ணலெனினை 355
அச்சையடுக்குந் 172	அடியென்மிசை 154	அண்ணாவீ ததிகய 444
அச்சோவீ ததிகய 443	அடியென்முடுகு 343	அண்ணாவேரின் 477
அஞ்சாதேயென் 407	அடுத்தவர்க்கெல் 241	அண்ணாவோ 520
அஞ்சுமுகத்தான் 459	அடுத்தார்க்கருளு 160	அண்ணிலேனினை 488
அஞ்செழுத்தோதி 211	அடுத்தார்தமை 120	அண்மையாகுஞ் 207
அஞ்சொற்குளியே 387	அடுத்திலேனின் 509	அத்சயமாலை 14—443
அடமுடியாது பல் 366	அடுத்தேவருத்துந் 474	அத்தனேதணி 489
அடலையணிந்தோர் 513	அடையாதவஞ்சகர் 472	அத்தனையொற்றி 156
அடிநாளிலடியேனை 430	அடையார்புரஞ் 178	அத்தோவீ ததிகய 443
அடிமைசெயப் 112	அட்டமூர்த்தமதாகி 186	அந்தரமிங்கறிவோ 107
அடிமைத்திறத்தலைசல் 256	அணங்கனார் 258	அந்தாரணியுஞ் 380
அடிமைப்பதிகம் 10—346	அணிகொள்கோவ 243	அந்தோதுயரிற் 129
அடியர்நெஞ்ச 214	அணிகொள்வேலு 473	அந்தோவீ ததிகய 405
அடியர்வருந்த 393	அணியாரடியார் 391	அந்தோவீ ததிகய 443
அடியனேன்பிறை 338	அணியேயணிபெறு 145	அந்நாணையாநுநஞ் 127
அடியனேன்பிறை 114	அணிலேற்படை 224	அபராதத்தாற்றுமை 10-199
அடியனேன்மிசை 316	அண்டங்கண்டானு 125	அபராதமன்னிப்பு 10—446
	அண்டங்களோ 81	

* இம்மாதிரி எழுத்தில் வருவனயாவும் பதிகங்கள்.

அரும்பாயநகை	அல்லார்க்குங்	அற்பவளவு
அபராதவிண்ணப்பம் 311	அரும்பெறன் 532	அல்லாலமுண்ட 235
அபராதவிண்ணப்பம் 210	அரும்பொருளே 120	அல்லுண்டக்ண்ட 130
அப்பனென்னுடை 488	அருளரசே 117	அல்லிலங்குசெழு 110
அப்பாநின்பொன்ன 313	அருளருவிவழிந்து 101	அல்லைவத்தெருள் 299
அப்பாநின் நிருவ 439	அருளளித்துமெய் 355	அவத்தோழிந்கலைசல் 258
அப்பார்மலர்ச்சடை 320	அருளநியாச்சிது 119	அவநாள்கழிக்க 508
அப்பாலுன்சித்த 81	அருளாரமுதப்பெ 321	அவலத்தழங்கல் 10—195
அப்பாவித்திசய 444	அருளாரமுதேயர 367	அவலமதிக்கலைசல் 11—261
அமராவதியிறைக் 470	அருளாரமுதேசர 569	அவலவயிற்றை 552
அமைவறிந்திடா 254	அருளியல்விலுவல் 202	அவ்வவ்விடை 6
அம்பரத்தேயான 113	அருளுடையநாயகி 434	அழகாவமலா 542
அம்பலத்தாமுழக 353	அருளுடையபரம் 116	அழகுவிதைந் 431
அம்பாதனெடுங் 511	அருளுடையாயடி 437	அழகுநிலைந் 529
அம்பலத்துணின் 221	அருளுதிக்குந்த 424	அழிந்தவாழ்க்கை 244
அம்பொன்று 467	அருளுருவாயைந் 418	அழியாப்பொரு 497
அம்மாலயனுங் 159	அருளுறுங்கய 468	அழியாவளத்தார் 402
அம்மாவயிற்றெரி 130	அருளேவடிவா 341	அழுக்குநெஞ்சி 519
அம்மாவீத்திசய 444	அருளோர்சிறிது 345	அழுதபிள்ளைக்கே 196
அம்மானின்னருட் 439	அருள்செய்யநீரிடா 193	அழுதுநெஞ்சய 268
அம்மைத்தீருப்பதிகம் 331	அருள்தரல்வேண் 336	அளவிலாவுலகத் 282
அம்மையப்பனென் 307	அருள்நிலைவிளக்கம் 359	அளவிறந்தநெடுங் 95
அம்மையடுத்த 176	அருள்நாமவிளக்கம் 182	அளவையெலாங் 101
அயன்றவத்தின்ற 463	அருள்பவனின்னை 313	அளக்குங்குண 170
அயிலேந்தும் 152	அருள்பழுக்குங் 222	அளித்தாருலகை 393
அய்யனேரினை 487	அருள்பழுத்தோங் 317	அளித்துமுன்று 396
அரக்கனல்லன்யான் 308	அருள்பழுத்தோங் 357	அளியநெஞ்சமோ 280
அரசேரின்றிருவரு 438	அருள்வதுன் 263	அளியாரொற்றி 172
அரந்தையோடொரு 289	அருள்வழங்குந்தில 455	அள்ளமிகும்பே 397
அரவக்கழலார் 392	அருள்விடைவேட்கை 213	அள்ளற்பழனத் 172
அரிதாகி 96	அருள்விளங்கு 421	அள்ளிக்கொடுக்கு 395
அரிபிரமாதியரெல் 413	அருள்வெளியி 111	அறங்கனிந்த 435
அரியதுரினது 263	அரைசேயடி 492	அறங்கொள்ளுமை 225
அரியபெருமா 346	அரைமதிக்குறழு 526	அறத்தாயையோர் 239
அருகாமலத்தி 516	அர்ப்பித்தீரங்கல் 10—309	அறநிலைவிளக்கம் 1—359
அருட்கடலேயக் 125	அலைகடலும் 102	அறியாப்பருவத்தடி 210
அருட்பெருங்கட 318	அலையெழுத்துந் 131	அறியாப்பருவத்தறி 324
அருட்டிறத்தலைசல் 264	அலையோய்கடலிற் 239	அறியாதநம்பிணி 522
அருட்டிரகாசமலை 410	அலைவளைக்கும் 264	அறியேனுன்றன் 275
அருணிறைந்த 409	அல்லலங்கடலிடை 241	அறிவரும்பெருமை 10—212
அருந்தினுலன் 319	அல்லலென்பதேன் 195	அறிவுடையாருள் 420
அருமருந்தனை 271	அல்லலென்னை 275	அற்கண்டமோ 136
அருமறையாகம 108	அல்லவோதியரிடை 294	அற்பவளவுரிச் 326
அரும்பாயநகை 511	அல்லார்க்குங்குழி 510	

அன்னோவீத்திசய	ஆர்கோண்டார்	ஆற்றல்விளங்கும்
அற்புதக்கணபதி 468	ஆ	ஆர்க்குங்கடற் 234
அற்புதப்பென்னம் 403	ஆகமுமாரணமு 360	ஆர்த்தார்கடனன் 239
அற்புதநின் 438	ஆக்கமில்லா 384	ஆர்த்துமலிநீர் 397
அனஞ்சுழொற்றி 173	ஆக்கலாதிப 304	ஆர்ப்பார்கடனன் 238
அனத்துப்படிவங் 395	ஆக்குந்தொழி 542	ஆலெத்த 206
அனம்பொறுத் 148	ஆசும்படியி 314	ஆலெழற்கீழன் 393
அன்பெதன்பதை 305	ஆசையுள்ளார் 150	ஆலெருந்த 378
அன்பரிதயமலர்க் 356	ஆடலழகரம்பலத் 389	ஆலமுண்டரீ 287
அன்பரிதாமனத் 128	ஆடலழகப்பத்து-10 225	ஆலவடையாரு 234
அன்பருளக்கோயி 405	ஆட்டுகின்றதற்காக 251	ஆவாவீத்திசய 444
அன்பர்கள்வேண்டு 242	ஆட்சிகண்டா 131	ஆவாவெனவெனை 345
அன்பர்தம் 317	ஆட்டுகின்றரீ 273	ஆவித்துணையே 362
அன்பர்திருவுளங் 115	ஆட்டுக்குக்காலெடுத் 136	ஆழிவிடையார் 391
அன்பர்பாநீங்கா 336	ஆட்டுத்தலைவர் 174	ஆழிவிடையீர் 176
அன்பர்மனக் 412	ஆணிலேயன்றி 466	ஆளாகரின்பொன் 303
அன்பளிப்ப 422	ஆண்டதுண்டுரீ 306	ஆளாயோதய 477
அன்பாலென்றன்னை 119	ஆண்டநிள்கருணை 312	ஆளுடையஅடிகள் 457
அன்பிலாவஞ்சர் 546	ஆண்டவரின் 438	அருள்மலை-10 457
அன்பினுனது 516	ஆண்டவனியாகி 358	அருளைய அரகுகள் 453
அன்பின்பேதுமல் 10—527	ஆண்டாயெனையேழ் 352	அருளையபிள்ளையார் 449
அன்புடனின் 223	ஆன்பனைபெண் 404	அருள்மலை-12 449
அன்புடையாயடி 437	ஆதவன்றன்பல் 267	அருளையநம்பிகள் 455
அன்புடையாரின் 88	ஆதிக்கமாயை 122	அருள்மலை-10 455
அன்புமலை-31 403	ஆதியிலேகலப்பொ 423	அருளையாய் 437
அன்புற்றடியார் 340	ஆதியுமாயந்தமுமாய் 427	ஆள்வினையாற் 346
அன்றகத்தேயடி 412	ஆதியேதில்லை 232	ஆறெத்துச்சென்ற 264
அன்றினேர்கிலை 245	ஆமோவலவோ 82	ஆரத்தயரந்தருங் 505
அன்றுஞ்சிறி 346	ஆயாக்கொடி 86	ஆரத்தயரத்தமுந் 154
அன்றுரியடிமை 263	ஆயாதுநான்செயு 345	ஆரதுதத்துவத்தி 423
அன்றுமறியார் 257	ஆயிரங்கார்முகி 364	ஆறிட்டவேணி 130
அன்றொருநாளி 410	ஆயிரமன்றே 88	ஆறுமுகங்கொண்ட 553
அலையோர்பொருளா 341	ஆயும்படிவத் 394	ஆறுமுகத்தார்தமை 171
அன்னையப்பா 475	ஆயும்வஞ்சக 367	ஆறுமுகப்பெருங் 539
அன்னையெனைத் 469	ஆரணமுமாகமு 407	ஆறுமுகமுந்தினி 543
அன்னையென்னப் 362	ஆரணம்பூத்தவ 156	ஆறுமுகத்தா 33
அன்னையோன் 270	ஆரமுதமனையவளே 441	ஆறுவாண்முகத் 220
அன்னையுதலாம் 479	ஆரமுதேயடி 438	ஆறுமுகத்துண்மை-10 496
அன்னையப்பனுரீ 315	ஆராமகிழ்வதரு 160	ஆற்றக்காதலின் இரங் 393
அன்னையிற்பெரிது 276	ஆராவமுதாயன்பு 394	ஆற்றமுறை-10 484
அன்னையினும்பெரி 109	ஆராவமுதே 90	ஆற்றப்புலம்பல்-5 520
அன்னோதிருவம் 341	ஆருருடையாரம்பல 390	ஆற்றல்விளங்கும் 367
அன்னோவீத்திசய 445	ஆர்கோண்டார் 86	

இரங்கல்வண்ணப்பம்	இறப்பிலார்	உடம்பா
ஆற்றவண்ணப்பம்-10	276	இரங்கல்மாலை-31 376
ஆற்றவர்க்கு-10	400	இரங்காதிருந்தா 338
ஆற்றவர்க்கு-10	506	இரங்காரின்னி 495
ஆற்றுக்கேபிறை	355	இரத்தவண்ணப்பம் 486
ஆற்றுச்சடை	179	இரவிலடிவருந்த 411
ஆனந்தக்கூத்தனை	241	இருக்கவாவுற 230
ஆனந்தமாலை-10	436	இருட்டாய 424
ஆனந்தப்பதிக்கம்-11	325	இருணிமற்றந்த 412
ஆனந்தவெளி	407	இருந்தனையெனது 277
ஆனுவாழ்விலைசல்	262	இருந்தாயிங்கு 502
ஆனெறிவந்	352	இருந்தார் 382
ஆனெறும்பெரு	109	இருப்பாயமாய 471
இ		இருப்புநெஞ்ச 473
இகவாவடியார்	497	இருப்புமனத்துக் 339
இகழ்ந்திடே	311	இருப்பேன்றுய 429
இக்கமையிருந்த	332	இரும்புண்ணை 366
இங்கிதப்பத்து - 12	548	இருவர்க்கரிய 142
இங்கிதமாலை-167	158	இருவினையொப் 425
இச்சையுண்	230	இருளற 370
இடஞ்சேரொற்றி	174	இருளார்மனத்தே 297
இடமேபொருளே	345	இரையேற்று 144
இடைக்கொடி	141	இலக்கமறியா 512
இட்டங்களித்த	164	இலங்காபுரத்தா 143
இட்டவகை	348	இலதைநினை 502
இட்டார்	151	இலமேசெறி 383
இணையேது	137	இலவுகாக்கின்ற 249
இண்டைச்	92	இலனெமற்றோர் 257
இத்தாரணி	302	இலைக்குளநீ 455
இந்தாரிதழி	160	இலையாற்றுநீ 147
இந்தியமாய்க்	95	இலையெனது 244
இந்நாளடியேன்	339	இலவேட்ட 209
இப்பாரிடையுனை	302	இல்லையிலலை 195
இப்பாரிலென்	92	இல்லையுண்டென 219
இமைக்குமவ்வள	305	இல்லையென்ப 240
இம்மாரிலத்திலி	302	இல்லையென்பத 200
இம்மாரிலத்திற்	340	இல்லையென்பதே 185
இம்மையினே	422	இல்லையென்பதே 240
இம்மையின்பமே	284	இவ்வழியிற் 363
இயங்காத	411	இவ்வெனை 500
இயங்காமனமும்	141	இவ்வெனை 517
இரக்கமென்ப	272	இழைதெனஞ் 325
இரக்கின்றோர்	249	இழைப்பொருத்த 293
இரங்கல்வண்ணப்பம்	279	இறப்பிலார் 293

உயிருளுறை	உலர்ந்தமரந்	உன்னையோமென்
உடல்குளிர	103	உயிர்க்குள் 389
உடற்குச்	161	உய்குவித்து 111
உடுக்கவேண்டி	229	உய்கைத்திருப்பதிகம் 324
உடுக்குமதளா	377	உய்யவல்லனே 274
உடுக்கும்	175	உய்யவொன்றறியா 210
உடுப்பார்	378	உய்யவொன்றிலே 273
உடைகொள்	213	உய்யும்பொரு 495
உடைமைவைத்	212	உய்யும்வண்ணை 233
உடையாயுன்	221	உய்வண்ணை 508
உடையாயென்	126	உரப்பார் 384
உடையாருலகிற்	400	உருத்திரர் 106
உடையாரென்	174	உருத்துள் 512
உடையுடுத்திட	188	உருநான்கு 106
உடையென்றும்	143	உருமத்திலே 142
உடையென்ன	156	உருவண்டப் 457
உட்டி-கழந்த	291	உருவத்திலே 123
உணவையிழந்	390	உருவமொரு 426
உண்கண்மகிழ்	177	உருவாகி 96
உண்டநஞ்சின்னு	277	உருவாயுருவி 80
உண்டாயவுல	476	உரைத்தார் 342
உண்டாற்குறையு	475	உலகநிலை 93
உண்டுநஞ்சுமர	263	உலகமுஞ் 354
உண்டுவறிய	326	உலகமுடையாரே 388
உண்டோவெனைப்	257	உலகமுடையார் 398
உண்டோவென்போ	321	உலகமெலாந்தனி 93
உண்ணும்	215	உலகமெலாமு 410
உண்ணிமற்றந்தனை	187	உலகமேத்திநின் 361
உண்ணுகின்றது	308	உலகம்பரவுமொரு 552
உண்மைநின்றருட்	306	உலகம்பரவும்பரஞ் 542
உண்மையறியே	298	உலகம்பரவும்பொரு 467
உண்மையேயறி	240	உலகம்பரவும்பொரு 341
உண்மையோதினு	251	உலகவாழ்க்கையி 283
உதயச்சுடரே	177	உலகியலினுறு 451
உந்துமருத்தோ	389	உலகியலுணர்வோ 449
உப்பிடாத	286	உலகியலோ 430
உப்பிருந்த	82	உலகியற் 546
உப்புற்ற	562	உலகியுயிர்வகை 331
உம்பருக்குந்	425	உலகியுயிர்தொறு 318
உம்பர்தமக்	297	உலகெலாநிறைந் 370
உட்பார்வான்றுய	187	உலகெலாந்தழை 352
உயிரனுபவமுற்	449	உலகெலாந்தழைப்ப 460
உயிருளுறை	165	உலர்ந்தமரந் 432

எண்ணத்திரங்கல்	எழுத்தறிந்து	என்றுநின்றருள்
உண்ணினை 362	எண்ணத்தேங்கல்-2 523	எழுத்தறிபெருமான்மலை 31 - 214
உண்ணியுன்னி 226	எண்ணப்பத்து-10 473	
உள 82	எண்ணவிய 181	எழுத்தினொடு 429
உளட்டுகின்ற 82	எண்ணதெளியே 298	எழுவகைப்பிறவி 329
உளட்டுகின்றனை 309	எண்ணமனையடி 314	எழுவினும்வலிய 369
உளட்டுந்ருவா 175	எண்ணிநலிவே 342	எளியனென்னினு 534
உணந்தாயர்ந்த 326	எண்ணியநம் 115	எளியனென்னிசிறியன் 330
உணறுக்கேம 284	எண்ணியவெண் 153	எளியனென்பிழை 231
உன்னையுடையெபொ 474	எண்ணிலா 283	எளியனென்மையன் 277
உன்னையுடையெயன் 91	எண்ணிலெளி 87	எளியனெனழைத்த 298
உள்தியம்பெரு 195	எண்ணில் 484	எளியனெனதுசே 496
உளராதியிகழ் 482	எண்ணுமவர் 494	எளியனெனதுதிரு 492
உளராமொற்றி 167	எண்ணுறுவிருப் 327	எளியனென் 301
உளருமில்லா 384	எண்பெருவினை 231	எளியனென்ன 506
உளருநிருப்பி 171	எதிர்கோள்பத்து-10 241	எளியனென்கருணைத் 342
உளரென்றுடை 400	எத்திக்கு 568	எள்ளலெயென்னினு 91
உளர்சொல்வேன் 217	எந்தாயென் 90	எள்ளிருக்கின்ற 124
உளர்தருவார் 132	எந்தாயொருநா 339	எற்றுக்கடியர் 262
உளர்மதிக்க 210	எந்தாய் நின் 82	எற்றேறிலை 155
உளழையகற்ற 217	எந்தைநினை 562	எற்றேறியீ 445
உளழையேமிக 307	எந்தைபிரா 540	எனக்கு நன்மை 422
உளழவினைப்படி 293	எந்தையேதில்லை 233	எனக்குநீரிங்கோ 292
உளற்றமுற்று 194	எந்தையேயென் 300	எனைப்பெற்ற 135
உளற்றார்சடையீ 178	என்பாலவரு 524	எனையடைந்தாழ் 127
உளனமடையா 389	எப்பாலு 295	எனையறியாப் 112
உளன்கொண்ட 239	எம்பரவையோ 85	எனையானறிந்து 509
உளன்செய்த 344	எம்பாலருள்வை 152	என்கண்ணையா 399
உளன்பார்க்கு 524	எம்பெருமானின் 113	என்சிறுமை 90
உளன்மறந்த 350	எம்மதத்தி 427	என்செய்கே 498
எ 82	எம்மதமாட்டு 130	என்செய்கை 472
எங்கள் காழி 394	எம்மைவாட்டுமிப் 189	என்செய்திடுவேன் 342
எங்கும்விளங் 419	எய்தற்கரிய 496	என்சொல்கே 489
எங்கோவே 85	எய்யாதருள் 524	என்பதேற்றவன் 194
எச்சம்பெறு 87	எருதில்வருவார் 378	என்பாலோ 87
எஞ்சலில் 292	எல்லாஞ்செய்வல்ல 191	என்பிழையாவை 442
எஞ்சவேண்டிய 188	எல்லாந் தெரிந்த 344	என்பிறப்பினை 292
எஞ்சாவிடரா 300	எல்லாமுடைய 138	என்பாற்குணத் 153
எட்டிக்கனியு 388	எல்லாமுடையார் 399	என்பான்மனிதரை 119
எண்கடந்த 365	எவ்வுலகு 426	என்மேலருள் 168
எண்குணத்தா 350	எவ்வேனையோ 89	என்மேற்பிழை 132
எண்டோளிலங்கு 396	எழுதாவெழிலுயர் 152	என்வடிவந்தழை 431
எண்ணத்திரங்கல்-10 301	எழுத்தறிந்து 106	என்றுநின்றருள் 312

என்னைவேண்டி	ஐயோவீததி	ஒன்றாகி
என்றுமாதர் 499	ஏ 228	ஐவர்களுக்கெந்தொ 424
என்றுமிறவுார் 399	ஏங்கினோகின்ற 83	ஐவாயவிற 239
என்றுமுனக் 235	ஏசும்பிறர் 89	ஒ 218
என்றென்றமுதா 236	ஏசொலிக்கு 89	ஒக்கநெஞ்சமே 169
என்றேறபிணிக 522	ஏடார்பொழில் 377	ஒசியவிடுகுமிடை 166
என்னகொடுத்துங் 379	ஏட்டாலுங் 121	ஒண்கைமழுலோ 142
என்னதன்று 250	ஏணப்பரி 191	ஒண்ணுதலேழை 136
என்னநானடி 287	ஏதரிதுத்து 545	ஒப்பற்றமுக்கட் 257
என்னநான்கொலி 226	ஏதமகற்று 544	ஒப்பாரில்லா 300
என்னமுதே 90	ஏதிலாரென 489	ஒப்பாருமில்லாத 258
என்னரசேகின் 362	ஏதுசெய்குவ 485	ஒப்பிலாயுனது 227
என்னரசேயென் 110	ஏதுசெய்திடினும் 319	ஒருகணப்பொழு 162
என்னறிவையுண் 421	ஏதுமறியாதிரு 408	ஒருகைமுகத்தோர் 411
என்னுணையறிந்து 347	ஏத்தாப்பிறவியிழிவு 10-535	ஒருநாளன்றி 122
என்னருயிருக்குயி 343	ஏமமுய்ப்போரெ 152	ஒருமாதுபெற்ற 158
என்னருயிர்க்குயிரா 88	ஏய்ந்துவஞ்சகர் 185	ஒருமாமுகனை 135
என்னருயிர்க்குப் 174	ஏய்ப்பிறப்பொன் 89	ஒருமுடிமேற் 356
என்னருயிர்க்கோர் 388	ஏலக்குழலாரி 237	ஒருமைப்பயனை 416
என்னருயிர்போன் 386	ஏலவார்குழலா 220	ஒருமையிலே 558
என்னிருகண் 552	ஏலார்மனை 83	ஒருமையுடன் 166
என்னிருகண்கா 370	ஏழிசையா 456	ஒருவரெனவா 105
என்னிறைவா 142	ஏழியற்பன் 191	ஒலிவடிவு 375
என்னுடைவஞ்சக 241	ஏழைமையினங்கல் 9-508	ஒல்லார்புரமுன் 448
என்னுடையுயிரை 532	ஏறியநானொரு 406	ஒல்லும்வகை 234
என்னுயிரிற் கலந் 349	ஏறுகின்றிலே 275	ஒல்லையெயின் 218
என்னுயிரிநீ 108	ஏற்றிலிட்டார் 139	ஒழியாக்கவலை 370
என்னுரிமைத்தாய் 323	ஏன்றுகொண்டரு 277	ஒழியாமயல் 287
என்னுறவேயென் 141	ஏன்றுகொள் 320	ஒழிக்கமில்ல 334
என்னெஞ்சோர் 85	ஐ 459	ஒளிமருவு 303
என்னென்றேறழை 316	ஐங்கரனடி 314	ஒளியுள்ளொளி 570
என்னேகுறை 525	ஐதட்டிடுநெஞ்ச 563	ஒளிவண்ணம் 162
என்னேமுறையுண் 117	ஐயநின்சீர்பேசு 230	ஒற்றிகரா 165
என்னேயினு நின் 351	ஐயநின்னுடை 504	ஒற்றிகர்வாழ் 377
என்னேயீததி 445	ஐயமேற்றுத் 369	ஒற்றிப்பெருமா 174
என்னேருளத்தி 170	ஐயரேயுமதடி 534	ஒற்றிமேவிய 232
என்னேக்கொடுத்தே 262	ஐயவின்னுநா 408	ஒற்றியூரமரு 262
என்னேநின்னவனாக் 213	ஐயறிவிற்கிதி 259	ஒற்றியூரனைப் 194
என்னேயறியாப்பரு 347	ஐயானெனது 439	ஒன்றலவிரண்டு 460
என்னேயுடையா 399	ஐயா முக்கண் 368	ஒன்றாகி 419
என்னேயென்னை 488	ஐயாவித்ததி 444	
என்னேயொன்று 406	ஐயோவீததி 445	
என்னேவேண்டி 465		

கஞ்சனங்கொரு	கண்ணையா	கரியமாலன்று
ஒன்றாப்புர	538	கஞ்சனறியா 377
ஒன்றுநின்றன்	258	கஞ்சனேச் 256
ஒன்றுநெதிரிந்	345	கஞ்சனேர் 220
ஒன்றும்பெருஞ்	168	கஞ்சன் 474
ஒன்றேறெயன்	138	கடந்தாழ் 343
ஒன்றோடிர்	538	கடப்பமா 489
ஒன்றாப்புரமுன்	170	கடம்பொழி 278
ஒ		கடலமுதே 145
ஒகோகொடிதே	84	கடலேயனைய 321
ஒகோவீத்தி	445	கடவுளீறிடாக் 192
ஒங்காரத்தனி	454	கடனேயடியர் 257
ஒங்காரத்துள்	413	கடுக்காதலித்தார் 402
ஒங்கிரீண்டவா	537	கடுத்ததும்பிய 206
ஒங்குஞ்சடையீர்	179	கடுத்தாழ் 384
ஒங்கும்பொருளே	262	கடும்புலவேடர் 141
ஒடலெங்கனு	227	கடும்புலேக் 546
ஒடவுன்னியே	198	கடைப்பட்டுங்கு 521
ஒடுகின்றனன்	189	கடையவனேன் 268
ஒடுகெஞ்சமே	218	கடையனேனின்னு 535
ஒடுவாள்தில்லை	352	கடையேன் 491
ஒட்டிலிரந்	392	கட்டினேன் 211
ஒணமுடையான்	400	கணத்திலென்னை 304
ஒதுநெறி	237	கணத்தினிலுலக 260
ஒமுன்றுளத்தி	166	கணமொன்றிலே 153
ஒயாக்கருணை	130	கணேசத்திருவருள்
ஒயாதுவருமிடி	479	மலை-10 464
ஒயாவிடர்	157	கண்கட்டியாடும் 125
ஒருருவா	148	கண்கண்முன்றினார் 246
ஒவாநிலையார்	375	கண்கள்களிப்ப 160
ஒவாமயல்செய்	302	கண்குழைந்து 84
ஒவாதயன்முதல்	151	கண்கொண்ட 131
க		கண்கொண்மணியை 181
கங்கைகொண்டாய்	133	கண்டவனேசற்று 295
கங்கைகொண்டோன்	147	கண்டனேகவா 474
கங்கைச்சுடை	91	கண்டேன்பொழி 539
கங்கையஞ்சடைகொ	202	கண்ணப்பனென் 524
கங்கையஞ்சடைசேர்	549	கண்ணப்பனேத்துந் 154
கச்சுக்கட்டி	504	கண்ணப்பனேத்துநு 92
கச்சையிடுவார்	381	கண்ணப்பா 290
கஞ்சத்திலேர்	142	கண்ணனறியாக் 396
கஞ்சமலர்த்	366	கண்ணனெடு 375
கஞ்சனங்கொரு	247	கண்ணனையயனை 531
		கண்ணையா 350

கலைபயின்ற	கள்ளமற்ற	காணேனினது
கருங்கடு	513	கலைபயின்னு 366
கருங்கணஞ்	260	கள்ளமனத்துக் 322
கருங்கறிற்றிரி	353	கள்ளாடிய 144
கருணைக்கடலே	176	கள்ளுண்ட 266
கருணைக்கடலே	339	கள்ளுருகும் 365
கருணைக்கொரு	394	கறிபிடித்த 554
கருணைநிறைந்	93	கறையோர் 356
கருணைபெறுதீரங்கல்	314	கற்கிலே 498
கருணைமலை-30	487	கற்கோட்டை 121
கருணையங்கடலே	318	கற்பங்களபல 105
கருணைவடிவா	417	கற்பதுங்கேட் 156
கருணைவிண்ணப்பம்	345	கற்பவற்றை 266
கருதற்கரி	381	கற்பவையெலாங் 332
கருதாயோ	235	கற்பனவறிந்து 278
கருதுமவரை	384	கற்பனைகளைல்லாம் 419
கருதெனவடி	201	கற்பனையே 541
கருத்தறியாச்	124	கற்பிலா 494
கருமருந்தாய	524	கற்பேவிக 154
கருமாலகற்றும்	180	கற்றமேலவ 565
கருமுக	123	கற்றறிந்த 541
கருமையளவும்	169	கற்றறியே 87
கருமையாம்புகங்	254	கற்றவர் 528
கரும்பனையா	442	கற்றவர்க்கினிதா 271
கரும்பினினியர்	177	கற்றவர்தங் 417
கரும்பின்	379	கற்றவனை 111
கரும்பே	269	கற்றிரொற்றீர் 175
கரும்பைந்நாக	246	கற்றேயறி 323
கருவாழ்	397	கற்றைச்சடைமேற் 392
கருவிகளை	423	கற்றைச்சடையீர் 175
கருவெளிக்குட்	457	கற்றொளி 561
கருவேதனை	153	கனிமானிதழி 170
கரைபடாவஞ்ச	213	கன்மயமுங் 412
கரையிலவீண்	559	கன்னியரளகக் 260
கலகமன	452	கன்னியர் 482
கலகவமணக்	395	கன்னேய 481
கலங்குகின்ற	226	கா
கலமிவாது	198	காசமேகங் 503
கலிழறையீடு-12	240	காட்சி அம்புதம் 10-392
கலிவிண்ணப்பம்-10	344	காட்சிப்பெரும்தம் 10-205
கலைக்கடை	446	காட்சியேகாண் 100
கலைநிறை	468	காணவினியாரே 380
கலைபயின்ற	336	காணுப்பத்து 10-511
		காணுகின்றகண் 423
		காணேனினது 342

காவிக் துநேர்	குன்றேர்முலை	கோடியவஞ்சக
காண்டத்தின்	132	காவிமணந்த 394
காண்பதுகருதி	212	காவிமலைக்கண் 507
காதமணக்குங்	400	காவினமன்னவ 189
காதரவாலுட்	157	காற்றுக்குமேல் 129
காதலிண்ணப்பம்	281	கானவிடை 560
காதற்சிற்புக்குதுவா		கானராவள 537
மாண்பு 12—398		கானனீர் 461
காதன்மாட்சி 10—401		கான்போலிருண்ட 141
காதார்கடுவிழி	209	கான்றசோறருந்துஞ் 260
காதுநடந்த	381	கி
காமக்கடலிற்	298	கிடைக்குண் 488
காமசத்தி	442	கிரியைநெறி 103
காமட்டலர்	148	கிளைக்குறும் 526
காமப்பயலைத்	507	கி
காமமென்பதோ	279	கிளுடையாய்மறை 118
காமமென்னுமோர்	293	கு
காமம்படர்	146	குடிக்கொண் 325
காமலர்நறவுக்	548	கும்பமாமுனி 463
காமவுட்பகை	557	குருகாரொற்றி 164
காமாந்தகாரி	510	குருதிநிறைந்த 326
காயமாங்	547	குருந்தாமென் 131
காயமென்பதா	196	குருவேயய 470
காயாதளியக்	543	குழகனை 533
காயார்ச்சரி	361	குழிக்குமண்ண 271
காயுநெஞ்சி	519	குளங்கொள் 247
காயோடு	530	குறிக்கொளன்ப 489
காயோமென	501	குறியாராய்ச்சி-11 891
காய்நின்ற	520	குறைநேர்ந்தபத்து 10-514
காரணனென்று	413	குறையோந்தபத்து 10-475
காரார்முழலா	224	குற்றஞ்செயினுங் 265
காளுர்சடை	530	குற்றமெத்தனை 208
காரேயெனு	131	குற்றமெலா 324
கார்பூத்த	523	குற்றமெல்லாங்குண 243
கார்புகமாகப்	136	குற்றமேபல 288
காலங்கடந்தார்	390	குற்றம்பல 89
காலஞ்செல்கின்ற	250	குன்றமொத் 525
காலமலர்ந்த	388	குன்றதகுணக் 405
கால்குறித்த	491	குன்றநிலை 343
கால்வாங்கி	363	குன்றுநேர் 473
காவலனை	294	குன்றுபொய் 487
காவாயொற்றிப்	175	குன்றேமகிழ் 492
காவிக்களங்	176	குன்றேர்முலை 304
காவிக்குநேர்	140	

சகலமாய்க்கேவல	சார்ந்தவடி	சிற்றம்பலத்தா
கொடியாலெயில் 170	சகலமொடு 419	சார்ந்தேதின் 148
கொடைமடபூகழ்ச்சி 207	சங்கக்குழையார் 391	சாலமாலு 380
கொடைமடவிண்ணப் 294	சங்கபாணியைச் 487	சாறுசேர் 488
பம்-10 164	சங்கமருவுமொ 161	சாற்றவனேக 140
கொடையாரொற்றி 164	சங்கம்வளர் 335	சி
கொண்டனிறத் 209	சங்கரனை 295	சிகாமணிமலை - 15—238
கொலையறியாக் 297	சங்கராமுக் 362	சிகமாமுக 550
கொழுதியளிதே 395	சங்குடையான் 215	சித்தமனை 404
கொள்ளுண்ட 470	சச்சிதானந்த 460	சித்தியெலா 441
கொள்ளும்பொழில் 502	சஞ்சிதந்தரு 293	சித்திவிநாயகரீபதிகம் 459
கொள்ளுவார் 264	சடமாகி 561	சித்தெவையும 419
கொள்ளேனோ 500	சடையனை 256	சிந்தாகுலந்தீர் 386
கொற்றமுடையார் 393	சடையிற் 383	சிந்தாமணியை 181
கொன்செய்தார் 87	சண்டவெம் 228	சிந்தைக்கினி 385
கொன்றைச்சடை 179	சண்பைமறைக் 434	சிந்தைக்கும் 554
கொன்னெஞ்சேன் 90	சதிசெயு 547	சிந்தைத்திருப்பதிகம் 323
கோ	சத்தசத்தி 461	சிந்தைநின்ற 205
கோடாமே 322	சத்தவுருவா 414	சிந்தைநொந்தி 325
கோடாவருட் 146	சத்தியமெய் 408	சிந்தைநொந்து 225
கோடாவொற்றி 173	சத்திவேற் 553	சிந்தைநொந்துல 208
கோடிநாவினுங் 305	சந்ததமெனக்கு 330	சிந்தைமயங்கி 214
கோடும்பிறைச் 89	சந்தார்வரை 548	சிமைக்கொள் 161
கோதகன்ற 101	சந்தைநேர் 485	சிரிப்பார்நின் 346
கோதிலாக்குண 551	சந்தோட 154	சிவசங்கரா 141
கோதேமருவார் 399	சந்திழைறயீடு - 11—232	சிவசித்தம்பாசங்கீர்த் தனம் 5-354
கோதையோர் 301	சரங்கார்முகர் 120	சிவநேசவேண்பா-104 80
கோமாற்கருநூற் 159	சாணப்பதிகம் - 11—351	சிவபுண்ணியத்
கோலக்குறமான் 570	சரணவாரிசு 278	தோற்றம் 10-192
கோலமலர்த்தாட் 180	சரத்தாலன்பர் 319	சிவமேசிவஞான 91
கோலொன்று 144	சலங்காதலிக்குந் 393	சிவயோக 440
கோவமென்னு 253	சல்லாபலகர் - 2 359	ஸ்ரீ சிவஷண்முகநாம ஸங்
கோவேநற் 477	சல்லாபவியன்மொழி 381	கீர்த்தனலகர் 10-184
கோவேநின் 479	சமக்கிருந்து 268	சிறியவனேன் 430
கோவேயெண்குண 98	சற்றுநற்குணர் 283	சிறியர்செய் 274
கோளாக்கிக் 91	சற்றேயெனினு 153	சிறியேனிப் 500
கோள்கொண்ட 86	சா	சிறியேன்பிழை 342
கோள்வேண்டு 124	சாதகத்தோர் 119	சிறியேன்றவமோ 340
சகமாகிச் 97	சாதல்பிறத்த 326	சிறுமைவிண்ணப்பம் 274
சகமாறுடையா 530	சாராவருஞ் 210	சிறுவிண்ணப்பம்-10—295
சகமிலையேயென் 134	சாருந்தணிகை 472	சிற்பகன்மேவு 470
சகலமாய்க்கேவல 96	சார்ந்தலோபமார் 254	சிற்பரசிவனே 312
	சார்ந்தவடி 497	சிற்பரமே 123
		சிற்பம்பலத்தா 385

சுழியாதவருட்		செய்வேனவ		சேல்வருமேர்	
சிறிநிடையெம்	441	சுற்றதுமற்றவ்	406	செய்வேன்றீமை	342
சினங்கடந்	151	சு		செல்லிடிக்குங்	191
சினத்தாலுங்	125	சுடுண்டபுளைக்கு	139	செல்லுஞ்சிறுமை	240
சின்மயமாம்	350	சுதமெறி	224	செல்லும்வாழ்	485
சின்மயனே	295	சுதுநேர்கின்ற	184	செல்வக்கீர்த்திமலை	543
சீ		சுரிட்டநடை	333	செல்வந்துறழும்	385
சீதநாண்மலர்ச்	464	சுரியசந்திர	418	சேவியறிவுறுத்தல்	10-546
சீதப்புனல்	374	சுலப்படையார்	381	செவ்வகை	450
சீத்தமணி	349	சுழுமாலயன்	247	செவ்வண்ணத்	409
சீரறிவாய்த்	150	சுழந்தவஞ்சக	211	செவ்வண்ணமேனி	265
சீரார்சண்பைக்	451	சுழிவேனிந்து	343	செவ்வேலை	155
சீரார்வளஞ்சேர்	373	சுற்படுமேகநிற	120	செழிக்குஞ்	488
சீரிடுவார்	137	செ		செழிப்படு	513
சீருருத்திர	462	செக்கச்சிவந்தே	552	சேழஞ்சுடர்மலை	11-474
சீர்கொண்ட	469	செக்கர்ச்சடை	386	செழுந்தெண்	380
சீர்கொண்டவொற்றி	145	செங்கண்விடை	538	செறியாதநெஞ்சக	344
சீர்கொண்டார்	510	செங்கமலாசனன்	149	செறிவிலா	546
சீர்க்கின்றகூட	121	செங்கேழ்கங்கை	164	சென்றநாளிலோ	305
சீர்சான்றமுக்கட்	33	செங்கையங்	471	சென்றுநாளினுஞ்	315
சீர்சான்றவேத	80	செச்சையழகர்	163	சென்றுசென்று	235
சீர்கிறக்குந்	204	செஞ்சடையெம்	109	சென்றுநீபுகும்	250
சீர்தருநாவுக்கரை	133	செஞ்சொற்	495	சென்றுரைப்பார்	82
சீர்தருவார்	360	செடியனே	357	சென்றுவஞ்சர்	248
சீர்துணையார்	323	செம்பவள	364	சென்றுவாழ்த்துதி	195
சீர்த்தேன்	373	செம்பான்	171	சே	
சீர்புகழுமால்	267	செம்மைவளஞ்	175	சேடாரியன்	149
சீர்பூத்தவருட்	475	செய்காண்	165	சேடார்வளஞ்	162
சீர்வளர்	548	செய்கொள்	506	சேணடர்	370
சேலக்குணத்தோர்	374	செய்தநன்றி	244	சேதனநந்தார்	549
சேலகுசேர்ந்த	178	செய்திலே	509	சேமமிகுந்திரு	457
சேலமறிற்குஞ்	267	செய்யகமோங்குந்	152	சேயையருளுந்	374
சேலமேலி	213	செய்யநன்றறி	240	சேய்க்குற்றந்தாய்	149
சேலம்படைத்தீர்	169	செய்யாரழலே	87	சேய்பிழை	301
சு		செய்யும்வண்ண	219	சேரநெஞ்சமே	194
சுகமேயடிய	543	செய்வகைநன்	446	சேருமுக்கட்	497
சுடர்கொளு	212	செய்வகையறி	364	சேலார்தடஞ்	385
சுத்தநெஞ்ச	276	செய்வகையொன்	414	சேலுக்குநேர்	137
சுந்தரநீறணி	359	செய்வகை	454	சேலேர்விழி	152
சுந்தரர்க்காக	242	செய்வதன்	490	சேலோகி	386
சுந்தரவாண்	155	செய்வதுனது	496	சேலோடு	440
சுலவுகாற்றனல்	214	செய்வதுன்	259	சேல்பிடித்த	473
சுழியாதவருட்	102	செய்வேனவ	351	சேல்வருங்கண்ணி	136
				சேல்வருமேர்	126

ஞாலவாழ்க்கை		தம்மைமறந்		தாங்கும்	
சேல்வைக்குங்	122	ஞாலவாழ்வனைத்தும்	282	தரிசனப்பதிகம்	10—340
சேவலங்கொடி	566	ஞாலவாழ் வெ	528	தரிசனவேட்கை	10—531
சேவற்கொடி	496	ஞானமென்பதிலோ	282	தருநிதியக்	407
சேவார்கொடி	385	ஞானமென்பதினு	280	தருமவிடை	391
சேவியாத	498	ஞானம்படைத்த	169	தரும்பேரரு	152
சேற்கொள்பொய்	205	த		தருவார்	382
சை		தகைசேரொற்றித்	376	தரையிற்	390
சைவசிறுகுணர்	320	தக்கதறியேன்	261	தலங்கடோறுஞ்	190
சைவத்தலைவர்	264	தக்கவளஞ்	401	தலத்தனை	232
சைவநாயக	499	தக்கவிதி	397	தலனையடி	471
சொ		தங்குசரசரசர	415	தவத்திறம்போற்றல்	233
சொந்தமுற	291	தங்குமருப்பார்	384	தவநேய	239
சொல்லவாறிய	186	தஞ்சமுறு	428	தவந்தங்கிய	169
சொல்லங்கரிய	346	தஞ்சமென்றுணைச்	465	தவமதின்றிவன்	182
சொல்லார்மலர்	472	தஞ்சமென்றேறின்	126	தவமுண்மையொ	522
சொல்லாறியன்ற	382	தடக்கைமாமுகமு	464	தவமேபுரியும்	136
சொல்லுகின்ற	84	தணிகாசலம்	507	தவம்பெறு	550
சொல்லுகின்றோர்	137	தணியாததுன்	472	தவராயினு	237
சொல்லுஞ்	284	தணிகைமலையைச்	506	தவர்தாம்	396
சொல்லுண்ணிறை	395	தணிகைமேவிய	490	தவளநீற்று	213
சொல்லும்பொரு	491	தண்காவளஞ்சூழ்	165	தவளமலர்க்	335
சொல்லொழியப்	102	தண்டணி	548	தளிநான்மறை	166
சொற்பெறு	6	தண்டாதசஞ்சலங்	117	தனாக்கின்ற	142
சொற்போதற்கரு	103	தண்ணமுதமதி	101	தற்போதந்	418
சொற்றுணை	133	தண்ணம்	167	தனமுங்கட	505
சொன்னிலைக்கும்	361	தண்ணாரளி	354	தனித்திருத்தோடை	5—552
சொன்னிறைந்த	422	தண்ணார்நீபத்	224	தனித்தபரநாத	351
சொ		தண்ணார்மதி	338	தனித்திருப்புலம்பல்	4—356
சோதிடநாடல்	10—396	தண்ணார்மலரை	159	தனித்திருமலை	9—467
சோபங்கண்டார்	137	தண்மதியோ	135	தனித்திருவிருத்தம்	50—363
சோமனிலவுந்	400	தத்துமத்திடை	276	தனிப்பரநாத	449
சோர்படைத்துச்	84	தத்துவநிலை	449	தனிமைக்கோங்கல்	10—304
சோலையிட்டார்	147	தத்துவமே	100	தனியேதுய	492
சௌ		தந்தேதயமா	548	தனியேயிங்	500
சௌந்தாமலை	12—440	தந்தைதாய்மக்	266	தனையர்செய்	277
ஞா		தந்தைதாய்மனை	285	தனையாள்பவரி	147
ஞாலஞ்செல்கின்ற	184	தந்தையாயவர்	289	தன்னந்தனியா	160
ஞாலத்தார்	355	தந்தையாயென்	82	தன்னாலுலகை	501
ஞாலநிகழும்	169	தம்பலம்	218	தன்னுருவங்காட்	420
ஞாலநிலையடி	412	தம்பிரான்	309	தன்னொலியி	436
ஞாலமே	99	தம்மடியார்	425	தா	
ஞாலவாழ்க்கை	275	தம்மைமறந்	114	தாங்கும்	176

திருக்காட்சிக்கிரங்கல்	திருவருள்வழக்க	திருவேண்டி
தாணுவின்	521 திருத்தற்புநாட்டம் 4-355	திருவருள் விலாசப்
தாதாதாதா	363 திருக்கோலச்சீறப்பு 395	பத்து 10-539
தாதாவுணவுடை	155 திருத்தாதனத்தேய்வத்	திருவருள்விலாசம் 2-358
தாமப்புயலூர்	390 திறம் 10-221	திருவருள்விழைதல் 3-521
தாமனைமழு	256 திருத்தகுசீ 453	திருவருள்வேட்டை 10-209
தாயாகினுஞ்	120 திருத்தகுதில்லை 353	திருவல்லி 156
தாயாயளிக்குந்	401 திருத்தமிகுஞ் 162	திருவாதவூரம் 133
தாயிலாரென	209 திருநாள்நினை 150	திருவார்கமலத் 159
தாயிற்பெரிய	340 திருநெடுமா 358	திருவார்பொன்னம் 340
தாயினும்பெருந்	310 திருநெடுமாலன் 462	திருவிண்ணப்பம் 10-268
தாயின்மேவிய	204 திருநெறியேர் 404	திருவிற் 386
தாயுந்தந்தையுஞ்	369 திருநெறிமெய்த் 358	திருவினாயகன் 246
தாயுந்தந்தையுந்	357 திருந்தநான் 233	திருவங்கல்வி 464
தாயேமிகவுந்	155 திருந்தாலமர்ந்து 400	திருவஞ்சீரும் 324
தாயராதியர்	307 திருப்பள்ளித்தாமந்	திருவுலாத்திறம் 10-385
தாய்க்குந்தந்தைக்கு	273 தாங்கல் 3-551	திவலாப்பேறு 10-373
தாய்க்குமினிதாரும்	210 திருப்புக்கழிச்சீ 3-357	திருவுலாவியப்பு 10-380
தாய்தடை	365 திருப்புக்கழிவிலாசம் 10-219	திருவுருக்கொண் 431
தாரம்விற்துஞ்	88 திருப்புக்கழிப்பதிகம் 10-321	திருவுளந்தெரி 357
தாருகப்பத	550 திருமருந்தருணிலை 2-358	திருவெலா 353
தாவியேயியமன்	259 திருமாலறியா 459	திருவையளிக்குங் 160
தாவென்றருளும்	167 திருமாலாதிய 554	திருவோங்கு 555
தாழாததுன்ப	344 திருமாலுநான்முக 146	திருபடாத 205
தாழங்கொடிய	505 திருமாலுமுருமாறி 410	திருயாரோதை 402
தாழ்விக்கும்	88 திருமாலுப்பணி 553	தில்லையிடை 291
தாழ்வேதுமின்றி	138 திருமால்வணங்கு 385	தில்லையுடையா 402
தாழ்வேன்	491 திருமாற்கரியா 374	தில்லைவளத்தா 382
தானாகித்	109 திருமூலவாயில்திரு	தில்லைவாயந்த 204
தி	236 திருவடிசூழவிழைதல் 505	திவசங்க 521
திக்குமாறினும்	187 திருவடிச்சுரண்புகல் 227	திருப்பபடநன் 448
திங்களங்கொ	467 திருவடிப்புக்கழிச்சீ 1-1	திருவண்ணாதி 327
திங்குளவு	374 திருவண்ணாதி 327	திருவண்ணப்பதிகம் 10-327
திங்கள்விள	356 திருவண்ணப்பம் 12-290	திருவண்ணாதி 327
திடனான்மறை	401 திருவருடுந் 434	திருவண்ணாதி 327
திண்ணஞ்சற்	92 திருவருட்காங்கல் 10-300	திருவருட்பதிகம் 10-317
திண்ணமறியாச்	90 திருவருட்பதிகம் 10-317	திருவருட்புரிதை 352
தியாகவண்ணப்பதிகம்	224 திருவருட்பேரும் 10-397	திருவருட்பேற்று 10-542
திரப்படுந்திரு	207 திருவருட்பேற்று 10-542	திருவருண்முறையீடு 117
திரப்படுவேன்	509 திருவருண்முறையீடு 117	திருவருள்வழக்க
திருக்கண்ணுதலாற்	398 திருவருள்வழக்க	விளக்கம் 10-191
திருக்காட்சிக்கிரங்கல்	299 திருவருள்வழக்க	விளக்கம் 10-191

துன்னலுடையா	தேசவிரித்	தேன்வழி
திதொன்றுமே	344 துன்னஞ்சோம் 234	தேடார்க்கரிய 374
திராததுயர்	476 துன்னுடைய 322	தேடுகின்ற 457
திரந்தார்	394 துன்னுமாமருந்தே 206	தேடுங்குனி 549
திவினைநல்வினை	112 து	தேடுவார் 318
து	துக்கமுஞ்சோம் 133	தேடேனோ 500
துங்கவெண்	219 துக்கமுமுன் 266	தேட்டக்கண் 126
துச்சிலைவிரும்	199 துக்கமுமுற்றி 252	தேமாம்பொழில் 173
துடிசேர்	376 துங்குனேன் 200	தேருநற்றவர் 206
துடியென்னு	556 துயரீறிடா 193	தேரோங்கு 140
துடிவைத்த	135 துயரெஞ்சு 245	தேரந்தவுளத் 455
துட்டநெஞ்சக	309 தெ	தேரந்துணர்ந்து 448
துட்டநெஞ்சி	518 தெண்ணீர் 134	தேரந்துதேடி 286
துட்டவஞ்சக	361 தெய்வமெலாம் 441	தேவநேசனே 489
துணையா	304 தெய்வநீறிடா 192	தேவரறியார் 256
துணைமுலை	337 தேய்வமணமாலை 31-555	தேவராயினு 319
துணையிலே	259 தெரித்தாலன்றி 345	தேவருந்தவ 487
துதிசெய்யடி	394 தெரிந்துநினக் 236	தேவரெலாந் 453
துதிசேரொற்றி	161 தெரியத்தெரி 339	தேவரேமுத 521
துதிபெறுங்கண்	468 தெரியாமை 313	தேவரேயயனே 258
துதிபெறுங்காசி	463 தெரியேனுனது 496	தேவர்க்கரிய 178
துத்திப்படத்தார்	384 தெருட்பாலுறு 152	தேவநாயக 474
துப்பாடுதிரு	404 தெருளமுதத் 349	தேவலாசீரியம் 3-547
துப்புநேரிதழி	202 தெருளுடை 551	தேவிலறியாச் 210
துயிலேறிய	522 தெருளுடை 296	தேவெறினையடி 223
துரியவெளிதனி	413 தெருளும்பொரு 121	தேவெயன 517
துருமஞ்செழிக்கும்	162 தெவ்வணமட 201	தேருப்பெறு 522
துரும்பினேன்	211 தெவ்வண்ண 299	தேருரலங்கற் 505
துலைக்கொடி	447 தெவ்வழியோடு 130	தேருர்கமலத் 385
துளிக்குங்	208 தெவ்வூர்பொடி 179	தேருர்பொழிலா 163
துள்ளிவாய்	262 தெளிக்குமறை 476	தேனுங்கடமுந் 501
துறையிடுங்	311 தெள்ளகத் 471	தேனுந்தெள்ளிய 487
துற்குணத்தில்	92 தெள்ளமுதமனைய 433	தேனெய்யாடிய 244
துற்சங்கத்தோர்	90 தெறித்துமணிக 377	தேனெனவினி 202
துனியாலுளந்	117 தென்னஞ்சோ 385	தேனென்ற 81
துனியேபிற	261 தென்னஞ்சோ 374	தேனேயமுதே 553
துன்பவாழ்வினைச்	251 தே	தேனேயுளங் 508
துன்பிலைகம்	498 தேசகத்தி 457	தேனேர் 336
துன்பேசுமை	302 தேசாரயில் 225	தேன்சொல்லும் 118
துன்பேமிகுமிவ்	153 தேசார்மணி 374	தேன்படிக்கு 456
துன்றியமா	322 தேசபூத்த 376	தேன்மொழிப் 441
துன்னுமறை	497 தேசலாவிய 205	தேன்வழி 526
துன்னலுடையா	161 தேசவிரித் 98	

நம்பனையழியா	நாடுஞ்சிவீயா	நான்கேட்கின்			
தொ	நம்பினேனின்	211	நாடுந்தாயினு	310	
தொண்டனே	534	நம்புநெஞ்	218	நாடொன்றியு	382
தொண்டர்க்கரு	291	நயப்படுமொர்	137	நாட்டமுற்றெனை	229
தொண்டுபுரிவொர்	392	நலத்திற்	379	நாட்டார்நகை	352
தொல்லைக்குடும்	551	நலமாமொற்றி	173	நாட்டிற்புகழ்	191
தொழுகின்றோ	222	நலமேவு	508	நாட்டுந்தணி	507
தொழுதுவண	389	நல்காதவீனர்	470	நாட்டுமுப்புர	221
தொ		நல்லீறிடா	193	நாட்டும்புகழார்	378
தொடர்குழை	376	நல்லமுதஞ்சிவை	132	நாணமொன்றில்லா	211
தொடுடையார்	191	நல்லமுதனையார்	213	நானவத்தி	87
தொடேந்து	553	நல்லவாற்பெறு	203	நாணுமயன்	544
தொளாமணி	379	நல்லனல்லனா	272	நாதமுங்கடந்து	460
தொற்றமிலா	83	நல்லாரொற்றி	174	நாதனைப்	255
தொன்றாஞானச்	497	நல்லார்க்கெல்லா	345	நாதாபொன்	371
தொன்றாத்துணை	209	நல்லார்மதிக்கு	171	நாம்பிரம	559
தொன்றுதுவி	94	நவநிலைக்கு	417	நாயினுங்கடை	212
தொன்றுபரசாக்	107	நவையேதரு	471	நாயினுங்கீழ்	303
தொன்றுவது	322	நளினமாமலர்வாழ்	462	நாயுஞ்செயாத	123
ந		நறைமணக்குங்	264	நாயேன்றுன்பக்	346
நங்கட்கினி	570	நறையுளதேமலர்	125	நாய்க்குங்கடை	341
நச்சிலேபழ	536	நற்றயும்பிழை	115	நாய்க்குமென	326
நச்சை	291	நற்றய்கவன்றது - 9	352	நாராயணன்	368
நடங்கொண்ட	122	நற்றுணைவிளக்கம்-11	188	நாரையுங்கீளியுநாட்டு	
நடங்கொள்கம	397	நன்மையவெல்	493	தூது	375
நடங்கொள்பதத்	161	நன்றறியேன்	510	நாரையுநம்பி	463
நடவாழ்	173	நன்றிஅவென்	267	நாலாறனஞ்	168
நடவுந்தனிமா	570	நன்றியொன்	314	நாலேயெனுமறை	146
நடுங்கமலக்	429	நன்றுசெய்வதற்	245	நாவினாலுனை	466
நடும்பாட்டை	120	நன்றுபுரிவார்	376	நாஸவத்தலைசல்-10	259
நடையேய்	475	நன்றுவந்தருளு	203	நாஸவம்படாமை	
நண்ணுத	508	நன்றேறிசிவனெறி	156	வேண்டல்-10	525
நண்ணித்தலையா	86	நன்னெறி	215	நாளாகுமுன்	236
நண்ணுமங்கையர்	183	நா		நாளெண்ணிவருந்தல்	534
நண்ணுமன்னினை	299	நாகநாட்டதி	281	நாளையேகியே	486
நண்ணேனோ	499	நாகவணியார்	394	நாளாவருவ	261
நதியும்	548	நாடகவிண்ணப்பம்-11	288	நானடங்கா	129
நந்திப்பரி	388	நாடநல்லிசை	214	நானும்பொய்ய	367
நந்திமகிழ்	391	நாடநீறிடா	194	நானேநினக்கடி	155
நமச்சிவாய ஸங்கீர்த்தன		நாடார்வளங்கா	402	நானேநினக்கு	238
லகரி-10-186		நாடிநின்றே	120	நானேநினக்கு	119
நம்பலமாமென	359	நாடியசீரொற்றி	291	நான்கண்ட	424
நம்பனையழியா	255	நாடியலுத்தே	258	நான்கேட்கின்	407
		நாடுஞ்சிவாய	237		

நின்பாலடை	நெஞ்சமேயிது	படித்தேன்
நான்கொண்ட	568	நெஞ்சவலங்குறல்-10-517
நான்கிறியே	362	நெஞ்சறிவுறுத்தல்-705-33
நான்செயு	338	நெஞ்சறிவுறுஉ-10-250
நான்செய்தகுற	321	நெஞ்சறைகூவல்-10-246
நான்செய்தபுண்	128	நெஞ்சநிலைக்காங்கல்-303
நான்படும்பாடு	118	நெஞ்சறுத்ததிருநேரி
நான்முகத்தோ	142	நெஞ்சேயுகந்த
நான்முகனு	331	நெஞ்சேவுலக
நான்றணிக்கு	421	நெஞ்சைத்தேற்றல்-10-248
நி	நீ	நெஞ்சோடுநெகிழ்தல்-360
நிகழுகின்	241	நெஞ்சோடுநேர்தல்-218
நிதிதரு	337	நெஞ்சோடுநேர்தல்-243
நிதியேயின்	303	நெஞ்சோடுபுலத்தல்-501
நிதியையினை	364	நெடுமாலும்-411
நித்தனைத்தூய	256	நெடுமோழிவஞ்சி-10-253
நித்தியம்	354	நெய்தற்
நிரந்தார்	393	நெய்யிறைந்து-199
நிருத்தம்	391	நெருப்புக்கு-129
நிருத்தம்பயி	531	நெறிகொண்ட-121
நிலத்தேகியு	320	நெறியிலேன்-263
நிலவார்சடை	402	நெ
நிலவுமொன்மதி	184	நெசனுநீ-367
நிலைகாட்டி	137	நெயநின்புடை-490
நிலைகொணரிடாப்	194	நெயானுகுல-157
நிலைக்குந்	501	நெராவழு-360
நிலைநாடி	46	நை
நிலையருள்	493	நையுமாறெனை-306
நிலையறியாத	143	நோ
நிலையறியே	348	நோயான்-299
நிலையிலாவல	196	நோயையறுக்கும்-181
நிலையு	557	நோய்கள்-195
நிலையைத்தவ	177	ப
நில்லாவுடம்பை	215	பகுதிதகுதி-363
நிறைமதி	135	பக்குவத்தா-426
நிறையணிந்த	403	பங்கேருகப்பூம்-174
நிறையவாழ்	214	பசிக்குணவு-260
நிற்பதுபோன்று	281	பசியெடுக்குமுன்-229
நிற்பதென்று	219	பசுபாச-427
நினைப்பித்தா	80	பசையறு-547
நினைபுடையாய்	218	பசையிலா-270
நின்பதம்பாடல்	336	படமெடுத்தாடு-329
நின்பாலடை	344	படித்தேன்-109
நின்புகழ்	447	
நின்போன்ற	294	
நின்மயமாய்	95	
நின்முனரீல	271	
நின்னடிக்க	284	
நின்னன்பர்	90	
நின்னாலெனக்	156	
நின்னிருதாட்	540	
நின்னிலையறியா	529	
நீக்கமிலா	217	
நீடிவளங்	398	
நீடுகின்ற	364	
நீடுமெம்பொறி	251	
நீடுவாழ்க்கை	325	
நீட்டமுற்ற	189	
நீண்டமா	465	
நீதிமாதவர்	320	
நீதியிலார்	300	
நீத்தாடுஞ்	88	
நீயேயெனது	148	
நீயேயென்ற	121	
நீரார்சடை	353	
நீரின்மேலெழு	260	
நீருண்டு	567	
நீரைவிழுங்குஞ்	178	
நீர்க்குமதி	395	
நீர்சிந்துங்	127	
நீர்சொரிந்	199	
நீர்ஓத்த	363	
நீர்வேய்ந்த	553	
நிலக்களங்	362	
நிலமிட்டகண்	316	
நிலனேன்	272	
நீளாதரவு	129	
நீளாதிமூல	414	
நீற்றணிந்தோ	335	
நீற்றணிவிளங்கு	494	
நீற்றிலிட்ட	455	
நெ		
நெஞ்சமேயிஓதெ	488	
நெஞ்சமேயிது	194	

பரசிவம்	பாகைப்பொரு	பிரசாதமாலே
படிபட்ட	126	பாங்குடையார் 236
படிமேலடி	351	பாங்குளநாந் 106
படியின்மாத்	504	பாடல்கமழும் 376
படியேயளந்த	367	பாடற்குனிய 180
படுவேனல்லேன்	257	பாடிநின்றிரு 529
படைப்பவனுங்	415	பாடுகின்ற 427
படையம்புயத்	172	பாடுகின்றோர் 264
பட்டிமாடென	537	பாடுமல்கை 406
பணி கொள்மார்	248	பாம்பாயினுமுன 129
பணித்திறஞ்சாலாப்		பாபிரமாமறை 107
பாடிழிவு 10—509		பாய்ப்பட்ட 565
பணித்திறஞ்சாலாமை 513		பாராதிருந்தார் 383
பணித்திறம்வேட்டல் 499		பாருமல்கம்பு 474
பண்கொண்ட	553	பார்கொண்ட 560
பன்செய்த	132	பார்க்கின் 495
பண்டுமன	478	பார்த்துநிற் 212
பண்ணமுடி	217	பார்நடையாங் 210
பண்ணவனோநின்	472	பார்சூத்த 436
பண்ணவனே பசு 294		பாலிற்றெளிந்த 391
பண்ணாளாவிய 537		பாலினீற்றுப் 232
பண்ணார்மொழி 400		பாலெடுத்தேத்து 524
பண்ணுலுன்னருட் 295		பாலேயமுதே 298
பண்ணுலுன்சீரினை 85		பால்காட்டு 405
பண்ணினுளிசை 203		பாவமறுப்பார் 389
பண்ணேர்மறை 569		பாவமெனுமோர் 326
பண்ணேறு 478		பாவமோருரு 503
பண்ணேனின் 511		பாவவாழ்க்கை 498
பதங்கூரொற்றி 177		பாவவினைக் 481
பத்தருவான் 238		பாவிறஞ்ச 226
பதிபூசை 556		பாவியேன் 499
பதியுமப்பனு 486		பாவியேனின்னு 534
பதியேசரணம் 140		பாற்றக்கணத்தா 164
பதியேயெங்கு 497		
பத்தர்க்கரு 224		பி
பத்தர்தம் 155		பிச்சையேற்ற 489
பத்தரித்தம் 320		பிச்சையேற்று 287
பத்திகொண் 494		பிட்டினதி 159
பத்திமாலே 10—437		பிட்டிக்கு 135
பந்தமட்டி 280		பித்தப்பெருமான் 544
பந்தவண்ண 183		பித்தரெனும் 383
பயனறியாய் 237		பித்தனைக்குங் 218
பரங்கிரி 532		பிரசாதப்பதிகம் 10—319
பரசிவம் 1		பிரசாதமாலே 10—431

புலையமங்கை	பேத்தமுஞ்	பைத்தவரவப்
பிரசாதவிண்ணப்பம் 270	புலையமாதர் 536	பெரியபொரு 361
பிரணவத்து 413	புலையளவோ 144	பெரியானே 236
பிரமணினி 566	புலையேபுரியு 343	பெருங்கருணைக் 222
பிரமன்றலை 531	புல்துனிப் 197	பெருங்களப் 478
பிரமன்றலையிற் 389	புல்லங்கணநீர் 83	பெருஞ்சீரொற்றி 163
பிரார்த்தனைப்பதிகம் 320	புல்லளவாயினு 125	பெருந்தாரணி 175
பிரார்த்தனைமாலே 30—469	புல்லேனன் 231	பெருமநின் 263
பிரியமேயவன் 547	புல்லாயின் 239	பெருமைநிதியே 496
பிழைபுரிந்த 270	புற்றோங்கு 115	பெருமைவேண்டி 486
பிழையலதொன் 432	புன்கண்ணகற்று 340	பெருமையிற்றி 312
பிறந்துமுன்ன 245	புன்செய்கை 215	பெருமையுடை 398
பிறவாநெறியது 354	புன்புலைய 478	பெரும்பேதை 157
பிறவிக்கண் 289	புன்மைநனைந்தாங்கல் 502	பெரும்பொருட் 461
பிறைமுழந்த 125	புன்றலையென் 428	பெருவயலாறு 464
பிறைமுடித்தான் 122	புண்ணையிதழிப் 395	பெருவிண்ணப்பம் 10-297
பிறையாறு 138		பெற்றதாய் 187
பின்றழ் 380	பூ	பெற்றமிவரும் 390
பின்னீன்ற 147	பூங்கொடி 202	பெற்றாளைய 127
	பூனாகமாடப் 264	பெற்றியறியாப் 396
பிழையையேவு 123	பூனாதபூன் 405	பெற்றெடுத்தாய் 86
	பூனாவணியூன் 392	
	பூநிலை 409	பே
புகழே விரும்பிப் 257	பூததும்படை 286	பேசத்தெரியேன் 91
புகுவானவர் 542	பூதநெறி 328	பேசங்கமலப் 170
புணர்வாத பொருத்துறு 30—387	பூதமெங்கே 81	பேதப்படா 354
வேட்கையின் இரங்கல் 30—387	பூதமே 99	பேதமுற 103
புண்ணுமனஞ் 351	பூத்திடு 317	பேதைநெஞ்சினேன் 231
புண்ணியமோர் 267	பூமாந்தும் 216	பேதைநெஞ்சே 525
புண்ணியர்தம் 417	பூமேலவனு 393	பேதைப்பருவ 341
புண்ணியனே 295	பூரணியிற் 436	பேதைமாதர் 253
புண்ணியவளக்கம் 11-180	பூவாய்மலர் 155	பேயனை 323
புண்ணும் 327	பூவாய்வாட்கண் 387	பேயனே 535
புதியனென் 286	பூவுக்கரை 85	பேயுஞ்சுறும் 485
புதியேனல்லே 346	பூவுண்ட 538	பேய்கொண்ட 368
புயப்பாலொற்றி 167	பூவேமனமே 569	பேரறிவாற் 81
புயல்குழொற்றி 173	பூவைவிட்டுப் 85	பேராதகாமப் 266
புரக்குங்குண 177	பெ	பேராரொற்றி 166
புரநோக்கி 149	பெண்கமந்த 458	பேராயவண் 105
புரிகின்ற 143	பெண்ணமர் 243	பேருருவோ 81
புரியுஞ்சடையி 179	பெண்ணன் 121	பேருரும்பரவை 456
புரிவேன் 542	பெண்மணிபாகப் 131	பை
புரரசேரு 302	பெண்மணியே 265	பைச்சூரவப் 191
புலையமங்கை 285	பெத்தமுஞ் 355	பைத்தவரவப் 396

பொருள்விண்ணப்பம்	பொன்னைவளர்ப்	மட்டார்	
பையாளு	147	பொன்னேடு	147
பையுரைத்தாடும்	124	பொன்னேர்முனிமன்	178
பொ		பொ	
பொங்கரும்பேர்	134	பொகங்கொண்ட	213
பொங்குபல	104	பொகங்கொண்டார்	126
பொங்குமாயை	308	பொகமுடையார்	390
பொதிதரு	513	பொகின்றவஞ்சக	217
பொது	6—524	பொக்துரையீடு-10	498
பொதுத்தந்திநீரு		பொதானந்த	492
வேண்பா	13—362	பொதவாநந்தயோ	337
பொதுநின்றருள்	164	பொதுகொண்ட	523
பொதுவினின்ற	203	பொர்க்கும்வெள்ள	198
பொதுவென்றும்	108	பொர்க்குமுரியார்	378
பொத்தேர்	300	பொர்மால்விடை	399
பொத்தியமூல	450	பொற்றவைத்தனை	233
பொய்கண்டாய்	363	பொற்றாற்புரம்	237
பொய்யருளத்து	388	பொற்றிடுவோர்தம்	150
பொய்யர்க்குத	268	பொற்றித்திருப்பதிகம்	336
பொய்யாமல	302	பொற்றித்திருவிருத்தம்	549
பொய்யானுகிலும்	289	பொற்றிநீரிடாப்	192
பொய்யேனென்பிழை	324	பொற்றியென்னாவித்	144
பொய்யேனென்	551	பொற்றியென்னு	337
பொய்யாதின்னடி	296	பொற்றியொற்றி	219
பொய்யாதபுக	350	பொற்றுதியென்	236
பொய்யாதமொழி	332	பொற்றுவாருள்ளம்	337
பொய்யாதவரமென	435	பொற்றேனெனி	470
பொய்யாமூலக	117	ம	
பொய்யான	314	மகமதிக்கு	425
பொய்யிலார்க்கு	208	மகாதேவமலை-101	93
பொய்யேபுலம்பி	233	மக்கட்பிறவி	516
பொய்யொன்றே	266	மஞ்சடைவான	142
பொய்யோரணியா	298	மஞ்சட்பூச்சின்	502
பொய்யோவடிமை	118	மஞ்சபடுஞ்	290
பொய்வந்த	133	மஞ்சேர்	522
பொய்விடுகின்ற	240	மடல்வற்றி	124
பொய்விட்டிடாத	157	மடிகொணெஞ்	230
பொய்விரி	360	மடிக்குறு	260
பொருந்தி	228	மடுக்கமுடியா	217
பொறுப்புறு	148	மடுக்குநீருடைப்	288
பொருளெலாம்	311	மடையார்வாலை	402
பொருளையடி	146	மடையிற்குபல்	159
பொருளேநின்	304	மட்டகன்ற	105
பொருள்விண்ணப்பம்	283	மட்டார்	165

மதியாம		மலைவிலா		மன்னையென்ற	
மட்டித்தளறு	512	மதியினெஞ்	518	மழுவார்	531
மட்டின்மர்	183	மதியுங்கல்வி	325	மறப்பிலாச்	249
மட்டுக்கடங்	397	மதியேமதி	154	மறப்பை	234
மட்டுண்ட	136	மதியொளிர்	368	மறவாதுனை	351
மட்டுப்படா	354	மதிலொற்றி	173	மறிக்கும்	547
மணக்குமலர்	108	மதிவளர்	552	மறிதரு	546
மணங்கே	161	மதிவார்சடை	351	மறிநீர்ச்சடை	171
மணங்கொ	179	மத்தனெஞ்	519	மறியேர்	302
மணப்புது	550	மத்தனை	215	மறுமை	274
மணப்போது	429	மத்தேறி	110	மறைகளு	283
மணிகொண்ட	134	மந்தாகினி	393	மறைக்கொளி	128
மணிக்ருழை	525	மந்தாரஞ்	548	மறைமுடிக்குப்	100
மணித்தலை	258	மந்திரமாய்	97	மறைமுடிக்குமணி	411
மணிமிடற்	336	மயிலினியல்	387	மறைமுடிவிளக்கே	364
மணியார்	339	மயிலின்மீது	473	மறையு	318
மணியேகலாப	508	மருக்காமலர்க்	144	மறையெலாம்	550
மணியேதுனைப்புன	469	மருட்கைவிண்ணப்பம்	292	மறைவதென்	227
மணியேயடி	491	மருட்டி	185	மனக்கேத	143
மண்கிடந்த	267	மருட்டுமங்கை	536	மனமான	564
மண்ணகச்சிறு	315	மருண்மலைவிண்ணப்		மனமே	262
மண்ணுசை	82	பம்-10	491	மன்புருவ	457
மண்ணுலு	139	மருந்தினின்ற	153	மன்றன்	159
மண்ணிலாசை	465	மருந்தென	527	மன்றடிய	352
மண்ணிலே	200	மருப்பாவனத்	123	மன்றடு	368
மண்ணினண்ணிய	498	மருவாணைப்	359	மன்றார்	163
மண்ணினல்ல	290	மருவார்	238	மன்றிடை	353
மண்ணினின்	279	மருளளித்தெனை	310	மன்றினிடை	216
மண்ணினுண்	282	மருளாரந்த	299	மன்றுடை	265
மண்ணிளேங்கி	205	மருளிலாதவர்	493	மன்றேர்	549
மண்ணீரனல்	472	மருளுறுமன	461	மன்னப்பார்	520
மண்ணீரூன்	480	மருளுறுமூல	546	மன்னமுதா	209
மண்ணுடை	344	மலங்கவிழ்ந்தார்	138	மன்னவனே	294
மண்ணேயும்	299	மலங்கிவஞ்	498	மன்னளவிற	216
மண்ணை	261	மலங்கு	189	மன்னியபொன்	409
மண்முகத்	361	மலஞ்சாதிக்கு	394	மன்னிவிளங்கு	166
மதமெனும்	254	மலஞ்சான்ற	303	மன்னுங்கதி	224
மதிக்கொள்ள்பர்	214	மலைநேர்	387	மன்னுங்கருணை	375
மதிக்கண்ணி	144	மலைமேலுங்	98	மன்னுங்குவலை	507
மதிதத்து	141	மலையான்றவஞ்	146	மன்னுநின்னருள்	490
மதியணி	455	மலையும்வேற்	486	மன்னுயிர்க்குத்	365
மதியணிந்த	110	மலையை	389	மன்னுருத்திரர்	249
மதியாம	121	மலைவாங்கு	538	மன்னையெனை	571
		மலைவிலா	204	மன்னையென்ற	495

மாலேடுத்தோங்கிய	மின்னைப்போலிடை	முற்றுமோ
மன்னேர்மலை 153	மாலேந்திய 521	மின்னையன்ன 536
மா 360	மாலேறுடை 337	மின்னொப்பாதி 325
மாகநதி 360	மாலையொன்று 285	மின்னொப்பாம் 267
மாகம்பயிலும் 398	மாலொடு 282	மின்னோடொ 377
மாகலைவாணர் 132	மால்விடை 239	மீ 149
மாசில்சோதி 206	மாவின்மணப் 429	மீதலத்தோர் 149
மாசுடையேன் 435	மாவீழ்ந்திடு 539	மீதானத்தரு 416
மாசுவரே 217	மாவென்றுரித்தார் 378	மீளாதவன் 480
மாடொன்று 383	மாழைமுணிக் 396	மு 569
மாணப்புக்குழ 174	மாழைமுலையைச் 401	முடியாமுதலே 168
மாணதவென் 303	மாறாதபெருஞ்செல் 540	முடியாவளஞ் 200
மாணித்த 469	மாறாதவன்பிணி 352	முட்டியே 198
மாணியுயிர் 388	மாறாமன 160	முதலிலாம 509
மானையத்தவ 99	மாறாவழிகோ 384	முதுவோர் 533
மாண்காத்தளிர் 376	மாறித்திரிவார் 310	முத்தனை 301
மாண்கொளம்பல 232	மாறுகின்றன 221	முத்திக்கு 193
மாத்தர்மணியே 386	மாறுபூத்த 401	முத்திரீறிடார் 287
மாதேவா 87	மாற்காதலிக்கு 192	முத்திரேர் 261
மாநந்தமார் 149	மாற்பதஞ் 365	முத்திமுதலே 550
மாப்பிட்டு 132	மாற்றறிய 265	முத்தியின் 194
மாமத்தினுற் 139	மானமிலார் 97	முத்தியுபாயம்-10 422
மாமாயை 415	மானாகி 418	முத்தியொன்று 194
மாயநெஞ்சமோ 225	மானினைத்த 427	முத்திவேண்டு 432
மாயமொழி 375	மானினோடு 123	முத்தேவரமுக் 91
மாயாமன 303	மானெழுந்தாடுங் 145	முத்தேவர்போற்று 150
மாயையநெறி 483	மானேர்விழி 538	முத்தேவரவின் 161
மாயையெனு 334	மான்கண்ட 399	முந்தைமறையோன் 483
மாரனை 532	மாண்கொள் 83	முந்தைவினை 314
மாலயர்ந்துங் 291	மாணுமுலக 154	முந்தோகை 148
மாலயன் 242	மிகவேதுயர்க் 372	முப்போது 551
மாலறியாத 130	மிகுத்துரை 119	முருகரின் 545
மாலறியான் 187	மின்பாலுஞ் 216	முருகாசரணஞ் 143
மாலினுச்சி 221	மின்போல்வா 480	முலைக்கலங் 528
மாலின்கண் 486	மின்னுஞ் 353	முலைமுகங் 502
மாலின்வாழ்க்கை 319	மின்னினைச் 505	முலையைக்காட்டி 515
மாலுநான்கு 190	மின்னுண் 182	முலையொரு 418
மாலுந்துஞ்ச 545	மின்னுதுண்ணிடை 474	முழுதுமுணர்ந் 217
மாலுமயனு 388	மின்னேருலக 483	முள்ளளவு 271
மாலுமறியா 89	மின்னைநிகர்ந் 515	முறைப்படி 516
மாலெங்கே 361	மின்னைநெரிடை 365	முறையிட்டபத்து-10 489
மாலெடுத்துக்கொண் 192	மின்னைப்போலிடை	

மேல்லிதாய	வஞ்சகர்க்கெல்லா	வரம்பமுத்தநெறியே
முன்புறு 450	மே 219	வஞ்சகவினைக் 281
முன்மணத்திற் 86	மேலையந்தகன் 490	வஞ்சகப்பேதை 513
முன்மழை 128	மேலைவானவர் 398	வஞ்சநெஞ்சர் 231
முன்னங்காழி 234	மேல்வினையைத் 122	வஞ்சநெஞ்சினேன் 518
முன்னஞ்ச 372	மை 128	வஞ்சந்தருங்காம 88
முன்னாழிபு-3 463	மைகண்ட 138	வஞ்சப்புலக்கா 181
முன்னருந்தவ 372	மைகொடுத்தார் 171	வஞ்சமடமாத 265
முன்னவனெகிறியே 80	மைக்கொண்டி 215	வஞ்சமடவாரம்யக்கு 298
முன்னவனையானே 515	மைப்படியுங் 167	வஞ்சமடவாரம்ய 324
முன்னறியேன் 408	மையலகற்றி 179	வஞ்சமாதர்மயக்கங் 301
முன்னிய 203	மையலமுகி 315	வஞ்சமிலாருள்ள 222
முன்னேசெய் 500	மையல்வாழ்க்கை 518	வஞ்சமிலார் 503
முன்னேனோ 305	மையனெஞ்சினே 535	வஞ்சமேருடி 251
முன்னேநான் 307	மையனெஞ்சினேன் 136	வஞ்சவாழ்க்கையை 375
முன்னேநான் 544	மையிட்ட 132	வடிக்குந்தமிழ்த்தீந் 517
முன்னேப்பொரு 416	மைவிட்டிடா 145	வடியாக்கருணை 145
முன்னேமறை 269	மோ 143	வடிவுடைமாணிக்க 375
முன்னேமாதவ 281	மோகங்கலந்த 229	வட்டமதிபோ 177
முன்னேவல்வினை 226	மோகமாதியால் 254	வணங்கேழிலங்குஞ் 214
முடநெஞ்ச 527	மோகமென் 423	வணங்கொணக 390
முடர்கள் 325	மோகவிருட்கடல் 138	வண்டார்கொன்றை 191
முடனேன் 550	யா 252	வண்டுகொண்டார் 205
முடிவாகி 417	யாதுகண்டனை 292	வண்ணப்பன் 491
முடிவருக்கு 255	யாதுசெய்குவன் 284	வண்ணமாமுல்லை 169
முடிவரை 255	யாதுசொல்லினுங் 273	வண்ணனே 297
முடிவரை 255	யாதுநான்பிழை 227	வண்மைதருவி 160
முடிவரை 255	யாதுநிங்கருத் 280	வண்மைபெறு 247
முடிவரை 255	யாதுமுன்செய 85	வண்மையுடையார் 549
முடிவரை 255	யாதோகனற் 547	வதனநாங்குடை 382
முடிவரை 255	யாரையுங்கடு 473	வதியுந்தணிகை 482
முடிவரை 255	யாரையுந்துணை 176	வந்தாரல்லர் 507
முடிவரை 255	யான்செய்தவத்தின்	வந்தாள்வா 362
முடிவரை 255	யோ 177	வந்திக்கு 81
முடிவரை 255	யோகமுடையார் 100	வந்தித்தேன் 168
முடிவரை 255	யோகமே 425	வயலாரொற்றிமேவு 163
முடிவரை 255	யோகாந்தமிசை	வயலாரொற்றிவாண 164
முடிவரை 255	யோ 348	வயலார்சோலை 511
முடிவரை 255	யோ 278	வரங்கொளடி 225
முடிவரை 255	யோ 480	வரமன்றலினர் 354
முடிவரை 255	யோ 371	வரமுதுஞ் 102
முடிவரை 255	யோ	

வனமெழுந்தாடுஞ்	வாயன்றே	வானேயவ்வானுல
வருகணத்து	114	வனம்போய் 127
வருஞ்செல்லுணர்	123	வன்கண்ணர் 322
வருத்தந்தவிரீ	167	வன்குலஞ் 554
வருநாளுயிர்	235	வன்கொடுமை 111
வருந்துந்	507	வன்கொலினு 480
வருந்தேன்மகளீ	383	வன்கொற்புகலா 388
வருபகற்கற்பம்	451	வன்பட்டகூடலில் 127
வருபயனறி	529	வன்பிற் 544
வருமொழிசெய்	458	வன்புகலந்தறியாத 101
வருவாயென்று	495	வன்பெரு 560
வரைக்குநீர்முலை	183	வன்பொடு 529
வலத்தால்	542	வன்மானங் 368
வலத்தங்கிய	163	வன்மைசெய்திடும் 188
வலமேயுடை	261	வன்மைபேசிய 269
வலியவந்திடு	289	வன்னியிதழி 392
வலைப்பட்ட	131	வன்னெஞ்சப் 266
வல்லபைகணைசர்		வன்னேர்முலை 299
பிரகாதமலை	462	வன்னோயும் 520
வல்லாரும்வல்லவ	151	வா
வல்லார்முலை	299	வாக்குக்கடங் 390
வல்லியானந்த	355	வாங்குமலை 291
வல்லியொரு	512	வாங்குவின்னு 182
வல்லிருட்	493	வாசகமாய்வாச்சிய 97
வல்வினைப்	546	வாசங்கமழு 170
வல்வினையேனை	238	வாடக்கற்றயி 360
வழிமொழி விண்ணப்		வாடனக்குறழும் 211
பம்-10	272	வாடாதிருந்தேன் 379
வழுத்தார்	383	வாடுகின்றன 273
வளங்கன்றுமாவனத்	129	வாட்கணைழையர் 484
வளங்கிளர்	317	வாட்கொண்டகண் 133
வளங்கொளும்	204	வாட்செல்லா 514
வளங்கொளுந்தில்லை	243	வாட்டமிலாமாணிக் 458
வளஞ்சேரொற்றிமா	162	வாணரைவிடையூர் 255
வளஞ்சேரொற்றியீ	166	வாணாடைவர் 150
வளரீரொற்றி	178	வாணுதற்பெரு 490
வளைத்தேவருத்தும்	474	வாதமேபுரிவேன் 201
வள்ளயிற்	533	வர்தமோதிய 232
வள்ளலுனைஉள்ளபடி	556	வாதாகாவண்ண 459
வள்ளலுன்னடி	488	வாதுசெய்மடவார் 183
வள்ளலேசின்னடி	240	வாதுபுரிந்தின 266
வள்ளன்மதியோர்	172	வாதைமயற்காட்டு 268
வனமெழுந்தாடுஞ்	123	வாயன்றே 83

விண்படைத்த	வீட்டாரிறைநீ	வேற்றூர்புரமெரித்
வானேநோக்கி	197	வீட்டுக்கடங்கா 216
வானோர்குழகளை	471	வீட்டுத்தலைவ 134
வான்கலந்தமாணிக்க	458	வீட்டைப் 512
வான்காணவிந்திரனு	456	வீணேனென்னு 535
வான்காணுமறைகா	104	வீணைபொழுது 119
வான்பிறந்தார்	514	வீயுமிடுநாட் 84
வான்மாறினுமொழி	128	வீரமாந்தரு 190
வான்வளர்த்தாயிந்த	136	வீழாகளுன்ற 363
வான்வேண்டிக்	124	வீறுடையாய் 80
வான்மேட	150	வீற்றூரொற்றி 167
வான்மேய்பொழில்	165	வீற்றூர்நின் 148
வி		வெ
விச்சைப்பெருமா	172	வெங்கொளித்தேள் 217
விச்சைவேண்டினை	252	வெங்கொடை 83
விஞ்சுடையாய்	296	வெஞ்சஞ்சலமா 81
விஞ்சுநெறியீ	172	வெண்மைசேர 255
விடங்கலந்தருண்	220	வெண்மைநீற்றர் 397
விடங்கொள்	228	வெண்மைநெஞ் 288
விடநாகப்பூணணி	137	வெதிருள் 517
விடமிலையேர்மணி	118	வெப்பிலையெனுந் 134
விடுத்தேன்றவத்	257	வெம்பெருமானுக்கு 140
விடுமாட்டிற்	515	வெயின்மேற் 505
விடையமொன்று	420	வெய்யபவக் 429
விடையவாழ்க்கை	486	வெய்யவினையின் 180
விடையார்கொடி	382	வெருட்கியே 280
விடையார்க்குங்	323	வெல்லுகின்றனர் 275
விடையார்விடங்	397	வெவ்வினை 334
விடையிலையோ	125	வெளியாய்வெளி 151
விடையுடையாய்	118	வெள்விடைமேல் 242
விணங்காதலன்பர்	151	வெள்ளங்குளிருஞ் 149
விண்டங்கமரர்	381	வெள்ளங்கொண் 368
விண்டுவணங்கு	165	வெள்ளச்சடை 380
விண்ணப்பக்கல்		வெள்ளமணிசடை 112
வேண்பா	417	வெள்ளமருவும் 323
விண்ணப்பப்பதிகம்	338	வெள்ளமுதுந்தேனும் 85
விண்ணவாழ்குழ	462	வெள்ளிமாமலை 207
விண்ணாதுவாழ்	484	வெள்ளைப்பிறை 88
விண்ணார்பொழில்	171	வெறிபிடிக்கினும் 232
விண்ணுடையாய்	118	வெறுத்துறை 372
விண்ணுறுசுடரே	550	வெற்பனை 488
விண்ணேவிண்	99	வெற்பைவளைத்தார் 378
விண்படைத்த	349	வெற்றூர்புரமெரித் 539

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
78	686	1	சீத்துவமே	சத்துவமே
79	696	1	வுபசாரஞ்	யுபசாரஞ்
83	24	1	வாயன்றே	வாயன்றேல்
84	28	4	தலக்கூடற்	தலக்கூடற்
85	44	2	வெம்பணையாய்	வம்பணையாய்
85	44	3	வடிவெக்கடு	வடிவெடுக்க
90	85	3	வழியே	வறியே
92	96	3	வீங்கி	ணீங்கி
93	1	8	யமர்த	யமர்த
95	9	7	பிண்டாண்ட	பிண்டாண்ட
96	13	6	காணா	காணா
96	14	6	குணரதிக்ப்	குணரதிக்ப்
97	16	8	ஐதாந்த	நாதாந்த
106	57	6	மேலிருந்து	மேலிருந்து
119	19	1	யேனெடுப்	யேனெடுப்
124	57	4	ஒருத்தரி	எருத்தரி
127	83	1	கண்ணி	கண்ணி
127	84	4	மென்மனங்	மென்மனம்
127	89	2	புன்மனைபோய்	புன்மனைபோய்
129	101	3	தூநிலை	தூநிலை
132	129	3	கூடவில்லால்	கூடவில்லாள்
135	154	1	கையு	கையுழந்
136	160	1	சேயென்று	சேயன்று
137	173	1	ஐய்மனமென்	ஐய்மனமென்
139	190	2	லென்—னெஞ்	லென்றனெஞ்
140	197	3	மாயையை	மாயையை
149	29	4	வாக்குற்ற	வாய்க்குற்ற
149	29	4	வடியுடை	வடிவுடை
155	81	1	கலங்கியிடர்	கலங்கியிடா
156	87	3	கோளரி	கோளரி
159	1	3	வருந்தோ	வருந்தோ
160	11	3	எந்தார்	அந்தார்
163	36	3	தலங்கிற்	தலத்திற்
176	137	1	மொன்றிப்	மொற்றிப்
189	6	8	றுணையே	துணையே
192	2	1	நீடாப்	நீறிடாப்
196	4	1	வளிப்பா	வளிப்பாள்
210	6	1	வறுஞ்சாற்பிற்	வறுஞ்சார்பிற்
210	9	1	தடியேனை	தடியேனை
211	6	1	அஞ்செழித்	அஞ்செழுத்
213	8	1	வஞ்சகப்	வஞ்சப்
218	29	1	பித்தனைக்குங்	பித்தனைக்குங்
218	29	2	இத்தனைத்தா	வித்தனைத்தா
218	4	1	தைய	தைய
219	10	1	புண்ணி	புண்ணி
224	1	1	காராந்	காரார்
224	1	4	யொற்றி	ரொற்றி
227	9	5	நிற்குமோ	நிற்குமோ
232	1	1	னேமணித்	னேமணித்
237	23	2	நயனறியாய்	நயனறியார்
238	6	1	கடலில்	கடல்

வேதமாமுடி	வேய்க்குப்போரு	வைவளர்
வெற்றிப்படை 224	வேதமுடிமேற் 415	வேய்ப்பான் 515
வெற்றியிருந்த 381	வேதமுதற் 456	வேலன்மாதவன் 487
வென்றிக்கொடி 379	வேதமுங்கலை 551	வேலைகொண்ட 206
வென்றேமுதலையு 118	வேதமுடிவோ 86	வேலைஞாலம் 165
வே 321	வேதனேனும் 319	வேலைவிடத்தை 375
வேகமுரு 321	வேதனையாமது 140	வேல்கொண்ட 470
வேட்கைக்கொத்து 349	வேதமுடிமேற்சுடரா 415	வேல்கொண்டகையு 135
வேட்கைவிண்ணப்பம் 495	வேதனென்கோதற 141	வேல்கொண்ட 531
வேட்டேனினது 475	வேதனைச்சிறை 533	வைவளர் 513
வேணிக்கணர் 132	வேதாந்தநிலை 94	வைவளர் 513
வேணிக்கமேவைத்த 91	வேதாந்தசித்தா 416	வைவளர் 513
வேணிக்கமேலொரு 128	வேதானந்த 517	வைவளர் 513
வேண்டாமமேவண்டு 347	வேதியனெவெள்ளி 294	வைவளர் 513
வேண்டாமமேவண்டு 237	வேம்புக்குந்தண்ணி 366	வைவளர் 513
வேண்டுநெஞ்சமே 219	வேயைவென்ற 487	வைவளர் 513
வேதங்களாயொற்றி 154	வேய்க்குப்போரு 131	வைவளர் 513
வேதமாமுடி 490		

அகராதி முற்றிற்று.

அகராதியில் குறிக்கத் தவறிய பாடல்கள்.

அலகின்மறை 451	ஞாலமொலாம் 541	பெண்குணத்திற் 553
இலகுபரிபூரண 452	புண்ணியநீற்று மான்மீ 521	பேர்வாமொற்றி 163
சடையவநீ 133	யம்-5 521	பொய்யர்தம் 485
சிறியேன்றவமோ 170	புறமொழிக்கிரங்கல் 313	போதலிருத்த 512
ஜீவசாகுழிமலை 28-478	பூதவெளி 428	

முதல் ஐந்து திருமுறைகள்

பிழை—திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
13	103	1	மேழுந்தார்	மழுந்தார்
16	153	2	ஆரூர	ஆரூர
45	182	2	அம்புவில்	அம்புவியில்
59	401	1	மங்குதனை	மங்குதுனை
63	462	2	நிகழ்த்தனையோ	நிகழ்த்தனையோ
65	503	1	மலவாய்	மலமாய்
70	அடிக்குறிப்பு		மின்மினிப்பூச்சி	மின்மினிப்பூச்சி
71	581	2	அந்தோநின்	அந்தோநின்
74	628	1	போலுமிவன்	போலுமிவன்
76	651	2	ஏகனடிக்கு	ஏகனடிக்கு

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
240	4	2	யெனையாட்	யென்னையாட்
247	8	7	விடுவோம்	கிடுவோம்
255	10	3	துணிந்தேன்	துணிந்தேன்
257	9	4	னயந்திலனே	னயந்திலனே
260	9	3	நிகழ்	நிகரு
261	5	2	பேயவர்க்கு	பேய்வாக்கு
273	8	7	மேனியம்	மேனியம்
293	6	8	வண்மையீ	வண்மையீ
295	8	4	புண்ணியனே	புண்ணியனே
301	8	4	லாகாதோ	லாகாதோ
307	2	3	தெண்ணிப்	தெண்ணெண்ணிப்
318	9	6	பன்பர்தம்	யன்பர்தம்
340	—	—	எழுகீர்	அழுகீர்
342	7	4	பரிந்தருளே	புரிந்தருளே
342	9	3	விளவிந்	விளவிப்
342	11	2	கிடைக்கின்	கிடக்கின்
348	7	4	தானறியே	தானறிவே
365	13	4	மறியேனோ	மறியேனோ
367	29	4	ளிறைவா	ளிறைவா
368	36	2	மருட்டமடலே	மருட்டமடலே
371	50	—	வித்தம்	விருத்தம்
399	10	2	யானாலுந்	நானாலுந்
431	2	2	தெனேநோக்கி	தெனேநோக்கி
432	7	6	தெளிந்து	தெளிந்து
436	8	2	பரம்பர	பரம்பரை
440	2	5	வன்புடையார்	அன்புடையார்
440	3	3	வருமுடிக்கண்	வருமுடிக்கண்
452	3	15	வாழ்வையே	வாழ்வையே
456	10	4	மளப்பரிதே	மளப்பரிதே
461	11	8	விக்கினச்	விக்கினேச்
463	9	3	விறிபெறு	விறிபெறு
474	4	4	தணிமை	தணிகை
475	10	2	யென்னஞ்	யென்னஞ்
476	7	2	ஐயாவோ	ஐயாவோ
533	9	5	கத்தனை	கத்தனை
539	8	1	கண்டேன்	தண்டேன்
541	9	5	நிலைந்துநினைந்	நிலைந்துகனிந்
552	3	4	கண்ணன்	கண்ணவன்
554	15	1	கொள்ளுந்	கொள்ளுந்
554	18	3	மனமுறுகி	மனமுறுகி
570	7	3	சடையோன்	சடையான்

அகராதி.

பக்கம்	பிழை	திருத்தம்
574	அறியேனுந் தன் 275	அறியேனுந் தன் 257
876	இருப்பேன்றுய 429	இருப்பேன்றுய 492
583	சழக்கிருந்து	சழக்கிருந்து
584	சீலஞ்சேர்ந்த	சீலஞ்சேர்ந்த